

**THE BOOK OF
MORMON**

**FINNISH – ENGLISH
PARALLEL EDITION**

Version 1, published April 2023. bencrowder.net/book-of-mormon-parallel-edition/

This parallel edition © 2023 Benjamin Crowder. All rights reserved. You have permission to print this document for your own use. For other uses, send requests to ben.crowder@gmail.com.

Text of the Book of Mormon © 2023 Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved.

The text of this edition is licensed from The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints with the following disclaimer: *The Product offered by Benjamin Crowder is neither made, provided, approved, nor endorsed by, Intellectual Reserve, Inc. or The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. Any content or opinions expressed, implied, or included in or with the Product offered by Benjamin Crowder are solely those of Benjamin Crowder and not those of Intellectual Reserve, Inc. or The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints.*

Mormonin kirja

Mormonin käden levyihin kirjoittama kertomus otettu Nefin levyistä

Se on siis lyhennelmä Nefin kansan ja myös lamanilaisten aikakirjasta. Kirjoitettu lamanilaisille, jotka ovat Israelin huoneen jäännös, ja myös juutalaisille ja pakanoille. Kirjoitettu käskystä sekä profetian ja ilmoituksen hengen avulla. Kirjoitettu ja sinetöity sekä kätkeyty Herran huomaan, jotteivät ne tuhoutuisi – tullakseen julki Jumalan lahjan ja voiman avulla käännettäväksi. Moronin käden sinetöimä ja Herran huomaan kätkeyty, tullakseen julki oikeana aikana pakanoiden avulla. Käännös siitä Jumalan lahjan avulla.

Myös lyhennelmä Eterin kirjasta, joka on aikakirja Jeredin kansasta, joka hajotettiin, kun Herra sekoitti ihmisten kielen, kun he rakensivat tornia päästäkseen taivaaseen; osoitukseksi Israelin huoneen jäännökselle, kuinka suuria Herra on tehnyt sen isien hyväksi ja jotta se tuntisi Herran liitot, jottei sitä hylätä ikiajoiksi; ja myös juutalaisten ja pakanoiden saamiseksi vakuuttuneiksi siitä, että JESUS ON KRISTUS, IANKAIKKINEN JUMALA, joka ilmaisee itsensä kaikille kansoille. Ja nyt, jos siinä on virheitä, ne ovat ihmisten erehdyksiä; älkää siis tuomitko sitä, mikä on Jumalasta, jotta teidät havaittaisiin tahrattomiksi Kristuksen tuomioistuimen edessä.

*ALKUPERÄINEN KÄÄNNÖS LEVYISTÄ
ENGLANTIIN JOSEPH SMITH NUOREMPI*

The Book of Mormon

An Account Written by the Hand of Mormon upon Plates Taken from the Plates of Nephi

Wherefore, it is an abridgment of the record of the people of Nephi, and also of the Lamanites—Written to the Lamanites, who are a remnant of the house of Israel; and also to Jew and Gentile—Written by way of commandment, and also by the spirit of prophecy and of revelation—Written and sealed up, and hid up unto the Lord, that they might not be destroyed—To come forth by the gift and power of God unto the interpretation thereof—Sealed by the hand of Moroni, and hid up unto the Lord, to come forth in due time by way of the Gentile—The interpretation thereof by the gift of God.

An abridgment taken from the Book of Ether also, which is a record of the people of Jared, who were scattered at the time the Lord confounded the language of the people, when they were building a tower to get to heaven—Which is to show unto the remnant of the house of Israel what great things the Lord hath done for their fathers; and that they may know the covenants of the Lord, that they are not cast off forever—And also to the convincing of the Jew and Gentile that JESUS is the CHRIST, the ETERNAL GOD, manifesting himself unto all nations—And now, if there are faults they are the mistakes of men; wherefore, condemn not the things of God, that ye may be found spotless at the judgment-seat of Christ.

TRANSLATED BY JOSEPH SMITH, JUN.

Kolmen silminäkijän todistus

Tietäkööt kaikki kansakunnat, suvut, kielet ja kansat, joille tämä kirja tulee, että me Isän Jumalan ja Herramme Jeesuksen Kristuksen armosta olemme nähneet levyt, jotka sisältävät tämän kirjan, joka on aikakirja Nefin kansasta sekä heidän veljistään lamanilaisista ja myös Jeredin kansasta, joka tuli tornilta, josta on puhuttu. Ja me tiedämme myös, että ne on käännetty Jumalan lahjan ja voiman avulla, sillä hänen äänensä on julistanut sen meille; sen tähden me tiedämme varmasti, että kirja on tosi. Ja me todistamme myös, että me olemme nähneet levyissä olevat kaiverrukset; ja ne on näytetty meille Jumalan eikä ihmisen voimalla. Ja me julistamme vakain sanoin, että Jumalan enkeli laskeutui taivaasta ja toi ja asetti levyt silmiemme eteen, että me katsoimme ja näimme ne ja niissä olevat kaiverrukset; ja me tiedämme, että Isän Jumalan ja meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armosta me näimme ja todistamme, että tämä on totta. Ja se on ihmeellistä meidän silmissämme. Joka tapauksessa Herran ääni käski meidän todistaa siitä; sen tähden, ollaksemme kuuliaisina Jumalan käskylle, me todistamme tästä. Ja me tiedämme, että jos olemme uskollisia Kristuksessa, me puhdistamme vaatteemme kaikkien ihmisten verestä, ja meidät havaitaan tahrattomiksi Kristuksen tuomioistuimen edessä, ja me saamme asua hänen kanssaan iankaikkisesti taivassaan. Ja kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle, jotka ovat yksi Jumala. Aamen.

OLIVER COWDERY
DAVID WHITMER
MARTIN HARRIS

The Testimony of Three Witnesses

Be it known unto all nations, kindreds, tongues, and people, unto whom this work shall come: That we, through the grace of God the Father, and our Lord Jesus Christ, have seen the plates which contain this record, which is a record of the people of Nephi, and also of the Lamanites, their brethren, and also of the people of Jared, who came from the tower of which hath been spoken. And we also know that they have been translated by the gift and power of God, for his voice hath declared it unto us; wherefore we know of a surety that the work is true. And we also testify that we have seen the engravings which are upon the plates; and they have been shown unto us by the power of God, and not of man. And we declare with words of soberness, that an angel of God came down from heaven, and he brought and laid before our eyes, that we beheld and saw the plates, and the engravings thereon; and we know that it is by the grace of God the Father, and our Lord Jesus Christ, that we beheld and bear record that these things are true. And it is marvelous in our eyes. Nevertheless, the voice of the Lord commanded us that we should bear record of it; wherefore, to be obedient unto the commandments of God, we bear testimony of these things. And we know that if we are faithful in Christ, we shall rid our garments of the blood of all men, and be found spotless before the judgment-seat of Christ, and shall dwell with him eternally in the heavens. And the honor be to the Father, and to the Son, and to the Holy Ghost, which is one God. Amen.

OLIVER COWDERY
DAVID WHITMER
MARTIN HARRIS

Kahdeksan silminnäköijän todistus

Tietäkööt kaikki kansakunnat, suvut, kielet ja kansat, joille tämä kirja tulee, että Joseph Smith nuorempi, tämän kirjan kääntäjä, on näyttänyt meille levyt, joista on puhuttu ja jotka näyttävät kullalta; ja kaikkia levyjä, jotka mainittu Smith on kääntänyt, me olemme käsitelleet käsillämme; ja me näimme myös niissä olevat kaiverukset, jotka kaikki näyttävät olevan muinaista työtä ja taidokasta tekoa. Ja tästä me todistamme vakain sanoin, että mainittu Smith on näyttänyt meille, sillä me olemme ne nähneet ja tunnustelleet niiden painoa ja tiedämme varmasti, että mainitulla Smithillä on levyt, joista olemme puhuneet. Ja me annamme nimemme maailmalle, todistukseksi maailmalle siitä, mitä olemme nähneet. Emmekä me valehtele; Jumala on sen todistaja.

CHRISTIAN WHITMER

JACOB WHITMER

PETER WHITMER NUOREMPI

JOHN WHITMER

HIRAM PAGE

JOSEPH SMITH VANHEMPI

HYRUM SMITH

SAMUEL H. SMITH

The Testimony of Eight Witnesses

Be it known unto all nations, kindreds, tongues, and people, unto whom this work shall come: That Joseph Smith, Jun., the translator of this work, has shown unto us the plates of which hath been spoken, which have the appearance of gold; and as many of the leaves as the said Smith has translated we did handle with our hands; and we also saw the engravings thereon, all of which has the appearance of ancient work, and of curious workmanship. And this we bear record with words of soberness, that the said Smith has shown unto us, for we have seen and hefted, and know of a surety that the said Smith has got the plates of which we have spoken. And we give our names unto the world, to witness unto the world that which we have seen. And we lie not, God bearing witness of it.

CHRISTIAN WHITMER

JACOB WHITMER

PETER WHITMER, JUN.

JOHN WHITMER

HIRAM PAGE

JOSEPH SMITH, SEN.

HYRUM SMITH

SAMUEL H. SMITH

Ensimmäinen Nefin kirja

Hänen hallitus kautensa ja palvelutyönsä

Kertomus Lehistä ja hänen vaimostaan Sariasta sekä hänen neljästä pojastaan, nimeltään (vanhimhasta alkaen) Laman, Lemuel, Sam ja Nefi. Herra kehoittaa Lebiä lähtemään Jerusalemin maasta, koska tämä profetoi kansalle sen pahuudesta ja se tavoittelee hänen henkeään. Hän kulkee kolme päivää erämaahan perheensä kanssa. Nefi ottaa veljensä mukaan ja palaa Jerusalemin maahan hakemaan juutalaisten aikakirjaa. Kertomus heidän kärsimyksistään. He ottavat Ismaelin tyttäriä vaimoksi. He ottavat mukaan perheensä ja lähtevät erämaahan. Heidän kärsimyksensä ja abdinkonsa erämaassa. Heidän matkojensa kulku. He tulevat suurten vesien äärelle. Nefin veljet kapinoivat häntä vastaan. Hän saattaa heidät häpeään ja rakentaa laivan. He antavat paikalle nimeksi Runsaus. He kulkevat suurten vesien poikki luvattuun maahan ja niin edelleen. Tämä on Nefin kertomuksen mukaan, eli toisin sanoen minä, Nefi, kirjoitin tämän aikakirjan.

1. Nefi 1

- 1 Minä, Nefi, synnyin hyvistä vanhemmista, ja sen tähden minulle opetettiin jonkin verran kaikkea isäni tietämystä; ja nähtyäni monia ahdinkoja elinpäivieni aikana mutta oltuani silti Herran suuressa suosiossa kaikkina elämäni päivinä, niin, saatuani paljon tietoa Jumalan hyvydestä ja salaisuuksista, teen sen tähden aikakirjan siitä, mitä olen elinaikanani toimittanut.
- 2 Niin, minä teen aikakirjan isäni kielellä, jossa yhdistyvät juutalaisten tietämys ja egyptiläisten kieli.
- 3 Ja minä tiedän, että aikakirja, jonka teen, on totta; ja minä teen sen omin käsin; ja minä teen sen tietoni mukaan.

The First Book of Nephi

His Reign and Ministry

An account of Lehi and his wife Sariah, and his four sons, being called, (beginning at the eldest) Laman, Lemuel, Sam, and Nephi. The Lord warns Lehi to depart out of the land of Jerusalem, because he prophesieth unto the people concerning their iniquity and they seek to destroy his life. He taketh three days' journey into the wilderness with his family. Nephi taketh his brethren and returneth to the land of Jerusalem after the record of the Jews. The account of their sufferings. They take the daughters of Ishmael to wife. They take their families and depart into the wilderness. Their sufferings and afflictions in the wilderness. The course of their travels. They come to the large waters. Nephi's brethren rebel against him. He confoundeth them, and buildeth a ship. They call the name of the place Bountiful. They cross the large waters into the promised land, and so forth. This is according to the account of Nephi; or in other words, I, Nephi, wrote this record.

1 Nephi 1

I, Nephi, having been born of goodly parents, therefore I was taught somewhat in all the learning of my father; and having seen many afflictions in the course of my days, nevertheless, having been highly favored of the Lord in all my days; yea, having had a great knowledge of the goodness and the mysteries of God, therefore I make a record of my proceedings in my days.

Yea, I make a record in the language of my father, which consists of the learning of the Jews and the language of the Egyptians.

And I know that the record which I make is true; and I make it with mine own hand; and I make it according to my knowledge.

4 Sillä tapahtui Juudan kuninkaan Sidkian hallituskauden ensimmäisen vuoden alkaessa (isäni Lehi oli asunut Jerusalemissa kaikkina elämänsä päivinä); ja sinä samana vuonna tuli monia profeettoja profetoiden kansalle, että sen täytyy tehdä parannus, tai suuri Jerusalemin kaupunki täytyy hävittää.

5 Niin tapahtui, että isäni Lehi meni rukoilemaan Herraa, niin, aivan koko sydämestään, kansansa puolesta.

6 Ja tapahtui hänen rukoillessaan Herraa, että tulipatsas tuli ja asettui kalliolle hänen eteensä; ja hän näki ja kuuli paljon; ja näkemiensä ja kuulemiensa asioiden tähden hän värisi ja vapisi tavattomasti.

7 Ja tapahtui, että hän palasi omaan taloonsa Jerusalemiin; ja hän heittäytyi vuoteelleen, koska hän oli Hengen ja näkemiensä asioiden vallassa.

8 Ja hänen ollessaan näin Hengen vallassa hänet vietiin pois näyssä, jopa niin että hän näki taivaiden aukenevan, ja hän käsitti näkevänsä Jumalan istumassa valtaistuimellaan ympärillään lukemattomia enkelijoukkoja laulamassa ja ylistämässä Jumalaansa.

9 Ja tapahtui, että hän näki Erään laskeutuvan taivaan keskeltä, ja hän näki, että hänen kirkkautensa ylitti keskipäivän auringon kirkkauden.

10 Ja hän näki myös kahdentoista muun seuraavan häntä, ja heidän kirkkautensa voitti taivaankannen tähtien kirkkauden.

11 Ja he tulivat alas ja kulkivat maan päällä; ja ensimmäinen tuli ja seisahtui isäni eteen ja antoi hänelle kirjan ja pyysi häntä lukemaan.

12 Ja tapahtui, että lukiessaan hän täyttyi Herran Hengellä.

13 Ja hän luki sanoen: Voi, voi Jerusalemiä, sillä minä olen nähnyt sinun iljetyksesi! Niin, ja monia asioita isäni luki Jerusalemistä – että se ja sen asukkaat hävitettäisiin; monet menehtyisivät miekkaan, ja monet vietäisiin vankeina Babylooniiin.

For it came to pass in the commencement of the first year of the reign of Zedekiah, king of Judah, (my father, Lehi, having dwelt at Jerusalem in all his days); and in that same year there came many prophets, prophesying unto the people that they must repent, or the great city Jerusalem must be destroyed.

Wherefore it came to pass that my father, Lehi, as he went forth prayed unto the Lord, yea, even with all his heart, in behalf of his people.

And it came to pass as he prayed unto the Lord, there came a pillar of fire and dwelt upon a rock before him; and he saw and heard much; and because of the things which he saw and heard he did quake and tremble exceedingly.

And it came to pass that he returned to his own house at Jerusalem; and he cast himself upon his bed, being overcome with the Spirit and the things which he had seen.

And being thus overcome with the Spirit, he was carried away in a vision, even that he saw the heavens open, and he thought he saw God sitting upon his throne, surrounded with numberless concourses of angels in the attitude of singing and praising their God.

And it came to pass that he saw One descending out of the midst of heaven, and he beheld that his luster was above that of the sun at noon-day.

And he also saw twelve others following him, and their brightness did exceed that of the stars in the firmament.

And they came down and went forth upon the face of the earth; and the first came and stood before my father, and gave unto him a book, and bade him that he should read.

And it came to pass that as he read, he was filled with the Spirit of the Lord.

And he read, saying: Wo, wo, unto Jerusalem, for I have seen thine abominations! Yea, and many things did my father read concerning Jerusalem—that it should be destroyed, and the inhabitants thereof; many should perish by the sword, and many should be carried away captive into Babylon.

14 Ja tapahtui, että kun isäni oli lukenut ja nähnyt paljon suuria ja ihmeellisiä asioita, hän huudahti Herralle monia asioita, kuten: Suuret ja ihmeelliset ovat sinun tekosi, oi, Herra Jumala Kaikkivaltias! Sinun valtaistuimesi on korkealla taivaissa, ja sinun voimasi ja hyvytytesi ja armosi ovat kaikkien maan asukkaiden yllä; ja koska sinä olet armollinen, et salli niiden, jotka tulevat sinun luoksesi, hukkaa!

15 Ja tällä tavoin isäni puhui ylistäessään Jumalaansa, sillä hänen sielunsa riemuitsi, ja hänen koko sydämensä oli täynnä sen tähden, mitä hän oli nähnyt, eli mitä Herra oli näyttänyt hänelle.

16 Ja nyt minä, Nephi, en kerro kaikkea siitä, mitä isäni on kirjoittanut, sillä hän on kirjoittanut monia asioita, jotka hän näki näyissä ja unissa; ja hän on myös kirjoittanut monia asioita, jotka hän profetoi ja puhui lapsilleen ja joista minä en kerro kaikkea.

17 Vaan minä kerron siitä, mitä olen elinaikanani toimittanut. Katso, minä teen lyhennelmän isäni aikakirjasta levyihin, jotka olen valmistanut omin käsin; ja nyt, lyhennettyäni isäni aikakirjan, kerron sitten omasta elämästäni.

18 Ja nyt, minä tahdon teidän tietävän, että kun Herra oli näyttänyt niin monia ihmeellisiä asioita isälleni Lehille, kuten Jerusalemin hävityksestä, katso, hän lähti kansan keskuuteen ja alkoi profetoida ja julistaa sille sitä, mitä hän oli sekä nähnyt että kuullut.

19 Ja tapahtui, että juutalaiset pilkkasivat häntä sen tähden, mitä hän todisti heistä, sillä hän totisesti todisti heidän jumalattomuudestaan ja heidän iljetyksistään; ja hän todisti, että se, mitä hän näki ja kuuli, ja myös se, mitä hän luki kirjasta, ilmaisi selkeästi Messiaan tulemisen sekä maailman lunastuksen.

And it came to pass that when my father had read and seen many great and marvelous things, he did exclaim many things unto the Lord; such as: Great and marvelous are thy works, O Lord God Almighty! Thy throne is high in the heavens, and thy power, and goodness, and mercy are over all the inhabitants of the earth; and, because thou art merciful, thou wilt not suffer those who come unto thee that they shall perish!

And after this manner was the language of my father in the praising of his God; for his soul did rejoice, and his whole heart was filled, because of the things which he had seen, yea, which the Lord had shown unto him.

And now I, Nephi, do not make a full account of the things which my father hath written, for he hath written many things which he saw in visions and in dreams; and he also hath written many things which he prophesied and spake unto his children, of which I shall not make a full account.

But I shall make an account of my proceedings in my days. Behold, I make an abridgment of the record of my father, upon plates which I have made with mine own hands; wherefore, after I have abridged the record of my father then will I make an account of mine own life.

Therefore, I would that ye should know, that after the Lord had shown so many marvelous things unto my father, Lehi, yea, concerning the destruction of Jerusalem, behold he went forth among the people, and began to prophesy and to declare unto them concerning the things which he had both seen and heard.

And it came to pass that the Jews did mock him because of the things which he testified of them; for he truly testified of their wickedness and their abominations; and he testified that the things which he saw and heard, and also the things which he read in the book, manifested plainly of the coming of a Messiah, and also the redemption of the world.

20 Ja kun juutalaiset kuulivat nämä asiat, he vihastuivat hänelle, niin, samoin kuin muinoin profeteoille, joita he olivat karkottaneet ja kivittäneet ja surmanneet; ja he tavoittelivat hänenkin henkeään riistääksensä sen. Mutta katso, minä, Nephi, osoitan teille, että Herran lempeät armoteot tulevat kaikkien niiden osaksi, jotka hän on valinnut, heidän uskonsa tähden, tehden heidät voimallisiksi jopa niin, että heillä on voimaa vapautua.

And when the Jews heard these things they were angry with him; yea, even as with the prophets of old, whom they had cast out, and stoned, and slain; and they also sought his life, that they might take it away. But behold, I, Nephi, will show unto you that the tender mercies of the Lord are over all those whom he hath chosen, because of their faith, to make them mighty even unto the power of deliverance.

1. Nefi 2

- 1 Sillä katso, tapahtui, että Herra puhui isälleni, niin, nimittäin unessa, ja sanoi hänelle: Siunattu olet sinä, Lehi, sen tähden, mitä olet tehnyt; ja koska sinä olet ollut uskollinen ja julistanut tälle kansalle sitä, mitä minä käskin sinun julistaa, katso, se tavoittelee henkeäsi.
- 2 Ja tapahtui, että Herra käski isääni, niin unessa, ottamaan perheensä ja lähtemään erämaahan.
- 3 Ja tapahtui, että hän oli kuuliainen Herran sanalle, minkä vuoksi hän teki, niin kuin Herra käski häntä.
- 4 Ja tapahtui, että hän lähti erämaahan. Ja hän jätti talonsa ja perintömaansa ja kultansa ja hopeansa ja kalleutensa eikä ottanut mukaansa mitään muuta kuin perheensä ja muonavarot ja teltoja ja lähti erämaahan.
- 5 Ja hän tuli alas rajamaille lähelle Punaisenmeren rantaa; ja hän kulki erämaassa rajamailla, jotka ovat lähempänä Punaistamerta; ja hän kulki erämaassa perheensä kanssa, johon kuuluivat äitini Saria ja vanhemmat veljeni, jotka olivat Laman, Lemuel ja Sam.
- 6 Ja tapahtui, että kuljettuaan kolme päivää erämaassa hän pystytti telttansa eräseen laaksoon vesivirran partaalle.
- 7 Ja tapahtui, että hän rakensi alttarin kivistä ja uhraasi uhrin Herralle ja kiitti Herraa, meidän Jumalaamme.
- 8 Ja tapahtui, että hän antoi virralle nimeksi Laman, ja se laski Punaiseenmereen; ja laakso oli rajamailla lähellä sen suuta.
- 9 Ja kun isäni näki, että virran vedet laskivat Punaisenmeren alkulähteeseen, hän puhui Lamanille sanoen: Oi jospa olisit tämän joen kaltainen virratan alati kaiken vanhurskauden alkulähteeseen!
- 10 Ja hän puhui myös Lemuelille: Oi jospa olisit tämän laakson kaltainen, vahva ja luja ja järkkymätön Herran käskyjen pitämisessä!

1 Nephi 2

For behold, it came to pass that the Lord spake unto my father, yea, even in a dream, and said unto him: Blessed art thou Lehi, because of the things which thou hast done; and because thou hast been faithful and declared unto this people the things which I commanded thee, behold, they seek to take away thy life.

And it came to pass that the Lord commanded my father, even in a dream, that he should take his family and depart into the wilderness.

And it came to pass that he was obedient unto the word of the Lord, wherefore he did as the Lord commanded him.

And it came to pass that he departed into the wilderness. And he left his house, and the land of his inheritance, and his gold, and his silver, and his precious things, and took nothing with him, save it were his family, and provisions, and tents, and departed into the wilderness.

And he came down by the borders near the shore of the Red Sea; and he traveled in the wilderness in the borders which are nearer the Red Sea; and he did travel in the wilderness with his family, which consisted of my mother, Sariah, and my elder brothers, who were Laman, Lemuel, and Sam.

And it came to pass that when he had traveled three days in the wilderness, he pitched his tent in a valley by the side of a river of water.

And it came to pass that he built an altar of stones, and made an offering unto the Lord, and gave thanks unto the Lord our God.

And it came to pass that he called the name of the river, Laman, and it emptied into the Red Sea; and the valley was in the borders near the mouth thereof.

And when my father saw that the waters of the river emptied into the fountain of the Red Sea, he spake unto Laman, saying: O that thou mightest be like unto this river, continually running into the fountain of all righteousness!

And he also spake unto Lemuel: O that thou mightest be like unto this valley, firm and steadfast, and immovable in keeping the commandments of the Lord!

11 Nyt tämän hän puhui Lamanin ja Lemuelin uppiskaisuuden tähden, sillä katso, he nurisivat monissa asioissa isäänsä vastaan, koska hän oli näkyjen näkijä ja oli johdattanut heidät pois Jerusalemin maasta, niin että he olivat jättäneet perintömaansa ja kultansa ja hopeansa ja kalleutensa menehtyäkseen erämaassa. Ja tämän he sanoivat hänen tehneen sydämensä mielettömien kuvittelujen tähden.

12 Ja näin Laman ja Lemuel, jotka olivat vanhimmat, nurisivat isäänsä vastaan. Ja he nurisivat siksi, etteivät he tunteneet sen Jumalan tekoja, joka oli heidät luonut.

13 Eivätkä he uskoneet, että Jerusalemi, tuo suuri kaupunki, voitaisiin hävittää profeettojen sanojen mukaan. Ja he olivat Jerusalemissa olevien juutalaisien kaltaisia, jotka yrittivät riistää isäni hengen.

14 Ja tapahtui, että isäni puhui heille Lemuelin laaksossa voimallisesti, Henkeä täynnä, kunnes heidän ruumiinsa vapisi hänen edessään. Ja hän saattoi heidät häpeään, niin että he eivät uskaltaneet puhua häntä vastaan; sen vuoksi he tekivät, niin kuin hän käski heitä.

15 Ja isäni asui teltassa.

16 Ja tapahtui, että minä, Nephi, olin tavattoman nuori mutta silti isokokoinen sekä sangen halukas tuntemaan Jumalan salaisuuksia; niinpä minä huusin Herran puoleen, ja katso, hän puhutteli minua ja pehmitti sydämeni, niin että uskoin joka sanan, jonka isäni oli puhunut; sen vuoksi en kapinoinut häntä vastaan kuten veljeni.

17 Ja minä puhuin Samille kertoen hänelle sen, mitä Herra oli ilmaissut minulle Pyhän Henkensä kautta. Ja tapahtui, että hän uskoi minun sanoihini.

18 Mutta katso, Laman ja Lemuel eivät tahtoneet kuulla sanojani; ja koska olin murheellinen heidän sydämensä paatumuksen tähden, minä huusin Herran puoleen heidän tähtensä.

19 Ja tapahtui, että Herra puhui minulle sanoen: Siunattu olet sinä, Nephi, uskosi tähden, sillä sinä olet etsinyt minua uutterasti, nöyryn sydämin.

Now this he spake because of the stiffneckedness of Laman and Lemuel; for behold they did murmur in many things against their father, because he was a visionary man, and had led them out of the land of Jerusalem, to leave the land of their inheritance, and their gold, and their silver, and their precious things, to perish in the wilderness. And this they said he had done because of the foolish imaginations of his heart.

And thus Laman and Lemuel, being the eldest, did murmur against their father. And they did murmur because they knew not the dealings of that God who had created them.

Neither did they believe that Jerusalem, that great city, could be destroyed according to the words of the prophets. And they were like unto the Jews who were at Jerusalem, who sought to take away the life of my father.

And it came to pass that my father did speak unto them in the valley of Lemuel, with power, being filled with the Spirit, until their frames did shake before him. And he did confound them, that they durst not utter against him; wherefore, they did as he commanded them.

And my father dwelt in a tent.

And it came to pass that I, Nephi, being exceedingly young, nevertheless being large in stature, and also having great desires to know of the mysteries of God, wherefore, I did cry unto the Lord; and behold he did visit me, and did soften my heart that I did believe all the words which had been spoken by my father; wherefore, I did not rebel against him like unto my brothers.

And I spake unto Sam, making known unto him the things which the Lord had manifested unto me by his Holy Spirit. And it came to pass that he believed in my words.

But, behold, Laman and Lemuel would not hearken unto my words; and being grieved because of the hardness of their hearts I cried unto the Lord for them.

And it came to pass that the Lord spake unto me, saying: Blessed art thou, Nephi, because of thy faith, for thou hast sought me diligently, with lowliness of heart.

20 Ja sikäli kuin te pidätte minun käskyni, te menestytte ja teidät johdatetaan lupauksen maahan, niin, nimittäin maahan, jonka minä olen valmistanut teitä varten, eli maahan, joka on kaikkia muita maita oivallisempi.

21 Ja mikäli sinun veljesi kapinoivat sinua vastaan, heidät erotetaan pois Herran luota.

22 Ja sikäli kuin sinä pidät minun käskyni, sinusta tehdään johtaja ja opettaja veljillesi.

23 Sillä katso, sinä päivänä, jona he kapinoivat minua vastaan, minä kiroan heidät, nimittäin ankaralla kirouksella, eikä heillä ole valtaa sinun jälkeläisiisi, elleivät nämäkin kapinoi minua vastaan.

24 Ja jos he kapinoivat minua vastaan, heistä tulee ruoska sinun jälkeläisillesi herättämään heidän muistinsa.

And inasmuch as ye shall keep my commandments, ye shall prosper, and shall be led to a land of promise; yea, even a land which I have prepared for you; yea, a land which is choice above all other lands.

And inasmuch as thy brethren shall rebel against thee, they shall be cut off from the presence of the Lord.

And inasmuch as thou shalt keep my commandments, thou shalt be made a ruler and a teacher over thy brethren.

For behold, in that day that they shall rebel against me, I will curse them even with a sore curse, and they shall have no power over thy seed except they shall rebel against me also.

And if it so be that they rebel against me, they shall be a scourge unto thy seed, to stir them up in the ways of remembrance.

1. Nefi 3

- 1 Ja tapahtui, että minä, Nefi, palasin isäni teltaan puhumasta Herran kanssa.
- 2 Ja tapahtui, että hän puhui minulle sanoen: Katso, minä olen uneksinut unen, jossa Herra on antanut minulle käskyn, että sinun ja veljiesi on palattava Jerusalemiin.
- 3 Sillä katso, Labanilla on juutalaisten aikakirja sekä minun esi-isieni sukuluettelo, ja ne on kaiverrettu pronssilevyihin.
- 4 Sen vuoksi Herra on antanut minulle käskyn, että sinun ja veljiesi on mentävä Labanin talolle ja etsittävä aikakirjat ja tuotava ne tänne erämaahan.
- 5 Ja nyt, katso, sinun veljesi nurisevat sanoen, että se, mitä olen heiltä vaatinut, on vaikeaa; mutta katso, en minä ole sitä heiltä vaatinut, vaan se on Herran käsky.
- 6 Mene siis, poikani, niin sinä olet Herran suosiossa, koska et ole nurissut.
- 7 Ja tapahtui, että minä, Nefi, sanoin isälleni: Minä menen ja teen sen, mitä Herra on käskenyt, sillä minä tiedän, ettei Herra anna ihmislapsille mitään käskyä valmistamatta heille keinoa toteuttaa sitä, mitä hän käskää heidän tehdä.
- 8 Ja tapahtui, että kuultuaan nämä sanat isäni oli tättömän iloinen, sillä hän tiesi, että Herra oli siunannut minua.
- 9 Ja minä, Nefi, ja veljeni lähdimme matkaan erämaassa teltoinemme mennäksemme ylös Jerusalemin maahan.
- 10 Ja tapahtui, että mentyämme ylös Jerusalemin maahan minä ja veljeni neuvottelimme keskenämme.
- 11 Ja me heitimme arpaa – kuka meistä menisi Labanin taloon. Ja tapahtui, että arpa lankesi Lamanille; ja Laman meni Labanin taloon, ja hän puhui hänen kanssaan hänen istuessaan talossansa.
- 12 Ja hän pyysi Labanilta aikakirjoja, jotka oli kaiverrettu pronssilevyihin, jotka sisälsivät isäni sukuluettelon.

1 Nephi 3

And it came to pass that I, Nephi, returned from speaking with the Lord, to the tent of my father.

And it came to pass that he spake unto me, saying: Behold I have dreamed a dream, in the which the Lord hath commanded me that thou and thy brethren shall return to Jerusalem.

For behold, Laban hath the record of the Jews and also a genealogy of my forefathers, and they are engraven upon plates of brass.

Wherefore, the Lord hath commanded me that thou and thy brothers should go unto the house of Laban, and seek the records, and bring them down hither into the wilderness.

And now, behold thy brothers murmur, saying it is a hard thing which I have required of them; but behold I have not required it of them, but it is a commandment of the Lord.

Therefore go, my son, and thou shalt be favored of the Lord, because thou hast not murmured.

And it came to pass that I, Nephi, said unto my father: I will go and do the things which the Lord hath commanded, for I know that the Lord giveth no commandments unto the children of men, save he shall prepare a way for them that they may accomplish the thing which he commandeth them.

And it came to pass that when my father had heard these words he was exceedingly glad, for he knew that I had been blessed of the Lord.

And I, Nephi, and my brethren took our journey in the wilderness, with our tents, to go up to the land of Jerusalem.

And it came to pass that when we had gone up to the land of Jerusalem, I and my brethren did consult one with another.

And we cast lots—who of us should go in unto the house of Laban. And it came to pass that the lot fell upon Laman; and Laman went in unto the house of Laban, and he talked with him as he sat in his house.

And he desired of Laban the records which were engraven upon the plates of brass, which contained the genealogy of my father.

- 13 Ja katso, tapahtui, että Laban vihastui ja heitti hänet ulos luotaan eikä tahtonut hänen saavan aikakirjoja. Sen vuoksi hän sanoi hänelle: Katso, sinä olet rosvo, ja minä surmaan sinut.
- 14 Mutta Laman pakeni hänen luotaan ja kertoi meille, mitä Laban oli tehnyt. Ja me kävimme tavatoman murheellisiksi, ja veljeni olivat palaamaisillaan isäni luokse erämaahan.
- 15 Mutta katso, minä sanoin heille, että niin totta kuin Herra elää ja me elämme, me emme mene isämme luokse alas erämaahan, ennen kuin olemme toteuttaneet sen, mitä Herra on käskenyt meidän tehdä.
- 16 Olkaamme siis uskollisia Herran käskyjen pitämissä; menkäämme sen tähden alas isämme perintömaalle, sillä katso, hän jätti kultaa ja hopeaa ja kaikenlaisia rikkauksia. Ja kaiken tämän hän on tehnyt Herran käskyjen tähden.
- 17 Sillä hän tiesi, että Jerusalem täytyi hävittää ihmisten jumalattomuuden tähden.
- 18 Sillä katso, he ovat hylänneet profeettojen sanat. Jos siis isäni jäisi tähän maahan sen jälkeen, kun hänen on käsketty paeta maasta, katso, hänkin menestyisi. Sen vuoksi hänen täytyy paeta maasta.
- 19 Ja katso, on Jumalan viisauden mukaista, että me saamme nämä aikakirjat, jotta voimme säilyttää lapsillemme isiemme kielen;
- 20 sekä jotta voimme säilyttää heille sanat, jotka on puhuttu kaikkien pyhien profeettojen suulla ja jotka Jumalan Henki ja voima on antanut heille maailman alusta alkaen aina tähän nykyhetkeen asti.
- 21 Ja tapahtui, että tällä tavoin puhuen minä suostutelin veljiäni, että he olisivat uskollisia Jumalan käskyjen pitämisessä.
- 22 Ja tapahtui, että me menimme alas perintömaallemme, ja me kokosimme yhteen kultamme ja hopeamme ja kalleutemme.
- 23 Ja koottuamme nämä yhteen me menimme jälleen ylös Labanin talolle.

And behold, it came to pass that Laban was angry, and thrust him out from his presence; and he would not that he should have the records. Wherefore, he said unto him: Behold thou art a robber, and I will slay thee.

But Laman fled out of his presence, and told the things which Laban had done, unto us. And we began to be exceedingly sorrowful, and my brethren were about to return unto my father in the wilderness.

But behold I said unto them that: As the Lord liveth, and as we live, we will not go down unto our father in the wilderness until we have accomplished the thing which the Lord hath commanded us.

Wherefore, let us be faithful in keeping the commandments of the Lord; therefore let us go down to the land of our father's inheritance, for behold he left gold and silver, and all manner of riches. And all this he hath done because of the commandments of the Lord.

For he knew that Jerusalem must be destroyed, because of the wickedness of the people.

For behold, they have rejected the words of the prophets. Wherefore, if my father should dwell in the land after he hath been commanded to flee out of the land, behold, he would also perish. Wherefore, it must needs be that he flee out of the land.

And behold, it is wisdom in God that we should obtain these records, that we may preserve unto our children the language of our fathers;

And also that we may preserve unto them the words which have been spoken by the mouth of all the holy prophets, which have been delivered unto them by the Spirit and power of God, since the world began, even down unto this present time.

And it came to pass that after this manner of language did I persuade my brethren, that they might be faithful in keeping the commandments of God.

And it came to pass that we went down to the land of our inheritance, and we did gather together our gold, and our silver, and our precious things.

And after we had gathered these things together, we went up again unto the house of Laban.

24 Ja tapahtui, että me menimme sisään Labanin luo ja pyysimme häntä antamaan meille aikakirjat, jotka oli kaiverrettu pronssilevyihin, mistä me antaisimme hänelle kultamme ja hopeamme ja kaikki kalleutemme.

25 Ja tapahtui, että kun Laban näki omaisuutemme ja että se oli tavattoman suuri, hän himoitsi sitä niin, että hän heitti meidät ulos ja lähetti palvelijansa surmaamaan meidät, jotta hän saisi meidän omaisuutemme.

26 Ja tapahtui, että me pakenimme Labanin palvelijoita, ja meidän oli pakko jättää omaisuutemme jälkeemme, ja se joutui Labanin käsiin.

27 Ja tapahtui, että me pakenimme erämaahan, eivätkä Labanin palvelijat saaneet meitä kiinni, ja me kätkeydimme kallion onkaloon.

28 Ja tapahtui, että Laman oli vihoissaan minulle sekä isälleni; ja samoin oli Lemuel, sillä hän kuunteli Lamanin sanoja. Sen vuoksi Laman ja Lemuel puhuivat paljon kovia sanoja meille, nuoremmille veljilleen, ja he löivät meitä vieläpä sauvalla.

29 Ja tapahtui, että kun he löivät meitä sauvalla, katso, Herran enkeli tuli ja seisautui heidän eteensä, ja hän puhui heille sanoen: Miksi lyötte nuorempaa veljeänne sauvalla? Ettekö tiedä, että Herra on valinnut hänet teidän johtajaksenne, ja tämä teidän pahojen tekojenne tähden? Katso, menkää jälleen ylös Jerusalemiin, niin Herra antaa Labanin teidän käsiinne.

30 Ja puhuttuaan meille enkeli meni pois.

31 Ja enkelin mentyä Laman ja Lemuel alkoivat jälleen nurista sanoen: Kuinka on mahdollista, että Herra antaa Labanin käsiimme? Katso, hän on mahdettava mies, ja hän voi käskää viittäkymmentä, niin, hän voi surmatakin viisikymmentä; miksi ei sitten meitä?

And it came to pass that we went in unto Laban, and desired him that he would give unto us the records which were engraven upon the plates of brass, for which we would give unto him our gold, and our silver, and all our precious things.

And it came to pass that when Laban saw our property, and that it was exceedingly great, he did lust after it, insomuch that he thrust us out, and sent his servants to slay us, that he might obtain our property.

And it came to pass that we did flee before the servants of Laban, and we were obliged to leave behind our property, and it fell into the hands of Laban.

And it came to pass that we fled into the wilderness, and the servants of Laban did not overtake us, and we hid ourselves in the cavity of a rock.

And it came to pass that Laman was angry with me, and also with my father; and also was Lemuel, for he hearkened unto the words of Laman. Wherefore Laman and Lemuel did speak many hard words unto us, their younger brothers, and they did smite us even with a rod.

And it came to pass as they smote us with a rod, behold, an angel of the Lord came and stood before them, and he spake unto them, saying: Why do ye smite your younger brother with a rod? Know ye not that the Lord hath chosen him to be a ruler over you, and this because of your iniquities? Behold ye shall go up to Jerusalem again, and the Lord will deliver Laban into your hands.

And after the angel had spoken unto us, he departed.

And after the angel had departed, Laman and Lemuel again began to murmur, saying: How is it possible that the Lord will deliver Laban into our hands? Behold, he is a mighty man, and he can command fifty, yea, even he can slay fifty; then why not us?

1. Nefi 4

- 1 Ja tapahtui, että minä puhuin veljilleni sanoen: Menkäämme jälleen ylös Jerusalemiin ja olkaamme uskollisia Herran käskyjen pitämisessä; sillä katso, hän on mahtavampi kuin koko maa, miksi ei sitten mahtavampi kuin Laban viisinekymmeninensä, niin, tai kuin jopa kymmeninetuhansinensa?
- 2 Sen tähden menkäämme ylös; olkaamme vahvoja kuin Mooses, sillä totisesti hän puhui Punaisenmeren vesille, ja ne jakaantuivat kahtia, ja isämme pääsivät sen poikki, pois orjuudesta, kuivaa maata pitkin, ja faraon sotajoukot seurasivat ja hukkuivat Punaisenmeren vesiin.
- 3 Nyt, katso, te tiedätte, että tämä on totta; ja te tiedätte myös, että enkeli on puhunut teille; kuinka siis voitte epäillä? Menkäämme ylös; Herra kykenee pelastamaan meidät samoin kuin isämme ja hävittämään Labanin samoin kuin egyptiläiset.
- 4 Nyt, kun olin puhunut nämä sanat, he olivat vielä vihaisia ja jatkoivat yhä nurinaansa; silti he seurasivat minua ylös, kunnes tulimme Jerusalemin muurien ulkopuolelle.
- 5 Ja se tapahtui yöllä; ja minä käskin heidän piiloutua muurien ulkopuolelle. Ja kun he olivat piiloutuneet, minä, Nefi, hiivin kaupunkiin ja kuljin Labanin taloa kohti.
- 6 Ja Henki johdatti minua edeltä käsin tietämättäni, mitä minun pitäisi tehdä.
- 7 Kuitenkin minä kuljin eteenpäin, ja kun tulin lähelle Labanin taloa, näin miehen, ja hän oli kaatunut maahan eteeni, sillä hän oli juopunut viinistä.
- 8 Ja kun tulin hänen luoksensa, huomasin, että hän oli Laban.
- 9 Ja minä näin hänen miekkansa, ja minä vedin sen esiin tupestaan; ja sen kahva oli puhdasta kultaa, ja se oli tavattoman hienoa tekoa; ja minä näin, että sen terä oli kaikkein parasta terästä.
- 10 Ja tapahtui, että Henki vaati minua tappamaan Labanin; mutta minä sanoin sydämessäni: Milloinkaan en ole vuodattanut ihmisverta. Ja minä kavahdin enkä olisi tahtonut surmata häntä.

1 Nephi 4

And it came to pass that I spake unto my brethren, saying: Let us go up again unto Jerusalem, and let us be faithful in keeping the commandments of the Lord; for behold he is mightier than all the earth, then why not mightier than Laban and his fifty, yea, or even than his tens of thousands?

Therefore let us go up; let us be strong like unto Moses; for he truly spake unto the waters of the Red Sea and they divided hither and thither, and our fathers came through, out of captivity, on dry ground, and the armies of Pharaoh did follow and were drowned in the waters of the Red Sea.

Now behold ye know that this is true; and ye also know that an angel hath spoken unto you; wherefore can ye doubt? Let us go up; the Lord is able to deliver us, even as our fathers, and to destroy Laban, even as the Egyptians.

Now when I had spoken these words, they were yet wroth, and did still continue to murmur; nevertheless they did follow me up until we came without the walls of Jerusalem.

And it was by night; and I caused that they should hide themselves without the walls. And after they had hid themselves, I, Nephi, crept into the city and went forth towards the house of Laban.

And I was led by the Spirit, not knowing beforehand the things which I should do.

Nevertheless I went forth, and as I came near unto the house of Laban I beheld a man, and he had fallen to the earth before me, for he was drunken with wine.

And when I came to him I found that it was Laban.

And I beheld his sword, and I drew it forth from the sheath thereof; and the hilt thereof was of pure gold, and the workmanship thereof was exceedingly fine, and I saw that the blade thereof was of the most precious steel.

And it came to pass that I was constrained by the Spirit that I should kill Laban; but I said in my heart: Never at any time have I shed the blood of man. And I shrunk and would that I might not slay him.

- 11 Ja Henki sanoi minulle jälleen: Katso, Herra on jättänyt hänet sinun käsiisi. Niin, ja minä tiesin myös, että hän oli tavoitellut minun omaa henkeäni; niin, eikä hän tahtonut kuulla Herran käskyjä; ja hän oli myös ottanut meidän omaisuutemme.
- 12 Ja tapahtui, että Henki sanoi minulle jälleen: Surmaa hänet, sillä Herra on antanut hänet sinun käsiisi;
- 13 katso, Herra surmaa jumalattomat toteuttaakseen vanhurskaat tarkoituksensa. On parempi, että yksi mies menehtyy kuin että kansakunta vaipuu ja menehtyy epäuskoon.
- 14 Ja nyt, kun minä, Nefi, olin kuullut nämä sanat, muistin Herran sanat, jotka hän puhui minulle erämaassa, sanoen: Sikäli kuin sinun jälkeläisesi pitävät minun käskyini, he menestyvät lupauksen maassa.
- 15 Niin, ja minä ajattelin myös, etteivät he voisi pitää Herran käskyjä Mooseksen lain mukaan, ellei heillä olisi lakia.
- 16 Ja minä tiesin myös, että laki oli kaiverrettuna pronssilevyissä.
- 17 Ja vielä minä tiesin, että Herra oli antanut Labanin minun käsiini tästä syystä – että minä hankkisin aikakirjat hänen käskyjensä mukaan.
- 18 Sen tähden minä tottelin Hengen ääntä ja tartuin Labania pään hiuksista ja iskin hänen päänsä poikki hänen omalla miekallaan.
- 19 Ja iskettyäni Labanin pään poikki hänen omalla miekallaan otin hänen vaatteensa ja puin ne oman vartaloni ylle, niin, joka ainoan, ja vyötin hänen varusteensa kupeilleni.
- 20 Ja tämän tehtyäni menin Labanin aarrekammioille. Ja kulkiessani Labanin aarrekammioille päin, katso, näin Labanin palvelijan, jolla oli aarrekammion avaimet. Ja minä käskin häntä Labanin äänellä menemään minun kanssani aarrekammioon.
- 21 Ja hän luuli minun olevan hänen isäntänsä Laban, sillä hän näki vaatteet sekä kupeilleni vyötetyn miekan.
- 22 Ja hän puhui minulle juutalaisten vanhimmista tietäen, että hänen isäntänsä Laban oli ollut yöllä ulkona heidän parissaan.

And the Spirit said unto me again: Behold the Lord hath delivered him into thy hands. Yea, and I also knew that he had sought to take away mine own life; yea, and he would not hearken unto the commandments of the Lord; and he also had taken away our property.

And it came to pass that the Spirit said unto me again: Slay him, for the Lord hath delivered him into thy hands;

Behold the Lord slayeth the wicked to bring forth his righteous purposes. It is better that one man should perish than that a nation should dwindle and perish in unbelief.

And now, when I, Nephi, had heard these words, I remembered the words of the Lord which he spake unto me in the wilderness, saying that: Inasmuch as thy seed shall keep my commandments, they shall prosper in the land of promise.

Yea, and I also thought that they could not keep the commandments of the Lord according to the law of Moses, save they should have the law.

And I also knew that the law was engraven upon the plates of brass.

And again, I knew that the Lord had delivered Laban into my hands for this cause—that I might obtain the records according to his commandments.

Therefore I did obey the voice of the Spirit, and took Laban by the hair of the head, and I smote off his head with his own sword.

And after I had smitten off his head with his own sword, I took the garments of Laban and put them upon mine own body; yea, even every whit; and I did gird on his armor about my loins.

And after I had done this, I went forth unto the treasury of Laban. And as I went forth towards the treasury of Laban, behold, I saw the servant of Laban who had the keys of the treasury. And I commanded him in the voice of Laban, that he should go with me into the treasury.

And he supposed me to be his master, Laban, for he beheld the garments and also the sword girded about my loins.

And he spake unto me concerning the elders of the Jews, he knowing that his master, Laban, had been out by night among them.

23 Ja minä puhuin hänelle ikään kuin olisin ollut Laban.

24 Ja minä sanoin hänelle myös, että minun oli vietävä kaiverrukset, jotka olivat pronssilevyissä, vanhemmille veljilleni, jotka olivat muurien ulkopuolella.

25 Ja minä käskin häntä myös seuraamaan minua.

26 Ja koska hän luuli, että minä puhuin kirkon veljistä ja että minä olin todella se Laban, jonka olin surmannut, hän sen vuoksi seurasi minua.

27 Ja hän puhui minulle monta kertaa juutalaisten vanhimmista, mennessäni veljieni luokse, jotka olivat muurien ulkopuolella.

28 Ja tapahtui, että minut nähdessään Laman pelästytavattomasti, ja myös Lemuel ja Sam. Ja he pakenivat luotani, sillä he luulivat, että minä olin Laban ja että hän oli surmannut minut ja tavoitteli heidänkin henkeään.

29 Ja tapahtui, että minä huusin heidän peräänsä, ja he kuuluivat minua; sen vuoksi he lakkasivat pakene-masta luotani.

30 Ja tapahtui, että kun Labanin palvelija näki velje-ni, hän alkoi vapista ja aikoi paeta luotani ja palata Jerusalemin kaupunkiin.

31 Ja nyt, koska minä, Nephi, olin isokokoinen mies ja koska olin myös saanut paljon voimaa Herralta, tar-tuin sen tähden Labanin palvelijaan ja pitelin häntä kiinni, niin ettei hän pakenisi.

32 Ja tapahtui, että minä puhuin hänen kanssaan, et-tä jos hän kuulisi minun sanojani, niin totta kuin Herra elää ja minä elän, aivan niin, että jos hän kuu-lisi meidän sanojamme, me säästäisimme hänen henkensä.

33 Ja minä puhuin hänelle vieläpä valalla vannaen, ettei hänen tarvitse pelätä; että hän olisi vapaa mies meidän laillamme, jos hän lähtisi alas erämaahan meidän kanssamme.

34 Ja minä puhuin hänelle myös sanoen: Totisesti Herra on käskenyt meidän tehdä tämän; ja eikö mei-dän pidä olla tunnollisia Herran käskyjen pitämises-sä? Jos siis lähdet alas erämaahan isäni luokse, sinä saat sijan joukossamme.

And I spake unto him as if it had been Laban.

And I also spake unto him that I should carry the engravings, which were upon the plates of brass, to my elder brethren, who were without the walls.

And I also bade him that he should follow me.

And he, supposing that I spake of the brethren of the church, and that I was truly that Laban whom I had slain, wherefore he did follow me.

And he spake unto me many times concerning the elders of the Jews, as I went forth unto my brethren, who were without the walls.

And it came to pass that when Laman saw me he was exceedingly frightened, and also Lemuel and Sam. And they fled from before my presence; for they supposed it was Laban, and that he had slain me and had sought to take away their lives also.

And it came to pass that I called after them, and they did hear me; wherefore they did cease to flee from my presence.

And it came to pass that when the servant of Laban beheld my brethren he began to tremble, and was about to flee from before me and return to the city of Jerusalem.

And now I, Nephi, being a man large in stature, and also having received much strength of the Lord, therefore I did seize upon the servant of Laban, and held him, that he should not flee.

And it came to pass that I spake with him, that if he would hearken unto my words, as the Lord liveth, and as I live, even so that if he would hearken unto our words, we would spare his life.

And I spake unto him, even with an oath, that he need not fear; that he should be a free man like unto us if he would go down in the wilderness with us.

And I also spake unto him, saying: Surely the Lord hath commanded us to do this thing; and shall we not be diligent in keeping the commandments of the Lord? Therefore, if thou wilt go down into the wilderness to my father thou shalt have place with us.

35 Ja tapahtui, että Soram sai rohkeutta sanoista, jotka puhuin. Nyt Soram oli palvelijan nimi, ja hän lupasi, että hän lähtisi alas erämaahan isämme luokse. Niin, ja hän myös vannoi meille valan, että hän jäisi meidän joukkoomme siitä hetkestä lähtien.

36 Nyt me halusimme hänen jäävän joukkoomme tästä syystä, jotta juutalaiset eivät saisi tietää paostamme erämaahan, jotta he eivät ajaisi meitä takaa ja tuhoaisi meitä.

37 Ja tapahtui, että kun Soram oli vannonut meille valan, pelkomme hänen vuokseen lakkasivat.

38 Ja tapahtui, että me otimme pronssilevyt ja Labanin palvelijan mukaamme ja lähdimme erämaahan ja matkasimme isämme teltalle.

And it came to pass that Zoram did take courage at the words which I spake. Now Zoram was the name of the servant; and he promised that he would go down into the wilderness unto our father. Yea, and he also made an oath unto us that he would tarry with us from that time forth.

Now we were desirous that he should tarry with us for this cause, that the Jews might not know concerning our flight into the wilderness, lest they should pursue us and destroy us.

And it came to pass that when Zoram had made an oath unto us, our fears did cease concerning him.

And it came to pass that we took the plates of brass and the servant of Laban, and departed into the wilderness, and journeyed unto the tent of our father.

1. Nefi 5

- 1 Ja tapahtui, että kun me olimme menneet alas erämaahan isämme luokse, katso, hän täyttyi ilosta, ja myös äitini Saria oli tavattoman iloinen, sillä hän oli todella surrut meidän tähtemme.
- 2 Sillä hän oli luullut, että me olimme menehtyneet erämaassa; ja hän oli myös syytellyt isääni sanoen hänelle, että hän oli näkyjen näkijä, sanoen: Katso, sinä olet johdattanut meidät pois perintömaaltamme, eikä poikiani enää ole, ja me menehdymme erämaahan.
- 3 Ja tällä tavoin puhuen äitini oli syytellyt isääni.
- 4 Ja oli tapahtunut, että isäni puhui hänelle sanoen: Minä tiedän, että olen näkyjen näkijä, sillä ellen olisi nähnyt näyssä sitä, mikä on Jumalan, en olisi tuntenut Jumalan hyvyyttä vaan olisin jäänyt Jerusalemiin ja menehtynyt veljieni kanssa.
- 5 Mutta katso, minä olen saanut lupauksen maan, ja näistä asioista minä riemuitsen; niin, ja minä tiedän, että Herra pelastaa poikani Labanin käsistä ja tuo heidät takaisin meidän luoksemme alas erämaahan.
- 6 Ja tällä tavalla puhuen isäni Lehi lohdutti äitiäni Sariaa meidän vuoksemme sillä aikaa, kun me matkasimme erämaassa ylös Jerusalemin maahan hankiaksemme juutalaisten aikakirjan.
- 7 Ja kun me olimme palanneet isäni teltaan, katso, heidän ilonsa tuli täydeksi ja äitini sai lohdun.
- 8 Ja hän puhui sanoen: Nyt minä tiedän varmasti, että Herra on käskenyt miestäni pakenemaan erämaahan; niin, ja minä tiedän myös varmasti, että Herra on suojellut poikiani ja pelastanut heidät Labanin käsistä ja antanut heille voimaa, jolla he saattoivat toteuttaa sen, mitä Herra käski heidän tehdä. Ja tällä tavalla hän puhui.
- 9 Ja tapahtui, että he riemuitsivat tavattomasti ja uhasivat teuras- ja polttouhreja Herralle; ja he kiittivät Israelin Jumalaa.

1 Nephi 5

And it came to pass that after we had come down into the wilderness unto our father, behold, he was filled with joy, and also my mother, Sariah, was exceedingly glad, for she truly had mourned because of us.

For she had supposed that we had perished in the wilderness; and she also had complained against my father, telling him that he was a visionary man; saying: Behold thou hast led us forth from the land of our inheritance, and my sons are no more, and we perish in the wilderness.

And after this manner of language had my mother complained against my father.

And it had come to pass that my father spake unto her, saying: I know that I am a visionary man; for if I had not seen the things of God in a vision I should not have known the goodness of God, but had tarried at Jerusalem, and had perished with my brethren.

But behold, I have obtained a land of promise, in the which things I do rejoice; yea, and I know that the Lord will deliver my sons out of the hands of Laban, and bring them down again unto us in the wilderness.

And after this manner of language did my father, Lehi, comfort my mother, Sariah, concerning us, while we journeyed in the wilderness up to the land of Jerusalem, to obtain the record of the Jews.

And when we had returned to the tent of my father, behold their joy was full, and my mother was comforted.

And she spake, saying: Now I know of a surety that the Lord hath commanded my husband to flee into the wilderness; yea, and I also know of a surety that the Lord hath protected my sons, and delivered them out of the hands of Laban, and given them power whereby they could accomplish the thing which the Lord hath commanded them. And after this manner of language did she speak.

And it came to pass that they did rejoice exceedingly, and did offer sacrifice and burnt offerings unto the Lord; and they gave thanks unto the God of Israel.

10 Ja kun he olivat kiittäneet Israelin Jumalaa, isäni Lehi otti aikakirjat, jotka oli kaiverrettu pronssilevyihin, ja tutki niitä alusta alkaen.

11 Ja hän näki, että ne sisälsivät viisi Mooseksen kirjaa, jotka kertoivat maailman luomisesta sekä Adamista ja Eevasta, jotka olivat ensimmäiset vanhempamme;

12 ja myös juutalaisten aikakirjan alusta alkaen aina Juudan kuninkaan Sidkian hallituskauden alkuun asti;

13 ja myös pyhien profeettojen profetiat alusta alkaen aina Sidkian hallituskauden alkuun asti; sekä monta profetiaa, jotka on puhuttu Jeremian suulla.

14 Ja tapahtui, että isäni Lehi löysi pronssilevyistä myös isiensä sukuuettelon; sen vuoksi hän tiesi olevansa Joosefin jälkeläinen, niin, nimittäin sen Joosefin, joka oli Jaakobin poika, joka myytiin Egyptiin ja jota Herran käsi varjeli, jotta hän voisi varjella isänsä Jaakobin ja koko hänen perhekuntansa menehtymästä nälänhätään.

15 Ja heidät oli myös johdattanut pois orjuudesta ja pois Egyptin maasta tuo sama Jumala, joka oli varjellut heitä.

16 Ja näin isäni Lehi löysi isiensä sukuuettelon. Ja myös Laban oli Joosefin jälkeläinen, minkä vuoksi hän ja hänen isänsä olivat pitäneet aikakirjoja.

17 Ja nyt, kun isäni näki kaiken tämän, hän täyttyi Hengellä ja alkoi profetoida jälkeläisistään –

18 että nämä pronssilevyt kulkeutuisivat kaikille kansakunnille, suvuille, kielille ja kansoille, jotka olisivat hänen jälkeläisiään.

19 Ja nyt, hän sanoi, etteivät nämä pronssilevyt koskaan tuhoutuisi; eikä aika niitä enää himmentäisi. Ja hän profetoi monia asioita jälkeläisistään.

20 Ja tapahtui, että tähän asti minä ja isäni olimme pitäneet käskyt, jotka Herra oli antanut meille.

And after they had given thanks unto the God of Israel, my father, Lehi, took the records which were engraven upon the plates of brass, and he did search them from the beginning.

And he beheld that they did contain the five books of Moses, which gave an account of the creation of the world, and also of Adam and Eve, who were our first parents;

And also a record of the Jews from the beginning, even down to the commencement of the reign of Zedekiah, king of Judah;

And also the prophecies of the holy prophets, from the beginning, even down to the commencement of the reign of Zedekiah; and also many prophecies which have been spoken by the mouth of Jeremiah.

And it came to pass that my father, Lehi, also found upon the plates of brass a genealogy of his fathers; wherefore he knew that he was a descendant of Joseph; yea, even that Joseph who was the son of Jacob, who was sold into Egypt, and who was preserved by the hand of the Lord, that he might preserve his father, Jacob, and all his household from perishing with famine.

And they were also led out of captivity and out of the land of Egypt, by that same God who had preserved them.

And thus my father, Lehi, did discover the genealogy of his fathers. And Laban also was a descendant of Joseph, wherefore he and his fathers had kept the records.

And now when my father saw all these things, he was filled with the Spirit, and began to prophesy concerning his seed—

That these plates of brass should go forth unto all nations, kindreds, tongues, and people who were of his seed.

Wherefore, he said that these plates of brass should never perish; neither should they be dimmed any more by time. And he prophesied many things concerning his seed.

And it came to pass that thus far I and my father had kept the commandments wherewith the Lord had commanded us.

21 Ja me olimme hankkineet aikakirjat, jotka Herra oli käskenyt meidän hankkia, ja tutkineet niitä ja havainneet, että ne olivat tavoittelemisen arvoiset, niin, tosiaankin suuriarvoiset meille, koska siten saatoimme säilyttää Herran käskyt lapsillemme.

22 Sen vuoksi oli Herran viisauden mukaista, että me kuljettaisimme niitä mukanamme matkatessamme erämaassa lupauksen maata kohti.

And we had obtained the records which the Lord had commanded us, and searched them and found that they were desirable; yea, even of great worth unto us, insomuch that we could preserve the commandments of the Lord unto our children.

Wherefore, it was wisdom in the Lord that we should carry them with us, as we journeyed in the wilderness towards the land of promise.

1. Nefi 6

- 1 Ja nyt minä, Nefi, en esitä isieni sukuluetteloa aikakirjani tässä osassa, enkä esitä sitä milloinkaan myöhemminkään näissä levyissä, joita kirjoitan, sillä se esitetään aikakirjassa, jota isäni on pitänyt; sen vuoksi en kirjoita sitä tähän kirjaan.
- 2 Sillä riittää, kun sanon, että me olemme Joosefin jälkeläisiä.
- 3 Enkä minä välitä esittää tarkkaa selostusta kaikista isäni asioista, sillä niitä ei voi kirjoittaa näihin levyihin, sillä haluan tilaa voidakseni kirjoittaa siitä, mikä on Jumalan.
- 4 Sillä vakaa tarkoitukseni on, että voisin saada ihmiset tulemaan Abrahamin Jumalan ja Iisakin Jumalan ja Jaakobin Jumalan luokse ja pelastumaan.
- 5 Sen vuoksi en kirjoita sitä, mikä on mieluisaa maailmalle, vaan sitä, mikä on mieluisaa Jumalalle ja niille, jotka eivät ole maailmasta.
- 6 Sen vuoksi minä annan jälkeläisilleni käskyn, ettei heidän pidä täyttää näitä levyjä sellaisella, millä ei ole arvoa ihmislapsille.

1 Nephi 6

And now I, Nephi, do not give the genealogy of my fathers in this part of my record; neither at any time shall I give it after upon these plates which I am writing; for it is given in the record which has been kept by my father; wherefore, I do not write it in this work.

For it sufficeth me to say that we are descendants of Joseph.

And it mattereth not to me that I am particular to give a full account of all the things of my father, for they cannot be written upon these plates, for I desire the room that I may write of the things of God.

For the fulness of mine intent is that I may persuade men to come unto the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob, and be saved.

Wherefore, the things which are pleasing unto the world I do not write, but the things which are pleasing unto God and unto those who are not of the world.

Wherefore, I shall give commandment unto my seed, that they shall not occupy these plates with things which are not of worth unto the children of men.

1. Nefi 7

- 1 Ja nyt minä tahdon teidän tietävän, että kun isäni Lehi oli lakannut profetoimasta jälkeläisistään, tapahtui, että Herra puhui hänelle jälleen sanoen, ettei ollut soveliaista, että hän, Lehi, veisi perheensä yksin erämaahan, vaan että hänen poikiensa tuli ottaa tyttäriä vaimoksi, jotta he voisivat hankkia jälkeläisiä Herralle lupauksen maassa.
- 2 Ja tapahtui, että Herra antoi hänelle käskyn, että minun, Nefin, ja veljieni oli palattava jälleen Jerusalemin maahan ja tuotava Ismael ja hänen perheensä alas erämaahan.
- 3 Ja tapahtui, että minä, Nefi, lähdin jälleen veljieni kanssa erämaahan mennäksemme ylös Jerusalemiin.
- 4 Ja tapahtui, että me menimme ylös Ismaelin talolle, ja me pääsimme suosioon Ismaelin silmissä, niin että puhuimme hänelle Herran sanat.
- 5 Ja tapahtui, että Herra pehmitti Ismaelin sekä hänen perhekuntansa sydämen, niin että he lähtivät meidän kanssamme matkaan alas erämaahan isämme teltalle.
- 6 Ja tapahtui, että kun me matkasimme erämaassa, katso, Laman ja Lemuel ja kaksi Ismaelin tyttäristä ja kaksi Ismaelin poikaa ja heidän perheensä kapinoivat meitä vastaan – eli minua, Nefiä, ja Samia ja isäänsä Ismaelia ja hänen vaimoan ja hänen kolmea muuta tytärtään vastaan.
- 7 Ja siinä kapinassa tapahtui, että he halusivat palata Jerusalemin maahan.
- 8 Ja nyt minä, Nefi, olin murheissani heidän sydämensä paatumuksen tähden; sen tähden minä puhuin heille, niin, nimittäin Lamanille ja Lemuelille, sanoen: Katso, te olette minun vanhempia veljiäni, ja kuinka te olette niin paatuneita sydämeltänne ja sokeita mieleltänne, että minun, teidän nuoremman veljenne, tarvitsee puhua teille, niin, ja näyttää teille esimerkkiä?
- 9 Kuinka ette ole kuulleet Herran sanaa?
- 10 Kuinka olette unohtaneet, että olette nähneet Herran enkelin?

1 Nephi 7

And now I would that ye might know, that after my father, Lehi, had made an end of prophesying concerning his seed, it came to pass that the Lord spake unto him again, saying that it was not meet for him, Lehi, that he should take his family into the wilderness alone; but that his sons should take daughters to wife, that they might raise up seed unto the Lord in the land of promise.

And it came to pass that the Lord commanded him that I, Nephi, and my brethren, should again return unto the land of Jerusalem, and bring down Ishmael and his family into the wilderness.

And it came to pass that I, Nephi, did again, with my brethren, go forth into the wilderness to go up to Jerusalem.

And it came to pass that we went up unto the house of Ishmael, and we did gain favor in the sight of Ishmael, insomuch that we did speak unto him the words of the Lord.

And it came to pass that the Lord did soften the heart of Ishmael, and also his household, insomuch that they took their journey with us down into the wilderness to the tent of our father.

And it came to pass that as we journeyed in the wilderness, behold Laman and Lemuel, and two of the daughters of Ishmael, and the two sons of Ishmael and their families, did rebel against us; yea, against me, Nephi, and Sam, and their father, Ishmael, and his wife, and his three other daughters.

And it came to pass in the which rebellion, they were desirous to return unto the land of Jerusalem.

And now I, Nephi, being grieved for the hardness of their hearts, therefore I spake unto them, saying, yea, even unto Laman and unto Lemuel: Behold ye are mine elder brethren, and how is it that ye are so hard in your hearts, and so blind in your minds, that ye have need that I, your younger brother, should speak unto you, yea, and set an example for you?

How is it that ye have not hearkened unto the word of the Lord?

How is it that ye have forgotten that ye have seen an angel of the Lord?

- 11 Niin, ja kuinka olette unohtaneet, mitä suuria Herra on tehnyt meidän hyväksemme pelastaessaan meidät Labanin käsistä, ja myös, jotta saisimme aikakirjan?
- 12 Niin, ja kuinka olette unohtaneet, että Herra kykenee tekemään kaiken tahtonsa mukaisesti ihmislasten hyväksi, jos he osoittavat uskoa häneen? Olkaamme sen vuoksi uskollisia hänelle.
- 13 Ja jos me olemme uskollisia hänelle, me saamme lupauksen maan; ja jonakin tulevana aikana te tulette tietämään, että Herran sana Jerusalemin hävityksestä on toteutuva, sillä kaiken, mitä Herra on puhunut Jerusalemin hävityksestä, täytyy toteutua.
- 14 Sillä katso, Herran Henki lakkaa pian kiistelemästä heidän kanssaan, sillä katso, he ovat hylänneet profeetat, ja Jeremian he ovat heittäneet vankilaan. Ja he ovat tavoitelleet isäni henkeä, niin että he ovat ajaneet hänet pois maasta.
- 15 Nyt katso, minä sanon teille, että jos te palaatte Jerusalemiin, tekin menehdytte heidän kanssaan. Ja nyt, jos tämä on valintanne, menkää ylös siihen maahan ja muistakaa sanat, jotka minä puhun teille, että jos menette, tekin menehdytte; sillä näin Herran Henki vaatii minua puhumaan.
- 16 Ja tapahtui, että kun minä, Nefi, olin puhunut nämä sanat veljilleni, he vihastuivat minulle. Ja tapahtui, että he kävivät minuun käsiksi, sillä katso, he olivat tavattoman vihaisia, ja he sitoivat minut köysillä, sillä he tavoittelivat henkeäni, jättääkseen minut erämaahan villipetojen syötäväksi.
- 17 Mutta tapahtui, että minä rukoilin Herraa sanoen: Oi Herra, uskoni mukaan, joka minulla on sinuun, pelasta minut veljieni käsistä; niin, anna minulle voimaa katkoakseni nämä siteet, joilla minut on sidottu.
- 18 Ja tapahtui, että sanottuani nämä sanat, katso, siteet kirposivat käsistäni ja jaloistani, ja minä seisoin veljieni edessä ja puhuin heille jälleen.

Yea, and how is it that ye have forgotten what great things the Lord hath done for us, in delivering us out of the hands of Laban, and also that we should obtain the record?

Yea, and how is it that ye have forgotten that the Lord is able to do all things according to his will, for the children of men, if it so be that they exercise faith in him? Wherefore, let us be faithful to him.

And if it so be that we are faithful to him, we shall obtain the land of promise; and ye shall know at some future period that the word of the Lord shall be fulfilled concerning the destruction of Jerusalem; for all things which the Lord hath spoken concerning the destruction of Jerusalem must be fulfilled.

For behold, the Spirit of the Lord ceaseth soon to strive with them; for behold, they have rejected the prophets, and Jeremiah have they cast into prison. And they have sought to take away the life of my father, insomuch that they have driven him out of the land.

Now behold, I say unto you that if ye will return unto Jerusalem ye shall also perish with them. And now, if ye have choice, go up to the land, and remember the words which I speak unto you, that if ye go ye will also perish; for thus the Spirit of the Lord constraineth me that I should speak.

And it came to pass that when I, Nephi, had spoken these words unto my brethren, they were angry with me. And it came to pass that they did lay their hands upon me, for behold, they were exceedingly wroth, and they did bind me with cords, for they sought to take away my life, that they might leave me in the wilderness to be devoured by wild beasts.

But it came to pass that I prayed unto the Lord, saying: O Lord, according to my faith which is in thee, wilt thou deliver me from the hands of my brethren; yea, even give me strength that I may burst these bands with which I am bound.

And it came to pass that when I had said these words, behold, the bands were loosed from off my hands and feet, and I stood before my brethren, and I spake unto them again.

19 Ja tapahtui, että he taaskin vihastuivat minulle ja yrittivät käydä minuun käsiksi, mutta katso, yksi Ismaelin tyttäristä, niin, sekä tämän äiti ja yksi Ismaelin pojista vetosivat veljiini, niin että he pehmittivät sydämensä, ja he lakkasivat yrittämästä ottaa minua hengiltä.

20 Ja tapahtui, että he olivat murheellisia jumalattomuutensa tähden, niin että he kumartuivat maahan edessäni ja pyysivät minua antamaan heille anteeksi sen, mitä he olivat tehneet minua vastaan.

21 Ja tapahtui, että minä annoin auliisti heille anteeksi kaiken, mitä he olivat tehneet, ja kehotin heitä rukoilemaan anteeksiantoa Herralta, Jumalaltaan. Ja tapahtui, että he tekivät niin. Ja kun he olivat rukoilleet Herraa, me jatkoimme jälleen matkaamme isämme telttaa kohti.

22 Ja tapahtui, että me tulimme alas isämme teltalle. Ja kun minä ja veljeni ja koko Ismaelin huone olimme tulleet alas isäni teltalle, he kiittivät Herraa, Jumalaansa, ja he uhrasivat hänelle teuras- ja polttouhreja.

And it came to pass that they were angry with me again, and sought to lay hands upon me; but behold, one of the daughters of Ishmael, yea, and also her mother, and one of the sons of Ishmael, did plead with my brethren, insomuch that they did soften their hearts; and they did cease striving to take away my life.

And it came to pass that they were sorrowful, because of their wickedness, insomuch that they did bow down before me, and did plead with me that I would forgive them of the thing that they had done against me.

And it came to pass that I did frankly forgive them all that they had done, and I did exhort them that they would pray unto the Lord their God for forgiveness. And it came to pass that they did so. And after they had done praying unto the Lord we did again travel on our journey towards the tent of our father.

And it came to pass that we did come down unto the tent of our father. And after I and my brethren and all the house of Ishmael had come down unto the tent of my father, they did give thanks unto the Lord their God; and they did offer sacrifice and burnt offerings unto him.

1. Nefi 8

- 1 Ja tapahtui, että me olimme koonneet yhteen kaikenlaisia erilaatuisia siemeniä, sekä kaikenlaisen viljan että myös kaikenlaisten hedelmien siemeniä.
- 2 Ja tapahtui, että viipyessään erämaassa isäni puhui meille sanoen: Katso, minä olen uneksinut unen, eli toisin sanoen minä olen nähnyt näyn.
- 3 Ja katso, sen tähden, mitä olen nähnyt, minulla on syytä riemuita Herrassa Nefin sekä Samin tähden, sillä minulla on syytä olettaa, että he ja myös monet heidän jälkeläisistensä pelastuvat.
- 4 Mutta katso, Laman ja Lemuel, minä pelkään tavattomasti teidän tähtenne, sillä katso, minä muistan nähneeni unessani pimeän ja kolkon erämaan.
- 5 Ja tapahtui, että minä näin miehen, ja hän oli puettuna valkoiseen viittaaan; ja hän tuli ja seisautui eteeni.
- 6 Ja tapahtui, että hän puhui minulle ja käski minua seuraamaan itseään.
- 7 Ja tapahtui, että kun seurasin häntä, näin olevani pimeässä ja kolkossa autiomaassa.
- 8 Ja kuljettuani monen tunnin ajan pimeydessä aloin rukoilla Herraa, että hän armahtaisi minua lempeiden armotekojensa paljouden mukaan.
- 9 Ja tapahtui, että rukoiltuani Herraa näin suuren ja avaran kentän.
- 10 Ja tapahtui, että minä näin puun, jonka hedelmät olivat haluttavia tehdäkseen ihmisen onnelliseksi.
- 11 Ja tapahtui, että minä menin puulle nauttimaan sen hedelmää; ja minä huomasin, että se oli mitä makeinta, yli kaiken sen, mitä milloinkaan ennen olin maistanut. Niin, ja minä näin, että sen hedelmä oli valkoista, voittaen kaiken milloinkaan näkemäni valkoisuuden.
- 12 Ja kun nautin sen hedelmää, se täytti sieluni tavattoman suurella ilolla; sen vuoksi aloin toivoa, että perheenikin nauttisi sitä, sillä minä tiesin, että se oli kaikkia muita hedelmiä haluttavampaa.

1 Nephi 8

And it came to pass that we had gathered together all manner of seeds of every kind, both of grain of every kind, and also of the seeds of fruit of every kind.

And it came to pass that while my father tarried in the wilderness he spake unto us, saying: Behold, I have dreamed a dream; or, in other words, I have seen a vision.

And behold, because of the thing which I have seen, I have reason to rejoice in the Lord because of Nephi and also of Sam; for I have reason to suppose that they, and also many of their seed, will be saved.

But behold, Laman and Lemuel, I fear exceedingly because of you; for behold, methought I saw in my dream, a dark and dreary wilderness.

And it came to pass that I saw a man, and he was dressed in a white robe; and he came and stood before me.

And it came to pass that he spake unto me, and bade me follow him.

And it came to pass that as I followed him I beheld myself that I was in a dark and dreary waste.

And after I had traveled for the space of many hours in darkness, I began to pray unto the Lord that he would have mercy on me, according to the multitude of his tender mercies.

And it came to pass after I had prayed unto the Lord I beheld a large and spacious field.

And it came to pass that I beheld a tree, whose fruit was desirable to make one happy.

And it came to pass that I did go forth and partake of the fruit thereof; and I beheld that it was most sweet, above all that I ever before tasted. Yea, and I beheld that the fruit thereof was white, to exceed all the whiteness that I had ever seen.

And as I partook of the fruit thereof it filled my soul with exceedingly great joy; wherefore, I began to be desirous that my family should partake of it also; for I knew that it was desirable above all other fruit.

13 Ja luodessani katseeni ympärilleni, jotta kenties löytäisin perheenikin, minä näin vesivirran; ja se virtasi eteenpäin, ja se oli lähellä puuta, jonka hedelmää olin nauttimassa.

14 Ja minä katsoin nähdäkseni, mistä se tuli, ja minä näin sen alkupään vähän matkan päässä; ja sen alkupäässä minä näin äitinne Sarian ja Samin ja Nefin, ja he seisoivat ikään kuin tietämättä, minne mennä.

15 Ja tapahtui, että minä viittoilin heille, ja minä myös sanoin heille kovalla äänellä, että he tulisivat luokseni nauttimaan hedelmää, joka oli kaikkia muita hedelmiä haluttavampaa.

16 Ja tapahtui, että he tulivat luokseni ja nauttivat myös hedelmää.

17 Ja tapahtui, että minä halusin myös Lamanin ja Lemuelin tulevan nauttimaan hedelmää; sen vuoksi loin katseeni virran alkupäähän, jotta kenties näkisit heidät.

18 Ja tapahtui, että minä näin heidät, mutta he eivät tahtoneet tulla luokseni nauttimaan hedelmää.

19 Ja minä näin rautakaiteen, ja se kulki virran paritaalla ja johti puulle, jonka luona seisoin.

20 Ja minä näin myös kaidan ja kapean polun, joka kulki rautakaiteen vieressä aina puulle asti, jonka luona seisoin; ja se johti myös alkulähteen ohitse suurelle ja avaralle kentälle, joka oli kuin maailma.

21 Ja minä näin lukemattomia ihmisjoukkoja, joista monet ponnistelivat eteenpäin päästäkseen polulle, joka johti puulle, jonka luona seisoin.

22 Ja tapahtui, että he tulivat ja alkoivat kulkea polkua, joka johti puulle.

23 Ja tapahtui, että nousi pimeyden sumu, aivan niin, tavattoman suuri pimeyden sumu, niin että ne, jotka olivat alkaneet kulkea polkua, eksyivät tieltä, niin että he kulkivat pois ja joutuivat hukkaan.

And as I cast my eyes round about, that perhaps I might discover my family also, I beheld a river of water; and it ran along, and it was near the tree of which I was partaking the fruit.

And I looked to behold from whence it came; and I saw the head thereof a little way off; and at the head thereof I beheld your mother Sariah, and Sam, and Nephi; and they stood as if they knew not whither they should go.

And it came to pass that I beckoned unto them; and I also did say unto them with a loud voice that they should come unto me, and partake of the fruit, which was desirable above all other fruit.

And it came to pass that they did come unto me and partake of the fruit also.

And it came to pass that I was desirous that Laman and Lemuel should come and partake of the fruit also; wherefore, I cast mine eyes towards the head of the river, that perhaps I might see them.

And it came to pass that I saw them, but they would not come unto me and partake of the fruit.

And I beheld a rod of iron, and it extended along the bank of the river, and led to the tree by which I stood.

And I also beheld a strait and narrow path, which came along by the rod of iron, even to the tree by which I stood; and it also led by the head of the fountain, unto a large and spacious field, as if it had been a world.

And I saw numberless concourses of people, many of whom were pressing forward, that they might obtain the path which led unto the tree by which I stood.

And it came to pass that they did come forth, and commence in the path which led to the tree.

And it came to pass that there arose a mist of darkness; yea, even an exceedingly great mist of darkness, insomuch that they who had commenced in the path did lose their way, that they wandered off and were lost.

24 Ja tapahtui, että minä näin toisia, jotka ponnisteli-
vat eteenpäin, ja he tulivat ja tarttuivat kiinni rauta-
kaiteen päästä; ja he ponnistelivat eteenpäin pimey-
den sumun läpi pitäen kiinni rautakaiteesta, kunnes
he tulivat esiin ja nauttivat puun hedelmää.

25 Ja nautittuaan puun hedelmää he loivat katseensa
ympärilleen ikään kuin olisivat olleet häpeissään.

26 Ja minäkin loin katseeni ympärilleni ja näin vesi-
virran toisella puolella suuren ja avaran rakennuk-
sen, ja se oli ikään kuin ilmassa, korkealla maan ylä-
puolella.

27 Ja se oli täynnä ihmisiä, sekä vanhoja että nuoria,
sekä miehiä että naisia; ja heidän pukeutumistapan-
sa oli tavattoman hieno; ja he pilkkasivat ja osoittelivat
sormellaan niitä, jotka olivat tulleet puulle ja oli-
vat nauttimassa hedelmää.

28 Ja maistettuaan hedelmää he olivat häpeissään nii-
den tähden, jotka ivasivat heitä; ja he lankesivat kiel-
letyille poluille ja joutuivat hukkaan.

29 Ja nyt minä, Nephi, en puhu kaikkia isäni sanoja.

30 Vaan, kirjoittaakseni lyhyesti, katso, hän näki tois-
ten väkijoukkojen ponnistelevan eteenpäin; ja ne tu-
livat ja tarttuivat kiinni rautakaiteen päästä; ja ne
ponnistelivat tietään eteenpäin pitäen jatkuvasti
kiinni rautakaiteesta, kunnes ne tulivat perille ja lan-
kesivat maahan ja nauttivat puun hedelmää.

31 Ja hän näki myös muita väkijoukkoja, jotka hapui-
livat kohti sitä suurta ja avaraa rakennusta.

32 Ja tapahtui, että monet hukkuivat lähteen syvyyk-
siin, ja monet joutuivat hukkaan hänen näkyvistään
vaeltaessaan oudoilla teillä.

33 Ja suuri oli se väkijoukko, joka meni siihen outoon
rakennukseen. Ja mentyään siihen rakennukseen he
osoittelivat ivan sormella minua ja niitä, jotka myös
olivat nauttimassa hedelmää, mutta me emme piitan-
neet heistä.

34 Nämä ovat isäni sanat: Sillä kaikki, jotka piittäsi-
vat heistä, olivat langenneet.

35 Ja Laman ja Lemuel eivät nauttineet hedelmää, sa-
noi isäni.

And it came to pass that I beheld others pressing
forward, and they came forth and caught hold of the
end of the rod of iron; and they did press forward
through the mist of darkness, clinging to the rod of
iron, even until they did come forth and partake of
the fruit of the tree.

And after they had partaken of the fruit of the tree
they did cast their eyes about as if they were
ashamed.

And I also cast my eyes round about, and beheld,
on the other side of the river of water, a great and
spacious building; and it stood as it were in the air,
high above the earth.

And it was filled with people, both old and young,
both male and female; and their manner of dress was
exceedingly fine; and they were in the attitude of
mocking and pointing their fingers towards those
who had come at and were partaking of the fruit.

And after they had tasted of the fruit they were
ashamed, because of those that were scoffing at
them; and they fell away into forbidden paths and
were lost.

And now I, Nephi, do not speak all the words of
my father.

But, to be short in writing, behold, he saw other
multitudes pressing forward; and they came and
caught hold of the end of the rod of iron; and they
did press their way forward, continually holding fast
to the rod of iron, until they came forth and fell
down and partook of the fruit of the tree.

And he also saw other multitudes feeling their way
towards that great and spacious building.

And it came to pass that many were drowned in
the depths of the fountain; and many were lost from
his view, wandering in strange roads.

And great was the multitude that did enter into
that strange building. And after they did enter into
that building they did point the finger of scorn at me
and those that were partaking of the fruit also; but
we heeded them not.

These are the words of my father: For as many as
heeded them, had fallen away.

And Laman and Lemuel partook not of the fruit,
said my father.

36 Ja tapahtui isäni puhuttua kaikki unensa eli näkynsä sanat, joita oli paljon, että hän sanoi meille pelkäävänsä tavattomasti Lamanin ja Lemuelin puolesta näiden näyssä näkemiensä asioiden tähden; hän nimittäin pelkäsi, että heidät karkotettaisiin Herran luota.

37 Ja hän kehotti heitä silloin kaikin vanhempien lempein tuntein kuulemaan hänen sanojaan, jotta Herra kenties olisi heille armollinen eikä karkottaisi heitä; niin, isäni saarnasi heille.

38 Ja kun hän oli saarnannut heille sekä profetoinut heille monista asioista, hän pyysi heitä pitämään Herran käskyt; ja hän lakkasi puhumasta heille.

And it came to pass after my father had spoken all the words of his dream or vision, which were many, he said unto us, because of these things which he saw in a vision, he exceedingly feared for Laman and Lemuel; yea, he feared lest they should be cast off from the presence of the Lord.

And he did exhort them then with all the feeling of a tender parent, that they would hearken to his words, that perhaps the Lord would be merciful to them, and not cast them off; yea, my father did preach unto them.

And after he had preached unto them, and also prophesied unto them of many things, he bade them to keep the commandments of the Lord; and he did cease speaking unto them.

1. Nefi 9

- 1 Ja kaiken tämän isäni näki ja kuuli ja puhui asues-
saan teltassa Lemuelin laaksossa, sekä hyvin paljon
muuta, mitä ei voida kirjoittaa näihin levyihin.
- 2 Ja nyt, kuten olen puhunut näistä levyistä, katso,
nämä eivät ole ne levyt, joihin minä kirjoitan täydellisen
kertomuksen kansani historiasta, sillä niille le-
vyille, joihin minä kirjoitan täydellisen kertomuksen
kansastani, olen antanut Nefin nimen; sen vuoksi
niitä nimitetään Nefin levyiksi, oman nimeni mu-
kaan, ja myös näitä levyjä nimitetään Nefin levyiksi.
- 3 Joka tapauksessa olen saanut Herralta käskyn val-
mistaa nämä levyt nimenomaan sitä tarkoitusta var-
ten, että olisi olemassa kaiverrettu kertomus kansani
palvelutyöstä.
- 4 Toisiin levyihin tulee kaivertaa kertomus kunin-
kaiden hallituskausista ja kansani sodista ja kiistois-
ta; sen vuoksi nämä levyt ovat suurimmaksi osaksi
palvelutyöstä, ja toiset levyt ovat suurimmaksi osaksi
kuninkaiden hallituskausista ja kansani sodista ja
kiistoista.
- 5 Ja nyt, Herra on käskennyt minua valmistamaan
nämä levyt jotakin omaa viisasta tarkoitustaan var-
ten, jota tarkoitusta minä en tiedä.
- 6 Mutta Herra tietää kaiken alusta asti; sen vuoksi
hän valmistaa keinon täyttää kaikki työnsä ihmislas-
ten keskuudessa, sillä katso, hänellä on kaikki valta
kaikkien sanojensa toteuttamiseen. Ja näin on.
Aamen.

1 Nephi 9

And all these things did my father see, and hear, and
speak, as he dwelt in a tent, in the valley of Lemuel,
and also a great many more things, which cannot be
written upon these plates.

And now, as I have spoken concerning these
plates, behold they are not the plates upon which I
make a full account of the history of my people; for
the plates upon which I make a full account of my
people I have given the name of Nephi; wherefore,
they are called the plates of Nephi, after mine own
name; and these plates also are called the plates of
Nephi.

Nevertheless, I have received a commandment of
the Lord that I should make these plates, for the spe-
cial purpose that there should be an account en-
graven of the ministry of my people.

Upon the other plates should be engraven an ac-
count of the reign of the kings, and the wars and
contentions of my people; wherefore these plates are
for the more part of the ministry; and the other
plates are for the more part of the reign of the kings
and the wars and contentions of my people.

Wherefore, the Lord hath commanded me to
make these plates for a wise purpose in him, which
purpose I know not.

But the Lord knoweth all things from the begin-
ning; wherefore, he prepareth a way to accomplish
all his works among the children of men; for behold,
he hath all power unto the fulfilling of all his words.
And thus it is. Amen.

1. Nefi 10

- 1 Ja nyt minä, Nefi, jatkan näihin levyihin kertomusta tekemisistäni ja hallituskaudestani ja palvelutyöstäni; ja nyt, voidakseni jatkaa kertomustani minun on puhuttava jonkin verran isäni sekä veljienikin asioista.
- 2 Sillä katso, tapahtui, että kun isäni oli lakannut puhumasta unensa sanoja sekä kehottamasta heitä kaikkeen uutteruuteen, hän puhui heille juutalaisista –
- 3 että sen jälkeen, kun heidät olisi hävitetty, nimittäin tuo suuri Jerusalemin kaupunki, ja monet viety vankeina Babyloniin, he Herran hyväksi näkemänä aikana palaisivat takaisin, niin, heidät nimittäin tuotaisiin takaisin vankeudesta; ja kun heidät olisi tuotu takaisin vankeudesta, he omistaisivat jälleen perintömaansa.
- 4 Niin, nimittäin kuudensadan vuoden kuluttua siitä, kun isäni lähti Jerusalemistä, Herra Jumala nostaisi juutalaisten keskuudessa esiin profetan – Messiaan, eli toisin sanoen maailman Vapahtajan.
- 5 Ja hän puhui myös profetoista, kuinka suuri joukko oli todistanut näistä asioista, tästä Messiaasta, josta hän oli puhunut, eli tästä maailman Lunastajasta.
- 6 Ja nyt, koko ihmissuku oli kadotetussa ja langenneessa tilassa ja tulisi aina olemaan, ellei se turvaisi tähän Lunastajaan.
- 7 Ja hän puhui myös profetasta, joka tulee ennen Messiaasta valmistamaan Herralle tien –
- 8 niin, vieläpä hän menee erämaahan ja huutaa: Raivatkaa Herralle tie ja tehkää hänen polkunsa suoriksi; sillä teidän keskellänne seisoo hän, jota te ette tunne; ja hän on minua väkevämpi, jonka kengännauhoja minä olen arvoton avaamaan. Ja paljon isäni puhui tästä asiasta.
- 9 Ja isäni sanoi, että hän kastaa Betabarassa, Jordanin tuolla puolen; ja hän sanoi myös, että hän kastaa vedellä, jopa että hän kastaa Messiaan vedellä.

1 Nephi 10

And now I, Nephi, proceed to give an account upon these plates of my proceedings, and my reign and ministry; wherefore, to proceed with mine account, I must speak somewhat of the things of my father, and also of my brethren.

For behold, it came to pass after my father had made an end of speaking the words of his dream, and also of exhorting them to all diligence, he spake unto them concerning the Jews—

That after they should be destroyed, even that great city Jerusalem, and many be carried away captive into Babylon, according to the own due time of the Lord, they should return again, yea, even be brought back out of captivity; and after they should be brought back out of captivity they should possess again the land of their inheritance.

Yea, even six hundred years from the time that my father left Jerusalem, a prophet would the Lord God raise up among the Jews—even a Messiah, or, in other words, a Savior of the world.

And he also spake concerning the prophets, how great a number had testified of these things, concerning this Messiah, of whom he had spoken, or this Redeemer of the world.

Wherefore, all mankind were in a lost and in a fallen state, and ever would be save they should rely on this Redeemer.

And he spake also concerning a prophet who should come before the Messiah, to prepare the way of the Lord—

Yea, even he should go forth and cry in the wilderness: Prepare ye the way of the Lord, and make his paths straight; for there standeth one among you whom ye know not; and he is mightier than I, whose shoe's latchet I am not worthy to unloose. And much spake my father concerning this thing.

And my father said he should baptize in Bethabara, beyond Jordan; and he also said he should baptize with water; even that he should baptize the Messiah with water.

10 Ja kastettuaan Messiaan vedellä hän näkee ja todistaa kastaneensa Jumalan Karitsan, joka ottaa pois maailman synnit.

11 Ja tapahtui, että puhuttuaan nämä sanat isäni puhui veljilleni evankeliumista, jota saarnattaisiin juutalaisten keskuudessa, sekä juutalaisten vaipumisesta epäuskoon. Ja heidän surmattuaan Messiaan, joka oli tuleva, hän surmatuksi tultuaan oli nouseva kuolleista ja ilmaiseva itsensä Pyhän Hengen kautta pakanoille.

12 Aivan niin, isäni puhui paljon pakanoista sekä Israelin huoneesta, että sitä verrattaisiin oliivipuuhun, jonka oksat taitetaan pois ja hajotetaan kaikkialle maan päälle.

13 Sen vuoksi hän sanoi olevan välttämätöntä, että meidät johdatetaan kaikki yhdessä lupauksen mukaan, niin että toteutuu se Herran sana, että meidät hajotetaan kaikkialle maan päälle.

14 Ja kun Israelin huone hajotetaan, se kootaan jälleen yhteen; eli sanalla sanoen, kun pakanat olisivat saaneet evankeliumin täyteen, oliivipuun luonnolliset oksat eli Israelin huoneen jäännökset oksastettiin paikoilleen eli he tulisivat tuntemaan tosi Messiaan, Herransa ja Lunastajansa.

15 Ja tällä tavoin puhuen isäni profetoi ja puhui veljilleni, ja paljon muutakin, mitä en kirjoita tähän kirjaan, sillä minä olen kirjoittanut niistä toiseen kirjaani niin paljon kuin minusta oli hyväksi.

16 Ja kaikki tämä, mistä olen puhunut, tapahtui isäni asuessa teltassa Lemuelin laaksossa.

And after he had baptized the Messiah with water, he should behold and bear record that he had baptized the Lamb of God, who should take away the sins of the world.

And it came to pass after my father had spoken these words he spake unto my brethren concerning the gospel which should be preached among the Jews, and also concerning the dwindling of the Jews in unbelief. And after they had slain the Messiah, who should come, and after he had been slain he should rise from the dead, and should make himself manifest, by the Holy Ghost, unto the Gentiles.

Yea, even my father spake much concerning the Gentiles, and also concerning the house of Israel, that they should be compared like unto an olive tree, whose branches should be broken off and should be scattered upon all the face of the earth.

Wherefore, he said it must needs be that we should be led with one accord into the land of promise, unto the fulfilling of the word of the Lord, that we should be scattered upon all the face of the earth.

And after the house of Israel should be scattered they should be gathered together again; or, in fine, after the Gentiles had received the fulness of the Gospel, the natural branches of the olive tree, or the remnants of the house of Israel, should be grafted in, or come to the knowledge of the true Messiah, their Lord and their Redeemer.

And after this manner of language did my father prophesy and speak unto my brethren, and also many more things which I do not write in this book; for I have written as many of them as were expedient for me in mine other book.

And all these things, of which I have spoken, were done as my father dwelt in a tent, in the valley of Lemuel.

17 Ja tapahtui, että minä, Nefi, kuultuani isäni joka sanan siitä, mitä hän näki näyssä, sekä siitä, mitä hän puhui Pyhän Hengen voimalla, jonka voiman hän sai uskon kautta Jumalan Poikaan – ja Jumalan Poika oli Messias, joka oli tuleva – minä, Nefi, olin myös halukas näkemään ja kuulemaan ja tietämään näistä asioista Pyhän Hengen voimalla, joka on Jumalan lahja kaikille niille, jotka etsivät häntä uutterasti, sekä muinaisina aikoina että sinä aikana, jolloin hän ilmaisisi itsensä ihmislapsille.

18 Sillä hän on sama eilen, tänään ja ikuisesti; ja tie on ollut valmistettuna kaikille ihmisille maailman perustamisesta asti, jos he tekevät parannuksen ja tulevat hänen luoksensa.

19 Sillä se, joka etsii uutterasti, löytää; ja Jumalan salaisuudet paljastetaan hänelle Pyhän Hengen voimalla, niin näinä aikoina kuin muinaisinakin aikoina, ja niin muinaisina aikoina kuin tulevinakin aikoina; sen vuoksi Herran kulku on yhtä iankaikkista kiertokulkua.

20 Muista siis, oi ihminen, että joudut tuomiolle kaikista teoistasi.

21 Sen vuoksi, jos olet koetusaikanasi pyrkinyt tekemään sitä, mikä on jumalatonta, sinut havaitaan epäpuhtaaksi Jumalan tuomioistuimen edessä, eikä mikään epäpuhdas voi asua Jumalan luona; sen vuoksi sinut täytyy karkottaa pois iäksi.

22 Ja Pyhä Henki antaa minulle valtuuden puhua näistä asioista eikä kieltää niitä.

And it came to pass after I, Nephi, having heard all the words of my father, concerning the things which he saw in a vision, and also the things which he spake by the power of the Holy Ghost, which power he received by faith on the Son of God—and the Son of God was the Messiah who should come—I, Nephi, was desirous also that I might see, and hear, and know of these things, by the power of the Holy Ghost, which is the gift of God unto all those who diligently seek him, as well in times of old as in the time that he should manifest himself unto the children of men.

For he is the same yesterday, today, and forever; and the way is prepared for all men from the foundation of the world, if it so be that they repent and come unto him.

For he that diligently seeketh shall find; and the mysteries of God shall be unfolded unto them, by the power of the Holy Ghost, as well in these times as in times of old, and as well in times of old as in times to come; wherefore, the course of the Lord is one eternal round.

Therefore remember, O man, for all thy doings thou shalt be brought into judgment.

Wherefore, if ye have sought to do wickedly in the days of your probation, then ye are found unclean before the judgment-seat of God; and no unclean thing can dwell with God; wherefore, ye must be cast off forever.

And the Holy Ghost giveth authority that I should speak these things, and deny them not.

1. Nefi 11

- 1 Sillä tapahtui sen jälkeen, kun olin halunnut tietää sen, mitä isäni oli nähnyt, ja uskoen Herran kykenevän ilmaisemaan sen minulle, että istuessani pohdiskelemissa sydämässäni minut temmattiin pois Herran Hengessä, niin, tavattoman korkealle vuorelle, jota en ollut koskaan ennen nähnyt ja jolle en ollut koskaan ennen jalallani astunut.
- 2 Ja Henki sanoi minulle: Katso, mitä haluat?
- 3 Ja minä sanoin: Haluan nähdä sen, mitä isäni näki.
- 4 Ja Henki sanoi minulle: Uskotko, että isäsi näki puun, josta hän on puhunut?
- 5 Ja minä sanoin: Kyllä, sinä tiedät, että minä uskon kaikki isäni sanat.
- 6 Ja kun olin puhunut nämä sanat, Henki huusi kovalla äänellä sanoen: Hoosianna Herralle, Korkeimmalle Jumalalle, sillä hän on koko maan Jumala, aivan niin, kaiken yläpuolella. Ja siunattu olet sinä, Nefi, koska uskot Korkeimman Jumalan Poikaan; sen vuoksi saat nähdä sen, mitä olet halunnut.
- 7 Ja katso, tämä annetaan sinulle merkiksi, että kun olet nähnyt puun, joka kantoi hedelmää, jota isäsi maistoi, saat nähdä myös miehen laskeutuvan taivaasta, ja hänet sinä näet omin silmin; ja kun olet nähnyt hänet, sinun tulee todistaa, että hän on Jumalan Poika.
- 8 Ja tapahtui, että Henki sanoi minulle: Katso! Ja minä katsoin ja näin puun, ja se oli sen puun kaltainen, jonka isäni oli nähnyt; ja sen kauneus oli paljon suurempi, niin, voittaen kaiken kauneuden; ja sen valkoisuus voitti lumikinoksen valkoisuuden.
- 9 Ja tapahtui, että kun olin nähnyt puun, sanoin Hengelle: Minä näen, että olet näyttänyt minulle puun, joka on kaikkia muita kallisarvoisempi.
- 10 Ja hän sanoi minulle: Mitä haluat?

1 Nephi 11

For it came to pass after I had desired to know the things that my father had seen, and believing that the Lord was able to make them known unto me, as I sat pondering in mine heart I was caught away in the Spirit of the Lord, yea, into an exceedingly high mountain, which I never had before seen, and upon which I never had before set my foot.

And the Spirit said unto me: Behold, what desirest thou?

And I said: I desire to behold the things which my father saw.

And the Spirit said unto me: Believest thou that thy father saw the tree of which he hath spoken?

And I said: Yea, thou knowest that I believe all the words of my father.

And when I had spoken these words, the Spirit cried with a loud voice, saying: Hosanna to the Lord, the most high God; for he is God over all the earth, yea, even above all. And blessed art thou, Nephi, because thou believest in the Son of the most high God; wherefore, thou shalt behold the things which thou hast desired.

And behold this thing shall be given unto thee for a sign, that after thou hast beheld the tree which bore the fruit which thy father tasted, thou shalt also behold a man descending out of heaven, and him shall ye witness; and after ye have witnessed him ye shall bear record that it is the Son of God.

And it came to pass that the Spirit said unto me: Look! And I looked and beheld a tree; and it was like unto the tree which my father had seen; and the beauty thereof was far beyond, yea, exceeding of all beauty; and the whiteness thereof did exceed the whiteness of the driven snow.

And it came to pass after I had seen the tree, I said unto the Spirit: I behold thou hast shown unto me the tree which is precious above all.

And he said unto me: What desirest thou?

- 11 Ja minä sanoin hänelle: Tietää sen tulkinnan – sillä minä puhuin hänelle, niin kuin mies puhuu, sillä minä näin, että hänellä oli miehen hahmo; mutta siitä huolimatta minä tiesin, että se oli Herran Henki; ja hän puhui minulle, niin kuin mies puhuu toisen kanssa.
- 12 Ja tapahtui, että hän sanoi minulle: Katso! Ja minä katsoin ikään kuin katsoakseni häntä, enkä nähnyt häntä, sillä hän oli mennyt pois luotani.
- 13 Ja tapahtui, että minä katsoin ja näin suuren Jerusalemin kaupungin sekä muita kaupunkeja. Ja minä näin Nasaretin kaupungin; ja Nasaretin kaupungissa minä näin neitsyen, ja hän oli tavattoman ihana ja valkea.
- 14 Ja tapahtui, että minä näin taivaiden aukenevan, ja enkeli tuli alas ja seiso i edessäni; ja hän sanoi minulle: Nefi, mitä näet?
- 15 Ja minä sanoin hänelle: Neitsyen, kaikkia muita neitsyitä kauniimman ja ihanamman.
- 16 Ja hän sanoi minulle: Tiedätkö, kuinka Jumala alentaa itsensä?
- 17 Ja minä sanoin hänelle: Minä tiedän, että hän rakastaa lapsiaan, mutta en tiedä kaiken tarkoitusta.
- 18 Ja hän sanoi minulle: Katso, neitsyt, jonka näet, on Jumalan Pojan äiti lihan tavan mukaan.
- 19 Ja tapahtui, että minä näin, että hänet vietiin pois Hengessä; ja kun hän oli ollut pois vietynä Hengessä jonkin aikaa, enkeli puhui minulle sanoen: Katso!
- 20 Ja minä katsoin ja näin jälleen neitsyen, joka kantoi lasta sylissään.
- 21 Ja enkeli sanoi minulle: Katso, Jumalan Karitsa, aivan niin, iankaikkisen Isän Poika! Tiedätkö sen puun merkityksen, jonka isäsi näki?
- 22 Ja minä vastasin hänelle sanoen: Kyllä, se on Jumalan rakkaus, joka leviää kaikkialle ihmislasten sydämiin; sen vuoksi se on kaikkein haluttavinta.
- 23 Ja hän puhui minulle sanoen: Niin, ja riemullisinta sielulle.

And I said unto him: To know the interpretation thereof—for I spake unto him as a man speaketh; for I beheld that he was in the form of a man; yet nevertheless, I knew that it was the Spirit of the Lord; and he spake unto me as a man speaketh with another.

And it came to pass that he said unto me: Look! And I looked as if to look upon him, and I saw him not; for he had gone from before my presence.

And it came to pass that I looked and beheld the great city of Jerusalem, and also other cities. And I beheld the city of Nazareth; and in the city of Nazareth I beheld a virgin, and she was exceedingly fair and white.

And it came to pass that I saw the heavens open; and an angel came down and stood before me; and he said unto me: Nephi, what beholdest thou?

And I said unto him: A virgin, most beautiful and fair above all other virgins.

And he said unto me: Knowest thou the condescension of God?

And I said unto him: I know that he loveth his children; nevertheless, I do not know the meaning of all things.

And he said unto me: Behold, the virgin whom thou seest is the mother of the Son of God, after the manner of the flesh.

And it came to pass that I beheld that she was carried away in the Spirit; and after she had been carried away in the Spirit for the space of a time the angel spake unto me, saying: Look!

And I looked and beheld the virgin again, bearing a child in her arms.

And the angel said unto me: Behold the Lamb of God, yea, even the Son of the Eternal Father! Knowest thou the meaning of the tree which thy father saw?

And I answered him, saying: Yea, it is the love of God, which sheddeth itself abroad in the hearts of the children of men; wherefore, it is the most desirable above all things.

And he spake unto me, saying: Yea, and the most joyous to the soul.

- 24 Ja sanottuaan nämä sanat hän sanoi minulle: Katso! Ja minä katsoin, ja minä näin Jumalan Pojan menevän ihmislasten keskuuteen; ja minä näin monen lankeavan maahan hänen jalkojensa juureen ja palvelevan häntä.
- 25 Ja tapahtui, että minä näin, että rautakaide, jonka isäni oli nähnyt, oli Jumalan sana, joka johti elävien vesien lähteelle eli elämän puulle, jotka vedet kuvaavat Jumalan rakkautta; ja minä näin myös, että elämän puu kuvasi Jumalan rakkautta.
- 26 Ja enkeli sanoi minulle jälleen: Katso ja näe, kuinka Jumala alentaa itsensä!
- 27 Ja minä katsoin ja näin maailman Lunastajan, josta isäni oli puhunut; ja minä näin myös profeetan, joka oli valmistava tietä hänen edellään. Ja Jumalan Karitsa meni hänen luokseen, ja tämä kastoi hänet; ja kun hänet oli kastettu, minä näin taivaiden aukenevan ja Pyhän Hengen laskeutuvan taivaasta ja jäävän hänen päällensä kyyhkysen hahmossa.
- 28 Ja minä näin, että hän kulki palvellen ihmisiä voimassa ja suuressa kirkkaudessa; ja joukoittain ihmisiä oli kokoontunut yhteen kuulemaan häntä; ja minä näin, että he karkottivat hänet keskuudestaan.
- 29 Ja minä näin myös kahdentoista muun seuraavan häntä. Ja tapahtui, että heidät vietiin Hengessä pois kasvojeni edestä, enkä minä nähnyt heitä.
- 30 Ja tapahtui, että enkeli puhui minulle jälleen sanoen: Katso! Ja minä katsoin, ja minä näin taivaiden aukenevan jälleen, ja minä näin enkelien laskeutuvan ihmislasten luokse, ja he palvelivat heitä.
- 31 Ja hän puhui minulle jälleen sanoen: Katso! Ja minä katsoin, ja minä näin Jumalan Karitsan kulkevan ihmislasten keskuudessa. Ja minä näin joukoittain ihmisiä, jotka olivat sairaita ja joita kaikenlaiset taudit ja riivaajat ja saastaiset henget ahdistivat; ja enkeli puhui ja näytti kaiken tämän minulle. Ja he parantuivat Jumalan Karitsan voimasta, ja riivaajat ja saastaiset henget ajettiin ulos.

And after he had said these words, he said unto me: Look! And I looked, and I beheld the Son of God going forth among the children of men; and I saw many fall down at his feet and worship him.

And it came to pass that I beheld that the rod of iron, which my father had seen, was the word of God, which led to the fountain of living waters, or to the tree of life; which waters are a representation of the love of God; and I also beheld that the tree of life was a representation of the love of God.

And the angel said unto me again: Look and behold the condescension of God!

And I looked and beheld the Redeemer of the world, of whom my father had spoken; and I also beheld the prophet who should prepare the way before him. And the Lamb of God went forth and was baptized of him; and after he was baptized, I beheld the heavens open, and the Holy Ghost come down out of heaven and abide upon him in the form of a dove.

And I beheld that he went forth ministering unto the people, in power and great glory; and the multitudes were gathered together to hear him; and I beheld that they cast him out from among them.

And I also beheld twelve others following him. And it came to pass that they were carried away in the Spirit from before my face, and I saw them not.

And it came to pass that the angel spake unto me again, saying: Look! And I looked, and I beheld the heavens open again, and I saw angels descending upon the children of men; and they did minister unto them.

And he spake unto me again, saying: Look! And I looked, and I beheld the Lamb of God going forth among the children of men. And I beheld multitudes of people who were sick, and who were afflicted with all manner of diseases, and with devils and unclean spirits; and the angel spake and showed all these things unto me. And they were healed by the power of the Lamb of God; and the devils and the unclean spirits were cast out.

- 32 Ja tapahtui, että enkeli puhui minulle jälleen sanoen: Katso! Ja minä katsoin ja näin Jumalan Karitsan, että ihmiset ottivat hänet kiinni; niin, ikuisen Jumalan Poika oli maailman tuomittavana; ja minä näin ja todistan.
- 33 Ja minä, Nefi, näin, että hänet korotettiin ristille ja surmattiin maailman syntien tähden.
- 34 Ja kun hänet oli surmattu, minä näin maan ihmispaljoudet, että ne olivat kokoontuneet yhteen taistelemaan Karitsan apostoleja vastaan; sillä näin Herran enkeli niitä kahtatoista nimitti.
- 35 Ja maan ihmispaljous oli kokoontunut yhteen; ja minä näin, että se oli suuressa ja avarassa rakennuksessa, sen rakennuksen kaltaisessa, jonka isäni näki. Ja Herran enkeli puhui minulle jälleen sanoen: Katso maailmaa ja sen viisautta; niin, katso, Israelin huone on kokoontunut yhteen taistelemaan Karitsan kahtatoista apostolia vastaan.
- 36 Ja tapahtui, että minä näin ja todistan, että se suuri ja avara rakennus oli maailman ylpeys, ja se sortui, ja sen sortuminen oli tavattoman suuri. Ja Herran enkeli puhui minulle jälleen sanoen: Tällainen on oleva kaikkien niiden kansakuntien, sukujen, kielten ja kansojen tuho, jotka taistelevat Karitsan kahtatoista apostolia vastaan.

And it came to pass that the angel spake unto me again, saying: Look! And I looked and beheld the Lamb of God, that he was taken by the people; yea, the Son of the everlasting God was judged of the world; and I saw and bear record.

And I, Nephi, saw that he was lifted up upon the cross and slain for the sins of the world.

And after he was slain I saw the multitudes of the earth, that they were gathered together to fight against the apostles of the Lamb; for thus were the twelve called by the angel of the Lord.

And the multitude of the earth was gathered together; and I beheld that they were in a large and spacious building, like unto the building which my father saw. And the angel of the Lord spake unto me again, saying: Behold the world and the wisdom thereof; yea, behold the house of Israel hath gathered together to fight against the twelve apostles of the Lamb.

And it came to pass that I saw and bear record, that the great and spacious building was the pride of the world; and it fell, and the fall thereof was exceedingly great. And the angel of the Lord spake unto me again, saying: Thus shall be the destruction of all nations, kindreds, tongues, and people, that shall fight against the twelve apostles of the Lamb.

1. Nefi 12

- 1 Ja tapahtui, että enkeli sanoi minulle: Katso ja näe jälkeläisesi sekä veljiesi jälkeläiset. Ja minä katsoin ja näin lupauksen maan, ja minä näin joukoittain ihmisiä, niin, ikään kuin heitä olisi ollut yhtä paljon kuin meren hiekkaa.
- 2 Ja tapahtui, että minä näin väkijoukkoja kokoon-tuneina yhteen taistelemaan toinen toistansa vas-taan; ja minä näin sotia ja sotahuhuja ja suuria teu-rastuksia miekalla kansani keskuudessa.
- 3 Ja tapahtui, että minä näin monen sukupolven kuolevan sotien ja kiistojen jatkuessa maassa, ja mi-nä näin monia kaupunkoja, niin etten edes laskenut niitä.
- 4 Ja tapahtui, että minä näin pimeyden sumun lu-pauksen maan yllä; ja minä näin salamoita ja kuulin ukkosen jylinää ja maanjäristyksiä ja kaikenlaisia melskeisiä ääniä; ja minä näin maan ja kallioiden halkeavan; ja minä näin vuorten sortuvan kappaleik-si; ja minä näin maan tasankojen murtuvan; ja minä näin monien kaupunkien vajoavan; ja minä näin monien palavan tulesa; ja minä näin monien sortu-van maahan sen järähtelyn tähden.
- 5 Ja tapahtui minun nähtyäni nämä asiat, että minä näin pimeyden huurun haihtuvan maan päältä; ja katso, minä näin väkijoukot, jotka eivät olleet saa-neet surmaansa Herran suurten ja kauhistavien tuo-mioiden tähden.
- 6 Ja minä näin taivaiden aukenevan ja Jumalan Karitsan laskeutuvan taivaasta; ja hän tuli alas ja näyttäytyi heille.
- 7 Ja minä myös näin ja todistan, että Pyhä Henki laskeutui kahdentoista muun päälle; ja he olivat Jumalan asettamia ja valittuja.
- 8 Ja enkeli puhui minulle sanoen: Katso Karitsan kahtatoista opetuslasta, jotka on valittu palvelemaan sinun jälkeläisiäsi.
- 9 Ja hän sanoi minulle: Sinähän muistat Karitsan kaksitoista apostolia? Katso, he ovat ne, jotka tulevat tuomitsemaan Israelin kahtatoista heimoa; sen vuoksi he tulevat tuomitsemaan sinun jälkeläistesi kaksitoista palvelijaa, sillä te olette Israelin huonetta.

1 Nephi 12

And it came to pass that the angel said unto me: Look, and behold thy seed, and also the seed of thy brethren. And I looked and beheld the land of promise; and I beheld multitudes of people, yea, even as it were in number as many as the sand of the sea.

And it came to pass that I beheld multitudes gathered together to battle, one against the other; and I beheld wars, and rumors of wars, and great slaughters with the sword among my people.

And it came to pass that I beheld many generations pass away, after the manner of wars and contentions in the land; and I beheld many cities, yea, even that I did not number them.

And it came to pass that I saw a mist of darkness on the face of the land of promise; and I saw lightnings, and I heard thunderings, and earthquakes, and all manner of tumultuous noises; and I saw the earth and the rocks, that they rent; and I saw mountains tumbling into pieces; and I saw the plains of the earth, that they were broken up; and I saw many cities that they were sunk; and I saw many that they were burned with fire; and I saw many that did tumble to the earth, because of the quaking thereof.

And it came to pass after I saw these things, I saw the vapor of darkness, that it passed from off the face of the earth; and behold, I saw multitudes who had not fallen because of the great and terrible judgments of the Lord.

And I saw the heavens open, and the Lamb of God descending out of heaven; and he came down and showed himself unto them.

And I also saw and bear record that the Holy Ghost fell upon twelve others; and they were ordained of God, and chosen.

And the angel spake unto me, saying: Behold the twelve disciples of the Lamb, who are chosen to minister unto thy seed.

And he said unto me: Thou rememberest the twelve apostles of the Lamb? Behold they are they who shall judge the twelve tribes of Israel; wherefore, the twelve ministers of thy seed shall be judged of them; for ye are of the house of Israel.

10 Ja nämä kaksitoista palvelijaa, jotka sinä näet, tulevat tuomitsemaan sinun jälkeläisesi. Ja katso, he ovat vanhurskaita ikuisesti, sillä heidän uskonsa tähden Jumalan Karitsaan heidän vaatteensa tehdään valkoisiksi hänen veressään.

11 Ja enkeli sanoi minulle: Katso! Ja minä katsoin ja näin kolmen sukupolven kuolevan vanhurskaudessa; ja niiden vaatteet olivat valkeat niin kuin Jumalan Karitsan. Ja enkeli sanoi minulle: Nämä on tehty valkoisiksi Karitsan veressä heidän uskonsa tähden häneen.

12 Ja minä, Nefi, näin myös monen neljännestä sukupolvesta kuolevan vanhurskaana.

13 Ja tapahtui, että minä näin maan ihmispaljouksien kokoontuneen yhteen.

14 Ja enkeli sanoi minulle: Katso jälkeläisiäsi sekä veljiesi jälkeläisiä.

15 Ja tapahtui, että minä katsoin ja näin jälkeläiskansani kokoontuneen yhteen suurin joukoin veljieni jälkeläisiä vastaan; ja he olivat kokoontuneet yhteen taistelemaan.

16 Ja enkeli puhui minulle sanoen: Katso saastaisen veden lähettä, jonka isäsi näki, niin, nimittäin sitä virtaa, josta hän puhui; ja sen syvyydet ovat helvetin syvyyksiä.

17 Ja pimeyden sumut ovat sen Perkeleen kiusauksia, joka sokaisee ihmislasten silmät ja paaduttaa heidän sydämensä ja eksyttää heidät laveille teille, niin että he hukkuvat ja joutuvat kadotetuiksi.

18 Ja se suuri ja avara rakennus, jonka isäsi näki, on ihmislasten turhamaiset kuvitelmat ja ylpeys. Ja heidät erottaa suuri ja kauhistava kuilu, niin, nimittäin iankaikkisen Jumalan ja Messiaan oikeudenmukaisuuden sana, Messiaan, joka on Jumalan Karitsa, josta Pyhä Henki todistaa maailman alusta tähän hetkeen asti ja tästä hetkestä vastedes ja ikuisesti.

19 Ja enkelin puhuessa näitä sanoja minä katsoin ja näin, että veljieni jälkeläiset taistelivat minun jälkeläisiäni vastaan, enkelin sanan mukaan; ja jälkeläisteni ylpeyden ja Perkeleen kiusausten tähden minä näin veljieni jälkeläisten kukistavan jälkeläiskansani.

And these twelve ministers whom thou beholdest shall judge thy seed. And, behold, they are righteous forever; for because of their faith in the Lamb of God their garments are made white in his blood.

And the angel said unto me: Look! And I looked, and beheld three generations pass away in righteousness; and their garments were white even like unto the Lamb of God. And the angel said unto me: These are made white in the blood of the Lamb, because of their faith in him.

And I, Nephi, also saw many of the fourth generation who passed away in righteousness.

And it came to pass that I saw the multitudes of the earth gathered together.

And the angel said unto me: Behold thy seed, and also the seed of thy brethren.

And it came to pass that I looked and beheld the people of my seed gathered together in multitudes against the seed of my brethren; and they were gathered together to battle.

And the angel spake unto me, saying: Behold the fountain of filthy water which thy father saw; yea, even the river of which he spake; and the depths thereof are the depths of hell.

And the mists of darkness are the temptations of the devil, which blindeth the eyes, and hardeneth the hearts of the children of men, and leadeth them away into broad roads, that they perish and are lost.

And the large and spacious building, which thy father saw, is vain imaginations and the pride of the children of men. And a great and a terrible gulf divideth them; yea, even the word of the justice of the Eternal God, and the Messiah who is the Lamb of God, of whom the Holy Ghost beareth record, from the beginning of the world until this time, and from this time henceforth and forever.

And while the angel spake these words, I beheld and saw that the seed of my brethren did contend against my seed, according to the word of the angel; and because of the pride of my seed, and the temptations of the devil, I beheld that the seed of my brethren did overpower the people of my seed.

20 Ja tapahtui, että minä katsoin ja näin veljieni jälkeläiskansan voittaneen minun jälkeläiseni; ja he kulkivat maassa suurin joukoin.

21 Ja minä näin heidän kokoontuneen yhteen suurin joukoin, ja minä näin heidän keskuudessaan sotia ja sotahuhuja, ja minä näin monen sukupolven kuolevan sotien ja sotahuhujen keskellä.

22 Ja enkeli sanoi minulle: Katso, nämä tulevat vaipumaan epäuskoon.

23 Ja tapahtui, että minä näin, että heidän vaivuttuaan epäuskoon heistä tuli tumma ja inhottava ja saastainen kansa, täynnä joutilaisuutta ja kaikenlaisia iljetyksiä.

And it came to pass that I beheld, and saw the people of the seed of my brethren that they had overcome my seed; and they went forth in multitudes upon the face of the land.

And I saw them gathered together in multitudes; and I saw wars and rumors of wars among them; and in wars and rumors of wars I saw many generations pass away.

And the angel said unto me: Behold these shall dwindle in unbelief.

And it came to pass that I beheld, after they had dwindled in unbelief they became a dark, and loathsome, and a filthy people, full of idleness and all manner of abominations.

1. Nefi 13

- 1 Ja tapahtui, että enkeli puhui minulle sanoen: Katso! Ja minä katsoin ja näin monia kansakuntia ja valtakuntia.
- 2 Ja enkeli sanoi minulle: Mitä näet? Ja minä sanoin: Minä näen monia kansakuntia ja valtakuntia.
- 3 Ja hän sanoi minulle: Nämä ovat pakanoiden kansakunnat ja valtakunnat.
- 4 Ja tapahtui, että minä näin pakanoiden kansakuntien keskuudessa suuren kirkon muodostamisen.
- 5 Ja enkeli sanoi minulle: Katso sen kirkon muodostamista, joka on kaikkia muita kirkkoja iljettävämpi, joka surmaa Jumalan pyhiä, niin, ja kiduttaa heitä ja sitoo heidät ja kytkee heidät rautaisella ikeellä ja alistaa heidät orjuuteen.
- 6 Ja tapahtui, että minä näin tämän suuren ja iljettävän kirkon, ja minä näin, että Perkele oli sen perustaja.
- 7 Ja minä näin myös kultaa ja hopeaa ja silkkejä ja karmiininpunaisia kankaita ja kerrattua pellavaa ja kaikenlaisia kallisarvoisia vaatteita; ja minä näin monta porttoa.
- 8 Ja enkeli puhui minulle sanoen: Katso, kultaa ja hopeaa ja silkkejä ja karmiininpunaisia kankaita ja kerrattua pellavaa ja kallisarvoisia vaatteita ja porttoja tämä suuri ja iljettävä kirkko haluaa.
- 9 Ja myös maailman ylistyksen tähden he hävittävät Jumalan pyhiä ja alistavat heidät orjuuteen.
- 10 Ja tapahtui, että minä katsoin ja näin suuria vesiä; ja ne erottivat pakanat veljieni jälkeläisistä.
- 11 Ja tapahtui, että enkeli sanoi minulle: Katso, Jumalan viha on veljiesi jälkeläisten päällä.
- 12 Ja minä katsoin ja näin pakanoiden keskuudessa miehen, jonka suuret vedet erottivat veljieni jälkeläisistä; ja minä näin Jumalan Hengen tulevan alas ja vaikuttavan mieheen, ja hän meni suurten vesien yli vieläpä veljieni jälkeläisten luokse, jotka olivat luvatussa maassa.

1 Nephi 13

And it came to pass that the angel spake unto me, saying: Look! And I looked and beheld many nations and kingdoms.

And the angel said unto me: What beholdest thou? And I said: I behold many nations and kingdoms.

And he said unto me: These are the nations and kingdoms of the Gentiles.

And it came to pass that I saw among the nations of the Gentiles the formation of a great church.

And the angel said unto me: Behold the formation of a church which is most abominable above all other churches, which slayeth the saints of God, yea, and tortureth them and bindeth them down, and yoketh them with a yoke of iron, and bringeth them down into captivity.

And it came to pass that I beheld this great and abominable church; and I saw the devil that he was the founder of it.

And I also saw gold, and silver, and silks, and scarlets, and fine-twined linen, and all manner of precious clothing; and I saw many harlots.

And the angel spake unto me, saying: Behold the gold, and the silver, and the silks, and the scarlets, and the fine-twined linen, and the precious clothing, and the harlots, are the desires of this great and abominable church.

And also for the praise of the world do they destroy the saints of God, and bring them down into captivity.

And it came to pass that I looked and beheld many waters; and they divided the Gentiles from the seed of my brethren.

And it came to pass that the angel said unto me: Behold the wrath of God is upon the seed of thy brethren.

And I looked and beheld a man among the Gentiles, who was separated from the seed of my brethren by the many waters; and I beheld the Spirit of God, that it came down and wrought upon the man; and he went forth upon the many waters, even unto the seed of my brethren, who were in the promised land.

- 13 Ja tapahtui, että minä näin Jumalan Hengen vaikuttavan muihin pakanoihin, ja he lähtivät pois orjuudesta suurten vesien yli.
- 14 Ja tapahtui, että minä näin joukoittain pakanoita lupauksen maassa; ja minä näin Jumalan vihan olevan veljieni jälkeläisten päällä, ja pakanat hajottivat ja löivät heidät.
- 15 Ja minä näin Herran Hengen olevan pakanoiden päällä, ja he menestyivät ja saivat maan perinnöksensä; ja minä näin, että he olivat valkoisia ja tavattoman ihania ja kauniita, niin kuin minun kansani ennen kuin se surmattiin.
- 16 Ja tapahtui, että minä, Nefi, näin, että pakanat, jotka olivat lähteneet pois orjuudesta, nöyrytyivät Herran edessä; ja Herran voima oli heidän kanssaan.
- 17 Ja minä näin, että pakanat, joista he olivat lähtöisin, olivat kokoontuneet yhteen vesille sekä maalle taistellakseen heitä vastaan.
- 18 Ja minä näin, että Jumalan voima oli heidän kanssaan, ja myös, että Jumalan viha oli kaikkien niiden päällä, jotka olivat kokoontuneet yhteen taistelemaan heitä vastaan.
- 19 Ja minä, Nefi, näin, että ne pakanat, jotka olivat lähteneet pois orjuudesta, vapautuivat Jumalan voimalla kaikkien toisten kansakuntien käsistä.
- 20 Ja tapahtui, että minä, Nefi, näin, että he menestyivät maassa; ja minä näin kirjan, ja sitä kuljetettiin heidän keskuudessaan.
- 21 Ja enkeli sanoi minulle: Tiedätkö sinä kirjan tarkoituksen?
- 22 Ja minä sanoin hänelle: En tiedä.
- 23 Ja hän sanoi: Katso, se lähtee juutalaisen suusta. Ja minä, Nefi, näin sen; ja hän sanoi minulle: Kirja, jonka näet, on aikakirja juutalaisista; se sisältää Herran liitot, jotka hän on tehnyt Israelin huoneen kanssa; ja se sisältää myös monia pyhien profettojen profetioita; ja se on niiden kaiverrusten kaltainen aikakirja, jotka ovat pronssilevyissä, paitsi ettei niitä ole niin paljon; kuitenkin se sisältää Herran liitot, jotka hän on tehnyt Israelin huoneen kanssa; sen vuoksi ne ovat suuriarvoiset pakanoille.

And it came to pass that I beheld the Spirit of God, that it wrought upon other Gentiles; and they went forth out of captivity, upon the many waters.

And it came to pass that I beheld many multitudes of the Gentiles upon the land of promise; and I beheld the wrath of God, that it was upon the seed of my brethren; and they were scattered before the Gentiles and were smitten.

And I beheld the Spirit of the Lord, that it was upon the Gentiles, and they did prosper and obtain the land for their inheritance; and I beheld that they were white, and exceedingly fair and beautiful, like unto my people before they were slain.

And it came to pass that I, Nephi, beheld that the Gentiles who had gone forth out of captivity did humble themselves before the Lord; and the power of the Lord was with them.

And I beheld that their mother Gentiles were gathered together upon the waters, and upon the land also, to battle against them.

And I beheld that the power of God was with them, and also that the wrath of God was upon all those that were gathered together against them to battle.

And I, Nephi, beheld that the Gentiles that had gone out of captivity were delivered by the power of God out of the hands of all other nations.

And it came to pass that I, Nephi, beheld that they did prosper in the land; and I beheld a book, and it was carried forth among them.

And the angel said unto me: Knowest thou the meaning of the book?

And I said unto him: I know not.

And he said: Behold it proceedeth out of the mouth of a Jew. And I, Nephi, beheld it; and he said unto me: The book that thou beholdest is a record of the Jews, which contains the covenants of the Lord, which he hath made unto the house of Israel; and it also containeth many of the prophecies of the holy prophets; and it is a record like unto the engravings which are upon the plates of brass, save there are not so many; nevertheless, they contain the covenants of the Lord, which he hath made unto the house of Israel; wherefore, they are of great worth unto the Gentiles.

24 Ja Herran enkeli sanoi minulle: Sinä olet nähnyt, että kirja lähti juutalaisen suusta; ja kun se lähti juutalaisen suusta, se sisälsi Herran evankeliumin täyteyden, Herran, josta kaksitoista apostolia todistavat; ja he todistavat sen totuuden mukaan, joka on Jumalan Karitsassa.

25 Nämä asiat siis kulkeutuvat juutalaisilta puhtaina pakanoille, sen totuuden mukaan, joka on Jumalassa.

26 Ja niiden kulkeuduttua Karitsan kahdentoista apostolin käden kautta juutalaisilta pakanoille sinä näet tuon suuren ja iljettävän kirkon muodostamisen, joka on kaikkia muita kirkkoja iljettävämpi; sillä katso, se on ottanut Karitsan evankeliumista pois monia osia, jotka ovat selkeitä ja erittäin kallisarvoisia; ja myös monia Herran liittoja se on ottanut pois.

27 Ja kaiken tämän se on tehnyt voidakseen vääristellä Herran oikeat tiet, voidakseen sokaista ihmislasten silmät ja paaduttaa heidän sydämensä.

28 Ja nyt, sinä näet, että kun kirja on kulkeutunut suuren ja iljettävän kirkon käsien lävitse, monta selkeää ja kallisarvoista asiaa on otettu pois siitä kirjasta, joka on Jumalan Karitsan kirja.

29 Ja näiden selkeiden ja kallisarvoisten asioiden pois ottamisen jälkeen se kulkeutuu kaikille pakanakansakunnille; ja sen kulkeuduttua kaikille pakanakansakunnille, niin, vieläpä näkemiesi suurten vesienkin ylitse, niiden pakanoiden mukana, jotka ovat lähteneet pois orjuudesta, sinä näet – niiden monien selkeiden ja kallisarvoisten asioiden tähden, jotka on otettu pois kirjasta, jotka olivat selkeitä ihmislasten ymmärrykselle sen selkeyden mukaan, joka on Jumalan Karitsassa – näiden asioiden tähden, jotka on otettu pois Karitsan evankeliumista, tavattoman monet kompastuvat, niin että Saatanalla on heihin suuri valta.

And the angel of the Lord said unto me: Thou hast beheld that the book proceeded forth from the mouth of a Jew; and when it proceeded forth from the mouth of a Jew it contained the fulness of the gospel of the Lord, of whom the twelve apostles bear record; and they bear record according to the truth which is in the Lamb of God.

Wherefore, these things go forth from the Jews in purity unto the Gentiles, according to the truth which is in God.

And after they go forth by the hand of the twelve apostles of the Lamb, from the Jews unto the Gentiles, thou seest the formation of that great and abominable church, which is most abominable above all other churches; for behold, they have taken away from the gospel of the Lamb many parts which are plain and most precious; and also many covenants of the Lord have they taken away.

And all this have they done that they might pervert the right ways of the Lord, that they might blind the eyes and harden the hearts of the children of men.

Wherefore, thou seest that after the book hath gone forth through the hands of the great and abominable church, that there are many plain and precious things taken away from the book, which is the book of the Lamb of God.

And after these plain and precious things were taken away it goeth forth unto all the nations of the Gentiles; and after it goeth forth unto all the nations of the Gentiles, yea, even across the many waters which thou hast seen with the Gentiles which have gone forth out of captivity, thou seest—because of the many plain and precious things which have been taken out of the book, which were plain unto the understanding of the children of men, according to the plainness which is in the Lamb of God—because of these things which are taken away out of the gospel of the Lamb, an exceedingly great many do stumble, yea, insomuch that Satan hath great power over them.

30 Kuitenkin sinä näet, että ne pakanat, jotka ovat lähteneet pois orjuudesta ja jotka Jumalan voima on kohottanut kaikkien toisten kansakuntien yläpuolelle maassa, joka on kaikkia muita maita oivallisempi, joka on maa, josta Herra Jumala on tehnyt isäsi kanssa liiton, että hänen jälkeläisensä saavat sen perintömaaksensa; ja nyt, sinä näet, ettei Herra Jumala salli, että pakanat hävittävät kokonaan jälkeläistesi sekoituksen, joka on veljiesi joukossa.

31 Eikä hän myöskään salli, että pakanat hävittävät veljiesi jälkeläiset.

32 Eikä Herra Jumala myöskään salli, että pakanat jäävät ikuisesti siihen kauheaan sokeuden tilaan, jossa sinä näet heidän olevan niiden selkeiden ja sangen kallisarvoisten Karitsan evankeliumin osien tähden, jotka se iljettävä kirkko, jonka muodostumisen sinä olet nähnyt, on salannut.

33 Sen vuoksi Jumalan Karitsa sanoo: Minä olen armollinen pakanoille rangaistakseni Israelin huoneen jäännöstä suurella tuomiolla.

34 Ja tapahtui, että Herran enkeli puhui minulle sanoen: Katso, sanoo Jumalan Karitsa, rangaistuani Israelin huoneen jäännöstä – ja tämä jäännös, josta minä puhun, on sinun isäsi jälkeläiset – siis rangaistuani heitä tuomiolla ja lyötyäni heitä pakanoiden kädellä ja pakanoiden kompastuttua pahasti niiden selkeimpien ja kallisarvoisimpien Karitsan evankeliumin osien tähden, jotka tuo iljettävä kirkko, joka on porttojen äiti, on salannut, sanoo Karitsa: Minä olen armollinen pakanoille sinä aikana, niin että tuon omalla voimallani heille julki paljon evankeliumistani, joka on oleva selkeä ja kallisarvoinen, sanoo Karitsa.

35 Sillä katso, sanoo Karitsa: Minä olen ilmaiseva itseni sinun jälkeläisillesi, niin että he kirjoittavat paljon sellaista, mitä minä opetan heille ja mikä on selkeää ja kallisarvoista; ja sen jälkeen, kun sinun jälkeläisesi on hävitetty ja he vaipuvat epäuskoon, ja myös sinun veljiesi jälkeläiset, katso, nämä asiat kätketään, jotta ne tulisivat ilmi pakanoille Karitsan lahjan ja voiman avulla.

36 Ja niihin kirjoitetaan minun evankeliumini, sanoo Karitsa, ja minun kallioni ja minun pelastukseni.

Nevertheless, thou beholdest that the Gentiles who have gone forth out of captivity, and have been lifted up by the power of God above all other nations, upon the face of the land which is choice above all other lands, which is the land that the Lord God hath covenanted with thy father that his seed should have for the land of their inheritance; wherefore, thou seest that the Lord God will not suffer that the Gentiles will utterly destroy the mixture of thy seed, which are among thy brethren.

Neither will he suffer that the Gentiles shall destroy the seed of thy brethren.

Neither will the Lord God suffer that the Gentiles shall forever remain in that awful state of blindness, which thou beholdest they are in, because of the plain and most precious parts of the gospel of the Lamb which have been kept back by that abominable church, whose formation thou hast seen.

Wherefore saith the Lamb of God: I will be merciful unto the Gentiles, unto the visiting of the remnant of the house of Israel in great judgment.

And it came to pass that the angel of the Lord spake unto me, saying: Behold, saith the Lamb of God, after I have visited the remnant of the house of Israel—and this remnant of whom I speak is the seed of thy father—wherefore, after I have visited them in judgment, and smitten them by the hand of the Gentiles, and after the Gentiles do stumble exceedingly, because of the most plain and precious parts of the gospel of the Lamb which have been kept back by that abominable church, which is the mother of harlots, saith the Lamb—I will be merciful unto the Gentiles in that day, insomuch that I will bring forth unto them, in mine own power, much of my gospel, which shall be plain and precious, saith the Lamb.

For, behold, saith the Lamb: I will manifest myself unto thy seed, that they shall write many things which I shall minister unto them, which shall be plain and precious; and after thy seed shall be destroyed, and dwindle in unbelief, and also the seed of thy brethren, behold, these things shall be hid up, to come forth unto the Gentiles, by the gift and power of the Lamb.

And in them shall be written my gospel, saith the Lamb, and my rock and my salvation.

37 Ja siunattuja ovat ne, jotka pyrkivät tuomaan esiin minun Siionini sinä aikana, sillä heillä on oleva Pyhän Hengen lahja ja voima; ja jos he kestävät loppuun asti, heidät ylennetään viimeisenä päivänä ja pelastetaan Karitsan ikuiseen valtakuntaan; ja ne, jotka julistavat rauhaa, niin, sanomaa suuresta ilosta, kuinka ihanat he ovatkaan vuorilla.

38 Ja tapahtui, että minä näin veljieni jälkeläisten jäännöksen, sekä että Jumalan Karitsan kirja, joka oli lähtenyt juutalaisen suusta, tuli pakanoilta veljieni jälkeläisten jäännökselle.

39 Ja kun se oli tullut heille, minä näin toisia kirjoja, jotka tulivat Karitsan voimasta pakanoilta heille, jotta pakanat ja veljieni jälkeläisten jäännös sekä juutalaiset, jotka oli hajotettu kaikkialle maan päälle, tulisivat vakuuttuneiksi siitä, että profeettojen ja Karitsan kahdentoista apostolin aikakirjat ovat todet.

40 Ja enkeli puhui minulle sanoen: Nämä viimeiset aikakirjat, jotka olet nähnyt pakanoiden keskuudessa, tulevat vahvistamaan todeksi ne ensimmäiset, jotka ovat Karitsan kahdeltatoista apostolilta, ja ilmaisemaan ne selkeät ja kallisarvoiset asiat, jotka on otettu niistä pois; ja ilmaisevat kaikille suvuille, kielille ja kansoille, että Jumalan Karitsa on iankaikkisen Isän Poika ja maailman Vapahtaja ja että kaikkien ihmisten on tultava hänen luoksensa, tai he eivät voi pelastua.

41 Ja heidän on tultava niiden sanojen mukaan, jotka vahvistetaan Karitsan suulla; ja Karitsan sanat tullaan ilmaisemaan sinun jälkeläistesi aikakirjoissa samoin kuin Karitsan kahdentoista apostolin aikakirjoissa; sen vuoksi ne molemmat vahvistetaan yhdeksi, sillä kaikella maalla on yksi Jumala ja yksi Paimen.

And blessed are they who shall seek to bring forth my Zion at that day, for they shall have the gift and the power of the Holy Ghost; and if they endure unto the end they shall be lifted up at the last day, and shall be saved in the everlasting kingdom of the Lamb; and whoso shall publish peace, yea, tidings of great joy, how beautiful upon the mountains shall they be.

And it came to pass that I beheld the remnant of the seed of my brethren, and also the book of the Lamb of God, which had proceeded forth from the mouth of the Jew, that it came forth from the Gentiles unto the remnant of the seed of my brethren.

And after it had come forth unto them I beheld other books, which came forth by the power of the Lamb, from the Gentiles unto them, unto the convincing of the Gentiles and the remnant of the seed of my brethren, and also the Jews who were scattered upon all the face of the earth, that the records of the prophets and of the twelve apostles of the Lamb are true.

And the angel spake unto me, saying: These last records, which thou hast seen among the Gentiles, shall establish the truth of the first, which are of the twelve apostles of the Lamb, and shall make known the plain and precious things which have been taken away from them; and shall make known to all kindreds, tongues, and people, that the Lamb of God is the Son of the Eternal Father, and the Savior of the world; and that all men must come unto him, or they cannot be saved.

And they must come according to the words which shall be established by the mouth of the Lamb; and the words of the Lamb shall be made known in the records of thy seed, as well as in the records of the twelve apostles of the Lamb; wherefore they both shall be established in one; for there is one God and one Shepherd over all the earth.

42 Ja tulee aika, jolloin hän ilmaisee itsensä kaikille kansakunnille, sekä juutalaisille että myös pakanoille; ja kun hän on ilmaissut itsensä juutalaisille sekä pakanoille, sitten hän ilmaisee itsensä pakanoille sekä juutalaisille, ja viimeiset ovat ensimmäisiä ja ensimmäiset ovat viimeisiä.

And the time cometh that he shall manifest himself unto all nations, both unto the Jews and also unto the Gentiles; and after he has manifested himself unto the Jews and also unto the Gentiles, then he shall manifest himself unto the Gentiles and also unto the Jews, and the last shall be first, and the first shall be last.

1. Nefi 14

- 1 Ja tapahtuu, että jos pakanat kuulevat Jumalan Karitsaa sinä aikana, jona hän ilmaisee itsensä heille sanassa sekä voimassa, todellisissa teoissa ottaakseen pois heidän kompastuskivensä –
- 2 eivätkä paaduta sydäntään Jumalan Karitsaa vastaan, heidät luetaan isäsi jälkeläisten joukkoon, eli heidät luetaan Israelin huoneeseen, ja he ovat siunattu kansa luvatussa maassa ikuisesti; heitä ei enää alisteta orjuuteen, eikä Israelin huonetta enää sekoiteta.
- 3 Ja se suuri kuoppa, jonka se suuri ja iljettävä kirkko, joka on Perkeleen ja hänen lastensa perustama, on kaivanut heitä varten voidakseen eksyttää ihmisielut alas helvettiin – eli se suuri kuoppa, joka on kaivettu ihmisten tuhoksi, täytetään niillä, jotka sen kaivoivat, heidän täydelliseksi tuhokseen, sanoo Jumalan Karitsa; ei sielun tuhoksi, paitsi että se heitetään siihen helvettiin, jolla ei ole loppua.
- 4 Sillä katso, tämä on Perkeleen orjuuden mukaista ja myös Jumalan oikeudenmukaisuuden mukaista kaikkia niitä kohtaan, jotka harjoittavat jumalattomuutta ja iljetyksiä hänen edessään.
- 5 Ja tapahtui, että enkeli puhui minulle, Nefille, sanoen: Sinä olet nähnyt, että jos pakanat tekevät parannuksen, heidän käy hyvin; ja sinä tiedät myös Herran liitoista Israelin huoneen kanssa; ja sinä olet myös kuullut, että jokaisen, joka ei tee parannusta, täytyy hukkaa.
- 6 Voi sen tähden pakanoita, jos he paaduttavat sydämensä Jumalan Karitsaa vastaan.
- 7 Sillä tulee aika, sanoo Jumalan Karitsa, jolloin minä teen suuren ja ihmeellisen teon ihmislasten keskuudessa, teon, joka on oleva ikuinen, tavalla tai toisella – joko saadakseni heidät vakuuttuneiksi rauhasta ja iankaikkisesta elämästä tai jättääkseni heidät sydämensä paatumuksen ja mielensä sokeuden valtaan, niin että he joutuvat orjuuteen ja myös tuhoon sekä ajallisesti että hengellisesti, sen Perkeleen orjuuden mukaan, josta minä olen puhunut.

1 Nephi 14

And it shall come to pass, that if the Gentiles shall hearken unto the Lamb of God in that day that he shall manifest himself unto them in word, and also in power, in very deed, unto the taking away of their stumbling blocks—

And harden not their hearts against the Lamb of God, they shall be numbered among the seed of thy father; yea, they shall be numbered among the house of Israel; and they shall be a blessed people upon the promised land forever; they shall be no more brought down into captivity; and the house of Israel shall no more be confounded.

And that great pit, which hath been digged for them by that great and abominable church, which was founded by the devil and his children, that he might lead away the souls of men down to hell—yea, that great pit which hath been digged for the destruction of men shall be filled by those who digged it, unto their utter destruction, saith the Lamb of God; not the destruction of the soul, save it be the casting of it into that hell which hath no end.

For behold, this is according to the captivity of the devil, and also according to the justice of God, upon all those who will work wickedness and abomination before him.

And it came to pass that the angel spake unto me, Nephi, saying: Thou hast beheld that if the Gentiles repent it shall be well with them; and thou also knowest concerning the covenants of the Lord unto the house of Israel; and thou also hast heard that whoso repenteth not must perish.

Therefore, wo be unto the Gentiles if it so be that they harden their hearts against the Lamb of God.

For the time cometh, saith the Lamb of God, that I will work a great and a marvelous work among the children of men; a work which shall be everlasting, either on the one hand or on the other—either to the convincing of them unto peace and life eternal, or unto the deliverance of them to the hardness of their hearts and the blindness of their minds unto their being brought down into captivity, and also into destruction, both temporally and spiritually, according to the captivity of the devil, of which I have spoken.

- 8 Ja tapahtui, että puhuttuaan nämä sanat enkeli sanoi minulle: Muistatko Isän liitot Israelin huoneen kanssa? Minä sanoin hänelle: Kyllä.
- 9 Ja tapahtui, että hän sanoi minulle: Katso ja näe se suuri ja iljettävä kirkko, joka on iljetysten äiti ja jonka perustaja on Perkele.
- 10 Ja hän sanoi minulle: Katso, on vain kaksi kirkkoa: toinen on Jumalan Karitsan kirkko, ja toinen on Perkeleen kirkko; sen vuoksi jokainen, joka ei kuulu Jumalan Karitsan kirkkoon, kuuluu siihen suureen kirkkoon, joka on iljetysten äiti; ja se on koko maan huora.
- 11 Ja tapahtui, että minä katsoin ja näin koko maan huoran, ja hän istui suurten vesien päällä; ja hänellä oli valta yli koko maan, kaikkien kansakuntien, sukujen, kielten ja kansojen keskuudessa.
- 12 Ja tapahtui, että minä näin Jumalan Karitsan kirkon, ja sen joukko oli harvalukuinen sen huoran jumalattomuuden ja iljetysten tähden, joka istui suurten vesien päällä; kuitenkin minä näin, että Karitsan kirkko, jonka jäsenet olivat Jumalan pyhiä, oli myös kaiken maan päällä; ja heidän valtapiirinsä maan päällä olivat vähäisiä sen suuren huoran jumalattomuuden tähden, jonka minä näin.
- 13 Ja tapahtui, että minä näin iljetysten suuren äidin kokoavan yhteen suuria joukkoja kaikkialla maan päällä, kaikkien pakanakansakuntien keskuudessa, taistelemaan Jumalan Karitsaa vastaan.
- 14 Ja tapahtui, että minä, Nefi, näin Jumalan Karitsan voiman laskeutuvan Karitsan kirkon pyhien päälle ja Herran liittokansan päälle, joka oli hajotettu kaikkialle maan päällä; ja heidät varustettiin vanhurskaudessa ja Jumalan voimalla suurella kirkkaudessa.
- 15 Ja tapahtui, että minä näin, että Jumalan viha vuodatettiin sen suuren ja iljettävän kirkon päälle, niin että maan kaikkien kansakuntien ja sukujen keskuudessa oli sotia ja sotahuhuja.

And it came to pass that when the angel had spoken these words, he said unto me: Rememberest thou the covenants of the Father unto the house of Israel? I said unto him, Yea.

And it came to pass that he said unto me: Look, and behold that great and abominable church, which is the mother of abominations, whose founder is the devil.

And he said unto me: Behold there are save two churches only; the one is the church of the Lamb of God, and the other is the church of the devil; wherefore, whoso belongeth not to the church of the Lamb of God belongeth to that great church, which is the mother of abominations; and she is the whore of all the earth.

And it came to pass that I looked and beheld the whore of all the earth, and she sat upon many waters; and she had dominion over all the earth, among all nations, kindreds, tongues, and people.

And it came to pass that I beheld the church of the Lamb of God, and its numbers were few, because of the wickedness and abominations of the whore who sat upon many waters; nevertheless, I beheld that the church of the Lamb, who were the saints of God, were also upon all the face of the earth; and their dominions upon the face of the earth were small, because of the wickedness of the great whore whom I saw.

And it came to pass that I beheld that the great mother of abominations did gather together multitudes upon the face of all the earth, among all the nations of the Gentiles, to fight against the Lamb of God.

And it came to pass that I, Nephi, beheld the power of the Lamb of God, that it descended upon the saints of the church of the Lamb, and upon the covenant people of the Lord, who were scattered upon all the face of the earth; and they were armed with righteousness and with the power of God in great glory.

And it came to pass that I beheld that the wrath of God was poured out upon that great and abominable church, insomuch that there were wars and rumors of wars among all the nations and kindreds of the earth.

16 Ja kun sotia ja sotahuhuja alkoi olla kaikkien niiden kansakuntien keskuudessa, jotka kuuluivat iljettysten äidille, enkeli puhui minulle sanoen: Katso, Jumalan viha on porttojen äidin päällä; ja katso, sinä näet kaiken tämän –

17 ja kun tulee aika, jolloin Jumalan viha vuodetaan porttojen äidin päälle, joka on kaiken maan suuri ja iljettävä kirkko, jonka perustaja on Perkele, silloin, sinä aikana, alkaa Isän työ keinon valmistamiseksi hänen liittojensa toteuttamiselle, jotka hän on tehnyt Israelin huonetta olevan kansansa kanssa.

18 Ja tapahtui, että enkeli puhui minulle sanoen: Katso!

19 Ja minä katsoin ja näin miehen, ja hän oli pukeutunut valkoiseen viittaan.

20 Ja enkeli sanoi minulle: Katso, yksi Karitsan kahdestatoista apostolista.

21 Katso, hän on näkevä ja kirjoittava loput näistä asioista, niin, ja myös paljon sellaista, mikä on ollut.

22 Ja hän kirjoittaa myös maailman lopusta.

23 Ja nyt, se, mitä hän kirjoittaa, on oikeaa ja totta; ja katso, se kirjoitetaan kirjaan, jonka sinä näit lähtevän juutalaisen suusta; ja silloin, kun se lähti juutalaisen suusta, eli kun kirja lähti juutalaisen suusta, se, mikä oli kirjoitettu, oli selkeää ja puhdasta ja erittäin kallisarvoista ja helppoa kaikkien ihmisten ymmärtää.

24 Ja katso, siinä, mitä tämä Karitsan apostoli kirjoittaa, on paljon sellaista, mitä sinä olet nähnyt, ja katso, loputkin sinä näet.

25 Mutta sitä, mitä sinä näet tämän jälkeen, sinun ei pidä kirjoittaa, sillä Herra Jumala on asettanut Jumalan Karitsan apostolin kirjoittamaan sen.

26 Ja myös muille, jotka ovat olleet, hän on näyttänyt kaiken, ja he ovat kirjoittaneet sen; ja se on sinetöity tulemaan ilmi puhtaudessaan sen totuuden mukaan, joka on Karitsassa, Herran itse hyväksi näkemänä aikana Israelin huoneelle.

And as there began to be wars and rumors of wars among all the nations which belonged to the mother of abominations, the angel spake unto me, saying: Behold, the wrath of God is upon the mother of harlots; and behold, thou seest all these things—

And when the day cometh that the wrath of God is poured out upon the mother of harlots, which is the great and abominable church of all the earth, whose founder is the devil, then, at that day, the work of the Father shall commence, in preparing the way for the fulfilling of his covenants, which he hath made to his people who are of the house of Israel.

And it came to pass that the angel spake unto me, saying: Look!

And I looked and beheld a man, and he was dressed in a white robe.

And the angel said unto me: Behold one of the twelve apostles of the Lamb.

Behold, he shall see and write the remainder of these things; yea, and also many things which have been.

And he shall also write concerning the end of the world.

Wherefore, the things which he shall write are just and true; and behold they are written in the book which thou beheld proceeding out of the mouth of the Jew; and at the time they proceeded out of the mouth of the Jew, or, at the time the book proceeded out of the mouth of the Jew, the things which were written were plain and pure, and most precious and easy to the understanding of all men.

And behold, the things which this apostle of the Lamb shall write are many things which thou hast seen; and behold, the remainder shalt thou see.

But the things which thou shalt see hereafter thou shalt not write; for the Lord God hath ordained the apostle of the Lamb of God that he should write them.

And also others who have been, to them hath he shown all things, and they have written them; and they are sealed up to come forth in their purity, according to the truth which is in the Lamb, in the own due time of the Lord, unto the house of Israel.

27 Ja minä, Nefi, kuulin ja todistan, että Karitsan apostolin nimi oli Johannes, enkelin sanan mukaan.

28 Ja katso, minua, Nefiä, on kielletty kirjoittamasta loppua siitä, mitä näin ja kuulin; sen vuoksi se, mitä olen kirjoittanut, riittää minulle, ja olen kirjoittanut vain pienen osan siitä, mitä näin.

29 Ja minä todistan, että näin sen, mitä isäni näki, ja Herran enkeli ilmaisi sen minulle.

30 Ja nyt lakkaan puhumasta siitä, mitä näin ollessani Hengessä pois vietyinä; ja vaikka kaikkea näkemääni ei olekaan kirjoitettu, se, mitä olen kirjoittanut, on totta. Ja näin on. Aamen.

And I, Nephi, heard and bear record, that the name of the apostle of the Lamb was John, according to the word of the angel.

And behold, I, Nephi, am forbidden that I should write the remainder of the things which I saw and heard; wherefore the things which I have written sufficeth me; and I have written but a small part of the things which I saw.

And I bear record that I saw the things which my father saw, and the angel of the Lord did make them known unto me.

And now I make an end of speaking concerning the things which I saw while I was carried away in the Spirit; and if all the things which I saw are not written, the things which I have written are true. And thus it is. Amen.

1. Nefi 15

- 1 Ja tapahtui, että sen jälkeen, kun minut, Nefi, oli vietty pois Hengessä ja olin nähnyt kaiken tämän, minä palasin isäni teltalle.
- 2 Ja tapahtui, että minä näin veljeni, ja he väittelivät keskenään siitä, mitä isäni oli puhunut heille.
- 3 Sillä hän totisesti puhui heille monia suuria asioita, joita oli vaikea ymmärtää, ellei kysynyt Herralta; ja koska he olivat sydämeltänsä paatuneita, he eivät sen tähden turvautuneet Herraan, niin kuin heidän olisi pitänyt.
- 4 Ja nyt minä, Nefi, olin murheissani heidän sydämensä paatumuksen tähden sekä sen tähden, mitä olin nähnyt, ja tiesin, että sen täytyy väistämättä tapahtua ihmislasten suuren jumalattomuuden tähden.
- 5 Ja tapahtui, että ahdistukseni saivat minut valtaansa, sillä pidin ahdistuksiani kaikkea muuta suurempina kansani tuhon tähden, sillä minä olin nähnyt sen sortumisen.
- 6 Ja tapahtui, että saatuani voimani takaisin puhuin veljilleni haluten saada tietää heiltä heidän kiistojensa syyn.
- 7 Ja he sanoivat: Katso, me emme voi ymmärtää sitä, mitä isämme on puhunut oliivipuun luonnollisista oksista sekä pakanoista.
- 8 Ja minä sanoin heille: Oletteko kysyneet Herralta?
- 9 Ja he sanoivat minulle: Emme ole, sillä ei Herra meille sellaisia ilmaise.
- 10 Katso, minä sanoin heille: Miksi ette pidä Herran käskyjä? Miksi haluatte hukkoa sydämenne paatumuksen tähden?
- 11 Ettekö muista, mitä Herra on sanonut? – Jos ette paaduta sydäntänne ja pyydätte minulta uskossa, uskoen saavanne ja pitäen tunnollisesti minun käskyeni, varmasti nämä asiat ilmaistaan teille.

1 Nephi 15

And it came to pass that after I, Nephi, had been carried away in the Spirit, and seen all these things, I returned to the tent of my father.

And it came to pass that I beheld my brethren, and they were disputing one with another concerning the things which my father had spoken unto them.

For he truly spake many great things unto them, which were hard to be understood, save a man should inquire of the Lord; and they being hard in their hearts, therefore they did not look unto the Lord as they ought.

And now I, Nephi, was grieved because of the hardness of their hearts, and also, because of the things which I had seen, and knew they must unavoidably come to pass because of the great wickedness of the children of men.

And it came to pass that I was overcome because of my afflictions, for I considered that mine afflictions were great above all, because of the destruction of my people, for I had beheld their fall.

And it came to pass that after I had received strength I spake unto my brethren, desiring to know of them the cause of their disputations.

And they said: Behold, we cannot understand the words which our father hath spoken concerning the natural branches of the olive tree, and also concerning the Gentiles.

And I said unto them: Have ye inquired of the Lord?

And they said unto me: We have not; for the Lord maketh no such thing known unto us.

Behold, I said unto them: How is it that ye do not keep the commandments of the Lord? How is it that ye will perish, because of the hardness of your hearts?

Do ye not remember the things which the Lord hath said?—If ye will not harden your hearts, and ask me in faith, believing that ye shall receive, with diligence in keeping my commandments, surely these things shall be made known unto you.

12 Katso, minä sanon teille, että Israelin huonetta vertasi oliivipuuhun Herran Henki, joka oli isässämme; ja katso, eikö meitä ole taitettu pois Israelin huoneesta, ja emmekö me ole Israelin huoneen oksa?

13 Ja nyt, isämme tarkoittaa luonnollisten oksien oksastamisella pakanoiden täyteen kautta sitä, että myöhemmin aikoina, kun jälkeläisemme ovat vapuneet epäuskoon, niin, monen vuoden ajan, ja monta sukupolvea sen jälkeen, kun Messias ilmaisee itsensä ruumiissa ihmislapsille, silloin Messiaan evankeliumin täyteys tulee pakanoille ja pakanoilta meidän jälkeläistemme jäännökselle –

14 ja sinä aikana meidän jälkeläistemme jäännös on tietävä, että he ovat Israelin huonetta ja että he ovat Herran liittokansa; ja silloin he tuntevat ja tulevat tuntemaan esi-isänsä sekä tuntemaan Lunastajansa evankeliumin, jota hän opetti heidän isilleen; sen vuoksi he tulevat tuntemaan Lunastajansa ja hänen oppinsa kohta kohdalta tietääkseen, kuinka tulla hänen luoksensa ja pelastua.

15 Ja eivätkö he silloin, sinä päivänä, riemuitse ja ylistä ikuista Jumalaansa, kalliotansa ja pelastustansa? Niin, eivätkö he sinä päivänä saa voimaa ja ravintoa tosi viinipuusta? Niin, eivätkö he tule Jumalan tosi laumaan?

16 Katso, minä sanon teille: Kyllä; heidät muistetaan jälleen Israelin huoneessa; heidät oksastetaan tosi oliivipuuhun, sillä he ovat oliivipuun luonnollinen oksa.

17 Ja tätä isämme tarkoittaa; ja hän tarkoittaa, että se ei tapahdu, ennen kuin pakanat ovat hajottaneet heidät; ja hän tarkoittaa, että se tulee pakanoiden kautta, jotta Herra voi osoittaa voimansa pakanoille, juuri siitä syystä, että juutalaiset eli Israelin huone hylkää hänet.

Behold, I say unto you, that the house of Israel was compared unto an olive tree, by the Spirit of the Lord which was in our father; and behold are we not broken off from the house of Israel, and are we not a branch of the house of Israel?

And now, the thing which our father meaneth concerning the grafting in of the natural branches through the fulness of the Gentiles, is, that in the latter days, when our seed shall have dwindled in unbelief, yea, for the space of many years, and many generations after the Messiah shall be manifested in body unto the children of men, then shall the fulness of the gospel of the Messiah come unto the Gentiles, and from the Gentiles unto the remnant of our seed—

And at that day shall the remnant of our seed know that they are of the house of Israel, and that they are the covenant people of the Lord; and then shall they know and come to the knowledge of their forefathers, and also to the knowledge of the gospel of their Redeemer, which was ministered unto their fathers by him; wherefore, they shall come to the knowledge of their Redeemer and the very points of his doctrine, that they may know how to come unto him and be saved.

And then at that day will they not rejoice and give praise unto their everlasting God, their rock and their salvation? Yea, at that day, will they not receive the strength and nourishment from the true vine? Yea, will they not come unto the true fold of God?

Behold, I say unto you, Yea; they shall be remembered again among the house of Israel; they shall be grafted in, being a natural branch of the olive tree, into the true olive tree.

And this is what our father meaneth; and he meaneth that it will not come to pass until after they are scattered by the Gentiles; and he meaneth that it shall come by way of the Gentiles, that the Lord may show his power unto the Gentiles, for the very cause that he shall be rejected of the Jews, or of the house of Israel.

- 18 Sen vuoksi isämme ei ole puhunut yksin meidän jälkeläisistämme vaan myös koko Israelin huoneesta, viitaten liittoon, joka toteutuisi myöhempinä aikoina, jonka liiton Herra teki isämme Abrahamin kanssa sanoen: Sinun jälkeläisissäsi tulevat siunatuiksi kaikki maan suvut.
- 19 Ja tapahtui, että minä, Nefi, puhuin heille paljon näistä asioista, eli minä puhuin heille juutalaisten palauttamisesta myöhempinä aikoina.
- 20 Ja minä esitin heille Jesajan sanoja, jotka hän puhui juutalaisten eli Israelin huoneen palauttamisesta; ja kun heidät palautettaisiin, heitä ei enää sekoitettaisi eikä heitä enää hajotettaisi. Ja tapahtui, että minä puhuin monia sanoja veljilleni, niin että he lepäyivät ja nöyryivät Herran edessä.
- 21 Ja tapahtui, että he puhuivat minulle jälleen sanoen: Mitä tarkoittaa tämä, mitä isämme näki unessa? Mitä tarkoittaa puu, jonka hän näki?
- 22 Ja minä sanoin heille: Se kuvasi elämän puuta.
- 23 Ja he sanoivat minulle: Mitä tarkoittaa isämme näkemä rautakaide, joka johti puulle?
- 24 Ja minä sanoin heille, että se oli Jumalan sana; eikä kukaan, joka kuulisi Jumalan sanaa ja pitäisi siitä kiinni, koskaan hukkuisi, eivätkä vastustajan kiusaukset ja palavat nuolet voisi voittaa eivätkä soikaista heitä eksyttääkseen heidät tuhoon.
- 25 Sen vuoksi minä, Nefi, kehotin heitä ottamaan varteen Herran sanan, niin, minä kehotin heitä kaikkiin sieluni voimin ja kaikkiin kyvyin, joita minulla oli, ottamaan varteen Jumalan sanan ja muistamaan pitää hänen käskynsä aina kaikessa.
- 26 Ja he sanoivat minulle: Mitä tarkoittaa vesivirta, jonka isämme näki?
- 27 Ja minä sanoin heille, että isäni näkemä vesi oli saastaisuus; ja hänen mielensä oli niin kaiken muun vallassa, ettei hän huomannut veden saastaisuutta.

Wherefore, our father hath not spoken of our seed alone, but also of all the house of Israel, pointing to the covenant which should be fulfilled in the latter days; which covenant the Lord made to our father Abraham, saying: In thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed.

And it came to pass that I, Nephi, spake much unto them concerning these things; yea, I spake unto them concerning the restoration of the Jews in the latter days.

And I did rehearse unto them the words of Isaiah, who spake concerning the restoration of the Jews, or of the house of Israel; and after they were restored they should no more be confounded, neither should they be scattered again. And it came to pass that I did speak many words unto my brethren, that they were pacified and did humble themselves before the Lord.

And it came to pass that they did speak unto me again, saying: What meaneth this thing which our father saw in a dream? What meaneth the tree which he saw?

And I said unto them: It was a representation of the tree of life.

And they said unto me: What meaneth the rod of iron which our father saw, that led to the tree?

And I said unto them that it was the word of God; and whoso would hearken unto the word of God, and would hold fast unto it, they would never perish; neither could the temptations and the fiery darts of the adversary overpower them unto blindness, to lead them away to destruction.

Wherefore, I, Nephi, did exhort them to give heed unto the word of the Lord; yea, I did exhort them with all the energies of my soul, and with all the faculty which I possessed, that they would give heed to the word of God and remember to keep his commandments always in all things.

And they said unto me: What meaneth the river of water which our father saw?

And I said unto them that the water which my father saw was filthiness; and so much was his mind swallowed up in other things that he beheld not the filthiness of the water.

- 28 Ja minä sanoin heille, että kauhea kuilu erotti jumalattomat elämän puusta sekä Jumalan pyhistä.
- 29 Ja minä sanoin heille, että se kuvasi sitä kauheaa helvettiä, jonka enkeli minulle sanoi olevan valmistettuna jumalattomia varten.
- 30 Ja minä sanoin heille, että isämme näki myös Jumalan oikeudenmukaisuuden erottavan jumalattomat vanhurskaista; ja sen kirkkaus oli leimuavan tulen kirkkauden kaltainen, joka kohooa ylös Jumalan luokse aina ja ikuisesti ja jolla ei ole loppua.
- 31 Ja he sanoivat minulle: Tarkoittaako tämä ruumiin piinaa koetusaikana vai tarkoittaako se sielun lopullista tilaa ajallisen ruumiin kuoleman jälkeen, vai puhuuko se ajallisista asioista?
- 32 Ja tapahtui, että minä sanoin heille sen kuvaavan sekä ajallisia että hengellisiä asioita; sillä tulisi aika, jolloin heidän täytyy tulla tuomituiksi tekojensa mukaan, niin, nimittäin niiden tekojensa mukaan, jotka ajallinen ruumis on tehnyt heidän koetusaikanansa.
- 33 Sen vuoksi, jos he kuolisivat jumalattomuudessaan, heidätkin olisi karkotettava sen perusteella, mikä on hengellistä ja mikä kuuluu vanhurskauteen; sen vuoksi heidät täytyy tuoda Jumalan eteen tuomitaviksi tekojensa mukaan; ja jos heidän tekonsa ovat olleet saastaisuutta, heidän täytyy olla saastaisia; ja jos he ovat saastaisia, täytyy olla niin, etteivät he voi asua Jumalan valtakunnassa; jos niin olisi, Jumalan valtakunnankin täytyisi olla saastainen.
- 34 Mutta katso, minä sanon teille: Jumalan valtakunta ei ole saastainen, eikä mikään epäpuhdas voi päästä sisälle Jumalan valtakuntaan; sen vuoksi täytyy olla saastaisuuden paikka valmistettuna sille, mikä on saastaista.
- 35 Ja paikka on valmistettuna, niin, nimittäin tuo kauhea helvetti, josta olen puhunut, ja Perkele on sen valmistaja; sen vuoksi ihmisten sielun lopullisena osana on asua Jumalan valtakunnassa tai joutua karkotetuiksi pois sen oikeudenmukaisuuden tähden, josta olen puhunut.

And I said unto them that it was an awful gulf, which separated the wicked from the tree of life, and also from the saints of God.

And I said unto them that it was a representation of that awful hell, which the angel said unto me was prepared for the wicked.

And I said unto them that our father also saw that the justice of God did also divide the wicked from the righteous; and the brightness thereof was like unto the brightness of a flaming fire, which ascendeth up unto God forever and ever, and hath no end.

And they said unto me: Doth this thing mean the torment of the body in the days of probation, or doth it mean the final state of the soul after the death of the temporal body, or doth it speak of the things which are temporal?

And it came to pass that I said unto them that it was a representation of things both temporal and spiritual; for the day should come that they must be judged of their works, yea, even the works which were done by the temporal body in their days of probation.

Wherefore, if they should die in their wickedness they must be cast off also, as to the things which are spiritual, which are pertaining to righteousness; wherefore, they must be brought to stand before God, to be judged of their works; and if their works have been filthiness they must needs be filthy; and if they be filthy it must needs be that they cannot dwell in the kingdom of God; if so, the kingdom of God must be filthy also.

But behold, I say unto you, the kingdom of God is not filthy, and there cannot any unclean thing enter into the kingdom of God; wherefore there must needs be a place of filthiness prepared for that which is filthy.

And there is a place prepared, yea, even that awful hell of which I have spoken, and the devil is the preparator of it; wherefore the final state of the souls of men is to dwell in the kingdom of God, or to be cast out because of that justice of which I have spoken.

36 Sen vuoksi jumalattomat suljetaan pois vanhurskaiden joukosta sekä siltä elämän puulta, jonka hedelmä on kaikkia muita hedelmiä kallisarvoisempaa ja haluttavampaa; niin, ja se on suurin kaikista Jumalan lahjoista. Ja näin minä puhuin veljilleni. Amen.

Wherefore, the wicked are rejected from the righteous, and also from that tree of life, whose fruit is most precious and most desirable above all other fruits; yea, and it is the greatest of all the gifts of God. And thus I spake unto my brethren. Amen.

1. Nefi 16

- 1 Ja nyt tapahtui, että kun minä, Nefi, olin lakannut puhumasta veljilleni, katso, he sanoivat minulle: Sinä olet julistanut meille kovia asioita, enemmän kuin me kykenemme kestämään.
- 2 Ja tapahtui, että minä sanoin heille, että tiesin puhuneeni kovia asioita jumalattomia vastaan totuuden mukaan; ja vanhurskaat minä olen osoittanut syyttömiksi ja todistanut, että heidät ylennetään viimeisenä päivänä; sen vuoksi syylliset pitävät totuutta kovana, sillä se viiltää heitä aivan sisimpään asti.
- 3 Ja nyt, veljeni, jos te olisitte vanhurskaita ja olisitte halukkaita kuulemaan totuutta ja ottamaan sen varteen voidaksenne vaeltaa oikeamielisesti Jumalan edessä, niin te ette nurisisi totuuden tähden ja sanoisi: Sinä puhut kovia asioita meitä vastaan.
- 4 Ja tapahtui, että minä, Nefi, kehotin veljiäni hyvin hartaasti pitämään Herran käskyt.
- 5 Ja tapahtui, että he nöyryivät Herran edessä, niin että minulla oli iloa ja suuria toiveita heistä, että he vaeltaisivat vanhurskauden polkuja.
- 6 Nyt, kaikki tämä sanottiin ja tapahtui isäni asuessa teltassa laaksossa, jota hän kutsui Lemueliksi.
- 7 Ja tapahtui, että minä, Nefi, otin yhden Ismaelin tyttäristä vaimoksi; ja myös veljeni ottivat Ismaelin tyttäriä vaimoksi; ja myös Soram otti Ismaelin vanhimman tyttären vaimoksi.
- 8 Ja siten isäni oli täyttänyt kaikki Herran käskyt, jotka hänelle oli annettu. Ja myös minua, Nefiä, Herra oli siunannut tavattomasti.
- 9 Ja tapahtui, että Herran ääni puhui isälleni yöllä ja käski häntä lähtemään seuraavana päivänä matkaan erämaahan.

1 Nephi 16

And now it came to pass that after I, Nephi, had made an end of speaking to my brethren, behold they said unto me: Thou hast declared unto us hard things, more than we are able to bear.

And it came to pass that I said unto them that I knew that I had spoken hard things against the wicked, according to the truth; and the righteous have I justified, and testified that they should be lifted up at the last day; wherefore, the guilty taketh the truth to be hard, for it cutteth them to the very center.

And now my brethren, if ye were righteous and were willing to hearken to the truth, and give heed unto it, that ye might walk uprightly before God, then ye would not murmur because of the truth, and say: Thou speakest hard things against us.

And it came to pass that I, Nephi, did exhort my brethren, with all diligence, to keep the commandments of the Lord.

And it came to pass that they did humble themselves before the Lord; insomuch that I had joy and great hopes of them, that they would walk in the paths of righteousness.

Now, all these things were said and done as my father dwelt in a tent in the valley which he called Lemuel.

And it came to pass that I, Nephi, took one of the daughters of Ishmael to wife; and also, my brethren took of the daughters of Ishmael to wife; and also Zoram took the eldest daughter of Ishmael to wife.

And thus my father had fulfilled all the commandments of the Lord which had been given unto him. And also, I, Nephi, had been blessed of the Lord exceedingly.

And it came to pass that the voice of the Lord spake unto my father by night, and commanded him that on the morrow he should take his journey into the wilderness.

10 Ja tapahtui, että kun isäni nousi aamulla ja meni teltan ovelle, hän näki suureksi hämmästykseseen maassa taidokasta tekoa olevan pyöreän pallon; ja se oli hienoa pronssia. Ja pallon sisällä oli kaksi osoitinta; ja toinen osoitti suuntaa, johon meidän oli erämaassa kuljettava.

11 Ja tapahtui, että me kokosimme yhteen kaiken, mitä meidän piti viedä erämaahan, sekä kaikki loput muonavaramme, jotka Herra oli antanut meille; ja me otimme kaikenlaisia siemeniä, jotka voimme viedä erämaahan.

12 Ja tapahtui, että me otimme telttamme ja lähdimme erämaahan Lamanjoen poikki.

13 Ja tapahtui, että me kuljimme neljän päivän ajan lähes eteläkaakon suuntaan; ja me pystytimme jälleen telttamme; ja me annoimme paikalle nimeksi Saser.

14 Ja tapahtui, että me otimme jousemme ja nuolemme ja menimme erämaahan surmaamaan ravintoa perheillemme; ja surmattuamme ravintoa perheillemme palasimme takaisin perheidemme luo erämaahan, Saserin paikkaan. Ja me kuljimme jälleen erämaassa samaa suuntaa noudattaen, pysytellen erämaan hedelmällisimmissä osissa, jotka olivat rajamailla lähellä Punaistamerta.

15 Ja tapahtui, että me kuljimme monen päivän ajan surmaten matkan varrella ravintoa jousillamme ja nuolillamme ja kivillämme ja lingoillamme.

16 Ja me seurasimme pallon ohjeita, jotka johdattivat meidät erämaan hedelmällisempiin osiin.

17 Ja kuljettuamme monen päivän ajan me pystytimme joksikin aikaa telttamme, jotta voisimme jälleen levätä ja saada ravintoa perheillemme.

18 Ja tapahtui, että kun minä, Nefi, menin surmaamaan ravintoa, katso, minä rikoin jouseni, joka oli tehty hienosta teräksestä; ja rikottuani jouseni, katso, veljeni olivat minulle vihoissaan jouseni menetyksen vuoksi, sillä me emme saaneet mitään ravintoa.

And it came to pass that as my father arose in the morning, and went forth to the tent door, to his great astonishment he beheld upon the ground a round ball of curious workmanship; and it was of fine brass. And within the ball were two spindles; and the one pointed the way whither we should go into the wilderness.

And it came to pass that we did gather together whatsoever things we should carry into the wilderness, and all the remainder of our provisions which the Lord had given unto us; and we did take seed of every kind that we might carry into the wilderness.

And it came to pass that we did take our tents and depart into the wilderness, across the river Laman.

And it came to pass that we traveled for the space of four days, nearly a south-southeast direction, and we did pitch our tents again; and we did call the name of the place Shazer.

And it came to pass that we did take our bows and our arrows, and go forth into the wilderness to slay food for our families; and after we had slain food for our families we did return again to our families in the wilderness, to the place of Shazer. And we did go forth again in the wilderness, following the same direction, keeping in the most fertile parts of the wilderness, which were in the borders near the Red Sea.

And it came to pass that we did travel for the space of many days, slaying food by the way, with our bows and our arrows and our stones and our slings.

And we did follow the directions of the ball, which led us in the more fertile parts of the wilderness.

And after we had traveled for the space of many days, we did pitch our tents for the space of a time, that we might again rest ourselves and obtain food for our families.

And it came to pass that as I, Nephi, went forth to slay food, behold, I did break my bow, which was made of fine steel; and after I did break my bow, behold, my brethren were angry with me because of the loss of my bow, for we did obtain no food.

19 Ja tapahtui, että me palasimme ilman ravintoa perheidemme luo; ja koska he olivat matkaamisestaan perin uuvuksissa, he kärsivät suuresti ravinnon puutteesta.

20 Ja tapahtui, että Laman ja Lemuel ja Ismaelin pojat alkoivat nurista tavattomasti kärsimystensä ja ahdinkojensa vuoksi erämaassa; ja isänikin alkoi nurista Herraa Jumalaansa vastaan; niin, ja he kaikki olivat tavattoman murheellisia, niin että he nurisivat Herraa vastaan.

21 Nyt tapahtui, että minä, Nefi, olin joutunut ahdinkoon veljieni tähden, koska minä olin menettänyt jouseni, ja koska heidän jousensa olivat menettäneet jäntevyytensä, alkoi olla tavattoman vaikeaa, niin että emme voineet saada mitään ravintoa.

22 Ja tapahtui, että minä, Nefi, puhuin paljon veljilleni, koska he olivat jälleen paaduttaneet sydämensä, jopa niin, että he nurisivat Herraa Jumalaansa vastaan.

23 Ja tapahtui, että minä, Nefi, tein puusta jousen ja suorasta kepeistä nuolen; niinpä minä aseistauduin jousella ja nuolella, lingolla ja kivillä. Ja minä sanoin isälleni: Minne minä menen hankkimaan ravintoa?

24 Ja tapahtui, että hän kysyi Herralta, sillä he olivat nöyrtyneet minun sanojeni tähden; sillä minä puhuin heille paljon koko sieluni voimalla.

25 Ja tapahtui, että isälleni tuli Herran ääni, ja häntä totisesti nuhdeltiin nurinastaan Herraa vastaan, niin että hän vaipui murheen syvyyksiin.

26 Ja tapahtui, että Herran ääni sanoi hänelle: Katso palloa ja näe, mitä on kirjoitettu.

27 Ja tapahtui, että kun isäni näki, mitä palloon oli kirjoitettu, hän pelkäsi ja vapisi tavattomasti, ja samoin veljeni ja Ismaelin pojat ja meidän vaimomme.

28 Ja tapahtui, että minä, Nefi, näin, että pallossa olevat osoittimet toimivat sen uskon ja tarkkuuden ja varteen ottamisen mukaan, jota me niille osoitimme.

And it came to pass that we did return without food to our families, and being much fatigued, because of their journeying, they did suffer much for the want of food.

And it came to pass that Laman and Lemuel and the sons of Ishmael did begin to murmur exceedingly, because of their sufferings and afflictions in the wilderness; and also my father began to murmur against the Lord his God; yea, and they were all exceedingly sorrowful, even that they did murmur against the Lord.

Now it came to pass that I, Nephi, having been afflicted with my brethren because of the loss of my bow, and their bows having lost their springs, it began to be exceedingly difficult, yea, insomuch that we could obtain no food.

And it came to pass that I, Nephi, did speak much unto my brethren, because they had hardened their hearts again, even unto complaining against the Lord their God.

And it came to pass that I, Nephi, did make out of wood a bow, and out of a straight stick, an arrow; wherefore, I did arm myself with a bow and an arrow, with a sling and with stones. And I said unto my father: Whither shall I go to obtain food?

And it came to pass that he did inquire of the Lord, for they had humbled themselves because of my words; for I did say many things unto them in the energy of my soul.

And it came to pass that the voice of the Lord came unto my father; and he was truly chastened because of his murmuring against the Lord, insomuch that he was brought down into the depths of sorrow.

And it came to pass that the voice of the Lord said unto him: Look upon the ball, and behold the things which are written.

And it came to pass that when my father beheld the things which were written upon the ball, he did fear and tremble exceedingly, and also my brethren and the sons of Ishmael and our wives.

And it came to pass that I, Nephi, beheld the pointers which were in the ball, that they did work according to the faith and diligence and heed which we did give unto them.

29 Ja niihin oli kirjoitettuna myös uusi kirjoitus, joka oli selkeästi luettavissa ja joka antoi meille ymmärrystä Herran teistä; ja se oli kirjoitettuna ja vaihtui aika ajoin sen uskon ja tarkkuuden mukaan, jota me sille osoitimme. Ja niin me näemme, että vähäisin keinoin Herra voi saada aikaan suuria.

30 Ja tapahtui, että minä, Nefi, menin ylös vuoren huipulle niiden ohjeiden mukaan, jotka pallossa annettiin.

31 Ja tapahtui, että minä surmasin villieläimiä, niin että sain ravintoa perheillemme.

32 Ja tapahtui, että minä palasin teltoillemme kantaaen eläimiä, jotka olin surmannut; ja nyt, kun he näkivät, että minä olin saanut ravintoa, kuinka suuri olikaan heidän ilonsa! Ja tapahtui, että he nöyrytyivät Herran edessä ja kiittivät häntä.

33 Ja tapahtui, että me lähdimme jälleen matkaan kulkien lähes samaan suuntaan kuin alussa; ja kulluttuamme monen päivän ajan me pystyimme jälleen telttamme viipyäksemme jonkin aikaa.

34 Ja tapahtui, että Ismael kuoli, ja hänet haudattiin paikkaan, jota kutsuttiin Nahomiksi.

35 Ja tapahtui, että Ismaelin tyttäret surivat tavattomasti isänsä menetystä ja ahdinkojaan erämaassa; ja he nurisivat isääni vastaan, koska hän oli tuonut heidät pois Jerusalemin maasta, sanoen: Meidän isämme on kuollut, niin, ja me olemme vaeltaneet paljon erämaassa, ja me olemme kärsineet paljon ahdinkoa, nälkää, janoa ja uupumusta; ja kaikkien näiden kärsimysten jälkeen meidän täytyy menehtyä erämaassa nälkään.

36 Ja näin he nurisivat isääni vastaan sekä minua vastaan; ja he halusivat palata takaisin Jerusalemiin.

37 Ja Laman sanoi Lemuelille sekä Ismaelin pojille: Katso, surmatkaamme isämme sekä veljemme Nefi, joka on ottanut asiakseen olla meidän, jotka olemme hänen vanhempia veljiänsä, johtaja ja opettaja.

And there was also written upon them a new writing, which was plain to be read, which did give us understanding concerning the ways of the Lord; and it was written and changed from time to time, according to the faith and diligence which we gave unto it. And thus we see that by small means the Lord can bring about great things.

And it came to pass that I, Nephi, did go forth up into the top of the mountain, according to the directions which were given upon the ball.

And it came to pass that I did slay wild beasts, inasmuch that I did obtain food for our families.

And it came to pass that I did return to our tents, bearing the beasts which I had slain; and now when they beheld that I had obtained food, how great was their joy! And it came to pass that they did humble themselves before the Lord, and did give thanks unto him.

And it came to pass that we did again take our journey, traveling nearly the same course as in the beginning; and after we had traveled for the space of many days we did pitch our tents again, that we might tarry for the space of a time.

And it came to pass that Ishmael died, and was buried in the place which was called Nahom.

And it came to pass that the daughters of Ishmael did mourn exceedingly, because of the loss of their father, and because of their afflictions in the wilderness; and they did murmur against my father, because he had brought them out of the land of Jerusalem, saying: Our father is dead; yea, and we have wandered much in the wilderness, and we have suffered much affliction, hunger, thirst, and fatigue; and after all these sufferings we must perish in the wilderness with hunger.

And thus they did murmur against my father, and also against me; and they were desirous to return again to Jerusalem.

And Laman said unto Lemuel and also unto the sons of Ishmael: Behold, let us slay our father, and also our brother Nephi, who has taken it upon him to be our ruler and our teacher, who are his elder brethren.

38 Nyt, hän sanoo, että Herra on puhunut hänen kanssansa ja myös että enkelit ovat palvelleet häntä. Mutta katso, me tiedämme, että hän valehtelee meille; ja hän kertoo meille tällaista ja tekee monenlaista viekkailla juonillaan voidakseen pettää meidän silmämme, ajatellen kenties, että hän voi johdattaa meidät johonkin outoon erämaahan; ja johdatettuun meidät pois hän on ajatellut ryhtyä meidän kuninkaaksemme ja hallitsijaksemme voidakseen tehdä meille tahtonsa ja mielensä mukaan. Ja tällä tavoin veljeni Laman yllytti heidän sydäntään vihaan.

39 Ja tapahtui, että Herra oli meidän kanssamme, aivan niin, Herran ääni tuli ja puhui heille monia sanoja ja nuhteli heitä tavattomasti; ja kun Herran ääni oli nuhdellut heitä, he käänsivät vihansa pois ja tekivät parannuksen synneistään, niin että Herra jälleen siunasi meitä ravinnolla, niin että me emme mehtyneet.

Now, he says that the Lord has talked with him, and also that angels have ministered unto him. But behold, we know that he lies unto us; and he tells us these things, and he worketh many things by his cunning arts, that he may deceive our eyes, thinking, perhaps, that he may lead us away into some strange wilderness; and after he has led us away, he has thought to make himself a king and a ruler over us, that he may do with us according to his will and pleasure. And after this manner did my brother Laman stir up their hearts to anger.

And it came to pass that the Lord was with us, yea, even the voice of the Lord came and did speak many words unto them, and did chasten them exceedingly; and after they were chastened by the voice of the Lord they did turn away their anger, and did repent of their sins, insomuch that the Lord did bless us again with food, that we did not perish.

1. Nefi 17

- 1 Ja tapahtui, että me lähdimme jälleen matkaan erämaahan; ja me kuljimme siitä lähtien lähes itään päin. Ja me kuljimme ja kärsimme paljon ahdinkoa erämaassa; ja meidän naisemme synnyttivät lapsia erämaassa.
- 2 Ja niin suuret olivat Herran siunaukset meille, että eläessämme raa'alla lihalla erämaassa naisemme imettivät runsaasti lapsiaan ja olivat vahvoja, eli niin kuin miehet; ja he alkoivat kestää matkaamisensa nurisematta.
- 3 Ja tästä me näemme, että Jumalan käskyt on täytettävä. Ja jos ihmislapset pitävät Jumalan käskyt, hän kyllä ravitsee heidät ja vahvistaa heitä ja järjettää keinot, niin että he voivat täyttää sen, mitä hän on käskenyt heidän tehdä; sen vuoksi hän järjesti meille keinot ollessamme erämaassa.
- 4 Ja me olimme monen vuoden ajan, niin, nimittäin kahdeksan vuotta, erämaassa.
- 5 Ja me tulimme maahan, jolle annoimme nimeksi Runsaus sen monien hedelmien sekä villihunajan tähden; ja kaiken tämän Herra oli valmistanut, jotta emme menehtyisi. Ja me näimme meren, jolle annoimme nimeksi Irreantum, mikä on käännettynä suuret vedet.
- 6 Ja tapahtui, että me pystyimme telttamme meren rantaan; ja vaikka olimme kärsineet monia ahdinkoja ja paljon vaikeuksia, niin, jopa niin paljon, että emme voi kirjoittaa niitä kaikkia, me riemuitsimme tavattomasti tullessamme meren rantaan; ja me annoimme paikalle nimeksi Runsaus sen hedelmien paljouden tähden.
- 7 Ja tapahtui, että kun minä, Nefi, olin ollut Runsaudenmaassa monen päivän ajan, Herran ääni tuli minulle sanoen: Nouse ja mene vuorelle. Ja tapahtui, että minä nousin ja menin ylös vuorelle ja huusin Herran puoleen.
- 8 Ja tapahtui, että Herra puhui minulle sanoen: Rakenna laiva sillä tavoin kuin minä sinulle näytän, jotta voisin kuljettaa väkesi näiden vesien poikki.

1 Nephi 17

And it came to pass that we did again take our journey in the wilderness; and we did travel nearly eastward from that time forth. And we did travel and wade through much affliction in the wilderness; and our women did bear children in the wilderness.

And so great were the blessings of the Lord upon us, that while we did live upon raw meat in the wilderness, our women did give plenty of suck for their children, and were strong, yea, even like unto the men; and they began to bear their journeyings without murmurings.

And thus we see that the commandments of God must be fulfilled. And if it so be that the children of men keep the commandments of God he doth nourish them, and strengthen them, and provide means whereby they can accomplish the thing which he has commanded them; wherefore, he did provide means for us while we did sojourn in the wilderness.

And we did sojourn for the space of many years, yea, even eight years in the wilderness.

And we did come to the land which we called Bountiful, because of its much fruit and also wild honey; and all these things were prepared of the Lord that we might not perish. And we beheld the sea, which we called Irreantum, which, being interpreted, is many waters.

And it came to pass that we did pitch our tents by the seashore; and notwithstanding we had suffered many afflictions and much difficulty, yea, even so much that we cannot write them all, we were exceedingly rejoiced when we came to the seashore; and we called the place Bountiful, because of its much fruit.

And it came to pass that after I, Nephi, had been in the land of Bountiful for the space of many days, the voice of the Lord came unto me, saying: Arise, and get thee into the mountain. And it came to pass that I arose and went up into the mountain, and cried unto the Lord.

And it came to pass that the Lord spake unto me, saying: Thou shalt construct a ship, after the manner which I shall show thee, that I may carry thy people across these waters.

- 9 Ja minä sanoin: Herra, minne minä menen, jotta löytäisin malmia sulatettavaksi, niin että voin tehdä työkaluja rakentaakseni laivan sillä tavalla kuin sinä olet minulle näyttänyt?
- 10 Ja tapahtui, että Herra sanoi minulle, minne minun oli mentävä löytääkseni malmia, jotta voisin tehdä työkaluja.
- 11 Ja tapahtui, että minä, Nefi, tein eläinten nahoista palkeet, joilla lietsoa tulta; ja kun olin tehnyt palkeet, jotta minulla olisi, millä lietsoa tulta, löin kahta kiveä yhteen tehdäkseni tulen.
- 12 Sillä Herra ei ollut tähän asti sallinut meidän tehdä paljon tulta erämaassa matkatessamme, sillä hän sanoi: Minä teen teidän ruoastanne maukasta, niin ettei teidän tarvitse kypsentää sitä;
- 13 ja minä olen myös teidän valonanne erämaassa, ja minä valmistan tien teidän edellänne, jos te pidätte minun käskyni; niinpä sikäli kuin te pidätte minun käskyni, teitä johdatetaan luvattua maata kohti; ja te tulette tietämään, että minä teitä johdatan.
- 14 Niin, ja Herra sanoi myös: Saavuttuanne luvattuun maahan te tulette tietämään, että minä, Herra, olen Jumala ja että minä, Herra, pelastin teidät tuholta, eli että minä toin teidät pois Jerusalemin maasta.
- 15 Sen vuoksi minä, Nefi, kilvoittelin pitääkseni Herran käskyt, ja minä kehotin veljiäni uskollisuuteen ja uutteruuteen.
- 16 Ja tapahtui, että minä tein työkaluja metallista, jota sulatin kalliosta.
- 17 Ja kun veljeni näkivät, että minä aioin rakentaa laivan, he alkoivat nurista minua vastaan sanoen: Veljemme on hullu, sillä hän luulee, että hän osaa rakentaa laivan; niin, ja hän luulee myös, että hän osaa kulkea näiden suurten vesien poikki.
- 18 Ja näin veljeni syyttelivät minua eivätkä halunneet tehdä työtä, sillä he eivät uskoneet, että minä osaisin rakentaa laivan; eivätkä he myöskään tahtoneet uskoa, että Herra opetti minua.

And I said: Lord, whither shall I go that I may find ore to molten, that I may make tools to construct the ship after the manner which thou hast shown unto me?

And it came to pass that the Lord told me whither I should go to find ore, that I might make tools.

And it came to pass that I, Nephi, did make a bellows wherewith to blow the fire, of the skins of beasts; and after I had made a bellows, that I might have wherewith to blow the fire, I did smite two stones together that I might make fire.

For the Lord had not hitherto suffered that we should make much fire, as we journeyed in the wilderness; for he said: I will make thy food become sweet, that ye cook it not;

And I will also be your light in the wilderness; and I will prepare the way before you, if it so be that ye shall keep my commandments; wherefore, inasmuch as ye shall keep my commandments ye shall be led towards the promised land; and ye shall know that it is by me that ye are led.

Yea, and the Lord said also that: After ye have arrived in the promised land, ye shall know that I, the Lord, am God; and that I, the Lord, did deliver you from destruction; yea, that I did bring you out of the land of Jerusalem.

Wherefore, I, Nephi, did strive to keep the commandments of the Lord, and I did exhort my brethren to faithfulness and diligence.

And it came to pass that I did make tools of the ore which I did molten out of the rock.

And when my brethren saw that I was about to build a ship, they began to murmur against me, saying: Our brother is a fool, for he thinketh that he can build a ship; yea, and he also thinketh that he can cross these great waters.

And thus my brethren did complain against me, and were desirous that they might not labor, for they did not believe that I could build a ship; neither would they believe that I was instructed of the Lord.

19 Ja nyt tapahtui, että minä, Nefi, olin tavattoman murheellinen heidän sydämensä paatumuksen tähden; ja nyt, kun he näkivät minun käyvän murheelliseksi, he olivat sydämessään iloisia, niin että he riemuitsivat minun tähteni sanoen: Me tiesimme, että sinä et osaisi rakentaa laivaa, sillä me tiesimme, että sinulta puuttui arvostelukykyä; sen vuoksi sinä et pysty viemään päätökseen niin suurta työtä.

20 Ja sinä olet samanlainen kuin isämme, jonka hänen sydämensä mielettömät kuvitelmat ovat vieneet harhaan; niin, hän on johdattanut meidät pois Jerusalemin maasta, ja me olemme vaeltaneet erämaassa nämä monet vuodet; ja naisemme ovat raataneet raskaana ollessaan, ja he ovat synnyttäneet lapsia erämaassa ja kärsineet kaikkea, paitsi kuolemaa; ja heidän olisi ollut parempi kuolla ennen lähtöään Jerusalemistä kuin joutua kärsimään näitä ahdinkoja.

21 Katso, me olemme kärsineet erämaassa nämä monet vuodet, minkä ajan olisimme voineet nauttia omaisuudestamme ja perintömaastamme; niin, ja me olisimme voineet olla onnellisia.

22 Ja me tiedämme, että ihmiset, jotka olivat Jerusalemin maassa, olivat vanhurskasta kansaa, sillä he noudattivat Herran säädöksiä ja tuomioita ja kaikkia hänen käskyjensä Mooseksen lain mukaan; sen vuoksi me tiedämme, että he olivat vanhurskasta kansaa; ja meidän isämme on tuominnut heidät ja johdattanut meidät pois, koska kuulimme hänen sanojaan; niin, ja veljemme on samanlainen kuin hän. Ja tällä tavoin puhuen veljeni nurisivat ja syyttelivät meitä.

23 Ja tapahtui, että minä, Nefi, puhuin heille sanoen: Uskotteko, että meidän isämme, jotka olivat Israelin lapsia, olisi johdatettu pois egyptiläisten käsistä, elleivät he olisi kuulleet Herran sanoja?

24 Niin, luuletteko, että heidät olisi johdatettu pois orjuudesta, ellei Herra olisi käskenyt Moosesta johdattamaan heidät pois orjuudesta?

25 Nyt te tiedätte, että Israelin lapset olivat orjuudessa, ja te tiedätte, että heidän päälleen sälytettiin tehtäviä, jotka olivat raskaita kestää; niinpä te tiedätte, että heille täytyi olla hyväksi, että heidät tuotiin pois orjuudesta.

And now it came to pass that I, Nephi, was exceedingly sorrowful because of the hardness of their hearts; and now when they saw that I began to be sorrowful they were glad in their hearts, insomuch that they did rejoice over me, saying: We knew that ye could not construct a ship, for we knew that ye were lacking in judgment; wherefore, thou canst not accomplish so great a work.

And thou art like unto our father, led away by the foolish imaginations of his heart; yea, he hath led us out of the land of Jerusalem, and we have wandered in the wilderness for these many years; and our women have toiled, being big with child; and they have borne children in the wilderness and suffered all things, save it were death; and it would have been better that they had died before they came out of Jerusalem than to have suffered these afflictions.

Behold, these many years we have suffered in the wilderness, which time we might have enjoyed our possessions and the land of our inheritance; yea, and we might have been happy.

And we know that the people who were in the land of Jerusalem were a righteous people; for they kept the statutes and judgments of the Lord, and all his commandments, according to the law of Moses; wherefore, we know that they are a righteous people; and our father hath judged them, and hath led us away because we would hearken unto his words; yea, and our brother is like unto him. And after this manner of language did my brethren murmur and complain against us.

And it came to pass that I, Nephi, spake unto them, saying: Do ye believe that our fathers, who were the children of Israel, would have been led away out of the hands of the Egyptians if they had not hearkened unto the words of the Lord?

Yea, do ye suppose that they would have been led out of bondage, if the Lord had not commanded Moses that he should lead them out of bondage?

Now ye know that the children of Israel were in bondage; and ye know that they were laden with tasks, which were grievous to be borne; wherefore, ye know that it must needs be a good thing for them, that they should be brought out of bondage.

26 Nyt te tiedätte, että Herra käski Moosesta tekemään tuon suuren työn; ja te tiedätte, että hänen sanastaan Punaisenmeren vedet jakaantuivat kahtia, ja he kulkivat sen poikki kuivaa maata pitkin.

27 Mutta te tiedätte, että egyptiläiset, jotka olivat faaraon sotajoukkoja, hukkuivat Punaiseenmereen.

28 Ja te tiedätte myös, että heitä ruokittiin mannalla erämaassa.

29 Niin, ja te tiedätte myös, että Mooses löi sanallansa kallioon, sen Jumalan voiman mukaan, joka oli hänessä, ja siitä tuli vettä, niin että Israelin lapset saattoivat sammuttaa janonsa.

30 Ja siitä huolimatta, että heitä johdatettiin ja Herra, heidän Jumalansa, heidän Lunastajansa, kulki heidän edellään johdattaen heitä päivällä ja antaen heille valoa yöllä ja tehden heidän hyväkseen kaiken, mitä ihmisen oli hyvä saada, he paaduttivat sydämensä ja sokaisivat mielensä ja herjasivat Moosesta sekä todellista ja elävää Jumalaa.

31 Ja tapahtui, että sanansa mukaisesti hän hävitti heidät; ja sanansa mukaisesti hän johdatti heitä; ja sanansa mukaisesti hän teki kaiken heidän hyväkseen; eikä mikään tapahtunut muutoin kuin hänen sanansa mukaan.

32 Ja kun he olivat kulkeneet Jordanvirran poikki, hän teki heistä voimallisia ajamaan pois maan lapset, niin, hajottamaan heidät tuhoon.

33 Ja nyt, luuletteko, että tämän maan lapset, jotka olivat lupauksen maassa ja jotka meidän isämme ajoivat pois, luuletteko, että he olivat vanhurskaita? Katso, minä sanon teille: Eivät.

34 Luuletteko, että isämme olisivat olleet heitä valitumpia, jos he olisivat olleet vanhurskaita? Minä sanon teille: Eivät.

35 Katso, Herralle kaikki liha on samanarvoista; se, joka on vanhurskas, on Jumalan suosiossa. Mutta katso, tämä kansa oli hylännyt Jumalan jokaisen sanan, ja he olivat pahuudessa kypsät; ja Jumalan vihan täyteys oli heidän päällensä; ja Herra kirosi maan heitä vastaan ja siunasi sen meidän isillemme; eli hän kirosi sen heitä vastaan heidän tuhokseen, ja hän siunasi sen meidän isillemme, niin että he saivat sen valtaansa.

Now ye know that Moses was commanded of the Lord to do that great work; and ye know that by his word the waters of the Red Sea were divided hither and thither, and they passed through on dry ground.

But ye know that the Egyptians were drowned in the Red Sea, who were the armies of Pharaoh.

And ye also know that they were fed with manna in the wilderness.

Yea, and ye also know that Moses, by his word according to the power of God which was in him, smote the rock, and there came forth water, that the children of Israel might quench their thirst.

And notwithstanding they being led, the Lord their God, their Redeemer, going before them, leading them by day and giving light unto them by night, and doing all things for them which were expedient for man to receive, they hardened their hearts and blinded their minds, and reviled against Moses and against the true and living God.

And it came to pass that according to his word he did destroy them; and according to his word he did lead them; and according to his word he did do all things for them; and there was not any thing done save it were by his word.

And after they had crossed the river Jordan he did make them mighty unto the driving out of the children of the land, yea, unto the scattering them to destruction.

And now, do ye suppose that the children of this land, who were in the land of promise, who were driven out by our fathers, do ye suppose that they were righteous? Behold, I say unto you, Nay.

Do ye suppose that our fathers would have been more choice than they if they had been righteous? I say unto you, Nay.

Behold, the Lord esteemeth all flesh in one; he that is righteous is favored of God. But behold, this people had rejected every word of God, and they were ripe in iniquity; and the fulness of the wrath of God was upon them; and the Lord did curse the land against them, and bless it unto our fathers; yea, he did curse it against them unto their destruction, and he did bless it unto our fathers unto their obtaining power over it.

36 Katso, Herra on luonut maan, jotta se tulisi asu-
tuksi; ja hän on luonut lapsensa, jotta he ottaisivat
sen haltuunsa.

37 Ja hän nostaa vanhurskaan kansakunnan ja hävit-
tää jumalattomien kansakunnat.

38 Ja hän johdattaa pois vanhurskaat ihaniin maihin,
ja jumalattomat hän hävittää ja kiroaa maan heille,
heidän itsensä tähden.

39 Hän hallitsee ylhäällä taivaissa, sillä se on hänen
valtaistuimensa, ja tämä maa on hänen jalkojensa
koroke.

40 Ja hän rakastaa niitä, jotka haluavat pitää häntä
Jumalanaan. Katso, hän rakasti meidän isiämme, ja
hän teki heidän kanssaan liiton, niin, nimittäin
Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin kanssa; ja hän muis-
ti liitot, jotka hän oli tehnyt; sen vuoksi hän toi hei-
dät pois Egyptin maasta.

41 Ja hän pani heidät ahtaalle autiomaassa sauvallan-
sa, sillä he paaduttivat sydämensä, niin kuin tekin
olette tehneet; ja Herra pani heidät ahtaalle heidän
pahuutensa tähden. Hän lähetti tulisia lentäviä käär-
meitä heidän keskuuteensa, ja kun heitä purtiin, hän
valmisti heille keinon parantua; eikä heidän tarvin-
nut tehdä muuta kuin katsoa; ja keinon yksinkertai-
suuden tai sen helppouden tähden oli monia, jotka
menehtyivät.

42 Ja he paaduttivat sydämensä kerran toisensa jäl-
keen, ja he herjasivat Moosesta ja myös Jumalaa;
kuitenkin te tiedätte, että hänen verraton voimansa
johdatti heidät lupauksen maahan.

43 Ja nyt, kaiken tämän jälkeen, on tullut aika, että
heistä on tullut jumalattomia, niin, lähes kypsyyteen
asti; ja varmaankin he ovat tänä päivänä joutumaisil-
laan hävitetyiksi, sillä minä tiedän, että sen päivän
täytyy varmasti tulla, jolloin heidät täytyy hävittää,
lukuun ottamatta muutamia harvoja, jotka viedään
pois vankeuteen.

44 Sen vuoksi Herra käski isääni lähtemään erämaa-
han; ja myös juutalaiset tavoittelivat hänen henke-
ään; niin, ja tekin olette tavoitelleet hänen henke-
ään; sen vuoksi te olette murhaajia sydämeltänne, ja
te olette heidän kaltaisiaan.

Behold, the Lord hath created the earth that it
should be inhabited; and he hath created his chil-
dren that they should possess it.

And he raiseth up a righteous nation, and de-
stroyeth the nations of the wicked.

And he leadeth away the righteous into precious
lands, and the wicked he destroyeth, and curseth the
land unto them for their sakes.

He ruleth high in the heavens, for it is his throne,
and this earth is his footstool.

And he loveth those who will have him to be their
God. Behold, he loved our fathers, and he
covenanted with them, yea, even Abraham, Isaac,
and Jacob; and he remembered the covenants which
he had made; wherefore, he did bring them out of
the land of Egypt.

And he did straiten them in the wilderness with
his rod; for they hardened their hearts, even as ye
have; and the Lord straitened them because of their
iniquity. He sent fiery flying serpents among them;
and after they were bitten he prepared a way that
they might be healed; and the labor which they had
to perform was to look; and because of the simple-
ness of the way, or the easiness of it, there were many
who perished.

And they did harden their hearts from time to
time, and they did revile against Moses, and also
against God; nevertheless, ye know that they were
led forth by his matchless power into the land of
promise.

And now, after all these things, the time has come
that they have become wicked, yea, nearly unto
ripeness; and I know not but they are at this day
about to be destroyed; for I know that the day must
surely come that they must be destroyed, save a few
only, who shall be led away into captivity.

Wherefore, the Lord commanded my father that
he should depart into the wilderness; and the Jews
also sought to take away his life; yea, and ye also
have sought to take away his life; wherefore, ye are
murderers in your hearts and ye are like unto them.

- 45 Te olette kerkeitä tekemään pahaan mutta hitaita muistamaan Herraa Jumalaanne. Te olette nähneet enkelin, ja hän puhui teille; niin, te olette kuulleet hänen äänensä kerran toisensa jälkeen; ja hän on puhunut teille hiljaisella, vienolla äänellä, mutta teidän tuntonne oli turtunut, niin että ette voineet tuntea hänen sanojaan; sen vuoksi hän on puhunut teille kuin ukkosen äänellä, joka järisytti maata, ikään kuin se olisi ollut halkeamaisillaan.
- 46 Ja te tiedätte myös, että kaikkivaltiaan sanansa voimalla hän voi saada maan katoamaan; niin, ja te tiedätte, että sanallaan hän voi saada louhikot tasoittumaan, ja tasaiset maat murtuvat. Oi, kuinka silloin voitte olla niin paatuneita sydämeltänne?
- 47 Katso, minun sieluani raastaa piina teidän tähtenne, ja sydämeni kärsii tuskaa; minä pelkään, että teidät hylätään iäksi. Katso, minä olen niin täynnä Jumalan Henkeä, ettei ruumiissani ole lainkaan voimaa.
- 48 Ja nyt tapahtui, että kun olin puhunut nämä sanat, he olivat minulle vihoissaan ja halusivat heittää minut meren syvyyksiin; ja kun he tulivat käydäkseen minuun käsiksi, minä puhuin heille sanoen: Kaikkivaltiaan Jumalan nimessä minä kiellän teitä koskemasta minuun, sillä minä olen täynnä Jumalan voimaa, jopa niin että se kuluttaa lihaani; ja jokainen, joka käy käsiksi minuun, on kuivettava niin kuin kuiva ruoko; ja hän on oleva kuin tyhjää Jumalan voiman edessä, sillä Jumala on lyövä häntä.
- 49 Ja tapahtui, että minä, Nephi, sanoin heille, ettei heidän enää pidä nurista isäänsä vastaan eikä heidän pidä evätä työtään minulta, sillä Jumala oli käskenyt minun rakentaa laivan.
- 50 Ja minä sanoin heille: Vaikka Jumala olisi käskennyt minun tehdä mitä tahansa, minä voisin tehdä sen. Vaikka hän käskisi minun sanoa tälle vedelle: Ole maata, se olisi maata; ja jos minä sanoisin sen, se tapahtuisi.
- 51 Ja nyt, jos Herralla on niin suuri voima ja hän on tehnyt niin monta ihmettä ihmislusten keskuudessa, niin miksei hän voisi opettaa minua rakentamaan laivaa?

Ye are swift to do iniquity but slow to remember the Lord your God. Ye have seen an angel, and he spake unto you; yea, ye have heard his voice from time to time; and he hath spoken unto you in a still small voice, but ye were past feeling, that ye could not feel his words; wherefore, he has spoken unto you like unto the voice of thunder, which did cause the earth to shake as if it were to divide asunder.

And ye also know that by the power of his almighty word he can cause the earth that it shall pass away; yea, and ye know that by his word he can cause the rough places to be made smooth, and smooth places shall be broken up. O, then, why is it, that ye can be so hard in your hearts?

Behold, my soul is rent with anguish because of you, and my heart is pained; I fear lest ye shall be cast off forever. Behold, I am full of the Spirit of God, insomuch that my frame has no strength.

And now it came to pass that when I had spoken these words they were angry with me, and were desirous to throw me into the depths of the sea; and as they came forth to lay their hands upon me I spake unto them, saying: In the name of the Almighty God, I command you that ye touch me not, for I am filled with the power of God, even unto the consuming of my flesh; and whoso shall lay his hands upon me shall wither even as a dried reed; and he shall be as naught before the power of God, for God shall smite him.

And it came to pass that I, Nephi, said unto them that they should murmur no more against their father; neither should they withhold their labor from me, for God had commanded me that I should build a ship.

And I said unto them: If God had commanded me to do all things I could do them. If he should command me that I should say unto this water, be thou earth, it should be earth; and if I should say it, it would be done.

And now, if the Lord has such great power, and has wrought so many miracles among the children of men, how is it that he cannot instruct me, that I should build a ship?

52 Ja tapahtui, että minä, Nephi, sanoin monia asioita veljilleni, niin että he joutuivat ymmälle eivätkä osanneet väittää minua vastaan; eivätkä he uskaltaneet käydä minuun käsiksi eivätkä kajota minuun sormellaankaan, niin, moneen päivään. Nyt he eivät uskaltaneet tehdä tätä, etteivät he kuivettuisi edessäni; niin voimallinen oli Jumalan Henki, ja näin se oli vaikuttanut heihin.

53 Ja tapahtui, että Herra sanoi minulle: Ojenna taas kätesi veljiäsi kohti, eivätkä he kuivetu edessäsi, mutta minä järkytän heitä, sanoo Herra, ja tämän minä teen, jotta he tietäisivät, että minä olen Herra, heidän Jumalansa.

54 Ja tapahtui, että minä ojensin käteni veljiäni kohti, eivätkä he kuivettuneet edessäni; mutta Herra ravisutti heitä tosiaanakin sen sanan mukaan, jonka hän oli puhunut.

55 Ja nyt, he sanoivat: Me tiedämme varmasti, että Herra on sinun kanssasi, sillä me tiedämme, että Herran voima on ravisuttanut meitä. Ja he lankesivat maahan eteeni ja aikoivat palvella minua, mutta minä en sallinut sitä vaan sanoin: Minä olen veljenne, niin, nimittäin nuorempi veljenne; palvelkaa siis Herraa, teidän Jumalaanne, ja kunnioittakaa isäanne ja äitiänne, että saisitte elää kauan siinä maassa, jonka Herra teidän Jumalanne teille antaa.

And it came to pass that I, Nephi, said many things unto my brethren, insomuch that they were confounded and could not contend against me; neither durst they lay their hands upon me nor touch me with their fingers, even for the space of many days. Now they durst not do this lest they should wither before me, so powerful was the Spirit of God; and thus it had wrought upon them.

And it came to pass that the Lord said unto me: Stretch forth thine hand again unto thy brethren, and they shall not wither before thee, but I will shock them, saith the Lord, and this will I do, that they may know that I am the Lord their God.

And it came to pass that I stretched forth my hand unto my brethren, and they did not wither before me; but the Lord did shake them, even according to the word which he had spoken.

And now, they said: We know of a surety that the Lord is with thee, for we know that it is the power of the Lord that has shaken us. And they fell down before me, and were about to worship me, but I would not suffer them, saying: I am thy brother, yea, even thy younger brother; wherefore, worship the Lord thy God, and honor thy father and thy mother, that thy days may be long in the land which the Lord thy God shall give thee.

1. Nefi 18

- 1 Ja tapahtui, että he palvelivat Herraa ja lähtivät mukaani; ja me käsitelimme puita taidokkaasti. Ja Herra näytti minulle aika ajoin, millä tavoin minun tuli käsitellä laivapuita.
- 2 Nyt minä, Nefi, en käsitellyt puuta ihmisten oppiman tavan mukaan, enkä rakentanut laivaa ihmisten tavan mukaan, vaan minä rakensin sen sillä tavalla, jonka Herra oli näyttänyt minulle; sen vuoksi se ei ollut ihmisten tavan mukaan.
- 3 Ja minä, Nefi, menin usein vuorelle, ja minä rukoilin usein Herraa; sen vuoksi Herra näytti minulle suuria asioita.
- 4 Ja tapahtui, että kun minä olin saanut laivan valmiiksi Herran sanan mukaan, veljeni näkivät, että se oli hyvä ja että se oli tavattoman hienoa tekoa; sen vuoksi he nöyrytyivät jälleen Herran edessä.
- 5 Ja tapahtui, että isälleni tuli Herran ääni, että meidän tuli nousta ja mennä alas laivaan.
- 6 Ja tapahtui, että seuraavana päivänä, valmistettuamme kaiken – paljon hedelmiä ja lihaa erämaasta ja hunajaa runsaasti ja muonavaroja sen mukaan kuin Herra oli meitä käskenyt – me menimme alas laivaan kaikkine lasteinemme ja siemeninemme ja kaikkinemme, mitä olimme tuoneet mukaanamme, kukin ikänsä mukaan; me siis menimme kaikki alas laivaan vaimoinemme ja lapsinemme.
- 7 Ja nyt, isälleni oli syntynyt kaksi poikaa erämaassa; vanhemman nimi oli Jaakob ja nuoremman Joosef.
- 8 Ja tapahtui, että kun me kaikki olimme menneet alas laivaan ja ottaneet mukaan muonavaramme ja sen, mitä meidän oli käsketty ottaa, me lähdimme merelle, ja tuuli kuljetti meitä eteenpäin kohti luvattua maata.

1 Nephi 18

And it came to pass that they did worship the Lord, and did go forth with me; and we did work timbers of curious workmanship. And the Lord did show me from time to time after what manner I should work the timbers of the ship.

Now I, Nephi, did not work the timbers after the manner which was learned by men, neither did I build the ship after the manner of men; but I did build it after the manner which the Lord had shown unto me; wherefore, it was not after the manner of men.

And I, Nephi, did go into the mount oft, and I did pray oft unto the Lord; wherefore the Lord showed unto me great things.

And it came to pass that after I had finished the ship, according to the word of the Lord, my brethren beheld that it was good, and that the workmanship thereof was exceedingly fine; wherefore, they did humble themselves again before the Lord.

And it came to pass that the voice of the Lord came unto my father, that we should arise and go down into the ship.

And it came to pass that on the morrow, after we had prepared all things, much fruits and meat from the wilderness, and honey in abundance, and provisions according to that which the Lord had commanded us, we did go down into the ship, with all our loading and our seeds, and whatsoever thing we had brought with us, every one according to his age; wherefore, we did all go down into the ship, with our wives and our children.

And now, my father had begat two sons in the wilderness; the elder was called Jacob and the younger Joseph.

And it came to pass after we had all gone down into the ship, and had taken with us our provisions and things which had been commanded us, we did put forth into the sea and were driven forth before the wind towards the promised land.

9 Ja kun tuuli oli kuljettanut meitä eteenpäin monen päivän ajan, katso, veljeni ja Ismaelin pojat sekä heidän vaimonsa ryhtyivät ilonpitoon, niin että he alkoivat tanssia ja laulaa ja puhua perin karkeasti, jopa niin, että he unohtivat, millä voimalla heidät oli tuotu sinne; niin, he yltyivät tavattoman karkeiksi.

10 Ja minä, Nefi, aloin tavattomasti pelätä, että Herra vihastuisi meille ja löisi meitä meidän pahuutemme tähden, niin että meri nielisi meidät syvyyksiinsä; sen vuoksi minä, Nefi, aloin puhua heille hyvin vakavasti, mutta katso, he vihastuivat minulle ja sanoivat: Me emme halua nuoremman veljemme olevan johtajanamme.

11 Ja tapahtui, että Laman ja Lemuel tarttuivat minuun ja sitoivat minut köysillä, ja he kohtelivat minua perin raa'asti, mutta Herra salli sen voidakseen osoittaa voimansa, sen sanansa täyttämiseksi, jonka hän oli puhunut jumalattomista.

12 Ja tapahtui, että kun he olivat sitoneet minut, niin etten voinut liikkua, suunnannäyttäjä, jonka Herra oli valmistanut, lakkasi toimimasta.

13 Sen vuoksi he eivät tienneet, minne heidän tuli ohjata laivaa, koska nousi kova myrsky, niin, kova ja kauhea rajuilma, ja me ajauduimme vesillä taaksepäin kolmen päivän ajan; ja he alkoivat pelätä tavattomasti, että he hukkuisivat mereen; kuitenkin he eivät päästäneet minua.

14 Ja neljäntenä päivänä, jona ajauduimme taaksepäin, rajuilma alkoi olla tavattoman ankara.

15 Ja tapahtui, että meri oli nielemäisillään meidät syvyyksiinsä. Ja kun olimme ajautuneet vesillä taaksepäin neljän päivän ajan, veljeni alkoivat käsittää, että Jumalan tuomiot olivat heidän päällensä ja että heidän oli menehdyttävä, elleivät he tekisi parannusta pahoista teoistansa; sen vuoksi he tulivat luokseni ja päästivät siteet, jotka olivat ranteissani, ja katso, ne olivat turvonneet tavattomasti; ja myös nilkkani olivat sangen turvonneet, ja niiden kipu oli kova.

And after we had been driven forth before the wind for the space of many days, behold, my brethren and the sons of Ishmael and also their wives began to make themselves merry, insomuch that they began to dance, and to sing, and to speak with much rudeness, yea, even that they did forget by what power they had been brought thither; yea, they were lifted up unto exceeding rudeness.

And I, Nephi, began to fear exceedingly lest the Lord should be angry with us, and smite us because of our iniquity, that we should be swallowed up in the depths of the sea; wherefore, I, Nephi, began to speak to them with much soberness; but behold they were angry with me, saying: We will not that our younger brother shall be a ruler over us.

And it came to pass that Laman and Lemuel did take me and bind me with cords, and they did treat me with much harshness; nevertheless, the Lord did suffer it that he might show forth his power, unto the fulfilling of his word which he had spoken concerning the wicked.

And it came to pass that after they had bound me insomuch that I could not move, the compass, which had been prepared of the Lord, did cease to work.

Wherefore, they knew not whither they should steer the ship, insomuch that there arose a great storm, yea, a great and terrible tempest, and we were driven back upon the waters for the space of three days; and they began to be frightened exceedingly lest they should be drowned in the sea; nevertheless they did not loose me.

And on the fourth day, which we had been driven back, the tempest began to be exceedingly sore.

And it came to pass that we were about to be swallowed up in the depths of the sea. And after we had been driven back upon the waters for the space of four days, my brethren began to see that the judgments of God were upon them, and that they must perish save that they should repent of their iniquities; wherefore, they came unto me, and loosed the bands which were upon my wrists, and behold they had swollen exceedingly; and also mine ankles were much swollen, and great was the soreness thereof.

- 16 Kuitenkin minä turvauduin Jumalaani ja ylistin häntä kaiken päivää, enkä minä nurissut Herraa vastaan ahdinkojeni tähden.
- 17 Nyt isäni Lehi oli puhunut paljon heille sekä Ismaelin pojille; mutta katso, he syytivät monia uhkauksia jokaista vastaan, joka puhui puolestani; ja koska vanhempani olivat vuosien painamia ja olivat kärsineet paljon surua lastensa tähden, he kävivät heikoiksi, jopa niin, että joutuivat sairastuoteeseen.
- 18 Surunsa ja paljon murheensa tähden ja veljiensä pahuuden tähden oli lähellä, että heidät olisi jopa jouduttu ottamaan pois tästä ajasta kohtaamaan Jumalansa; niin, heidän harmaat hapsensa miltei jouduttiin laskemaan lepoon maan tomuun; niin, oli jopa lähellä, että heidät olisi heitetty murehtien vetiseen hautaan.
- 19 Ja myös Jaakob ja Joosef, jotka olivat nuoria ja tarvitsivat paljon ravintoa, olivat murheissaan äitinsä ahdistusten tähden; eikä myöskään vaimoni kyyneleillään ja rukouksillaan eivätkä lapseni saaneet veljiensä sydämiä pehmitetyiksi, niin että he olisivat päästäneet minut.
- 20 Eikä mikään muu kuin Jumalan voima, joka uhkasi heitä tuholla, voinut pehmittää heidän sydäntään; sen vuoksi, kun he näkivät, että meri oli nielemäisillään heidät syvyiksiinsä, he tekivät parannuksen siitä, mitä olivat tehneet, niin että päästivät minut.
- 21 Ja tapahtui, että kun he olivat päästäneet minut, katso, minä otin suunnannäyttäjän, ja se toimi, niin kuin halusin. Ja tapahtui, että minä rukoilin Herraa; ja kun olin rukoillut, tuulet asettuivat ja myrsky asettui, ja tuli aivan tyven.
- 22 Ja tapahtui, että minä, Nephi, ohjasin laivaa, niin että me purjehdimme jälleen luvattua maata kohti.
- 23 Ja tapahtui, että kun olimme purjehtineet monen päivän ajan, me saavuimme luvattuun maahan; ja me menimme maihin ja pystytimme telttamme ja nimitimme sen luvatuksi maaksi.

Nevertheless, I did look unto my God, and I did praise him all the day long; and I did not murmur against the Lord because of mine afflictions.

Now my father, Lehi, had said many things unto them, and also unto the sons of Ishmael; but, behold, they did breathe out much threatenings against anyone that should speak for me; and my parents being stricken in years, and having suffered much grief because of their children, they were brought down, yea, even upon their sick-beds.

Because of their grief and much sorrow, and the iniquity of my brethren, they were brought near even to be carried out of this time to meet their God; yea, their grey hairs were about to be brought down to lie low in the dust; yea, even they were near to be cast with sorrow into a watery grave.

And Jacob and Joseph also, being young, having need of much nourishment, were grieved because of the afflictions of their mother; and also my wife with her tears and prayers, and also my children, did not soften the hearts of my brethren that they would loose me.

And there was nothing save it were the power of God, which threatened them with destruction, could soften their hearts; wherefore, when they saw that they were about to be swallowed up in the depths of the sea they repented of the thing which they had done, insomuch that they loosed me.

And it came to pass after they had loosed me, behold, I took the compass, and it did work whither I desired it. And it came to pass that I prayed unto the Lord; and after I had prayed the winds did cease, and the storm did cease, and there was a great calm.

And it came to pass that I, Nephi, did guide the ship, that we sailed again towards the promised land.

And it came to pass that after we had sailed for the space of many days we did arrive at the promised land; and we went forth upon the land, and did pitch our tents; and we did call it the promised land.

24 Ja tapahtui, että me aloimme muokata maata, ja me aloimme kylvää siemeniä, eli me panimme maahan kaikki siemenemme, jotka olimme tuoneet Jerusalemin maasta. Ja tapahtui, että ne kasvoivat tavattomasti; meitä siis siunattiin runsaasti.

25 Ja tapahtui, että me havaitsimme lupauksen maassa, matkatessamme erämaassa, että metsissä oli kaikenlaisia eläimiä, sekä lemmiä että härkiä, ja aaseja ja hevosia ja vuohia ja villivuohia ja kaikenlaisia villieläimiä, jotka olivat hyödyksi ihmisille. Ja me löysimme kaikenlaista malmia, sekä kultaa että hopeaa ja kuparia.

And it came to pass that we did begin to till the earth, and we began to plant seeds; yea, we did put all our seeds into the earth, which we had brought from the land of Jerusalem. And it came to pass that they did grow exceedingly; wherefore, we were blessed in abundance.

And it came to pass that we did find upon the land of promise, as we journeyed in the wilderness, that there were beasts in the forests of every kind, both the cow and the ox, and the ass and the horse, and the goat and the wild goat, and all manner of wild animals, which were for the use of men. And we did find all manner of ore, both of gold, and of silver, and of copper.

1. Nefi 19

- 1 Ja tapahtui, että Herra antoi minulle käskyn, minkä vuoksi minä valmistin metallista levyjä voidakseni kaivertaa niihin kansani aikakirjan. Ja valmistamiini levyihin minä kaiversin kertomuksen isästäni sekä matkoistamme erämaassa ja isäni profetiat; ja myös monia omia profetioitani olen kaivertanut niihin.
- 2 Enkä minä tiennyt silloin, kun valmistin ne, että Herra käskisi minun valmistaa nämä levyt; sen vuoksi isäni aikakirja ja hänen isiensä sukuluettelo ja suurempi osa kaikista meidän tekemisistämme erämaassa on kaiverrettu niihin ensimmäisiin levyihin, joista olen puhunut; sen vuoksi niistä asioista, jotka tapahtuivat ennen kuin valmistin nämä levyt, on tosiasiassa kerrottu yksityiskohtaisemmin ensimmäisissä levyissä.
- 3 Ja valmistettuani nämä levyt käskyn mukaisesti minä, Nefi, sain käskyn, että palvelutyö ja profetiat, niiden selkeämmät ja kallisarvoisemmat osat, tuli kirjoittaa näihin levyihin ja että kirjoitetut asiat tuli säilyttää opetuksiksi kansalleni, joka pitäisi maata hallussaan, sekä muita viisaita tarkoituksia varten, jotka tarkoitukset ovat Herran tiedossa.
- 4 Sen vuoksi minä, Nefi, tein toisiin levyihin aikakirjan, joka sisältää kertomuksen tai joka sisältää laajemman kertomuksen kansani sodista ja kiistoista ja hävityksistä. Ja tämän minä olen tehnyt ja antanut kansalleni käskyn, mitä sen on tehtävä minun mentyäni ja että näiden levyjen tulee periytyä sukupolvelta toiselle tai profetalta toiselle, kunnes Herra antaa muita käskyjä.
- 5 Ja myöhemmin kerron siitä, kuinka valmistin nämä levyt; ja sitten, katso, jatkan sen mukaan, mitä olen puhunut; ja teen sen, jotta pyhemmät asiat säilyisivät kansani tiedossa.

1 Nephi 19

And it came to pass that the Lord commanded me, wherefore I did make plates of ore that I might engraven upon them the record of my people. And upon the plates which I made I did engraven the record of my father, and also our journeyings in the wilderness, and the prophecies of my father; and also many of mine own prophecies have I engraven upon them.

And I knew not at the time when I made them that I should be commanded of the Lord to make these plates; wherefore, the record of my father, and the genealogy of his fathers, and the more part of all our proceedings in the wilderness are engraven upon those first plates of which I have spoken; wherefore, the things which transpired before I made these plates are, of a truth, more particularly made mention upon the first plates.

And after I had made these plates by way of commandment, I, Nephi, received a commandment that the ministry and the prophecies, the more plain and precious parts of them, should be written upon these plates; and that the things which were written should be kept for the instruction of my people, who should possess the land, and also for other wise purposes, which purposes are known unto the Lord.

Wherefore, I, Nephi, did make a record upon the other plates, which gives an account, or which gives a greater account of the wars and contentions and destructions of my people. And this have I done, and commanded my people what they should do after I was gone; and that these plates should be handed down from one generation to another, or from one prophet to another, until further commandments of the Lord.

And an account of my making these plates shall be given hereafter; and then, behold, I proceed according to that which I have spoken; and this I do that the more sacred things may be kept for the knowledge of my people.

6 Kuitenkaan en kirjoita levyihin mitään, ellen pidä sitä pyhänä. Ja nyt, jos erehdyn, niin erehdyttiin muinoin; ei niin, että tahtoisin puolustella itseäni toisten ihmisten tähden, vaan tahtoisin puolustella itseäni minussa lihan mukaan olevan heikkouden tähden.

7 Sillä sellaista, mitä jotkut ihmiset pitävät suuriarvoisena sekä ruumiille että sielulle, toiset eivät pidä minkään arvoisena ja polkevat sen jalkoihinsa. Aivan niin, jopa Israelin Jumalankin ihmiset polkevat jalkoihinsa; sanon: polkevat jalkoihinsa, mutta tahtoisin sanoa toisin: he eivät pidä häntä minkään arvoisena eivätkä kuule hänen neuvojensa ääntä.

8 Ja katso, hän tulee enkelin sanojen mukaisesti kuudensadan vuoden kuluttua siitä, kun isäni lähti Jerusalemissa.

9 Ja pahuutensa tähden maailma ei pidä häntä minkään arvoisena; sen vuoksi he ruoskivat häntä, ja hän sallii sen, ja he lyövät häntä, ja hän sallii sen. Niin, he sylkevät hänen päällensä, ja hän sallii sen ihmislapsia kohtaan tuntemansa rakastavan hyvän-tahtoisuuden ja pitkämielisyyden tähden.

10 Ja meidän isiemme Jumala, heidän, jotka hän johdatti pois Egyptistä, pois orjuudesta, sekä varjeli erämaassa, eli Abrahamin ja Iisakin ja Jaakobin Jumala, antaa itsensä enkelin sanojen mukaisesti ihmisenä jumalattomien ihmisten käsiin, jotta hänet korotettaisiin Senokin sanojen mukaisesti ja ristiinnaulittaisiin Neumin sanojen mukaisesti ja pantaisiin haudata Senosin sanojen mukaisesti, jotka hän puhui kolmen päivän pimeydestä, joka olisi hänen kuolemastaan annettava merkki niille, jotka asuisivat meren saarilla, etenkin niille, jotka ovat Israelin huonetta.

11 Sillä näin puhui profeetta: Herra Jumala on varmasti puhutteleva koko Israelin huonetta sinä aikana, toisia äänellään heidän vanhurskautensa tähden, heidän suureksi ilokseen ja pelastukseksi, ja toisia voimansa ukkosenjylinällä ja salamoilla, rajuilma, tulella ja savulla ja pimeyden huurulla ja maan aukeamisella ja vuorilla, jotka korotetaan.

Nevertheless, I do not write anything upon plates save it be that I think it be sacred. And now, if I do err, even did they err of old; not that I would excuse myself because of other men, but because of the weakness which is in me, according to the flesh, I would excuse myself.

For the things which some men esteem to be of great worth, both to the body and soul, others set at naught and trample under their feet. Yea, even the very God of Israel do men trample under their feet; I say, trample under their feet but I would speak in other words—they set him at naught, and hearken not to the voice of his counsels.

And behold he cometh, according to the words of the angel, in six hundred years from the time my father left Jerusalem.

And the world, because of their iniquity, shall judge him to be a thing of naught; wherefore they scourge him, and he suffereth it; and they smite him, and he suffereth it. Yea, they spit upon him, and he suffereth it, because of his loving kindness and his long-suffering towards the children of men.

And the God of our fathers, who were led out of Egypt, out of bondage, and also were preserved in the wilderness by him, yea, the God of Abraham, and of Isaac, and the God of Jacob, yieldeth himself, according to the words of the angel, as a man, into the hands of wicked men, to be lifted up, according to the words of Zenock, and to be crucified, according to the words of Neum, and to be buried in a sepulchre, according to the words of Zenos, which he spake concerning the three days of darkness, which should be a sign given of his death unto those who should inhabit the isles of the sea, more especially given unto those who are of the house of Israel.

For thus spake the prophet: The Lord God surely shall visit all the house of Israel at that day, some with his voice, because of their righteousness, unto their great joy and salvation, and others with the thunders and the lightnings of his power, by tempest, by fire, and by smoke, and vapor of darkness, and by the opening of the earth, and by mountains which shall be carried up.

- 12 Ja kaiken tämän täytyy varmasti tulla, sanoo profeetta Senos. Ja maan kallioiden täytyy haljeta; ja maan jyrynän tähden Jumalan Henki vaikuttaa moniin meren saarten kuninkaisiin, niin että he huudahtavat: Luonnon Jumala kärsii!
- 13 Ja mitä tulee niihin, jotka ovat Jerusalemissa, sanoo profeetta, he joutuvat kaikkien ihmisten kurittamiksi, koska he ristiinnaulitsevat Israelin Jumalan ja kääntävät pois sydämensä kieltäen merkit ja ihmeet ja Israelin Jumalan voiman ja kirkkauden.
- 14 Ja koska he kääntävät pois sydämensä, sanoo profeetta, ja ovat halveksineet Israelin Pyhää, he vaeltavat lihassa ja menehtyvät ja heille vihelletään ja heitä pilkataan ja vihataan kaikkien kansakuntien keskuudessa.
- 15 Mutta kun tulee se aika, sanoo profeetta, jolloin he eivät enää käännä sydäntänsä Israelin Pyhää vastaan, silloin hän muistaa ne liitot, jotka hän teki heidän isiensä kanssa.
- 16 Niin, silloin hän muistaa meren saaret; niin, kaikki, jotka ovat Israelin huonetta, minä kokoan maan neljältä ilmansuunnalta, sanoo Herra profeetta Senosin sanojen mukaisesti.
- 17 Niin, ja koko maa on näkevä Herran pelastuksen, sanoo profeetta; jokainen kansakunta, suku, kieli ja kansa tulee siunatuksi.
- 18 Ja minä, Nefi, olen kirjoittanut nämä asiat kansaleni, jotta minä kenties voisin saada sen muistamaan Herran, Lunastajansa.
- 19 Sen vuoksi minä puhun koko Israelin huoneelle, jos se saa nämä asiat.
- 20 Sillä katso, minulla on hengessä vaiva niistä, jotka ovat Jerusalemissa, ja se uuvuttaa minut niin, että kaikki niveleni ovat heikot; sillä ellei Herra olisi ollut niin armollinen, että hän näytti heidän osansa minulle, niin kuin muinoin profetoille, minäkin olisin menehtynyt.
- 21 Ja hän varmasti näytti muinoin profetoille kaiken heitä koskevan; ja hän näytti monille myös meidän osamme; sen vuoksi on välttämätöntä, että me tiedämme heistä, sillä se on kirjoitettuna pronssilevyihin.

And all these things must surely come, saith the prophet Zenos. And the rocks of the earth must rend; and because of the groanings of the earth, many of the kings of the isles of the sea shall be wrought upon by the Spirit of God, to exclaim: The God of nature suffers.

And as for those who are at Jerusalem, saith the prophet, they shall be scourged by all people, because they crucify the God of Israel, and turn their hearts aside, rejecting signs and wonders, and the power and glory of the God of Israel.

And because they turn their hearts aside, saith the prophet, and have despised the Holy One of Israel, they shall wander in the flesh, and perish, and become a hiss and a byword, and be hated among all nations.

Nevertheless, when that day cometh, saith the prophet, that they no more turn aside their hearts against the Holy One of Israel, then will he remember the covenants which he made to their fathers.

Yea, then will he remember the isles of the sea; yea, and all the people who are of the house of Israel, will I gather in, saith the Lord, according to the words of the prophet Zenos, from the four quarters of the earth.

Yea, and all the earth shall see the salvation of the Lord, saith the prophet; every nation, kindred, tongue and people shall be blessed.

And I, Nephi, have written these things unto my people, that perhaps I might persuade them that they would remember the Lord their Redeemer.

Wherefore, I speak unto all the house of Israel, if it so be that they should obtain these things.

For behold, I have workings in the spirit, which doth weary me even that all my joints are weak, for those who are at Jerusalem; for had not the Lord been merciful, to show unto me concerning them, even as he had prophets of old, I should have perished also.

And he surely did show unto the prophets of old all things concerning them; and also he did show unto many concerning us; wherefore, it must needs be that we know concerning them for they are written upon the plates of brass.

22 Nyt tapahtui, että minä, Nephi, opetin veljilleni näitä asioita; ja tapahtui, että minä luin heille monia asioita, jotka oli kaiverrettu pronssilevyihin, jotta he tietäisivät, mitä Herra on tehnyt muissa maissa, ihmisten keskuudessa muinoin.

23 Ja minä luin heille monia asioita, jotka oli kirjoitettu Mooseksen kirjoihin; mutta voidakseni saada heidät täydellisemmin uskomaan Herraan, heidän Lunastajaansa, minä luin heille, mitä profeetta Jesaja oli kirjoittanut; sillä minä sovelsin kaikkia kirjoituksia meihin, jotta ne olisivat meille hyödyksi ja opiksi.

24 Sen vuoksi minä puhuin heille sanoen: Kuulkaa profeetan sanoja, te, jotka olette Israelin huoneen jäännöstä, oksa, joka on taitettu pois; kuulkaa profeetan sanoja, jotka kirjoitettiin koko Israelin huoneelle, ja soveltakaa ne itseenne, jotta teillä olisi toivo samoin kuin veljillänne, joista teidät on taitettu pois; sillä tällä tavalla profeetta on kirjoittanut.

Now it came to pass that I, Nephi, did teach my brethren these things; and it came to pass that I did read many things to them, which were engraven upon the plates of brass, that they might know concerning the doings of the Lord in other lands, among people of old.

And I did read many things unto them which were written in the books of Moses; but that I might more fully persuade them to believe in the Lord their Redeemer I did read unto them that which was written by the prophet Isaiah; for I did liken all scriptures unto us, that it might be for our profit and learning.

Wherefore I spake unto them, saying: Hear ye the words of the prophet, ye who are a remnant of the house of Israel, a branch who have been broken off; hear ye the words of the prophet, which were written unto all the house of Israel, and liken them unto yourselves, that ye may have hope as well as your brethren from whom ye have been broken off; for after this manner has the prophet written.

1. Nefi 20

- 1 Kuuntele ja kuule tätä, oi Jaakobin huone, jota kutsutaan Israelin nimellä ja joka olet lähtenyt Juudan vesistä eli kasteen vesistä, te, jotka vannotte Herran nimeen ja kutsutte Israelin Jumalaa mutta ette vanno vilpittömästi ettekä vanhurskaasti.
- 2 Kuitenkin he nimittävät itseään pyhän kaupungin mukaan, mutta he eivät turvaudu Israelin Jumalaan, joka on Herra Sebaot; niin, Herra Sebaot on hänen nimensä.
- 3 Katso, menneet asiat minä olen alusta asti julistanut, ja ne lähtivät minun suustani, ja minä toteutin ne. Äkisti minä ne toteutin.
- 4 Ja minä tein sen, koska tiesin, että sinä olet oma-päinen, ja sinun niskasi on rautajänne ja otsasi vaskea;
- 5 ja minä olen aivan alusta asti julistanut sinulle; ennen kuin ne tapahtuivat, minä ne sinulle kuulutin; ja minä kuulutin ne, ettet sanoisi: Minun epäjumalani on ne tehnyt, ja veistetty kuvani ja valettu kuvani on ne säätänyt.
- 6 Sinä olet nähnyt ja kuullut tämän kaiken; ja etkö sitä myönnä? Ja että kuulutan sinulle tästä lähtien uusia asioita, tosiaankin, salattuja asioita, etkä niitä tiennyt.
- 7 Ne on luotu nyt, eikä alussa; tosiaankin, ennen sitä aikaa, jolloin et ole niistä kuullut, ne sinulle julistettiin, ettet sanoisi: Katso, minä tiesin ne!
- 8 Niin, etkä sinä kuullut; niin, sinä et tiennyt; niin, siitä ajasta alkaen ei korvasi ole ollut auki; sillä minä tiesin, että sinä menettelisit perin uskottomasti ja olisit kutsuttu rikkojaksi kohdusta alkaen.
- 9 Kuitenkin oman nimeni tähden minä viivytän vihaani, ja ylistyksekseni minä hillitsen vihani sinua kohtaan, niin etten sinua hävitä.
- 10 Sillä katso, minä olen sulattanut sinua, minä olen valinnut sinut ahdingon ahjossa.
- 11 Itseni tähden, niin, itseni tähden minä tämän teen, sillä minä en salli nimeäni häväistävän, enkä anna kunniaani toiselle.

1 Nephi 20

Hearken and hear this, O house of Jacob, who are called by the name of Israel, and are come forth out of the waters of Judah, or out of the waters of baptism, who swear by the name of the Lord, and make mention of the God of Israel, yet they swear not in truth nor in righteousness.

Nevertheless, they call themselves of the holy city, but they do not stay themselves upon the God of Israel, who is the Lord of Hosts; yea, the Lord of Hosts is his name.

Behold, I have declared the former things from the beginning; and they went forth out of my mouth, and I showed them. I did show them suddenly.

And I did it because I knew that thou art obstinate, and thy neck is an iron sinew, and thy brow brass;

And I have even from the beginning declared to thee; before it came to pass I showed them thee; and I showed them for fear lest thou shouldst say—Mine idol hath done them, and my graven image, and my molten image hath commanded them.

Thou hast seen and heard all this; and will ye not declare them? And that I have showed thee new things from this time, even hidden things, and thou didst not know them.

They are created now, and not from the beginning, even before the day when thou heardest them not they were declared unto thee, lest thou shouldst say—Behold I knew them.

Yea, and thou heardest not; yea, thou knewest not; yea, from that time thine ear was not opened; for I knew that thou wouldst deal very treacherously, and wast called a transgressor from the womb.

Nevertheless, for my name's sake will I defer mine anger, and for my praise will I refrain from thee, that I cut thee not off.

For, behold, I have refined thee, I have chosen thee in the furnace of affliction.

For mine own sake, yea, for mine own sake will I do this, for I will not suffer my name to be polluted, and I will not give my glory unto another.

- 12 Kuule minua, oi Jaakob, ja Israel, jonka olen kutsunut, sillä minä se olen; minä olen ensimmäinen, ja minä olen myös viimeinen.
- 13 Minun käteni on myös laskenut maan perustukset, ja minun oikea käteni on levittänyt taivaat. Minä kutsun niitä, ja ne tottelevat yhdessä.
- 14 Tulkaa koolle te kaikki ja kuulkaa; kuka heistä on julistanut nämä asiat heille? Herra on rakastanut häntä; niin, ja hän toteuttaa sanansa, jonka hän on julistanut heidän kauttaan; ja hän tekee mielensä mukaan Babylonille, ja hänen käsivartensa tulee kaldealaisten päälle.
- 15 Vielä Herra sanoo: Minä, Herra, niin, minä olen puhunut; niin, minä olen hänet kutsunut julistamaan, minä olen hänet tuonut, ja hän on menestyvä teillensä.
- 16 Lähestykää minua; minä en ole puhunut salassa; alusta asti, siitä ajasta alkaen, jolloin se julistettiin, olen minä puhunut; ja Herra Jumala ja hänen Henkensä on lähettänyt minut.
- 17 Ja näin sanoo Herra, sinun Lunastajasi, Israelin Pyhä: Minä olen hänet lähettänyt; Herra, sinun Jumalasi, joka opettaa sinulle, mikä on sinulle hyväksi, joka johdattaa sinua sitä tietä, jota sinun tulee käydä, on sen tehnyt.
- 18 Oi, kunpa olisit kuullut minun käskyjäni, niin sinun rauhasi olisi ollut kuin virta ja vanhurskautesi kuin meren aallot.
- 19 Myös sinun jälkeläisesi olisivat olleet niin kuin hiekka, sinun kohtusi hedelmä niin kuin hiekan jyvät; hänen nimeään ei olisi hävitetty eikä tuhottu minun edestäni.
- 20 Lähtekää Babylonista, paetkaa kaldealaisten luota; laulaen julistakaa, kertokaa tämä, kuuluttakaa maan ääriin asti; sanokaa: Herra on lunastanut palvelijansa Jaakobin.
- 21 Eivätkä he janoa kärsineet; hän vei heitä autiomaiden halki; vedet hän pani vuotamaan kalliosta heille; hän halkaisi kallionkin, ja vedet virtasivat.
- 22 Ja vaikka hän on tehnyt kaiken tämän ja suurempiakin, jumalattomilla ei ole rauhaa, sanoo Herra.

Hearken unto me, O Jacob, and Israel my called, for I am he; I am the first, and I am also the last.

Mine hand hath also laid the foundation of the earth, and my right hand hath spanned the heavens. I call unto them and they stand up together.

All ye, assemble yourselves, and hear; who among them hath declared these things unto them? The Lord hath loved him; yea, and he will fulfil his word which he hath declared by them; and he will do his pleasure on Babylon, and his arm shall come upon the Chaldeans.

Also, saith the Lord; I the Lord, yea, I have spoken; yea, I have called him to declare, I have brought him, and he shall make his way prosperous.

Come ye near unto me; I have not spoken in secret; from the beginning, from the time that it was declared have I spoken; and the Lord God, and his Spirit, hath sent me.

And thus saith the Lord, thy Redeemer, the Holy One of Israel; I have sent him, the Lord thy God who teacheth thee to profit, who leadeth thee by the way thou shouldst go, hath done it.

O that thou hadst hearkened to my commandments—then had thy peace been as a river, and thy righteousness as the waves of the sea.

Thy seed also had been as the sand; the offspring of thy bowels like the gravel thereof; his name should not have been cut off nor destroyed from before me.

Go ye forth of Babylon, flee ye from the Chaldeans, with a voice of singing declare ye, tell this, utter to the end of the earth; say ye: The Lord hath redeemed his servant Jacob.

And they thirsted not; he led them through the deserts; he caused the waters to flow out of the rock for them; he clave the rock also and the waters gushed out.

And notwithstanding he hath done all this, and greater also, there is no peace, saith the Lord, unto the wicked.

1. Nefi 21

- 1 Ja vielä: Kuule, oi sinä Israelin huone, kaikki te, jotka on taitettu pois ja ajettu pois kansani paimenten jumalattomuuden tähden, eli kaikki te, jotka on taitettu pois, jotka on hajotettu vieraisiin maihin, jotka olette minun kansaani, oi Israelin huone.
Kuunnelkaa minua, oi saaret, ja kuulkaa, te kaukaiset kansat; Herra kutsui minut kohdussa ollessani, äitini vatsassa ollessani hän minun nimeni mainitsi.
- 2 Ja hän teki minun suuni terävän miekan kaltaiseksi, kätensä varjoo hän minut kätki ja teki minusta hiotun nuolen; viineensä hän minut kätki
- 3 ja sanoi minulle: Sinä, oi Israel, olet minun palvelijani, jossa minut kirkastetaan.
- 4 Silloin minä sanoin: Turhan takia olen uurastanut, tyhjään ja turhaan olen haaskannut voimani; onhan oikeuteni Herran huomassa ja työni Jumalani huomassa.
- 5 Ja nyt, sanoo Herra, joka teki minut palvelijakseen kohdusta alkaen tuodakseen Jaakobin takaisin luokseen: Vaikka Israelia ei koottaisikaan, kuitenkin minä olen arvokas Herran silmissä, ja minun Jumalani on minun voimani.
- 6 Ja hän sanoi: Vähäistä on se, että olet minun palvelijani nostaaksesi ennalleen Jaakobin heimot ja tuodaksesi takaisin Israelin eloon jääneet. Minä annan sinut myös valoksi pakanoille, niin että sinä olisit minun pelastukseni maan ääriin asti.
- 7 Näin sanoo Herra, Israelin Lunastaja, hänen Pyhänsä, tälle ihmisen halveksimalle, kansakuntien kammoamalle, hallitsijoiden orjalle: Kuninkaat saavat nähdä ja nousevat seisomaan, ruhtinaatkin palvelevat Herran tähden, joka on uskollinen.
- 8 Näin sanoo Herra: Oikealla hetkellä minä olen teitä kuullut, oi meren saaret, ja pelastuksen päivänä minä olen teitä auttanut; ja minä varjelen teitä ja annan teille palvelijani kansan liitoksi saattaakseni ennalleen maan, jakaakseni autioituneet perintöosat;
- 9 jotta voisit sanoa vangituille: Lähtekää, pimeydesiä istuville: Tulkaa esiin! He syövät teiden varsilla, ja kaikki korkeat paikat ovat heidän laitumenaan.

1 Nephi 21

And again: Hearken, O ye house of Israel, all ye that are broken off and are driven out because of the wickedness of the pastors of my people; yea, all ye that are broken off, that are scattered abroad, who are of my people, O house of Israel. Listen, O isles, unto me, and hearken ye people from far; the Lord hath called me from the womb; from the bowels of my mother hath he made mention of my name.

And he hath made my mouth like a sharp sword; in the shadow of his hand hath he hid me, and made me a polished shaft; in his quiver hath he hid me;

And said unto me: Thou art my servant, O Israel, in whom I will be glorified.

Then I said, I have labored in vain, I have spent my strength for naught and in vain; surely my judgment is with the Lord, and my work with my God.

And now, saith the Lord—that formed me from the womb that I should be his servant, to bring Jacob again to him—though Israel be not gathered, yet shall I be glorious in the eyes of the Lord, and my God shall be my strength.

And he said: It is a light thing that thou shouldst be my servant to raise up the tribes of Jacob, and to restore the preserved of Israel. I will also give thee for a light to the Gentiles, that thou mayest be my salvation unto the ends of the earth.

Thus saith the Lord, the Redeemer of Israel, his Holy One, to him whom man despiseth, to him whom the nations abhorreth, to servant of rulers: Kings shall see and arise, princes also shall worship, because of the Lord that is faithful.

Thus saith the Lord: In an acceptable time have I heard thee, O isles of the sea, and in a day of salvation have I helped thee; and I will preserve thee, and give thee my servant for a covenant of the people, to establish the earth, to cause to inherit the desolate heritages;

That thou mayest say to the prisoners: Go forth; to them that sit in darkness: Show yourselves. They shall feed in the ways, and their pastures shall be in all high places.

10 Ei heidän tule nälkä eikä jano, ei heitä ahdista hel-
le eikä aurinko; sillä heitä ohjaa heidän armahtajan-
sa, niin, vesilähteille hän heidät opastaa.

11 Ja minä teen kaikki vuoreni tieksi, ja minun valta-
tieni korotetaan.

12 Ja silloin, oi Israelin huone, katso, nämä tulevat
kaukaa; ja katso, nämä pohjoisesta ja lännestä ja nä-
mä Assuanin maasta.

13 Laulakaa, oi taivaat, ja iloitse, oi maa, sillä idässä
olevien jalat vahvistetaan; ja puhjetkaa lauluun, oi
vuoret, sillä heitä ei enää lyödä; sillä Herra on loh-
duttanut kansaansa ja armahtaa ahdistettujansa.

14 Mutta katso, Siion on sanonut: Herra on minut
hylännyt, ja minun Herrani on minut unohtanut –
mutta hän on osoittava, ettei hän ole.

15 Sillä voiko nainen unohtaa rintalapsensa, niin et-
tei hän säälisi kohtunsa poikaa? Kyllä, he voivat
unohtaa, mutta minä en sinua unohda, oi Israelin
huone.

16 Katso, minä olen piirtänyt sinut kätteni kämme-
niin; sinun muurisi ovat aina minun edessäni.

17 Sinun lapsesi rientävät sinun tuhoojiasi vastaan,
ja ne, jotka repivät sinut raunioiksi, menevät luotasi
pois.

18 Kohota katseesi ympärillesi ja katso; kaikki nämä
kokoontuvat yhteen, ja he tulevat sinun luoksesi. Ja
niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, sinä saat to-
della pukea heidät kaikki päällesi niin kuin korun, ja
kuin morsian saat kietoa heidät yllesi.

19 Sillä sinun rauniossi ja autiot paikkasi ja hävitetty
maasi on nyt tuleva asukkailleen ahtaaksi; ja ne, jot-
ka sinut nielaisivat, ovat kaukana.

20 Lapset, jotka saat ensimmäiset menetettyäsi, sano-
vat jälleen korviesi kuullen: Täällä on ahdasta, tee
minulle tilaa, että minä voin asua.

21 Silloin sinä kysyt sydämessäsi: Kuka nämä on mi-
nulle synnyttänyt, minähän olen lapseni menettänyt
ja olen hedelmätön, vankina ja vaeltanut paikasta
toiseen? Ja kuka nämä on kasvattanut? Katso, minä-
hän jäin yksin; missä nämä ovat olleet?

They shall not hunger nor thirst, neither shall the
heat nor the sun smite them; for he that hath mercy
on them shall lead them, even by the springs of water
shall he guide them.

And I will make all my mountains a way, and my
highways shall be exalted.

And then, O house of Israel, behold, these shall
come from far; and lo, these from the north and from
the west; and these from the land of Sinim.

Sing, O heavens; and be joyful, O earth; for the
feet of those who are in the east shall be established;
and break forth into singing, O mountains; for they
shall be smitten no more; for the Lord hath com-
forted his people, and will have mercy upon his af-
flicted.

But, behold, Zion hath said: The Lord hath for-
saken me, and my Lord hath forgotten me—but he
will show that he hath not.

For can a woman forget her sucking child, that she
should not have compassion on the son of her
womb? Yea, they may forget, yet will I not forget
thee, O house of Israel.

Behold, I have graven thee upon the palms of my
hands; thy walls are continually before me.

Thy children shall make haste against thy destroy-
ers; and they that made thee waste shall go forth of
thee.

Lift up thine eyes round about and behold; all
these gather themselves together, and they shall
come to thee. And as I live, saith the Lord, thou shalt
surely clothe thee with them all, as with an orna-
ment, and bind them on even as a bride.

For thy waste and thy desolate places, and the land
of thy destruction, shall even now be too narrow by
reason of the inhabitants; and they that swallowed
thee up shall be far away.

The children whom thou shalt have, after thou
hast lost the first, shall again in thine ears say: The
place is too strait for me; give place to me that I may
dwell.

Then shalt thou say in thine heart: Who hath be-
gotten me these, seeing I have lost my children, and
am desolate, a captive, and removing to and fro? And
who hath brought up these? Behold, I was left alone;
these, where have they been?

22 Näin sanoo Herra Jumala: Katso, minä kohotan käteni pakanoille ja nostan viirini kansoille; ja he tuovat poikasi sylissänsä ja kantavat tyttäresi olallaan.

23 Ja kuninkaista tulee sinulle kasvatusisiä ja heidän kuningattaristansa sinulle imettäjiä; he kumartuvat kasvoillensa maahan sinun eteesi ja nuolevat tomun sinun jaloistasi; ja sinä opit tietämään, että minä olen Herra, sillä ne, jotka minua odottavat, eivät joudu häpeään.

24 Sillä otetaanko väkevältä saalis, tai vapautetaanko lailliset vangit?

25 Mutta näin sanoo Herra: Väkevänkin vangit otetaan pois, ja pelätyn saalis vapautetaan; sillä minä taistelen sitä vastaan, joka sinua vastaan taistelee, ja sinun lapsesi minä pelastan.

26 Ja minä syötän sinun sortajillesi heidän omaa lihaansa; he juopuvat omasta verestään kuin makeasta viinistä; ja kaikki liha tulee tietämään, että minä, Herra, olen sinun Vapahtajasi ja sinun Lunastajasi, Jaakobin Väkevä.

Thus saith the Lord God: Behold, I will lift up mine hand to the Gentiles, and set up my standard to the people; and they shall bring thy sons in their arms, and thy daughters shall be carried upon their shoulders.

And kings shall be thy nursing fathers, and their queens thy nursing mothers; they shall bow down to thee with their face towards the earth, and lick up the dust of thy feet; and thou shalt know that I am the Lord; for they shall not be ashamed that wait for me.

For shall the prey be taken from the mighty, or the lawful captives delivered?

But thus saith the Lord, even the captives of the mighty shall be taken away, and the prey of the terrible shall be delivered; for I will contend with him that contendeth with thee, and I will save thy children.

And I will feed them that oppress thee with their own flesh; they shall be drunken with their own blood as with sweet wine; and all flesh shall know that I, the Lord, am thy Savior and thy Redeemer, the Mighty One of Jacob.

1. Nefi 22

- 1 Ja nyt tapahtui, että kun minä, Nefi, olin lukenut nämä asiat, jotka oli kaiverrettu pronssilevyihin, veljeni tulivat luokseni ja sanoivat minulle: Mitä nämä sinun lukemasi asiat tarkoittavat? Katso, onko ne ymmärrettävä sen mukaisesti, mikä on hengellistä, mikä tapahtuu hengen mukaisesti eikä lihan?
- 2 Ja minä, Nefi, sanoin heille: Katso, ne ilmaistiin profetalle Hengen äänellä, sillä Hengen avulla profetoille ilmaistaan kaikki, mikä kohtaa ihmislapsia lihan mukaisesti.
- 3 Sen vuoksi ne asiat, joista minä olen lukenut, kuuluvat sekä ajallisiin että hengellisiin, sillä näyttää siltä, että Israelin huone hajotetaan ennemmin tai myöhemmin kaikkialle maan päälle sekä kaikkien kansakuntien sekaan.
- 4 Ja katso, on jo monia, joista Jerusalemissa olevat eivät enää tiedä mitään. Niin, suurin osa kaikista heimoista on johdatettu pois; ja ne ovat hajotettuina siellä täällä meren saarilla; ja missä ne ovat, kukaan meistä ei tiedä, paitsi että me tiedämme, että ne on johdatettu pois.
- 5 Ja sen jälkeen, kun ne on johdatettu pois, nämä asiat on profetoitu niistä sekä kaikista niistä, jotka tämän jälkeen hajotetaan ja sekoitetaan Israelin Pyhän tähden, sillä häntä vastaan he paaduttavat sydämensä; sen vuoksi heidät hajotetaan kaikkien kansakuntien sekaan, ja kaikki ihmiset vihaavat heitä.
- 6 Kuitenkin sen jälkeen, kun pakanat ovat heittä ruokkineet ja Herra on nostanut kätensä pakanoiden ylle ja pystyttänyt heidät viiriksi, ja heidän lapsiaan on kannettu heidän sylissänsä ja heidän tyttäriään on kannettu heidän olkapäillään, katso, nämä asiat, joista on puhuttu, ovat ajallisia; sillä tällaiset ovat Herran liitot meidän isiemme kanssa, ja se tarkoittaa meitä tulevina päivinä sekä kaikkia veljiämme, jotka ovat Israelin huonetta.
- 7 Ja se tarkoittaa, että tulee aika, sitten kun koko Israelin huone on hajotettu ja sekoitettu, jolloin Herra Jumala on nostava väkevän kansakunnan pakanoiden keskuudessa, aivan niin, tässä maassa; ja se hajottaa meidän jälkeläisemme.

1 Nephi 22

And now it came to pass that after I, Nephi, had read these things which were engraven upon the plates of brass, my brethren came unto me and said unto me: What meaneth these things which ye have read? Behold, are they to be understood according to things which are spiritual, which shall come to pass according to the spirit and not the flesh?

And I, Nephi, said unto them: Behold they were manifest unto the prophet by the voice of the Spirit; for by the Spirit are all things made known unto the prophets, which shall come upon the children of men according to the flesh.

Wherefore, the things of which I have read are things pertaining to things both temporal and spiritual; for it appears that the house of Israel, sooner or later, will be scattered upon all the face of the earth, and also among all nations.

And behold, there are many who are already lost from the knowledge of those who are at Jerusalem. Yea, the more part of all the tribes have been led away; and they are scattered to and fro upon the isles of the sea; and whither they are none of us knoweth, save that we know that they have been led away.

And since they have been led away, these things have been prophesied concerning them, and also concerning all those who shall hereafter be scattered and be confounded, because of the Holy One of Israel; for against him will they harden their hearts; wherefore, they shall be scattered among all nations and shall be hated of all men.

Nevertheless, after they shall be nursed by the Gentiles, and the Lord has lifted up his hand upon the Gentiles and set them up for a standard, and their children have been carried in their arms, and their daughters have been carried upon their shoulders, behold these things of which are spoken are temporal; for thus are the covenants of the Lord with our fathers; and it meaneth us in the days to come, and also all our brethren who are of the house of Israel.

And it meaneth that the time cometh that after all the house of Israel have been scattered and confounded, that the Lord God will raise up a mighty nation among the Gentiles, yea, even upon the face of this land; and by them shall our seed be scattered.

- 8 Ja kun meidän jälkeläisemme on hajotettu, Herra Jumala ryhtyy tekemään pakanoiden keskuudessa ihmeellistä tekoa, joka on oleva suuriarvoinen meidän jälkeläisillemme; sen vuoksi sitä verrataan siihen, että pakanat ravitsevat heitä ja kantavat heitä sylissänsä ja olkapäillään.
- 9 Ja sillä on arvoa myös pakanoille, eikä ainoastaan pakanoille vaan koko Israelin huoneelle niiden liittojen ilmaisemiseksi, jotka taivaallinen Isä on tehnyt Abrahamin kanssa sanoen: Sinun jälkeläistesi kautta tulevat siunatuiksi kaikki maan suvut.
- 10 Ja minä tahdon, veljeni, teidän tietävän, että kaikki suvut maan päällä eivät voi tulla siunatuiksi, ellei hän paljasta käsivarttaan kansakuntien silmien edessä.
- 11 Sen vuoksi Herra Jumala ryhtyy paljastamaan käsivarttaan kaikkien kansakuntien silmien edessä antamalla liittonsa ja evankeliuminsa niille, jotka ovat Israelin huonetta.
- 12 Sen vuoksi hän tuo heidät jälleen pois orjuudesta, ja heidät kootaan yhteen perintömaihinsa; ja heidät tuodaan pois synkeydestä ja pimeydestä, ja he tulevat tietämään, että Herra on heidän Vapahtajansa ja heidän Lunastajansa, Israelin Väkevä.
- 13 Ja sen suuren ja iljettävän kirkon, joka on koko maan huora, veri on tuleva heidän itsensä päälle, sillä he sotivat keskenänsä, ja heidän omien kättensä miekka iskee heidän omaan päähänsä, ja he juopuvat omasta verestään.
- 14 Ja jokainen kansakunta, joka sotii sinua vastaan, oi Israelin huone, käännytetään toinen toistansa vastaan, ja ne putoavat kuoppaan, jonka ne kaivoivat saadaksensa Herran kansan satimeen. Ja kaikki, jotka taistelevat Siionia vastaan, hävitetään, ja se suuri huora, joka on vääristellyt Herran oikeat tiet, eli se suuri ja iljettävä kirkko, sortuu tomuun, ja sen sortuminen on suuri.
- 15 Sillä katso, sanoo profeetta, joutuin tulee aika, jolloin Saatanalla ei ole enää valtaa ihmislasten sydämiin; sillä pian tulee päivä, jolloin kaikki ylpeät ja ne, jotka tekevät sitä, mikä on jumalatonta, ovat kuin oljenkorsia; ja tulee päivä, jolloin heidät on poltettava.

And after our seed is scattered the Lord God will proceed to do a marvelous work among the Gentiles, which shall be of great worth unto our seed; wherefore, it is likened unto their being nourished by the Gentiles and being carried in their arms and upon their shoulders.

And it shall also be of worth unto the Gentiles; and not only unto the Gentiles but unto all the house of Israel, unto the making known of the covenants of the Father of heaven unto Abraham, saying: In thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed.

And I would, my brethren, that ye should know that all the kindreds of the earth cannot be blessed unless he shall make bare his arm in the eyes of the nations.

Wherefore, the Lord God will proceed to make bare his arm in the eyes of all the nations, in bringing about his covenants and his gospel unto those who are of the house of Israel.

Wherefore, he will bring them again out of captivity, and they shall be gathered together to the lands of their inheritance; and they shall be brought out of obscurity and out of darkness; and they shall know that the Lord is their Savior and their Redeemer, the Mighty One of Israel.

And the blood of that great and abominable church, which is the whore of all the earth, shall turn upon their own heads; for they shall war among themselves, and the sword of their own hands shall fall upon their own heads, and they shall be drunken with their own blood.

And every nation which shall war against thee, O house of Israel, shall be turned one against another, and they shall fall into the pit which they digged to ensnare the people of the Lord. And all that fight against Zion shall be destroyed, and that great whore, who hath perverted the right ways of the Lord, yea, that great and abominable church, shall tumble to the dust and great shall be the fall of it.

For behold, saith the prophet, the time cometh speedily that Satan shall have no more power over the hearts of the children of men; for the day soon cometh that all the proud and they who do wickedly shall be as stubble; and the day cometh that they must be burned.

16 Sillä pian tulee aika, jolloin Jumalan vihan täyteys vuodatetaan kaikkien ihmislasten päälle, sillä hän ei salli, että jumalattomat hävittävätkin vanhurskaat.

17 Sen vuoksi hän varjelee vanhurskaat voimallansa, vaikka hänen vihansa täyteyden olisi tultava ja vanhurskaat olisi varjeltava jopa niin, että heidän vihollisensa hävitettäisiin tulella. Sen vuoksi vanhurskaiden ei tarvitse pelätä, sillä näin sanoo profeetta: Heidät pelastetaan vaikka ikään kuin tulen kautta.

18 Katsokaa, veljeni, minä sanon teille, että tämän on pian tultava; aivan niin, veren ja tulen ja savupilvien on tultava; ja sen on tapahduttava tämän maan päällä; ja se kohtaa ihmisiä lihan mukaan, jos he haluavat paaduttaa sydämensä Israelin Pyhää vastaan.

19 Sillä katso, vanhurskaat eivät huku; sillä sen ajan on totisesti tultava, jolloin kaikki Siionia vastaan taistelevat erotetaan pois.

20 Ja Herra on varmasti valmistava keinon kansallensa toteuttaen Mooseksen sanat, jotka hän puhui sanoen: Herra, teidän Jumalanne, on teille nostava esiin profeetan, minun kaltaiseni; kuulkaa häntä kaikessa, mitä hän teille sanookin. Ja tapahtuu, että kaikki ne, jotka eivät sitä profeettaa kuule, erotetaan pois kansasta.

21 Ja nyt minä, Nephi, julistan teille, että tämä profeetta, josta Mooses puhui, oli Israelin Pyhä; sen vuoksi hän tuomitsee vanhurskaasti.

22 Eikä vanhurskaiden tarvitse pelätä, sillä he ovat niitä, joita ei sekoiteta. Mutta Perkeleen valtakunta perustetaan ihmislasten keskuuteen, mikä valtakunta perustetaan niiden keskuuteen, jotka ovat lihas-

For the time soon cometh that the fulness of the wrath of God shall be poured out upon all the children of men; for he will not suffer that the wicked shall destroy the righteous.

Wherefore, he will preserve the righteous by his power, even if it so be that the fulness of his wrath must come, and the righteous be preserved, even unto the destruction of their enemies by fire. Wherefore, the righteous need not fear; for thus saith the prophet, they shall be saved, even if it so be as by fire.

Behold, my brethren, I say unto you, that these things must shortly come; yea, even blood, and fire, and vapor of smoke must come; and it must needs be upon the face of this earth; and it cometh unto men according to the flesh if it so be that they will harden their hearts against the Holy One of Israel.

For behold, the righteous shall not perish; for the time surely must come that all they who fight against Zion shall be cut off.

And the Lord will surely prepare a way for his people, unto the fulfilling of the words of Moses, which he spake, saying: A prophet shall the Lord your God raise up unto you, like unto me; him shall ye hear in all things whatsoever he shall say unto you. And it shall come to pass that all those who will not hear that prophet shall be cut off from among the people.

And now I, Nephi, declare unto you, that this prophet of whom Moses spake was the Holy One of Israel; wherefore, he shall execute judgment in righteousness.

And the righteous need not fear, for they are those who shall not be confounded. But it is the kingdom of the devil, which shall be built up among the children of men, which kingdom is established among them which are in the flesh—

23 sillä joutuin tulee aika, jolloin kaikki kirkot, jotka perustetaan edun tavoittelemiseksi, ja kaikki ne, jotka perustetaan vallan saamiseksi lihan keskuudessa, ja ne, jotka perustetaan suosion saavuttamiseksi maailman silmissä, ja ne, jotka etsivät lihan himoja ja sitä, mikä on maailmasta, ja tekevät kaikenlaista pahaa, niin, sanalla sanoen kaikki ne, jotka kuuluvat Perkeleen valtakuntaan, ovat niitä, joiden tarvitsee pelätä ja vapista ja väristä; he ovat niitä, jotka täytyy painaa maan tomuun; he ovat niitä, jotka täytyy polttaa kuin oljenkorret; ja tämä on profetaan sanojen mukaan.

24 Ja joutuin tulee aika, jolloin vanhurskaita pitää johdatettaman kuin juottovasikoita, ja Israelin Pyhän pitää hallitseman vallassa ja väkevyydessä ja voimassa ja suuressa kirkkaudessa.

25 Ja hän kokoaa lapsensa maan neljältä ilmansuunnalta, ja hän laskee lampaansa, ja he tuntevat hänet; ja on oleva yksi lauma ja yksi paimen; ja hän ruokkii lampaitaan, ja hänessä he löytävät laitumen.

26 Ja hänen kansansa vanhurskauden tähden Saatanalla ei ole valtaa; sen vuoksi häntä ei voida päästää irti moniin vuosiin; sillä hänellä ei ole valtaa ihmisten sydämiin, sillä he elävät vanhurskaudessa, ja Israelin Pyhä hallitsee.

27 Ja nyt, katso, minä, Nefi, sanon teille, että kaiken tämän on tultava lihan mukaan.

28 Mutta katso, kaikki kansakunnat, suvut, kielet ja kansat saavat olla turvassa Israelin Pyhässä, jos ne tekevät parannuksen.

29 Ja nyt minä, Nefi, lopetan; sillä minä en rohkene toistaiseksi puhua enempää näistä asioista.

30 Ja nyt, veljeni, minä tahdon teidän tietävän, että asiat, jotka on kirjoitettu pronssilevyihin, ovat totta, ja ne todistavat, että ihmisen on oltava kuuliainen Jumalan käskyille.

31 Ja nyt, teidän ei pidä luulla, että minä ja isäni olemme ainoat, jotka ovat todistaneet niistä ja myös opettaneet niitä. Ja nyt, jos te olette kuuliaisia käskyille ja kestätte loppuun asti, teidät pelastetaan viimeisenä päivänä. Ja näin on. Aamen.

For the time speedily shall come that all churches which are built up to get gain, and all those who are built up to get power over the flesh, and those who are built up to become popular in the eyes of the world, and those who seek the lusts of the flesh and the things of the world, and to do all manner of iniquity; yea, in fine, all those who belong to the kingdom of the devil are they who need fear, and tremble, and quake; they are those who must be brought low in the dust; they are those who must be consumed as stubble; and this is according to the words of the prophet.

And the time cometh speedily that the righteous must be led up as calves of the stall, and the Holy One of Israel must reign in dominion, and might, and power, and great glory.

And he gathereth his children from the four quarters of the earth; and he numbereth his sheep, and they know him; and there shall be one fold and one shepherd; and he shall feed his sheep, and in him they shall find pasture.

And because of the righteousness of his people, Satan has no power; wherefore, he cannot be loosed for the space of many years; for he hath no power over the hearts of the people, for they dwell in righteousness, and the Holy One of Israel reigneth.

And now behold, I, Nephi, say unto you that all these things must come according to the flesh.

But, behold, all nations, kindreds, tongues, and people shall dwell safely in the Holy One of Israel if it so be that they will repent.

And now I, Nephi, make an end; for I durst not speak further as yet concerning these things.

Wherefore, my brethren, I would that ye should consider that the things which have been written upon the plates of brass are true; and they testify that a man must be obedient to the commandments of God.

Wherefore, ye need not suppose that I and my father are the only ones that have testified, and also taught them. Wherefore, if ye shall be obedient to the commandments, and endure to the end, ye shall be saved at the last day. And thus it is. Amen.

Toinen Nefin kirja

Kertomus Lehin kuolemasta. Nefin veljet kapinoivat Nefiä vastaan. Herra kehottaa Nefiä lähtemään erämaahan. Hänen matkansa erämaassa, ja niin edelleen.

2. Nefi 1

- 1 Ja nyt tapahtui, että kun minä, Nefi, olin lakannut opettamasta veljiäni, myös isämme Lehi puhui heille monia asioita ja muistutti heitä siitä, kuinka suuria Herra oli tehnyt heidän hyväkseen tuodessaan heidät pois Jerusalemin maasta.
- 2 Ja hän puhui heille heidän kapinoinnistaan vesillä ja Jumalan armeliaisuudesta hänen säästäessään heidän henkensä, niin ettei meri niellyt heitä.
- 3 Ja hän puhui heille myös lupauksen maasta, jonka he olivat saaneet – kuinka armollinen Herra oli ollut kehottaessaan meitä pakenemaan Jerusalemin maasta.
- 4 Sillä katso, hän sanoi, minä olen nähnyt näyn, josta tiedän, että Jerusalemin on hävitetty; ja jos me olisimme jääneet Jerusalemiin, mekin olisimme menneet.
- 5 Mutta, hän sanoi, ahdingoistamme huolimatta olemme saaneet lupauksen maan, maan, joka on kaikkia muita maita oivallisempi; maan, josta Herra Jumala on tehnyt kanssani liiton, että se on oleva jälkeläisteni perintömaa. Niin, Herra on luvannut tämän maan ikuisesti minulle ja lapsilleni sekä kaikille niille, jotka Herran käsi johdattaisi muista maista.
- 6 Sen vuoksi minä, Lehi, profetoin sen Hengen vaikutusten mukaan, joka minussa on, ettei kukaan tule tähän maahan muuten kuin Herran käden tuomana.

The Second Book of Nephi

An account of the death of Lehi. Nephi's brethren rebel against him. The Lord warns Nephi to depart into the wilderness. His journeyings in the wilderness, and so forth.

2 Nephi 1

- And now it came to pass that after I, Nephi, had made an end of teaching my brethren, our father, Lehi, also spake many things unto them, and rehearsed unto them, how great things the Lord had done for them in bringing them out of the land of Jerusalem.
- And he spake unto them concerning their rebellions upon the waters, and the mercies of God in sparing their lives, that they were not swallowed up in the sea.
- And he also spake unto them concerning the land of promise, which they had obtained—how merciful the Lord had been in warning us that we should flee out of the land of Jerusalem.
- For, behold, said he, I have seen a vision, in which I know that Jerusalem is destroyed; and had we remained in Jerusalem we should also have perished.
- But, said he, notwithstanding our afflictions, we have obtained a land of promise, a land which is choice above all other lands; a land which the Lord God hath covenanted with me should be a land for the inheritance of my seed. Yea, the Lord hath covenanted this land unto me, and to my children forever, and also all those who should be led out of other countries by the hand of the Lord.
- Wherefore, I, Lehi, prophesy according to the workings of the Spirit which is in me, that there shall none come into this land save they shall be brought by the hand of the Lord.

7 Sen vuoksi tämä maa on pyhitetty sille, jonka hän tuo. Ja jos he palvelevat häntä hänen antamiensa käskyjen mukaisesti, se on oleva heille vapauden maa; sen vuoksi heitä ei koskaan alisteta orjuuteen; jos niin käy, se tapahtuu pahuuden tähden; sillä jos pahuus saa vallan, maa on oleva kirottu heidän tähtensä, mutta vanhurskaille se on oleva ikuisesti siunattu.

8 Ja katso, on viisasta, että tämä maa pidetään vielä salassa muilta kansakunnilta, sillä katso, monet kansakunnat levittäytyisivät maahan, niin ettei perinnölle jäisi sijaa.

9 Ja nyt, minä, Lehi, olen saanut lupauksen, että mikäli ne, jotka Herra Jumala tuo pois Jerusalemin maasta, pitävät hänen käskynsä, he menestyvät tässä maassa; ja heidät pidetään salassa kaikilta muilta kansakunnilta, jotta he voisivat pitää tämän maan hallussaan. Ja jos he pitävät hänen käskynsä, he ovat siunattuja tässä maassa, eikä kukaan häiritse heitä eikä ota heidän perintömaataan, ja he saavat asua turvassa ikuisesti.

10 Mutta katso, kun tulee aika, jolloin he vaipuvat epäuskoon, sen jälkeen kun ovat saaneet niin suuria siunauksia Herran kädestä – saatuaan tiedon maan ja kaikkien ihmisten luomisesta, saatuaan tuntea Herran suuret ja ihmeelliset teot maailman luomisesta alkaen, saatuaan voiman tehdä kaiken uskon avulla, saatuaan kaikki käskyt alusta asti ja hänen äärettömän hyvyytensä tuotua heidät tähän ihanaan lupauksen maahan – katso, minä sanon, että jos tulee päivä, jolloin he hylkäävät Israelin Pyhän, tosi Messiaan, Lunastajansa ja Jumalansa, katso, heidän päällensä tulevat hänen tuomionsa, joka on oikeamielinen.

11 Niin, hän tuo heidän luoksensa toisia kansakuntia, ja hän antaa niille valtaa, ja hän ottaa heiltä pois maat, jotka heillä on hallussaan, ja antaa hajottaa ja lyödä heidät.

Wherefore, this land is consecrated unto him whom he shall bring. And if it so be that they shall serve him according to the commandments which he hath given, it shall be a land of liberty unto them; wherefore, they shall never be brought down into captivity; if so, it shall be because of iniquity; for if iniquity shall abound cursed shall be the land for their sakes, but unto the righteous it shall be blessed forever.

And behold, it is wisdom that this land should be kept as yet from the knowledge of other nations; for behold, many nations would overrun the land, that there would be no place for an inheritance.

Wherefore, I, Lehi, have obtained a promise, that inasmuch as those whom the Lord God shall bring out of the land of Jerusalem shall keep his commandments, they shall prosper upon the face of this land; and they shall be kept from all other nations, that they may possess this land unto themselves. And if it so be that they shall keep his commandments they shall be blessed upon the face of this land, and there shall be none to molest them, nor to take away the land of their inheritance; and they shall dwell safely forever.

But behold, when the time cometh that they shall dwindle in unbelief, after they have received so great blessings from the hand of the Lord—having a knowledge of the creation of the earth, and all men, knowing the great and marvelous works of the Lord from the creation of the world; having power given them to do all things by faith; having all the commandments from the beginning, and having been brought by his infinite goodness into this precious land of promise—behold, I say, if the day shall come that they will reject the Holy One of Israel, the true Messiah, their Redeemer and their God, behold, the judgments of him that is just shall rest upon them.

Yea, he will bring other nations unto them, and he will give unto them power, and he will take away from them the lands of their possessions, and he will cause them to be scattered and smitten.

- 12 Niin, kuten sukupolvi seuraa toista, heidän keskuudessaan on oleva verenvuodatuksia ja suuria rangaistuksia; sen vuoksi, poikani, minä tahdon teidän muistavan, niin, minä tahdon teidän kuulevan sanojani.
- 13 Oi, kunpa te heräisitte, heräisitte syvästä unesta, niin, nimittäin helvetin unesta, ja ravistaisitte pois ne kauheat kahleet, joilla teidät on kahlittu, jotka kahleet kahlitsevat ihmislapsia, niin että heidät vietään pois vankeina alas iankaikkisen kurjuuden ja onnettomuuden kuiluun.
- 14 Herätkää ja nouskaa tomusta ja kuulkaa vapisevan vanhemman sanoja, jonka jäsenet teidän on pian laskettava kylmään ja hiljaiseen hautaan, josta yksikään matkamies ei voi palata; vielä muutama päivä, niin minä menen kaiken maan tietä.
- 15 Mutta katso, Herra on lunastanut minun sieluni helvetistä; minä olen nähnyt hänen kirkkautensa ja minut on iankaikkisesti ympäröity hänen rakkautensa käsivarsilla.
- 16 Ja minä toivon, että te muistatte noudattaa Herran säädöksiä ja tuomioita; katso, tämä on ollut minun sieluni huolena alusta asti.
- 17 Murhe on painanut sydäntäni kerran toisensa jälkeen, sillä olen pelännyt, että teidän sydämenne paahtumuksen tähden Herra, teidän Jumalanne, kävisi teidän kimppuunne vihansa täyteydessä, niin että teidät erotettaisiin pois ja hävitettäisiin iäksi;
- 18 tai että kirous tulisi teidän päällenne monen sukupolven ajaksi; ja teitä kohtaa miekka ja nälänhätä, ja teitä vihataan ja teitä johdatetaan Perkeleen tahdon ja orjuuden mukaisesti.
- 19 Oi, poikani, kunpa tämä ei kohtaisi teitä, vaan te olisitte valittu ja Herran suosima kansa. Mutta katso, hänen tahtonsa tapahtukoon, sillä hänen tiensä ovat vanhurskaat ikuisesti.
- 20 Ja hän on sanonut, että mikäli te pidätte minun käskyni, te menestytte maassa, mutta mikäli te ette pidä minun käskyjäni, teidät erotetaan pois minun luotani.

Yea, as one generation passeth to another there shall be bloodsheds, and great visitations among them; wherefore, my sons, I would that ye would remember; yea, I would that ye would hearken unto my words.

O that ye would awake; awake from a deep sleep, yea, even from the sleep of hell, and shake off the awful chains by which ye are bound, which are the chains which bind the children of men, that they are carried away captive down to the eternal gulf of misery and woe.

Awake! and arise from the dust, and hear the words of a trembling parent, whose limbs ye must soon lay down in the cold and silent grave, from whence no traveler can return; a few more days and I go the way of all the earth.

But behold, the Lord hath redeemed my soul from hell; I have beheld his glory, and I am encircled about eternally in the arms of his love.

And I desire that ye should remember to observe the statutes and the judgments of the Lord; behold, this hath been the anxiety of my soul from the beginning.

My heart hath been weighed down with sorrow from time to time, for I have feared, lest for the hardness of your hearts the Lord your God should come out in the fulness of his wrath upon you, that ye be cut off and destroyed forever;

Or, that a cursing should come upon you for the space of many generations; and ye are visited by sword, and by famine, and are hated, and are led according to the will and captivity of the devil.

O my sons, that these things might not come upon you, but that ye might be a choice and a favored people of the Lord. But behold, his will be done; for his ways are righteousness forever.

And he hath said that: Inasmuch as ye shall keep my commandments ye shall prosper in the land; but inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall be cut off from my presence.

- 21 Ja nyt, jotta sieluni voisi iloita teistä ja jotta sydämeni voisi jättää tämän maailman iloisena teidän tähtenne, niin etten joutuisi alas hautaan surren ja murehtien, nouskaa tomusta, poikani, ja olkaa miehiä ja olkaa päättäväisesti yhtä mieleltänne ja sydämetänne, yksimielisiä kaikessa, jotta ette joutuisi orjuuteen;
- 22 jottei teitä kirottaisi ankaralla kirouksella sekä jotta ette vetäisi oikeamielisen Jumalan suuttumusta päällenne sekä sielun että ruumiin tuhoksi, niin, iankaikkiseksi tuhoksi.
- 23 Herätkää, poikani; pukeutukaa vanhurskauden varusteisiin. Ravistakaa pois kahleet, joilla teidät on kahlittu, ja tulkaa esiin synkeydestä ja nouskaa tomusta.
- 24 Älkää enää kapinoiko veljeänne vastaan, jonka näyt ovat olleet suuria ja joka on pitänyt käskyt siitä ajasta asti, kun me lähdimme Jerusalemissa, ja joka on ollut välineenä Jumalan käsissä meidän tuomisemme lupauksen maahan, sillä ilman häntä me olisimme menehtyneet nälkään erämaassa; kuitenkin te tavoittelitte hänen henkeään; niin, ja hän on kärsinyt paljon murhetta teidän tähtenne.
- 25 Ja minä pelkään ja vapisen tavattomasti teidän tähtenne, että hän joutuu jälleen kärsimään; sillä katso, te olette syyttäneet häntä siitä, että hän tavoitteli valtaa ja määräämisasemaa teihin nähden, mutta minä tiedän, ettei hän ole tavoitellut valtaa eikä määräämisasemaa teihin nähden, vaan hän on tavoitellut Jumalan kunniaa ja teidän omaa iankaikkista parastanne.
- 26 Ja te olette nurisseet, koska hän on puhunut teille suoraan. Te sanotte, että hän on ollut ankara; te sanotte, että hän on ollut teille vihoissaan; mutta katso, hänen ankaruutensa oli hänessä olevan Jumalan sanan voiman ankaruutta; ja se, mitä te sanotte vihasukseksi, oli totuus, sen mukaisesti, mikä on Jumalassa, mitä hän ei pystynyt pidättämään vaan ilmaisi rohkeasti teidän pahuutenne.
- 27 Ja on välttämätöntä, että Jumalan voima on hänen kanssaan, jopa niin että hän voi käskää teitä tottelemaan. Mutta katso, ei hän itse vaan hänessä oleva Herran Henki aukaisi hänen suunsa puhumaan, niin ettei hän voinut sitä sulkea.

And now that my soul might have joy in you, and that my heart might leave this world with gladness because of you, that I might not be brought down with grief and sorrow to the grave, arise from the dust, my sons, and be men, and be determined in one mind and in one heart, united in all things, that ye may not come down into captivity;

That ye may not be cursed with a sore cursing; and also, that ye may not incur the displeasure of a just God upon you, unto the destruction, yea, the eternal destruction of both soul and body.

Awake, my sons; put on the armor of righteousness. Shake off the chains with which ye are bound, and come forth out of obscurity, and arise from the dust.

Rebel no more against your brother, whose views have been glorious, and who hath kept the commandments from the time that we left Jerusalem; and who hath been an instrument in the hands of God, in bringing us forth into the land of promise; for were it not for him, we must have perished with hunger in the wilderness; nevertheless, ye sought to take away his life; yea, and he hath suffered much sorrow because of you.

And I exceedingly fear and tremble because of you, lest he shall suffer again; for behold, ye have accused him that he sought power and authority over you; but I know that he hath not sought for power nor authority over you, but he hath sought the glory of God, and your own eternal welfare.

And ye have murmured because he hath been plain unto you. Ye say that he hath used sharpness; ye say that he hath been angry with you; but behold, his sharpness was the sharpness of the power of the word of God, which was in him; and that which ye call anger was the truth, according to that which is in God, which he could not restrain, manifesting boldly concerning your iniquities.

And it must needs be that the power of God must be with him, even unto his commanding you that ye must obey. But behold, it was not he, but it was the Spirit of the Lord which was in him, which opened his mouth to utterance that he could not shut it.

- 28 Ja nyt, poikani Laman sekä Lemuel ja Sam, sekä te poikani, jotka olette Ismaelin poikia, katso, jos te kuulette Nefin ääntä, te ette huku. Ja jos te kuulette häntä, minä jätän teille siunauksen, niin, nimittäin ensimmäisen siunaukseni.
- 29 Mutta jos te ette kuule häntä, minä otan pois ensimmäisen siunaukseni, aivan niin, minun siunaukseni, ja se on oleva hänen päällensä.
- 30 Ja nyt, Soram, minä puhun sinulle: Katso, sinä olet Labanin palvelija; mutta sinut on tuotu pois Jerusalemin maasta, ja minä tiedän, että sinä olet poikani Nefin uskollinen ystävä ikuisesti.
- 31 Sen vuoksi, koska sinä olet ollut uskollinen, sinun jälkeläisiäsi siunataan hänen jälkeläistensä kanssa, niin että he elävät kauan ja menestyvät tässä maassa; eikä mikään muu kuin heidän keskuudessaan oleva pahuus voi vahingoittaa eikä häiritä heidän menestystään tässä maassa ikuisesti.
- 32 Niinpä jos te pidätte Herran käskyt, Herra on pyhittänyt tämän maan sinun jälkeläistesi turvaksi yhdessä minun poikani jälkeläisten kanssa.

And now my son, Laman, and also Lemuel and Sam, and also my sons who are the sons of Ishmael, behold, if ye will hearken unto the voice of Nephi ye shall not perish. And if ye will hearken unto him I leave unto you a blessing, yea, even my first blessing.

But if ye will not hearken unto him I take away my first blessing, yea, even my blessing, and it shall rest upon him.

And now, Zoram, I speak unto you: Behold, thou art the servant of Laban; nevertheless, thou hast been brought out of the land of Jerusalem, and I know that thou art a true friend unto my son, Nephi, forever.

Wherefore, because thou hast been faithful thy seed shall be blessed with his seed, that they dwell in prosperity long upon the face of this land; and nothing, save it shall be iniquity among them, shall harm or disturb their prosperity upon the face of this land forever.

Wherefore, if ye shall keep the commandments of the Lord, the Lord hath consecrated this land for the security of thy seed with the seed of my son.

2. Nefi 2

- 1 Ja nyt, Jaakob, minä puhun sinulle: Sinä olet minun esikoiseni ahdistukseni aikoina erämaassa. Ja katso, sinä olet lapsuudessasi kärsinyt ahdinkoja ja paljon murhetta veljiesi karkeuden tähden.
- 2 Kuitenkin sinä Jaakob, esikoiseni erämaassa, tunnet Jumalan suuruuden, ja hän on pyhittävä ahdistosi sinun hyväksesi.
- 3 Sen vuoksi sinun sielusi on oleva siunattu, ja sinä saat asua turvassa veljesi Nefin kanssa, ja sinun elin-aikasi kuuluu Jumalasi palvelemisessa. Sen vuoksi minä tiedän, että sinä olet lunastettu Lunastajasi vanhurskauden tähden, sillä sinä olet nähnyt, että ajan täytyessä hän tulee tuomaan pelastuksen ihmisille.
- 4 Ja sinä olet nuoruudessasi nähnyt hänen kirkkauksensa; sen vuoksi sinä olet siunattu samoin kuin ne, joita hän on palveleva lihassa, sillä Henki on sama eilen, tänään ja ikuisesti. Ja keino on ollut valmistettu na ihmisen lankeemuksesta asti, ja pelastus on vapaa.
- 5 Ja ihmiset ovat saaneet kylliksi opetusta erottaakseen hyvän pahasta. Ja laki on ihmisille annettu. Eikä lain mukaan mitään lihaa julisteta syyttömäksi, eli lain mukaan ihmiset erotetaan pois. Niin, ajallisen lain mukaan heidät erotetaan pois, ja myös hengellisen lain mukaan he hukkuvat, pois siitä, mikä hyvää on, ja tulevat ikuisesti onnettomiksi.
- 6 Sen vuoksi lunastus tulee pyhässä Messiaassa ja hänen kauttansa, sillä hän on täynnä armoa ja totuutta.
- 7 Katso, hän antaa itsensä uhriksi synnin tähden täyttääkseen lain vaatimukset kaikkien niiden hyväksi, joilla on särkynyt sydän ja murtunut mieli, eikä kenenkään muun hyväksi voida lain vaatimuksia täyttää.

2 Nephi 2

And now, Jacob, I speak unto you: Thou art my firstborn in the days of my tribulation in the wilderness. And behold, in thy childhood thou hast suffered afflictions and much sorrow, because of the rudeness of thy brethren.

Nevertheless, Jacob, my firstborn in the wilderness, thou knowest the greatness of God; and he shall consecrate thine afflictions for thy gain.

Wherefore, thy soul shall be blessed, and thou shalt dwell safely with thy brother, Nephi; and thy days shall be spent in the service of thy God. Wherefore, I know that thou art redeemed, because of the righteousness of thy Redeemer; for thou hast beheld that in the fulness of time he cometh to bring salvation unto men.

And thou hast beheld in thy youth his glory; wherefore, thou art blessed even as they unto whom he shall minister in the flesh; for the Spirit is the same, yesterday, today, and forever. And the way is prepared from the fall of man, and salvation is free.

And men are instructed sufficiently that they know good from evil. And the law is given unto men. And by the law no flesh is justified; or, by the law men are cut off. Yea, by the temporal law they were cut off; and also, by the spiritual law they perish from that which is good, and become miserable forever.

Wherefore, redemption cometh in and through the Holy Messiah; for he is full of grace and truth.

Behold, he offereth himself a sacrifice for sin, to answer the ends of the law, unto all those who have a broken heart and a contrite spirit; and unto none else can the ends of the law be answered.

- 8 Kuinka tärkeää sen vuoksi onkaan, että nämä asiat ilmaistaan maan asukkaille, jotta he voivat tietää, ettei mikään liha voi asua Jumalan luona muuten kuin pyhän Messiaan ansioiden ja laupeuden ja armon kautta, hänen, joka antaa henkensä lihan mukaisesti ja ottaa sen jälleen Hengen voimasta saadakseen aikaan kuolleiden ylösnousemuksen, ollen ensimmäinen, joka nousee ylös.
- 9 Sen vuoksi hän on Jumalalle ensi hedelmä, koska hän puhuu kaikkien ihmislasten puolesta; ja ne, jotka uskovat häneen, pelastuvat.
- 10 Ja koska kaikkien puolesta puhutaan, kaikki ihmiset tulevat Jumalan luokse; niinpä he seisovat hänen edessään hänen tuomittavinaan totuuden ja pyhyiden mukaisesti, joka hänessä on. Ja nyt, sen lain vaatimukset, jonka Pyhä on antanut säädetyn rangaistuksen langettamiseksi, mikä säädetty rangaistus on vastakohtana onnelle, joka on säädetty, sovituksen vaatimusten täyttämiseksi –
- 11 sillä on välttämätöntä, että kaikessa on vastakoh-taisuutta. Ellei niin olisi, erämaassa syntynyt esikoi-seni, ei voisi olla vanhurskautta eikä jumalattomuut-ta, ei pyhyyttä eikä kurjuutta, ei hyvää eikä pahaa. Sen vuoksi kaiken on oltava osista syntyvä kokonai-suus; sen vuoksi, jos se olisi yhtä ja samaa, sen olisi jäätävä kuolleeksi, vaille elämää ja kuolemaa tai ka-toavaa tai katoamatonta, onnea tai kurjuutta, vaille tietoisuutta tai tiedottomuutta.
- 12 Niinpä se olisi luotu tyhjän tähden; niinpä sen luomisella ei olisi ollut mitään tarkoitusta. Sen täh-den tämä tekisi tyhjäksi Jumalan viisauden ja hänen iankaikkiset tarkoituksensa sekä Jumalan voiman ja armon ja oikeudenmukaisuuden.

Wherefore, how great the importance to make these things known unto the inhabitants of the earth, that they may know that there is no flesh that can dwell in the presence of God, save it be through the merits, and mercy, and grace of the Holy Messiah, who layeth down his life according to the flesh, and taketh it again by the power of the Spirit, that he may bring to pass the resurrection of the dead, being the first that should rise.

Wherefore, he is the firstfruits unto God, inas-much as he shall make intercession for all the chil-dren of men; and they that believe in him shall be saved.

And because of the intercession for all, all men come unto God; wherefore, they stand in the pres-ence of him, to be judged of him according to the truth and holiness which is in him. Wherefore, the ends of the law which the Holy One hath given, unto the inflicting of the punishment which is affixed, which punishment that is affixed is in opposition to that of the happiness which is affixed, to answer the ends of the atonement—

For it must needs be, that there is an opposition in all things. If not so, my firstborn in the wilderness, righteousness could not be brought to pass, neither wickedness, neither holiness nor misery, neither good nor bad. Wherefore, all things must needs be a compound in one; wherefore, if it should be one body it must needs remain as dead, having no life neither death, nor corruption nor incorruption, hap-piness nor misery, neither sense nor insensibility.

Wherefore, it must needs have been created for a thing of naught; wherefore there would have been no purpose in the end of its creation. Wherefore, this thing must needs destroy the wisdom of God and his eternal purposes, and also the power, and the mercy, and the justice of God.

13 Ja jos te sanotte, että ei ole olemassa lakia, teidän täytyy sanoa myös, että ei ole olemassa syntiä. Jos te sanotte, että ei ole olemassa syntiä, teidän täytyy sanoa myös, että ei ole olemassa vanhurskautta. Ja ellei ole vanhurskautta, ei ole myöskään onnea. Ja ellei ole vanhurskautta eikä onnea, ei ole myöskään rangaistusta eikä kurjuutta. Ja ellei näitä ole, ei ole olemassa Jumalaa. Ja ellei ole olemassa Jumalaa, ei ole meitäkään, eikä maata, sillä mitään ei olisi voitu luoda, ei toimimaan eikä toiminnan kohteeksi; niinpä kaiken olisi täytynyt hävitä olemattomiin.

14 Ja nyt, poikani, minä puhun nämä asiat teille teidän hyödyksenne ja opiksenne, sillä Jumala on olemassa, ja hän on luonut kaiken, sekä taivaat että maan, ja kaiken, mitä niissä on, sekä sen, mikä toimii, että sen, mihin toiminta kohdistuu.

15 Ja jotta hänen iankaikkiset tarkoituksensa toteutuisivat ihmisen päämäärässä hänen luotuaan ensimmäiset vanhempamme ja maan eläimet ja ilman lintu ja sanalla sanoen kaiken, mikä on luotu, oli oltava vastakohtaisuutta; kielletty hedelmäkin vastakohtana elämän puulle, toisen ollessa makea ja toisen karvas.

16 Sen vuoksi Herra Jumala salli ihmisen toimia omasta puolestaan. Ja nyt, ihminen ei voisi toimia omasta puolestaan, ellei yksi tai toinen häntä houkuttelisi.

17 Ja minun, Lehin, on lukemieni asioiden perusteella oletettava, että Jumalan enkeli oli langennut taivaasta, sen mukaisesti mitä on kirjoitettu; sen vuoksi hänestä tuli Perkele, koska hän oli tavoitellut sellaista, mikä oli pahaa Jumalan edessä.

18 Ja koska hän oli langennut taivaasta ja oli tullut ikuisesti onnettomaksi, hän tavoitteli myös koko ihmiskunnan kurjuutta. Sen vuoksi hän sanoi Eevalle, niin, nimittäin tuo vanha käärme, joka on Perkele, joka on kaikkien valheiden isä – sen vuoksi hän sanoi: Nauttikaa kiellettyä hedelmää, ettekä te kuole, vaan te tulette olemaan kuin Jumala, tietäen hyvän ja pahan.

19 Ja kun Aadam ja Eeva olivat nauttineet kiellettyä hedelmää, heidät ajettiin pois Eedenin puutarhasta viljelemään maata.

20 Ja he ovat synnyttäneet lapsia, aivan niin, koko maan suvun.

And if ye shall say there is no law, ye shall also say there is no sin. If ye shall say there is no sin, ye shall also say there is no righteousness. And if there be no righteousness there be no happiness. And if there be no righteousness nor happiness there be no punishment nor misery. And if these things are not there is no God. And if there is no God we are not, neither the earth; for there could have been no creation of things, neither to act nor to be acted upon; wherefore, all things must have vanished away.

And now, my sons, I speak unto you these things for your profit and learning; for there is a God, and he hath created all things, both the heavens and the earth, and all things that in them are, both things to act and things to be acted upon.

And to bring about his eternal purposes in the end of man, after he had created our first parents, and the beasts of the field and the fowls of the air, and in fine, all things which are created, it must needs be that there was an opposition; even the forbidden fruit in opposition to the tree of life; the one being sweet and the other bitter.

Wherefore, the Lord God gave unto man that he should act for himself. Wherefore, man could not act for himself save it should be that he was enticed by the one or the other.

And I, Lehi, according to the things which I have read, must needs suppose that an angel of God, according to that which is written, had fallen from heaven; wherefore, he became a devil, having sought that which was evil before God.

And because he had fallen from heaven, and had become miserable forever, he sought also the misery of all mankind. Wherefore, he said unto Eve, yea, even that old serpent, who is the devil, who is the father of all lies, wherefore he said: Partake of the forbidden fruit, and ye shall not die, but ye shall be as God, knowing good and evil.

And after Adam and Eve had partaken of the forbidden fruit they were driven out of the garden of Eden, to till the earth.

And they have brought forth children; yea, even the family of all the earth.

21 Ja ihmislasten elinaika pidennettiin Jumalan tahdon mukaisesti, jotta he voisivat tehdä parannuksen lihassa ollessaan; sen vuoksi heidän tilastaan tuli koetustila, ja heidän aikansa pidennettiin niiden käskyjen mukaisesti, jotka Herra Jumala antoi ihmislapsille. Sillä hän antoi käskyn, että kaikkien ihmisten on tehtävä parannus; sillä hän ilmaisi kaikille ihmisille, että he olivat kadotettuja vanhempiansa rikkomuksen tähden.

22 Ja nyt, katso, ellei Aadam olisi rikkonut, hän ei olisi langennut, vaan hän olisi jäänyt Eedenin puutarhaan. Ja kaiken, mikä oli luotu, olisi täytynyt jäädä samaan tilaan, jossa se oli luomisensa jälkeen; ja sen olisi täytynyt jäädä sellaiseksi ikuisesti, eikä sillä olisi ollut loppua.

23 Eikä heillä olisi ollut lapsia; niinpä he olisivat jääneet viattomuuden tilaan, kokematta iloa, sillä he eivät tunteneet kurjuutta; tekemättä hyvää, sillä he eivät tunteneet syntiä.

24 Mutta katso, kaikki on tapahtunut hänen viisautensa mukaan, joka tietää kaiken.

25 Aadam lankesi, jotta ihmisiä voisi olla, ja ihmiset ovat, jotta heillä voisi olla ilo.

26 Ja Messias tulee ajan täytyessä lunastaakseen ihmislapset lankeemuksesta. Ja koska heidät lunastetaan lankeemuksesta, heistä on tullut ikuisesti vapaita, niin että he erottavat hyvän pahasta, toimimaan omasta puolestaan eikä olemaan toiminnan kohteita, lukuun ottamatta lain rangaistusta sinä suurena ja viimeisenä päivänä niiden käskyjen mukaisesti, jotka Jumala on antanut.

27 Sen vuoksi ihmiset ovat vapaita lihan mukaisesti, ja heille on annettu kaikki, mikä on ihmiselle tarpeen. Ja he ovat vapaita valitsemaan vapauden ja iankaikkisen elämän kaikkien ihmisten suuren välimiehen kautta tai valitsemaan orjuuden ja kuoleman Perkeleen orjuuden ja vallan mukaisesti, sillä hän pyrkii siihen, että kaikki ihmiset olisivat yhtä onnetomia kuin hän itse.

28 Ja nyt, poikani, minä tahdon, että te turvaudutte suureen välimieheen ja kuulette hänen suuria käskyjään ja olette uskollisia hänen sanoilleen ja valitsette iankaikkisen elämän hänen Pyhän Henkensä tahdon mukaisesti,

And the days of the children of men were prolonged, according to the will of God, that they might repent while in the flesh; wherefore, their state became a state of probation, and their time was lengthened, according to the commandments which the Lord God gave unto the children of men. For he gave commandment that all men must repent; for he showed unto all men that they were lost, because of the transgression of their parents.

And now, behold, if Adam had not transgressed he would not have fallen, but he would have remained in the garden of Eden. And all things which were created must have remained in the same state in which they were after they were created; and they must have remained forever, and had no end.

And they would have had no children; wherefore they would have remained in a state of innocence, having no joy, for they knew no misery; doing no good, for they knew no sin.

But behold, all things have been done in the wisdom of him who knoweth all things.

Adam fell that men might be; and men are, that they might have joy.

And the Messiah cometh in the fulness of time, that he may redeem the children of men from the fall. And because that they are redeemed from the fall they have become free forever, knowing good from evil; to act for themselves and not to be acted upon, save it be by the punishment of the law at the great and last day, according to the commandments which God hath given.

Wherefore, men are free according to the flesh; and all things are given them which are expedient unto man. And they are free to choose liberty and eternal life, through the great Mediator of all men, or to choose captivity and death, according to the captivity and power of the devil; for he seeketh that all men might be miserable like unto himself.

And now, my sons, I would that ye should look to the great Mediator, and hearken unto his great commandments; and be faithful unto his words, and choose eternal life, according to the will of his Holy Spirit;

29 ettekä valitse iankaikkista kuolemaa lihan tahdon ja siinä olevan pahuuden mukaisesti, joka antaa Perkeleen hengelle vallan orjuuttaa viedäkseen teidät alas helvettiin, jotta hän voisi hallita teitä omassa valtakunnassaan.

30 Minä olen puhunut nämä muutamat sanat teille kaikille, poikani, koetusaikani viimeisinä päivinä; ja minä olen valinnut hyvän osan, profeetan sanojen mukaisesti. Eikä minulla ole muuta tarkoitusta kuin teidän sielunne ikuinen hyvinvointi. Aamen.

And not choose eternal death, according to the will of the flesh and the evil which is therein, which giveth the spirit of the devil power to captivate, to bring you down to hell, that he may reign over you in his own kingdom.

I have spoken these few words unto you all, my sons, in the last days of my probation; and I have chosen the good part, according to the words of the prophet. And I have none other object save it be the everlasting welfare of your souls. Amen.

2. Nefi 3

- 1 Ja nyt minä puhun sinulle, Joosef, nuorimmaiseni. Sinä synnyit minun ahdinkojeni erämaassa; niin, suurimman murheeni aikoina äitisi sinut synnytti.
- 2 Ja Herra pyhittäköön myös sinulle tämän maan, joka on mitä ihanin maa, perinnöksesi ja jälkeläistesi perinnöksi yhdessä veljiesi kanssa, ikuiseksi turvaksesi, jos te pidätte Israelin Pyhän käskyt.
- 3 Ja nyt, Joosef, nuorimmaiseni, jonka olen tuonut ahdinkojeni erämaasta, Herra siunatkoon sinua ikuisesti, sillä sinun jälkeläisiäsi ei hävitetä kokonaan.
- 4 Sillä katso, sinä olet minun kupeideni hedelmä, ja minä olen sen Joosefin jälkeläinen, joka vietiin vankina Egyptiin. Ja suuria olivat ne Herran liitot, jotka hän teki Joosefin kanssa.
- 5 Ja nyt, Joosef totisesti näki meidän aikamme. Ja hän sai Herralta lupauksen, että hänen kupeidensa hedelmästä Herra Jumala nostaisi Israelin huoneelle vanhurskaan oksan; ei Messiaasta, vaan oksan, joka taitettaisiin pois mutta kuitenkin muistettaisiin Herran liitoissa, joissa Messias ilmaistaisiin heille myöhempinä aikoina voiman hengessä, niin että heidät tuotaisiin pimeydestä valoon – niin, pimeyden kätöistä ja orjuudesta vapauteen.
- 6 Sillä Joosef totisesti todisti sanoen: Herra, minun Jumalani, on nostava esiin näkijän, joka on valittu näkijä minun kupeideni hedelmälle.
- 7 Niin, Joosef totisesti sanoi: Näin sanoo Herra minulle: Minä nostan sinun kupeidesi hedelmästä esiin valitun näkijän, ja häntä tullaan pitämään suuressa arvossa sinun kupeidesi hedelmän keskuudessa. Ja hänelle minä annan käskyn, että hänen on tehtävä sinun kupeidesi hedelmän, veljiensä, hyväksi työ, joka on heille suuriarvoinen, jopa niin, että se saattaa heidät tuntemaan ne liitot, jotka minä olen tehnyt sinun isiesi kanssa.
- 8 Ja minä annan hänelle käskyn, ettei hänen pidä tehdä mitään muuta työtä kuin sitä, mitä minä käsken hänen tehdä. Ja minä teen hänestä suuren silmissäni, sillä hän tekee minun työtäni.

2 Nephi 3

And now I speak unto you, Joseph, my last-born. Thou wast born in the wilderness of mine afflictions; yea, in the days of my greatest sorrow did thy mother bear thee.

And may the Lord consecrate also unto thee this land, which is a most precious land, for thine inheritance and the inheritance of thy seed with thy brethren, for thy security forever, if it so be that ye shall keep the commandments of the Holy One of Israel.

And now, Joseph, my last-born, whom I have brought out of the wilderness of mine afflictions, may the Lord bless thee forever, for thy seed shall not utterly be destroyed.

For behold, thou art the fruit of my loins; and I am a descendant of Joseph who was carried captive into Egypt. And great were the covenants of the Lord which he made unto Joseph.

Wherefore, Joseph truly saw our day. And he obtained a promise of the Lord, that out of the fruit of his loins the Lord God would raise up a righteous branch unto the house of Israel; not the Messiah, but a branch which was to be broken off, nevertheless, to be remembered in the covenants of the Lord that the Messiah should be made manifest unto them in the latter days, in the spirit of power, unto the bringing of them out of darkness unto light—yea, out of hidden darkness and out of captivity unto freedom.

For Joseph truly testified, saying: A seer shall the Lord my God raise up, who shall be a choice seer unto the fruit of my loins.

Yea, Joseph truly said: Thus saith the Lord unto me: A choice seer will I raise up out of the fruit of thy loins; and he shall be esteemed highly among the fruit of thy loins. And unto him will I give commandment that he shall do a work for the fruit of thy loins, his brethren, which shall be of great worth unto them, even to the bringing of them to the knowledge of the covenants which I have made with thy fathers.

And I will give unto him a commandment that he shall do none other work, save the work which I shall command him. And I will make him great in mine eyes; for he shall do my work.

- 9 Ja hän on oleva suuri niin kuin Mooses, jonka minä olen sanonut nostavani teille vapauttamaan kansani, oi Israelin huone.
- 10 Ja Mooseksen minä nostan vapauttamaan sinun kansasi Egyptin maasta.
- 11 Mutta näkijän minä nostan sinun kupeidesi hedelmästä, ja hänelle minä annan voiman tuoda julki sanani sinun kupeidesi jälkeläisille – eikä vain tuoda julki sanaani, sanoo Herra, vaan myös saada heidät vakuuttuneiksi minun sanastani, joka silloin on jo levinnyt heidän keskuuteensa.
- 12 Sen vuoksi sinun kupeidesi hedelmä on kirjoittava, ja Juudan kupeiden hedelmä on kirjoittava; ja se, mitä sinun kupeidesi hedelmä kirjoittaa, sekä se, mitä Juudan kupeiden hedelmä kirjoittaa, kasvavat yhteen kumoamaan vääriä oppeja ja lopettamaan kiistoja ja luomaan rauhan sinun kupeidesi hedelmän keskuuteen ja saattamaan heidät myöhempinä aikoina tuntemaan isänsä sekä tuntemaan minun liittoni, sanoo Herra.
- 13 Ja heikkoudesta hänet tehdään vahvaksi sinä aikana, jolloin minun työni alkaa kaiken kansani keskuudessa, jotta sinut palautettaisiin ennallesi, oi Israelin huone, sanoo Herra.
- 14 Ja näin Joosef profetoi, sanoen: Katso, sitä näkijää Herra siunaa; ja ne, jotka pyrkivät tuhoamaan hänet, hävitetään; sillä tämä lupaus, jonka minä olen saanut Herralta kupeideni hedelmästä, täyttyy. Katso, minä olen varma tämän lupauksen täyttymisestä;
- 15 ja hänelle annetaan nimi minun mukaani, ja se on hänen isänsä nimen mukaan. Ja hän on minun kaltainen, sillä se, minkä Herra tuo julki hänen kätensä kautta, tuo Herran voimasta kansani pelastukseen.
- 16 Niin, näin Joosef profetoi: Minä olen varma tästä asiasta, samoin kuin olen varma Moosesta koskevas-
ta lupauksesta; sillä Herra on sanonut minulle: Minä säilytän sinun jälkeläisesi ikuisesti.

And he shall be great like unto Moses, whom I have said I would raise up unto you, to deliver my people, O house of Israel.

And Moses will I raise up, to deliver thy people out of the land of Egypt.

But a seer will I raise up out of the fruit of thy loins; and unto him will I give power to bring forth my word unto the seed of thy loins—and not to the bringing forth my word only, saith the Lord, but to the convincing them of my word, which shall have already gone forth among them.

Wherefore, the fruit of thy loins shall write; and the fruit of the loins of Judah shall write; and that which shall be written by the fruit of thy loins, and also that which shall be written by the fruit of the loins of Judah, shall grow together, unto the confounding of false doctrines and laying down of contentions, and establishing peace among the fruit of thy loins, and bringing them to the knowledge of their fathers in the latter days, and also to the knowledge of my covenants, saith the Lord.

And out of weakness he shall be made strong, in that day when my work shall commence among all my people, unto the restoring thee, O house of Israel, saith the Lord.

And thus prophesied Joseph, saying: Behold, that seer will the Lord bless; and they that seek to destroy him shall be confounded; for this promise, which I have obtained of the Lord, of the fruit of my loins, shall be fulfilled. Behold, I am sure of the fulfilling of this promise;

And his name shall be called after me; and it shall be after the name of his father. And he shall be like unto me; for the thing, which the Lord shall bring forth by his hand, by the power of the Lord shall bring my people unto salvation.

Yea, thus prophesied Joseph: I am sure of this thing, even as I am sure of the promise of Moses; for the Lord hath said unto me, I will preserve thy seed forever.

- 17 Ja Herra on sanonut: Minä nostan esiin erään Mooseksen, ja minä annan hänelle voimaa sauvassa, ja minä annan hänelle ymmärrystä kirjoittamisessa. Kuitenkaan minä en kirvoita hänen kieltään, niin että hän puhuisi paljon, sillä minä en tee häntä voimaliseksi puheessa. Mutta minä kirjoitan hänelle lakini oman käteni sormella; ja minä teen puhemiehen hänelle.
- 18 Ja Herra sanoi minulle myös: Minä nostan näkijän sinun kupeidesi hedelmälle, ja minä teen hänelle puhemiehen. Ja minä, katso, minä annan hänen kirjoittaa sinun kupeidesi hedelmän kirjoituksen sinun kupeidesi hedelmälle; ja sinun kupeistasi lähtevä puhemies julistaa sen.
- 19 Ja ne sanat, jotka hän kirjoittaa, ovat sanoja, jotka minä olen viisaudessani nähnyt hyväksi julistaa sinun kupeidesi hedelmälle. Ja on oleva ikään kuin sinun kupeidesi hedelmä olisi huutanut heille tomusta; sillä minä tunnen heidän uskonsa.
- 20 Ja he huutavat tomusta, niin, nimittäin parannusta veljilleen, vieläpä monen sukupolven mentyä heidän jälkeensä. Ja tapahtuu, että heidän huutonsa kuuluu, aivan heidän sanojensa yksinkertaisuuden mukaisesti.
- 21 Heidän uskonsa tähden heidän sanansa lähtevät minun suustani heidän veljillensä, jotka ovat sinun kupeidesi hedelmää; ja heidän sanojensa heikkouden minä teen vahvaksi heidän uskossaan, jotta minun liittoni, jonka minä tein sinun isiesi kanssa, muistettaisiin.
- 22 Ja nyt, katso, poikani Joosef, tällä tavoin muinainen isäni profetoi.
- 23 Sen vuoksi sinä olet siunattu tämän liiton tähden, sillä sinun jälkeläisiäsi ei hävitetä, sillä he kuulevat kirjan sanoja.
- 24 Ja heidän keskuudestaan on nouseva yksi voimallinen, joka tekee paljon hyvää sekä sanoin että teoin, sillä hän on Jumalan käsissä väline, joka suurella uskolla tekee voimallisia ihmeitä ja tekee sitä, mikä on suurta Jumalan silmissä, saaden aikaan paljon Israelin huoneen ja sinun veljiesi jälkeläisten palauttamiseksi entiseen asemaansa.

And the Lord hath said: I will raise up a Moses; and I will give power unto him in a rod; and I will give judgment unto him in writing. Yet I will not loose his tongue, that he shall speak much, for I will not make him mighty in speaking. But I will write unto him my law, by the finger of mine own hand; and I will make a spokesman for him.

And the Lord said unto me also: I will raise up unto the fruit of thy loins; and I will make for him a spokesman. And I, behold, I will give unto him that he shall write the writing of the fruit of thy loins, unto the fruit of thy loins; and the spokesman of thy loins shall declare it.

And the words which he shall write shall be the words which are expedient in my wisdom should go forth unto the fruit of thy loins. And it shall be as if the fruit of thy loins had cried unto them from the dust; for I know their faith.

And they shall cry from the dust; yea, even repentance unto their brethren, even after many generations have gone by them. And it shall come to pass that their cry shall go, even according to the simplicity of their words.

Because of their faith their words shall proceed forth out of my mouth unto their brethren who are the fruit of thy loins; and the weakness of their words will I make strong in their faith, unto the remembering of my covenant which I made unto thy fathers.

And now, behold, my son Joseph, after this manner did my father of old prophesy.

Wherefore, because of this covenant thou art blessed; for thy seed shall not be destroyed, for they shall hearken unto the words of the book.

And there shall rise up one mighty among them, who shall do much good, both in word and in deed, being an instrument in the hands of God, with exceeding faith, to work mighty wonders, and do that thing which is great in the sight of God, unto the bringing to pass much restoration unto the house of Israel, and unto the seed of thy brethren.

25 Ja nyt, sinä olet siunattu, Joosef. Katso, sinä olet pieni; kuule sen vuoksi veljesi Nefin sanoja, niin sinulle tapahtuu niiden sanojen mukaisesti, jotka minä olen puhunut. Muista kuolevan isäsi sanat. Amen.

And now, blessed art thou, Joseph. Behold, thou art little; wherefore hearken unto the words of thy brother, Nephi, and it shall be done unto thee even according to the words which I have spoken. Remember the words of thy dying father. Amen.

2. Nefi 4

- 1 Ja nyt minä, Nefi, puhun profetioista, joita isäni puhui Joosefista, joka vietiin Egyptiin.
- 2 Sillä katso, hän totisesti profetoi kaikista jälkeläisistään. Eikä ole monia suurempia profetioita kuin ne, jotka hän kirjoitti. Ja hän profetoi meistä ja meidän tulevista sukupolvistamme, ja ne on kirjoitettu pronssilevyihin.
- 3 Ja nyt, kun isäni oli lakannut puhumasta Joosefin profetioista, hän kutsui Lamanin lapset, hänen poikansa ja tyttärensä, ja sanoi heille: Katso, poikani ja tyttäreni, te, jotka olette esikoiseni poikia ja tyttäriä, minä tahdon, että kallistatte korvanne minun sanoilteni.
- 4 Sillä Herra Jumala on sanonut, että mikäli te pidätte minun käskyni, te menestytte maassa; ja mikäli te ette pidä minun käskyjäni, teidät erotetaan pois minun luotani.
- 5 Mutta katso, poikani ja tyttäreni, minä en voi mennä hautaani jättämättä siunausta teille, sillä katso, minä tiedän, että jos teidät kasvatetaan tielle, jota teidän tulee kulkea, te ette siltä poikkea.
- 6 Ja nyt, jos teidät kirootaan, katso, minä jätän teille siunaukseni, niin että kirous otetaan teiltä pois ja pannaan vastattavaksi vanhempienne päälle.
- 7 Sen vuoksi, minun siunaukseni tähden Herra Jumala ei salli, että te hukutte; sen vuoksi hän on armollinen teille ja jälkeläisillenne ikuisesti.
- 8 Ja tapahtui, että kun isäni oli lakannut puhumasta Lamanin pojille ja tyttärille, hän käski tuoda Lemuelin pojat ja tyttäret eteensä.
- 9 Ja hän puhui heille sanoen: Katso, poikani ja tyttäreni, jotka olette toisen poikani poikia ja tyttäriä; katso, minä jätän teille saman siunauksen, jonka jätin Lamanin pojille ja tyttärille; sen vuoksi teitä ei hävitetä kokonaan, vaan lopulta jälkeläisenne tulevat siunatuiksi.
- 10 Ja tapahtui, että kun isäni oli lakannut puhumasta heille, katso, hän puhui Ismaelin pojille, niin, ja vielä läpä koko hänen perhekunnalleen.

2 Nephi 4

And now, I, Nephi, speak concerning the prophecies of which my father hath spoken, concerning Joseph, who was carried into Egypt.

For behold, he truly prophesied concerning all his seed. And the prophecies which he wrote, there are not many greater. And he prophesied concerning us, and our future generations; and they are written upon the plates of brass.

Wherefore, after my father had made an end of speaking concerning the prophecies of Joseph, he called the children of Laman, his sons, and his daughters, and said unto them: Behold, my sons, and my daughters, who are the sons and the daughters of my firstborn, I would that ye should give ear unto my words.

For the Lord God hath said that: Inasmuch as ye shall keep my commandments ye shall prosper in the land; and inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall be cut off from my presence.

But behold, my sons and my daughters, I cannot go down to my grave save I should leave a blessing upon you; for behold, I know that if ye are brought up in the way ye should go ye will not depart from it.

Wherefore, if ye are cursed, behold, I leave my blessing upon you, that the cursing may be taken from you and be answered upon the heads of your parents.

Wherefore, because of my blessing the Lord God will not suffer that ye shall perish; wherefore, he will be merciful unto you and unto your seed forever.

And it came to pass that after my father had made an end of speaking to the sons and daughters of Laman, he caused the sons and daughters of Lemuel to be brought before him.

And he spake unto them, saying: Behold, my sons and my daughters, who are the sons and the daughters of my second son; behold I leave unto you the same blessing which I left unto the sons and daughters of Laman; wherefore, thou shalt not utterly be destroyed; but in the end thy seed shall be blessed.

And it came to pass that when my father had made an end of speaking unto them, behold, he spake unto the sons of Ishmael, yea, and even all his household.

11 Ja lakattuaan puhumasta heille hän puhui Samille sanoen: Siunattuja olette sinä ja sinun jälkeläisesi, sillä sinä olet perivä maan veljesi Nefin lailla. Ja sinun jälkeläisesi luetaan hänen jälkeläistensä joukkoon; ja sinusta tulee veljesi kaltainen, ja sinun jälkeläisistäsi hänen jälkeläistensä kaltaisia; ja sinä olet siunattu koko elinaikasi.

12 Ja tapahtui, että kun isäni Lehi oli puhunut koko perhekunnalleen sydämensä tunteiden ja hänessä olevan Herran Hengen mukaisesti, hän kävi vanhaksi. Ja tapahtui, että hän kuoli, ja hänet haudattiin.

13 Ja tapahtui, ettei kulunut montakaan päivää hänen kuolemastaan, kun Laman ja Lemuel ja Ismaelin pojat vihastuivat minulle Herran nuhteiden vuoksi.

14 Sillä minun, Nefin, oli pakko puhua heille hänen sanansa mukaisesti; sillä minä olin puhunut heille monia asioita, ja samoin isäni ennen kuolemaansa; monia niistä sanoista on kirjoitettu toisiin levyihini, sillä historiallisempi osa on kirjoitettu toisiin levyihini.

15 Ja näihin minä kirjoitan sitä, mitä sielussani on, ja monia niistä kirjoituksista, jotka on kaiverrettu pronssilevyihin. Sillä minun sieluni iloitsee kirjoituksista, ja minun sydämeni pohdiskelee niitä ja kirjoittaa niitä lasteni opiksi ja hyödyksi.

16 Katso, minun sieluni iloitsee siitä, mikä on Herran, ja minun sydämeni pohdiskelee alati sitä, mitä olen nähnyt ja kuullut.

17 Kuitenkin, huolimatta Herran suuresta hyvydestä, kun hän on näyttänyt minulle suuret ja ihmeelliset tekonsa, sydämeni huudahtaa: Oi, minä kurja ihminen! Niin, minun sydämeni murehtii lihani tähden, sieluni suree pahojen tekojeni tähden.

18 Minä olen saarroksissa kiusausten ja syntien tähden, jotka niin helposti kietoutuvat minuun.

19 Ja kun haluan riemuita, sydämeni huokaa syntien tähden; kuitenkin minä tiedän, keneen olen turvannut.

20 Minun Jumalani on ollut minun tukeni; hän on johdattanut minut ahdinkojeni lävitse erämaassa, ja hän on varjellut minua suuren syvyyden vesillä.

21 Hän on täyttänyt minut rakkaudellansa, jopa niin että se kuluttaa lihaani.

And after he had made an end of speaking unto them, he spake unto Sam, saying: Blessed art thou, and thy seed; for thou shalt inherit the land like unto thy brother Nephi. And thy seed shall be numbered with his seed; and thou shalt be even like unto thy brother, and thy seed like unto his seed; and thou shalt be blessed in all thy days.

And it came to pass after my father, Lehi, had spoken unto all his household, according to the feelings of his heart and the Spirit of the Lord which was in him, he waxed old. And it came to pass that he died, and was buried.

And it came to pass that not many days after his death, Laman and Lemuel and the sons of Ishmael were angry with me because of the admonitions of the Lord.

For I, Nephi, was constrained to speak unto them, according to his word; for I had spoken many things unto them, and also my father, before his death; many of which sayings are written upon mine other plates; for a more history part are written upon mine other plates.

And upon these I write the things of my soul, and many of the scriptures which are engraven upon the plates of brass. For my soul delighteth in the scriptures, and my heart pondereth them, and writeth them for the learning and the profit of my children.

Behold, my soul delighteth in the things of the Lord; and my heart pondereth continually upon the things which I have seen and heard.

Nevertheless, notwithstanding the great goodness of the Lord, in showing me his great and marvelous works, my heart exclaimeth: O wretched man that I am! Yea, my heart sorroweth because of my flesh; my soul grieveth because of mine iniquities.

I am encompassed about, because of the temptations and the sins which do so easily beset me.

And when I desire to rejoice, my heart groaneth because of my sins; nevertheless, I know in whom I have trusted.

My God hath been my support; he hath led me through mine afflictions in the wilderness; and he hath preserved me upon the waters of the great deep.

He hath filled me with his love, even unto the consuming of my flesh.

22 Hän on saattanut viholliseni häpeään, niin että on saattanut heidät vapisemaan minun edessäni.

23 Katso, hän on kuullut huutoni päivällä, ja hän on antanut minulle näyissä tietoa yöaikaan.

24 Ja päivällä minä olen rohkaistunut voimallisessa rukouksessa hänen edessään; niin, ääneni minä olen lähettänyt korkeuteen; ja enkelit tulivat alas ja palvelivat minua.

25 Ja hänen Henkensä siivillä minun ruumiini on vietty tavattoman korkeille vuorille. Ja minun silmäni ovat nähneet suuria asioita, niin, nimittäin liiankin suuria ihmiselle; sen tähden minua kiellettiin kirjoittamasta niitä.

26 Oi, jos siis olen nähnyt niin suuria asioita, jos Herra alentaen itsensä ihmislasten puoleen on tullut ihmisten luokse niin suuressa armossa, miksi minun sydämeni itkisi ja sieluni viipyisi murheen laaksossa ja lihani riutuisi ja voimani herpaantuisi ahdinkojeni tähden?

27 Ja miksi minä antautuisin syntiin lihani tähden? Niin, miksi minä antaisin periksi kiusauksille, niin että Paholainen saisi sijaa sydämessäni hävittääkseen rauhani ja ahdistaakseen sieluni? Miksi olen vihoisani viholliseni tähden?

28 Herää, sieluni! Älä enää näänny synnin tähden. Riemuitse, oi sydämeni, äläkä enää anna sijaa sieluni viholliselle.

29 Älä enää vihastu vihollisten tähden. Älä herpaannuta voimaani ahdinkojeni tähden.

30 Riemuitse, oi sydämeni, ja huuda Herran puoleen ja sano: Oi Herra, minä ylistän sinua ikuisesti; niin, minun sieluni riemuitsee sinussa, minun Jumalani ja pelastukseni kallio.

31 Oi Herra, lunastathan sieluni? Pelastathan minut vihollisten käsistä? Teethän minut sellaiseksi, että vapisen synnin ilmaantuessa?

32 Olkoot helvetin portit alati minulta suljetut, sillä sydämeni on särkynyt ja mieleni on murtunut! Oi Herra, ethän sulje vanhurskautesi portteja edestäni, jotta voisin kulkea syvän laakson polkua, jotta voisin pysyä tiukasti tasaisella tiellä!

He hath confounded mine enemies, unto the causing of them to quake before me.

Behold, he hath heard my cry by day, and he hath given me knowledge by visions in the night-time.

And by day have I waxed bold in mighty prayer before him; yea, my voice have I sent up on high; and angels came down and ministered unto me.

And upon the wings of his Spirit hath my body been carried away upon exceedingly high mountains. And mine eyes have beheld great things, yea, even too great for man; therefore I was bidden that I should not write them.

O then, if I have seen so great things, if the Lord in his condescension unto the children of men hath visited men in so much mercy, why should my heart weep and my soul linger in the valley of sorrow, and my flesh waste away, and my strength slacken, because of mine afflictions?

And why should I yield to sin, because of my flesh? Yea, why should I give way to temptations, that the evil one have place in my heart to destroy my peace and afflict my soul? Why am I angry because of mine enemy?

Awake, my soul! No longer droop in sin. Rejoice, O my heart, and give place no more for the enemy of my soul.

Do not anger again because of mine enemies. Do not slacken my strength because of mine afflictions.

Rejoice, O my heart, and cry unto the Lord, and say: O Lord, I will praise thee forever; yea, my soul will rejoice in thee, my God, and the rock of my salvation.

O Lord, wilt thou redeem my soul? Wilt thou deliver me out of the hands of mine enemies? Wilt thou make me that I may shake at the appearance of sin?

May the gates of hell be shut continually before me, because that my heart is broken and my spirit is contrite! O Lord, wilt thou not shut the gates of thy righteousness before me, that I may walk in the path of the low valley, that I may be strict in the plain road!

33 Oi Herra, kiedothan minut vanhurskautesi viit-
taan! Oi Herra, valmistathan minulle pakotien vihol-
listeni edeltä! Teethän polkuni suoraksi edessäni!
Ethän aseta kompastuskiveä tielleni, vaan raivaat-
han tien edessäni etkä tuki minun tietäni vaan vihol-
liseni tiet.

34 Oi Herra, sinuun minä olen turvannut, ja sinuun
turvaan ikuisesti. Minä en pane turvaani lihan käsi-
varteen, sillä minä tiedän, että kirottu on se, joka pa-
nee turvansa lihan käsivarteen. Niin, kirottu on se,
joka panee turvansa ihmiseen tai tekee lihan käsivar-
reksensa.

35 Niin, minä tiedän, että Jumala antaa auliisti sille,
joka pyytää. Niin, minun Jumalani antaa minulle,
jos en ano väärin; sen tähden minä korotan ääneni
sinun puoleesi; niin, minä huudan sinun puoleesi,
Jumalani, vanhurskauteni kallio. Katso, minun ääne-
ni on ikuisesti kohoava sinun puoleesi, sinä kallioni
ja ikuinen Jumalani. Aamen.

O Lord, wilt thou encircle me around in the robe
of thy righteousness! O Lord, wilt thou make a way
for mine escape before mine enemies! Wilt thou
make my path straight before me! Wilt thou not
place a stumbling block in my way—but that thou
wouldst clear my way before me, and hedge not up
my way, but the ways of mine enemy.

O Lord, I have trusted in thee, and I will trust in
thee forever. I will not put my trust in the arm of
flesh; for I know that cursed is he that putteth his
trust in the arm of flesh. Yea, cursed is he that put-
teth his trust in man or maketh flesh his arm.

Yea, I know that God will give liberally to him that
asketh. Yea, my God will give me, if I ask not amiss;
therefore I will lift up my voice unto thee; yea, I will
cry unto thee, my God, the rock of my righteousness.
Behold, my voice shall forever ascend up unto thee,
my rock and mine everlasting God. Amen.

2. Nefi 5

- 1 Katso, tapahtui, että minä, Nefi, huusin paljon Herran, Jumalani, puoleen veljieni vihan tähden.
- 2 Mutta katso, heidän vihansa minua vastaan yltyi, niin että he tavoittelivat henkeäni.
- 3 Niin, he nurisivat minua vastaan sanoen: Meidän nuorempi veljemme aikoo hallita meitä, ja meillä on ollut paljon koettelemusta hänen tähtensä; surmatkaamme sen vuoksi nyt hänet, ettei meitä enempää ahdistettaisi hänen sanojensa tähden. Sillä katso, me emme halua häntä hallitsijaksemme, sillä meidän, jotka olemme vanhempia veljiä, kuuluu hallita tätä kansaa.
- 4 Nyt minä en kirjoita näihin levyihin joka sanaa, jonka he sanoivat nuristessaan minua vastaan, vaan minulle riittää, kun sanon, että he tavoittelivat henkeäni.
- 5 Ja tapahtui, että Herra kehotti minua, Nefiä, lähtemään heidän luotaan ja pakenemaan erämaahan, ja kaikkia niitä, jotka halusivat lähteä mukaani.
- 6 Sen vuoksi tapahtui, että minä, Nefi, otin perheeni sekä Soramin ja hänen perheensä ja vanhemman veljeni Samin ja hänen perheensä ja nuoremmat veljeni Jaakobin ja Joosefin sekä sisareni ja kaikki ne, jotka halusivat lähteä mukaani. Ja kaikki ne, jotka halusivat lähteä mukaani, olivat niitä, jotka uskoivat Jumalan varoituksiin ja ilmoituksiin; sen vuoksi he kuulivat sanojani.
- 7 Ja me otimme telttamme ja kaiken, mitä vain saatoimme ottaa, ja matkasimme erämaassa monen päivän ajan. Ja matkattuamme monen päivän ajan me pystytimme telttamme.
- 8 Ja väkeni tahtoi meidän antavan sille paikalle nimeksi Nefi; sen vuoksi me nimitimme sen Nefiksi.
- 9 Ja kaikki ne, jotka olivat minun kanssani, ryhtyivät nimittämään itseään Nefin kansaksi.
- 10 Ja me noudatimme tarkoin Herran tuomioita ja säädöksiä ja käskyjä kaikessa Mooseksen lain mukaan.

2 Nephi 5

Behold, it came to pass that I, Nephi, did cry much unto the Lord my God, because of the anger of my brethren.

But behold, their anger did increase against me, insomuch that they did seek to take away my life.

Yea, they did murmur against me, saying: Our younger brother thinks to rule over us; and we have had much trial because of him; wherefore, now let us slay him, that we may not be afflicted more because of his words. For behold, we will not have him to be our ruler; for it belongs unto us, who are the elder brethren, to rule over this people.

Now I do not write upon these plates all the words which they murmured against me. But it sufficeth me to say, that they did seek to take away my life.

And it came to pass that the Lord did warn me, that I, Nephi, should depart from them and flee into the wilderness, and all those who would go with me.

Wherefore, it came to pass that I, Nephi, did take my family, and also Zoram and his family, and Sam, mine elder brother and his family, and Jacob and Joseph, my younger brethren, and also my sisters, and all those who would go with me. And all those who would go with me were those who believed in the warnings and the revelations of God; wherefore, they did hearken unto my words.

And we did take our tents and whatsoever things were possible for us, and did journey in the wilderness for the space of many days. And after we had journeyed for the space of many days we did pitch our tents.

And my people would that we should call the name of the place Nephi; wherefore, we did call it Nephi.

And all those who were with me did take upon them to call themselves the people of Nephi.

And we did observe to keep the judgments, and the statutes, and the commandments of the Lord in all things, according to the law of Moses.

- 11 Ja Herra oli meidän kanssamme, ja me menes-
tyimme suuresti; sillä me kylvimme siemeniä ja kor-
jasimme runsaan sadon. Ja me aloimme kasvattaa
katraita ja laumoja ja kaikenlaisia eläimiä.
- 12 Ja minä, Nephi, olin ottanut mukaani myös aikakir-
jat, jotka oli kaiverrettu pronssilevyihin, sekä pallon
eli suunnannäyttäjän, jonka Herran käsi oli valmis-
tanut isälleni, niin kuin on kirjoitettu.
- 13 Ja tapahtui, että me aloimme menestyä suuresti ja
lisääntyä maassa.
- 14 Ja minä, Nephi, otin Labanin miekan ja tein sen
mallin mukaisesti monta miekkaa, ettei vain se kan-
sa, jota nyt kutsuttiin lamanilaisiksi, mitenkään kä-
visi kimppuumme ja hävittäisi meitä; sillä minä tie-
sin heidän vihansa minua ja lapsiani ja kaikkia niitä
kohtaan, joita kutsuttiin kansakseni.
- 15 Ja minä opetin kansani rakentamaan rakennuksia
ja käsittelemään kaikenlaista puuta ja rautaa ja ku-
paria ja pronssia ja terästä ja kultaa ja hopeaa ja kal-
lisarvoisia metalleja, joita oli runsaasti.
- 16 Ja minä, Nephi, rakensin temppelin; ja minä raken-
sin sen Salomon temppelin tapaan, paitsi että sitä ei
rakennettu niin monista kalleuksista, sillä niitä ei ol-
lut maasta saatavissa; sen vuoksi sitä ei voitu raken-
taa Salomon temppelin kaltaiseksi. Mutta rakennus-
tapa oli samanlainen kuin Salomon temppelin, ja se
oli tavattoman hienoa tekoa.
- 17 Ja tapahtui, että minä, Nephi, sain kansani ahkeroi-
maan ja tekemään työtä käsillensä.
- 18 Ja tapahtui, että he tahtoivat minut kuninkaaksen-
sa. Mutta minä, Nephi, en halunnut, että heillä olisi
kuningas; kuitenkin tein heidän hyväkseen sen mitä
vallassani oli.
- 19 Ja katso, veljilleni olivat toteutuneet ne Herran sa-
nat, jotka hän puhui heistä sanoen, että minä olisin
heidän johtajansa ja opettajansa. Ja nyt, minä olin
ollut heidän johtajansa ja opettajansa, Herran käsky-
jen mukaisesti, aina siihen asti, kunnes he tavoittelivat
minun henkeäni.

And the Lord was with us; and we did prosper ex-
ceedingly; for we did sow seed, and we did reap
again in abundance. And we began to raise flocks,
and herds, and animals of every kind.

And I, Nephi, had also brought the records which
were engraven upon the plates of brass; and also the
ball, or compass, which was prepared for my father
by the hand of the Lord, according to that which is
written.

And it came to pass that we began to prosper ex-
ceedingly, and to multiply in the land.

And I, Nephi, did take the sword of Laban, and
after the manner of it did make many swords, lest by
any means the people who were now called
Lamanites should come upon us and destroy us; for I
knew their hatred towards me and my children and
those who were called my people.

And I did teach my people to build buildings, and
to work in all manner of wood, and of iron, and of
copper, and of brass, and of steel, and of gold, and of
silver, and of precious ores, which were in great
abundance.

And I, Nephi, did build a temple; and I did con-
struct it after the manner of the temple of Solomon
save it were not built of so many precious things; for
they were not to be found upon the land, wherefore,
it could not be built like unto Solomon's temple. But
the manner of the construction was like unto the
temple of Solomon; and the workmanship thereof
was exceedingly fine.

And it came to pass that I, Nephi, did cause my
people to be industrious, and to labor with their
hands.

And it came to pass that they would that I should
be their king. But I, Nephi, was desirous that they
should have no king; nevertheless, I did for them ac-
cording to that which was in my power.

And behold, the words of the Lord had been ful-
filled unto my brethren, which he spake concerning
them, that I should be their ruler and their teacher.
Wherefore, I had been their ruler and their teacher,
according to the commandments of the Lord, until
the time they sought to take away my life.

20 Ja nyt, toteutui Herran sana, jonka hän puhui minulle sanoen: Mikäli he eivät kuule sinun sanojasi, heidät erotetaan pois Herran luota. Ja katso, heidät erotettiin pois hänen luotaan.

21 Ja hän oli saattanut kirouksen, niin, nimittäin ankaran kirouksen, tulemaan heidän päällensä heidän pahuutensa tähden. Sillä katso, he olivat paaduttaneet sydämensä häntä vastaan, niin että heistä oli tullut kuin piikiveä; ja nyt, koska he olivat valkoisia ja tavattoman ihania ja ihastuttavia, niin jotta he eivät olisi viettelyksenä kansalleni, Herra Jumala muutti heidän ihonsa mustaksi.

22 Ja näin sanoo Herra Jumala: Minä teen heidät inhottaviksi sinun kansallesi, elleivät he tee parannusta pahoista teoistansa.

23 Ja kirottuja ovat sen jälkeläiset, joka sekaantuu heidän jälkeläisiinsä, sillä heidät kirotaan, vieläpä samalla kirouksella. Ja Herra puhui niin, ja niin tapahtui.

24 Ja heidän päällään olevan kirouksen tähden heistä tuli joutilas kansa, täynnä ilkeyttä ja kataluutta, ja he metsästäivät erämaassa petoeläimiä.

25 Ja Herra Jumala sanoi minulle: Heistä tulee ruoska sinun jälkeläisillesi, herättämään heidät muistamaan minua; ja elleivät he muista minua ja kuule minun sanojani, he kurittavat heitä jopa niin, että he tuhoutuvat.

26 Ja tapahtui, että minä, Nefi, vihin Jaakobin ja Joosefin papeiksi ja opettajiksi kansani maahan.

27 Ja tapahtui, että me elimme onnellisina.

28 Ja kolmekymmentä vuotta oli kulunut siitä, kun me lähdimme Jerusalemissa.

29 Ja minä, Nefi, olin kirjoittanut valmistamiini levyihin kansani aikakirjaa tähän asti.

30 Ja tapahtui, että Herra Jumala sanoi minulle: Valmista toiset levyt, ja kaiverra niihin paljon sellaista, mikä on hyvää minun silmissäni, kansasi hyödyksi.

31 Sen vuoksi minä, Nefi, ollakseni kuuliainen Herran käskyille, menin ja valmistin nämä levyt, joihin olen kaivertanut nämä asiat.

Wherefore, the word of the Lord was fulfilled which he spake unto me, saying that: Inasmuch as they will not hearken unto thy words they shall be cut off from the presence of the Lord. And behold, they were cut off from his presence.

And he had caused the cursing to come upon them, yea, even a sore cursing, because of their iniquity. For behold, they had hardened their hearts against him, that they had become like unto a flint; wherefore, as they were white, and exceedingly fair and delightsome, that they might not be enticing unto my people the Lord God did cause a skin of blackness to come upon them.

And thus saith the Lord God: I will cause that they shall be loathsome unto thy people, save they shall repent of their iniquities.

And cursed shall be the seed of him that mixeth with their seed; for they shall be cursed even with the same cursing. And the Lord spake it, and it was done.

And because of their cursing which was upon them they did become an idle people, full of mischief and subtlety, and did seek in the wilderness for beasts of prey.

And the Lord God said unto me: They shall be a scourge unto thy seed, to stir them up in remembrance of me; and inasmuch as they will not remember me, and hearken unto my words, they shall scourge them even unto destruction.

And it came to pass that I, Nephi, did consecrate Jacob and Joseph, that they should be priests and teachers over the land of my people.

And it came to pass that we lived after the manner of happiness.

And thirty years had passed away from the time we left Jerusalem.

And I, Nephi, had kept the records upon my plates, which I had made, of my people thus far.

And it came to pass that the Lord God said unto me: Make other plates; and thou shalt engraven many things upon them which are good in my sight, for the profit of thy people.

Wherefore, I, Nephi, to be obedient to the commandments of the Lord, went and made these plates upon which I have engraven these things.

- 32 Ja minä kaiversin sellaista, mikä on mieluisaa Jumalalle. Ja jos minun kansani on mieltynyt siihen, mikä on Jumalan, se mieltyy kaiverruksiini, jotka ovat näissä levyissä.
- 33 Ja jos kansani haluaa tuntea tarkemmin kansani historiaa, sen täytyy tutkia toisia levyjäni.
- 34 Ja minulle riittää, kun sanon, että neljäkymmentä vuotta oli kulunut, ja meillä oli jo ollut sotia ja kiistoja veljiemme kanssa.

And I engraved that which is pleasing unto God. And if my people are pleased with the things of God they will be pleased with mine engravings which are upon these plates.

And if my people desire to know the more particular part of the history of my people they must search mine other plates.

And it sufficeth me to say that forty years had passed away, and we had already had wars and contentions with our brethren.

2. Nefi 6

- 1 Nefin veljen Jaakobin sanat, jotka hän puhui Nefin kansalle:
- 2 Katso, rakkaat veljeni, Jumala on kutsunut minut, Jaakobin, ja minut on asetettu hänen pyhän järjestyksensä mukaan, ja minut on vihkinyt veljeni Nefi, johon te katsotte kuninkaana eli suojelijana ja jonka turvaan te luotatte, katso, te tiedätte, että minä olen puhunut teille tavattoman monia asioita.
- 3 Kuitenkin minä puhun teille jälleen, sillä minä haluan teidän sielujenne parasta. Niin, minulla on suuri huoli teistä, ja te itse tiedätte, että on aina ollut. Sillä minä olen kehottanut teitä hyvin hartaasti, ja minä olen opettanut teille isäni sanoja, ja minä olen puhunut teille kaikesta siitä, mitä on kirjoitettu, maailman luomisesta alkaen.
- 4 Ja nyt, katso, minä haluan puhua teille siitä, mikä on ja mikä on tuleva; sen vuoksi minä luen teille Jesajan sanoja. Ja ne ovat sanat, jotka veljeni on halunnut minun puhuvan teille. Ja minä puhun teille oman itsenne tähden, jotta oppisitte Jumalanne nimen ja ylistäisitte sitä.
- 5 Ja nyt, sanat, jotka aion lukea, ovat Jesajan sanat, jotka hän puhui koko Israelin huoneesta; sen vuoksi niitä voidaan soveltaa teihin, sillä te olette Israelin huonetta. Ja on paljon sellaista, mitä Jesaja on puhunut, mitä voidaan soveltaa teihin, koska te olette Israelin huonetta.
- 6 Ja nyt, nämä ovat ne sanat: Näin sanoo Herra Jumala: Katso, minä kohotan käteni pakanoille ja nostan viirini kansoille; ja he tuovat poikiasi sylissä ja kantavat tyttäriäsi olkapäillään.
- 7 Ja kuninkaista tulee sinulle kasvatusisiä ja heidän kuningattaristansa sinulle imettäjiä; he kumartuvat kasvoillensa maahan sinun eteesi ja nuolevat tomun sinun jaloistasi; ja sinä opit tietämään, että minä olen Herra, sillä ne, jotka minua odottavat, eivät joudu häpeään.

2 Nephi 6

The words of Jacob, the brother of Nephi, which he spake unto the people of Nephi:

Behold, my beloved brethren, I, Jacob, having been called of God, and ordained after the manner of his holy order, and having been consecrated by my brother Nephi, unto whom ye look as a king or a protector, and on whom ye depend for safety, behold ye know that I have spoken unto you exceedingly many things.

Nevertheless, I speak unto you again; for I am desirous for the welfare of your souls. Yea, mine anxiety is great for you; and ye yourselves know that it ever has been. For I have exhorted you with all diligence; and I have taught you the words of my father; and I have spoken unto you concerning all things which are written, from the creation of the world.

And now, behold, I would speak unto you concerning things which are, and which are to come; wherefore, I will read you the words of Isaiah. And they are the words which my brother has desired that I should speak unto you. And I speak unto you for your sakes, that ye may learn and glorify the name of your God.

And now, the words which I shall read are they which Isaiah spake concerning all the house of Israel; wherefore, they may be likened unto you, for ye are of the house of Israel. And there are many things which have been spoken by Isaiah which may be likened unto you, because ye are of the house of Israel.

And now, these are the words: Thus saith the Lord God: Behold, I will lift up mine hand to the Gentiles, and set up my standard to the people; and they shall bring thy sons in their arms, and thy daughters shall be carried upon their shoulders.

And kings shall be thy nursing fathers, and their queens thy nursing mothers; they shall bow down to thee with their faces towards the earth, and lick up the dust of thy feet; and thou shalt know that I am the Lord; for they shall not be ashamed that wait for me.

- 8 Ja nyt minä, Jaakob, haluan puhua jonkin verran näistä sanoista. Sillä katso, Herra on näyttänyt minulle, että ne, jotka olivat Jerusalemissa, mistä me tulimme, on surmattu tai viety pois vankeina.
- 9 Kuitenkin Herra on näyttänyt minulle, että he palaisivat takaisin. Ja hän on näyttänyt minulle myös, että Herra Jumala, Israelin Pyhä, on ilmaiseva itsensä heille lihassa; ja sen jälkeen kun hän ilmaisisi itsensä, he ruoskisivat häntä ja ristiinnaulitsisivat hänet, sen enkelin sanojen mukaan, joka puhui siitä minulle.
- 10 Ja kun he ovat paaduttaneet sydämensä ja niskoitelleet Israelin Pyhää vastaan, katso, Israelin Pyhän tuomiot tulevat heidän päälleen. Ja tulee aika, jolloin heitä lyödään ja ahdistetaan.
- 11 Ja nyt, kun heitä on ajettu sinne tänne – sillä näin enkeli sanoi – monia ahdistetaan lihassa, eikä heidän sallita menehtyä uskollisten rukousten tähden; heidät hajotetaan ja heitä lyödään ja vihataan, mutta kuitenkin Herra on oleva heille armollinen, niin että kun he tulevat tuntemaan Lunastajansa, heidät kootaan jälleen yhteen perintömaihinsa.
- 12 Ja siunattuja ovat pakanat, he, joista profeetta on kirjoittanut; sillä katso, jos he tekevät parannuksen eivätkä taistele Siionia vastaan eivätkä liity siihen suureen ja iljettävään kirkkoon, he pelastuvat; sillä Herra Jumala on toteuttava liittonsa, jotka hän on tehnyt lastensa kanssa; ja tästä syystä profeetta on kirjoittanut nämä asiat.
- 13 Ja nyt ne, jotka taistelevat Siionia ja Herran liittokansaa vastaan, joutuvat nuolemaan tomun heidän jaloistaan; eikä Herran kansa joudu häpeään. Sillä Herran kansa ovat ne, jotka häntä odottavat; sillä he odottavat yhä Messiaan tulemistä.

And now I, Jacob, would speak somewhat concerning these words. For behold, the Lord has shown me that those who were at Jerusalem, from whence we came, have been slain and carried away captive.

Nevertheless, the Lord has shown unto me that they should return again. And he also has shown unto me that the Lord God, the Holy One of Israel, should manifest himself unto them in the flesh; and after he should manifest himself they should scourge him and crucify him, according to the words of the angel who spake it unto me.

And after they have hardened their hearts and stiffened their necks against the Holy One of Israel, behold, the judgments of the Holy One of Israel shall come upon them. And the day cometh that they shall be smitten and afflicted.

Wherefore, after they are driven to and fro, for thus saith the angel, many shall be afflicted in the flesh, and shall not be suffered to perish, because of the prayers of the faithful; they shall be scattered, and smitten, and hated; nevertheless, the Lord will be merciful unto them, that when they shall come to the knowledge of their Redeemer, they shall be gathered together again to the lands of their inheritance.

And blessed are the Gentiles, they of whom the prophet has written; for behold, if it so be that they shall repent and fight not against Zion, and do not unite themselves to that great and abominable church, they shall be saved; for the Lord God will fulfil his covenants which he has made unto his children; and for this cause the prophet has written these things.

Wherefore, they that fight against Zion and the covenant people of the Lord shall lick up the dust of their feet; and the people of the Lord shall not be ashamed. For the people of the Lord are they who wait for him; for they still wait for the coming of the Messiah.

- 14 Ja katso, profeetan sanojen mukaan Messias on jälleen toisen kerran ryhtyvä voittamaan heitä takaisin; sen vuoksi hän ilmaisee itsensä heille voimassa ja suuressa kirkkaudessa, heidän vihollistensa tuhoksi, kun tulee se aika, jolloin he uskovat häneen; eikä hän hävitä ketään, joka uskoo häneen.
- 15 Ja ne, jotka eivät usko häneen, hävitetään tulella ja rajuilmalla ja maanjäristyksillä ja verenvuodatuksilla ja ruttotaudilla ja nälänhädällä. Ja he tulevat tietämään, että Herra on Jumala, Israelin Pyhä.
- 16 Sillä otetaanko väkevältä saalis, tai vapautetaanko laillinen vanki?
- 17 Mutta näin sanoo Herra: Väkevänkin vangit otetaan pois, ja pelätyn saalis vapautetaan, sillä Väkevä Jumala vapauttaa liittokansansa. Sillä näin sanoo Herra: Minä taistelen niitä vastaan, jotka sinua vastaan taistelevat –
- 18 ja minä syötän sinun sortajillesi heidän omaa lihaansa; ja he juopuvat omasta verestään kuin makeasta viinistä; ja kaikki liha on tietävä, että minä, Herra, olen sinun Vapahtajasi ja sinun Lunastajasi, Jaakobin Väkevä.

And behold, according to the words of the prophet, the Messiah will set himself again the second time to recover them; wherefore, he will manifest himself unto them in power and great glory, unto the destruction of their enemies, when that day cometh when they shall believe in him; and none will he destroy that believe in him.

And they that believe not in him shall be destroyed, both by fire, and by tempest, and by earthquakes, and by bloodsheds, and by pestilence, and by famine. And they shall know that the Lord is God, the Holy One of Israel.

For shall the prey be taken from the mighty, or the lawful captive delivered?

But thus saith the Lord: Even the captives of the mighty shall be taken away, and the prey of the terrible shall be delivered; for the Mighty God shall deliver his covenant people. For thus saith the Lord: I will contend with them that contendeth with thee—

And I will feed them that oppress thee, with their own flesh; and they shall be drunken with their own blood as with sweet wine; and all flesh shall know that I the Lord am thy Savior and thy Redeemer, the Mighty One of Jacob.

2. Nefi 7

- 1 Niin, sillä näin sanoo Herra: Olenko minä lähettänyt sinut pois, tai olenko minä sinut iäksi karkottanut? Sillä näin sanoo Herra: Missä on teidän äitinne erokirja? Kenen luokse minä olen sinut lähettänyt, tai kenelle velkojalleni minä olen teidät myynyt? Niin, kenelle olen teidät myynyt? Katso, pahojen tekojenne tähden te olette myyneet itse itsenne, ja teidän rikkomustenne tähden äitinne on lähetetty pois.
- 2 Ja nyt, kun saavuin, ei ollut ketään; kun kutsuin, niin ei ollut ketään vastaamassa. Oi Israelin huone, onko minun käteni käynyt liian lyhyeksi lunastamaan, tai olenko minä voimaton vapauttamaan? Katso, nuhtelullani minä kuivaan meren, minä teen heidän virtansa autiomaaksi ja saatan niiden kalat lemuamaan, koska vedet ovat kuivuneet, ja ne kuolevat janoon.
- 3 Minä puen taivaat mustiin, ja säkkikankaaseen minä ne verhoan.
- 4 Herra Jumala on antanut minulle oppineiden kielien, jotta taitaisin puhua sanan ajallansa sinulle, oi Israelin huone. Kun olet uupunut, hän herättää aamu aamulta. Hän herättää korvani kuulemaan oppineiden tavoin.
- 5 Herra Jumala on aukaissut minun korvani, enkä minä kapinoinut enkä kääntynyt pois.
- 6 Minä annoin selkäni lyötäväksi ja poskieni parran revittäväksi. Minä en kätkenyt kasvojani häväistykseltä ja sylkäisyiltä.
- 7 Sillä Herra Jumala auttaa minua, sen tähden minua ei saateta häpeään. Sen tähden olen kovettanut kasvoni piikiven kaltaisiksi, ja minä tiedän, etten joudu häpeään.
- 8 Ja Herra on lähellä, ja hän osoittaa syyttömyyteni. Kuka tahtoo kiistellä kanssani? Astukaamme yhdessä esiin. Kuka on minun vastustajani? Tulkoon hän lähelleni, niin minä lyön hänet suuni voimalla.
- 9 Sillä Herra Jumala auttaa minua. Ja kaikki ne, jotka tuomitsevat minut, katso, kaikki he käyvät vanhoiksi kuin vaate, ja koi syö heidät.
- 10 Kuka teistä on se, joka pelkää Herraa ja joka tottelee hänen palvelijansa ääntä mutta joka vaeltaa pimeydessä ja on valoa vailla?

2 Nephi 7

Yea, for thus saith the Lord: Have I put thee away, or have I cast thee off forever? For thus saith the Lord: Where is the bill of your mother's divorcement? To whom have I put thee away, or to which of my creditors have I sold you? Yea, to whom have I sold you? Behold, for your iniquities have ye sold yourselves, and for your transgressions is your mother put away.

Wherefore, when I came, there was no man; when I called, yea, there was none to answer. O house of Israel, is my hand shortened at all that it cannot redeem, or have I no power to deliver? Behold, at my rebuke I dry up the sea, I make their rivers a wilderness and their fish to stink because the waters are dried up, and they die because of thirst.

I clothe the heavens with blackness, and I make sackcloth their covering.

The Lord God hath given me the tongue of the learned, that I should know how to speak a word in season unto thee, O house of Israel. When ye are weary he waketh morning by morning. He waketh mine ear to hear as the learned.

The Lord God hath opened mine ear, and I was not rebellious, neither turned away back.

I gave my back to the smiter, and my cheeks to them that plucked off the hair. I hid not my face from shame and spitting.

For the Lord God will help me, therefore shall I not be confounded. Therefore have I set my face like a flint, and I know that I shall not be ashamed.

And the Lord is near, and he justifieth me. Who will contend with me? Let us stand together. Who is mine adversary? Let him come near me, and I will smite him with the strength of my mouth.

For the Lord God will help me. And all they who shall condemn me, behold, all they shall wax old as a garment, and the moth shall eat them up.

Who is among you that feareth the Lord, that obeyeth the voice of his servant, that walketh in darkness and hath no light?

11 Katso, kaikki te, jotka sytytätte liekin ja jotka ympäröitte itsenne kipinöillä, vaeltakaa oman tulenne valossa ja kipinöissä, jotka itse sytytitte. Tämän te saatte minun kädestäni: te laskeudutte murheisina lepoon.

Behold all ye that kindle fire, that compass yourselves about with sparks, walk in the light of your fire and in the sparks which ye have kindled. This shall ye have of mine hand—ye shall lie down in sorrow.

2. Nefi 8

- 1 Kuulkaa minua, te, jotka tavoittelette vanhurskautta. Katsokaa sitä kalliota, josta teidät on lohkaistu, ja siitä kaivosonkaloa, josta teidät on kaivettu.
- 2 Katsokaa Abrahamia, isääänne, ja Saaraa, häntä joka teidät synnytti; sillä minä kutsuin hänet, Abrahamin, yksinään ja siunasin hänet.
- 3 Sillä Herra lohduttaa Siionia, hän lohduttaa kaikkia sen autioita paikkoja; ja hän tekee sen autiomaan Eedenin kaltaiseksi ja sen aron kuin Herran puutarhaksi. Riemu ja ilo on oleva siellä, kiitos ja ylistyslaulu.
- 4 Kuule minua, kansani, ja kallista minulle korvasi, oi kansakuntani; sillä laki lähtee minusta, ja minä säädän oikeuteni kansojen valoksi.
- 5 Minun vanhurskauteni on lähellä, minun pelastukseni on lähtenyt matkaan, ja minun käsivarteni on tuomitseva kansan. Saaret odottavat minua, ja minun käsivarteeni ne turvaavat.
- 6 Kohottakaa katseenne taivaita kohden, ja katselkaa maata alhaalla; sillä taivaat katoavat pois kuin savu, ja maa käy vanhaksi kuin vaate; ja sen asukkaat kuolevat samalla tavalla. Mutta minun pelastukseni pysyy ikuisesti eikä minun vanhurskauteni häviä.
- 7 Kuulkaa minua, te, jotka tunnette vanhurskauden, kansa, jonka sydämeen minä olen kirjoittanut lakini; älkää pelätkö ihmisten pilkkaa, älkääkä säikkykö heidän herjauksiaan.
- 8 Sillä koi syö heidät niin kuin vaateen, ja toukka syö heitä kuin villaa. Mutta minun vanhurskauteni pysyy ikuisesti ja minun pelastukseni polvesta polveen.
- 9 Herää, herää! Pukeudu voimaan, oi Herran käsivarsi; herää niin kuin muinaisina päivinä. Etkö sinä ole se, joka on iskenyt hengiltä Rahabin ja haavoittanut lohikäärmettä?
- 10 Etkö sinä ole se, joka on kuivannut meren, suuren syvyyden vedet; joka on muuttanut meren syvänteet tieksi lunastettujen kulkea yli?

2 Nephi 8

Hearken unto me, ye that follow after righteousness. Look unto the rock from whence ye are hewn, and to the hole of the pit from whence ye are digged.

Look unto Abraham, your father, and unto Sarah, she that bare you; for I called him alone, and blessed him.

For the Lord shall comfort Zion, he will comfort all her waste places; and he will make her wilderness like Eden, and her desert like the garden of the Lord. Joy and gladness shall be found therein, thanksgiving and the voice of melody.

Hearken unto me, my people; and give ear unto me, O my nation; for a law shall proceed from me, and I will make my judgment to rest for a light for the people.

My righteousness is near; my salvation is gone forth, and mine arm shall judge the people. The isles shall wait upon me, and on mine arm shall they trust.

Lift up your eyes to the heavens, and look upon the earth beneath; for the heavens shall vanish away like smoke, and the earth shall wax old like a garment; and they that dwell therein shall die in like manner. But my salvation shall be forever, and my righteousness shall not be abolished.

Hearken unto me, ye that know righteousness, the people in whose heart I have written my law, fear ye not the reproach of men, neither be ye afraid of their revilings.

For the moth shall eat them up like a garment, and the worm shall eat them like wool. But my righteousness shall be forever, and my salvation from generation to generation.

Awake, awake! Put on strength, O arm of the Lord; awake as in the ancient days. Art thou not he that hath cut Rahab, and wounded the dragon?

Art thou not he who hath dried the sea, the waters of the great deep; that hath made the depths of the sea a way for the ransomed to pass over?

- 11 Ja nyt, Herran lunastetut palaavat ja tulevat laulaen Siioniin; ja heidän päällänsä on ikuinen riemu ja pyhyys, ja he saavat ilon ja riemun; murhe ja suru pakenevat.
- 12 Minä olen, niin, minä olen teidän lohduttajanne. Katso, kuka sinä olet, että pelkää ihmistä, joka on kuoleva, ja ihmislasta, jonka käy niin kuin ruohon?
- 13 Ja unohdat Herran, Luojaasi, joka on levittänyt aukeita taivaat ja laskenut maan perustukset, ja olet pelännyt alati joka päivä sortajan raivoa, niin kuin hän olisi valmis tuhoamaan? Ja missä on sortajan raivo?
- 14 Vangittu maanpakolainen pääsee pian vapaaksi, eikä hän kuole vankikuoppaan eikä häneltä puutu leipää.
- 15 Mutta minä olen Herra, sinun Jumalasi, jonka aallot pauhasivat; Herra Sebaot on minun nimeni.
- 16 Ja minä olen pannut sanani sinun suuhusi ja kätenyt sinut käteni varjoon pystyttäakseni taivaat ja laskeakseni maan perustukset ja sanoakseni Siionille: Katso, sinä olet minun kansani.
- 17 Herää, herää, nouse, oi Jerusalem, joka olet juonut Herran kädestä hänen kiivautensa maljan – sinä olet juonut vavistuksen maljan pohjasakat viimeiseen pisaraan.
- 18 Eikä ketään taluttajaa kaikkien niiden poikien joukossa, jotka hän on synnyttänyt; ei ketään käteen tarttujaa kaikissa niissä pojissa, jotka hän on kasvatanut.
- 19 Nämä kaksi poikaa ovat tulleet luoksesi sinua säälimään – hävitystäsi ja tuhoasi ja nälkää ja miekkaa – ja kenen avulla minä sinua lohdutan?
- 20 Sinun poikasi ovat taintuneet näitä kahta lukuun ottamatta; he makaavat kaikkien katujen päässä; kuin villihärkä verkossa, he ovat täynnä Herran kiivautta, sinun Jumalasi nuhdetta.
- 21 Kuule siis nyt tätä, sinä poloinen ja päihtynyt, vaikka et viinistä:

Therefore, the redeemed of the Lord shall return, and come with singing unto Zion; and everlasting joy and holiness shall be upon their heads; and they shall obtain gladness and joy; sorrow and mourning shall flee away.

I am he; yea, I am he that comforteth you. Behold, who art thou, that thou shouldst be afraid of man, who shall die, and of the son of man, who shall be made like unto grass?

And forgettest the Lord thy maker, that hath stretched forth the heavens, and laid the foundations of the earth, and hast feared continually every day, because of the fury of the oppressor, as if he were ready to destroy? And where is the fury of the oppressor?

The captive exile hasteneth, that he may be loosed, and that he should not die in the pit, nor that his bread should fail.

But I am the Lord thy God, whose waves roared; the Lord of Hosts is my name.

And I have put my words in thy mouth, and have covered thee in the shadow of mine hand, that I may plant the heavens and lay the foundations of the earth, and say unto Zion: Behold, thou art my people.

Awake, awake, stand up, O Jerusalem, which hast drunk at the hand of the Lord the cup of his fury—thou hast drunken the dregs of the cup of trembling wrung out—

And none to guide her among all the sons she hath brought forth; neither that taketh her by the hand, of all the sons she hath brought up.

These two sons are come unto thee, who shall be sorry for thee—thy desolation and destruction, and the famine and the sword—and by whom shall I comfort thee?

Thy sons have fainted, save these two; they lie at the head of all the streets; as a wild bull in a net, they are full of the fury of the Lord, the rebuke of thy God.

Therefore hear now this, thou afflicted, and drunken, and not with wine:

- 22 Näin sanoo sinun Herrasi: Herra ja sinun Jumalasi ajaa kansansa asiaa; katso, minä olen ottanut pois sinun kädestäsi vavistuksen maljan, kiivauteni maljan pohjasakat; sinun ei enää tarvitse juoda siitä.
- 23 Vaan minä panen sen sinun ahdistajiesi käteen, niiden, jotka ovat sanoneet sielullesi: Kumarru maahan, että voimme kulkea ylitse! – Ja sinä olet antanut ruumiisi maankamaraksi ja kaduksi kulkijoille.
- 24 Herää, herää, pukeudu voimaasi, oi Siion; pukeudu kauniisiin vaatteisiisi, oi Jerusalem, pyhä kaupunki; sillä vastedes ei tule sinun sisällesi enää ympärileikkaamaton eikä epäpuhdas.
- 25 Ravista tomu yltäsi, nouse, istuudu, oi Jerusalem; irrota kahleet kaulastasi, oi vangittu tytär Siion!

Thus saith thy Lord, the Lord and thy God pleading the cause of his people; behold, I have taken out of thine hand the cup of trembling, the dregs of the cup of my fury; thou shalt no more drink it again.

But I will put it into the hand of them that afflict thee; who have said to thy soul: Bow down, that we may go over—and thou hast laid thy body as the ground and as the street to them that went over.

Awake, awake, put on thy strength, O Zion; put on thy beautiful garments, O Jerusalem, the holy city; for henceforth there shall no more come into thee the uncircumcised and the unclean.

Shake thyself from the dust; arise, sit down, O Jerusalem; loose thyself from the bands of thy neck, O captive daughter of Zion.

2. Nefi 9

- 1 Ja nyt, rakkaat veljeni, minä olen lukenut nämä, jotta te tietäisitte Herran liitoista, jotka hän on tehnyt koko Israelin huoneen kanssa –
- 2 jotka hän on puhunut juutalaisille pyhien profeettojensa suulla aina alusta asti, polvesta polveen, kunnes tulee aika, jolloin heidät tuodaan takaisin Jumalan tosi kirkkoon ja lammastarhaan, kun heidät kootaan kotiin perintömaihinsa ja asetetaan asumaan kaikkiin lupauksen maihinsa.
- 3 Katso, rakkaat veljeni, minä puhun teille tämän, jotta te riemuitsisitte ja nostaisitte pääanne ikuisesti niiden siunausten tähden, jotka Herra Jumala suo teidän lapsillenne.
- 4 Sillä minä tiedän, että te olette tutkineet paljon, monet teistä, tietääksenne tulevista asioista; sen vuoksi minä tiedän teidän tietävän, että meidän lihamme täytyy kuihtua ja kuolla; kuitenkin me saamme ruumiissamme nähdä Jumalan.
- 5 Niin, minä tiedän teidän tietävän, että hän näyttyy ruumiissa niille, jotka ovat Jerusalemissa, mistä me tulimme; sillä on tarpeen, että se tapahtuu heidän keskuudessaan; sillä on välttämätöntä, että suuri Luoja sallii itsensä tulla ihmisen alamaiseksi lihassa ja kuolee kaikkien ihmisten puolesta, jotta kaikki ihmiset voisivat tulla hänen alamaiseksi.
- 6 Sillä koska kuolema on tullut kaikkien ihmisten osaksi, suuren Luojan armollisen suunnitelman toteuttamiseksi on oltava ylösnousemuksen voima, ja ylösnousemuksen on tultava ihmisen osaksi lankeemuksen tähden; ja lankeemus tuli rikkomuksen tähden; ja koska ihmisestä tuli langennut, hänet erotettiin pois Herran luota.
- 7 Sen vuoksi on oltava ääretön sovitus – ellei olisi ääretöntä sovitusta, tämä katoava ei voisi pukeutua katoamattomaan. Sen vuoksi ensimmäisen tuomion, joka kohtasi ihmistä, olisi täytynyt jäädä voimaan loputtomasti. Ja jos niin, tämä liha olisi joutunut äitiinsä maahan lahoamaan ja hajoamaan ollakseen enää nousematta.

2 Nephi 9

And now, my beloved brethren, I have read these things that ye might know concerning the covenants of the Lord that he has covenanted with all the house of Israel—

That he has spoken unto the Jews, by the mouth of his holy prophets, even from the beginning down, from generation to generation, until the time comes that they shall be restored to the true church and fold of God; when they shall be gathered home to the lands of their inheritance, and shall be established in all their lands of promise.

Behold, my beloved brethren, I speak unto you these things that ye may rejoice, and lift up your heads forever, because of the blessings which the Lord God shall bestow upon your children.

For I know that ye have searched much, many of you, to know of things to come; wherefore I know that ye know that our flesh must waste away and die; nevertheless, in our bodies we shall see God.

Yea, I know that ye know that in the body he shall show himself unto those at Jerusalem, from whence we came; for it is expedient that it should be among them; for it behooveth the great Creator that he suffereth himself to become subject unto man in the flesh, and die for all men, that all men might become subject unto him.

For as death hath passed upon all men, to fulfil the merciful plan of the great Creator, there must needs be a power of resurrection, and the resurrection must needs come unto man by reason of the fall; and the fall came by reason of transgression; and because man became fallen they were cut off from the presence of the Lord.

Wherefore, it must needs be an infinite atonement—save it should be an infinite atonement this corruption could not put on incorruption. Wherefore, the first judgment which came upon man must needs have remained to an endless duration. And if so, this flesh must have laid down to rot and to crumble to its mother earth, to rise no more.

- 8 Oi Jumalan viisautta, hänen laupeuttaan ja armonaan! Sillä katso, ellei liha enää koskaan nousisi, meidän henkemme täytyisi joutua sen enkelin alaisuuteen, joka lankesi iankaikkisen Jumalan edestä ja tuli Perkeleeksi, ollakseen enää nousematta.
- 9 Ja meidän henkemme olisi täytynyt tulla hänen kaltaisekseen ja meistä olisi täytynyt tulla riivaajia, Perkeleen enkeleitä, niin että olisimme joutuneet suljetuiksi pois Jumalamme luota ja jäämään valheiden isän luo, kurjuuteen niin kuin hänkin, niin, sen olennon luo, joka petti ensimmäiset vanhempamme ja joka muuttaa itsensä miltei valon enkeliksi ja yllyttää ihmislapsia salaisiin murhaliittoihin ja kaikenlaisiin salaisiin pimeyden tekoihin.
- 10 Oi kuinka suuri on meidän Jumalamme hyvyys, hänen, joka valmistaa meille pakokeinon tämän kauhean hirviön otteesta, eli tuon hirviön, kuoleman ja helvetin, jota minä kutsun ruumiin kuolemaksi ja myös hengen kuolemaksi.
- 11 Ja meidän Jumalamme, Israelin Pyhän, vapautuskeinon ansiosta tämä kuolema, josta minä olen puhunut, joka on ajallinen, luovuttaa kuolleensa; tämä kuolema on hauta.
- 12 Ja tämä kuolema, josta olen puhunut, joka on hengellinen kuolema, luovuttaa kuolleensa; tämä hengellinen kuolema on helvetti; sen vuoksi kuoleman ja helvetin on luovutettava kuolleensa, ja helvetin on luovutettava vangitut henkensä, ja haudan on luovutettava vangitut ruumiinsa, ja ihmisten ruumis ja henki yhdistetään jälleen toisiinsa, ja se tapahtuu Israelin Pyhän ylösnousemuksen voimasta.
- 13 Oi kuinka suuri on Jumalamme suunnitelma! Sillä toisaalta Jumalan paratiisin on luovutettava vanhurskaiden henget, ja haudan on luovutettava vanhurskaiden ruumiit, ja henki ja ruumis yhdistetään jälleen, ja kaikista ihmisistä tulee katoamattomia ja kuolemattomia, ja he ovat eläviä sieluja, joilla on täydellinen tieto, kuten meillä lihassa, paitsi että meidän tietomme tulee täydelliseksi.
- 14 Ja niin meillä on oleva täydellinen tieto kaikesta syyllisyydestämme ja epäpuhtaudestamme ja alastomuudestamme; ja vanhurskailla on oleva täydellinen tieto ilostaan ja vanhurskaudesta, ja he ovat puhtautteen, niin, nimittäin vanhurskauden viittaan.

O the wisdom of God, his mercy and grace! For behold, if the flesh should rise no more our spirits must become subject to that angel who fell from before the presence of the Eternal God, and became the devil, to rise no more.

And our spirits must have become like unto him, and we become devils, angels to a devil, to be shut out from the presence of our God, and to remain with the father of lies, in misery, like unto himself; yea, to that being who beguiled our first parents, who transformeth himself nigh unto an angel of light, and stirreth up the children of men unto secret combinations of murder and all manner of secret works of darkness.

O how great the goodness of our God, who prepareth a way for our escape from the grasp of this awful monster; yea, that monster, death and hell, which I call the death of the body, and also the death of the spirit.

And because of the way of deliverance of our God, the Holy One of Israel, this death, of which I have spoken, which is the temporal, shall deliver up its dead; which death is the grave.

And this death of which I have spoken, which is the spiritual death, shall deliver up its dead; which spiritual death is hell; wherefore, death and hell must deliver up their dead, and hell must deliver up its captive spirits, and the grave must deliver up its captive bodies, and the bodies and the spirits of men will be restored one to the other; and it is by the power of the resurrection of the Holy One of Israel.

O how great the plan of our God! For on the other hand, the paradise of God must deliver up the spirits of the righteous, and the grave deliver up the body of the righteous; and the spirit and the body is restored to itself again, and all men become incorruptible, and immortal, and they are living souls, having a perfect knowledge like unto us in the flesh, save it be that our knowledge shall be perfect.

Wherefore, we shall have a perfect knowledge of all our guilt, and our uncleanness, and our nakedness; and the righteous shall have a perfect knowledge of their enjoyment, and their righteousness, being clothed with purity, yea, even with the robe of righteousness.

- 15 Ja tapahtuu, että kun kaikki ihmiset ovat siirtyneet tästä ensimmäisestä kuolemasta elämään, koska heistä on tullut kuolemattomia, heidän täytyy saapua Israelin Pyhän tuomioistuimen eteen; ja sitten tulee tuomio, ja silloin heidät on tuomittava Jumalan pyhän tuomion mukaisesti.
- 16 Ja niin totta kuin Herra elää, sillä Herra Jumala on näin puhunut, ja se on hänen iankaikkinen sanansa, joka ei voi kadota, että ne, jotka ovat vanhurskaita, ovat edelleenkin vanhurskaita, ja ne, jotka ovat saastaisia, ovat edelleenkin saastaisia; ja nyt, ne, jotka ovat saastaisia, ovat Perkele ja hänen enkelinsä, ja he joutuvat ikuisen tuleen, joka on heille valmistettu; ja heidän piinansa on kuin tuli- ja tulikivijärvi, jonka liekki kohoaa ylös aina ja ikuisesti ja vailla loppua.
- 17 Oi meidän Jumalamme suuruutta ja oikeudenmukaisuutta! Sillä hän toteuttaa kaikki sanansa, ja ne ovat lähteneet hänen suustansa, ja hänen lakinsa on täytyttävä.
- 18 Mutta katso, vanhurskaat, Israelin Pyhän pyhät, ne, jotka ovat uskoneet Israelin Pyhään, ne, jotka ovat kestäneet maailman ristit ja halveksineet sen häväistystä, he perivät Jumalan valtakunnan, joka on ollut valmistettuna heille maailman perustamisesta asti, ja heidän ilonsa on täysi ikuisesti.
- 19 Oi meidän Jumalamme, Israelin Pyhän, armon suuruutta! Sillä hän pelastaa pyhänsä tuolta kauhealta hirviöltä, Perkeleeltä, ja kuolemalta ja helveltä, ja siitä tuli- ja tulikivijärvestä, joka on loputon piina.
- 20 Oi kuinka suuri on meidän Jumalamme pyhyys! Sillä hän tietää kaiken, eikä ole mitään, mitä hän ei tietäisi.
- 21 Ja hän tulee maailmaan voidakseen pelastaa kaikki ihmiset, jos he kuulevat hänen ääntään; sillä katso, hän kärsii kaikkien ihmisten tuskat, niin, jokaisen elävän olennon tuskat, niin miesten, naisten kuin lastenkin, jotka kuuluvat Aadamin sukuun.
- 22 Ja hän kärsii tämän, jotta ylösnousemus tulisi kaikkien ihmisten osaksi, jotta kaikki seisoisivat hänen edessään suurena tuomiopäivänä.

And it shall come to pass that when all men shall have passed from this first death unto life, insomuch as they have become immortal, they must appear before the judgment-seat of the Holy One of Israel; and then cometh the judgment, and then must they be judged according to the holy judgment of God.

And assuredly, as the Lord liveth, for the Lord God hath spoken it, and it is his eternal word, which cannot pass away, that they who are righteous shall be righteous still, and they who are filthy shall be filthy still; wherefore, they who are filthy are the devil and his angels; and they shall go away into everlasting fire, prepared for them; and their torment is as a lake of fire and brimstone, whose flame ascendeth up forever and ever and has no end.

O the greatness and the justice of our God! For he executeth all his words, and they have gone forth out of his mouth, and his law must be fulfilled.

But, behold, the righteous, the saints of the Holy One of Israel, they who have believed in the Holy One of Israel, they who have endured the crosses of the world, and despised the shame of it, they shall inherit the kingdom of God, which was prepared for them from the foundation of the world, and their joy shall be full forever.

O the greatness of the mercy of our God, the Holy One of Israel! For he delivereth his saints from that awful monster the devil, and death, and hell, and that lake of fire and brimstone, which is endless torment.

O how great the holiness of our God! For he knoweth all things, and there is not anything save he knows it.

And he cometh into the world that he may save all men if they will hearken unto his voice; for behold, he suffereth the pains of all men, yea, the pains of every living creature, both men, women, and children, who belong to the family of Adam.

And he suffereth this that the resurrection might pass upon all men, that all might stand before him at the great and judgment day.

23 Ja hän käskee kaikkia ihmisiä, että heidän on tehtävä parannus ja otettava kaste hänen nimeensä uskoen täydellisesti Israelin Pyhään, tai muuten heitä ei voida pelastaa Jumalan valtakuntaan.

24 Ja elleivät he tee parannusta ja usko hänen nimeensä ja ota kastetta hänen nimeensä ja kestä loppuun asti, heidät on tuomittava, sillä Herra Jumala, Israelin Pyhä, on näin puhunut.

25 Ja nyt, hän on antanut lain; ja missä lakia ei ole annettu, siinä ei ole rangaistusta; ja missä ei ole rangaistusta, siinä ei ole tuomiota; ja missä ei ole tuomiota, siinä Israelin Pyhän armoteoilla on oikeus heihin, sovituksen tähden; sillä he ovat vapautettuja hänen voimansa avulla.

26 Sillä sovitus tyydyttää hänen oikeudenmukaisuutensa vaatimukset kaikkiin niihin nähden, joille lakia ei ole annettu, niin että he ovat vapautettuja tuon kauhean hirviön, kuoleman ja helvetin ja Perkeleen, vallasta ja tuli- ja tulikivijärvestä, joka on loputon piina; ja heidät tuodaan takaisin sen Jumalan luokse, joka antoi heille hengen ja joka on Israelin Pyhä.

27 Mutta voi sitä, jolle laki on annettu, niin, jolla on kaikki Jumalan käskyt niin kuin meillä ja joka rikoo niitä ja joka tuhlaa koetusaikansa, sillä kauhea on hänen tilansa!

28 Oi tuota Paholaisen viekasta suunnitelmaa! Oi ihmisten turhamaisuutta ja heikkoutta ja järjettömyyttä! Kun he ovat oppineita, he pitävät itseään viisaina eivätkä kuule Jumalan neuvoa, sillä he panevat sen syrjään luullen tietävänsä itse, minkä vuoksi heidän viisautensa on järjettömyyttä, eikä se heitä hyödytä. Ja he hukkuvat.

29 Mutta on hyvä olla oppinut, jos he kuulevat Jumalan neuvoja.

30 Mutta voi rikkaita, jotka ovat rikkaita maailman tavarasta. Sillä rikkautensa tähden he halveksivat köyhiä, ja he vainoavat sävyisiä, ja heidän sydämensä on heidän aarteissaan; sen vuoksi heidän aarteensa on heidän jumalansa. Ja katso, heidän aarteensa katoaa heidän mukanaan.

31 Ja voi kuuroja, jotka eivät tahdo kuulla; sillä he hukkuvat.

32 Voi sokeita, jotka eivät tahdo nähdä, sillä hekin hukkuvat.

And he commandeth all men that they must repent, and be baptized in his name, having perfect faith in the Holy One of Israel, or they cannot be saved in the kingdom of God.

And if they will not repent and believe in his name, and be baptized in his name, and endure to the end, they must be damned; for the Lord God, the Holy One of Israel, has spoken it.

Wherefore, he has given a law; and where there is no law given there is no punishment; and where there is no punishment there is no condemnation; and where there is no condemnation the mercies of the Holy One of Israel have claim upon them, because of the atonement; for they are delivered by the power of him.

For the atonement satisfieth the demands of his justice upon all those who have not the law given to them, that they are delivered from that awful monster, death and hell, and the devil, and the lake of fire and brimstone, which is endless torment; and they are restored to that God who gave them breath, which is the Holy One of Israel.

But wo unto him that has the law given, yea, that has all the commandments of God, like unto us, and that transgresseth them, and that wasteth the days of his probation, for awful is his state!

O that cunning plan of the evil one! O the vainness, and the frailties, and the foolishness of men! When they are learned they think they are wise, and they hearken not unto the counsel of God, for they set it aside, supposing they know of themselves, wherefore, their wisdom is foolishness and it profiteth them not. And they shall perish.

But to be learned is good if they hearken unto the counsels of God.

But wo unto the rich, who are rich as to the things of the world. For because they are rich they despise the poor, and they persecute the meek, and their hearts are upon their treasures; wherefore, their treasure is their god. And behold, their treasure shall perish with them also.

And wo unto the deaf that will not hear; for they shall perish.

Wo unto the blind that will not see; for they shall perish also.

33 Voi sydämeltään ympärileikkaamattomia, sillä tie-
to heidän pahoista teoistansa vaivaa heitä viimeisenä
päivänä.

34 Voi valehtelijaa, sillä hänet syöstään alas helvet-
tiin.

35 Voi murhaajaa, joka tarkoituksellisesti tappaa, sil-
lä hän on kuoleva.

36 Voi niitä, jotka harjoittavat haureutta, sillä heidät
syöstään alas helvettiin.

37 Niin, voi niitä, jotka palvovat epäjumalia, sillä
kaikkien riivaajien Riivaaja on mieltynyt heihin.

38 Ja sanalla sanoen, voi kaikkia niitä, jotka kuolevat
synneissään, sillä heidän pitää palata Jumalan luok-
se ja nähdä hänen kasvonsa ja jäädä synteihinsä.

39 Oi rakkaat veljeni, muistakaa, kuinka kauheaa on
rikkoa tuota pyhää Jumalaa vastaan sekä kuinka
kauheaa on taipua tuon viekastelijan houkutuksiin.
Muistakaa: lihallinen mieli tuottaa kuoleman ja hen-
gellinen mieli tuottaa iankaikkisen elämän.

40 Oi rakkaat veljeni, kallistakaa korvanne minun sa-
noilleni. Muistakaa Israelin Pyhän suuruus. Älkää
sanoko, että minä olen puhunut kovia asioita teitä
vastaan, sillä jos niin teette, te herjaatte totuutta vas-
taan; sillä minä olen puhunut teidän Luojanne sano-
ja. Minä tiedän, että totuuden sanat ovat kovia kaik-
kea epäpuhtautta vastaan, mutta vanhurskaat eivät
pelkää niitä, sillä he rakastavat totuutta eivätkä jär-
ky.

41 Oi siis rakkaat veljeni, tulkaa Herran, Pyhän,
luokse. Muistakaa, että hänen polkunsa ovat van-
hurskaat. Katso, ihmisen tie on kaita, mutta se on
suorana reittinä hänen edessään, ja portin vartija on
Israelin Pyhä; eikä hän käytä siihen palvelijaa; eikä
ole mitään muuta tietä kuin portin kautta; sillä häntä
ei voi pettää, sillä Herra Jumala on hänen nimensä.

42 Ja jokaiselle, joka kolkuttaa, hän avaa; ja viisaat ja
oppineet ja ne, jotka ovat rikkaita, jotka pöyhkeile-
vät tietämyksensä ja viisautensa ja rikkauksiensa
tähtien – niin, he ovat niitä, joita hän halveksii; ja el-
leivät he luovu näistä ja pidä itseänsä mielettöminä
Jumalan edessä ja alennu nöyryyden syvyyksiin, hän
ei aukaise heille.

Wo unto the uncircumcised of heart, for a knowl-
edge of their iniquities shall smite them at the last
day.

Wo unto the liar, for he shall be thrust down to
hell.

Wo unto the murderer who deliberately killeth,
for he shall die.

Wo unto them who commit whoredoms, for they
shall be thrust down to hell.

Yea, wo unto those that worship idols, for the devil
of all devils delighteth in them.

And, in fine, wo unto all those who die in their
sins; for they shall return to God, and behold his
face, and remain in their sins.

O, my beloved brethren, remember the awfulness
in transgressing against that Holy God, and also the
awfulness of yielding to the enticings of that cunning
one. Remember, to be carnally-minded is death, and
to be spiritually-minded is life eternal.

O, my beloved brethren, give ear to my words.
Remember the greatness of the Holy One of Israel.
Do not say that I have spoken hard things against
you; for if ye do, ye will revile against the truth; for I
have spoken the words of your Maker. I know that
the words of truth are hard against all uncleanness;
but the righteous fear them not, for they love the
truth and are not shaken.

O then, my beloved brethren, come unto the Lord,
the Holy One. Remember that his paths are right-
eous. Behold, the way for man is narrow, but it lieth
in a straight course before him, and the keeper of the
gate is the Holy One of Israel; and he employeth no
servant there; and there is none other way save it be
by the gate; for he cannot be deceived, for the Lord
God is his name.

And whoso knocketh, to him will he open; and the
wise, and the learned, and they that are rich, who are
puffed up because of their learning, and their wis-
dom, and their riches—yea, they are they whom he
despiset; and save they shall cast these things away,
and consider themselves fools before God, and come
down in the depths of humility, he will not open
unto them.

43 Mutta se, mikä on viisaiden ja ymmärtäväisten, pysyy heiltä ikuisesti salassa – nimittäin se onni, joka on pyhille valmistettu.

44 Oi rakkaat veljeni, muistakaa minun sanani. Katso, minä riisun vaatteeni ja puistelen ne teidän edessä; minä rukoilen pelastukseni Jumalaa, että hän katsoisi minua kaikkitutkivalla silmällensä; sen vuoksi te tulette tietämään viimeisenä päivänä, kun kaikki ihmiset tuomitaan tekojensa mukaan, että Israelin Jumala näki, että minä puistelin teidän pahat tekonne sielustani ja että minä seison kirkkaana hänen edessään ja olen vapaa teidän verestänne.

45 Oi rakkaat veljeni, kääntykää pois synneistänne; ravistakaa yltänne sen kahleet, joka haluaa sitoa teidät kiinni; tulkaa sen Jumalan luokse, joka on teidän pelastuksenne kallio.

46 Valmistakaa sielunne sitä kirkkauden päivää varten, jolloin vanhurskaille jaetaan oikeutta, sitä tuomion päivää varten, jotta ette vetäytyisi pois kauhean pelon vallassa, jotta ette muistaisi täydellisesti kauheaa syyllisyyttänne, niin että teidän olisi pakko huudahtaa: Pyhät, pyhät ovat sinun tuomiosi, oi Herra Jumala Kaikkivaltias – mutta minä tiedän syyllisyyteni; minä rikoin sinun lakiasi vastaan, ja rikkomukseni ovat minun; ja Perkele on saanut minut, niin että minä olen hänen kauhean kurjuutensa saalis.

47 Mutta katso, veljeni, onko välttämätöntä, että minä herätän teidät näkemään näiden asioiden kauhean todellisuuden? Raastaisinko minä teidän sieluanne, jos mielenne olisi puhdas? Puhuisinko minä teille suoraan totuuden suoruuden mukaisesti, jos olisitte synnistä vapautettuja?

48 Katso, jos te olisitte pyhiä, minä puhuisin teille pyhydestä; mutta koska te ette ole pyhiä ja te pidätte minua opettajana, minun täytyy välttämättä opettaa teille synnin seuraukset.

49 Katso, minun sieluni kammoaa syntiä, ja minun sydämeni iloitsee vanhurskaudesta, ja minä ylistän Jumalani pyhää nimeä.

50 Tulkaa, veljeni, kaikki janoiset, tulkaa vesien ääreen; ja se, jolla ei ole rahaa, tulkoon ostamaan ja syömään; niin, tulkaa ostamaan viiniä ja maitoa ilmaiseksi ja maksutta.

But the things of the wise and the prudent shall be hid from them forever—yea, that happiness which is prepared for the saints.

O, my beloved brethren, remember my words. Behold, I take off my garments, and I shake them before you; I pray the God of my salvation that he view me with his all-searching eye; wherefore, ye shall know at the last day, when all men shall be judged of their works, that the God of Israel did witness that I shook your iniquities from my soul, and that I stand with brightness before him, and am rid of your blood.

O, my beloved brethren, turn away from your sins; shake off the chains of him that would bind you fast; come unto that God who is the rock of your salvation.

Prepare your souls for that glorious day when justice shall be administered unto the righteous, even the day of judgment, that ye may not shrink with awful fear; that ye may not remember your awful guilt in perfectness, and be constrained to exclaim: Holy, holy are thy judgments, O Lord God Almighty—but I know my guilt; I transgressed thy law, and my transgressions are mine; and the devil hath obtained me, that I am a prey to his awful misery.

But behold, my brethren, is it expedient that I should awake you to an awful reality of these things? Would I harrow up your souls if your minds were pure? Would I be plain unto you according to the plainness of the truth if ye were freed from sin?

Behold, if ye were holy I would speak unto you of holiness; but as ye are not holy, and ye look upon me as a teacher, it must needs be expedient that I teach you the consequences of sin.

Behold, my soul abhorreth sin, and my heart delighteth in righteousness; and I will praise the holy name of my God.

Come, my brethren, every one that thirsteth, come ye to the waters; and he that hath no money, come buy and eat; yea, come buy wine and milk without money and without price.

51 Ja nyt, älkää tuhlatko rahaa sellaiseen, millä ei ole arvoa, älkääkä työtänne sellaiseen, mikä ei tee kylläiseksi. Kuulkaa minua tarkasti ja muistakaa sanat, jotka olen puhunut, ja tulkaa Israelin Pyhän luokse ja kestitkää itseänne sillä, mikä ei häviä eikä voi turmeltua, ja antakaa sielunne nauttia runsaista antimista.

52 Katso, rakkaat veljeni, muistakaa Jumalanne sanat; rukoilkaa häntä alati päivisin, ja kiittäkää hänen pyhää nimeään öisin. Riemuitkoon sydämenne.

53 Ja katso, kuinka suuret ovat Herran liitot ja kuinka suuri hänen alentumisensa ihmislusten puoleen; ja suuruutensa ja armonsa ja laupeutensa tähden hän on luvannut meille, ettei meidän jälkeläisiämme hävitetä kokonaan, lihan mukaisesti, vaan että hän varjelee heidät; ja tulevien sukupolvien aikana heistä tulee vanhurskas oksa Israelin huoneelle.

54 Ja nyt, veljeni, minä tahtoisin puhua teille enemmän, mutta huomenna minä julistan teille loppuosan sanoistani. Aamen.

Wherefore, do not spend money for that which is of no worth, nor your labor for that which cannot satisfy. Hearken diligently unto me, and remember the words which I have spoken; and come unto the Holy One of Israel, and feast upon that which perisheth not, neither can be corrupted, and let your soul delight in fatness.

Behold, my beloved brethren, remember the words of your God; pray unto him continually by day, and give thanks unto his holy name by night. Let your hearts rejoice.

And behold how great the covenants of the Lord, and how great his condescensions unto the children of men; and because of his greatness, and his grace and mercy, he has promised unto us that our seed shall not utterly be destroyed, according to the flesh, but that he would preserve them; and in future generations they shall become a righteous branch unto the house of Israel.

And now, my brethren, I would speak unto you more; but on the morrow I will declare unto you the remainder of my words. Amen.

2. Nefi 10

- 1 Ja nyt minä, Jaakob, puhun teille taas, rakkaat veljeni, tästä vanhurskaasta oksasta, josta olen puhunut.
- 2 Sillä katso, ne lupaukset, jotka olemme saaneet, ovat lupauksia meille lihan mukaisesti; ja nyt, vaikka minulle on näytetty, että monet lapsistamme menehtyvät lihassa epäuskon tähden, Jumala on kuitenkin armollinen monille, ja meidän lapsemme tuodaan takaisin, niin että he voivat päästä siihen, mikä antaa heille todellisen tiedon heidän Lunastajastaan.
- 3 Ja nyt, kuten minä sanoin teille, on välttämätöntä, että Kristus – sillä viime yönä enkeli sanoi minulle, että tämä on oleva hänen nimensä – tulisi juutalaisten keskuuteen, niiden keskuuteen, jotka ovat jumalattomampi osa maailmaa; ja he ristiinnaulitsevat hänet – sillä näin meidän Jumalamme näkee hyväksi; eikä maan päällä ole mitään muuta kansakuntaa, joka ristiinnaulitsisi Jumalansa.
- 4 Sillä jos ne voimalliset ihmeet tapahtuisivat muiden kansakuntien keskuudessa, ne tekisivät parannuksen ja tietäisivät, että hän on niiden Jumala.
- 5 Mutta pappisvallan ja pahojen tekojen tähden Jerusalemissa olevat niskuroivat häntä vastaan, niin että hänet ristiinnaulitaan.
- 6 Ja nyt, heidän pahojen tekojensa tähden heidän osakseen tulee tuhoa, nälänhätää, ruttotautia ja verenvuodatusta; ja ne, joita ei tuhota, hajotetaan kaikkien kansakuntien sekaan.
- 7 Mutta katso, näin sanoo Herra Jumala: Kun tulee aika, jolloin he uskovat minuun, että minä olen Kristus, silloin minä olen tehnyt heidän isiensä kansa liiton, että heidät tuodaan lihassa, maan päällä, takaisin omiin perintömaihinsa.
- 8 Ja tapahtuu, että heidät kootaan pitkästä hajaannuksestaan meren saarilta ja maan neljältä ääreltä, ja pakanakansakunnat tulevat olemaan suuret minun silmissäni, sanoo Jumala, koska ne vievät heidät heidän perintömaihinsa.

2 Nephi 10

And now I, Jacob, speak unto you again, my beloved brethren, concerning this righteous branch of which I have spoken.

For behold, the promises which we have obtained are promises unto us according to the flesh; wherefore, as it has been shown unto me that many of our children shall perish in the flesh because of unbelief, nevertheless, God will be merciful unto many; and our children shall be restored, that they may come to that which will give them the true knowledge of their Redeemer.

Wherefore, as I said unto you, it must needs be expedient that Christ—for in the last night the angel spake unto me that this should be his name—should come among the Jews, among those who are the more wicked part of the world; and they shall crucify him—for thus it behooveth our God, and there is none other nation on earth that would crucify their God.

For should the mighty miracles be wrought among other nations they would repent, and know that he be their God.

But because of priestcrafts and iniquities, they at Jerusalem will stiffen their necks against him, that he be crucified.

Wherefore, because of their iniquities, destructions, famines, pestilences, and bloodshed shall come upon them; and they who shall not be destroyed shall be scattered among all nations.

But behold, thus saith the Lord God: When the day cometh that they shall believe in me, that I am Christ, then have I covenanted with their fathers that they shall be restored in the flesh, upon the earth, unto the lands of their inheritance.

And it shall come to pass that they shall be gathered in from their long dispersion, from the isles of the sea, and from the four parts of the earth; and the nations of the Gentiles shall be great in the eyes of me, saith God, in carrying them forth to the lands of their inheritance.

- 9 Niin, pakanoiden kuninkaista tulee heille kasvatuisiä, ja heidän kuningattaristansa tulee imettäjiä; sen vuoksi Herran lupaukset ovat suuret pakanoille, sillä hän on ne puhunut, ja kuka voi kiistää?
- 10 Mutta katso, tämä maa, sanoi Jumala, on oleva sinun perintömaasi, ja pakanat tulevat siunatuiksi maassa.
- 11 Ja tämä maa on oleva pakanoille vapauden maa, eikä maassa nouse kuninkaita pakanoille.
- 12 Ja minä linnoitan tämän maan kaikkia muita kansakuntia vastaan.
- 13 Ja se, joka taistelee Siionia vastaan, menehtyy, sanoo Jumala.
- 14 Sillä se, joka nostattaa kuninkaan minua vastaan, menehtyy, sillä minä, Herra, taivaan kuningas, olen heidän kuninkaansa, ja minä olen ikuisesti valona niille, jotka kuulevat minun sanani.
- 15 Ja nyt, tästä syystä, jotta minun liittoni, jotka olen tehnyt ihmislasten kanssa ja jotka minä toteutan heille heidän ollessaan lihassa, toteutuisivat, minun on tehtävä tyhjäksi pimeyden ja murhien ja iljetysten salaiset teot.
- 16 Sen vuoksi se, joka taistelee Siionia vastaan, niin juutalainen kuin pakana, niin orja kuin vapaa, niin mies kuin nainen, menehtyy; sillä he ovat niitä, jotka ovat kaiken maan huora; sillä ne, jotka eivät ole minun puolellani, ovat minua vastaan, sanoo meidän Jumalamme.
- 17 Sillä minä täytän lupaukseni, jotka olen antanut ihmislapsille ja jotka minä toteutan heille heidän ollessaan lihassa.
- 18 Ja nyt, rakkaat veljeni, näin sanoo meidän Jumalamme: Minä ahdistan sinun jälkeläisiäsi pakanoiden kädellä; kuitenkin minä pehmitän pakanoiden sydämet, niin että he ovat kuin isä heille; sen vuoksi pakanat tulevat siunatuiksi ja heidät luetaan Israelin huoneeseen.
- 19 Ja nyt, minä pyhitän ikuisesti tämän maan perintömaaksi sinun jälkeläisillesi ja niille, jotka luetaan sinun jälkeläistesi joukkoon, sillä se on oivallinen maa, sanoo Jumala minulle, kaikkia muita maita parempi; sen vuoksi minä tahdon kaikkien siinä asuvien ihmisten palvelevan minua, sanoo Jumala.

Yea, the kings of the Gentiles shall be nursing fathers unto them, and their queens shall become nursing mothers; wherefore, the promises of the Lord are great unto the Gentiles, for he hath spoken it, and who can dispute?

But behold, this land, said God, shall be a land of thine inheritance, and the Gentiles shall be blessed upon the land.

And this land shall be a land of liberty unto the Gentiles, and there shall be no kings upon the land, who shall raise up unto the Gentiles.

And I will fortify this land against all other nations.

And he that fighteth against Zion shall perish, saith God.

For he that raiseth up a king against me shall perish, for I, the Lord, the king of heaven, will be their king, and I will be a light unto them forever, that hear my words.

Wherefore, for this cause, that my covenants may be fulfilled which I have made unto the children of men, that I will do unto them while they are in the flesh, I must needs destroy the secret works of darkness, and of murders, and of abominations.

Wherefore, he that fighteth against Zion, both Jew and Gentile, both bond and free, both male and female, shall perish; for they are they who are the whore of all the earth; for they who are not for me are against me, saith our God.

For I will fulfil my promises which I have made unto the children of men, that I will do unto them while they are in the flesh—

Wherefore, my beloved brethren, thus saith our God: I will afflict thy seed by the hand of the Gentiles; nevertheless, I will soften the hearts of the Gentiles, that they shall be like unto a father to them; wherefore, the Gentiles shall be blessed and numbered among the house of Israel.

Wherefore, I will consecrate this land unto thy seed, and them who shall be numbered among thy seed, forever, for the land of their inheritance; for it is a choice land, saith God unto me, above all other lands, wherefore I will have all men that dwell thereon that they shall worship me, saith God.

- 20 Ja nyt, rakkaat veljeni, koska näemme, että armollinen Jumalamme on antanut meille näin paljon tietoa näistä asioista, muistakaamme hänet ja hylätäkäämme syntimme ja älkäämme olko alla päin, sillä meitä ei ole hylätty; tosin meidät on ajettu pois perintömaastamme, mutta meidät on johdatettu parempaan maahan, sillä Herra on tehnyt meren poluksemme, ja me olemme meren saarella.
- 21 Mutta suuret ovat Herran lupaukset niille, jotka ovat meren saarilla; ja nyt, koska puhutaan saarista, täytyy olla enemmän kuin tämä, ja niilläkin asuu meidän veljiämme.
- 22 Sillä katso, Herra Jumala on aika ajoin johdattanut Israelin huonetta pois tahtonsa ja mielensä mukaisesti. Ja nyt, katso, Herra muistaa kaikki ne, jotka on taitettu pois, minkä vuoksi hän muistaa meidätkin.
- 23 Rohkaiskaa sen tähden sydämenne ja muistakaa, että te olette vapaita toimimaan omasta puolestanne – valitsemaan ikuisen kuoleman tien tai iankaikkisen elämän tien.
- 24 Ja nyt, rakkaat veljeni, tehkää sovinto Jumalan tahdon kanssa älkääkä Perkeleen ja lihan tahdon kanssa; ja muistakaa tehtyänne sovinnon Jumalan kanssa, että te pelastutte ainoastaan Jumalan armosta ja sen kautta.
- 25 Ja nyt, herättäköön Jumala teidät kuolleista ylösnousemuksen voimalla, ja myös ikuisesta kuolemasta sovituksen voimalla, jotta teidät otettaisiin vastaan Jumalan iankaikkiseen valtakuntaan, niin että ylisitätte häntä jumalallisesta armosta. Amen.

And now, my beloved brethren, seeing that our merciful God has given us so great knowledge concerning these things, let us remember him, and lay aside our sins, and not hang down our heads, for we are not cast off; nevertheless, we have been driven out of the land of our inheritance; but we have been led to a better land, for the Lord has made the sea our path, and we are upon an isle of the sea.

But great are the promises of the Lord unto them who are upon the isles of the sea; wherefore as it says isles, there must needs be more than this, and they are inhabited also by our brethren.

For behold, the Lord God has led away from time to time from the house of Israel, according to his will and pleasure. And now behold, the Lord remembereth all them who have been broken off, wherefore he remembereth us also.

Therefore, cheer up your hearts, and remember that ye are free to act for yourselves—to choose the way of everlasting death or the way of eternal life.

Wherefore, my beloved brethren, reconcile yourselves to the will of God, and not to the will of the devil and the flesh; and remember, after ye are reconciled unto God, that it is only in and through the grace of God that ye are saved.

Wherefore, may God raise you from death by the power of the resurrection, and also from everlasting death by the power of the atonement, that ye may be received into the eternal kingdom of God, that ye may praise him through grace divine. Amen.

2. Nefi 11

- 1 Ja nyt, Jaakob puhui kansalleni paljon enemmänkin siihen aikaan, mutta vain nämä asiat minä olen kirjoittanut, sillä se, mitä olen kirjoittanut, riittää minulle.
- 2 Ja nyt minä, Nefi, kirjoitan lisää Jesajan sanoja, sillä minun sieluni iloitsee hänen sanoistaan. Sillä minä sovellan hänen sanojansa kansaani, ja minä lähetän ne kaikille lapsilleni, sillä hän totisesti näki Lunastajani, niin kuin minäkin olen hänet nähnyt.
- 3 Ja myös veljeni Jaakob on nähnyt hänet, niin kuin minä olen hänet nähnyt; sen vuoksi minä lähetän heidän sanansa lapsilleni osoittaakseni heille, että sanani ovat totta. Ja nyt, kolmen sanoilla, Jumala on sanonut, minä vahvistan sanani. Kuitenkin Jumala lähettää enemmän todistajia, ja hän osoittaa tosiksi kaikki sanansa.
- 4 Katso, minun sieluni iloitsee siitä, että voin osoittaa kansalleni todeksi Kristuksen tulemisen, sillä tätä tarkoitusta varten Mooseksen laki on annettu; ja kaikki, mitä Jumala on maailman alusta asti antanut ihmiselle, on vertauskuvana hänestä.
- 5 Ja minun sieluni iloitsee myös Herran liitoista, jotka hän on tehnyt isiemme kanssa; niin, minun sieluni iloitsee hänen armostaan ja hänen oikeudenmukaisuudestaan ja voimastaan ja laupeudestaan suuressa ja iankaikkisessa kuolemasta vapauttamisen suunnitelmassa.
- 6 Ja minun sieluni iloitsee siitä, että saan osoittaa kansalleni todeksi, että ellei Kristusta tulisi, kaikkien ihmisten täytyisi hukkuu.
- 7 Sillä ellei olisi Kristusta, ei olisi Jumalaa; ja ellei olisi Jumalaa, meitä ei ole, sillä ei olisi voinut olla mitään luomista. Mutta on olemassa Jumala, ja hän on Kristus, ja hän tulee oman aikansa täytyessä.
- 8 Ja nyt minä kirjoitan joitakin Jesajan sanoja, niin että jokainen kansastani, joka näkee nämä sanat, voi ylentää sydämensä ja riemuuta kaikkien ihmisten puolesta. Nämä ovat nyt ne sanat, ja te voitte soveltaa niitä itseenne ja kaikkiin ihmisiin.

2 Nephi 11

And now, Jacob spake many more things to my people at that time; nevertheless only these things have I caused to be written, for the things which I have written sufficeth me.

And now I, Nephi, write more of the words of Isaiah, for my soul delighteth in his words. For I will liken his words unto my people, and I will send them forth unto all my children, for he verily saw my Redeemer, even as I have seen him.

And my brother, Jacob, also has seen him as I have seen him; wherefore, I will send their words forth unto my children to prove unto them that my words are true. Wherefore, by the words of three, God hath said, I will establish my word. Nevertheless, God sendeth more witnesses, and he proveth all his words.

Behold, my soul delighteth in proving unto my people the truth of the coming of Christ; for, for this end hath the law of Moses been given; and all things which have been given of God from the beginning of the world, unto man, are the typifying of him.

And also my soul delighteth in the covenants of the Lord which he hath made to our fathers; yea, my soul delighteth in his grace, and in his justice, and power, and mercy in the great and eternal plan of deliverance from death.

And my soul delighteth in proving unto my people that save Christ should come all men must perish.

For if there be no Christ there be no God; and if there be no God we are not, for there could have been no creation. But there is a God, and he is Christ, and he cometh in the fulness of his own time.

And now I write some of the words of Isaiah, that whoso of my people shall see these words may lift up their hearts and rejoice for all men. Now these are the words, and ye may liken them unto you and unto all men.

2. Nefi 12

- 1 Sana, jonka Jesaja, Amosin poika, näki Juudasta ja Jerusalemissa:
- 2 Ja tapahtuu viimeisinä aikoina, jolloin Herran huoneen vuori seisoo lujana, ylimpänä vuorista ja kohoaa korkeimpana kukkuloista ja kaikki kansakunnat virtaavat sen luokse,
- 3 että monet kansat lähtevät liikkeelle sanoen: Tulkaa, nouskaamme Herran vuorelle, Jaakobin Jumalan huoneeseen; ja hän opettaa meille teitensä, ja me tahdomme kulkea hänen polkujaan; sillä Siionista lähtee laki ja Jerusalemissa Herran sana.
- 4 Ja hän tuomitsee kansakuntien kesken ja nuhtelee monia kansoja; ja ne takovat miekkansa auran teriksi ja keihäänsä vesureiksi – kansakunta ei kohota miekkaa kansakuntaa vastaan, eivätkä ne enää opettele sotimaan.
- 5 Oi Jaakobin lapset, tulkaa ja vaeltakaamme Herran valossa; niin, tulkaa, sillä te olette kaikki kulkeneet harhaan, kukin jumalattomille teillensä.
- 6 Sen tähden, oi Herra, sinä olet hylännyt kansasi, Jaakobin lapset, koska he ovat täynnä idän tapoja ja kuuntelevat ennustajia kuin filistealaiset, ja he mieltyvät muukalaisten lapsiin.
- 7 Heidän maansa on myös täynnä hopeaa ja kultaa, eikä heidän aarteillaan ole loppua; heidän maansa on myös täynnä hevosia, eikä heidän vaunuillaan ole loppua.
- 8 Heidän maansa on myös täynnä epäjumalia; kätensä töitä he palvovat, omien sormiensa luomuksia.
- 9 Ja halpasäätyinen ei kumarru, eikä ylhäinen nöyry; sen tähden älä anna hänelle anteeksi.
- 10 Oi te jumalattomat, menkää vuorten uumeniin ja piiloutukaa maan tomuun, sillä Herran pelko ja hänen ylhäisyytensä kirkkaus lyövät teitä.
- 11 Ja tapahtuu, että ihmisen kopea katsanto nöyrtyy ja ihmisten korskeus taipuu maahan, ja sinä päivänä Herra yksin on ylhäinen.

2 Nephi 12

The word that Isaiah, the son of Amoz, saw concerning Judah and Jerusalem:

And it shall come to pass in the last days, when the mountain of the Lord's house shall be established in the top of the mountains, and shall be exalted above the hills, and all nations shall flow unto it.

And many people shall go and say, Come ye, and let us go up to the mountain of the Lord, to the house of the God of Jacob; and he will teach us of his ways, and we will walk in his paths; for out of Zion shall go forth the law, and the word of the Lord from Jerusalem.

And he shall judge among the nations, and shall rebuke many people: and they shall beat their swords into plow-shares, and their spears into pruning-hooks—nation shall not lift up sword against nation, neither shall they learn war any more.

O house of Jacob, come ye and let us walk in the light of the Lord; yea, come, for ye have all gone astray, every one to his wicked ways.

Therefore, O Lord, thou hast forsaken thy people, the house of Jacob, because they be replenished from the east, and hearken unto soothsayers like the Philistines, and they please themselves in the children of strangers.

Their land also is full of silver and gold, neither is there any end of their treasures; their land is also full of horses, neither is there any end of their chariots.

Their land is also full of idols; they worship the work of their own hands, that which their own fingers have made.

And the mean man boweth not down, and the great man humbleth himself not, therefore, forgive him not.

O ye wicked ones, enter into the rock, and hide thee in the dust, for the fear of the Lord and the glory of his majesty shall smite thee.

And it shall come to pass that the lofty looks of man shall be humbled, and the haughtiness of men shall be bowed down, and the Lord alone shall be exalted in that day.

12 Sillä Herran Sebaotin päivä kohtaa pian kaikkia kansakuntia, niin, joka ainoaa; nimittäin ylpeitä ja kopeita ja jokaista, joka on ylhäinen, ja hänet painetaan alas.

13 Niin, ja Herran päivä kohtaa kaikkia Libanonin setrejä, sillä ne ovat korkeita ja ylhäisiä, ja kaikkia Basanin tammia,

14 ja kaikkia korkeita vuoria ja kaikkia kukkuloita, ja kaikkia kansakuntia, jotka ovat ylhäisiä, ja jokais-ta kansaa,

15 ja jokaista korkeaa tornia ja jokaista vahvaa muu-ria,

16 ja kaikkia meren laivoja ja kaikkia Tarsisin laivoja ja kaikkia ihania kuvia.

17 Ja ihmisen kopeus taipuu maahan, ja ihmisten korskeus painetaan alas, ja sinä päivänä Herra yksin on ylhäinen.

18 Ja epäjumalat hän hävittää, joka ikisen.

19 Ja he menevät kallion onkaloihin ja maan luoliin, sillä Herran pelko valtaa heidät, ja hänen ylhäisyy-tensä kirkkaus lyö heidät, kun hän nousee järisyttämään maata kauhistavasti.

20 Sinä päivänä ihminen heittää myyrille ja lepakoil-le hopeiset epäjumalansa ja kultaiset epäjumalansa, jotka hän on tehnyt itselleen palvottaviksi,

21 mennäkseen kallioden halkeamiin ja louhikkois-ten kallioden huipuille, sillä Herran pelko valtaa heidät, ja hänen kirkkautensa ylhäisyys lyö heidät, kun hän nousee järisyttämään kauhistavasti maata.

22 Lakatkaa luottamasta ihmiseen, jonka henkäys on hänen sieraimissaan, sillä mitä arvoa hänellä on?

For the day of the Lord of Hosts soon cometh upon all nations, yea, upon every one; yea, upon the proud and lofty, and upon every one who is lifted up, and he shall be brought low.

Yea, and the day of the Lord shall come upon all the cedars of Lebanon, for they are high and lifted up; and upon all the oaks of Bashan;

And upon all the high mountains, and upon all the hills, and upon all the nations which are lifted up, and upon every people;

And upon every high tower, and upon every fenced wall;

And upon all the ships of the sea, and upon all the ships of Tarshish, and upon all pleasant pictures.

And the loftiness of man shall be bowed down, and the haughtiness of men shall be made low; and the Lord alone shall be exalted in that day.

And the idols he shall utterly abolish.

And they shall go into the holes of the rocks, and into the caves of the earth, for the fear of the Lord shall come upon them and the glory of his majesty shall smite them, when he ariseth to shake terribly the earth.

In that day a man shall cast his idols of silver, and his idols of gold, which he hath made for himself to worship, to the moles and to the bats;

To go into the clefts of the rocks, and into the tops of the ragged rocks, for the fear of the Lord shall come upon them and the majesty of his glory shall smite them, when he ariseth to shake terribly the earth.

Cease ye from man, whose breath is in his nostrils; for wherein is he to be accounted of?

2. Nefi 13

- 1 Sillä katso, Herra, Herra Sebaot ottaa pois
Jerusalemilta ja Juudalta tuen ja turvan, kaiken lei-
vän turvan ja kaiken veden tuen –
- 2 voimallisen miehen ja soturin, tuomarin ja pro-
feetan ja ymmärtäväisen ja vanhimman,
- 3 viidenkymmenenpäällikön ja ylimyksen ja neuvo-
nantajan ja oivan tietäjän ja sulavan kaunopuhujan.
- 4 Ja minä annan lapset heille ruhtinaiksi, ja pienoi-
kaiset hallitsevat heitä.
- 5 Ja ihmiset ovat kukin toinen toisensa ja kukin lä-
himmäisensä sortamia; lapsi rehentelee vanhalle ja
mitätön kunnianarvoiselle.
- 6 Kun mies tarttuu veljeensä isänsä talosta ja sanoo:
Sinulla on vaatteet, ryhdy sinä meille johtajaksi, älä-
kä anna tämän hävityksen tapahtua kätesi alla –
- 7 sinä päivänä tämä vannoo sanoen: Minä en rupea
parantajaksi, sillä talossani ei ole leipää eikä vaatetta;
älkää tehkö minusta kansan hallitsijaa.
- 8 Sillä Jerusalem on raunioina ja Juuda on kukistu-
nut, koska heidän kielensä ja heidän tekonsa ovat ol-
leet Herraa vastaan vihoittaen hänen kunniansa sil-
mät.
- 9 Heidän kasvonsa todistavat ulkomuodollaan heitä
vastaan ja julistavat heidän syntinsä samaksi kuin
Sodoman, eivätkä he voi sitä salata. Voi heidän sie-
luansa, sillä he ovat hankkineet itselleen pahan pal-
kan.
- 10 Sanokaa vanhurskaille, että heidän käy hyvin, sil-
lä he saavat nauttia tekojensa hedelmiä.
- 11 Voi jumalattomia, sillä he hukkuvat, sillä heidän
kättensä palkka on heidän päällänsä!
- 12 Ja minun kansani sortajat ovat lapsia, ja naiset
hallitsevat sitä. Oi kansani, sinun opastajasi vievät si-
nut harhaan ja hämmentävät polkujesi suunnan.
- 13 Herra nousee käymään oikeutta ja nousee tuomit-
semaan kansaa.

2 Nephi 13

For behold, the Lord, the Lord of Hosts, doth take
away from Jerusalem, and from Judah, the stay and
the staff, the whole staff of bread, and the whole stay
of water—

The mighty man, and the man of war, the judge,
and the prophet, and the prudent, and the ancient;

The captain of fifty, and the honorable man, and
the counselor, and the cunning artificer, and the elo-
quent orator.

And I will give children unto them to be their
princes, and babes shall rule over them.

And the people shall be oppressed, every one by
another, and every one by his neighbor; the child
shall behave himself proudly against the ancient,
and the base against the honorable.

When a man shall take hold of his brother of the
house of his father, and shall say: Thou hast cloth-
ing, be thou our ruler, and let not this ruin come un-
der thy hand—

In that day shall he swear, saying: I will not be a
healer; for in my house there is neither bread nor
clothing; make me not a ruler of the people.

For Jerusalem is ruined, and Judah is fallen, be-
cause their tongues and their doings have been
against the Lord, to provoke the eyes of his glory.

The show of their countenance doth witness
against them, and doth declare their sin to be even as
Sodom, and they cannot hide it. Wo unto their souls,
for they have rewarded evil unto themselves!

Say unto the righteous that it is well with them;
for they shall eat the fruit of their doings.

Wo unto the wicked, for they shall perish; for the
reward of their hands shall be upon them!

And my people, children are their oppressors, and
women rule over them. O my people, they who lead
thee cause thee to err and destroy the way of thy
paths.

The Lord standeth up to plead, and standeth to
judge the people.

14 Herra käy tuomiolle kansansa vanhinten ja sen ruhtinaiden kanssa, sillä te olette syöneet tyhjiin viinitarhan, ja köyhiltä ryöstämäne saalis on talois-sanne.

15 Mitä te tarkoittatte? Te lyötte minun kansani kappaleiksi ja murskaatte köyhien kasvot, sanoo Herra Jumala Sebaot.

16 Edelleen Herra sanoo: Koska Siionin tyttäret ovat korskeita ja kulkevat kenokauloina ja silmät vilkkuen, astelevat sipsutellen ja helisyttävät nilkkojensa helyjä –

17 sen tähden Herra peittää rupeen Siionin tyttärien päälään, ja Herra paljastaa heidän häpynsä.

18 Sinä päivänä Herra ottaa pois heidän helisevien korujensa ja hiusverkkojensa ja puolikuuriipustensa loiston,

19 käädyt, rannerenkaat ja hunnut,

20 päähineet ja nilkkakorut ja otsanauhat ja hajustepullot ja korvarenkaat,

21 sormukset ja nenärenkaat,

22 vaihtovaatekerrat ja viitat ja liinat ja kukkarot,

23 harsovaatteet ja pellavavaatteet ja päähineet ja huivit.

24 Ja tapahtuu, että tuoksun sijaan tulee löyhkä ja yön sijaan kahleköysi ja hiuslaitteen sijaan kaljuus ja kirjaillun puvun sijaan säkkivaate; polttomerkki kauneuden sijaan.

25 Sinun miehesi kaatuvat miekkaan ja sinun väkiväsi sotaan.

26 Ja hänen porttinsa valittavat ja surevat, ja hän on autio ja istuu maassa.

The Lord will enter into judgment with the ancients of his people and the princes thereof; for ye have eaten up the vineyard and the spoil of the poor in your houses.

What mean ye? Ye beat my people to pieces, and grind the faces of the poor, saith the Lord God of Hosts.

Moreover, the Lord saith: Because the daughters of Zion are haughty, and walk with stretched-forth necks and wanton eyes, walking and mincing as they go, and making a tinkling with their feet—

Therefore the Lord will smite with a scab the crown of the head of the daughters of Zion, and the Lord will discover their secret parts.

In that day the Lord will take away the bravery of their tinkling ornaments, and caul, and round tires like the moon;

The chains and the bracelets, and the mufflers;

The bonnets, and the ornaments of the legs, and the headbands, and the tablets, and the ear-rings;

The rings, and nose jewels;

The changeable suits of apparel, and the mantles, and the wimples, and the cringing-pins;

The glasses, and the fine linen, and hoods, and the veils.

And it shall come to pass, instead of sweet smell there shall be stink; and instead of a girdle, a rent; and instead of well set hair, baldness; and instead of a stomacher, a girding of sackcloth; burning instead of beauty.

Thy men shall fall by the sword and thy mighty in the war.

And her gates shall lament and mourn; and she shall be desolate, and shall sit upon the ground.

2. Nefi 14

- 1 Ja sinä päivänä seitsemän naista tarttuu yhteen mieheen, ja he sanovat: Me syömme omaa leipäämme ja pukeudumme omiin vaatteisiimme, kunhan vain saamme käyttää sinun nimeäsi, jotta pääsisimme häpeästämme.
- 2 Sinä päivänä Herran oksa on oleva kaunis ja ylväs ja maan hedelmä oivallinen ja kukoistava Israelin pelastuneille.
- 3 Ja tapahtuu, että Siionin jäljelle jääneitä ja Jerusalemissa jäljellä olevia kutsutaan pyhiksi, joista, joka on kirjoitettu elävien kirjaan Jerusalemissa –
- 4 kun Herra on pessyt pois Siionin tyttärien saastan ja puhdistanut Jerusalemin veren sen keskeltä tuomion hengellä ja polttamisen hengellä.
- 5 Ja Herra luo Siionin vuoren jokaisen asuinsijan ylle ja sen kokousten ylle savupilven päivän ajaksi ja leimuavan tulen loimun yöksi; sillä kaiken Siionin kirkkauden yllä on oleva suoja.
- 6 Ja on oleva maja varjona päivän helteeltä ja turvapaikkana ja suojana myrskyltä ja sateelta.

2 Nephi 14

And in that day, seven women shall take hold of one man, saying: We will eat our own bread, and wear our own apparel; only let us be called by thy name to take away our reproach.

In that day shall the branch of the Lord be beautiful and glorious; the fruit of the earth excellent and comely to them that are escaped of Israel.

And it shall come to pass, they that are left in Zion and remain in Jerusalem shall be called holy, every one that is written among the living in Jerusalem—

When the Lord shall have washed away the filth of the daughters of Zion, and shall have purged the blood of Jerusalem from the midst thereof by the spirit of judgment and by the spirit of burning.

And the Lord will create upon every dwelling-place of mount Zion, and upon her assemblies, a cloud and smoke by day and the shining of a flaming fire by night; for upon all the glory of Zion shall be a defence.

And there shall be a tabernacle for a shadow in the daytime from the heat, and for a place of refuge, and a covert from storm and from rain.

2. Nefi 15

- 1 Ja silloin minä tahdon laulaa armaalleni rakkaani laulun hänen viinitarhastaan. Armaallani on viinitarha hyvin hedelmällisellä kukkulalla.
- 2 Ja hän aitasi sen ja perkasi puhtaaksi kivistä ja istutti sinne parasta viiniköynnöstä ja rakensi sen keskelle tornin ja teki sinne myös viinikuurnan; ja hän odotti sen tuottavan rypäleitä, mutta se tuotti villirypäleitä.
- 3 Ja nyt, oi Jerusalemin asukkaat ja Juudan miehet, minä pyydän teitä: tuomitkaa minun ja viinitarhani välillä.
- 4 Mitä olisi viinitarhalleni vielä voitu tehdä, mitä en ole tehnyt siellä? Ja nyt, kun minä odotin sen tuottavan rypäleitä, se tuotti villirypäleitä.
- 5 Ja nyt, kuulkaa: Minä kerron teille, mitä teen viinitarhalleni – minä poistan sen aidan, ja se syödään paljaaksi, ja minä hajotan sen muurin, ja se talataan maahan;
- 6 ja minä jätän sen hylkymaaksi; sitä ei karsita eikä kuokita, vaan siihen nousee ohdaketta ja orjantappuraa; ja minä kiellän pilviäkin sille sadetta satamasta.
- 7 Sillä Herran Sebaotin viinitarha on Israelin huone ja Juudan miehet se istutus, josta hän iloitsi; ja hän odotti oikeutta, ja katso, tuli sorto; vanhurskautta, mutta katso, tuli valitus.
- 8 Voi niitä, jotka liittyvät talon taloon, kunnes ei jää enää tilaa, niin että he ovat yksin keskellä maata!
- 9 Omin korvin olen kuullut Herran Sebaotin sanovan: Totisesti monet talot autioituvat, ja suuret ja kauniit kaupungit jäävät asujaa vaille.
- 10 Niin, kymmenen auranalan viinitarha tuottaa yhden tynnyrin, ja kymmenen mittaa siementä tuottaa yhden mitan.
- 11 Voi niitä, jotka nousevat varhain aamulla lähteäkseen väkijuoman perään, niitä, jotka jatkavat yömyöhään viinistä hehkuvina!
- 12 Ja harput ja lyyrat, rummut ja huilut ja viinit ovat heidän pidoissaan, mutta he eivät huomaa Herran tekoja eivätkä näe hänen kättensä töitä.

2 Nephi 15

And then will I sing to my well-beloved a song of my beloved, touching his vineyard. My well-beloved hath a vineyard in a very fruitful hill.

And he fenced it, and gathered out the stones thereof, and planted it with the choicest vine, and built a tower in the midst of it, and also made a winepress therein; and he looked that it should bring forth grapes, and it brought forth wild grapes.

And now, O inhabitants of Jerusalem, and men of Judah, judge, I pray you, betwixt me and my vineyard.

What could have been done more to my vineyard that I have not done in it? Wherefore, when I looked that it should bring forth grapes it brought forth wild grapes.

And now go to; I will tell you what I will do to my vineyard—I will take away the hedge thereof, and it shall be eaten up; and I will break down the wall thereof, and it shall be trodden down;

And I will lay it waste; it shall not be pruned nor digged; but there shall come up briars and thorns; I will also command the clouds that they rain no rain upon it.

For the vineyard of the Lord of Hosts is the house of Israel, and the men of Judah his pleasant plant; and he looked for judgment, and behold, oppression; for righteousness, but behold, a cry.

Wo unto them that join house to house, till there can be no place, that they may be placed alone in the midst of the earth!

In mine ears, said the Lord of Hosts, of a truth many houses shall be desolate, and great and fair cities without inhabitant.

Yea, ten acres of vineyard shall yield one bath, and the seed of a homer shall yield an ephah.

Wo unto them that rise up early in the morning, that they may follow strong drink, that continue until night, and wine inflame them!

And the harp, and the viol, the tabret, and pipe, and wine are in their feasts; but they regard not the work of the Lord, neither consider the operation of his hands.

- 13 Sen tähden minun kansani on joutunut vankeuteen, koska sillä ei ole tietoa; ja sen ylhäiset näkevät nälkää, ja sen ihmispaljous nääntyy janoon.
- 14 Sen tähden helvetti on levittänyt kitansa ja avannut suunsa ammolleen, ja sinne uppoavat sen ylhäiset ja sen remuava joukko ja sen loisto ja se, joka riemua pitää.
- 15 Ja halpasäätyinen alennetaan, ja mahtava nöyrytetään, ja kopeiden silmät nöyrytetään.
- 16 Mutta Herra Sebaot on ylhäinen tuomiossa, ja Jumala, joka on pyhä, on oleva pyhitetty vanhurskaudessa.
- 17 Silloin karitsat käyvät laitumella tapansa mukaan, ja lihavain autioita paikkoja syövät vieraat.
- 18 Voi niitä, jotka raahaavat pahoja tekoja turhuuden nuorilla ja syntiä kuin vaunuköydellä;
- 19 jotka sanovat: Pitäköön hän kiirettä, jouduttakoon työtänsä, jotta me sen näkisimme; ja lähestyköön ja tulkoon Israelin Pyhän neuvo, jotta me sen tuntisimme.
- 20 Voi niitä, jotka sanovat pahaa hyväksi ja hyvää pahaksi; jotka kääntävät pimeyden valoksi ja valon pimeydeksi; jotka kääntävät karvaan makeaksi ja makean karvaaksi!
- 21 Voi niitä, jotka ovat omissa silmissään viisaita ja omasta mielestään ymmärtäväisiä!
- 22 Voi niitä, jotka ovat väkeviä viinin juonnissa ja voimamiehiä väkijuomien sekoittajina;
- 23 jotka julistavat jumalattomat syyttömiksi lahjuksesta ja ottavat vanhurskaalta pois hänen vanhurskautensa!
- 24 Sen tähden, niin kuin tuli ahmii oljenkorret ja liekki polttaa akanat, niin lahoaa heidän juurensa ja heidän kukkansa hajoavat tomuna ilmaan, koska he ovat hylänneet Herran Sebaotin lain ja halveksineet Israelin Pyhän sanaa.

Therefore, my people are gone into captivity, because they have no knowledge; and their honorable men are famished, and their multitude dried up with thirst.

Therefore, hell hath enlarged herself, and opened her mouth without measure; and their glory, and their multitude, and their pomp, and he that rejoiceth, shall descend into it.

And the mean man shall be brought down, and the mighty man shall be humbled, and the eyes of the lofty shall be humbled.

But the Lord of Hosts shall be exalted in judgment, and God that is holy shall be sanctified in righteousness.

Then shall the lambs feed after their manner, and the waste places of the fat ones shall strangers eat.

Wo unto them that draw iniquity with cords of vanity, and sin as it were with a cart rope;

That say: Let him make speed, hasten his work, that we may see it; and let the counsel of the Holy One of Israel draw nigh and come, that we may know it.

Wo unto them that call evil good, and good evil, that put darkness for light, and light for darkness, that put bitter for sweet, and sweet for bitter!

Wo unto the wise in their own eyes and prudent in their own sight!

Wo unto the mighty to drink wine, and men of strength to mingle strong drink;

Who justify the wicked for reward, and take away the righteousness of the righteous from him!

Therefore, as the fire devoureth the stubble, and the flame consumeth the chaff, their root shall be rottenness, and their blossoms shall go up as dust; because they have cast away the law of the Lord of Hosts, and despised the word of the Holy One of Israel.

- 25 Sen tähden on Herran viha syttynyt hänen kansaansa kohtaan, ja hän on ojentanut kätensä sitä vastaan ja lyönyt sitä, ja kukkulat vapisivat, ja heidän raatonsa olivat silvottuina keskellä katuja. Kaikesta tästä ei hänen vihansa ole väistynyt, mutta hänen kätensä on yhä ojennettuna.
- 26 Ja hän kohottaa merkkiviirin kaukaisille kansakunnille ja viheltää ne luokseen maan äärestä; ja katso, ne tulevat viipymättä, nopeasti; ei kukaan niiden joukossa väsy eikä kompastu.
- 27 Ei kukaan torku eikä nuku, eikä heidän kupeidensa vyö aukea, eikä heidän kenkiensä hihna katkea.
- 28 Heidän nuolensa ovat terävät ja kaikki jousensa jännitetyt, ja heidän hevostensa kaviot ovat kuin pii ja heidän pyöränsä kuin pyörretuuli, heidän ärjyntänsä kuin leijonan.
- 29 He ärjyvät kuin nuoret leijonat, niin, he ärjyvät ja sieppaavat saaliin ja vievät pois turvaan, eikä kukaan pelasta.
- 30 Ja sinä päivänä he ärjyvät heitä vastaan, niin kuin meri ärjyy, ja jos he katsovat maata, he näkevät pimeyttä ja murhetta, ja valo on pimennyt sen taivaalta.

Therefore, is the anger of the Lord kindled against his people, and he hath stretched forth his hand against them, and hath smitten them; and the hills did tremble, and their carcasses were torn in the midst of the streets. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

And he will lift up an ensign to the nations from far, and will hiss unto them from the end of the earth; and behold, they shall come with speed swiftly; none shall be weary nor stumble among them.

None shall slumber nor sleep; neither shall the girdle of their loins be loosed, nor the latchet of their shoes be broken;

Whose arrows shall be sharp, and all their bows bent, and their horses' hoofs shall be counted like flint, and their wheels like a whirlwind, their roaring like a lion.

They shall roar like young lions; yea, they shall roar, and lay hold of the prey, and shall carry away safe, and none shall deliver.

And in that day they shall roar against them like the roaring of the sea; and if they look unto the land, behold, darkness and sorrow, and the light is darkened in the heavens thereof.

2. Nefi 16

- 1 Kuningas Ussian kuolinvuonna minä myös näin Herran istuvan korkealla ja ylhäisellä valtaistuimella, ja hänen vaatteensa liepeet täyttivät tempelin.
- 2 Sen yläpuolella seisoivat serafit; heillä oli kuusi siipeä kullakin; kahdella he peittivät kasvonsa, ja kahdella he peittivät jalkansa, ja kahdella he lensivät.
- 3 Ja he huusivat toinen toiselleen ja sanoivat: Pyhä, pyhä, pyhä on Herra Sebaot; koko maa on täynnä hänen kirkkauttansa.
- 4 Ja ovenpielet vapisivat huutajan äänen voimasta, ja huone tuli täyteen savua.
- 5 Silloin sanoin minä: Voi minua, sillä minä hukun, koska minulla on saastaiset huulet, ja minä asun keskellä kansaa, jolla on saastaiset huulet; sillä minun silmäni ovat nähneet Kuninkaan, Herran Sebaotin.
- 6 Silloin lensi luokseni yksi serafeista kädessään hehkuva hiili, jonka hän oli ottanut pihdeillä alttarilta,
- 7 ja hän pani sen suulleni ja sanoi: Katso, tämä on koskettanut huuliasi, ja sinun pahat tekosi on otettu pois ja sinun syntisi puhdistettu.
- 8 Minä kuulin myös Herran äänen sanovan: Kenet minä lähetän, ja kuka menee meidän puolestamme? Silloin minä sanoin: Tässä olen, lähetä minut.
- 9 Ja hän sanoi: Mene ja sano tälle kansalle: Kuulemalla kuulkaa, mutta he eivät ymmärtäneet; ja näkemällä nähkää, mutta he eivät käsittäneet.
- 10 Paaduta tämän kansan sydän ja koveta sen korvat ja sulje sen silmät – ettei se näkisi silmillään eikä kuulisi korvillaan eikä ymmärtäisi sydämellään eikä kääntyisi ja tulisi terveeksi.
- 11 Silloin minä sanoin: Herra, kuinka pitkäksi aikaa? Ja hän sanoi: Siksi kunnes kaupungit ovat hävitettyinä, asukkaita vailla, ja talot tyhjillään ja maa on kokonaan autio;
- 12 ja Herra on siirtänyt ihmiset kauas, sillä maa jää keskeltä aivan hylätyksi.

2 Nephi 16

In the year that king Uzziah died, I saw also the Lord sitting upon a throne, high and lifted up, and his train filled the temple.

Above it stood the seraphim; each one had six wings; with twain he covered his face, and with twain he covered his feet, and with twain he did fly.

And one cried unto another, and said: Holy, holy, holy, is the Lord of Hosts; the whole earth is full of his glory.

And the posts of the door moved at the voice of him that cried, and the house was filled with smoke.

Then said I: Wo is unto me! for I am undone; because I am a man of unclean lips; and I dwell in the midst of a people of unclean lips; for mine eyes have seen the King, the Lord of Hosts.

Then flew one of the seraphim unto me, having a live coal in his hand, which he had taken with the tongs from off the altar;

And he laid it upon my mouth, and said: Lo, this has touched thy lips; and thine iniquity is taken away, and thy sin purged.

Also I heard the voice of the Lord, saying: Whom shall I send, and who will go for us? Then I said: Here am I; send me.

And he said: Go and tell this people—Hear ye indeed, but they understood not; and see ye indeed, but they perceived not.

Make the heart of this people fat, and make their ears heavy, and shut their eyes—lest they see with their eyes, and hear with their ears, and understand with their heart, and be converted and be healed.

Then said I: Lord, how long? And he said: Until the cities be wasted without inhabitant, and the houses without man, and the land be utterly desolate;

And the Lord have removed men far away, for there shall be a great forsaking in the midst of the land.

13 Mutta vielä jää jäljelle kymmenesosa, ja se palaa takaisin, ja se hävitetään niin kuin lehmus ja niin kuin tammi, joiden elinvoima jää niihin, kun ne pudottavat lehtensä; niin senkin elinvoima on oleva pyhä siemen.

But yet there shall be a tenth, and they shall return, and shall be eaten, as a teil tree, and as an oak whose substance is in them when they cast their leaves; so the holy seed shall be the substance thereof.

2. Nefi 17

- 1 Ja tapahtui siihen aikaan, kun Ahas, Jotamin poika, Ussian pojanpoika, oli Juudan kuninkaana, että Syyrian kuningas Resin ja Israelin kuningas Pekah, Remaljan poika, lähtivät ylös Jerusalemiin sotimaan sitä vastaan mutta eivät voineet valloittaa sitä.
- 2 Ja Daavidin huoneelle kerrottiin sanoen: Syyria on liittoutunut Efraimin kanssa. Ja hänen sydämensä vapisi, ja hänen kansansa sydän, niin kuin metsän puut vapisevat tuulessa.
- 3 Silloin Herra sanoi Jesajalle: Mene nyt tapaamaan Ahasia, sinä ja sinun poikasi Sear-Jasub, Yläaltaan kanavan päähän Pesijänkentän tielle,
- 4 ja sano hänelle: Pidä varasi ja ole rauhallinen; älä pelkää äläkä sydän kurkussa säiky noita kahta savuaavaa kekälettä, Resinin ja hänen syyrialaistaensa ja Remaljan pojan hehkuvaa vihaa.
- 5 Koska Syyria, Efraim ja Remaljan poika ovat juonitelleet sinua vastaan sanoen:
- 6 Lähtekäämme ylös Juudaa vastaan ahdistamaan sitä, ja jakakaamme se keskenämme ja asettakaamme sen keskuuteen kuningas, niin, Tabelin poika,
- 7 näin sanoo Herra Jumala: Ei se onnistu, eikä niin tule käymään.
- 8 Sillä Syyrian pää on Damaskos, ja Damaskoksen pää on Resin; ja kuudenkymmenenviiden vuoden kuluttua Efraim on murskattu, niin ettei se ole enää kansa.
- 9 Ja Efraimin pää on Samaria, ja Samarian pää on Remaljan poika. Ellette usko, te ette varmasti kestä.
- 10 Edelleen Herra puhui Ahasille vielä sanoen:
- 11 Pyydä itsellesi merkki Herralta, Jumalaltasi; pyydä joko syvyyksissä tai ylhäällä korkeuksissa.
- 12 Mutta Ahas sanoi: En pyydä enkä pane Herraa koetukselle.
- 13 Ja hän sanoi: Kuule nyt, oi Daavidin huone: Eikö riitä, että te väsyttätte ihmiset, vaan väsyttättekö vielä minun Jumalanikin?
- 14 Sen tähden Herra itse antaa teille merkin: Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan ja antaa hänelle nimen Immanuel.

2 Nephi 17

And it came to pass in the days of Ahaz the son of Jotham, the son of Uzziah, king of Judah, that Rezin, king of Syria, and Pekah the son of Remaliah, king of Israel, went up toward Jerusalem to war against it, but could not prevail against it.

And it was told the house of David, saying: Syria is confederate with Ephraim. And his heart was moved, and the heart of his people, as the trees of the wood are moved with the wind.

Then said the Lord unto Isaiah: Go forth now to meet Ahaz, thou and Shearjashub thy son, at the end of the conduit of the upper pool in the highway of the fuller's field;

And say unto him: Take heed, and be quiet; fear not, neither be faint-hearted for the two tails of these smoking firebrands, for the fierce anger of Rezin with Syria, and of the son of Remaliah.

Because Syria, Ephraim, and the son of Remaliah, have taken evil counsel against thee, saying:

Let us go up against Judah and vex it, and let us make a breach therein for us, and set a king in the midst of it, yea, the son of Tabeal.

Thus saith the Lord God: It shall not stand, neither shall it come to pass.

For the head of Syria is Damascus, and the head of Damascus, Rezin; and within threescore and five years shall Ephraim be broken that it be not a people.

And the head of Ephraim is Samaria, and the head of Samaria is Remaliah's son. If ye will not believe surely ye shall not be established.

Moreover, the Lord spake again unto Ahaz, saying:

Ask thee a sign of the Lord thy God; ask it either in the depths, or in the heights above.

But Ahaz said: I will not ask, neither will I tempt the Lord.

And he said: Hear ye now, O house of David; is it a small thing for you to weary men, but will ye weary my God also?

Therefore, the Lord himself shall give you a sign— Behold, a virgin shall conceive, and shall bear a son, and shall call his name Immanuel.

- 15 Voita ja hunajaa hän syö, niin että hän oppii hylkäämään pahan ja valitsemaan hyvän.
- 16 Sillä ennen kuin lapsi oppii hylkäämään pahan ja valitsemaan hyvän, maasta, jota sinä kammoat, luopuvat sen molemmat kuninkaat.
- 17 Herra lähettää sinulle ja kansallesi ja isäsi huoneelle ajan, jollaista ei ole tullut sitten sen päivän, jolloin Efraim erosi Juudasta – lähettää Assyrian kuninkaan.
- 18 Ja tapahtuu sinä päivänä, että Herra viheltää luokseen kärpäsen, joka on Egyptin perukoilla, ja mehiläisen, joka on Assyrian maassa.
- 19 Ja ne tulevat ja asettuvat kaikki autioihin laaksoihin ja kallionkoloihin ja kaikkiin orjantappuroihin ja kaikkiin pensaikkoihin.
- 20 Samana päivänä Herra ajaa palkatulla partaveitsellä, virran tuolla puolen asuvilla, Assyrian kuninkaalla, pään ja jalkakarvat; ja se vie parrankin.
- 21 Ja tapahtuu sinä päivänä, että mies ruokkii nuoren lehmän ja kaksi lammasta;
- 22 ja tapahtuu, että hän niiden antaman runsaan maidon tähden syö voita; sillä voita ja hunajaa syö jokainen, joka on jäljellä maassa.
- 23 Ja tapahtuu sinä päivänä, että jokainen paikka, jossa oli tuhat viiniköynnöstä, arvoltaan tuhat hopeasekeliä, kasvaa ohdaketta ja orjantappuraa.
- 24 Nuolet ja jouset mukanaan on miesten sinne mentävä, koska koko maa on täynnä ohdaketta ja orjantappuraa.
- 25 Eikä niille kukkuloille, joita kerran kuokalla kuokittiin, kukaan mene ohdakkeiden ja orjantappuroiden pelosta, vaan sinne ajetaan härät, ja niitä tallaa pikkukarja.

Butter and honey shall he eat, that he may know to refuse the evil and to choose the good.

For before the child shall know to refuse the evil and choose the good, the land that thou abhorrest shall be forsaken of both her kings.

The Lord shall bring upon thee, and upon thy people, and upon thy father's house, days that have not come from the day that Ephraim departed from Judah, the king of Assyria.

And it shall come to pass in that day that the Lord shall hiss for the fly that is in the uttermost part of Egypt, and for the bee that is in the land of Assyria.

And they shall come, and shall rest all of them in the desolate valleys, and in the holes of the rocks, and upon all thorns, and upon all bushes.

In the same day shall the Lord shave with a razor that is hired, by them beyond the river, by the king of Assyria, the head, and the hair of the feet; and it shall also consume the beard.

And it shall come to pass in that day, a man shall nourish a young cow and two sheep;

And it shall come to pass, for the abundance of milk they shall give he shall eat butter; for butter and honey shall every one eat that is left in the land.

And it shall come to pass in that day, every place shall be, where there were a thousand vines at a thousand silverlings, which shall be for briers and thorns.

With arrows and with bows shall men come thither, because all the land shall become briers and thorns.

And all hills that shall be digged with the mattock, there shall not come thither the fear of briers and thorns; but it shall be for the sending forth of oxen, and the treading of lesser cattle.

2. Nefi 18

- 1 Edelleen Herran sana sanoi minulle: Ota itsellesi iso kirjakkäärö ja kirjoita siihen ihmisen kynällä: Maher-Salal-Has-Basista.
- 2 Ja minä otin itselleni uskolliset todistajat kirjoittamaan, pappi Urian ja Sakarjan, Jeberekjan pojan.
- 3 Ja minä lähestyin profeetatarta, ja hän tuli ras-kaaksi ja synnytti pojan. Silloin Herra sanoi minulle: Anna hänelle nimeksi Maher-Salal-Has-Bas.
- 4 Sillä katso, ennen kuin lapsi on oppinut huuta-maan: isäni, ja: äitini, viedään Damaskoksen rikkau-
det ja Samarian ryöstösaalis Assyrian kuninkaan eteen.
- 5 Herra puhui minulle taaskin sanoen:
- 6 Koska tämä kansa pitää halpana hiljaa virtaavia Siloan vesiä ja riemuitsee Resinistä ja Remaljan po-
jasta,
- 7 niin sen tähden, katso, Herra nostattaa heidän ylitsensä virran vedet, väkevät ja paljot, nimittäin Assyrian kuninkaan ja kaiken hänen mahtinsa; ja hän nousee kaikkien uomiensa yli ja menee kaikkien äyräyttensä yli.
- 8 Ja hän kulkee läpi Juudan, hän tulvii ja menee yli äyräyttensä, hän ylittää aina kaulaan saakka; ja hänen levitettyt siipensä peittävät sinun maasi äärestä ää-
reen, oi Immanuel.
- 9 Liittykää yhteen, oi te kansat, niin teidät murska-
taan kappaleiksi; ja kallistakaa korvanne, kaikki te kaukaisten maiden asukkaat: vyöttäkää itsenne, niin teidät murskataan kappaleiksi; vyöttäkää itsenne, niin teidät murskataan kappaleiksi.
- 10 Neuvotelkaa yhdessä, niin se raukeaa tyhjiin; sa-
nokaa sana, niin se ei pidä; sillä Jumala on meidän kanssamme.
- 11 Sillä näin Herra puhui minulle lujalla kädellä ja
kielsi minua vaeltamasta tämän kansan tietä, sa-
noen:
- 12 Älä sinä sano salaliitoksi kaikkea sitä, mitä tämä
kansalaliitoksi sanoo, äläkä pelkää, mitä he pel-
käävät, äläkä pelästy.
- 13 Pidä pyhänä itse Herra Sebaot, ja häntä pelkää, ja
häntä kauhistu.

2 Nephi 18

Moreover, the word of the Lord said unto me: Take thee a great roll, and write in it with a man's pen, concerning Maher-shalal-hash-baz.

And I took unto me faithful witnesses to record, Uriah the priest, and Zechariah the son of Jeberechiah.

And I went unto the prophetess; and she con-
ceived and bare a son. Then said the Lord to me: Call his name, Maher-shalal-hash-baz.

For behold, the child shall not have knowledge to cry, My father, and my mother, before the riches of Damascus and the spoil of Samaria shall be taken away before the king of Assyria.

The Lord spake also unto me again, saying:

Forasmuch as this people refuseth the waters of Shiloah that go softly, and rejoice in Rezin and Remaliah's son;

Now therefore, behold, the Lord bringeth up upon them the waters of the river, strong and many, even the king of Assyria and all his glory; and he shall come up over all his channels, and go over all his banks.

And he shall pass through Judah; he shall over-
flow and go over, he shall reach even to the neck; and the stretching out of his wings shall fill the breadth of thy land, O Immanuel.

Associate yourselves, O ye people, and ye shall be broken in pieces; and give ear all ye of far countries; gird yourselves, and ye shall be broken in pieces; gird yourselves, and ye shall be broken in pieces.

Take counsel together, and it shall come to naught; speak the word, and it shall not stand; for God is with us.

For the Lord spake thus to me with a strong hand, and instructed me that I should not walk in the way of this people, saying:

Say ye not, A confederacy, to all to whom this peo-
ple shall say, A confederacy; neither fear ye their fear,
nor be afraid.

Sanctify the Lord of Hosts himself, and let him be your fear, and let him be your dread.

- 14 Ja hän on oleva pyhäkkö, mutta kompastuskivi ja loukkauskallio molemmille Israelin huoneille, louku ja ansa Jerusalemin asukkaille.
- 15 Ja monet heistä kompastuvat ja kaatuvat ja loukkaantuvat ja joutuvat ansaan ja jäävät kiinni.
- 16 Sido todistus talteen, sinetöi laki opetuslasteni keskellä.
- 17 Ja minä odotan Herraa, joka kätkee kasvonsa Jaakobin huoneelta, ja panen toivoni häneen.
- 18 Katso, minä ja lapset, jotka Herra on minulle antanut, olemme Herran Sebaotin merkkeinä ja ihmeinä Israelissa, hänen, joka asuu Siionin vuorella.
- 19 Ja kun he sanovat teille: Kysykää neuvoa niiltä, joissa on vainajahenkiä, ja velhoilta, jotka supisevat ja mumisevat – eikö kansan pitäisi kääntyä Jumalansa puoleen, jotta elävät kuulisivat kuolleilta?
- 20 Lakiin ja todistukseen; ja elleivät he puhu tämän sanan mukaisesti, se johtuu siitä, ettei heissä ole valoa.
- 21 Ja he kulkevat sen läpi ankarasti ahdistettuina ja nälkäisinä; ja tapahtuu, että nälissään he ärtyvät ja kiroavat kuninkaansa ja Jumalansa ja katsovat ylhäälle.
- 22 Ja he katsovat maata ja näkevät vaivaa ja pimeyttä, tuskan synkeyttä, ja heidät ajetaan pimeyteen.

And he shall be for a sanctuary; but for a stone of stumbling, and for a rock of offense to both the houses of Israel, for a gin and a snare to the inhabitants of Jerusalem.

And many among them shall stumble and fall, and be broken, and be snared, and be taken.

Bind up the testimony, seal the law among my disciples.

And I will wait upon the Lord, that hideth his face from the house of Jacob, and I will look for him.

Behold, I and the children whom the Lord hath given me are for signs and for wonders in Israel from the Lord of Hosts, which dwelleth in Mount Zion.

And when they shall say unto you: Seek unto them that have familiar spirits, and unto wizards that peep and mutter—should not a people seek unto their God for the living to hear from the dead?

To the law and to the testimony; and if they speak not according to this word, it is because there is no light in them.

And they shall pass through it hardly bestead and hungry; and it shall come to pass that when they shall be hungry, they shall fret themselves, and curse their king and their God, and look upward.

And they shall look unto the earth and behold trouble, and darkness, dimness of anguish, and shall be driven to darkness.

2. Nefi 19

- 1 Kuitenkaan synkeys ei ole sellainen kuin se oli hänen ahdinkonsa aikana, kun hän ensin kevyesti ahdisti Sebulonin maata ja myöhemmin ahdisti raskaasti Naftalin maata Punaisenmeren tiellä Jordanin tuolla puolen kansakuntien Galileassa.
- 2 Kansa, joka pimeydessä vaelsi, on nähnyt suuren valon; niille, jotka asuvat kuoleman varjon maassa, on valo loistanut.
- 3 Sinä olet lisännyt kansakunnan ja enentänyt ilon—he iloitsevat sinun edessäsi, niin kuin elonkorjuun aikana iloitaan ja niin kuin miehet riemuitsevat jakaessaan saalista.
- 4 Sillä sinä olet murskannut hänen kuormansa ikeen ja hänen hartioidensa vitsan, hänen sortajansa sauvan.
- 5 Sillä soturin jokainen taistelu on melskettä, ja veren tahrinat vaatteet poltetaan ja ne joutuvat tulen ruoaksi.
- 6 Sillä lapsi on syntynyt meille, poika on annettu meille, ja valta on hänen harteillaan; ja hänen nimensä on Ihmeellinen, Neuvonantaja, Väkevä Jumala, Ikuinen Isä, Rauhan Ruhtinas.
- 7 Vallan ja rauhan enentymisellä ei ole loppua Daavidin valtaistuimella eikä hänen valtakunnassaan sen järjestämiseksi ja perustamiseksi oikeudenmukaisesti ja oikeamielisesti vastedes, vieläpä ikuisesti. Tämän saa aikaan Herran Sebaotin kiivaus.
- 8 Herra lähetti sanansa Jaakobille, ja se on kohdannut Israelia.
- 9 Ja koko kansa tulee tietämään, nimittäin Efraim ja Samarian asukkaat, jotka ylpein ja röyhkein sydämin sanovat:
- 10 Tiilet ovat sortuneet maahan, mutta me rakennamme hakatuista kivistä; sykomorit on kaadettu, mutta me vaihdamme ne setreihin.
- 11 Sen tähden Herra nostattaa Resinin vastustajat häntä vastaan ja liittää yhteen hänen vihollisensa;
- 12 syyrialaiset edessä ja filistealaiset takana, ja he syövät Israelia suun täydeltä. Kaikesta tästä ei hänen vihansa ole väistynyt, mutta hänen kätensä on yhä ojennettuna.

2 Nephi 19

Nevertheless, the dimness shall not be such as was in her vexation, when at first he lightly afflicted the land of Zebulun, and the land of Naphtali, and afterwards did more grievously afflict by the way of the Red Sea beyond Jordan in Galilee of the nations.

The people that walked in darkness have seen a great light; they that dwell in the land of the shadow of death, upon them hath the light shined.

Thou hast multiplied the nation, and increased the joy—they joy before thee according to the joy in harvest, and as men rejoice when they divide the spoil.

For thou hast broken the yoke of his burden, and the staff of his shoulder, the rod of his oppressor.

For every battle of the warrior is with confused noise, and garments rolled in blood; but this shall be with burning and fuel of fire.

For unto us a child is born, unto us a son is given; and the government shall be upon his shoulder; and his name shall be called, Wonderful, Counselor, The Mighty God, The Everlasting Father, The Prince of Peace.

Of the increase of government and peace there is no end, upon the throne of David, and upon his kingdom to order it, and to establish it with judgment and with justice from henceforth, even forever. The zeal of the Lord of Hosts will perform this.

The Lord sent his word unto Jacob and it hath lighted upon Israel.

And all the people shall know, even Ephraim and the inhabitants of Samaria, that say in the pride and stoutness of heart:

The bricks are fallen down, but we will build with hewn stones; the sycamores are cut down, but we will change them into cedars.

Therefore the Lord shall set up the adversaries of Rezin against him, and join his enemies together;

The Syrians before and the Philistines behind; and they shall devour Israel with open mouth. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

- 13 Sillä kansa ei palaa sen luokse, joka sitä lyö, eikä se etsi Herraa Sebaotia.
- 14 Sen tähden Herra leikkaa Israelilta pään ja hännän, oksan ja kaislanvarren samana päivänä.
- 15 Vanhin, hän on pää, ja profeetta, joka valheita opettaa, hän on häntä.
- 16 Sillä tämän kansan johtajat eksyttävät heidät, ja heidän johdettavansa tuhoutuvat.
- 17 Sen tähden Herra ei iloitse heidän nuorukaisistaan eikä armahda heidän orpojaan ja leskiään; sillä jokainen heistä on tekopyhä ja pahantekijä, ja jokainen suu puhuu mielettömiä. Kaikesta tästä ei hänen vihansa ole väistynyt, mutta hänen kätensä on yhä ojennettuna.
- 18 Sillä jumalattomuus palaa kuin tuli; se syö ohdakkeet ja orjantappurat ja sytyttää metsien tiheiköt, ja ne kieppuvat savupyörteinä ilmaan.
- 19 Herran Sebaotin vihasta maa pimenee, ja ihmiset ovat kuin tulen ruokaa; kukaan ei säästä veljeään.
- 20 Ja hän ahmii oikealta ja jää nälkäiseksi, ja hän syö vasemmalta, eivätkä he tule kylläisiksi; he syövät kukin oman käsivartensa lihaa –
- 21 Manasse Efraimia, ja Efraim Manassea; he yhdessä käyvät Juudaa vastaan. Kaikesta tästä ei hänen vihansa ole väistynyt, mutta hänen kätensä on yhä ojennettuna.

For the people turneth not unto him that smiteth them, neither do they seek the Lord of Hosts.

Therefore will the Lord cut off from Israel head and tail, branch and rush in one day.

The ancient, he is the head; and the prophet that teacheth lies, he is the tail.

For the leaders of this people cause them to err; and they that are led of them are destroyed.

Therefore the Lord shall have no joy in their young men, neither shall have mercy on their fatherless and widows; for every one of them is a hypocrite and an evildoer, and every mouth speaketh folly. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

For wickedness burneth as the fire; it shall devour the briers and thorns, and shall kindle in the thickets of the forests, and they shall mount up like the lifting up of smoke.

Through the wrath of the Lord of Hosts is the land darkened, and the people shall be as the fuel of the fire; no man shall spare his brother.

And he shall snatch on the right hand and be hungry; and he shall eat on the left hand and they shall not be satisfied; they shall eat every man the flesh of his own arm—

Manasseh, Ephraim; and Ephraim, Manasseh; they together shall be against Judah. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

2. Nefi 20

- 1 Voi niitä, jotka säätävät vääriä säädöksiä ja jotka kirjoittavat tekemiään katalia päätöksiä
- 2 estääkseen tarvitsevia saamasta oikeutta ja riistääkseen kansani köyhiltä oikeuden, niin että lesket joutuvat heidän saaliiksensa ja että he voivat ryöstää orvoilta!
- 3 Ja mitä te teette rangaistuksen päivänä ja hävityksessä, joka tulee kaukaa? Kenen luo pakenette apua hakemaan? Ja minne kätkette rikkautenne?
- 4 Ilman minua heidän on kumarruttava vangittujen joukkoon ja kaaduttava surmattujen sekaan. Kaikesta tästä ei hänen vihansa ole väistynyt, mutta hänen kätensä on yhä ojennettuna.
- 5 Oi assyrialaista, minun vihani vitsaa; ja heidän suuttumuksensa on sauva heidän kädessään.
- 6 Minä lähetän hänet tekopyhää kansakuntaa vastaan ja käsken hänet vihani kansaa vastaan ryöstämään ja saalistamaan ja tallaamaan sitä kuin katujen lokaa.
- 7 Mutta hän ei tarkoita sitä, eikä hän ajattele sydämessään niin; vaan hänellä on mielessään tuhota ja hävittää monia kansakuntia.
- 8 Sillä hän sanoo: Eivätkö minun ruhtinaani ole kaikki kuninkaita?
- 9 Eikö Kalne ole niin kuin Karkemis? Eikö Hamat niin kuin Arpad? Eikö Samaria ole niin kuin Damaskos?
- 10 Niin kuin minun käteni on perustanut epäjumalien valtakunnat, joiden veistetyt kuvat olivat paremmat kuin Jerusalemin ja Samarian;
- 11 enkö minä tekisi Jerusalemlle ja sen epäjumalille samoin kuin olen tehnyt Samarialle ja sen epäjumalille?
- 12 Ja nyt tapahtuu, että kun Herra on tehnyt kaiken työnsä Siionin vuorella ja Jerusalemissa, minä rannaisen Assyrian kuninkaan pöyhkeän sydämen heidelmää ja hänen kopean katseensa ylpeyttä.

2 Nephi 20

Wo unto them that decree unrighteous decrees, and that write grievousness which they have prescribed;

To turn away the needy from judgment, and to take away the right from the poor of my people, that widows may be their prey, and that they may rob the fatherless!

And what will ye do in the day of visitation, and in the desolation which shall come from far? to whom will ye flee for help? and where will ye leave your glory?

Without me they shall bow down under the prisoners, and they shall fall under the slain. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

O Assyrian, the rod of mine anger, and the staff in their hand is their indignation.

I will send him against a hypocritical nation, and against the people of my wrath will I give him a charge to take the spoil, and to take the prey, and to tread them down like the mire of the streets.

Howbeit he meaneth not so, neither doth his heart think so; but in his heart it is to destroy and cut off nations not a few.

For he saith: Are not my princes altogether kings?

Is not Calno as Carchemish? Is not Hamath as Arpad? Is not Samaria as Damascus?

As my hand hath founded the kingdoms of the idols, and whose graven images did excel them of Jerusalem and of Samaria;

Shall I not, as I have done unto Samaria and her idols, so do to Jerusalem and to her idols?

Wherefore it shall come to pass that when the Lord hath performed his whole work upon Mount Zion and upon Jerusalem, I will punish the fruit of the stout heart of the king of Assyria, and the glory of his high looks.

- 13 Sillä hän sanoo: Käteni voimalla ja omalla viisau-
dellani olen tehnyt tämän kaiken, sillä minä olen
ymmärtäväinen; ja minä olen siirtänyt kansojen ra-
jat ja olen ryöstänyt niiden aarteet, ja minä olen ku-
kistanut asukkaat urhean miehen lailla;
- 14 ja minä pääsin käsiksi kansojen rikkauksiin kuin
linnunpesään; ja minä olen koonnut kaikki maat
niin kuin hylätyt munat kootaan; eikä ollut ketään,
joka olisi siipeä liikauttanut tai nokkaa avannut tai
piipittänyt.
- 15 Kerskaileeko kirves sille, joka sillä hakkaa?
Mahtaileeko saha sille, joka sitä käyttää? Ikään kuin
vitsa heiluttaisi itseään kohottajilleen, tai ikään kuin
sauva kohoaisi itsestään, ikään kuin ei olisikaan
puuta!
- 16 Sen tähden Herra, Herra Sebaot lähettää hänen li-
haviensa keskuuteen laihuuden, ja hänen loistonsa
alle hän sytyttää palon niin kuin tulipalon.
- 17 Ja Israelin valosta tulee tuli ja hänen Pyhästään tu-
lenlieska, joka polttaa ja nielee hänen orjantappu-
ransa ja hänen ohdakkeensa yhdessä päivässä;
- 18 ja kuluttaa hänen metsänsä ja viljavan peltonsa
vehmauden, sekä sielun että ruumiin; ja he ovat kuin
lipunkantaja uupueessaan.
- 19 Ja niin vähiin käyvät hänen metsänsä puut, että
lapsi voi merkitä ne muistiin.
- 20 Ja tapahtuu sinä päivänä, että Israelin jäännös ja
ne, jotka Jaakobin huoneesta ovat säästyneet, eivät
enää turvaudu lyöjäänsä vaan turvautuvat uskollisi-
na Herraan, Israelin Pyhään.
- 21 Jäännös palaa takaisin, niin, nimittäin Jaakobin
jäännös, väkevän Jumalan luo.
- 22 Sillä vaikka sinun kansasi Israel olisi kuin meren
hiekkä, kuitenkin vain jäännös siitä palaa; säädetty
hävitys tulee vanhurskauden tulvana.
- 23 Sillä Herra Jumala Sebaot toteuttaa hävityksen, ni-
mittäin päätöksensä mukaisesti koko maassa.
- 24 Sen tähden, näin sanoo Herra Jumala Sebaot: Oi
kansani, joka asut Siionissa, älä pelkää assyrialaista;
hän lyö sinua vitsalla ja kohottaa sauvansa sinua vas-
taan Egyptin tapaan.
- 25 Sillä aivan pieni hetki vielä, niin suuttumus lak-
kaa, ja vihani kääntyy heidän tuhokseen.

For he saith: By the strength of my hand and by
my wisdom I have done these things; for I am pru-
dent; and I have moved the borders of the people,
and have robbed their treasures, and I have put
down the inhabitants like a valiant man;

And my hand hath found as a nest the riches of
the people; and as one gathereth eggs that are left
have I gathered all the earth; and there was none that
moved the wing, or opened the mouth, or peeped.

Shall the ax boast itself against him that heweth
therewith? Shall the saw magnify itself against him
that shaketh it? As if the rod should shake itself
against them that lift it up, or as if the staff should lift
up itself as if it were no wood!

Therefore shall the Lord, the Lord of Hosts, send
among his fat ones, leanness; and under his glory he
shall kindle a burning like the burning of a fire.

And the light of Israel shall be for a fire, and his
Holy One for a flame, and shall burn and shall de-
vour his thorns and his briers in one day;

And shall consume the glory of his forest, and of
his fruitful field, both soul and body; and they shall
be as when a standard-bearer fainteth.

And the rest of the trees of his forest shall be few,
that a child may write them.

And it shall come to pass in that day, that the rem-
nant of Israel, and such as are escaped of the house
of Jacob, shall no more again stay upon him that
smote them, but shall stay upon the Lord, the Holy
One of Israel, in truth.

The remnant shall return, yea, even the remnant
of Jacob, unto the mighty God.

For though thy people Israel be as the sand of the
sea, yet a remnant of them shall return; the con-
sumption decreed shall overflow with righteousness.

For the Lord God of Hosts shall make a consump-
tion, even determined in all the land.

Therefore, thus saith the Lord God of Hosts: O my
people that dwellest in Zion, be not afraid of the
Assyrian; he shall smite thee with a rod, and shall lift
up his staff against thee, after the manner of Egypt.

For yet a very little while, and the indignation
shall cease, and mine anger in their destruction.

26 Ja Herra Sebaot nostaa ruoskan häntä vastaan niin kuin Midianin teurastuksessa Orebin kallion luona; ja niin kuin hänen sauvansa oli meren yllä, niin hän kohottaa sen Egyptin tapaan.

27 Ja tapahtuu sinä päivänä, että hänen kuormansa otetaan pois sinun harteiltasi ja hänen ikeensä sinun niskastasi, ja ies tuhotaan voitelun tähden.

28 Hän on tullut Aijatiin, hän on kulkenut Migroniin; Mikmasiin hän on jättänyt kuormastonsa.

29 He ovat kulkeneet solan poikki; he ovat yöpyneet Gebaan; Ramat pelkää, Saulin Gibeaa on paennut.

30 Korota äänesi, oi Gallimin tytär; anna sen kuulua Laisaan asti, oi poloinen Anatot.

31 Madmena on lähtenyt tiehensä; Gebimin asukkaat kokoontuvat paetakseen.

32 Vielä samana päivänä hän seisahtuu Nobiin; hän heristää kättään Siionin tyttären vuorta, Jerusalemin kukkulaa, vastaan.

33 Katso, Herra, Herra Sebaot katkoo kauhulla oksiston, ja korkealle ulottuvat hakataan maahan, ja korskeat nöyryytetään.

34 Ja hän hakkaa metsien tiheiköt kirveellä maahan, ja Libanon kaatuu mahtavan edessä.

And the Lord of Hosts shall stir up a scourge for him according to the slaughter of Midian at the rock of Oreb; and as his rod was upon the sea so shall he lift it up after the manner of Egypt.

And it shall come to pass in that day that his burden shall be taken away from off thy shoulder, and his yoke from off thy neck, and the yoke shall be destroyed because of the anointing.

He is come to Aiath, he is passed to Migron; at Michmash he hath laid up his carriages.

They are gone over the passage; they have taken up their lodging at Geba; Ramath is afraid; Gibeah of Saul is fled.

Lift up the voice, O daughter of Gallim; cause it to be heard unto Laish, O poor Anathoth.

Madmenah is removed; the inhabitants of Gebim gather themselves to flee.

As yet shall he remain at Nob that day; he shall shake his hand against the mount of the daughter of Zion, the hill of Jerusalem.

Behold, the Lord, the Lord of Hosts shall lop the bough with terror; and the high ones of stature shall be hewn down; and the haughty shall be humbled.

And he shall cut down the thickets of the forests with iron, and Lebanon shall fall by a mighty one.

2. Nefi 21

- 1 Ja Iisain kannosta lähtee verso, ja vesa kasvaa hänen juuristaan.
- 2 Ja hänen päällensä laskeutuu Herran Henki, viisauden ja ymmärryksen henki, neuvon ja väkevyyden henki, tiedon ja Herran pelon henki;
- 3 ja antaa hänelle Herran pelossa nopean ymmärryksen; eikä hän tuomitse silmämitalla eikä jaa oikeutta korvakuulolta.
- 4 Vaan hän tuomitsee köyhät vanhurskaasti ja ajaa oikeuden mukaan maan sävyisien asiaa; ja hän lyö maata suunsa sauvalla ja huultensa henkäyksellä surmaa jumalattomat.
- 5 Ja vanhurskaus on hänen kupeidensa vyö ja uskollisuus vyönä hänen uumillaan.
- 6 Edelleen, susi asuu karitsan kanssa, ja pantteri laskeutuu levolle vohlan viereen, ja vasikka ja leijonanpentu ja syöttiläs yhdessä; ja pikkulapsi paimentaa niitä.
- 7 Ja lehmä ja karhu käyvät laitumella; niiden vasikat ja pennut laskeutuvat yhdessä levolle, ja leijona syö olkia kuin härkä.
- 8 Ja imeväinen leikkii kyyn kololla, ja vieroitettu lapsi pistää kätensä myrkkykäärmeen pesään.
- 9 Kukaan ei tee pahaa eikä tuota turmiota koko minun pyhällä vuorellani, sillä maa on täynnä Herran tuntemusta, niin kuin vedet täyttävät meren.
- 10 Ja sinä päivänä on oleva Iisain juurivesa, joka kohoaa kansojen merkkiviirinä; sen luokse pakanat pyrkivät, ja hänen leposijansa on oleva loistava.
- 11 Ja sinä päivänä tapahtuu, että Herra vielä toisen kerran ojentaa kätensä tuodakseen takaisin kansansa jäljellä olevan jäännöksen Assyriasta ja Egyptistä ja Patrosista ja Kuusista ja Elamista ja Sinearista ja Hamatista ja meren saarilta.
- 12 Ja hän pystyttää merkkiviirin kansakunnille ja kokoaa Israelin karkotetut ja kerää yhteen Juudan hajoitetut maan neljältä kulmalta.

2 Nephi 21

- And there shall come forth a rod out of the stem of Jesse, and a branch shall grow out of his roots.
- And the Spirit of the Lord shall rest upon him, the spirit of wisdom and understanding, the spirit of counsel and might, the spirit of knowledge and of the fear of the Lord;
- And shall make him of quick understanding in the fear of the Lord; and he shall not judge after the sight of his eyes, neither reprove after the hearing of his ears.
- But with righteousness shall he judge the poor, and reprove with equity for the meek of the earth; and he shall smite the earth with the rod of his mouth, and with the breath of his lips shall he slay the wicked.
- And righteousness shall be the girdle of his loins, and faithfulness the girdle of his reins.
- The wolf also shall dwell with the lamb, and the leopard shall lie down with the kid, and the calf and the young lion and fatling together; and a little child shall lead them.
- And the cow and the bear shall feed; their young ones shall lie down together; and the lion shall eat straw like the ox.
- And the sucking child shall play on the hole of the asp, and the weaned child shall put his hand on the cockatrice's den.
- They shall not hurt nor destroy in all my holy mountain, for the earth shall be full of the knowledge of the Lord, as the waters cover the sea.
- And in that day there shall be a root of Jesse, which shall stand for an ensign of the people; to it shall the Gentiles seek; and his rest shall be glorious.
- And it shall come to pass in that day that the Lord shall set his hand again the second time to recover the remnant of his people which shall be left, from Assyria, and from Egypt, and from Pathros, and from Cush, and from Elam, and from Shinar, and from Hamath, and from the islands of the sea.
- And he shall set up an ensign for the nations, and shall assemble the outcasts of Israel, and gather together the dispersed of Judah from the four corners of the earth.

13 Edelleen, Efraimin kateus katoaa, ja Juudan vastustajat hävitetään; Efraim ei kadehdi Juudaa, eikä Juuda vainoa Efraimia.

14 Vaan he ryntäävät länteen filistealaisten niskaan; he saalistavat kaikkia idän heimoja; Edom ja Moab joutuvat heidän käsiinsä; ja Ammonin lapset tottelevat heitä.

15 Ja Herra hävittää kokonaan Egyptin merenlahden, ja hän heristää kättään väkevällä tuulellansa virran yllä ja lyö sen seitsemäksi joeksi ja antaa ihmisten kulkea ylitse kuivin jaloin.

16 Ja on oleva valtatie hänen kansansa jäännökselle Assyriasta, niin kuin oli Israelille sinä päivänä, jolloin se lähti ylös Egyptin maasta.

The envy of Ephraim also shall depart, and the adversaries of Judah shall be cut off; Ephraim shall not envy Judah, and Judah shall not vex Ephraim.

But they shall fly upon the shoulders of the Philistines towards the west; they shall spoil them of the east together; they shall lay their hand upon Edom and Moab; and the children of Ammon shall obey them.

And the Lord shall utterly destroy the tongue of the Egyptian sea; and with his mighty wind he shall shake his hand over the river, and shall smite it in the seven streams, and make men go over dry shod.

And there shall be a highway for the remnant of his people which shall be left, from Assyria, like as it was to Israel in the day that he came up out of the land of Egypt.

2. Nefi 22

- 1 Ja sinä päivänä sinä sanot: Oi Herra, minä ylistän sinua; vaikka sinä olit minulle vihoissasi, sinun vihasi on väistynyt, ja sinä lohdutit minua.
- 2 Katso, Jumala on minun pelastukseni; minä luotan, enkä pelkää; sillä Herra JEHOVA on minun voimani ja lauluni; hänestä tuli minulle myös pelastus.
- 3 Sen tähden te saatte iloiten ammentaa vettä pelastuksen lähteistä.
- 4 Ja sinä päivänä te sanotte: Ylistäkää Herraa, huutakaa avuksi hänen nimeänsä, julistakaa hänen tekojaan kansojen keskuudessa, julistakaa, että hänen nimensä on ylhäinen.
- 5 Laulakaa Herralle, sillä oivallisia hän on tehnyt; tämä tiedetään kaikessa maassa.
- 6 Huutakaa ja riemuitkaa, te Siionin asukkaat, sillä suuri on Israelin Pyhä teidän keskellänne.

2 Nephi 22

And in that day thou shalt say: O Lord, I will praise thee; though thou wast angry with me thine anger is turned away, and thou comfortedst me.

Behold, God is my salvation; I will trust, and not be afraid; for the Lord JEHOVAH is my strength and my song; he also has become my salvation.

Therefore, with joy shall ye draw water out of the wells of salvation.

And in that day shall ye say: Praise the Lord, call upon his name, declare his doings among the people, make mention that his name is exalted.

Sing unto the Lord; for he hath done excellent things; this is known in all the earth.

Cry out and shout, thou inhabitant of Zion; for great is the Holy One of Israel in the midst of thee.

2. Nefi 23

- 1 Babylonin tuomion ennustus, jonka Jesaja, Amosin poika, näki.
- 2 Kohottakaa lippu korkealle vuorelle, korottakaa äänenne heille, viittokaa heitä käymään sisälle ylhäisten porteista.
- 3 Minä olen antanut käskyn pyhitetyilleni, minä olen myös kutsunut väkeviäni, sillä minun vihani ei ole niiden päällä, jotka riemuitsevat minun korkeudesta.
- 4 Väenpaljouden pauhina vuorilla on kuin suuren kansan pauhina, yhteen kokoontuneiden kansakuntien valtakuntien melske; Herra Sebaot järjestää taiselujoukot.
- 5 He tulevat kaukaisesta maasta, taivaan ääreltä, niin, Herra ja hänen suuttumuksensa aseet, hävittämään koko maan.
- 6 Valittakaa, sillä Herran päivä on käsillä; se tulee tuhona Kaikkivaltiaalta.
- 7 Sen tähden herpoavat kaikki kädet, jokaisen sydän jähmettyy;
- 8 ja he pelkäävät; kivut ja murheet saavat heidät valtaansa; he hämmästyvät toisiaan; heidän kasvonsa ovat kuin liekit.
- 9 Katso, Herran päivä tulee armottomana täynnä kiivastusta ja hehkuvaa vihaa muuttamaan maan autioksi; ja hän hävittää siitä sen syntiset.
- 10 Sillä taivaan tähdet ja sen tähtikuviot eivät anna valoaan; aurinko pimenee radallaan, eikä kuu säteile valoaan.
- 11 Ja minä rankaisen maailmaa pahuudesta ja jumalattomia heidän pahoista teoistaan; minä teen lopun ylpeiden ylimielisyydestä ja painan maahan pelättyjen korskeuden.
- 12 Minä teen ihmisen harvinaisemmaksi kuin puhdas kulta, niin, ihmisen harvinaisemmaksi kuin Ofirin kulta.
- 13 Sen tähden minä järisyttän taivaat, ja maa järkkyy paikaltansa Herran Sebaotin kiivastuksessa ja hänen hehkuvan vihansa päivänä.

2 Nephi 23

The burden of Babylon, which Isaiah the son of Amoz did see.

Lift ye up a banner upon the high mountain, exalt the voice unto them, shake the hand, that they may go into the gates of the nobles.

I have commanded my sanctified ones, I have also called my mighty ones, for mine anger is not upon them that rejoice in my highness.

The noise of the multitude in the mountains like as of a great people, a tumultuous noise of the kingdoms of nations gathered together, the Lord of Hosts mustereth the hosts of the battle.

They come from a far country, from the end of heaven, yea, the Lord, and the weapons of his indignation, to destroy the whole land.

Howl ye, for the day of the Lord is at hand; it shall come as a destruction from the Almighty.

Therefore shall all hands be faint, every man's heart shall melt;

And they shall be afraid; pangs and sorrows shall take hold of them; they shall be amazed one at another; their faces shall be as flames.

Behold, the day of the Lord cometh, cruel both with wrath and fierce anger, to lay the land desolate; and he shall destroy the sinners thereof out of it.

For the stars of heaven and the constellations thereof shall not give their light; the sun shall be darkened in his going forth, and the moon shall not cause her light to shine.

And I will punish the world for evil, and the wicked for their iniquity; I will cause the arrogancy of the proud to cease, and will lay down the haughtiness of the terrible.

I will make a man more precious than fine gold; even a man than the golden wedge of Ophir.

Therefore, I will shake the heavens, and the earth shall remove out of her place, in the wrath of the Lord of Hosts, and in the day of his fierce anger.

- 14 Ja he ovat kuin pakosalle ajetut gasellit ja kuin lampaat, joita kukaan ei kokoa; ja he kääntyvät kukin oman kansansa luo ja pakenevat kukin omaan maahansa.
- 15 Jokainen ylpeä lävistetään, niin, ja jokainen, joka on liittynyt jumalattomiin, kaatuu miekkaan.
- 16 Heidän lapsensakin lyödään murskaksi heidän silmiensä edessä; heidän talonsa ryöstetään ja heidän vaimonsa raiskataan.
- 17 Katso, minä yllytän heitä vastaan meedialaiset, jotka eivät hopeasta ja kullasta välitä eivätkä niihin mielly.
- 18 Heidän jousensa myös murskaavat nuorukaiset, ja kohdun hedelmää he eivät sääli; heidän silmänsä eivät lapsia säästä.
- 19 Ja Babylonin, kuningaskuntien kruunun, kaldealaisten suuruuden kaunistuksen, käy niin kuin silloin, kun Jumala kukisti Sodomian ja Gomorran.
- 20 Koskaan siellä ei ole asukkaita, eikä siellä asuta polvesta polveen; eikä arabi pystytä sinne telttaa; eivätkä paimenet lepuuta siellä laumojansa.
- 21 Vaan autiomaan villipedot makaavat siellä, ja heidän huoneensa ovat täynnä ulvovia otuksia; ja pöllöt asuvat siellä, ja villivuohet tanssivat siellä.
- 22 Ja saarten villipedot ulvovat heidän autoissa taloissaan ja sakaalit heidän huvipalatsissaan; ja hänen hetkensä on lähellä, eikä hänen aikaansa pidennetä. Sillä minä tuhoan hänet joutuin; niin, sillä minä olen armollinen kansalleni, mutta jumalattomat hukkuvat.

And it shall be as the chased roe, and as a sheep that no man taketh up; and they shall every man turn to his own people, and flee every one into his own land.

Every one that is proud shall be thrust through; yea, and every one that is joined to the wicked shall fall by the sword.

Their children also shall be dashed to pieces before their eyes; their houses shall be spoiled and their wives ravished.

Behold, I will stir up the Medes against them, which shall not regard silver and gold, nor shall they delight in it.

Their bows shall also dash the young men to pieces; and they shall have no pity on the fruit of the womb; their eyes shall not spare children.

And Babylon, the glory of kingdoms, the beauty of the Chaldees' excellency, shall be as when God overthrew Sodom and Gomorrah.

It shall never be inhabited, neither shall it be dwelt in from generation to generation: neither shall the Arabian pitch tent there; neither shall the shepherds make their fold there.

But wild beasts of the desert shall lie there; and their houses shall be full of doleful creatures; and owls shall dwell there, and satyrs shall dance there.

And the wild beasts of the islands shall cry in their desolate houses, and dragons in their pleasant palaces; and her time is near to come, and her day shall not be prolonged. For I will destroy her speedily; yea, for I will be merciful unto my people, but the wicked shall perish.

2. Nefi 24

- 1 Sillä Herra armahtaa Jaakobia ja valitsee vielä Israelin ja sijoittaa sen sen omaan maahan; ja muukalaiset liittyvät siihen, ja he yhdistyvät Jaakobin huoneeseen.
- 2 Ja kansat ottavat sen ja tuovat sen sen sijalle; niin, kaukaa maan ääristä asti; ja se palaa lupauksen maihinsa. Ja Israelin huone ottaa ne haltuunsa, ja Herran maa on oleva palvelijoita ja palvelijattaria varten; ja se vangitsee vangitsijansa, ja se hallitsee sortajiansa.
- 3 Ja tapahtuu sinä päivänä, että Herra antaa sinulle levon murheestasi ja pelostasi ja siitä kovasta orjuudesta, jossa sinut oli pantu palvelemaan.
- 4 Ja tapahtuu sinä päivänä, että sinä virität Babylonin kuninkaasta tämän sananparren ja sanot: Kuinka on sortajasta tullut loppu, loppu kultaisesta kaupungista!
- 5 Herra on taittanut jumalattomilta sauvan, hallitsijoilta valtikat.
- 6 Sitä, joka löi kansoja raivon vallassa, löi lakkaamatta, sitä, joka hallitsi kansakuntia vihan voimalla, vainotaan, eikä kukaan estä.
- 7 Kaikki maa on levossa ja rauhassa; se puhkeaa laulamaan.
- 8 Niin, sypressit riemuitsevat sinusta, sekä Libanonin setrit, sanoen: Kun sinut on kaadettu, ei kukaan kaataja tule meitä vastaan.
- 9 Helvetti alhaalla on kiihdyksissä sinun tähtesi ottaaksensa sinut vastaan, kun tulet; sinun tähtesi se ajaa liikkeelle kuolleet, kaikki maan johtomiehetkin; se on nostattanut valtaistuimiltansa kaikki kansakuntien kuninkaat.
- 10 Kaikki he puhuvat ja sanovat sinulle: Oletko sinäkin tullut heikoksi niin kuin me? Onko sinusta tullut meidän kaltaistemme?
- 11 Hautaan on vaipunut sinun komeutesi; sinun harppujesi ääni ei kuulu; madot ovat vuoteena allasi, ja madot peittävät sinut.
- 12 Kuinka olet taivaalta pudonnut, oi Lusifer, sarastuksen poika! Onko alas maahan survaistu sinut, joka kukistit kansakunnat!

2 Nephi 24

For the Lord will have mercy on Jacob, and will yet choose Israel, and set them in their own land; and the strangers shall be joined with them, and they shall cleave to the house of Jacob.

And the people shall take them and bring them to their place; yea, from far unto the ends of the earth; and they shall return to their lands of promise. And the house of Israel shall possess them, and the land of the Lord shall be for servants and handmaids; and they shall take them captives unto whom they were captives; and they shall rule over their oppressors.

And it shall come to pass in that day that the Lord shall give thee rest, from thy sorrow, and from thy fear, and from the hard bondage wherein thou wast made to serve.

And it shall come to pass in that day, that thou shalt take up this proverb against the king of Babylon, and say: How hath the oppressor ceased, the golden city ceased!

The Lord hath broken the staff of the wicked, the scepters of the rulers.

He who smote the people in wrath with a continual stroke, he that ruled the nations in anger, is persecuted, and none hindereth.

The whole earth is at rest, and is quiet; they break forth into singing.

Yea, the fir trees rejoice at thee, and also the cedars of Lebanon, saying: Since thou art laid down no feller is come up against us.

Hell from beneath is moved for thee to meet thee at thy coming; it stirreth up the dead for thee, even all the chief ones of the earth; it hath raised up from their thrones all the kings of the nations.

All they shall speak and say unto thee: Art thou also become weak as we? Art thou become like unto us?

Thy pomp is brought down to the grave; the noise of thy viols is not heard; the worm is spread under thee, and the worms cover thee.

How art thou fallen from heaven, O Lucifer, son of the morning! Art thou cut down to the ground, which did weaken the nations!

13 Sillä sinä olet sanonut sydämessäsi: Minä nousen taivaaseen, minä korotan valtaistuimeni Jumalan tähtiä korkeammalle; minä tahdon myös istua koontumisvuorella kaukana pohjoisessa;

14 minä nousen pilvien huippuja korkeammalle; minä olen Korkeimman vertainen.

15 Mutta sinut syöstään alas helvettiin, pohjimmaiseen kuiluun.

16 Jotka sinut näkevät, tuijottavat sinua ja tarkastelevat sinua ja sanovat: Onko tämä se mies, joka järkytti maata ja joka vapisutti valtakuntia?

17 Ja teki maailman autiomaaksi ja hävitti sen kaupungit, eikä avannut vankiensä huonetta?

18 Kaikki kansakuntien kuninkaat, niin, aivan kaikki, lepäävät kunniassa, kukin omassa kammiossaan.

19 Mutta sinut on viskattu haudastasi kuin iljettävä vesa ja niiden jäännökset, jotka on surmattu, miekalla lävistetty, jotka suistuvat kuilun kiville kuin jalkoihin tallattu raato.

20 Et pääse liittymään heihin haudassa, koska olet hävittänyt maasi ja surmannut kansasi; pahantekijäin jälkeläisiä ei koskaan enää mainita.

21 Valmistakaa teurastus heidän lapsillensa heidän isiensä pahojen tekojen tähden, etteivät he nouse ja ota haltuunsa maata ja täytä maanpiiriä kaupungeilla.

22 Sillä minä nousen heitä vastaan, sanoo Herra Sebaot, ja hävitän Babylonilta nimen ja jäännöksen ja pojan ja veljenpojan, sanoo Herra.

23 Edelleen, minä teen sen haikaroiden alueeksi ja vesilammikoiksi; ja minä lakaisen sen tuhon luudalla, sanoo Herra Sebaot.

24 Herra Sebaot on vannonut sanoen: Niin kuin minä olen ajatellut, niin on varmasti tapahtuva; ja niin kuin minä olen päättänyt, niin on pysyvä:

25 Että minä tuon assyrialaisen maahani ja tallaan hänet jalkojeni alle vuorillani; silloin hänen ikeensä heltiää heidän päältään ja hänen kuormansa heltiää heidän hartioiltaan.

26 Tämä on päätös, joka on päätetty kaikesta maasta; ja tämä on käsi, joka on ojennettuna kaikkien kansakuntien yli.

For thou hast said in thy heart: I will ascend into heaven, I will exalt my throne above the stars of God; I will sit also upon the mount of the congregation, in the sides of the north;

I will ascend above the heights of the clouds; I will be like the Most High.

Yet thou shalt be brought down to hell, to the sides of the pit.

They that see thee shall narrowly look upon thee, and shall consider thee, and shall say: Is this the man that made the earth to tremble, that did shake kingdoms?

And made the world as a wilderness, and destroyed the cities thereof, and opened not the house of his prisoners?

All the kings of the nations, yea, all of them, lie in glory, every one of them in his own house.

But thou art cast out of thy grave like an abominable branch, and the remnant of those that are slain, thrust through with a sword, that go down to the stones of the pit; as a carcass trodden under feet.

Thou shalt not be joined with them in burial, because thou hast destroyed thy land and slain thy people; the seed of evil-doers shall never be renowned.

Prepare slaughter for his children for the iniquities of their fathers, that they do not rise, nor possess the land, nor fill the face of the world with cities.

For I will rise up against them, saith the Lord of Hosts, and cut off from Babylon the name, and remnant, and son, and nephew, saith the Lord.

I will also make it a possession for the bittern, and pools of water; and I will sweep it with the besom of destruction, saith the Lord of Hosts.

The Lord of Hosts hath sworn, saying: Surely as I have thought, so shall it come to pass; and as I have purposed, so shall it stand—

That I will bring the Assyrian in my land, and upon my mountains tread him under foot; then shall his yoke depart from off them, and his burden depart from off their shoulders.

This is the purpose that is purposed upon the whole earth; and this is the hand that is stretched out upon all nations.

- 27 Sillä Herra Sebaot on päättänyt, ja kuka sen kumoaa? Ja hänen kätensä on ojennettuna, ja kuka sen kääntää pois?
- 28 Kuningas Ahasin kuolinvuonna oli tämä tuomion ennustus:
- 29 Älä riemuitse, koko Filistea, koska lyöjäsi sauva on katkennut, sillä käärmeen juuresta kasvaa myrkykäärme, ja sen hedelmä on tulinen lentävä käärme.
- 30 Ja köyhien esikoiset saavat syödä, ja tarvitsevat saavat levätä turvassa; ja minä tapan sinun juuresi nälänhädällä, ja se surmaa sinun jäännöksesi.
- 31 Valita, oi portti, huuda, oi kaupunki; sinä koko Filistea olet lamautunut; sillä pohjoisesta tulee savu, eikä yksikään ole poissa paikaltaan.
- 32 Mitä on vastattava kansakuntien sanansaattajille? Että Herra on perustanut Siionin, ja hänen kansansa köyhät löytävät siinä turvansa.

For the Lord of Hosts hath purposed, and who shall disannul? And his hand is stretched out, and who shall turn it back?

In the year that king Ahaz died was this burden.

Rejoice not thou, whole Palestina, because the rod of him that smote thee is broken; for out of the serpent's root shall come forth a cockatrice, and his fruit shall be a fiery flying serpent.

And the firstborn of the poor shall feed, and the needy shall lie down in safety; and I will kill thy root with famine, and he shall slay thy remnant.

Howl, O gate; cry, O city; thou, whole Palestina, art dissolved; for there shall come from the north a smoke, and none shall be alone in his appointed times.

What shall then answer the messengers of the nations? That the Lord hath founded Zion, and the poor of his people shall trust in it.

2. Nefi 25

- 1 Nyt minä, Nefi, puhun jonkin verran niistä sanoista, jotka olen kirjoittanut ja jotka Jesajan suu on puhunut. Sillä katso, Jesaja puhui paljon sellaista, mitä monien kansastani oli vaikea ymmärtää, sillä he eivät tiedä, millä tavalla juutalaisten keskuudessa profetoitiin.
- 2 Sillä minä, Nefi, en ole opettanut heille paljon juutalaisten tavoista, sillä heidän työnsä olivat pimeyden töitä ja heidän tekonsa olivat iljetysten tekoja.
- 3 Ja nyt, minä kirjoitan kansalleni, kaikille niille, jotka ottavat myöhemmin vastaan tämän, mitä kirjoitan, jotta he tietäisivät Jumalan tuomiot, että ne kohtaavat kaikkia kansakuntia sen sanan mukaisesti, jonka hän on puhunut.
- 4 Kuule siis, oi kansani, joka olet Israelin huonetta, ja kallista korvasi sanoilleni; sillä vaikka Jesajan sanat eivät ole selkeitä sinulle, ne ovat kuitenkin selkeitä kaikille niille, jotka ovat täynnä profetian henkeä. Mutta minä annan sinulle profetian sen hengen mukaisesti, joka minussa on; sen tähden minä profetoitin sen selkeyden mukaisesti, joka minussa on ollut siitä ajasta lähtien, kun lähdin Jerusalemissa isäni kanssa; sillä katso, minun sieluni iloitsee selkeydestä kansalleni, jotta se voisi oppia.
- 5 Niin, minun sieluni iloitsee Jesajan sanoista, sillä minä olen tullut Jerusalemissa, ja silmäni ovat nähneet sen, mikä on juutalaisten, ja minä tiedän, että juutalaiset ymmärtävät sen, mikä on profeettojen, eikä ole muuta kansaa, joka ymmärtäisi juutalaisille puhuttua niin kuin he, paitsi jos heitä on opetettu juutalaisten tavan mukaisesti.
- 6 Mutta katso, minä, Nefi, en ole opettanut lapsiani juutalaisten tavan mukaisesti; mutta katso, minä olen itse asunut Jerusalemissa, minkä vuoksi minä tunnen ympäröivät seudut; ja minä olen kertonut lapsilleni juutalaisten keskuudessa tapahtuneista Jumalan tuomioista, lapsilleni, kaiken sen mukaisesti, mitä Jesaja on puhunut, enkä minä kirjoita niitä.

2 Nephi 25

Now I, Nephi, do speak somewhat concerning the words which I have written, which have been spoken by the mouth of Isaiah. For behold, Isaiah spake many things which were hard for many of my people to understand; for they know not concerning the manner of prophesying among the Jews.

For I, Nephi, have not taught them many things concerning the manner of the Jews; for their works were works of darkness, and their doings were doings of abominations.

Wherefore, I write unto my people, unto all those that shall receive hereafter these things which I write, that they may know the judgments of God, that they come upon all nations, according to the word which he hath spoken.

Wherefore, hearken, O my people, which are of the house of Israel, and give ear unto my words; for because the words of Isaiah are not plain unto you, nevertheless they are plain unto all those that are filled with the spirit of prophecy. But I give unto you a prophecy, according to the spirit which is in me; wherefore I shall prophesy according to the plainness which hath been with me from the time that I came out from Jerusalem with my father; for behold, my soul delighteth in plainness unto my people, that they may learn.

Yea, and my soul delighteth in the words of Isaiah, for I came out from Jerusalem, and mine eyes hath beheld the things of the Jews, and I know that the Jews do understand the things of the prophets, and there is none other people that understand the things which were spoken unto the Jews like unto them, save it be that they are taught after the manner of the things of the Jews.

But behold, I, Nephi, have not taught my children after the manner of the Jews; but behold, I, of myself, have dwelt at Jerusalem, wherefore I know concerning the regions round about; and I have made mention unto my children concerning the judgments of God, which hath come to pass among the Jews, unto my children, according to all that which Isaiah hath spoken, and I do not write them.

- 7 Mutta katso, minä jatkan omaa profetiaani selkeyteni mukaisesti; minä tiedän, että siitä ei kukaan voi erehtyä; mutta niinä aikoina, jolloin Jesajan profetiat toteutuvat, ihmiset tietävät varmasti, aikoina, jolloin ne tapahtuvat.
- 8 Sen vuoksi ne ovat arvokkaat ihmislapsille, ja joka luulee, etteivät ne ole, heille minä erityisesti tahdon puhua ja osoittaa sanat omalle kansalleni; sillä minä tiedän, että ne ovat heille suuriarvoiset viimeisinä aikoina, sillä sinä aikana he ymmärtävät ne; niinpä minä olen kirjoittanut ne heidän hyväkseen.
- 9 Ja niin kuin yksi sukupolvi on hävitetty juutalaisten keskuudessa pahuuden tähden, niin heitä on hävitetty polvesta polveen heidän pahojen tekojensa mukaan; eikä ketään heistä ole koskaan hävitetty Herran profeettojen heille siitä ennustamatta.
- 10 Sen vuoksi heille oli kerrottu hävityksestä, joka oli kohtaava heitä heti isäni lähdettyä Jerusalemissa; kuitenkin he paaduttivat sydämensä; ja minun profetiani mukaisesti heidät on hävitetty lukuun ottamatta niitä, jotka on viety vankeina Babyloniin.
- 11 Ja nyt minä puhun tämän sen hengen tähden, joka minussa on. Ja vaikka heidät on viety pois, he palaavat takaisin ja ottavat haltuunsa Jerusalemin maan; sen vuoksi heidät tuodaan takaisin perintömaahansa.
- 12 Mutta katso, heillä on oleva sotia ja sotahuhuja; ja kun tulee aika, jolloin Isän Ainosyntyinen, niin, nimittäin taivaan ja maan Isä, ilmaisee itsensä heille lihassa, katso, he hylkäävät hänet pahuutensa ja sydämensä paatumuksen ja uppiniskaisuutensa tähden.
- 13 Katso, he ristiinnaulitsevat hänet; ja kun hänet on pantu hautakammioon kolmen päivän ajaksi, hän nousee kuolleista parantaminen siivissään, ja kaikki ne, jotka uskovat hänen nimeensä, pelastetaan Jumalan valtakuntaan. Ja nyt, minun sieluni iloitsee voidessani profetoida hänestä, sillä minä olen nähnyt hänen aikansa, ja minun sydämeni ylistää hänen pyhää nimeään.

But behold, I proceed with mine own prophecy, according to my plainness; in the which I know that no man can err; nevertheless, in the days that the prophecies of Isaiah shall be fulfilled men shall know of a surety, at the times when they shall come to pass.

Wherefore, they are of worth unto the children of men, and he that supposeth that they are not, unto them will I speak particularly, and confine the words unto mine own people; for I know that they shall be of great worth unto them in the last days; for in that day shall they understand them; wherefore, for their good have I written them.

And as one generation hath been destroyed among the Jews because of iniquity, even so have they been destroyed from generation to generation according to their iniquities; and never hath any of them been destroyed save it were foretold them by the prophets of the Lord.

Wherefore, it hath been told them concerning the destruction which should come upon them, immediately after my father left Jerusalem; nevertheless, they hardened their hearts; and according to my prophecy they have been destroyed, save it be those which are carried away captive into Babylon.

And now this I speak because of the spirit which is in me. And notwithstanding they have been carried away they shall return again, and possess the land of Jerusalem; wherefore, they shall be restored again to the land of their inheritance.

But, behold, they shall have wars, and rumors of wars; and when the day cometh that the Only Begotten of the Father, yea, even the Father of heaven and of earth, shall manifest himself unto them in the flesh, behold, they will reject him, because of their iniquities, and the hardness of their hearts, and the stiffness of their necks.

Behold, they will crucify him; and after he is laid in a sepulchre for the space of three days he shall rise from the dead, with healing in his wings; and all those who shall believe on his name shall be saved in the kingdom of God. Wherefore, my soul delighteth to prophesy concerning him, for I have seen his day, and my heart doth magnify his holy name.

- 14 Ja katso, tapahtuu, että kun Messias on noussut kuolleista ja ilmaissut itsensä kansalleen, kaikille niille, jotka uskovat hänen nimeensä, katso, Jerusalem hävitetään jälleen; sillä voi niitä, jotka taistelevat Jumalaa ja hänen kirkkonsa kansaa vastaan.
- 15 Ja nyt, juutalaiset hajotetaan kaikkien kansakuntien sekaan; niin, ja myös Babylon hävitetään; sen vuoksi toiset kansakunnat hajottavat juutalaiset.
- 16 Ja kun heidät on hajotettu ja Herra Jumala on kurruttanut heitä toisilla kansakunnilla monen sukupolven ajan, niin, vieläpä polvesta polveen, kunnes heidät on saatu uskomaan Kristukseen, Jumalan Poikaan, ja sovitukseseen, joka on ääretön koko ihmisuudelle – ja kun se aika tulee, jolloin he uskovat Kristukseen ja palvelevat Isää hänen nimessään, puhtain sydämin ja tahrattomin käsin, eivätkä enää odota muuta Messiasta, silloin, siihen aikaan, tulee aika, jolloin heidän on välttämätöntä uskoa nämä asiat.
- 17 Ja Herra ojentaa jälleen toisen kerran kätensä tuodakseen kansansa takaisin sen kadotetusta ja langenneesta tilasta. Sen vuoksi hän ryhtyy tekemään ihmeellistä tekoa ja ihmettä ihmislasten keskuudessa.
- 18 Sen vuoksi hän tuo heille julki sanansa, jotka sanat tuomitsevat heidät viimeisenä päivänä, sillä ne annetaan heille siinä tarkoituksessa, että heidät saatisiin vakuuttuneiksi tosi Messiasta, jonka he hylkäsivät; ja jotta heidät saatisiin vakuuttuneiksi siitä, ettei heidän enää pidä odottaa Messiasta tulevaksi, koska ketään ei tulisi, paitsi väärä Messias, joka pettäisi ihmisiä; sillä vain yhdestä Messiasta ovat profeetat puhuneet, ja tämä Messias on se, jonka juutalaiset hylkäävät.
- 19 Sillä profeettojen sanojen mukaan Messias tulee kuudensadan vuoden kuluttua siitä, kun isäni lähti Jerusalemita; ja profeettojen sanojen mukaan sekä Jumalan enkelin sanan mukaan hänen nimensä on oleva Jeesus Kristus, Jumalan Poika.

And behold it shall come to pass that after the Messiah hath risen from the dead, and hath manifested himself unto his people, unto as many as will believe on his name, behold, Jerusalem shall be destroyed again; for wo unto them that fight against God and the people of his church.

Wherefore, the Jews shall be scattered among all nations; yea, and also Babylon shall be destroyed; wherefore, the Jews shall be scattered by other nations.

And after they have been scattered, and the Lord God hath scourged them by other nations for the space of many generations, yea, even down from generation to generation until they shall be persuaded to believe in Christ, the Son of God, and the atonement, which is infinite for all mankind—and when that day shall come that they shall believe in Christ, and worship the Father in his name, with pure hearts and clean hands, and look not forward any more for another Messiah, then, at that time, the day will come that it must needs be expedient that they should believe these things.

And the Lord will set his hand again the second time to restore his people from their lost and fallen state. Wherefore, he will proceed to do a marvelous work and a wonder among the children of men.

Wherefore, he shall bring forth his words unto them, which words shall judge them at the last day, for they shall be given them for the purpose of convincing them of the true Messiah, who was rejected by them; and unto the convincing of them that they need not look forward any more for a Messiah to come, for there should not any come, save it should be a false Messiah which should deceive the people; for there is save one Messiah spoken of by the prophets, and that Messiah is he who should be rejected of the Jews.

For according to the words of the prophets, the Messiah cometh in six hundred years from the time that my father left Jerusalem; and according to the words of the prophets, and also the word of the angel of God, his name shall be Jesus Christ, the Son of God.

20 Ja nyt, veljeni, minä olen puhunut selkeästi, niin että ette voi erehtyä. Ja niin totta kuin Herra Jumala elää, joka toi Israelin ylös Egyptin maasta ja antoi Moosekselle voiman parantaa kansakunnat myrkkykäärmeiden purtua heitä, jos he loisivat katseensa käärmeeseen, jonka hän kohotti heidän nähtäväkseen, sekä antoi hänelle voiman lyödä kallioon, niin että vesi virtaisi; niin, katso, minä sanon teille, että niin kuin tämä on totta ja niin totta kuin Herra Jumala elää, mitään muuta nimeä ei ole annettu taivaan alla paitsi tämä Jeesus Kristus, josta olen puhunut, jonka kautta ihminen voi pelastua.

21 Ja nyt, tästä syystä Herra Jumala on luvannut minulle, että tämä, mitä minä kirjoitan, pysyy tallessa ja säilyy ja periytyy jälkeläisilleni polvesta polveen, jotta täytyisi Joosefille annettu lupaus, että hänen jälkeläisensä eivät koskaan menehtyisi, niin kauan kuin maa pysyisi.

22 Sen vuoksi nämä asiat kulkeutuvat polvesta polveen niin kauan kuin maa pysyy; ja ne kulkeutuvat Jumalan tahdon ja mielen mukaisesti; ja ne kansakunnat, joilla ne on hallussaan, tuomitaan niistä niiden sanojen mukaisesti, jotka on kirjoitettu.

23 Sillä me ponnistelemme uutterasti kirjoittaaksemme, saadaksemme lapsemme sekä veljemme uskomaan Kristukseen ja tekemään sovinnon Jumalan kanssa; sillä me tiedämme, että armosta me pelastumme kaiken sen jälkeen, mitä voimme tehdä.

24 Ja vaikka me uskomme Kristukseen, me noudattamme Mooseksen lakia ja odotamme lujina Kristusta, kunnes laki tulee täytetyksi.

25 Sillä tätä tarkoitusta varten laki annettiin; sen vuoksi laki on tullut meille kuolleeksi, ja meidät on tehty eläviksi Kristuksessa uskomme tähden; kuitenkin me noudatamme lakia käskyjen tähden.

26 Ja me puhumme Kristuksesta, me riemuitsemme Kristuksessa, me saarnaamme Kristuksesta, me profetoimme Kristuksesta ja me kirjoitamme profetioidemme mukaisesti, jotta lapsemme tietäisivät, mistä lähteestä he voivat odottaa syntiensä anteeksiantoa.

And now, my brethren, I have spoken plainly that ye cannot err. And as the Lord God liveth that brought Israel up out of the land of Egypt, and gave unto Moses power that he should heal the nations after they had been bitten by the poisonous serpents, if they would cast their eyes unto the serpent which he did raise up before them, and also gave him power that he should smite the rock and the water should come forth; yea, behold I say unto you, that as these things are true, and as the Lord God liveth, there is none other name given under heaven save it be this Jesus Christ, of which I have spoken, whereby man can be saved.

Wherefore, for this cause hath the Lord God promised unto me that these things which I write shall be kept and preserved, and handed down unto my seed, from generation to generation, that the promise may be fulfilled unto Joseph, that his seed should never perish as long as the earth should stand.

Wherefore, these things shall go from generation to generation as long as the earth shall stand; and they shall go according to the will and pleasure of God; and the nations who shall possess them shall be judged of them according to the words which are written.

For we labor diligently to write, to persuade our children, and also our brethren, to believe in Christ, and to be reconciled to God; for we know that it is by grace that we are saved, after all we can do.

And, notwithstanding we believe in Christ, we keep the law of Moses, and look forward with steadfastness unto Christ, until the law shall be fulfilled.

For, for this end was the law given; wherefore the law hath become dead unto us, and we are made alive in Christ because of our faith; yet we keep the law because of the commandments.

And we talk of Christ, we rejoice in Christ, we preach of Christ, we prophesy of Christ, and we write according to our prophecies, that our children may know to what source they may look for a remission of their sins.

27 Ja nyt, me puhumme laista, jotta lapsemme tietäisivät, että laki on kuollut, ja he tietäessään, että laki on kuollut, odottaisivat sitä elämää, joka on Kristuksessa, ja tietäisivät, mitä tarkoitusta varten laki annettiin. Ja että kun laki on täytetty Kristuksessa, heidän ei pidä paaduttaa sydäntään häntä vastaan, kun lain täytyy tulla hävitetyksi.

28 Ja nyt, katso, kansani, te olette uppiskainen kansa; sen vuoksi minä olen puhunut teille selkeästi, niin että ette voi ymmärtää väärin. Ja sanat, jotka olen puhunut, ovat todistuksena teitä vastaan, sillä ne riittävät opettamaan kenelle tahansa oikean tien; sillä oikea tie on uskoa Kristukseen eikä kieltää häntä, sillä kieltämällä hänet te kiellätte myös profeetat ja lain.

29 Ja nyt, katso, minä sanon teille, että oikea tie on uskoa Kristukseen eikä kieltää häntä; ja Kristus on Israelin Pyhä; sen vuoksi teidän on kumarruttava hänen edessään ja palveltava häntä koko väkevyydestänne, mielestänne ja voimastanne ja koko sielustanne; ja jos te tämän teette, teitä ei suinkaan karkoteta.

30 Ja niin kauan kuin se on välttämätöntä, teidän on noudatettava Jumalan tekoja ja toimituksia, kunnes laki, joka annettiin Moosekselle, on täytetty.

Wherefore, we speak concerning the law that our children may know the deadness of the law; and they, by knowing the deadness of the law, may look forward unto that life which is in Christ, and know for what end the law was given. And after the law is fulfilled in Christ, that they need not harden their hearts against him when the law ought to be done away.

And now behold, my people, ye are a stiffnecked people; wherefore, I have spoken plainly unto you, that ye cannot misunderstand. And the words which I have spoken shall stand as a testimony against you; for they are sufficient to teach any man the right way; for the right way is to believe in Christ and deny him not; for by denying him ye also deny the prophets and the law.

And now behold, I say unto you that the right way is to believe in Christ, and deny him not; and Christ is the Holy One of Israel; wherefore ye must bow down before him, and worship him with all your might, mind, and strength, and your whole soul; and if ye do this ye shall in nowise be cast out.

And, inasmuch as it shall be expedient, ye must keep the performances and ordinances of God until the law shall be fulfilled which was given unto Moses.

2. Nefi 26

- 1 Ja kun Kristus on noussut kuolleista, hän näyttäytyy teille, lapseni ja rakkaat veljeni; ja sanat, jotka hän puhuu teille, ovat laki, jota teidän tulee noudattaa.
- 2 Sillä katso, minä sanon teille, että olen nähnyt, että monta sukupolvea kuolee pois, ja kansani keskuudessa on suuria sotia ja kiistoja.
- 3 Ja kun Messias tulee, kansalleni annetaan merkkejä hänen syntymästään sekä hänen kuolemastaan ja ylösnousemuksestaan; ja se päivä on suuri ja kauhistava jumalattomille, sillä he menehtyvät; ja he menehtyvät, koska he karkottavat profeetat ja pyhät ja kivittävät heitä ja surmaavat heitä; sen vuoksi pyhien veren huuto nousee maasta ylös Jumalan luokse heitä vastaan.
- 4 Ja niin, kaikki ne, jotka ovat ylpeitä ja jotka tekevät sitä, mikä on jumalatonta, päivä, joka tulee, polttaa heidät, sanoo Herra Sebaot, sillä he ovat kuin oljenkorsia.
- 5 Ja ne, jotka tappavat profeettoja ja pyhiä, maan syvyudet nielevät heidät, sanoo Herra Sebaot; ja vuoret peittävät heidät, ja pyörretuulet kuljettavat heidät pois, ja rakennukset sortuvat heidän päällensä ja musertavat heidät kappaleiksi ja murskaavat heidät tomuksi.
- 6 Ja heitä rangaistaan ukonilmoilla ja salamoilla ja maanjäristyksillä ja kaikenlaisella tuholla, sillä Herran vihan tuli syttyy heitä vastaan, ja he ovat kuin oljenkorsia, ja tuleva päivä polttaa heidät, sanoo Herra Sebaot.
- 7 Oi sieluni tuskaa ja piinaa kansani surmattujen menetyksen tähden! Sillä minä, Nefi, olen nähnyt sen, ja se miltei kuluttaa minut Herran edessä; mutta minun täytyy huutaa Jumalalleni: Sinun tiesi ovat oikeamieliset.
- 8 Mutta katso, vanhurskaat, jotka kuulevat profeettojen sanoja eivätkä tuhoa heitä, vaan odottavat lujina Kristusta kaikesta vainosta huolimatta niiden merkkien tähden, joita annetaan – katso, he ovat niitä, jotka eivät menehdy.

2 Nephi 26

And after Christ shall have risen from the dead he shall show himself unto you, my children, and my beloved brethren; and the words which he shall speak unto you shall be the law which ye shall do.

For behold, I say unto you that I have beheld that many generations shall pass away, and there shall be great wars and contentions among my people.

And after the Messiah shall come there shall be signs given unto my people of his birth, and also of his death and resurrection; and great and terrible shall that day be unto the wicked, for they shall perish; and they perish because they cast out the prophets, and the saints, and stone them, and slay them; wherefore the cry of the blood of the saints shall ascend up to God from the ground against them.

Wherefore, all those who are proud, and that do wickedly, the day that cometh shall burn them up, saith the Lord of Hosts, for they shall be as stubble.

And they that kill the prophets, and the saints, the depths of the earth shall swallow them up, saith the Lord of Hosts; and mountains shall cover them, and whirlwinds shall carry them away, and buildings shall fall upon them and crush them to pieces and grind them to powder.

And they shall be visited with thunderings, and lightnings, and earthquakes, and all manner of destructions, for the fire of the anger of the Lord shall be kindled against them, and they shall be as stubble, and the day that cometh shall consume them, saith the Lord of Hosts.

O the pain, and the anguish of my soul for the loss of the slain of my people! For I, Nephi, have seen it, and it well nigh consumeth me before the presence of the Lord; but I must cry unto my God: Thy ways are just.

But behold, the righteous that hearken unto the words of the prophets, and destroy them not, but look forward unto Christ with steadfastness for the signs which are given, notwithstanding all persecution—behold, they are they which shall not perish.

- 9 Vaan Vanhurskauden Poika ilmestyy heille, ja hän parantaa heidät, ja heillä on rauha hänen kanssaan, kunnes kolme sukupolvea on kuollut pois ja monet neljännessä sukupolvesta ovat kuolleet pois vanhurskaudessa.
- 10 Ja kun tämä on tapahtunut, pikainen tuho kohtaa kansaani; sillä sieluni tuskista huolimatta minä olen nähnyt sen; sen vuoksi minä tiedän, että se tapahtuu; ja he myyvät itsensä tyhjäksi, sillä ylpeytensä ja järjettömyytensä palkkana he saavat tuhon; sillä koska he antautuvat Perkeleelle ja valitsevat mieluummin pimeyden kuin valon teot, sen tähden heidän on mentävä alas helvettiin.
- 11 Sillä ei Herran Henki ainaisesti kiistele ihmisen kanssa. Ja kun Henki lakkaa kiistelemästä ihmisen kanssa, silloin tulee pikainen tuho, ja tämä surettaa sieluani.
- 12 Ja kuten minä puhuin juutalaisten saamisesta vakuuttuneiksi siitä, että Jeesus on tosi Kristus, on välttämätöntä, että myös pakanat saadaan vakuuttuneiksi siitä, että Jeesus on Kristus, iankaikkinen Jumala
- 13 ja että hän ilmaisee itsensä kaikille niille, jotka uskovat häneen, Pyhän Hengen voimalla, niin, jokaiselle kansakunnalle, suvulle, kielelle ja kansalle, tehden voimallisia ihmeitä, merkkejä ja ihmetekoja ihmislusten keskuudessa heidän uskonsa mukaisesti.
- 14 Mutta katso, minä profetoin teille viimeisistä ajoista; niistä ajoista, jolloin Herra Jumala on tuova nämä asiat julki ihmislapsille.
- 15 Sen jälkeen kun minun jälkeläiseni ja veljieni jälkeläiset ovat vaipuneet epäuskoon ja pakanat ovat lyöneet heidät, niin, kun Herra Jumala on leiriytynyt yltympäri heitä vastaan ja saartanut heidät valleilla ja pystyttänyt linnoituksia heitä vastaan, ja kun heidät on painettu alas tomuun, vieläpä niin ettei heitä enää ole, sittenkin vanhurskaiden sanat kirjoitetaan ja uskollisten rukoukset kuullaan, eikä kaikkia niitä, jotka ovat vaipuneet epäuskoon, unohdeta.

But the Son of Righteousness shall appear unto them; and he shall heal them, and they shall have peace with him, until three generations shall have passed away, and many of the fourth generation shall have passed away in righteousness.

And when these things have passed away a speedy destruction cometh unto my people; for, notwithstanding the pains of my soul, I have seen it; wherefore, I know that it shall come to pass; and they sell themselves for naught; for, for the reward of their pride and their foolishness they shall reap destruction; for because they yield unto the devil and choose works of darkness rather than light, therefore they must go down to hell.

For the Spirit of the Lord will not always strive with man. And when the Spirit ceaseth to strive with man then cometh speedy destruction, and this grieveth my soul.

And as I spake concerning the convincing of the Jews, that Jesus is the very Christ, it must needs be that the Gentiles be convinced also that Jesus is the Christ, the Eternal God;

And that he manifesteth himself unto all those who believe in him, by the power of the Holy Ghost; yea, unto every nation, kindred, tongue, and people, working mighty miracles, signs, and wonders, among the children of men according to their faith.

But behold, I prophesy unto you concerning the last days; concerning the days when the Lord God shall bring these things forth unto the children of men.

After my seed and the seed of my brethren shall have dwindled in unbelief, and shall have been smitten by the Gentiles; yea, after the Lord God shall have camped against them round about, and shall have laid siege against them with a mount, and raised forts against them; and after they shall have been brought down low in the dust, even that they are not, yet the words of the righteous shall be written, and the prayers of the faithful shall be heard, and all those who have dwindled in unbelief shall not be forgotten.

16 Sillä ne, jotka hävitetään, puhuvat heille maasta, ja heidän puheensa kuuluu vaimeana tomusta, ja heidän äänensä on kuin sen, jossa on vainajahenki; sillä Herra Jumala antaa heille voiman, että he voivat kuiskailla heistä ikään kuin se tulisi maasta; ja heidän puheensa kuiskaa tomusta.

17 Sillä näin sanoo Herra Jumala: He kirjoittavat siitä, mitä heidän keskuudessaan tapahtuu, ja se kirjoitetaan ja sinetöidään kirjaan; eivätkä ne, jotka ovat vaipuneet epäuskoon, niitä saa, sillä he pyrkivät hävittämään sen, mikä on Jumalasta.

18 Ja nyt, kuten ne, jotka on tuhottu, on tuhottu joutuin – ja heidän pelättyjensä paljous on kuin akanat, jotka katoavat – niin, näin sanoo Herra Jumala: Se tapahtuu hetkessä, yhtäkkiä.

19 Ja tapahtuu, että niitä, jotka ovat vaipuneet epäuskoon, lyödään pakanoiden kädellä.

20 Ja pakanat ylpistyvät omissa silmissään ja ovat kompastuneet kompastuskivensä suuruuden tähden, niin että he ovat perustaneet monia kirkkoja; silti he ylenkatsovat Jumalan voimaa ja ihmeitä ja saarnaavat itselleen omaa viisauttaan ja omaa tietämystään etua saadakseen ja murskatakseen köyhien kasvot.

21 Ja perustetaan monia kirkkoja, jotka aiheuttavat kateutta ja riitaa ja pahansuopaisuutta.

22 Ja on myös salaliittoja, kuten muinaisinakin aikoina, Perkeleen liittojen mukaisesti, sillä hän on kaiken tällaisen alullepanija, eli murhien ja pimeyden tekojen alullepanija; niin, ja hän taluttaa heitä kauhasta pellavanyörillä, kunnes hän sitoo heidät vahvoilla köysillään iäksi.

23 Sillä katso, rakkaat veljeni, minä sanon teille, että Herra Jumala ei toimi pimeydessä.

24 Hän ei tee mitään, mikä ei olisi maailman hyödyksi, sillä hän rakastaa maailmaa, jopa niin, että hän antaa oman henkensä voidakseen vetää kaikki ihmiset luoksensa. Sen vuoksi hän ei kiellä ketään pääsemästä osalliseksi hänen pelastuksestaan.

For those who shall be destroyed shall speak unto them out of the ground, and their speech shall be low out of the dust, and their voice shall be as one that hath a familiar spirit; for the Lord God will give unto him power, that he may whisper concerning them, even as it were out of the ground; and their speech shall whisper out of the dust.

For thus saith the Lord God: They shall write the things which shall be done among them, and they shall be written and sealed up in a book, and those who have dwindled in unbelief shall not have them, for they seek to destroy the things of God.

Wherefore, as those who have been destroyed have been destroyed speedily; and the multitude of their terrible ones shall be as chaff that passeth away—yea, thus saith the Lord God: It shall be at an instant, suddenly—

And it shall come to pass, that those who have dwindled in unbelief shall be smitten by the hand of the Gentiles.

And the Gentiles are lifted up in the pride of their eyes, and have stumbled, because of the greatness of their stumbling block, that they have built up many churches; nevertheless, they put down the power and miracles of God, and preach up unto themselves their own wisdom and their own learning, that they may get gain and grind upon the face of the poor.

And there are many churches built up which cause envyings, and strifes, and malice.

And there are also secret combinations, even as in times of old, according to the combinations of the devil, for he is the founder of all these things; yea, the founder of murder, and works of darkness; yea, and he leadeth them by the neck with a flaxen cord, until he bindeth them with his strong cords forever.

For behold, my beloved brethren, I say unto you that the Lord God worketh not in darkness.

He doeth not anything save it be for the benefit of the world; for he loveth the world, even that he layeth down his own life that he may draw all men unto him. Wherefore, he commandeth none that they shall not partake of his salvation.

- 25 Katso, huutaako hän kenellekään sanoen: Lähde pois luotani? Katso, minä sanon teille: Ei; vaan hän sanoo: Tulkaa minun luokseni, kaikki te maan ääret, ostakaa maitoa ja hunajaa ilmaiseksi ja maksutta.
- 26 Katso, onko hän käskenyt ketään lähtemään pois synagogista tai jumalanpalvelushuoneista? Katso, minä sanon teille: Ei.
- 27 Onko hän kieltänyt ketään pääsemästä osalliseksi pelastuksestaan? Katso, minä sanon teille: Ei; vaan hän on antanut sen vapaasti kaikille ihmisille, ja hän on käskenyt kansaansa, että sen tulee taivuttaa kaikkia ihmisiä parannukseen.
- 28 Katso, onko Herra kieltänyt ketään pääsemästä osalliseksi hänen hyvydestään? Katso, minä sanon teille: Ei; vaan kaikilla ihmisillä on yhtäläinen oikeus, eikä ketään kielletä.
- 29 Hän kieltää pappisvallan, sillä katso, pappisvalta on sitä, että ihmiset saarnaavat ja asettavat itsensä maailman valoksi saadakseen etua ja maailman ylistystä; mutta Siionin parasta he eivät tavoittele.
- 30 Katso, Herra on kieltänyt tämän; ja nyt, Herra Jumala on antanut käskyn, että kaikilla ihmisillä tulee olla aitoa rakkautta, mikä rakkaus on todellista rakkautta. Ja ellei heillä olisi rakkautta, he eivät olisi mitään. Jos heillä siis olisi rakkautta, he eivät sallisi Siionin työntekijän menehtyä.
- 31 Mutta Siionin työntekijän tulee tehdä työtä Siionin hyväksi, sillä jos hän tekee työtä rahan vuoksi, hän hukkuu.
- 32 Ja vielä Herra Jumala on antanut käskyn, ettei ihmisten pidä murhata, ettei heidän pidä valehdella, ettei heidän pidä varastaa, ettei heidän pidä turhaan lausua Herran Jumalansa nimeä, ettei heidän pidä kadehtia, ettei heidän pidä olla pahansuopia, ettei heidän pidä kiistellä keskenään, ettei heidän pidä harjoittaa haureutta ja ettei heidän pidä tehdä mitään tällaista, sillä jokainen, joka sellaista tekee, hukkuu.

Behold, doth he cry unto any, saying: Depart from me? Behold, I say unto you, Nay; but he saith: Come unto me all ye ends of the earth, buy milk and honey, without money and without price.

Behold, hath he commanded any that they should depart out of the synagogues, or out of the houses of worship? Behold, I say unto you, Nay.

Hath he commanded any that they should not partake of his salvation? Behold I say unto you, Nay; but he hath given it free for all men; and he hath commanded his people that they should persuade all men to repentance.

Behold, hath the Lord commanded any that they should not partake of his goodness? Behold I say unto you, Nay; but all men are privileged the one like unto the other, and none are forbidden.

He commandeth that there shall be no priestcrafts; for, behold, priestcrafts are that men preach and set themselves up for a light unto the world, that they may get gain and praise of the world; but they seek not the welfare of Zion.

Behold, the Lord hath forbidden this thing; wherefore, the Lord God hath given a commandment that all men should have charity, which charity is love. And except they should have charity they were nothing. Wherefore, if they should have charity they would not suffer the laborer in Zion to perish.

But the laborer in Zion shall labor for Zion; for if they labor for money they shall perish.

And again, the Lord God hath commanded that men should not murder; that they should not lie; that they should not steal; that they should not take the name of the Lord their God in vain; that they should not envy; that they should not have malice; that they should not contend one with another; that they should not commit whoredoms; and that they should do none of these things; for whoso doeth them shall perish.

Sillä mikään näistä pahoista teoista ei ole Herrasta, sillä hän tekee ihmislasten keskuudessa sitä, mikä hyvää on; ja hän tekee vain sellaista, mikä on selkeää ihmislapsille, ja hän kutsuu heitä kaikkia tulemaan luoksensa ja pääsemään osallisiksi hänen hyvydestään; eikä hän torju ketään niistä, jotka tulevat hänen luoksensa, ei mustia eikä valkoisia, ei orjia eikä vapaita, ei miehiä eikä naisia; ja hän muistaa pakanat, ja kaikki ovat Jumalalle yhdenvertaisia, sekä juutalaiset että pakanat.

For none of these iniquities come of the Lord; for he doeth that which is good among the children of men; and he doeth nothing save it be plain unto the children of men; and he inviteth them all to come unto him and partake of his goodness; and he denieth none that come unto him, black and white, bond and free, male and female; and he remembereth the heathen; and all are alike unto God, both Jew and Gentile.

2. Nefi 27

- 1 Mutta katso, viimeisinä aikoina eli pakanoiden aikoina – niin, katso, kaikki pakanoiden kansakunnat ja myös juutalaiset, sekä ne, jotka tulevat tähän maahan, että ne, jotka ovat muissa maissa, aivan niin, kaikissa maailman maissa, katso, he juopuvat pahuudesta ja kaikenlaisista iljetyksistä –
- 2 ja kun se aika tulee, Herra Sebaot rankaisee heitä ukkosella ja maanjäristyksellä ja suurella pauhulla ja myrskyllä ja rajuilmalla ja ahnaalla tulenlieskalla.
- 3 Ja kaikki kansakunnat, jotka taistelevat Siionia vastaan ja ahdistavat sitä, ovat kuin yöllinen uninäky, eli heidän käy kuin nälkäisen, joka uneksii, ja katso, hän syö, mutta herää ja hänen sielunsa on tyhjä; tai kuin janoisen, joka uneksii, ja katso, hän juo, mutta herää, ja katso, hän on nääntynyt, ja hänen sielullansa on jano; niin, samoin käy kaikkien kansakuntien paljouden, joka taistelee Siionin vuorta vastaan.
- 4 Sillä katso, te kaikki, jotka teette pahaa, seisahdukaa ja kummastelkaa, sillä te tulette huutamaan ja parkumaan; niin, te tulette juopumaan, mutta ette viinistä, te tulette hoippumaan, mutta ette väkijuomasta.
- 5 Sillä katso, Herra on vuodattanut teidän päällenne raskaan unen hengen. Sillä katso, te olette sulkenneet silmäanne ja te olette hylänneet profeetat; ja teidän hallitsijanne ja näkijät hän on peittänyt teidän pahuutenne tähden.
- 6 Ja tapahtuu, että Herra Jumala tuo teille julki kirjan sanat, ja ne ovat niiden sanoja, jotka ovat nukku-neet.
- 7 Ja katso, kirja on sinetöity; ja kirjassa on ilmoitus Jumalalta maailman alusta sen loppuun asti.
- 8 Ja nyt, näiden sinetöityjen asioiden tähden, sitä, mikä on sinetöity, ei anneta ihmisten jumalattomuuden ja iljetysten aikana. Sen vuoksi kirja salataan heiltä.

2 Nephi 27

But, behold, in the last days, or in the days of the Gentiles—yea, behold all the nations of the Gentiles and also the Jews, both those who shall come upon this land and those who shall be upon other lands, yea, even upon all the lands of the earth, behold, they will be drunken with iniquity and all manner of abominations—

And when that day shall come they shall be visited of the Lord of Hosts, with thunder and with earthquake, and with a great noise, and with storm, and with tempest, and with the flame of devouring fire.

And all the nations that fight against Zion, and that distress her, shall be as a dream of a night vision; yea, it shall be unto them, even as unto a hungry man which dreameth, and behold he eateth but he awaketh and his soul is empty; or like unto a thirsty man which dreameth, and behold he drinketh but he awaketh and behold he is faint, and his soul hath appetite; yea, even so shall the multitude of all the nations be that fight against Mount Zion.

For behold, all ye that doeth iniquity, stay yourselves and wonder, for ye shall cry out, and cry; yea, ye shall be drunken but not with wine, ye shall stagger but not with strong drink.

For behold, the Lord hath poured out upon you the spirit of deep sleep. For behold, ye have closed your eyes, and ye have rejected the prophets; and your rulers, and the seers hath he covered because of your iniquity.

And it shall come to pass that the Lord God shall bring forth unto you the words of a book, and they shall be the words of them which have slumbered.

And behold the book shall be sealed; and in the book shall be a revelation from God, from the beginning of the world to the ending thereof.

Wherefore, because of the things which are sealed up, the things which are sealed shall not be delivered in the day of the wickedness and abominations of the people. Wherefore the book shall be kept from them.

- 9 Mutta kirja annetaan eräälle miehelle, ja hän antaa kirjan sanat, jotka ovat niiden sanoja, jotka ovat nukkuneet tomussa; ja hän antaa nämä sanat toiselle;
- 10 mutta niitä sanoja, jotka on sinetöity, hän ei anna, eikä hän anna kirjaa. Sillä kirja on sinetöity Jumalan voimalla, ja sinetöity ilmoitus pidetään kirjassa Herran hyväksi näkemään aikaan asti, jotta ne tulisivat julki; sillä katso, ne ilmoittavat kaiken maailman perustamisesta sen loppuun asti.
- 11 Ja tulee aika, jolloin kirjan sinetöidyt sanat luetaan katoilta; ja ne luetaan Kristuksen voimalla; ja ihmislapsille ilmoitetaan kaikki, mitä milloinkaan on ollut ihmislasten keskuudessa ja mitä milloinkaan on tuleva aina maailman loppuun asti.
- 12 Ja nyt, sinä päivänä, jolloin kirja annetaan miehelle, josta olen puhunut, kirja kätketään maailman silmiltä, niin etteivät kenenkään silmät sitä näe, paitsi että kolme todistajaa näkee sen Jumalan voimalla, sen lisäksi, jolle kirja annetaan; ja he todistavat kirjan ja siinä olevien asioiden totuudesta.
- 13 Eikä sitä näe kukaan muu, paitsi muutamat Jumalan tahdon mukaisesti, todistaakseen hänen sanastaan ihmislapsille; sillä Herra Jumala on sanonut, että uskollisten sanat puhuvat ikään kuin kuolleista.
- 14 Sen vuoksi Herra Jumala on ryhtyvä tuomaan julki kirjan sanoja; ja niin monen todistajan suulla kuin hän hyväksi näkee, hän on vahvistava sanansa; ja voi sitä, joka hylkää Jumalan sanan!
- 15 Mutta katso, tapahtuu, että Herra Jumala sanoo sille, jolle hän kirjan antaa: Ota nämä sanat, joita ei ole sinetöity, ja anna ne toiselle, jotta hän voi näyttää niitä oppineelle, sanoen: Lue tämä, rukouksen sinua. Ja oppinut sanoo: Tuo tänne kirja, niin minä luen ne.

But the book shall be delivered unto a man, and he shall deliver the words of the book, which are the words of those who have slumbered in the dust, and he shall deliver these words unto another;

But the words which are sealed he shall not deliver, neither shall he deliver the book. For the book shall be sealed by the power of God, and the revelation which was sealed shall be kept in the book until the own due time of the Lord, that they may come forth; for behold, they reveal all things from the foundation of the world unto the end thereof.

And the day cometh that the words of the book which were sealed shall be read upon the house tops; and they shall be read by the power of Christ; and all things shall be revealed unto the children of men which ever have been among the children of men, and which ever will be even unto the end of the earth.

Wherefore, at that day when the book shall be delivered unto the man of whom I have spoken, the book shall be hid from the eyes of the world, that the eyes of none shall behold it save it be that three witnesses shall behold it, by the power of God, besides him to whom the book shall be delivered; and they shall testify to the truth of the book and the things therein.

And there is none other which shall view it, save it be a few according to the will of God, to bear testimony of his word unto the children of men; for the Lord God hath said that the words of the faithful should speak as if it were from the dead.

Wherefore, the Lord God will proceed to bring forth the words of the book; and in the mouth of as many witnesses as seemeth him good will he establish his word; and wo be unto him that rejecteth the word of God!

But behold, it shall come to pass that the Lord God shall say unto him to whom he shall deliver the book: Take these words which are not sealed and deliver them to another, that he may show them unto the learned, saying: Read this, I pray thee. And the learned shall say: Bring hither the book, and I will read them.

- 16 Ja nyt, he sanovat näin maailman kunnian tähden ja etua saadakseen, eivätkä Jumalan kunnian tähden.
- 17 Ja mies sanoo: En voi tuoda kirjaa, sillä se on sinetöity.
- 18 Silloin oppinut sanoo: En voi lukea sitä.
- 19 Ja nyt tapahtuu, että Herra Jumala antaa jälleen kirjan ja sen sanat sille, joka ei ole oppinut; ja mies, joka ei ole oppinut, sanoo: En ole oppinut.
- 20 Silloin Herra Jumala sanoo hänelle: Oppineiden ei pidä niitä lukea, sillä he ovat hylänneet ne, ja minä kykenen tekemään oman työni; sen vuoksi sinun tulee lukea ne sanat, jotka minä sinulle annan.
- 21 Älä kajoa niihin, mitkä on sinetöity, sillä minä tuon ne julki itse hyväksi näkemänäni aikana; sillä minä osoitan ihmislapsille, että minä kykenen tekemään oman työni.
- 22 Ja nyt, kun olet lukenut ne sanat, jotka olen käskennyt sinun lukea, ja saanut todistajat, jotka olen sinulle luvannut, silloin sinetöi kirja jälleen ja kätke se minun huomaani, jotta voin säilyttää sanat, joita et ole lukenut, kunnes omassa viisaudessani näen hyväksi ilmoittaa kaiken ihmislapsille.
- 23 Sillä katso, minä olen Jumala; ja minä olen ihmeiden Jumala; ja minä osoitan maailmalle, että minä olen sama eilen, tänään ja ikuisesti; ja minä toimin ihmislasten keskuudessa ainoastaan heidän uskonsa mukaisesti.
- 24 Ja jälleen tapahtuu, että Herra sanoo sille, joka lukee sanat, jotka hänelle annetaan:
- 25 Koska tämä kansa lähestyy minua suullaan ja kunnioittaa minua huulillaan mutta on vetänyt sydämensä minusta kauas ja sen pelko minua kohtaan on ihmiskäskeyjen mukaan opetettua –
- 26 sen tähden minä ryhdyn tekemään tämän kansan keskuudessa ihmeellistä tekoa, niin, ihmeellistä tekoa ja ihmettä, sillä sen viisaiden ja oppineiden viisaus häviää, ja sen ymmärtäväisten ymmärrys kätkeään.
- And now, because of the glory of the world and to get gain will they say this, and not for the glory of God.
- And the man shall say: I cannot bring the book, for it is sealed.
- Then shall the learned say: I cannot read it.
- Wherefore it shall come to pass, that the Lord God will deliver again the book and the words thereof to him that is not learned; and the man that is not learned shall say: I am not learned.
- Then shall the Lord God say unto him: The learned shall not read them, for they have rejected them, and I am able to do mine own work; wherefore thou shalt read the words which I shall give unto thee.
- Touch not the things which are sealed, for I will bring them forth in mine own due time; for I will show unto the children of men that I am able to do mine own work.
- Wherefore, when thou hast read the words which I have commanded thee, and obtained the witnesses which I have promised unto thee, then shalt thou seal up the book again, and hide it up unto me, that I may preserve the words which thou hast not read, until I shall see fit in mine own wisdom to reveal all things unto the children of men.
- For behold, I am God; and I am a God of miracles; and I will show unto the world that I am the same yesterday, today, and forever; and I work not among the children of men save it be according to their faith.
- And again it shall come to pass that the Lord shall say unto him that shall read the words that shall be delivered him:
- Forasmuch as this people draw near unto me with their mouth, and with their lips do honor me, but have removed their hearts far from me, and their fear towards me is taught by the precepts of men—
- Therefore, I will proceed to do a marvelous work among this people, yea, a marvelous work and a wonder, for the wisdom of their wise and learned shall perish, and the understanding of their prudent shall be hid.

27 Ja voi niitä, jotka syvälle yrittävät kätkeä suunnitelmansa Herralta! Ja heidän tekonsa ovat pimeässä, ja he sanovat: Kuka meidät näkee, ja kuka meidät tuntee? Ja he sanovat myös: Totisesti, teidän asioiden ylösalaisin kääntämistänne tullaan pitämään savenvalajan saven kaltaisena. Mutta katso, minä osoitan heille, sanoo Herra Sebaot, että minä tiedän kaikki heidän tekonsa. Sillä sanooko teos tekijästään: Ei hän ole minua tehnyt? Tai sanooko luomus luojastaan: Ei hän mitään ymmärrä?

28 Mutta katso, sanoo Herra Sebaot: Minä osoitan ihmislapsille, että on vain lyhyt aika enää, ja Libanon muuttuu viljavaksi vainioksi; ja viljavaa vainiota pidetään metsän veroisena.

29 Ja sinä päivänä kuurot kuulevat kirjan sanat ja sokeiden silmät näkevät synkeydestä ja pimeydestä.

30 Ja sävyisätkin ilahtuvat, ja he iloitsevat Herrasta, ja köyhät ihmisten joukossa riemuitsevat Israelin Pyhästä.

31 Sillä niin totta kuin Herra elää, he saavat nähdä, että pelätystä tehdään loppu ja pilkkaaja poltetaan ja kaikki pahuuteen kärkkäät hävitetään,

32 ja ne, jotka sanoillaan tekevät ihmisestä rikkojan ja virittävät ansan sille, joka portilla tuomitsee, ja syysäävät vanhurskaan syrjään tyhjän tähden.

33 Sen tähden, Herra, joka lunasti Abrahamin, sanoo Jaakobin huoneesta näin: Nyt Jaakob ei joudu häpeään, eivätkä hänen kasvonsa nyt kalpene.

34 Vaan kun hän näkee lapsensa, minun kätteni työn, keskuudessaan, he pitävät pyhänä minun nimeni ja pitävät pyhänä Jaakobin pyhän ja pelkäävät Israelin Jumalaa.

35 Nekin, jotka hengessä eksyivät, tulevat ymmärrykseen, ja ne, jotka nurisivat, ottavat opikseen.

And wo unto them that seek deep to hide their counsel from the Lord! And their works are in the dark; and they say: Who seeth us, and who knoweth us? And they also say: Surely, your turning of things upside down shall be esteemed as the potter's clay. But behold, I will show unto them, saith the Lord of Hosts, that I know all their works. For shall the work say of him that made it, he made me not? Or shall the thing framed say of him that framed it, he had no understanding?

But behold, saith the Lord of Hosts: I will show unto the children of men that it is yet a very little while and Lebanon shall be turned into a fruitful field; and the fruitful field shall be esteemed as a forest.

And in that day shall the deaf hear the words of the book, and the eyes of the blind shall see out of obscurity and out of darkness.

And the meek also shall increase, and their joy shall be in the Lord, and the poor among men shall rejoice in the Holy One of Israel.

For assuredly as the Lord liveth they shall see that the terrible one is brought to naught, and the scorner is consumed, and all that watch for iniquity are cut off;

And they that make a man an offender for a word, and lay a snare for him that reproveth in the gate, and turn aside the just for a thing of naught.

Therefore, thus saith the Lord, who redeemed Abraham, concerning the house of Jacob: Jacob shall not now be ashamed, neither shall his face now wax pale.

But when he seeth his children, the work of my hands, in the midst of him, they shall sanctify my name, and sanctify the Holy One of Jacob, and shall fear the God of Israel.

They also that erred in spirit shall come to understanding, and they that murmured shall learn doctrine.

2. Nefi 28

- 1 Ja nyt, katso, veljeni, minä olen puhunut teille, niin kuin Henki on minua vaatinut; sen vuoksi minä tiedän, että näin täytyy varmasti tapahtua.
- 2 Ja ne asiat, jotka kirjasta kirjoitetaan, tulevat olemaan suuriarvoisia ihmislapsille ja etenkin meidän jälkeläisillemme, jotka ovat Israelin huoneen jäsenöistä.
- 3 Sillä sinä päivänä tapahtuu, että kirkot, joita on perustettu, eikä Herralle, sanovat toisilleen: Katso, minä, minä olen Herran; ja toiset sanovat: Minä, minä olen Herran, ja niin sanoo jokainen, joka on perustanut kirkkoja, eikä Herralle –
- 4 ja ne kiistelevät keskenänsä, ja niiden papit kiistelevät keskenänsä, ja he opettavat omalla tietämyksellään ja kieltävät Pyhän Hengen, joka antaa sanat.
- 5 Ja he kieltävät Jumalan, Israelin Pyhän, voiman, ja he sanovat kansalle: Kuunnelkaa meitä ja kuulkaa meidän opetuksiamme, sillä katso, tänään ei ole Jumalaa, sillä Herra ja Lunastaja on tehnyt työnsä, ja hän on antanut voimansa ihmisille;
- 6 katso, kuulkaa minun opetuksiani; jos he sanovat, että on tapahtunut ihme Herran käden kautta, älkää sitä uskoko, sillä tänä päivänä hän ei ole ihmeiden Jumala; hän on työnsä tehnyt.
- 7 Niin, ja on monia, jotka sanovat: Syökää, juokaa ja olkaa iloisia, sillä huomenna me kuolemme, ja meidän käy hyvin.
- 8 Ja on myös monia, jotka sanovat: Syökää, juokaa ja olkaa iloisia, mutta pelätkää silti Jumalaa – hän hyväksyy pienen synnin tekemisen; niin, valehdelkaa vähäsen, käyttäkää toista hyväksenne hänen sanonsensa tähden, kaivakaa kuoppa lähimmäisellenne; ei tässä ole mitään paha; ja tehkää kaikkea tätä, sillä huomenna me kuolemme; ja jos olemmekin syyllisiä, Jumala antaa meille muutaman raipaniskun, ja lopulta meidät pelastetaan Jumalan valtakuntaan.

2 Nephi 28

And now, behold, my brethren, I have spoken unto you, according as the Spirit hath constrained me; wherefore, I know that they must surely come to pass.

And the things which shall be written out of the book shall be of great worth unto the children of men, and especially unto our seed, which is a remnant of the house of Israel.

For it shall come to pass in that day that the churches which are built up, and not unto the Lord, when the one shall say unto the other: Behold, I, I am the Lord's; and the others shall say: I, I am the Lord's; and thus shall every one say that hath built up churches, and not unto the Lord—

And they shall contend one with another; and their priests shall contend one with another, and they shall teach with their learning, and deny the Holy Ghost, which giveth utterance.

And they deny the power of God, the Holy One of Israel; and they say unto the people: Hearken unto us, and hear ye our precept; for behold there is no God today, for the Lord and the Redeemer hath done his work, and he hath given his power unto men;

Behold, hearken ye unto my precept; if they shall say there is a miracle wrought by the hand of the Lord, believe it not; for this day he is not a God of miracles; he hath done his work.

Yea, and there shall be many which shall say: Eat, drink, and be merry, for tomorrow we die; and it shall be well with us.

And there shall also be many which shall say: Eat, drink, and be merry; nevertheless, fear God—he will justify in committing a little sin; yea, lie a little, take the advantage of one because of his words, dig a pit for thy neighbor; there is no harm in this; and do all these things, for tomorrow we die; and if it so be that we are guilty, God will beat us with a few stripes, and at last we shall be saved in the kingdom of God.

- 9 Niin, ja tulee olemaan monia, jotka opettavat tällä tavoin vääriä ja turhia ja mielettömiä oppeja ja pöyhkeilevät sydämessään ja yrittävät syvälle kätkeä suunnitelmansa Herralta; ja heidän tekonsa ovat pimeässä.
- 10 Ja pyhien veri huutaa maasta heitä vastaan.
- 11 Niin, he ovat kaikki poikenneet pois; he ovat turmeltuneet.
- 12 Ylpeyden tähden ja väärin opettajien ja väärän opin tähden heidän kirkkonsa ovat turmeltuneet, ja heidän kirkkonsa ovat ylhäisiä; ylpeyden tähden he pöyhkeilevät.
- 13 He riistävät köyhiä hienojen pyhäkköjensä tähden; he riistävät köyhiä hienojen vaatteidensa tähden; ja he vainoavat sävyisiä ja sydämeltään vaatimattomia, koska he pöyhkeilevät ylpeydessään.
- 14 He ovat uppiniskaisia ja pystypäisiä; niin, ja ylpeyden ja jumalattomuuden ja iljetysten ja haureuden tähden he ovat kaikki kulkeneet harhaan, paitsi muutamat, jotka ovat nöyriä Kristuksen seuraajia; kuitenkin heitä johdatellaan, niin että monta kertaa he eksyvät, koska heitä opetetaan ihmisten opetuksen mukaisesti.
- 15 Oi viisaita ja oppineita ja rikkaita, jotka pöyhkeilevät sydämensä kopeudessa, ja kaikkia niitä, jotka saarnaavat vääriä oppeja, ja kaikkia niitä, jotka harjoittavat haureutta ja väärustelevät Herran oikean tien; voi, voi, voi heitä, sanoo Herra Jumala Kaikkivaltias, sillä heidät syöstään alas helvettiin!
- 16 Voi niitä, jotka sysäävät vanhurskaan syrjään tyhjän tähden ja herjaavat sitä, mikä hyvää on, ja sanovat, ettei se ole minkään arvoista! Sillä tulee päivä, jolloin Herra Jumala rankaisee joutuin maan asukkaista; ja sinä päivänä, jona he ovat pahuudessa täysin kypsiä, he menehtyvät.
- 17 Mutta katso, jos maan asukkaat tekevät parannuksen jumalattomuudestaan ja iljetyksistään, heitä ei hävitetä, sanoo Herra Sebaot.
- 18 Mutta katso, sen suuren ja iljettävän kirkon, koko maan huoran, täytyy sortua maahan, ja sen sortumisen täytyy olla suuri.

Yea, and there shall be many which shall teach after this manner, false and vain and foolish doctrines, and shall be puffed up in their hearts, and shall seek deep to hide their counsels from the Lord; and their works shall be in the dark.

And the blood of the saints shall cry from the ground against them.

Yea, they have all gone out of the way; they have become corrupted.

Because of pride, and because of false teachers, and false doctrine, their churches have become corrupted, and their churches are lifted up; because of pride they are puffed up.

They rob the poor because of their fine sanctuaries; they rob the poor because of their fine clothing; and they persecute the meek and the poor in heart, because in their pride they are puffed up.

They wear stiff necks and high heads; yea, and because of pride, and wickedness, and abominations, and whoredoms, they have all gone astray save it be a few, who are the humble followers of Christ; nevertheless, they are led, that in many instances they do err because they are taught by the precepts of men.

O the wise, and the learned, and the rich, that are puffed up in the pride of their hearts, and all those who preach false doctrines, and all those who commit whoredoms, and pervert the right way of the Lord, wo, wo, wo be unto them, saith the Lord God Almighty, for they shall be thrust down to hell!

Wo unto them that turn aside the just for a thing of naught and revile against that which is good, and say that it is of no worth! For the day shall come that the Lord God will speedily visit the inhabitants of the earth; and in that day that they are fully ripe in iniquity they shall perish.

But behold, if the inhabitants of the earth shall repent of their wickedness and abominations they shall not be destroyed, saith the Lord of Hosts.

But behold, that great and abominable church, the whore of all the earth, must tumble to the earth, and great must be the fall thereof.

19 Sillä Perkeleen valtakunnan täytyy järkkyyä, ja ne, jotka siihen kuuluvat, on herätettävä parannukseen, tai Perkele kytkee heidät ikuisiin kahleisiinsa, ja he yltävät vihaan ja hukkuvat;

20 sillä katso, sinä aikana hän riehuu ihmislasten sydämissä ja yllyttää heitä vihaan sitä vastaan, mikä on hyvää.

21 Ja toiset hän rauhoittaa ja tuudittaa heidät lihalliseen turvallisuuteen, niin että he sanovat: kaikki on hyvin Siionissa, niin, Siion menestyy, kaikki on hyvin – ja näin Perkele pettää heidän sielunsa ja ek-syttää heidät varovasti alas helvettiin.

22 Ja katso, toisia hän mielistelee ja sanoo heille, ettei helvettiä ole; ja hän sanoo heille: Minä en ole Perkele, sillä sellaista ei ole – ja näin hän kuiskuttelee heidän korviinsa, kunnes hän kytkee heidät kauheisiin kahleisiinsa, joista ei ole vapautusta.

23 Niin, he ovat kuoleman ja helvetin vallassa; ja kuoleman ja helvetin ja Perkeleen ja kaikkien, jotka ovat niiden vallassa, on seistävä Jumalan valtaistui-men edessä ja tultava tuomituiksi tekojensa mukaan, ja sieltä heidän on mentävä paikkaan, joka on heille valmistettu, nimittäin tuli- ja tulikivijärveen, mikä on loputon piina.

24 Voi sen tähden sitä, joka on huoleton Siionissa!

25 Voi sitä, joka huutaa: Kaikki on hyvin!

26 Niin, voi sitä, joka kuulee ihmisten opetuksia ja kieltää Jumalan voiman ja Pyhän Hengen lahjan!

27 Niin, voi sitä, joka sanoo: Me olemme saaneet, emmekä tarvitse enempää!

28 Ja sanalla sanoen, voi kaikkia niitä, jotka vapisevat ja ovat vihoissaan Jumalan totuuden tähden! Sillä katso, se, joka on rakennettu kalliolle, ottaa sen vastaan iloiten; ja se, joka on rakennettu hiekkaperus-talle, vapisee peläten sortuvansa.

29 Voi sitä, joka sanoo: Me olemme saaneet Jumalan sanan, emmekä me tarvitse enempää Jumalan sanaa, sillä meillä on tarpeeksi!

For the kingdom of the devil must shake, and they which belong to it must needs be stirred up unto re-pentance, or the devil will grasp them with his ever-lasting chains, and they be stirred up to anger, and perish;

For behold, at that day shall he rage in the hearts of the children of men, and stir them up to anger against that which is good.

And others will he pacify, and lull them away into carnal security, that they will say: All is well in Zion; yea, Zion prospereth, all is well—and thus the devil cheateth their souls, and leadeth them away carefully down to hell.

And behold, others he flattereth away, and telleth them there is no hell; and he saith unto them: I am no devil, for there is none—and thus he whispereth in their ears, until he grasps them with his awful chains, from whence there is no deliverance.

Yea, they are grasped with death, and hell; and death, and hell, and the devil, and all that have been seized therewith must stand before the throne of God, and be judged according to their works, from whence they must go into the place prepared for them, even a lake of fire and brimstone, which is endless torment.

Therefore, wo be unto him that is at ease in Zion!

Wo be unto him that crieth: All is well!

Yea, wo be unto him that hearkeneth unto the pre-cepts of men, and denieth the power of God, and the gift of the Holy Ghost!

Yea, wo be unto him that saith: We have received, and we need no more!

And in fine, wo unto all those who tremble, and are angry because of the truth of God! For behold, he that is built upon the rock receiveth it with gladness; and he that is built upon a sandy foundation trem-bleth lest he shall fall.

Wo be unto him that shall say: We have received the word of God, and we need no more of the word of God, for we have enough!

30 Sillä katso, näin sanoo Herra Jumala: Minä annan ihmislapsille rivin rivin päälle, opetuksen opetuksen päälle, vähän täällä ja vähän tuolla; ja siunattuja ovat ne, jotka kuulevat minun opetuksiani ja kallistavat korvansa minun neuvoilleni, sillä he oppivat viisautta; sillä sille, joka ottaa vastaan, minä annan enemmän; ja niiltä, jotka sanovat: meillä on tarpeeksi, heiltä otetaan pois sekin, mitä heillä on.

31 Kirottu on se, joka turvaa ihmiseen eli tekee lihan käsivarreksensa eli kuulee ihmisten opetuksia, ellei heidän opetuksiansa anneta Pyhän Hengen voimalla.

32 Voi pakanoita, sanoo Herra Jumala Sebaot! Sillä vaikka minä ojennan käsivarteni heille päivästä päivään, he kieltävät minut; kuitenkin minä olen heille armollinen, sanoo Herra Jumala, jos he tekevät parannuksen ja tulevat minun luokseni; sillä minun käsivarteni on ojennettuna kaiken päivää, sanoo Herra Jumala Sebaot.

For behold, thus saith the Lord God: I will give unto the children of men line upon line, precept upon precept, here a little and there a little; and blessed are those who hearken unto my precepts, and lend an ear unto my counsel, for they shall learn wisdom; for unto him that receiveth I will give more; and from them that shall say, We have enough, from them shall be taken away even that which they have.

Cursed is he that putteth his trust in man, or maketh flesh his arm, or shall hearken unto the precepts of men, save their precepts shall be given by the power of the Holy Ghost.

Wo be unto the Gentiles, saith the Lord God of Hosts! For notwithstanding I shall lengthen out mine arm unto them from day to day, they will deny me; nevertheless, I will be merciful unto them, saith the Lord God, if they will repent and come unto me; for mine arm is lengthened out all the day long, saith the Lord God of Hosts.

2. Nefi 29

- 1 Mutta katso, on monia – sinä aikana, kun minä ryhdyn tekemään ihmeellistä tekoa heidän keskuudessaan, jotta muistaisin liittoni, jotka olen tehnyt ihmislusten kanssa, jotta vielä toisen kerran ojentaisin käteni voittaakseni takaisin kansani, joka on Israelin huonetta;
- 2 ja myös, jotta muistaisin lupaukset, jotka olen antanut sinulle, Nefi, sekä sinun isällesi, että minä muistaisin teidän jälkeläisiänne ja että teidän jälkeläistenne sanat lähtisivät minun suustani teidän jälkeläisillenne; ja minun sanani kuuluvat vihellyksenä maan ääriin, viirinä kansalleni, joka on Israelin huonetta;
- 3 ja koska minun sanani kuuluvat vihellyksenä – monet pakanoista sanovat: Raamattu! Raamattu! Meillä on Raamattu, eikä voi olla muuta Raamattua.
- 4 Mutta näin sanoo Herra Jumala: Oi mielettömiä, he saavat Raamatun; ja se on lähtevä juutalaisilta, minun ikivanhalta liittokansaltani. Ja mitenkä he kiittävät juutalaisia Raamatusta, jonka he heiltä saavat? Niin, mitä pakanat tarkoittavat? Muistavatko he juutalaisten vaivannäköä ja työtä ja tuskia ja heidän uutteruuttaan minua kohtaan pelastuksen tuomisesa pakanoille julki?
- 5 Oi te pakanat, oletteko muistaneet juutalaisia, minun ikivanhaa liittokansaani? Ette, vaan te olette kironneet heitä ja olette vihanneet heitä, ettekä ole yrittäneet tuoda heitä takaisin. Mutta katso, minä annan kaiken tämän tulla takaisin teidän itsenne päälle, sillä minä, Herra, en ole unohtanut kansaani.
- 6 Sinä mieletön, joka sanot: Raamattu, meillä on Raamattu, emmekä tarvitse muuta Raamattua. Oletteko saaneet Raamattua muilta kuin juutalaisilta?
- 7 Ettekö tiedä, että kansakuntia on enemmän kuin yksi? Ettekö tiedä, että minä, Herra, teidän Jumalanne, olen luonut kaikki ihmiset ja että minä muistan ne, jotka ovat meren saarilla, ja että minä hallitsen ylhäällä taivaissa ja alhaalla maassa; ja minä tuon julki sanani ihmislapsille, niin, vieläpä kaikille maan kansakunnille?

2 Nephi 29

But behold, there shall be many—at that day when I shall proceed to do a marvelous work among them, that I may remember my covenants which I have made unto the children of men, that I may set my hand again the second time to recover my people, which are of the house of Israel;

And also, that I may remember the promises which I have made unto thee, Nephi, and also unto thy father, that I would remember your seed; and that the words of your seed should proceed forth out of my mouth unto your seed; and my words shall hiss forth unto the ends of the earth, for a standard unto my people, which are of the house of Israel;

And because my words shall hiss forth—many of the Gentiles shall say: A Bible! A Bible! We have got a Bible, and there cannot be any more Bible.

But thus saith the Lord God: O fools, they shall have a Bible; and it shall proceed forth from the Jews, mine ancient covenant people. And what thank they the Jews for the Bible which they receive from them? Yea, what do the Gentiles mean? Do they remember the travails, and the labors, and the pains of the Jews, and their diligence unto me, in bringing forth salvation unto the Gentiles?

O ye Gentiles, have ye remembered the Jews, mine ancient covenant people? Nay; but ye have cursed them, and have hated them, and have not sought to recover them. But behold, I will return all these things upon your own heads; for I the Lord have not forgotten my people.

Thou fool, that shall say: A Bible, we have got a Bible, and we need no more Bible. Have ye obtained a Bible save it were by the Jews?

Know ye not that there are more nations than one? Know ye not that I, the Lord your God, have created all men, and that I remember those who are upon the isles of the sea; and that I rule in the heavens above and in the earth beneath; and I bring forth my word unto the children of men, yea, even upon all the nations of the earth?

8 Minkä vuoksi nurisette siksi, että saatte enemmän minun sanaani? Ettekö tiedä, että kahden kansakunnan todistus on teille todisteena siitä, että minä olen Jumala, että minä muistan yhden kansakunnan niin kuin toisenkin? Sen vuoksi minä puhun samat sanat yhdelle kansakunnalle kuin toisellekin. Ja kun ne kaksi kansakuntaa kohtaavat, niiden kahden kansakunnan todistuksetkin kohtaavat.

9 Ja minä teen tämän osoittaakseni monille, että minä olen sama eilen, tänään ja ikuisesti ja että minä puhun julki sanani oman mieleni mukaan. Ja koska olen puhunut yhden sanan, teidän ei pidä luulla, että en voi puhua toista; sillä minun työni ei ole vielä tullut valmiiksi, eikä tule ennen ihmisen loppua, eikä siitä vastedes ja ikuisesti.

10 Niinpä, koska teillä on Raamattu, teidän ei pidä luulla, että se sisältää kaikki minun sanani, eikä teidän pidä luulla, etten ole kirjoittanut enempää.

11 Sillä minä käsken kaikkia ihmisiä, sekä idässä että lännessä ja pohjoisessa ja etelässä ja meren saarilla, että heidän tulee kirjoittaa ne sanat, jotka minä heille puhun; sillä niistä kirjoista, jotka kirjoitetaan, minä tuomitsen maailman, jokaisen ihmisen tekojensa mukaan, sen mukaisesti, mitä on kirjoitettu.

12 Sillä katso, minä puhun juutalaisille, ja he kirjoittavat sen; ja minä puhun myös nefiläisille, ja he kirjoittavat sen; ja minä puhun myös muille Israelin huoneen heimoille, jotka olen johdattanut pois, ja ne kirjoittavat sen; ja minä puhun myös kaikille maan kansakunnille, ja ne kirjoittavat sen.

13 Ja tapahtuu, että juutalaiset saavat nefiläisten sanat, ja nefiläiset saavat juutalaisten sanat, ja nefiläiset ja juutalaiset saavat Israelin kadonneiden heimojen sanat, ja Israelin kadonneet heimot saavat nefiläisten ja juutalaisten sanat.

Wherefore murmur ye, because that ye shall receive more of my word? Know ye not that the testimony of two nations is a witness unto you that I am God, that I remember one nation like unto another? Wherefore, I speak the same words unto one nation like unto another. And when the two nations shall run together the testimony of the two nations shall run together also.

And I do this that I may prove unto many that I am the same yesterday, today, and forever; and that I speak forth my words according to mine own pleasure. And because that I have spoken one word ye need not suppose that I cannot speak another; for my work is not yet finished; neither shall it be until the end of man, neither from that time henceforth and forever.

Wherefore, because that ye have a Bible ye need not suppose that it contains all my words; neither need ye suppose that I have not caused more to be written.

For I command all men, both in the east and in the west, and in the north, and in the south, and in the islands of the sea, that they shall write the words which I speak unto them; for out of the books which shall be written I will judge the world, every man according to their works, according to that which is written.

For behold, I shall speak unto the Jews and they shall write it; and I shall also speak unto the Nephites and they shall write it; and I shall also speak unto the other tribes of the house of Israel, which I have led away, and they shall write it; and I shall also speak unto all nations of the earth and they shall write it.

And it shall come to pass that the Jews shall have the words of the Nephites, and the Nephites shall have the words of the Jews; and the Nephites and the Jews shall have the words of the lost tribes of Israel; and the lost tribes of Israel shall have the words of the Nephites and the Jews.

14 Ja tapahtuu, että minun kansani, joka on Israelin huonetta, kootaan kotiin omiin maihinsa; ja myös minun sanani kootaan yhteen. Ja minä osoitan niille, jotka taistelevat minun sanaani vastaan ja minun kansaani vastaan, joka on Israelin huonetta, että minä olen Jumala ja että minä tein Abrahamin kanssa liiton, että muistaisin hänen jälkeläisensä ikuisesti.

And it shall come to pass that my people, which are of the house of Israel, shall be gathered home unto the lands of their possessions; and my word also shall be gathered in one. And I will show unto them that fight against my word and against my people, who are of the house of Israel, that I am God, and that I covenanted with Abraham that I would remember his seed forever.

2. Nefi 30

- 1 Ja nyt, katso, rakkaat veljeni, minä tahdon puhua teille; sillä minä, Nefi, en soisi teidän luulevan, että te olette vanhurskaampia kuin pakanat tulevat olemaan. Sillä katso, ellette te pidä Jumalan käskyjä, te kaikki hukutte yhtäläisesti; ja niiden sanojen tähden, jotka on puhuttu, teidän ei pidä luulla, että pakanat hävitetään kokonaan.
- 2 Sillä katso, minä sanon teille, että jokainen pakana, joka tekee parannuksen, on Herran liittokansaa; ja jokainen juutalainen, joka ei tee parannusta, karotetaan; sillä Herra ei tee liittoa kenenkään muun kuin sellaisten kanssa, jotka tekevät parannuksen ja uskovat hänen Poikaansa, joka on Israelin Pyhä.
- 3 Ja nyt, minä tahdon profetoida vielä jonkin verran juutalaisista ja pakanoista. Sillä sen jälkeen kun se kirja, josta olen puhunut, tulee julki ja kirjoitetaan pakanoille ja sinetöidään jälleen Herran huomaan, on monia, jotka uskovat sanoihin, jotka on kirjoitettu; ja he vievät ne meidän jälkeläistemme jäännökselle.
- 4 Ja silloin meidän jälkeläistemme jäännös saa tietää meistä, siitä, kuinka me lähdimme Jerusalemissa, ja että he ovat juutalaisten jälkeläisiä.
- 5 Ja Jeesuksen Kristuksen evankeliumia julistetaan heidän keskuudessaan; ja niin heille palautetaan tieto heidän isistänsä sekä heidän isiensä keskuudessa ollut tieto Jeesuksesta Kristuksesta.
- 6 Ja silloin he riemuitsevat, sillä he tietävät, että se on heille Jumalan kädestä tuleva siunaus; ja heidän pimeyden suomunsa alkavat pudota heidän silmistään; eikä montakaan sukupolvea kuole heidän keskuudessaan, ennen kuin he ovat puhdas ja ihastuttava kansa.
- 7 Ja tapahtuu, että juutalaiset, jotka on hajotettu, alkavat myös uskoa Kristukseen; ja he alkavat kokoontua yhteen maan päällä; ja kaikista, jotka uskovat Kristukseen, tulee myös ihastuttavaa kansaa.
- 8 Ja tapahtuu, että Herra Jumala aloittaa työnsä kaikkien kansakuntien, sukujen, kielten ja kansojen keskuudessa toteuttaakseen kansansa ennalleen palauttamisen maan päällä.

2 Nephi 30

And now behold, my beloved brethren, I would speak unto you; for I, Nephi, would not suffer that ye should suppose that ye are more righteous than the Gentiles shall be. For behold, except ye shall keep the commandments of God ye shall all likewise perish; and because of the words which have been spoken ye need not suppose that the Gentiles are utterly destroyed.

For behold, I say unto you that as many of the Gentiles as will repent are the covenant people of the Lord; and as many of the Jews as will not repent shall be cast off; for the Lord covenanteth with none save it be with them that repent and believe in his Son, who is the Holy One of Israel.

And now, I would prophesy somewhat more concerning the Jews and the Gentiles. For after the book of which I have spoken shall come forth, and be written unto the Gentiles, and sealed up again unto the Lord, there shall be many which shall believe the words which are written; and they shall carry them forth unto the remnant of our seed.

And then shall the remnant of our seed know concerning us, how that we came out from Jerusalem, and that they are descendants of the Jews.

And the gospel of Jesus Christ shall be declared among them; wherefore, they shall be restored unto the knowledge of their fathers, and also to the knowledge of Jesus Christ, which was had among their fathers.

And then shall they rejoice; for they shall know that it is a blessing unto them from the hand of God; and their scales of darkness shall begin to fall from their eyes; and many generations shall not pass away among them, save they shall be a pure and a delightful people.

And it shall come to pass that the Jews which are scattered also shall begin to believe in Christ; and they shall begin to gather in upon the face of the land; and as many as shall believe in Christ shall also become a delightful people.

And it shall come to pass that the Lord God shall commence his work among all nations, kindreds, tongues, and people, to bring about the restoration of his people upon the earth.

- 9 Ja Herra Jumala tuomitsee köyhät vanhurskaasti ja ajaa oikeuden mukaan maan sävyisien asiaa. Ja hän lyö maata suunsa sauvalla ja huultensa henkäyksellä surmaa jumalattomat.
- 10 Sillä joutuin tulee aika, jolloin Herra Jumala panee toimeen suuren jaon ihmisten keskuudessa, ja jumalattomat hän hävittää; ja hän säästää kansansa, niin, vaikka hänen täytyisi tuhota jumalattomat tulla.
- 11 Ja vanhurskaus on hänen kupeidensa vyö ja uskollisuus vyönä hänen uumillaan.
- 12 Ja silloin susi asuu karitsan kanssa ja pantteri laskeutuu levolle vohlan viereen ja vasikka ja leijonanpentu ja syöttiläs yhdessä ja pikkulapsi paimentaa niitä.
- 13 Ja lehmä ja karhu käyvät laitumella; niiden vasikat ja pennut laskeutuvat yhdessä levolle, ja leijona syö olkia kuin härkä.
- 14 Ja imeväinen leikkii kyyn kololla, ja vieroitettu pistää kätensä myrkkykäärmeen pesään.
- 15 Kukaan ei tee pahaa eikä tuota turmiota koko minun pyhällä vuorellani, sillä maa on täynnä Herran tuntemusta, niin kuin vedet täyttävät meren.
- 16 Ja nyt, kaikkien kansakuntien asiat ilmaistaan, eli kaikki asiat ilmaistaan ihmislapsille.
- 17 Ei ole mitään salaista, mitä ei ilmoiteta; ei ole mitään pimeyden tekoa, jota ei tuoda ilmi valossa; eikä ole mitään maan päällä sinetöityä, mitä ei päästetä.
- 18 Sen vuoksi kaikki, mitä ihmislapsille on ilmoitettu, ilmoitetaan sinä päivänä; eikä Saatanalla ole enää valtaa ihmislasten sydämiin pitkään aikaan. Ja nyt, rakkaat veljeni, minä päätän sanani.

And with righteousness shall the Lord God judge the poor, and reprove with equity for the meek of the earth. And he shall smite the earth with the rod of his mouth; and with the breath of his lips shall he slay the wicked.

For the time speedily cometh that the Lord God shall cause a great division among the people, and the wicked will he destroy; and he will spare his people, yea, even if it so be that he must destroy the wicked by fire.

And righteousness shall be the girdle of his loins, and faithfulness the girdle of his reins.

And then shall the wolf dwell with the lamb; and the leopard shall lie down with the kid, and the calf, and the young lion, and the fatling, together; and a little child shall lead them.

And the cow and the bear shall feed; their young ones shall lie down together; and the lion shall eat straw like the ox.

And the sucking child shall play on the hole of the asp, and the weaned child shall put his hand on the cockatrice's den.

They shall not hurt nor destroy in all my holy mountain; for the earth shall be full of the knowledge of the Lord as the waters cover the sea.

Wherefore, the things of all nations shall be made known; yea, all things shall be made known unto the children of men.

There is nothing which is secret save it shall be revealed; there is no work of darkness save it shall be made manifest in the light; and there is nothing which is sealed upon the earth save it shall be loosed.

Wherefore, all things which have been revealed unto the children of men shall at that day be revealed; and Satan shall have power over the hearts of the children of men no more, for a long time. And now, my beloved brethren, I make an end of my sayings.

2. Nefi 31

- 1 Ja nyt minä, Nefi, lakkaan profetoimasta teille, rakkaat veljeni. Enkä minä voi kirjoittaa kuin vähän siitä, minkä tiedän varmasti täytyvän tapahtua; enkä voi myöskään kirjoittaa kuin vähän veljeni Jaakobin sanoista.
- 2 Ja nyt, se, mitä olen kirjoittanut, riittää minulle, paitsi muutamia sanoja, jotka minun on puhuttava Kristuksen opista; ja nyt, minä puhun teille selkeästi, profetoimiseni selkeyden mukaisesti.
- 3 Sillä minun sieluni iloitsee selkeydestä; sillä tällä tavoin Herra Jumala toimii ihmislasten keskuudessa. Sillä Herra Jumala valaisee ymmärryksen, sillä hän puhuu ihmisille heidän kielensä mukaisesti, jotta he ymmärtäisivät.
- 4 Ja nyt, minä tahdon teidän muistavan, että minä olen puhunut teille siitä profetasta, jonka Herra näytti minulle ja joka on kastava Jumalan Karitsan, joka ottaa pois maailman synnit.
- 5 Ja nyt, jos Jumalan Karitsa, joka on pyhä, on tarpeen kastaa vedellä kaiken vanhurskauden täyttämiseksi, niin oi, kuinka paljon enemmän meidät, jotka olemme epäpyhiä, on tarpeen kastaa, niin, nimittäin vedellä!
- 6 Ja nyt, minä tahdon kysyä teiltä, rakkaat veljeni: Millä tavoin Jumalan Karitsa täytti kaiken vanhurskauden, kun hänet kastettiin vedellä?
- 7 Ettekö tiedä, että hän oli pyhä? Mutta huolimatta siitä, että hän oli pyhä, hän osoittaa ihmislapsille, että hän nöyrtyy Isän edessä lihan mukaisesti ja todistaa Isälle, että hän on kuuliainen hänelle pitämällä hänen käskynsä.
- 8 Ja nyt, kun hänet oli kastettu vedellä, Pyhä Henki laskeutui hänen päällensä kyyhkysen hahmossa.
- 9 Ja vielä, se osoittaa ihmislapsille, kuinka kaita on se polku ja kuinka kapea se portti, josta heidän tulee mennä sisälle hänen näytettyään esimerkkiä heidän edessään.

2 Nephi 31

And now I, Nephi, make an end of my prophesying unto you, my beloved brethren. And I cannot write but a few things, which I know must surely come to pass; neither can I write but a few of the words of my brother Jacob.

Wherefore, the things which I have written sufficient me, save it be a few words which I must speak concerning the doctrine of Christ; wherefore, I shall speak unto you plainly, according to the plainness of my prophesying.

For my soul delighteth in plainness; for after this manner doth the Lord God work among the children of men. For the Lord God giveth light unto the understanding; for he speaketh unto men according to their language, unto their understanding.

Wherefore, I would that ye should remember that I have spoken unto you concerning that prophet which the Lord showed unto me, that should baptize the Lamb of God, which should take away the sins of the world.

And now, if the Lamb of God, he being holy, should have need to be baptized by water, to fulfil all righteousness, O then, how much more need have we, being unholy, to be baptized, yea, even by water!

And now, I would ask of you, my beloved brethren, wherein the Lamb of God did fulfil all righteousness in being baptized by water?

Know ye not that he was holy? But notwithstanding he being holy, he showeth unto the children of men that, according to the flesh he humbleth himself before the Father, and witnesseth unto the Father that he would be obedient unto him in keeping his commandments.

Wherefore, after he was baptized with water the Holy Ghost descended upon him in the form of a dove.

And again, it showeth unto the children of men the straitness of the path, and the narrowness of the gate, by which they should enter, he having set the example before them.

- 10 Ja hän sanoi ihmislapsille: Seuraa sinä minua. Sen vuoksi, rakkaat veljeni, voimmeko me seurata Jeesusta, ellemmme ole halukkaita pitämään Isän käskyjä?
- 11 Ja Isä sanoi: Tehkää parannus, tehkää parannus, ja ottakaa kaste minun rakkaan Poikani nimeen.
- 12 Ja myös Pojan ääni tuli minulle sanoen: Sille, joka kastetaan minun nimeeni, Isä antaa Pyhän Hengen kuten minulle; ja nyt, seuratkaa minua ja tehkää sitä, mitä olette nähneet minun tekevän.
- 13 Sen vuoksi, rakkaat veljeni, minä tiedän, että jos te seuraatte Poikaa täysin vilpittömin sydämin osoittamatta mitään tekopyhyyttä ja petollisuutta Jumalan edessä, vaan vakain aikein, tehden parannuksen synneistänne, todistaen Isälle, että olette halukkaita ottamaan Kristuksen nimen päällenne kasteen kautta – eli seuraamalla Herraanne ja Vapahtajaanne alas veteen hänen sanansa mukaisesti, katso, silloin te saatte Pyhän Hengen; eli silloin tulee tulen ja Pyhän Hengen kaste, ja silloin te voitte puhua enkelien kielellä ja huutaa ylistystä Israelin Pyhälle.
- 14 Mutta katso, rakkaat veljeni, näin Pojan ääni tuli minulle sanoen: Kun te olette tehneet parannuksen synneistänne ja todistanee Isälle vesikasteella, että haluatte pitää minun käskyni, ja olette saaneet tulen ja Pyhän Hengen kasteen ja voitte puhua uudella kielellä, niin, nimittäin enkelien kielellä, ja jos te tämän jälkeen kiellätte minut, teille olisi ollut parempi, että ette olisi minua tunteneet.
- 15 Ja minä kuulin Isältä tulevan äänen sanovan: Totisesti, minun Rakkaani sanat ovat todet ja luotettavat. Se, joka kestää loppuun asti, se pelastuu.
- 16 Ja nyt, rakkaat veljeni, minä tiedän tästä, että ellei ihminen kestä loppuun asti noudattaen elävän Jumalan Pojan esimerkkiä, hän ei voi pelastua.

And he said unto the children of men: Follow thou me. Wherefore, my beloved brethren, can we follow Jesus save we shall be willing to keep the commandments of the Father?

And the Father said: Repent ye, repent ye, and be baptized in the name of my Beloved Son.

And also, the voice of the Son came unto me, saying: He that is baptized in my name, to him will the Father give the Holy Ghost, like unto me; wherefore, follow me, and do the things which ye have seen me do.

Wherefore, my beloved brethren, I know that if ye shall follow the Son, with full purpose of heart, acting no hypocrisy and no deception before God, but with real intent, repenting of your sins, witnessing unto the Father that ye are willing to take upon you the name of Christ, by baptism—yea, by following your Lord and your Savior down into the water, according to his word, behold, then shall ye receive the Holy Ghost; yea, then cometh the baptism of fire and of the Holy Ghost; and then can ye speak with the tongue of angels, and shout praises unto the Holy One of Israel.

But, behold, my beloved brethren, thus came the voice of the Son unto me, saying: After ye have repented of your sins, and witnessed unto the Father that ye are willing to keep my commandments, by the baptism of water, and have received the baptism of fire and of the Holy Ghost, and can speak with a new tongue, yea, even with the tongue of angels, and after this should deny me, it would have been better for you that ye had not known me.

And I heard a voice from the Father, saying: Yea, the words of my Beloved are true and faithful. He that endureth to the end, the same shall be saved.

And now, my beloved brethren, I know by this that unless a man shall endure to the end, in following the example of the Son of the living God, he cannot be saved.

17 Tehkää sen vuoksi sitä, mitä olen sanonut teille nähneeni teidän Herranne ja Lunastajanne tekevän; sillä tästä syystä ne on minulle näytetty, jotta te tietäisitte sen portin, josta teidän tulee mennä sisälle. Sillä portti, josta teidän tulee mennä sisälle, on parannus ja vesikaste; ja silloin tulee teidän syntienne anteeksianto tulen ja Pyhän Hengen kautta.

18 Ja silloin te olette tällä kaidalla ja kapealla polulla, joka johtaa iankaikkiseen elämään; niin, te olette menneet sisälle portista; te olette tehneet Isän ja Pojan käskyjen mukaisesti; ja te olette saaneet Pyhän Hengen, joka todistaa Isästä ja Pojasta täyttäen hänen antamansa lupauksen, että jos te menette sisälle oikealla tavalla, te saatte.

19 Ja nyt, rakkaat veljeni, kun olette päässeet tälle kaidalle ja kapealle polulle, minä kysyn, onko kaikki tehty? Katso, minä sanon teille: Ei; sillä te olette päässeet tähän saakka vain Kristuksen sanan avulla, järkkymättömän uskon avulla häneen, turvautuen täysin hänen ansioihinsa, joka on voimallinen pelastamaan.

20 Sen vuoksi teidän täytyy ponnistella eteenpäin lujina Kristuksessa, niin että teillä on täydellinen toivon kirkkaus ja rakkaus Jumalaa ja kaikkia ihmisiä kohtaan. Ja nyt, jos te ponnistelite eteenpäin kestiten itseänne Kristuksen sanalla ja kestätte loppuun asti, katso, näin sanoo Isä: Te saatte iankaikkisen elämän.

21 Ja nyt, katso, rakkaat veljeni, tämä on se keino; eikä ole muuta keinoa eikä nimeä taivaan alla annettu, jonka avulla ihminen voi pelastua Jumalan valtakuntaan. Ja nyt, katso, tämä on Kristuksen oppi ja ainoa ja tosi oppi Isältä ja Pojalta ja Pyhältä Hengeltä, jotka ovat yksi Jumala, ilman loppua. Amen.

Wherefore, do the things which I have told you I have seen that your Lord and your Redeemer should do; for, for this cause have they been shown unto me, that ye might know the gate by which ye should enter. For the gate by which ye should enter is repentance and baptism by water; and then cometh a remission of your sins by fire and by the Holy Ghost.

And then are ye in this strait and narrow path which leads to eternal life; yea, ye have entered in by the gate; ye have done according to the commandments of the Father and the Son; and ye have received the Holy Ghost, which witnesses of the Father and the Son, unto the fulfilling of the promise which he hath made, that if ye entered in by the way ye should receive.

And now, my beloved brethren, after ye have gotten into this strait and narrow path, I would ask if all is done? Behold, I say unto you, Nay; for ye have not come thus far save it were by the word of Christ with unshaken faith in him, relying wholly upon the merits of him who is mighty to save.

Wherefore, ye must press forward with a steadfastness in Christ, having a perfect brightness of hope, and a love of God and of all men. Wherefore, if ye shall press forward, feasting upon the word of Christ, and endure to the end, behold, thus saith the Father: Ye shall have eternal life.

And now, behold, my beloved brethren, this is the way; and there is none other way nor name given under heaven whereby man can be saved in the kingdom of God. And now, behold, this is the doctrine of Christ, and the only and true doctrine of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost, which is one God, without end. Amen.

2. Nefi 32

- 1 Ja nyt, katso, rakkaat veljeni, minä luulen, että te pohdiskette jonkin verran sydämässänne sitä, mitä teidän pitäisi tehdä mentyänne sisälle oikealla tavalla. Mutta katso, miksi te pohdiskette näitä asioita sydämässänne?
- 2 Ettekö muista minun sanoneen teille, että saatuanne Pyhän Hengen te voisitte puhua enkelien kielellä? Ja nyt, kuinka te voisitte puhua enkelien kielellä muutoin kuin Pyhän Hengen avulla?
- 3 Enkelit puhuvat Pyhän Hengen voimalla; sen vuoksi he puhuvat Kristuksen sanoja. Sen vuoksi, minä sanoin teille: Kestitkää itseänne Kristuksen sanoilla, sillä katso, Kristuksen sanat kertovat teille kaiken, mitä teidän tulee tehdä.
- 4 Ja nyt, kun minä olen puhunut nämä sanat, jos ette voi ymmärtää niitä, se johtuu siitä, että te ette pyydä ettekä kolkuta; sen vuoksi teitä ei tuoda valoon, vaan teidän täytyy hukkuu pimeydessä.
- 5 Sillä katso, vielä minä sanon teille, että jos te menette sisälle oikealla tavalla ja saatte Pyhän Hengen, se osoittaa teille kaiken, mitä teidän tulee tehdä.
- 6 Katso, tämä on Kristuksen oppi, eikä mitään muuta oppia anneta, ennen kuin hän ilmaisee itsensä teille lihassa. Ja kun hän ilmaisee itsensä teille lihassa, tehkää tarkoin se, mitä hän teille sanoo.
- 7 Ja nyt minä, Nefi, en voi sanoa enempää; Henki estää minua puhumasta, ja minä jään suremaan ihmisten epäuskon ja jumalattomuuden ja tietämättömyyden ja uppiniskaisuuden tähden; sillä he eivät tahdo etsiä tietoa eivätkä ymmärtää suurta tietoa, kun se annetaan heille selkeänä, aivan niin selkeänä kuin sana voi olla.
- 8 Ja nyt, rakkaat veljeni, minä huomaan, että te vielä pohdiskette sydämässänne; ja minua surettaa se, että minun on puhuttava teille tästä asiasta. Sillä jos te kuulisitte Henkeä, joka opettaa ihmistä rukoilemaan, te tietäisitte, että teidän on rukoiltava; sillä pa-ha henki ei opeta ihmistä rukoilemaan vaan opettaa hänelle, ettei hänen pidä rukoilla.

2 Nephi 32

And now, behold, my beloved brethren, I suppose that ye ponder somewhat in your hearts concerning that which ye should do after ye have entered in by the way. But, behold, why do ye ponder these things in your hearts?

Do ye not remember that I said unto you that after ye had received the Holy Ghost ye could speak with the tongue of angels? And now, how could ye speak with the tongue of angels save it were by the Holy Ghost?

Angels speak by the power of the Holy Ghost; wherefore, they speak the words of Christ. Wherefore, I said unto you, feast upon the words of Christ; for behold, the words of Christ will tell you all things what ye should do.

Wherefore, now after I have spoken these words, if ye cannot understand them it will be because ye ask not, neither do ye knock; wherefore, ye are not brought into the light, but must perish in the dark.

For behold, again I say unto you that if ye will enter in by the way, and receive the Holy Ghost, it will show unto you all things what ye should do.

Behold, this is the doctrine of Christ, and there will be no more doctrine given until after he shall manifest himself unto you in the flesh. And when he shall manifest himself unto you in the flesh, the things which he shall say unto you shall ye observe to do.

And now I, Nephi, cannot say more; the Spirit stoppeth mine utterance, and I am left to mourn because of the unbelief, and the wickedness, and the ignorance, and the stiffneckedness of men; for they will not search knowledge, nor understand great knowledge, when it is given unto them in plainness, even as plain as word can be.

And now, my beloved brethren, I perceive that ye ponder still in your hearts; and it grieveth me that I must speak concerning this thing. For if ye would hearken unto the Spirit which teacheth a man to pray, ye would know that ye must pray; for the evil spirit teacheth not a man to pray, but teacheth him that he must not pray.

9 Mutta katso, minä sanon teille, että teidän on ru-
koitava aina ja uupumatta; ettei teidän pidä tehdä
Herralle mitään, ellette ensiksi rukoile Isää
Kristuksen nimessä, jotta hän pyhittäisi teidän te-
konne teille, jotta tekonne olisivat sielunne parhaak-
si.

But behold, I say unto you that ye must pray al-
ways, and not faint; that ye must not perform any
thing unto the Lord save in the first place ye shall
pray unto the Father in the name of Christ, that he
will consecrate thy performance unto thee, that thy
performance may be for the welfare of thy soul.

2. Nefi 33

- 1 Ja nyt minä, Nefi, en voi kirjoittaa kaikkea sitä, mitä kansani keskuudessa opetettiin; enkä minä ole voimallinen kirjoittamisessa kuten puhumisessa; sillä kun ihminen puhuu Pyhän Hengen voimalla, Pyhän Hengen voima vie sen ihmislasten sydämiin.
- 2 Mutta katso, on monia, jotka paaduttavat sydämensä Pyhää Henkeä vastaan, niin ettei sillä ole heisä sijaa; sen vuoksi he hylkäävät paljon sellaista, mikä on kirjoitettu, eivätkä pidä sitä minkään arvoisena.
- 3 Mutta minä, Nefi, olen kirjoittanut sen, minkä olen kirjoittanut, ja pidän sitä suuriarvoisena, ja etenkin omalle kansalleni. Sillä minä rukoilen alati sen puolesta päivällä, ja silmäni kostuttavat päänluseni yöllä sen tähden; ja minä huudan Jumalani puoleen uskossa, ja minä tiedän, että hän kuulee huutoni.
- 4 Ja minä tiedän, että Herra Jumala pyhittää rukoukseni kansani hyväksi. Ja sanat, jotka minä olen heikkoudessa kirjoittanut, tehdään sille vahvoiksi, sillä ne saavat sen tekemään hyvää; ne antavat sille tiedon sen isistä; ja ne puhuvat Jeesuksesta ja saavat sen uskomaan häneen ja kestäämään loppuun asti, mikä on iankaikkinen elämä.
- 5 Ja ne puhuvat ankarasti syntiä vastaan, totuuden selkeyden mukaisesti; sen vuoksi kukaan ihminen ei tule olemaan vihoissaan sanoista, jotka olen kirjoittanut, paitsi jos hän on Perkeleen hengestä.
- 6 Minä riemuitsen selkeydestä; minä riemuitsen totuudesta; minä riemuitsen Jeesuksestani, sillä hän on lunastanut minun sieluni helvetistä.
- 7 Minä tunnen rakkautta kansaani kohtaan, ja minulla on suuri usko Kristukseen, että saan tavata monta sielua tahrattomana hänen tuomioistuimensa edessä.
- 8 Minä tunnen rakkautta juutalaisia kohtaan – sanon juutalaisia, koska tarkoitan niitä, joiden luota tulin.

2 Nephi 33

And now I, Nephi, cannot write all the things which were taught among my people; neither am I mighty in writing, like unto speaking; for when a man speaketh by the power of the Holy Ghost the power of the Holy Ghost carrieth it unto the hearts of the children of men.

But behold, there are many that harden their hearts against the Holy Spirit, that it hath no place in them; wherefore, they cast many things away which are written and esteem them as things of naught.

But I, Nephi, have written what I have written, and I esteem it as of great worth, and especially unto my people. For I pray continually for them by day, and mine eyes water my pillow by night, because of them; and I cry unto my God in faith, and I know that he will hear my cry.

And I know that the Lord God will consecrate my prayers for the gain of my people. And the words which I have written in weakness will be made strong unto them; for it persuadeth them to do good; it maketh known unto them of their fathers; and it speaketh of Jesus, and persuadeth them to believe in him, and to endure to the end, which is life eternal.

And it speaketh harshly against sin, according to the plainness of the truth; wherefore, no man will be angry at the words which I have written save he shall be of the spirit of the devil.

I glory in plainness; I glory in truth; I glory in my Jesus, for he hath redeemed my soul from hell.

I have charity for my people, and great faith in Christ that I shall meet many souls spotless at his judgment-seat.

I have charity for the Jew—I say Jew, because I mean them from whence I came.

9 Minä tunnen rakkautta myös pakanoita kohtaan. Mutta katso, kenenkään näiden puolesta en voi toivoa, elleivät he tee sovintoa Kristuksen kanssa ja mene sisälle kapeasta portista ja kulje kaitaa polkua, joka johtaa elämään, ja pysy sillä polulla koetusajan loppuun asti.

10 Ja nyt, rakkaat veljeni sekä juutalaiset ja kaikki te maan ääret, kuulkaa näitä sanoja ja uskokaa Kristukseen; ja ellette usko näitä sanoja, uskokaa Kristukseen. Ja jos te uskotte Kristukseen, te uskotte näihin sanoihin, sillä ne ovat Kristuksen sanoja, ja hän on antanut ne minulle; ja ne opettavat kaikkia ihmisiä tekemään hyvää.

11 Ja päätelkää itse, eivätkö ne ole Kristuksen sanoja – sillä Kristus on osoittava teille voimalla ja suurella kirkkaudella viimeisenä päivänä, että ne ovat hänen sanojaan; ja te ja minä seisomme kasvoistusten hänen tuomioistuimensa edessä; ja te tulette tietämään, että hän on käskenyt minua kirjoittamaan nämä asiat heikkoudestani huolimatta.

12 Ja minä rukoilen Isää Kristuksen nimessä, että monet meistä, elleivät kaikki, voivat pelastua hänen valtakuntaansa sinä suurena ja viimeisenä päivänä.

13 Ja nyt, rakkaat veljeni, kaikki, jotka olette Israelin huonetta, ja kaikki te maan ääret, minä puhun teille kuin tomusta huutavan ääni: Jääkää hyvästi, kunnes se suuri päivä on tuleva.

14 Ja teille, jotka ette tahdo päästä osallisiksi Jumalan hyvyydestä ja kunnioittaa juutalaisten sanoja sekä minun sanojani ja niitä sanoja, jotka lähtevät Jumalan Karitsan suusta, katso, teille minä jätän ikuiset hyvästit, sillä nämä sanat tuomitsevat teidät viimeisenä päivänä.

15 Sillä se, minkä minä sinetöin maan päällä, esittää teitä vastaan tuomioistuimen edessä; sillä näin Herra on käskenyt minua, ja minun on toteltava. Aamen.

I also have charity for the Gentiles. But behold, for none of these can I hope except they shall be reconciled unto Christ, and enter into the narrow gate, and walk in the strait path which leads to life, and continue in the path until the end of the day of probation.

And now, my beloved brethren, and also Jew, and all ye ends of the earth, hearken unto these words and believe in Christ; and if ye believe not in these words believe in Christ. And if ye shall believe in Christ ye will believe in these words, for they are the words of Christ, and he hath given them unto me; and they teach all men that they should do good.

And if they are not the words of Christ, judge ye— for Christ will show unto you, with power and great glory, that they are his words, at the last day; and you and I shall stand face to face before his bar; and ye shall know that I have been commanded of him to write these things, notwithstanding my weakness.

And I pray the Father in the name of Christ that many of us, if not all, may be saved in his kingdom at that great and last day.

And now, my beloved brethren, all those who are of the house of Israel, and all ye ends of the earth, I speak unto you as the voice of one crying from the dust: Farewell until that great day shall come.

And you that will not partake of the goodness of God, and respect the words of the Jews, and also my words, and the words which shall proceed forth out of the mouth of the Lamb of God, behold, I bid you an everlasting farewell, for these words shall condemn you at the last day.

For what I seal on earth, shall be brought against you at the judgment bar; for thus hath the Lord commanded me, and I must obey. Amen.

Nefin veljen Jaakobin kirja

Sanat, jotka hän saarnasi veljilleen. Hän saattaa häpeään miehen, joka pyrkii kumoamaan Kristuksen opin. Muutama sana Nefin kansan historiasta.

Jaakob 1

- 1 Sillä katso, tapahtui, että viisikymmentäviisi vuotta oli kulunut siitä, kun Lehi lähti Jerusalemistä; ja nyt, Nefi antoi minulle, Jaakobille, käskyn pienistä levyistä, joihin nämä asiat on kaiverrettu.
- 2 Ja hän antoi minulle, Jaakobille, käskyn, että minun tulee kirjoittaa näihin levyihin joitakin sellaisista asioista, joita pitäisin kallisarvoisimpina; ettei minun pitäisi kosketella kuin lyhyesti tämän Nefin kansaksi kutsutun kansan historiaa.
- 3 Sillä hän sanoi, että hänen kansansa historia tuli kaivertaa hänen toisiin levyihinsä ja että minun tuli varjella näitä levyjä ja jättää ne perintönä jälkeläisilteni polvesta polveen.
- 4 Ja jos olisi saarnaamista, joka on pyhää, tai ilmoitusta, joka on suurta, tai profetoimista, minun tulisi kaivertaa pääasiat niistä näihin levyihin ja kosketella niitä niin paljon kuin mahdollista, Kristuksen tähden ja kansamme tähden.
- 5 Sillä uskon ja suuren huolen tähden meille todella oli ilmaistu kansastamme, mitä sille tapahtuisi.
- 6 Ja me saimme myös monia ilmoituksia ja paljon profetoimisen hengen; sen vuoksi me tiesimme Kristuksesta ja hänen valtakunnastaan, joka oli tuleva.
- 7 Ja nyt, me teimme uutterasti työtä kansamme keskuudessa saadaksemme sen tulemaan Kristuksen luokse ja pääsemään osalliseksi Jumalan hyvyydestä, jotta se pääsisi hänen lepoonsa, niin ettei hän vain mitenkään vannoisi vihassaan, ettei se pääsisi sinne, kuten vihoitettuna koetuksen päivinä Israelin lasten ollessa autiomaassa.

The Book of Jacob the Brother of Nephi

The words of his preaching unto his brethren. He confoundeth a man who seeketh to overbrow the doctrine of Christ. A few words concerning the history of the people of Nephi.

Jacob 1

For behold, it came to pass that fifty and five years had passed away from the time that Lehi left Jerusalem; wherefore, Nephi gave me, Jacob, a commandment concerning the small plates, upon which these things are engraven.

And he gave me, Jacob, a commandment that I should write upon these plates a few of the things which I considered to be most precious; that I should not touch, save it were lightly, concerning the history of this people which are called the people of Nephi.

For he said that the history of his people should be engraven upon his other plates, and that I should preserve these plates and hand them down unto my seed, from generation to generation.

And if there were preaching which was sacred, or revelation which was great, or prophesying, that I should engraven the heads of them upon these plates, and touch upon them as much as it were possible, for Christ's sake, and for the sake of our people.

For because of faith and great anxiety, it truly had been made manifest unto us concerning our people, what things should happen unto them.

And we also had many revelations, and the spirit of much prophecy; wherefore, we knew of Christ and his kingdom, which should come.

Wherefore we labored diligently among our people, that we might persuade them to come unto Christ, and partake of the goodness of God, that they might enter into his rest, lest by any means he should swear in his wrath they should not enter in, as in the provocation in the days of temptation while the children of Israel were in the wilderness.

- 8 Sen vuoksi me toivomme Jumalan nimessä, että voisimme saada kaikki ihmiset olemaan kapinoimatta Jumalaa vastaan, vihoittamatta häntä, ja että sen sijaan kaikki ihmiset uskoisivat Kristukseen ja katsoisivat hänen kuolemaansa ja kärsisivät hänen ristsinsä ja kestäisivät maailman häväistyksen; sen vuoksi minä, Jaakob, otan täyttääkseni veljeni Nefin käskyn.
- 9 Ja Nefi alkoi olla vanha, ja hän käsitti, että hänen on pian kuoltava; sen vuoksi hän voiteli erään miehen olemaan nyt kansansa kuninkaana ja hallitsijana, kuninkaiden hallituskausien mukaisesti.
- 10 Koska kansa oli rakastanut Nefiä suuresti, koska hän oli ollut sen suuri suojelija, oli käyttänyt Labanin miekkaa sen puolustukseksi ja oli tehnyt koko elinaikansa työtä sen parhaaksi –
- 11 sen vuoksi kansa halusi pitää hänen nimensä muistissa. Ja jokaiselle, joka tuli hallitsemaan hänen jälkeensä, kansa antoi nimen toinen Nefi, kolmas Nefi, ja niin edelleen, kuninkaiden hallituskausien mukaisesti; ja näin kansa heitä kutsui, olivatpa he minkä nimisiä tahansa.
- 12 Ja tapahtui, että Nefi kuoli.
- 13 Nyt ne, jotka eivät olleet lamanilaisia, olivat nefiläisiä; heitä kutsuttiin kuitenkin nefiläisiksi, jaakobilaisiksi, joosefilaisiksi, soramilaisiksi, lamanilaisiksi, lemuelilaisiksi ja ismaelilaisiksi.
- 14 Mutta minä, Jaakob, en tämän jälkeen erottele heitä näillä nimillä, vaan kutsun lamanilaisiksi niitä, jotka pyrkivät hävittämään Nefin kansan, ja niitä, jotka ovat Nefin ystäviä, minä kutsun nefiläisiksi tai Nefin kansaksi, kuninkaiden hallituskausien mukaisesti.
- 15 Ja nyt tapahtui, että Nefin kansa alkoi toisen kuninkaan hallituskauden aikana käydä sydämeltään paatuneeksi ja antautua jonkin verran jumalattomiin tapoihin, kuten Daavid muinoin halutessaan monta vaimoa ja sivuvaimoa, ja myös hänen poikansa Salomo.
- 16 Niin, ja he alkoivat myös etsiä paljon kultaa ja hopeaa ja alkoivat ylpistyä jonkin verran kopeudessa.
- 17 Sen vuoksi minä, Jaakob, puhuin heille nämä sanat opettaessani heitä temppeleissä, saatuani ensin tehtäväni Herralta.

Wherefore, we would to God that we could persuade all men not to rebel against God, to provoke him to anger, but that all men would believe in Christ, and view his death, and suffer his cross and bear the shame of the world; wherefore, I, Jacob, take it upon me to fulfil the commandment of my brother Nephi.

Now Nephi began to be old, and he saw that he must soon die; wherefore, he anointed a man to be a king and a ruler over his people now, according to the reigns of the kings.

The people having loved Nephi exceedingly, he having been a great protector for them, having wielded the sword of Laban in their defence, and having labored in all his days for their welfare—

Wherefore, the people were desirous to retain in remembrance his name. And whoso should reign in his stead were called by the people, second Nephi, third Nephi, and so forth, according to the reigns of the kings; and thus they were called by the people, let them be of whatever name they would.

And it came to pass that Nephi died.

Now the people which were not Lamanites were Nephites; nevertheless, they were called Nephites, Jacobites, Josephites, Zoramites, Lamanites, Lemuelites, and Ishmaelites.

But I, Jacob, shall not hereafter distinguish them by these names, but I shall call them Lamanites that seek to destroy the people of Nephi, and those who are friendly to Nephi I shall call Nephites, or the people of Nephi, according to the reigns of the kings.

And now it came to pass that the people of Nephi, under the reign of the second king, began to grow hard in their hearts, and indulge themselves somewhat in wicked practices, such as like unto David of old desiring many wives and concubines, and also Solomon, his son.

Yea, and they also began to search much gold and silver, and began to be lifted up somewhat in pride.

Wherefore I, Jacob, gave unto them these words as I taught them in the temple, having first obtained mine errand from the Lord.

18 Sillä Nefin käsi oli vihkinyt minut, Jaakobin, ja veljeni Joosefin tämän kansan papeiksi ja opettajiksi.

19 Ja me pidimme virkamme kunniassa Herran edessä ottaen päällemme vastuun ja ottaen kansan synnit itsemme päälle vastattaviksi, ellemme opettaisi heille Jumalan sanaa hyvin uutterasti; sen vuoksi, jos tekisimme työtä kaikin voimin, heidän verensä ei tulisi meidän vaatteillemme; muuten heidän verensä tulisi meidän vaatteillemme, eikä meitä havaittaisi tahrattomiksi viimeisenä päivänä.

For I, Jacob, and my brother Joseph had been consecrated priests and teachers of this people, by the hand of Nephi.

And we did magnify our office unto the Lord, taking upon us the responsibility, answering the sins of the people upon our own heads if we did not teach them the word of God with all diligence; wherefore, by laboring with our might their blood might not come upon our garments; otherwise their blood would come upon our garments, and we would not be found spotless at the last day.

Jaakob 2

- 1 Sanat, jotka Nefin veli Jaakob puhui Nefin kansalle Nefin kuoleman jälkeen:
- 2 Nyt, rakkaat veljeni, sen vastuun mukaisesti, joka minulla on Jumalalle siitä, että pidän virkani vakaasti kunniassa, ja voidakseni puhdistaa vaatteeni teidän synneistänne, minä, Jaakob, tulen tänä päivänä ylös temppeleihin voidakseni julistaa teille Jumalan sanaa.
- 3 Ja te tiedätte itse, että minä olen tähän asti ollut uuttera kutsumukseni virassa; mutta tänä päivänä minua painaa paljon suurempi toivo ja huoli teidän sielunne hyvinvoinnista kuin minua on tähän asti painanut.
- 4 Sillä katso, toistaiseksi te olette olleet kuuliaisia sille Herran sanalle, jonka minä olen teille antanut.
- 5 Mutta katso, kuulkaa minua ja tietäkää, että taivaan ja maan kaikkivoivan Luojan avulla minä voin kertoa teille teidän ajatuksenne, sen kuinka te alatte askaroida synnissä, mikä synti näyttää hyvin iljettävältä minusta, niin, ja iljettävältä Jumalasta.
- 6 Niin, se surettaa sieluani ja saa minut kavahtamaan häpeästä Luojan edessä, että minun on todistettava teille teidän sydämenne jumalattomuudesta.
- 7 Ja minua surettaa myös se, että minun on puhuttava niin kovin voimakkaasti teistä vaimojenne ja lastenne edessä, joista monien tunteet ovat tavattoman arat ja siveät ja herkät Jumalan edessä, mikä on mieluisaa Jumalalle.
- 8 Ja minä luulen, että he ovat tulleet tänne ylös kuulemaan mieluisaa Jumalan sanaa, niin, sitä sanaa, joka parantaa haavoittuneen sielun.
- 9 Sen vuoksi sieluani painaa, että minun on Jumalalta saamani ankaran käskyn tähden ojennettava teitä teidän rikostenne mukaisesti, suurennettava niiden haavoja, jotka jo ovat haavoittuneita, sen sijaan että lohduttaisin ja parantaisin heidän haavojaan; ja niille, jotka eivät ole haavoittuneet, sen sijaan että he saisivat kestitä itseään mieluisalla Jumalan sanalla, ovat tikarit valmiina lävistämään heidän sielunsa ja haavoittamaan heidän herkkää mieltään.

Jacob 2

The words which Jacob, the brother of Nephi, spake unto the people of Nephi, after the death of Nephi:

Now, my beloved brethren, I, Jacob, according to the responsibility which I am under to God, to magnify mine office with soberness, and that I might rid my garments of your sins, I come up into the temple this day that I might declare unto you the word of God.

And ye yourselves know that I have hitherto been diligent in the office of my calling; but I this day am weighed down with much more desire and anxiety for the welfare of your souls than I have hitherto been.

For behold, as yet, ye have been obedient unto the word of the Lord, which I have given unto you.

But behold, hearken ye unto me, and know that by the help of the all-powerful Creator of heaven and earth I can tell you concerning your thoughts, how that ye are beginning to labor in sin, which sin appeareth very abominable unto me, yea, and abominable unto God.

Yea, it grieveth my soul and causeth me to shrink with shame before the presence of my Maker, that I must testify unto you concerning the wickedness of your hearts.

And also it grieveth me that I must use so much boldness of speech concerning you, before your wives and your children, many of whose feelings are exceedingly tender and chaste and delicate before God, which thing is pleasing unto God;

And it supposeth me that they have come up hither to hear the pleasing word of God, yea, the word which healeth the wounded soul.

Wherefore, it burdeneth my soul that I should be constrained, because of the strict commandment which I have received from God, to admonish you according to your crimes, to enlarge the wounds of those who are already wounded, instead of consoling and healing their wounds; and those who have not been wounded, instead of feasting upon the pleasing word of God have daggers placed to pierce their souls and wound their delicate minds.

- 10 Mutta tehtävän suuruudesta huolimatta minun on tehtävä Jumalan ankarien käskyjen mukaisesti ja puhuttava teille teidän jumalattomuudestanne ja iljetyksistänne niiden läsnä ollessa, joilla on puhdas sydän ja särkynyt sydän, ja kaikkivaltiaan Jumalan kaikkinäkevän silmän katseen alla.
- 11 Sen vuoksi minun on puhuttava teille totuus Jumalan sanan selkeyden mukaisesti. Sillä katso, kun minä kysyin Herralta, minulle tuli sana näin sanoen: Jaakob, mene huomispäivänä ylös temppeliin ja julista tälle kansalle sanaa, jonka minä sinulle annan.
- 12 Ja nyt, katso, veljeni, tämä on sana, jonka minä teille julistan, että monet teistä ovat alkaneet etsiä kultaa ja hopeaa ja kaikenlaisia kallisarvoisia metalleja, joita on mitä runsaimmin tässä maassa, joka on lupauksen maa teille ja jälkeläisillenne.
- 13 Ja kaitselmuksen käsi on ollut teille suopea erittäin mieluisalla tavalla, niin että olette saaneet paljon rikkauksia; ja koska jotkut teistä ovat saaneet runsaammin kuin teidän veljenne, te olette ylpistyneet sydämenne kopeudessa ja olette uppiniskaisia ja ylimielisiä vaatetuksenne kalleuden tähden ja vainoatte veljiänne, koska luulette olevanne heitä parempia.
- 14 Ja nyt, veljeni, luuletteko te, että Jumala julistaa teidät tässä asiassa syyttömiksi? Katso, minä sanon teille: Ei, vaan hän tuomitsee teidät, ja jos te edelleenkin pidätte kiinni näistä asioista, hänen tuomioidensa täytyy joutuin kohdata teitä.
- 15 Oi kunpa hän osoittaisi teille, että hän voi nähdä teidän lävitsenne, ja yhdellä silmänsä katsahduksella hän voi lyödä teidät tomuun!
- 16 Oi kunpa hän puhdistaisi teidät tästä pahuudesta ja iljetyksestä. Ja oi, kunpa te kuuntelisitte hänen käskyjensä sanaa ettekä antaisi tämän sydämenne kopeuden tuhota sielujanne!
- 17 Pitäkää veljiänne saman arvoisina kuin itseänne, ja olkaa ystävällisiä kaikille ja anteliaita omaisuutenne suhteen, jotta he voisivat olla rikkaita kuten tekin.
- 18 Mutta ennen kuin etsitte rikkauksia, etsikää Jumalan valtakuntaa.

But, notwithstanding the greatness of the task, I must do according to the strict commands of God, and tell you concerning your wickedness and abominations, in the presence of the pure in heart, and the broken heart, and under the glance of the piercing eye of the Almighty God.

Wherefore, I must tell you the truth according to the plainness of the word of God. For behold, as I inquired of the Lord, thus came the word unto me, saying: Jacob, get thou up into the temple on the morrow, and declare the word which I shall give thee unto this people.

And now behold, my brethren, this is the word which I declare unto you, that many of you have begun to search for gold, and for silver, and for all manner of precious ores, in the which this land, which is a land of promise unto you and to your seed, doth abound most plentifully.

And the hand of providence hath smiled upon you most pleasingly, that you have obtained many riches; and because some of you have obtained more abundantly than that of your brethren ye are lifted up in the pride of your hearts, and wear stiff necks and high heads because of the costliness of your apparel, and persecute your brethren because ye suppose that ye are better than they.

And now, my brethren, do ye suppose that God justifieth you in this thing? Behold, I say unto you, Nay. But he condemneth you, and if ye persist in these things his judgments must speedily come unto you.

O that he would show you that he can pierce you, and with one glance of his eye he can smite you to the dust!

O that he would rid you from this iniquity and abomination. And, O that ye would listen unto the word of his commands, and let not this pride of your hearts destroy your souls!

Think of your brethren like unto yourselves, and be familiar with all and free with your substance, that they may be rich like unto you.

But before ye seek for riches, seek ye for the kingdom of God.

19 Ja kun olette saaneet toivon Kristuksessa, te saatte rikkauksia, jos niitä etsitte; ja te etsitte niitä tarkoituksenne tehdä hyvää – vaatettaaksenne alastomia ja ruokkiaksenne nälkäisiä ja vapauttaaksenne vankeja ja tuodaksenne huojennusta sairaille ja ahdistetuille.

20 Ja nyt, veljeni, minä olen puhunut teille ylpeydestä; ja ne teistä, jotka olette ahdistaneet lähimmäistänne ja vainonneet häntä, koska olitte sydämessänne ylpeitä siitä, mitä Jumala on teille antanut, mitä sanotte siitä?

21 Ettekö luule, että sellaiset asiat ovat iljettäviä hänestä, joka on luonut kaiken lihan? Ja yksi olento on hänen silmissään yhtä kallisarvoinen kuin toinenkin. Ja kaikki liha on tomua; ja hän on luonut heidät aivan samaa tarkoitusta varten, että he pitäisivät hänen käskynsä ja ylistäisivät häntä ikuisesti.

22 Ja nyt minä lakkaan puhumasta teille tästä ylpeydestä. Ja ellei minun olisi puhuttava teille vakavamasta rikoksesta, sydämeni riemuitsisi tavattomasti teidän tähtenne.

23 Mutta Jumalan sana painaa minua teidän vakavampien rikostenne tähden. Sillä katso, näin sanoo Herra: Tämä kansa alkaa käydä pahemmaksi; se ei ymmärrä kirjoituksia, sillä se yrittää haureutta harjoittaessaan puolustella itseään sen perusteella, mitä on kirjoitettu Daavidista ja hänen pojastaan Salomosta.

24 Katso, Daavidilla ja Salomolla todella oli monta vaimoa ja sivuvaimoa, mikä oli iljettävää minun edessäni, sanoo Herra.

25 Sen vuoksi, näin sanoo Herra, minä olen johdattanut tämän kansan pois Jerusalemin maasta käsivarteni voimalla nostaakseni itselleni vanhurskaan oksan Joosefin kupeiden hedelmästä.

26 Sen vuoksi minä, Herra Jumala, en salli, että tämä kansa tekee niin kuin ihmiset muinoin.

27 Sen vuoksi, veljeni, kuulkaa minua ja kuunnelkaa Herran sanaa: Sillä älköön teidän keskuudessanne kenelläkään miehellä olko kuin yksi vaimo; älköönkään hänellä olko yhtään sivuvaimoa;

28 sillä minä, Herra Jumala, iloitsen naisten siveydestä. Ja haureus on iljetys minun edessäni; näin sanoo Herra Sebaot.

And after ye have obtained a hope in Christ ye shall obtain riches, if ye seek them; and ye will seek them for the intent to do good—to clothe the naked, and to feed the hungry, and to liberate the captive, and administer relief to the sick and the afflicted.

And now, my brethren, I have spoken unto you concerning pride; and those of you which have afflicted your neighbor, and persecuted him because ye were proud in your hearts, of the things which God hath given you, what say ye of it?

Do ye not suppose that such things are abominable unto him who created all flesh? And the one being is as precious in his sight as the other. And all flesh is of the dust; and for the selfsame end hath he created them, that they should keep his commandments and glorify him forever.

And now I make an end of speaking unto you concerning this pride. And were it not that I must speak unto you concerning a grosser crime, my heart would rejoice exceedingly because of you.

But the word of God burdens me because of your grosser crimes. For behold, thus saith the Lord: This people begin to wax in iniquity; they understand not the scriptures, for they seek to excuse themselves in committing whoredoms, because of the things which were written concerning David, and Solomon his son.

Behold, David and Solomon truly had many wives and concubines, which thing was abominable before me, saith the Lord.

Wherefore, thus saith the Lord, I have led this people forth out of the land of Jerusalem, by the power of mine arm, that I might raise up unto me a righteous branch from the fruit of the loins of Joseph.

Wherefore, I the Lord God will not suffer that this people shall do like unto them of old.

Wherefore, my brethren, hear me, and hearken to the word of the Lord: For there shall not any man among you have save it be one wife; and concubines he shall have none;

For I, the Lord God, delight in the chastity of women. And whoredoms are an abomination before me; thus saith the Lord of Hosts.

- 29 Ja nyt, tämän kansan tulee pitää minun käskyni, sanoo Herra Sebaot, tai kirottu olkoon maa sen tähden.
- 30 Sillä jos minä tahdon hankkia itselleni jälkeläisiä, sanoo Herra Sebaot, minä annan käskyn kansalleni; muuten kuulkaan se tätä.
- 31 Sillä katso, minä, Herra, olen nähnyt kansani tyttärien murheen ja kuullut heidän suremisensa Jerusalemin maassa, niin, ja kaikissa minun kansani maissa heidän aviomiestensä jumalattomuuden ja iljetysten tähden.
- 32 Enkä minä salli, sanoo Herra Sebaot, että tämän Jerusalemin maasta johdattamani kansan ihanien tyttärien valitukset nousevat luokseni kansani miehiä vastaan, sanoo Herra Sebaot.
- 33 Sillä heidän ei pidä johdattaa kansani tyttäriä orjuuteen heidän herkkyytensä tähden, tai muuten minä rankaisen heitä ankaralla kirouksella, niin että he ovat tuhon omat; sillä heidän ei pidä harjoittaa hau-reutta, niin kuin ihmiset muinoin, sanoo Herra Sebaot.
- 34 Ja nyt, katso, veljeni, te tiedätte, että nämä käskyt annettiin isällemme Lehille; sen vuoksi te olette tienneet ne entuudestaan; ja suuri tuomio kohtaa teitä, sillä te olette tehneet tällaista, mitä teidän ei olisi pitänyt tehdä.
- 35 Katso, te olette tehneet suurempia pahoja tekoja kuin veljemme lamanilaiset. Te olette särkeneet herkkien vaimojenne sydämen ja menettäneet lastenne luottamuksen huonon esimerkkinne vuoksi heidän edessään; ja heidän sydämensä nyyhkytykset kohoavat ylös Jumalan luokse teitä vastaan. Ja teitä kohtaavan Jumalan sanan ankaruuden tähden monet sydämet ovat menettäneet toivonsa syville haavoille lävistettyinä.

Wherefore, this people shall keep my commandments, saith the Lord of Hosts, or cursed be the land for their sakes.

For if I will, saith the Lord of Hosts, raise up seed unto me, I will command my people; otherwise they shall hearken unto these things.

For behold, I, the Lord, have seen the sorrow, and heard the mourning of the daughters of my people in the land of Jerusalem, yea, and in all the lands of my people, because of the wickedness and abominations of their husbands.

And I will not suffer, saith the Lord of Hosts, that the cries of the fair daughters of this people, which I have led out of the land of Jerusalem, shall come up unto me against the men of my people, saith the Lord of Hosts.

For they shall not lead away captive the daughters of my people because of their tenderness, save I shall visit them with a sore curse, even unto destruction; for they shall not commit whoredoms, like unto them of old, saith the Lord of Hosts.

And now behold, my brethren, ye know that these commandments were given to our father, Lehi; wherefore, ye have known them before; and ye have come unto great condemnation; for ye have done these things which ye ought not to have done.

Behold, ye have done greater iniquities than the Lamanites, our brethren. Ye have broken the hearts of your tender wives, and lost the confidence of your children, because of your bad examples before them; and the sobbings of their hearts ascend up to God against you. And because of the strictness of the word of God, which cometh down against you, many hearts died, pierced with deep wounds.

Jaakob 3

- 1 Mutta katso, minä, Jaakob, tahdon puhua teille, jotka olette puhdassydämiä. Turvautukaa Jumalaan horjumattomin mielin ja rukoilkaa häntä suuresti uskoen, niin hän lohduttaa teitä ahdingoissanne, ja hän ajaa teidän asiaanne ja lähettää rangaistuksen niille, jotka tavoittelevat teidän tuhoanne.
- 2 Oi te kaikki puhdassydämiset, nostakaa päännne ja ottakaa vastaan mieluisa Jumalan sana ja kestitkää itseänne hänen rakkaudellaan, sillä te voitte, jos mielenne on luja, ikuisesti.
- 3 Mutta voi, voi teitä, jotka ette ole puhdassydämiä, jotka olette saastaisia tänä päivänä Jumalan edessä, sillä ellette tee parannusta, maa kirotaan teidän tähtenne; ja lamanilaiset, jotka eivät ole teidän lailanne saastaisia mutta silti kirottuja ankaralla kirouksella, kurittavat teitä aina tuhoon asti.
- 4 Ja ellette tee parannusta, tulee joutuin aika, jolloin he ottavat haltuunsa teidän perintömaanne, ja Herra Jumala johdattaa vanhurskaat pois teidän keskudestanne.
- 5 Katso, teidän veljenne lamanilaiset, joita te vihaatte heidän saastaisuutensa ja heidän ihoaan kohdanneen kirouksen tähden, ovat vanhurskaampia kuin te; sillä he eivät ole unohtaneet Herran käskyä, joka annettiin meidän isällemme – että heillä tulee olla vain yksi vaimo, ja sivuvaimoja heillä ei saa olla yhtään, eikä heidän keskuudessaan saa harjoittaa hureutta.
- 6 Ja nyt, tämän käskyn he pitävät tarkoin; sen vuoksi, tämän tarkkuuden tähden tämän käskyn noudattamisessa Herra Jumala ei hävitä heitä vaan on heille armollinen, ja jonakin päivänä heistä tulee siunattu kansa.
- 7 Katso, heidän aviomiehensä rakastavat vaimoan, ja heidän vaimonsa rakastavat aviomiestään; ja heidän aviomiehensä ja vaimonsa rakastavat lapsiaan; ja heidän epäuskonsa ja heidän vihansa teitä kohtaan johtuu heidän isiensä pahuudesta; paljonko heitä parempia te siis olette suuren Luojanne silmissä?
- 8 Oi veljeni, minä pelkään, että ellette tee parannusta synneistänne, heidän ihonsa tulee olemaan valkoisempi kuin teidän, kun teidät tuodaan heidän kansansa Jumalan valtaistuimen eteen.

Jacob 3

But behold, I, Jacob, would speak unto you that are pure in heart. Look unto God with firmness of mind, and pray unto him with exceeding faith, and he will console you in your afflictions, and he will plead your cause, and send down justice upon those who seek your destruction.

O all ye that are pure in heart, lift up your heads and receive the pleasing word of God, and feast upon his love; for ye may, if your minds are firm, forever.

But, wo, wo, unto you that are not pure in heart, that are filthy this day before God; for except ye repent the land is cursed for your sakes; and the Lamanites, which are not filthy like unto you, nevertheless they are cursed with a sore cursing, shall scourge you even unto destruction.

And the time speedily cometh, that except ye repent they shall possess the land of your inheritance, and the Lord God will lead away the righteous out from among you.

Behold, the Lamanites your brethren, whom ye hate because of their filthiness and the cursing which hath come upon their skins, are more righteous than you; for they have not forgotten the commandment of the Lord, which was given unto our father—that they should have save it were one wife, and concubines they should have none, and there should not be whoredoms committed among them.

And now, this commandment they observe to keep; wherefore, because of this observance, in keeping this commandment, the Lord God will not destroy them, but will be merciful unto them; and one day they shall become a blessed people.

Behold, their husbands love their wives, and their wives love their husbands; and their husbands and their wives love their children; and their unbelief and their hatred towards you is because of the iniquity of their fathers; wherefore, how much better are you than they, in the sight of your great Creator?

O my brethren, I fear that unless ye shall repent of your sins that their skins will be whiter than yours, when ye shall be brought with them before the throne of God.

9 Sen vuoksi minä annan teille käskyn, joka on Jumalan sana, että ette enää herjaa heitä heidän ihonsa tummuuden tähden, eikä teidän pidä herjata heitä heidän saastaisuutensa tähden, vaan teidän tulee muistaa oma saastaisuutenne ja muistaa, että heidän saastaisuutensa johtui heidän isistänsä.

10 Ja nyt, muistakaa lapsianne, kuinka olette murehuttaneet heidän sydäntään sen esimerkin tähden, jonka olette heille antaneet; ja muistakaa myös, että te voitte saastaisuutenne tähden saattaa lapsenne turmioon, ja heidän syntinsä voidaan kasata teidän päällenne viimeisenä päivänä.

11 Oi veljeni, kuulkaa minun sanojani; herättäkää sielunne kyvyt; ravistakaa itseänne, jotta heräisitte kuoleman unesta; ja päästäkää itsenne helvetin tuskista, jottei teistä tulisi Perkeleen enkeleitä, jotka heitetään tuohon tuli- ja tulikivijärveen, mikä on toinen kuolema.

12 Ja nyt minä, Jaakob, puhuin paljon muutakin Nefin kansalle varoittaen sitä haureudesta ja irstaudesta ja kaikenlaisesta synnistä, kertoen sille niiden kauheista seurauksista.

13 Ja sadattakaan osaa tämän kansan, joka nyt alkoi olla lukuisa, tekemisistä ei voida kirjoittaa näihin levyihin; mutta isompiin levyihin on kirjoitettu paljon sen tekemisistä ja sen sodista ja kiistoista ja sen kuninkaiden hallituskausista.

14 Näitä levyjä kutsutaan Jaakobin levyiksi, ja Nefin käsi on valmistanut ne. Ja minä lakkaan puhumasta näitä sanoja.

Wherefore, a commandment I give unto you, which is the word of God, that ye revile no more against them because of the darkness of their skins; neither shall ye revile against them because of their filthiness; but ye shall remember your own filthiness, and remember that their filthiness came because of their fathers.

Wherefore, ye shall remember your children, how that ye have grieved their hearts because of the example that ye have set before them; and also, remember that ye may, because of your filthiness, bring your children unto destruction, and their sins be heaped upon your heads at the last day.

O my brethren, hearken unto my words; arouse the faculties of your souls; shake yourselves that ye may awake from the slumber of death; and loose yourselves from the pains of hell that ye may not become angels to the devil, to be cast into that lake of fire and brimstone which is the second death.

And now I, Jacob, spake many more things unto the people of Nephi, warning them against fornication and lasciviousness, and every kind of sin, telling them the awful consequences of them.

And a hundredth part of the proceedings of this people, which now began to be numerous, cannot be written upon these plates; but many of their proceedings are written upon the larger plates, and their wars, and their contentions, and the reigns of their kings.

These plates are called the plates of Jacob, and they were made by the hand of Nephi. And I make an end of speaking these words.

Jaakob 4

- 1 Nyt, katso, tapahtui, että minä, Jaakob, olin opettanut paljon kansaani sanoin (enkä voi kirjoittaa kuin vähän sanoistani sanojemme levyihin kaivertamisen vaikeuden tähden), ja me tiedämme, että se, mitä me kirjoitamme levyihin, pysyy varmasti;
- 2 mutta kaikki, mitä me kirjoitamme johonkin muuhun kuin levyihin, tuhoutuu ja häviää; mutta me voimme kirjoittaa levyihin muutamia sanoja, jotka antavat lapsillemme ja myös rakkaille veljillemme vähäisessä määrin tietoa meistä, eli heidän isistään –
- 3 nyt tästä me riemuitsemme; ja me ponnistelemme uutterasti kaivertaaksemme nämä sanat levyihin toivoen, että rakkaat veljemme ja lapsemme ottavat ne vastaan kiitollisin sydämin ja lukevat niitä, niin että he oppivat iloiten eivätkä murehtien ja halveksien ensimmäisistä vanhemmistaan.
- 4 Sillä tätä tarkoitusta varten me olemme kirjoittaneet nämä asiat, jotta he tietäisivät, että me tiesimme Kristuksesta, ja meillä oli toivo hänen kirkkaudesta monta sataa vuotta ennen hänen tulemistaan; eikä vain meillä itsellämme ollut toivo hänen kirkkaudesta, vaan myös kaikilla pyhillä profeetoilla, jotka olivat ennen meitä.
- 5 Katso, he uskoivat Kristukseen ja palvelivat Isää hänen nimessään, ja myös me palvelemme Isää hänen nimessään. Ja tätä tarkoitusta varten me noudattamme Mooseksen lakia, koska se suuntaa meidän sielumme häneen; ja tästä syystä se pyhitetään meillem vanhurskaudeksi, samoin kuin Abrahamin ansioksi luettiin se, että hän oli erämaassa kuuliainen Jumalan käskyille, mitä tuli poikansa Iisakin uhraamiseen, mikä on vertauskuva Jumalasta ja hänen ainosyntyisestä Pojastaan.
- 6 Sen vuoksi me tutkimme profeettoja, ja meillä on monia ilmoituksia ja profetian henki; ja kaikki nämä todistukset saatuaamme me saamme toivon, ja uskotamme tulelle järkähtämätön, niin että me todella voimme käskää Jeesuksen nimessä, ja puutkin tottelevat meitä ja vuoret ja meren aallot.

Jacob 4

Now behold, it came to pass that I, Jacob, having ministered much unto my people in word, (and I cannot write but a little of my words, because of the difficulty of engraving our words upon plates) and we know that the things which we write upon plates must remain;

But whatsoever things we write upon anything save it be upon plates must perish and vanish away; but we can write a few words upon plates, which will give our children, and also our beloved brethren, a small degree of knowledge concerning us, or concerning their fathers—

Now in this thing we do rejoice; and we labor diligently to engraven these words upon plates, hoping that our beloved brethren and our children will receive them with thankful hearts, and look upon them that they may learn with joy and not with sorrow, neither with contempt, concerning their first parents.

For, for this intent have we written these things, that they may know that we knew of Christ, and we had a hope of his glory many hundred years before his coming; and not only we ourselves had a hope of his glory, but also all the holy prophets which were before us.

Behold, they believed in Christ and worshiped the Father in his name, and also we worship the Father in his name. And for this intent we keep the law of Moses, it pointing our souls to him; and for this cause it is sanctified unto us for righteousness, even as it was accounted unto Abraham in the wilderness to be obedient unto the commands of God in offering up his son Isaac, which is a similitude of God and his Only Begotten Son.

Wherefore, we search the prophets, and we have many revelations and the spirit of prophecy; and having all these witnesses we obtain a hope, and our faith becometh unshaken, insomuch that we truly can command in the name of Jesus and the very trees obey us, or the mountains, or the waves of the sea.

- 7 Kuitenkin Herra Jumala näyttää meille meidän heikkoutemme, jotta me tietäisimme, että hänen armostaan ja hänen suuresta itsensä alentamisesta ihmislusten puoleen meillä on voima tehdä tällaista.
- 8 Katso, suuret ja ihmeelliset ovat Herran teot. Kuinka tutkimattomat ovatkaan hänen salaisuuksiensa syvyydet; ja mahdotonta olisi ihmisen ymmärtää kaikkia hänen teitensä. Eikä kukaan ihminen tunne hänen teitensä, ellei niitä ilmoiteta hänelle; älkää siis veljet halveksiko Jumalan ilmoituksia.
- 9 Sillä katso, hänen sanansa voimasta ihminen tuli maan päälle, joka maa luotiin hänen sanansa voimalla. Jos siis Jumala pystyi puhumaan, niin että maailma syntyi, ja puhumaan, niin että ihminen luotiin, oi miksei hän sitten pystyisi käskemään maata tai sen päällä olevaa kättensä tekoa tahtonsa ja mielensä mukaan?
- 10 Älkää siis, veljet, pyrkikö neuvomaan Herraa vaan ottamaan neuvoja hänen kädestänsä. Sillä katso, te itse tiedätte, että hän neuvoo viisaasti ja oikeudenmukaisesti ja sangen armollisesti kaikkia luotujansa.
- 11 Sen vuoksi, rakkaat veljet, tehkää sovinto hänen kanssaan Kristuksen, hänen ainosyntyisen Poikansa, sovituksen kautta, niin voitte saada ylösnousemuksen sen ylösnousemuksen voiman mukaisesti, joka on Kristuksessa, ja teidät voidaan esittää Jumalalle Kristuksen ensi hedelminä, koska teillä on usko ja olette saaneet kirkkauden hyvän toivon hänessä, ennen kuin hän ilmaisee itsensä lihassa.
- 12 Ja nyt, rakkaat, älkää ihmetelkö, että minä kerron teille näitä asioita; sillä miksi ei voisi puhua Kristuksen sovituksesta ja saada täydellistä tietoa hänestä, samoin kuin saada tietoa ylösnousemuksesta ja tulevasta maailmasta?
- 13 Katso, veljeni, se joka profetoi, profetoikoon ihmisille ymmärrettävästi; sillä Henki puhuu totta eikä valehtele. Sen vuoksi se puhuu asioista, niin kuin ne todella ovat, ja asioista, niin kuin ne todella tulevat olemaan; sen vuoksi nämä asiat on ilmaistu meille selkeästi, sielumme pelastukseksi. Mutta katso, me emme ole yksin näiden asioiden todistajia, sillä Jumala puhui ne myös muinoin profetoille.

Nevertheless, the Lord God showeth us our weakness that we may know that it is by his grace, and his great condescensions unto the children of men, that we have power to do these things.

Behold, great and marvelous are the works of the Lord. How unsearchable are the depths of the mysteries of him; and it is impossible that man should find out all his ways. And no man knoweth of his ways save it be revealed unto him; wherefore, brethren, despise not the revelations of God.

For behold, by the power of his word man came upon the face of the earth, which earth was created by the power of his word. Wherefore, if God being able to speak and the world was, and to speak and man was created, O then, why not able to command the earth, or the workmanship of his hands upon the face of it, according to his will and pleasure?

Wherefore, brethren, seek not to counsel the Lord, but to take counsel from his hand. For behold, ye yourselves know that he counseleth in wisdom, and in justice, and in great mercy, over all his works.

Wherefore, beloved brethren, be reconciled unto him through the atonement of Christ, his Only Begotten Son, and ye may obtain a resurrection, according to the power of the resurrection which is in Christ, and be presented as the first-fruits of Christ unto God, having faith, and obtained a good hope of glory in him before he manifesteth himself in the flesh.

And now, beloved, marvel not that I tell you these things; for why not speak of the atonement of Christ, and attain to a perfect knowledge of him, as to attain to the knowledge of a resurrection and the world to come?

Behold, my brethren, he that prophesieth, let him prophesy to the understanding of men; for the Spirit speaketh the truth and lieth not. Wherefore, it speaketh of things as they really are, and of things as they really will be; wherefore, these things are manifested unto us plainly, for the salvation of our souls. But behold, we are not witnesses alone in these things; for God also spake them unto prophets of old.

14 Mutta katso, juutalaiset olivat uppiniskaista kansaa; ja he halveksivat selkeitä sanoja ja tappoivat profetat ja etsivät sellaista, mitä he eivät voineet ymmärtää. Ja nyt, sokeutensa tähden – mikä sokeus johdatti siitä, että he katsoivat ohi maalin – heidän täytyi langeta; sillä Jumala on ottanut heiltä pois selkeytensä ja antanut heille monia asioita, joita he eivät voi ymmärtää, koska he sitä halusivat. Ja koska he sitä halusivat, Jumala on tehnyt sen, niin että he kompastuvat.

15 Ja nyt Henki johdattaa minua, Jaakobia, profetoimaan; sillä minä huomaan minussa olevan Hengen vaikutuksesta, että kompastuessaan juutalaiset hylkäävät sen kiven, jolle he voisivat rakentaa ja saada varman perustuksen.

16 Mutta katso, kirjoitusten mukaan tästä kivistä tulee suuri ja viimeinen ja ainoa varma perustus, jolle juutalaiset voivat rakentaa.

17 Ja nyt, rakkaani, kuinka on mahdollista, että nämä varman perustuksen hylättyään voivat koskaan rakentaa sille, niin että siitä voi tulla heidän kulmakivensä?

18 Katso, rakkaat veljeni, minä ilmaisen tämän salaisuuden teille, ellen mitenkään järky lujuudestani Hengessä ja kompastu teistä tuntemani suuren huolen tähden.

But behold, the Jews were a stiffnecked people; and they despised the words of plainness, and killed the prophets, and sought for things that they could not understand. Wherefore, because of their blindness, which blindness came by looking beyond the mark, they must needs fall; for God hath taken away his plainness from them, and delivered unto them many things which they cannot understand, because they desired it. And because they desired it God hath done it, that they may stumble.

And now I, Jacob, am led on by the Spirit unto prophesying; for I perceive by the workings of the Spirit which is in me, that by the stumbling of the Jews they will reject the stone upon which they might build and have safe foundation.

But behold, according to the scriptures, this stone shall become the great, and the last, and the only sure foundation, upon which the Jews can build.

And now, my beloved, how is it possible that these, after having rejected the sure foundation, can ever build upon it, that it may become the head of their corner?

Behold, my beloved brethren, I will unfold this mystery unto you; if I do not, by any means, get shaken from my firmness in the Spirit, and stumble because of my over anxiety for you.

Jaakob 5

- 1 Katso, veljeni, ettekö muista lukeneenne profeetta Senosin sanoja, jotka hän puhui Israelin huoneelle, sanoen:
- 2 Kuule, oi sinä Israelin huone, ja kuuntele minun, Herran profeetan, sanoja.
- 3 Sillä katso, näin sanoo Herra: Minä vertaan sinua, oi Israelin huone, jaloon oliivipuuhun, jonka mies otti ja jota hän ravitsi viinitarhassaan; ja se kasvoi ja kävi vanhaksi ja alkoi lahota.
- 4 Ja tapahtui, että viinitarhan isäntä meni sinne ja näki, että hänen oliivipuunsa alkoi lahota; ja hän sanoi: Minä leikkaan sen ja käännän maata sen ympäriltä ja ravitsen sitä, niin että se kenties versoo nuoria ja hentoja oksia eikä menehdy.
- 5 Ja tapahtui, että hän leikkasi sen ja käänsi maata sen ympäriltä ja ravitsi sitä sanansa mukaisesti.
- 6 Ja tapahtui, että monen päivän kuluttua se alkoi kasvaa jonkin verran, nuoria ja hentoja oksia; mutta katso, sen latvus alkoi menehtyä.
- 7 Ja tapahtui, että viinitarhan isäntä näki sen, ja hän sanoi palvelijalleen: Tämän puun menettäminen surttaa minua; mene sen vuoksi leikkaamaan oksia villistä oliivipuusta ja tuo ne tänne minulle; ja me leikkaamme pois nuo pääoksat, jotka alkavat kuivettua, ja heitämme ne tuleen palamaan.
- 8 Ja katso, sanoo viinitarhan herra, minä otan pois monta näistä nuorista ja hennoista oksista, ja minä oksastan ne, mihin tahdon; eikä ole väliä, vaikka tämän puun juuri menehtyisi, sillä minä voin säilyttää sen hedelmän itselläni; sen vuoksi minä otan nämä nuoret ja hennot oksat ja oksastan ne, mihin tahdon.
- 9 Ota sinä villin oliivipuun oksat ja oksasta ne niiden sijaan; ja nämä, jotka minä olen leikkannut pois, minä heitän tuleen ja poltan ne, jotta ne eivät olisi tiellä viinitarhassani.

Jacob 5

Behold, my brethren, do ye not remember to have read the words of the prophet Zenos, which he spake unto the house of Israel, saying:

Hearken, O ye house of Israel, and hear the words of me, a prophet of the Lord.

For behold, thus saith the Lord, I will liken thee, O house of Israel, like unto a tame olive tree, which a man took and nourished in his vineyard; and it grew, and waxed old, and began to decay.

And it came to pass that the master of the vineyard went forth, and he saw that his olive tree began to decay; and he said: I will prune it, and dig about it, and nourish it, that perhaps it may shoot forth young and tender branches, and it perish not.

And it came to pass that he pruned it, and digged about it, and nourished it according to his word.

And it came to pass that after many days it began to put forth somewhat a little, young and tender branches; but behold, the main top thereof began to perish.

And it came to pass that the master of the vineyard saw it, and he said unto his servant: It grieveth me that I should lose this tree; wherefore, go and pluck the branches from a wild olive tree, and bring them hither unto me; and we will pluck off those main branches which are beginning to wither away, and we will cast them into the fire that they may be burned.

And behold, saith the Lord of the vineyard, I take away many of these young and tender branches, and I will graft them whithersoever I will; and it mattereth not that if it so be that the root of this tree will perish, I may preserve the fruit thereof unto myself; wherefore, I will take these young and tender branches, and I will graft them whithersoever I will.

Take thou the branches of the wild olive tree, and graft them in, in the stead thereof; and these which I have plucked off I will cast into the fire and burn them, that they may not cumber the ground of my vineyard.

- 10 Ja tapahtui, että viinitarhan herran palvelija teki viinitarhan herran sanan mukaisesti ja oksasti puuhun villin oliivipuun oksia.
- 11 Ja viinitarhan herra käskei kääntää maata sen ympäriltä ja leikata ja ravita sitä, sanoen palvelijoilleen: Tämän puun menettäminen surettaa minua; sen vuoksi, voidakseni kenties säilyttää sen juuret, niin etteivät ne menehtyisi, voidakseni säilyttää ne itselläni, olen tämän tehnyt.
- 12 Mene siis työhösi; tarkkaile puuta ja ravitse sitä sanojeni mukaisesti.
- 13 Ja nämä minä sijoitan viinitarhani etäisimpään osaan, minne tahdon, ei sillä ole väliä sinulle; ja minä teen sen säilyttääkseni itselläni puun luonnolliset oksat sekä kootakseni talteen sen hedelmää toisen vuodenajan varalle, itseäni varten; sillä tämän puun ja sen hedelmän menettäminen surettaa minua.
- 14 Ja tapahtui, että viinitarhan herra meni menojaan ja katki jalon oliivipuun luonnolliset oksat viinitarhan etäisimpiin osiin, yhdet yhtäälle ja toiset toisaalle, tahtonsa ja mielensä mukaisesti.
- 15 Ja tapahtui, että kului pitkä aika, ja viinitarhan herra sanoi palvelijalleen: Tule, menkäämme alas viinitarhaan tehdäksemme työtä viinitarhassa.
- 16 Ja tapahtui, että viinitarhan herra sekä palvelija menivät alas viinitarhaan tekemään työtä. Ja tapahtui, että palvelija sanoi isännälleen: Katso, katso tänne; katso puuta.
- 17 Ja tapahtui, että viinitarhan herra katsoi ja näki puun, johon villit oliivipuun oksat oli oksastettu; ja se oli kasvanut ja alkanut kantaa hedelmää. Ja hän näki sen olevan hyvää; ja sen hedelmä oli luonnollisen hedelmän kaltaista.

And it came to pass that the servant of the Lord of the vineyard did according to the word of the Lord of the vineyard, and grafted in the branches of the wild olive tree.

And the Lord of the vineyard caused that it should be digged about, and pruned, and nourished, saying unto his servant: It grieveth me that I should lose this tree; wherefore, that perhaps I might preserve the roots thereof that they perish not, that I might preserve them unto myself, I have done this thing.

Wherefore, go thy way; watch the tree, and nourish it, according to my words.

And these will I place in the nethermost part of my vineyard, whithersoever I will, it mattereth not unto thee; and I do it that I may preserve unto myself the natural branches of the tree; and also, that I may lay up fruit thereof against the season, unto myself; for it grieveth me that I should lose this tree and the fruit thereof.

And it came to pass that the Lord of the vineyard went his way, and hid the natural branches of the tame olive tree in the nethermost parts of the vineyard, some in one and some in another, according to his will and pleasure.

And it came to pass that a long time passed away, and the Lord of the vineyard said unto his servant: Come, let us go down into the vineyard, that we may labor in the vineyard.

And it came to pass that the Lord of the vineyard, and also the servant, went down into the vineyard to labor. And it came to pass that the servant said unto his master: Behold, look here; behold the tree.

And it came to pass that the Lord of the vineyard looked and beheld the tree in the which the wild olive branches had been grafted; and it had sprung forth and begun to bear fruit. And he beheld that it was good; and the fruit thereof was like unto the natural fruit.

18 Ja hän sanoi palvelijalle: Katso, villin puun oksat ovat saaneet kosteutta sen juuresta, niin että sen juuri on tuottanut paljon voimaa; ja sen juuren paljon voiman tähden villioksat ovat tuottaneet jaloa hedelmää. Nyt, ellemme olisi oksastaneet näitä oksia, puu olisi menehtynyt. Ja nyt, katso, minä kokoan talteen paljon hedelmää, jota niiden puu on tuottanut; ja sen hedelmää minä kokoan talteen toisen vuodenaajan varalle, omaa itseäni varten.

19 Ja tapahtui, että viinitarhan herra sanoi palvelijalle: Tule, menkäämme viinitarhan etäisimpään osaan katsomaan, eivätkö puun luonnollisetkin oksat ole tuottaneet paljon hedelmää, jotta voisin koota talteen niiden hedelmää toisen vuodenaajan varalle, omaa itseäni varten.

20 Ja tapahtui, että he menivät sinne, minne isäntä oli kätkenyt puun luonnolliset oksat, ja hän sanoi palvelijalle: Katso näitä; ja hän näki ensimmäisen tuottaneen paljon hedelmää; ja hän näki myös, että se oli hyvää. Ja hän sanoi palvelijalle: Ota niiden hedelmää ja kokoa sitä talteen toisen vuodenaajan varalle, jotta voin säilyttää sen omaa itseäni varten; sillä katso, hän sanoi, näin pitkän ajan olen sitä ravinnut, ja se on tuottanut paljon hedelmää.

21 Ja tapahtui, että palvelija sanoi isännälleen: Miksi tulit tänne istuttamaan tämän puun, tai tämän puun oksan? Sillä katso, se oli koko viinitarhasi maan karuin kohta.

22 Ja viinitarhan herra sanoi hänelle: Älä neuvo minua; minä tiesin, että se oli karu kohta maata; niinpä minä sanoin sinulle, että olen ravinnut sitä näin pitkän ajan, ja sinä näet, että se on tuottanut paljon hedelmää.

23 Ja tapahtui, että viinitarhan herra sanoi palvelijalleen: Katso tänne; katso, minä olen istuttanut toisenkin oksan puusta; ja sinä tiedät, että tämä maan kohta oli karumpi kuin ensimmäinen. Mutta katso puuta. Minä olen ravinnut sitä näin pitkän ajan, ja se on tuottanut paljon hedelmää; kerää sen tähden se ja kokoa se talteen toisen vuodenaajan varalle, jotta voin säilyttää sen omaa itseäni varten.

And he said unto the servant: Behold, the branches of the wild tree have taken hold of the moisture of the root thereof, that the root thereof hath brought forth much strength; and because of the much strength of the root thereof the wild branches have brought forth tame fruit. Now, if we had not grafted in these branches, the tree thereof would have perished. And now, behold, I shall lay up much fruit, which the tree thereof hath brought forth; and the fruit thereof I shall lay up against the season, unto mine own self.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto the servant: Come, let us go to the nethermost part of the vineyard, and behold if the natural branches of the tree have not brought forth much fruit also, that I may lay up of the fruit thereof against the season, unto mine own self.

And it came to pass that they went forth whither the master had hid the natural branches of the tree, and he said unto the servant: Behold these; and he beheld the first that it had brought forth much fruit; and he beheld also that it was good. And he said unto the servant: Take of the fruit thereof, and lay it up against the season, that I may preserve it unto mine own self; for behold, said he, this long time have I nourished it, and it hath brought forth much fruit.

And it came to pass that the servant said unto his master: How comest thou hither to plant this tree, or this branch of the tree? For behold, it was the poorest spot in all the land of thy vineyard.

And the Lord of the vineyard said unto him: Counsel me not; I knew that it was a poor spot of ground; wherefore, I said unto thee, I have nourished it this long time, and thou beholdest that it hath brought forth much fruit.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto his servant: Look hither; behold I have planted another branch of the tree also; and thou knowest that this spot of ground was poorer than the first. But, behold the tree. I have nourished it this long time, and it hath brought forth much fruit; therefore, gather it, and lay it up against the season, that I may preserve it unto mine own self.

- 24 Ja tapahtui, että viinitarhan herra sanoi jälleen palvelijalleen: Katso tänne ja näe toinenkin oksa, jonka olen istuttanut; näethän, että minä olen ravinnut sitäkin, ja se on tuottanut paljon hedelmää.
- 25 Ja hän sanoi palvelijalle: Katso tänne ja näe viimeinen. Katso, tämän minä olen istuttanut hyvään kohtaan maata; ja minä olen ravinnut sitä näin pitkän ajan, ja vain osa puusta on tuottanut jaloa hedelmää, ja toinen osa puusta on tuottanut villiä hedelmää; katso, minä olen ravinnut tätä puuta samoin kuin toisiakin.
- 26 Ja tapahtui, että viinitarhan herra sanoi palvelijalle: Leikkaa pois ne oksat, jotka eivät ole tuottaneet hyvää hedelmää, ja heitä ne tuleen.
- 27 Mutta katso, palvelija sanoi hänelle: Leikatkaamme sitä ja kääntäkäämme maata sen ympäriltä ja ravitkaamme sitä vähän kauemmin, jotta se kenties tuottaisi sinulle hyvää hedelmää, niin että voit koota sitä talteen toisen vuodenajan varalle.
- 28 Ja tapahtui, että viinitarhan herra ja viinitarhan herran palvelija ravitsivat kaikkea viinitarhan hedelmää.
- 29 Ja tapahtui, että oli kulunut pitkä aika, ja viinitarhan herra sanoi palvelijalleen: Tule, menkäämme alas viinitarhaan tehdäksemme taas työtä viinitarhassa. Sillä katso, aika lähestyy, ja pian tulee loppu; sen vuoksi minun on koottava talteen hedelmää toisen vuodenajan varalle, omaa itseäni varten.
- 30 Ja tapahtui, että viinitarhan herra ja palvelija menivät alas viinitarhaan; ja he tulivat sen puun luokse, jonka luonnolliset oksat oli katkaistu pois ja johon villioksat oli oksastettu; ja katso, puu notkui kaikenlaisista hedelmää.
- 31 Ja tapahtui, että viinitarhan herra maistoi hedelmää, jokaista lajia määränsä mukaisesti. Ja viinitarhan herra sanoi: Katso, näin pitkän ajan me olemme ravinneet tätä puuta, ja minä olen koonnut itseäni varten talteen paljon hedelmää toisen vuodenajan varalle.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said again unto his servant: Look hither, and behold another branch also, which I have planted; behold that I have nourished it also, and it hath brought forth fruit.

And he said unto the servant: Look hither and behold the last. Behold, this have I planted in a good spot of ground; and I have nourished it this long time, and only a part of the tree hath brought forth tame fruit, and the other part of the tree hath brought forth wild fruit; behold, I have nourished this tree like unto the others.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto the servant: Pluck off the branches that have not brought forth good fruit, and cast them into the fire.

But behold, the servant said unto him: Let us prune it, and dig about it, and nourish it a little longer, that perhaps it may bring forth good fruit unto thee, that thou canst lay it up against the season.

And it came to pass that the Lord of the vineyard and the servant of the Lord of the vineyard did nourish all the fruit of the vineyard.

And it came to pass that a long time had passed away, and the Lord of the vineyard said unto his servant: Come, let us go down into the vineyard, that we may labor again in the vineyard. For behold, the time draweth near, and the end soon cometh; wherefore, I must lay up fruit against the season, unto mine own self.

And it came to pass that the Lord of the vineyard and the servant went down into the vineyard; and they came to the tree whose natural branches had been broken off, and the wild branches had been grafted in; and behold all sorts of fruit did cumber the tree.

And it came to pass that the Lord of the vineyard did taste of the fruit, every sort according to its number. And the Lord of the vineyard said: Behold, this long time have we nourished this tree, and I have laid up unto myself against the season much fruit.

32 Mutta katso, tällä kertaa se on tuottanut paljon hedelmää, eikä mikään siitä ole hyvää. Ja katso, siinä on kaikenlaista huonoa hedelmää; eikä siitä ole minulle mitään hyötyä, huolimatta kaikesta työstämme; ja nyt tämän puun menettäminen surettaa minua.

33 Ja viinitarhan herra sanoi palvelijalle: Mitä me teemme puulle, jotta voisin jälleen säilyttää siitä hyvää hedelmää omaa itseäni varten?

34 Ja palvelija sanoi isännälleen: Katso, koska sinä oksastit villin oliivipuun oksat puuhun, ne ovat ravinneet juuria, niin että ne ovat elossa eivätkä ole menehtyneet; sen vuoksi sinä näet, että ne ovat vielä hyvät.

35 Ja tapahtui, että viinitarhan herra sanoi palvelijalleen: Puusta ei ole minulle mitään hyötyä, eikä sen juurista ole minulle mitään hyötyä, niin kauan kuin se tuottaa kelvotonta hedelmää.

36 Kuitenkin minä tiedän, että juuret ovat hyvät, ja minä olen säilyttänyt ne omaa tarkoitustani varten; ja suuren voimansa tähden ne ovat tähän asti tuottaneet villioksista hyvää hedelmää.

37 Mutta katso, villioksat ovat kasvaneet ja ovat tulleet sen juuria voimakkaammiksi; ja koska villioksat ovat voittaneet sen juuret, se on tuottanut paljon kelvotonta hedelmää; ja koska se on tuottanut niin paljon kelvotonta hedelmää, sinä näet, että se alkaa menehtyä; ja pian siitä tulee kypsä heitettäväksi tuleen, elleimme tee jotakin sen säilyttämiseksi.

38 Ja tapahtui, että viinitarhan herra sanoi palvelijalleen: Menkäämme alas viinitarhan etäisimpiin osiin katsomaan, ovatko luonnollisetkin oksat tuottaneet kelvotonta hedelmää.

39 Ja tapahtui, että he menivät alas viinitarhan etäisimpiin osiin. Ja tapahtui, että he näkivät, että luonnollistenkin oksien hedelmä oli turmeltunut, eli ensimmäisen ja toisen ja myös viimeisen; ja ne kaikki olivat turmeltuneet.

40 Ja viimeisen villihedelmät olivat voittaneet sen osan puusta, joka tuotti hyvää hedelmää, niin että oksa oli kuivettunut ja kuollut.

But behold, this time it hath brought forth much fruit, and there is none of it which is good. And behold, there are all kinds of bad fruit; and it profiteth me nothing, notwithstanding all our labor; and now it grieveth me that I should lose this tree.

And the Lord of the vineyard said unto the servant: What shall we do unto the tree, that I may preserve again good fruit thereof unto mine own self?

And the servant said unto his master: Behold, because thou didst graft in the branches of the wild olive tree they have nourished the roots, that they are alive and they have not perished; wherefore thou beholdest that they are yet good.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto his servant: The tree profiteth me nothing, and the roots thereof profit me nothing so long as it shall bring forth evil fruit.

Nevertheless, I know that the roots are good, and for mine own purpose I have preserved them; and because of their much strength they have hitherto brought forth, from the wild branches, good fruit.

But behold, the wild branches have grown and have overrun the roots thereof; and because that the wild branches have overcome the roots thereof it hath brought forth much evil fruit; and because that it hath brought forth so much evil fruit thou beholdest that it beginneth to perish; and it will soon become ripened, that it may be cast into the fire, except we should do something for it to preserve it.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto his servant: Let us go down into the nethermost parts of the vineyard, and behold if the natural branches have also brought forth evil fruit.

And it came to pass that they went down into the nethermost parts of the vineyard. And it came to pass that they beheld that the fruit of the natural branches had become corrupt also; yea, the first and the second and also the last; and they had all become corrupt.

And the wild fruit of the last had overcome that part of the tree which brought forth good fruit, even that the branch had withered away and died.

- 41 Ja tapahtui, että viinitarhan herra itki ja sanoi palvelijalle: Mitä muuta olisin voinut tehdä viinitarhaleni?
- 42 Katso, minä tiesin, että kaikki viinitarhan hedelmät, paitsi nämä, olivat turmeltuneet. Ja nyt nämäkin, jotka ovat kerran tuottaneet hyvää hedelmää, ovat turmeltuneet; ja nyt mitkään viinitarhani puut eivät kelpaa muuhun kuin maahan kaadettaviksi ja tuleen heitettäväksi.
- 43 Ja katso, tämän viimeisen, jonka oksa on kuivettu, minä istutin hyvään kohtaan maata; niin, nimitäin sellaiseen, jota pidin kaikkia muita viinitarhani maan osia oivallisempana.
- 44 Ja sinä näit, että minä myös hakkasin maahan sen, mikä oli tiellä tässä kohdassa maata, niin että saatoin istuttaa tämän puun sen sijaan.
- 45 Ja sinä näit, että osa siitä tuotti hyvää hedelmää ja osa siitä tuotti villihedelmää; ja koska minä en leikkannut sen oksia ja heittänyt niitä tuleen, katso, ne ovat voittaneet hyvän oksan, niin että se on kuivettu.
- 46 Ja nyt, katso, kaikesta viinitarhani hoidosta huolimatta sen puut ovat turmeltuneet, niin etteivät ne tuota hyvää hedelmää; ja nämä minä olin toivonut voivani säilyttää kootakseni talteen niiden hedelmää toisen vuodenajan varalle, omaa itseäni varten. Mutta katso, niistä on tullut villin oliivipuun kaltaisia, eivätkä ne kelpaa muuhun kuin maahan kaadettaviksi ja tuleen heitettäväksi; ja niiden menettäminen surettaa minua.
- 47 Mutta mitä muuta minä olisin voinut tehdä viinitarhassani? Olenko minä antanut käteni herpaantua, niin etten ole ravinnut sitä? Ei, minä olen ravinnut sitä, ja minä olen kääntänyt maata ympäriinsä, ja minä olen leikkannut sitä, ja minä olen lannoittanut sitä; ja minä olen ojentanut kättäni melkein kaiken päivää, ja loppu lähestyy. Ja viinitarhani kaikkien puiden maahan kaataminen ja niiden heittäminen tuleen palamaan surettaa minua. Kuka on turmellut viinitarhani?

And it came to pass that the Lord of the vineyard wept, and said unto the servant: What could I have done more for my vineyard?

Behold, I knew that all the fruit of the vineyard, save it were these, had become corrupted. And now these which have once brought forth good fruit have also become corrupted; and now all the trees of my vineyard are good for nothing save it be to be hewn down and cast into the fire.

And behold this last, whose branch hath withered away, I did plant in a good spot of ground; yea, even that which was choice unto me above all other parts of the land of my vineyard.

And thou beheldest that I also cut down that which cumbered this spot of ground, that I might plant this tree in the stead thereof.

And thou beheldest that a part thereof brought forth good fruit, and a part thereof brought forth wild fruit; and because I plucked not the branches thereof and cast them into the fire, behold, they have overcome the good branch that it hath withered away.

And now, behold, notwithstanding all the care which we have taken of my vineyard, the trees thereof have become corrupted, that they bring forth no good fruit; and these I had hoped to preserve, to have laid up fruit thereof against the season, unto mine own self. But, behold, they have become like unto the wild olive tree, and they are of no worth but to be hewn down and cast into the fire; and it grieveth me that I should lose them.

But what could I have done more in my vineyard? Have I slackened mine hand, that I have not nourished it? Nay, I have nourished it, and I have digged about it, and I have pruned it, and I have dunged it; and I have stretched forth mine hand almost all the day long, and the end draweth nigh. And it grieveth me that I should hew down all the trees of my vineyard, and cast them into the fire that they should be burned. Who is it that has corrupted my vineyard?

48 Ja tapahtui, että palvelija sanoi isännälleen: Eikö se johdu viinitarhasi korkeudesta – eivätkö sen oksat ole voittaneet juuria, jotka ovat hyvät? Ja koska oksat ovat voittaneet sen juuret, katso, ne ovat kasvanee nopeammin kuin juurien voima, ottaen voiman itselensä. Katso, minä sanon, eikö tämä ole syy siihen, että sinun viinitarhasi puut ovat turmeltuneet?

49 Ja tapahtui, että viinitarhan herra sanoi palvelijalle: Menkäämme kaatamaan maahan viinitarhan puut ja heittämään ne tuleen, niin että ne eivät ole tiellä viinitarhassani, sillä minä olen tehnyt kaiken. Mitä muuta minä olisin voinut tehdä viinitarhani hyväksi?

50 Mutta katso, palvelija sanoi viinitarhan herralle: Säästä sitä vielä vähän kauemmin.

51 Ja herra sanoi: Kyllä, minä säästän sitä vielä vähän kauemmin, sillä viinitarhani puiden menettäminen surettaa minua.

52 Ja nyt, ottakaamme oksia näistä, jotka olen istuttanut viinitarhani etäisimpiin osiin, ja oksastakaamme ne siihen puuhun, josta ne ovat peräisin; ja leikkaamme puusta ne oksat, joiden hedelmä on kaikkein karvainta, ja oksastakaamme niiden sijaan puun luonnollisia oksia.

53 Ja tämän minä teen, jotta puu ei menehtyisi, jotta voisni kenties säilyttää itselläni sen juuret omaa tarkoitustani varten.

54 Ja katso, puun luonnollisten oksien juuret, jotka minä istutin, minne tahdoin, ovat yhä elossa; ja nyt, voidakseni säilyttää nekin omaa tarkoitustani varten otan tämän puun oksia ja oksastan ne niihin. Eli minä oksastan niihin niiden kantapuun oksia voidakseni säilyttää juuretkin omaa itseäni varten, niin että kun ne ovat kyllin vahvat, ne kenties voivat tuottaa minulle hyvää hedelmää, ja minulla voi vielä olla iloa viinitarhani hedelmästä.

55 Ja tapahtui, että he ottivat luonnollisesta puusta, joka oli villiintynyt, ja oksastivat luonnollisiin puihin, jotka myös olivat villiintyneet.

56 Ja he ottivat myös luonnollisista puista, jotka olivat villiintyneet, ja oksastivat niiden kantapuuhun.

And it came to pass that the servant said unto his master: Is it not the loftiness of thy vineyard—have not the branches thereof overcome the roots which are good? And because the branches have overcome the roots thereof, behold they grew faster than the strength of the roots, taking strength unto themselves. Behold, I say, is not this the cause that the trees of thy vineyard have become corrupted?

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto the servant: Let us go to and hew down the trees of the vineyard and cast them into the fire, that they shall not cumber the ground of my vineyard, for I have done all. What could I have done more for my vineyard?

But, behold, the servant said unto the Lord of the vineyard: Spare it a little longer.

And the Lord said: Yea, I will spare it a little longer, for it grieveth me that I should lose the trees of my vineyard.

Wherefore, let us take of the branches of these which I have planted in the nethermost parts of my vineyard, and let us graft them into the tree from whence they came; and let us pluck from the tree those branches whose fruit is most bitter, and graft in the natural branches of the tree in the stead thereof.

And this will I do that the tree may not perish, that, perhaps, I may preserve unto myself the roots thereof for mine own purpose.

And, behold, the roots of the natural branches of the tree which I planted whithersoever I would are yet alive; wherefore, that I may preserve them also for mine own purpose, I will take of the branches of this tree, and I will graft them in unto them. Yea, I will graft in unto them the branches of their mother tree, that I may preserve the roots also unto mine own self, that when they shall be sufficiently strong perhaps they may bring forth good fruit unto me, and I may yet have glory in the fruit of my vineyard.

And it came to pass that they took from the natural tree which had become wild, and grafted in unto the natural trees, which also had become wild.

And they also took of the natural trees which had become wild, and grafted into their mother tree.

- 57 Ja viinitarhan herra sanoi palvelijalle: Älä leikkaa puista muita villioksia kuin ne, jotka ovat kaikkein karvaimpia; ja oksasta niihin sen mukaisesti kuin olen sanonut.
- 58 Ja me ravitsemme jälleen viinitarhan puita ja kar-simme niiden oksia; ja me leikkaamme puista ne oksat, jotka ovat lahoja, jotka väistämättä menehtyisivät, ja heitämme ne tuleen.
- 59 Ja tämän minä teen, jotta niiden juuret kenties voimistuisivat hyvyytensä tähden ja oksien vaihtu-misen tähden, jotta hyvät voitaisivat kelvottomat.
- 60 Ja koska minä olen säilyttänyt luonnolliset oksat ja niiden juuret ja olen oksastanut luonnolliset oksat takaisin kantapuuhunsa ja olen säilyttänyt niiden kantapuun juuret, jotta viinitarhani puut kenties jäl-leen voisivat tuottaa hyvää hedelmää; ja voidakseni jälleen iloita viinitarhani hedelmästä ja voidakseni kenties riemuista suuresti siitä, että olen säilyttänyt ensimmäisen hedelmän juuret ja oksat –
- 61 ryhdy siis toimeen ja kutsu palvelijoita, jotta teki-simme kaikin voimin uutterasti työtä viinitarhassa valmistaaksemme keinon, jotta voisin jälleen tuottaa luonnollista hedelmää, mikä luonnollinen hedelmä on hyvää ja kaikkia muita hedelmiä kallisarvoisem-paa.
- 62 Ryhtykäämme siis tekemään työtä kaikin voimin tämän viimeisen kerran, sillä katso, loppu lähestyy, ja tämä on viimeinen kerta, kun minä leikkaan viini-tarhaani.
- 63 Oksastakaa oksat; aloittakaa viimeisistä, jotta ne tulisivat ensimmäisiksi ja jotta ensimmäiset tulisivat viimeisiksi, ja kääntäkää maata puiden ympäriltä, sekä vanhojen että nuorien, ensimmäisten ja viimeis-ten, ja viimeisten ja ensimmäisten, jotta kaikki vielä viimeisen kerran tulisivat ravituiksi.
- 64 Ja nyt, kääntäkää maata niiden ympäriltä ja leikat-kaa niitä ja lannoittakaa niitä vielä kerran, viimeisen kerran, sillä loppu lähestyy. Ja jos nämä viimeiset oksakset kasvavat ja tuottavat luonnollista hedel-mää, niin valmistakaa niille keino, jotta ne voivat kasvaa.

And the Lord of the vineyard said unto the ser-vant: Pluck not the wild branches from the trees, save it be those which are most bitter; and in them ye shall graft according to that which I have said.

And we will nourish again the trees of the vine-
yard, and we will trim up the branches thereof; and we will pluck from the trees those branches which are ripened, that must perish, and cast them into the fire.

And this I do that, perhaps, the roots thereof may take strength because of their goodness; and because of the change of the branches, that the good may overcome the evil.

And because that I have preserved the natural branches and the roots thereof, and that I have grafted in the natural branches again into their mother tree, and have preserved the roots of their mother tree, that, perhaps, the trees of my vineyard may bring forth again good fruit; and that I may have joy again in the fruit of my vineyard, and, per-haps, that I may rejoice exceedingly that I have pre-served the roots and the branches of the first fruit—

Wherefore, go to, and call servants, that we may labor diligently with our might in the vineyard, that we may prepare the way, that I may bring forth again the natural fruit, which natural fruit is good and the most precious above all other fruit.

Wherefore, let us go to and labor with our might this last time, for behold the end draweth nigh, and this is for the last time that I shall prune my vine-
yard.

Graft in the branches; begin at the last that they may be first, and that the first may be last, and dig about the trees, both old and young, the first and the last; and the last and the first, that all may be nour-
ished once again for the last time.

Wherefore, dig about them, and prune them, and dung them once more, for the last time, for the end draweth nigh. And if it be so that these last grafts shall grow, and bring forth the natural fruit, then shall ye prepare the way for them, that they may grow.

65 Ja kun ne alkavat kasvaa, poistakaa ne oksat, jotka tuottavat karvasta hedelmää, hyvien voimakkuuden ja niiden koon mukaisesti; älkääkää poistako huonoja oksia yhdellä kertaa, etteivät niiden juuret olisi liian vahvat oksaksille ja niiden oksakset menehtyisi ja minä menettäisi viinitarhani puita.

66 Sillä viinitarhani puiden menettäminen surettaa minua; poistakaa sen vuoksi huonot sitä mukaa kuin hyvät kasvavat, jotta juuri ja latvus olisivat yhtä voimakkaat, kunnes hyvät voittavat huonot ja huonot kaadetaan maahan ja heitetään tuleen, jotta ne eivät ole tiellä viinitarhassani; ja niin minä hävitän huonot viinitarhastani.

67 Ja luonnollisen puun oksat minä oksastan takaisin luonnolliseen puuhun;

68 ja luonnollisen puun oksat minä oksastan puun luonnollisiin oksiin; ja näin minä yhdistän ne jälleen, jotta ne tuottavat luonnollista hedelmää, ja ne tulevat olemaan yhtä.

69 Ja huonot heitetään pois, niin, nimittäin koko minun viinitarhani maasta; sillä katso, vain tämän keran minä leikkaan viinitarhaani.

70 Ja tapahtui, että viinitarhan herra lähetti palvelijansa; ja palvelija meni ja teki, niin kuin herra oli käskenyt häntä, ja toi toisia palvelijoita; ja heitä oli vähän.

71 Ja viinitarhan herra sanoi heille: Ryhtykää työhön viinitarhassa kaikin voimin. Sillä katso, tämä on viimeinen kerta, kun minä ravitsen viinitarhaani, sillä loppu on käsillä, ja toinen vuodenaika tulee joutuin; ja jos te teette työtä kaikin voimin minun kanssani, te saatte iloita siitä hedelmästä, jota minä kokoan talteen itseäni varten sen ajan varalle, joka pian on tuleva.

72 Ja tapahtui, että palvelijat menivät tekemään työtä kaikin voimin; ja viinitarhan herra teki myös työtä heidän kanssansa; ja he tottelivat viinitarhan herran käskyjä kaikessa.

And as they begin to grow ye shall clear away the branches which bring forth bitter fruit, according to the strength of the good and the size thereof; and ye shall not clear away the bad thereof all at once, lest the roots thereof should be too strong for the graft, and the graft thereof shall perish, and I lose the trees of my vineyard.

For it grieveth me that I should lose the trees of my vineyard; wherefore ye shall clear away the bad according as the good shall grow, that the root and the top may be equal in strength, until the good shall overcome the bad, and the bad be hewn down and cast into the fire, that they cumber not the ground of my vineyard; and thus will I sweep away the bad out of my vineyard.

And the branches of the natural tree will I graft in again into the natural tree;

And the branches of the natural tree will I graft into the natural branches of the tree; and thus will I bring them together again, that they shall bring forth the natural fruit, and they shall be one.

And the bad shall be cast away, yea, even out of all the land of my vineyard; for behold, only this once will I prune my vineyard.

And it came to pass that the Lord of the vineyard sent his servant; and the servant went and did as the Lord had commanded him, and brought other servants; and they were few.

And the Lord of the vineyard said unto them: Go to, and labor in the vineyard, with your might. For behold, this is the last time that I shall nourish my vineyard; for the end is nigh at hand, and the season speedily cometh; and if ye labor with your might with me ye shall have joy in the fruit which I shall lay up unto myself against the time which will soon come.

And it came to pass that the servants did go and labor with their mights; and the Lord of the vineyard labored also with them; and they did obey the commandments of the Lord of the vineyard in all things.

73 Ja viinitarhassa alkoi jälleen olla luonnollista hedelmää; ja luonnolliset oksat alkoivat kasvaa ja kukoistaa tavattomasti; ja villioksia alettiin leikata ja heittää pois; ja he pitivät niiden juuren ja latvuksen tasasuhteina niiden voiman mukaan.

74 Ja näin he tekivät työtä hyvin uutterasti viinitarhan herran käskyjen mukaisesti, kunnes huonot oli heitetty pois viinitarhasta, ja herra oli säilyttänyt itsellään puut, jotka tuottivat taas luonnollista hedelmää; ja ne tulivat kuin yhdeksi; ja hedelmät olivat yhtäläisiä; ja viinitarhan herra oli säilyttänyt itsellään luonnollisen hedelmän, joka oli hänelle kaikkein kallisarvoisinta alusta asti.

75 Ja tapahtui, että kun viinitarhan herra näki, että hänen hedelmänsä oli hyvää ja ettei hänen viinitarhansa ollut enää turmeltunut, hän kutsui palvelijansa ja sanoi heille: Katso, tämän viimeisen kerran me olemme ravinneet viinitarhaani; ja te näette, että minä olen tehnyt tahtoni mukaisesti; ja minä olen säilyttänyt luonnollisen hedelmän, niin että se on hyvää, samoin kuin se oli alussa. Ja te olette siunattuja, sillä koska olette olleet uutteria tehdessänne työtä minun kanssani viinitarhassani ja olette pitäneet minun käskyni ja olette tuottaneet minulle jälleen luonnollisen hedelmän, niin ettei viinitarhani ole enää turmeltunut, ja huono on heitetty pois, katso, te saatte iloita kanssani viinitarhani hedelmästä.

76 Sillä katso, minä kokoan talteen viinitarhani hedelmää pitkäksi aikaa omaa itseäni varten toisen vuodenaajan varalle, joka tulee joutuin; ja viimeisen kerran minä olen ravinnut viinitarhaani ja leikannut sitä ja kääntänyt sen maata ja lannoittanut sitä; ja nyt, minä kokoan talteen hedelmää omaa itseäni varten pitkäksi aikaa, sen mukaisesti kuin olen puhunut.

77 Ja kun tulee aika, jolloin kelvotonta hedelmää tulee jälleen viinitarhaani, silloin minä käsken koota hyvät ja huonot; ja hyvät minä säilytän itselleni, ja huonot minä heitän omaan paikkaansa. Ja sen jälkeen tulee toinen vuodenaika ja loppu; ja viinitarhani minä poltatan tulella.

And there began to be the natural fruit again in the vineyard; and the natural branches began to grow and thrive exceedingly; and the wild branches began to be plucked off and to be cast away; and they did keep the root and the top thereof equal, according to the strength thereof.

And thus they labored, with all diligence, according to the commandments of the Lord of the vineyard, even until the bad had been cast away out of the vineyard, and the Lord had preserved unto himself that the trees had become again the natural fruit; and they became like unto one body; and the fruits were equal; and the Lord of the vineyard had preserved unto himself the natural fruit, which was most precious unto him from the beginning.

And it came to pass that when the Lord of the vineyard saw that his fruit was good, and that his vineyard was no more corrupt, he called up his servants, and said unto them: Behold, for this last time have we nourished my vineyard; and thou beholdest that I have done according to my will; and I have preserved the natural fruit, that it is good, even like as it was in the beginning. And blessed art thou; for because ye have been diligent in laboring with me in my vineyard, and have kept my commandments, and have brought unto me again the natural fruit, that my vineyard is no more corrupted, and the bad is cast away, behold ye shall have joy with me because of the fruit of my vineyard.

For behold, for a long time will I lay up of the fruit of my vineyard unto mine own self against the season, which speedily cometh; and for the last time have I nourished my vineyard, and pruned it, and dug about it, and dinged it; wherefore I will lay up unto mine own self of the fruit, for a long time, according to that which I have spoken.

And when the time cometh that evil fruit shall again come into my vineyard, then will I cause the good and the bad to be gathered; and the good will I preserve unto myself, and the bad will I cast away into its own place. And then cometh the season and the end; and my vineyard will I cause to be burned with fire.

Jaakob 6

- 1 Ja nyt, katso, veljeni, kuten sanoin teille, että profetoisin, katso, tämä on profetiani – että se, mitä tämä profetta Senos puhui Israelin huoneesta verraten sitä jaloon oliivipuuhun, on varmasti tapahtuva.
- 2 Ja se päivä, jolloin hän ojentaa kätensä vielä toisen kerran pelastaakseen kansansa, on se päivä, niin, nimittäin viimeinen kerta, jolloin Herran palvelijat lähtevät hänen voimassaan ravitsemaan ja leikkaamaan hänen viinitarhaansa; ja sen jälkeen loppu tulee pian.
- 3 Ja kuinka siunattuja ovatkaan ne, jotka ovat tehneet uutterasti työtä hänen viinitarhassaan; ja kuinka kirottuja ovatkaan ne, jotka karkotetaan omaan paikkaansa! Ja maailma poltetaan tulella.
- 4 Ja kuinka armollinen onkaan meidän Jumalamme meille, sillä hän muistaa Israelin huoneen, sekä juuret että oksat; ja hän ojentaa sille käsiään kaiken päivää; ja se on oppiniskaista ja vastustelevaa kansaa; mutta kaikki, jotka eivät paaduta sydäntään, pelastuvat Jumalan valtakuntaan.
- 5 Sen vuoksi, rakkaat veljeni, minä pyydän teitä vakavin sanoin, että tekisitte parannuksen ja tulisitte täysin vilpittömin sydämin ja pysyisitte uskollisina Jumalalle, niin kuin hän on uskollinen teille. Ja niin kauan kuin hänen armonsa käsivarsi on ojennettuna teitä kohti päivän valossa, älkää paaduttako sydäntänne.
- 6 Niin, jos te tänään kuulette hänen ääntänsä, älkää paaduttako sydäntänne; sillä miksi haluatte kuolla?
- 7 Sillä katso, kun teitä on kaiken päivää ravittu Jumalan hyvällä sanalla, tahdotteko sen jälkeen tuottaa kelvotonta hedelmää, niin että teidät täytyy kaataa maahan ja heittää tuleen?
- 8 Katso, tahdotteko hylätä nämä sanat? Hylkäättekö profettojen sanat, ja hylkäättekö kaikki ne sanat, jotka on puhuttu Kristuksesta, sen jälkeen kun niin monet ovat hänestä puhuneet, ja kiellättekö Kristuksen hyvän sanan ja Jumalan voiman ja Pyhän Hengen lahjan, ja sammutatteko Pyhän Hengen ja teettekö pilkkaa suuresta lunastussuunnitelmasta, joka on teitä varten laadittu?

Jacob 6

And now, behold, my brethren, as I said unto you that I would prophesy, behold, this is my prophecy—that the things which this prophet Zenos spake, concerning the house of Israel, in the which he likened them unto a tame olive tree, must surely come to pass.

And the day that he shall set his hand again the second time to recover his people, is the day, yea, even the last time, that the servants of the Lord shall go forth in his power, to nourish and prune his vineyard; and after that the end soon cometh.

And how blessed are they who have labored diligently in his vineyard; and how cursed are they who shall be cast out into their own place! And the world shall be burned with fire.

And how merciful is our God unto us, for he remembereth the house of Israel, both roots and branches; and he stretches forth his hands unto them all the day long; and they are a stiffnecked and a gainsaying people; but as many as will not harden their hearts shall be saved in the kingdom of God.

Wherefore, my beloved brethren, I beseech of you in words of soberness that ye would repent, and come with full purpose of heart, and cleave unto God as he cleaveth unto you. And while his arm of mercy is extended towards you in the light of the day, harden not your hearts.

Yea, today, if ye will hear his voice, harden not your hearts; for why will ye die?

For behold, after ye have been nourished by the good word of God all the day long, will ye bring forth evil fruit, that ye must be hewn down and cast into the fire?

Behold, will ye reject these words? Will ye reject the words of the prophets; and will ye reject all the words which have been spoken concerning Christ, after so many have spoken concerning him; and deny the good word of Christ, and the power of God, and the gift of the Holy Ghost, and quench the Holy Spirit, and make a mock of the great plan of redemption, which hath been laid for you?

9 Ettekö tiedä, että jos teette tämän, niin lunastuksen ja ylösnousemuksen voima, joka on Kristuksessa, saattaa teidät seisomaan häpeän ja kauhean syyllisyyden vallassa Jumalan tuomioistuimen edessä?

10 Ja oikeudenmukaisuuden voiman mukaisesti, sillä oikeudenmukaisuutta ei voida kieltää, teidän on mentävä siihen tuli- ja tulikivijärveen, jonka liekit ovat sammumattomat ja jonka savu kohoaa ylös aina ja ikuisesti, mikä tuli- ja tulikivijärvi on loputon piina.

11 Oi rakkaat veljeni, tehkää siis parannus ja menkää sisälle ahtaasta portista ja kulkekaa eteenpäin sitä tietä, joka on kapea, kunnes saatte iankaikkisen elämän.

12 Oi, olkaa viisaita; mitä muuta voin sanoa?

13 Lopuksi jätän teille jäähyväiset, kunnes kohtaan teidät Jumalan mieluisan tuomioistuimen edessä, joka tuomioistuin täyttää jumalattomat kauhealla kauhulla ja pelolla. Aamen.

Know ye not that if ye will do these things, that the power of the redemption and the resurrection, which is in Christ, will bring you to stand with shame and awful guilt before the bar of God?

And according to the power of justice, for justice cannot be denied, ye must go away into that lake of fire and brimstone, whose flames are unquenchable, and whose smoke ascendeth up forever and ever, which lake of fire and brimstone is endless torment.

O then, my beloved brethren, repent ye, and enter in at the strait gate, and continue in the way which is narrow, until ye shall obtain eternal life.

O be wise; what can I say more?

Finally, I bid you farewell, until I shall meet you before the pleasing bar of God, which bar striketh the wicked with awful dread and fear. Amen.

Jaakob 7

- 1 Ja nyt tapahtui muutaman vuoden kuluttua, että Nefin kansan keskuuteen tuli mies, jonka nimi oli Serem.
- 2 Ja tapahtui, että hän alkoi saarnata kansan keskuudessa ja julistaa sille, ettei mitään Kristusta tulisi. Ja hän saarnasi paljon sellaista, mikä oli kansaa mielistelevää; ja tämän hän teki voidakseen kumota opin Kristuksesta.
- 3 Ja hän ponnisteli ututterasti voidakseen eksyttää ihmisten sydämet, niin että hän eksyttikin monien sydämet; ja tietäen, että minä, Jaakob, uskoin Kristukseen, joka oli tuleva, hän etsi usein tilaisuutta tulla minun luokseni.
- 4 Ja hän oli oppinut, niin että hän taisi täydellisesti kansan kielen; sen vuoksi hän saattoi mielistellä paljon ja puhua hyvin voimallisesti, Perkeleen voiman mukaisesti.
- 5 Ja hän toivoi voivansa järkyttää minut uskostani, huolimatta niistä monista ilmoituksista ja monista asioista, joita olin nähnyt näistä asioista; sillä minä olin todella nähnyt enkeleitä, ja he olivat palvelleet minua. Ja minä olin myös kerran toisensa jälkeen kuullut Herran äänen puhuvan minulle todellisin sanoin; sen vuoksi minua ei voinut järkyttää.
- 6 Ja tapahtui, että hän tuli minun luokseni, ja tällä tavoin hän puhui minulle sanoen: Veli Jaakob, minä olen etsinyt paljon tilaisuutta puhuakseni sinulle, sillä olen kuullut ja tiedänkin, että sinä kuljet paljon ympäri saarnaten sitä, mitä sinä sanot evankeliumiksi eli opiksi Kristuksesta.
- 7 Ja sinä olet eksyttänyt paljon tätä kansaa, niin että se vääristelee Jumalan oikean tien eikä noudata Mooseksen lakia, joka on oikea tie, ja kääntää Mooseksen lain sellaisen olennon palvelemiseksi, jonka sinä sanot tulevan monen sadan vuoden kuluttua. Ja nyt, katso, minä, Serem, julistan sinulle, että tämä on jumalanpilkkua, sillä ei kukaan ihminen tiedä sellaisista asioista, sillä hän ei voi tietää tulevista asioista. Ja tällä tavalla Serem kiisteli kanssani.
- 8 Mutta katso, Herra Jumala vuodatti Henkeänsä minun sieluuni, niin että minä saatoin hänet häpeään kaikissa hänen sanoissaan.

Jacob 7

And now it came to pass after some years had passed away, there came a man among the people of Nephi, whose name was Sherem.

And it came to pass that he began to preach among the people, and to declare unto them that there should be no Christ. And he preached many things which were flattering unto the people; and this he did that he might overthrow the doctrine of Christ.

And he labored diligently that he might lead away the hearts of the people, insomuch that he did lead away many hearts; and he knowing that I, Jacob, had faith in Christ who should come, he sought much opportunity that he might come unto me.

And he was learned, that he had a perfect knowledge of the language of the people; wherefore, he could use much flattery, and much power of speech, according to the power of the devil.

And he had hope to shake me from the faith, notwithstanding the many revelations and the many things which I had seen concerning these things; for I truly had seen angels, and they had ministered unto me. And also, I had heard the voice of the Lord speaking unto me in very word, from time to time; wherefore, I could not be shaken.

And it came to pass that he came unto me, and on this wise did he speak unto me, saying: Brother Jacob, I have sought much opportunity that I might speak unto you; for I have heard and also know that thou goest about much, preaching that which ye call the gospel, or the doctrine of Christ.

And ye have led away much of this people that they pervert the right way of God, and keep not the law of Moses which is the right way; and convert the law of Moses into the worship of a being which ye say shall come many hundred years hence. And now behold, I, Sherem, declare unto you that this is blasphemy; for no man knoweth of such things; for he cannot tell of things to come. And after this manner did Sherem contend against me.

But behold, the Lord God poured in his Spirit into my soul, insomuch that I did confound him in all his words.

- 9 Ja minä sanoin hänelle: Kiellätkö sinä Kristuksen, joka on tuleva? Ja hän sanoi: Jos olisi olemassa joku Kristus, minä en kieltäisi häntä; mutta minä tiedän, ettei mitään Kristusta ole, ei ole ollut eikä tule koskaan olemaan.
- 10 Ja minä sanoin hänelle: Uskotko sinä kirjoituksia? Ja hän sanoi: Uskon.
- 11 Ja minä sanoin hänelle: Sitten sinä et ymmärrä niitä, sillä ne totisesti todistavat Kristuksesta. Katso, minä sanon sinulle, ettei kukaan profetoista ole kirjoittanut eikä profetoanut puhumatta tästä Kristuksesta.
- 12 Eikä tässä ole kaikki – se on ilmaistu minulle, sillä minä olen kuullut ja nähnyt; ja se on myös ilmaistu minulle Pyhän Hengen voimalla; sen vuoksi minä tiedän, että ellei sovitusta olisi, koko ihmissuvun täytyisi joutua kadotetuksi.
- 13 Ja tapahtui, että hän sanoi minulle: Näytä minulle merkki tällä Pyhän Hengen voimalla, josta sinä niin paljon tiedät.
- 14 Ja minä sanoin hänelle: Mikä minä olen kiusaamaan Jumalaa näyttämään sinulle merkkiä sellaisesta, minkä tiedät olevan totta? Sinä kiellät kuitenkin sen, koska olet Perkeleestä. Älköön kuitenkaan tapahtuko minun tahtoni; mutta jos Jumala lyö sinua, olkoon se sinulle merkinä siitä, että hänellä on valta sekä taivaassa että maan päällä, ja myös siitä, että Kristus on tuleva. Ja tapahtukoon sinun tahtosi, oi Herra, eikä minun.
- 15 Ja tapahtui, että kun minä, Jaakob, olin puhunut nämä sanat, Herran voima valtasi hänet, niin että hän kaatui maahan. Ja tapahtui, että häntä ruokittiin monen päivän ajan.
- 16 Ja tapahtui, että hän sanoi kansalle: Kokoontukaa yhteen huomispäivänä, sillä minä kuolen; ja nyt, minä haluan puhua kansalle, ennen kuin kuolen.
- 17 Ja tapahtui, että seuraavana päivänä suuri joukko ihmisiä kokoontui yhteen; ja hän puhui heille selkeästi ja kielsi sen, mitä oli heille opettanut, ja tunnusti Kristuksen ja Pyhän Hengen voiman ja enkelien palveluksen.

And I said unto him: Deniest thou the Christ who shall come? And he said: If there should be a Christ, I would not deny him; but I know that there is no Christ, neither has been, nor ever will be.

And I said unto him: Believest thou the scriptures? And he said, Yea.

And I said unto him: Then ye do not understand them; for they truly testify of Christ. Behold, I say unto you that none of the prophets have written, nor prophesied, save they have spoken concerning this Christ.

And this is not all—it has been made manifest unto me, for I have heard and seen; and it also has been made manifest unto me by the power of the Holy Ghost; wherefore, I know if there should be no atonement made all mankind must be lost.

And it came to pass that he said unto me: Show me a sign by this power of the Holy Ghost, in the which ye know so much.

And I said unto him: What am I that I should tempt God to show unto thee a sign in the thing which thou knowest to be true? Yet thou wilt deny it, because thou art of the devil. Nevertheless, not my will be done; but if God shall smite thee, let that be a sign unto thee that he has power, both in heaven and in earth; and also, that Christ shall come. And thy will, O Lord, be done, and not mine.

And it came to pass that when I, Jacob, had spoken these words, the power of the Lord came upon him, insomuch that he fell to the earth. And it came to pass that he was nourished for the space of many days.

And it came to pass that he said unto the people: Gather together on the morrow, for I shall die; wherefore, I desire to speak unto the people before I shall die.

And it came to pass that on the morrow the multitude were gathered together; and he spake plainly unto them and denied the things which he had taught them, and confessed the Christ, and the power of the Holy Ghost, and the ministering of angels.

- 18 Ja hän puhui heille selkeästi, että Perkeleen voima oli pettänyt hänet. Ja hän puhui helvetistä ja iankaikkisuudesta ja iankaikkisesta rangaistuksesta.
- 19 Ja hän sanoi: Minä pelkään, että olen tehnyt anteeksiantamattoman synnin, sillä olen valehdellut Jumalalle; sillä minä kielsin Kristuksen ja sanoin uskovani kirjoituksia; ja ne totisesti todistavat hänestä. Ja koska olen näin valehdellut Jumalalle, pelkään suuresti, että tilani on oleva kauhea; mutta minä tunnustan Jumalalle.
- 20 Ja tapahtui, että kun hän oli sanonut nämä sanat, hän ei voinut sanoa muuta; ja hän heitti henkensä.
- 21 Ja kun ihmiset olivat kuulleet hänen puhuvan nämä asiat, juuri kun hän oli heittämisillään henkensä, he hämmästyivät tavattomasti, niin että Jumalan voima tuli heidän päälleen, ja he joutuivat sen valtaan, niin että kaatuivat maahan.
- 22 Nyt, tämä oli minulle, Jaakobille, mieluista, sillä olin pyytänyt sitä Isältäni, joka on taivaassa; sillä hän oli kuullut huutoni ja vastannut rukoukseeni.
- 23 Ja tapahtui, että rauha ja rakkaus Jumalaa kohtaan palautui taas kansan keskuuteen; ja se tutki kirjoituksia eikä enää kuunnellut tämän jumalattoman miehen sanoja.
- 24 Ja tapahtui, että monia tapoja keksittiin lamani-laisten voittamiseksi takaisin ja palauttamiseksi totuuden tuntemiseen; mutta se kaikki oli turhaa, sillä he nauttivat sodista ja verenvuodatuksista, ja heillä oli iankaikkinen viha meitä veljiään vastaan. Ja he pyrkivät jatkuvasti hävittämään meitä aseidensa voimalla.
- 25 Sen vuoksi Nefin kansa linnoitautui heitä vastaan aseillansa ja kaikin voimin, turvaten Jumalaan ja pelastuksensa kallioon; sen vuoksi se selviytyi vielä voittajana vihollisistaan.

And he spake plainly unto them, that he had been deceived by the power of the devil. And he spake of hell, and of eternity, and of eternal punishment.

And he said: I fear lest I have committed the unpardonable sin, for I have lied unto God; for I denied the Christ, and said that I believed the scriptures; and they truly testify of him. And because I have thus lied unto God I greatly fear lest my case shall be awful; but I confess unto God.

And it came to pass that when he had said these words he could say no more, and he gave up the ghost.

And when the multitude had witnessed that he spake these things as he was about to give up the ghost, they were astonished exceedingly; insomuch that the power of God came down upon them, and they were overcome that they fell to the earth.

Now, this thing was pleasing unto me, Jacob, for I had requested it of my Father who was in heaven; for he had heard my cry and answered my prayer.

And it came to pass that peace and the love of God was restored again among the people; and they searched the scriptures, and hearkened no more to the words of this wicked man.

And it came to pass that many means were devised to reclaim and restore the Lamanites to the knowledge of the truth; but it all was vain, for they delighted in wars and bloodshed, and they had an eternal hatred against us, their brethren. And they sought by the power of their arms to destroy us continually.

Wherefore, the people of Nephi did fortify against them with their arms, and with all their might, trusting in the God and rock of their salvation; wherefore, they became as yet, conquerors of their enemies.

26 Ja tapahtui, että minä, Jaakob, aloin olla vanha; ja koska tämän kansan aikakirjaa pidetään Nefin toisissa levyissä, sen vuoksi minä päätän tämän aikakirjan julistaen, että olen kirjoittanut parhaan tietoni mukaisesti, sanomalla, että aika on kulunut myötämme, ja myös elämämme on kulunut, niin kuin se olisi ollut meille unta; me olemme yksinäistä ja vakavaa kansaa, vaeltajia, Jerusalemissa karkotettuja, erämaassa ahdistuksessa syntyneitä ja veljiemme vihamia, mikä aiheutti sotia ja kiistoja; sen vuoksi me surimme kaiken elinaikamme.

27 Ja minä, Jaakob, käsitin, että minun oli pian mentävä hautaani; sen vuoksi minä sanoin pojalleni Enosille: Ota nämä levyt. Ja minä kerroin hänelle, mitä veljeni Nefi oli käskennyt minun tehdä, ja hän lupasi olla kuuliainen käskyille. Ja minä päätän kirjoittamiseni näihin levyihin, mikä kirjoittaminen on ollut vähäistä; ja lukijalle minä jätän jäähyväiset toivoen, että monet veljistäni lukisivat sanani. Veljet, jääkää hyvästi.

And it came to pass that I, Jacob, began to be old; and the record of this people being kept on the other plates of Nephi, wherefore, I conclude this record, declaring that I have written according to the best of my knowledge, by saying that the time passed away with us, and also our lives passed away like as it were unto us a dream, we being a lonesome and a solemn people, wanderers, cast out from Jerusalem, born in tribulation, in a wilderness, and hated of our brethren, which caused wars and contentions; wherefore, we did mourn out our days.

And I, Jacob, saw that I must soon go down to my grave; wherefore, I said unto my son Enos: Take these plates. And I told him the things which my brother Nephi had commanded me, and he promised obedience unto the commands. And I make an end of my writing upon these plates, which writing has been small; and to the reader I bid farewell, hoping that many of my brethren may read my words. Brethren, adieu.

Enosin kirja

- 1 Katso, tapahtui, että minä, Enos, tiesin isäni vanhurskaaksi mieheksi, sillä hän opetti minua omalla kielellään sekä kasvatti ja ojensi minua Herran tahdon mukaan – ja siunattu olkoon sen tähden minun Jumalani nimi –
- 2 ja minä kerron teille kamppailusta, joka minulla oli Jumalan edessä, ennen kuin sain syntini anteeksi.
- 3 Katso, minä menin metsiin eläimiä metsästämään; ja sanat, joita olin usein kuullut isäni puhuvan iankaikkisesta elämästä ja pyhien ilosta, painuivat syvälle sydämeeni.
- 4 Ja minun sielullani oli nälkä; ja minä polvistuin maahan Luojani eteen, ja minä huusin hänen puoleensa voimallisessa rukouksessa ja anomisessa oman sieluni puolesta; ja kaiken päivää minä huusin hänen puoleensa; niin, ja kun yö tuli, minä yhä korotin korkealle ääneni, niin että se ylty taivaisiin.
- 5 Ja minulle tuli ääni sanoen: Enos, sinun syntisi on annettu sinulle anteeksi, ja sinä olet oleva siunattu.
- 6 Ja minä, Enos, tiesin, ettei Jumala voinut valehdella; sen vuoksi syyllisyyteni oli pyyhitty pois.
- 7 Ja minä sanoin: Herra, kuinka se on tapahtunut?
- 8 Ja hän sanoi minulle: Uskosi tähden Kristukseen, jota et ole koskaan ennen kuullut etkä nähnyt. Ja monta vuotta kuluu, ennen kuin hän ilmaisee itsensä lihassa; mene siis, uskosi on tehnyt sinut puhtaaksi.
- 9 Nyt, tapahtui, että kun olin kuullut nämä sanat, aloin toivoa veljieni nefiläisten parasta; sen vuoksi minä vuodatin koko sieluni Jumalalle heidän puolestaan.
- 10 Ja kamppaillessani näin hengessä, katso, Herran ääni tuli jälleen mieleeni sanoen: Minä muistan veljiäsi sen mukaisesti, kuinka tunnollisesti he pitävät minun käskyni. Minä olen antanut heille tämän maan, ja se on pyhä maa, enkä minä kiroa sitä muuten kuin pahuuden tähden; sen vuoksi minä muistan veljiäsi, niin kuin olen sanonut, ja heidän rikkomuksensa minä saatan murhetta tuottaen heidän itsensä päälle.

The Book of Enos

Behold, it came to pass that I, Enos, knowing my father that he was a just man—for he taught me in his language, and also in the nurture and admonition of the Lord—and blessed be the name of my God for it—

And I will tell you of the wrestle which I had before God, before I received a remission of my sins.

Behold, I went to hunt beasts in the forests; and the words which I had often heard my father speak concerning eternal life, and the joy of the saints, sunk deep into my heart.

And my soul hungered; and I kneeled down before my Maker, and I cried unto him in mighty prayer and supplication for mine own soul; and all the day long did I cry unto him; yea, and when the night came I did still raise my voice high that it reached the heavens.

And there came a voice unto me, saying: Enos, thy sins are forgiven thee, and thou shalt be blessed.

And I, Enos, knew that God could not lie; wherefore, my guilt was swept away.

And I said: Lord, how is it done?

And he said unto me: Because of thy faith in Christ, whom thou hast never before heard nor seen. And many years pass away before he shall manifest himself in the flesh; wherefore, go to, thy faith hath made thee whole.

Now, it came to pass that when I had heard these words I began to feel a desire for the welfare of my brethren, the Nephites; wherefore, I did pour out my whole soul unto God for them.

And while I was thus struggling in the spirit, behold, the voice of the Lord came into my mind again, saying: I will visit thy brethren according to their diligence in keeping my commandments. I have given unto them this land, and it is a holy land; and I curse it not save it be for the cause of iniquity; wherefore, I will visit thy brethren according as I have said; and their transgressions will I bring down with sorrow upon their own heads.

- 11 Ja kun minä, Enos, olin kuullut nämä sanat, uskoni Herraan alkoi olla järkähtämätön; ja minä rukoulin häntä monasti pitkään kamppaillen veljeni lamaanilaisten puolesta.
- 12 Ja tapahtui, että kun olin rukoillut ja tehnyt työtä hyvin uutterasti, Herra sanoi minulle: Minä annan sinulle toiveidesi mukaan, uskosi tähden.
- 13 Ja nyt, katso, tämä oli se toive, jota häneltä toivoin – että jos kansani, nefiläiset, lankeaisi rikkomukseen ja mahdollisesti tuhoutuisi, ja lamaanilaiset eivät tuhoutuisi, niin Herra Jumala varjelisi kansani, nefiläisten, aikakirjan, vaikka pyhän käsivartensa voimalla, jotta se voitaisiin jonakin tulevana aikana tuoda julki lamaanilaisille, niin että heidät kenties voitaisiin johdattaa pelastukseen –
- 14 sillä tällä hetkellä meidän ponnistelumme heidän palauttamiseksensa oikeaan uskoon olivat turhia. Ja he vannoivat vihassaan, että jos vain mahdollista, he hävittäisivät meidän aikakirjamme ja meidät sekä kaikki meidän isiemme perimätiedot.
- 15 Ja nyt, koska minä tiesin, että Herra Jumala kykeni varjelemaan meidän aikakirjamme, minä huusin alati hänen puoleensa, sillä hän oli sanonut minulle: Mitä tahansa te uskossa pyydätte, uskoen saavanne sen Kristuksen nimessä, te saatte sen.
- 16 Ja minulla oli usko, ja minä huusin Jumalan puoleen, että hän varjelisi aikakirjat; ja hän teki minun kanssani liiton, että hän toisi ne lamaanilaisille julki itse hyväksi näkemänään aikana.
- 17 Ja minä, Enos, tiesin, että tapahtuisi hänen tekemänsä liiton mukaisesti; sen vuoksi sieluni sai levon.
- 18 Ja Herra sanoi minulle: Myös sinun isäsi ovat pyytäneet minulta tätä, ja heille tapahtuu heidän uskonsa mukaisesti; sillä heidän uskonsa oli samankaltainen kuin sinun.
- 19 Ja nyt tapahtui, että minä, Enos, kuljin Nefin kansan keskuudessa profetoiden tulevista asioista ja todistaen siitä, mitä olin kuullut ja nähnyt.

And after I, Enos, had heard these words, my faith began to be unshaken in the Lord; and I prayed unto him with many long strugglings for my brethren, the Lamanites.

And it came to pass that after I had prayed and labored with all diligence, the Lord said unto me: I will grant unto thee according to thy desires, because of thy faith.

And now behold, this was the desire which I desired of him—that if it should so be, that my people, the Nephites, should fall into transgression, and by any means be destroyed, and the Lamanites should not be destroyed, that the Lord God would preserve a record of my people, the Nephites; even if it so be by the power of his holy arm, that it might be brought forth at some future day unto the Lamanites, that, perhaps, they might be brought unto salvation—

For at the present our strugglings were vain in restoring them to the true faith. And they swore in their wrath that, if it were possible, they would destroy our records and us, and also all the traditions of our fathers.

Wherefore, I knowing that the Lord God was able to preserve our records, I cried unto him continually, for he had said unto me: Whatsoever thing ye shall ask in faith, believing that ye shall receive in the name of Christ, ye shall receive it.

And I had faith, and I did cry unto God that he would preserve the records; and he covenanted with me that he would bring them forth unto the Lamanites in his own due time.

And I, Enos, knew it would be according to the covenant which he had made; wherefore my soul did rest.

And the Lord said unto me: Thy fathers have also required of me this thing; and it shall be done unto them according to their faith; for their faith was like unto thine.

And now it came to pass that I, Enos, went about among the people of Nephi, prophesying of things to come, and testifying of the things which I had heard and seen.

20 Ja minä todistan, että Nefin kansa pyrki uutterasti tuomaan lamanilaisia takaisin oikeaan uskoon Jumalaan. Mutta työmme oli turhaa; heidän vihansa oli piintynyttä, ja heidän paha luontonsa johti heitä, niin että heistä tuli villi ja julma ja verenhimoinen kansa, täynnä epäjumalien palvontaa ja saastaisuutta; he söivät petoeläimiä, asuivat teltoissa ja vaelsivat ympäriinsä erämaassa lyhyt nahkainen lannevaate vyötäisillään ja pää ajeltuna; ja he olivat taitavia jousen, sapelin ja kirveen käytössä. Ja monet heistä söivät pelkästään raakaa lihaa; ja he pyrkivät jatkuvasti hävittämään meitä.

21 Ja tapahtui, että Nefin kansa viljeli maata ja kasvatti kaikenlaista viljaa ja hedelmiä ja katraita ja laumoja ja kaikenlaisia erilaatuisia karjakatraita ja vuohia ja villivuohia ja myös paljon hevosia.

22 Ja meidän keskuudessamme oli tavattoman monia profettoja. Ja kansa oli uppiniskaista kansaa, hidasta ymmärtämään.

23 Ja ainoastaan tavaton kovuus, saarnaaminen ja profetoiminen sodista ja kiistoista ja hävityksistä ja sen jatkuva muistuttaminen kuolemasta ja iankaikkisuuden kestosta ja Jumalan tuomioista ja voimasta ja kaikesta tästä – sen jatkuva herätteleminen pysymään Herran pelossa – sanon, että ainoastaan tämä sekä tavattoman suora puhe esti sitä syöksymästä joutuin tuhoon. Ja tällä tavoin minä kirjoitan siitä.

24 Ja minä näin sotia nefiläisten ja lamanilaisten välillä elinaikani kuluessa.

25 Ja tapahtui, että minä aloin olla vanha, ja sataseitsemänkymmentäyhdeksän vuotta oli kulunut siitä, kun isämme Lehi lähti Jerusalemissa.

26 Ja minä käsitin, että minun oli pian mentävä haudataani, ja Jumalan voima oli vaikuttanut minuun niin, että minun oli saarnattava ja profetoitava tälle kansalle ja julistettava sanaa sen totuuden mukaisesti, joka on Kristuksessa. Ja minä olen julistanut sitä koko elinaikani, ja minä olen riemuinnut siitä enemmän kuin siitä, mikä on maailmasta.

And I bear record that the people of Nephi did seek diligently to restore the Lamanites unto the true faith in God. But our labors were vain; their hatred was fixed, and they were led by their evil nature that they became wild, and ferocious, and a blood-thirsty people, full of idolatry and filthiness; feeding upon beasts of prey; dwelling in tents, and wandering about in the wilderness with a short skin girdle about their loins and their heads shaven; and their skill was in the bow, and in the cimeter, and the ax. And many of them did eat nothing save it was raw meat; and they were continually seeking to destroy us.

And it came to pass that the people of Nephi did till the land, and raise all manner of grain, and of fruit, and flocks of herds, and flocks of all manner of cattle of every kind, and goats, and wild goats, and also many horses.

And there were exceedingly many prophets among us. And the people were a stiffnecked people, hard to understand.

And there was nothing save it was exceeding harshness, preaching and prophesying of wars, and contentions, and destructions, and continually reminding them of death, and the duration of eternity, and the judgments and the power of God, and all these things—stirring them up continually to keep them in the fear of the Lord. I say there was nothing short of these things, and exceedingly great plainness of speech, would keep them from going down speedily to destruction. And after this manner do I write concerning them.

And I saw wars between the Nephites and Lamanites in the course of my days.

And it came to pass that I began to be old, and an hundred and seventy and nine years had passed away from the time that our father Lehi left Jerusalem.

And I saw that I must soon go down to my grave, having been wrought upon by the power of God that I must preach and prophesy unto this people, and declare the word according to the truth which is in Christ. And I have declared it in all my days, and have rejoiced in it above that of the world.

27 Ja pian minä menen leposijalleni, joka on minun Lunastajani luona; sillä minä tiedän, että hänessä minä saan levon. Ja minä riemuitsen siitä päivästä, jolloin kuolevainen ruumiini pukeutuu kuolematonmuuteen ja seisoo hänen edessään; silloin minä näen iloiten hänen kasvonsa, ja hän sanoo minulle: Tule minun luokseni, sinä siunattu, sinulle on sija valmistettuna minun Isäni huoneissa. Aamen.

And I soon go to the place of my rest, which is with my Redeemer; for I know that in him I shall rest. And I rejoice in the day when my mortal shall put on immortality, and shall stand before him; then shall I see his face with pleasure, and he will say unto me: Come unto me, ye blessed, there is a place prepared for you in the mansions of my Father. Amen.

Jaromin kirja

- 1 Nyt, katso minä, Jarom, kirjoitan muutaman sanan isäni Enosin käskyn mukaisesti sukuluettelomme pitämiseksi.
- 2 Ja koska nämä levyt ovat pienet ja koska nämä asiat kirjoitetaan siinä tarkoituksessa, että ne olisivat veljiemme lamanilaisten hyödyksi, sen vuoksi on välttämätöntä, että minä kirjoitan vähän; mutta minä en kirjoita profetoimisistani enkä ilmoituksistani. Sillä mitä minä voisin kirjoittaa sen lisäksi, mitä isäni ovat kirjoittaneet? Sillä eivätkö he ole ilmoittaneet pelastussuunnitelmaa? Minä sanon teille: Ovat; ja minusta tämä riittää.
- 3 Katso, on välttämätöntä, että tämän kansan keskuudessa tehdään paljon ihmisten sydämen kovouden ja heidän korviensa kuurouden ja heidän mielensä sokeuden ja heidän niskansa jäykkyyden tähden; kuitenkin Jumala on heille tavattoman armollinen eikä ole vielä hävittänyt heitä maan päältä.
- 4 Ja meidän joukossamme on monia, jotka saavat paljon ilmoituksia, sillä eivät he kaikki ole uppinkaisiä. Ja kaikilla, jotka eivät ole uppinkaisiä ja joilla on usko, on yhteys Pyhään Henkeen, joka antaa ilmoitusta ihmislapsille heidän uskonsa mukaisesti.
- 5 Ja nyt, katso, kaksisataa vuotta oli kulunut, ja Nefin kansa oli tullut vahvaksi maassa. Se noudatti tarkoin Mooseksen lakia ja pyhitti sapatinpäivän Herralle. Eikä se rienannut; eikä se pilkannut Jumalaa. Ja maan lait olivat tavattoman ankaria.
- 6 Ja se oli levinnyt suureen osaan maata, ja myös lamanilaiset. Ja he olivat tavattoman paljon lukuisampia kuin nefiläiset, ja he rakastivat murhaa ja joivat eläinten verta.

The Book of Jarom

Now behold, I, Jarom, write a few words according to the commandment of my father, Enos, that our genealogy may be kept.

And as these plates are small, and as these things are written for the intent of the benefit of our brethren the Lamanites, wherefore, it must needs be that I write a little; but I shall not write the things of my prophesying, nor of my revelations. For what could I write more than my fathers have written? For have not they revealed the plan of salvation? I say unto you, Yea; and this sufficeth me.

Behold, it is expedient that much should be done among this people, because of the hardness of their hearts, and the deafness of their ears, and the blindness of their minds, and the stiffness of their necks; nevertheless, God is exceedingly merciful unto them, and has not as yet swept them off from the face of the land.

And there are many among us who have many revelations, for they are not all stiffnecked. And as many as are not stiffnecked and have faith, have communion with the Holy Spirit, which maketh manifest unto the children of men, according to their faith.

And now, behold, two hundred years had passed away, and the people of Nephi had waxed strong in the land. They observed to keep the law of Moses and the sabbath day holy unto the Lord. And they profaned not; neither did they blaspheme. And the laws of the land were exceedingly strict.

And they were scattered upon much of the face of the land, and the Lamanites also. And they were exceedingly more numerous than were they of the Nephites; and they loved murder and would drink the blood of beasts.

- 7 Ja tapahtui, että he tulivat monta kertaa taistelemaan meitä nefiläisiä vastaan. Mutta meidän kuninkaamme ja johtajamme olivat voimallisia miehiä uskossa Herraan, ja he opettivat kansalle Herran teitä; sen vuoksi me pidimme puolemmme lamanilaisia vastaan ja ajoimme heidät pois mailtamme ja aloimme linnoittaa kaupunkejamme ja muita perintösijojamme.
- 8 Ja me lisäännymme suuresti ja levisimme maassa ja tulimme tavattoman rikkaiksi kullasta ja hopeasta ja kalleuksista ja taidokkaista puuteoksista, rakennuksista ja koneista sekä raudasta ja kuparista ja pronssista ja teräksestä, ja teimme kaikenlaisia erilaatuisia työkaluja maanviljelykseen, ja sota-aseita – nimittäin teräväkärkisiä nuolia ja viiniä ja heittokeihäitä ja keihäitä ja kaikkia sotavarusteluja.
- 9 Ja koska me olimme näin valmiina kohtaamaan lamanilaiset, he eivät menestyneet meitä vastaan. Mutta kävi toteen Herran sana, jonka hän oli puhunut isillemme sanoen: Mikäli te pidätte minun käskyni, te menestytte maassa.
- 10 Ja tapahtui, että Herran profeetat uhkasivat Nefin kansaa Jumalan sanan mukaisesti, että ellei se pitäisi käskyjä vaan lankeaisi rikkomukseen, se hävitettäisiin maan päältä.
- 11 Sen vuoksi profeetat ja papit ja opettajat tekivät uutterasti työtä kehottaen sangen pitkämielisesti kansaa uutteruuteen, opettaen Mooseksen lakia ja sitä, mitä tarkoitusta varten se oli annettu, taivuttaen sitä odottamaan Messiasta ja uskomaan, että hän tulee, ikään kuin hän olisi jo tullut. Ja tällä tavoin he opettivat sitä.
- 12 Ja tapahtui, että näin tekemällä he estivät sen hävittämisen maasta; sillä he pistelivät sanalla sen sydämiä herätellen sitä alati parannukseen.
- 13 Ja tapahtui, että kaksisataakolmekymmentäkahdeksan vuotta oli kulunut sotien ja kiistojen ja erimielisyyksien jatkuessa suuren osan ajasta.

And it came to pass that they came many times against us, the Nephites, to battle. But our kings and our leaders were mighty men in the faith of the Lord; and they taught the people the ways of the Lord; wherefore, we withstood the Lamanites and swept them away out of our lands, and began to fortify our cities, or whatsoever place of our inheritance.

And we multiplied exceedingly, and spread upon the face of the land, and became exceedingly rich in gold, and in silver, and in precious things, and in fine workmanship of wood, in buildings, and in machinery, and also in iron and copper, and brass and steel, making all manner of tools of every kind to till the ground, and weapons of war—yea, the sharp pointed arrow, and the quiver, and the dart, and the javelin, and all preparations for war.

And thus being prepared to meet the Lamanites, they did not prosper against us. But the word of the Lord was verified, which he spake unto our fathers, saying that: Inasmuch as ye will keep my commandments ye shall prosper in the land.

And it came to pass that the prophets of the Lord did threaten the people of Nephi, according to the word of God, that if they did not keep the commandments, but should fall into transgression, they should be destroyed from off the face of the land.

Wherefore, the prophets, and the priests, and the teachers, did labor diligently, exhorting with all long-suffering the people to diligence; teaching the law of Moses, and the intent for which it was given; persuading them to look forward unto the Messiah, and believe in him to come as though he already was. And after this manner did they teach them.

And it came to pass that by so doing they kept them from being destroyed upon the face of the land; for they did prick their hearts with the word, continually stirring them up unto repentance.

And it came to pass that two hundred and thirty and eight years had passed away—after the manner of wars, and contentions, and dissensions, for the space of much of the time.

- 14 Enkä minä, Jarom, kirjoita enempää, sillä levyt ovat pienet. Mutta katso, veljeni, te voitte katsoa Nefin toisista levyistä; sillä katso, niihin on kaiverrettu aikakirjat sodistamme kuninkaiden kirjoitusten mukaisesti eli niiden aikakirjojen mukaan, joita he ovat kirjoittaneet.
- 15 Ja minä luovutan nämä levyt poikani Omnin käsiin, jotta niitä pidettäisiin isieni käskyjen mukaisesti.

And I, Jarom, do not write more, for the plates are small. But behold, my brethren, ye can go to the other plates of Nephi; for behold, upon them the records of our wars are engraven, according to the writings of the kings, or those which they caused to be written.

And I deliver these plates into the hands of my son Omni, that they may be kept according to the commandments of my fathers.

Omnin kirja

- 1 Katso, tapahtui, että minä, Omni, sain isältäni Jaromilta käskyn, että minun tulee kirjoittaa jonkin verran näihin levyihin sukuluettelomme säilyttämiseksi –
- 2 sen vuoksi minä tahdon teidän tietävän, että minä taistelin elinaikanani paljon miekalla varjellakseni kansaani nefiläisiä joutumasta vihollistensa lamanilaisten käsiin. Mutta katso, minä itse olen jumalaton mies, enkä minä ole pitänyt Herran säädöksiä ja käskyjä, niin kuin minun olisi pitänyt.
- 3 Ja tapahtui, että kaksisataaseitsemänkymmentäkuusi vuotta oli kulunut, ja meillä oli monia rauhan aikoja; ja meillä oli monia vakavan sodan ja verenvuodatuksen aikoja. Niin, ja lopulta kaksisataakahdeksänkymmentäkaksi vuotta oli kulunut, ja minä olin pitänyt näitä levyjä isieni käskyjen mukaisesti; ja minä uskoin ne poikani Amaronin haltuun. Ja minä lopetan.
- 4 Ja nyt minä, Amaron, kirjoitan isäni kirjaan kaiken sen, mitä kirjoitan, ja sitä on vähän.
- 5 Katso, tapahtui, että kolmesataakaksikymmentä vuotta oli kulunut, ja jumalattomampi osa nefiläisistä oli hävitetty.
- 6 Sillä Herra ei sallinut, johdatettuaan heidät pois Jerusalemin maasta ja estettyään ja varjeltuaan heitä joutumasta vihollistensa käsiin, niin, hän ei sallinut, että ne sanat eivät kävisi toteen, jotka hän oli puhunut meidän isillemme, sanoen, että mikäli te ette pidä minun käskyjäni, te ette menesty maassa.
- 7 Sen vuoksi Herra rankaisi heitä suurella tuomiolla; kuitenkin hän säästi vanhurskaat, niin etteivät he menehtyneet, vaan hän pelasti heidät heidän vihollistensa käsistä.
- 8 Ja tapahtui, että minä luovutin levyt veljelleni Kemisille.

The Book of Omni

Behold, it came to pass that I, Omni, being commanded by my father, Jarom, that I should write somewhat upon these plates, to preserve our genealogy—

Wherefore, in my days, I would that ye should know that I fought much with the sword to preserve my people, the Nephites, from falling into the hands of their enemies, the Lamanites. But behold, I of myself am a wicked man, and I have not kept the statutes and the commandments of the Lord as I ought to have done.

And it came to pass that two hundred and seventy and six years had passed away, and we had many seasons of peace; and we had many seasons of serious war and bloodshed. Yea, and in fine, two hundred and eighty and two years had passed away, and I had kept these plates according to the commandments of my fathers; and I conferred them upon my son Amaron. And I make an end.

And now I, Amaron, write the things whatsoever I write, which are few, in the book of my father.

Behold, it came to pass that three hundred and twenty years had passed away, and the more wicked part of the Nephites were destroyed.

For the Lord would not suffer, after he had led them out of the land of Jerusalem and kept and preserved them from falling into the hands of their enemies, yea, he would not suffer that the words should not be verified, which he spake unto our fathers, saying that: Inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall not prosper in the land.

Wherefore, the Lord did visit them in great judgment; nevertheless, he did spare the righteous that they should not perish, but did deliver them out of the hands of their enemies.

And it came to pass that I did deliver the plates unto my brother Chemish.

- 9 Nyt minä, Kemis, kirjoitan sen vähän, mitä kirjoitan, samaan kirjaan kuin veljeni; sillä katso, minä näin, mitä hän viimeksi kirjoitti, että hän kirjoitti sen omalla kädellään; ja hän kirjoitti sen sinä päivänä, jona hän luovutti ne minulle. Ja tällä tavoin me pidämme aikakirjoja, sillä se on meidän isiemme käskyjen mukaista. Ja minä lopetan.
- 10 Katso, minä, Abinadom, olen Kemisin poika. Katso, tapahtui, että minä näin paljon sotaa ja kiistaa kansani nefläläisten ja lamanilaisten välillä; ja minä olen omalla miekallani ottanut hengiltä monta lamanilaista puolustaessani veljiäni.
- 11 Ja katso, tämän kansan aikakirja on kaiverrettu levyihin, jotka ovat kuninkaiden hallussa, polvesta polveen; enkä minä tiedä mistään muusta ilmoituksesta kuin siitä, mitä on kirjoitettu, enkä myöskään profetiasta; niinpä on kirjoitettu riittävästi. Ja minä lopetan.
- 12 Katso, minä olen Amaleki, Abinadomin poika. Katso, minä puhun teille jonkin verran Moosiasta, josta tehtiin Sarahemlan maan kuningas; sillä katso, Herra kehotti häntä pakenemaan Nefin maasta, ja kaikkien, jotka tahtoivat kuulla Herran ääntä, tuli myös lähteä maasta hänen kanssaan erämaahan –
- 13 ja tapahtui, että hän teki, niin kuin Herra oli häntä käskenyt. Ja he lähtivät maasta erämaahan, kaikki, jotka tahtoivat kuulla Herran ääntä; ja heitä johdettiin monilla saarnoilla ja profetioilla. Ja heitä ojennettiin alati Jumalan sanalla, ja hänen käsivartensa voima johdatti heitä erämaan halki, kunnes he tulivat alas maahan, jota kutsutaan Sarahemlan maaksi.
- 14 Ja he löysivät kansan, jota kutsuttiin Sarahemlan kansaksi. Nyt, Sarahemlan kansan keskuudessa oli suuri riemu, ja myös Sarahemla riemuitsi tavattomasti, koska Herra oli lähettänyt Moosian väen, mukanaan pronssilevyt, jotka sisälsivät juutalaisten aikakirjan.

Now I, Chemish, write what few things I write, in the same book with my brother; for behold, I saw the last which he wrote, that he wrote it with his own hand; and he wrote it in the day that he delivered them unto me. And after this manner we keep the records, for it is according to the commandments of our fathers. And I make an end.

Behold, I, Abinadom, am the son of Chemish. Behold, it came to pass that I saw much war and contention between my people, the Nephites, and the Lamanites; and I, with my own sword, have taken the lives of many of the Lamanites in the defence of my brethren.

And behold, the record of this people is engraven upon plates which is had by the kings, according to the generations; and I know of no revelation save that which has been written, neither prophecy; wherefore, that which is sufficient is written. And I make an end.

Behold, I am Amaleki, the son of Abinadom. Behold, I will speak unto you somewhat concerning Mosiah, who was made king over the land of Zarahemla; for behold, he being warned of the Lord that he should flee out of the land of Nephi, and as many as would hearken unto the voice of the Lord should also depart out of the land with him, into the wilderness—

And it came to pass that he did according as the Lord had commanded him. And they departed out of the land into the wilderness, as many as would hearken unto the voice of the Lord; and they were led by many preachings and prophesyings. And they were admonished continually by the word of God; and they were led by the power of his arm, through the wilderness until they came down into the land which is called the land of Zarahemla.

And they discovered a people, who were called the people of Zarahemla. Now, there was great rejoicing among the people of Zarahemla; and also Zarahemla did rejoice exceedingly, because the Lord had sent the people of Mosiah with the plates of brass which contained the record of the Jews.

- 15 Katso, tapahtui, että Moosia sai tietää, että Sarahemlan kansa oli tullut Jerusalemissa siihen aikaan, kun Juudan kuningas Sidkia vietiin vankina Babyloniin.
- 16 Ja se matkasi erämaassa, ja Herran käsi johdatti sen suurten vesien ylitse siihen maahan, josta Moosia sen löysi; ja se oli asunut siellä siitä lähtien.
- 17 Ja siihen aikaan, kun Moosia löysi sen, se oli tullut tavattoman lukuisaksi. Kuitenkin sillä oli ollut monia sotia ja vakavia kiistoja, ja sitä oli kaatunut miekkaan kerran toisensa jälkeen; ja sen kieli oli turmeltunut; eikä se ollut tuonut mitään aikakirjoja mukanaan, ja se kielsi Luojansa olemassaolon; eikä Moosia eikä Moosian väki voinut ymmärtää sitä.
- 18 Mutta tapahtui, että Moosia käski opettaa sille hänen kieltään. Ja tapahtui, että kun sille oli opetettu Moosian kieltä, Sarahemla esitti isiensä sukuluettelon muistinsa mukaisesti; ja se on kirjoitettu, mutta ei näihin levyihin.
- 19 Ja tapahtui, että Sarahemlan ja Moosian kansat liittyivät yhteen, ja Moosia nimitettiin niiden kuninkaaksi.
- 20 Ja tapahtui Moosian aikana, että hänelle tuotiin iso kivi, jossa oli kaiveruksia; ja hän käänsi kaiverukset Jumalan lahjan ja voiman avulla.
- 21 Ja niissä kerrottiin eräästä Koriantumrasta ja hänen kansansa surmatuista. Ja Sarahemlan kansa löysi Koriantumrin, ja tämä asui sen keskuudessa yhdeksän kuun ajan.
- 22 Se puhui myös muutaman sanan hänen isistään. Ja hänen ensimmäiset vanhempansa olivat lähteneet tornilta siihen aikaan, kun Herra sekoitti kansan kielen; ja Herran ankaruus kohtasi heitä hänen tuomioidensa mukaisesti, jotka ovat oikeudenmukaisia; ja heidän luunsa lepäävät hajallaan pohjoispuoleisessa maassa.
- 23 Katso, minä, Amaleki, synnyin Moosian aikana; ja olen elänyt niin kauan, että olen nähnyt hänen kuolemansa; ja hänen poikansa Benjamin hallitsee hänen jälkeensä.

Behold, it came to pass that Mosiah discovered that the people of Zarahemla came out from Jerusalem at the time that Zedekiah, king of Judah, was carried away captive into Babylon.

And they journeyed in the wilderness, and were brought by the hand of the Lord across the great waters, into the land where Mosiah discovered them; and they had dwelt there from that time forth.

And at the time that Mosiah discovered them, they had become exceedingly numerous. Nevertheless, they had had many wars and serious contentions, and had fallen by the sword from time to time; and their language had become corrupted; and they had brought no records with them; and they denied the being of their Creator; and Mosiah, nor the people of Mosiah, could understand them.

But it came to pass that Mosiah caused that they should be taught in his language. And it came to pass that after they were taught in the language of Mosiah, Zarahemla gave a genealogy of his fathers, according to his memory; and they are written, but not in these plates.

And it came to pass that the people of Zarahemla, and of Mosiah, did unite together; and Mosiah was appointed to be their king.

And it came to pass in the days of Mosiah, there was a large stone brought unto him with engravings on it; and he did interpret the engravings by the gift and power of God.

And they gave an account of one Coriantumr, and the slain of his people. And Coriantumr was discovered by the people of Zarahemla; and he dwelt with them for the space of nine moons.

It also spake a few words concerning his fathers. And his first parents came out from the tower, at the time the Lord confounded the language of the people; and the severity of the Lord fell upon them according to his judgments, which are just; and their bones lay scattered in the land northward.

Behold, I, Amaleki, was born in the days of Mosiah; and I have lived to see his death; and Benjamin, his son, reigneth in his stead.

24 Ja katso, minä olen nähnyt kuningas Benjaminin aikana vakavan sodan ja paljon verenvuodatusta nefiläisten ja lamanilaisten välillä. Mutta katso, nefiläiset pääsivät heihin nähden paljon edullisempaan asemaan, nimittäin niin että kuningas Benjamin ajoi nämä pois Sarahemlan maasta.

25 Ja tapahtui, että minä aloin olla vanha; ja koska minulla ei ole jälkeläisiä ja tiedän kuningas Benjaminin olevan vanhurskas mies Herran edessä, minä sen tähden luovutan nämä levyt hänelle kehoittaen kaikkia ihmisiä tulemaan Jumalan, Israelin Pyhän, luokse ja uskomaan profetoimiseen ja ilmoituksiin ja enkelien palvelukseen ja kielillä puhumisen lahjaan ja kielten tulkitsemisen lahjaan ja kaikkeen, mikä hyvää on; sillä ei ole mitään, mikä on hyvää, paitsi jos se tulee Herralta; ja se, mikä on paha, tulee Perkeleeltä.

26 Ja nyt, rakkaat veljeni, minä tahdon teidän tulevan Kristuksen luokse, joka on Israelin Pyhä, ja pääsevän osallisiksi hänen pelastuksestaan ja hänen lunastuksensa voimasta. Niin, tulkaa hänen luoksensa ja uhratkaa koko sielunne uhriksi hänelle ja paastotkaa ja rukoilkaa jatkuvasti ja kestäkää loppuun asti; ja niin totta kuin Herra elää, te pelastutte.

27 Ja nyt tahtoisin puhua jonkin verran eräästä joukosta, joka meni ylös erämaahan palatakseen Nefin maahan; sillä oli suuri joukko niitä, jotka halusivat ottaa perintömaansa haltuunsa.

28 Sen vuoksi he menivät ylös erämaahan. Ja heidän johtajansa oli vahva ja mahtava mies ja uppiniskainen mies; niinpä hän aiheutti kiistan heidän keskuudessaan, ja he kaikki saivat surmansa erämaassa, viittäkymmentä lukuun ottamatta, ja he palasivat takaisin Sarahemlan maahan.

29 Ja tapahtui, että he ottivat mukaansa myös huomattavan joukon muita ja lähtivät jälleen matkaan erämaahan.

30 Ja minulla, Amalekilla, oli veli, joka myös meni heidän mukaansa, enkä minä ole sen jälkeen saanut tietää heistä. Ja minä laskeudun kohta hautaani, ja nämä levyt ovat täynnä. Ja minä päätän puheeni.

And behold, I have seen, in the days of king Benjamin, a serious war and much bloodshed between the Nephites and the Lamanites. But behold, the Nephites did obtain much advantage over them; yea, insomuch that king Benjamin did drive them out of the land of Zarahemla.

And it came to pass that I began to be old; and, having no seed, and knowing king Benjamin to be a just man before the Lord, wherefore, I shall deliver up these plates unto him, exhorting all men to come unto God, the Holy One of Israel, and believe in prophesying, and in revelations, and in the ministering of angels, and in the gift of speaking with tongues, and in the gift of interpreting languages, and in all things which are good; for there is nothing which is good save it comes from the Lord: and that which is evil cometh from the devil.

And now, my beloved brethren, I would that ye should come unto Christ, who is the Holy One of Israel, and partake of his salvation, and the power of his redemption. Yea, come unto him, and offer your whole souls as an offering unto him, and continue in fasting and praying, and endure to the end; and as the Lord liveth ye will be saved.

And now I would speak somewhat concerning a certain number who went up into the wilderness to return to the land of Nephi; for there was a large number who were desirous to possess the land of their inheritance.

Wherefore, they went up into the wilderness. And their leader being a strong and mighty man, and a stiffnecked man, wherefore he caused a contention among them; and they were all slain, save fifty, in the wilderness, and they returned again to the land of Zarahemla.

And it came to pass that they also took others to a considerable number, and took their journey again into the wilderness.

And I, Amaleki, had a brother, who also went with them; and I have not since known concerning them. And I am about to lie down in my grave; and these plates are full. And I make an end of my speaking.

Mormonin sanat

- 1 Ja nyt minä, Mormon, aion luovuttaa tekemäni aikakirjan poikani Moronin käsiin; katso, minä olen nähnyt melkein kaiken kansani nefiläisten tuhon.
- 2 Ja monta sataa vuotta Kristuksen tulemisen jälkeen minä luovutan nämä aikakirjat poikani käsiin; ja minä luulen, että hän tulee näkemään koko kansani tuhoutumisen. Mutta suokoon Jumala, että hän jäisi eloon kansan jälkeen, jotta hän voisi kirjoittaa jonkin verran siitä ja jonkin verran Kristuksesta, jotta se kenties jonakin päivänä olisi sille hyödyksi.
- 3 Ja nyt, minä puhun jonkin verran siitä, mitä olen kirjoittanut; sillä tehtyäni lyhennelmän Nefin levyistä aina tämän kuningas Benjaminin, josta Amaleki puhui, hallituskauten asti, tutkin aikakirjoja, jotka oli luovutettu käsiini, ja löysin nämä levyt, jotka sisälsivät tämän lyhyen kertomuksen profeteoista, Jaakobista aina tämän kuningas Benjaminin hallituskauten asti, ja myös paljon Nefin sanoja.
- 4 Ja se, mitä näissä levyissä on, on minulle mieluisaa Kristuksen tulemista koskevien profetioiden tähden; ja isäni tiesivät, että monet niistä ovat toteutuneet; niin, ja minäkin tiedän, että kaikki, mitä meistä on profetoitu aina tähän päivään asti, on toteutunut, ja kaiken, mikä ulottuu tätä päivää pitemmälle, täytyy varmasti tapahtua –
- 5 niinpä minä valitsin nämä asiat päättäökseni aikakirjani niihin, minkä loppuosan aikakirjastani otan Nefin levyistä; enkä voi kirjoittaa sadattakaan osaa kansani asioista.
- 6 Mutta katso, minä otan nämä levyt, jotka sisältävät nämä profetiat ja ilmoitukset, ja liitän ne aikakirjani loppuosaan, sillä ne ovat minusta oivalliset; ja minä tiedän, että ne tulevat olemaan oivalliset veljilleni.
- 7 Ja minä teen tämän viisasta tarkoitusta varten, sillä näin kuulen kuiskauksen, minussa olevan Herran Hengen vaikutuksen mukaisesti. Ja nyt, minä en tiedä kaikkea, mutta Herra tietää kaiken, mikä on tuleva; sen vuoksi hän vaikuttaa minussa niin, että teen hänen tahtonsa mukaisesti.

The Words of Mormon

And now I, Mormon, being about to deliver up the record which I have been making into the hands of my son Moroni, behold I have witnessed almost all the destruction of my people, the Nephites.

And it is many hundred years after the coming of Christ that I deliver these records into the hands of my son; and it supposeth me that he will witness the entire destruction of my people. But may God grant that he may survive them, that he may write somewhat concerning them, and somewhat concerning Christ, that perhaps some day it may profit them.

And now, I speak somewhat concerning that which I have written; for after I had made an abridgment from the plates of Nephi, down to the reign of this king Benjamin, of whom Amaleki spake, I searched among the records which had been delivered into my hands, and I found these plates, which contained this small account of the prophets, from Jacob down to the reign of this king Benjamin, and also many of the words of Nephi.

And the things which are upon these plates pleasing me, because of the prophecies of the coming of Christ; and my fathers knowing that many of them have been fulfilled; yea, and I also know that as many things as have been prophesied concerning us down to this day have been fulfilled, and as many as go beyond this day must surely come to pass—

Wherefore, I chose these things, to finish my record upon them, which remainder of my record I shall take from the plates of Nephi; and I cannot write the hundredth part of the things of my people.

But behold, I shall take these plates, which contain these prophesyings and revelations, and put them with the remainder of my record, for they are choice unto me; and I know they will be choice unto my brethren.

And I do this for a wise purpose; for thus it whispereth me, according to the workings of the Spirit of the Lord which is in me. And now, I do not know all things; but the Lord knoweth all things which are to come; wherefore, he worketh in me to do according to his will.

- 8 Ja rukoukseni Jumalalle koskee veljiäni, että he vielä kerran tulisivat tuntemaan Jumalan, niin, Kristuksen lunastuksen, jotta he vielä kerran olisivat ihastuttava kansa.
- 9 Ja nyt minä, Mormon, ryhdyn päättämään aikakirjaani, jonka otan Nefin levyistä; ja minä teen siten tiedon ja ymmärryksen mukaisesti, jonka Jumala on minulle antanut.
- 10 Ja nyt, tapahtui, että kun Amaleki oli luovuttanut nämä levyt kuningas Benjaminin käsiin, hän otti ne ja pani muiden levyjen joukkoon, jotka sisälsivät kuninkaiden polvesta polveen perintönä jättämät aikakirjat aina kuningas Benjaminin aikaan asti.
- 11 Ja kuningas Benjaminin jälkeen ne periytyivät polvesta polveen, kunnes ne ovat joutuneet minun käsiini. Ja minä, Mormon, rukoilen Jumalaa, että ne varjeltuisivat tämän jälkeenkin. Ja minä tiedän, että ne varjeltuvat, sillä niihin on kirjoitettu suuria asioita, joiden perusteella kansani ja sen veljet tullaan tuomitsemaan suurena ja viimeisenä päivänä sen Jumalan sanan mukaisesti, joka on kirjoitettu.
- 12 Ja nyt, tästä kuningas Benjaminista – hänellä oli jonkin verran kiistoja oman kansansa keskuudessa.
- 13 Ja tapahtui myös, että lamanilaisten sotajoukot tulivat alas Nefin maasta taistelemaan hänen kansaansa vastaan. Mutta katso, kuningas Benjamin kokosi yhteen sotajoukkonsa ja piti puolensa heitä vastaan, ja hän taisteli oman käsivartensa voimalla Labanin miekalla.
- 14 Ja Herran voimalla he taistelivat vihollisiaan vastaan, kunnes he olivat surmanneet monta tuhatta lamanilaista. Ja tapahtui, että he taistelivat lamanilaisia vastaan, kunnes olivat ajaneet heidät pois kaikilta perintömailtaan.
- 15 Ja tapahtui, että kun oli ollut vääriä kristuksia, ja heidän suunsa oli suljettu ja heitä rangaistu rikostensa mukaisesti,

And my prayer to God is concerning my brethren, that they may once again come to the knowledge of God, yea, the redemption of Christ; that they may once again be a delightsome people.

And now I, Mormon, proceed to finish out my record, which I take from the plates of Nephi; and I make it according to the knowledge and the understanding which God has given me.

Wherefore, it came to pass that after Amaleki had delivered up these plates into the hands of king Benjamin, he took them and put them with the other plates, which contained records which had been handed down by the kings, from generation to generation until the days of king Benjamin.

And they were handed down from king Benjamin, from generation to generation until they have fallen into my hands. And I, Mormon, pray to God that they may be preserved from this time henceforth. And I know that they will be preserved; for there are great things written upon them, out of which my people and their brethren shall be judged at the great and last day, according to the word of God which is written.

And now, concerning this king Benjamin—he had somewhat of contentions among his own people.

And it came to pass also that the armies of the Lamanites came down out of the land of Nephi, to battle against his people. But behold, king Benjamin gathered together his armies, and he did stand against them; and he did fight with the strength of his own arm, with the sword of Laban.

And in the strength of the Lord they did contend against their enemies, until they had slain many thousands of the Lamanites. And it came to pass that they did contend against the Lamanites until they had driven them out of all the lands of their inheritance.

And it came to pass that after there had been false Christs, and their mouths had been shut, and they punished according to their crimes;

16 ja kun oli ollut vääriä profeettoja ja vääriä saarnaajia ja opettajia kansan keskuudessa, ja kaikkia näitä oli rangaistu rikostensa mukaisesti, ja kun oli ollut paljon kiistaa ja monia loikkauksia lamanilaisen puolelle, katso, tapahtui, että kuningas Benjamin niiden pyhien profeettojen avulla, joita oli hänen kansansa keskuudessa –

17 sillä katso, kuningas Benjamin oli pyhä mies, ja hän hallitsi kansaansa vanhurskaasti; ja maassa oli monia pyhiä miehiä, ja he puhuivat Jumalan sanaa voimalla ja valtuudella; ja he olivat hyvin ankaria kansan uppiniskaisuuden tähden –

18 näiden avulla siis kuningas Benjamin, tehden työtä ruumiinsa kaikin voimin ja koko sielunsa kyvyin, ja myös profeetat, vakiinnutti vielä kerran rauhan maassa.

And after there had been false prophets, and false preachers and teachers among the people, and all these having been punished according to their crimes; and after there having been much contention and many dissensions away unto the Lamanites, behold, it came to pass that king Benjamin, with the assistance of the holy prophets who were among his people—

For behold, king Benjamin was a holy man, and he did reign over his people in righteousness; and there were many holy men in the land, and they did speak the word of God with power and with authority; and they did use much sharpness because of the stiffneckedness of the people—

Wherefore, with the help of these, king Benjamin, by laboring with all the might of his body and the faculty of his whole soul, and also the prophets, did once more establish peace in the land.

Moosian kirja

Moosia 1

- 1 Eikä nyt kiistaa ollut enää koko Sarahemlan maassa, kaiken kuningas Benjaminille kuuluvan kansan keskuudessa, niin että kuningas Benjaminilla oli jatkuva rauha kaikkina loppuina elinpäivinänsä.
- 2 Ja tapahtui, että hänellä oli kolme poikaa, ja hän antoi heille nimeksi Moosia ja Helorum ja Helaman. Ja hän käski opettaa heille kaiken heidän isiensä kielestä, jotta heistä siten tulisi ymmärtäväisiä miehiä ja jotta he tietäisivät profetioista, jotka oli puhuttu heidän isiensä suulla ja jotka Herran käsi oli heille antanut.
- 3 Ja hän opetti heille myös aikakirjoista, jotka oli kaiverrettu pronssilevyihin, sanoen: Poikani, minä tahdon teidän muistavan, että ellei olisi näitä levyjä, jotka sisältävät nämä aikakirjat ja nämä käskyt, me kärsisimme tietämättömyydestä vielä tällä nykyhetkelläkin, tuntematta Jumalan salaisuuksia.
- 4 Sillä ei ollut mahdollista, että isämme Lehi olisi voinut muistaa kaikki nämä asiat opettaakseen niitä lapsilleen, ellei apuna olisi ollut näitä levyjä; sillä koska hänelle oli opetettu egyptiläisten kieli, hän osasi sen tähden lukea näitä kaiverruksia ja opettaa niitä lapsilleen, niin että he siten saattoivat opettaa niitä lapsilleen ja täyttää siten Jumalan käskyt aina tähän nykyhetkeen asti.
- 5 Minä sanon teille, poikani, että ilman näitä esineitä, jotka Jumalan käsi on säilyttänyt ja varjellut, jotta me voisimme lukea ja ymmärtää hänen salaisuuksiin ja pitää hänen käskynsä aina silmiemme edessä, isämmekin olisivat vaipuneet epäuskoon, ja me olisimme olleet samanlaisia kuin veljemme lamanilaiset, jotka eivät tiedä mitään näistä asioista eivätkä edes usko niihin, kun niitä opetetaan heille, isiensä perimätietojen tähden, jotka eivät ole oikeita.

The Book of Mosiah

Mosiah 1

And now there was no more contention in all the land of Zarahemla, among all the people who belonged to king Benjamin, so that king Benjamin had continual peace all the remainder of his days.

And it came to pass that he had three sons; and he called their names Mosiah, and Helorum, and Helaman. And he caused that they should be taught in all the language of his fathers, that thereby they might become men of understanding; and that they might know concerning the prophecies which had been spoken by the mouths of their fathers, which were delivered them by the hand of the Lord.

And he also taught them concerning the records which were engraven on the plates of brass, saying: My sons, I would that ye should remember that were it not for these plates, which contain these records and these commandments, we must have suffered in ignorance, even at this present time, not knowing the mysteries of God.

For it were not possible that our father, Lehi, could have remembered all these things, to have taught them to his children, except it were for the help of these plates; for he having been taught in the language of the Egyptians therefore he could read these engravings, and teach them to his children, that thereby they could teach them to their children, and so fulfilling the commandments of God, even down to this present time.

I say unto you, my sons, were it not for these things, which have been kept and preserved by the hand of God, that we might read and understand of his mysteries, and have his commandments always before our eyes, that even our fathers would have dwindled in unbelief, and we should have been like unto our brethren, the Lamanites, who know nothing concerning these things, or even do not believe them when they are taught them, because of the traditions of their fathers, which are not correct.

- 6 Oi poikani, minä tahdon teidän muistavan, että nämä sanat ovat totta ja myös että nämä aikakirjat ovat totta. Ja katso, myös Nefin levyt, jotka sisältävät meidän isiemme aikakirjat ja sanat siitä ajasta alkaen, kun he lähtivät Jerusalemissa, aina tähän asti, ja ne ovat totta; ja me voimme tietää niiden olevan varmasti totta, koska meillä on ne silmiemme edessä.
- 7 Ja nyt, poikani, minä tahdon, että te muistaisitte tutkia niitä tarkasti, jotta siitä olisi teille hyötyä; ja minä tahdon teidän pitävän Jumalan käskyt, jotta menestyisitte maassa niiden lupauksen mukaisesti, jotka Herra antoi isillemme.
- 8 Ja kuningas Benjamin opetti pojillensa paljon muutakin, mitä ei ole kirjoitettu tähän kirjaan.
- 9 Ja tapahtui, että kun kuningas Benjamin oli lakanut opettamasta poikiaan, hän kävi vanhaksi ja hän käsitti, että hänen oli hyvin pian mentävä kaiken maan tietä; sen tähden hän näki hyväksi antaa kuninkuuden yhdelle pojistaan.
- 10 Sen tähden hän käski tuoda Moosian eteensä; ja nämä ovat sanat, jotka hän puhui hänelle, sanoen: Poikani, minä tahdon sinun antavan kuulutuksen kautta koko tämän maan, kaiken tämän kansan eli Sarahemlan kansan ja Moosian kansan keskuudessa, jotka asuvat maassa, jotta ne siten voitaisiin koota yhteen; sillä huomispäivänä minä kuulutan tälle kansalleni omasta suustani, että sinä olet kuningas ja hallitsija tälle kansalle, jonka Herra, meidän Jumalamme, on meille antanut.
- 11 Ja edelleen minä annan tälle kansalle nimen, jotta se siitä voidaan erottaa kaikista niistä kansoista, jotka Herra Jumala on tuonut pois Jerusalemin maasta; ja tämän minä teen, koska se kansa on pitänyt tarkoin Herran käskyt.
- 12 Ja minä annan sille nimen, jota ei koskaan pyyhitä pois, paitsi rikkomuksen tähden.

O my sons, I would that ye should remember that these sayings are true, and also that these records are true. And behold, also the plates of Nephi, which contain the records and the sayings of our fathers from the time they left Jerusalem until now, and they are true; and we can know of their surety because we have them before our eyes.

And now, my sons, I would that ye should remember to search them diligently, that ye may profit thereby; and I would that ye should keep the commandments of God, that ye may prosper in the land according to the promises which the Lord made unto our fathers.

And many more things did king Benjamin teach his sons, which are not written in this book.

And it came to pass that after king Benjamin had made an end of teaching his sons, that he waxed old, and he saw that he must very soon go the way of all the earth; therefore, he thought it expedient that he should confer the kingdom upon one of his sons.

Therefore, he had Mosiah brought before him; and these are the words which he spake unto him, saying: My son, I would that ye should make a proclamation throughout all this land among all this people, or the people of Zarahemla, and the people of Mosiah who dwell in the land, that thereby they may be gathered together; for on the morrow I shall proclaim unto this my people out of mine own mouth that thou art a king and a ruler over this people, whom the Lord our God hath given us.

And moreover, I shall give this people a name, that thereby they may be distinguished above all the people which the Lord God hath brought out of the land of Jerusalem; and this I do because they have been a diligent people in keeping the commandments of the Lord.

And I give unto them a name that never shall be blotted out, except it be through transgression.

13 Niin, ja edelleen minä sanon sinulle, että jos tämä Herran suuresti suosima kansa lankeaa rikkomukseen ja siitä tulee jumalaton ja avionrikkokansansa, niin Herra luopuu siitä, niin että siitä tulee siten heikko veljiensä lailla; eikä hän enää varjele sitä verrattomalla ja ihmeellisellä voimallaan, niin kuin hän tähän asti on varjellut isiämme.

14 Sillä minä sanon sinulle, että ellei hän olisi ojentanut käsivarttaan meidän isiemme varjelukseksi, he olisivat varmasti joutuneet lamanilaisten käsiin ja heidän vihansa uhreiksi.

15 Ja tapahtui, että kun kuningas Benjamin oli päättänyt nämä sanat pojalleen, hän antoi hänen vastuulleen kaikki valtakunnan asiat.

16 Ja edelleen hän antoi hänen vastuulleen aikakirjat, jotka oli kaiverrettu pronssilevyihin, sekä Nefin levyt sekä Labanin miekan ja pallon eli suunnanosoittajan, joka johdatti meidän isämme erämaan poikki ja jonka Herran käsi oli valmistanut heidän kunkin johdattamiseksi sen avulla, sen varteen ottamisen ja tunnollisuuden mukaisesti, jota he hänelle osoittivat.

17 Sen tähden, kun he olivat uskottomia, he eivät menestyneet eivätkä edistyneet matkallaan, vaan ajautuivat taaksepäin ja vetivät Jumalan suuttumuksen päällensä; ja sen tähden heitä lyötiin nälänhädällä ja ankarilla ahdingoilla, herättämään heidät muistamaan velvollisuutensa.

18 Ja nyt, tapahtui, että Moosia meni ja teki, niin kuin hänen isänsä oli käskenyt häntä, ja kuulutti kaikille ihmisille, jotka olivat Sarahemlan maassa, että he kokoontuisivat sen vuoksi yhteen mennäksseen ylös temppeleille kuulemaan sanoja, jotka hänen isänsä puhuisi heille.

Yea, and moreover I say unto you, that if this highly favored people of the Lord should fall into transgression, and become a wicked and an adulterous people, that the Lord will deliver them up, that thereby they become weak like unto their brethren; and he will no more preserve them by his matchless and marvelous power, as he has hitherto preserved our fathers.

For I say unto you, that if he had not extended his arm in the preservation of our fathers they must have fallen into the hands of the Lamanites, and become victims to their hatred.

And it came to pass that after king Benjamin had made an end of these sayings to his son, that he gave him charge concerning all the affairs of the kingdom.

And moreover, he also gave him charge concerning the records which were engraven on the plates of brass; and also the plates of Nephi; and also, the sword of Laban, and the ball or director, which led our fathers through the wilderness, which was prepared by the hand of the Lord that thereby they might be led, every one according to the heed and diligence which they gave unto him.

Therefore, as they were unfaithful they did not prosper nor progress in their journey, but were driven back, and incurred the displeasure of God upon them; and therefore they were smitten with famine and sore afflictions, to stir them up in remembrance of their duty.

And now, it came to pass that Mosiah went and did as his father had commanded him, and proclaimed unto all the people who were in the land of Zarahemla that thereby they might gather themselves together, to go up to the temple to hear the words which his father should speak unto them.

Moosia 2

- 1 Ja tapahtui, että kun Moosia oli tehnyt, niin kuin hänen isänsä oli käsenyt häntä, ja antanut kuulutuksen kautta koko maan, että ihmiset kokoontuivat yhteen kautta koko maan mennäkseen ylös temppelille kuulemaan sanoja, jotka kuningas Benjamin puhuisi heille.
- 2 Ja heitä oli suuri joukko, jopa niin paljon, ettei heitä laskettu; sillä he olivat lisääntyneet suuresti ja tulleet suureksi maassa.
- 3 Ja he ottivat myös katraidensa esikoisia uhrataksseen teuras- ja polttouhreja Mooseksen lain mukaisesti;
- 4 ja myös kiittääkseen Herraa, Jumalaansa, joka oli tuonut heidät pois Jerusalemin maasta ja joka oli pelastanut heidät heidän vihollistensa käsistä ja nimitänyt vanhurskaita miehiä heidän opettajikseen ja myös vanhurskaan miehen heidän kuninkaakseen, joka oli vakiinnuttanut rauhan Sarahemlan maassa ja joka oli opettanut heitä pitämään Jumalan käskyt, jotta he voisivat riemuita ja täytyä rakkaudesta Jumalaa ja kaikkia ihmisiä kohtaan.
- 5 Ja tapahtui, että kun he tulivat ylös temppelille, he pystyttivät telttansa ympäriinsä, kukin mies perheensä mukaan, johon kuuluivat hänen vaimonsa ja hänen poikansa ja tyttärensä ja heidän poikansa ja heidän tyttärensä vanhimmasta aina nuorimpaan asti, kunkin perheen ollessa erillään toisistaan.
- 6 Ja he pystyttivät telttansa temppelin ympärille, kukin mies telttansa ovi temppeliin päin, jotta he siten voisivat jäädä teltoihinsa ja kuulla sanat, jotka kuningas Benjamin puhuisi heille;
- 7 sillä koska väkijoukko oli niin suuri, että kuningas Benjamin ei voinut opettaa heitä kaikkia temppelin seinien sisäpuolella, hän käski sen vuoksi pystyttää tornin, jotta hänen kansansa kuulisi sanat, jotka hän puhuisi sille.

Mosiah 2

And it came to pass that after Mosiah had done as his father had commanded him, and had made a proclamation throughout all the land, that the people gathered themselves together throughout all the land, that they might go up to the temple to hear the words which king Benjamin should speak unto them.

And there were a great number, even so many that they did not number them; for they had multiplied exceedingly and waxed great in the land.

And they also took of the firstlings of their flocks, that they might offer sacrifice and burnt offerings according to the law of Moses;

And also that they might give thanks to the Lord their God, who had brought them out of the land of Jerusalem, and who had delivered them out of the hands of their enemies, and had appointed just men to be their teachers, and also a just man to be their king, who had established peace in the land of Zarahemla, and who had taught them to keep the commandments of God, that they might rejoice and be filled with love towards God and all men.

And it came to pass that when they came up to the temple, they pitched their tents round about, every man according to his family, consisting of his wife, and his sons, and his daughters, and their sons, and their daughters, from the eldest down to the youngest, every family being separate one from another.

And they pitched their tents round about the temple, every man having his tent with the door thereof towards the temple, that thereby they might remain in their tents and hear the words which king Benjamin should speak unto them;

For the multitude being so great that king Benjamin could not teach them all within the walls of the temple, therefore he caused a tower to be erected, that thereby his people might hear the words which he should speak unto them.

8 Ja tapahtui, että hän alkoi puhua kansallensa tornista; eivätkä he kaikki voineet kuulla hänen sanojaan väkijoukon suuruuden tähden; sen tähden hän kirjoitutti ne sanat, jotka hän puhui, ja lähetti ne niiden keskuuteen, jotka eivät olleet hänen äänensä kuuluvilla, jotta hekin saisivat hänen sanansa.

9 Ja nämä ovat ne sanat, jotka hän puhui ja kirjoitutti, sanoen: Veljeni, kaikki te, jotka olette kokoontuneet yhteen, te jotka voitte kuulla minun sanani, jotka puhun teille tänä päivänä; sillä minä en ole käskenyt teitä tulemaan tänne ylös suhtautuaksenne kevytmielisesti niihin sanoihin, jotka minä puhun, vaan jotta te kuuntelisitte minua ja aukaisisitte korvanne, jotta kuulisitte, ja sydämenne, jotta ymmärtäisitte, ja mielenne, jotta Jumalan salaisuudet voitaisiin paljastaa nähdäksenne.

10 Minä en ole käskenyt teitä tulemaan tänne ylös, jotta te pelkäisitte minua tai jotta te ajattelisitte, että minä itse olen enemmän kuin kuolevainen ihminen.

11 Vaan minä olen teidän kaltaisenne, altis kaikenlaisille ruumiin ja mielen heikkouksille; kuitenkin tämä kansa on valinnut ja isäni on vihkinyt minut, ja Herran käsi on sallinut minun olla tämän kansan hallitsijana ja kuninkaana; ja hänen verraton voimansa on suojellut ja varjellut minua palvellekseni teitä koko siitä väkevyyydestä, mielestä ja voimasta, jonka Herra on suonut minulle.

12 Minä sanon teille, että koska minun on sallittu viettää elämäni päivät teidän palveluksessanne aina tähän aikaan asti, enkä ole tavoitellut teiltä kultaa enkä hopeaa enkä minkäänlaisia rikkauksia;

13 enkä ole sallinut teitä suljettavan vankityrmiin, enkä teidän tekevän toisistanne orjia, enkä murhaavan tai ryöstävän tai varastavan tai tekevän aviorikoksia, enkä tosiaankaan ole sallinut teidän harjoittaa minkäänlaista jumalattomuutta, vaan olen opettanut teille, että teidän tulee pitää Herran käskyt kaikessa, mitä hän on käskenyt teidän tehdä –

And it came to pass that he began to speak to his people from the tower; and they could not all hear his words because of the greatness of the multitude; therefore he caused that the words which he spake should be written and sent forth among those that were not under the sound of his voice, that they might also receive his words.

And these are the words which he spake and caused to be written, saying: My brethren, all ye that have assembled yourselves together, you that can hear my words which I shall speak unto you this day; for I have not commanded you to come up hither to trifle with the words which I shall speak, but that you should hearken unto me, and open your ears that ye may hear, and your hearts that ye may understand, and your minds that the mysteries of God may be unfolded to your view.

I have not commanded you to come up hither that ye should fear me, or that ye should think that I of myself am more than a mortal man.

But I am like as yourselves, subject to all manner of infirmities in body and mind; yet I have been chosen by this people, and consecrated by my father, and was suffered by the hand of the Lord that I should be a ruler and a king over this people; and have been kept and preserved by his matchless power, to serve you with all the might, mind and strength which the Lord hath granted unto me.

I say unto you that as I have been suffered to spend my days in your service, even up to this time, and have not sought gold nor silver nor any manner of riches of you;

Neither have I suffered that ye should be confined in dungeons, nor that ye should make slaves one of another, nor that ye should murder, or plunder, or steal, or commit adultery; nor even have I suffered that ye should commit any manner of wickedness, and have taught you that ye should keep the commandments of the Lord, in all things which he hath commanded you—

- 14 ja minä olen tosiaankin itse tehnyt työtä omin käsin palvelukseni teitä ja jotta teitä ei rasitettaisi veroilla ja jotta teidän päällenne ei tulisi mitään, mikä olisi raskasta kantaa – ja kaikesta tästä, mitä olen puhunut, te itse olette todistajina tänä päivänä.
- 15 Kuitenkaan, veljeni, en ole tehnyt tätä kerskuakse-
ni, enkä kerro tätä syyttääkseni sillä teitä, vaan ker-
ron teille tämän, jotta te tietäisitte, että minä voin
vastata puhtaalla omallatunnolla Jumalan edessä tä-
nä päivänä.
- 16 Katso, minä sanon teille, että sanoessani teille viet-
täneeni elinaikani teidän palveluksessanne, en halua
kerskua, sillä minä olen ollut vain Jumalan palveluk-
sessa.
- 17 Ja katso, minä kerron teille tämän, jotta te oppisit-
te viisautta; jotta oppisitte, että kun olette lähim-
mäistenne palveluksessa, olette pelkästään
Jumalanne palveluksessa.
- 18 Katso, te olette kutsuneet minua kuninkaaksenne;
ja jos minä, jota te kutsutte kuninkaaksenne, teen
työtä palvelukseni teitä, niin eikö teidän pitäisi teh-
dä työtä palveluksenne toisianne?
- 19 Ja myös katso, jos minä, jota te kutsutte kunin-
kaaksenne, ja joka on viettänyt elämänsä päivät tei-
dän palveluksessanne ja ollut kuitenkin Jumalan
palveluksessa, ansaitsen mitään kiitosta teiltä, oi
kuinka teidän pitäisikään kiittää taivaallista
Kuningastanne!
- 20 Minä sanon teille, veljeni, että vaikka te antaisitte
kaiken kiitoksen ja ylistyksen, mihin koko sielunne
kykenee, sille Jumalalle, joka on luonut teidät ja on
suojeleut ja varjellut teitä ja on antanut teille aiheita
riemuita ja on suonut teidän elää rauhassa keske-
nänne –
- 21 minä sanon teille, että vaikka te palvelisitte häntä,
joka on luonut teidät alusta alkaen ja varjelee teitä
päivästä päivään suomalla teille hengen, jotta te voi-
sitte elää ja liikkua ja toimia oman tahtonne mukai-
sesti, ja vieläpä ylläpitämällä teitä hetkestä toiseen –
minä sanon, että vaikka te palvelisitte häntä koko
täydestä sielustanne, te olisitte kuitenkin arvottomia
palvelijoita.

And even I, myself, have labored with mine own hands that I might serve you, and that ye should not be laden with taxes, and that there should nothing come upon you which was grievous to be borne—and of all these things which I have spoken, ye yourselves are witnesses this day.

Yet, my brethren, I have not done these things that I might boast, neither do I tell these things that thereby I might accuse you; but I tell you these things that ye may know that I can answer a clear conscience before God this day.

Behold, I say unto you that because I said unto you that I had spent my days in your service, I do not desire to boast, for I have only been in the service of God.

And behold, I tell you these things that ye may learn wisdom; that ye may learn that when ye are in the service of your fellow beings ye are only in the service of your God.

Behold, ye have called me your king; and if I, whom ye call your king, do labor to serve you, then ought not ye to labor to serve one another?

And behold also, if I, whom ye call your king, who has spent his days in your service, and yet has been in the service of God, do merit any thanks from you, O how you ought to thank your heavenly King!

I say unto you, my brethren, that if you should render all the thanks and praise which your whole soul has power to possess, to that God who has created you, and has kept and preserved you, and has caused that ye should rejoice, and has granted that ye should live in peace one with another—

I say unto you that if ye should serve him who has created you from the beginning, and is preserving you from day to day, by lending you breath, that ye may live and move and do according to your own will, and even supporting you from one moment to another—I say, if ye should serve him with all your whole souls yet ye would be unprofitable servants.

22 Ja katso, hän ei vaadi teiltä muuta kuin että pidätte hänen käskynsä; ja hän on luvannut teille, että jos te pidätte hänen käskynsä, te menestytte maassa; eikä hän koskaan poikkea siitä, mitä hän on sanonut; sen tähden, jos te pidätte hänen käskynsä, hän siunaa teitä ja antaa teidän menestyä.

23 Ja nyt, ensiksikin hän on luonut teidät ja suonut teille teidän elämänne, josta te olette hänelle velkaa.

24 Ja toiseksi hän vaatii, että te teette, niin kuin hän on käskennyt teitä, minkä vuoksi hän siunaa teitä heti, jos niin teette; ja sen tähden hän on maksanut teille. Ja te olette yhä velkaa hänelle ja olette ja tulette olemaan aina ja ikuisesti; mitä kerskailemista teillä siis on?

25 Ja nyt minä kysyn: Voitteko te sanoa mitään itsestänne? Minä vastaan teille: Ette. Te ette voi sanoa olevanne edes sen veroisia kuin maan tomu; kuitenkin teidät luotiin maan tomusta; mutta katso, se kuuluu hänelle, joka teidät loi.

26 Enkä minä, tosiaanakaan minä, jota te kutsutte kuninkaaksenne, ole yhtään parempi kuin te itse olette, sillä minäkin olen tomusta. Ja te näette, että minä olen vanha ja luovutan kohta tämän kuolevaisen ruumiin äidillensä maalle.

27 Ja nyt, kuten sanoin teille palvelleeni teitä vaeltaen puhtaalla omallatunnolla Jumalan edessä, niin olen tällä hetkellä käskennyt teidän kokoontua yhteen, jotta minut voitaisiin havaita nuhteettomaksi ja jotta teidän verenne ei tulisi minun päälleni, kun seison Jumalan tuomittavana siitä, mitä käskyjä hän on antanut teistä minulle.

28 Minä sanon teille, että olen käskennyt teidän kokoontua yhteen, jotta voisin puhdistaa vaatteeni teidän verestänne tänä ajankohtana, kun menen kohta hautaani, jotta voisin mennä rauhassa ja kuolematon henkeni voisi yhtyä ylhäisten kuorojen lauluun oikeamielisen Jumalan ylistykseksi.

29 Ja edelleen minä sanon teille, että olen käskennyt teidän kokoontua yhteen, jotta voisin julistaa teille, etten minä voi enää olla teidän opettajanne enkä teidän kuninkaanne;

And behold, all that he requires of you is to keep his commandments; and he has promised you that if ye would keep his commandments ye should prosper in the land; and he never doth vary from that which he hath said; therefore, if ye do keep his commandments he doth bless you and prosper you.

And now, in the first place, he hath created you, and granted unto you your lives, for which ye are indebted unto him.

And secondly, he doth require that ye should do as he hath commanded you; for which if ye do, he doth immediately bless you; and therefore he hath paid you. And ye are still indebted unto him, and are, and will be, forever and ever; therefore, of what have ye to boast?

And now I ask, can ye say aught of yourselves? I answer you, Nay. Ye cannot say that ye are even as much as the dust of the earth; yet ye were created of the dust of the earth; but behold, it belongeth to him who created you.

And I, even I, whom ye call your king, am no better than ye yourselves are; for I am also of the dust. And ye behold that I am old, and am about to yield up this mortal frame to its mother earth.

Therefore, as I said unto you that I had served you, walking with a clear conscience before God, even so I at this time have caused that ye should assemble yourselves together, that I might be found blameless, and that your blood should not come upon me, when I shall stand to be judged of God of the things whereof he hath commanded me concerning you.

I say unto you that I have caused that ye should assemble yourselves together that I might rid my garments of your blood, at this period of time when I am about to go down to my grave, that I might go down in peace, and my immortal spirit may join the choirs above in singing the praises of a just God.

And moreover, I say unto you that I have caused that ye should assemble yourselves together, that I might declare unto you that I can no longer be your teacher, nor your king;

30 sillä tälläkin hetkellä koko ruumiini vapisee tavat-
tomasti yrittäessäni puhua teille; mutta Herra
Jumala vahvistaa minua ja on sallinut minun puhua
teille ja on käskenyt minun julistaa teille tänä päivä-
nä, että poikani Moosia on teidän kuninkaanne ja
hallitsijanne.

31 Ja nyt, veljeni, minä tahdon teidän tekevän, niin
kuin olette tähänkin asti tehneet. Niin kuin olette pi-
täneet minun käskyni ja myös isäni käskyt ja olette
menestyneet ja olette varjeltuneet joutumasta vihol-
listenne käsiin, niin jos te samoin pidätte poikani
käskyt eli Jumalan käskyt, jotka annetaan teille hä-
nen kauttaan, te menestytte maassa, eikä teidän vi-
hollisillanne ole teihin valtaa.

32 Mutta oi kansani, varo, ettei keskuudessasi synny
kiistoja ja ettet tahdo totella pahaa henkeä, josta isä-
ni Moosia puhui.

33 Sillä katso, rangaistus on langetettu sille, joka tah-
too totella tuota henkeä; sillä jos hän tahtoo totella
häntä ja pysyy ja kuolee synneissään, hän juo tuo-
mion omalle sielulle; sillä hän saa palkakseen
ikuisen rangaistuksen, koska on rikkonut Jumalan
lakia vastoin omaa tietoaan.

34 Minä sanon teille, ettei joukossanne ole ketään –
paitsi pienet lapsenne, joille ei ole opetettu näitä
asioita – joka ei tiedä, että teidän ikuisena velkanan-
ne taivaalliselle Isällemme on antaa hänelle kaikki,
mitä teillä on ja mitä olette; ja teille on myös opetettu
aikakirjoista, jotka sisältävät pyhien profeettojen pu-
humat profetiat aina siihen aikaan asti, kun meidän
isämme Lehi lähti Jerusalemissa;

35 ja myös kaikesta, mitä isämme ovat puhuneet tä-
hän asti. Ja vielä, katso, he puhuivat sitä, mistä he
saivat Herralta käskyn; sen tähden ne ovat oikeat ja
todet.

36 Ja nyt, minä sanon teille, veljeni, että jos te sen jäl-
keen, kun te tiedätte ja teille on opetettu kaikki tä-
mä, rikotte ja toimitte vastoin sitä, mitä on puhuttu,
niin te vetäydytte pois Herran Hengestä, niin ettei
sillä voi olla sijaa teissä teidän opastamisesenne vii-
sauden poluilla, jotta voisitte saada siunausta ja me-
nestystä ja varjelusta –

For even at this time, my whole frame doth trem-
ble exceedingly while attempting to speak unto you;
but the Lord God doth support me, and hath suffered
me that I should speak unto you, and hath com-
manded me that I should declare unto you this day,
that my son Mosiah is a king and a ruler over you.

And now, my brethren, I would that ye should do
as ye have hitherto done. As ye have kept my com-
mandments, and also the commandments of my fa-
ther, and have prospered, and have been kept from
falling into the hands of your enemies, even so if ye
shall keep the commandments of my son, or the
commandments of God which shall be delivered
unto you by him, ye shall prosper in the land, and
your enemies shall have no power over you.

But, O my people, beware lest there shall arise
contentions among you, and ye list to obey the evil
spirit, which was spoken of by my father Mosiah.

For behold, there is a wo pronounced upon him
who listeth to obey that spirit; for if he listeth to obey
him, and remaineth and dieth in his sins, the same
drinketh damnation to his own soul; for he receiveth
for his wages an everlasting punishment, having
transgressed the law of God contrary to his own
knowledge.

I say unto you, that there are not any among you,
except it be your little children that have not been
taught concerning these things, but what knoweth
that ye are eternally indebted to your heavenly
Father, to render to him all that you have and are;
and also have been taught concerning the records
which contain the prophecies which have been spo-
ken by the holy prophets, even down to the time our
father, Lehi, left Jerusalem;

And also, all that has been spoken by our fathers
until now. And behold, also, they spake that which
was commanded them of the Lord; therefore, they
are just and true.

And now, I say unto you, my brethren, that after
ye have known and have been taught all these
things, if ye should transgress and go contrary to that
which has been spoken, that ye do withdraw your-
selves from the Spirit of the Lord, that it may have no
place in you to guide you in wisdom's paths that ye
may be blessed, prospered, and preserved—

37 minä sanon teille, että ihminen, joka näin tekee, kapinoi avoimesti Jumalaa vastaan; sen tähden hän tahtoo totella paha henkeä ja tulee kaiken vanhurskauden viholliseksi; sen tähden Herralla ei ole sijaa hänessä, sillä hän ei asu epäpyhissä temppeleissä.

38 Sen tähden, ellei se ihminen tee parannusta vaan pysyy ja kuolee Jumalan vihollisena, jumalallisen oikeuden mukaisuuden vaatimukset herättävät hänen kuolemattoman sielunsa elävään tietoisuuteen omasta syyllisyydestään, mikä saa hänet vetäytymään pois Herran luota ja täyttää hänen rintansa syyllisyydellä ja tuskalla ja piinalla, mikä on kuin sammumaton tuli, jonka liekki kohoaa ylös aina ja ikuisesti.

39 Ja nyt minä sanon teille, ettei armolla ole oikeutta siihen ihmiseen; sen tähden hänen lopullinen tuomionsa on kestävä milloinkaan päättymätöntä piinaa.

40 Oi, kaikki te vanhat miehet ja myös te nuoret miehet ja te pienet lapset, jotka voitte ymmärtää sanani, sillä minä olen puhunut teille selkeästi, jotta te voisitte ymmärtää: Minä rukoilen, että te heräisitte muistamaan niiden kauhean tilanteen, jotka ovat langenneet rikkomukseen.

41 Ja edelleen minä tahdon teidän ajattelevan niiden siunattua ja onnellista tilaa, jotka pitävät Jumalan käskyt. Sillä katso, he ovat siunattuja kaikessa, sekä ajallisessa että hengellisessä; ja jos he pysyvät uskollisina loppuun asti, heidät otetaan vastaan taivaaseen, niin että he voivat siten asua Jumalan luona milloinkaan päättymättömän onnen tilassa. Oi muistakaa, muistakaa, että nämä asiat ovat totta; sillä Herra Jumala on ne puhunut.

I say unto you, that the man that doeth this, the same cometh out in open rebellion against God; therefore he listeth to obey the evil spirit, and becometh an enemy to all righteousness; therefore, the Lord has no place in him, for he dwelleth not in unholy temples.

Therefore if that man repenteth not, and remaineth and dieth an enemy to God, the demands of divine justice do awaken his immortal soul to a lively sense of his own guilt, which doth cause him to shrink from the presence of the Lord, and doth fill his breast with guilt, and pain, and anguish, which is like an unquenchable fire, whose flame ascendeth up forever and ever.

And now I say unto you, that mercy hath no claim on that man; therefore his final doom is to endure a never-ending torment.

O, all ye old men, and also ye young men, and you little children who can understand my words, for I have spoken plainly unto you that ye might understand, I pray that ye should awake to a remembrance of the awful situation of those that have fallen into transgression.

And moreover, I would desire that ye should consider on the blessed and happy state of those that keep the commandments of God. For behold, they are blessed in all things, both temporal and spiritual; and if they hold out faithful to the end they are received into heaven, that thereby they may dwell with God in a state of never-ending happiness. O remember, remember that these things are true; for the Lord God hath spoken it.

Moosia 3

- 1 Ja jälleen, veljeni, minä haluan kiinnittää huomiotanne, sillä minulla on vielä vähän puhuttavaa teille; sillä katso, minulla on sanottavaa teille siitä, mikä on tuleva.
- 2 Ja ne asiat, joista minä teille kerron, on minulle ilmaissut enkeli Jumalan luota. Ja hän sanoi minulle: Herää; ja minä heräsin, ja katso, hän seiso i edessäni.
- 3 Ja hän sanoi minulle: Herää ja kuule sanat, jotka minä sinulle sanon; sillä katso, minä olen tullut ilmoittamaan sinulle suuren ilon ilosanomaa.
- 4 Sillä Herra on kuullut sinun rukouksesi ja punninnut sinun vanhurskautesi ja on lähettänyt minut ilmoittamaan sinulle, jotta riemuitsisit ja jotta sinä julistaisit kansallesi, että sekin täytyisi ilosta.
- 5 Sillä katso, aika tulee, eikä ole kaukana, jolloin Herra Kaikkivaltias, joka hallitsee, joka oli ja on kaikesta iankaikkisuudesta kaikkeen iankaikkisuuteen, tulee voimassa alas taivaasta ihmislasten keskuuteen ja asuu tomumajassa ja kulkee ihmisten keskuudessa tehden voimallisia ihmeitä, kuten parantaen sairaita, herättäen kuolleita, saaden rammat kävelemään, sokeat saamaan näkönsä ja kuurot kuulemaan ja parantaen kaikenlaisia tauteja.
- 6 Ja hän on ajava ulos riivaajia eli pahoja henkiä, jotka asuvat ihmislasten sydämessä.
- 7 Ja katso, hän on kärsivä koetuksia ja ruumiin tuskaa, nälkää, janoa ja uupumusta, jopa enemmän kuin ihminen voi kärsiä kuolematta; sillä katso, veri tihkuu jokaisesta huokosesta, niin suuri on oleva hänen piinansa hänen kansansa jumalattomuuden ja iljetysten tähden.
- 8 Ja hänen nimensä on oleva Jeesus Kristus, Jumalan Poika, taivaan ja maan Isä, kaiken Luoja alusta asti; ja hänen äitinsä nimi on oleva Maria.
- 9 Ja katso, hän tulee omiensa luokse, jotta pelastus voisi tulla ihmislapsille, niin, uskon kautta hänen nimensä; ja kaiken tämän jälkeenkin he pitävät häntä ihmisenä ja sanovat, että hänessä on riivaaja, ja ruoskivat häntä ja ristiinnaulitsevat hänet.

Mosiah 3

And again my brethren, I would call your attention, for I have somewhat more to speak unto you; for behold, I have things to tell you concerning that which is to come.

And the things which I shall tell you are made known unto me by an angel from God. And he said unto me: Awake; and I awoke, and behold he stood before me.

And he said unto me: Awake, and hear the words which I shall tell thee; for behold, I am come to declare unto you the glad tidings of great joy.

For the Lord hath heard thy prayers, and hath judged of thy righteousness, and hath sent me to declare unto thee that thou mayest rejoice; and that thou mayest declare unto thy people, that they may also be filled with joy.

For behold, the time cometh, and is not far distant, that with power, the Lord Omnipotent who reigneth, who was, and is from all eternity to all eternity, shall come down from heaven among the children of men, and shall dwell in a tabernacle of clay, and shall go forth amongst men, working mighty miracles, such as healing the sick, raising the dead, causing the lame to walk, the blind to receive their sight, and the deaf to hear, and curing all manner of diseases.

And he shall cast out devils, or the evil spirits which dwell in the hearts of the children of men.

And lo, he shall suffer temptations, and pain of body, hunger, thirst, and fatigue, even more than man can suffer, except it be unto death; for behold, blood cometh from every pore, so great shall be his anguish for the wickedness and the abominations of his people.

And he shall be called Jesus Christ, the Son of God, the Father of heaven and earth, the Creator of all things from the beginning; and his mother shall be called Mary.

And lo, he cometh unto his own, that salvation might come unto the children of men even through faith on his name; and even after all this they shall consider him a man, and say that he hath a devil, and shall scourge him, and shall crucify him.

- 10 Ja hän on nouseva kolmantena päivänä kuolleista; ja katso, hän seisoo tuomitsemassa maailmaa; ja katso, kaikki tämä tapahtuu, jotta ihmislapsia kohtaisi vanhurskas tuomio.
- 11 Sillä katso, ja myöskin hänen verensä sovittaa niiden synnit, jotka ovat langenneet Aadamin rikkomuksen tähden, jotka ovat kuolleet tuntematta Jumalan tahtoa heitä kohtaan tai jotka ovat tehneet syntiä tietämättään.
- 12 Mutta voi, voi sitä, joka tietää, että hän kapinoi Jumalaa vastaan! Sillä pelastus ei tule kenellekään sellaiselle, paitsi parannuksen ja uskon kautta Herraan Jeesukseen Kristukseen.
- 13 Ja Herra Jumala on lähettänyt pyhiä profeettojaan kaikkien ihmislasten keskuuteen julistamaan näitä asioita jokaiselle suvulle, kansakunnalle ja kielelle, niin että siten kaikki, jotka uskovat, että Kristus on tuleva, saisivat syntinsä anteeksi ja voisivat riemuita tavattoman suuresti iloiten, aivan kuin hän olisi jo tullut heidän keskuuteensa.
- 14 Mutta Herra Jumala näki, että hänen kansansa oli uppiniskainen kansa, ja hän antoi sille lain, nimittäin Mooseksen lain.
- 15 Ja monia merkkejä ja ihmeitä ja vertauskuvia ja kuvajaisia hän näytti sille tulemisestaan; ja myös pyhät profeetat puhuivat sille hänen tulemisestaan; ja kuitenkin se paadutti sydämensä eikä ymmärtänyt, ettei Mooseksen laki hyödytä mitään paitsi hänen verensä sovituksen kautta.
- 16 Ja vaikka olisikin mahdollista, että pienet lapset voisivat tehdä syntiä, he eivät voisi pelastua; mutta minä sanon sinulle, että he ovat siunattuja; sillä katso, samoin kuin he Aadamin tähden eli luonnostaan lankeavat, samoin Kristuksen veri sovittaa heidän syntinsä.
- 17 Ja edelleen minä sanon sinulle, ettei muuta nimeä anneta eikä mitään muuta keinoa eikä tapaa, jonka kautta pelastus voi tulla ihmislapsille, kuin vain Kristuksen, Herran Kaikkivaltiaan nimessä ja nimen kautta.

And he shall rise the third day from the dead; and behold, he standeth to judge the world; and behold, all these things are done that a righteous judgment might come upon the children of men.

For behold, and also his blood atoneth for the sins of those who have fallen by the transgression of Adam, who have died not knowing the will of God concerning them, or who have ignorantly sinned.

But wo, wo unto him who knoweth that he rebelleth against God! For salvation cometh to none such except it be through repentance and faith on the Lord Jesus Christ.

And the Lord God hath sent his holy prophets among all the children of men, to declare these things to every kindred, nation, and tongue, that thereby whosoever should believe that Christ should come, the same might receive remission of their sins, and rejoice with exceedingly great joy, even as though he had already come among them.

Yet the Lord God saw that his people were a stiff-necked people, and he appointed unto them a law, even the law of Moses.

And many signs, and wonders, and types, and shadows showed he unto them, concerning his coming; and also holy prophets spake unto them concerning his coming; and yet they hardened their hearts, and understood not that the law of Moses availeth nothing except it were through the atonement of his blood.

And even if it were possible that little children could sin they could not be saved; but I say unto you they are blessed; for behold, as in Adam, or by nature, they fall, even so the blood of Christ atoneth for their sins.

And moreover, I say unto you, that there shall be no other name given nor any other way nor means whereby salvation can come unto the children of men, only in and through the name of Christ, the Lord Omnipotent.

- 18 Sillä katso, hän tuomitsee, ja hänen tuomionsa on oikeudenmukainen; eikä lapsi, joka lapsuudessaan kuolee, huku; mutta ihmiset juovat tuomion omalle sielulle, elleivät he nöyryy ja tule pienten lasten kaltaisiksi ja usko, että pelastus oli ja on ja on tuleva Kristuksen, Herran Kaikkivaltiaan sovituseressä ja sen kautta.
- 19 Sillä luonnollinen ihminen on Jumalan vihollinen ja on ollut Aadamin lankeemuksesta asti ja on oleva aina ja ikuisesti, ellei hän taivu Pyhän Hengen kutsuun ja riisu päältään luonnollista ihmistä ja tule pyhäksi Kristuksen, Herran sovituksen kautta ja tule lapsen kaltaiseksi, alistuvaksi, sävyisäksi, nöyräksi, kärsivälliseksi, sellaiseksi, joka on täynnä rakkautta ja halukas alistumaan kaikkeen, mitä Herra näkee hyväksi panna hänen kannettavakseen, niin kuin lapsi alistuu isänsä tahtoon.
- 20 Ja edelleen minä sanon sinulle, että on tuleva aika, jolloin tieto Vapahtajasta leviää kautta jokaisen kansakunnan, suvun, kielen ja kansan.
- 21 Ja katso, kun se aika tulee, ei ketään paitsi pienet lapset havaita nuhteettomiksi Jumalan edessä muuten kuin parannuksen ja uskon kautta Herran Jumalan Kaikkivaltiaan nimeen.
- 22 Eikä nytkään, kun olet opettanut kansallesi sen, mitä Herra, sinun Jumalasi, on käskenyt sinun opettaa, ei silloinkaan heitä havaita sen nuhteettomammiksi Jumalan silmissä, vaan ainoastaan niiden sanojen mukaisesti, jotka minä olen sinulle puhunut.
- 23 Ja nyt minä olen puhunut ne sanat, jotka Herra Jumala on käskenyt minun puhua.
- 24 Ja näin sanoo Herra: Ne ovat selvänä todistuksena tätä kansaa vastaan tuomiopäivänä; ja niiden mukaan se tuomitaan, kukin tekojensa mukaan, olivatpa ne hyviä tai olivatpa ne pahoja.
- 25 Ja jos ne ovat pahoja, heidät jätetään oman syyllisyytensä ja iljetystensä kauhean näkymän valtaan, mikä saa heidät vetäytymään pois Herran luota kurjuuden ja loputtoman piinan tilaan, josta he eivät enää voi palata; sen tähden he ovat juoneet tuomion omalle sielullensa.

For behold he judgeth, and his judgment is just; and the infant perisheth not that dieth in his infancy; but men drink damnation to their own souls except they humble themselves and become as little children, and believe that salvation was, and is, and is to come, in and through the atoning blood of Christ, the Lord Omnipotent.

For the natural man is an enemy to God, and has been from the fall of Adam, and will be, forever and ever, unless he yields to the enticings of the Holy Spirit, and putteth off the natural man and becometh a saint through the atonement of Christ the Lord, and becometh as a child, submissive, meek, humble, patient, full of love, willing to submit to all things which the Lord seeth fit to inflict upon him, even as a child doth submit to his father.

And moreover, I say unto you, that the time shall come when the knowledge of a Savior shall spread throughout every nation, kindred, tongue, and people.

And behold, when that time cometh, none shall be found blameless before God, except it be little children, only through repentance and faith on the name of the Lord God Omnipotent.

And even at this time, when thou shalt have taught thy people the things which the Lord thy God hath commanded thee, even then are they found no more blameless in the sight of God, only according to the words which I have spoken unto thee.

And now I have spoken the words which the Lord God hath commanded me.

And thus saith the Lord: They shall stand as a bright testimony against this people, at the judgment day; whereof they shall be judged, every man according to his works, whether they be good, or whether they be evil.

And if they be evil they are consigned to an awful view of their own guilt and abominations, which doth cause them to shrink from the presence of the Lord into a state of misery and endless torment, from whence they can no more return; therefore they have drunk damnation to their own souls.

26 Sen tähden he ovat juoneet Jumalan vihan maljasta, mistä oikeudenmukaisuus ei voi heitä estää sen enempää kuin se saattoi estää Aadamia lankeamasta, koska hän nautti kiellettyä hedelmää; sen tähden armolla ei voi enää olla oikeutta heihin ikuisesti.

27 Ja heidän piinansa on kuin tuli- ja tulikivijärvi, jonka liekit ovat sammumattomat ja jonka savu kohoaa ylös aina ja ikuisesti. Näin Herra on minua käskenyt. Amen.

Therefore, they have drunk out of the cup of the wrath of God, which justice could no more deny unto them than it could deny that Adam should fall because of his partaking of the forbidden fruit; therefore, mercy could have claim on them no more forever.

And their torment is as a lake of fire and brimstone, whose flames are unquenchable, and whose smoke ascendeth up forever and ever. Thus hath the Lord commanded me. Amen.

Moosia 4

- 1 Ja nyt, tapahtui, että kun kuningas Benjamin oli lakannut puhumasta sanoja, jotka Herran enkeli oli hänelle antanut, niin hän loi katseensa ympärilleen väkijoukkoon, ja katso, se oli langennut maahan, sillä Herran pelko oli vallannut sen.
- 2 Ja se oli nähnyt itsensä omassa lihallisessa tilaansa, jopa maan tomuakin vähäisempänä. Ja he kaikki huusivat kuuluvasti yhteen ääneen sanoen: Oi armahda ja pelasta meidät Kristuksen sovitusveren kautta, niin että me saisimme syntimme anteeksi ja sydämemme voisi puhdistua; sillä me uskomme Jeesukseen Kristukseen, Jumalan Poikaan, joka loi taivaan ja maan ja kaiken ja joka on tuleva alas ihmislusten keskuuteen.
- 3 Ja tapahtui, että kun he olivat puhuneet nämä sanat, Herran Henki tuli heidän päällensä, ja he täytyivät ilosta saatuaan anteeksiannon synneistään ja saatuaan omantunnonrauhan suuren uskon tähden, joka heillä oli Jeesukseen Kristukseen, joka oli tuleva niiden sanojen mukaisesti, jotka kuningas Benjamin oli puhunut heille.
- 4 Ja kuningas Benjamin aukaisi jälleen suunsa ja alkoi puhua heille sanoen: Ystäväni ja veljeni, sukuni ja kansani, haluan jälleen kiinnittää huomioltanne, jotta voisitte kuulla ja ymmärtää loput sanoistani, jotka puhun teille.
- 5 Sillä katso, jos tieto Jumalan hyvydestä on tällä hetkellä herättänyt teidät tietoisuuteen omasta mitättömydestänne ja arvottomasta ja langenneesta tilastanne –
- 6 minä sanon teille, että jos te olette tulleet tuntemaan Jumalan hyvyden ja hänen verrattoman voimansa ja hänen viisautensa ja hänen kärsivällisyytensä ja hänen pitkämielisyytensä ihmislapsia kohtaan, ja myös sen sovituksen, joka on ollut valmistettuna maailman perustamisesta asti, jotta pelastus sitten tulisi sille, joka panisi turvansa Herraan ja pitäisi tarkoin hänen käskynsä ja pysyisi uskossa aina elämänsä loppuun asti; tarkoitan kuolevaisen ruumiin elämää –

Mosiah 4

And now, it came to pass that when king Benjamin had made an end of speaking the words which had been delivered unto him by the angel of the Lord, that he cast his eyes round about on the multitude, and behold they had fallen to the earth, for the fear of the Lord had come upon them.

And they had viewed themselves in their own carnal state, even less than the dust of the earth. And they all cried aloud with one voice, saying: O have mercy, and apply the atoning blood of Christ that we may receive forgiveness of our sins, and our hearts may be purified; for we believe in Jesus Christ, the Son of God, who created heaven and earth, and all things; who shall come down among the children of men.

And it came to pass that after they had spoken these words the Spirit of the Lord came upon them, and they were filled with joy, having received a remission of their sins, and having peace of conscience, because of the exceeding faith which they had in Jesus Christ who should come, according to the words which king Benjamin had spoken unto them.

And king Benjamin again opened his mouth and began to speak unto them, saying: My friends and my brethren, my kindred and my people, I would again call your attention, that ye may hear and understand the remainder of my words which I shall speak unto you.

For behold, if the knowledge of the goodness of God at this time has awakened you to a sense of your nothingness, and your worthless and fallen state—

I say unto you, if ye have come to a knowledge of the goodness of God, and his matchless power, and his wisdom, and his patience, and his long-suffering towards the children of men; and also, the atonement which has been prepared from the foundation of the world, that thereby salvation might come to him that should put his trust in the Lord, and should be diligent in keeping his commandments, and continue in the faith even unto the end of his life, I mean the life of the mortal body—

- 7 minä sanon, että tämä on ihminen, joka saa pelastuksen sovituksen kautta, joka on ollut valmistettuna maailman perustamisesta asti koko ihmissuvulle, kaikille, jotka koskaan ovat olleet Aadamin lankeemuksesta alkaen tai jotka ovat tai jotka koskaan tulevat olemaan, aina maailman loppuun asti.
- 8 Ja tämä on se tapa, jolla pelastus tulee. Eikä ole muuta pelastusta kuin tämä, josta on puhuttu; eikä ole muita ehtoja, joilla ihminen voi pelastua, kuin ne ehdot, joista olen kertonut teille.
- 9 Uskokaa Jumalaan; uskokaa, että hän on ja että hän on luonut kaiken sekä taivaassa että maan päällä; uskokaa, että hänellä on kaikki viisaus ja kaikki valta sekä taivaassa että maan päällä; uskokaa, että ihminen ei käsitä kaikkea, minkä Herra voi käsittää.
- 10 Ja vielä, uskokaa, että teidän täytyy tehdä parannus synneistänne ja hylätä ne ja nöyryyä Jumalan edessä, ja pyytäkää vilpittömin sydämin, että hän antaa teille anteeksi; ja nyt, jos uskotte kaiken tämän, katsokaa että teette sen.
- 11 Ja vielä minä sanon teille, niin kuin olen sanonut ennenkin, että koska olette tulleet tuntemaan Jumalan kirkkauden, tai jos olette tunteneet hänen hyvyttään tai maistaneet hänen rakkauttaan ja olette saaneet syntinne anteeksi, mikä saa teidän sielussanne aikaan näin tavattoman suuren ilon, niin minä tahdon teidän muistavan ja pitävän aina muistissa Jumalan suuruuden ja oman mitättömyytenne ja hänen hyvytensä ja pitkämielisyytensä teitä ansiottomia luotuja kohtaan ja nöyryvän aina nöyryyden syvyysiin asti, huutaen avuksi Herran nimeä päivittäin ja pysyen lujina uskossa siihen, mikä on tuleva, minkä enkelin suu puhui.
- 12 Ja katso, minä sanon teille, että jos te tämän teette, te saatte aina riemuita ja olla täynnä Jumalan rakkautta ja säilyttää aina syntienne anteeksiannon; ja te kehitytte hänen kirkkautensa tuntemisessa, joka teidät loi, eli sen tuntemisessa, mikä on oikeaa ja totta.
- 13 Eikä teillä ole halua vahingoittaa toisianne vaan elää rauhassa ja kohdella jokaista sen mukaan kuin hän ansaitsee.

I say, that this is the man who receiveth salvation, through the atonement which was prepared from the foundation of the world for all mankind, which ever were since the fall of Adam, or who are, or who ever shall be, even unto the end of the world.

And this is the means whereby salvation cometh. And there is none other salvation save this which hath been spoken of; neither are there any conditions whereby man can be saved except the conditions which I have told you.

Believe in God; believe that he is, and that he created all things, both in heaven and in earth; believe that he has all wisdom, and all power, both in heaven and in earth; believe that man doth not comprehend all the things which the Lord can comprehend.

And again, believe that ye must repent of your sins and forsake them, and humble yourselves before God; and ask in sincerity of heart that he would forgive you; and now, if you believe all these things see that ye do them.

And again I say unto you as I have said before, that as ye have come to the knowledge of the glory of God, or if ye have known of his goodness and have tasted of his love, and have received a remission of your sins, which causeth such exceedingly great joy in your souls, even so I would that ye should remember, and always retain in remembrance, the greatness of God, and your own nothingness, and his goodness and long-suffering towards you, unworthy creatures, and humble yourselves even in the depths of humility, calling on the name of the Lord daily, and standing steadfastly in the faith of that which is to come, which was spoken by the mouth of the angel.

And behold, I say unto you that if ye do this ye shall always rejoice, and be filled with the love of God, and always retain a remission of your sins; and ye shall grow in the knowledge of the glory of him that created you, or in the knowledge of that which is just and true.

And ye will not have a mind to injure one another, but to live peaceably, and to render to every man according to that which is his due.

14 Ettekä te salli lastenne olevan nälkäisiä tai alastomia; ettekä te salli heidän rikkovan Jumalan lakeja ja taistelevan ja riitelevän keskenään ja palvelevan Perkelettä, joka on synnin mestari tai joka on se paha henki, josta isämme ovat puhuneet, että hän on kaiken vanhurskauden vihollinen.

15 Vaan te opetatte heitä kulkemaan totuuden ja vakavamielisyyden teitä; te opetatte heitä rakastamaan toisiaan ja palvelemaan toisiaan.

16 Ja myös te itse autatte niitä, jotka teidän apuanne tarvitsevat; te annatte omaisuudestanne sille, joka tarvitsee; ettekä te salli kerjäläisen anovan teiltä turhaan ettekä käännytä häntä pois menehtymään.

17 Kenties sinä sanot: Se ihminen on itse aiheuttanut oman kurjuutensa; sen tähden minä estän kättäni enkä anna hänelle ruoastani enkä anna hänelle omaisuudestani, jottei hän kärsisi, sillä hänen rangaistuksensa ovat oikeudenmukaisia –

18 mutta minä sanon sinulle, oi ihminen, että jokaisella, joka näin tekee, on suuri syy tehdä parannus, ja ellei hän tee parannusta siitä, mitä hän on tehnyt, hän hukkuu ikiajoiksi, eikä hänellä ole mitään sijaa Jumalan valtakunnassa.

19 Sillä katso, emmekö me kaikki ole kerjäläisiä? Emmekö me kaikki ole riippuvaisia samasta Olennosta, nimittäin Jumalasta, kaiken sen omaisuuden suhteen, mitä meillä on, sekä ruoan että vaatetuksen ja kullan ja hopean ja kaikkien rikkauksien, joita meillä on kaikenlaisia?

20 Ja katso, juuri tällä hetkellä te olette huutaneet avuksi hänen nimeään ja pyytäneet syntejänne anteeksi. Ja onko hän sallinut teidän pyytää turhaan? Ei; hän on vuodattanut Henkensä teidän päällenne ja on saanut teidän sydämenne täyttymään ilosta ja on saanut teidän suunne mykistymään, niin että ette ole löytäneet sanoja; niin tavattoman suuri oli ilonne.

21 Ja nyt, jos Jumala, joka on luonut teidät ja josta te olette riippuvaisia elämänne ja kaiken sen suhteen, mitä teillä on ja mitä te olette, suo teille mitä oikeaa pyydättekin uskossa, uskoen saavanne, oi kuinka teidän silloin pitäisikään antaa toisillenne siitä omaisuudesta, jota teillä on.

And ye will not suffer your children that they go hungry, or naked; neither will ye suffer that they transgress the laws of God, and fight and quarrel one with another, and serve the devil, who is the master of sin, or who is the evil spirit which hath been spoken of by our fathers, he being an enemy to all righteousness.

But ye will teach them to walk in the ways of truth and soberness; ye will teach them to love one another, and to serve one another.

And also, ye yourselves will succor those that stand in need of your succor; ye will administer of your substance unto him that standeth in need; and ye will not suffer that the beggar putteth up his petition to you in vain, and turn him out to perish.

Perhaps thou shalt say: The man has brought upon himself his misery; therefore I will stay my hand, and will not give unto him of my food, nor impart unto him of my substance that he may not suffer, for his punishments are just—

But I say unto you, O man, whosoever doeth this the same hath great cause to repent; and except he repenteth of that which he hath done he perisheth forever, and hath no interest in the kingdom of God.

For behold, are we not all beggars? Do we not all depend upon the same Being, even God, for all the substance which we have, for both food and raiment, and for gold, and for silver, and for all the riches which we have of every kind?

And behold, even at this time, ye have been calling on his name, and begging for a remission of your sins. And has he suffered that ye have begged in vain? Nay; he has poured out his Spirit upon you, and has caused that your hearts should be filled with joy, and has caused that your mouths should be stopped that ye could not find utterance, so exceedingly great was your joy.

And now, if God, who has created you, on whom you are dependent for your lives and for all that ye have and are, doth grant unto you whatsoever ye ask that is right, in faith, believing that ye shall receive, O then, how ye ought to impart of the substance that ye have one to another.

- 22 Ja jos te arvostelette ihmistä, joka anoo teiltä omaisuuttanne, jotta ei menehtyisi, ja tuomitsette hänet, kuinka paljon oikeudenmukaisempi tulee-kaan olemaan teidän tuomionne siitä, että pidätätte itsellänne omaisuutenne, joka ei kuulu teille vaan Jumalalle, jolle teidän henkennekin kuuluu; ettekä te kuitenkaan ano mitään ettekä tee parannusta siitä, mitä olette tehneet.
- 23 Minä sanon teille: Voi sitä ihmistä, sillä hänen omaisuutensa katoaa hänen mukanaan; ja nyt, minä sanon tämän niille, jotka ovat rikkaita, mitä tulee tämän maailman tavaraan.
- 24 Ja vielä minä sanon köyhille, teille, joilla ei ole mutta on kuitenkin riittävästi pysyäkseen hengissä päivästä päivään; tarkoitan kaikkia teitä, jotka torjutte kerjäläisen, koska teillä ei ole; minä tahdon teidän sanovan sydämässänne näin: Minä en anna, koska minulla ei ole, mutta jos minulla olisi, minä antaisin.
- 25 Ja nyt, jos te sanotte näin sydämässänne, te pysytte syyttöminä; muuten teidät tuomitaan, ja teidän tuomionne on oikeudenmukainen, sillä te himoitsette sitä, mitä ette ole saaneet.
- 26 Ja nyt, näiden asioiden tähden, joista olen teille puhunut – eli säilyttääksenne syntienne anteeksianton päivästä päivään, jotta voisitte vaeltaa syyttöminä Jumalan edessä – minä tahdon teidän antavan omaisuudestanne köyhille, kunkin sen mukaisesti, mitä hänellä on, kuten ruokkimalla nälkäisiä, vaatettamalla alastomia, käymällä katsomassa sairaita ja antamalla heille apua sekä hengellisesti että ajallisesti, heidän puutteensa mukaisesti.
- 27 Ja katsokaa, että tämä kaikki tehdään viisaasti ja järjestyksessä, sillä ihmistä ei vaadita juoksemaan nopeammin kuin hänellä on voimaa. Ja vielä, on tarpeen, että hän on uuttera, jotta hän siten voisi voittaa palkinnon; sen tähden kaikki on tehtävä järjestyksessä.
- 28 Ja minä tahdon teidän muistavan, että jokaisen, joka teidän joukossanne lainaa lähimmäiseltään, tulee palauttaa lainaamansa, niin kuin on sopinut, tai muuten teet syntiä ja saat kenties lähimmäisesikin tekemään syntiä.

And if ye judge the man who putteth up his petition to you for your substance that he perish not, and condemn him, how much more just will be your condemnation for withholding your substance, which doth not belong to you but to God, to whom also your life belongeth; and yet ye put up no petition, nor repent of the thing which thou hast done.

I say unto you, wo be unto that man, for his substance shall perish with him; and now, I say these things unto those who are rich as pertaining to the things of this world.

And again, I say unto the poor, ye who have not and yet have sufficient, that ye remain from day to day; I mean all you who deny the beggar, because ye have not; I would that ye say in your hearts that: I give not because I have not, but if I had I would give.

And now, if ye say this in your hearts ye remain guiltless, otherwise ye are condemned; and your condemnation is just for ye covet that which ye have not received.

And now, for the sake of these things which I have spoken unto you—that is, for the sake of retaining a remission of your sins from day to day, that ye may walk guiltless before God—I would that ye should impart of your substance to the poor, every man according to that which he hath, such as feeding the hungry, clothing the naked, visiting the sick and administering to their relief, both spiritually and temporally, according to their wants.

And see that all these things are done in wisdom and order; for it is not requisite that a man should run faster than he has strength. And again, it is expedient that he should be diligent, that thereby he might win the prize; therefore, all things must be done in order.

And I would that ye should remember, that whosoever among you borroweth of his neighbor should return the thing that he borroweth, according as he doth agree, or else thou shalt commit sin; and perhaps thou shalt cause thy neighbor to commit sin also.

29 Ja lopuksi, minä en voi sanoa teille kaikkea, missä voitte tehdä syntiä, sillä on monenlaisia keinoja ja tapoja, jopa niin monia, etten voi niitä luetella.

30 Mutta tämän verran voin sanoa teille, että ellette valvo itseänne ja ajatuksianne ja sanojanne ja tekojanne ja noudata Jumalan käskyjä ja pysy uskossa siihen, mitä olette kuulleet meidän Herramme tulemisesta, aina elämänne loppuun asti, teidän täytyy hukkuu. Ja nyt, oi ihminen, muista, äläkä huku.

And finally, I cannot tell you all the things whereby ye may commit sin; for there are divers ways and means, even so many that I cannot number them.

But this much I can tell you, that if ye do not watch yourselves, and your thoughts, and your words, and your deeds, and observe the commandments of God, and continue in the faith of what ye have heard concerning the coming of our Lord, even unto the end of your lives, ye must perish. And now, O man, remember, and perish not.

Moosia 5

- 1 Ja nyt, tapahtui, että kun kuningas Benjamin oli puhunut näin kansalleen, hän lähetti sen keskuuteen sanoman haluten tietää kansaltaan, uskoiko se ne sanat, jotka hän oli puhunut sille.
- 2 Ja he kaikki huusivat yhteen ääneen sanoen: Kyllä, me uskomme joka sanan, jonka sinä olet puhunut meille; ja me tiedämme myös niiden varmasti olevan totta Herran Kaikkivaltiaan Hengen tähden, joka on saanut aikaan voimallisen muutoksen meissä eli meidän sydämessämme, niin ettei meillä ole enää halua tehdä pahaa vaan tehdä alati hyvää.
- 3 Ja Jumalan äärettömän hyvyyden ja hänen Henkensä ilmoitusten kautta meillä itsellämmekin on suuria näkyjä siitä, mikä on tuleva; ja jos olisi tarpeen, voisimme profetoida kaikesta.
- 4 Ja meidän uskomme siihen, mitä kuninkaamme on meille puhunut, on johdattanut meidät tähän suureen tietoon, minkä tähden me riemuitsemme näin tavattoman suuresti iloiten.
- 5 Ja me olemme halukkaita tekemään Jumalamme kanssa liiton, että teemme hänen tahtonsa ja olemme kuuliaisia hänen käskyilleen kaikessa, mitä hän meidän kääkee tehdä, kaikkina loppuina elinpäivinäme, jotta emme tuottaisi päällemme milloinkaan päättymätöntä piinaa, niin kuin enkeli on puhunut, jotta emme joisi Jumalan vihan maljasta.
- 6 Ja nyt, nämä ovat ne sanat, jotka kuningas Benjamin toivoi heiltä; ja sen tähden hän sanoi heille: Te olette puhuneet toivomiani sanoja; ja liitto, jonka te olette tehneet, on vanhurskas liitto.
- 7 Ja nyt, sen liiton tähden, jonka olette tehneet, teitä kutsutaan Kristuksen lapsiksi, hänen pojikseen ja hänen tyttäriseen; sillä katso, tänä päivänä hän on hengellisesti synnyttänyt teidät; sillä te sanotte, että teidän sydämenne on muuttunut uskon kautta hänen nimeensä; sen tähden te olette syntyneet hänestä ja olette tulleet hänen pojiksensa ja hänen tyttärissensä.

Mosiah 5

And now, it came to pass that when king Benjamin had thus spoken to his people, he sent among them, desiring to know of his people if they believed the words which he had spoken unto them.

And they all cried with one voice, saying: Yea, we believe all the words which thou hast spoken unto us; and also, we know of their surety and truth, because of the Spirit of the Lord Omnipotent, which has wrought a mighty change in us, or in our hearts, that we have no more disposition to do evil, but to do good continually.

And we, ourselves, also, through the infinite goodness of God, and the manifestations of his Spirit, have great views of that which is to come; and were it expedient, we could prophesy of all things.

And it is the faith which we have had on the things which our king has spoken unto us that has brought us to this great knowledge, whereby we do rejoice with such exceedingly great joy.

And we are willing to enter into a covenant with our God to do his will, and to be obedient to his commandments in all things that he shall command us, all the remainder of our days, that we may not bring upon ourselves a never-ending torment, as has been spoken by the angel, that we may not drink out of the cup of the wrath of God.

And now, these are the words which king Benjamin desired of them; and therefore he said unto them: Ye have spoken the words that I desired; and the covenant which ye have made is a righteous covenant.

And now, because of the covenant which ye have made ye shall be called the children of Christ, his sons, and his daughters; for behold, this day he hath spiritually begotten you; for ye say that your hearts are changed through faith on his name; therefore, ye are born of him and have become his sons and his daughters.

- 8 Ja tässä nimessä teidät tehdään vapaiksi, eikä ole muuta nimeä, jossa teidät voidaan tehdä vapaiksi. Muuta nimeä ei ole annettu, jonka kautta pelastus tulee; sen tähden minä tahdon, että te otatte päällenne Kristuksen nimen, kaikki te, jotka olette tehneet Jumalan kanssa liiton, että olette kuuliaisiksi elämäne loppuun asti.
- 9 Ja tapahtuu, että jokaisen, joka tekee tämän, havaitaan olevan Jumalan oikealla puolella, sillä hän on tunteva sen nimen, jolla häntä kutsutaan; sillä häntä kutsutaan Kristuksen nimellä.
- 10 Ja nyt tapahtuu, että jokaista, joka ei ota Kristuksen nimeä päällensä, on kutsuttava jollakin muulla nimellä; sen tähden hän havaitsee olevansa Jumalan vasemmalla puolella.
- 11 Ja minä tahdon teidän myös muistavan, että tämä on se nimi, jonka minä sanoin antavani teille ja jota ei koskaan pyyhittäisi pois, paitsi rikkomuksen tähden; varokaa sen tähden, että ette riko, jottei nimeä pyyhittäisi pois teidän sydämestänne.
- 12 Minä sanon teille: Minä tahdon, että te muistatte pitää nimen aina sydämeenne kirjoitettuna, jottei teidän havaita olevan Jumalan vasemmalla puolella, vaan te kuulette ja tunnette äänen, jolla teitä kutsutaan, ja myös nimen, jolla hän teitä kutsuu.
- 13 Sillä kuinka ihminen tuntee isännän, jota hän ei ole palvellut ja joka on hänelle vieras ja on kaukana hänen sydämensä ajatuksista ja aikeista?
- 14 Ja vielä, ottaako joku aasin, joka kuuluu hänen lähimmäiselleen, ja pitää sen? Minä sanon teille: Ei; hän ei salli edes sen käyvän laitumella katraidensa joukossa vaan ajaa sen pois ja karkottaa sen. Minä sanon teille, että aivan samoin on oleva teidän laitane, ellette tunne nimeä, jolla teitä kutsutaan.
- 15 Sen tähden minä tahdon teidän olevan lujia ja järkkymättömiä, tekevän aina runsaasti hyviä tekoja, jotta Kristus, Herra Jumala Kaikkivaltias, voi sinetöidä teidät omikseen, niin että teidät voitaisiin johdattaa taivaaseen, jotta saisitte ikuisen pelastuksen ja iankaikkisen elämän hänen viisautensa ja voimansa ja oikeudenmukaisuutensa ja armonsa kautta, joka loi kaiken taivaassa ja maan päällä ja joka on Jumala kaiken yläpuolella. Amen.

And under this head ye are made free, and there is no other head whereby ye can be made free. There is no other name given whereby salvation cometh; therefore, I would that ye should take upon you the name of Christ, all you that have entered into the covenant with God that ye should be obedient unto the end of your lives.

And it shall come to pass that whosoever doeth this shall be found at the right hand of God, for he shall know the name by which he is called; for he shall be called by the name of Christ.

And now it shall come to pass, that whosoever shall not take upon him the name of Christ must be called by some other name; therefore, he findeth himself on the left hand of God.

And I would that ye should remember also, that this is the name that I said I should give unto you that never should be blotted out, except it be through transgression; therefore, take heed that ye do not transgress, that the name be not blotted out of your hearts.

I say unto you, I would that ye should remember to retain the name written always in your hearts, that ye are not found on the left hand of God, but that ye hear and know the voice by which ye shall be called, and also, the name by which he shall call you.

For how knoweth a man the master whom he has not served, and who is a stranger unto him, and is far from the thoughts and intents of his heart?

And again, doth a man take an ass which belongeth to his neighbor, and keep him? I say unto you, Nay; he will not even suffer that he shall feed among his flocks, but will drive him away, and cast him out. I say unto you, that even so shall it be among you if ye know not the name by which ye are called.

Therefore, I would that ye should be steadfast and immovable, always abounding in good works, that Christ, the Lord God Omnipotent, may seal you his, that you may be brought to heaven, that ye may have everlasting salvation and eternal life, through the wisdom, and power, and justice, and mercy of him who created all things, in heaven and in earth, who is God above all. Amen.

Moosia 6

- 1 Ja nyt, lakattuaan puhumasta kansalle kuningas Benjamin näki hyväksi merkitä muistiin kaikkien niiden nimet, jotka olivat tehneet Jumalan kanssa liiton, että he pitävät hänen käskynsä.
- 2 Ja tapahtui, ettei ollut yhtäkään sielua, paitsi pienet lapset, joka ei olisi tehnyt liittoa ja ottanut päälensä Kristuksen nimeä.
- 3 Ja vielä, tapahtui, että kun kuningas Benjamin oli saanut kaiken tämän päätökseen ja oli vihkinyt poikansa Moosian kansansa hallitsijaksi ja kuninkaaksi ja antanut hänelle kaikki valtakuntaa koskevat ohjeet sekä nimittänyt pappeja opettamaan ihmisiä, jotta he siten kuulisivat ja tuntisivat Jumalan käskyt, ja herättämään heidät muistamaan valan, jonka he olivat tehneet, hän lähetti väkijoukon pois, ja he palasivat kukin perheineen omaan kotiinsa.
- 4 Ja Moosia alkoi hallita isänsä jälkeen. Ja hän alkoi hallita kolmannellakymmenennellä ikävuodellaan, eli kaikkiaan noin neljänsadanseitsemänkymmenen vuoden kuluttua ajasta, jolloin Lehi lähti Jerusalemistä.
- 5 Ja kuningas Benjamin eli kolme vuotta, ja hän kuoli.
- 6 Ja tapahtui, että kuningas Moosia vaelsi Herran teitä ja noudatti hänen tuomioitaan ja säädöksiään ja piti hänen käskynsä kaikessa, mitä hän käskikin hänen tehdä.
- 7 Ja kuningas Moosia käski kansansa viljellä maata. Ja hän itsekin viljeli maata, jottei hän siten tulisi taakaksi kansalleen, jotta hän tekisi sen mukaisesti, mitä hänen isänsä oli kaikessa tehnyt. Eikä koko hänen kansansa keskuudessa ollut kiistaa kolmeen vuoteen.

Mosiah 6

And now, king Benjamin thought it was expedient, after having finished speaking to the people, that he should take the names of all those who had entered into a covenant with God to keep his commandments.

And it came to pass that there was not one soul, except it were little children, but who had entered into the covenant and had taken upon them the name of Christ.

And again, it came to pass that when king Benjamin had made an end of all these things, and had consecrated his son Mosiah to be a ruler and a king over his people, and had given him all the charges concerning the kingdom, and also had appointed priests to teach the people, that thereby they might hear and know the commandments of God, and to stir them up in remembrance of the oath which they had made, he dismissed the multitude, and they returned, every one, according to their families, to their own houses.

And Mosiah began to reign in his father's stead. And he began to reign in the thirtieth year of his age, making in the whole, about four hundred and seventy-six years from the time that Lehi left Jerusalem.

And king Benjamin lived three years and he died.

And it came to pass that king Mosiah did walk in the ways of the Lord, and did observe his judgments and his statutes, and did keep his commandments in all things whatsoever he commanded him.

And king Mosiah did cause his people that they should till the earth. And he also, himself, did till the earth, that thereby he might not become burdensome to his people, that he might do according to that which his father had done in all things. And there was no contention among all his people for the space of three years.

Moosia 7

- 1 Ja nyt, tapahtui, että kun kuningas Moosialla oli ollut jatkuva rauha kolmen vuoden ajan, hän halusi saada tietoja niistä ihmisistä, jotka olivat lähteneet asumaan ylös Lehi-Nefin maahan eli Lehi-Nefin kaupunkiin, sillä hänen kansansa ei ollut kuullut heistä mitään siitä lähtien, kun he lähtivät Sarahemlan maasta; sen tähden se väsytti hänet kyselemisellään.
- 2 Ja tapahtui, että kuningas Moosia salli kuudentoista heidän vahvoista miehistään mennä ylös Lehi-Nefin maahan ottamaan selkoa heidän veljistään.
- 3 Ja tapahtui, että seuraavana päivänä he lähtivät ylös matkaan mukanaan eräs Ammon, joka oli vahva ja väkevä mies ja Sarahemlan jälkeläinen, ja hän oli myös heidän johtajansa.
- 4 Ja nyt, he eivät tienneet, mitä reittiä heidän piti kulkea erämaassa päästäkseen ylös Lehi-Nefin maahan; sen tähden he vaelsivat erämaassa monta päivää, jopa neljäkymmentä päivää he vaelsivat.
- 5 Ja kun he olivat vaeltaneet neljäkymmentä päivää, he tulivat kukkulalle, joka on Silomin maan pohjoispuolella, ja sinne he pystyttivät telttansa.
- 6 Ja Ammon otti veljistään kolme, ja heidän nimensä olivat Amaleki, Helem ja Hem, ja he menivät alas Nefin maahan.
- 7 Ja katso, he kohtasivat Nefin maassa ja Silomin maassa olevan kansan kuninkaan, ja kuninkaan henkivartijat ympäröivät heidät, ja heidät otettiin kiinni ja sidottiin ja pantiin vankilaan.
- 8 Ja tapahtui heidän oltuaan kaksi päivää vankilassa, että heidät tuotiin jälleen kuninkaan eteen, ja heidän siteensä irrotettiin; ja he seisoivat kuninkaan edessä, ja heidän sallittiin tai pikemminkin käskettiin vastata kysymyksiin, joita hän heiltä kysyi.
- 9 Ja hän sanoi heille: Katso, minä olen Limhi, Nooan poika, joka oli sen Senifin poika, joka tuli ylös Sarahemlan maasta periäkseen tämän maan, joka oli heidän isiensä maa, ja josta tehtiin kuningas kansan äänellä.

Mosiah 7

And now, it came to pass that after king Mosiah had had continual peace for the space of three years, he was desirous to know concerning the people who went up to dwell in the land of Lehi-Nephi, or in the city of Lehi-Nephi; for his people had heard nothing from them from the time they left the land of Zarahemla; therefore, they wearied him with their teasings.

And it came to pass that king Mosiah granted that sixteen of their strong men might go up to the land of Lehi-Nephi, to inquire concerning their brethren.

And it came to pass that on the morrow they started to go up, having with them one Ammon, he being a strong and mighty man, and a descendant of Zarahemla; and he was also their leader.

And now, they knew not the course they should travel in the wilderness to go up to the land of Lehi-Nephi; therefore they wandered many days in the wilderness, even forty days did they wander.

And when they had wandered forty days they came to a hill, which is north of the land of Shilom, and there they pitched their tents.

And Ammon took three of his brethren, and their names were Amaleki, Helem, and Hem, and they went down into the land of Nephi.

And behold, they met the king of the people who were in the land of Nephi, and in the land of Shilom; and they were surrounded by the king's guard, and were taken, and were bound, and were committed to prison.

And it came to pass when they had been in prison two days they were again brought before the king, and their bands were loosed; and they stood before the king, and were permitted, or rather commanded, that they should answer the questions which he should ask them.

And he said unto them: Behold, I am Limhi, the son of Noah, who was the son of Zeniff, who came up out of the land of Zarahemla to inherit this land, which was the land of their fathers, who was made a king by the voice of the people.

- 10 Ja nyt, minä haluan tietää syyn, miksi te rohkenitte tulla lähelle kaupungin muureja, kun minä itse olin henkivartijoineni portin ulkopuolella?
- 11 Ja nyt, tästä syystä minä olen sallinut teidän varjeltua, jotta voisin kysellä teiltä, tai muuten olisin käsenyt henkivartijoideni ottaa teidät hengiltä. Teillä on lupa puhua.
- 12 Ja nyt, kun Ammon näki, että hänellä oli lupa puhua, hän astui eteenpäin ja kumarsi kuninkaan edessä; ja noustessaan jälleen hän sanoi: Oi kuningas, minä olen hyvin kiitollinen Jumalan edessä tänä päivänä siitä, että olen vielä elossa ja minulla on lupa puhua; ja minä yritän puhua rohkeasti;
- 13 sillä olen varma, että jos sinä olisit tuntenut minut, et olisi sallinut minun kantaa näitä siteitä. Sillä minä olen Ammon, ja olen Sarahemlan jälkeläinen, ja olen tullut ylös Sarahemlan maasta ottamaan selkoa veljistämme, jotka Senif toi ylös siitä maasta.
- 14 Ja nyt, tapahtui, että kun Limhi oli kuullut Ammonin sanat, hän tuli tavattoman iloiseksi ja sanoi: Nyt, tiedän varmasti, että veljeni, jotka olivat Sarahemlan maassa, ovat vielä elossa. Ja nyt, minä riemuitsen, ja huomispäivänä annan kansanikin riemuita.
- 15 Sillä katso, me olemme lamanilaisten orjuudessa, ja meitä verotetaan verolla, joka on raskas kestää. Ja nyt, katso, veljemme vapauttavat meidät orjuudestamme eli lamanilaisten käsistä, ja meistä tulee heidän orjiansa; sillä meidän on parempi olla nefiläisten orjia kuin maksaa pakkoveroa lamanilaisten kuninkaalle.
- 16 Ja nyt, kuningas Limhi kielsi henkivartijoitaan enää sitomasta Ammonia ja hänen veljiään, vaan käski heidän mennä kukkulalle, joka oli Silomin pohjoispuolella, ja tuoda veljensä kaupunkiin, jotta he siten voisivat syödä ja juoda ja levätä matkansa vaivoista, sillä he olivat kärsineet paljon; he olivat kärsineet nälkää, janoa ja uupumusta.

And now, I desire to know the cause whereby ye were so bold as to come near the walls of the city, when I, myself, was with my guards without the gate?

And now, for this cause have I suffered that ye should be preserved, that I might inquire of you, or else I should have caused that my guards should have put you to death. Ye are permitted to speak.

And now, when Ammon saw that he was permitted to speak, he went forth and bowed himself before the king; and rising again he said: O king, I am very thankful before God this day that I am yet alive, and am permitted to speak; and I will endeavor to speak with boldness;

For I am assured that if ye had known me ye would not have suffered that I should have worn these bands. For I am Ammon, and am a descendant of Zarahemla, and have come up out of the land of Zarahemla to inquire concerning our brethren, whom Zeniff brought up out of that land.

And now, it came to pass that after Limhi had heard the words of Ammon, he was exceedingly glad, and said: Now, I know of a surety that my brethren who were in the land of Zarahemla are yet alive. And now, I will rejoice; and on the morrow I will cause that my people shall rejoice also.

For behold, we are in bondage to the Lamanites, and are taxed with a tax which is grievous to be borne. And now, behold, our brethren will deliver us out of our bondage, or out of the hands of the Lamanites, and we will be their slaves; for it is better that we be slaves to the Nephites than to pay tribute to the king of the Lamanites.

And now, king Limhi commanded his guards that they should no more bind Ammon nor his brethren, but caused that they should go to the hill which was north of Shilom, and bring their brethren into the city, that thereby they might eat, and drink, and rest themselves from the labors of their journey; for they had suffered many things; they had suffered hunger, thirst, and fatigue.

17 Ja nyt, tapahtui seuraavana päivänä, että kuningas Limhi lähetti kaiken kansansa keskuuteen kuulutuksen, jotta se siten kokoontuisi temppelille kuulemaan sanoja, jotka hän puhuisi sille.

18 Ja tapahtui, että kun he olivat kokoontuneet yhteen, hän puhui heille tällä tavoin sanoen: Oi, te minun kansani, nostakaa pääanne ja olkaa lohdutetut, sillä katso, aika on käsillä, tai ei ole kaukana, jolloin emme ole enää vihollistemme vallan alla, huolimatta monista taisteluistamme, jotka ovat olleet turhia; kuitenkin minä luotan siihen, että me käymme vielä menestyksekkään taistelun.

19 Nostakaa sen tähden pääanne ja riemuitkaa ja pankaa turvanne Jumalaan, siihen Jumalaan, joka oli Abrahamin ja Iisakin ja Jaakobin Jumala, sekä siihen Jumalaan, joka toi Israelin lapset pois Egyptin maasta ja antoi heidän kulkea Punaisenmeren poikki kiviä myöten ja ruokki heitä mannalla, jotta he eivät menehtyisi erämaassa; ja paljon muuta hän teki heidän hyväkseen.

20 Ja vielä, tuo sama Jumala on tuonut meidän isäme pois Jerusalemin maasta ja on suojellut ja varjellut kansansa aina tähän asti; ja katso, meidän pahojen tekojemme ja iljetystemme tähden hän on saattanut meidät orjuuteen.

21 Ja te kaikki olette todistajia tänä päivänä, että Senif, josta tehtiin tämän kansan kuningas, koska hän oli ylen innokas perimään isiensä maan, minkä tähden hän joutui kuningas Lamanin viekkauden ja juonittelun pettämäksi; tämä kun oli tehnyt kuningas Senifin kanssa sopimuksen ja oli luovuttanut hänen käsiinsä hallintaoikeudet osassa maata eli nimitäin Lehi-Nefin kaupungissa ja Silomin kaupungissa ja ympäröivällä seudulla –

22 ja tämän kaiken hän teki ainoana tarkoituksenaan saattaa tämä kansa valtansa alle eli orjuuteen. Ja katso, tällä hetkellä me maksamme pakkoveroa lamanilaisten kuninkaalle puolet maissistamme ja ohrastamme ja vieläpä kaikesta erilaisesta viljastamme ja puolet katraittemme ja laumojemme kasvusta; ja vieläpä puolet kaikesta siitäkin, mitä meillä on tai mitä me omistamme, lamanilaisten kuningas vaatii meiltä, taikka meidän henkemme.

And now, it came to pass on the morrow that king Limhi sent a proclamation among all his people, that thereby they might gather themselves together to the temple, to hear the words which he should speak unto them.

And it came to pass that when they had gathered themselves together that he spake unto them in this wise, saying: O ye, my people, lift up your heads and be comforted; for behold, the time is at hand, or is not far distant, when we shall no longer be in subjection to our enemies, notwithstanding our many strugglings, which have been in vain; yet I trust there remaineth an effectual struggle to be made.

Therefore, lift up your heads, and rejoice, and put your trust in God, in that God who was the God of Abraham, and Isaac, and Jacob; and also, that God who brought the children of Israel out of the land of Egypt, and caused that they should walk through the Red Sea on dry ground, and fed them with manna that they might not perish in the wilderness; and many more things did he do for them.

And again, that same God has brought our fathers out of the land of Jerusalem, and has kept and preserved his people even until now; and behold, it is because of our iniquities and abominations that he has brought us into bondage.

And ye all are witnesses this day, that Zeniff, who was made king over this people, he being overzealous to inherit the land of his fathers, therefore being deceived by the cunning and craftiness of king Laman, who having entered into a treaty with king Zeniff, and having yielded up into his hands the possessions of a part of the land, or even the city of Lehi-Nephi, and the city of Shilom; and the land round about—

And all this he did, for the sole purpose of bringing this people into subjection or into bondage. And behold, we at this time do pay tribute to the king of the Lamanites, to the amount of one half of our corn, and our barley, and even all our grain of every kind, and one half of the increase of our flocks and our herds; and even one half of all we have or possess the king of the Lamanites doth exact of us, or our lives.

23 Ja nyt, eikö tämä ole raskasta kestää? Ja eikö tämä meidän ahdinkomme ole suuri? Nyt, katso, kuinka suuri syy meillä onkaan surra.

24 Niin, minä sanon teille, suuret ovat ne syyt, jotka meillä on surra; sillä katso, kuinka monet veljistämme on surmattu, ja heidän verensä on vuodatettu turhaan, ja kaikki pahuuden tähden.

25 Sillä jos tämä kansa ei olisi langennut rikkomukseen, Herra ei olisi sallinut tämän suuren pahan kohdata sitä. Mutta katso, se ei tahtonut kuulla hänen sanojaan, vaan sen keskuudessa syntyi kiistoja, jopa niin paljon, että se vuodatti verta keskuudessaan.

26 Ja Herran profeetan se on surmannut, eli Jumalan valitun miehen, joka puhui sille sen jumalattomuudesta ja iljetyksistä ja profetoi monista tulevista asioista, niin, jopa Kristuksen tulemisesta.

27 Ja koska hän sanoi sille Kristuksen olevan Jumala, kaiken Isä, ja sanoi hänen ottavan ihmisen muodon, ja se olisi se muoto, jonka mukaan ihminen alussa luotiin; eli toisin sanoen hän sanoi, että ihminen luotiin Jumalan kuvan mukaan ja että Jumala tulisi alas ihmislasten keskuuteen ja pukeutuisi lihaan ja vereen ja kulkisi maan päällä –

28 ja nyt, koska hän sanoi näin, se otti hänet hengiltä; ja paljon muutakin se teki, mikä tuotti Jumalan vihan sen päälle. Kuka siis kummastelee, että se on orjuudessa ja että sitä lyödään ankarilla ahdingoilla?

29 Sillä katso, Herra on sanonut: Minä en auta kansaani sen rikkomuksen päivänä, vaan minä tukin sen tiet, niin ettei se menesty, ja sen teot ovat kompastuskivenä sen edessä.

30 Ja vielä hän sanoo: Jos minun kansani kylvää saastaisuutta, se saa korjata sen akanat pyörretulessa; ja sen vaikutus on myrkyä.

31 Ja vielä hän sanoo: Jos minun kansani kylvää saastaisuutta, se saa korjata itätuulta, joka tuottaa viipymättä tuhon.

32 Ja nyt, katso, Herran lupaus on täyttynyt, ja te olette lyötyjä ja ahdistettuja.

And now, is not this grievous to be borne? And is not this, our affliction, great? Now behold, how great reason we have to mourn.

Yea, I say unto you, great are the reasons which we have to mourn; for behold how many of our brethren have been slain, and their blood has been spilt in vain, and all because of iniquity.

For if this people had not fallen into transgression the Lord would not have suffered that this great evil should come upon them. But behold, they would not hearken unto his words; but there arose contentions among them, even so much that they did shed blood among themselves.

And a prophet of the Lord have they slain; yea, a chosen man of God, who told them of their wickedness and abominations, and prophesied of many things which are to come, yea, even the coming of Christ.

And because he said unto them that Christ was the God, the Father of all things, and said that he should take upon him the image of man, and it should be the image after which man was created in the beginning; or in other words, he said that man was created after the image of God, and that God should come down among the children of men, and take upon him flesh and blood, and go forth upon the face of the earth—

And now, because he said this, they did put him to death; and many more things did they do which brought down the wrath of God upon them. Therefore, who wondereth that they are in bondage, and that they are smitten with sore afflictions?

For behold, the Lord hath said: I will not succor my people in the day of their transgression; but I will hedge up their ways that they prosper not; and their doings shall be as a stumbling block before them.

And again, he saith: If my people shall sow filthiness they shall reap the chaff thereof in the whirlwind; and the effect thereof is poison.

And again he saith: If my people shall sow filthiness they shall reap the east wind, which bringeth immediate destruction.

And now, behold, the promise of the Lord is fulfilled, and ye are smitten and afflicted.

33 Mutta jos te käännytte Herran puoleen täysin vilpittömin sydämin ja panette turvanne häneen ja palvelette häntä kokonaan hartain mielin, jos tämän teette, hän vapauttaa teidät orjuudesta oman tahtonsa ja mielensä mukaisesti.

But if ye will turn to the Lord with full purpose of heart, and put your trust in him, and serve him with all diligence of mind, if ye do this, he will, according to his own will and pleasure, deliver you out of bondage.

Moosia 8

- 1 Ja tapahtui, että kun kuningas Limhi oli lakannut puhumasta kansalleen – sillä hän puhui sille monia asioita, ja olen kirjoittanut niistä vain muutamia tähän kirjaan – hän kertoi kansalleen kaiken sen veljistä, jotka olivat Sarahemlan maassa.
- 2 Ja hän käski Ammonin nousta väkijoukon eteen ja kertoa heille kaiken, mitä heidän veljilleen oli tapahtunut siitä ajasta lähtien, kun Senif oli lähtenyt ylös maasta, aina siihen aikaan asti, jolloin hän itse tuli ylös siitä maasta.
- 3 Ja hän esitti heille myös viimeiset sanat, jotka kuningas Benjamin oli opettanut heille, ja selitti ne kuningas Limhin kansalle, jotta se ymmärtäisi kaikki sanat, jotka hän oli puhunut.
- 4 Ja tapahtui, että kun hän oli tehnyt kaiken tämän, kuningas Limhi lähetti väkijoukon pois ja käski heitä jokaista palaamaan omaan kotiinsa.
- 5 Ja tapahtui, että hän käski tuoda Ammonin eteen levyt, jotka sisälsivät hänen kansansa aikakirjat siitä ajasta alkaen, jolloin he olivat lähteneet Sarahemlan maasta, jotta hän voisi lukea ne.
- 6 Nyt, niin pian kuin Ammon oli lukenut aikakirjan, kuningas kysyi häneltä, osasiko hän kääntää kieliä, ja Ammon sanoi hänelle, ettei hän osannut.
- 7 Ja kuningas sanoi hänelle: Murheissani kansani ahdinkojen tähden minä lähetin neljäkymmentäkolme kansastani matkaan erämaahan, jotta he siten löytäisivät Sarahemlan maan, niin että voisimme pyytää veljiämme vapauttamaan meidät orjuudesta.
- 8 Ja he eksyivät erämaahan monen päivän ajaksi, mutta he olivat silti uutteria; eivätkä he löytäneet Sarahemlan maata vaan palasivat tähän maahan kulljettuaan monien vesien välisessä maassa, löydettyään maan, joka oli ihmisten ja eläinten luiden peitossa sekä kaikenlaisten rakennusten raunioiden peitossa, löydettyään maan, jossa oli asunut kansa, joka oli ollut yhtä lukuisa kuin Israelin joukot.

Mosiah 8

And it came to pass that after king Limhi had made an end of speaking to his people, for he spake many things unto them and only a few of them have I written in this book, he told his people all the things concerning their brethren who were in the land of Zarahemla.

And he caused that Ammon should stand up before the multitude, and rehearse unto them all that had happened unto their brethren from the time that Zeniff went up out of the land even until the time that he himself came up out of the land.

And he also rehearsed unto them the last words which king Benjamin had taught them, and explained them to the people of king Limhi, so that they might understand all the words which he spake.

And it came to pass that after he had done all this, that king Limhi dismissed the multitude, and caused that they should return every one unto his own house.

And it came to pass that he caused that the plates which contained the record of his people from the time that they left the land of Zarahemla, should be brought before Ammon, that he might read them.

Now, as soon as Ammon had read the record, the king inquired of him to know if he could interpret languages, and Ammon told him that he could not.

And the king said unto him: Being grieved for the afflictions of my people, I caused that forty and three of my people should take a journey into the wilderness, that thereby they might find the land of Zarahemla, that we might appeal unto our brethren to deliver us out of bondage.

And they were lost in the wilderness for the space of many days, yet they were diligent, and found not the land of Zarahemla but returned to this land, having traveled in a land among many waters, having discovered a land which was covered with bones of men, and of beasts, and was also covered with ruins of buildings of every kind, having discovered a land which had been peopled with a people who were as numerous as the hosts of Israel.

- 9 Ja todisteesi siitä, että se, mitä he olivat sanoneet, on totta, he ovat tuoneet kaksikymmentäneljä levyä, jotka ovat täynnä kaiverruksia, ja ne ovat puhdasta kultaa.
- 10 Ja katso, he ovat tuoneet myös rintahaarniskoita, jotka ovat isoja, ja ne ovat pronssia ja kuparia ja täysin ehjiä.
- 11 Ja vielä, he ovat tuoneet miekkoja, niiden kahvat ovat tuhoutuneet, ja niiden terät olivat ruosteensyömiä; eikä maassa ole ketään, joka osaa tulkita kieltä tai kaiverruksia, jotka ovat levyissä. Sen tähden minä sanoin sinulle: Osaatko sinä kääntää?
- 12 Ja minä sanon sinulle vielä: Tiedätkö sinä ketään, joka osaa kääntää? Sillä minä haluan, että nämä aikakirjat käännetään meidän kielellemme; sillä kenties ne antavat meille tietoa sen kansan jäännöksestä, joka on tuhoutunut, jolta nämä aikakirjat ovat peräisin; tai kenties ne antavat meille tietoa itse tästä kansasta, joka on tuhoutunut; ja minä haluan tietää sen tuhon syyn.
- 13 Nyt Ammon sanoi hänelle: Minä voin varmasti sanoa sinulle, oi kuningas, miehen, joka osaa kääntää aikakirjat, sillä hänellä on jotakin, millä hän voi katsoa ja kääntää kaikkia aikakirjoja, jotka ovat ikivanhaa perua; ja se on lahja Jumalalta. Ja esineitä kutsutaan kääntäjiksi, eikä kukaan voi katsoa niihin, ellei häntä käsketä, jottei hän katsoisi sellaista, mitä hänen ei pitäisi, ja menehtyisi. Ja sitä, jota käsketään katsomaan niihin, kutsutaan näkijäksi.
- 14 Ja katso, sen kansan kuningas, joka on Sarahemlan maassa, on mies, jota on käsketty tekemään näin ja jolla on tämä suurenmoinen lahja Jumalalta.
- 15 Ja kuningas sanoi, että näkijä on suurempi kuin profeetta.
- 16 Ja Ammon sanoi, että näkijä on myös ilmoituksen-saaja ja profeetta; eikä suurempaa lahjaa voi olla kenelläkään, paitsi jos hänellä olisi Jumalan voima, jota ei kenelläkään voi olla; kuitenkin ihminen voi saada Jumalalta suuren voiman.

And for a testimony that the things that they had said are true they have brought twenty-four plates which are filled with engravings, and they are of pure gold.

And behold, also, they have brought breastplates, which are large, and they are of brass and of copper, and are perfectly sound.

And again, they have brought swords, the hilts thereof have perished, and the blades thereof were cankered with rust; and there is no one in the land that is able to interpret the language or the engravings that are on the plates. Therefore I said unto thee: Canst thou translate?

And I say unto thee again: Knowest thou of any one that can translate? For I am desirous that these records should be translated into our language; for, perhaps, they will give us a knowledge of a remnant of the people who have been destroyed, from whence these records came; or, perhaps, they will give us a knowledge of this very people who have been destroyed; and I am desirous to know the cause of their destruction.

Now Ammon said unto him: I can assuredly tell thee, O king, of a man that can translate the records; for he has wherewith that he can look, and translate all records that are of ancient date; and it is a gift from God. And the things are called interpreters, and no man can look in them except he be commanded, lest he should look for that he ought not and he should perish. And whosoever is commanded to look in them, the same is called seer.

And behold, the king of the people who are in the land of Zarahemla is the man that is commanded to do these things, and who has this high gift from God.

And the king said that a seer is greater than a prophet.

And Ammon said that a seer is a revelator and a prophet also; and a gift which is greater can no man have, except he should possess the power of God, which no man can; yet a man may have great power given him from God.

17 Mutta näkijä voi tietää menneistä ja myös tulevaisista, ja heidän kauttaan kaikki ilmoitetaan, tai pikemminkin salaiset asiat tuodaan julki ja kätkeyt asiat tulevat valoon, ja asiat, jotka eivät ole tiedossa, ilmaistaan heidän kauttaan, ja heidän kauttaan ilmaistaan myös asioita, joita ei muuten voitaisi tietää.

18 Näin Jumala on järjestänyt keinon, jolla ihminen voi uskon kautta tehdä voimallisia ihmeitä; sen tähden hän tulee suureksi hyödyksi lähimmäisilleen.

19 Ja nyt, kun Ammon oli lakannut puhumasta näitä sanoja, kuningas riemuitsi tavattomasti ja kiitti Jumalaa sanoen: Epäilemättä näihin levyihin sisältyy suuri salaisuus, ja nämä kääntäjät on epäilemättä valmistettu sitä tarkoitusta varten, että kaikki tällaiset salaisuudet ilmaistaisiin ihmislapsille.

20 Oi kuinka ihmeelliset ovat Herran teot, ja kuinka kauan hän suvaitsee kansaansa; niin, ja kuinka sokea ja läpitukenematon on ihmislasten ymmärrys, sillä he eivät etsi viisautta eivätkä halua sen hallitsevan heitä!

21 Niin, he ovat kuin villikatras, joka pakenee paimenelta ja hajaantuu ja jota metsän pedot ajavat ja syövät.

But a seer can know of things which are past, and also of things which are to come, and by them shall all things be revealed, or, rather, shall secret things be made manifest, and hidden things shall come to light, and things which are not known shall be made known by them, and also things shall be made known by them which otherwise could not be known.

Thus God has provided a means that man, through faith, might work mighty miracles; therefore he cometh a great benefit to his fellow beings.

And now, when Ammon had made an end of speaking these words the king rejoiced exceedingly, and gave thanks to God, saying: Doubtless a great mystery is contained within these plates, and these interpreters were doubtless prepared for the purpose of unfolding all such mysteries to the children of men.

O how marvelous are the works of the Lord, and how long doth he suffer with his people; yea, and how blind and impenetrable are the understandings of the children of men; for they will not seek wisdom, neither do they desire that she should rule over them!

Yea, they are as a wild flock which fleeth from the shepherd, and scattereth, and are driven, and are devoured by the beasts of the forest.

SENIFFIN AIKAKIRJA – Kertomus hänen kansastaan siitä ajasta alkaen, kun se lähti Sarabemlan maasta, siihen aikaan asti, kun se vapautui lamanilaisten käsistä.

Moosia 9

- 1 Minulle, Senifille, oli opetettu kaikki nefiläisten kielestä, ja olin saanut tietää Nefin maasta eli isiemme ensimmäisestä perintömaasta, ja minut oli lähetetty vakoojaksi lamanilaisten keskuuteen vakoilemaan heidän joukkojaan, jotta meidän sotajoukkomme voisi käydä heidän kimppuunsa ja tuhota heidät – mutta kun minä näin sen, mikä heidän keskuudessaan oli hyvää, minä halusin, ettei heitä hävitettäisi.
- 2 Sen tähden minä väittelin veljeni kanssa erämaassa, sillä minä tahdoin hallitsijamme tekevän heidän kanssaan sopimuksen; mutta koska hän oli ankara ja verenhimoinen mies, hän käski surmata minut; mutta minä pelastuin paljon verenvuodatuksen kautta, sillä isä taisteli isää vastaan ja veli veljeä vastaan, kunnes suurin osa sotajoukostamme oli tuhoutunut erämaassa; ja me palasimme, ne meistä, jotka olivat säästyneet, Sarahemlan maahan kertomaan tuon tarinan heidän vaimoilleen ja lapsilleen.
- 3 Ja kuitenkin, koska minä olin ylen innokas perimään isieni maan, kokosin kaikki, jotka halusivat lähteä ottamaan haltuunsa sen maan, ja lähdin jälleen matkaan erämaahan mennäksemme ylös siihen maahan; mutta meitä lyötiin nälänhädällä ja ankarilla ahdingoilla, sillä me olimme hitaita muistamaan Herraa Jumalaamme.
- 4 Kuitenkin, valettuamme monta päivää erämaassa me pystyimme telttamme paikkaan, jossa veljemme oli surmattu, joka oli lähellä isiemme maata.
- 5 Ja tapahtui, että minä menin jälleen neljän mieheni kanssa kaupunkiin kuninkaan luokse saadakseni tietää kuninkaan asenteen ja saadakseni tietää, voisinko mennä maahan väkeni kanssa ottamaan sen rauhassa haltuumme.
- 6 Ja minä menin kuninkaan luokse, ja hän teki kanssani liiton, että voisin ottaa haltuuni Lehi-Nefin maan ja Silomin maan.

THE RECORD OF ZENIFF—An account of his people, from the time they left the land of Zarabemla until the time that they were delivered out of the hands of the Lamanites.

Mosiah 9

I, Zeniff, having been taught in all the language of the Nephites, and having had a knowledge of the land of Nephi, or of the land of our fathers' first inheritance, and having been sent as a spy among the Lamanites that I might spy out their forces, that our army might come upon them and destroy them—but when I saw that which was good among them I was desirous that they should not be destroyed.

Therefore, I contended with my brethren in the wilderness, for I would that our ruler should make a treaty with them; but he being an austere and a blood-thirsty man commanded that I should be slain; but I was rescued by the shedding of much blood; for father fought against father, and brother against brother, until the greater number of our army was destroyed in the wilderness; and we returned, those of us that were spared, to the land of Zarahemla, to relate that tale to their wives and their children.

And yet, I being over-zealous to inherit the land of our fathers, collected as many as were desirous to go up to possess the land, and started again on our journey into the wilderness to go up to the land; but we were smitten with famine and sore afflictions; for we were slow to remember the Lord our God.

Nevertheless, after many days' wandering in the wilderness we pitched our tents in the place where our brethren were slain, which was near to the land of our fathers.

And it came to pass that I went again with four of my men into the city, in unto the king, that I might know of the disposition of the king, and that I might know if I might go in with my people and possess the land in peace.

And I went in unto the king, and he covenanted with me that I might possess the land of Lehi-Nephi, and the land of Shilom.

- 7 Ja hän käski myös oman kansansa lähteä maasta, ja minä ja väkeni menimme maahan ottaaksemme sen haltuumme.
- 8 Ja me aloimme rakentaa rakennuksia ja korjata kaupungin muureja, niin, nimittäin Lehi-Nefin kaupungin ja Silomin kaupungin muureja.
- 9 Ja me aloimme viljellä maata, niin, nimittäin kaikenlaisilla siemenillä, maissin ja vehnän ja ohran ja neasin ja seumin siemenillä ja kaikenlaisten hedelmien siemenillä; ja me aloimme lisääntyä ja menestyä maassa.
- 10 Nyt oli kuningas Lamanin viekkautta ja juonittelua, että hän luovutti maan, jotta me ottaisimme sen haltuumme, saattaakseen kansani orjuuteen.
- 11 Ja nyt tapahtui, että kun me olimme asuneet maassa kahdentoista vuoden ajan, että kuningas Laman alkoi käydä levottomaksi, ettei vain kansani mitenkään vahvistuisi maassa ja että he eivät voisi kukistaa sitä ja saattaa sitä orjuuteen.
- 12 Nyt he olivat laiskaa ja epäjumalia palvovaa kansaa; sen tähden he halusivat saattaa meidät orjuuteen, jotta he voisivat elää ylellisyydessä meidän kättemme työllä, niin, jotta he voisivat kestittää itseään ketojemme katrailla.
- 13 Sen tähden tapahtui, että kuningas Laman alkoi yllyttää kansaansa taistelemaan minun kansani vastaan; sen tähden maassa alkoi olla sotia ja kiistoja.
- 14 Sillä hallituskauteni kolmantenatoista vuonna Nefin maassa, kaukana Silomin maan eteläpuolella, kun kansani juotti ja ruokki katraitaan ja viljeli maataan, lukuisa joukko lamanilaisia kävi sen kimpun ja alkoi surmata sitä ja viedä sen katraita ja sen peltojen viljaa.
- 15 Niin, ja tapahtui, että he pakenivat – kaikki, joita ei ollut saatu kiinni – aina Nefin kaupunkiin asti ja pysyivät minulta suojelusta.
- 16 Ja tapahtui, että minä aseistin heidät jousilla ja nuolilla, miekoilla ja sapeleilla ja nuijilla ja lingoilla ja kaikenlaisilla aseilla, mitä saatoimme keksiä, ja minä ja kansani lähdimme taistelemaan lamanilaisia vastaan.

And he also commanded that his people should depart out of the land, and I and my people went into the land that we might possess it.

And we began to build buildings, and to repair the walls of the city, yea, even the walls of the city of Lehi-Nephi, and the city of Shilom.

And we began to till the ground, yea, even with all manner of seeds, with seeds of corn, and of wheat, and of barley, and with neas, and with sheum, and with seeds of all manner of fruits; and we did begin to multiply and prosper in the land.

Now it was the cunning and the craftiness of king Laman, to bring my people into bondage, that he yielded up the land that we might possess it.

Therefore it came to pass, that after we had dwelt in the land for the space of twelve years that king Laman began to grow uneasy, lest by any means my people should wax strong in the land, and that they could not overpower them and bring them into bondage.

Now they were a lazy and an idolatrous people; therefore they were desirous to bring us into bondage, that they might glut themselves with the labors of our hands; yea, that they might feast themselves upon the flocks of our fields.

Therefore it came to pass that king Laman began to stir up his people that they should contend with my people; therefore there began to be wars and contentions in the land.

For, in the thirteenth year of my reign in the land of Nephi, away on the south of the land of Shilom, when my people were watering and feeding their flocks, and tilling their lands, a numerous host of Lamanites came upon them and began to slay them, and to take off their flocks, and the corn of their fields.

Yea, and it came to pass that they fled, all that were not overtaken, even into the city of Nephi, and did call upon me for protection.

And it came to pass that I did arm them with bows, and with arrows, with swords, and with cimeters, and with clubs, and with slings, and with all manner of weapons which we could invent, and I and my people did go forth against the Lamanites to battle.

17 Niin, Herran voimassa me lähdimme taistelemaan lamanilaisia vastaan, sillä minä ja kansani huusimme voimallisesti Herran puoleen, että hän pelastaisi meidät vihollistemme käsistä, sillä me olimme heränneet muistamaan isiemme vapautumista.

18 Ja Jumala kuuli meidän huutomme ja vastasi rukouksiimme; ja me lähdimme hänen väkevyydessään; niin, me lähdimme lamanilaisia vastaan, ja yhdessä päivässä ja yössä me surmasimme kolmetuhatta neljäkymmentäkolme; me surmasimme heitä aina siihen asti, kunnes olimme ajaneet heidät pois maastamme.

19 Ja minä itse autoin omin käsin hautaamaan heidän kuolleensa. Ja katso, meidän suureksi murheeksemme ja valitukseksemme kaksisataaseitsemänkymmentäyhdeksän veljeämme oli surmattu.

Yea, in the strength of the Lord did we go forth to battle against the Lamanites; for I and my people did cry mightily to the Lord that he would deliver us out of the hands of our enemies, for we were awakened to a remembrance of the deliverance of our fathers.

And God did hear our cries and did answer our prayers; and we did go forth in his might; yea, we did go forth against the Lamanites, and in one day and a night we did slay three thousand and forty-three; we did slay them even until we had driven them out of our land.

And I, myself, with mine own hands, did help to bury their dead. And behold, to our great sorrow and lamentation, two hundred and seventy-nine of our brethren were slain.

Moosia 10

- 1 Ja tapahtui, että me aloimme jälleen vahvistaa valtakuntaa ja aloimme jälleen pitää rauhassa maata hallussamme. Ja minä käskin tehdä kaikenlaisia sotaaseita, jotta minulla siten olisi aseita kansalleni sellaisen ajan varalta, jolloin lamanilaiset tulisivat jälleen sotimaan minun kansaani vastaan.
- 2 Ja minä asetin vartijoita ympäri maata, jotta lamanilaiset eivät enää kävisi kimppuumme yllättäen ja tuhoaisi meitä; ja siten minä suojelin kansaani ja katraitani ja varjelin niitä joutumasta vihollistemme käsiin.
- 3 Ja tapahtui, että me saimme pitää isiemme maata perintönämme monta vuotta, eli kahdenkymmenen kahden vuoden ajan.
- 4 Ja minä käskin miesten viljellä maata ja kasvattaa kaikenlaista viljaa ja kaikenlaisia erilaatuisia hedelmiä.
- 5 Ja minä käskin naisten kehrätä ja ahertaa ja tehdä työtä ja valmistaa kaikenlaista hienoa pellavaa, niin, kaikenlaista kangasta, jotta voisimme peittää alastomuutemme; ja näin me menestyimme maassa – näin meillä oli jatkuva rauha maassa kahdenkymmenen kahden vuoden ajan.
- 6 Ja tapahtui, että kuningas Laman kuoli, ja hänen poikansa alkoi hallita hänen jälkeensä. Ja hän alkoi yllyttää kansaansa kapinaan minun kansaani vastaan; sen tähden he alkoivat valmistautua sotaan ja tulla taistelemaan minun kansaani vastaan.
- 7 Mutta minä olin lähettänyt vakoojiani ympäri Semlonin maata päästäkseni selville heidän varusteluistaan, jotta voisin olla varuillani heitä vastaan, niin etteivät he voisi käydä kansani kimppuun ja tuhota sitä.
- 8 Ja tapahtui, että he tulivat Silomin maan pohjoispuolelle monilukuisine joukkoineen, miehet aseistettuina jousin ja nuolin ja miekoin ja sapelein ja kivin ja lingoin; ja heidän päänsä oli ajeltu paljaaksi, ja he olivat vyöttäneet kupeensa nahkaisella lannevaatteella.

Mosiah 10

And it came to pass that we again began to establish the kingdom and we again began to possess the land in peace. And I caused that there should be weapons of war made of every kind, that thereby I might have weapons for my people against the time the Lamanites should come up again to war against my people.

And I set guards round about the land, that the Lamanites might not come upon us again unawares and destroy us; and thus I did guard my people and my flocks, and keep them from falling into the hands of our enemies.

And it came to pass that we did inherit the land of our fathers for many years, yea, for the space of twenty and two years.

And I did cause that the men should till the ground, and raise all manner of grain and all manner of fruit of every kind.

And I did cause that the women should spin, and toil, and work, and work all manner of fine linen, yea, and cloth of every kind, that we might clothe our nakedness; and thus we did prosper in the land— thus we did have continual peace in the land for the space of twenty and two years.

And it came to pass that king Laman died, and his son began to reign in his stead. And he began to stir his people up in rebellion against my people; therefore they began to prepare for war, and to come up to battle against my people.

But I had sent my spies out round about the land of Shemlon, that I might discover their preparations, that I might guard against them, that they might not come upon my people and destroy them.

And it came to pass that they came up upon the north of the land of Shilom, with their numerous hosts, men armed with bows, and with arrows, and with swords, and with cimeters, and with stones, and with slings; and they had their heads shaved that they were naked; and they were girded with a leathern girdle about their loins.

9 Ja tapahtui, että minä käskin piilottaa kansani naiset ja lapset erämaahan; ja minä käskin myös kaikkien vanhojen miesteni, jotka voivat kantaa aseita, sekä kaikkien nuorten miesteni, jotka kykenivät kantamaan aseita, kokoontua yhteen lähteäkseen taistelemaan lamanilaisia vastaan; ja minä sijoitin heidät riveihinsä, kunkin miehen ikänsä mukaisesti.

10 Ja tapahtui, että me lähdimme taistelemaan lamanilaisia vastaan, ja minä, tosiaan minä vanhalla iälläni, lähdin taistelemaan lamanilaisia vastaan. Ja tapahtui, että me lähdimme taistelemaan Herran voimassa.

11 Nyt, lamanilaiset eivät tienneet mitään Herrasta eivätkä Herran voimasta; sen tähden he luottivat omaan voimaansa. Kuitenkin he olivat vahvaa kansaa, mitä ihmisvoimaan tulee.

12 He olivat villiä ja julmaa ja verenhimoista kansaa, joka uskoi isiensä perimätietoon, joka on tämä: He uskoivat, että heidät oli ajettu pois Jerusalemin maasta isiensä pahojen tekojen tähden ja että heidän veljensä olivat tehneet heille vääryyttä erämaassa ja että heille oli tehty vääryyttä myös merta ylitettäessä;

13 ja vielä, että heille oli tehty vääryyttä heidän ollessaan ensimmäisessä perintömaassaan, kun he olivat kulkeneet meren poikki, ja kaikki tämä siitä syystä, että Nefi oli uskollisempi Herran käskyjen pitämisessä – sen tähden hän oli Herran suosiossa, sillä Herra kuuli hänen rukouksensa ja vastasi niihin, ja hän ryhtyi johtamaan heidän matkaansa erämaassa.

14 Ja hänen veljensä olivat vihaisia hänelle, koska he eivät ymmärtäneet Herran menettelyä; he olivat vihaisia hänelle myös vesillä, koska he paaduttivat sydämensä Herraa vastaan.

15 Ja vielä he olivat hänelle vihaisia heidän saavuttuaan luvattuun maahan, koska he sanoivat, että hän oli ottanut kansan hallitsemisen heidän käsistään; ja he yrittivät tappaa hänet.

16 Ja vielä, he olivat hänelle vihaisia, koska hän lähti erämaahan, niin kuin Herra oli käskenyt häntä, ja otti pronssilevyihin kaiverretut aikakirjat, sillä he sanoivat, että hän ryösti ne.

And it came to pass that I caused that the women and children of my people should be hid in the wilderness; and I also caused that all my old men that could bear arms, and also all my young men that were able to bear arms, should gather themselves together to go to battle against the Lamanites; and I did place them in their ranks, every man according to his age.

And it came to pass that we did go up to battle against the Lamanites; and I, even I, in my old age, did go up to battle against the Lamanites. And it came to pass that we did go up in the strength of the Lord to battle.

Now, the Lamanites knew nothing concerning the Lord, nor the strength of the Lord, therefore they depended upon their own strength. Yet they were a strong people, as to the strength of men.

They were a wild, and ferocious, and a blood-thirsty people, believing in the tradition of their fathers, which is this—Believing that they were driven out of the land of Jerusalem because of the iniquities of their fathers, and that they were wronged in the wilderness by their brethren, and they were also wronged while crossing the sea;

And again, that they were wronged while in the land of their first inheritance, after they had crossed the sea, and all this because that Nephi was more faithful in keeping the commandments of the Lord—therefore he was favored of the Lord, for the Lord heard his prayers and answered them, and he took the lead of their journey in the wilderness.

And his brethren were wroth with him because they understood not the dealings of the Lord; they were also wroth with him upon the waters because they hardened their hearts against the Lord.

And again, they were wroth with him when they had arrived in the promised land, because they said that he had taken the ruling of the people out of their hands; and they sought to kill him.

And again, they were wroth with him because he departed into the wilderness as the Lord had commanded him, and took the records which were engraven on the plates of brass, for they said that he robbed them.

17 Ja niin he ovat opettaneet lapsiaan, että heidän tulee vihata heitä ja että heidän tulee murhata heitä ja että heidän tulee ryöstää ja rosvota heitä ja tehdä kaikkensa hävittääkseen heidät; sen tähden heillä on iankaikkinen viha Nefin lapsia kohtaan.

18 Juuri tästä syystä kuningas Laman on viekkaudellaan ja valheellisella juonittelullaan ja kauniilla lupauksillaan pettänyt minut, niin että olen tuonut tämän kansani ylös tähän maahan heidän hävitettäväkseen; niin, ja me olemme kärsineet nämä monet vuodet tässä maassa.

19 Ja nyt minä, Senif, kerrottuani tämän kaiken kansalleni lamanilaisista kannustin sitä lähtemään taistelemaan kaikin voimin, pannen turvansa Herraan; sen tähden me taistelimme heitä vastaan kasvotusten.

20 Ja tapahtui, että me ajoimme heidät jälleen pois maastamme; ja me surmasimme heitä suuressa teurastuksessa jopa niin paljon, ettemme laskeneet heitä.

21 Ja tapahtui, että me palasimme takaisin omaan maahamme, ja kansani alkoi jälleen paimentaa katraitaan ja viljellä maataan.

22 Ja nyt, koska minä olen vanha, annoin kuninkuuden yhdelle pojistani; sen tähden en sano enempää. Ja Herra siunatkoon kansaani. Aamen.

And thus they have taught their children that they should hate them, and that they should murder them, and that they should rob and plunder them, and do all they could to destroy them; therefore they have an eternal hatred towards the children of Nephi.

For this very cause has king Laman, by his cunning, and lying craftiness, and his fair promises, deceived me, that I have brought this my people up into this land, that they may destroy them; yea, and we have suffered these many years in the land.

And now I, Zeniff, after having told all these things unto my people concerning the Lamanites, I did stimulate them to go to battle with their might, putting their trust in the Lord; therefore, we did contend with them, face to face.

And it came to pass that we did drive them again out of our land; and we slew them with a great slaughter, even so many that we did not number them.

And it came to pass that we returned again to our own land, and my people again began to tend their flocks, and to till their ground.

And now I, being old, did confer the kingdom upon one of my sons; therefore, I say no more. And may the Lord bless my people. Amen.

Moosia 11

- 1 Ja nyt tapahtui, että Senif antoi kuninkuuden Nooalle, yhdelle pojistaan; sen tähden Nooa alkoi hallita hänen jälkeensä; eikä hän vaeltanut isänsä teitä.
- 2 Sillä katso, hän ei pitänyt Jumalan käskyjä vaan vaelsi oman sydämensä halujen mukaisesti. Ja hänellä oli monta vaimoa ja sivuvaimoa. Ja hän sai kansansa tekemään syntiä ja tekemään sitä, mikä oli iljettävää Herran silmissä. Niin, ja he harjoittivat hau-reutta ja kaikenlaista jumalattomuutta.
- 3 Ja hän kantoi veroa viidenneksen kaikesta, mitä he omistivat, viidenneksen heidän kullastaan ja hopeastaan ja viidenneksen heidän siffistään ja kuparistaan ja pronssistaan ja raudastaan, ja viidenneksen heidän syöttiläistään, ja myös viidenneksen heidän kaikesta viljastaan.
- 4 Ja kaiken tämän hän otti itsensä ja vaimojensa ja sivuvaimojensa sekä pappiensa ja heidän vaimojensa ja sivuvaimojensa elatukseksi; näin hän oli muuttanut valtakunnan asiat.
- 5 Sillä hän pani viralta kaikki papit, jotka hänen isänsä oli vihkinyt, ja vihki heidän sijaansa uusia, sellaisia jotka olivat ylpistyneet sydämensä kopeudessa.
- 6 Niin, ja heitä elätettiin näin heidän laiskuudessaan ja epäjumalien palvonnassaan ja haureudessaan niillä veroilla, jotka kuningas Nooa oli määrännyt kansalleen; näin kansa teki tavattomasti työtä yläpitäen pahuutta.
- 7 Niin, ja heistäkin tuli epäjumalien palvojia, koska kuningas ja papit pettivät heidät tyhjillä ja mielistellevillä sanoillaan; sillä he puhuivat heille mielistelviä asioita.
- 8 Ja tapahtui, että kuningas Nooa rakensi monia loistavia ja avaria rakennuksia; ja hän koristeli ne hienoilla puutöillä ja kaikenlaisilla kalleuksilla, kullalla ja hopealla ja raudalla ja pronssilla ja siffillä ja kuparilla;
- 9 ja hän rakensi myös itselleen avaran palatsin ja sen keskelle valtaistuimen, mikä kaikki oli hienoa puuta ja oli koristeltu kullalla ja hopealla ja kalleuksilla.

Mosiah 11

And now it came to pass that Zeniff conferred the kingdom upon Noah, one of his sons; therefore Noah began to reign in his stead; and he did not walk in the ways of his father.

For behold, he did not keep the commandments of God, but he did walk after the desires of his own heart. And he had many wives and concubines. And he did cause his people to commit sin, and do that which was abominable in the sight of the Lord. Yea, and they did commit whoredoms and all manner of wickedness.

And he laid a tax of one fifth part of all they possessed, a fifth part of their gold and of their silver, and a fifth part of their ziff, and of their copper, and of their brass and their iron; and a fifth part of their fatlings; and also a fifth part of all their grain.

And all this did he take to support himself, and his wives and his concubines; and also his priests, and their wives and their concubines; thus he had changed the affairs of the kingdom.

For he put down all the priests that had been consecrated by his father, and consecrated new ones in their stead, such as were lifted up in the pride of their hearts.

Yea, and thus they were supported in their laziness, and in their idolatry, and in their whoredoms, by the taxes which king Noah had put upon his people; thus did the people labor exceedingly to support iniquity.

Yea, and they also became idolatrous, because they were deceived by the vain and flattering words of the king and priests; for they did speak flattering things unto them.

And it came to pass that king Noah built many elegant and spacious buildings; and he ornamented them with fine work of wood, and of all manner of precious things, of gold, and of silver, and of iron, and of brass, and of ziff, and of copper;

And he also built him a spacious palace, and a throne in the midst thereof, all of which was of fine wood and was ornamented with gold and silver and with precious things.

- 10 Ja hän käski myös työmiestensä tehdä temppelin seinien sisäpuolelle kaikenlaisia hienoja töitä hienosta puusta ja kuparista ja pronssista.
- 11 Ja istuimet, jotka oli varattu ylipapeille ja jotka olivat kaikkia muita istuimia ylempänä, hän koristeli puhtaalla kullalla; ja hän rakennutti niiden eteen rintanojan, johon he voisivat nojata vartaloaan ja käsisvarsiaan puhuessaan valheellisia ja tyhjänpäiväisiä sanoja hänen kansalleen.
- 12 Ja tapahtui, että hän rakensi temppelin lähelle tornin, niin, hyvin korkean tornin, vieläpä niin korkean, että hän saattoi sen huipulla seistessään nähdä yli koko Silomin maan ja myös Semlonin maan, jota lamanilaiset pitivät hallussaan; ja hän saattoi nähdä jopa kaiken ympärillä olevan maan yli.
- 13 Ja tapahtui, että hän rakennutti Silomin maahan monia rakennuksia; ja hän rakennutti suuren tornin Silomin maan pohjoispuolella olevalle kukkulalle, joka oli ollut Nefin lasten turvapaikka siihen aikaan, kun he pakenivat maasta; ja näin hän käytti rikkauDET, jotka hän sai verottamalla kansaansa.
- 14 Ja tapahtui, että hän kiinnitti sydämensä rikkauksiinsa, ja hän kulutti aikaansa holtittomaan elämään vaimojensa ja sivuvaimojensa kanssa; ja niin myös hänen pappinsa kuluttivat aikaansa porttojen kanssa.
- 15 Ja tapahtui, että hän istutti viinitarhoja ympäri maata, ja hän rakensi viinikuurnia ja teki runsaasti viiniä; ja sen tähden hänestä tuli viininlatkija, ja myös hänen kansastaan.
- 16 Ja tapahtui, että lamanilaiset alkoivat käydä hänen kansansa, pienten joukkojen, kimppuun ja surmata sitä sen vainioilla ja sen ollessa paimentamassa katraitaan.
- 17 Ja kuningas Nooa lähetti vartijoita ympäri maata pitämään heidät loitolla; mutta hän ei lähettänyt riittävän paljon, ja lamanilaiset kävivät heidän kimppuunsa ja tappoivat heitä ja ajoivat monia heidän katraistaan pois maasta; näin lamanilaiset alkoivat hävittää heitä ja purkaa vihaansa heihin.
- 18 Ja tapahtui, että kuningas Nooa lähetti sotajoukkonsa heitä vastaan, ja heidät ajettiin takaisin, eli ne ajoivat heidät takaisin joksikin aikaa; sen tähden ne palasivat riemuiten saaliistaan.

And he also caused that his workmen should work all manner of fine work within the walls of the temple, of fine wood, and of copper, and of brass.

And the seats which were set apart for the high priests, which were above all the other seats, he did ornament with pure gold; and he caused a breast-work to be built before them, that they might rest their bodies and their arms upon while they should speak lying and vain words to his people.

And it came to pass that he built a tower near the temple; yea, a very high tower, even so high that he could stand upon the top thereof and overlook the land of Shilom, and also the land of Shemlon, which was possessed by the Lamanites; and he could even look over all the land round about.

And it came to pass that he caused many buildings to be built in the land Shilom; and he caused a great tower to be built on the hill north of the land Shilom, which had been a resort for the children of Nephi at the time they fled out of the land; and thus he did do with the riches which he obtained by the taxation of his people.

And it came to pass that he placed his heart upon his riches, and he spent his time in riotous living with his wives and his concubines; and so did also his priests spend their time with harlots.

And it came to pass that he planted vineyards round about in the land; and he built wine-presses, and made wine in abundance; and therefore he became a wine-bibber, and also his people.

And it came to pass that the Lamanites began to come in upon his people, upon small numbers, and to slay them in their fields, and while they were tending their flocks.

And king Noah sent guards round about the land to keep them off; but he did not send a sufficient number, and the Lamanites came upon them and killed them, and drove many of their flocks out of the land; thus the Lamanites began to destroy them, and to exercise their hatred upon them.

And it came to pass that king Noah sent his armies against them, and they were driven back, or they drove them back for a time; therefore, they returned rejoicing in their spoil.

- 19 Ja nyt, tämän suuren voiton tähden he ylpistyivät sydämensä kopeudessa; he kerskuivat omasta voimastaan sanoen, että viisikymmentä heikäläistä pysytyi pitämään puolensa tuhansia lamanilaisia vastaan; ja näin he kerskuivat ja nauttivat verestä ja veljiensä veren vuodattamisesta, ja tämä heidän kuninkaansa ja pappiensa jumalattomuuden tähden.
- 20 Ja tapahtui, että heidän joukossaan oli mies, jonka nimi oli Abinadi; ja hän kulki heidän keskuudessaan ja alkoi profetoida sanoen: Katso, näin sanoo Herra, ja näin hän on käskenyt minua, sanoen: Mene sanomaan tälle kansalle: Näin sanoo Herra – Voi tätä kansaa, sillä minä olen nähnyt sen iljetykset ja sen jumalattomuuden ja sen haureuden; ja ellei se tee parannusta, minä rankaisen sitä vihassani.
- 21 Ja ellei se tee parannusta ja käänny Herran Jumalansa puoleen, katso, minä annan sen sen vihollisten käsiin, niin, ja se saatetaan orjuuteen, ja sen vihollisten käsi ahdistaa sitä.
- 22 Ja tapahtuu, että se tietää, että minä olen Herra, sen Jumala, ja olen kiivas Jumala, joka rankaisen kansani pahat teot.
- 23 Ja tapahtuu, että ellei tämä kansa tee parannusta ja käänny Herran Jumalansa puoleen, se saatetaan orjuuteen; eikä kukaan sitä vapauta, ellei Herra, Kaikkivaltias Jumala.
- 24 Niin, ja tapahtuu, että kun se huutaa minun puoleeni, minä olen hidaskuulemaan sen huutoja; niin, ja minä sallin sen vihollisten lyödä sen.
- 25 Ja ellei se tee parannusta säkissä ja tuhkassa ja huuda voimallisesti Herran Jumalansa puoleen, minä en kuule sen rukouksia enkä päästä sitä sen ahdingoista; ja näin sanoo Herra, ja näin hän on käskenyt minua.
- 26 Nyt tapahtui, että kun Abinadi oli puhunut sille nämä sanat, se vihastui häneen ja yritti ottaa hänen henkensä; mutta Herra pelasti hänet sen käsistä.

And now, because of this great victory they were lifted up in the pride of their hearts; they did boast in their own strength, saying that their fifty could stand against thousands of the Lamanites; and thus they did boast, and did delight in blood, and the shedding of the blood of their brethren, and this because of the wickedness of their king and priests.

And it came to pass that there was a man among them whose name was Abinadi; and he went forth among them, and began to prophesy, saying: Behold, thus saith the Lord, and thus hath he commanded me, saying, Go forth, and say unto this people, thus saith the Lord—Wo be unto this people, for I have seen their abominations, and their wickedness, and their whoredoms; and except they repent I will visit them in mine anger.

And except they repent and turn to the Lord their God, behold, I will deliver them into the hands of their enemies; yea, and they shall be brought into bondage; and they shall be afflicted by the hand of their enemies.

And it shall come to pass that they shall know that I am the Lord their God, and am a jealous God, visiting the iniquities of my people.

And it shall come to pass that except this people repent and turn unto the Lord their God, they shall be brought into bondage; and none shall deliver them, except it be the Lord the Almighty God.

Yea, and it shall come to pass that when they shall cry unto me I will be slow to hear their cries; yea, and I will suffer them that they be smitten by their enemies.

And except they repent in sackcloth and ashes, and cry mightily to the Lord their God, I will not hear their prayers, neither will I deliver them out of their afflictions; and thus saith the Lord, and thus hath he commanded me.

Now it came to pass that when Abinadi had spoken these words unto them they were wroth with him, and sought to take away his life; but the Lord delivered him out of their hands.

27 Nyt, kun kuningas Nooa oli kuullut sanoista, jotka Abinadi oli puhunut ihmisille, hänkin vihastui; ja hän sanoi: Kuka on Abinadi minua ja kansaani tuomitsemaan, tai kuka on Herra tuottamaan sellaisen suuren ahdingon kansalleni?

28 Minä käsken teidän tuoda Abinadin tänne, jotta voin surmata hänet, sillä hän on sanonut tällaista yllyttääkseen kansaani vihoittelemaan toinen toisellensa ja herättääkseen kiistoja kansani keskuudessa; sen tähden minä surmaan hänet.

29 Nyt ihmisten silmät olivat sokaistut; sen tähden he paaduttivat sydämensä Abinadin sanoja vastaan, ja siitä alkaen he yrittivät ottaa hänet kiinni. Ja kuningas Nooa paadutti sydämensä Herran sanaa vastaan eikä tehnyt parannusta pahoista teoistaan.

Now when king Noah had heard of the words which Abinadi had spoken unto the people, he was also wroth; and he said: Who is Abinadi, that I and my people should be judged of him, or who is the Lord, that shall bring upon my people such great affliction?

I command you to bring Abinadi hither, that I may slay him, for he has said these things that he might stir up my people to anger one with another, and to raise contentions among my people; therefore I will slay him.

Now the eyes of the people were blinded; therefore they hardened their hearts against the words of Abinadi, and they sought from that time forward to take him. And king Noah hardened his heart against the word of the Lord, and he did not repent of his evil doings.

Moosia 12

- 1 Ja tapahtui, että kahden vuoden kuluttua Abinadi tuli heidän keskuuteensa valepuvussa, niin etteivät he tunteneet häntä, ja alkoi profetoida heidän keskuudessaan sanoen: Näin Herra on käskennyt minua, sanoen: Abinadi, mene profetoimaan tälle minun kansalleni, sillä se on paaduttanut sydämensä minun sanojani vastaan; se ei ole tehnyt parannusta pahoista teoistaan; sen tähden minä rankaisen sitä vihassani, niin, hehkuvassa vihassani minä rankaisen sitä sen pahoista teoista ja iljetyksistä.
- 2 Niin, voi tätä sukupolvea! Ja Herra sanoi minulle: Ojenna kätesi ja profetoi sanoen: Näin sanoo Herra: Tapahtuu, että tämä sukupolvi saatetaan pahojen tekojensa tähden orjuuteen ja sitä lyödään poskelle; niin, ja se joutuu ihmisten ajamaksi ja surmattavaksi; ja ilman haaskalinnut ja koirat, niin, ja villipedot syövät sen lihan.
- 3 Ja tapahtuu, että kuningas Nooan henki on samannarvoinen kuin vaate kuumassa uunissa; sillä hän on tietävä, että minä olen Herra.
- 4 Ja tapahtuu, että minä lyön tätä kansaani ankarilla ahdingoilla, niin, nälänhädällä ja ruttotaudilla; ja minä saatan sen valittamaan kaiken päivää.
- 5 Niin, ja minä sidotutan sen selkään kuormia, ja sitä ajetaan edellä kuin tyhmää aasia.
- 6 Ja tapahtuu, että minä lähetän sen keskuuteen rakeita, ja ne lyövät sitä; ja sitä lyödään myös itätuulella; ja myös hyönteiset vaivaavat sen maata ja syövät sen viljan.
- 7 Ja sitä lyödään suurella ruttotaudilla – ja kaiken tämän minä teen sen pahojen tekojen ja iljetysten tähden.
- 8 Ja tapahtuu, että ellei se tee parannusta, minä hävitän sen kokonaan maan päältä; mutta se jättää jälkeensä aikakirjan, ja minä varjelen sen toisille kansakunnille, jotka saavat maan haltuunsa; niin, tämänkin minä teen paljastaakseni tämän kansan iljetykset toisille kansakunnille. Ja Abinadi profetoi monia asioita tätä kansaa vastaan.

Mosiah 12

And it came to pass that after the space of two years that Abinadi came among them in disguise, that they knew him not, and began to prophesy among them, saying: Thus has the Lord commanded me, saying—Abinadi, go and prophesy unto this my people, for they have hardened their hearts against my words; they have repented not of their evil doings; therefore, I will visit them in my anger, yea, in my fierce anger will I visit them in their iniquities and abominations.

Yea, wo be unto this generation! And the Lord said unto me: Stretch forth thy hand and prophesy, saying: Thus saith the Lord, it shall come to pass that this generation, because of their iniquities, shall be brought into bondage, and shall be smitten on the cheek; yea, and shall be driven by men, and shall be slain; and the vultures of the air, and the dogs, yea, and the wild beasts, shall devour their flesh.

And it shall come to pass that the life of king Noah shall be valued even as a garment in a hot furnace; for he shall know that I am the Lord.

And it shall come to pass that I will smite this my people with sore afflictions, yea, with famine and with pestilence; and I will cause that they shall howl all the day long.

Yea, and I will cause that they shall have burdens lashed upon their backs; and they shall be driven before like a dumb ass.

And it shall come to pass that I will send forth hail among them, and it shall smite them; and they shall also be smitten with the east wind; and insects shall pester their land also, and devour their grain.

And they shall be smitten with a great pestilence—and all this will I do because of their iniquities and abominations.

And it shall come to pass that except they repent I will utterly destroy them from off the face of the earth; yet they shall leave a record behind them, and I will preserve them for other nations which shall possess the land; yea, even this will I do that I may discover the abominations of this people to other nations. And many things did Abinadi prophesy against this people.

- 9 Ja tapahtui, että se oli hänelle vihoissaan; ja ihmiset ottivat hänet kiinni ja veivät sidottuna kuninkaan eteen ja sanoivat kuninkaalle: Katso, me olemme tuoneet eteesi miehen, joka on profetoinut pahaa kansastasi ja sanoo, että Jumala hävittää sen.
- 10 Ja hän profetoi pahaan myös sinun elämästäsi ja sanoo, että henkesi on oleva kuin vaate palavassa uunissa.
- 11 Ja vielä hän sanoo, että sinä olet oleva kuin korsi, kuin kedon kuiva korsi, jonka ylitse eläimet juoksevat tallaten sen jalkoihinsa.
- 12 Ja vielä, hän sanoo, että sinä olet oleva kuin ohdakkeen kukinto, joka täysin tuleentuneena tuulen puhaltaessa ajautuu yli maan. Ja hän väittää, että Herra on näin puhunut. Ja hän sanoo kaiken tämän kohtaavan sinua, ellet tee parannusta, ja tämä sinun pahojen tekojesi tähden.
- 13 Ja nyt, oi kuningas, mitä suurta pahaan sinä olet tehnyt, tai mitä suuria syntejä sinun kansasi on tehnyt, että Jumalan tai tämän miehen pitäisi meidät tuomita?
- 14 Ja nyt, oi kuningas, katso, me olemme syyttömiä, etkä sinä, oi kuningas, ole tehnyt syntiä; tämä mies on siis valehdellut sinusta, ja hän on profetoinut turhia.
- 15 Ja katso, me olemme vahvoja, emme me joudu orjuuteen tai vihollistemme vangeiksi; niin, ja sinä olet menestynyt maassa ja menestyt vastakin.
- 16 Katso, tässä on se mies, me annamme hänet sinun käsiisi; voit tehdä hänelle, niin kuin hyväksi näet.
- 17 Ja tapahtui, että kuningas Nooa käski heittää Abinadin vankilaan; ja hän käski pappien kokoontua yhteen voidakseen neuvotella heidän kanssaan, mitä hänen pitäisi hänelle tehdä.
- 18 Ja tapahtui, että he sanoivat kuninkaalle: Tuo hänet tänne, jotta voimme kuulustella häntä; ja kuningas käski tuoda hänet heidän eteensä.

And it came to pass that they were angry with him; and they took him and carried him bound before the king, and said unto the king: Behold, we have brought a man before thee who has prophesied evil concerning thy people, and saith that God will destroy them.

And he also prophesieth evil concerning thy life, and saith that thy life shall be as a garment in a furnace of fire.

And again, he saith that thou shalt be as a stalk, even as a dry stalk of the field, which is run over by the beasts and trodden under foot.

And again, he saith thou shalt be as the blossoms of a thistle, which, when it is fully ripe, if the wind bloweth, it is driven forth upon the face of the land. And he pretendeth the Lord hath spoken it. And he saith all this shall come upon thee except thou repent, and this because of thine iniquities.

And now, O king, what great evil hast thou done, or what great sins have thy people committed, that we should be condemned of God or judged of this man?

And now, O king, behold, we are guiltless, and thou, O king, hast not sinned; therefore, this man has lied concerning you, and he has prophesied in vain.

And behold, we are strong, we shall not come into bondage, or be taken captive by our enemies; yea, and thou hast prospered in the land, and thou shalt also prosper.

Behold, here is the man, we deliver him into thy hands; thou mayest do with him as seemeth thee good.

And it came to pass that king Noah caused that Abinadi should be cast into prison; and he commanded that the priests should gather themselves together that he might hold a council with them what he should do with him.

And it came to pass that they said unto the king: Bring him hither that we may question him; and the king commanded that he should be brought before them.

19 Ja he alkoivat kuulustella häntä saadakseen hänet puhumaan ristiin, jotta he siten saisivat jotakin, mistä häntä syyttää; mutta hän vastasi heille rohkeasti ja piti puolensa kaikkia heidän kysymyksiään vastaan, niin, heidän hämmästykseseen; sillä hän piti puolensa heitä vastaan kaikissa heidän kysymyksissään ja saattoi heidät ymmälle kaikissa heidän sanoissaan.

20 Ja tapahtui, että yksi heistä sanoi hänelle: Mitä tarkoittavat ne sanat, jotka on kirjoitettu ja joita isäme ovat opettaneet, sanoen:

21 Kuinka ihanat ovat vuorilla ilosanoman tuojan jalat! Hän julistaa rauhaa, hän tuo hyvän ilosanoman, hän julistaa pelastusta, hän sanoo Siionille: Sinun Jumalasi hallitsee;

22 vartijasi korottavat äänensä, yhteen ääneen he laulavat, sillä omin silmin he näkevät, kun Herra tuo takaisin Siionin;

23 puhjetkaa iloon, laulakaa yhdessä, te Jerusalemin rauniot, sillä Herra on antanut kansalleen lohdutuksen, hän on lunastanut Jerusalemin;

24 Herra on paljastanut pyhän käsivartensa kaikkien kansakuntien silmien edessä, ja kaikki maan ääret saavat nähdä meidän Jumalamme pelastuksen?

25 Ja nyt Abinadi sanoi heille: Oletteko te pappeja ja opettavinanne tätä kansaa ja ymmärtävinanne profetoimisen henkeä, ja kuitenkin haluatte tietää minulta, mitä nämä asiat tarkoittavat?

26 Minä sanon teille: Voi teitä, kun vääristelette Herran tiet! Sillä jos te ymmärrätte nämä asiat, te ette ole niitä opettaneet; sen tähden te olette vääristelleet Herran tiet.

27 Te ette ole halunneet ymmärtää sydämessänne; sen tähden te ette ole olleet viisaita. Mitä te siis opettatte tälle kansalle?

28 Ja he sanoivat: Me opetamme Mooseksen lakia.

29 Ja jälleen hän sanoi heille: Jos te opettatte Mooseksen lakia, miksi ette pidä sitä? Miksi te kiinnitätte sydämenne rikkauksiin? Miksi te harjoitate haureutta ja kulutat voimanne porttojen kanssa, niin, ja saatte tämän kansan tekemään syntiä, niin että Herralla on syytä lähettää minut profetoimaan tätä kansaa vastaan, niin, nimittäin suurta onnettomuutta tälle kansalle?

And they began to question him, that they might cross him, that thereby they might have wherewith to accuse him; but he answered them boldly, and withstood all their questions, yea, to their astonishment; for he did withstand them in all their questions, and did confound them in all their words.

And it came to pass that one of them said unto him: What meaneth the words which are written, and which have been taught by our fathers, saying:

How beautiful upon the mountains are the feet of him that bringeth good tidings; that publisheth peace; that bringeth good tidings of good; that publisheth salvation; that saith unto Zion, Thy God reigneth;

Thy watchmen shall lift up the voice; with the voice together shall they sing; for they shall see eye to eye when the Lord shall bring again Zion;

Break forth into joy; sing together ye waste places of Jerusalem; for the Lord hath comforted his people, he hath redeemed Jerusalem;

The Lord hath made bare his holy arm in the eyes of all the nations, and all the ends of the earth shall see the salvation of our God?

And now Abinadi said unto them: Are you priests, and pretend to teach this people, and to understand the spirit of prophesying, and yet desire to know of me what these things mean?

I say unto you, wo be unto you for perverting the ways of the Lord! For if ye understand these things ye have not taught them; therefore, ye have perverted the ways of the Lord.

Ye have not applied your hearts to understanding; therefore, ye have not been wise. Therefore, what teach ye this people?

And they said: We teach the law of Moses.

And again he said unto them: If ye teach the law of Moses why do ye not keep it? Why do ye set your hearts upon riches? Why do ye commit whoredoms and spend your strength with harlots, yea, and cause this people to commit sin, that the Lord has cause to send me to prophesy against this people, yea, even a great evil against this people?

- 30 Ettekö tiedä, että minä puhun totta? Kyllä, te tiedätte, että minä puhun totta, ja teidän pitäisi vapista Jumalan edessä.
- 31 Ja tapahtuu, että teitä lyödään pahojen tekojenne tähden, sillä te olette sanoneet opettavanne Mooseksen lakia. Ja mitä te tiedätte Mooseksen laista? Tuleeko pelastus Mooseksen lain kautta? Mitä sanotte?
- 32 Ja he vastasivat ja sanoivat pelastuksen tulevan Mooseksen lain kautta.
- 33 Mutta nyt Abinadi sanoi heille: Minä tiedän, että jos te pidätte Jumalan käskyt, te pelastutte, eli jos te pidätte ne käskyt, jotka Herra antoi Moosekselle Siinain vuorella, sanoen:
- 34 Minä olen Herra, sinun Jumalasi, joka toin sinut pois Egyptin maasta, orjuuden talosta.
- 35 Sinulla ei saa olla muuta Jumalaa minun edelläni.
- 36 Älä tee itsellesi mitään patsasta äläkä mitään kuvaa mistään ylhäällä taivaassa äläkä mistään, mitä on alhaalla maassa.
- 37 Nyt Abinadi sanoi heille: Oletteko tehneet kaiken tämän? Minä sanon teille: Ei, ette ole. Ja oletteko opettaneet tälle kansalle, että sen tulee tehdä kaikki tämä? Minä sanon teille: Ei, ette ole.

Know ye not that I speak the truth? Yea, ye know that I speak the truth; and you ought to tremble before God.

And it shall come to pass that ye shall be smitten for your iniquities, for ye have said that ye teach the law of Moses. And what know ye concerning the law of Moses? Doth salvation come by the law of Moses? What say ye?

And they answered and said that salvation did come by the law of Moses.

But now Abinadi said unto them: I know if ye keep the commandments of God ye shall be saved; yea, if ye keep the commandments which the Lord delivered unto Moses in the mount of Sinai, saying:

I am the Lord thy God, who hath brought thee out of the land of Egypt, out of the house of bondage.

Thou shalt have no other God before me.

Thou shalt not make unto thee any graven image, or any likeness of any thing in heaven above, or things which are in the earth beneath.

Now Abinadi said unto them, Have ye done all this? I say unto you, Nay, ye have not. And have ye taught this people that they should do all these things? I say unto you, Nay, ye have not.

Moosia 13

- 1 Ja nyt, kun kuningas oli kuullut nämä sanat, hän sanoi papeilleen: Pois tämä mies, ja surmatkaa hänet; sillä mitä tekemistä meillä on hänen kanssaan, sillä hän on järjiltään.
- 2 Ja he astuivat esiin ja yrittivät käydä häneen käsiksi, mutta hän piti puolensa heitä vastaan ja sanoi heille:
- 3 Älkää koskeko minuun, sillä Jumala lyö teitä, jos te käytte minuun käsiksi, sillä minä en ole esittänyt sitä sanomaa, jonka Herra lähetti minut esittämään, enkä ole sanonut teille sitä, mitä te pyysitte minua sanomaan; sen tähden Jumala ei salli, että minut hävitetään tällä hetkellä.
- 4 Vaan minun on täytettävä ne käskyt, jotka Jumala on minulle antanut; ja koska minä olen sanonut teille totuuden, te olette minulle vihoissanne. Ja vielä, koska minä olen puhunut Jumalan sanaa, te olette tuominneet minut, että minä olen järjiltäni.
- 5 Nyt tapahtui Abinadin puhuttua nämä sanat, että kuningas Nooan väki ei uskaltanut käydä häneen käsiksi, sillä Herran Henki oli hänen päällänsä; ja hänen kasvonsa loistivat suurta kirkkautta, niin kuin Mooseksen Siinain vuorella, hänen puhuessaan Herran kanssa.
- 6 Ja hän puhui Jumalan voimalla ja valtuudella, ja hän jatkoi sanojaan sanoen:
- 7 Te näette, ettei teillä ole valtaa surmata minua; sen tähden minä päätän sanomani. Niin, ja minä huomaan, että se viiltää teidän sydäntänne, koska minä sanon teille totuuden teidän pahoista teoistanne.
- 8 Niin, ja minun sanani täyttävät teidät ihmetyksellä ja hämmästyksellä ja vihalla.
- 9 Mutta minä päätän sanomani, eikä sitten ole väliä, minne minä menen, jos pelastun.
- 10 Mutta tämän verran minä teille sanon, että se, mitä te teette minulle tämän jälkeen, on ikään kuin malli ja kuvajainen siitä, mitä on tuleva.
- 11 Ja nyt minä luen teille loppuosan Jumalan käskyistä, sillä minä huomaan, että ne eivät ole kirjoitetuina teidän sydämässänne; minä huomaan, että te olette tavoitelleet ja opettaneet pahuutta suurimman osan elämästänne.

Mosiah 13

And now when the king had heard these words, he said unto his priests: Away with this fellow, and slay him; for what have we to do with him, for he is mad.

And they stood forth and attempted to lay their hands on him; but he withstood them, and said unto them:

Touch me not, for God shall smite you if ye lay your hands upon me, for I have not delivered the message which the Lord sent me to deliver; neither have I told you that which ye requested that I should tell; therefore, God will not suffer that I shall be destroyed at this time.

But I must fulfil the commandments wherewith God has commanded me; and because I have told you the truth ye are angry with me. And again, because I have spoken the word of God ye have judged me that I am mad.

Now it came to pass after Abinadi had spoken these words that the people of king Noah durst not lay their hands on him, for the Spirit of the Lord was upon him; and his face shone with exceeding luster, even as Moses' did while in the mount of Sinai, while speaking with the Lord.

And he spake with power and authority from God; and he continued his words, saying:

Ye see that ye have not power to slay me, therefore I finish my message. Yea, and I perceive that it cuts you to your hearts because I tell you the truth concerning your iniquities.

Yea, and my words fill you with wonder and amazement, and with anger.

But I finish my message; and then it matters not whither I go, if it so be that I am saved.

But this much I tell you, what you do with me, after this, shall be as a type and a shadow of things which are to come.

And now I read unto you the remainder of the commandments of God, for I perceive that they are not written in your hearts; I perceive that ye have studied and taught iniquity the most part of your lives.

12 Ja nyt, tähän muistatte, että minä sanoin teille: Älä tee itsellesi mitään patsasta äläkä mitään kuvaa niistä, jotka ovat ylhäällä taivaassa tai jotka ovat alhaalla maassa tai jotka ovat vedessä maan alla.

13 Ja vielä: Älä kumarra niitä äläkä palvele niitä. Sillä minä, Herra, sinun Jumalasi, olen kiivas Jumala, joka kosten isien pahat teot lapsille kolmanteen ja neljanteen polveen, niille, jotka vihaavat minua;

14 mutta minä osoitan armoa niille tuhansille, jotka rakastavat minua ja noudattavat minun käskyjäni.

15 Älä käytä väärin Herran, Jumalasi, nimeä, sillä Herra ei pidä syyttömänä sitä, joka käyttää väärin hänen nimeään.

16 Muista lepopäivä pyhittääksesi sen.

17 Kuutena päivänä tee työtä ja tee kaikki työsi,

18 mutta seitsemäntenä päivänä, Herran, sinun Jumalasi, sapattina, et saa tehdä mitään työtä, et sinä eikä sinun poikasi eikä tyttäresi, orjasi eikä orjattaresi, ei juhtasi eikä muukalaisesi, joka on porttiesi sisäpuolella;

19 sillä kuutena päivänä Herra teki taivaan ja maan ja meren ja kaiken, mitä niissä on; sen vuoksi Herra siunasi lepopäivän ja pyhitti sen.

20 Kunnioita isääsi ja äitiäsi, että saisit elää kauan siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa.

21 Älä tapa.

22 Älä tee aviorikosta. Älä varasta.

23 Älä todista valheellisesti lähimmäistäsi vastaan.

24 Älä himoitse lähimmäisesi taloa, älä himoitse lähimmäisesi vaimoa, älä hänen orjaansa äläkä orjartaan, älä hänen härkänsä, älä hänen aasiansa äläkä mitään, mikä on lähimmäisesi.

25 Ja tapahtui, että kun Abinadi oli päättänyt nämä sanansa, hän sanoi heille: Oletteko te opettaneet tälle kansalle, että sen tulee tehdä tarkoin kaikki tämä pitääkseen nämä käskyt?

26 Minä sanon teille: Ette; sillä jos te olisitte, Herra ei olisi käskenyt minun tulla profetoimaan pahaa tästä kansasta.

And now, ye remember that I said unto you: Thou shalt not make unto thee any graven image, or any likeness of things which are in heaven above, or which are in the earth beneath, or which are in the water under the earth.

And again: Thou shalt not bow down thyself unto them, nor serve them; for I the Lord thy God am a jealous God, visiting the iniquities of the fathers upon the children, unto the third and fourth generations of them that hate me;

And showing mercy unto thousands of them that love me and keep my commandments.

Thou shalt not take the name of the Lord thy God in vain; for the Lord will not hold him guiltless that taketh his name in vain.

Remember the sabbath day, to keep it holy.

Six days shalt thou labor, and do all thy work;

But the seventh day, the sabbath of the Lord thy God, thou shalt not do any work, thou, nor thy son, nor thy daughter, thy man-servant, nor thy maid-servant, nor thy cattle, nor thy stranger that is within thy gates;

For in six days the Lord made heaven and earth, and the sea, and all that in them is; wherefore the Lord blessed the sabbath day, and hallowed it.

Honor thy father and thy mother, that thy days may be long upon the land which the Lord thy God giveth thee.

Thou shalt not kill.

Thou shalt not commit adultery. Thou shalt not steal.

Thou shalt not bear false witness against thy neighbor.

Thou shalt not covet thy neighbor's house, thou shalt not covet thy neighbor's wife, nor his man-servant, nor his maid-servant, nor his ox, nor his ass, nor anything that is thy neighbor's.

And it came to pass that after Abinadi had made an end of these sayings that he said unto them: Have ye taught this people that they should observe to do all these things for to keep these commandments?

I say unto you, Nay; for if ye had, the Lord would not have caused me to come forth and to prophesy evil concerning this people.

- 27 Ja nyt te olette sanoneet, että pelastus tulee Mooseksen lain kautta. Minä sanon teille, että on välttämätöntä, että te noudatatte Mooseksen lakia toistaiseksi, mutta minä sanon teille, että tulee aika, jolloin ei enää ole välttämätöntä noudattaa Mooseksen lakia.
- 28 Ja edelleen minä sanon teille, että pelastus ei tule yksin laista; ja ellei olisi sovitusta, jonka Jumala itse on suorittava kansansa syntien ja pahojen tekojen tähden, että heidän olisi väistämättä hukuttava Mooseksen laista huolimatta.
- 29 Ja nyt minä sanon teille, että oli välttämätöntä, että Israelin lapsille annettiin laki, niin, nimittäin hyvin ankara laki, sillä he olivat uppiniskainen kansa, nopeita tekemään pahaa ja hitaita muistamaan Herraa Jumalaansa;
- 30 sen tähden heille annettiin laki, niin, menojen ja toimitusten laki, jota heidän tuli tiukasti noudattaa päivästä päivään, jotta he muistaisivat Jumalan ja velvollisuutensa häntä kohtaan.
- 31 Mutta katso, minä sanon teille, että kaikki nämä olivat vertauskuvia siitä, mikä on tuleva.
- 32 Ja nyt, ymmärsivätkö he lain? Minä sanon teille: Eivät, kaikki eivät ymmärtäneet lakia, ja tämä heidän sydämensä paatumuksen tähden; sillä he eivät ymmärtäneet, ettei kukaan voisi pelastua, paitsi Jumalan lunastuksen kautta.
- 33 Sillä katso, eikö Mooses profetoanut heille Messiaan tulemisesta ja että Jumala lunastaisi kansansa? Niin, ja tosiaankin kaikki profeetat, jotka ovat profetoineet maailman alusta asti – eivätkö he ole puhuneet enemmän tai vähemmän näistä asioista?
- 34 Eivätkö he ole sanoneet, että Jumala itse tulisi alas ihmislasten keskuuteen ja ottaisi itselleen ihmisen muodon ja kulkisi väkevän voimallisena maan päällä?
- 35 Niin, ja eivätkö he ole myös sanoneet, että hän toteuttaisi kuolleiden ylösnousemuksen ja että häntä itseään sorrettaisiin ja ahdistettaisiin?

And now ye have said that salvation cometh by the law of Moses. I say unto you that it is expedient that ye should keep the law of Moses as yet; but I say unto you, that the time shall come when it shall no more be expedient to keep the law of Moses.

And moreover, I say unto you, that salvation doth not come by the law alone; and were it not for the atonement, which God himself shall make for the sins and iniquities of his people, that they must unavoidably perish, notwithstanding the law of Moses.

And now I say unto you that it was expedient that there should be a law given to the children of Israel, yea, even a very strict law; for they were a stiffnecked people, quick to do iniquity, and slow to remember the Lord their God;

Therefore there was a law given them, yea, a law of performances and of ordinances, a law which they were to observe strictly from day to day, to keep them in remembrance of God and their duty towards him.

But behold, I say unto you, that all these things were types of things to come.

And now, did they understand the law? I say unto you, Nay, they did not all understand the law; and this because of the hardness of their hearts; for they understood not that there could not any man be saved except it were through the redemption of God.

For behold, did not Moses prophesy unto them concerning the coming of the Messiah, and that God should redeem his people? Yea, and even all the prophets who have prophesied ever since the world began—have they not spoken more or less concerning these things?

Have they not said that God himself should come down among the children of men, and take upon him the form of man, and go forth in mighty power upon the face of the earth?

Yea, and have they not said also that he should bring to pass the resurrection of the dead, and that he, himself, should be oppressed and afflicted?

Moosia 14

- 1 Niin, eikö Jesajakin sano: Kuka on uskonut meidän sanomamme, ja kenelle Herran käsivarsi ilmoitetaan?
- 2 Sillä hän kasvaa hänen edessään kuin hento taimi ja kuin vesa kuivasta maasta; ei hänellä ole vartta, ei komeutta; ja kun me näemme hänet, ei ole kauneutta, johon mieltymme.
- 3 Hän on halveksittu ja ihmisten torjuma, murheiden mies ja surun tuttava, ja me ikään kuin peitimme kasvomme häneltä; hän oli halveksittu, emmekä me häntä minään pitäneet.
- 4 Totisesti hän on kantanut meidän surumme ja ottanut taakakseen meidän murheemme; kuitenkin me pidimme häntä rangaistuna, Jumalan lyömänä ja vaivattuna.
- 5 Mutta hän oli haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, hän oli runneltu meidän pahojen tekojemme tähden; rangaistus oli hänen päällensä, jotta meillä olisi rauha, ja hänen haavojensa hinnalla me olemme parantuneet.
- 6 Me kaikki olemme kulkeneet harhaan kuin lamppaat, jokainen meistä kääntyi omalle tielleen, ja Herra on pannut hänen kannettavakseen meidän kaikkien pahat teot.
- 7 Häntä sorrettiin ja ahdistettiin, mutta hän ei suutansa avannut; hänet viedään kuin karitsa teuraaksi, ja niin kuin lammas keritsijänsä edessä on ääneti, niin ei hän suutansa avannut.
- 8 Hänet otettiin vankeudesta ja tuomiolta, ja kuka julistaa hänen sukupolvensa? Sillä hänet hävitettiin pois elävien maasta; hänet lyötiin hengiltä minun kansani rikkomusten tähden.
- 9 Ja hän sai haudan jumalattomien joukossa, ja rikkaalta kuoltuansa; koska hän ei ollut tehnyt mitään paha, eikä vilppiä ollut hänen suussansa.
- 10 Mutta Herra näki hyväksi runnella häntä; hän on pannut hänet suremaan; kun sinä annat hänen sielunsa uhriksi synnin tähden, hän saa nähdä jälkeläisensä, hän elää kauan, ja Herran tahto täyttyy hänen kädestään.

Mosiah 14

Yea, even doth not Isaiah say: Who hath believed our report, and to whom is the arm of the Lord revealed?

For he shall grow up before him as a tender plant, and as a root out of dry ground; he hath no form nor comeliness; and when we shall see him there is no beauty that we should desire him.

He is despised and rejected of men; a man of sorrows, and acquainted with grief; and we hid as it were our faces from him; he was despised, and we esteemed him not.

Surely he has borne our griefs, and carried our sorrows; yet we did esteem him stricken, smitten of God, and afflicted.

But he was wounded for our transgressions, he was bruised for our iniquities; the chastisement of our peace was upon him; and with his stripes we are healed.

All we, like sheep, have gone astray; we have turned every one to his own way; and the Lord hath laid on him the iniquities of us all.

He was oppressed, and he was afflicted, yet he opened not his mouth; he is brought as a lamb to the slaughter, and as a sheep before her shearers is dumb so he opened not his mouth.

He was taken from prison and from judgment; and who shall declare his generation? For he was cut off out of the land of the living; for the transgressions of my people was he stricken.

And he made his grave with the wicked, and with the rich in his death; because he had done no evil, neither was any deceit in his mouth.

Yet it pleased the Lord to bruise him; he hath put him to grief; when thou shalt make his soul an offering for sin he shall see his seed, he shall prolong his days, and the pleasure of the Lord shall prosper in his hand.

11 Hän saa nähdä sielunsa vaivan ja tulee ravituksi; tiedollansa minun vanhurskas palvelijani tekee vanhurskaiksi monet, sillä heidän pahat tekonsa hän kantaa.

12 Sen tähden minä jaan hänelle osan suurten joukossa, ja hän saa jakaa saalista mahtavien kanssa; koska hän vuodatti sielunsa kuolemaan, ja hänet luettiin rikkojien joukkoon; ja hän kantoi monien synnit ja puhui rikkojien puolesta.

He shall see the travail of his soul, and shall be satisfied; by his knowledge shall my righteous servant justify many; for he shall bear their iniquities.

Therefore will I divide him a portion with the great, and he shall divide the spoil with the strong; because he hath poured out his soul unto death; and he was numbered with the transgressors; and he bore the sins of many, and made intercession for the transgressors.

Moosia 15

- 1 Ja nyt Abinadi sanoi heille: Minä tahdon teidän ymmärtävän, että Jumala itse on tuleva alas ihmislasten keskuuteen ja lunastava kansansa.
- 2 Ja koska hän asuu lihassa, häntä kutsutaan Jumalan Pojaksi, ja koska hän alistaa lihan Isän tahtoon, hän on Isä ja Poika –
- 3 Isä, koska hän sikisi Jumalan voimasta, ja Poika lihan tähden; näin hänestä tuli Isä ja Poika –
- 4 ja he ovat yksi Jumala, eli taivaan ja maan todellinen iankaikkinen Isä.
- 5 Ja niin liha tultuaan Hengen alaiseksi eli Poika Isän alaiseksi, jotka ovat yksi Jumala, kärsii kiusauksia eikä anna kiusaukselle myöten, vaan sallii kansansa pilkkaavan ja ruoskivan häntä ja karkottavan ja kieltävän hänet.
- 6 Ja kaiken tämän jälkeen, hänen tehtyään monia voimallisia ihmeitä ihmislasten keskuudessa, hänet viedään, aivan niin, kuten Jesaja sanoi, niin kuin lammas keritsijän edessä on ääneti, niin ei hän suutansa avannut;
- 7 niin, aivan samoin hänet viedään ristiinnaulittavaksi ja surmattavaksi; siten liha tulee kuoleman alaiseksi, Pojan tahto sulautuu Isän tahtoon.
- 8 Ja näin Jumala katkaisee kuoleman siteet, koska hän on saanut voiton kuolemasta; koska hän antaa vallan puhua ihmislasten puolesta Pojalle,
- 9 joka on noussut taivaaseen; joka on täynnä armahtavaisuutta; joka on täynnä myötätuntoa ihmislapsia kohtaan; joka seisoo heidän ja oikeudenmukaisuuden välissä; joka on katkaissut kuoleman siteet, ottanut päällensä heidän pahuutensa ja rikkomuksensa ja joka on lunastanut heidät ja tyydyttänyt oikeudenmukaisuuden vaatimukset.
- 10 Ja nyt minä sanon teille: Kuka julistaa hänen sukupolvensa? Katso, minä sanon teille, että kun hänen sielunsa on annettu uhriksi synnin tähden, hän saa nähdä jälkeläisensä. Ja mitä te nyt sanotte? Ja ketkä ovat hänen jälkeläisiään?

Mosiah 15

And now Abinadi said unto them: I would that ye should understand that God himself shall come down among the children of men, and shall redeem his people.

And because he dwelleth in flesh he shall be called the Son of God, and having subjected the flesh to the will of the Father, being the Father and the Son—

The Father, because he was conceived by the power of God; and the Son, because of the flesh; thus becoming the Father and Son—

And they are one God, yea, the very Eternal Father of heaven and of earth.

And thus the flesh becoming subject to the Spirit, or the Son to the Father, being one God, suffereth temptation, and yieldeth not to the temptation, but suffereth himself to be mocked, and scourged, and cast out, and disowned by his people.

And after all this, after working many mighty miracles among the children of men, he shall be led, yea, even as Isaiah said, as a sheep before the shearer is dumb, so he opened not his mouth.

Yea, even so he shall be led, crucified, and slain, the flesh becoming subject even unto death, the will of the Son being swallowed up in the will of the Father.

And thus God breaketh the bands of death, having gained the victory over death; giving the Son power to make intercession for the children of men—

Having ascended into heaven, having the bowels of mercy; being filled with compassion towards the children of men; standing betwixt them and justice; having broken the bands of death, taken upon himself their iniquity and their transgressions, having redeemed them, and satisfied the demands of justice.

And now I say unto you, who shall declare his generation? Behold, I say unto you, that when his soul has been made an offering for sin he shall see his seed. And now what say ye? And who shall be his seed?

- 11 Katso, minä sanon teille, että jokainen, joka on kuullut profeettojen sanoja, niin, kaikkien pyhien profeettojen, jotka ovat profetoineet Herran tulemisesta – minä sanon teille, että kaikki ne, jotka ovat kuunnelleet heidän sanojaan ja uskoneet, että Herra lunastaisi kansansa, ja ovat odottaneet sitä aikaa saadakseen syntinsä anteeksi, minä sanon teille, että nämä ovat hänen jälkeläisiään, eli he ovat Jumalan valtakunnan perillisiä.
- 12 Sillä nämä ovat niitä, joiden synnit hän on kantanut; nämä ovat niitä, joiden puolesta hän on kuollut lunastaakseen heidät heidän rikkomuksistaan. Ja nyt, eivätkö he ole hänen jälkeläisiään?
- 13 Niin, ja eivätkö profeetat, jokainen, joka on aukaissut suunsa profetoimaan, joka ei ole langennut rikkomukseen, tarkoitan kaikkia pyhiä profeettoja aina maailman alusta asti? Minä sanon teille, että he ovat hänen jälkeläisiään.
- 14 Ja nämä ovat niitä, jotka ovat julistaneet rauhaa, jotka ovat tuoneet hyvää ilosanomaa, jotka ovat julistaneet pelastusta ja sanoneet Siionille: Sinun Jumalasi hallitsee!
- 15 Ja oi, kuinka ihanat olivat vuorilla heidän jalkansa!
- 16 Ja vielä, kuinka ihanat ovat vuorilla niiden jalat, jotka yhä julistavat rauhaa!
- 17 Ja vielä, kuinka ihanat ovat vuorilla niiden jalat, jotka julistavat rauhaa tämän jälkeen, niin, tästedes ja ikuisesti!
- 18 Ja katso, minä sanon teille, ettei tässä ole kaikki. Sillä oi kuinka ihanat ovat vuorilla ilosanoman tuojan jalat! Hän on rauhan perustaja, niin, nimittäin Herra, joka on lunastanut kansansa; niin, hän, joka on suonut pelastuksen kansallensa;
- 19 sillä ellei olisi lunastusta, jonka hän on suorittanut kansansa puolesta ja joka oli valmistettuna maailman perustamisesta asti, minä sanon teille, että ellei tätä olisi, koko ihmissuvun olisi täytynyt hukkua.
- 20 Mutta katso, kuoleman siteet katkaistaan, ja Poika hallitsee, ja hänellä on valta kuolleisiin; sen tähden hän toteuttaa kuolleiden ylösnousemuksen.

Behold I say unto you, that whosoever has heard the words of the prophets, yea, all the holy prophets who have prophesied concerning the coming of the Lord—I say unto you, that all those who have hearkened unto their words, and believed that the Lord would redeem his people, and have looked forward to that day for a remission of their sins, I say unto you, that these are his seed, or they are the heirs of the kingdom of God.

For these are they whose sins he has borne; these are they for whom he has died, to redeem them from their transgressions. And now, are they not his seed?

Yea, and are not the prophets, every one that has opened his mouth to prophesy, that has not fallen into transgression, I mean all the holy prophets ever since the world began? I say unto you that they are his seed.

And these are they who have published peace, who have brought good tidings of good, who have published salvation; and said unto Zion: Thy God reigneth!

And O how beautiful upon the mountains were their feet!

And again, how beautiful upon the mountains are the feet of those that are still publishing peace!

And again, how beautiful upon the mountains are the feet of those who shall hereafter publish peace, yea, from this time henceforth and forever!

And behold, I say unto you, this is not all. For O how beautiful upon the mountains are the feet of him that bringeth good tidings, that is the founder of peace, yea, even the Lord, who has redeemed his people; yea, him who has granted salvation unto his people;

For were it not for the redemption which he hath made for his people, which was prepared from the foundation of the world, I say unto you, were it not for this, all mankind must have perished.

But behold, the bands of death shall be broken, and the Son reigneth, and hath power over the dead; therefore, he bringeth to pass the resurrection of the dead.

21 Ja tulee ylösnousemus, nimittäin ensimmäinen ylösnousemus, niin, nimittäin niiden ylösnousemus, jotka ovat olleet ja jotka ovat ja jotka tulevat olemaan, aina Kristuksen ylösnousemukseen asti – sillä se on oleva hänen nimensä.

22 Ja nyt, kaikkien profeettojen ylösnousemus ja kaikkien niiden, jotka ovat uskoneet heidän sanoihinsa, eli kaikkien niiden, jotka ovat pitäneet Jumalan käskyt, tulee ensimmäisessä ylösnousemuksessa; sen tähden he ovat ensimmäinen ylösnousemus.

23 Heidät herätetään asumaan Jumalan luona, joka on lunastanut heidät; siten heillä on iankaikkinen elämä Kristuksen kautta, joka on katkaissut kuoleman siteet.

24 Ja nämä ovat niitä, joilla on osa ensimmäisessä ylösnousemuksessa; ja nämä ovat niitä, jotka ovat kuolleet ennen kuin Kristus tuli, tietämättömyydessään, ilman että heille on julistettu pelastusta. Ja näin Herra toteuttaa näiden palauttamisen, ja heillä on osa ensimmäisessä ylösnousemuksessa, eli heillä on iankaikkinen elämä, koska Herra on lunastanut heidät.

25 Ja myös pienillä lapsilla on iankaikkinen elämä.

26 Mutta katsokaa ja pelätkää ja vapiskaa Jumalan edessä, sillä teidän pitäisi vapista; sillä Herra ei lunasta sellaisia, jotka kapinoivat häntä vastaan ja kuolevat synneissään, niin, nimittäin ketään niistä, jotka ovat menehtyneet synneissään maailman alusta asti, jotka ovat tietten tahtoen kapinoineet Jumalaa vastaan, jotka ovat tunteneet Jumalan käskyt eivätkä ole tahtoneet pitää niitä; nämä ovat niitä, joilla ei ole osaa ensimmäisessä ylösnousemuksessa.

27 Eikö teidän sen tähden pitäisi vapista? Sillä pelastus ei tule kenellekään sellaiselle, sillä Herra ei ole lunastanut ketään sellaista; niin, eikä Herra voikaan lunastaa sellaisia, sillä hän ei voi kieltää itseään; sillä hän ei voi kieltää oikeudenmukaisuutta, kun sillä on oikeutensa.

28 Ja nyt minä sanon teille, että on tuleva aika, jolloin Herran pelastus julistetaan jokaiselle kansakunnalle, suvulle, kielelle ja kansalle.

29 Niin, Herra, sinun vartijasi korottavat äänensä, yhteen ääneen he laulavat, sillä he näkevät omin silmin, kun Herra tuo takaisin Siionin;

And there cometh a resurrection, even a first resurrection; yea, even a resurrection of those that have been, and who are, and who shall be, even until the resurrection of Christ—for so shall he be called.

And now, the resurrection of all the prophets, and all those that have believed in their words, or all those that have kept the commandments of God, shall come forth in the first resurrection; therefore, they are the first resurrection.

They are raised to dwell with God who has redeemed them; thus they have eternal life through Christ, who has broken the bands of death.

And these are those who have part in the first resurrection; and these are they that have died before Christ came, in their ignorance, not having salvation declared unto them. And thus the Lord bringeth about the restoration of these; and they have a part in the first resurrection, or have eternal life, being redeemed by the Lord.

And little children also have eternal life.

But behold, and fear, and tremble before God, for ye ought to tremble; for the Lord redeemeth none such that rebel against him and die in their sins; yea, even all those that have perished in their sins ever since the world began, that have wilfully rebelled against God, that have known the commandments of God, and would not keep them; these are they that have no part in the first resurrection.

Therefore ought ye not to tremble? For salvation cometh to none such; for the Lord hath redeemed none such; yea, neither can the Lord redeem such; for he cannot deny himself; for he cannot deny justice when it has its claim.

And now I say unto you that the time shall come that the salvation of the Lord shall be declared to every nation, kindred, tongue, and people.

Yea, Lord, thy watchmen shall lift up their voice; with the voice together shall they sing; for they shall see eye to eye, when the Lord shall bring again Zion.

30 puhjetkaa iloon, laulakaa yhdessä, te Jerusalemin rauniot, sillä Herra on antanut kansalleen lohdutuksen, hän on lunastanut Jerusalemin;

31 Herra on paljastanut pyhän käsivartensa kaikkien kansakuntien silmien edessä, ja kaikki maan ääret saavat nähdä meidän Jumalamme pelastuksen.

Break forth into joy, sing together, ye waste places of Jerusalem; for the Lord hath comforted his people, he hath redeemed Jerusalem.

The Lord hath made bare his holy arm in the eyes of all the nations; and all the ends of the earth shall see the salvation of our God.

Moosia 16

- 1 Ja nyt, tapahtui, että kun Abinadi oli puhunut nämä sanat, hän ojensi kätensä ja sanoi: Tulee aika, jolloin kaikki näkevät Herran pelastuksen; jolloin jokainen kansakunta, suku, kieli ja kansa näkee omin silmin ja tunnustaa Jumalan edessä, että hänen tuomionsa ovat oikeudenmukaisia.
- 2 Ja silloin jumalattomat karkotetaan, ja heillä on syytä valittaa ja itkeä ja vaikeroida ja kiristellä hamppaitaan; ja tämä siksi, etteivät he tahtoneet kuulla Herran ääntä; sen tähden Herra ei lunasta heitä.
- 3 Sillä he ovat lihallisia ja perkeleellisiä, ja Perkeleellä on valta heihin, niin, nimittäin sillä vanhalla käärmeellä, joka petti meidän ensimmäiset vanhempamme, mikä oli syynä heidän lankeemuksensa; mikä oli syynä siihen, että koko ihmissuku tuli lihalliseksi, aistilliseksi, perkeleelliseksi, erottaen pahan hyvästä ja alistuen Perkeleen valtaan.
- 4 Niin koko ihmissuku joutui kadotetuksi; ja katso, se olisi ollut loputtomasti kadotettu, ellei Jumala olisi lunastanut kansaansa sen kadotetusta ja langenneesta tilasta.
- 5 Mutta muistakaa, että se, joka edelleenkin pysyy omassa lihallisessa luonnossaan ja jatkaa synnin ja Jumalan vastaisen kapinoinnin teillä, jää langenneeseen tilaansa, ja Perkeleellä on kaikki valta häneen. Sen tähden hän on, ikään kuin mitään lunastusta ei olisi suoritettu, sillä hän on Jumalan vihollinen; ja myös Perkele on Jumalan vihollinen.
- 6 Ja nyt, ellei Kristus olisi tullut maailmaan – puhuakseni tulevista asioista, ikään kuin ne olisivat jo tulleet – ei olisi voinut olla mitään lunastusta.
- 7 Ja ellei Kristus olisi noussut kuolleista ja olisi katkaissut kuoleman siteitä, niin ettei hauta saisi voittoa eikä kuoleamalla olisi pistintä, ei olisi voinut olla mitään ylösnousemusta.
- 8 Mutta ylösnousemus on olemassa; sen tähden hauta ei saa voittoa, ja kuoleman pistin on nieltä Kristuksessa.
- 9 Hän on maailman valo ja elämä, eli valo, joka on loputon, jota ei voida milloinkaan pimentää, niin, ja myös elämä, joka on loputon, niin ettei kuolemaa voi enää olla.

Mosiah 16

And now, it came to pass that after Abinadi had spoken these words he stretched forth his hand and said: The time shall come when all shall see the salvation of the Lord; when every nation, kindred, tongue, and people shall see eye to eye and shall confess before God that his judgments are just.

And then shall the wicked be cast out, and they shall have cause to howl, and weep, and wail, and gnash their teeth; and this because they would not hearken unto the voice of the Lord; therefore the Lord redeemeth them not.

For they are carnal and devilish, and the devil has power over them; yea, even that old serpent that did beguile our first parents, which was the cause of their fall; which was the cause of all mankind becoming carnal, sensual, devilish, knowing evil from good, subjecting themselves to the devil.

Thus all mankind were lost; and behold, they would have been endlessly lost were it not that God redeemed his people from their lost and fallen state.

But remember that he that persists in his own carnal nature, and goes on in the ways of sin and rebellion against God, remaineth in his fallen state and the devil hath all power over him. Therefore he is as though there was no redemption made, being an enemy to God; and also is the devil an enemy to God.

And now if Christ had not come into the world, speaking of things to come as though they had already come, there could have been no redemption.

And if Christ had not risen from the dead, or have broken the bands of death that the grave should have no victory, and that death should have no sting, there could have been no resurrection.

But there is a resurrection, therefore the grave hath no victory, and the sting of death is swallowed up in Christ.

He is the light and the life of the world; yea, a light that is endless, that can never be darkened; yea, and also a life which is endless, that there can be no more death.

- 10 Vieläpä tämä kuolevainen pukeutuu kuolematto-
muuteen, ja tämä katoava pukeutuu katoamatto-
muuteen ja joutuu Jumalan tuomioistuimen eteen,
hänen tuomittavaksensa tekojensa mukaan, olivatpa
ne hyviä tai olivatpa ne pahoja –
- 11 jos ne ovat hyviä, loputtoman elämän ja onnen
ylösousemukseen; ja jos ne ovat pahoja, loputto-
man tuomion ylösousemukseen, luovutettavaksi
Perkeleelle, joka on alistanut heidät valtaansa, mikä
on tuomio –
- 12 koska he ovat kulkeneet oman lihallisen tahtonsa
ja halujensa mukaisesti eivätkä ole koskaan huuta-
neet avuksi Herraa armon käsivarsien ollessa ojen-
nettuina heitä kohti; sillä armon käsivarret olivat
ojennettuina heitä kohti, eivätkä he tahtoneet; heitä
varoitettiin heidän pahoista teoistaan, eivätkä he silti
tahtoneet luopua niistä, ja heitä käskettiin tekemään
parannus, eivätkä he silti tahtoneet tehdä parannus-
ta.
- 13 Ja nyt, eikö teidän pitäisi vapista ja tehdä paran-
nus synneistänne ja muistaa, että vain Kristuksessa
ja hänen kauttansa te voitte pelastua?
- 14 Sen tähden, jos te opetatte Mooseksen lakia, opet-
takaa myös, että se on tulevaisten kuvajainen –
- 15 opettakaa heille, että lunastus tulee Kristuksen,
Herran, kautta, joka on todellinen iankaikkinen Isä.
Aamen.

Even this mortal shall put on immortality, and this
corruption shall put on incorruption, and shall be
brought to stand before the bar of God, to be judged
of him according to their works whether they be
good or whether they be evil—

If they be good, to the resurrection of endless life
and happiness; and if they be evil, to the resurrection
of endless damnation, being delivered up to the
devil, who hath subjected them, which is damna-
tion—

Having gone according to their own carnal wills
and desires; having never called upon the Lord while
the arms of mercy were extended towards them; for
the arms of mercy were extended towards them, and
they would not; they being warned of their iniquities
and yet they would not depart from them; and they
were commanded to repent and yet they would not
repent.

And now, ought ye not to tremble and repent of
your sins, and remember that only in and through
Christ ye can be saved?

Therefore, if ye teach the law of Moses, also teach
that it is a shadow of those things which are to
come—

Teach them that redemption cometh through
Christ the Lord, who is the very Eternal Father.
Amen.

Moosia 17

- 1 Ja nyt tapahtui, että kun Abinadi oli päättänyt nämä sanat, että kuningas käski pappien ottaa hänet kiinni ja otattaa hänet hengiltä.
- 2 Mutta heidän joukossaan oli yksi, jonka nimi oli Alma, hänkin oli Nefin jälkeläinen. Ja hän oli nuori mies, ja hän uskoi sanat, jotka Abinadi oli puhunut, sillä hän tiesi siitä pahuudesta, josta Abinadi oli todistanut heitä vastaan; sen tähden hän alkoi pyytää kuninkaalta, ettei tämä olisi vihoissaan Abinadille vaan sallisi tämän lähteä rauhassa.
- 3 Mutta kuningas vihastui enemmän ja käski karkottaa Alman heidän keskuudestaan ja lähetti palvelijoihinsa hänen peräänsä surmaamaan hänet.
- 4 Mutta hän pakeni heidän edeltään ja piiloutui, niin etteivät he löytäneet häntä. Ja ollessaan piilossa monta päivää hän kirjoitti kaikki sanat, jotka Abinadi oli puhunut.
- 5 Ja tapahtui, että kuningas käski henkivartijoidensa saartaa Abinadin ja ottaa hänet kiinni; ja he sitoivat hänet ja heittivät hänet vankilaan.
- 6 Ja kolmen päivän kuluttua, neuvoteltuaan pappiensä kanssa, hän käski jälleen tuoda hänet eteenpäin.
- 7 Ja hän sanoi hänelle: Abinadi, me olemme löytäneet syytöksen sinua vastaan, ja sinä ansaitset kuoleman.
- 8 Sillä sinä olet sanonut, että Jumala itse tulisi alas ihmislasten keskuuteen; ja nyt, tästä syystä sinut otetaan hengiltä, ellet peru jokaista sanaa, jonka olet puhunut pahaa minusta ja kansastani.
- 9 Nyt Abinadi sanoi hänelle: Minä sanon sinulle, että minä en peru sanoja, jotka olen puhunut sinulle tästä kansasta, sillä ne ovat totta; ja jotta voisit tietää niiden olevan varmasti totta, minä olen antautunut sinun käsiisi.
- 10 Niin, ja minä kärsin jopa kuolemaan asti, enkä minä peru sanojani, ja ne tulevat olemaan todistuksena sinua vastaan. Ja jos te surmaatte minut, te vuodatatte viatonta verta, ja tämäkin on oleva todistuksena teitä vastaan viimeisenä päivänä.

Mosiah 17

And now it came to pass that when Abinadi had finished these sayings, that the king commanded that the priests should take him and cause that he should be put to death.

But there was one among them whose name was Alma, he also being a descendant of Nephi. And he was a young man, and he believed the words which Abinadi had spoken, for he knew concerning the iniquity which Abinadi had testified against them; therefore he began to plead with the king that he would not be angry with Abinadi, but suffer that he might depart in peace.

But the king was more wroth, and caused that Alma should be cast out from among them, and sent his servants after him that they might slay him.

But he fled from before them and hid himself that they found him not. And he being concealed for many days did write all the words which Abinadi had spoken.

And it came to pass that the king caused that his guards should surround Abinadi and take him; and they bound him and cast him into prison.

And after three days, having counseled with his priests, he caused that he should again be brought before him.

And he said unto him: Abinadi, we have found an accusation against thee, and thou art worthy of death.

For thou hast said that God himself should come down among the children of men; and now, for this cause thou shalt be put to death unless thou wilt recall all the words which thou hast spoken evil concerning me and my people.

Now Abinadi said unto him: I say unto you, I will not recall the words which I have spoken unto you concerning this people, for they are true; and that ye may know of their surety I have suffered myself that I have fallen into your hands.

Yea, and I will suffer even until death, and I will not recall my words, and they shall stand as a testimony against you. And if ye slay me ye will shed innocent blood, and this shall also stand as a testimony against you at the last day.

11 Ja nyt kuningas Nooa oli vapauttamaisillaan hänet, sillä hän pelkäsi hänen sanaansa; sillä hän pelkäsi, että Jumalan tuomiot kohtaisivat häntä.

12 Mutta papit korottivat äänensä häntä vastaan ja alkoivat syyttää häntä sanoen: Hän on herjannut kuningasta. Sen tähden kuningas yltyi vihaan häntä vastaan, ja hän luovutti hänet surmattavaksi.

13 Ja tapahtui, että he ottivat hänet ja sitoivat hänet ja löivät hänen ihoaan oksilla, niin, aina kuolemaan asti.

14 Ja nyt, kun liekit alkoivat korventaa häntä, hän huusi heille sanoen:

15 Katso, niin kuin te olette tehneet minulle, niin tapahtuu, että sinun jälkeläisesi saattavat monet kärsimään tuskat, joita minä kärsin, nimittäin polttokuoleman tuskat; ja tämä siksi, että he uskovat Herran Jumalansa pelastukseen.

16 Ja tapahtuu, että teitä ahdistetaan kaikenlaisilla taudeilla pahojen tekojenne tähden.

17 Niin, ja teitä lyödään joka taholta, ja teitä ajetaan ja hajotetaan sinne tänne, niin kuin villit ja julmat pedot ajavat villikatrasta.

18 Ja sinä päivänä teitä metsästetään ja teihin tartutaan teidän vihollistenne kädellä, ja silloin te kärsitte, niin kuin minä kärsin, polttokuoleman tuskat.

19 Siten Jumala kostaa niille, jotka hävittävät hänen kansaansa. Oi Jumala, ota vastaan sieluni.

20 Ja nyt, kun Abinadi oli sanonut nämä sanat, hän kaatui kärsittyään polttokuoleman; niin, ja hänet otettiin hengiltä, koska hän ei tahtonut kieltää Jumalan käskyjä, ja hän sinetöi sanojensa totuuden kuolemallaan.

And now king Noah was about to release him, for he feared his word; for he feared that the judgments of God would come upon him.

But the priests lifted up their voices against him, and began to accuse him, saying: He has reviled the king. Therefore the king was stirred up in anger against him, and he delivered him up that he might be slain.

And it came to pass that they took him and bound him, and scourged his skin with faggots, yea, even unto death.

And now when the flames began to scorch him, he cried unto them, saying:

Behold, even as ye have done unto me, so shall it come to pass that thy seed shall cause that many shall suffer the pains that I do suffer, even the pains of death by fire; and this because they believe in the salvation of the Lord their God.

And it will come to pass that ye shall be afflicted with all manner of diseases because of your iniquities.

Yea, and ye shall be smitten on every hand, and shall be driven and scattered to and fro, even as a wild flock is driven by wild and ferocious beasts.

And in that day ye shall be hunted, and ye shall be taken by the hand of your enemies, and then ye shall suffer, as I suffer, the pains of death by fire.

Thus God executeth vengeance upon those that destroy his people. O God, receive my soul.

And now, when Abinadi had said these words, he fell, having suffered death by fire; yea, having been put to death because he would not deny the commandments of God, having sealed the truth of his words by his death.

Moosia 18

- 1 Ja nyt, tapahtui, että Alma, joka oli paennut kuningas Nooan palvelijoita, teki parannuksen synneistään ja pahoista teoistaan ja kulki salaa ihmisten keskuudessa ja alkoi opettaa Abinadin sanoja –
- 2 eli siitä, mikä oli tuleva, ja myös kuolleiden ylösnousemuksesta ja ihmisten lunastuksesta, joka oli toteutuva Kristuksen voiman ja kärsimysten ja kuoleman ja hänen ylösnousemuksensa ja taivaaseenousemisensa kautta.
- 3 Ja kaikkia, jotka tahtoivat kuulla hänen sanaansa, hän opetti. Ja hän opetti heitä salaa, jotta se ei tulisi kuninkaan tietoon. Ja monet uskoivat hänen sanoihinsa.
- 4 Ja tapahtui, että kaikki, jotka uskoivat häntä, menivät paikkaan, jonka nimi oli Mormon ja joka oli saanut nimensä kuninkaalta ja joka oli maan rajoilla ja jossa villipedot olivat ajoittain eli eri vuodenaikoina olleet vitsauksena.
- 5 Nyt, Mormonissa oli puhdasvetinen lähde, ja Alma meni sinne, ja siellä oli veden lähellä pienten puiden muodostama tiheikkö, jonne hän piiloutui päiväsaikaan kuninkaan etsinnöiltä.
- 6 Ja tapahtui, että kaikki, jotka uskoivat häntä, menivät sinne kuulemaan hänen sanojaan.
- 7 Ja tapahtui, että monen päivän jälkeen melkoinen joukko oli kokoontunut yhteen Mormonin paikalle kuulemaan Alman sanoja. Niin, kaikki, jotka uskoivat hänen sanaansa, olivat kokoontuneet yhteen kuulemaan häntä. Ja hän opetti heitä ja saarnasi heille parannusta ja lunastusta ja uskoa Herraan.
- 8 Ja tapahtui, että hän sanoi heille: Katso, tässä ovat Mormonin vedet (sillä siksi niitä kutsuttiin), ja nyt, koska te haluatte tulla Jumalan lammastarhaan ja tulla nimitetyiksi hänen kansakseen ja olette halukkaita kantamaan toistenne kuormia, jotta ne olisivat keveitä;

Mosiah 18

And now, it came to pass that Alma, who had fled from the servants of king Noah, repented of his sins and iniquities, and went about privately among the people, and began to teach the words of Abinadi—

Yea, concerning that which was to come, and also concerning the resurrection of the dead, and the redemption of the people, which was to be brought to pass through the power, and sufferings, and death of Christ, and his resurrection and ascension into heaven.

And as many as would hear his word he did teach. And he taught them privately, that it might not come to the knowledge of the king. And many did believe his words.

And it came to pass that as many as did believe him did go forth to a place which was called Mormon, having received its name from the king, being in the borders of the land having been infested, by times or at seasons, by wild beasts.

Now, there was in Mormon a fountain of pure water, and Alma resorted thither, there being near the water a thicket of small trees, where he did hide himself in the daytime from the searches of the king.

And it came to pass that as many as believed him went thither to hear his words.

And it came to pass after many days there were a goodly number gathered together at the place of Mormon, to hear the words of Alma. Yea, all were gathered together that believed on his word, to hear him. And he did teach them, and did preach unto them repentance, and redemption, and faith on the Lord.

And it came to pass that he said unto them: Behold, here are the waters of Mormon (for thus were they called) and now, as ye are desirous to come into the fold of God, and to be called his people, and are willing to bear one another's burdens, that they may be light;

- 9 niin, ja olette halukkaita suremaan surevien kanssa, niin, ja lohduttamaan niitä, jotka ovat lohdutuksen tarpeessa, ja olemaan Jumalan todistajina kaikkina aikoina ja kaikessa ja kaikkialla, missä lienettekin, aina kuolemaan asti, jotta Jumala lunastaisi teidät ja teidät luettaisiin ensimmäiseen ylösnousemukseen kuuluvien joukkoon, jotta saisitte iankaikkisen elämän –
- 10 nyt minä sanon teille, että jos tämä on teidän sydämenne halu, mitä teillä on sitä vastaan, että teidät kastetaan Herran nimeen, todistukseksi hänen edessään, että te olette tehneet hänen kanssaan liiton, että palvelette häntä ja pidätte hänen käskynsä, jotta hän vuodattaisi Henkeään runsaammin teidän päälenne?
- 11 Ja nyt kun ihmiset olivat kuulleet nämä sanat, he taputtivat käsiään ilosta ja huudahtivat: Tämä on meidän sydämemme halu.
- 12 Ja nyt tapahtui, että Alma otti Helamin, joka oli yksi ensimmäisistä, ja meni seisomaan veteen ja huusi sanoen: Oi Herra, vuodata Henkesi palvelijasi päälle, jotta hän tekisi tämän työn sydämen pyhyydessä.
- 13 Ja kun hän oli sanonut nämä sanat, Herran Henki oli hänen päällensä, ja hän sanoi: Helam, minä kastan sinut Kaikkivaltialta Jumalalta saamallani valtuudella todistukseksi siitä, että olet tehnyt liiton palvelella häntä, kunnes kuolevainen ruumiisi on kuollut; ja vuodatettakoon Herran Henki päällesi; ja suokoon hän sinulle iankaikkisen elämän Kristuksen lunastuksen kautta, hänen, jota hän on valmistanut maailman perustamisesta asti.
- 14 Ja kun Alma oli sanonut nämä sanat, sekä Alma että Helam hautautuivat veteen; ja he nousivat ja tulivat pois vedestä riemuiten, Hengen täyttiminä.
- 15 Ja vielä Alma otti toisen ja meni toisen kerran veteen ja kastoi hänet ensimmäisen mukaisesti, paitsi ettei enää itse hautautunut veteen.
- 16 Ja tällä tavoin hän kastoi jokaisen, joka meni Mormonin paikalle; ja heitä oli määrältään noin kaksisataaneljä sielua; niin, ja heidät kastettiin Mormonin vesissä, ja he olivat täynnä Jumalan armona.

Yea, and are willing to mourn with those that mourn; yea, and comfort those that stand in need of comfort, and to stand as witnesses of God at all times and in all things, and in all places that ye may be in, even until death, that ye may be redeemed of God, and be numbered with those of the first resurrection, that ye may have eternal life—

Now I say unto you, if this be the desire of your hearts, what have you against being baptized in the name of the Lord, as a witness before him that ye have entered into a covenant with him, that ye will serve him and keep his commandments, that he may pour out his Spirit more abundantly upon you?

And now when the people had heard these words, they clapped their hands for joy, and exclaimed: This is the desire of our hearts.

And now it came to pass that Alma took Helam, he being one of the first, and went and stood forth in the water, and cried, saying: O Lord, pour out thy Spirit upon thy servant, that he may do this work with holiness of heart.

And when he had said these words, the Spirit of the Lord was upon him, and he said: Helam, I baptize thee, having authority from the Almighty God, as a testimony that ye have entered into a covenant to serve him until you are dead as to the mortal body; and may the Spirit of the Lord be poured out upon you; and may he grant unto you eternal life, through the redemption of Christ, whom he has prepared from the foundation of the world.

And after Alma had said these words, both Alma and Helam were buried in the water; and they arose and came forth out of the water rejoicing, being filled with the Spirit.

And again, Alma took another, and went forth a second time into the water, and baptized him according to the first, only he did not bury himself again in the water.

And after this manner he did baptize every one that went forth to the place of Mormon; and they were in number about two hundred and four souls; yea, and they were baptized in the waters of Mormon, and were filled with the grace of God.

17 Ja heitä kutsuttiin siitä ajasta alkaen Jumalan kirkoksi eli Kristuksen kirkoksi. Ja tapahtui, että jokainen, joka kastettiin Jumalan voimalla ja valtuudella, liitettiin hänen kirkkoonsa.

18 Ja tapahtui, että Alma Jumalalta saamallaan valtuudella asetti pappeja; hän nimittäin asetti yhden papin kutakin viittäkymmentä kohden heidän joukostaan saarnaamaan heille ja opettamaan heille Jumalan valtakuntaa koskevia asioita.

19 Ja hän kielsi heitä opettamasta mitään muuta kuin niitä asioita, joita hän oli opettanut ja mitä oli puhuttu pyhien profettojen suulla.

20 Aivan niin, hän kielsi heitä saarnaamasta mitään muuta kuin parannusta ja uskoa Herraan, joka oli lunastanut kansansa.

21 Ja hän antoi heille käskyn, ettei heillä pidä olla mitään kiistaa keskenään, vaan että heidän tulee nähdä asiat samanlaisina, ja heillä tulee olla yksi usko ja yksi kaste, ja heidän sydäntensä tulee olla yhteen liittyneinä ykseydessä ja rakkaudessa toisiaan kohtaan.

22 Ja näin hän käski heidän saarnata. Ja näin heistä tuli Jumalan lapsia.

23 Ja hän käski heitä viettämään sapatinpäivää ja pitämään sen pyhänä ja myös joka päivä kiittämään Herraa Jumalaansa.

24 Ja hän antoi heille myös käskyn, että pappien, jotka hän oli asettanut, tuli tehdä omin käsin työtä eläntönsä.

25 Ja joka viikko oli varattu yksi päivä, jona heidän oli määrä kokoontua yhteen opettamaan kansaa ja palvelemaan Herraa Jumalaansa, sekä kokoontua yhteen niin usein kuin heidän vallassaan oli.

26 Eivätkä papit saaneet olla eläntönsä suhteen kansasta riippuvaisia, vaan työstään heidän tuli saada Jumalan armoa, jotta he vahvistuisivat Hengessä ja heillä olisi tietoa Jumalasta, jotta he voisivat opettaa Jumalalta saadulla voimalla ja valtuudella.

And they were called the church of God, or the church of Christ, from that time forward. And it came to pass that whosoever was baptized by the power and authority of God was added to his church.

And it came to pass that Alma, having authority from God, ordained priests; even one priest to every fifty of their number did he ordain to preach unto them, and to teach them concerning the things pertaining to the kingdom of God.

And he commanded them that they should teach nothing save it were the things which he had taught, and which had been spoken by the mouth of the holy prophets.

Yea, even he commanded them that they should preach nothing save it were repentance and faith on the Lord, who had redeemed his people.

And he commanded them that there should be no contention one with another, but that they should look forward with one eye, having one faith and one baptism, having their hearts knit together in unity and in love one towards another.

And thus he commanded them to preach. And thus they became the children of God.

And he commanded them that they should observe the sabbath day, and keep it holy, and also every day they should give thanks to the Lord their God.

And he also commanded them that the priests whom he had ordained should labor with their own hands for their support.

And there was one day in every week that was set apart that they should gather themselves together to teach the people, and to worship the Lord their God, and also, as often as it was in their power, to assemble themselves together.

And the priests were not to depend upon the people for their support; but for their labor they were to receive the grace of God, that they might wax strong in the Spirit, having the knowledge of God, that they might teach with power and authority from God.

27 Ja vielä Alma käskei kirkon väen antaa omaisuudestaan, kunkin sen mukaisesti, mitä hänellä oli; jolla oli runsaammin, hänen tuli antaa runsaammin; ja jolla oli vain vähän, häneltä tuli vaatia vain vähän; ja jolla ei ollut, hänelle tuli antaa.

28 Ja siten heidän tuli antaa omaisuudestaan omasta vapaasta tahdostaan ja hyvästä halustaan Jumalaa kohtaan, ja niille papeille, jotka olivat tarvitsevia, niin, ja jokaiselle tarvitsevalle, alastomalle sielulle.

29 Ja tämän hän sanoi heille, koska oli saanut käskyn Jumalalta; ja he vaelsivat oikeamielisesti Jumalan edessä antaen toisilleen sekä ajallisesti että hengellisesti tarpeidensa ja puutteidensa mukaisesti.

30 Ja nyt tapahtui, että kaikki tämä tehtiin Mormonissa, eli Mormonin vesien äärellä, metsässä, joka oli lähellä Mormonin vesiä; niin, kuinka kauniita ovatkaan Mormonin paikka, Mormonin vedet ja Mormonin metsä niiden silmissä, jotka siellä tulivat tuntemaan Lunastajansa; niin, ja kuinka siunattuja he ovatkaan, sillä he saavat laulaa hänen ylistykseen ikuisesti.

31 Ja tämä tapahtui maan rajaseudulla, jotta se ei tulisi kuninkaan tietoon.

32 Mutta katso, tapahtui, että huomattuaan liikettä kansan keskuudessa kuningas lähetti palvelijoitansa pitämään sitä silmällä. Sen tähden sinä päivänä, jolloin he olivat kokoontumassa yhteen kuulemaan Herran sanaa, heidät paljastettiin kuninkaalle.

33 Ja nyt kuningas sanoi, että Alma yllytti kansaa kapinaan häntä vastaan; sen tähden hän lähetti sotajoukkonsa tuhoamaan heidät.

34 Ja tapahtui, että Alma ja Herran kansa saivat tietää kuninkaan sotajoukon tulosta; sen tähden he ottivat telttansa ja perheensä ja lähtivät erämaahan.

35 Ja heitä oli määrältään noin neljäsataaviisikymmentä sielua.

And again Alma commanded that the people of the church should impart of their substance, every one according to that which he had; if he have more abundantly he should impart more abundantly; and of him that had but little, but little should be required; and to him that had not should be given.

And thus they should impart of their substance of their own free will and good desires towards God, and to those priests that stood in need, yea, and to every needy, naked soul.

And this he said unto them, having been commanded of God; and they did walk uprightly before God, imparting to one another both temporally and spiritually according to their needs and their wants.

And now it came to pass that all this was done in Mormon, yea, by the waters of Mormon, in the forest that was near the waters of Mormon; yea, the place of Mormon, the waters of Mormon, the forest of Mormon, how beautiful are they to the eyes of them who there came to the knowledge of their Redeemer; yea, and how blessed are they, for they shall sing to his praise forever.

And these things were done in the borders of the land, that they might not come to the knowledge of the king.

But behold, it came to pass that the king, having discovered a movement among the people, sent his servants to watch them. Therefore on the day that they were assembling themselves together to hear the word of the Lord they were discovered unto the king.

And now the king said that Alma was stirring up the people to rebellion against him; therefore he sent his army to destroy them.

And it came to pass that Alma and the people of the Lord were apprised of the coming of the king's army; therefore they took their tents and their families and departed into the wilderness.

And they were in number about four hundred and fifty souls.

Moosia 19

- 1 Ja tapahtui, että kuninkaan sotajoukko palasi etsittyään turhaan Herran kansaa.
- 2 Ja nyt, katso, kuninkaan joukot olivat pienet, koska niitä oli vähennetty, ja loppuosa kansasta alkoi jakaantua.
- 3 Ja vähäisempi osa alkoi syyttää uhkauksia kuningasta vastaan, ja heidän keskuudessaan alkoi olla suurta kiistaa.
- 4 Ja nyt heidän joukossaan oli mies, jonka nimi oli Gideon, ja hän oli vahva mies ja kuninkaan vihollinen; sen tähden hän veti miekkansa ja vannoi vihasaan, että hän surmaisi kuninkaan.
- 5 Ja tapahtui, että hän taisteli kuningasta vastaan; ja kun kuningas näki, että tämä oli kukistamaisillaan hänet, hän pakeni ja juoksi ja kiipesi ylös torniin, joka oli lähellä temppeliä.
- 6 Ja Gideon ajoi häntä takaa ja oli pääsemäisillään ylös torniin surmataksaan kuninkaan, ja kuningas loi katseen ympärilleen Semlonin maata kohti, ja katso, lamanilaisten sotajoukko oli maan rajojen sisäpuolella.
- 7 Ja nyt kuningas huusi sielunsa piinassa sanoen: Gideon, säästä minut, sillä lamanilaiset ovat kimpusamme, ja he hävittävät meidät; ja he hävittävät minun kansani.
- 8 Ja nyt kuningas ei ollut niinkään paljon huolissaan kansastaan kuin hän oli omasta hengestään; kuitenkin Gideon säästi hänen henkensä.
- 9 Ja kuningas käski kansan paeta lamanilaisten edeltä, ja hän itse meni sen edellä, ja he pakenivat erämaahan naisineen ja lapsineen.
- 10 Ja tapahtui, että lamanilaiset ajoivat heitä takaa ja saivat heidät kiinni ja alkoivat surmata heitä.
- 11 Nyt tapahtui, että kuningas antoi heille käskyn, että kaikkien miesten tuli jättää vaimonsa ja lapsensa ja paeta lamanilaisten edeltä.
- 12 Nyt oli monia, jotka eivät tahtoneet jättää heitä vaan jäivät mieluummin menehtymään heidän kanssaan. Ja muut jättivät vaimonsa ja lapsensa ja pakenivat.

Mosiah 19

And it came to pass that the army of the king returned, having searched in vain for the people of the Lord.

And now behold, the forces of the king were small, having been reduced, and there began to be a division among the remainder of the people.

And the lesser part began to breathe out threatenings against the king, and there began to be a great contention among them.

And now there was a man among them whose name was Gideon, and he being a strong man and an enemy to the king, therefore he drew his sword, and swore in his wrath that he would slay the king.

And it came to pass that he fought with the king; and when the king saw that he was about to overpower him, he fled and ran and got upon the tower which was near the temple.

And Gideon pursued after him and was about to get upon the tower to slay the king, and the king cast his eyes round about towards the land of Shemlon, and behold, the army of the Lamanites were within the borders of the land.

And now the king cried out in the anguish of his soul, saying: Gideon, spare me, for the Lamanites are upon us, and they will destroy us; yea, they will destroy my people.

And now the king was not so much concerned about his people as he was about his own life; nevertheless, Gideon did spare his life.

And the king commanded the people that they should flee before the Lamanites, and he himself did go before them, and they did flee into the wilderness, with their women and their children.

And it came to pass that the Lamanites did pursue them, and did overtake them, and began to slay them.

Now it came to pass that the king commanded them that all the men should leave their wives and their children, and flee before the Lamanites.

Now there were many that would not leave them, but had rather stay and perish with them. And the rest left their wives and their children and fled.

- 13 Ja tapahtui, että ne, jotka jäivät vaimojensa ja lastensa luokse, käskivät kauniiden tyttäriensä astua esiin pyytämään lamanilaisilta, etteivät nämä surmaisi heitä.
- 14 Ja tapahtui, että lamanilaiset tunsivat myötätuntoa heitä kohtaan, sillä he ihastuivat heidän naistensa kauneuteen.
- 15 Sen tähden lamanilaiset säästivät heidän henkensä ja ottivat heidät vangeiksi ja veivät heidät takaisin Nefin maahan ja antoivat heille luvan pitää maata hallussaan sillä ehdolla, että he luovuttaisivat kuningas Nooan lamanilaisten käsiin ja luovuttaisivat omaisuuttansa, jopa puolet kaikesta, mitä he omistivat, puolet kullastaan ja hopeastaan ja kaikista kalteuksistaan, ja näin heidän tulisi maksaa pakkoveroa lamanilaisten kuninkaalle vuodesta vuoteen.
- 16 Ja nyt vangeiksi otettujen joukossa oli yksi kuninkaan pojista, nimeltä Limhi.
- 17 Ja nyt Limhi toivoi, ettei hänen isäänsä tuhottaisi; kuitenkin Limhi ei ollut tietämätön isänsä pahoista teoista, sillä hän itse oli oikeamielinen mies.
- 18 Ja tapahtui, että Gideon lähetti salaa miehiä erämaahan etsimään kuningasta ja niitä, jotka olivat hänen kanssaan. Ja tapahtui, että he tapasivat kansan erämaassa, kaikki muut paitsi kuninkaan ja hänen pappinsa.
- 19 Nyt he olivat vannoneet sydämessään, että he palaisivat Nefin maahan ja että jos heidän vaimonsa ja lapsensa olisi surmattu, sekä ne, jotka olivat jääneet näiden luokse, he yrittäisivät kostaa ja menehtyisivät myös heidän kanssaan.
- 20 Ja kuningas kielsi heitä palaamasta; ja he vihastuivat kuninkaalle ja panivat hänet kärsimään vieläpä polttokuoleman.
- 21 Ja he aikoivat ottaa papitkin kiinni ja ottaa heidät hengiltä, mutta nämä pakenivat heidän edeltään.

And it came to pass that those who tarried with their wives and their children caused that their fair daughters should stand forth and plead with the Lamanites that they would not slay them.

And it came to pass that the Lamanites had compassion on them, for they were charmed with the beauty of their women.

Therefore the Lamanites did spare their lives, and took them captives and carried them back to the land of Nephi, and granted unto them that they might possess the land, under the conditions that they would deliver up king Noah into the hands of the Lamanites, and deliver up their property, even one half of all they possessed, one half of their gold, and their silver, and all their precious things, and thus they should pay tribute to the king of the Lamanites from year to year.

And now there was one of the sons of the king among those that were taken captive, whose name was Limhi.

And now Limhi was desirous that his father should not be destroyed; nevertheless, Limhi was not ignorant of the iniquities of his father, he himself being a just man.

And it came to pass that Gideon sent men into the wilderness secretly, to search for the king and those that were with him. And it came to pass that they met the people in the wilderness, all save the king and his priests.

Now they had sworn in their hearts that they would return to the land of Nephi, and if their wives and their children were slain, and also those that had tarried with them, that they would seek revenge, and also perish with them.

And the king commanded them that they should not return; and they were angry with the king, and caused that he should suffer, even unto death by fire.

And they were about to take the priests also and put them to death, and they fled before them.

- 22 Ja tapahtui, että he olivat palaamassa Nefin maahan, ja he tapasivat Gideonin miehet. Ja Gideonin miehet kertoivat heille kaikesta, mitä oli tapahtunut heidän vaimoilleen ja lapsilleen, ja että lamanilaiset olivat antaneet heille luvan pitää maata hallussaan maksamalla lamanilaisille pakkoverona puolet kaikesta, mitä he omistivat.
- 23 Ja kansa kertoi Gideonin miehille, että se oli surmannut kuninkaan ja että hänen pappinsa olivat paenneet heiltä kauemmas erämaahan.
- 24 Ja tapahtui, että tapaamisensa jälkeen he palasivat Nefin maahan riemuiten, koska heidän vaimojaan ja lapsiaan ei ollut surmattu; ja he kertoivat Gideonille, mitä he olivat tehneet kuninkaalle.
- 25 Ja tapahtui, että lamanilaisten kuningas vannoi heille valan, ettei hänen kansansa surmaisi heitä.
- 26 Ja myös Limhi, joka oli kuninkaan poika ja jolle kansa oli uskonut kuninkuuden, vannoi lamanilaisten kuninkaalle valan, että hänen kansansa maksaisi hänelle pakkoveroa, jopa puolet kaikesta siitä, mitä he omistivat.
- 27 Ja tapahtui, että Limhi alkoi vahvistaa valtakuntaa ja vakiinnuttaa rauhaa kansansa keskuudessa.
- 28 Ja lamanilaisten kuningas asetti vartijoita ympäri maata voidakseen pitää Limhin kansan maassa, niin ettei se lähtisi erämaahan; ja hän maksoi vartijoilleen siitä pakkoverosta, jonka hän sai nefiläisiltä.
- 29 Ja nyt kuningas Limhillä oli jatkuva rauha valtakunnassaan kahden vuoden ajan, koska lamanilaiset eivät häirinneet heitä eivätkä pyrkineet hävittämään heitä.

And it came to pass that they were about to return to the land of Nephi, and they met the men of Gideon. And the men of Gideon told them of all that had happened to their wives and their children; and that the Lamanites had granted unto them that they might possess the land by paying a tribute to the Lamanites of one half of all they possessed.

And the people told the men of Gideon that they had slain the king, and his priests had fled from them farther into the wilderness.

And it came to pass that after they had ended the ceremony, that they returned to the land of Nephi, rejoicing, because their wives and their children were not slain; and they told Gideon what they had done to the king.

And it came to pass that the king of the Lamanites made an oath unto them, that his people should not slay them.

And also Limhi, being the son of the king, having the kingdom conferred upon him by the people, made oath unto the king of the Lamanites that his people should pay tribute unto him, even one half of all they possessed.

And it came to pass that Limhi began to establish the kingdom and to establish peace among his people.

And the king of the Lamanites set guards round about the land, that he might keep the people of Limhi in the land, that they might not depart into the wilderness; and he did support his guards out of the tribute which he did receive from the Nephites.

And now king Limhi did have continual peace in his kingdom for the space of two years, that the Lamanites did not molest them nor seek to destroy them.

Moosia 20

- 1 Nyt Semlonissa oli paikka, jonne lamanilaisten tyttäret kokoontuivat yhteen laulamaan ja tanssimaan ja iloa pitämään.
- 2 Ja tapahtui, että eräänä päivänä pieni joukko heitä oli kokoontunut yhteen laulamaan ja tanssimaan.
- 3 Ja nyt kuningas Nooan papit häpesivät palata Nefin kaupunkiin, niin, ja he myös pelkäsivät kansan surmaavan heidät; sen tähden he eivät uskaltaneet palata vaimojensa ja lastensa luo.
- 4 Ja viivyttyään erämaassa ja löydettyään lamanilaisten tyttäret he piiloutuivat tarkkailemaan heitä;
- 5 ja kun vain muutamia heistä oli kokoontunut yhteen tanssimaan, he tulivat esiin piilopaikoistaan ja ottivat heidät ja veivät heidät erämaahan; niin, kaksikymmentäneljä lamanilaisten tytärtä he veivät erämaahan.
- 6 Ja tapahtui, että kun lamanilaiset huomasivat tyttäriensä kadonneen, he vihastuivat Limhin kansalle, sillä he ajattelivat, että se oli ollut Limhin kansa.
- 7 Sen tähden he lähettivät sotajoukkonsa liikkeelle; niin, jopa itse kuningas kulki väkensä edellä; ja he menivät ylös Nefin maahan hävittääkseen Limhin kansan.
- 8 Ja nyt Limhi oli havainnut heidät tornista; kaikki heidän sotavarustelunsaakin hän havaitsi; sen tähden hän kokosi kansansa yhteen ja asettui väijymään heitä kedoille ja metsiin.
- 9 Ja tapahtui, että kun lamanilaiset olivat tulleet lähelle, Limhin kansa alkoi hyökätä heidän kimpuunsa väijytyspaikoistaan ja alkoi surmata heitä.
- 10 Ja tapahtui, että taistelusta tuli tavattoman ankara, sillä he taistelivat kuin leijonat saaliistaan.
- 11 Ja tapahtui, että Limhin kansa alkoi ajaa lamanilaisia edellään; kuitenkin heitä ei ollut puoliksiakaan niin lukuisasti kuin lamanilaisia. Mutta he taistelivat henkensä edestä ja vaimojensa ja lastensa puolesta; sen tähden he ponnistivat kaikki voimansa, ja kuin lohikäärmeet he taistelivat.

Mosiah 20

Now there was a place in Shemlon where the daughters of the Lamanites did gather themselves together to sing, and to dance, and to make themselves merry.

And it came to pass that there was one day a small number of them gathered together to sing and to dance.

And now the priests of king Noah, being ashamed to return to the city of Nephi, yea, and also fearing that the people would slay them, therefore they durst not return to their wives and their children.

And having tarried in the wilderness, and having discovered the daughters of the Lamanites, they laid and watched them;

And when there were but few of them gathered together to dance, they came forth out of their secret places and took them and carried them into the wilderness; yea, twenty and four of the daughters of the Lamanites they carried into the wilderness.

And it came to pass that when the Lamanites found that their daughters had been missing, they were angry with the people of Limhi, for they thought it was the people of Limhi.

Therefore they sent their armies forth; yea, even the king himself went before his people; and they went up to the land of Nephi to destroy the people of Limhi.

And now Limhi had discovered them from the tower, even all their preparations for war did he discover; therefore he gathered his people together, and laid wait for them in the fields and in the forests.

And it came to pass that when the Lamanites had come up, that the people of Limhi began to fall upon them from their waiting places, and began to slay them.

And it came to pass that the battle became exceedingly sore, for they fought like lions for their prey.

And it came to pass that the people of Limhi began to drive the Lamanites before them; yet they were not half so numerous as the Lamanites. But they fought for their lives, and for their wives, and for their children; therefore they exerted themselves and like dragons did they fight.

- 12 Ja tapahtui, että he löysivät lamaanilaisten kuninkaan heidän kuolleidensa joukosta, mutta hän ei ollut kuollut vaan oli haavoittunut, ja hänet oli jätetty maahan; niin pikainen oli hänen väkensä pako.
- 13 Ja he ottivat hänet ja sitoivat hänen haavansa ja toivat hänet Limhin eteen ja sanoivat: Katso, tässä on lamaanilaisten kuningas; hän on haavan saatuaan kaatunut heidän kuolleidensa joukkoon, ja he ovat jättäneet hänet; ja katso, me olemme tuoneet hänet sinun eteesi, ja anna meidän nyt surmata hänet.
- 14 Mutta Limhi sanoi heille: Älkää surmatko häntä, vaan tuokaa hänet tänne, jotta näkisin hänet. Ja he toivat hänet. Ja Limhi sanoi hänelle: Mitä syytä sinulla on tulla sotimaan kansaani vastaan? Katso, minun kansani ei ole rikkonut valaa, jonka minä vannoin sinulle; miksi sinä siis rikoit valan, jonka vannoit kansalleni?
- 15 Ja nyt kuningas sanoi: Minä olen rikkonut valan, koska sinun kansasi vei minun kansani tyttäriä; sen tähden minä vihassani käskin kansani tulla sotimaan sinun kansaasi vastaan.
- 16 Ja nyt Limhi ei ollut kuullut mitään tästä asiasta; sen tähden hän sanoi: Minä tutkin kansani keskuudessa, ja jokaisen, joka on tehnyt tämän, on kuoltava. Sen tähden hän teetti tutkinnan kansansa keskuudessa.
- 17 Nyt kun Gideon, joka oli kuninkaan sotapäällikkö, oli kuullut tämän, hän meni sanomaan kuninkaalle: Minä pyydän sinua, malta mielesi äläkä tutki tätä kansaa äläkä pane tätä sen syyksi.
- 18 Sillä etkö muista isäsi pappeja, jotka tämä kansa yritti hävittää? Ja eivätkö he ole erämaassa? Ja eivätkö he ole niitä, jotka ovat varastaneet lamaanilaisten tyttäret?
- 19 Ja nyt, katso, ja kerro kuninkaalle tästä, jotta hän kertoisi kansalleen, niin että se leppyisi meille; sillä katso, se valmistautuu jo hyökkäämään meidän kimppuumme; ja katso myös, meitä on vain muutama.
- 20 Ja katso, se tulee monilukuisine sotajoukkoineen; ja ellei kuningas lepytä sitä meitä kohtaan, meidän täytyy menehtyä.

And it came to pass that they found the king of the Lamanites among the number of their dead; yet he was not dead, having been wounded and left upon the ground, so speedy was the flight of his people.

And they took him and bound up his wounds, and brought him before Limhi, and said: Behold, here is the king of the Lamanites; he having received a wound has fallen among their dead, and they have left him; and behold, we have brought him before you; and now let us slay him.

But Limhi said unto them: Ye shall not slay him, but bring him hither that I may see him. And they brought him. And Limhi said unto him: What cause have ye to come up to war against my people? Behold, my people have not broken the oath that I made unto you; therefore, why should ye break the oath which ye made unto my people?

And now the king said: I have broken the oath because thy people did carry away the daughters of my people; therefore, in my anger I did cause my people to come up to war against thy people.

And now Limhi had heard nothing concerning this matter; therefore he said: I will search among my people and whosoever has done this thing shall perish. Therefore he caused a search to be made among his people.

Now when Gideon had heard these things, he being the king's captain, he went forth and said unto the king: I pray thee forbear, and do not search this people, and lay not this thing to their charge.

For do ye not remember the priests of thy father, whom this people sought to destroy? And are they not in the wilderness? And are not they the ones who have stolen the daughters of the Lamanites?

And now, behold, and tell the king of these things, that he may tell his people that they may be pacified towards us; for behold they are already preparing to come against us; and behold also there are but few of us.

And behold, they come with their numerous hosts; and except the king doth pacify them towards us we must perish.

- 21 Sillä eivätkö ole toteutuneet Abinadin sanat, jotka hän profetoi meitä vastaan – ja kaikki tämä sen tähden, että emme tahtoneet kuulla Herran sanoja ja kääntyä pois pahoista teoistamme?
- 22 Ja lepyttäkäämme nyt kuningas, ja me täytämme sen valan, jonka olemme hänelle vannoneet; sillä on parempi, että olemme orjuudessa kuin että menetämme henkemme; tehkäämme sen tähden loppu näin paljon veren vuodattamisesta.
- 23 Ja nyt Limhi kertoi kuninkaalle kaiken isästään ja papeista, jotka olivat paenneet erämaahan, ja pani heidän tyttäriensä viemisen heidän syykseen.
- 24 Ja tapahtui, että kuningas leppyi hänen kansalleen; ja hän sanoi heille: Menkäämme kansaani vastaan aseettomina; ja minä vannon teille valalla, ettei minun kansani surmaa teidän kansanne.
- 25 Ja tapahtui, että he seurasivat kuningasta ja menivät aseettomina lamanilaisia vastaan. Ja tapahtui, että he kohtasivat lamanilaiset; ja lamanilaisten kuningas kumartui maahan heidän edessään ja vetosi Limhin kansan puolesta.
- 26 Ja kun lamanilaiset näkivät Limhin kansan olevan aseeton, he tunsivat myötätuntoa sitä kohtaan ja lepyivät sille ja palasivat kuninkaansa kanssa rauhassa omaan maahansa.

For are not the words of Abinadi fulfilled, which he prophesied against us—and all this because we would not hearken unto the words of the Lord, and turn from our iniquities?

And now let us pacify the king, and we fulfil the oath which we have made unto him; for it is better that we should be in bondage than that we should lose our lives; therefore, let us put a stop to the shedding of so much blood.

And now Limhi told the king all the things concerning his father, and the priests that had fled into the wilderness, and attributed the carrying away of their daughters to them.

And it came to pass that the king was pacified towards his people; and he said unto them: Let us go forth to meet my people, without arms; and I swear unto you with an oath that my people shall not slay thy people.

And it came to pass that they followed the king, and went forth without arms to meet the Lamanites. And it came to pass that they did meet the Lamanites; and the king of the Lamanites did bow himself down before them, and did plead in behalf of the people of Limhi.

And when the Lamanites saw the people of Limhi, that they were without arms, they had compassion on them and were pacified towards them, and returned with their king in peace to their own land.

Moosia 21

- 1 Ja tapahtui, että Limhi ja hänen kansansa palasivat Nefin kaupunkiin ja alkoivat jälleen asua rauhassa maassa.
- 2 Ja tapahtui, että monen päivän jälkeen lamanilaiset alkoivat jälleen yltyä vihaan nefiläisiä vastaan, ja he alkoivat tulla ympäriinsä maan rajoille.
- 3 Nyt he eivät uskaltaneet surmata heitä sen valan tähden, jonka heidän kuninkaansa oli vannonut Limhille, mutta he löivät heitä poskelle ja käyttivät valtaa heihin ja alkoivat panna heidän selkäänsä raskaita kuormia ja ajaa heitä kuin tyhmää aasia –
- 4 niin, kaikki tämä tapahtui, jotta Herran sana toteutuisi.
- 5 Ja nyt nefiläisten ahdingot olivat suuret, eikä heillä ollut mitään keinoa pelastua heidän käsistään, sillä lamanilaiset olivat saartaneet heidät joka puolelta.
- 6 Ja tapahtui, että kansa alkoi nurista kuninkaalle ahdinkojensa tähden; ja se alkoi haluta lähteä taistelemaan heitä vastaan. Ja se ahdisti ankarasti kuningasta valituksillaan; sen tähden hän salli sen tehdä halunsa mukaisesti.
- 7 Ja se kokoontui jälleen ja pukeutui varusteisiinsa ja lähti lamanilaisia vastaan ajaakseen heidät pois maastaan.
- 8 Ja tapahtui, että lamanilaiset löivät sen ja ajoivat sen takaisin ja surmasivat monta siitä.
- 9 Ja nyt Limhin kansan keskuudessa oli suuri suru ja valitus lesken surressa miestään, pojan ja tyttären surressa isäänsä ja veljien veljiään.
- 10 Nyt maassa oli hyvin paljon leskiä, ja he valittivat voimallisesti päivästä päivään, sillä suuri lamanilaisien pelko oli vallannut heidät.
- 11 Ja tapahtui, että heidän jatkuvat valituksensa nostattivat loput Limhin kansasta vihaan lamanilaisia vastaan, ja he lähtivät jälleen taistelemaan, mutta heidät ajettiin taas takaisin, ja he kärsivät suuria menetyksiä.

Mosiah 21

And it came to pass that Limhi and his people returned to the city of Nephi, and began to dwell in the land again in peace.

And it came to pass that after many days the Lamanites began again to be stirred up in anger against the Nephites, and they began to come into the borders of the land round about.

Now they durst not slay them, because of the oath which their king had made unto Limhi; but they would smite them on their cheeks, and exercise authority over them; and began to put heavy burdens upon their backs, and drive them as they would a dumb ass—

Yea, all this was done that the word of the Lord might be fulfilled.

And now the afflictions of the Nephites were great, and there was no way that they could deliver themselves out of their hands, for the Lamanites had surrounded them on every side.

And it came to pass that the people began to murmur with the king because of their afflictions; and they began to be desirous to go against them to battle. And they did afflict the king sorely with their complaints; therefore he granted unto them that they should do according to their desires.

And they gathered themselves together again, and put on their armor, and went forth against the Lamanites to drive them out of their land.

And it came to pass that the Lamanites did beat them, and drove them back, and slew many of them.

And now there was a great mourning and lamentation among the people of Limhi, the widow mourning for her husband, the son and the daughter mourning for their father, and the brothers for their brethren.

Now there were a great many widows in the land, and they did cry mightily from day to day, for a great fear of the Lamanites had come upon them.

And it came to pass that their continual cries did stir up the remainder of the people of Limhi to anger against the Lamanites; and they went again to battle, but they were driven back again, suffering much loss.

- 12 Ja he menivät vielä kolmannenkin kerran ja kärsivät samalla tavalla; ja ne, joita ei ollut surmattu, palasivat takaisin Nefin kaupunkiin.
- 13 Ja he nöyryivät aina tomuun asti alistuen orjuuden ikeeseen, alistuen lyötäväksi ja ajettaviksi sinne tänne ja rasitettaviksi vihollistensa halun mukaisesti.
- 14 Ja he nöyryivät aina nöyryyden syvyyksiin asti, ja he huusivat voimallisesti Jumalan puoleen; niin, vieläpä kaiken päivää he huusivat Jumalansa puoleen, että hän vapauttaisi heidät heidän ahdingoistaan.
- 15 Ja nyt Herra oli hidaskuulemaan heidän huutoaan heidän pahuutensa tähden; kuitenkin Herra kuuli heidän huutonsa ja alkoi pehmittää lamanilaisten sydämiä, niin että he alkoivat helpottaa heidän taakkojaan; mutta Herra ei nähnyt hyväksi vapauttaa heitä orjuudesta.
- 16 Ja tapahtui, että he alkoivat vähitellen menestyä maassa ja alkoivat kasvattaa viljaa runsaammin, ja katraita ja laumoja, niin etteivät he kärsineet nälkää.
- 17 Nyt naisia oli suuri määrä, enemmän kuin oli miehiä; sen tähden kuningas Limhi antoi käskyn, että jokaisen miehen tuli antaa leskien ja heidän lastensa elatukseen, jotta he eivät menehtyisi nälkään; ja tämän he tekivät surmattujensa lukumäärän suuruuden tähden.
- 18 Nyt Limhin kansa pysytteli yhtenä joukkona niin paljon kuin mahdollista ja turvasi viljansa ja katraansa;
- 19 eikä kuningas itse uskaltanut kaupungin muurien ulkopuolelle, ellei hän ottanut henkivartijoitaan mukaansa, peläten, että hän voisi jotenkin joutua lamanilaisten käsiin.
- 20 Ja hän käski väkensä tarkkailla ympäröivää maata, jotta he voisivat jotenkin saada kiinni ne papit, jotka olivat paenneet erämaahan ja jotka olivat ryöstäneet lamanilaisten tyttäriä ja jotka olivat saattaneet niin suuren tuhon kohtaamaan heitä.

Yea, they went again even the third time, and suffered in the like manner; and those that were not slain returned again to the city of Nephi.

And they did humble themselves even to the dust, subjecting themselves to the yoke of bondage, submitting themselves to be smitten, and to be driven to and fro, and burdened, according to the desires of their enemies.

And they did humble themselves even in the depths of humility; and they did cry mightily to God; yea, even all the day long did they cry unto their God that he would deliver them out of their afflictions.

And now the Lord was slow to hear their cry because of their iniquities; nevertheless the Lord did hear their cries, and began to soften the hearts of the Lamanites that they began to ease their burdens; yet the Lord did not see fit to deliver them out of bondage.

And it came to pass that they began to prosper by degrees in the land, and began to raise grain more abundantly, and flocks, and herds, that they did not suffer with hunger.

Now there was a great number of women, more than there was of men; therefore king Limhi commanded that every man should impart to the support of the widows and their children, that they might not perish with hunger; and this they did because of the greatness of their number that had been slain.

Now the people of Limhi kept together in a body as much as it was possible, and secured their grain and their flocks;

And the king himself did not trust his person without the walls of the city, unless he took his guards with him, fearing that he might by some means fall into the hands of the Lamanites.

And he caused that his people should watch the land round about, that by some means they might take those priests that fled into the wilderness, who had stolen the daughters of the Lamanites, and that had caused such a great destruction to come upon them.

- 21 Sillä he halusivat ottaa heidät kiinni voidakseen rangaista heitä, sillä he olivat tulleet yöllä Nefin maahan ja vieneet heidän viljaansa ja monia heidän kalteuksistaan; sen tähden he asettuivat väijymään heitä.
- 22 Ja tapahtui, ettei lamanilaisten ja Limhin kansan välillä ollut enää levottomuutta aina siihen aikaan asti, kun Ammon ja hänen veljensä tulivat maahan.
- 23 Ja ollessaan henkivartijoineen kaupungin porttien ulkopuolella kuningas löysi Ammonin ja hänen veljensä; ja luullen heitä Nooan papeiksi hän käski sen tähden ottaa heidät kiinni ja sitoa ja heittää vankilaan. Ja jos he olisivat olleet Nooan pappeja, hän olisi käskenyt ottaa heidät hengiltä.
- 24 Mutta kun hän huomasi, etteivät he olleet, vaan että he olivat hänen veljiään ja tulleet Sarahemlan maasta, hänet täytti tavattoman suuri ilo.
- 25 Nyt kuningas Limhi oli lähettänyt ennen Ammonin tuloa pienen joukon miehiä etsimään Sarahemlan maata; mutta he eivät löytäneet sitä, ja he eksyivät erämaahan.
- 26 He löysivät kuitenkin maan, joka oli ollut asuttu; niin, maan, joka oli kuivien luiden peitossa; niin, maan, joka oli ollut asuttu ja joka oli hävitetty; ja luullen sen olleen Sarahemlan maa he palasivat Nefin maahan ja olivat saapuneet maan rajoille vain muutamia päiviä ennen Ammonin tuloa.
- 27 Ja he toivat mukanaan aikakirjan, nimittäin sen kansan aikakirjan, jonka luut he olivat löytäneet; ja se oli kaiverrettu metallilevyihin.
- 28 Ja nyt Limhi täyttyi jälleen ilosta kuullessaan Ammonin suusta, että kuningas Moosialla oli Jumalalta lahja, jonka avulla hän saattoi kääntää tällaisia kaiverruksia; niin, ja myös Ammon riemuitsi.
- 29 Mutta Ammon ja hänen veljensä olivat täynnä murhetta, koska niin monet heidän veljistään olivat saaneet surmansa;

For they were desirous to take them that they might punish them; for they had come into the land of Nephi by night, and carried off their grain and many of their precious things; therefore they laid wait for them.

And it came to pass that there was no more disturbance between the Lamanites and the people of Limhi, even until the time that Ammon and his brethren came into the land.

And the king having been without the gates of the city with his guard, discovered Ammon and his brethren; and supposing them to be priests of Noah therefore he caused that they should be taken, and bound, and cast into prison. And had they been the priests of Noah he would have caused that they should be put to death.

But when he found that they were not, but that they were his brethren, and had come from the land of Zarahemla, he was filled with exceedingly great joy.

Now king Limhi had sent, previous to the coming of Ammon, a small number of men to search for the land of Zarahemla; but they could not find it, and they were lost in the wilderness.

Nevertheless, they did find a land which had been peopled; yea, a land which was covered with dry bones; yea, a land which had been peopled and which had been destroyed; and they, having supposed it to be the land of Zarahemla, returned to the land of Nephi, having arrived in the borders of the land not many days before the coming of Ammon.

And they brought a record with them, even a record of the people whose bones they had found; and it was engraven on plates of ore.

And now Limhi was again filled with joy on learning from the mouth of Ammon that king Mosiah had a gift from God, whereby he could interpret such engravings; yea, and Ammon also did rejoice.

Yet Ammon and his brethren were filled with sorrow because so many of their brethren had been slain;

30 ja myös koska kuningas Nooa ja hänen pappinsa olivat saaneet ihmiset tekemään niin monia syntejä ja pahoja tekoja Jumalaa vastaan; ja he surivat myös Abinadin kuolemaa sekä Alman ja niiden hänen mukanaan menneiden ihmisten lähtöä, jotka olivat muodostaneet Jumalan kirkon Jumalan voimalla ja vallalla ja uskolla niihin sanoihin, jotka Abinadi oli puhunut.

31 Niin, he surivat heidän lähtöään, sillä he eivät tienneet, minne he olivat paenneet. Nyt he olisivat ilomielin liittyneet heihin, sillä he olivat itsekin tehneet liiton Jumalan kanssa luvaten palvella häntä ja pitää hänen käskynsä.

32 Ja nyt Ammonin tulon jälkeen kuningas Limhikin oli tehnyt liiton Jumalan kanssa, ja myös monet hänen kansastaan, että he palvelevat häntä ja pitävät hänen käskynsä.

33 Ja tapahtui, että kuningas Limhi ja monet hänen kansastaan halusivat ottaa kasteen, mutta maassa ei ollut ketään, jolla olisi ollut valtuus Jumalalta. Ja Ammon kieltäytyi tekemästä tätä pitäen itseään ansiottomana palvelijana.

34 Sen tähden he eivät silloin muodostaneet kirkkoa vaan odottivat Herran Henkeä. Nyt he halusivat tulla sellaisiksi kuin Alma ja hänen veljensä, jotka olivat paenneet erämaahan.

35 He halusivat ottaa kasteen osoituksena ja todistuksena siitä, että he olivat halukkaita palvelemaan Jumalaa kaikesta sydämestään; kuitenkin he lykkäsivät sitä tuonnemmaksi; ja heidän kastamisestaan kerrotaan myöhemmin.

36 Ja nyt Ammonin ja hänen väkensä ja kuningas Limhin ja hänen väkensä pyrkimyksenä oli vain vapautua lamaanilaisten käsistä ja orjuudesta.

And also that king Noah and his priests had caused the people to commit so many sins and iniquities against God; and they also did mourn for the death of Abinadi; and also for the departure of Alma and the people that went with him, who had formed a church of God through the strength and power of God, and faith on the words which had been spoken by Abinadi.

Yea, they did mourn for their departure, for they knew not whither they had fled. Now they would have gladly joined with them, for they themselves had entered into a covenant with God to serve him and keep his commandments.

And now since the coming of Ammon, king Limhi had also entered into a covenant with God, and also many of his people, to serve him and keep his commandments.

And it came to pass that king Limhi and many of his people were desirous to be baptized; but there was none in the land that had authority from God. And Ammon declined doing this thing, considering himself an unworthy servant.

Therefore they did not at that time form themselves into a church, waiting upon the Spirit of the Lord. Now they were desirous to become even as Alma and his brethren, who had fled into the wilderness.

They were desirous to be baptized as a witness and a testimony that they were willing to serve God with all their hearts; nevertheless they did prolong the time; and an account of their baptism shall be given hereafter.

And now all the study of Ammon and his people, and king Limhi and his people, was to deliver themselves out of the hands of the Lamanites and from bondage.

Moosia 22

- 1 Ja nyt tapahtui, että Ammon ja kuningas Limhi alkoivat kysyä kansalta neuvoa, kuinka he vapautuisivat orjuudesta; ja tosiaankin he käskivät kaiken kansan kokoontua yhteen, ja tämän he tekivät saadakseen kuulla kansan äänen asiasta.
- 2 Ja tapahtui, etteivät he keksineet muuta keinoa vapautua orjuudesta kuin ottaa naisensa ja lapsensa ja katraansa ja laumansa ja telttansa ja lähteä erämaahan, sillä koska lamanilaisia oli niin lukuisasti, Limhin kansan oli mahdotonta taistella heitä vastaan ajatellen vapautuvansa orjuudesta miekalla.
- 3 Nyt tapahtui, että Gideon meni kuninkaan eteen ja sanoi hänelle: Nyt, oi kuningas, sinä olet tähän asti kuullut minun sanojani monta kertaa, kun olemme taistelleet veljiämme lamanilaisia vastaan.
- 4 Ja nyt, oi kuningas, ellet sinä ole havainnut minua hyödyttömäksi palvelijaksi, eli jos olet tähän asti yhtään kuunnellut sanojani ja ne ovat olleet sinulle hyödyksi, niin minä pyydän, että kuuntelisit sanojani tälläkin kertaa, niin minä olen sinun palvelijasi ja vapautan tämän kansan orjuudesta.
- 5 Ja kuningas salli hänen puhua. Ja Gideon sanoi hänelle:
- 6 Katso kaupungin takana olevan taemman muurin läpi johtavaa takatietä. Lamanilaiset, eli lamanilaisen vartijat, ovat yöllä juovuksissa; lähettäkäämme sen tähden kuulutus kaiken tämän kansan keskuuteen, että se kokoaa yhteen katraansa ja laumansa voidakseen ajaa ne yöllä erämaahan.
- 7 Ja minä menen sinun käskysi mukaisesti maksamaan viimeisen viiniveron lamanilaisille, ja he tulevat juovuksiin; ja me menemme heidän leirinsä vasemmalla puolella olevaa salaista tietä, kun he ovat juovuksissa ja unessa.
- 8 Näin me lähdemme naisinemme ja lapsinemme, kattrainemme ja laumoinemme erämaahan; ja me kierrämme Silomin maan.

Mosiah 22

And now it came to pass that Ammon and king Limhi began to consult with the people how they should deliver themselves out of bondage; and even they did cause that all the people should gather themselves together; and this they did that they might have the voice of the people concerning the matter.

And it came to pass that they could find no way to deliver themselves out of bondage, except it were to take their women and children, and their flocks, and their herds, and their tents, and depart into the wilderness; for the Lamanites being so numerous, it was impossible for the people of Limhi to contend with them, thinking to deliver themselves out of bondage by the sword.

Now it came to pass that Gideon went forth and stood before the king, and said unto him: Now O king, thou hast hitherto hearkened unto my words many times when we have been contending with our brethren, the Lamanites.

And now O king, if thou hast not found me to be an unprofitable servant, or if thou hast hitherto listened to my words in any degree, and they have been of service to thee, even so I desire that thou wouldst listen to my words at this time, and I will be thy servant and deliver this people out of bondage.

And the king granted unto him that he might speak. And Gideon said unto him:

Behold the back pass, through the back wall, on the back side of the city. The Lamanites, or the guards of the Lamanites, by night are drunken; therefore let us send a proclamation among all this people that they gather together their flocks and herds, that they may drive them into the wilderness by night.

And I will go according to thy command and pay the last tribute of wine to the Lamanites, and they will be drunken; and we will pass through the secret pass on the left of their camp when they are drunken and asleep.

Thus we will depart with our women and our children, our flocks, and our herds into the wilderness; and we will travel around the land of Shilom.

9 Ja tapahtui, että kuningas kuuli Gideonin sanoja.

10 Ja kuningas Limhi käski kansansa koota katraansa yhteen, ja hän lähetti viiniveron lamanilaisille, ja hän lähetti enemmänkin viiniä lahjaksi heille; ja he joivat runsaasti viiniä, jonka kuningas Limhi lähetti heille.

11 Ja tapahtui, että kuningas Limhin kansa lähti yöllä erämaahan katraaneen ja laumoineen, ja he kiersivät Silomin maan erämaassa ja suuntasivat kulkunsa kohti Sarahemlan maata Ammonin ja hänen veljensä johdolla.

12 Ja he olivat ottaneet erämaahan mukaan kaiken kultansa ja hopeansa ja kaikki kalleutensa, jotka he saattoivat kantaa, ja myöskin muonavaransa, ja he jatkoivat matkaansa.

13 Ja oltuaan monta päivää erämaassa he saapuivat Sarahemlan maahan ja liittyivät Moosian kansaan ja tulivat hänen alamaisikseen.

14 Ja tapahtui, että Moosia otti heidät vastaan iloiten; ja hän sai myös heidän aikakirjansa sekä aikakirjat, jotka Limhin kansa oli löytänyt.

15 Ja nyt tapahtui, että kun lamanilaiset olivat havainneet, että Limhin kansa oli lähtenyt maasta yöllä, he lähettivät sotajoukon erämaahan ajamaan heitä takaa;

16 ja ajettuaan heitä takaa kaksi päivää he eivät enää pystyneet seuraamaan heidän jälkiään; sen tähden he eksyivät erämaahan.

And it came to pass that the king hearkened unto the words of Gideon.

And king Limhi caused that his people should gather their flocks together; and he sent the tribute of wine to the Lamanites; and he also sent more wine, as a present unto them; and they did drink freely of the wine which king Limhi did send unto them.

And it came to pass that the people of king Limhi did depart by night into the wilderness with their flocks and their herds, and they went round about the land of Shilom in the wilderness, and bent their course towards the land of Zarahemla, being led by Ammon and his brethren.

And they had taken all their gold, and silver, and their precious things, which they could carry, and also their provisions with them, into the wilderness; and they pursued their journey.

And after being many days in the wilderness they arrived in the land of Zarahemla, and joined Mosiah's people, and became his subjects.

And it came to pass that Mosiah received them with joy; and he also received their records, and also the records which had been found by the people of Limhi.

And now it came to pass when the Lamanites had found that the people of Limhi had departed out of the land by night, that they sent an army into the wilderness to pursue them;

And after they had pursued them two days, they could no longer follow their tracks; therefore they were lost in the wilderness.

Kertomus Almasta ja Herran kansasta, jotka kuningas Nooan väki ajoi erämaahan.

Moosia 23

- 1 Nyt Alma oli saanut Herralta varoituksen, että kuningas Nooan sotajoukot kävisivät heidän kimppuunsa, ja hän oli ilmaissut sen kansalleen; sen tähden he kokosivat yhteen katraansa ja ottivat viljaansa ja lähtivät erämaahan kuningas Nooan sotajoukkojen edeltä.
- 2 Ja Herra vahvisti heitä, niin ettei kuningas Nooan väki saanut heitä kiinni hävittääkseen heidät.
- 3 Ja he pakenivat kahdeksan päivän matkan päähän erämaahan.
- 4 Ja he tulivat eräaseen maahan, niin, nimittäin hyvin kauniiseen ja ihanaan maahan, puhtaan veden maahan.
- 5 Ja he pystyttivät telttansa ja alkoivat viljellä maata ja alkoivat rakentaa rakennuksia; niin, he olivat ahkeria ja tekivät työtä tavattomasti.
- 6 Ja kansa halusi Alman kuninkaakseen, sillä hän oli kansansa rakastama.
- 7 Mutta hän sanoi sille: Katso, ei ole hyväksi, että meillä olisi kuningas, sillä näin sanoo Herra: Älkää pitäkö yhtä lihaa toista korkeammassa arvossa, eli yksi ihminen älköön luulko olevansa toisen yläpuolella; sen tähden minä sanon teille, ettei ole hyväksi, että teillä olisi kuningas.
- 8 Jos kuitenkin olisi mahdollista, että te voisitte aina saada oikeamielisiä miehiä kuninkaiksenne, teillä olisi hyvä olla kuningas.
- 9 Mutta muistakaa kuningas Nooan ja hänen pappiensa pahuutta; ja minä itsekkin jäin ansaan ja tein paljon sellaista, mikä oli iljettävää Herran silmissä, ja se sai minut tekemään ankarasti parannusta;
- 10 paljon ahdistuksen jälkeen Herra kuitenkin kuuli huutoni ja vastasi rukouksiini ja on tehnyt minut välineeksi käsissään saattaessaan niin monia teistä tuntemaan totuutensa.
- 11 Kuitenkaan en tästä kersku, sillä minä olen ansioiton itsestäni kerskumaan.

An account of Alma and the people of the Lord, who were driven into the wilderness by the people of King Noah.

Mosiah 23

Now Alma, having been warned of the Lord that the armies of king Noah would come upon them, and having made it known to his people, therefore they gathered together their flocks, and took of their grain, and departed into the wilderness before the armies of king Noah.

And the Lord did strengthen them, that the people of king Noah could not overtake them to destroy them.

And they fled eight days' journey into the wilderness.

And they came to a land, yea, even a very beautiful and pleasant land, a land of pure water.

And they pitched their tents, and began to till the ground, and began to build buildings; yea, they were industrious, and did labor exceedingly.

And the people were desirous that Alma should be their king, for he was beloved by his people.

But he said unto them: Behold, it is not expedient that we should have a king; for thus saith the Lord: Ye shall not esteem one flesh above another, or one man shall not think himself above another; therefore I say unto you it is not expedient that ye should have a king.

Nevertheless, if it were possible that ye could always have just men to be your kings it would be well for you to have a king.

But remember the iniquity of king Noah and his priests; and I myself was caught in a snare, and did many things which were abominable in the sight of the Lord, which caused me sore repentance;

Nevertheless, after much tribulation, the Lord did hear my cries, and did answer my prayers, and has made me an instrument in his hands in bringing so many of you to a knowledge of his truth.

Nevertheless, in this I do not glory, for I am unworthy to glory of myself.

12 Ja nyt minä sanon teille: Te olette olleet kuningas Nooan sorron alla ja olette olleet hänen ja hänen pappiensa orjuudessa, ja he ovat johdattaneet teidät pahuuteen; sen tähden te olitte pahuuden siteissä.

13 Ja nyt, koska te olette Jumalan voimalla vapautuneet näistä kahleista, niin, nimittäin kuningas Nooan ja hänen väkensä käsistä ja myös pahuuden kahleista, niin minä toivon, että te pysytte lujina tässä vapaudessa, jolla teidät on tehty vapaiksi, ettekä salli kenenkään olla kuninkaananne.

14 Älkää myöskään salliko kenenkään olla opettajananne tai palvelijananne, ellei hän ole Jumalan mies, joka vaeltaa hänen teitensä ja pitää hänen käskynsä.

15 Näin Alma opetti kansalleen, että jokaisen tulee rakastaa lähimmäistään niin kuin itseään, jotta heidän keskuudessaan ei olisi kiistaa.

16 Ja nyt, Alma oli heidän ylipappinsa, koska hän oli heidän kirkkonsa perustaja.

17 Ja tapahtui, ettei kukaan saanut valtuutta saarnata tai opettaa muuten kuin hänen kauttaan Jumalalta. Sen tähden hän vihki kaikki heidän pappinsa ja kaikki heidän opettajansa, eikä ketään vihitty, elleivät he olleet vanhurskaita miehiä.

18 Sen tähden he valvoivat kansaansa ja ravitsivat sitä sillä, mikä kuuluu vanhurskauteen.

19 Ja tapahtui, että he alkoivat menestyä tavattomasti siinä maassa; ja he nimittivät maan Helamiksi.

20 Ja tapahtui, että he lisääntyivät ja menestyivät tavattomasti Helamin maassa, ja he rakensivat kaupungin, jonka he nimittivät Helamin kaupungiksi.

21 Mutta Herra näkee hyväksi kurittaa kansaansa; niin, hän koettelee sen kärsivällisyyttä ja uskoa.

22 Kuitenkin, jokainen, joka panee turvansa häneen, ylennetään viimeisenä päivänä. Ja näin oli tämän kansan laita.

23 Sillä katso, minä osoitan teille, että heidät saatettiin orjuuteen, eikä heitä voinut kukaan vapauttaa, paitsi Herra, heidän Jumalansa, niin, nimittäin Abrahamin ja Iisakin ja Jaakobin Jumala.

And now I say unto you, ye have been oppressed by king Noah, and have been in bondage to him and his priests, and have been brought into iniquity by them; therefore ye were bound with the bands of iniquity.

And now as ye have been delivered by the power of God out of these bonds; yea, even out of the hands of king Noah and his people, and also from the bonds of iniquity, even so I desire that ye should stand fast in this liberty wherewith ye have been made free, and that ye trust no man to be a king over you.

And also trust no one to be your teacher nor your minister, except he be a man of God, walking in his ways and keeping his commandments.

Thus did Alma teach his people, that every man should love his neighbor as himself, that there should be no contention among them.

And now, Alma was their high priest, he being the founder of their church.

And it came to pass that none received authority to preach or to teach except it were by him from God. Therefore he consecrated all their priests and all their teachers; and none were consecrated except they were just men.

Therefore they did watch over their people, and did nourish them with things pertaining to righteousness.

And it came to pass that they began to prosper exceedingly in the land; and they called the land Helam.

And it came to pass that they did multiply and prosper exceedingly in the land of Helam; and they built a city, which they called the city of Helam.

Nevertheless the Lord seeth fit to chasten his people; yea, he trieth their patience and their faith.

Nevertheless—whosoever putteth his trust in him the same shall be lifted up at the last day. Yea, and thus it was with this people.

For behold, I will show unto you that they were brought into bondage, and none could deliver them but the Lord their God, yea, even the God of Abraham and Isaac and of Jacob.

24 Ja tapahtui, että hän vapautti heidät ja osoitti heille väkevän voimansa, ja suuri oli heidän riemunsa.

25 Sillä katso, tapahtui, että heidän ollessaan Helamin maassa, nimittäin Helamin kaupungissa, ja viljellessään ympäröivää maata, katso, lamanilaisten sotajoukko oli maan rajoilla.

26 Nyt tapahtui, että Alman veljet pakenivat pelloiltaan ja kokoontuivat yhteen Helamin kaupunkiin; ja he olivat hyvin peloissaan lamanilaisten ilmaantumisesta.

27 Mutta Alma meni heidän keskuuteensa ja kehotti heitä olemaan pelkäämättä ja muistamaan Herraa Jumalaansa, niin hän vapauttaisi heidät.

28 Sen tähden he tukahduttivat pelkonsa ja alkoivat huutaa Herran puoleen, että hän pehmittäisi lamanilaisten sydämet, niin että he säästäisivät heidät ja heidän vaimonsa ja lapsensa.

29 Ja tapahtui, että Herra pehmitti lamanilaisten sydämet. Ja Alma ja hänen veljensä menivät ja antautuivat heidän käsiinsä; ja lamanilaiset ottivat haltuunsa Helamin maan.

30 Nyt lamanilaisten sotajoukot, jotka olivat ajaneet takaa kuningas Limhin kansaa, olivat olleet monta päivää eksyksissä erämaassa.

31 Ja katso, he olivat löytäneet nuo kuningas Nooan papit paikasta, jota he kutsuivat Amuloniksi; ja he olivat alkaneet pitää Amulonin maata hallussaan ja olivat alkaneet viljellä maata.

32 Nyt noiden pappien johtajan nimi oli Amulon.

33 Ja tapahtui, että Amulon vetosi lamanilaisiin, ja hän lähetti myös heidän vaimojaan, jotka olivat lamanilaisten tyttäriä, vetoamaan veljiinsä, etteivät he hävittäisi heidän miehiään.

34 Ja lamanilaiset tunsivat myötätuntoa Amulonia ja hänen veljiään kohtaan eivätkä hävittäneet heitä heidän vaimojensa tähden.

And it came to pass that he did deliver them, and he did show forth his mighty power unto them, and great were their rejoicings.

For behold, it came to pass that while they were in the land of Helam, yea, in the city of Helam, while tilling the land round about, behold an army of the Lamanites was in the borders of the land.

Now it came to pass that the brethren of Alma fled from their fields, and gathered themselves together in the city of Helam; and they were much frightened because of the appearance of the Lamanites.

But Alma went forth and stood among them, and exhorted them that they should not be frightened, but that they should remember the Lord their God and he would deliver them.

Therefore they hushed their fears, and began to cry unto the Lord that he would soften the hearts of the Lamanites, that they would spare them, and their wives, and their children.

And it came to pass that the Lord did soften the hearts of the Lamanites. And Alma and his brethren went forth and delivered themselves up into their hands; and the Lamanites took possession of the land of Helam.

Now the armies of the Lamanites, which had followed after the people of king Limhi, had been lost in the wilderness for many days.

And behold, they had found those priests of king Noah, in a place which they called Amulon; and they had begun to possess the land of Amulon and had begun to till the ground.

Now the name of the leader of those priests was Amulon.

And it came to pass that Amulon did plead with the Lamanites; and he also sent forth their wives, who were the daughters of the Lamanites, to plead with their brethren, that they should not destroy their husbands.

And the Lamanites had compassion on Amulon and his brethren, and did not destroy them, because of their wives.

35 Ja Amulon ja hänen veljensä liittyivät lamanilaisiin, ja he kulkivat erämaassa etsimässä Nefin maata, kun he löysivät Helamin maan, jota Alma ja hänen veljensä pitivät hallussaan.

36 Ja tapahtui, että lamanilaiset lupasivat Almalle ja hänen veljilleen, että jos he näyttäisivät heille tien, joka johti Nefin maahan, niin he soisivat heidän pittää henkensä ja vapautensa.

37 Mutta kun Alma oli näyttänyt lamanilaisille tien, joka johti Nefin maahan, he eivät pitäneet lupautaan vaan asettivat Almalle ja hänen veljilleen vartijoita ympäri Helamin maata.

38 Ja loput heistä menivät Nefin maahan; ja osa heistä palasi Helamin maahan ja toi mukanaan myös niiden vartijoiden vaimot ja lapset, jotka oli jätetty maahan.

39 Ja lamanilaisten kuningas oli suonut Amulonille oikeuden olla Helamin maassa olevan kansansa kuningas ja hallitsija; hänellä ei kuitenkaan olisi valtaa tehdä mitään vastoin lamanilaisten kuninkaan tahtoa.

And Amulon and his brethren did join the Lamanites, and they were traveling in the wilderness in search of the land of Nephi when they discovered the land of Helam, which was possessed by Alma and his brethren.

And it came to pass that the Lamanites promised unto Alma and his brethren, that if they would show them the way which led to the land of Nephi that they would grant unto them their lives and their liberty.

But after Alma had shown them the way that led to the land of Nephi the Lamanites would not keep their promise; but they set guards round about the land of Helam, over Alma and his brethren.

And the remainder of them went to the land of Nephi; and a part of them returned to the land of Helam, and also brought with them the wives and the children of the guards who had been left in the land.

And the king of the Lamanites had granted unto Amulon that he should be a king and a ruler over his people, who were in the land of Helam; nevertheless he should have no power to do anything contrary to the will of the king of the Lamanites.

Moosia 24

- 1 Ja tapahtui, että Amulon pääsi suosioon lamanilaisten kuninkaan silmissä; sen tähden lamanilaisten kuningas salli, että hänet ja hänen veljensä nimitettiin kansansa opettajiksi, niin, nimittäin sen kansan, joka oli Semlonin maassa ja Silomin maassa ja Amulonin maassa.
- 2 Sillä lamanilaiset olivat ottaneet haltuunsa kaikki nämä maat; sen tähden lamanilaisten kuningas oli nimittänyt kuninkaat kaikkiin näihin maihin.
- 3 Ja nyt lamanilaisten kuninkaan nimi oli Laman, sillä hänet oli nimitetty isänsä nimen mukaan; ja sen tähden häntä kutsuttiin kuningas Lamaniksi. Ja hän oli monilukuisen kansan kuningas.
- 4 Ja hän nimitti Amulonin veljiä opettajiksi jokaiseen maahan, jota hänen kansansa piti hallussaan; ja niin Nefin kieltä alettiin opettaa kaiken lamanilaisten kansan keskuudessa.
- 5 Ja se oli toisiaan kohtaan ystävällistä kansaa, mutta se ei tuntenut Jumalaa; eivätkä Amulonin veljet opettaneet sille mitään Herrasta, sen Jumalasta, eivätkä Mooseksen laista, eivätkä he opettaneet sille Abinadin sanoja;
- 6 vaan he opettivat sitä pitämään aikakirjojaan ja kirjoittamaan toisilleen.
- 7 Ja niin lamanilaiset alkoivat rikastua ja alkoivat käydä kauppaa keskenään ja tulla mahtaviksi ja alkoivat olla viekasta ja viisasta kansaa, mitä maailman viisauteen tulee, niin, hyvin viekasta kansaa, joka nautti kaikenlaisesta jumalattomuudesta ja rosvouksesta, ellei se tapahtunut heidän omien veljiensä keskuudessa.
- 8 Ja nyt tapahtui, että Amulon alkoi käyttää valtaa Almaan ja hänen veljiinsä ja alkoi vainota häntä ja käskeä lapsiaan vainoamaan heidän lapsiaan.
- 9 Sillä Amulon tiesi, että Alma oli ollut yksi kuninkaan papeista ja että hän oli se, joka uskoi Abinadin sanat ja joka ajettiin pois kuninkaan edestä, ja sen tähden hän oli vihastunut häneen; sillä hän oli kuningas Lamanin alamainen, mutta hän käytti silti valtaa heihin ja määräsi heille töitä ja asetti heille työnjohtajia.

Mosiah 24

And it came to pass that Amulon did gain favor in the eyes of the king of the Lamanites; therefore, the king of the Lamanites granted unto him and his brethren that they should be appointed teachers over his people, yea, even over the people who were in the land of Shemlon, and in the land of Shilom, and in the land of Amulon.

For the Lamanites had taken possession of all these lands; therefore, the king of the Lamanites had appointed kings over all these lands.

And now the name of the king of the Lamanites was Laman, being called after the name of his father; and therefore he was called king Laman. And he was king over a numerous people.

And he appointed teachers of the brethren of Amulon in every land which was possessed by his people; and thus the language of Nephi began to be taught among all the people of the Lamanites.

And they were a people friendly one with another; nevertheless they knew not God; neither did the brethren of Amulon teach them anything concerning the Lord their God, neither the law of Moses; nor did they teach them the words of Abinadi;

But they taught them that they should keep their record, and that they might write one to another.

And thus the Lamanites began to increase in riches, and began to trade one with another and wax great, and began to be a cunning and a wise people, as to the wisdom of the world, yea, a very cunning people, delighting in all manner of wickedness and plunder, except it were among their own brethren.

And now it came to pass that Amulon began to exercise authority over Alma and his brethren, and began to persecute him, and cause that his children should persecute their children.

For Amulon knew Alma, that he had been one of the king's priests, and that it was he that believed the words of Abinadi and was driven out before the king, and therefore he was wroth with him; for he was subject to king Laman, yet he exercised authority over them, and put tasks upon them, and put taskmasters over them.

- 10 Ja tapahtui, että heidän ahdinkonsa olivat niin suuret, että he alkoivat huutaa voimallisesti Jumalan puoleen.
- 11 Ja Amulon käski heidän lakata huutamasta; ja hän asetti heille vartijoita tarkkailemaan heitä, niin että jokainen, jonka havaittaisiin huutavan avuksi Jumalaa, otettaisiin hengiltä.
- 12 Eivätkä Alma ja hänen väkensä korottaneet ääntään Herran Jumalansa puoleen vaan vuodattivat sydämensä hänelle; ja hän tiesi heidän sydämensä ajatukset.
- 13 Ja tapahtui, että Herran ääni tuli heille heidän ahdingoissaan sanoen: Nostakaa päännne ja olkaa turvallisella mielellä, sillä minä tiedän sen liiton, jonka te olette tehneet minun kanssani; ja minä teen liiton kansani kanssa ja vapautan sen orjuudesta.
- 14 Ja minä myös kevennän ne kuormat, jotka on pantu teidän harteillenne, niin että te ette voi edes tuntea niitä selässänne, edes ollessanne orjuudessa; ja tämän minä teen, jotta te tämän jälkeen olisitte minun todistajinani ja jotta te tietäisitte varmasti, että minä, Herra Jumala, muistan kansaani sen ahdingoissa.
- 15 Ja nyt tapahtui, että Alman ja hänen veljiensä kannettavaksi pannut kuormat kevenivät, eli Herra vahvisti heitä niin, että he saattoivat kantaa kuormansa helposti, ja he alistuivat iloiten ja kärsivällisesti kaikkeen Herran tahtoon.
- 16 Ja tapahtui, että niin suuri oli heidän uskonsa ja kärsivällisyytensä, että Herran ääni tuli jälleen heille sanoen: Olkaa turvallisella mielellä, sillä huomispäivänä minä vapautan teidät orjuudesta.
- 17 Ja hän sanoi Almalle: Kulje tämän kansan edellä, ja minä kuljen sinun kanssasi ja vapautan tämän kansan orjuudesta.
- 18 Nyt tapahtui, että Alma ja hänen kansansa kokosivat yön aikana katraansa yhteen ja myös viljansa; niin, vieläpä koko yön ajan he kokosivat katraitaan yhteen.
- 19 Ja aamulla Herra antoi lamanilaisten vaipua syvään uneen, niin, ja kaikki heidän työnjohtajansakin olivat sikeässä unessa.

And it came to pass that so great were their afflictions that they began to cry mightily to God.

And Amulon commanded them that they should stop their cries; and he put guards over them to watch them, that whosoever should be found calling upon God should be put to death.

And Alma and his people did not raise their voices to the Lord their God, but did pour out their hearts to him; and he did know the thoughts of their hearts.

And it came to pass that the voice of the Lord came to them in their afflictions, saying: Lift up your heads and be of good comfort, for I know of the covenant which ye have made unto me; and I will covenant with my people and deliver them out of bondage.

And I will also ease the burdens which are put upon your shoulders, that even you cannot feel them upon your backs, even while you are in bondage; and this will I do that ye may stand as witnesses for me hereafter, and that ye may know of a surety that I, the Lord God, do visit my people in their afflictions.

And now it came to pass that the burdens which were laid upon Alma and his brethren were made light; yea, the Lord did strengthen them that they could bear up their burdens with ease, and they did submit cheerfully and with patience to all the will of the Lord.

And it came to pass that so great was their faith and their patience that the voice of the Lord came unto them again, saying: Be of good comfort, for on the morrow I will deliver you out of bondage.

And he said unto Alma: Thou shalt go before this people, and I will go with thee and deliver this people out of bondage.

Now it came to pass that Alma and his people in the night-time gathered their flocks together, and also of their grain; yea, even all the night-time were they gathering their flocks together.

And in the morning the Lord caused a deep sleep to come upon the Lamanites, yea, and all their taskmasters were in a profound sleep.

- 20 Ja Alma ja hänen kansansa lähtivät erämaahan; ja kun he olivat kulkeneet koko päivän, he pystyttivät telttansa erääseen laaksoon ja nimittivät laakson Almaksi, koska hän johti heidän kulkuaan erämaassa.
- 21 Niin, ja Alman laaksossa he vuodattivat kiitoksensa Jumalalle, koska hän oli ollut heille armollinen ja keventänyt heidän kuormansa ja vapauttanut heidät orjuudesta; sillä he olivat olleet orjuudessa, eikä kukaan muu voinut heitä vapauttaa paitsi Herra, heidän Jumalansa.
- 22 Ja he kiittivät Jumalaa, eli kaikki heidän miehensä ja kaikki heidän naisensa ja kaikki heidän lapsensa, jotka osasivat puhua, korottivat äänensä Jumalansa ylistykseen.
- 23 Ja nyt Herra sanoi Almalle: Kiiruhda ja joudu kansasi kanssa pois tästä maasta, sillä lamanilaiset ovat heränneet ja ajavat sinua takaa; joudu sen tähden pois tästä maasta, niin minä pysäytän lamanilaiset tähän laaksoon, etteivät he tule pitemmälle ajamaan takaa tätä kansaa.
- 24 Ja tapahtui, että he lähtivät laaksosta ja kulkivat erämaahan.
- 25 Ja oltuaan erämaassa kaksitoista päivää he saapuivat Sarahemlan maahan; ja kuningas Moosia myös otti heidät iloiten vastaan.

And Alma and his people departed into the wilderness; and when they had traveled all day they pitched their tents in a valley, and they called the valley Alma, because he led their way in the wilderness.

Yea, and in the valley of Alma they poured out their thanks to God because he had been merciful unto them, and eased their burdens, and had delivered them out of bondage; for they were in bondage, and none could deliver them except it were the Lord their God.

And they gave thanks to God, yea, all their men and all their women and all their children that could speak lifted their voices in the praises of their God.

And now the Lord said unto Alma: Haste thee and get thou and this people out of this land, for the Lamanites have awakened and do pursue thee; therefore get thee out of this land, and I will stop the Lamanites in this valley that they come no further in pursuit of this people.

And it came to pass that they departed out of the valley, and took their journey into the wilderness.

And after they had been in the wilderness twelve days they arrived in the land of Zarahemla; and king Mosiah did also receive them with joy.

Moosia 25

- 1 Ja nyt kuningas Moosia käski kaikkien ihmisten koontua yhteen.
- 2 Nyt ei ollut niin paljon Nefin lapsia eli niin paljon niitä, jotka olivat Nefin jälkeläisiä, kuin oli Sarahemlan kansaa – Sarahemlan, joka oli Mulekin jälkeläinen – ja niitä, jotka tulivat hänen mukanaan erämaahan.
- 3 Eikä Nefin kansaa ja Sarahemlan kansaa ollut niin paljon kuin oli lamanilaisia; niin, heitä ei ollut puoleksikaan niin lukuisasti.
- 4 Ja nyt kaikki Nefin kansa oli kokoontunut yhteen, ja samoin kaikki Sarahemlan kansa, ja ne olivat koontuneet yhteen kahdeksi joukoksi.
- 5 Ja tapahtui, että Moosia luki ja luetutti Senifin aikakirjat kansalleen; niin, hän luki Senifin kansan aikakirjat siitä ajasta alkaen, kun he lähtivät Sarahemlan maasta, siihen asti, kun he palasivat takaisin.
- 6 Ja hän luki myös kertomuksen Almasta ja hänen veljistään ja kaikista heidän ahdingoistaan siitä ajasta alkaen, kun he lähtivät Sarahemlan maasta, siihen aikaan asti, kun he palasivat takaisin.
- 7 Ja nyt, kun Moosia oli lakannut lukemasta aikakirjoja, hänen kansansa, joka oli jäänyt maahan, joutui ihmetyksen ja hämmästyksen valtaan.
- 8 Sillä se ei tiennyt mitä ajatella; sillä katsoessaan niitä, jotka olivat vapautuneet orjuudesta, se täyttyi tavattoman suurella ilolla.
- 9 Ja taas, kun se ajatteli veljiään, jotka lamanilaiset olivat surmanneet, sen täytti murhe ja se jopa vuo-datti monia murheen kyyneliä.
- 10 Ja taas, kun se ajatteli Jumalan välitöntä hyvyttä ja hänen voimaansa, kun hän vapautti Alman ja hänen veljensä lamanilaisten käsistä ja orjuudesta, se korotti äänensä ja kiitti Jumalaa.
- 11 Ja taas, kun se ajatteli lamanilaisia, jotka olivat sen veljiä, heidän syntistä ja saastaista tilaansa, sen täytti tuska ja piina heidän sielujensa hyvinvoinnin tähden.

Mosiah 25

And now king Mosiah caused that all the people should be gathered together.

Now there were not so many of the children of Nephi, or so many of those who were descendants of Nephi, as there were of the people of Zarahemla, who was a descendant of Mulek, and those who came with him into the wilderness.

And there were not so many of the people of Nephi and of the people of Zarahemla as there were of the Lamanites; yea, they were not half so numerous.

And now all the people of Nephi were assembled together, and also all the people of Zarahemla, and they were gathered together in two bodies.

And it came to pass that Mosiah did read, and caused to be read, the records of Zeniff to his people; yea, he read the records of the people of Zeniff, from the time they left the land of Zarahemla until they returned again.

And he also read the account of Alma and his brethren, and all their afflictions, from the time they left the land of Zarahemla until the time they returned again.

And now, when Mosiah had made an end of reading the records, his people who tarried in the land were struck with wonder and amazement.

For they knew not what to think; for when they beheld those that had been delivered out of bondage they were filled with exceedingly great joy.

And again, when they thought of their brethren who had been slain by the Lamanites they were filled with sorrow, and even shed many tears of sorrow.

And again, when they thought of the immediate goodness of God, and his power in delivering Alma and his brethren out of the hands of the Lamanites and of bondage, they did raise their voices and give thanks to God.

And again, when they thought upon the Lamanites, who were their brethren, of their sinful and polluted state, they were filled with pain and anguish for the welfare of their souls.

- 12 Ja tapahtui, että ne, jotka olivat Amulonin ja hänen veljiensä lapsia – niiden, jotka olivat ottaneet vai-moksi lamanilaisten tyttäriä – olivat tyytymättömiä isiensä käytökseen, eivätkä he enää halunneet itse-ään kutsuttavan isiensä nimillä; sen tähden he ottivat itsellensä Nefin nimen, jotta heitä kutsuttaisiin Nefin lapsiksi ja heidät luettaisiin niiden joukkoon, joita kutsuttiin nefiläisiksi.
- 13 Ja nyt koko Sarahemlan kansa luettiin nefiläisiin ja tämä siksi, että kuninkuutta ei ollut annettu keille-kään muille kuin Nefin jälkeläisille.
- 14 Ja nyt tapahtui, että kun Moosia oli lakannut pu-humasta ja lukemasta kansalle, hän pyysi Almaakin puhumaan kansalle.
- 15 Ja Alma puhui sille, kun se oli kokoontunut yhteen suuriksi joukoiksi, ja hän meni joukon luota toisen luo saarnaten kansalle parannusta ja uskoa Herraan.
- 16 Ja hän kehotti Limhin kansaa ja veljiään, kaikkia niitä, jotka olivat vapautuneet orjuudesta, muista-maan, että Herra oli heidät vapauttanut.
- 17 Ja tapahtui, että kun Alma oli opettanut kansalle monia asioita ja lakannut puhumasta sille, että ku-ningas Limhi halusi, että hänet kastettaisiin; ja kaik-ki hänen kansansa halusi, että heidätkin kastettaisiin.
- 18 Sen tähden Alma meni veteen ja kastoi heidät; eli hän kastoi heidät samalla tavalla kuin veljensä Mormonin vesissä; niin, ja kaikki, jotka hän kastoi, kuuluivat Jumalan kirkkoon; ja tämä heidän uskon-sa vuoksi Alman sanoihin.
- 19 Ja tapahtui, että kuningas Moosia salli Alman pe-rustaa seurakuntia kautta koko Sarahemlan maan ja antoi hänelle vallan asettaa pappeja ja opettajia jo-kaiseen seurakuntaan.
- 20 Ja näin tehtiin, koska ihmisiä oli niin paljon, ettei yksi opettaja voinut heitä kaikkia hallita; eivätkä he kaikki voineet kuulla Jumalan sanaa yhdessä ko-kouksessa;

And it came to pass that those who were the chil-dren of Amulon and his brethren, who had taken to wife the daughters of the Lamanites, were displeased with the conduct of their fathers, and they would no longer be called by the names of their fathers, there-fore they took upon themselves the name of Nephi, that they might be called the children of Nephi and be numbered among those who were called Nephites.

And now all the people of Zarahemla were num-bered with the Nephites, and this because the king-dom had been conferred upon none but those who were descendants of Nephi.

And now it came to pass that when Mosiah had made an end of speaking and reading to the people, he desired that Alma should also speak to the people.

And Alma did speak unto them, when they were assembled together in large bodies, and he went from one body to another, preaching unto the people repentance and faith on the Lord.

And he did exhort the people of Limhi and his brethren, all those that had been delivered out of bondage, that they should remember that it was the Lord that did deliver them.

And it came to pass that after Alma had taught the people many things, and had made an end of speak-ing to them, that king Limhi was desirous that he might be baptized; and all his people were desirous that they might be baptized also.

Therefore, Alma did go forth into the water and did baptize them; yea, he did baptize them after the manner he did his brethren in the waters of Mormon; yea, and as many as he did baptize did be-long to the church of God; and this because of their belief on the words of Alma.

And it came to pass that king Mosiah granted unto Alma that he might establish churches throughout all the land of Zarahemla; and gave him power to or-dain priests and teachers over every church.

Now this was done because there were so many people that they could not all be governed by one teacher; neither could they all hear the word of God in one assembly;

21 sen tähden he kokoontuivat yhteen eri joukkoina, joita kutsuttiin seurakunniksi; jokaisella seurakunnalla oli pappinsa ja opettajansa, ja jokainen pappi saarnasi sanaa sen mukaan kuin Alman suu hänelle puhui.

22 Ja niin, vaikka olikin monta seurakuntaa, ne kaikki olivat yksi kirkko, niin, nimittäin Jumalan kirkko; sillä missään seurakunnissa ei saarnattu mitään muuta kuin parannusta ja uskoa Jumalaan.

23 Ja nyt Sarahemlan maassa oli seitsemän seurakuntaa. Ja tapahtui, että jokainen, joka halusi ottaa päällensä Kristuksen, tai Jumalan, nimen, liittyi Jumalan seurakuntaan;

24 ja heitä kutsuttiin Jumalan kansaksi. Ja Herra vuodatti Henkensä heidän päällensä, ja heitä siunattiin, ja he menestyivät maassa.

Therefore they did assemble themselves together in different bodies, being called churches; every church having their priests and their teachers, and every priest preaching the word according as it was delivered to him by the mouth of Alma.

And thus, notwithstanding there being many churches they were all one church, yea, even the church of God; for there was nothing preached in all the churches except it were repentance and faith in God.

And now there were seven churches in the land of Zarahemla. And it came to pass that whosoever were desirous to take upon them the name of Christ, or of God, they did join the churches of God;

And they were called the people of God. And the Lord did pour out his Spirit upon them, and they were blessed, and prospered in the land.

Moosia 26

- 1 Nyt tapahtui, että nousevassa polvessa oli monia, jotka eivät voineet ymmärtää kuningas Benjaminin sanoja, koska he olivat pieniä lapsia siihen aikaan, kun hän puhui kansalleen; eivätkä he uskoneet isiensä perimätietoja.
- 2 He eivät uskoneet, mitä oli sanottu kuolleiden ylösnousemuksesta, eivätkä he uskoneet Kristuksen tulemiseen.
- 3 Ja nyt, epäuskonsa tähden he eivät voineet ymmärtää Jumalan sanaa; ja heidän sydämensä paatui.
- 4 Eivätkä he tahtoneet ottaa kastetta, eivätkä he tahtoneet liittyä kirkkoon. Ja he olivat uskonsa puolesta eri kansaa ja pysyivät aina siitä lähtien sellaisina, nimittäin lihallisessa ja syntisessä tilassaan, sillä he eivät tahtoneet huutaa avuksi Herraa Jumalaansa.
- 5 Ja nyt Moosian hallituskaudella heitä ei ollut puoleksiakaan niin lukuisasti kuin Jumalan kansaa, mutta veljien keskinäisten erimielisyyksien tähden heitä alkoi olla lukuisammin.
- 6 Sillä tapahtui, että he pettivät mielistele villä sanoillaan monia, jotka olivat kirkossa, ja saivat heidät tekemään monia syntejä; sen tähden kirkon kävi välttämättömäksi ojentaa niitä kirkossa olevia, jotka tekivät syntiä.
- 7 Ja tapahtui, että opettajat toivat heidät pappien eteen ja luovuttivat heidät papeille; ja papit toivat heidät Alman eteen, joka oli ylipappi.
- 8 Nyt kuningas Moosia oli antanut Almalle vallan kirkkoon nähden.
- 9 Ja tapahtui, että Alma ei heistä tiennyt, mutta heitä vastaan oli monia todistajia; niin, ihmiset nousivat runsaasti todistamaan heidän pahuudestaan.
- 10 Nyt mitään sellaista ei ollut aikaisemmin tapahtunut kirkossa; sen tähden Alma tunsu huolta hengessänsä ja käski tuoda heidät kuninkaan eteen.

Mosiah 26

Now it came to pass that there were many of the rising generation that could not understand the words of king Benjamin, being little children at the time he spake unto his people; and they did not believe the tradition of their fathers.

They did not believe what had been said concerning the resurrection of the dead, neither did they believe concerning the coming of Christ.

And now because of their unbelief they could not understand the word of God; and their hearts were hardened.

And they would not be baptized; neither would they join the church. And they were a separate people as to their faith, and remained so ever after, even in their carnal and sinful state; for they would not call upon the Lord their God.

And now in the reign of Mosiah they were not half so numerous as the people of God; but because of the dissensions among the brethren they became more numerous.

For it came to pass that they did deceive many with their flattering words, who were in the church, and did cause them to commit many sins; therefore it became expedient that those who committed sin, that were in the church, should be admonished by the church.

And it came to pass that they were brought before the priests, and delivered up unto the priests by the teachers; and the priests brought them before Alma, who was the high priest.

Now king Mosiah had given Alma the authority over the church.

And it came to pass that Alma did not know concerning them; but there were many witnesses against them; yea, the people stood and testified of their iniquity in abundance.

Now there had not any such thing happened before in the church; therefore Alma was troubled in his spirit, and he caused that they should be brought before the king.

11 Ja hän sanoi kuninkaalle: Katso, tässä on monta, jotka olemme tuoneet sinun eteesi ja joita heidän veljensä syyttävät; niin, ja heidät on tavattu monenlaisista pahoista teoista. Eivätkä he tee parannusta pahoista teoistaan; sen tähden me olemme tuoneet heidät sinun eteesi, jotta sinä tuomitsisit heidät heidän rikostensa mukaisesti.

12 Mutta kuningas Moosia sanoi Almalle: Katso, minä en heitä tuomitse; sen tähden minä luovutan heidät sinun käsiisi tuomittaviksi.

13 Ja nyt Alman henki oli jälleen huolissaan, ja hän meni kysymään Herralta, mitä hänen pitäisi tämän asian suhteen tehdä, sillä hän pelkäsi tekevänsä väärin Jumalan silmissä.

14 Ja tapahtui, että kun hän oli vuodattanut koko sielunsa Jumalalle, Herran ääni tuli hänelle sanoen:

15 Siunattu olet sinä, Alma, ja siunattuja ovat ne, jotka kastettiin Mormonin vesissä. Sinä olet siunattu suuren uskosi tähden pelkkiin palvelijani Abinadin sanoihin.

16 Ja siunattuja ovat he suuren uskonsa tähden niihin pelkkiin sanoihin, joita sinä olet puhunut heille.

17 Ja siunattu olet sinä, koska olet perustanut kirkon tämän kansan keskuuteen; ja heitä vahvistetaan, ja he tulevat olemaan minun kansani.

18 Niin, siunattu on tämä kansa, joka on halukas kantamaan minun nimeäni; sillä minun nimelläni sitä kutsutaan; ja se on minun.

19 Ja koska sinä olet kysynyt minulta rikkojasta, sinä olet siunattu.

20 Sinä olet minun palvelijani; ja minä teen sinun kassasi liiton, että sinä saat iankaikkisen elämän; ja sinun tulee palvella minua ja lähteä minun nimessäni ja koota yhteen minun lampaani.

21 Ja se, joka kuulee minun ääneni, on minun lampaani; ja hänet teidän tulee ottaa kirkkoon, ja hänet minäkin otan vastaan.

22 Sillä katso, tämä on minun kirkkoni; jokainen, joka kastetaan, tulee kastaa parannukseen. Ja jokaisen, jonka te otatte vastaan, tulee uskoa minun nimeeni; ja hänelle minä annan auliisti anteeksi.

And he said unto the king: Behold, here are many whom we have brought before thee, who are accused of their brethren; yea, and they have been taken in divers iniquities. And they do not repent of their iniquities; therefore we have brought them before thee, that thou mayest judge them according to their crimes.

But king Mosiah said unto Alma: Behold, I judge them not; therefore I deliver them into thy hands to be judged.

And now the spirit of Alma was again troubled; and he went and inquired of the Lord what he should do concerning this matter, for he feared that he should do wrong in the sight of God.

And it came to pass that after he had poured out his whole soul to God, the voice of the Lord came to him, saying:

Blessed art thou, Alma, and blessed are they who were baptized in the waters of Mormon. Thou art blessed because of thy exceeding faith in the words alone of my servant Abinadi.

And blessed are they because of their exceeding faith in the words alone which thou hast spoken unto them.

And blessed art thou because thou hast established a church among this people; and they shall be established, and they shall be my people.

Yea, blessed is this people who are willing to bear my name; for in my name shall they be called; and they are mine.

And because thou hast inquired of me concerning the transgressor, thou art blessed.

Thou art my servant; and I covenant with thee that thou shalt have eternal life; and thou shalt serve me and go forth in my name, and shalt gather together my sheep.

And he that will hear my voice shall be my sheep; and him shall ye receive into the church, and him will I also receive.

For behold, this is my church; whosoever is baptized shall be baptized unto repentance. And whomsoever ye receive shall believe in my name; and him will I freely forgive.

23 Sillä minä olen se, joka ottaa päällensä maailman synnit; sillä minä olen se, joka on luonut heidät; ja minä olen se, joka suo loppuun asti uskovalle sijan oikealla puolellani.

24 Sillä katso, minun nimelläni heitä kutsutaan; ja jos he tuntevat minut, he tulevat esiin ja saavat iankaikkisesti sijan minun oikealla puolellani.

25 Ja tapahtuu, että kun toinen pasuuna soi, silloin ne, jotka eivät ole koskaan minua tunteneet, tulevat esiin ja seisovat minun edessäni.

26 Ja silloin he tietävät, että minä olen Herra, heidän Jumalansa, että minä olen heidän Lunastajansa; mutta he eivät tahtoneet tulla lunastetuiksi.

27 Ja silloin minä julistan heille, etten ole koskaan heitä tuntenut; ja he menevät pois ikuisen tuleen, joka on valmistettu Perkeleelle ja hänen enkeleilleen.

28 Ja nyt minä sanon sinulle, että joka ei kuule minun ääntäni, häntä älkää ottako minun kirkkooni, sillä häntä minä en ota vastaan viimeisenä päivänä.

29 Ja nyt minä sanon sinulle: Mene; ja tuomitse jokainen, joka rikkoo minua vastaan, niiden syntien mukaisesti, jotka hän on tehnyt; ja jos hän tunnustaa syntinsä sinun ja minun edessäni ja tekee parannuksen vilpittömin sydämin, anna hänelle anteeksi, niin minäkin annan hänelle anteeksi.

30 Niin, ja niin usein kuin minun kansani tekee parannuksen, minä annan sille anteeksi sen rikkomukset minua vastaan.

31 Ja teidänkin tulee antaa toisillenne rikkomuksenne anteeksi, sillä totisesti minä sanon teille: Joka ei anna anteeksi lähimmäisensä rikkomuksia, kun hän sanoo tekevänsä parannuksen, on saattanut itsensä tuomion alaiseksi.

32 Nyt minä sanon sinulle: Mene; ja ketään, joka ei tee parannusta synneistään, ei pidä lukea minun kansaani; ja tätä noudatettakoon tästä alkaen.

33 Ja tapahtui, että kun Alma oli kuullut nämä sanat, hän kirjoitti ne muistiin, jotta ne olisivat hänellä ja jotta hän voisi tuomita tuon kirkon kansan Jumalan käskyjen mukaisesti.

34 Ja tapahtui, että Alma meni ja tuomitsi ne, jotka oli tavattu pahasta teosta, Herran sanan mukaisesti.

For it is I that taketh upon me the sins of the world; for it is I that hath created them; and it is I that granteth unto him that believeth unto the end a place at my right hand.

For behold, in my name are they called; and if they know me they shall come forth, and shall have a place eternally at my right hand.

And it shall come to pass that when the second trump shall sound then shall they that never knew me come forth and shall stand before me.

And then shall they know that I am the Lord their God, that I am their Redeemer; but they would not be redeemed.

And then I will confess unto them that I never knew them; and they shall depart into everlasting fire prepared for the devil and his angels.

Therefore I say unto you, that he that will not hear my voice, the same shall ye not receive into my church, for him I will not receive at the last day.

Therefore I say unto you, Go; and whosoever transgresseth against me, him shall ye judge according to the sins which he has committed; and if he confess his sins before thee and me, and repenteth in the sincerity of his heart, him shall ye forgive, and I will forgive him also.

Yea, and as often as my people repent will I forgive them their trespasses against me.

And ye shall also forgive one another your trespasses; for verily I say unto you, he that forgiveth not his neighbor's trespasses when he says that he repents, the same hath brought himself under condemnation.

Now I say unto you, Go; and whosoever will not repent of his sins the same shall not be numbered among my people; and this shall be observed from this time forward.

And it came to pass when Alma had heard these words he wrote them down that he might have them, and that he might judge the people of that church according to the commandments of God.

And it came to pass that Alma went and judged those that had been taken in iniquity, according to the word of the Lord.

- 35 Ja jokaisen, joka teki parannuksen synneistään ja tunnusti ne, hän luki kirkon kansaan;
- 36 ja niitä, jotka eivät tahtoneet tunnustaa syntejään ja tehdä parannusta pahuudestaan, ei luettu kirkon kansaan, ja heidän nimensä pyyhittiin pois.
- 37 Ja tapahtui, että Alma johti kaikkia kirkon asioita; ja he alkoivat jälleen olla rauhassa ja menestyä tavattomasti kirkon asioissa, ja he vaelsivat tarkoin Jumalan edessä, ottivat vastaan monia ja kastoivat monia.
- 38 Ja nyt kaikkea tätä Alma ja hänen työtoverinsa kirkon johdossa tekivät, vaeltaen kaikessa tunnollisuudessa, opettaen Jumalan sanaa kaikessa, kärsien kaikenlaisia ahdinkoja, joutuen kaikkien niiden vainoamiksi, jotka eivät kuuluneet Jumalan kirkkoon.
- 39 Ja he ojensivat veljiään, ja heitäkin ojennettiin, kutakin Jumalan sanalla syntiensä mukaisesti – eli niiden syntien mukaisesti, joita hän oli tehnyt, sillä Jumala oli käskenyt heitä rukoilemaan lakkaamatta ja kiittämään kaikessa.

And whosoever repented of their sins and did confess them, them he did number among the people of the church;

And those that would not confess their sins and repent of their iniquity, the same were not numbered among the people of the church, and their names were blotted out.

And it came to pass that Alma did regulate all the affairs of the church; and they began again to have peace and to prosper exceedingly in the affairs of the church, walking circumspectly before God, receiving many, and baptizing many.

And now all these things did Alma and his fellow laborers do who were over the church, walking in all diligence, teaching the word of God in all things, suffering all manner of afflictions, being persecuted by all those who did not belong to the church of God.

And they did admonish their brethren; and they were also admonished, every one by the word of God, according to his sins, or to the sins which he had committed, being commanded of God to pray without ceasing, and to give thanks in all things.

Moosia 27

- 1 Ja nyt tapahtui, että epäuskoisten kirkkoon kohdistamat vainot tulivat niin suuriksi, että kirkko alkoi nurista ja valittaa johtajilleen asiasta; ja se valitti Almalle. Ja Alma esitti asian heidän kuninkaalleen Moosialle. Ja Moosia kysyi neuvoa papeiltaan.
- 2 Ja tapahtui, että kuningas Moosia lähetti kautta ympäröivän maan kuulutuksen, ettei kukaan epäuskoinen saanut vainota ketään niistä, jotka kuuluivat Jumalan kirkkoon.
- 3 Ja kautta kaikkien seurakuntien oli ankara kielto, ettei niiden keskuudessa saanut olla mitään vainoja, että tasa-arvoisuuden tuli vallita kaikkien ihmisten kesken;
- 4 etteivät he saaneet antaa ylpeyden eivätkä korseuden häiritä rauhaansa, että jokaisen tuli pitää lähimmäistään itsensä veroisena tehden omin käsin työtä elannokseen.
- 5 Niin, ja kaikkien heidän pappiensa ja opettajiensa tuli tehdä omin käsin työtä elannokseen kaikissa tapauksissa paitsi sairaina tai suuren puutteen alaisina; ja näin tehden he saivat mitä runsaimmin Jumalan armoa.
- 6 Ja maassa alkoi taas olla paljon rauhaa; ja kansa alkoi olla hyvin monilukuinen ja alkoi levittäytyä laajalle maan päällä, eli pohjoiseen ja etelään, itään ja länteen, rakentaen suuria kaupunkeja ja kyliä joka puolelle maata.
- 7 Ja Herra muisti heitä ja antoi heidän menestyä, ja heistä tuli suuri ja vauras kansa.
- 8 Nyt Moosian pojat luettiin epäuskoisten joukkoon, ja myös yksi Alman pojista luettiin heidän joukkoonsa, ja häntä kutsuttiin Almaksi hänen isänsä mukaan; kuitenkin hänestä tuli hyvin jumalaton ja epäjumalia palvova mies. Ja hän oli monisanainen mies ja puhui hyvin mielitelevästi kansalle; sen tähden hän johdatti monia kansasta tekemään hänen pahojen tekojensa mukaisesti.

Mosiah 27

And now it came to pass that the persecutions which were inflicted on the church by the unbelievers became so great that the church began to murmur, and complain to their leaders concerning the matter; and they did complain to Alma. And Alma laid the case before their king, Mosiah. And Mosiah consulted with his priests.

And it came to pass that king Mosiah sent a proclamation throughout the land round about that there should not any unbeliever persecute any of those who belonged to the church of God.

And there was a strict command throughout all the churches that there should be no persecutions among them, that there should be an equality among all men;

That they should let no pride nor haughtiness disturb their peace; that every man should esteem his neighbor as himself, laboring with their own hands for their support.

Yea, and all their priests and teachers should labor with their own hands for their support, in all cases save it were in sickness, or in much want; and doing these things, they did abound in the grace of God.

And there began to be much peace again in the land; and the people began to be very numerous, and began to scatter abroad upon the face of the earth, yea, on the north and on the south, on the east and on the west, building large cities and villages in all quarters of the land.

And the Lord did visit them and prosper them, and they became a large and wealthy people.

Now the sons of Mosiah were numbered among the unbelievers; and also one of the sons of Alma was numbered among them, he being called Alma, after his father; nevertheless, he became a very wicked and an idolatrous man. And he was a man of many words, and did speak much flattery to the people; therefore he led many of the people to do after the manner of his iniquities.

- 9 Ja hänestä tuli suuri este Jumalan kirkon menestykselle; ja hän varasti kansan sydämet, aiheutti paljon erimielisyyttä kansan keskuudessa ja antoi Jumalan viholliselle tilaisuuden käyttää valtaansa heihin.
- 10 Ja nyt tapahtui, että hänen kulkiessaan ympäriinsä hävittämässä Jumalan kirkkoa – sillä hän kulki Moosian poikien kanssa salaa ympäriinsä yrittäen hävittää kirkon ja johtaa harhaan Herran kansaa, vastoin Jumalan ja myös kuninkaan käskyjä –
- 11 ja kuten sanoin teille, kun he kulkiivat ympäriinsä kapinoiden Jumalaa vastaan, katso, Herran enkeli ilmestyi heille; ja hän laskeutui ikään kuin pilven sisässä; ja hän puhui ikään kuin ukkosen äänellä, mikä järjestytti maata, jolla he seisoivat;
- 12 ja niin suuri oli heidän hämmästyksensä, että he kaatuivat maahan eivätkä ymmärtäneet niitä sanoja, joita hän puhui heille.
- 13 Mutta hän huusi jälleen, sanoen: Alma, nouse ja astu esiin, sillä miksi sinä vainoat Jumalan kirkkoa? Sillä Herra on sanonut: Tämä on minun kirkkoni, ja minä vahvistan sen, eikä sitä kukista mikään muu kuin kansani rikkomukset.
- 14 Ja vielä enkeli sanoi: Katso, Herra on kuullut kansansa rukoukset ja myös palvelijansa Alman – joka on isäsi – rukoukset; sillä hän on suuresti uskoen rukoillut sinun tähtesi, että sinut johdatettaisiin tuntemaan totuus; sen tähden minä olen tullut tätä tarkoitusta varten, saadakseni sinut vakuuttuneeksi Jumalan voimasta ja valtuudesta, jotta hänen palvelijoidensa rukouksiin vastattaisiin heidän uskonsa mukaisesti.
- 15 Ja nyt, katso, voitko sinä kiistää Jumalan voiman? Sillä katso, eikö minun ääneni järjestyttä maata? Ja eikö myös näe minut edessäsi? Ja minut on lähetetty Jumalan luota.

And he became a great hinderment to the prosperity of the church of God; stealing away the hearts of the people; causing much dissension among the people; giving a chance for the enemy of God to exercise his power over them.

And now it came to pass that while he was going about to destroy the church of God, for he did go about secretly with the sons of Mosiah seeking to destroy the church, and to lead astray the people of the Lord, contrary to the commandments of God, or even the king—

And as I said unto you, as they were going about rebelling against God, behold, the angel of the Lord appeared unto them; and he descended as it were in a cloud; and he spake as it were with a voice of thunder, which caused the earth to shake upon which they stood;

And so great was their astonishment, that they fell to the earth, and understood not the words which he spake unto them.

Nevertheless he cried again, saying: Alma, arise and stand forth, for why persecutest thou the church of God? For the Lord hath said: This is my church, and I will establish it; and nothing shall overthrow it, save it is the transgression of my people.

And again, the angel said: Behold, the Lord hath heard the prayers of his people, and also the prayers of his servant, Alma, who is thy father; for he has prayed with much faith concerning thee that thou mightest be brought to the knowledge of the truth; therefore, for this purpose have I come to convince thee of the power and authority of God, that the prayers of his servants might be answered according to their faith.

And now behold, can ye dispute the power of God? For behold, doth not my voice shake the earth? And can ye not also behold me before you? And I am sent from God.

16 Nyt minä sanon sinulle: Mene, ja muista isiesi vankeutta Helamin maassa ja Nefin maassa; ja muista, kuinka suuria hän on tehnyt heidän hyväkseen; sillä he olivat orjuudessa, ja hän on vapauttanut heidät. Ja nyt minä sanon sinulle, Alma: Kulje tietäsi, äläkä enää pyri hävittämään kirkkoa, jotta heidän rukouksiinsa vastattaisiin, äläkä tee sitä, vaikka itse haluaisitkin tulla hylätyksi.

17 Ja nyt tapahtui, että nämä olivat viimeiset sanat, jotka enkeli puhui Almalle, ja hän lähti.

18 Ja nyt Alma ja ne, jotka olivat hänen kanssaan, kaatuivat jälleen maahan, sillä suuri oli heidän hämmästyksensä; sillä he olivat omin silmin nähneet Herran enkelin, ja hänen äänensä oli kuin ukkonen, joka järisytti maata; ja he tiesivät, ettei mikään muu kuin Jumalan voima voinut järisyttää maata ja saada sitä vapisemaan, ikään kuin se halkeaisi.

19 Ja nyt Alman hämmästys oli niin suuri, että hän tuli mykäksi, niin ettei hän voinut avata suutansa; niin, ja hän tuli heikoksi, jopa niin ettei hän voinut enää liikuttaa käsiään; sen tähden ne, jotka olivat hänen kanssaan, ottivat hänet ja kantoivat häntä avuttomana, kunnes hänet laskettiin isänsä eteen.

20 Ja he kertoivat hänen isälleen kaiken, mitä heille oli tapahtunut; ja hänen isänsä riemuitsi, sillä hän tiesi sen tapahtuneen Jumalan voimasta.

21 Ja hän käski väkijoukon kokoontua yhteen katsomaan, mitä Herra oli tehnyt hänen pojalleen ja myös niille, jotka olivat hänen kanssaan.

22 Ja hän käski pappien kokoontua yhteen; ja he alkoivat paastota ja rukoilla Herraa Jumalaansa, että hän aukaisisi Alman suun, jotta hän voisi puhua, ja myös että hänen jäsenensä saisivat voimansa – jotta kansan silmät avautuisivat näkemään ja tuntemaan Jumalan hyvyden ja kirkkauden.

23 Ja tapahtui heidän paastottuaan ja rukoiltuaan kahden päivän ja kahden yön ajan, että Alman jäsenet saivat voimansa, ja hän nousi ja alkoi puhua heille pyytäen heitä olemaan turvallisella mielellä.

Now I say unto thee: Go, and remember the captivity of thy fathers in the land of Helam, and in the land of Nephi; and remember how great things he has done for them; for they were in bondage, and he has delivered them. And now I say unto thee, Alma, go thy way, and seek to destroy the church no more, that their prayers may be answered, and this even if thou wilt of thyself be cast off.

And now it came to pass that these were the last words which the angel spake unto Alma, and he departed.

And now Alma and those that were with him fell again to the earth, for great was their astonishment; for with their own eyes they had beheld an angel of the Lord; and his voice was as thunder, which shook the earth; and they knew that there was nothing save the power of God that could shake the earth and cause it to tremble as though it would part asunder.

And now the astonishment of Alma was so great that he became dumb, that he could not open his mouth; yea, and he became weak, even that he could not move his hands; therefore he was taken by those that were with him, and carried helpless, even until he was laid before his father.

And they rehearsed unto his father all that had happened unto them; and his father rejoiced, for he knew that it was the power of God.

And he caused that a multitude should be gathered together that they might witness what the Lord had done for his son, and also for those that were with him.

And he caused that the priests should assemble themselves together; and they began to fast, and to pray to the Lord their God that he would open the mouth of Alma, that he might speak, and also that his limbs might receive their strength—that the eyes of the people might be opened to see and know of the goodness and glory of God.

And it came to pass after they had fasted and prayed for the space of two days and two nights, the limbs of Alma received their strength, and he stood up and began to speak unto them, bidding them to be of good comfort:

- 24 Sillä, hän sanoi, minä olen tehnyt parannuksen synneistäni, ja Herra on minut lunastanut; katso, minä olen Hengestä syntynyt.
- 25 Ja Herra sanoi minulle: Älä ihmettele, että koko ihmissuvun, eli miesten ja naisten, kaikkien kansakuntien, sukujen, kielten ja kansojen, täytyy syntyä uudesti, eli syntyä Jumalasta, muuttua lihallisesta ja langenneesta tilastaan vanhurskauden tilaan ja tulla Jumalan lunastamiksi, tullen hänen pojikseen ja tytärrikseen.
- 26 Ja niin heistä tulee uusia luotuja; ja elleivät he tee tätä, he eivät mitenkään voi periä Jumalan valtakuntaa.
- 27 Minä sanon teille: Ellei näin tapahdu, heidät täytyy hylätä; ja tämän minä tiedän, koska olin joutumaisillani hylätyksi.
- 28 Kuitenkin kärsittyäni paljon ahdistusta ja tehtyäni parannusta lähes kuolemaan asti Herra on armonsa nähnyt hyväksi temmata minut pois ikuisesta palamisesta, ja minä olen syntynyt Jumalasta.
- 29 Minun sieluni on lunastettu katkeruuden sapesta ja pahuuden kahleista. Minä olin pimeimmässä kuilussa, mutta nyt minä näen Jumalan ihmeellisen valon. Minun sieluani kidutti iankaikkinen piina, mutta minut on temmattu pois, eikä sieluni enää tunne tuskaa.
- 30 Minä hylkäsin Lunastajani ja kielsin sen, mistä isämme ovat puhuneet; mutta nyt, jotta voitaisiin ennalta nähdä, että hän on tuleva ja että hän muistaa jokaisen luomansa luodun, hän ilmaisee itsensä kaikille.
- 31 Niin, jokainen polvi on notkistuva ja jokainen kieli tunnustava hänen edessään. Aivan niin, viimeisenä päivänä, kun kaikki ihmiset joutuvat hänen tuomittavikseen, silloin he tunnustavat, että hän on Jumala; silloin ne, jotka elävät maailmassa ilman Jumalaa, tunnustavat, että ikuisen rangaistuksen tuomio on heille oikeudenmukainen; ja he värisevät ja vapisevat ja he vetäytyvät pois hänen kaikkitutkivan silmänsä katseen alla.

For, said he, I have repented of my sins, and have been redeemed of the Lord; behold I am born of the Spirit.

And the Lord said unto me: Marvel not that all mankind, yea, men and women, all nations, kindreds, tongues and people, must be born again; yea, born of God, changed from their carnal and fallen state, to a state of righteousness, being redeemed of God, becoming his sons and daughters;

And thus they become new creatures; and unless they do this, they can in nowise inherit the kingdom of God.

I say unto you, unless this be the case, they must be cast off; and this I know, because I was like to be cast off.

Nevertheless, after wading through much tribulation, repenting nigh unto death, the Lord in mercy hath seen fit to snatch me out of an everlasting burning, and I am born of God.

My soul hath been redeemed from the gall of bitterness and bonds of iniquity. I was in the darkest abyss; but now I behold the marvelous light of God. My soul was racked with eternal torment; but I am snatched, and my soul is pained no more.

I rejected my Redeemer, and denied that which had been spoken of by our fathers; but now that they may foresee that he will come, and that he remembereth every creature of his creating, he will make himself manifest unto all.

Yea, every knee shall bow, and every tongue confess before him. Yea, even at the last day, when all men shall stand to be judged of him, then shall they confess that he is God; then shall they confess, who live without God in the world, that the judgment of an everlasting punishment is just upon them; and they shall quake, and tremble, and shrink beneath the glance of his all-searching eye.

32 Ja nyt tapahtui, että Alma alkoi tästä lähtien opettaa kansaa, ja samoin ne, jotka olivat Alman kanssa silloin, kun enkeli ilmestyi heille; ja he kulkivat ympäröidäkseen kautta koko maan julistaen kaikille ihmisille sitä, mitä olivat kuulleet ja nähneet, ja saarnaten Jumalan sanaa suuressa ahdistuksessa, sillä ne, jotka eivät uskoneet, vainosivat heitä suuresti, ja monet heistä löivät heitä.

33 Mutta kaikesta tästä huolimatta he antoivat kirkolle paljon lohtua, vahvistivat sen jäsenten uskoa ja kehottivat heitä pitkämielisesti ja paljon työtä tehden pitämään Jumalan käskyt.

34 Ja neljä heistä oli Moosian poikia; ja heidän nimensä olivat Ammon ja Aaron ja Omner ja Himni; nämä olivat Moosian poikien nimet.

35 Ja he kulkivat kautta koko Sarahemlan maan ja kaikkien ihmisten keskuudessa, jotka olivat kuningas Moosian vallan alla, pyrkien innokkaasti hyvittäämään kaiken sen vahingon, mitä he olivat tehneet kirkolle, tunnustaen kaikki syntinsä ja julistaen kaikkea sitä, mitä he olivat nähneet, ja selittäen profetioita ja kirjoituksia kaikille, jotka halusivat kuulla niitä.

36 Ja näin he olivat välineinä Jumalan käsissä saattamalla monia tuntemaan totuuden, eli tuntemaan Lunastajansa.

37 Ja kuinka siunattuja he ovatkaan! Sillä he julistivat rauhaa; he julistivat hyvää ilosanomaa; ja he julistivat kansalle, että Herra hallitsee.

And now it came to pass that Alma began from this time forward to teach the people, and those who were with Alma at the time the angel appeared unto them, traveling round about through all the land, publishing to all the people the things which they had heard and seen, and preaching the word of God in much tribulation, being greatly persecuted by those who were unbelievers, being smitten by many of them.

But notwithstanding all this, they did impart much consolation to the church, confirming their faith, and exhorting them with long-suffering and much travail to keep the commandments of God.

And four of them were the sons of Mosiah; and their names were Ammon, and Aaron, and Omner, and Himni; these were the names of the sons of Mosiah.

And they traveled throughout all the land of Zarahemla, and among all the people who were under the reign of king Mosiah, zealously striving to repair all the injuries which they had done to the church, confessing all their sins, and publishing all the things which they had seen, and explaining the prophecies and the scriptures to all who desired to hear them.

And thus they were instruments in the hands of God in bringing many to the knowledge of the truth, yea, to the knowledge of their Redeemer.

And how blessed are they! For they did publish peace; they did publish good tidings of good; and they did declare unto the people that the Lord reigneth.

Moosia 28

- 1 Nyt tapahtui, että kun Moosian pojat olivat tehneet kaiken tämän, he ottivat pienen joukon mukaansa ja palasivat isänsä, kuninkaan, luo ja pyysivät häneltä, että hän sallisi heidän mennä näiden valitsemiensa kanssa ylös Nefin maahan saarnataksaan sitä, mitä olivat kuulleet, ja julistaakseen Jumalan sanaa veljilleen lamanilaisille –
- 2 voidakseen kenties johdattaa heidät tuntemaan Herran Jumalansa ja saada heidät vakuuttuneiksi isiensä pahuudesta, ja voidakseen kenties parantaa heidät heidän vihastaan nefiläisiä kohtaan, jotta heidätkin voitaisiin saattaa riemuitsemaan Herrassa Jumalassaan, jotta heistä voisi tulla ystävällisiä toisilensa ja jotta ei enää olisi kiistoja koko siinä maassa, jonka Herra, heidän Jumalansa, oli antanut heille.
- 3 Nyt he halusivat, että pelastusta julistettaisiin jokaiselle luodulle, sillä he eivät voineet kestää sitä, että yksikään ihmissielu hukkuisi; niin, jopa ajatuksetkin siitä, että yksikin sielu joutuisi kestäämään loputonta piinaa, värisyttivät ja vavisuttivat heitä.
- 4 Ja näin Herran Henki vaikutti heihin, sillä he olivat synnintekijöistä kaikkein viheliäisimpiä. Ja Herra näki hyväksi äärettömässä armossaan säästää heidät; kuitenkin he kärsivät paljon sielun piinaa pahojen tekojensa tähden, kärsivät paljon ja pelkäsivät, että heidät hylättäisiin iäksi.
- 5 Ja tapahtui, että he pyysivät isältään monta päivää, että he saisivat mennä ylös Nefin maahan.
- 6 Ja kuningas Moosia meni ja kysyi Herralta, pitäisikö hänen antaa poikiensa mennä ylös lamanilaisten keskuuteen saarnaamaan sanaa.
- 7 Ja Herra sanoi Moosialle: Anna heidän mennä ylös, sillä monet tulevat uskomaan heidän sanoihinsa, ja he saavat iankaikkisen elämän; ja minä pelastan sinun poikasi lamanilaisten käsistä.
- 8 Ja tapahtui, että Moosia salli heidän mennä ja tehdä, niin kuin he olivat pyytäneet.
- 9 Ja he lähtivät matkaan erämaahan mennäkseen ylös saarnaamaan sanaa lamanilaisten keskuuteen; ja minä kerron heidän tekemisistään tämän jälkeen.

Mosiah 28

Now it came to pass that after the sons of Mosiah had done all these things, they took a small number with them and returned to their father, the king, and desired of him that he would grant unto them that they might, with these whom they had selected, go up to the land of Nephi that they might preach the things which they had heard, and that they might impart the word of God to their brethren, the Lamanites—

That perhaps they might bring them to the knowledge of the Lord their God, and convince them of the iniquity of their fathers; and that perhaps they might cure them of their hatred towards the Nephites, that they might also be brought to rejoice in the Lord their God, that they might become friendly to one another, and that there should be no more contentions in all the land which the Lord their God had given them.

Now they were desirous that salvation should be declared to every creature, for they could not bear that any human soul should perish; yea, even the very thoughts that any soul should endure endless torment did cause them to quake and tremble.

And thus did the Spirit of the Lord work upon them, for they were the very vilest of sinners. And the Lord saw fit in his infinite mercy to spare them; nevertheless they suffered much anguish of soul because of their iniquities, suffering much and fearing that they should be cast off forever.

And it came to pass that they did plead with their father many days that they might go up to the land of Nephi.

And king Mosiah went and inquired of the Lord if he should let his sons go up among the Lamanites to preach the word.

And the Lord said unto Mosiah: Let them go up, for many shall believe on their words, and they shall have eternal life; and I will deliver thy sons out of the hands of the Lamanites.

And it came to pass that Mosiah granted that they might go and do according to their request.

And they took their journey into the wilderness to go up to preach the word among the Lamanites; and I shall give an account of their proceedings hereafter.

10 Nyt kuningas Moosialla ei ollut ketään, kenelle hän olisi antanut kuninkuuden, sillä kukaan hänen pojistaan ei halunnut ottaa kuninkuutta vastaan.

11 Sen tähden hän otti aikakirjat, jotka oli kaiverrettu pronssilevyihin sekä Nefin levyihin, ja kaikki ne esineet, joita hän oli pitänyt ja varjellut Jumalan käskyjen mukaisesti, käännettyään ja kirjoituttuaan aikakirjat, jotka olivat Limhin kansan löytämissä kultalevyissä, jotka Limhin käsi oli hänelle antanut;

12 ja tämän hän teki kansansa suuren innon tähden, sillä se oli määrättömän halukas saamaan tietoja niistä ihmisistä, jotka olivat tuhoutuneet.

13 Ja nyt hän käänsi ne niiden kahden kiven avulla, jotka oli kiinnitetty sankojen kahteen kehykseen.

14 Nyt nämä esineet ovat olleet valmistettuina alusta asti ja ovat periytyneet polvesta polveen kielten kääntämistä varten;

15 ja Herran käsi on pitänyt ja varjellut niitä paljastaakseen kansansa pahat teot ja iljetykset jokaiselle luodulle, joka pitäisi maata hallussaan;

16 ja jokaista, jolla nämä esineet ovat, kutsutaan näkijäksi muinaisten aikojen tapaan.

17 Nyt, kun Moosia oli saanut nämä aikakirjat käännettyksi, katso, ne kertoivat kansasta, joka oli tuhoutunut, siitä ajasta, jolloin se tuhoutui, taaksepäin aina suuren tornin rakentamiseen asti, silloin kun Herra sekoitti ihmisten kielen ja heidät hajotettiin laajalle kaikkialla maan päällä, niin, ja vielä siitäkin ajasta taaksepäin Aadamin luomiseen asti.

18 Nyt tämä kertomus sai Moosian kansan suremaan tavattomasti, niin, heidät täytti murhe; mutta he saivat siitä paljon tietoa, mistä he riemuitsivat.

19 Ja tämä kertomus kirjoitetaan myöhemmin; sillä katso, on hyväksi, että kaikki ihmiset saavat tietää sen, mitä tässä kertomuksessa on kirjoitettu.

Now king Mosiah had no one to confer the kingdom upon, for there was not any of his sons who would accept of the kingdom.

Therefore he took the records which were engraven on the plates of brass, and also the plates of Nephi, and all the things which he had kept and preserved according to the commandments of God, after having translated and caused to be written the records which were on the plates of gold which had been found by the people of Limhi, which were delivered to him by the hand of Limhi;

And this he did because of the great anxiety of his people; for they were desirous beyond measure to know concerning those people who had been destroyed.

And now he translated them by the means of those two stones which were fastened into the two rims of a bow.

Now these things were prepared from the beginning, and were handed down from generation to generation, for the purpose of interpreting languages;

And they have been kept and preserved by the hand of the Lord, that he should discover to every creature who should possess the land the iniquities and abominations of his people;

And whosoever has these things is called seer, after the manner of old times.

Now after Mosiah had finished translating these records, behold, it gave an account of the people who were destroyed, from the time that they were destroyed back to the building of the great tower, at the time the Lord confounded the language of the people and they were scattered abroad upon the face of all the earth, yea, and even from that time back until the creation of Adam.

Now this account did cause the people of Mosiah to mourn exceedingly, yea, they were filled with sorrow; nevertheless it gave them much knowledge, in the which they did rejoice.

And this account shall be written hereafter; for behold, it is expedient that all people should know the things which are written in this account.

20 Ja nyt, kuten sanoin teille, että kun kuningas Moosia oli tehnyt tämän, hän otti pronssilevyt ja kaikki esineet, joita hän oli säilyttänyt, ja uskoi ne Alman haltuun, joka oli Alman poika – eli kaikki aikakirjat sekä kääntäjät – ja uskoi ne hänen haltuunsa ja käski hänen pitää ja varjella niitä sekä pitää aikakirjaa kansasta ja jättää ne perintönä sukupolvesta toiseen, samoin kuin ne olivat periytyneet siitä ajasta asti, jolloin Lehi lähti Jerusalemissa.

And now, as I said unto you, that after king Mosiah had done these things, he took the plates of brass, and all the things which he had kept, and conferred them upon Alma, who was the son of Alma; yea, all the records, and also the interpreters, and conferred them upon him, and commanded him that he should keep and preserve them, and also keep a record of the people, handing them down from one generation to another, even as they had been handed down from the time that Lehi left Jerusalem.

Moosia 29

- 1 Nyt, kun Moosia oli tehnyt tämän, hän lähetti sanan kautta koko maan, kaiken kansan keskuuteen, haluten tietää sen tahdon siitä, kenen pitäisi olla sen kuningas.
- 2 Ja tapahtui, että kansan ääni tuli sanoen: Me haluamme poikasi Aaronin olevan meidän kuninkaamme ja hallitsijamme.
- 3 Nyt Aaron oli mennyt ylös Nefin maahan; sen tähden kuningas ei voinut antaa kuninkuutta hänelle, eikä Aaron tahtonutkaan ottaa kuninkuutta itselleen; eikä kukaan Moosian pojista ollut halukas ottamaan kuninkuutta itselleen.
- 4 Sen tähden kuningas Moosia lähetti jälleen sanan kansan keskuuteen, niin, nimittäin kirjoitetun sanan hän lähetti kansan keskuuteen. Ja nämä olivat ne sanat, jotka oli kirjoitettu, sanoen:
- 5 Katso, oi sinä minun kansani, eli minun veljeni, sillä sellaisina minä teitä pidän, minä tahdon teidän harkitsevan sitä asiaa, jota teitä on pyydetty harkitsemaan – sillä te haluatte saada kuninkaan.
- 6 Nyt minä ilmoitan teille, että se, jolle kuninkuus oikeutetusti kuuluu, on kieltäytynyt eikä ota kuninkuutta itselleen.
- 7 Ja nyt, jos toinen nimitettäisiin hänen sijaansa, katso, minä pelkään, että teidän keskuudessanne syntyisi kiistoja. Ja kukaties poikani, jolle kuninkuus kuuluu, vihastuisi ja vetäisi osan tätä kansaa mukaansa, mikä aiheuttaisi sotia ja kiistoja teidän keskuudessanne, ja mistä seuraisi paljon verenvuodatusta ja Herran tien vääristelyä, niin, ja monien ihmisielujen tuhoutuminen.
- 8 Nyt minä sanon teille: Olkaamme viisaita ja harkitkaamme näitä asioita, sillä meillä ei ole oikeutta tuhota poikaani, eikä meillä olisi oikeutta tuhota ketään muutaakaan, jos hänet nimitettäisiin hänen sijaansa.
- 9 Ja jos poikani kääntyisi takaisin ylpeyteensä ja turhuuksiinsa, hän peruisi sen, mitä hän oli sanonut, ja vaatisi oikeuttansa kuninkuuteen, mikä saisi hänet ja myös tämän kansan tekemään paljon syntiä.

Mosiah 29

Now when Mosiah had done this he sent out throughout all the land, among all the people, desiring to know their will concerning who should be their king.

And it came to pass that the voice of the people came, saying: We are desirous that Aaron thy son should be our king and our ruler.

Now Aaron had gone up to the land of Nephi, therefore the king could not confer the kingdom upon him; neither would Aaron take upon him the kingdom; neither were any of the sons of Mosiah willing to take upon them the kingdom.

Therefore king Mosiah sent again among the people; yea, even a written word sent he among the people. And these were the words that were written, saying:

Behold, O ye my people, or my brethren, for I esteem you as such, I desire that ye should consider the cause which ye are called to consider—for ye are desirous to have a king.

Now I declare unto you that he to whom the kingdom doth rightly belong has declined, and will not take upon him the kingdom.

And now if there should be another appointed in his stead, behold I fear there would rise contentions among you. And who knoweth but what my son, to whom the kingdom doth belong, should turn to be angry and draw away a part of this people after him, which would cause wars and contentions among you, which would be the cause of shedding much blood and perverting the way of the Lord, yea, and destroy the souls of many people.

Now I say unto you let us be wise and consider these things, for we have no right to destroy my son, neither should we have any right to destroy another if he should be appointed in his stead.

And if my son should turn again to his pride and vain things he would recall the things which he had said, and claim his right to the kingdom, which would cause him and also this people to commit much sin.

- 10 Ja olkaamme nyt viisaita ja katsokaamme eteenpäin näitä asioita ja tehkäämme sellaista, mikä varmistaa tämän kansan rauhan.
- 11 Sen tähden minä olen teidän kuninkaanne lopun elinaikani, mutta nimittäkäämme kuitenkin tuomareita tuomitsemaan tätä kansaa lakimme mukaisesti; ja me järjestämme uudelleen tämän kansan asiat, sillä me nimitämme viisaita miehiä tuomareiksi, jotka tuomitsevat tätä kansaa Jumalan käskyjen mukaisesti.
- 12 Nyt on parempi, että ihmisen tuomitsisi Jumala eikä ihminen, sillä Jumalan tuomiot ovat aina oikeudenmukaisia, mutta ihmisen tuomiot eivät aina ole oikeudenmukaisia.
- 13 Ja nyt, jos olisi mahdollista, että te saisitte kuninkaiksenne vanhurskaita miehiä, jotka pitäisivät voimassa Jumalan lait ja tuomitsisivat tätä kansaa hänen käskyjensä mukaisesti, niin, jos te voisitte saada kuninkaiksenne miehiä, jotka tekisivät, niin kuin isäni Benjamin teki tälle kansalle – minä sanon teille, että jos näin aina voisi olla, silloin olisi hyväksi, että teillä olisi aina kuninkaita hallitsemassa teitä.
- 14 Ja minä itsekkin olen ponnistellut kaikin voimin ja kyvyin, jotka minulla on ollut, opettaakseni teille Jumalan käskyjä ja vakiinnuttaakseni rauhan kautta maan, niin ettei olisi sotia eikä kiistoja, ei varastelua eikä rosvousta, ei murhia eikä minkäänlaista pahuutta;
- 15 ja jokaista, joka on tehnyt paha, minä olen rangaissut hänen tekemänsä rikoksen mukaisesti, sen lain mukaisesti, jonka isämme ovat meille antaneet.
- 16 Nyt minä sanon teille, että koska kaikki ihmiset eivät ole oikeamielisiä, ei ole hyväksi, että teillä olisi kuningas tai kuninkaita hallitsemassa teitä.
- 17 Sillä katso, kuinka paljon pahuutta yksi jumalaton kuningas teettää, niin, ja kuinka suurta tuhoa!
- 18 Niin, muistakaa kuningas Nooa, hänen jumalattomuuttaan ja hänen iljetyksiään, sekä hänen kansansa jumalattomuutta ja iljetyksiä. Katsokaa, kuinka suuri tuho heitä kohtasi; ja pahojen tekojensa tähden heidät myös saatettiin orjuuteen.

And now let us be wise and look forward to these things, and do that which will make for the peace of this people.

Therefore I will be your king the remainder of my days; nevertheless, let us appoint judges, to judge this people according to our law; and we will newly arrange the affairs of this people, for we will appoint wise men to be judges, that will judge this people according to the commandments of God.

Now it is better that a man should be judged of God than of man, for the judgments of God are always just, but the judgments of man are not always just.

Therefore, if it were possible that you could have just men to be your kings, who would establish the laws of God, and judge this people according to his commandments, yea, if ye could have men for your kings who would do even as my father Benjamin did for this people—I say unto you, if this could always be the case then it would be expedient that ye should always have kings to rule over you.

And even I myself have labored with all the power and faculties which I have possessed, to teach you the commandments of God, and to establish peace throughout the land, that there should be no wars nor contentions, no stealing, nor plundering, nor murdering, nor any manner of iniquity;

And whosoever has committed iniquity, him have I punished according to the crime which he has committed, according to the law which has been given to us by our fathers.

Now I say unto you, that because all men are not just it is not expedient that ye should have a king or kings to rule over you.

For behold, how much iniquity doth one wicked king cause to be committed, yea, and what great destruction!

Yea, remember king Noah, his wickedness and his abominations, and also the wickedness and abominations of his people. Behold what great destruction did come upon them; and also because of their iniquities they were brought into bondage.

19 Ja ellei olisi heidän kaikkietävän Luojaansa väliintuloa, ja tämä heidän vilpittömän parannuksensa vuoksi, heidän olisi väistämättä täytynyt jäädä orjuuteen tähän asti.

20 Mutta katso, hän vapautti heidät, koska he nöyryivät hänen edessään; ja koska he huusivat voimallisesti hänen puoleensa, hän vapautti heidät orjuudesta; ja näin Herra toimii voimallaan kaikissa tapauksissa ihmislasten keskuudessa, ojentuen armon käsi-varren niitä kohti, jotka panevat turvansa häneen.

21 Ja katso, nyt minä sanon teille, että te ette voi syöstä valtaistuimelta pahaa kuningasta muuten kuin monien kiistojen ja paljon verenvuodatuksen kautta.

22 Sillä katso, hänellä on jumalattomia ystäviä, ja hän pitää henkivartijansa ympärillään; ja hän repii niiden lait, jotka ovat hallinneet vanhurskaasti ennen häntä; ja hän polkee jalkoihinsa Jumalan käskyt;

23 ja hän säätää lakeja ja lähettää niitä kansansa keskuuteen, nimittäin oman jumalattomuutensa mukaisia lakeja, ja hän käskyy hävittää jokaisen, joka ei tottele hänen lakejaan; ja hän lähettää sotajoukkonsa sotimaan jokaista vastaan, joka kapinoi häntä vastaan, ja jos hän voi, hän tuhoaa heidät; ja näin väärmielinen kuningas vääristelee kaiken vanhurskaiden tiet.

24 Ja nyt, katso, minä sanon teille, ettei ole hyväksi, että sellaiset iljetykset tulisivat teidän osaksenne.

25 Valitkaa sen tähden itsellenne tämän kansan äänellä tuomareita, jotta teitä tuomittaisiin niiden lakien mukaisesti, jotka isämme ovat teille antaneet, jotka ovat oikeat ja jotka Herran käsi heille antoi.

26 Nyt ei ole tavallista, että kansa haluaa mitään sellaista, mikä on vastoin oikeaa, mutta on tavallista, että kansan vähäisempi osa haluaa sellaista, mikä ei ole oikein; sen tähden noudattakaa tätä ja tehkää siitä itsellenne laki – toimittaaksenne asianne kansan äänen mukaan.

27 Ja jos tulee aika, jolloin kansan ääni valitsee pahuuden, silloin Jumalan tuomioiden on aika kohdata teitä; niin, silloin hän rankaisee teitä suurella tuholalla, niin kuin hän on tähänkin asti rangaissut tätä maata.

And were it not for the interposition of their all-wise Creator, and this because of their sincere repentance, they must unavoidably remain in bondage until now.

But behold, he did deliver them because they did humble themselves before him; and because they cried mightily unto him he did deliver them out of bondage; and thus doth the Lord work with his power in all cases among the children of men, extending the arm of mercy towards them that put their trust in him.

And behold, now I say unto you, ye cannot dethrone an iniquitous king save it be through much contention, and the shedding of much blood.

For behold, he has his friends in iniquity, and he keepeth his guards about him; and he teareth up the laws of those who have reigned in righteousness before him; and he trampleth under his feet the commandments of God;

And he enacteth laws, and sendeth them forth among his people, yea, laws after the manner of his own wickedness; and whosoever doth not obey his laws he causeth to be destroyed; and whosoever doth rebel against him he will send his armies against them to war, and if he can he will destroy them; and thus an unrighteous king doth pervert the ways of all righteousness.

And now behold I say unto you, it is not expedient that such abominations should come upon you.

Therefore, choose you by the voice of this people, judges, that ye may be judged according to the laws which have been given you by our fathers, which are correct, and which were given them by the hand of the Lord.

Now it is not common that the voice of the people desireth anything contrary to that which is right; but it is common for the lesser part of the people to desire that which is not right; therefore this shall ye observe and make it your law—to do your business by the voice of the people.

And if the time comes that the voice of the people doth choose iniquity, then is the time that the judgments of God will come upon you; yea, then is the time he will visit you with great destruction even as he has hitherto visited this land.

28 Ja nyt, jos teillä on tuomareita, eivätkä he tuomitse teitä sen lain mukaisesti, joka on annettu, te voitte saattaa heidät ylempään tuomarin tuomittaviksi.

29 Jos ylempät tuomarinne eivät tuomitse vanhurskaita tuomioita, käsketään pienen joukon alempia tuomareitanne kokoontua yhteen, ja heidän tulee tuomita ylempät tuomarinne kansan äänen mukaisesti.

30 Ja minä käsken teidän tehdä tämän Herran pelossa; ja minä käsken teidän tehdä tämän ja olla ilman kuningasta, niin että jos nämä ihmiset tekevät syntettä ja pahoja tekoja, ne tulevat vastattaviksi heidän itsensä päälle.

31 Sillä katso, minä sanon teille: Monien ihmisten synnit ovat johtuneet heidän kuninkaidensa pahoista teoista; sen tähden heidän pahat tekonsa ovat vastattavina heidän kuninkaidensa päällä.

32 Ja nyt minä toivon, ettei tätä eriarvoisuutta enää olisi tässä maassa, etenkin tämän minun kansani keskuudessa, vaan minä toivon, että tämä maa olisi vapauden maa ja jokainen voisi yhtäläisesti nauttia oikeuksistaan ja vapauksistaan, niin kauan kuin Herra näkee hyväksi, että me saamme elää ja periä maan, niin, aina niin kauan kuin kukaan jälkeläisistämme on jäljellä maassa.

33 Ja paljon muutakin kuningas Moosia kirjoitti heille ilmaisten heille kaikki vanhurskaan kuninkaan koettelemukset ja huolet, niin, kaiken sielun vaivannäön kansansa tähden ja myös kaikki kansan nurnat kuninkaalleen; ja hän selitti sen kaiken sille.

34 Ja hän sanoi sille, että näin ei saisi olla, vaan että kuorman tulisi olla koko kansan kannettavana, niin että jokainen kantaisi oman osansa.

35 Ja hän ilmaisi sille myös kaikki ne haitat, joiden alaisina se kamppailisi, jos sillä olisi väärämielinen kuningas hallitsemassa;

36 eli kaikki hänen pahat tekonsa ja iljetyksensä ja kaikki sodat ja kiistat ja verenvuodatuksen ja varastelun ja rosvouksen ja haureuden harjoittamisen ja kaikenlaiset pahat teot, joita ei voi luetella – sanoen sille, että tällaista ei saisi olla, että se on selvästi vastoin Jumalan käskyjä.

And now if ye have judges, and they do not judge you according to the law which has been given, ye can cause that they may be judged of a higher judge.

If your higher judges do not judge righteous judgments, ye shall cause that a small number of your lower judges should be gathered together, and they shall judge your higher judges, according to the voice of the people.

And I command you to do these things in the fear of the Lord; and I command you to do these things, and that ye have no king; that if these people commit sins and iniquities they shall be answered upon their own heads.

For behold I say unto you, the sins of many people have been caused by the iniquities of their kings; therefore their iniquities are answered upon the heads of their kings.

And now I desire that this inequality should be no more in this land, especially among this my people; but I desire that this land be a land of liberty, and every man may enjoy his rights and privileges alike, so long as the Lord sees fit that we may live and inherit the land, yea, even as long as any of our posterity remains upon the face of the land.

And many more things did king Mosiah write unto them, unfolding unto them all the trials and troubles of a righteous king, yea, all the travails of soul for their people, and also all the murmurings of the people to their king; and he explained it all unto them.

And he told them that these things ought not to be; but that the burden should come upon all the people, that every man might bear his part.

And he also unfolded unto them all the disadvantages they labored under, by having an unrighteous king to rule over them;

Yea, all his iniquities and abominations, and all the wars, and contentions, and bloodshed, and the stealing, and the plundering, and the committing of whoredoms, and all manner of iniquities which cannot be enumerated—telling them that these things ought not to be, that they were expressly repugnant to the commandments of God.

37 Ja nyt tapahtui, että kun kuningas Moosia oli lähettänyt tämän kansan keskuuteen, se tuli vakuuttuneeksi hänen sanojensa totuudesta.

38 Sen tähden se lakkasi haluamasta kuningasta ja alkoi tavattoman innokkaasti toivoa, että jokaisella olisi yhtäläiset mahdollisuudet kautta koko maan; niin, ja jokainen ilmaisi haluavansa vastata omista synneistään.

39 Sen tähden tapahtui, että he kokoontuivat yhteen joukoittain kautta maan antamaan äänensä siitä, ketkä olisivat heidän tuomareitaan, jotka tuomitsisivat heitä sen lain mukaisesti, joka heille oli annettu; ja he olivat tavattoman riemuissaan siitä vapaudesta, joka heille oli suotu.

40 Ja heidän rakkautensa Moosiaa kohtaan lujittui; niin, he arvostivat häntä enemmän kuin ketään muuta ihmistä, sillä he eivät pitäneet häntä tyrannina, joka tavoitteli etua, eli sitä voittoa, joka turmelee sielun; sillä hän ei ollut vaatinut heiltä rikkauksia, eikä hän nauttinut verenvuodatuksesta, vaan hän oli vakiinnuttanut rauhan maassa, ja hän oli suonut kansansa vapautua kaikenlaisesta orjuudesta; sen tähden se arvosti häntä, niin, tavattomasti, määrättömästi.

41 Ja tapahtui, että he nimittivät tuomareita hallitsemaan heitä eli tuomitsemaan heitä lain mukaisesti; ja tämän he tekivät kautta koko maan.

42 Ja tapahtui, että Alma nimitettiin ensimmäiseksi ylituomariksi, ja hän oli myös ylipappi, koska hänen isänsä oli antanut sen viran hänelle ja antanut hänen vastuulleen kaikki kirkon asiat.

43 Ja nyt tapahtui, että Alma vaelsi Herran teitä ja piti hänen käskynsä ja tuomitsi vanhurskaita tuomioita; ja jatkuva rauha vallitsi kautta maan.

44 Ja näin alkoi tuomarien hallituskausi kautta koko Sarahemlan maan, kaiken sen kansan keskuudessa, jota kutsuttiin nefiläisiksi; ja Alma oli ensimmäinen ja ylituomari.

45 Ja nyt tapahtui, että hänen isänsä kuoli ollessaan kahdeksankymmentäkaksi vuotta vanha; ja hän oli elänyt täyttääkseen Jumalan käskyt.

And now it came to pass, after king Mosiah had sent these things forth among the people they were convinced of the truth of his words.

Therefore they relinquished their desires for a king, and became exceedingly anxious that every man should have an equal chance throughout all the land; yea, and every man expressed a willingness to answer for his own sins.

Therefore, it came to pass that they assembled themselves together in bodies throughout the land, to cast in their voices concerning who should be their judges, to judge them according to the law which had been given them; and they were exceedingly rejoiced because of the liberty which had been granted unto them.

And they did wax strong in love towards Mosiah; yea, they did esteem him more than any other man; for they did not look upon him as a tyrant who was seeking for gain, yea, for that lucre which doth corrupt the soul; for he had not exacted riches of them, neither had he delighted in the shedding of blood; but he had established peace in the land, and he had granted unto his people that they should be delivered from all manner of bondage; therefore they did esteem him, yea, exceedingly, beyond measure.

And it came to pass that they did appoint judges to rule over them, or to judge them according to the law; and this they did throughout all the land.

And it came to pass that Alma was appointed to be the first chief judge, he being also the high priest, his father having conferred the office upon him, and having given him the charge concerning all the affairs of the church.

And now it came to pass that Alma did walk in the ways of the Lord, and he did keep his commandments, and he did judge righteous judgments; and there was continual peace through the land.

And thus commenced the reign of the judges throughout all the land of Zarahemla, among all the people who were called the Nephites; and Alma was the first and chief judge.

And now it came to pass that his father died, being eighty and two years old, having lived to fulfil the commandments of God.

46 Ja tapahtui, että Moosiakin kuoli hallitus kautensa kolmantenkymmenen kolmantena vuonna ollessaan kuusikymmentäkolme vuotta vanha, kaikkiaan viidensadanyhdeksän vuoden kuluttua siitä, kun Lehi lähti Jerusalemissa.

47 Ja näin päättyi Nefin kansan kuninkaiden hallituskausi; ja näin päättyivät Alman, heidän kirkkonsa perustajan, elinpäivät.

And it came to pass that Mosiah died also, in the thirty and third year of his reign, being sixty and three years old; making in the whole, five hundred and nine years from the time Lehi left Jerusalem.

And thus ended the reign of the kings over the people of Nephi; and thus ended the days of Alma, who was the founder of their church.

Alman pojan

Alman kirja

Alman kertomus, hänen, joka oli Alman poika, Nefin kansan ensimmäinen ylituomari sekä kirkon ylipappi. Kertomus tuomarien hallituskaudesta ja sodista ja kiistoista kansan keskuudessa. Ja myös kertomus nefiläisten ja lamanilaisten välisestä sodasta ensimmäisen ylituomarin Alman aikakirjan mukaisesti.

Alma 1

- 1 Nyt tapahtui, että Nefin kansan tuomarien hallituskauden ensimmäisenä vuonna, tästä ajasta alkaen, kuningas Moosian mentyä kaiken maan tietä, hänen taisteltuaan hyvän taistelun vaeltaen oikeamielisesti Jumalan edessä, jättämättä ketään hallitsemaan jälkeensä – kuitenkin hän oli säätänyt lakeja, ja ne olivat kansan hyväksymiä; sen tähden sen velvollisuutena oli pysyä niissä laeissa, jotka hän oli laatinut.
- 2 Ja tapahtui, että Alman ensimmäisenä hallitusvuotena tuomarintuomimella hänen eteensä tuotiin tuomittavaksi mies, joka oli iso ja kuulu paljosta voimastaan.
- 3 Ja hän oli kulkenut ympäriinsä kansan keskuudessa saarnaten sille sitä, mitä hän kutsui Jumalan sanaksi, vastustaen kirkkoa, julistaen kansalle, että jokaisesta papista ja opettajasta pitäisi tulla suosittu; eikä heidän pitäisi tehdä työtä omin käsin, vaan kansan pitäisi elättää heidät.
- 4 Ja hän myös todisti kansalle, että koko ihmissuku pelastuu viimeisenä päivänä ja ettei sen tarvinnut pelätä eikä vapista, vaan se voisi nostaa päänsä ja riemuita, sillä Herra oli luonut kaikki ihmiset ja oli myös lunastanut kaikki ihmiset; ja lopulta kaikilla ihmisillä on iankaikkinen elämä.
- 5 Ja tapahtui, että hän opetti näitä asioita niin paljon, että monet uskoivat hänen sanoihinsa, jopa niin monet, että he alkoivat elättää häntä ja antaa hänelle rahaa.

The Book of Alma

the Son of Alma

The account of Alma, who was the son of Alma, the first and chief judge over the people of Nephi, and also the high priest over the Church. An account of the reign of the judges, and the wars and contentions among the people. And also an account of a war between the Nephites and the Lamanites, according to the record of Alma, the first and chief judge.

Alma 1

Now it came to pass that in the first year of the reign of the judges over the people of Nephi, from this time forward, king Mosiah having gone the way of all the earth, having warred a good warfare, walking uprightly before God, leaving none to reign in his stead; nevertheless he had established laws, and they were acknowledged by the people; therefore they were obliged to abide by the laws which he had made.

And it came to pass that in the first year of the reign of Alma in the judgment-seat, there was a man brought before him to be judged, a man who was large, and was noted for his much strength.

And he had gone about among the people, preaching to them that which he termed to be the word of God, bearing down against the church; declaring unto the people that every priest and teacher ought to become popular; and they ought not to labor with their hands, but that they ought to be supported by the people.

And he also testified unto the people that all mankind should be saved at the last day, and that they need not fear nor tremble, but that they might lift up their heads and rejoice; for the Lord had created all men, and had also redeemed all men; and, in the end, all men should have eternal life.

And it came to pass that he did teach these things so much that many did believe on his words, even so many that they began to support him and give him money.

- 6 Ja hän alkoi ylpistyä sydämensä kopeudessa ja käyttää hyvin kalliita vaatteita, niin, ja alkoi jopa perustaa kirkkoa saarnaamisensa mukaisesti.
- 7 Ja tapahtui hänen ollessaan menossa saarnaamaan niille, jotka uskoivat hänen sanaansa, että hän tapasi miehen, joka kuului Jumalan kirkkoon, niin, nimitäin yhden heidän opettajistaan; ja hän alkoi kiistellä ankarasti hänen kanssaan voidakseen eksyttää kirkon väen; mutta mies piti puolensa häntä vastaan ojentaen häntä Jumalan sanoilla.
- 8 Nyt miehen nimi oli Gideon, ja juuri hän oli väliinään Jumalan käsissä Limhin kansan vapauttamisessa orjuudesta.
- 9 Nyt, koska Gideon piti puolensa häntä vastaan Jumalan sanoilla, hän vihastui Gideoniin ja veti esiin miekkansa ja alkoi lyödä häntä. Nyt, koska monet vuodet painoivat Gideonia, hän ei sen tähden pystynyt pitämään puoliaan hänen iskujaan vastaan; sen tähden hän sai miekasta surmansa.
- 10 Ja kirkon väki otti kiinni miehen, joka hänet surmasi, ja toi hänet Alman eteen tuomittavaksi niiden rikosten mukaan, joita hän oli tehnyt.
- 11 Ja tapahtui, että hän seisoi Alman edessä ja ajoi asiaansa hyvin rohkeasti.
- 12 Mutta Alma sanoi hänelle: Katso, tämä on ensimmäinen kerta, kun pappisvalta on tuotu tämän kansan keskuuteen. Ja katso, sinä et ole syylistynyt ainoastaan pappisvaltaan, vaan olet yrittänyt toteuttaa sen väkivalloin miekalla; ja jos pappisvalta toteutettaisiin väkivalloin tämän kansan keskuudessa, se koituisi sen täydelliseksi tuhoksi.
- 13 Ja sinä olet vuodattanut vanhurskaan miehen veren, niin, miehen, joka on tehnyt paljon hyvää tämän kansan keskuudessa; ja jos me säästäisimme sinut, hänen verensä tulisi kostoksi meidän päällemme.
- 14 Sen tähden sinut tuomitaan kuolemaan sen lain mukaisesti, jonka Moosia, viimeinen kuninkaamme, on meille antanut; ja tämä kansa on sen hyväksynyt; sen tähden tämän kansan on pysyttävä laissa.

And he began to be lifted up in the pride of his heart, and to wear very costly apparel, yea, and even began to establish a church after the manner of his preaching.

And it came to pass as he was going, to preach to those who believed on his word, he met a man who belonged to the church of God, yea, even one of their teachers; and he began to contend with him sharply, that he might lead away the people of the church; but the man withstood him, admonishing him with the words of God.

Now the name of the man was Gideon; and it was he who was an instrument in the hands of God in delivering the people of Limhi out of bondage.

Now, because Gideon withstood him with the words of God he was wroth with Gideon, and drew his sword and began to smite him. Now Gideon being stricken with many years, therefore he was not able to withstand his blows, therefore he was slain by the sword.

And the man who slew him was taken by the people of the church, and was brought before Alma, to be judged according to the crimes which he had committed.

And it came to pass that he stood before Alma and pled for himself with much boldness.

But Alma said unto him: Behold, this is the first time that priestcraft has been introduced among this people. And behold, thou art not only guilty of priestcraft, but hast endeavored to enforce it by the sword; and were priestcraft to be enforced among this people it would prove their entire destruction.

And thou hast shed the blood of a righteous man, yea, a man who has done much good among this people; and were we to spare thee his blood would come upon us for vengeance.

Therefore thou art condemned to die, according to the law which has been given us by Mosiah, our last king; and it has been acknowledged by this people; therefore this people must abide by the law.

15 Ja tapahtui, että he tarttuivat häneen – ja hänen nimensä oli Nehor – ja he veivät hänet Mantin kukkulan laelle, ja siellä hänet pakotettiin, tai pikemminkin hän tunnusti, taivaiden ja maan välillä, että se, mitä hän oli opettanut kansalle, oli vastoin Jumalan sanaa; ja siellä hän kärsi häpeällisen kuoleman.

16 Tämä ei kuitenkaan tehnyt loppua pappisvallan leviämisestä kaikkialla maassa, sillä oli monia, jotka rakastivat maailman turhuutta, ja he kulkivat saarnaten vääriä oppeja; ja tämän he tekivät rikkauksien ja kunnian tähden.

17 Kuitenkaan he eivät uskaltaneet lain pelosta valehdella, jos se tulisi tietoon, sillä valehtelijoita rangaistiin; sen tähden he väittivät saarnaavansa uskonsa mukaisesti, eikä nyt lailla voinut olla mitään valtaa kehenkään ihmiseen hänen uskonsa tähden.

18 Eivätkä he uskaltaneet varastaa, lain pelosta, sillä sellaisia rangaistiin; eivätkä he uskaltaneet ryöstää eivätkä murhata, sillä murhaajaa rangaistiin kuolemalla.

19 Mutta tapahtui, että jokainen, joka ei kuulunut Jumalan kirkkoon, alkoi vainota niitä, jotka kuuluivat Jumalan kirkkoon ja olivat ottaneet Kristuksen nimen päällensä.

20 Niin, he vainosivat heitä ja ahdistivat heitä kaikenlaisilla sanoilla, ja tämä heidän nöyryytensä tähden, koska he eivät olleet ylpeitä omissa silmissään ja koska he julistivat Jumalan sanaa toisilleen ilmaiseksi ja maksutta.

21 Nyt kirkon väen keskuudessa oli ankara laki, ettei kenenkään kirkkoon kuuluvan pitänyt nousta vainoamaan niitä, jotka eivät kuuluneet kirkkoon, ja ettei heidän omassa keskuudessaan pitänyt olla vainoa.

22 Kuitenkin heidän joukossaan oli monia, jotka alkoivat olla ylpeitä ja alkoivat kiistellä kiivaasti vastustajiensa kanssa, jopa tappeluksi asti, eli he löivät toisiaan nyrkeillään.

23 Nyt tämä tapahtui Alman hallituskauden toisena vuonna, ja se aiheutti kirkolle paljon ahdistusta, eli se aiheutti kirkolle paljon koettelemuksia.

And it came to pass that they took him; and his name was Nehor; and they carried him upon the top of the hill Manti, and there he was caused, or rather did acknowledge, between the heavens and the earth, that what he had taught to the people was contrary to the word of God; and there he suffered an ignominious death.

Nevertheless, this did not put an end to the spreading of priestcraft through the land; for there were many who loved the vain things of the world, and they went forth preaching false doctrines; and this they did for the sake of riches and honor.

Nevertheless, they durst not lie, if it were known, for fear of the law, for liars were punished; therefore they pretended to preach according to their belief; and now the law could have no power on any man for his belief.

And they durst not steal, for fear of the law, for such were punished; neither durst they rob, nor murder, for he that murdered was punished unto death.

But it came to pass that whosoever did not belong to the church of God began to persecute those that did belong to the church of God, and had taken upon them the name of Christ.

Yea, they did persecute them, and afflict them with all manner of words, and this because of their humility; because they were not proud in their own eyes, and because they did impart the word of God, one with another, without money and without price.

Now there was a strict law among the people of the church, that there should not any man, belonging to the church, arise and persecute those that did not belong to the church, and that there should be no persecution among themselves.

Nevertheless, there were many among them who began to be proud, and began to contend warmly with their adversaries, even unto blows; yea, they would smite one another with their fists.

Now this was in the second year of the reign of Alma, and it was a cause of much affliction to the church; yea, it was the cause of much trial with the church.

- 24 Sillä monien sydän paatui, ja heidän nimensä pyyhittiin pois, niin ettei heitä enää muistettu Jumalan kansan keskuudessa. Ja monet myös itse vetäytyivät pois heidän joukostaan.
- 25 Nyt tämä oli suuri koettelemus niille, jotka pysyivät lujina uskossa; kuitenkin he olivat lujia ja järkkymättömiä Jumalan käskyjen pitämisessä, ja he kestivät kärsivällisesti sen vainon, jota heidän päälensä kasattiin.
- 26 Ja kun pappit jättivät työnsä julistaakseen Jumalan sanaa kansalle, jätti kansakin työnsä kuullakseen Jumalan sanaa. Ja kun pappi oli julistanut heille Jumalan sanaa, he kaikki palasivat tunnollisesti takaisin töihinsä; eikä pappi pitänyt itseään kuulijoihinsa ylempiä kuin he, sillä saarnaaja ei ollut kuulijaa parempi, eikä opettaja ollut oppilasta parempi; ja näin he olivat kaikki samanarvoisia, ja he kaikki tekivät työtä, kukin voimiensa mukaisesti.
- 27 Ja he antoivat omaisuudestaan, kukin sen mukaisesti, mitä hänellä oli, köyhille ja tarvitseville ja sairaille ja ahdistetuille, eivätkä he käyttäneet kalliita vaatteita, mutta he olivat silti siistejä ja viehättäviä.
- 28 Ja näin he järjestivät kirkon asiat; ja niin heillä alkoi jälleen olla jatkuva rauha kaikista vainoistaan huolimatta.
- 29 Ja nyt, kirkon vakauden tähden he alkoivat olla tavattoman rikkaita, ja heillä oli runsaasti kaikkea, mitä he tarvitsivat – runsaasti katraita ja laumoja ja kaikenlaisia syöttiläitä, ja myös runsaasti viljaa ja kultaa ja hopeaa ja kalleuksia, ja runsaasti silkkiä ja kerrattua pellavaa ja kaikenlaista hyvää yksinkertaista kangasta.
- 30 Ja niinpä he suotuisissa oloissaan eivät lähettäneet pois ketään, joka oli alaston tai joka oli nälkäinen tai joka oli janoinen tai joka oli sairas tai joka ei ollut ravittu; eivätkä he kiinnittäneet sydäntään rikkauksiin; sen tähden he olivat anteliaita kaikille, sekä vanhoille että nuorille, sekä orjille että vapaille, sekä miehille että naisille, kuuluivatpa he kirkkoon tai eivät, eivätkä he katsoneet henkilöön vaan siihen, kuka oli tarvitseva.

For the hearts of many were hardened, and their names were blotted out, that they were remembered no more among the people of God. And also many withdrew themselves from among them.

Now this was a great trial to those that did stand fast in the faith; nevertheless, they were steadfast and immovable in keeping the commandments of God, and they bore with patience the persecution which was heaped upon them.

And when the priests left their labor to impart the word of God unto the people, the people also left their labors to hear the word of God. And when the priest had imparted unto them the word of God they all returned again diligently unto their labors; and the priest, not esteeming himself above his hearers, for the preacher was no better than the hearer, neither was the teacher any better than the learner; and thus they were all equal, and they did all labor, every man according to his strength.

And they did impart of their substance, every man according to that which he had, to the poor, and the needy, and the sick, and the afflicted; and they did not wear costly apparel, yet they were neat and comely.

And thus they did establish the affairs of the church; and thus they began to have continual peace again, notwithstanding all their persecutions.

And now, because of the steadiness of the church they began to be exceedingly rich, having abundance of all things whatsoever they stood in need—an abundance of flocks and herds, and fatlings of every kind, and also abundance of grain, and of gold, and of silver, and of precious things, and abundance of silk and fine-twined linen, and all manner of good homely cloth.

And thus, in their prosperous circumstances, they did not send away any who were naked, or that were hungry, or that were athirst, or that were sick, or that had not been nourished; and they did not set their hearts upon riches; therefore they were liberal to all, both old and young, both bond and free, both male and female, whether out of the church or in the church, having no respect to persons as to those who stood in need.

- 31 Ja näin he menestyivät ja tulivat paljon vauraammiksi kuin ne, jotka eivät kuuluneet heidän kirkkoonsa.
- 32 Sillä ne, jotka eivät kuuluneet heidän kirkkoonsa, antautuivat taikuuteen ja epäjumalien palvontaan tai joutilaisuuteen ja joutaviin puheisiin ja kateuteen ja riitelyyn; he käyttivät kalliita vaatteita; he ylpistyivät omien silmiensä kopeudessa; he vainosivat, valehtelivat, varastivat, ryöstivät, harjoittivat haureutta ja murhasivat ja tekivät kaikenlaista jumalattomuutta; kuitenkin laki pantiin täytäntöön kaikkien niiden kohdalla, jotka sitä rikkoivat, mikäli se oli mahdollista.
- 33 Ja tapahtui, että kun lakia näin toteutettiin heihin, kunkin joutuessa kärsimään sen mukaisesti, mitä oli tehnyt, he rauhoittuivat eivätkä uskaltaneet tehdä mitään jumalattomuutta, jos se tulisi tietoon; sen tähden Nefin kansan keskuudessa oli paljon rauhaa tuomarien hallituskauden viidenteen vuoteen asti.

And thus they did prosper and become far more wealthy than those who did not belong to their church.

For those who did not belong to their church did indulge themselves in sorceries, and in idolatry or idleness, and in babblings, and in envyings and strife; wearing costly apparel; being lifted up in the pride of their own eyes; persecuting, lying, thieving, robbing, committing whoredoms, and murdering, and all manner of wickedness; nevertheless, the law was put in force upon all those who did transgress it, inasmuch as it was possible.

And it came to pass that by thus exercising the law upon them, every man suffering according to that which he had done, they became more still, and durst not commit any wickedness if it were known; therefore, there was much peace among the people of Nephi until the fifth year of the reign of the judges.

Alma 2

- 1 Ja tapahtui heidän hallitus kautensa viidennen vuoden alussa, että kansan keskuudessa alkoi olla kiistaa, sillä eräs mies, jonka nimi oli Amlisi, joka oli hyvin viekas mies eli viisas mies, mitä maailman viisautteen tulee, joka oli samaa joukkoa kuin se lain mukaan teloitettu mies, joka surmasi Gideonin miekalla –
- 2 nyt tämä Amlisi oli viekkauksellaan vetänyt paljon ihmisiä mukaansa, jopa niin paljon, että he alkoivat olla hyvin mahtavia, ja he alkoivat yrittää asettaa Amlisia kansan kuninkaaksi.
- 3 Nyt tämä huolestutti kirkon väkeä ja myös kaikkia niitä, jotka eivät olleet taipuneet Amlisin vakuutteluihin, sillä he tiesivät, että heidän lakinsa mukaan tällaiset asiat oli vahvistettava kansan äänellä.
- 4 Sen tähden, jos Amlisin olisi mahdollista saada kansan ääni puolelleen, hän jumalattomana miehenä riistäisi heiltä heidän oikeutensa ja kirkon vapaudet, sillä hänen tarkoituksenaan oli tuhota Jumalan kirkko.
- 5 Ja tapahtui, että ihmiset kokoontuivat yhteen kautta koko maan, kukin mielipiteensä mukaisesti, olipa se Amlisin puolesta tai häntä vastaan, eri ryhmiksi, joilla oli paljon väittelyä ja hämmästyttäviä kiistoja keskenään.
- 6 Ja niin he kokoontuivat yhteen antamaan äänensä asiasta; ja se esitettiin tuomareille.
- 7 Ja tapahtui, että kansan ääni oli Amlisia vastaan, niin ettei hänestä tehty kansan kuningasta.
- 8 Nyt tämä aiheutti suurta iloa niiden sydämissä, jotka olivat häntä vastaan; mutta Amlisi yllytti ne, jotka olivat hänen puolellaan, vihaan niitä vastaan, jotka eivät olleet hänen puolellaan.
- 9 Ja tapahtui, että he kokoontuivat yhteen ja vihkiivät Amlisin kuninkaakseen.
- 10 Nyt, kun Amlisista tehtiin heidän kuninkaansa, hän käski heidän tarttua aseisiin veljiään vastaan, ja tämän hän teki voidakseen alistaa heidät valtaansa.

Alma 2

And it came to pass in the commencement of the fifth year of their reign there began to be a contention among the people; for a certain man, being called Amlici, he being a very cunning man, yea, a wise man as to the wisdom of the world, he being after the order of the man that slew Gideon by the sword, who was executed according to the law—

Now this Amlici had, by his cunning, drawn away much people after him; even so much that they began to be very powerful; and they began to endeavor to establish Amlici to be a king over the people.

Now this was alarming to the people of the church, and also to all those who had not been drawn away after the persuasions of Amlici; for they knew that according to their law that such things must be established by the voice of the people.

Therefore, if it were possible that Amlici should gain the voice of the people, he, being a wicked man, would deprive them of their rights and privileges of the church; for it was his intent to destroy the church of God.

And it came to pass that the people assembled themselves together throughout all the land, every man according to his mind, whether it were for or against Amlici, in separate bodies, having much dispute and wonderful contentions one with another.

And thus they did assemble themselves together to cast in their voices concerning the matter; and they were laid before the judges.

And it came to pass that the voice of the people came against Amlici, that he was not made king over the people.

Now this did cause much joy in the hearts of those who were against him; but Amlici did stir up those who were in his favor to anger against those who were not in his favor.

And it came to pass that they gathered themselves together, and did consecrate Amlici to be their king.

Now when Amlici was made king over them he commanded them that they should take up arms against their brethren; and this he did that he might subject them to him.

- 11 Nyt Amlisin väki tunnettiin Amlisin nimellä, ja sitä kutsuttiin amlisilaisiksi, ja loppuosaa kutsuttiin nefiläisiksi eli Jumalan kansaksi.
- 12 Ja nyt nefiläisten kansa oli selvillä amlisilaisten ai-keesta, ja sen tähden se valmistautui kohtaamaan heidät; eli se aseistautui miekoilla ja sapeleilla ja jousilla ja nuolilla ja kivillä ja lingoilla ja kaikenlai-silla erilaatuisilla sota-aseilla.
- 13 Ja niin se oli valmiina kohtaamaan amlisilaiset heidän tullessaan. Ja sen lukumäärän mukaisesti määrättiin päälliköitä ja ylempiä päälliköitä ja ylim-piä päälliköitä.
- 14 Ja tapahtui, että Amlisi aseisti miehensä kaikenlai-silla erilaatuisilla sota-aseilla, ja hänkin määräsi väellensä esimiehiä ja johtajia johtamaan sitä sotaan veljiänsä vastaan.
- 15 Ja tapahtui, että amlisilaiset tulivat Amnihun kuk-kulalle, joka oli itään päin Sidonvirrasta, joka virtasi Sarahemlan maan sivuitse, ja siellä he ryhtyivät soti-maan nefiläisiä vastaan.
- 16 Nyt, koska Alma oli Nefin kansan ylituomari ja päämies, hän lähti sen tähden väkensä mukana eli päälliköidensä ja ylimpien päälliköidensä mukana, niin, sotajoukkojensa kärjessä taisteluun amlisilaisia vastaan.
- 17 Ja he alkoivat surmata amlisilaisia kukkulalla Sidonin itäpuolella. Ja amlisilaiset taistelivat nefiläi-siä vastaan hyvin voimakkaasti, niin että monia nefi-läisiä kaatui amlisilaisten edessä.
- 18 Kuitenkin Herra vahvisti nefiläisten kättä, niin et-tä he surmasivat amlisilaisia suuressa teurastuksessa, niin että he alkoivat paeta heitä.
- 19 Ja tapahtui, että nefiläiset ajoivat amlisilaisia takaa koko sen päivän ja surmasivat heitä paljossa teuras-tuksessa, niin että amlisilaisista sai surmansa kaksi-toistatuhatta viisisataakolmekymmentäkaksi sielua, ja nefiläisistä sai surmansa kuusituhatta viisisataa-kuusikymmentäkaksi sielua.

Now the people of Amlici were distinguished by the name of Amlici, being called Amlicites; and the remainder were called Nephites, or the people of God.

Therefore the people of the Nephites were aware of the intent of the Amlicites, and therefore they did prepare to meet them; yea, they did arm themselves with swords, and with cimeters, and with bows, and with arrows, and with stones, and with slings, and with all manner of weapons of war, of every kind.

And thus they were prepared to meet the Amlicites at the time of their coming. And there were ap-pointed captains, and higher captains, and chief cap-tains, according to their numbers.

And it came to pass that Amlici did arm his men with all manner of weapons of war of every kind; and he also appointed rulers and leaders over his people, to lead them to war against their brethren.

And it came to pass that the Amlicites came upon the hill Amnihu, which was east of the river Sidon, which ran by the land of Zarahemla, and there they began to make war with the Nephites.

Now Alma, being the chief judge and the governor of the people of Nephi, therefore he went up with his people, yea, with his captains, and chief captains, yea, at the head of his armies, against the Amlicites to battle.

And they began to slay the Amlicites upon the hill east of Sidon. And the Amlicites did contend with the Nephites with great strength, insomuch that many of the Nephites did fall before the Amlicites.

Nevertheless the Lord did strengthen the hand of the Nephites, that they slew the Amlicites with great slaughter, that they began to flee before them.

And it came to pass that the Nephites did pursue the Amlicites all that day, and did slay them with much slaughter, insomuch that there were slain of the Amlicites twelve thousand five hundred thirty and two souls; and there were slain of the Nephites six thousand five hundred sixty and two souls.

- 20 Ja tapahtui, että kun Alma ei enää voinut ajaa amlisilaisia takaa, hän käski väkensä pystyttää telttansa Gideonin laaksoon, laaksoon, joka oli nimetty sen Gideonin mukaan, jonka Nehorin käsi oli surmannut miekalla; ja tähän laaksoon nefiläiset pystyttivät telttansa yöksi.
- 21 Ja Alma lähetti vakoojia seuraamaan amlisilaisten jäännöstä saadakseen tietää heidän suunnitelmistaan ja juonistaan, jotta hän voisi olla varuillaan heitä vastaan voidakseen varjella kansansa tuholta.
- 22 Ja ne, jotka hän oli lähettänyt tarkkailemaan amlisilaisten leiriä, olivat nimeltään Seram ja Amnor ja Manti ja Limher; nämä olivat ne, jotka lähtivät miehineen tarkkailemaan amlisilaisten leiriä.
- 23 Ja tapahtui, että seuraavana päivänä he palasivat hyvin kiireesti nefiläisten leiriin, suuresti hämmästyksissään ja suuren pelon vallassa, ja sanoivat:
- 24 Katso, me seurasimme amlisilaisten sotajoukkoa, ja suureksi hämmästyseksemme me näimme Minonin maassa, Sarahemlan maan yläpuolella, Nefin maan tiellä monilukuisen lamanilaisten sotajoukon; ja katso, amlisilaiset ovat liittyneet heihin.
- 25 Ja he ovat meidän veljiemme kimpussa siinä maassa, ja nämä pakenevat heidän edellään katraineen ja vaimoineen ja lapsineen meidän kaupunkiamme kohti; ja ellemme me pidä kiirettä, he saavat kaupunkimme valtaansa, ja meidän isämme ja vaimomme ja lapsemme saavat surmansa.
- 26 Ja tapahtui, että Nefin väki otti telttansa ja lähti Gideonin laaksosta kohti kaupunkiaan, joka oli Sarahemlan kaupunki.
- 27 Ja katso, kun he olivat ylittämässä Sidonvirtaa, lamanilaiset ja amlisilaiset, joita vaikutti olevan miltei yhtä paljon kuin meren hiekkaa, kävivät heidän kimppuunsa hävittääkseen heidät.
- 28 Kuitenkin Herran käsi oli vahvistanut nefiläisiä, koska he olivat rukoilleet voimallisesti häntä pelastamaan heidät heidän vihollistensa käsistä; sen tähden Herra kuuli heidän huutonsa ja vahvisti heitä, ja lamanilaiset ja amlisilaiset kaatuivat heidän edessään.

And it came to pass that when Alma could pursue the Amlicites no longer he caused that his people should pitch their tents in the valley of Gideon, the valley being called after that Gideon who was slain by the hand of Nehor with the sword; and in this valley the Nephites did pitch their tents for the night.

And Alma sent spies to follow the remnant of the Amlicites, that he might know of their plans and their plots, whereby he might guard himself against them, that he might preserve his people from being destroyed.

Now those whom he had sent out to watch the camp of the Amlicites were called Zeram, and Amnor, and Manti, and Limher; these were they who went out with their men to watch the camp of the Amlicites.

And it came to pass that on the morrow they returned into the camp of the Nephites in great haste, being greatly astonished, and struck with much fear, saying:

Behold, we followed the camp of the Amlicites, and to our great astonishment, in the land of Minon, above the land of Zarahemla, in the course of the land of Nephi, we saw a numerous host of the Lamanites; and behold, the Amlicites have joined them;

And they are upon our brethren in that land; and they are fleeing before them with their flocks, and their wives, and their children, towards our city; and except we make haste they obtain possession of our city, and our fathers, and our wives, and our children be slain.

And it came to pass that the people of Nephi took their tents, and departed out of the valley of Gideon towards their city, which was the city of Zarahemla.

And behold, as they were crossing the river Sidon, the Lamanites and the Amlicites, being as numerous almost, as it were, as the sands of the sea, came upon them to destroy them.

Nevertheless, the Nephites being strengthened by the hand of the Lord, having prayed mightily to him that he would deliver them out of the hands of their enemies, therefore the Lord did hear their cries, and did strengthen them, and the Lamanites and the Amlicites did fall before them.

29 Ja tapahtui, että Alma taisteli miekalla Amlisia vastaan kasvotusten, ja he taistelivat voimallisesti keskenään.

30 Ja tapahtui, että Alma, joka oli Jumalan mies, koska häntä kannusti suuri usko, huusi sanoen: Oi Herra, armahda ja säästä henkeni, jotta voisin olla välineenä sinun käsissäsi tämän kansan pelastamiseksi ja varjelemiseksi.

31 Nyt, kun Alma oli sanonut nämä sanat, hän taisteli jälleen Amlisia vastaan; ja hän vahvistui niin, että hän surmasi Amlisin miekalla.

32 Ja hän taisteli myös lamanilaisten kuningasta vastaan, mutta lamanilaisten kuningas pakeni perääntyen Alman tieltä ja lähetti henkivartijansa taistelemaan Almaa vastaan.

33 Mutta Alma henkivartijoiheen taisteli lamanilaisen kuninkaan henkivartijoita vastaan, kunnes oli surmannut tai ajanut heidät takaisin.

34 Ja niin hän tyhjensi alueen, tai pikemminkin Sidonvirran länsipuolisen partaan, heittämällä surmattujen lamanilaisten ruumiit Sidonin vesiin, jotta hänen väkensä saisi siten tilaa kulkea ylitse ja taistella lamanilaisia ja amlisilaisia vastaan Sidonvirran länsipuolella.

35 Ja tapahtui, että kun he kaikki olivat ylittäneet Sidonvirran, niin lamanilaiset ja amlisilaiset alkoivat paeta heidän edellään, vaikka heitä oli niin lukuisasti, ettei heitä voinut laskea.

36 Ja he pakenivat nefiläisten edellä kohti erämaata, joka oli lännessä ja pohjoisessa, maan rajojen yli; ja nefiläiset ajoivat heitä takaa kaikin voimin ja surmasivat heitä.

37 Niin, heitä oltiin joka suunnalla vastassa ja surmattiin ja ajettiin, kunnes he hajaantuivat länteen ja pohjoiseen, kunnes he olivat saapuneet erämaahan, jonka nimi oli Hermounts; ja se oli sitä osaa erämaasta, jonka vitsauksena olivat villit ja saaliinhiemoiset pedot.

38 Ja tapahtui, että monet kuolivat erämaassa haavoihinsa, ja nuo pedot ja ilman haaskalinnut söivät heidät; ja heidän luunsa on löydetty ja on koottu ka-soiksi maan päälle.

And it came to pass that Alma fought with Amlici with the sword, face to face; and they did contend mightily, one with another.

And it came to pass that Alma, being a man of God, being exercised with much faith, cried, saying: O Lord, have mercy and spare my life, that I may be an instrument in thy hands to save and preserve this people.

Now when Alma had said these words he contended again with Amlici; and he was strengthened, insomuch that he slew Amlici with the sword.

And he also contended with the king of the Lamanites; but the king of the Lamanites fled back from before Alma and sent his guards to contend with Alma.

But Alma, with his guards, contended with the guards of the king of the Lamanites until he slew and drove them back.

And thus he cleared the ground, or rather the bank, which was on the west of the river Sidon, throwing the bodies of the Lamanites who had been slain into the waters of Sidon, that thereby his people might have room to cross and contend with the Lamanites and the Amlicites on the west side of the river Sidon.

And it came to pass that when they had all crossed the river Sidon that the Lamanites and the Amlicites began to flee before them, notwithstanding they were so numerous that they could not be numbered.

And they fled before the Nephites towards the wilderness which was west and north, away beyond the borders of the land; and the Nephites did pursue them with their might, and did slay them.

Yea, they were met on every hand, and slain and driven, until they were scattered on the west, and on the north, until they had reached the wilderness, which was called Hermounts; and it was that part of the wilderness which was infested by wild and ravenous beasts.

And it came to pass that many died in the wilderness of their wounds, and were devoured by those beasts and also the vultures of the air; and their bones have been found, and have been heaped up on the earth.

Alma 3

- 1 Ja tapahtui, että nefiläiset, jotka eivät olleet saaneet surmaansa sota-aseista, haudattuaan ne, jotka olivat saaneet surmansa – nyt surmattujen määrää ei laskettu heidän lukumääränsä suuruuden tähden – saatuaan kuolleensa haudatuiksi he kaikki palasivat maillensa ja taloihinsa ja vaimojensa ja lastensa luo.
- 2 Nyt monet naiset ja lapset olivat saaneet miekasta surmansa, ja myös monet heidän katraistaan ja laumoistaan; ja myös monet heidän viljapelloistaan olivat tuhoutuneet, sillä miesjoukot olivat tallanneet ne maahan.
- 3 Ja nyt, kaikki lamanilaiset ja amlisilaiset, jotka olivat saaneet surmansa Sidonvirran partaalla, heitettiin Sidonin vesiin; ja katso, heidän luunsa ovat meren syvyyksissä, ja niitä on paljon.
- 4 Ja amlisilaiset erottuivat nefiläisistä, sillä he olivat merkinneet itsensä punaisella otsaansa lamanilaisen tapaan; he eivät kuitenkaan olleet ajelleet päättänsä niin kuin lamanilaiset.
- 5 Nyt lamanilaisten pää oli ajeltu; ja he olivat alasti, paitsi että heillä oli nahka vyötettynä kupeilleen sekä varusteensa, jotka oli vyötetty heidän ympärilleen, ja jousensa ja nuolensa ja kivensä ja linkonsa ja niin edelleen.
- 6 Ja lamanilaisten iho oli tumma sen merkin mukaisesti, joka oli pantu heidän isiinsä ja joka oli heille kirous heidän rikkomuksestaan ja kapinoimisestaan veljiään vastaan, joita olivat Nefi, Jaakob ja Joosef ja Sam, jotka olivat vanhurskaita ja pyhiä miehiä.
- 7 Ja heidän veljensä pyrkivät hävittämään heidät; sen tähden heidät kirottiin; ja Herra Jumala pani heihin merkin, eli Lamaniin ja Lemueliin ja myös Ismaelin poikiin ja ismaelilaisiin naisiin.
- 8 Ja tämä tapahtui, jotta heidän jälkeläisensä erotuisivat heidän veljiensä jälkeläisistä, jotta Herra Jumala siten voisi varjella kansansa, ettei se sekoituisi ja uskoisi vääriin perimätietoihin, mikä koituisi sen tuhoksi.

Alma 3

And it came to pass that the Nephites who were not slain by the weapons of war, after having buried those who had been slain—now the number of the slain were not numbered, because of the greatness of their number—after they had finished burying their dead they all returned to their lands, and to their houses, and their wives, and their children.

Now many women and children had been slain with the sword, and also many of their flocks and their herds; and also many of their fields of grain were destroyed, for they were trodden down by the hosts of men.

And now as many of the Lamanites and the Amlicites who had been slain upon the bank of the river Sidon were cast into the waters of Sidon; and behold their bones are in the depths of the sea, and they are many.

And the Amlicites were distinguished from the Nephites, for they had marked themselves with red in their foreheads after the manner of the Lamanites; nevertheless they had not shorn their heads like unto the Lamanites.

Now the heads of the Lamanites were shorn; and they were naked, save it were skin which was girded about their loins, and also their armor, which was girded about them, and their bows, and their arrows, and their stones, and their slings, and so forth.

And the skins of the Lamanites were dark, according to the mark which was set upon their fathers, which was a curse upon them because of their transgression and their rebellion against their brethren, who consisted of Nephi, Jacob, and Joseph, and Sam, who were just and holy men.

And their brethren sought to destroy them, therefore they were cursed; and the Lord God set a mark upon them, yea, upon Laman and Lemuel, and also the sons of Ishmael, and Ishmaelitish women.

And this was done that their seed might be distinguished from the seed of their brethren, that thereby the Lord God might preserve his people, that they might not mix and believe in incorrect traditions which would prove their destruction.

- 9 Ja tapahtui, että jokainen, joka sekoitti siemenensä lamanilaisten siemeneen, tuotti saman kirouksen jälkeläistensä päälle.
- 10 Sen tähden jokaista, joka antoi lamanilaisten ek-syttää itsensä, kutsuttiin sillä nimellä, ja häneen pan-tiin merkki.
- 11 Ja tapahtui, että kaikkia, jotka eivät tahtoneet us-koa lamanilaisten perimätietoon vaan uskoivat nii-hin aikakirjoihin, jotka oli tuotu Jerusalemin maas-ta, sekä isiensä perimätietoon, joka oli oikeaa, ja jot-ka uskoivat Jumalan käskyihin ja pitivät ne, kutsut-tiin siitä lähtien nefiläisiksi eli Nefin kansaksi –
- 12 ja juuri he ovat pitäneet totuudenmukaisia aika-kirjoja kansastaan sekä lamanilaisten kansasta.
- 13 Nyt palaamme takaisin amlisilaisiin, sillä heihin-kin pantiin merkki, eli he panivat itseensä merkin, niin, nimittäin punaisen merkin otsaansa.
- 14 Näin Jumalan sana on toteutunut, sillä nämä ovat ne sanat, jotka hän sanoi Nefille: Katso, lamanilaiset minä olen kironnut, ja minä panen heihin merkin, jotta heidät ja heidän jälkeläisensä erotettaisiin si-nusta ja sinun jälkeläisistäsi tästedes ja ikuisesti, el-leivät he tee parannusta jumalattomuudestaan ja käännny minun puoleeni, jotta minä voisin armahtaa heitä.
- 15 Ja vielä: Minä panen merkin siihen, joka sekoittaa siemenensä sinun veljiisi, niin että hekin olisivat ki-rottuja.
- 16 Ja vielä: Minä panen merkin siihen, joka taistelee sinua ja sinun jälkeläisiäsi vastaan.
- 17 Ja vielä minä sanon, ettei sitä, joka luopuu sinusta, pidä enää kutsua sinun jälkeläiseksesi; ja minä siu-naan sinut ja jokaisen, jota kutsutaan sinun jälkeläi-seksesi tästedes ja ikuisesti; ja nämä olivat Herran lupaukset Nefille ja hänen jälkeläisilleen.
- 18 Nyt amlisilaiset eivät tienneet, että he toteuttivat Jumalan sanat alkaessaan merkitä itseään otsaan; he olivat kuitenkin nousseet avoimeen kapinaan Jumalaa vastaan; sen tähden oli välttämätöntä, että kirous kohtasi heitä.

And it came to pass that whosoever did mingle his seed with that of the Lamanites did bring the same curse upon his seed.

Therefore, whosoever suffered himself to be led away by the Lamanites was called under that head, and there was a mark set upon him.

And it came to pass that whosoever would not be-lieve in the tradition of the Lamanites, but believed those records which were brought out of the land of Jerusalem, and also in the tradition of their fathers, which were correct, who believed in the command-ments of God and kept them, were called the Nephites, or the people of Nephi, from that time forth—

And it is they who have kept the records which are true of their people, and also of the people of the Lamanites.

Now we will return again to the Amlicites, for they also had a mark set upon them; yea, they set the mark upon themselves, yea, even a mark of red upon their foreheads.

Thus the word of God is fulfilled, for these are the words which he said to Nephi: Behold, the Lamanites have I cursed, and I will set a mark on them that they and their seed may be separated from thee and thy seed, from this time henceforth and for-ever, except they repent of their wickedness and turn to me that I may have mercy upon them.

And again: I will set a mark upon him that min-gleth his seed with thy brethren, that they may be cursed also.

And again: I will set a mark upon him that fighteth against thee and thy seed.

And again, I say he that departeth from thee shall no more be called thy seed; and I will bless thee, and whomsoever shall be called thy seed, henceforth and forever; and these were the promises of the Lord unto Nephi and to his seed.

Now the Amlicites knew not that they were fulfill-ing the words of God when they began to mark them-selves in their foreheads; nevertheless they had come out in open rebellion against God; therefore it was expedient that the curse should fall upon them.

- 19 Nyt minä tahdon teidän käsittävän, että he itse tuottivat kirouksen päällensä; ja samoin jokainen, joka kirotaan, tuottaa itse oman tuomionsa päällensä.
- 20 Nyt tapahtui, että ei montakaan päivää sen taistelun jälkeen, jonka lamanilaiset ja amlisilaiset taistelivat Sarahemlan maassa, toinen lamanilaisten sotajoukko tuli Nefin kansan kimppuun samassa paikassa, missä ensimmäinen sotajoukko kohtasi amlisilaiset.
- 21 Ja tapahtui, että sotajoukko lähetettiin ajamaan heidät pois maasta.
- 22 Nyt Alma, joka itse oli haavoittunut, ei tällä kertaa mennyt taistelemaan lamanilaisia vastaan,
- 23 mutta hän lähetti monilukuisen sotajoukon heitä vastaan, ja he menivät ja surmasivat monia lamanilaisia ja ajoivat loput heistä maansa rajojen ulkopuolelle.
- 24 Ja sen jälkeen he palasivat takaisin ja alkoivat vakiinnuttaa rauhaa maassa, eivätkä heidän vihollisensa enää vähään aikaan ahdistaneet heitä.
- 25 Nyt kaikki tämä tapahtui, eli kaikki nämä sodat ja kiistat alkoivat ja päättyivät tuomarien hallituskauden viidentenä vuonna.
- 26 Ja yhden vuoden aikana tuhansia ja kymmeniätuhansia sieluja lähetettiin iankaikkiseen maailmaan, jotta he saisivat palkkansa tekojensa mukaan, olivatpa ne hyviä tai olivatpa ne pahoja, saamaan iankaikkisen onnen tai iankaikkisen kurjuuden sen mukaisesti, mitä henkeä he olivat tahtoneet totella, olipa se hyvä henki tai paha henki.
- 27 Sillä jokainen saa palkkansa siltä, jota hän tahtoo totella, ja tämä profetian hengen sanojen mukaan; tapahtukoon sen tähden totuuden mukaisesti. Ja näin päättyi tuomarien hallituskauden viides vuosi.

Now I would that ye should see that they brought upon themselves the curse; and even so doth every man that is cursed bring upon himself his own condemnation.

Now it came to pass that not many days after the battle which was fought in the land of Zarahemla, by the Lamanites and the Amlicites, that there was another army of the Lamanites came in upon the people of Nephi, in the same place where the first army met the Amlicites.

And it came to pass that there was an army sent to drive them out of their land.

Now Alma himself being afflicted with a wound did not go up to battle at this time against the Lamanites;

But he sent up a numerous army against them; and they went up and slew many of the Lamanites, and drove the remainder of them out of the borders of their land.

And then they returned again and began to establish peace in the land, being troubled no more for a time with their enemies.

Now all these things were done, yea, all these wars and contentions were commenced and ended in the fifth year of the reign of the judges.

And in one year were thousands and tens of thousands of souls sent to the eternal world, that they might reap their rewards according to their works, whether they were good or whether they were bad, to reap eternal happiness or eternal misery, according to the spirit which they listed to obey, whether it be a good spirit or a bad one.

For every man receiveth wages of him whom he listeth to obey, and this according to the words of the spirit of prophecy; therefore let it be according to the truth. And thus endeth the fifth year of the reign of the judges.

Alma 4

- 1 Nyt tapahtui Nefin kansan tuomarien hallituskauden kuudentena vuonna, ettei Sarahemlan maassa ollut kiistoja eikä sotia;
- 2 mutta kansa tunsi ahdistusta, niin, suurta ahdistusta veljiensä menetyksestä ja myös katraidensa ja laumojensa menettämisestä ja myös viljapeltojensa menettämisestä, jotka lamanilaiset olivat tallanneet jalkoihinsa ja tuhonneet.
- 3 Ja niin suuret olivat heidän ahdinkonsa, että jokaisella sielulla oli syytä surra; ja he uskoivat, että ne olivat Jumalan tuomioita, jotka oli lähetetty heidän päällensä heidän jumalattomuutensa ja iljetystensä tähden; sen tähden he heräsivät muistamaan velvollisuutensa.
- 4 Ja he alkoivat täydellisemmin vahvistaa kirkkoa; niin, ja monia kastettiin Sidonin vesissä ja liitettiin Jumalan kirkkoon; niin, Alman käsi kastoi heidät, Alman, jonka hänen isänsä Alman käsi oli vihkinyt kirkon kansan ylipapiksi.
- 5 Ja tapahtui tuomarien hallituskauden seitsemäntenä vuonna, että noin kolmetuhatta viisisataa sielua liittyi Jumalan kirkkoon ja kastettiin. Ja näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden seitsemäs vuosi; ja koko sen ajan oli jatkuva rauha.
- 6 Ja tapahtui tuomarien hallituskauden kahdeksantena vuonna, että kirkon väki alkoi käydä ylpeäksi tavattomien rikkauksiensa ja hienojen silkkiensä ja kerrattujen pellaviensa tähden ja monien katraidensa ja laumojensa ja kultansa ja hopeansa ja kaikenlaisten kalleuksiensa tähden, joita he olivat ahkeruudellaan saaneet; ja kaikesta tästä he ylpistyivät omien silmiensä kopeudessa, sillä he alkoivat käyttää hyvin kalliita vaatteita.
- 7 Nyt tämä aiheutti paljon ahdistusta Almalle, niin, ja monille niistä ihmisistä, joita Alma oli vihkinyt kirkon opettajiksi ja papeiksi ja vanhimmiksi, niin, monet heistä olivat raskaasti murheissaan sen jumalattomuuden tähden, jota he näkivät alkaneen olla kansansa keskuudessa.

Alma 4

Now it came to pass in the sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi, there were no contentions nor wars in the land of Zarahemla;

But the people were afflicted, yea, greatly afflicted for the loss of their brethren, and also for the loss of their flocks and herds, and also for the loss of their fields of grain, which were trodden under foot and destroyed by the Lamanites.

And so great were their afflictions that every soul had cause to mourn; and they believed that it was the judgments of God sent upon them because of their wickedness and their abominations; therefore they were awakened to a remembrance of their duty.

And they began to establish the church more fully; yea, and many were baptized in the waters of Sidon and were joined to the church of God; yea, they were baptized by the hand of Alma, who had been consecrated the high priest over the people of the church, by the hand of his father Alma.

And it came to pass in the seventh year of the reign of the judges there were about three thousand five hundred souls that united themselves to the church of God and were baptized. And thus ended the seventh year of the reign of the judges over the people of Nephi; and there was continual peace in all that time.

And it came to pass in the eighth year of the reign of the judges, that the people of the church began to wax proud, because of their exceeding riches, and their fine silks, and their fine-twined linen, and because of their many flocks and herds, and their gold and their silver, and all manner of precious things, which they had obtained by their industry; and in all these things were they lifted up in the pride of their eyes, for they began to wear very costly apparel.

Now this was the cause of much affliction to Alma, yea, and to many of the people whom Alma had consecrated to be teachers, and priests, and elders over the church; yea, many of them were sorely grieved for the wickedness which they saw had begun to be among their people.

- 8 Sillä he katsoivat ja näkivät suureksi murheeseen, että kirkon väki alkoi ylpistyä silmiensä kopeudessa ja kiinnittää sydämensä rikkauksiin ja maailman turhuuksiin, niin että se alkoi halveksia toisiaan ja se alkoi vainota niitä, jotka eivät uskoneet sen oman tahdon ja mielen mukaisesti.
- 9 Ja näin tänä tuomarien hallituskauden kahdeksantena vuonna kirkon väen keskuudessa alkoi olla suuria kiistoja, eli oli kateutta ja riitaa ja pahansuopaisuutta ja vainoja ja ylpeyttä, joka ylitti jopa niiden ylpeyden, jotka eivät kuuluneet Jumalan kirkkoon.
- 10 Ja näin päättyi tuomarien hallituskauden kahdeksas vuosi; ja kirkon jumalattomuus oli suuri kompastuskivi niille, jotka eivät kuuluneet kirkkoon; ja niin kirkon edistyminen alkoi heiketä.
- 11 Ja tapahtui yhdeksännen vuoden alkaessa, että Alma näki kirkon jumalattomuuden, ja hän näki myös, että kirkon esimerkki alkoi johdattaa niitä, jotka eivät uskoneet, yhdestä pahasta teosta toiseen, aiheuttaen näin kansan tuhon.
- 12 Niin, hän näki suurta eriarvoisuutta kansan keskuudessa joidenkin ylentäessä itsensä ylpeydessään halveksien toisia, kääntäen selkänsä tarvitseville ja alastomille ja niille, jotka olivat nälkäisiä, ja niille, jotka olivat janoisia, ja niille, jotka olivat sairaita ja ahdistettuja.
- 13 Nyt tämä aiheutti paljon valitusta kansan keskuudessa, kun taas toiset alensivat itsensä auttamalla niitä, jotka olivat heidän apunsa tarpeessa, kuten antamalla omaisuudestaan köyhille ja tarvitseville, ruokkimalla nälkäisiä ja kärsimällä kaikenlaisia ahdinkoja Kristuksen tähden, joka oli tuleva profetian hengen mukaisesti;
- 14 odottaen sitä aikaa, säilyttäen siten syntiensä anteeksiannon; ollen täynnä suurta iloa kuolleiden ylösnousemuksesta Jeesuksen Kristuksen tahdon ja voiman ja kuoleman siteistä vapautuksen mukaisesti.

For they saw and beheld with great sorrow that the people of the church began to be lifted up in the pride of their eyes, and to set their hearts upon riches and upon the vain things of the world, that they began to be scornful, one towards another, and they began to persecute those that did not believe according to their own will and pleasure.

And thus, in this eighth year of the reign of the judges, there began to be great contentions among the people of the church; yea, there were envyings, and strife, and malice, and persecutions, and pride, even to exceed the pride of those who did not belong to the church of God.

And thus ended the eighth year of the reign of the judges; and the wickedness of the church was a great stumbling-block to those who did not belong to the church; and thus the church began to fail in its progress.

And it came to pass in the commencement of the ninth year, Alma saw the wickedness of the church, and he saw also that the example of the church began to lead those who were unbelievers on from one piece of iniquity to another, thus bringing on the destruction of the people.

Yea, he saw great inequality among the people, some lifting themselves up with their pride, despising others, turning their backs upon the needy and the naked and those who were hungry, and those who were athirst, and those who were sick and afflicted.

Now this was a great cause for lamentations among the people, while others were abasing themselves, succoring those who stood in need of their succor, such as imparting their substance to the poor and the needy, feeding the hungry, and suffering all manner of afflictions, for Christ's sake, who should come according to the spirit of prophecy;

Looking forward to that day, thus retaining a remission of their sins; being filled with great joy because of the resurrection of the dead, according to the will and power and deliverance of Jesus Christ from the bands of death.

- 15 Ja nyt tapahtui, että Alma alkoi käydä hyvin murheelliseksi nähtyään Jumalan nöyrien seuraajien ahdingot ja vainot, joita loput hänen kansastaan heidän päällensä kasasivat, ja nähdessään kaiken heidän eriarvoisuutensa; kuitenkin Herran Henki ei jättänyt häntä.
- 16 Ja hän valitsi viisaan miehen, joka oli kirkon vanhinten joukosta, ja antoi hänelle vallan kansan äänen mukaisesti, jotta hänellä olisi valta säätää lakeja niiden lakien mukaisesti, jotka oli annettu, ja panna ne täytäntöön kansan jumalattomuuden ja rikosten mukaisesti.
- 17 Nyt tämän miehen nimi oli Nefiha, ja hänet nimettiin ylituomariksi; ja hän istui tuomarinistuimella tuomitsemassa ja hallitsemassa kansaa.
- 18 Nyt Alma ei antanut hänelle kirkon ylipapin virkaa, vaan piti ylipapin viran itsellään; mutta tuomarinistuimen hän luovutti Nefihalle.
- 19 Ja tämän hän teki, jotta hän itse voisi lähteä kansansa keskuuteen eli Nefin kansan keskuuteen, voidakseen saarnata sille Jumalan sanaa, herättääkseen sen muistamaan velvollisuutensa ja voidakseen Jumalan sanalla painaa alas kaiken ylpeyden ja juonnittelun ja kaikki kiistat, joita hänen kansansa keskuudessa oli, sillä hän ei nähnyt mitään muuta keinoa voittaa sitä takaisin kuin esittämällä puhtaan todistuksen sitä vastaan.
- 20 Ja niin Alma Nefin kansan tuomarien hallituskauden yhdeksännen vuoden alkaessa luovutti tuomarinistuimen Nefihalle ja omistautui kokonaan Jumalan pyhän järjestyksen ylipappeudelle, sanasta todistamiselle ilmoituksen ja profetian hengen mukaisesti.

And now it came to pass that Alma, having seen the afflictions of the humble followers of God, and the persecutions which were heaped upon them by the remainder of his people, and seeing all their inequality, began to be very sorrowful; nevertheless the Spirit of the Lord did not fail him.

And he selected a wise man who was among the elders of the church, and gave him power according to the voice of the people, that he might have power to enact laws according to the laws which had been given, and to put them in force according to the wickedness and the crimes of the people.

Now this man's name was Nephiah, and he was appointed chief judge; and he sat in the judgment-seat to judge and to govern the people.

Now Alma did not grant unto him the office of being high priest over the church, but he retained the office of high priest unto himself; but he delivered the judgment-seat unto Nephiah.

And this he did that he himself might go forth among his people, or among the people of Nephi, that he might preach the word of God unto them, to stir them up in remembrance of their duty, and that he might pull down, by the word of God, all the pride and craftiness and all the contentions which were among his people, seeing no way that he might reclaim them save it were in bearing down in pure testimony against them.

And thus in the commencement of the ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi, Alma delivered up the judgment-seat to Nephiah, and confined himself wholly to the high priesthood of the holy order of God, to the testimony of the word, according to the spirit of revelation and prophecy.

Sanat, jotka Alma, ylipappi Jumalan pyhän järjestyksen mukaisesti, puhui kansalle sen kaupungeissa ja kylissä kaikkialla maassa.

Alma 5

- 1 Nyt tapahtui, että Alma alkoi puhua Jumalan sanaa kansalle, ensin Sarahemlan maassa ja sieltä kautta koko maan.
- 2 Ja nämä ovat sanat, jotka hän puhui Sarahemlan kaupungissa perustetun kirkon kansalle oman aikakirjansa mukaisesti sanoen:
- 3 Minä, Alma, jonka minun isäni Alma on vihkinyt Jumalan kirkon ylipapiksi, koska hänellä oli voima ja valtuus Jumalalta tehdä tällaista, katso, minä sanon teille, että hän alkoi perustaa kirkkoa maahan, joka oli Nefin rajoilla, eli siihen maahan, jota kutsuttiin Mormonin maaksi; niin, ja hän kastoi veljiään Mormonin vesissä.
- 4 Ja katso, minä sanon teille: He pelastuivat kuningas Nooan väen käsistä Jumalan armosta ja voimalla.
- 5 Ja katso, sen jälkeen lamanilaisten kädet saattoivat heidät orjuuteen erämaassa; niin, minä sanon teille, että he olivat vankeudessa, ja jälleen Herra vapautti heidät orjuudesta sanansa voimalla; ja meidät tuotiin tähän maahan, ja täällä me aloimme perustaa Jumalan kirkkoa kautta tämänkin maan.
- 6 Ja nyt, katso, minä sanon teille, veljeni, te jotka kuulutte tähän kirkkoon: Oletteko riittävästi pitäneet muistissa isienne vankeuden? Niin, ja oletteko riittävästi pitäneet muistissa hänen armonsa ja pitkämielisyytensä heitä kohtaan? Ja edelleen, oletteko riittävästi pitäneet muistissa, että hän on vapauttanut heidän sielunsa helvetistä?

The words which Alma, the High Priest according to the holy order of God, delivered to the people in their cities and villages throughout the land.

Alma 5

Now it came to pass that Alma began to deliver the word of God unto the people, first in the land of Zarahemla, and from thence throughout all the land.

And these are the words which he spake to the people in the church which was established in the city of Zarahemla, according to his own record, saying:

I, Alma, having been consecrated by my father, Alma, to be a high priest over the church of God, he having power and authority from God to do these things, behold, I say unto you that he began to establish a church in the land which was in the borders of Nephi; yea, the land which was called the land of Mormon; yea, and he did baptize his brethren in the waters of Mormon.

And behold, I say unto you, they were delivered out of the hands of the people of king Noah, by the mercy and power of God.

And behold, after that, they were brought into bondage by the hands of the Lamanites in the wilderness; yea, I say unto you, they were in captivity, and again the Lord did deliver them out of bondage by the power of his word; and we were brought into this land, and here we began to establish the church of God throughout this land also.

And now behold, I say unto you, my brethren, you that belong to this church, have you sufficiently retained in remembrance the captivity of your fathers? Yea, and have you sufficiently retained in remembrance his mercy and long-suffering towards them? And moreover, have ye sufficiently retained in remembrance that he has delivered their souls from hell?

- 7 Katso, hän muutti heidän sydämensä; niin, hän herätti heidät syvästä unesta, ja he heräsivät Jumalalle. Katso, he olivat pimeyden keskellä; kuitenkin heidän sieluaan valaisi ikuisen sanan valo; niin, heidän ympärillään olivat kuoleman siteet ja helvetin kahleet, ja heitä odotti ikuinen tuho.
- 8 Ja nyt minä kysyn teiltä, veljeni: Tuhoutuivatko he? Katso, minä sanon teille: Ei, eivät tuhoutuneet.
- 9 Ja vielä minä kysyn: Katkesivatko kuoleman siteet, ja helvetin kahleet, jotka olivat heidän ympärillään, kirposivatko ne? Minä sanon teille: Kyllä, ne kirposivat, ja heidän sielunsa avartui, ja he lauloivat lunastavaa rakkautta. Ja minä sanon teille, että he ovat pelastettuja.
- 10 Ja nyt minä kysyn teiltä: Millä ehdoilla heidät on pelastettu? Niin, mitä perusteita heillä oli toivoa pelastusta? Mikä on syy siihen, että heidät päästettiin kuoleman siteistä, niin, ja myös helvetin kahleista?
- 11 Katso, minä voin sanoa teille – eikö isäni Alma uskonut sanoihin, jotka puhuttiin Abinadin suulla? Ja eikö hän ollut pyhä profeetta? Eikö hän puhunut Jumalan sanoja ja isäni Alma uskonut niitä?
- 12 Ja hänen uskonsa mukaisesti hänen sydämessään tapahtui voimallinen muutos. Katso, minä sanon teille, että tämä kaikki on totta.
- 13 Ja katso, hän saarnasi sanaa teidän isillenne, ja heidänkin sydämessään tapahtui voimallinen muutos, ja he nöyryivät ja panivat turvansa todelliseen ja elävään Jumalaan. Ja katso, he olivat uskollisia loppuun asti; sen tähden he pelastuivat.
- 14 Ja nyt, katso, minä kysyn teiltä, kirkon veljeni: Oletteko te hengellisesti syntyneet Jumalasta? Oletteko saaneet hänen kuvansa kasvoihinne? Oletteko kokeneet tämän voimallisen muutoksen sydämessänne?
- 15 Osoitatteko te uskoa hänen lunastukseensa, joka teidät loi? Katsotteko eteenpäin uskon silmin ja näetkös tämän kuolevaisen ruumiin kuolemattomuuteen herätettynä ja tämän katoavan katoamattomuuteen herätettynä seisovan Jumalan edessä tuomittavana niiden tekojen mukaan, jotka kuolevaisessa ruumiissa on tehty?

Behold, he changed their hearts; yea, he awakened them out of a deep sleep, and they awoke unto God. Behold, they were in the midst of darkness; nevertheless, their souls were illuminated by the light of the everlasting word; yea, they were encircled about by the bands of death, and the chains of hell, and an everlasting destruction did await them.

And now I ask of you, my brethren, were they destroyed? Behold, I say unto you, Nay, they were not.

And again I ask, were the bands of death broken, and the chains of hell which encircled them about, were they loosed? I say unto you, Yea, they were loosed, and their souls did expand, and they did sing redeeming love. And I say unto you that they are saved.

And now I ask of you on what conditions are they saved? Yea, what grounds had they to hope for salvation? What is the cause of their being loosed from the bands of death, yea, and also the chains of hell?

Behold, I can tell you—did not my father Alma believe in the words which were delivered by the mouth of Abinadi? And was he not a holy prophet? Did he not speak the words of God, and my father Alma believe them?

And according to his faith there was a mighty change wrought in his heart. Behold I say unto you that this is all true.

And behold, he preached the word unto your fathers, and a mighty change was also wrought in their hearts, and they humbled themselves and put their trust in the true and living God. And behold, they were faithful until the end; therefore they were saved.

And now behold, I ask of you, my brethren of the church, have ye spiritually been born of God? Have ye received his image in your countenances? Have ye experienced this mighty change in your hearts?

Do ye exercise faith in the redemption of him who created you? Do you look forward with an eye of faith, and view this mortal body raised in immortality, and this corruption raised in incorruption, to stand before God to be judged according to the deeds which have been done in the mortal body?

- 16 Minä sanon teille: Voitteko kuvitella kuulevanne Herran äänen sanovan teille sinä päivänä: Tulkaa minun luokseni, te siunatut, sillä katso, teidän tekonne ovat olleet vanhurskauden tekoja maan päällä?
- 17 Vai kuvitteletteko te, että voitte valehdella Herralle sinä päivänä ja sanoa: Herra, meidän tekomme ovat olleet vanhurskaita tekoja maan päällä – ja että hän pelastaa teidät?
- 18 Tai voitteko muuten kuvitella itsenne tuoduiksi Jumalan tuomioistuimen eteen sielu täynnä syyllisyyttä ja katumusta, muistaen kaiken syyllisyytenne, niin, täydellisesti muistaen kaiken jumalattomuutenne, niin, muistaen, että olette uhmanneet Jumalan käskyjä?
- 19 Minä sanon teille: Voitteko sinä päivänä kohottaa katseenne Jumalaan puhtain sydämin ja tahrattomin käsin? Minä sanon teille: Voitteko kohottaa katseenne Jumalan kuva kasvoihinne uurrettuna?
- 20 Minä sanon teille: Voitteko ajatella olevanne pelastettuja, kun olette antautuneet tulemaan Perkeleen alamaisiksi?
- 21 Minä sanon teille: Te tulette tietämään sinä päivänä, että ette voi pelastua, sillä kukaan ihminen ei voi pelastua, ellei hänen vaatteitaan ole pesty valkoiseksi; niin, hänen vaatteensa on puhdistettava, kunnes ne on pesty puhtaiksi kaikista tahroista hänen verellään, josta isämme ovat puhuneet ja joka on tuleva lunastamaan kansansa sen synneistä.
- 22 Ja nyt minä kysyn teiltä, veljeni: Miltä teistä itse kustakin tuntuu, jos joudutte seisomaan Jumalan tuomioistuimen edessä vaatteet veren ja kaikenlaisen saastaisuuden tahraamina? Katso, mitä nämä asiat todistavat teitä vastaan?
- 23 Katso, eivätkö ne todista, että te olette murhaajia, niin, ja myös, että olette syyllistyneet kaikenlaiseen jumalattomuuteen?
- 24 Katsokaa, veljeni, luuletteko te, että sellaisella voi olla sija istuutua Jumalan valtakunnassa Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin sekä kaikkien pyhien profeettojen kanssa, joiden vaatteet ovat puhtaiksi pestyt ja ovat tahrattomat, puhtaat ja valkoiset?

I say unto you, can you imagine to yourselves that ye hear the voice of the Lord, saying unto you, in that day: Come unto me ye blessed, for behold, your works have been the works of righteousness upon the face of the earth?

Or do ye imagine to yourselves that ye can lie unto the Lord in that day, and say—Lord, our works have been righteous works upon the face of the earth—and that he will save you?

Or otherwise, can ye imagine yourselves brought before the tribunal of God with your souls filled with guilt and remorse, having a remembrance of all your guilt, yea, a perfect remembrance of all your wickedness, yea, a remembrance that ye have set at defiance the commandments of God?

I say unto you, can ye look up to God at that day with a pure heart and clean hands? I say unto you, can you look up, having the image of God engraven upon your countenances?

I say unto you, can ye think of being saved when you have yielded yourselves to become subjects to the devil?

I say unto you, ye will know at that day that ye cannot be saved; for there can no man be saved except his garments are washed white; yea, his garments must be purified until they are cleansed from all stain, through the blood of him of whom it has been spoken by our fathers, who should come to redeem his people from their sins.

And now I ask of you, my brethren, how will any of you feel, if ye shall stand before the bar of God, having your garments stained with blood and all manner of filthiness? Behold, what will these things testify against you?

Behold will they not testify that ye are murderers, yea, and also that ye are guilty of all manner of wickedness?

Behold, my brethren, do ye suppose that such an one can have a place to sit down in the kingdom of God, with Abraham, with Isaac, and with Jacob, and also all the holy prophets, whose garments are cleansed and are spotless, pure and white?

- 25 Minä sanon teille: Ei; ellette tee meidän Luojastamme valehtelijaa alusta asti tai luule, että hän on ollut valehtelija alusta asti, ette voi luulla, että sellaisilla voi olla sija taivaan valtakunnassa; vaan heidät karkotetaan pois, sillä he ovat Perkeleen valtakunnan lapsia.
- 26 Ja nyt, katso, minä sanon teille, veljeni: Jos olette kokeneet sydämen muutoksen ja jos olette tunteneet halua laulaa lunastavan rakkauden laulua, tahtoisin kysyä, voitteko nyt tuntea sellaista?
- 27 Oletteko vaeltaneet säilyttäen itsenne nuhteettomina Jumalan edessä? Voisitteko sanoa mielessänne, jos teidät tällä hetkellä kutsuttaisiin kuolemaan, että olette olleet riittävän nöyriä, että vaatteenne on pesty puhtaiksi ja tehty valkoisiksi Kristuksen verellä, hänen, joka on tuleva lunastamaan kansansa sen synneistä?
- 28 Katso, oletteko riisuneet ylpeyden päältänne? Minä sanon teille: Ellette ole, ette ole valmiita kohtaamaan Jumalaa. Katso, teidän on valmistauduttava joutuin, sillä taivaan valtakunta on pian käsillä, eikä sellaisella ole iankaikkista elämää.
- 29 Katso, minä sanon: Onko joukossanne joku, joka ei ole riisunut päältään kateutta? Minä sanon teille, että sellainen ei ole valmis, ja minä tahdon hänen valmistautuvan joutuin, sillä hetki on aivan käsillä, eikä hän tiedä, milloin se aika tulee; sillä sellaista ei havaita syyttömäksi.
- 30 Ja vielä minä sanon teille: Onko joukossanne joku, joka tekee pilkkaa veljestään tai joka kasaa vainoa hänen päällensä?
- 31 Voi sellaista, sillä hän ei ole valmis, ja aika on käsillä, jolloin hänen on tehtävä parannus, tai hän ei voi pelastua!
- 32 Aivan niin, voi teitä kaikkia pahuuden tekijöitä; tehkää parannus, tehkää parannus, sillä Herra Jumala on näin puhunut!
- 33 Katso, hän lähettää kutsun kaikille ihmisille, sillä armon käsivarret ovat ojennettuina heitä kohti, ja hän sanoo: Tehkää parannus, niin minä otan teidät vastaan.
- 34 Niin, hän sanoo: Tulkaa minun luokseni, niin te saatte nauttia elämän puun hedelmää; niin te saatte vapaasti syödä ja juoda elämän leipää ja vettä;

I say unto you, Nay; except ye make our Creator a liar from the beginning, or suppose that he is a liar from the beginning, ye cannot suppose that such can have place in the kingdom of heaven; but they shall be cast out for they are the children of the kingdom of the devil.

And now behold, I say unto you, my brethren, if ye have experienced a change of heart, and if ye have felt to sing the song of redeeming love, I would ask, can ye feel so now?

Have ye walked, keeping yourselves blameless before God? Could ye say, if ye were called to die at this time, within yourselves, that ye have been sufficiently humble? That your garments have been cleansed and made white through the blood of Christ, who will come to redeem his people from their sins?

Behold, are ye stripped of pride? I say unto you, if ye are not ye are not prepared to meet God. Behold ye must prepare quickly; for the kingdom of heaven is soon at hand, and such an one hath not eternal life.

Behold, I say, is there one among you who is not stripped of envy? I say unto you that such an one is not prepared; and I would that he should prepare quickly, for the hour is close at hand, and he knoweth not when the time shall come; for such an one is not found guiltless.

And again I say unto you, is there one among you that doth make a mock of his brother, or that heapeth upon him persecutions?

Wo unto such an one, for he is not prepared, and the time is at hand that he must repent or he cannot be saved!

Yea, even wo unto all ye workers of iniquity; repent, repent, for the Lord God hath spoken it!

Behold, he sendeth an invitation unto all men, for the arms of mercy are extended towards them, and he saith: Repent, and I will receive you.

Yea, he saith: Come unto me and ye shall partake of the fruit of the tree of life; yea, ye shall eat and drink of the bread and the waters of life freely;

35 niin, tulkaa minun luokseni ja tuokaa julki vanhurskauden tekoja, niin teitä ei kaadeta maahan eikä heitetä tuleen –

36 sillä katso, aika on käsillä, jolloin jokaisella, joka ei tuota hyvää hedelmää, eli jokaisella, joka ei tee vanhurskauden tekoja, on syytä valittaa ja surra.

37 Oi te pahuuden tekijät, te jotka pöyhkeilette maailman turhuudessa, te jotka olette väittäneet tuntevanne vanhurskauden tiet mutta olette kuitenkin kulkeneet harhaan kuin lampaat ilman paimenta, vaikka paimen on kutsunut teitä ja yhä kutsuu teitä, mutta te ette tahdo kuunnella hänen ääntänsä!

38 Katso, minä sanon teille, että hyvä paimen kutsuu teitä; niin, ja hän kutsuu teitä omassa nimessään, joka on Kristuksen nimi; ja jos te ette halua kuunnella hyvän paimenen ääntä, sitä nimeä, jolla teitä kutsutaan, katso, te ette ole hyvän paimenen lampaista.

39 Ja nyt, jos te ette ole hyvän paimenen lampaista, mistä laumasta te olette? Katso, minä sanon teille, että Perkele on teidän paimenenne ja te olette hänen laumastaan; ja nyt, kuka voi kieltää tämän? Katso, minä sanon teille, että jokainen, joka kieltää tämän, on valehtelija ja Perkeleen lapsi.

40 Sillä minä sanon teille, että kaikki, mikä on hyvää, tulee Jumalalta, ja kaikki, mikä on pahaa, tulee Perkeleeltä.

41 Sen tähden, jos ihminen tekee hyviä tekoja, hän kuuntelee hyvän paimenen ääntä ja seuraa häntä, mutta jokaisesta, joka tekee pahoja tekoja, tulee Perkeleen lapsi, sillä hän kuuntelee hänen ääntänsä ja seuraa häntä.

42 Ja jokaisen, joka näin tekee, täytyy saada palkkansa häneltä; sen tähden hän saa palkkansa kuoleman, mitä tulee siihen, mikä kuuluu vanhurskauteen, ja on kuollut kaikille hyville teoille.

43 Ja nyt, veljeni, minä tahdon teidän kuulevan minua, sillä minä puhun koko sieluni voimalla; sillä katso, minä olen puhunut teille selkeästi, niin että ette voi erehtyä, eli olen puhunut Jumalan käskyjen mukaisesti.

Yea, come unto me and bring forth works of righteousness, and ye shall not be hewn down and cast into the fire—

For behold, the time is at hand that whosoever bringeth forth not good fruit, or whosoever doeth not the works of righteousness, the same have cause to wail and mourn.

O ye workers of iniquity; ye that are puffed up in the vain things of the world, ye that have professed to have known the ways of righteousness nevertheless have gone astray, as sheep having no shepherd, notwithstanding a shepherd hath called after you and is still calling after you, but ye will not hearken unto his voice!

Behold, I say unto you, that the good shepherd doth call you; yea, and in his own name he doth call you, which is the name of Christ; and if ye will not hearken unto the voice of the good shepherd, to the name by which ye are called, behold, ye are not the sheep of the good shepherd.

And now if ye are not the sheep of the good shepherd, of what fold are ye? Behold, I say unto you, that the devil is your shepherd, and ye are of his fold; and now, who can deny this? Behold, I say unto you, whosoever denieth this is a liar and a child of the devil.

For I say unto you that whatsoever is good cometh from God, and whatsoever is evil cometh from the devil.

Therefore, if a man bringeth forth good works he hearkeneth unto the voice of the good shepherd, and he doth follow him; but whosoever bringeth forth evil works, the same becometh a child of the devil, for he hearkeneth unto his voice, and doth follow him.

And whosoever doeth this must receive his wages of him; therefore, for his wages he receiveth death, as to things pertaining unto righteousness, being dead unto all good works.

And now, my brethren, I would that ye should hear me, for I speak in the energy of my soul; for behold, I have spoken unto you plainly that ye cannot err, or have spoken according to the commandments of God.

- 44 Sillä minut on kutsuttu puhumaan tällä tavalla Jumalan pyhän järjestyksen mukaisesti, joka on Kristuksessa Jeesuksessa; niin, minun on käsketty nousta todistamaan tälle kansalle siitä, mitä isämme ovat puhuneet tulevista asioista.
- 45 Eikä tässä ole kaikki. Ettekö luule minun itse tietävän näitä asioita? Katso, minä todistan teille tietäväni, että nämä asiat, joista olen puhunut, ovat totta. Ja kuinka luulette minun tietävän niiden olevan varmasti totta?
- 46 Katso, minä sanon teille, että Jumalan Pyhä Henki on ilmaissut ne minulle. Katso, minä olen paastonnut ja rukoillut monta päivää, jotta voisin itse tietää nämä asiat. Ja nyt minä tiedän itse, että ne ovat totta, sillä Herra Jumala on ilmaissut ne minulle Pyhän Henkensä kautta; ja tämä on ilmoituksen henki, joka on minussa.
- 47 Ja edelleen minä sanon teille, että minulle on näin ilmoitettu, että meidän isiemme puhumat sanat ovat totta, aivan niin, sen profetian hengen mukaisia, joka minussa on ja joka on myös Jumalan Hengen ilmoittama.
- 48 Minä sanon teille tietäväni itse, että kaikki, mitä minä sanon teille siitä, mikä on tuleva, on totta; ja minä sanon teille tietäväni, että Jeesus Kristus on tuleva, eli Poika, Isän Ainosyntyinen, täynnä armoa ja laupeutta ja totuutta. Ja katso, hän on se, joka tulee ottamaan pois maailman synnit, eli jokaisen ihmisen synnit, joka uskoo lujasti hänen nimeensä.
- 49 Ja nyt minä sanon teille, että tämä on se järjestys, jonka mukaisesti minut on kutsuttu, niin, saarnaamaan rakkaille veljilleni, niin, ja jokaiselle, joka asuu maassa, niin, saarnaamaan kaikille, sekä vanhoille että nuorille, sekä orjille että vapaille; niin, minä sanon teille: iäkkäille ja myös keski-ikäisille ja nousevalle sukupolvelle; niin, huutamaan heille, että heidän täytyy tehdä parannus ja syntyä uudesti.

For I am called to speak after this manner, according to the holy order of God, which is in Christ Jesus; yea, I am commanded to stand and testify unto this people the things which have been spoken by our fathers concerning the things which are to come.

And this is not all. Do ye not suppose that I know of these things myself? Behold, I testify unto you that I do know that these things whereof I have spoken are true. And how do ye suppose that I know of their surety?

Behold, I say unto you they are made known unto me by the Holy Spirit of God. Behold, I have fasted and prayed many days that I might know these things of myself. And now I do know of myself that they are true; for the Lord God hath made them manifest unto me by his Holy Spirit; and this is the spirit of revelation which is in me.

And moreover, I say unto you that it has thus been revealed unto me, that the words which have been spoken by our fathers are true, even so according to the spirit of prophecy which is in me, which is also by the manifestation of the Spirit of God.

I say unto you, that I know of myself that whatsoever I shall say unto you, concerning that which is to come, is true; and I say unto you, that I know that Jesus Christ shall come, yea, the Son, the Only Begotten of the Father, full of grace, and mercy, and truth. And behold, it is he that cometh to take away the sins of the world, yea, the sins of every man who steadfastly believeth on his name.

And now I say unto you that this is the order after which I am called, yea, to preach unto my beloved brethren, yea, and every one that dwelleth in the land; yea, to preach unto all, both old and young, both bond and free; yea, I say unto you the aged, and also the middle aged, and the rising generation; yea, to cry unto them that they must repent and be born again.

- 50 Niin, näin sanoo Henki: Tehkää parannus, kaikki te maan ääret, sillä taivaan valtakunta on pian käsillä; niin, Jumalan Poika tulee kirkkaudessaan, väkevyydessään, ylhäisyydessään, voimassaan ja vallassaan. Niin, rakkaat veljeni, minä sanon teille, että Henki sanoo: Katso kaiken maan Kuninkaan kirkkautta; ja myös taivaan Kuningas on hyvin pian loistava kaikkien ihmislasten keskuudessa.
- 51 Ja Henki sanoo minulle myös, niin, huutaa minulle voimallisella äänellä sanoen: Mene sanomaan tälle kansalle: Tehkää parannus, sillä ellette tee parannusta, te ette mitenkään voi periä taivaan valtakuntaa.
- 52 Ja vielä minä sanon teille Hengen sanovan: Katso, kirves on pantu puun juurelle; sen tähden jokainen puu, joka ei tuota hyvää hedelmää, kaadetaan maahan ja heitetään tuleen, niin, tuleen, joka ei voi palaa loppuun, nimittäin sammumattomaan tuleen. Katsokaa ja muistakaa, että Pyhä on näin puhunut.
- 53 Ja nyt, rakkaat veljeni, minä sanon teille: Voitteko väittää näitä sanoja vastaan, niin, voitteko hylätä nämä asiat ja polkea Pyhän jalkoihinne; niin, voitteko pöyhkeillä sydämenne kopeudessa; niin, pidättekö edelleenkin kalliita vaatteita ja kiinnitättekö sydämenne maailman turhuuksiin, rikkauksiinne?
- 54 Niin, luuletteko edelleenkin, että olette toisianne parempia; niin, vainoatteko edelleenkin veljiänne, jotka nöyrytyvät ja vaeltavat Jumalan pyhän järjestyksen mukaisesti, jolla heidät on tuotu tähän kirkkoon – ja jotka Pyhä Henki on pyhittänyt, ja he tuovat julki tekoja, joissa parannus näkyy –
- 55 niin, käännättekö edelleenkin selkänne köyhille ja tarvitseville ja epäättekö heiltä omaisuutenne?
- 56 Ja lopuksi, kaikki te, jotka edelleenkin pysytte jumalattomuudessanne, minä sanon teille, että nämä ovat niitä, jotka kaadetaan maahan ja heitetään tuleen, elleivät he joutuin tee parannusta.

Yea, thus saith the Spirit: Repent, all ye ends of the earth, for the kingdom of heaven is soon at hand; yea, the Son of God cometh in his glory, in his might, majesty, power, and dominion. Yea, my beloved brethren, I say unto you, that the Spirit saith: Behold the glory of the King of all the earth; and also the King of heaven shall very soon shine forth among all the children of men.

And also the Spirit saith unto me, yea, crieth unto me with a mighty voice, saying: Go forth and say unto this people—Repent, for except ye repent ye can in nowise inherit the kingdom of heaven.

And again I say unto you, the Spirit saith: Behold, the ax is laid at the root of the tree; therefore every tree that bringeth not forth good fruit shall be hewn down and cast into the fire, yea, a fire which cannot be consumed, even an unquenchable fire. Behold, and remember, the Holy One hath spoken it.

And now my beloved brethren, I say unto you, can ye withstand these sayings; yea, can ye lay aside these things, and trample the Holy One under your feet; yea, can ye be puffed up in the pride of your hearts; yea, will ye still persist in the wearing of costly apparel and setting your hearts upon the vain things of the world, upon your riches?

Yea, will ye persist in supposing that ye are better one than another; yea, will ye persist in the persecution of your brethren, who humble themselves and do walk after the holy order of God, wherewith they have been brought into this church, having been sanctified by the Holy Spirit, and they do bring forth works which are meet for repentance—

Yea, and will you persist in turning your backs upon the poor, and the needy, and in withholding your substance from them?

And finally, all ye that will persist in your wickedness, I say unto you that these are they who shall be hewn down and cast into the fire except they speedily repent.

57 Ja nyt minä sanon teille, kaikki te, jotka haluatte seurata hyvän paimenen ääntä: Tulkaa pois jumalattomien joukosta ja olkaa erillänne, älkääkää koskeko mihinkään saastaiseen, mitä heillä on; ja katso, heidän nimensä pyyhitään pois, niin että jumalattomien nimiä ei lueta vanhurskaiden nimien joukkoon, jotta toteutuisi Jumalan sana, joka sanoo: Jumalattomien nimiä ei pidä sekoittaa minun kansani nimien joukkoon,

58 sillä vanhurskaiden nimet kirjoitetaan elämän kirjaan, ja heille minä suon perintöosan oikealla puolellani. Ja nyt, veljeni, mitä teillä on sanottavana tätä vastaan? Minä sanon teille: Ei ole väliä, puhutteko sitä vastaan, sillä Jumalan sanan täytyy toteutua.

59 Sillä kukapa teidän joukossanne oleva paimen, jolla on paljon lampaita, ei vartioisi niitä, jotta sudet eivät tulisi ja söisi hänen katrastaan? Ja katso, jos susi tulee hänen katraaseensa, eikö hän aja sitä pois? Kyllä, ja lopulta hän tuhoaa sen, jos voi.

60 Ja nyt minä sanon teille, että hyvä paimen kutsuu teitä; ja jos te kuuntelette hänen ääntänsä, hän tuo teidät laumaansa, ja te olette hänen lampaitaan; ja hän käskee teitä olemaan laskematta saaliinhimoista sutta keskuuteenne, jottei teitä tuhottaisi.

61 Ja nyt minä, Alma, käsken teitä hänen sanoillaan, joka minua on käskenyttä, tekemään tarkoin niiden sanojen mukaisesti, jotka minä olen teille puhunut.

62 Teille, jotka kuulutte kirkkoon, minä puhun käskynä, ja niille, jotka eivät kuulu kirkkoon, minä puhun kutsuna, sanoen: Tulkaa ja ottakaa kaste parannukseen, jotta tekin pääsisitte osallisiksi elämän puun hedelmästä.

And now I say unto you, all you that are desirous to follow the voice of the good shepherd, come ye out from the wicked, and be ye separate, and touch not their unclean things; and behold, their names shall be blotted out, that the names of the wicked shall not be numbered among the names of the righteous, that the word of God may be fulfilled, which saith: The names of the wicked shall not be mingled with the names of my people;

For the names of the righteous shall be written in the book of life, and unto them will I grant an inheritance at my right hand. And now, my brethren, what have ye to say against this? I say unto you, if ye speak against it, it matters not, for the word of God must be fulfilled.

For what shepherd is there among you having many sheep doth not watch over them, that the wolves enter not and devour his flock? And behold, if a wolf enter his flock doth he not drive him out? Yea, and at the last, if he can, he will destroy him.

And now I say unto you that the good shepherd doth call after you; and if you will hearken unto his voice he will bring you into his fold, and ye are his sheep; and he commandeth you that ye suffer no ravenous wolf to enter among you, that ye may not be destroyed.

And now I, Alma, do command you in the language of him who hath commanded me, that ye observe to do the words which I have spoken unto you.

I speak by way of command unto you that belong to the church; and unto those who do not belong to the church I speak by way of invitation, saying: Come and be baptized unto repentance, that ye also may be partakers of the fruit of the tree of life.

Alma 6

- 1 Ja nyt tapahtui, että kun Alma oli lakannut puhumasta Sarahemlan kaupunkiin perustetun seurakunnan väelle, hän asetti pappeja ja vanhimpia johtamaan ja valvomaan seurakuntaa panemalla kätensä heidän päällensä Jumalan järjestyksen mukaisesti.
- 2 Ja tapahtui, että jokainen, joka ei kuulunut kirkkoon ja joka teki parannuksen synneistään, kastettiin parannukseen ja otettiin vastaan kirkkoon.
- 3 Ja tapahtui myös, että jokainen, joka kuului kirkkoon ja joka ei tehnyt parannusta jumalattomuudesta ja nöyrytynyt Jumalan edessä – tarkoitan niitä, jotka olivat ylpistyneet sydämensä kopeudessa – hylättiin, ja heidän nimensä pyyhittiin pois, niin ettei heidän nimiään luettu vanhurskaiden nimien joukkoon.
- 4 Ja näin alettiin lujittaa seurakunnan järjestystä Sarahemlan kaupungissa.
- 5 Nyt minä tahdon teidän ymmärtävän, että Jumalan sana oli vapaasti kaikkien kuultavissa, niin ettei keneltäkään kielletty oikeutta kokoontua kuulemaan Jumalan sanaa.
- 6 Mutta Jumalan lapsia käskettiin kokoontumaan usein yhteen ja liittymään paastoon ja voimalliseen rukoukseen niiden sielun hyvinvoinnin puolesta, jotka eivät tunteneet Jumalaa.
- 7 Ja nyt tapahtui, että kun Alma oli tehnyt nämä järjestelyt, hän lähti heidän luotaan, eli siitä seurakunnasta, joka oli Sarahemlan kaupungissa, ja meni Sidonvirran ylitse sen itäpuolelle Gideonin laaksoon, jonne oli rakennettu kaupunki, jota kutsuttiin Gideonin kaupungiksi ja joka oli laaksossa, jota kutsuttiin Gideoniksi ja joka oli nimetty sen miehen mukaan, jonka Nehorin käsi oli miekalla surmannut.

Alma 6

And now it came to pass that after Alma had made an end of speaking unto the people of the church, which was established in the city of Zarahemla, he ordained priests and elders, by laying on his hands according to the order of God, to preside and watch over the church.

And it came to pass that whosoever did not belong to the church who repented of their sins were baptized unto repentance, and were received into the church.

And it also came to pass that whosoever did belong to the church that did not repent of their wickedness and humble themselves before God—I mean those who were lifted up in the pride of their hearts—the same were rejected, and their names were blotted out, that their names were not numbered among those of the righteous.

And thus they began to establish the order of the church in the city of Zarahemla.

Now I would that ye should understand that the word of God was liberal unto all, that none were deprived of the privilege of assembling themselves together to hear the word of God.

Nevertheless the children of God were commanded that they should gather themselves together oft, and join in fasting and mighty prayer in behalf of the welfare of the souls of those who knew not God.

And now it came to pass that when Alma had made these regulations he departed from them, yea, from the church which was in the city of Zarahemla, and went over upon the east of the river Sidon, into the valley of Gideon, there having been a city built, which was called the city of Gideon, which was in the valley that was called Gideon, being called after the man who was slain by the hand of Nehor with the sword.

8 Ja Alma meni ja alkoi julistaa Jumalan sanaa Gideonin laaksoon perustetulle seurakunnalle ilmoituksen mukaisesti sen sanan totuudesta, jota hänen isänsä olivat puhuneet, ja sen profetian hengen mukaisesti, joka hänessä oli, ja todistuksen mukaisesti Jeesuksesta Kristuksesta, Jumalan Pojasta, joka oli tuleva lunastamaan kansansa sen synneistä, ja sen pyhän järjestyksen mukaisesti, jolla hänet oli kutsuttu. Ja näin on kirjoitettu. Aamen.

And Alma went and began to declare the word of God unto the church which was established in the valley of Gideon, according to the revelation of the truth of the word which had been spoken by his fathers, and according to the spirit of prophecy which was in him, according to the testimony of Jesus Christ, the Son of God, who should come to redeem his people from their sins, and the holy order by which he was called. And thus it is written. Amen.

Alman sanat, jotka hän puhui Gideonin välle oman aikakirjansa mukaan.

Alma 7

- 1 Katso, rakkaat veljeni, koska minun on sallittu tulla teidän luoksenne, sen tähden yritän puhua teille omalla kielelläni, eli omalla suullani, koska tämä on ensimmäinen kerta, kun olen puhunut teille suuni sanoilla, sillä minä olen ollut täysin sidottuna tuomarinihoitoon ja minulla on ollut niin paljon tekemistä, etten voinut tulla teidän luoksenne.
- 2 Enkä minä olisi voinut tulla nyt tälläkään kertaa, ellei tuomarinihoito olisi annettu toiselle, jotta hän hallitsisi minun sijastani; ja Herra on suuressa armoossaan suonut minun tulla teidän luoksenne.
- 3 Ja katso, minä olen tullut suurin toivein ja haluten hartaasti, että saisin huomata teidän nöyrytyneen Jumalan edessä ja jatkuvasti anoneen hänen armoansa, että saisin huomata teidän olevan nuhteettomia hänen edessään, että saisin huomata, että te ette ole siinä kauheassa pulassa, jossa veljemme Sarahemlassa olivat.
- 4 Mutta siunattu olkoon Jumalan nimi, sillä hän on antanut minun tietää, niin, on antanut minun tavatoman suureksi ilokseni tietää, että he ovat jälleen vakaasti hänen vanhurskautensa tiellä.
- 5 Ja Jumalan Hengen mukaisesti, joka minussa on, minä luotan siihen, että saan iloita myös teistä; mutta en halua, että iloni teistä tulisi niin paljon ahdistuksen ja murheen kautta kuin minulla on ollut veljistäni Sarahemlassa; sillä katso, iloni heistä tulee vasta kärsittyäni paljon ahdistusta ja murhetta.
- 6 Mutta katso, minä luotan siihen, että te ette ole niin suuren epäuskon tilassa kuin veljenne olivat; minä luotan siihen, että te ette ole ylpistyneet sydämenne kopeudessa; niin, minä luotan siihen, että te ette ole kiinnittäneet sydäntänne rikkauksiin ja maailman turhuuksiin; niin, minä luotan siihen, että te ette palvo epäjumalia, vaan että te palvelette todellista ja elävää Jumalaa ja että te odotatte ikuisessa uskossa syntienne anteeksiantoa, joka on tuleva.

The words of Alma which he delivered to the people in Gideon, according to his own record.

Alma 7

Behold my beloved brethren, seeing that I have been permitted to come unto you, therefore I attempt to address you in my language; yea, by my own mouth, seeing that it is the first time that I have spoken unto you by the words of my mouth, I having been wholly confined to the judgment-seat, having had much business that I could not come unto you.

And even I could not have come now at this time were it not that the judgment-seat hath been given to another, to reign in my stead; and the Lord in much mercy hath granted that I should come unto you.

And behold, I have come having great hopes and much desire that I should find that ye had humbled yourselves before God, and that ye had continued in the supplicating of his grace, that I should find that ye were blameless before him, that I should find that ye were not in the awful dilemma that our brethren were in at Zarahemla.

But blessed be the name of God, that he hath given me to know, yea, hath given unto me the exceedingly great joy of knowing that they are established again in the way of his righteousness.

And I trust, according to the Spirit of God which is in me, that I shall also have joy over you; nevertheless I do not desire that my joy over you should come by the cause of so much afflictions and sorrow which I have had for the brethren at Zarahemla, for behold, my joy cometh over them after wading through much affliction and sorrow.

But behold, I trust that ye are not in a state of so much unbelief as were your brethren; I trust that ye are not lifted up in the pride of your hearts; yea, I trust that ye have not set your hearts upon riches and the vain things of the world; yea, I trust that you do not worship idols, but that ye do worship the true and the living God, and that ye look forward for the remission of your sins, with an everlasting faith, which is to come.

- 7 Sillä katso, minä sanon teille, että monenlaista on tuleva; ja katso, on yksi asia, joka on tärkeämpi kuin ne kaikki – sillä katso, se aika ei ole kaukana, jolloin Lunastaja elää ja tulee kansansa keskuuteen.
- 8 Katso, minä en sano, että hän tulee meidän keskuuteemme asuessaan kuolevaisessa majassansa, sillä katso, Henki ei ole sanonut minulle, että näin tapahtuisi. Nyt, mitä tähän tulee, en tiedä; mutta tämän verran tiedän, että Herralla Jumalalla on valta tehdä kaikki, mikä on hänen sanansa mukaista.
- 9 Mutta katso, Henki on sanonut minulle tämän verran sanoen: Huuda tälle kansalle sanoen: Tehkää parannus ja valmistakaa Herralle tietä ja vaeltakaa hänen polkujansa, jotka ovat suorita, sillä katso, taivaan valtakunta on käsillä, ja Jumalan Poika tulee maan päälle.
- 10 Ja katso, hän syntyy Jerusalemissa, joka on meidän esi-isiemme maa, Mariasta, joka on neitsyt, kaldisarvoinen ja valittu astia, jonka Pyhän Hengen voima peittää varjollaan ja joka tulee raskaaksi ja synnyttää pojan, aivan niin, Jumalan Pojan.
- 11 Ja hän kulkee kärsien kaikenlaisia kipuja ja ahdinkoja ja koetuksia, ja tämä, jotta toteutuisi sana, joka sanoo hänen ottavan päällensä kansansa kivut ja sairaudet.
- 12 Ja hän ottaa päällensä kuoleman päästääkseen kuoleman siteet, jotka sitovat hänen kansaansa; ja hän ottaa päällensä heidän heikkoutensa, jotta hänen sisimpänsä täytyisi armolla, lihan mukaisesti, jotta hän osaisi lihan mukaisesti auttaa kansaansa heikkouksien mukaisesti.
- 13 Nyt Henki tietää kaiken; kuitenkin Jumalan Poika kärsii lihan mukaisesti voidakseen ottaa päällensä kansansa synnit, voidakseen pyyhkiä pois sen rikkomukset vapautuksensa voiman mukaisesti; ja nyt, katso, tämä on se todistus, joka minussa on.

For behold, I say unto you there be many things to come; and behold, there is one thing which is of more importance than they all—for behold, the time is not far distant that the Redeemer liveth and cometh among his people.

Behold, I do not say that he will come among us at the time of his dwelling in his mortal tabernacle; for behold, the Spirit hath not said unto me that this should be the case. Now as to this thing I do not know; but this much I do know, that the Lord God hath power to do all things which are according to his word.

But behold, the Spirit hath said this much unto me, saying: Cry unto this people, saying—Repent ye, and prepare the way of the Lord, and walk in his paths, which are straight; for behold, the kingdom of heaven is at hand, and the Son of God cometh upon the face of the earth.

And behold, he shall be born of Mary, at Jerusalem which is the land of our forefathers, she being a virgin, a precious and chosen vessel, who shall be overshadowed and conceive by the power of the Holy Ghost, and bring forth a son, yea, even the Son of God.

And he shall go forth, suffering pains and afflictions and temptations of every kind; and this that the word might be fulfilled which saith he will take upon him the pains and the sicknesses of his people.

And he will take upon him death, that he may loose the bands of death which bind his people; and he will take upon him their infirmities, that his bowels may be filled with mercy, according to the flesh, that he may know according to the flesh how to succor his people according to their infirmities.

Now the Spirit knoweth all things; nevertheless the Son of God suffereth according to the flesh that he might take upon him the sins of his people, that he might blot out their transgressions according to the power of his deliverance; and now behold, this is the testimony which is in me.

- 14 Nyt minä sanon teille, että teidän on tehtävä parannus ja synnyttävä uudesti; sillä Henki sanoo, että ellette synny uudesti, ette voi periä taivaan valtakuntaa; tulkaa sen tähden ja ottakaa kaste parannukseen, jotta teidät pestäisiin synneistänne, jotta teillä olisi usko Jumalan Karitsaan, joka ottaa pois maailman synnit ja joka on voimallinen pelastamaan ja puhdistamaan kaikesta vääryydestä.
- 15 Niin, minä sanon teille: Tulkaa älkääkä pelätkö, ja hylätkää jokainen synti, joka helposti kietoutuu teihin ja joka sitoo teidät tuhoon; niin, tulkaa ja menkää osoittamaan Jumalalenne, että te olette halukkaita tekemään parannuksen synneistänne ja tehkää hänen kanssaan liitto, että pidätte hänen käskynsä; ja todistakaa se hänelle tänä päivänä menemällä kasteen vesiin.
- 16 Ja jokainen, joka tekee tämän ja pitää siitä lähtien Jumalan käskyt, hän on muistava, että minä sanon hänelle, niin, hän on muistava minun sanoneen hänelle: Hän on saava iankaikkisen elämän, sen Pyhän Hengen todistuksen mukaisesti, joka minussa todistaa.
- 17 Ja nyt, rakkaat veljeni, uskotteko nämä asiat? Katso, minä sanon teille: Kyllä, minä tiedän, että te uskotte ne; ja sen, että te uskotte ne, minä tiedän minussa olevan Hengen ilmoituksesta. Ja nyt, koska teidän uskonne siihen on vahva, nimittäin siihen, mitä minä olen puhunut, iloni on suuri.
- 18 Sillä niin kuin jo alussa sanoin teille toivoneeni suuresti, että te ette olisi samanlaisessa pulassa kuin veljenne, niin olen myös huomannut, että toiveeni ovat täyttyneet.
- 19 Sillä minä huomaan, että te olette vanhurskauden poluilla; minä huomaan, että te olette sillä polulla, joka johtaa Jumalan valtakuntaan; niin, minä huomaan, että te teette hänen polkunsuoriksi.
- 20 Minä huomaan, että teille on ilmaistu hänen sanansa todistuksella, ettei hän voi vaeltaa mutkaisia polkuja; eikä hän poikkeakaan siitä, mitä hän on sanonut; eikä hänessä ole häivettä kääntymisestä oikealta vasemmalle, eli siitä, mikä on oikein, siihen, mikä on väärin; sen tähden hänen kulkunsa on yhtä iankaikkista kiertokulkua.

Now I say unto you that ye must repent, and be born again; for the Spirit saith if ye are not born again ye cannot inherit the kingdom of heaven; therefore come and be baptized unto repentance, that ye may be washed from your sins, that ye may have faith on the Lamb of God, who taketh away the sins of the world, who is mighty to save and to cleanse from all unrighteousness.

Yea, I say unto you come and fear not, and lay aside every sin, which easily doth beset you, which doth bind you down to destruction, yea, come and go forth, and show unto your God that ye are willing to repent of your sins and enter into a covenant with him to keep his commandments, and witness it unto him this day by going into the waters of baptism.

And whosoever doeth this, and keepeth the commandments of God from thenceforth, the same will remember that I say unto him, yea, he will remember that I have said unto him, he shall have eternal life, according to the testimony of the Holy Spirit, which testifieth in me.

And now my beloved brethren, do you believe these things? Behold, I say unto you, yea, I know that ye believe them; and the way that I know that ye believe them is by the manifestation of the Spirit which is in me. And now because your faith is strong concerning that, yea, concerning the things which I have spoken, great is my joy.

For as I said unto you from the beginning, that I had much desire that ye were not in the state of dilemma like your brethren, even so I have found that my desires have been gratified.

For I perceive that ye are in the paths of righteousness; I perceive that ye are in the path which leads to the kingdom of God; yea, I perceive that ye are making his paths straight.

I perceive that it has been made known unto you, by the testimony of his word, that he cannot walk in crooked paths; neither doth he vary from that which he hath said; neither hath he a shadow of turning from the right to the left, or from that which is right to that which is wrong; therefore, his course is one eternal round.

- 21 Eikä hän asu epäpyhissä temppeleissä; eikä saastaisuutta eikä mitään epäpuhdasta voida ottaa vastaan Jumalan valtakuntaan; sen tähden minä sanon teille, että tulee aika, niin, ja se tulee viimeisenä päivänä, jolloin se, joka on saastainen, jää saastaisuuteensa.
- 22 Ja nyt, rakkaat veljeni, minä olen sanonut tämän teille voidakseni herättää teidät tiedostamaan velvollisuutenne Jumalaa kohtaan, jotta vaeltaisitte nuhteettomina hänen edessään, jotta vaeltaisitte Jumalan pyhän järjestyksen mukaisesti, jonka mukaisesti teidät on otettu vastaan.
- 23 Ja nyt minä tahdon teidän olevan nöyriä ja olevan myöntyviä ja lempeitä, sopuisia, täynnä kärsivällisyyttä ja pitkämielisyyttä, itsenne hillitseviä kaikessa, tarkkoja Jumalan käskyjen pitämisessä kaikkina aikoina; että pyytäisitte kaikkea, mitä ikinä tarvitsette, sekä hengellistä että ajallista, antaen aina kiitokset Jumalalle kaikesta, mitä ikinä saatte.
- 24 Ja katsokaa, että teillä on usko, toivo ja rakkaus, niin silloin teidän hyvät tekonne ovat aina runsaat.
- 25 Ja Herra siunatkoon teitä ja pitäköön vaatteenne tahrattomina, jotta teidät voitaisiin viimein saattaa istuutumaan sijallenne Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin ja maailman alusta asti olleiden pyhien profettojen kanssa, vaatteenne tahrattomina niin kuin heidän vaatteensa ovat tahrattomat, taivaan valtakunnassa, tarvitsematta enää lähteä pois.
- 26 Ja nyt, rakkaat veljeni, minä olen puhunut teille nämä sanat sen Hengen mukaisesti, joka minussa todistaa; ja minun sieluni riemuitsee tavattomasti sen suuren tarkkuuden ja varteen ottamisen tähden, jota olette osoittaneet sanalleni.
- 27 Ja nyt, Jumalan rauha olkoon teidän päällänne ja teidän talojenne ja maidenne päällä ja teidän katraidenne ja laumojenne päällä ja kaiken sen päällä, mitä te omistatte, naistenne ja lastenne päällä, teidän uskonne ja hyvien tekojenne mukaisesti tästä lähtien ja ikuisesti. Ja näin minä olen puhunut. Amen.

And he doth not dwell in unholy temples; neither can filthiness or anything which is unclean be received into the kingdom of God; therefore I say unto you the time shall come, yea, and it shall be at the last day, that he who is filthy shall remain in his filthiness.

And now my beloved brethren, I have said these things unto you that I might awaken you to a sense of your duty to God, that ye may walk blameless before him, that ye may walk after the holy order of God, after which ye have been received.

And now I would that ye should be humble, and be submissive and gentle; easy to be entreated; full of patience and long-suffering; being temperate in all things; being diligent in keeping the commandments of God at all times; asking for whatsoever things ye stand in need, both spiritual and temporal; always returning thanks unto God for whatsoever things ye do receive.

And see that ye have faith, hope, and charity, and then ye will always abound in good works.

And may the Lord bless you, and keep your garments spotless, that ye may at last be brought to sit down with Abraham, Isaac, and Jacob, and the holy prophets who have been ever since the world began, having your garments spotless even as their garments are spotless, in the kingdom of heaven to go no more out.

And now my beloved brethren, I have spoken these words unto you according to the Spirit which testifieth in me; and my soul doth exceedingly rejoice, because of the exceeding diligence and heed which ye have given unto my word.

And now, may the peace of God rest upon you, and upon your houses and lands, and upon your flocks and herds, and all that you possess, your women and your children, according to your faith and good works, from this time forth and forever. And thus I have spoken. Amen.

Alma 8

- 1 Ja nyt tapahtui, että Alma palasi Gideonin maasta opetettuaan Gideonin kansalle monia asioita, joita ei voida kirjoittaa, ja vakiinnutettuaan kirkon järjestyksen, kuten hän oli aikaisemmin tehnyt Sarahemlan maassa; niin, hän palasi omaan taloonsa Sarahemlaan lepäämään tekemästään työstä.
- 2 Ja näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden yhdeksäs vuosi.
- 3 Ja Nefin kansan tuomarien hallituskauden kymmenennen vuoden alussa tapahtui, että Alma lähti sieltä ja kulki Melekin maahan Sidonvirran länsipuolelle, länteen erämaan rajamaille.
- 4 Ja hän alkoi opettaa ihmisiä Melekin maassa Jumalan pyhän järjestyksen mukaisesti, jolla hänet oli kutsuttu; ja hän alkoi opettaa ihmisiä kautta koko Melekin maan.
- 5 Ja tapahtui, että hänen luoksensa tuli ihmisiä kaikkialta erämaan puoleiselta rajaseudulta. Ja heitä kastettiin kautta koko maan,
- 6 niin että kun hän oli päättänyt työnsä Melekissä, hän lähti sieltä ja kulki kolmen päivän matkan Melekin maan pohjoispuolelle; ja hän tuli kaupunkiin, jota kutsuttiin Ammonihaksi.
- 7 Nyt Nefin kansan tapana oli kutsua maitaan ja kaupunkiaan ja kyliään, niin, jopa pikkukyliäänkin, sen nimellä, joka oli ensimmäisenä ottanut ne haltuunsa; ja näin oli Ammonihan maan laita.
- 8 Ja tapahtui, että kun Alma oli tullut Ammonihan kaupunkiin, hän alkoi saarnata heille Jumalan sanaa.
- 9 Nyt Saatana oli saanut suuren vallan Ammonihan kaupungin asukkaiden sydämessä; sen tähden he eivät tahtoneet kuunnella Alman sanoja.
- 10 Kuitenkin Alma näki paljon vaivaa hengessä, painiskellen Jumalan kanssa voimallisessa rukouksessa, jotta hän vuodattaisi Henkensä kaupungissa olevien ihmisten päälle; jotta hän myös sallisi hänen kastaa heidät parannukseen.

Alma 8

And now it came to pass that Alma returned from the land of Gideon, after having taught the people of Gideon many things which cannot be written, having established the order of the church, according as he had before done in the land of Zarahemla, yea, he returned to his own house at Zarahemla to rest himself from the labors which he had performed.

And thus ended the ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And it came to pass in the commencement of the tenth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Alma departed from thence and took his journey over into the land of Melek, on the west of the river Sidon, on the west by the borders of the wilderness.

And he began to teach the people in the land of Melek according to the holy order of God, by which he had been called; and he began to teach the people throughout all the land of Melek.

And it came to pass that the people came to him throughout all the borders of the land which was by the wilderness side. And they were baptized throughout all the land;

So that when he had finished his work at Melek he departed thence, and traveled three days' journey on the north of the land of Melek; and he came to a city which was called Ammonihah.

Now it was the custom of the people of Nephi to call their lands, and their cities, and their villages, yea, even all their small villages, after the name of him who first possessed them; and thus it was with the land of Ammonihah.

And it came to pass that when Alma had come to the city of Ammonihah he began to preach the word of God unto them.

Now Satan had gotten great hold upon the hearts of the people of the city of Ammonihah; therefore they would not hearken unto the words of Alma.

Nevertheless Alma labored much in the spirit, wrestling with God in mighty prayer, that he would pour out his Spirit upon the people who were in the city; that he would also grant that he might baptize them unto repentance.

11 Mutta he paaduttivat sydämensä sanoen hänelle: Katso, me tiedämme, että sinä olet Alma; ja me tiedämme, että sinä olet sen kirkon ylipappi, jonka olet perustanut moniin paikkoihin maata perimätietosi mukaisesti; emmekä me ole sinun kirkkoasi emmekä usko sellaisiin mielettömiin perimätietoihin.

12 Ja nyt me tiedämme, että koska emme ole sinun kirkkoasi, me tiedämme, ettei sinulla ole meihin valtaa; ja sinä olet luovuttanut tuomarintuimen Nefihalle, sen tähden sinä et ole meidän ylituomarimme.

13 Nyt kun kansa oli sanonut tämän ja väittänyt kaikkia hänen sanojaan vastaan ja herjannut häntä ja sylkenyt hänen päälleen ja käskenyt karkottaa hänet heidän kaupungistaan, hän lähti sieltä ja kulki kohti kaupunkia, jota kutsuttiin Aaroniksi.

14 Ja tapahtui, että hänen ollessaan matkalla sinne murheen painamana, kärsien paljon ahdistusta ja sielun piinaa niiden ihmisten jumalattomuuden tähden, jotka olivat Ammonihan kaupungissa, tapahtui Alman näin ollessa murheen painamana, katso, että Herran enkeli ilmestyi hänelle sanoen:

15 Siunattu olet sinä, Alma; nosta sen tähden pääsi ja riemuitse, sillä sinulla on suuri syy riemuuta; sillä sinä olet ollut uskollinen Jumalan käskyjen pitämisesä siitä ajasta lähtien, kun sait ensimmäisen sanomasi häneltä. Katso, minä sen sinulle toin.

16 Ja katso, minut on lähetetty käskemään sinua palaamaan Ammonihan kaupunkiin ja saarnaamaan jälleen kaupungin väelle; niin, saarnaamaan heille. Niin, sano heille: Elleivät he tee parannusta, Herra Jumala hävittää heidät.

17 Sillä katso, tällä hetkellä he suunnittelevat hävittäävänsä sinun kansasi vapauden (sillä näin sanoo Herra), mikä on vastoin niitä säädöksiä ja tuomioita ja käskyjä, jotka hän on antanut kansalleen.

18 Nyt tapahtui, että kun Alma oli saanut sanomansa Herran enkeliltä, hän palasi joutuin Ammonihan maahan. Ja hän meni kaupunkiin toista tietä, eli sitä tietä, joka on Ammonihan kaupungin eteläpuolella.

Nevertheless, they hardened their hearts, saying unto him: Behold, we know that thou art Alma; and we know that thou art high priest over the church which thou hast established in many parts of the land, according to your tradition; and we are not of thy church, and we do not believe in such foolish traditions.

And now we know that because we are not of thy church we know that thou hast no power over us; and thou hast delivered up the judgment-seat unto Nephiah; therefore thou art not the chief judge over us.

Now when the people had said this, and withstood all his words, and reviled him, and spit upon him, and caused that he should be cast out of their city, he departed thence and took his journey towards the city which was called Aaron.

And it came to pass that while he was journeying thither, being weighed down with sorrow, wading through much tribulation and anguish of soul, because of the wickedness of the people who were in the city of Ammonihah, it came to pass while Alma was thus weighed down with sorrow, behold an angel of the Lord appeared unto him, saying:

Blessed art thou, Alma; therefore, lift up thy head and rejoice, for thou hast great cause to rejoice; for thou hast been faithful in keeping the commandments of God from the time which thou receivedst thy first message from him. Behold, I am he that delivered it unto you.

And behold, I am sent to command thee that thou return to the city of Ammonihah, and preach again unto the people of the city; yea, preach unto them. Yea, say unto them, except they repent the Lord God will destroy them.

For behold, they do study at this time that they may destroy the liberty of thy people, (for thus saith the Lord) which is contrary to the statutes, and judgments, and commandments which he has given unto his people.

Now it came to pass that after Alma had received his message from the angel of the Lord he returned speedily to the land of Ammonihah. And he entered the city by another way, yea, by the way which is on the south of the city of Ammonihah.

- 19 Ja kun hän meni kaupunkiin, hän oli nälissään, ja hän sanoi eräälle miehelle: Annatko nöyrälle Jumalan palvelijalle jotakin syötävää?
- 20 Ja mies sanoi hänelle: Minä olen nefiläinen, ja minä tiedän, että sinä olet pyhä Jumalan profeetta, sillä sinä olet se mies, josta enkeli sanoi näyssä: Ota vastaan. Tule sen tähden kanssani talooni, niin minä annan sinulle ruoastani; ja minä tiedän, että sinä olet oleva siunaukseksi minulle ja huoneelleni.
- 21 Ja tapahtui, että mies otti hänet taloonsa, ja miehen nimi oli Amulek; ja hän toi leipää ja lihaa ja pani Alman eteen.
- 22 Ja tapahtui, että Alma söi leipää ja tuli kylläiseksi; ja hän siunasi Amulekia ja hänen perhekuntaansa ja kiitti Jumalaa.
- 23 Ja kun hän oli syönyt ja tullut kylläiseksi, hän sanoi Amulekille: Minä olen Alma, ja olen Jumalan kirkon ylipappi kautta maan.
- 24 Ja katso, minut on kutsuttu saarnaamaan Jumalan sanaa koko tämän kansan keskuudessa ilmoituksen ja profetian hengen mukaisesti; ja minä olin tässä maassa, eivätkä he tahtoneet ottaa minua vastaan vaan karkottivat minut, ja minä aion kääntää selkäni tälle maalle iäksi.
- 25 Mutta katso, minun on käsketty palata takaisin profetoimaan tälle kansalle, niin, ja todistaa sitä vastaan sen pahoista teoista.
- 26 Ja nyt, Amulek, koska sinä olet ruokkinut minua ja ottanut minut luoksesi, sinä olet siunattu; sillä minä olin nälissäni, koska olin paastonnut monta päivää.
- 27 Ja Alma viipyi Amulekin luona monta päivää, ennen kuin hän alkoi saarnata kansalle.
- 28 Ja tapahtui, että kansa kävi entistä karkeammaksi pahoissa teoissaan.
- 29 Ja Almalle tuli sana, joka kuului: Mene, ja sano myös palvelijalleni Amulekille: Mene profetoimaan tälle kansalle sanoen: Tehkää parannus, sillä näin sanoo Herra: Ellette te tee parannusta, minä rankaisen tätä kansaa vihassani; niin, enkä minä käännä pois hehkuvaa vihaani.
- 30 Ja Alma meni, ja samoin Amulek, kansan keskuuteen julistamaan sille Jumalan sanoja; ja he olivat täynnä Pyhää Henkeä.

And as he entered the city he was an hungered, and he said to a man: Will ye give to an humble servant of God something to eat?

And the man said unto him: I am a Nephite, and I know that thou art a holy prophet of God, for thou art the man whom an angel said in a vision: Thou shalt receive. Therefore, go with me into my house and I will impart unto thee of my food; and I know that thou wilt be a blessing unto me and my house.

And it came to pass that the man received him into his house; and the man was called Amulek; and he brought forth bread and meat and set before Alma.

And it came to pass that Alma ate bread and was filled; and he blessed Amulek and his house, and he gave thanks unto God.

And after he had eaten and was filled he said unto Amulek: I am Alma, and am the high priest over the church of God throughout the land.

And behold, I have been called to preach the word of God among all this people, according to the spirit of revelation and prophecy; and I was in this land and they would not receive me, but they cast me out and I was about to set my back towards this land forever.

But behold, I have been commanded that I should turn again and prophesy unto this people, yea, and to testify against them concerning their iniquities.

And now, Amulek, because thou hast fed me and taken me in, thou art blessed; for I was an hungered, for I had fasted many days.

And Alma tarried many days with Amulek before he began to preach unto the people.

And it came to pass that the people did wax more gross in their iniquities.

And the word came to Alma, saying: Go; and also say unto my servant Amulek, go forth and prophesy unto this people, saying—Repent ye, for thus saith the Lord, except ye repent I will visit this people in mine anger; yea, and I will not turn my fierce anger away.

And Alma went forth, and also Amulek, among the people, to declare the words of God unto them; and they were filled with the Holy Ghost.

31 Ja heille oli annettu sellainen voima, ettei heitä voitu sulkea vankityrmiin, eikä kenenkään ollut mahdollista surmata heitä; kuitenkin he eivät käyttäneet voimaansa, ennen kuin heidät oli sidottu siteisiin ja heitetty vankilaan. Nyt, tämä tapahtui, jotta Herra voisi osoittaa voimansa heissä.

32 Ja tapahtui, että he menivät ja alkoivat saarnata ja profetoida kansalle sen hengen ja voiman mukaisesti, jonka Herra oli heille antanut.

And they had power given unto them, insomuch that they could not be confined in dungeons; neither was it possible that any man could slay them; nevertheless they did not exercise their power until they were bound in bands and cast into prison. Now, this was done that the Lord might show forth his power in them.

And it came to pass that they went forth and began to preach and to prophesy unto the people, according to the spirit and power which the Lord had given them.

Alman sanat ja myös Amulekin sanat, jotka julistettiin kansalle, joka oli Ammoniban maassa. Ja heidät myös beitetään vankilaan, ja he vapautuvat Jumalan ihmeellisellä voimalla, joka oli heissä, Alman aikakirjan mukaan.

Alma 9

- 1 Ja jälleen, kun Jumala oli käskenyt minua, Almaa, lähtemään Amulekin kanssa saarnaamaan jälleen tälle kansalle eli ihmisille, jotka olivat Ammonihan kaupungissa, tapahtui, kun aloin saarnata heille, että he alkoivat kiistellä kanssani sanoen:
 - 2 Kuka sinä olet? Luuletko sinä, että me uskomme yhden miehen todistusta, vaikka hän saarnaisi meille, että maa katoaa?
 - 3 Nyt he eivät ymmärtäneet sanoja, joita he puhuivat, sillä he eivät tienneet, että maa katoaisi.
 - 4 Ja he sanoivat myös: Me emme usko sanoihisi, vaikka profetoisit, että tämä suuri kaupunki hävitetään yhdessä päivässä.
 - 5 Nyt he eivät tienneet, että Jumala voi tehdä niin ihmeellisiä tekoja, sillä he olivat kovasydämistä ja uppiniskaista kansaa.
 - 6 Ja he sanoivat: Kuka on Jumala, joka ei valtuuta enempää kuin yhden miehen tämän kansan keskuuteen julistamaan sille totuutta sellaisista suurista ja ihmeellisistä asioista?
 - 7 Ja he astuivat esiin käydäkseen minuun käsiksi; mutta katso, he eivät tehneet sitä. Ja minä seisoin rohkeana julistaen heille, niin, minä todistin heille rohkeasti sanoen:
 - 8 Katso, oi te jumalaton ja kieroutunut sukupolvi, kuinka olette voineet unohtaa isienne perimätiedon, niin, kuinka pian olettekaan unohtaneet Jumalan käskyt.
 - 9 Ettekö muista, että Jumalan käsi toi isämme Lehin pois Jerusalemistä? Ettekö muista, että hän johdatti heidät kaikki erämaan halki?

The words of Alma, and also the words of Amulek, which were declared unto the people who were in the land of Ammonibab. And also they are cast into prison, and delivered by the miraculous power of God which was in them, according to the record of Alma.

Alma 9

And again, I, Alma, having been commanded of God that I should take Amulek and go forth and preach again unto this people, or the people who were in the city of Ammonihah, it came to pass as I began to preach unto them, they began to contend with me, saying:

Who art thou? Suppose ye that we shall believe the testimony of one man, although he should preach unto us that the earth should pass away?

Now they understood not the words which they spake; for they knew not that the earth should pass away.

And they said also: We will not believe thy words if thou shouldst prophesy that this great city should be destroyed in one day.

Now they knew not that God could do such marvelous works, for they were a hard-hearted and a stiffnecked people.

And they said: Who is God, that sendeth no more authority than one man among this people, to declare unto them the truth of such great and marvelous things?

And they stood forth to lay their hands on me; but behold, they did not. And I stood with boldness to declare unto them, yea, I did boldly testify unto them, saying:

Behold, O ye wicked and perverse generation, how have ye forgotten the tradition of your fathers; yea, how soon ye have forgotten the commandments of God.

Do ye not remember that our father, Lehi, was brought out of Jerusalem by the hand of God? Do ye not remember that they were all led by him through the wilderness?

- 10 Ja oletteko unohtaneet näin pian, kuinka monta kertaa hän pelasti meidän isämme heidän vihollistensa käsistä ja varjeli heidät tuholta, tosiaankin, omien veljiensä käsissä?
- 11 Niin, ja ilman hänen verratonta voimaansa ja armoaan ja pitkämielisyyttään meitä kohtaan meidät olisi väistämättä hävitetty maan päältä paljon ennen tätä aikakautta, ja meidät olisi kenties jätetty loputtoman kurjuuden ja onnettomuuden tilaan.
- 12 Katso, nyt minä sanon teille, että hän käskee teitä tekemään parannuksen; ja ellette tee parannusta, ette voi mitenkään periä Jumalan valtakuntaa. Mutta katso, ei tässä kaikki – hän on käskenyt teitä tekemään parannuksen, tai hän hävittää teidät kokonaan maan päältä; niin, hän rankaisee teitä vihassaan, eikä hän hehkuvassa vihassaan käänny pois.
- 13 Katso, ettekö muista sanoja, jotka hän puhui Lehille, sanoen näin: Mikäli te pidätte minun käskyäni, te menestytte maassa? Ja vielä on sanottu näin: Mikäli te ette pidä minun käskyjäni, teidät erotetaan pois Herran luota.
- 14 Nyt minä tahdon teidän muistavan, että mikäli lamanilaiset eivät ole pitäneet Jumalan käskyjä, heidät on erotettu pois Herran luota. Nyt me näemme, että Herran sana on käynyt toteen tässä asiassa ja lamanilaiset on erotettu pois hänen luotaan, siitä asti kun heidän rikkomuksensa maassa alkoivat.
- 15 Kuitenkin minä sanon teille, että heidän osansa on tuomiopäivänä siedettävämpi kuin teidän, jos te pyysitte synneissänne, niin, ja vieläpä siedettävämpi heille tässä elämässä kuin teille, ellette tee parannusta.
- 16 Sillä on monia lupauksia, jotka on ulotettu koskemaan lamanilaisia; sillä heidän isiensä perimätiedot saivat aikaan sen, että he jäivät tietämättömyyden tilaan; sen tähden Herra on oleva heille armollinen ja pidentävä heidän olemassaolonsa maassa.
- 17 Ja jonakin aikakautena heidät johdatetaan uskomaan hänen sanaansa ja tietämään isiensä perimätietojen vääryys; ja monet heistä pelastuvat, sillä Herra on armollinen kaikille, jotka huutavat avuksi hänen nimeänsä.

And have ye forgotten so soon how many times he delivered our fathers out of the hands of their enemies, and preserved them from being destroyed, even by the hands of their own brethren?

Yea, and if it had not been for his matchless power, and his mercy, and his long-suffering towards us, we should unavoidably have been cut off from the face of the earth long before this period of time, and perhaps been consigned to a state of endless misery and woe.

Behold, now I say unto you that he commandeth you to repent; and except ye repent, ye can in nowise inherit the kingdom of God. But behold, this is not all—he has commanded you to repent, or he will utterly destroy you from off the face of the earth; yea, he will visit you in his anger, and in his fierce anger he will not turn away.

Behold, do ye not remember the words which he spake unto Lehi, saying that: Inasmuch as ye shall keep my commandments, ye shall prosper in the land? And again it is said that: Inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall be cut off from the presence of the Lord.

Now I would that ye should remember, that inasmuch as the Lamanites have not kept the commandments of God, they have been cut off from the presence of the Lord. Now we see that the word of the Lord has been verified in this thing, and the Lamanites have been cut off from his presence, from the beginning of their transgressions in the land.

Nevertheless I say unto you, that it shall be more tolerable for them in the day of judgment than for you, if ye remain in your sins, yea, and even more tolerable for them in this life than for you, except ye repent.

For there are many promises which are extended to the Lamanites; for it is because of the traditions of their fathers that caused them to remain in their state of ignorance; therefore the Lord will be merciful unto them and prolong their existence in the land.

And at some period of time they will be brought to believe in his word, and to know of the incorrectness of the traditions of their fathers; and many of them will be saved, for the Lord will be merciful unto all who call on his name.

18 Mutta katso, minä sanon teille, että jos te edelleenkin pysytte jumalattomuudessanne, niin teidän elin-aikaanne ei pidennetä maassa, sillä lamanilaiset lähetetään teidän kimppuunne; ja ellette tee parannusta, he tulevat aikana, jota ette tiedä, ja teitä rangaistaan täydellisellä hävityksellä; ja se tapahtuu Herran hehkuvan vihan mukaisesti.

19 Sillä hän ei salli teidän elävän pahoissa teoissanne tuhoten hänen kansaansa. Minä sanon teille: Ei, mieluummin hän sallisi sen, että lamanilaiset hävit-täisivät kaiken hänen kansansa, jota kutsutaan Nefin kansaksi, jos olisi mahdollista, että se voisi langeta synteihin ja rikkomuksiin, kun Herra sen Jumala on antanut sille niin paljon valoa ja niin paljon tietoa,

20 niin, kun se on ollut niin Herran suuresti suosima kansa, eli kun se on ollut suuremmassa suosiossa kuin mikään muu kansakunta, suku, kieli tai kansa; kun se on saanut tietoonsa halunsa ja uskonsa ja rukouksensa mukaisesti kaiken siitä, mikä on ollut ja mikä on ja mikä on tuleva;

21 kun sille on lähetetty Jumalan Henki; kun se on puhunut enkelien kanssa ja kun Herran ääni on puhunut sille ja se on saanut profetian hengen ja ilmoituksen hengen sekä monia lahjoja – kielillä puhumisen lahjan ja saarnaamisen lahjan ja Pyhän Hengen lahjan ja kääntämisen lahjan –

22 niin, ja kun Jumala on vapauttanut sen Jerusalemin maasta Herran kädellä; kun se on pelastunut nälänhädältä ja sairaudelta ja kaikenlaisilta erilaatuisilta taudeilta ja kun se on vahvistunut taistelussa, niin ettei sitä voitaisi tuhota; kun se on tuotu pois orjuudesta kerran toisensa jälkeen ja kun sitä on suojeltu ja varjeltu tähän asti, ja se on menestynyt, kunnes se on joka tavalla rikas –

23 ja nyt, katso, minä sanon teille, että jos tämä kansa, joka on saanut niin monia siunauksia Herran kädestä, rikkoo sitä valoa ja tietoa vastaan, joka sillä on, minä sanon teille, että jos näin tapahtuu, että jos se lankeaa rikkomukseen, lamanilaisten osa olisi paljon siedettävämpi kuin sen.

But behold, I say unto you that if ye persist in your wickedness that your days shall not be prolonged in the land, for the Lamanites shall be sent upon you; and if ye repent not they shall come in a time when you know not, and ye shall be visited with utter destruction; and it shall be according to the fierce anger of the Lord.

For he will not suffer you that ye shall live in your iniquities, to destroy his people. I say unto you, Nay; he would rather suffer that the Lamanites might destroy all his people who are called the people of Nephi, if it were possible that they could fall into sins and transgressions, after having had so much light and so much knowledge given unto them of the Lord their God;

Yea, after having been such a highly favored people of the Lord; yea, after having been favored above every other nation, kindred, tongue, or people; after having had all things made known unto them, according to their desires, and their faith, and prayers, of that which has been, and which is, and which is to come;

Having been visited by the Spirit of God; having conversed with angels, and having been spoken unto by the voice of the Lord; and having the spirit of prophecy, and the spirit of revelation, and also many gifts, the gift of speaking with tongues, and the gift of preaching, and the gift of the Holy Ghost, and the gift of translation;

Yea, and after having been delivered of God out of the land of Jerusalem, by the hand of the Lord; having been saved from famine, and from sickness, and all manner of diseases of every kind; and they having waxed strong in battle, that they might not be destroyed; having been brought out of bondage time after time, and having been kept and preserved until now; and they have been prospered until they are rich in all manner of things—

And now behold I say unto you, that if this people, who have received so many blessings from the hand of the Lord, should transgress contrary to the light and knowledge which they do have, I say unto you that if this be the case, that if they should fall into transgression, it would be far more tolerable for the Lamanites than for them.

24 Sillä katso, Herran lupaukset ulottuvat koske-
maan lamanilaisia mutta eivät teitä, jos te rikotte; sil-
lä eikö Herra ole selvästi luvannut ja lujasti säätänyt,
että jos te kapinoitte häntä vastaan, niin teidät hävi-
tetään kokonaan maan päältä?

25 Ja nyt, tästä syystä, jotta teitä ei hävitettäisi, Herra
on lähettänyt enkelinsä käymään monien kansaansa
kuuluvien luona julistamassa heille, että heidän on
mentävä ja huudettava voimallisesti tälle kansalle,
sanoen: Tehkää parannus, sillä taivaan valtakunta on
käsillä;

26 eikä ole monta päivää siihen, kun Jumalan Poika
tulee kirkkaudessaan, ja hänen kirkkautensa on ole-
va Isän Ainosyntyisen kirkkaus, hänen, joka on
täynnä armoa, oikeutta ja totuutta, täynnä kärsivälli-
syyttä, laupeutta ja pitkämielisyyttä, nopea kuule-
maan kansansa huudot ja vastaamaan sen rukouk-
siin.

27 Ja katso, hän tulee lunastamaan ne, jotka kaste-
taan parannukseen, uskon kautta hänen nimeensä.

28 Valmistakaa sen tähden Herralle tietä, sillä aika on
käsillä, jolloin kaikki ihmiset korjaavat palkan teois-
tansa sen mukaisesti, mitä he ovat olleet – jos he ovat
olleet vanhurskaita, he korjaavat sielunsa pelastuk-
sen, Jeesuksen Kristuksen voiman ja vapautuksen
mukaisesti; ja jos he ovat olleet pahoja, he korjaavat
sielunsa tuomion, Perkeleen voiman ja orjuuttami-
sen mukaisesti.

29 Nyt, katso, tämä on enkelin ääni, joka huutaa kan-
salle.

30 Ja nyt, rakkaat veljeni, sillä te olette minun veljiäni
ja teidän tulisi olla rakkaita, ja teidän tulisi tuoda jul-
ki tekoja, joissa parannus näkyy, koska teidän sydä-
menne on perin paatunut Jumalan sanaa vastaan ja
koska te olette kadotettu ja langennut kansa.

31 Nyt tapahtui, että kun minä, Alma, olin puhunut
nämä sanat, katso, kansa oli vihoissaan minulle, kos-
ka minä olin sanonut sille, että se oli kovasydäminen
ja uppiniskainen kansa.

For behold, the promises of the Lord are extended
to the Lamanites, but they are not unto you if ye
transgress; for has not the Lord expressly promised
and firmly decreed, that if ye will rebel against him
that ye shall utterly be destroyed from off the face of
the earth?

And now for this cause, that ye may not be de-
stroyed, the Lord has sent his angel to visit many of
his people, declaring unto them that they must go
forth and cry mightily unto this people, saying:
Repent ye, for the kingdom of heaven is nigh at
hand;

And not many days hence the Son of God shall
come in his glory; and his glory shall be the glory of
the Only Begotten of the Father, full of grace, equity,
and truth, full of patience, mercy, and long-
suffering, quick to hear the cries of his people and to
answer their prayers.

And behold, he cometh to redeem those who will
be baptized unto repentance, through faith on his
name.

Therefore, prepare ye the way of the Lord, for the
time is at hand that all men shall reap a reward of
their works, according to that which they have
been—if they have been righteous they shall reap the
salvation of their souls, according to the power and
deliverance of Jesus Christ; and if they have been
evil they shall reap the damnation of their souls, ac-
cording to the power and captivity of the devil.

Now behold, this is the voice of the angel, crying
unto the people.

And now, my beloved brethren, for ye are my
brethren, and ye ought to be beloved, and ye ought to
bring forth works which are meet for repentance,
seeing that your hearts have been grossly hardened
against the word of God, and seeing that ye are a lost
and a fallen people.

Now it came to pass that when I, Alma, had spo-
ken these words, behold, the people were wroth with
me because I said unto them that they were a hard-
hearted and a stiffnecked people.

- 32 Ja myös, koska minä olin sanonut sille, että se oli kadotettu ja langennut kansa, se oli minulle vihoissaan ja yritti käydä minuun käsiksi voidakseen heittää minut vankilaan.
- 33 Mutta tapahtui, että Herra ei sallinut sen sillä kertaa ottaa minua kiinni ja heittää minua vankilaan.
- 34 Ja tapahtui, että Amulek meni ja astui esiin ja alkoi myös saarnata sille. Ja nyt kaikkia Amulekin sanoja ei ole kirjoitettu, mutta osa hänen sanoistaan on kirjoitettu tähän kirjaan.

And also because I said unto them that they were a lost and a fallen people they were angry with me, and sought to lay their hands upon me, that they might cast me into prison.

But it came to pass that the Lord did not suffer them that they should take me at that time and cast me into prison.

And it came to pass that Amulek went and stood forth, and began to preach unto them also. And now the words of Amulek are not all written, nevertheless a part of his words are written in this book.

Alma 10

- 1 Nyt nämä ovat sanat, jotka Amulek saarnasi ihmisille, jotka olivat Ammonihah maassa, sanoen:
- 2 Minä olen Amulek; minä olen Aminadin jälkeläisen Ismaelin pojan Giddonan poika; ja tämä oli se sama Aminadi, joka käänsi kirjoituksen, joka oli temppelin seinällä ja jonka Jumalan sormi oli kirjoittanut.
- 3 Ja Aminadi oli Jerusalemin maasta tulleen Lehin pojan Nefin jälkeläinen, joka Lehi oli sen Joosefin, jonka hänen veljiensä kädet myivät Egyptiin, pojan Manassen jälkeläinen.
- 4 Ja katso, minä olen myös mies, jonka maine ei ole vähäinen kaikkien niiden keskuudessa, jotka minut tuntevat; niin, ja katso, minulla on monia sukulaisia ja ystäviä, ja olen myös hankkinut paljon rikkauksia ahkerilla käsilläni.
- 5 Kuitenkaan minä kaikesta tästä huolimatta en ole koskaan tiennyt paljon Herran teistä ja hänen salaisuuksistaan ja ihmeellisestä voimastaan. Sanoin, etten ollut koskaan tiennyt paljon näistä asioista, mutta katso, minä erehdyn, sillä minä olen nähnyt paljon hänen salaisuuksistaan ja hänen ihmeellisestä voimastaan, aivan niin, tämän kansan hengissä säilymisessä.
- 6 Kuitenkin minä paadutin sydämeni, sillä minua kutsuttiin monta kertaa, enkä tahtonut kuulla; minä siis tiesin näistä asioista, vaikka en tahtonut tietää; sen tähden minä jatkoin kapinoimista Jumalaa vastaan sydämeni jumalattomuudessa aina tämän seitsemännen kuukauden neljänteen päivään asti, mikä on tuomarien hallituskauden kymmenentenä vuonna.
- 7 Ollessani matkalla katsomaan erästä hyvin läheistä sukulaista, katso, Herran enkeli ilmestyi minulle ja sanoi: Amulek, palaa omaan taloosi, sillä sinun on ruokittava Herran profeettaa, eli pyhää miestä, joka on valittu Jumalan mies, sillä hän on paastonnut monta päivää tämän kansan syntien tähden, ja hän on nälissään, ja sinun on otettava hänet vastaan taloosi ja ruokittava häntä, ja hän on siunaava sinua ja sinun huonettasi, ja Herran siunaus on oleva sinun ja huoneesi päällä.

Alma 10

Now these are the words which Amulek preached unto the people who were in the land of Ammonihah, saying:

I am Amulek; I am the son of Giddonah, who was the son of Ishmael, who was a descendant of Aminadi; and it was that same Aminadi who interpreted the writing which was upon the wall of the temple, which was written by the finger of God.

And Aminadi was a descendant of Nephi, who was the son of Lehi, who came out of the land of Jerusalem, who was a descendant of Manasseh, who was the son of Joseph who was sold into Egypt by the hands of his brethren.

And behold, I am also a man of no small reputation among all those who know me; yea, and behold, I have many kindreds and friends, and I have also acquired much riches by the hand of my industry.

Nevertheless, after all this, I never have known much of the ways of the Lord, and his mysteries and marvelous power. I said I never had known much of these things; but behold, I mistake, for I have seen much of his mysteries and his marvelous power; yea, even in the preservation of the lives of this people.

Nevertheless, I did harden my heart, for I was called many times and I would not hear; therefore I knew concerning these things, yet I would not know; therefore I went on rebelling against God, in the wickedness of my heart, even until the fourth day of this seventh month, which is in the tenth year of the reign of the judges.

As I was journeying to see a very near kindred, behold an angel of the Lord appeared unto me and said: Amulek, return to thine own house, for thou shalt feed a prophet of the Lord; yea, a holy man, who is a chosen man of God; for he has fasted many days because of the sins of this people, and he is an hungered, and thou shalt receive him into thy house and feed him, and he shall bless thee and thy house; and the blessing of the Lord shall rest upon thee and thy house.

- 8 Ja tapahtui, että minä tottelin enkelin ääntä ja käännyin takaisin taloani kohti. Ja ollessani menossa sinne tapasin sen miehen, josta enkeli oli sanonut minulle: Ota hänet vastaan taloosi – ja katso, se oli tämä sama mies, joka on puhunut teille siitä, mikä on Jumalan.
- 9 Ja enkeli sanoi minulle, että hän on pyhä mies; sen vuoksi minä tiedän, että hän on pyhä mies, koska sen sanoi Jumalan enkeli.
- 10 Ja vielä minä tiedän, että ne asiat, joista hän on todistanut, ovat totta, sillä katso, minä sanon teille, että niin totta kuin Herra elää, niin hän on lähettänyt enkelinsä ilmoittamaan nämä asiat minulle; ja tämän hän on tehnyt sillä aikaa, kun tämä Alma on asunut talossani.
- 11 Sillä katso, hän on siunannut minun huonettani, hän on siunannut minua ja naisiani ja lapsiani ja isääni ja omaisiani, aivan niin, kaikkia minun sukulaisiani hän on siunannut, ja Herran siunaus on ollut päällämme hänen puhumiensa sanojen mukaisesti.
- 12 Ja nyt, kun Amulek oli puhunut nämä sanat, kansa alkoi olla ihmeissään nähdessään, että oli enemmän kuin yksi todistaja todistamassa niistä asioista, joista heitä syytettiin, ja myös tulevista asioista, sen profetian hengen mukaisesti, joka heissä oli.
- 13 Mutta heidän joukossaan oli muutamia, jotka aiכויו kuulustella heitä saadakseen heidät viekkailta juonillaan kiinni heidän sanoistaan, löytääkseen todisteita heitä vastaan, jotta he voisivat luovuttaa heidät tuomareilleen tuomittaviksi lain mukaisesti ja jotta heidät voitaisiin surmata tai heittää vankilaan sen rikoksen mukaisesti, jonka he saisivat näyttämään heidän tekemältään tai josta he voisivat todistaa heitä vastaan.
- 14 Nyt ne miehet yrittivät hävittää heidät, ja he olivat lainopettajia, jotka kansa oli palkannut tai nimittänyt toimeenpanemaan lakia oikeudenkäyntiensä aikana eli kansan rikosoikeudenkäynneissä tuomarien edessä.
- 15 Nyt nämä lainopettajat olivat oppineet kansan kaikki juonet ja viekkauden, ja tämä teki heistä taitavia ammatissaan.

And it came to pass that I obeyed the voice of the angel, and returned towards my house. And as I was going thither I found the man whom the angel said unto me: Thou shalt receive into thy house—and behold it was this same man who has been speaking unto you concerning the things of God.

And the angel said unto me he is a holy man; wherefore I know he is a holy man because it was said by an angel of God.

And again, I know that the things whereof he hath testified are true; for behold I say unto you, that as the Lord liveth, even so has he sent his angel to make these things manifest unto me; and this he has done while this Alma hath dwelt at my house.

For behold, he hath blessed mine house, he hath blessed me, and my women, and my children, and my father and my kinsfolk; yea, even all my kindred hath he blessed, and the blessing of the Lord hath rested upon us according to the words which he spake.

And now, when Amulek had spoken these words the people began to be astonished, seeing there was more than one witness who testified of the things whereof they were accused, and also of the things which were to come, according to the spirit of prophecy which was in them.

Nevertheless, there were some among them who thought to question them, that by their cunning devices they might catch them in their words, that they might find witness against them, that they might deliver them to their judges that they might be judged according to the law, and that they might be slain or cast into prison, according to the crime which they could make appear or witness against them.

Now it was those men who sought to destroy them, who were lawyers, who were hired or appointed by the people to administer the law at their times of trials, or at the trials of the crimes of the people before the judges.

Now these lawyers were learned in all the arts and cunning of the people; and this was to enable them that they might be skilful in their profession.

- 16 Ja tapahtui, että he alkoivat kuulustella Amulekia saadakseen hänet siten puhumaan ristiin eli vastoin itse puhumiaan sanoja.
- 17 Nyt he eivät tienneet, että Amulek saattoi tietää heidän aikeistaan. Mutta tapahtui heidän alkaessaan kuulustella häntä, että hän tiesi heidän ajatuksensa ja sanoi heille: Oi teitä, jumalaton ja kieroutunut sukupolvi, te lainopettajat ja tekopyhät, sillä te laskette Perkeleen perustuksia; sillä te asetatte ansoja ja pyydiksiä saadaksenne kiinni Jumalan pyhät.
- 18 Te laaditte suunnitelmia vääristelläksenne vanhurskaiden tiet ja vetääksenne Jumalan vihan pääl- lenne, jopa tämän kansan täydelliseksi tuhoksi.
- 19 Niin, syystä sanoi Moosia, joka oli viimeinen kuninkaamme, kun hän aikoi luopua kuninkuudesta eikä hänellä ollut ketään, kenelle sen antaa, joten hän määräsi, että tätä kansaa tulee hallita sen omilla äänillä – niin, syystä hän sanoi, että jos tulisi aika, jolloin tämä kansa äänellään valitsisi pahuuden, eli jos tulisi aika, jolloin tämä kansa lankeaisi rikko- mukseen, se olisi kypsä tuhoon.
- 20 Ja nyt minä sanon teille, että syystä Herra tuomit- see teidän pahat tekonne; syystä hän huutaa tälle kansalle enkeliensä äänellä: Tehkää te parannus, tehkää parannus, sillä taivaan valtakunta on käsillä.
- 21 Niin, syystä hän huutaa enkeliensä äänellä: Minä tulen alas kansani keskuuteen oikeus ja oikeuden- mukaisuus käsissäni.
- 22 Niin, ja minä sanon teille, että ilman niiden van- hurskaiden rukouksia, joita nyt on maassa, teitä ran- gaistaisiin jo nyt täydellisellä tuholla, ei kuitenkaan vedenpaisumuksella, kuten ihmisiä Nooan aikana, vaan nälänhädällä ja ruttotaudilla ja miekalla.
- 23 Mutta vanhurskaiden rukousten tähden te säästyt- te; nyt sen tähden, jos te karkotatte vanhurskaat kes- kuudestanne, Herra ei estä kättään vaan käy hehku- vassa vihassaan teitä vastaan; silloin teitä lyödään nä- länhädällä ja ruttotaudilla ja miekalla, ja aika on pian käsillä, ellette tee parannusta.

And it came to pass that they began to question Amulek, that thereby they might make him cross his words, or contradict the words which he should speak.

Now they knew not that Amulek could know of their designs. But it came to pass as they began to question him, he perceived their thoughts, and he said unto them: O ye wicked and perverse genera- tion, ye lawyers and hypocrites, for ye are laying the foundations of the devil; for ye are laying traps and snares to catch the holy ones of God.

Ye are laying plans to pervert the ways of the right- eous, and to bring down the wrath of God upon your heads, even to the utter destruction of this people.

Yea, well did Mosiah say, who was our last king, when he was about to deliver up the kingdom, hav- ing no one to confer it upon, causing that this people should be governed by their own voices—yea, well did he say that if the time should come that the voice of this people should choose iniquity, that is, if the time should come that this people should fall into transgression, they would be ripe for destruction.

And now I say unto you that well doth the Lord judge of your iniquities; well doth he cry unto this people, by the voice of his angels: Repent ye, repent, for the kingdom of heaven is at hand.

Yea, well doth he cry, by the voice of his angels that: I will come down among my people, with eq- uity and justice in my hands.

Yea, and I say unto you that if it were not for the prayers of the righteous, who are now in the land, that ye would even now be visited with utter destruc- tion; yet it would not be by flood, as were the people in the days of Noah, but it would be by famine, and by pestilence, and the sword.

But it is by the prayers of the righteous that ye are spared; now therefore, if ye will cast out the right- eous from among you then will not the Lord stay his hand; but in his fierce anger he will come out against you; then ye shall be smitten by famine, and by pesti- lence, and by the sword; and the time is soon at hand except ye repent.

24 Ja nyt tapahtui, että ihmiset vihastuivat vielä enemmän Amulekille, ja he huusivat sanoen: Tämä mies herjaa meidän lakejamme, jotka ovat oikeudenmukaisia, ja meidän viisaita lainopettajiamme, jotka olemme valinneet.

25 Mutta Amulek ojensi kätensä ja huusi vielä voimallisemmin heille sanoen: Oi teitä, jumalaton ja kieroutunut sukupolvi, miksi Saatana on saanut niin suuren vallan teidän sydämässänne? Miksi antaudutte hänelle, niin että hän saa teidät valtaansa sokais-takseen silmänne, niin että ette ymmärrä sanoja, jotka puhutaan niiden totuuden mukaisesti?

26 Sillä katso, olenko minä todistanut teidän lakianne vastaan? Te ette ymmärrä; te sanotte, että minä olen puhunut teidän lakianne vastaan, mutta minä en ole, vaan olen puhunut lakinne puolesta, teidän tuomioksenne.

27 Ja nyt, katso, minä sanon teille, että tämän kansan tuhon perustus alkaa olla laskettu teidän lainopettajienne ja tuomarienne vääryydellä.

28 Ja nyt tapahtui, että kun Amulek oli puhunut nämä sanat, kansa huusi häntä vastaan sanoen: Nyt me tiedämme, että tämä mies on Perkeleen lapsi, sillä hän on valehdellut meille; sillä hän on puhunut meidän lakiamme vastaan. Ja nyt hän sanoo, ettei hän ole puhunut sitä vastaan.

29 Ja vielä hän on herjannut meidän lainopettajiamme ja tuomareitamme.

30 Ja tapahtui, että lainopettajat panivat sen sydämeensä pitääkseen nämä asiat mielessä häntä vastaan.

31 Ja heidän joukossaan oli eräs, jonka nimi oli Seesrom. Nyt hän oli ensimmäisenä syyttämässä Amulekia ja Almaa, koska hän oli etevimpiä heidän joukostaan ja hänellä oli paljon liiketoimia kansan keskuudessa.

32 Nyt näiden lainopettajien tarkoituksena oli voiton saanti; ja he saivat voittoa työnsä mukaisesti.

And now it came to pass that the people were more angry with Amulek, and they cried out, saying: This man doth revile against our laws which are just, and our wise lawyers whom we have selected.

But Amulek stretched forth his hand, and cried the mightier unto them, saying: O ye wicked and perverse generation, why hath Satan got such great hold upon your hearts? Why will ye yield yourselves unto him that he may have power over you, to blind your eyes, that ye will not understand the words which are spoken, according to their truth?

For behold, have I testified against your law? Ye do not understand; ye say that I have spoken against your law; but I have not, but I have spoken in favor of your law, to your condemnation.

And now behold, I say unto you, that the foundation of the destruction of this people is beginning to be laid by the unrighteousness of your lawyers and your judges.

And now it came to pass that when Amulek had spoken these words the people cried out against him, saying: Now we know that this man is a child of the devil, for he hath lied unto us; for he hath spoken against our law. And now he says that he has not spoken against it.

And again, he has reviled against our lawyers, and our judges.

And it came to pass that the lawyers put it into their hearts that they should remember these things against him.

And there was one among them whose name was Zeezrom. Now he was the foremost to accuse Amulek and Alma, he being one of the most expert among them, having much business to do among the people.

Now the object of these lawyers was to get gain; and they got gain according to their employ.

Alma 11

- 1 Nyt Moosian laissa oli, että jokaisen, joka oli lain tuomari – eli niiden, jotka oli nimitetty tuomareiksi – tuli saada palkkaa sen ajan mukaisesti, jonka he tekivät työtä tuomitessaan niitä, jotka tuotiin heidän eteensä tuomittaviksi.
- 2 Jos nyt joku oli velkaa toiselle eikä tahtonut maksaa sitä, minkä hän oli velkaa, hänestä valitettiin tuomarille; ja tuomari käytti valtuuksiaan ja lähetti virkamiehet tuomaan hänet eteensä; ja hän tuomitsi hänet lain ja niiden todisteiden mukaisesti, joita häntä vastaan esitettiin, ja niin hänen oli pakko maksaa se, mitä hän oli velkaa, tai häneltä riistettiin kaikki tai hänet karkotettiin varkaana ja rosvona kansan keskuudesta.
- 3 Ja tuomari sai palkkaa aikansa mukaisesti – kultaseninen päivästä, tai hopeasenumin, joka on samanarvoinen kuin kultasenine; ja tämä on annetun lain mukaisesti.
- 4 Nyt nämä ovat heidän erilaisten kulta- ja hopearahojensa nimet, niiden arvojen mukaisesti. Ja nimet ovat nefiläisten antamia, sillä he eivät määränneet niiden arvoja niiden juutalaisten tapaan, jotka olivat Jerusalemissa, eivätkä he myöskään mitanneet juutalaisten tapaan, vaan he muuttivat rahojensa arvoja ja mittojaan kansan mielen ja olosuhteiden mukaisesti jokaisen sukupolven aikana aina niiden tuomarien hallituskauteen asti, jotka kuningas Moosia oli asettanut.
- 5 Nyt rahojen arvo on näin – kultasenine, kultaseon, kultasum ja kultalimna.
- 6 Hopeasenum, hopea-amnor, hopeaesrom ja hopeaonti.
- 7 Hopeasenum oli samanarvoinen kuin kultasenine, ja kumpikin vastasi ohramitallista, ja myös mitallista mitä tahansa viljaa.
- 8 Nyt kultaseon oli määrältään kaksi kertaa seninen arvoinen.
- 9 Ja kultasum oli kaksi kertaa seonin arvoinen.
- 10 Ja kultalimna oli niiden kaikkien arvoinen.
- 11 Ja hopea-amnor oli yhtä suuri kuin kaksi senumia.
- 12 Ja hopeaesrom oli yhtä suuri kuin neljä senumia.

Alma 11

Now it was in the law of Mosiah that every man who was a judge of the law, or those who were appointed to be judges, should receive wages according to the time which they labored to judge those who were brought before them to be judged.

Now if a man owed another, and he would not pay that which he did owe, he was complained of to the judge; and the judge executed authority, and sent forth officers that the man should be brought before him; and he judged the man according to the law and the evidences which were brought against him, and thus the man was compelled to pay that which he owed, or be stripped, or be cast out from among the people as a thief and a robber.

And the judge received for his wages according to his time—a senine of gold for a day, or a senum of silver, which is equal to a senine of gold; and this is according to the law which was given.

Now these are the names of the different pieces of their gold, and of their silver, according to their value. And the names are given by the Nephites, for they did not reckon after the manner of the Jews who were at Jerusalem; neither did they measure after the manner of the Jews; but they altered their reckoning and their measure, according to the minds and the circumstances of the people, in every generation, until the reign of the judges, they having been established by king Mosiah.

Now the reckoning is thus—a senine of gold, a seon of gold, a shum of gold, and a limnah of gold.

A senum of silver, an amnor of silver, an ezrom of silver, and an onti of silver.

A senum of silver was equal to a senine of gold, and either for a measure of barley, and also for a measure of every kind of grain.

Now the amount of a seon of gold was twice the value of a senine.

And a shum of gold was twice the value of a seon.

And a limnah of gold was the value of them all.

And an amnor of silver was as great as two senums.

And an ezrom of silver was as great as four senums.

13 Ja onti oli yhtä suuri kuin ne kaikki.
14 Nyt nämä ovat heidän pienempien rahojensa arvot –
15 Siblon on puoli senumia, siblon siis vastaa puolta ohramitallista.
16 Ja siblum on puoli siblonia.
17 Ja lea on puoli siblumia.
18 Nämä siis ovat heidän rahayksikkönsä heidän rahojensa arvojen mukaan.
19 Nyt kulta-antion on samanarvoinen kuin kolme siblonia.
20 Nyt, ainoana tarkoituksena oli voiton saaminen, koska he saivat palkkansa työnsä mukaisesti; sen tähden he yllyttivät kansaa mellakointiin ja kaikenlaisiin levottomuuksiin ja jumalattomuuteen, jotta heillä olisi enemmän työtä, jotta he saisivat rahaa niiden oikeusjuttujen mukaisesti, jotka heidän eteensä tuotiin; sen tähden he yllyttivät kansaa Almaa ja Amulekia vastaan.
21 Ja tämä Seesrom alkoi kuulustella Amulekia sanoen: Tahdotko vastata minulle muutamiin kysymyksiin, jotka sinulta kysyn? Nyt Seesrom oli mies, joka oli etevä Perkeleen juonissa hävittääkseen sen, mikä oli hyvää; sen tähden hän sanoi Amulekille: Tahdotko vastata kysymyksiin, jotka sinulle esitän?
22 Ja Amulek sanoi hänelle: Kyllä, jos se on sen Herran Hengen mukaista, joka on minussa; sillä minä en sano mitään, mikä on vastoin Herran Henkeä. Ja Seesrom sanoi hänelle: Katso, tässä on kuusi hopeantia, ja kaikki nämä minä annan sinulle, jos kiellät Korkeimman Olennon olemassaolon.
23 Nyt Amulek sanoi: Oi sinä helvetin lapsi, miksi kiusaat minua? Etkö tiedä, ettei vanhurskas antaudu mihinkään sellaisiin kiusauksiin?
24 Uskotko sinä, ettei ole Jumalaa? Minä sanon sinulle: Ei, sinä tiedät, että Jumala on, mutta sinä rakastat voittoa enemmän kuin häntä.

And an onti was as great as them all.
Now this is the value of the lesser numbers of their reckoning—
A shiblon is half of a senum; therefore, a shiblon for half a measure of barley.
And a shiblum is a half of a shiblon.
And a leah is the half of a shiblum.
Now this is their number, according to their reckoning.
Now an antion of gold is equal to three shiblons.

Now, it was for the sole purpose to get gain, because they received their wages according to their employ, therefore, they did stir up the people to riotings, and all manner of disturbances and wickedness, that they might have more employ, that they might get money according to the suits which were brought before them; therefore they did stir up the people against Alma and Amulek.
And this Zeezrom began to question Amulek, saying: Will ye answer me a few questions which I shall ask you? Now Zeezrom was a man who was expert in the devices of the devil, that he might destroy that which was good; therefore, he said unto Amulek: Will ye answer the questions which I shall put unto you?
And Amulek said unto him: Yea, if it be according to the Spirit of the Lord, which is in me; for I shall say nothing which is contrary to the Spirit of the Lord. And Zeezrom said unto him: Behold, here are six onties of silver, and all these will I give thee if thou wilt deny the existence of a Supreme Being.
Now Amulek said: O thou child of hell, why tempt ye me? Knowest thou that the righteous yieldeth to no such temptations?
Believest thou that there is no God? I say unto you, Nay, thou knowest that there is a God, but thou lovest that lucre more than him.

25 Ja nyt sinä olet valehdellut Jumalan edessä minulle. Sinä sanoit minulle: Katso, nämä kuusi ontia, jotka ovat suuriarvoiset, minä annan sinulle – vaikka sinulla oli sydämessäsi aikomus pitää ne itselläsi antamatta minulle; ja sinä halusit vain, että minä kieltäisin todellisen ja elävän Jumalan, jotta sinä saisit syyn tuhota minut. Ja nyt, katso, tästä suuresta pahasta sinä saat palkkasi.

26 Ja Seesrom sanoi hänelle: Sinä sanot, että on olemassa todellinen ja elävä Jumala?

27 Ja Amulek sanoi: Kyllä, on olemassa todellinen ja elävä Jumala.

28 Nyt Seesrom sanoi: Onko olemassa enemmän kuin yksi Jumala?

29 Ja hän vastasi: Ei.

30 Niin Seesrom sanoi hänelle jälleen: Kuinka tiedät nämä asiat?

31 Ja hän sanoi: Enkeli on ilmaissut ne minulle.

32 Ja Seesrom sanoi taas: Kuka on se, joka on tuleva? Onko hän Jumalan Poika?

33 Ja hän sanoi hänelle: Kyllä.

34 Ja Seesrom sanoi jälleen: Pelastaako hän kansansa sen synneissä? Ja Amulek vastasi ja sanoi hänelle: Minä sanon sinulle, ettei hän sitä tee, sillä hänen on mahdotonta kieltää sanaansa.

35 Nyt Seesrom sanoi kansalle: Katsokaa, että muistatte nämä asiat; sillä hän sanoi, että on vain yksi Jumala; kuitenkin hän sanoo, että Jumalan Poika on tuleva, mutta hän ei pelasta kansaansa – ikään kuin hänellä olisi valta käskeä Jumalaa.

36 Nyt Amulek sanoi hänelle jälleen: Katso, sinä olet valehdellut, sillä sinä sanot minun puhuneen ikään kuin minulla olisi valta käskeä Jumalaa, koska sanoin, että hän ei pelasta kansaansa sen synneissä.

37 Ja minä sanon sinulle jälleen, ettei hän voi pelastaa sitä sen synneissä, sillä minä en voi kieltää hänen sanaansa, ja hän on sanonut, ettei mikään epäpuhdas voi periä taivaan valtakuntaa; kuinka te siis voitte pelastua, ellette peri taivaan valtakuntaa? Sen tähden te ette voi pelastua synneissänne.

38 Nyt Seesrom sanoi hänelle jälleen: Onko Jumalan Poika todella iankaikkinen Isä?

And now thou hast lied before God unto me. Thou saidst unto me—Behold these six onties, which are of great worth, I will give unto thee—when thou hadst it in thy heart to retain them from me; and it was only thy desire that I should deny the true and living God, that thou mightest have cause to destroy me. And now behold, for this great evil thou shalt have thy reward.

And Zeezrom said unto him: Thou sayest there is a true and living God?

And Amulek said: Yea, there is a true and living God.

Now Zeezrom said: Is there more than one God?

And he answered, No.

Now Zeezrom said unto him again: How knowest thou these things?

And he said: An angel hath made them known unto me.

And Zeezrom said again: Who is he that shall come? Is it the Son of God?

And he said unto him, Yea.

And Zeezrom said again: Shall he save his people in their sins? And Amulek answered and said unto him: I say unto you he shall not, for it is impossible for him to deny his word.

Now Zeezrom said unto the people: See that ye remember these things; for he said there is but one God; yet he saith that the Son of God shall come, but he shall not save his people—as though he had authority to command God.

Now Amulek saith again unto him: Behold thou hast lied, for thou sayest that I spake as though I had authority to command God because I said he shall not save his people in their sins.

And I say unto you again that he cannot save them in their sins; for I cannot deny his word, and he hath said that no unclean thing can inherit the kingdom of heaven; therefore, how can ye be saved, except ye inherit the kingdom of heaven? Therefore, ye cannot be saved in your sins.

Now Zeezrom saith again unto him: Is the Son of God the very Eternal Father?

39 Ja Amulek sanoi hänelle: Kyllä, hän on todella tai-
vaan ja maan ja kaiken niissä olevan iankaikkinen
Isä; hän on alku ja loppu, ensimmäinen ja viimei-
nen;

40 ja hän tulee maailmaan lunastamaan kansansa; ja
hän ottaa päällensä niiden rikkomukset, jotka usko-
vat hänen nimeensä; ja nämä ovat niitä, jotka saavat
iankaikkisen elämän, eikä pelastus tule kenellekään
muulle.

41 Sen tähden jumalattomat jäävät ikään kuin lunas-
tusta ei olisi suoritettu, paitsi että kuoleman siteet on
päästetty; sillä katso, tulee aika, jolloin kaikki nouse-
vat kuolleista ja seisovat Jumalan edessä ja heidät
tuomitaan tekojensa mukaan.

42 Nyt, on kuolema, jota nimitetään ajalliseksi kuole-
maksi, ja Kristuksen kuolema päästää tämän ajalli-
sen kuoleman siteet, niin että kaikki herätetään tästä
ajallisesta kuolemasta.

43 Henki ja ruumis yhdistetään jälleen täydellisessä
muodossaan; sekä jäsenet että nivelet palautetaan oi-
keaan muotoonsa, aivan niin kuin me nyt tällä het-
kellä olemme, ja meidät saatetaan seisomaan
Jumalan eteen, tietäen, mitä me nyt tiedämme, ja
meillä on selvä muisto kaikesta syyllisyydestämme.

44 Nyt, tämä palauttaminen tulee kaikille, sekä van-
hoille että nuorille, sekä orjille että vapaille, sekä
miehille että naisille, sekä jumalattomille että van-
hurskaille, eikä edes hiuskarvakaan heidän päästään
joudu hukkaan, vaan kaikki palautetaan täydelliseen
muotoonsa, niin kuin se on nyt eli ruumiissa, ja saa-
tetaan ja haastetaan Pojan Kristuksen ja Isän
Jumalan ja Pyhän Hengen – jotka ovat yksi iankaik-
kinen Jumala – tuomioistuimen eteen tuomittaviksi
tekojensa mukaan, olivatpa ne hyviä tai olivatpa ne
pahoja.

45 Nyt, katso, minä olen puhunut teille kuolevaisen
ruumiin kuolemasta sekä kuolevaisen ruumiin ylös-
nousemuksesta. Minä sanon teille, että tämä kuole-
vainen ruumis herätetään kuolemattomaksi ruu-
miiksi, toisin sanoen kuolemasta, nimittäin ensim-
mäisestä kuolemasta elämään, niin etteivät he voi
enää kuolla; heidän henkensä yhdistyy heidän ruu-
miiseensa, niin ettei niitä koskaan eroteta; näin ko-
konaisuudesta tulee hengellinen ja kuolematon, niin
etteivät he voi enää kokea katoavaisuutta.

And Amulek said unto him: Yea, he is the very
Eternal Father of heaven and of earth, and all things
which in them are; he is the beginning and the end,
the first and the last;

And he shall come into the world to redeem his
people; and he shall take upon him the transgres-
sions of those who believe on his name; and these
are they that shall have eternal life, and salvation
cometh to none else.

Therefore the wicked remain as though there had
been no redemption made, except it be the loosing of
the bands of death; for behold, the day cometh that
all shall rise from the dead and stand before God,
and be judged according to their works.

Now, there is a death which is called a temporal
death; and the death of Christ shall loose the bands
of this temporal death, that all shall be raised from
this temporal death.

The spirit and the body shall be reunited again in
its perfect form; both limb and joint shall be restored
to its proper frame, even as we now are at this time;
and we shall be brought to stand before God, know-
ing even as we know now, and have a bright recollec-
tion of all our guilt.

Now, this restoration shall come to all, both old
and young, both bond and free, both male and fe-
male, both the wicked and the righteous; and even
there shall not so much as a hair of their heads be
lost; but every thing shall be restored to its perfect
frame, as it is now, or in the body, and shall be
brought and be arraigned before the bar of Christ the
Son, and God the Father, and the Holy Spirit, which
is one Eternal God, to be judged according to their
works, whether they be good or whether they be evil.

Now, behold, I have spoken unto you concerning
the death of the mortal body, and also concerning
the resurrection of the mortal body. I say unto you
that this mortal body is raised to an immortal body,
that is from death, even from the first death unto life,
that they can die no more; their spirits uniting with
their bodies, never to be divided; thus the whole be-
coming spiritual and immortal, that they can no
more see corruption.

46 Nyt, kun Amulek oli lopettanut nämä sanat, kansa alkoi jälleen olla hämmästyksissään, ja Seesromkin alkoi vapista. Ja näin päättyivät Amulekin sanat, tai tässä on kaikki, mitä minä olen kirjoittanut.

Now, when Amulek had finished these words the people began again to be astonished, and also Zeezrom began to tremble. And thus ended the words of Amulek, or this is all that I have written.

Alma 12

- 1 Nyt, kun Alma näki, että Amulekin sanat olivat vai-entaneet Seesromin – sillä tämä näki, että Amulek oli saanut hänet kiinni hänen valheestaan ja petokses-taan hänen tuhoamiseksi – ja näki, että hän alkoi vapista syyllisyytensä tunnossa, hän avasi suunsa ja alkoi puhua hänelle ja vahvistaa Amulekin sanoja ja selittää asioita vielä enemmän eli valottaa kirjoituk-sia vielä enemmän kuin Amulek oli tehnyt.
- 2 Nyt ympärillä olevat ihmiset kuulivat sanat, jotka Alma puhui Seesromille; sillä väkijoukko oli suuri, ja hän puhui tällä tavalla:
- 3 Nyt, Seesrom, sinä näet, että olet jäänyt kiinni val-heestasi ja juonittelustasi, sillä sinä et ole valehdellut ainoastaan ihmisille, vaan olet valehdellut Jumalalle; sillä katso, hän tietää kaikki sinun ajatuksesi, ja sinä näet, että hänen Henkensä on ilmaissut sinun aja-tuksesi meille;
- 4 ja sinä näet, että me tiedämme, että suunnitelmasi oli hyvin katala suunnitelma, Perkeleen kataluuden mukaan, valehdellaksesi tälle kansalle ja pettääkseen sitä, jotta saisit sen meitä vastaan, herjaamaan meitä ja karkottamaan meidät –
- 5 nyt tämä oli sinun vastustajasi suunnitelma, ja hän on käyttänyt valtaansa sinussa. Nyt minä tahdon sinun muistavan, että sen, minkä sanon sinulle, mi-nä sanon kaikille.
- 6 Ja katso, minä sanon teille kaikille, että tämä oli vastustajan ansa, jonka hän on asettanut saadakseen tämän kansan kiinni voidakseen saattaa teidät val-tansa alle, voidakseen kietoa teidät kahleisiinsa, voi-dakseen kahlehtia teidät alas ikuisen tuhoon orjuu-tensa vallan mukaisesti.
- 7 Nyt, kun Alma oli puhunut nämä sanat, Seesrom alkoi vapista vielä enemmän, sillä hän oli yhä enem-män vakuuttunut Jumalan voimasta; ja hän oli va-kuuttunut myös siitä, että Almalla ja Amulekilla oli hänestä tieto, sillä hän oli vakuuttunut siitä, että he tiesivät hänen sydämensä ajatukset ja aiheet; sillä heille oli annettu voima tietää nämä asiat profetian hengen mukaisesti.

Alma 12

Now Alma, seeing that the words of Amulek had si-lenced Zeezrom, for he beheld that Amulek had caught him in his lying and deceiving to destroy him, and seeing that he began to tremble under a con-sciousness of his guilt, he opened his mouth and be-gan to speak unto him, and to establish the words of Amulek, and to explain things beyond, or to unfold the scriptures beyond that which Amulek had done.

Now the words that Alma spake unto Zeezrom were heard by the people round about; for the multi-tude was great, and he spake on this wise:

Now Zeezrom, seeing that thou hast been taken in thy lying and craftiness, for thou hast not lied unto men only but thou hast lied unto God; for behold, he knows all thy thoughts, and thou seest that thy thoughts are made known unto us by his Spirit;

And thou seest that we know that thy plan was a very subtle plan, as to the subtlety of the devil, for to lie and to deceive this people that thou mightest set them against us, to revile us and to cast us out—

Now this was a plan of thine adversary, and he hath exercised his power in thee. Now I would that ye should remember that what I say unto thee I say unto all.

And behold I say unto you all that this was a snare of the adversary, which he has laid to catch this peo-ple, that he might bring you into subjection unto him, that he might encircle you about with his chains, that he might chain you down to everlasting destruction, according to the power of his captivity.

Now when Alma had spoken these words, Zeezrom began to tremble more exceedingly, for he was convinced more and more of the power of God; and he was also convinced that Alma and Amulek had a knowledge of him, for he was convinced that they knew the thoughts and intents of his heart; for power was given unto them that they might know of these things according to the spirit of prophecy.

- 8 Ja Seesrom alkoi kysellä heiltä innokkaasti saadakseen tietää enemmän Jumalan valtakunnasta. Ja hän sanoi Almalle: Mitä tämä tarkoittaa, mitä Amulek on puhunut kuolleiden ylösnousemuksesta, että kaikki nousevat kuolleista, sekä vanhurskaat että jumalattomat, ja heidät saatetaan seisomaan Jumalan eteen tuomittaviksi tekojensa mukaan?
- 9 Ja nyt Alma alkoi selittää näitä asioita hänelle sanoen: Monien on annettu tuntea Jumalan salaisuuDET, mutta heidät on pantu ankaran käskyn alaisiksi, ettei heidän pidä julistaa hänen sanaansa kuin sitä mukaa, minkä osan siitä hän suo ihmislapsille sen varteen ottamisen ja tarkkuuden mukaisesti, jota he hänelle osoittavat.
- 10 Ja sen tähden se, joka paaduttaa sydämensä, saa vähäisemmän osan sanaa; ja sille, joka ei paaduta sydäntään, annetaan suurempi osa sanaa, kunnes hänen annetaan tuntea Jumalan salaisuudet, kunnes hän tuntee ne täysin.
- 11 Ja niille, jotka paaduttavat sydämensä, annetaan vähäisempi osa sanaa, kunnes he eivät tiedä mitään hänen salaisuuksistaan; ja sen jälkeen Perkele ottaa heidät vangeiksi ja johdattaa heidät tahtonsa mukaisesti alas tuhoon. Nyt tätä tarkoitetaan helvetin kahleilla.
- 12 Ja Amulek on puhunut selkeästi kuolemasta ja siitä, kuinka meidät herätetään tästä kuolevaisuudesta kuolemattomuuden tilaan ja saatetaan Jumalan tuomioistuimen eteen tuomittaviksi tekojemme mukaan.
- 13 Silloin, jos meidän sydämemme on paatunut, niin, jos olemme paaduttaneet sydämemme sanaa vastaan siinä määrin, ettei sitä ole meistä löydetty, niin meidän tilamme on oleva kauhea, sillä silloin meidät tuomitaan.
- 14 Sillä meidän sanamme tuomitsevat meidät, niin, kaikki meidän tekomme tuomitsevat meidät; meitä ei havaita tahrattomiksi, ja meidän ajatuksemmekin tuomitsevat meidät; ja tässä kauheassa tilassa me emme rohkene kohottaa katsettamme Jumalaamme; ja me olisimme iloisia, jos voisimme käskeä kallioita ja vuoria kaatumaan päällemme kätkemään meidät hänen edestään.

And Zeezrom began to inquire of them diligently, that he might know more concerning the kingdom of God. And he said unto Alma: What does this mean which Amulek hath spoken concerning the resurrection of the dead, that all shall rise from the dead, both the just and the unjust, and are brought to stand before God to be judged according to their works?

And now Alma began to expound these things unto him, saying: It is given unto many to know the mysteries of God; nevertheless they are laid under a strict command that they shall not impart only according to the portion of his word which he doth grant unto the children of men, according to the heed and diligence which they give unto him.

And therefore, he that will harden his heart, the same receiveth the lesser portion of the word; and he that will not harden his heart, to him is given the greater portion of the word, until it is given unto him to know the mysteries of God until he know them in full.

And they that will harden their hearts, to them is given the lesser portion of the word until they know nothing concerning his mysteries; and then they are taken captive by the devil, and led by his will down to destruction. Now this is what is meant by the chains of hell.

And Amulek hath spoken plainly concerning death, and being raised from this mortality to a state of immortality, and being brought before the bar of God, to be judged according to our works.

Then if our hearts have been hardened, yea, if we have hardened our hearts against the word, inso-much that it has not been found in us, then will our state be awful, for then we shall be condemned.

For our words will condemn us, yea, all our works will condemn us; we shall not be found spotless; and our thoughts will also condemn us; and in this awful state we shall not dare to look up to our God; and we would fain be glad if we could command the rocks and the mountains to fall upon us to hide us from his presence.

- 15 Mutta näin ei voi olla; meidän on tultava esiin ja seistävä hänen edessään hänen kirkkaudessaan ja hänen voimassaan ja hänen väkevyydessään, ylhäisyydessään ja vallassaan ja tunnustettava ikuisesti häpeäksemme, että kaikki hänen tuomionsa ovat oikeudenmukaisia, että hän on oikeudenmukainen kaikissa teoissansa ja että hän on armollinen ihmislapsille ja että hänellä on kaikki valta pelastaa jokainen, joka uskoo hänen nimeensä ja tuottaa hedelmää, josta parannus näkyy.
- 16 Ja nyt, katso, minä sanon teille: Silloin tulee kuolema, nimittäin toinen kuolema, joka on hengellinen kuolema; silloin on aika, jolloin jokainen, joka kuolee synneissään – siis ajallisen kuoleman – kuolee myös hengellisen kuoleman; niin, hän kuolee sen suhteen, mikä kuuluu vanhurskauteen.
- 17 Silloin on aika, jolloin heidän piinansa on kuin tuli- ja tulikivijärvi, jonka liekki kohoaa ylös aina ja ikuisesti; ja silloin on aika, jolloin heidät kahlitaan alas ikuisen tuhoon Saatanan vallan ja orjuuden mukaisesti, sillä hän on alistanut heidät valtaansa tahtonsa mukaisesti.
- 18 Silloin, minä sanon teille, he tulevat olemaan ikään kuin mitään lunastusta ei olisi suoritettu, sillä heitä ei voida lunastaa Jumalan oikeudenmukaisuuden mukaisesti; eivätkä he voi kuolla, koska katoavaisuutta ei enää ole.
- 19 Nyt tapahtui, että kun Alma oli lakannut puhumasta näitä sanoja, kansa alkoi olla yhä enemmän hämmästyksissään;
- 20 mutta oli eräs Antiona, joka oli ylimpiä hallitusmiehiä heidän keskuudessaan ja tuli ja sanoi hänelle: Mitä on tämä, mitä olet sanonut, että ihminen muka nousee kuolleista ja hänet muutetaan tästä kuolevaisesta kuolemattomaan tilaan, niin ettei sielu voi koskaan kuolla?
- 21 Mitä se kirjoitusten kohta tarkoittaa, jossa sanotaan, että Jumala asetti kerubit ja leimuavan miekan Eedenin puutarhan itäpuolelle, etteivät ensimmäiset vanhempamme menisi nauttimaan elämän puun hedelmää ja eläisi ikuisesti? Ja näin me näemme, ettei heidän ollut mitenkään mahdollista elää ikuisesti.

But this cannot be; we must come forth and stand before him in his glory, and in his power, and in his might, majesty, and dominion, and acknowledge to our everlasting shame that all his judgments are just; that he is just in all his works, and that he is merciful unto the children of men, and that he has all power to save every man that believeth on his name and bringeth forth fruit meet for repentance.

And now behold, I say unto you then cometh a death, even a second death, which is a spiritual death; then is a time that whosoever dieth in his sins, as to a temporal death, shall also die a spiritual death; yea, he shall die as to things pertaining unto righteousness.

Then is the time when their torments shall be as a lake of fire and brimstone, whose flame ascendeth up forever and ever; and then is the time that they shall be chained down to an everlasting destruction, according to the power and captivity of Satan, he having subjected them according to his will.

Then, I say unto you, they shall be as though there had been no redemption made; for they cannot be redeemed according to God's justice; and they cannot die, seeing there is no more corruption.

Now it came to pass that when Alma had made an end of speaking these words, the people began to be more astonished;

But there was one Antionah, who was a chief ruler among them, came forth and said unto him: What is this that thou hast said, that man should rise from the dead and be changed from this mortal to an immortal state, that the soul can never die?

What does the scripture mean, which saith that God placed cherubim and a flaming sword on the east of the garden of Eden, lest our first parents should enter and partake of the fruit of the tree of life, and live forever? And thus we see that there was no possible chance that they should live forever.

- 22 Nyt Alma sanoi hänelle: Juuri tämän asian minä aioin selittää. Nyt me näemme, että Aadam lankesi nauttimalla kiellettyä hedelmää, Jumalan sanan mukaisesti, ja näin me näemme, että hänen lankeemuksensa tähden koko ihmissuvusta tuli kadotettu ja langennut kansa.
- 23 Ja nyt, katso, minä sanon teille, että jos Aadamin olisi ollut mahdollista nauttia elämän puun hedelmää silloin, ei olisi ollut kuolemaa ja sana olisi ollut mitätön ja tehnyt Jumalasta valehtelijan, sillä hän sanoi: Jos sinä syöt, olet kuoleman oma.
- 24 Ja me näemme, että kuolema tulee ihmissuvun osaksi, eli se kuolema, josta Amulek on puhunut ja joka on ajallinen kuolema; mutta ihmiselle suotiin aika, jonka kuluessa hän voi tehdä parannuksen; sen tähden tästä elämästä tuli koetustila, aika valmistautua kohtaamaan Jumala, aika valmistautua siihen loputtomaan tilaan, josta olemme puhuneet ja joka on kuolleiden ylösnousemuksen jälkeen.
- 25 Nyt, ellei olisi ollut lunastussuunnitelmaa, joka on ollut laadittuna maailman perustamisesta asti, ei olisi voinut olla kuolleiden ylösnousemusta; mutta oli laadittu lunastussuunnitelma, joka on toteuttava kuolleiden ylösnousemuksen, josta on puhuttu.
- 26 Ja nyt, katso, jos olisi ollut mahdollista, että ensimmäiset vanhempamme olisivat voineet mennä nauttimaan elämän puusta, he olisivat olleet ikuisesti onnettomia, sillä heillä ei olisi ollut valmistavaa tilaa; ja niin lunastussuunnitelma olisi tehty tyhjäksi ja Jumalan sana olisi ollut mitätön, vailla mitään vaikutusta.
- 27 Mutta katso, niin ei ollut, vaan ihmisille määrättiin, että heidän on kuoltava; ja kuoleman jälkeen heidän on tultava tuomiolle, sille samalle tuomiolle, josta me olemme puhuneet ja joka on loppu.
- 28 Ja kun Jumala oli määrännyt, että nämä tulisivat ihmisen osaksi, katso, sitten hän näki hyväksi, että ihminen tietäisi asioista, jotka hän oli määrännyt heidän osakseen;
- 29 sen tähden hän lähetti enkeleitä puhumaan heidän kanssaan, ja he antoivat ihmisten nähdä hänen kirkkautensa.

Now Alma said unto him: This is the thing which I was about to explain. Now we see that Adam did fall by the partaking of the forbidden fruit, according to the word of God; and thus we see, that by his fall, all mankind became a lost and fallen people.

And now behold, I say unto you that if it had been possible for Adam to have partaken of the fruit of the tree of life at that time, there would have been no death, and the word would have been void, making God a liar, for he said: If thou eat thou shalt surely die.

And we see that death comes upon mankind, yea, the death which has been spoken of by Amulek, which is the temporal death; nevertheless there was a space granted unto man in which he might repent; therefore this life became a probationary state; a time to prepare to meet God; a time to prepare for that endless state which has been spoken of by us, which is after the resurrection of the dead.

Now, if it had not been for the plan of redemption, which was laid from the foundation of the world, there could have been no resurrection of the dead; but there was a plan of redemption laid, which shall bring to pass the resurrection of the dead, of which has been spoken.

And now behold, if it were possible that our first parents could have gone forth and partaken of the tree of life they would have been forever miserable, having no preparatory state; and thus the plan of redemption would have been frustrated, and the word of God would have been void, taking none effect.

But behold, it was not so; but it was appointed unto men that they must die; and after death, they must come to judgment, even that same judgment of which we have spoken, which is the end.

And after God had appointed that these things should come unto man, behold, then he saw that it was expedient that man should know concerning the things whereof he had appointed unto them;

Therefore he sent angels to converse with them, who caused men to behold of his glory.

30 Ja siitä lähtien he alkoivat huutaa avuksi hänen nimeään; sen tähden Jumala puhui ihmisten kanssa ja ilmaisi heille lunastussuunnitelman, joka oli ollut valmistettuna maailman perustamisesta asti; ja tämän hän ilmaisi heille heidän uskonsa ja parannuksensa ja heidän pyhien tekojensa mukaisesti.

31 Sen vuoksi hän antoi käskyjä ihmisille heidän ensin rikottuaan ensimmäiset käskyt, jotka koskevat sitä, mikä on ajallista, ja tultuaan jumalien kaltaisiksi, erottaen hyvän pahasta, asettuen asemaan, jossa voivat toimia – tai asetettuina asemaan, jossa voivat toimia – tahtonsa ja mielensä mukaisesti, tehdäkseen joko pahaa tai hyvää

32 sen tähden ilmaistuaan heille lunastussuunnitelman Jumala antoi heille käskyjä, ettei heidän pitänyt tehdä pahaa, koska siitä oli rangaistuksena toinen kuolema, joka oli ikuinen kuolema sen suhteen, mikä kuuluu vanhurskauteen; sillä sellaisiin lunastussuunnitelmalla ei voinut olla valtaa, sillä Jumalan suuren hyvyden mukaisesti ei oikeudenmukaisuuden töitä voinut hävittää.

33 Mutta Jumala kutsui ihmisiä Poikansa nimessä (sillä tämä oli se lunastussuunnitelma, joka oli laadittu) sanoen: Jos te teette parannuksen ettekä paaduta sydäntänne, niin minä armahdan teitä ainosyntyisen Poikani kautta;

34 sen tähden jokaisella, joka tekee parannuksen eikä paaduta sydäntään, on minun ainosyntyisen Poikani kautta oikeus armoon syntiensä anteeksisaamiseksi; ja nämä pääsevät minun lepooni.

35 Ja jokainen, joka paaduttaa sydämensä ja tekee pahaa, katso, minä vannon vihassani, ettei hän pääse minun lepooni.

36 Ja nyt, veljeni, katso, minä sanon teille, että jos te paadutatte sydämenne, te ette pääse Herran lepoon; sen tähden teidän pahuutenne vihoittaa hänet, niin että hän lähettää vihansa alas teidän päällemme niin kuin ensimmäisessä vihastuksessa, niin, sanansa mukaisesti viimeisessä vihastuksessa samoin kuin ensimmäisessä, teidän sielujenne ikuisiksi tuhoksi; siis sanansa mukaisesti viimeiseksi kuolemaksi samoin kuin ensimmäiseksi.

And they began from that time forth to call on his name; therefore God conversed with men, and made known unto them the plan of redemption, which had been prepared from the foundation of the world; and this he made known unto them according to their faith and repentance and their holy works.

Wherefore, he gave commandments unto men, they having first transgressed the first commandments as to things which were temporal, and becoming as gods, knowing good from evil, placing themselves in a state to act, or being placed in a state to act according to their wills and pleasures, whether to do evil or to do good—

Therefore God gave unto them commandments, after having made known unto them the plan of redemption, that they should not do evil, the penalty thereof being a second death, which was an everlasting death as to things pertaining unto righteousness; for on such the plan of redemption could have no power, for the works of justice could not be destroyed, according to the supreme goodness of God.

But God did call on men, in the name of his Son, (this being the plan of redemption which was laid) saying: If ye will repent, and harden not your hearts, then will I have mercy upon you, through mine Only Begotten Son;

Therefore, whosoever repenteth, and hardeneth not his heart, he shall have claim on mercy through mine Only Begotten Son, unto a remission of his sins; and these shall enter into my rest.

And whosoever will harden his heart and will do iniquity, behold, I swear in my wrath that he shall not enter into my rest.

And now, my brethren, behold I say unto you, that if ye will harden your hearts ye shall not enter into the rest of the Lord; therefore your iniquity provoketh him that he sendeth down his wrath upon you as in the first provocation, yea, according to his word in the last provocation as well as the first, to the everlasting destruction of your souls; therefore, according to his word, unto the last death, as well as the first.

37 Ja nyt, veljeni, koska me tiedämme nämä asiat ja ne ovat totta, tehkäämme parannus ja älkäämme paaduttako sydäntämme, ettemme vihoittaisi Herraa Jumalaamme niin, että vetäisimme hänen vihansa päällemme näissä hänen toisissa käskyissään, jotka hän on antanut meille; vaan menkäämme Jumalan lepoon, joka on valmistettuna hänen sanansa mukaisesti.

And now, my brethren, seeing we know these things, and they are true, let us repent, and harden not our hearts, that we provoke not the Lord our God to pull down his wrath upon us in these his second commandments which he has given unto us; but let us enter into the rest of God, which is prepared according to his word.

Alma 13

- 1 Ja vielä, veljeni, minä tahtoisin suunnata mielenne siihen aikaan, jolloin Herra Jumala antoi nämä käskyt lapsilleen; ja minä tahdon teidän muistavan, että Herra Jumala asetti pappeja pyhän järjestyksensä mukaisesti, mikä oli hänen Poikansa järjestyksen mukaisesti, opettamaan näitä asioita kansalle.
- 2 Ja nuo papit asetettiin hänen Poikansa järjestyksen mukaisesti sillä tavoin, että ihmiset siitä tietäisivät, millä tavoin odottaa hänen Poikaansa lunastukseksi.
- 3 Ja tämä on se tapa, jonka mukaisesti heidät asetettiin – he olivat kutsuttuja ja valmistettuja maailman perustamisesta asti Jumalan ennalta tietämisen mukaisesti heidän suuren uskonsa ja hyvien tekojensa vuoksi; ensiksi heidän annettiin valita hyvä tai paha; sen tähden, koska he valitsivat hyvän ja osoittivat tavattoman suurta uskoa, heidät on kutsuttu pyhällä kutsumuksella, eli sillä pyhällä kutsumuksella, joka on valmistettu yhdessä valmistavan lunastuksen kanssa ja sen mukaisesti sellaisia varten.
- 4 Ja niin heidät on kutsuttu tähän pyhään kutsumukseen uskonsa vuoksi, kun taas toiset hylkäävät Jumalan Hengen sydämensä paatumuksen ja mielensä sokeuden vuoksi, vaikka heillä muuten olisi voinut olla yhtä suuri oikeus kuin veljillään.
- 5 Eli sanalla sanoen, ensiksi he olivat samassa asemassa veljiensä kanssa; siten tämä pyhä kutsumus on maailman perustamisesta asti valmistettuna sellaisia varten, jotka eivät paaduta sydäntään, ainosyntyisen Pojan sovituksessa ja sovituksen kautta, Pojan, joka valmistettiin –
- 6 ja näin heidät on kutsuttu tällä pyhällä kutsumuksella ja asetettu Jumalan pyhän järjestyksen ylipapteen opettamaan hänen käskyjään ihmislapsille, jotta hekin pääsisivät hänen lepoonsa –
- 7 tämä ylipappuus oli hänen Poikansa järjestyksen mukaisesti, joka järjestys oli maailman perustamisesta asti, eli toisin sanoen oli vailia päivien alkua tai vuosien loppua, oli valmistettuna iankaikkisuudesta kaikkeen iankaikkisuuteen hänen kaiken ennalta tietämisensä mukaisesti –

Alma 13

And again, my brethren, I would cite your minds forward to the time when the Lord God gave these commandments unto his children; and I would that ye should remember that the Lord God ordained priests, after his holy order, which was after the order of his Son, to teach these things unto the people.

And those priests were ordained after the order of his Son, in a manner that thereby the people might know in what manner to look forward to his Son for redemption.

And this is the manner after which they were ordained—being called and prepared from the foundation of the world according to the foreknowledge of God, on account of their exceeding faith and good works; in the first place being left to choose good or evil; therefore they having chosen good, and exercising exceedingly great faith, are called with a holy calling, yea, with that holy calling which was prepared with, and according to, a preparatory redemption for such.

And thus they have been called to this holy calling on account of their faith, while others would reject the Spirit of God on account of the hardness of their hearts and blindness of their minds, while, if it had not been for this they might have had as great privilege as their brethren.

Or in fine, in the first place they were on the same standing with their brethren; thus this holy calling being prepared from the foundation of the world for such as would not harden their hearts, being in and through the atonement of the Only Begotten Son, who was prepared—

And thus being called by this holy calling, and ordained unto the high priesthood of the holy order of God, to teach his commandments unto the children of men, that they also might enter into his rest—

This high priesthood being after the order of his Son, which order was from the foundation of the world; or in other words, being without beginning of days or end of years, being prepared from eternity to all eternity, according to his foreknowledge of all things—

8 nyt heidät asetettiin tällä tavoin – heidät kutsuttiin pyhällä kutsumuksella ja asetettiin pyhällä toimituksella, ja he ottivat päällensä pyhän järjestyksen ylipappeuden, mikä kutsumus ja toimitus ja ylipappuus on vailla alkua tai loppua;

9 näin heistä tulee ikuisesti ylipappeja Isän Ainosyntyisen järjestyksen mukaisesti, Pojan, joka on vailla päivien alkua tai vuosien loppua ja joka on täynnä armoa, oikeutta ja totuutta. Ja niin on. Aamen.

10 Nyt, kuten sanoin pyhästä järjestyksestä eli tästä ylipappeudesta, oli monia, jotka asetettiin ja jotka tulivat Jumalan ylipapeiksi, ja se tapahtui heidän suuren uskonsa ja parannuksensa vuoksi ja heidän vanhurskautensa vuoksi Jumalan edessä, koska he halusivat mieluummin tehdä parannuksen ja tehdä vanhurskauden tekoja kuin hukkuu;

11 sen tähden heidät kutsuttiin tämän pyhän järjestyksen mukaisesti ja pyhitettiin ja heidän vaatteensa pestiin valkoisiksi Karitsan verellä.

12 Nyt, kun Pyhä Henki oli pyhittänyt heidät ja heidän vaatteensa oli tehty valkoisiksi ja he olivat puhtaita ja tahrattomia Jumalan edessä, he eivät voineet olla kammoamatta syntiä; ja oli monia, tavattoman monia, jotka tehtiin puhtaiksi ja jotka pääsivät Herran Jumalansa lepoon.

13 Ja nyt, veljeni, minä tahdon teidän nöyryvän Jumalan edessä ja tuottavan hedelmää, josta parannus näkyy, jotta tekin pääsisitte siihen lepoon.

14 Niin, nöyryykää niin kuin ihmiset Melkisedekin aikana, hänen joka myös oli ylipappi tämän saman järjestyksen mukaisesti, josta olen puhunut, ja joka myös otti päällensä ylipappeuden ikuisesti.

15 Ja tälle samalle Melkisedekille Abraham maksoi kymmenykset; niin, eli meidän isämme Abraham maksoi kymmenyksinä kymmenennen osan kaikesta, mitä hän omisti.

16 Nyt nämä toimitukset annettiin tällä tavoin, jotta ihmiset niiden avulla voisivat katsoa odottaen Jumalan Poikaan, sillä se oli hänen järjestyksensä vertauskuva, tai se oli hänen järjestyksensä – ja tämä jotta he voisivat odottaa häneltä syntiensä anteeksiantoa, jotta he pääsisivät Herran lepoon.

Now they were ordained after this manner—being called with a holy calling, and ordained with a holy ordinance, and taking upon them the high priesthood of the holy order, which calling, and ordinance, and high priesthood, is without beginning or end—

Thus they become high priests forever, after the order of the Son, the Only Begotten of the Father, who is without beginning of days or end of years, who is full of grace, equity, and truth. And thus it is. Amen.

Now, as I said concerning the holy order, or this high priesthood, there were many who were ordained and became high priests of God; and it was on account of their exceeding faith and repentance, and their righteousness before God, they choosing to repent and work righteousness rather than to perish;

Therefore they were called after this holy order, and were sanctified, and their garments were washed white through the blood of the Lamb.

Now they, after being sanctified by the Holy Ghost, having their garments made white, being pure and spotless before God, could not look upon sin save it were with abhorrence; and there were many, exceedingly great many, who were made pure and entered into the rest of the Lord their God.

And now, my brethren, I would that ye should humble yourselves before God, and bring forth fruit meet for repentance, that ye may also enter into that rest.

Yea, humble yourselves even as the people in the days of Melchizedek, who was also a high priest after this same order which I have spoken, who also took upon him the high priesthood forever.

And it was this same Melchizedek to whom Abraham paid tithes; yea, even our father Abraham paid tithes of one-tenth part of all he possessed.

Now these ordinances were given after this manner, that thereby the people might look forward on the Son of God, it being a type of his order, or it being his order, and this that they might look forward to him for a remission of their sins, that they might enter into the rest of the Lord.

- 17 Nyt tämä Melkisedek oli Salemin maan kuningas, ja hänen kansansa oli vahvistunut pahuudessa ja iljetyksissä; niin, he kaikki olivat kulkeneet harhaan; he olivat täynnä kaikenlaista jumalattomuutta;
- 18 mutta Melkisedek, joka oli osoittanut voimallista uskoa ja saanut ylipappeuden viran Jumalan pyhän järjestyksen mukaisesti, saarnasi parannusta kansalleen. Ja katso, se teki parannuksen; ja Melkisedek vakiinnutti rauhan maassa elinaikanaan; sen tähden häntä kutsuttiin rauhan ruhtinaaksi, sillä hän oli Salemin kuningas; ja hän hallitsi isänsä alaisena.
- 19 Nyt, ennen häntä oli monia, ja myös hänen jälkeensä oli monia, mutta yksikään ei ollut suurempi; sen tähden hänet on aivan erityisesti mainittu.
- 20 Nyt minun ei tarvitse sanoa muuta asiasta; mitä olen sanonut, riittääköön. Katso, kirjoitukset ovat edessänne; jos te vääristelette niitä, se koituu omaksi tuhoksenne.
- 21 Ja nyt tapahtui, että kun Alma oli sanonut nämä sanat heille, hän ojensi kätensä heitä kohti ja huusi voimallisella äänellä sanoen: Nyt on aika tehdä parannus, sillä pelastuksen päivä lähestyy;
- 22 niin, ja Herran ääni julistaa sitä enkelien suulla kaikille kansakunnille; niin, julistaa sitä, jotta ne saisivat suuren ilon ilosanoman; niin, ja hän kuuluttaa tätä ilosanomaa kaiken kansansa keskuudessa, niin, jopa niillekin, jotka on hajotettu laajalle maan päällä; sen vuoksi se on tullut meille.
- 23 Ja se ilmaistaan meille selkein sanoin, jotta ymmärtäisimme, jotta emme voi erehtyä; ja tämä siksi, että me olemme vaeltajia vieraassa maassa; sen tähden me olemme näin suuressa suosiossa, sillä tätä ilosanomaa on julistettu meille viinitarhamme kaikissa osissa.
- 24 Sillä katso, enkelit julistavat sitä tällä hetkellä monille meidän maassamme; ja tämän tarkoituksena on valmistaa ihmislasten sydämiä ottamaan vastaan hänen sanansa hänen tullessaan kirkkaudessaan.

Now this Melchizedek was a king over the land of Salem; and his people had waxed strong in iniquity and abomination; yea, they had all gone astray; they were full of all manner of wickedness;

But Melchizedek having exercised mighty faith, and received the office of the high priesthood according to the holy order of God, did preach repentance unto his people. And behold, they did repent; and Melchizedek did establish peace in the land in his days; therefore he was called the prince of peace, for he was the king of Salem; and he did reign under his father.

Now, there were many before him, and also there were many afterwards, but none were greater; therefore, of him they have more particularly made mention.

Now I need not rehearse the matter; what I have said may suffice. Behold, the scriptures are before you; if ye will wrest them it shall be to your own destruction.

And now it came to pass that when Alma had said these words unto them, he stretched forth his hand unto them and cried with a mighty voice, saying: Now is the time to repent, for the day of salvation draweth nigh;

Yea, and the voice of the Lord, by the mouth of angels, doth declare it unto all nations; yea, doth declare it, that they may have glad tidings of great joy; yea, and he doth sound these glad tidings among all his people, yea, even to them that are scattered abroad upon the face of the earth; wherefore they have come unto us.

And they are made known unto us in plain terms, that we may understand, that we cannot err; and this because of our being wanderers in a strange land; therefore, we are thus highly favored, for we have these glad tidings declared unto us in all parts of our vineyard.

For behold, angels are declaring it unto many at this time in our land; and this is for the purpose of preparing the hearts of the children of men to receive his word at the time of his coming in his glory.

- 25 Ja nyt me vain odotamme kuulevamme ilouutisia hänen tulemisestaan julistettavan meille enkelien suulla; sillä aika tulee, emme tiedä kuinka pian. Toivon Jumalan nimessä, että se tapahtuisi minun elinaikanani; mutta olipa se ennemmin tai myöhemmin, siitä minä riemuitsen.
- 26 Ja se ilmaistaan vanhurskaille ja pyhille miehille enkelien suulla hänen tullessaan, jotta isiemme sanat toteutuisivat sen mukaisesti, mitä he ovat puhuneet hänestä, mikä oli sen profetian hengen mukaisesti, joka heissä oli.
- 27 Ja nyt, veljeni, minä toivon sydämeni pohjasta, niin, jopa tuskallista huolta tuntien, että te kuuntelisitte sanojani ja panisitte pois syntinne ettekä lykkäisi parannuksenne aikaa;
- 28 vaan että te nöyryisitte Herran edessä ja huutaisitte avuksi hänen pyhää nimeään ja valvoisitte ja ruokolisitte alati, ettei teitä kiusattaisi enempää kuin voitte kestää ja että Pyhä Henki näin johdattaisi teitä, teistä tulisi nöyriä, sävyisiä, myöntäviä, kärsivällisiä, olisitte täynnä rakkautta ja kaikkea pitkämielisyyttä;
- 29 teillä olisi usko Herraan; teillä olisi toivo, että saatte iankaikkisen elämän; teillä olisi Jumalan rakkaus aina sydämessänne, jotta teidät ylennettäisiin viimeisenä päivänä ja te pääsisitte hänen lepoonsa.
- 30 Ja Herra suokoon teille parannuksen, jotta ette saattaisi hänen vihaansa päällenne, jotta teitä ei sidottaisi helvetin kahleilla, jotta ette kärsisi toista kuolemaa.
- 31 Ja Alma puhui kansalle paljon muitakin sanoja, joita ei ole kirjoitettu tähän kirjaan.

And now we only wait to hear the joyful news declared unto us by the mouth of angels, of his coming; for the time cometh, we know not how soon. Would to God that it might be in my day; but let it be sooner or later, in it I will rejoice.

And it shall be made known unto just and holy men, by the mouth of angels, at the time of his coming, that the words of our fathers may be fulfilled, according to that which they have spoken concerning him, which was according to the spirit of prophecy which was in them.

And now, my brethren, I wish from the inmost part of my heart, yea, with great anxiety even unto pain, that ye would hearken unto my words, and cast off your sins, and not procrastinate the day of your repentance;

But that ye would humble yourselves before the Lord, and call on his holy name, and watch and pray continually, that ye may not be tempted above that which ye can bear, and thus be led by the Holy Spirit, becoming humble, meek, submissive, patient, full of love and all long-suffering;

Having faith on the Lord; having a hope that ye shall receive eternal life; having the love of God always in your hearts, that ye may be lifted up at the last day and enter into his rest.

And may the Lord grant unto you repentance, that ye may not bring down his wrath upon you, that ye may not be bound down by the chains of hell, that ye may not suffer the second death.

And Alma spake many more words unto the people, which are not written in this book.

Alma 14

- 1 Ja tapahtui, että kun hän oli lakannut puhumasta ihmisille, monet heistä uskoivat hänen sanoihinsa ja alkoivat tehdä parannusta ja tutkia kirjoituksia.
- 2 Mutta suurin osa heistä halusi hävittää Alman ja Amulekin, sillä he olivat vihoissaan Almalle tämän suorien sanojen tähden Seesromille; ja he sanoivat myös, että Amulek oli valehdellut heille ja oli herjannut heidän lakiaan ja myös heidän lainopettajiaan ja tuomareitaan.
- 3 Ja he olivat vihoissaan myös Almalle ja Amulekille; ja koska he olivat todistaneet niin suoraan heidän jumalattomuuttaan vastaan, he yrittivät salaa ottaa heidät hengiltä.
- 4 Mutta tapahtui, että he eivät ottaneet, vaan he tarttuivat heihin ja sitoivat heidät vahvoilla köysillä ja veivät heidät maan ylituomarin eteen.
- 5 Ja ihmiset menivät todistamaan heitä vastaan – todistaen, että he olivat herjanneet lakia ja heidän lainopettajiaan ja maan tuomareita sekä kaikkea maassa olevaa kansaa sekä todistaneet, että oli vain yksi Jumala ja että hän lähettäisi Poikansa ihmisten keskuuteen, mutta hän ei pelastaisi heitä; ja monia tällaisia asioita ihmiset todistivat Almaa ja Amulekia vastaan. Nyt tämä tapahtui maan ylituomarin edessä.
- 6 Ja tapahtui, että Seesrom hämmästyi sanoista, jotka oli puhuttu; ja hän tiesi myös siitä mielen sokeudesta, jonka hän oli saanut kansan keskuudessa aikaan valheellisilla sanoillaan, ja tietoisuus hänen omasta syyllisyydestään alkoi raastaa hänen sieluaan; niin, hän alkoi olla helvetin tuskien saartama.
- 7 Ja tapahtui, että hän alkoi huutaa kansalle sanoen: Katso, minä olen syyllinen, ja nämä miehet ovat tahrattomia Jumalan edessä. Ja hän alkoi siitä lähtien vedota heidän puolestaan; mutta he herjasivat häntä sanoen: Oletko sinäkin riivaajan vallassa? Ja he sylkivät hänen päälleen ja karkottivat hänet keskuudestaan, ja myös kaikki ne, jotka uskoivat Alman ja Amulekin puhumiin sanoihin; ja he karkottivat heidät ja lähettivät miehiä heittämään heitä kivillä.

Alma 14

And it came to pass after he had made an end of speaking unto the people many of them did believe on his words, and began to repent, and to search the scriptures.

But the more part of them were desirous that they might destroy Alma and Amulek; for they were angry with Alma, because of the plainness of his words unto Zeezrom; and they also said that Amulek had lied unto them, and had reviled against their law and also against their lawyers and judges.

And they were also angry with Alma and Amulek; and because they had testified so plainly against their wickedness, they sought to put them away privily.

But it came to pass that they did not; but they took them and bound them with strong cords, and took them before the chief judge of the land.

And the people went forth and witnessed against them—testifying that they had reviled against the law, and their lawyers and judges of the land, and also of all the people that were in the land; and also testified that there was but one God, and that he should send his Son among the people, but he should not save them; and many such things did the people testify against Alma and Amulek. Now this was done before the chief judge of the land.

And it came to pass that Zeezrom was astonished at the words which had been spoken; and he also knew concerning the blindness of the minds, which he had caused among the people by his lying words; and his soul began to be harrowed up under a consciousness of his own guilt; yea, he began to be encircled about by the pains of hell.

And it came to pass that he began to cry unto the people, saying: Behold, I am guilty, and these men are spotless before God. And he began to plead for them from that time forth; but they reviled him, saying: Art thou also possessed with the devil? And they spit upon him, and cast him out from among them, and also all those who believed in the words which had been spoken by Alma and Amulek; and they cast them out, and sent men to cast stones at them.

8 Ja he toivat heidän vaimonsa ja lapsensa koolle, ja jokaisen, joka uskoi tai jota oli opetettu uskomaan Jumalan sanaan, he käskivät heittää tuleen; ja he toivat myös heidän aikakirjansa, jotka sisälsivät pyhät kirjoitukset, ja heittivät nekin tuleen, jotta ne palaisivat ja tuhoutuisivat tulessa.

9 Ja tapahtui, että he ottivat Alman ja Amulekin ja veivät heidät marttyyrikuoleman paikalle, jotta he näkisivät niiden tuhon, jotka poltettiin tulessa.

10 Ja kun Amulek näki niiden naisten ja lasten tuskat, jotka paloivat tulessa, hänkin tunsu tuskaa, ja hän sanoi Almalle: Kuinka voimme katsella tätä kauheaa näkyä? Ojentakaamme sen tähden kätemme ja käyttäkäämme sitä Jumalan voimaa, joka meissä on, ja pelastakaamme heidät liekeistä.

11 Mutta Alma sanoi hänelle: Henki estää minua ojentamasta kättäni, sillä katso, Herra ottaa heidät vastaan ylös luoksensa kirkauteen; ja hän sallii heidän tehdä tämän, eli että ihmiset tekevät tämän heille sydämensä paatumuksen mukaisesti, jotta ne tuomiot, jotka hän vihassaan heille lähettää, olisivat oikeudenmukaisia; ja viattomien veri on oleva todisteena heitä vastaan, niin, ja huutava voimallisesti heitä vastaan viimeisenä päivänä.

12 Nyt Amulek sanoi Almalle: Katso, kenties he poltavat meidätkin.

13 Ja Alma sanoi: Tapahtukoon Herran tahdon mukaisesti. Mutta katso, meidän työmme ei ole tehty; sen tähden he eivät polta meitä.

14 Nyt tapahtui, että kun tuleen heitettyjen ruumiit olivat palaneet ja samoin aikakirjat, jotka oli heitetty heidän mukanaan, maan ylituomari tuli ja seisahtui Alman ja Amulekin eteen heidän ollessaan sidottuina, ja hän löi heitä kädellään poskelle ja sanoi heille: Haluatteko vielä sen jälkeen, mitä olette nähneet, saarnata tälle kansalle, että se heitetään tuli- ja tulikivi-järveen?

And they brought their wives and children together, and whosoever believed or had been taught to believe in the word of God they caused that they should be cast into the fire; and they also brought forth their records which contained the holy scriptures, and cast them into the fire also, that they might be burned and destroyed by fire.

And it came to pass that they took Alma and Amulek, and carried them forth to the place of martyrdom, that they might witness the destruction of those who were consumed by fire.

And when Amulek saw the pains of the women and children who were consuming in the fire, he also was pained; and he said unto Alma: How can we witness this awful scene? Therefore let us stretch forth our hands, and exercise the power of God which is in us, and save them from the flames.

But Alma said unto him: The Spirit constraineth me that I must not stretch forth mine hand; for behold the Lord receiveth them up unto himself, in glory; and he doth suffer that they may do this thing, or that the people may do this thing unto them, according to the hardness of their hearts, that the judgments which he shall exercise upon them in his wrath may be just; and the blood of the innocent shall stand as a witness against them, yea, and cry mightily against them at the last day.

Now Amulek said unto Alma: Behold, perhaps they will burn us also.

And Alma said: Be it according to the will of the Lord. But, behold, our work is not finished; therefore they burn us not.

Now it came to pass that when the bodies of those who had been cast into the fire were consumed, and also the records which were cast in with them, the chief judge of the land came and stood before Alma and Amulek, as they were bound; and he smote them with his hand upon their cheeks, and said unto them: After what ye have seen, will ye preach again unto this people, that they shall be cast into a lake of fire and brimstone?

- 15 Katso, te näette, ettei teillä ollut voimaa pelastaa niitä, jotka oli heitetty tuleen; eikä myöskään Jumala pelastanut heitä sen tähden, että he olivat teidän uskoanne. Ja tuomari löi heitä jälleen poskelle ja kysyi: Mitä te puolestanne sanotte?
- 16 Ja tämä tuomari oli sen Nehorin joukkoa ja uskoa, joka surmasi Gideonin.
- 17 Ja tapahtui, etteivät Alma ja Amulek vastanneet hänelle mitään; ja hän löi heitä taas ja luovutti heidät virkamiehille heitettäväksi vankilaan.
- 18 Ja kun he olivat olleet vankilaan heitettyinä kolme päivää, tuli monia lainopettajia ja tuomareita ja pappeja ja opettajia, jotka olivat Nehorin uskonsuuntaa, ja he tulivat vankilaan katsomaan heitä ja kuulustelivat heitä monista sanoista, mutta he eivät vastanneet heille mitään.
- 19 Ja tapahtui, että tuomari seiso i heidän edessään ja sanoi: Miksi ette vastaa tämän kansan sanoihin? Ettekö tiedä, että minulla on valta heittää teidät liekkiin? Ja hän käs i heidän puhua, mutta he eivät vastanneet mitään.
- 20 Ja tapahtui, että he lähtivät ja menivät menojaan mutta tulivat taas seuraavana päivänä; ja tuomari myös löi heitä jälleen poskelle. Ja moni muukin tuli lyömään heitä sanoen: Vieläkö haluatte nousta tuomitsemaan tätä kansaa ja arvostelemaan meidän lakiamme? Jos teillä on niin suuri voima, miksi ette vapauta itseänne?
- 21 Ja paljon sellaista he sanoivat heille kiristellen heille hampaitaan ja sylkien heidän päälleen ja sanoen: Miltä me näytämme, kun meidät tuomitaan?
- 22 Ja paljon sellaista, niin, kaikenlaista sellaista he sanoivat heille; ja näin he pilkkasivat heitä monta päivää. Ja he epäsiivät heiltä ravinnon, jotta heidän tulisi nälkä, ja veden, jotta heidän tulisi jano; ja he myös ottivat heiltä heidän vaatteensa, niin että he olivat alasti; ja niin heidät sidottiin vahvoilla köysillä ja suljettiin vankilaan.

Behold, ye see that ye had not power to save those who had been cast into the fire; neither has God saved them because they were of thy faith. And the judge smote them again upon their cheeks, and asked: What say ye for yourselves?

Now this judge was after the order and faith of Nehor, who slew Gideon.

And it came to pass that Alma and Amulek answered him nothing; and he smote them again, and delivered them to the officers to be cast into prison.

And when they had been cast into prison three days, there came many lawyers, and judges, and priests, and teachers, who were of the profession of Nehor; and they came in unto the prison to see them, and they questioned them about many words; but they answered them nothing.

And it came to pass that the judge stood before them, and said: Why do ye not answer the words of this people? Know ye not that I have power to deliver you up unto the flames? And he commanded them to speak; but they answered nothing.

And it came to pass that they departed and went their ways, but came again on the morrow; and the judge also smote them again on their cheeks. And many came forth also, and smote them, saying: Will ye stand again and judge this people, and condemn our law? If ye have such great power why do ye not deliver yourselves?

And many such things did they say unto them, gnashing their teeth upon them, and spitting upon them, and saying: How shall we look when we are damned?

And many such things, yea, all manner of such things did they say unto them; and thus they did mock them for many days. And they did withhold food from them that they might hunger, and water that they might thirst; and they also did take from them their clothes that they were naked; and thus they were bound with strong cords, and confined in prison.

- 23 Ja tapahtui heidän kärsittyään siten monta päivää (ja se tapahtui kahdentenatoista päivänä, kymmenentenä kuukautena, Nefin kansan tuomarien hallituskauden kymmenentenä vuonna), että Ammonihan maan ylituomari ja monia heidän opettajiaan ja lainopettajiaan meni siihen vankilaan, jossa Alma ja Amulek olivat köysillä sidottuina.
- 24 Ja ylituomari seisahtui heidän eteensä ja löi heitä taas ja sanoi heille: Jos teillä on Jumalan voima, vapauttakaa itsenne näistä siteistä, niin sitten me uskomme, että Herra hävittää tämän kansan sinun sanojesi mukaisesti.
- 25 Ja tapahtui, että he kaikki menivät ja löivät heitä sanoen samat sanat, vieläpä viimeistä myöten; ja kun viimeinen oli puhunut heille, Jumalan voima oli Alman ja Amulekin päällä, ja he nousivat seisomaan jaloillaan.
- 26 Ja Alma huusi sanoen: Kuinka kauan meidän on kärsittävä näitä suuria ahdinkoja, oi Herra? Oi Herra, anna meille voimaa uskomme mukaisesti, joka meillä on Kristukseen, niin että vapaudumme. Ja he katkaisivat köydet, joilla heidät oli sidottu; ja kun ihmiset näkivät tämän, he alkoivat paeta, sillä tuhon pelko oli vallannut heidät.
- 27 Ja tapahtui, että heidän pelkonsa oli niin suuri, että he kaatuivat maahan eivätkä päässeet vankilan ulko-ovelle; ja maa järisi voimallisesti, ja vankilan muurit halkesivat kahtia, niin että ne sortuivat maahan; ja ylituomari ja lainopettajat ja papit ja opettajat, jotka löivät Almaa ja Amulekia, saivat surmansa niiden sortuessa.
- 28 Ja Alma ja Amulek tulivat ulos vankilasta, eivätkä he olleet vahingoittuneet, sillä Herra oli suonut heille voiman heidän uskonsa mukaisesti, joka heillä oli Kristukseen. Ja he tulivat oikopäätä ulos vankilasta, ja he olivat päässeet siteistään, ja vankila oli sortunut maahan, ja jokainen sielu sen muurien sisäpuolella, Almaa ja Amulekia lukuun ottamatta, oli saanut surmansa; ja he tulivat oikopäätä kaupunkiin.

And it came to pass after they had thus suffered for many days, (and it was on the twelfth day, in the tenth month, in the tenth year of the reign of the judges over the people of Nephi) that the chief judge over the land of Ammonihah and many of their teachers and their lawyers went in unto the prison where Alma and Amulek were bound with cords.

And the chief judge stood before them, and smote them again, and said unto them: If ye have the power of God deliver yourselves from these bands, and then we will believe that the Lord will destroy this people according to your words.

And it came to pass that they all went forth and smote them, saying the same words, even until the last; and when the last had spoken unto them the power of God was upon Alma and Amulek, and they rose and stood upon their feet.

And Alma cried, saying: How long shall we suffer these great afflictions, O Lord? O Lord, give us strength according to our faith which is in Christ, even unto deliverance. And they broke the cords with which they were bound; and when the people saw this, they began to flee, for the fear of destruction had come upon them.

And it came to pass that so great was their fear that they fell to the earth, and did not obtain the outer door of the prison; and the earth shook mightily, and the walls of the prison were rent in twain, so that they fell to the earth; and the chief judge, and the lawyers, and priests, and teachers, who smote upon Alma and Amulek, were slain by the fall thereof.

And Alma and Amulek came forth out of the prison, and they were not hurt; for the Lord had granted unto them power, according to their faith which was in Christ. And they straightway came forth out of the prison; and they were loosed from their bands; and the prison had fallen to the earth, and every soul within the walls thereof, save it were Alma and Amulek, was slain; and they straightway came forth into the city.

29 Nyt, kun ihmiset olivat kuulleet kovaa meteliä, he kerääntyivät juosten yhteen suurin joukoin saadaksesen tietää sen syyn; ja kun he näkivät Alman ja Amulekin tulevan ulos vankilasta, ja sen muurit olivat sortuneet maahan, he pelästyivät suuresti ja pakenivat Alman ja Amulekin luota, niin kuin vuohi vohlansa kanssa pakenee kahta leijonaa; ja niin he pakenivat Alman ja Amulekin luota.

Now the people having heard a great noise came running together by multitudes to know the cause of it; and when they saw Alma and Amulek coming forth out of the prison, and the walls thereof had fallen to the earth, they were struck with great fear, and fled from the presence of Alma and Amulek even as a goat fleeth with her young from two lions; and thus they did flee from the presence of Alma and Amulek.

Alma 15

- 1 Ja tapahtui, että Alman ja Amulekin käskettiin lähteä siitä kaupungista; ja he lähtivät ja tulivat aina Sidomin maahan asti; ja katso, sieltä he löysivät kaikki ne ihmiset, jotka olivat lähteneet Ammonihan maasta, jotka oli karkotettu ja joita oli kivitetty, koska he uskoivat Alman sanoihin.
- 2 Ja he kertoivat heille kaiken, mitä oli tapahtunut heidän vaimoilleen ja lapsilleen, ja myös itsestään ja voimastaan, jolla he olivat vapautuneet.
- 3 Ja myös Seesrom makasi sairaana Sidomissa, polttavassa kuumeessa, joka oli aiheutunut hänen mielensä suurista ahdistuksista hänen jumalattomuutensa vuoksi, sillä hän luuli, ettei Almaa ja Amulekia enää ollut; ja hän luuli, että heidät oli surmattu hänen pahuutensa tähden. Ja tämä suuri synty ja hänen monet muut syntinsä raastoivat hänen mieltään, kunnes se kävi tavattoman raskaaksi, eikä siitä ollut vapautusta; sen tähden häntä alkoi korventaa polttava hehku.
- 4 Nyt, kun hän kuuli, että Alma ja Amulek olivat Sidomin maassa, hänen sydämensä alkoi rohkaistua; ja hän lähetti heille heti sanan pyytäen heitä tulemaan luoksensa.
- 5 Ja tapahtui, että he menivät heti noudattaen sanoa, jonka hän oli lähettänyt heille; ja he menivät Seesromin taloon; ja he löysivät hänet hänen vuoteeltaan sairaana, hyvin heikkona polttavasta kuumeesta; ja myös hänen mielensä oli tavattoman raskas hänen pahojen tekojensa tähden; ja heidät nähdessään hän ojensi kätensä ja pyysi heiltä, että he parantaisivat hänet.
- 6 Ja tapahtui, että Alma sanoi hänelle ottaen häntä kädestä: Uskotko sinä Kristuksen pelastavaan voimaan?
- 7 Ja hän vastasi ja sanoi: Kyllä, minä uskon joka sanan, mitä sinä olet opettanut.
- 8 Ja Alma sanoi: Jos sinä uskot Kristuksen lunastukseen, sinut voidaan parantaa.
- 9 Ja hän sanoi: Kyllä, minä uskon sinun sanojesi mukaisesti.

Alma 15

And it came to pass that Alma and Amulek were commanded to depart out of that city; and they departed, and came out even into the land of Sidom; and behold, there they found all the people who had departed out of the land of Ammonihah, who had been cast out and stoned, because they believed in the words of Alma.

And they related unto them all that had happened unto their wives and children, and also concerning themselves, and of their power of deliverance.

And also Zeezrom lay sick at Sidom, with a burning fever, which was caused by the great tribulations of his mind on account of his wickedness, for he supposed that Alma and Amulek were no more; and he supposed that they had been slain because of his iniquity. And this great sin, and his many other sins, did harrow up his mind until it did become exceedingly sore, having no deliverance; therefore he began to be scorched with a burning heat.

Now, when he heard that Alma and Amulek were in the land of Sidom, his heart began to take courage; and he sent a message immediately unto them, desiring them to come unto him.

And it came to pass that they went immediately, obeying the message which he had sent unto them; and they went in unto the house unto Zeezrom; and they found him upon his bed, sick, being very low with a burning fever; and his mind also was exceedingly sore because of his iniquities; and when he saw them he stretched forth his hand, and besought them that they would heal him.

And it came to pass that Alma said unto him, taking him by the hand: Believest thou in the power of Christ unto salvation?

And he answered and said: Yea, I believe all the words that thou hast taught.

And Alma said: If thou believest in the redemption of Christ thou canst be healed.

And he said: Yea, I believe according to thy words.

- 10 Ja silloin Alma huusi Herran puoleen sanoen: Oi Herra, meidän Jumalamme, armahda tätä miestä ja paranna hänet hänen uskonsa mukaisesti, joka on Kristukseen.
- 11 Ja kun Alma oli sanonut nämä sanat, Seesrom hyppähti jaloilleen ja alkoi kävellä; ja tämä tapahtui kaikkien ihmisten suureksi hämmästykseksi; ja tieto tästä kulki kautta koko Sidomin maan.
- 12 Ja Alma kastoi Seesromin Herralle, ja hän alkoi siitä lähtien saarnata kansalle.
- 13 Ja Alma perusti Sidomin maahan seurakunnan ja vihki maahan pappeja ja opettajia kastamaan Herralle jokaisen, joka halusi tulla kastetuksi.
- 14 Ja tapahtui, että heitä oli monia, sillä heitä kerääntyi yhteen koko seudulta ympäri Sidomia, ja heidät kastettiin.
- 15 Mutta mitä tulee niihin ihmisiin, jotka olivat Ammonihan maassa, he pysyivät yhä kovasydämisenä ja uppiniskaisena kansana, eivätkä he tehneet parannusta synneistään vaan lukivat Alman ja Amulekin voiman kokonaan Perkeleen ansioksi; sillä he olivat Nehorin uskonsuuntaa eivätkä uskoneet parannuksen tekoon synneistään.
- 16 Ja tapahtui, että Alma ja Amulek – sillä Amulek oli luopunut Jumalan sanan tähden kaikesta kullastaan ja hopeastaan ja kalleuksistaan, jotka olivat Ammonihan maassa, ja ne, jotka olivat kerran olleet hänen ystäviään, ja myös hänen isänsä ja hänen sukulaisensa olivat hänet hylänneet;
- 17 sen tähden Alma perustettuaan seurakunnan Sidomiin ja nähtyään suuren pysähdyksen, niin, nähtyään, että ihmiset lakkasivat olemasta sydämettään kopeita ja alkoivat nöyryä Jumalan edessä ja alkoivat kokoontua pyhäkköihinsä palvelemaan Jumalaa alttarin edessä, valvoen ja rukoillen alati, että heidät pelastettaisiin Saatanalta ja kuolemalta ja tuholta –

And then Alma cried unto the Lord, saying: O Lord our God, have mercy on this man, and heal him according to his faith which is in Christ.

And when Alma had said these words, Zeezrom leaped upon his feet, and began to walk; and this was done to the great astonishment of all the people; and the knowledge of this went forth throughout all the land of Sidom.

And Alma baptized Zeezrom unto the Lord; and he began from that time forth to preach unto the people.

And Alma established a church in the land of Sidom, and consecrated priests and teachers in the land, to baptize unto the Lord whosoever were desirous to be baptized.

And it came to pass that they were many; for they did flock in from all the region round about Sidom, and were baptized.

But as to the people that were in the land of Ammonihah, they yet remained a hard-hearted and a stiffnecked people; and they repented not of their sins, ascribing all the power of Alma and Amulek to the devil; for they were of the profession of Nehor, and did not believe in the repentance of their sins.

And it came to pass that Alma and Amulek, Amulek having forsaken all his gold, and silver, and his precious things, which were in the land of Ammonihah, for the word of God, he being rejected by those who were once his friends and also by his father and his kindred;

Therefore, after Alma having established the church at Sidom, seeing a great check, yea, seeing that the people were checked as to the pride of their hearts, and began to humble themselves before God, and began to assemble themselves together at their sanctuaries to worship God before the altar, watching and praying continually, that they might be delivered from Satan, and from death, and from destruction—

18 nyt, kuten sanoin, nähtyään kaiken tämän Alma otti sen tähden Amulekin mukaansa ja tuli Sarahemlan maahan ja vei hänet omaan taloonsa ja auttoi häntä hänen ahdistuksissaan ja vahvisti häntä Herrassa.

19 Ja näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden kymmenes vuosi.

Now as I said, Alma having seen all these things, therefore he took Amulek and came over to the land of Zarahemla, and took him to his own house, and did administer unto him in his tribulations, and strengthened him in the Lord.

And thus ended the tenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Alma 16

- 1 Ja tapahtui Nefin kansan tuomarien hallituskauden yhdentenätoista vuonna, toisen kuukauden viidentenä päivänä, kun Sarahemlan maassa oli ollut paljon rauhaa eikä ollut ollut sotia eikä kiistoja tiettyyn vuosiäärään, kunnes toisen kuukauden viidentenä päivänä yhdentenätoista vuonna sotahuuto kuultiin kautta maan.
- 2 Sillä katso, lamanilaisten sotajoukot olivat tulleet erämaan puolelta maan rajojen sisäpuolelle aina Ammonihan kaupunkiin asti ja alkoivat surmata ihmisiä ja hävittää kaupunkeja.
- 3 Ja nyt tapahtui, että ennen kuin nefiläiset saattoivat koota riittävän sotajoukon ajaakseen heidät pois maasta, he olivat hävittäneet ihmiset, jotka olivat Ammonihan kaupungissa, ja myös joitakin Nooan rajoilla, ja vieneet muita vankeina erämaahan.
- 4 Nyt tapahtui, että nefiläiset halusivat saada takaisin ne, jotka oli viety vankeina erämaahan.
- 5 Sen tähden se, joka oli määrätty nefiläisten sotajoukkojen ylimmäksi päälliköksi (ja hänen nimensä oli Soram, ja hänellä oli kaksi poikaa, Lehi ja Aha) – nyt, koska Soram ja hänen kaksi poikaansa tiesivät, että Alma oli kirkon ylipappi, ja olivat kuulleet, että hänellä oli profetian henki, he menivät sen tähden hänen luoksensa ja tiedustelivat häneltä, minne Herra halusi heidän menevän erämaassa etsimään veljiään, jotka lamanilaiset olivat ottaneet vangeiksi.
- 6 Ja tapahtui, että Alma kysyi asiasta Herralta. Ja Alma palasi ja sanoi heille: Katso, lamanilaiset ylittivät Sidonvirran eteläisessä erämaassa, kaukana Mantin maan rajojen tuolla puolen. Ja katso, siellä te kohtaatte heidät Sidonvirran itäpuolella, ja siellä Herra vapauttaa sinulle veljesi, jotka lamanilaiset ovat ottaneet vangeiksi.
- 7 Ja tapahtui, että Soram ja hänen poikansa ylittivät Sidonvirran sotajoukkoineen ja marssivat Mantin rajojen tuolle puolen eteläiseen erämaahan, joka oli Sidonvirran itäpuolella.

Alma 16

And it came to pass in the eleventh year of the reign of the judges over the people of Nephi, on the fifth day of the second month, there having been much peace in the land of Zarahemla, there having been no wars nor contentions for a certain number of years, even until the fifth day of the second month in the eleventh year, there was a cry of war heard throughout the land.

For behold, the armies of the Lamanites had come in upon the wilderness side, into the borders of the land, even into the city of Ammonihah, and began to slay the people and destroy the city.

And now it came to pass, before the Nephites could raise a sufficient army to drive them out of the land, they had destroyed the people who were in the city of Ammonihah, and also some around the borders of Noah, and taken others captive into the wilderness.

Now it came to pass that the Nephites were desirous to obtain those who had been carried away captive into the wilderness.

Therefore, he that had been appointed chief captain over the armies of the Nephites, (and his name was Zoram, and he had two sons, Lehi and Aha)—now Zoram and his two sons, knowing that Alma was high priest over the church, and having heard that he had the spirit of prophecy, therefore they went unto him and desired of him to know whither the Lord would that they should go into the wilderness in search of their brethren, who had been taken captive by the Lamanites.

And it came to pass that Alma inquired of the Lord concerning the matter. And Alma returned and said unto them: Behold, the Lamanites will cross the river Sidon in the south wilderness, away up beyond the borders of the land of Manti. And behold there shall ye meet them, on the east of the river Sidon, and there the Lord will deliver unto thee thy brethren who have been taken captive by the Lamanites.

And it came to pass that Zoram and his sons crossed over the river Sidon, with their armies, and marched away beyond the borders of Manti into the south wilderness, which was on the east side of the river Sidon.

8 Ja he kävivät lamanilaisten sotajoukkojen kimp-
puun, ja lamanilaiset hajotettiin ja ajettiin erämaa-
han; ja he ottivat veljensä, jotka lamanilaiset olivat
ottaneet vangeiksi, eikä vangeiksi otetuista ollut me-
netetty ainoatakaan sielua. Ja heidän veljensä toivat
heidät ottamaan haltuunsa omat maansa.

9 Ja näin päättyi tuomarien yhdestoista vuosi; lama-
nilaiset oli ajettu maasta ja Ammonihan kansa oli hä-
vitetty, eli jokainen elävä sielu ammonihalaisista oli
hävitetty, ja myös heidän suuri kaupunkinsa, josta
he sanoivat, ettei Jumala voisi sitä hävittää sen suu-
ruuden tähden.

10 Mutta katso, yhtenä päivänä se jäi autioksi, ja koi-
rat ja erämaan villipedot raatelivat raadot.

11 Mutta monen päivän kuluttua heidän kuolleet
ruumiinsa koottiin kasoiksi maan pinnalle, ja ne pei-
tettiin ohuella maapeitteellä. Ja nyt niiden löyhkä oli
niin väkevä, etteivät ihmiset menneet moniin vuosiin
ottamaan Ammonihan maata haltuunsa. Ja sitä kut-
suttiin Nehorilaisten Hävitykseksi, sillä surmansa
saaneet olivat Nehorin uskonpuurtajia; ja heidän
maansa jäivät autioiksi.

12 Eivätkä lamanilaiset tulleet enää sotimaan nefiläi-
siä vastaan aina Nefin kansan tuomarien hallitus-
kauden neljänteentoista vuoteen asti. Ja niin Nefin
kansalla oli kolme vuotta jatkuva rauha koko maas-
sa.

13 Ja Alma ja Amulek kulkivat saarnaamassa paran-
nusta ihmisille heidän temppeleissään ja pyhäköis-
sään ja myös heidän synagogissaan, jotka oli raken-
nettu juutalaisten tapaan.

14 Ja kaikille, jotka halusivat kuulla heidän sanojaan,
he julistivat Jumalan sanaa, henkilöön lainkaan kat-
somatta, alati.

15 Ja näin Alma ja Amulek kulkivat, ja myös monet
muut, jotka oli valittu tähän työhön, saarnaamaan
sanaa kautta koko maan. Ja kirkko vakiintui yleisesti
kautta maan, koko ympäröivällä seudulla, kaiken
nefiläisten kansan keskuudessa.

And they came upon the armies of the Lamanites,
and the Lamanites were scattered and driven into
the wilderness; and they took their brethren who
had been taken captive by the Lamanites, and there
was not one soul of them had been lost that were
taken captive. And they were brought by their
brethren to possess their own lands.

And thus ended the eleventh year of the judges,
the Lamanites having been driven out of the land,
and the people of Ammonihah were destroyed; yea,
every living soul of the Ammonihahites was de-
stroyed, and also their great city, which they said
God could not destroy, because of its greatness.

But behold, in one day it was left desolate; and the
carcasses were mangled by dogs and wild beasts of
the wilderness.

Nevertheless, after many days their dead bodies
were heaped up upon the face of the earth, and they
were covered with a shallow covering. And now so
great was the scent thereof that the people did not go
in to possess the land of Ammonihah for many years.
And it was called Desolation of Nehors; for they
were of the profession of Nehor, who were slain; and
their lands remained desolate.

And the Lamanites did not come again to war
against the Nephites until the fourteenth year of the
reign of the judges over the people of Nephi. And
thus for three years did the people of Nephi have
continual peace in all the land.

And Alma and Amulek went forth preaching re-
pentance to the people in their temples, and in their
sanctuaries, and also in their synagogues, which
were built after the manner of the Jews.

And as many as would hear their words, unto
them they did impart the word of God, without any
respect of persons, continually.

And thus did Alma and Amulek go forth, and also
many more who had been chosen for the work, to
preach the word throughout all the land. And the es-
tablishment of the church became general through-
out the land, in all the region round about, among all
the people of the Nephites.

- 16 Eikä heidän keskuudessaan ollut mitään eriarvoisuutta; Herra vuodatti Henkensä kaikkialle maahan valmistaakseen ihmislasten mieltä tai valmistaakseen heidän sydäntään ottamaan vastaan sen sanan, jota heidän keskuudessaan opetettaisiin hänen tullessaan –
- 17 jotta he eivät paatuisi sanaa vastaan, jotta he eivät olisi uskottomia ja jatkaisi tuhoon, vaan jotta he ottaisivat sanan vastaan iloiten, ja niin kuin oksa oksastetaan tosi viinipuuhun, he voisivat päästä Herran Jumalansa lepoon.
- 18 Nyt ne papit, jotka kulkivat kansan keskuudessa, saarnasivat kaikkia valheita ja petoksia ja kateutta ja riitoja ja pahansuopaisuutta ja herjauksia ja varastelua, ryöstämistä, rosvousta, murhaamista, avionrikkomista ja kaikenlaista irstautta vastaan huutaen, että tällaista ei saanut olla –
- 19 puhuen niistä asioista, joiden täytyi pian tulla, eli puhuen Jumalan Pojan tulemisesta, hänen kärsimyksistään ja kuolemastaan ja myös kuolleiden ylösnousemuksesta.
- 20 Ja monet ihmiset kysyivät sitä paikkaa, jonne Jumalan Poika tulisi; ja heille opetettiin, että hän ilmestyisi heille ylösnousemuksensa jälkeen, ja tämän ihmiset kuulivat suuresti riemuiten ja iloiten.
- 21 Ja nyt kun kirkko oli vakiinnutettu kautta koko maan – kun se oli saanut voiton Perkeleestä ja Jumalan sanaa saarnattiin puhtaudessaan koko maassa ja Herra vuodatti siunauksiaan kansalle – näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden neljästoista vuosi.

And there was no inequality among them; the Lord did pour out his Spirit on all the face of the land to prepare the minds of the children of men, or to prepare their hearts to receive the word which should be taught among them at the time of his coming—

That they might not be hardened against the word, that they might not be unbelieving, and go on to destruction, but that they might receive the word with joy, and as a branch be grafted into the true vine, that they might enter into the rest of the Lord their God.

Now those priests who did go forth among the people did preach against all lyings, and deceivings, and envyings, and strifes, and malice, and revilings, and stealing, robbing, plundering, murdering, committing adultery, and all manner of lasciviousness, crying that these things ought not so to be—

Holding forth things which must shortly come; yea, holding forth the coming of the Son of God, his sufferings and death, and also the resurrection of the dead.

And many of the people did inquire concerning the place where the Son of God should come; and they were taught that he would appear unto them after his resurrection; and this the people did hear with great joy and gladness.

And now after the church had been established throughout all the land—having got the victory over the devil, and the word of God being preached in its purity in all the land, and the Lord pouring out his blessings upon the people—thus ended the fourteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Kertomus Moosian pojista, jotka hyökkäsivät oikeutensa kuninkuuteen Jumalan sanan tähden ja menivät ylös Nefin maahan saarnaamaan lamanilaisille; heidän kärsimyksensä ja vapautumisensa – Alman aikakirjan mukaan.

Alma 17

- 1 Ja nyt tapahtui, että kun Alma oli matkalla Gideonin maasta etelään päin, Mantiin maahan, katso, hän tapasi hämmästykseseen Moosian pojat matkalla Sarahemlan maata kohti.
- 2 Nyt nämä Moosian pojat olivat Alman kanssa silloin, kun enkeli ensiksi ilmestyi hänelle; sen tähden Alma riemuitsi tavattomasti nähdessään veljensä, ja mikä vielä lisäsi hänen iloaan, he olivat yhä hänen veljiään Herrassa; niin, ja he olivat vahvistuneet totuuden tuntemisessa, sillä he olivat miehiä, joilla oli terve ymmärrys, ja he olivat tutkineet tarkoin kirjoituksia tunteakseen Jumalan sanan.
- 3 Mutta ei tässä ole kaikki; he olivat omistautuneet paljon rukoukselle ja paastolle; sen tähden heillä oli profetian henki ja ilmoituksen henki, ja kun he opettivat, he opettivat Jumalan voimalla ja valtuudella.
- 4 Ja he olivat opettaneet Jumalan sanaa neljäntoista vuoden ajan lamanilaisten keskuudessa, ja heillä oli ollut paljon menestystä, niin että he olivat johdattaneet monia tuntemaan totuuden; niin, heidän sanojensa voimasta monia saatettiin Jumalan alttarin eteen huutamaan avuksi hänen nimeään ja tunnustamaan syntinsä hänen edessään.
- 5 Nyt nämä ovat ne olosuhteet, jotka liittyivät heidän matkoihinsa, sillä heillä oli monia ahdinkoja; he kärsivät paljon sekä ruumiissa että mielessä, kuten nälkää, janoa ja uupumusta ja myös paljon vaivaa hengessä.
- 6 Nyt nämä olivat heidän matkansa: Kun he olivat jättäneet hyvästit isälleen Moosialle tuomarien ensimmäisenä vuonna kieltäytyttyään kuninkuudesta, jonka heidän isänsä halusi heille luovuttaa – ja tämä oli myös kansan tahto –

An account of the sons of Mosiah, who rejected their rights to the kingdom for the word of God, and went up to the land of Nephi to preach to the Lamanites; their sufferings and deliverance—according to the record of Alma.

Alma 17

And now it came to pass that as Alma was journeying from the land of Gideon southward, away to the land of Manti, behold, to his astonishment, he met with the sons of Mosiah journeying towards the land of Zarahemla.

Now these sons of Mosiah were with Alma at the time the angel first appeared unto him; therefore Alma did rejoice exceedingly to see his brethren; and what added more to his joy, they were still his brethren in the Lord; yea, and they had waxed strong in the knowledge of the truth; for they were men of a sound understanding and they had searched the scriptures diligently, that they might know the word of God.

But this is not all; they had given themselves to much prayer, and fasting; therefore they had the spirit of prophecy, and the spirit of revelation, and when they taught, they taught with power and authority of God.

And they had been teaching the word of God for the space of fourteen years among the Lamanites, having had much success in bringing many to the knowledge of the truth; yea, by the power of their words many were brought before the altar of God, to call on his name and confess their sins before him.

Now these are the circumstances which attended them in their journeyings, for they had many afflictions; they did suffer much, both in body and in mind, such as hunger, thirst and fatigue, and also much labor in the spirit.

Now these were their journeyings: Having taken leave of their father, Mosiah, in the first year of the judges; having refused the kingdom which their father was desirous to confer upon them, and also this was the minds of the people;

7 he lähtivät kuitenkin Sarahemlan maasta ja ottivat miekkansa ja keihänsä ja jousensa ja nuolensa ja linkonsa, ja tämän he tekivät hankkiakseen itselleen ravintoa erämaassa ollessaan.

8 Ja niin he lähtivät erämaahan joukkonsa kanssa, jonka he olivat valinneet, mennäkseen ylös Nefin maahan saarnaamaan Jumalan sanaa lamanilaisille.

9 Ja tapahtui, että he matkasivat monta päivää erämaassa, ja he paastosivat paljon ja rukoilivat paljon, jotta Herra soisi heille osan Hengestään kulkemaan heidän kanssaan ja pysymään heidän kanssaan, jotta he voisivat olla välineenä Jumalan käsissä johdattakseen, jos mahdollista, veljensä lamanilaiset tuntemaan totuuden, tietämään, kuinka jumalattomia olivat heidän isiensä perinteet, jotka eivät olleet oikeita.

10 Ja tapahtui, että Herra siunasi heitä Hengellään ja sanoi heille: Olkaa turvallisella mielellä. Ja he olivat turvallisella mielellä.

11 Ja Herra sanoi heille myös: Menkää veljienne lamanilaisten keskuuteen ja vahvistakaa minun sanaani; mutta olkaa kärsivällisiä ja pitkämielisiä ahdingoissa, jotta voisitte osoittaa heille hyvää esimerkkiä minussa, niin minä teen teidät välineeksi käsissäni monien sielujen pelastukseksi.

12 Ja tapahtui, että Moosian poikien sekä heidän kanssaan olleiden sydän rohkaistui menemään lamanilaisten luokse julistamaan heille Jumalan sanaa.

13 Ja heidän saavuttuaan lamanilaisten maan rajoille tapahtui, että he erosivat toisistaan ja lähtivät turvaten Herraan, että he tapaisivat jälleen elonkorjuunsa päättyessä, sillä he arvelivat, että työ, johon he olivat ryhtyneet, oli suuri.

Nevertheless they departed out of the land of Zarahemla, and took their swords, and their spears, and their bows, and their arrows, and their slings; and this they did that they might provide food for themselves while in the wilderness.

And thus they departed into the wilderness with their numbers which they had selected, to go up to the land of Nephi, to preach the word of God unto the Lamanites.

And it came to pass that they journeyed many days in the wilderness, and they fasted much and prayed much that the Lord would grant unto them a portion of his Spirit to go with them, and abide with them, that they might be an instrument in the hands of God to bring, if it were possible, their brethren, the Lamanites, to the knowledge of the truth, to the knowledge of the baseness of the traditions of their fathers, which were not correct.

And it came to pass that the Lord did visit them with his Spirit, and said unto them: Be comforted. And they were comforted.

And the Lord said unto them also: Go forth among the Lamanites, thy brethren, and establish my word; yet ye shall be patient in long-suffering and afflictions, that ye may show forth good examples unto them in me, and I will make an instrument of thee in my hands unto the salvation of many souls.

And it came to pass that the hearts of the sons of Mosiah, and also those who were with them, took courage to go forth unto the Lamanites to declare unto them the word of God.

And it came to pass when they had arrived in the borders of the land of the Lamanites, that they separated themselves and departed one from another, trusting in the Lord that they should meet again at the close of their harvest; for they supposed that great was the work which they had undertaken.

- 14 Ja varmasti se oli suuri, sillä he olivat ryhtyneet saarnaamaan Jumalan sanaa villille ja paatuneelle ja julmalle kansalle, kansalle, joka nautti nefiläisten murhaamisesta ja ryöstämisestä ja rosvoamisesta; ja heidän sydämensä oli kiintynyt rikkauksiin eli kultaan ja hopeaan ja kallisarvoisiin kiviin, mutta he pyrkivät saamaan niitä murhaamalla ja rosvoamalla, jotta heidän ei tarvitsisi tehdä niiden vuoksi työtä omin käsin.
- 15 Näin he olivat hyvin veltoja kansaa, josta monet palvoivat epäjumalia, ja Jumalan kirous oli kohdannut heitä heidän isiensä perinteiden tähden; kuitenkin Herran lupaukset ulottuivat koskemaan heitä parannuksen ehdoilla.
- 16 Tämä siis oli syy, jonka tähden Moosian pojat olivat ryhtyneet työhön, voidakseen kenties johdattaa heidät parannukseen ja voidakseen kenties johdattaa heidät tuntemaan lunastussuunnitelman.
- 17 Sen tähden he erosivat toisistaan ja menivät heidän keskuuteensa kukin yksinään, sen Jumalan sanan ja voiman mukaisesti, joka kullekin oli annettu.
- 18 Nyt Ammon oli päällikkö heidän joukossaan, tai pikemminkin hän auttoi heitä, ja hän lähti heidän luotaan siunattuana heidät, kunkin asemansa mukaisesti, julistettuaan heille Jumalan sanaa, eli autettuaan heitä ennen lähtöään; ja niin he lähtivät kukin matkaansa kautta maan.
- 19 Ja Ammon meni Ismaelin maahan, jota kutsuttiin Ismaelin poikien mukaan, joista myös tuli lamanilaisia.
- 20 Ja kun Ammon meni Ismaelin maahan, lamanilaiset ottivat hänet ja sitoivat hänet, kuten heidän tapanaan oli sitoa kaikki nefiläiset, jotka joutuivat heidän käsiinsä, ja viedä heidät kuninkaan eteen; ja niin kuningas sai mielensä mukaan surmata heidät tai pitää heitä orjuudessa tai heittää heidät vankilaan tai karkottaa heidät maastaan, tahtonsa ja mielensä mukaan.
- 21 Ja niin Ammon vietiin Ismaelin maata hallitsevan kuninkaan eteen; ja hänen nimensä oli Lamoni, ja hän oli Ismaelin jälkeläinen.

And assuredly it was great, for they had undertaken to preach the word of God to a wild and a hardened and a ferocious people; a people who delighted in murdering the Nephites, and robbing and plundering them; and their hearts were set upon riches, or upon gold and silver, and precious stones; yet they sought to obtain these things by murdering and plundering, that they might not labor for them with their own hands.

Thus they were a very indolent people, many of whom did worship idols, and the curse of God had fallen upon them because of the traditions of their fathers; notwithstanding the promises of the Lord were extended unto them on the conditions of repentance.

Therefore, this was the cause for which the sons of Mosiah had undertaken the work, that perhaps they might bring them unto repentance; that perhaps they might bring them to know of the plan of redemption.

Therefore they separated themselves one from another, and went forth among them, every man alone, according to the word and power of God which was given unto him.

Now Ammon being the chief among them, or rather he did administer unto them, and he departed from them, after having blessed them according to their several stations, having imparted the word of God unto them, or administered unto them before his departure; and thus they took their several journeys throughout the land.

And Ammon went to the land of Ishmael, the land being called after the sons of Ishmael, who also became Lamanites.

And as Ammon entered the land of Ishmael, the Lamanites took him and bound him, as was their custom to bind all the Nephites who fell into their hands, and carry them before the king; and thus it was left to the pleasure of the king to slay them, or to retain them in captivity, or to cast them into prison, or to cast them out of his land, according to his will and pleasure.

And thus Ammon was carried before the king who was over the land of Ishmael; and his name was Lamoni; and he was a descendant of Ishmael.

- 22 Ja kuningas kysyi Ammonilta, halusiko hän asua maassa lamanilaisten keskuudessa eli hänen kansansa keskuudessa.
- 23 Ja Ammon sanoi hänelle: Kyllä, minä haluan asua tämän kansan keskuudessa jonkin aikaa, niin, ja kenties aina kuolinpäivääni asti.
- 24 Ja tapahtui, että kuningas Lamoni mieltä suuresti Ammoniin ja käskei päästää hänen siteensä; ja hän tahtoi Ammonin ottavan yhden hänen tyttäristään vaimoksi.
- 25 Mutta Ammon sanoi hänelle: Ei, vaan minä olen sinun palvelijasi. Sen tähden Ammonista tuli kuningas Lamoniin palvelija. Ja tapahtui, että hänet panttiin muiden palvelijoiden joukossa vartioimaan Lamoniin katraita lamanilaisten tavan mukaisesti.
- 26 Ja kun hän oli ollut kuninkaan palveluksessa kolme päivää, kun hän oli lamanilaisten palvelijoiden kanssa, jotka olivat katraineen menossa vesipaikalle, jota kutsuttiin Sebusin vedeksi – ja kaikki lamanilaiset ajavat katraansa sinne, jotta ne saisivat vettä –
- 27 ja nyt, kun Ammon ja kuninkaan palvelijat olivat ajamassa katraitaan tälle vesipaikalle, katso, tietty määrä lamanilaisia, jotka olivat olleet juottamassa katraitaan, nousi ja hajotti Ammonin ja kuninkaan palvelijoiden katraat, ja he hajottivat ne niin, että ne pakenivat moniin suuntiin.
- 28 Nyt kuninkaan palvelijat alkoivat nurista sanoen: Nyt kuningas surmaa meidät kuten veljemmekin, koska nämä jumalattomat miehet hajottivat heidän katraansa. Ja he alkoivat itkeä tavattomasti, sanoen: Katso, meidän katraamme ovat jo hajalla.
- 29 Nyt he itkivät, koska he pelkäsivät, että heidät surmattaisiin. Nyt, kun Ammon näki tämän, hänen sydämensä paisui ilosta hänen rinnassaan; sillä, hän sanoi, minä osoitan näille palvelustovereilleni voimani eli sen voiman, joka minussa on, palauttamalla nämä katraat kuninkaalle, jotta voitaisiin näiden palvelustoverieni sydämet voidakseni johdattaa heidät uskomaan sanoihini.
- 30 Ja nyt, nämä olivat Ammonin ajatukset, kun hän näki niiden ahdingon, joita hän kutsui veljikseen.

And the king inquired of Ammon if it were his desire to dwell in the land among the Lamanites, or among his people.

And Ammon said unto him: Yea, I desire to dwell among this people for a time; yea, and perhaps until the day I die.

And it came to pass that king Lamoni was much pleased with Ammon, and caused that his bands should be loosed; and he would that Ammon should take one of his daughters to wife.

But Ammon said unto him: Nay, but I will be thy servant. Therefore Ammon became a servant to king Lamoni. And it came to pass that he was set among other servants to watch the flocks of Lamoni, according to the custom of the Lamanites.

And after he had been in the service of the king three days, as he was with the Lamanitish servants going forth with their flocks to the place of water, which was called the water of Sebus, and all the Lamanites drive their flocks hither, that they may have water—

Therefore, as Ammon and the servants of the king were driving forth their flocks to this place of water, behold, a certain number of the Lamanites, who had been with their flocks to water, stood and scattered the flocks of Ammon and the servants of the king, and they scattered them insomuch that they fled many ways.

Now the servants of the king began to murmur, saying: Now the king will slay us, as he has our brethren because their flocks were scattered by the wickedness of these men. And they began to weep exceedingly, saying: Behold, our flocks are scattered already.

Now they wept because of the fear of being slain. Now when Ammon saw this his heart was swollen within him with joy; for, said he, I will show forth my power unto these my fellow-servants, or the power which is in me, in restoring these flocks unto the king, that I may win the hearts of these my fellow-servants, that I may lead them to believe in my words.

And now, these were the thoughts of Ammon, when he saw the afflictions of those whom he termed to be his brethren.

31 Ja tapahtui, että hän suostutteli heitä sanoen: Veljeni, olkaa rohkealla mielellä ja menkäämme etsimään katraita, ja me kokoamme ne yhteen ja tuomme ne takaisin vesipaikalle; ja siten me säilytämme katraat kuninkaalle, eikä hän surmaa meitä.

32 Ja tapahtui, että he menivät etsimään katraitaan, ja he seurasivat Ammonia ja kiiruhtivat eteenpäin hyvin nopeasti ja pysäyttivät kuninkaan katraat ja kokosivat ne takaisin yhteen vesipaikalle.

33 Ja nuo miehet nousivat jälleen hajottamaan heidän katraitaan; mutta Ammon sanoi veljilleen: Saartakaa katraat ympäriinsä, etteivät ne pakene; ja minä menen taistelemaan näitä miehiä vastaan, jotka hajottavat katraitamme.

34 Ja nyt, he tekivät niin kuin Ammon käski heitä, ja hän meni ja asettui taistelemaan niitä vastaan, jotka seisovivat Sebusin vesien luona; eikä heidän lukumääränsä ollut vähäinen.

35 Sen tähden he eivät pelänneet Ammonia, sillä he luulivat, että yksi heidän miehistään voisi surmata hänet heidän mielensä mukaan, sillä he eivät tiedeneet, että Herra oli luvannut Moosialle pelastavansa hänen poikansa heidän käsistään; eivätkä he tiedeneet mitään Herrasta; sen tähden he nauttivat veljiensä tuhosta, ja tästä syystä he nousivat hajottamaan kuninkaan katraita.

36 Mutta Ammon astui esiin ja alkoi singota lingolla kiviä heitä kohti; niin, hän linkosi kiviä heidän joukkoonsa väkevällä voimalla, ja näin hän surmasi tietyn määrän heistä, niin että he alkoivat hämmästellä hänen voimaansa; kuitenkin he vihastuivat veljiensä surmaamisesta ja päättivät, että hänen on kuoltava; sen tähden, kun he näkivät, etteivät voineet osua häneen kivillään, he tulivat nuijina surmaamaan hänet.

37 Mutta katso, joka mieheltä, joka kohotti nuijansa lyödäkseen Ammonia, hän löi käsivarren poikki miekallaan; sillä hän piti puolensa heidän lyöntejään vastaan iskemällä heidän käsivarsiaan miekkansa terällä, niin että he alkoivat olla hämmästyksissään ja alkoivat paeta hänen edeltään; niin, eikä heidän lukumääränsä ollut vähäinen; ja hän pakotti heidät pakenemaan käsivartensa voimalla.

And it came to pass that he flattered them by his words, saying: My brethren, be of good cheer and let us go in search of the flocks, and we will gather them together and bring them back unto the place of water; and thus we will preserve the flocks unto the king and he will not slay us.

And it came to pass that they went in search of the flocks, and they did follow Ammon, and they rushed forth with much swiftness and did head the flocks of the king, and did gather them together again to the place of water.

And those men again stood to scatter their flocks; but Ammon said unto his brethren: Encircle the flocks round about that they flee not; and I go and contend with these men who do scatter our flocks.

Therefore, they did as Ammon commanded them, and he went forth and stood to contend with those who stood by the waters of Sebus; and they were in number not a few.

Therefore they did not fear Ammon, for they supposed that one of their men could slay him according to their pleasure, for they knew not that the Lord had promised Mosiah that he would deliver his sons out of their hands; neither did they know anything concerning the Lord; therefore they delighted in the destruction of their brethren; and for this cause they stood to scatter the flocks of the king.

But Ammon stood forth and began to cast stones at them with his sling; yea, with mighty power he did sling stones amongst them; and thus he slew a certain number of them insomuch that they began to be astonished at his power; nevertheless they were angry because of the slain of their brethren, and they were determined that he should fall; therefore, seeing that they could not hit him with their stones, they came forth with clubs to slay him.

But behold, every man that lifted his club to smite Ammon, he smote off their arms with his sword; for he did withstand their blows by smiting their arms with the edge of his sword, insomuch that they began to be astonished, and began to flee before him; yea, and they were not few in number; and he caused them to flee by the strength of his arm.

38 Nyt kuusi heistä oli kaatunut lingosta, mutta miekallaan hän ei surmannut ketään muuta kuin heidän johtajansa; ja hän löi poikki jokaisen käsivarren, joka häntä vastaan nostettiin, eikä niitä ollut vähän.

39 Ja ajettuaan heidät kauas pois hän palasi, ja he juottivat katraansa ja veivät ne takaisin kuninkaan laitumelle ja menivät sen jälkeen kuninkaan luo kantaen käsivarsia, jotka Ammonin miekka oli lyönyt poikki niiltä, jotka yrittivät surmata hänet; ja ne vietiin kuninkaan luo todisteeksi siitä, mitä he olivat tehneet.

Now six of them had fallen by the sling, but he slew none save it were their leader with his sword; and he smote off as many of their arms as were lifted against him, and they were not a few.

And when he had driven them afar off, he returned and they watered their flocks and returned them to the pasture of the king, and then went in unto the king, bearing the arms which had been smitten off by the sword of Ammon, of those who sought to slay him; and they were carried in unto the king for a testimony of the things which they had done.

Alma 18

- 1 Ja tapahtui, että kuningas Lamoni käski palvelijoidensa astua esiin todistamaan kaikesta siitä, mitä he olivat tässä asiassa nähneet.
- 2 Ja kun he kaikki olivat todistaneet siitä, mitä olivat nähneet, ja hän oli saanut tietää Ammonin uskollisuudesta hänen katraidensa varjelemisessa ja myös hänen suuresta voimastaan taistelussa niitä vastaan, jotka yrittivät surmata hänet, hän hämmästyi tavattomasti ja sanoi: Varmasti tämä on enemmän kuin ihminen. Katso, eikö tämä ole Suuri Henki, joka lähettää tällaisia suuria rangaistuksia tälle kansalle sen murhien tähden?
- 3 Ja he vastasivat kuninkaalle ja sanoivat: Sitä, onko hän Suuri Henki vai ihminen, me emme tiedä, mutta sen verran me tiedämme, että kuninkaan viholliset eivät voi häntä surmata, eivätkä he voi hajottaa kuninkaan katraita, kun hän on meidän kanssamme, hänen taitavuutensa ja suuren voimansa tähden; sen tähden me tiedämme, että hän on kuninkaan ystävä. Ja nyt, oi kuningas, me emme usko, että ihmisellä on niin suuri voima, sillä me tiedämme, ettei häntä voi surmata.
- 4 Ja nyt, kun kuningas kuuli nämä sanat, hän sanoi heille: Nyt minä tiedän, että hän on Suuri Henki; ja hän on tullut alas tällä hetkellä varjelemaan teidän henkenne, jotta minä en surmaisi teitä, niin kuin surmasin teidän veljenne. Nyt tämä on se Suuri Henki, josta isämme ovat puhuneet.
- 5 Nyt tämä oli Lamoniin perimätieto, jonka hän oli saanut isältään, että oli olemassa Suuri Henki. Mutta vaikka he uskoivat Suureen Henkeen, he luulivat, että kaikki, mitä he tekivät, oli oikein; kuitenkin Lamoni alkoi pelätä tavattomasti, peläten tehneensä väärin surmatessaan palvelijoitansa;
- 6 sillä hän oli surmannut monia heistä, koska heidän veljensä olivat hajottaneet heidän katraansa vesipaikalla; ja siksi, koska heidän katraansa olivat hajalla, heidät oli tapettu.
- 7 Nyt näiden lamanilaisten tapana oli nousta Sebusin vesien luona hajottamaan ihmisten katraita voidakseen siten ajaa monia hajalle joutuneita omalle maallensa, sillä sellainen rosvous oli tapana heidän keskuudessaan.

Alma 18

And it came to pass that king Lamoni caused that his servants should stand forth and testify to all the things which they had seen concerning the matter.

And when they had all testified to the things which they had seen, and he had learned of the faithfulness of Ammon in preserving his flocks, and also of his great power in contending against those who sought to slay him, he was astonished exceedingly, and said: Surely, this is more than a man. Behold, is not this the Great Spirit who doth send such great punishments upon this people, because of their murders?

And they answered the king, and said: Whether he be the Great Spirit or a man, we know not; but this much we do know, that he cannot be slain by the enemies of the king; neither can they scatter the king's flocks when he is with us, because of his expertness and great strength; therefore, we know that he is a friend to the king. And now, O king, we do not believe that a man has such great power, for we know he cannot be slain.

And now, when the king heard these words, he said unto them: Now I know that it is the Great Spirit; and he has come down at this time to preserve your lives, that I might not slay you as I did your brethren. Now this is the Great Spirit of whom our fathers have spoken.

Now this was the tradition of Lamoni, which he had received from his father, that there was a Great Spirit. Notwithstanding they believed in a Great Spirit, they supposed that whatsoever they did was right; nevertheless, Lamoni began to fear exceedingly, with fear lest he had done wrong in slaying his servants;

For he had slain many of them because their brethren had scattered their flocks at the place of water; and thus, because they had had their flocks scattered they were slain.

Now it was the practice of these Lamanites to stand by the waters of Sebus to scatter the flocks of the people, that thereby they might drive away many that were scattered unto their own land, it being a practice of plunder among them.

8 Ja tapahtui, että kuningas Lamoni kysyi palvelijoiltaan, sanoen: Missä on tämä mies, jolla on niin suuri voima?

9 Ja he sanoivat hänelle: Katso, hän on ruokkimassa hevosiasi. Nyt kuningas oli käskenyt palvelijoitaan, ennen kuin he menivät juottamaan katraitaan, laittamaan hänen hevosensa ja vaununsa valmiiksi ja vieämään hänet Nefin maahan, sillä Lamoniin isä, joka oli koko maan kuningas, oli määrännyt suuret pidot Nefin maassa.

10 Nyt, kun kuningas Lamoni kuuli, että Ammon oli laittamassa valmiiksi hänen hevosiaan ja vaunujaan, hän hämmästyti vielä enemmän Ammonin uskollisuutta ja sanoi: Varmasti ei kaikkien palvelijoideni joukossa ole ollut yhtään palvelijaa, joka olisi ollut niin uskollinen kuin tämä mies, sillä vieläpä hän muistaa kaikki minun käskyni pannakseen ne täytäntöön.

11 Nyt minä tiedän varmasti, että tämä on Suuri Henki, ja minä haluaisin pyytää häntä tulemaan luokseni, mutta en uskalla.

12 Ja tapahtui, että kun Ammon oli saanut hevoset ja vaunut valmiiksi kuningasta ja hänen palvelijoitaan varten, hän meni kuninkaan luo ja hän näki, että kuninkaan kasvojen ilme oli muuttunut; sen tähden hän aikoi kääntyä takaisin hänen luotaan.

13 Ja yksi kuninkaan palvelijoista sanoi hänelle: Rabbana, mikä käännettynä merkitsee mahtava tai suuri kuningas – sillä he pitivät kuninkaitaan mahtavina – ja niin hän sanoi hänelle: Rabbana, kuningas toivoo sinun jäävän.

14 Sen tähden Ammon kääntyi kuninkaaseen päin ja sanoi hänelle: Mitä tahdot minun tekevän hyväksesi, oi kuningas? Eikä kuningas vastannut hänelle yhteen tuntiin, heidän aikansa mukaisesti, sillä hän ei tiennyt, mitä hänelle sanoisi.

15 Ja tapahtui, että Ammon sanoi hänelle jälleen: Mitä haluat minusta? Mutta kuningas ei vastannut hänelle.

And it came to pass that king Lamoni inquired of his servants, saying: Where is this man that has such great power?

And they said unto him: Behold, he is feeding thy horses. Now the king had commanded his servants, previous to the time of the watering of their flocks, that they should prepare his horses and chariots, and conduct him forth to the land of Nephi; for there had been a great feast appointed at the land of Nephi, by the father of Lamoni, who was king over all the land.

Now when king Lamoni heard that Ammon was preparing his horses and his chariots he was more astonished, because of the faithfulness of Ammon, saying: Surely there has not been any servant among all my servants that has been so faithful as this man; for even he doth remember all my commandments to execute them.

Now I surely know that this is the Great Spirit, and I would desire him that he come in unto me, but I durst not.

And it came to pass that when Ammon had made ready the horses and the chariots for the king and his servants, he went in unto the king, and he saw that the countenance of the king was changed; therefore he was about to return out of his presence.

And one of the king's servants said unto him, Rabbannah, which is, being interpreted, powerful or great king, considering their kings to be powerful; and thus he said unto him: Rabbannah, the king desireth thee to stay.

Therefore Ammon turned himself unto the king, and said unto him: What wilt thou that I should do for thee, O king? And the king answered him not for the space of an hour, according to their time, for he knew not what he should say unto him.

And it came to pass that Ammon said unto him again: What desirest thou of me? But the king answered him not.

- 16 Ja tapahtui, että Ammon, joka oli täynnä Jumalan Henkeä, tiesi sen tähden kuninkaan ajatukset. Ja hän sanoi hänelle: Senkö vuoksi, että olet kuullut minun puolustaneen palvelijoitasi ja katraitasi ja surmanneen seitsemän heidän veljistään lingolla ja miekalla ja lyöneen poikki muiden käsivarret puolustaakseni sinun katraitasi ja palvelijoitasi, katso, tästäkö aiheutuu ihmetyksesi?
- 17 Minä sanon sinulle: Mistä johtuu, että ihmetyksesi on niin suuri? Katso, minä olen ihminen, ja olen palvelijasi; sen tähden minä teen kaiken, mitä pyydät ja mikä on oikein.
- 18 Nyt, kun kuningas oli kuullut nämä sanat, hän ihmetteli jälleen, sillä hän huomasi, että Ammon pystyi lukemaan hänen ajatuksensa; mutta tästä huolimatta kuningas Lamoni avasi suunsa ja sanoi hänelle: Kuka sinä olet? Oletko sinä se Suuri Henki, joka tietää kaiken?
- 19 Ammon vastasi ja sanoi hänelle: En ole.
- 20 Ja kuningas sanoi: Kuinka sinä tiedät minun sydämeni ajatukset? Voit puhua rohkeasti ja kertoa minulle näistä asioista; ja kerro minulle myös, millä voimalla sinä surmasit veljiäni, jotka hajottivat katraitani, ja löit poikki heidän käsivartensa –
- 21 ja nyt, jos kerrot minulle näistä asioista, minä annan sinulle, mitä ikinä pyydät; ja jos olisi tarpeen, minä suojeleisin sinua sotajoukkoineni, mutta minä tiedän, että sinä olet voimallisempi kuin ne kaikki; kuitenkin, mitä ikinä sinä minulta pyydät, sen minä sinulle suon.
- 22 Nyt Ammon, joka oli viisas mutta kuitenkin vaiton, sanoi Lamonille: Kuunteletko minun sanojani, jos kerron sinulle, millä voimalla minä näitä teen? Ja tätä minä sinulta pyydän.
- 23 Ja kuningas vastasi hänelle ja sanoi: Kyllä, minä uskon joka sanasi. Ja niin hänet saatiin juonella ansaan.
- 24 Ja Ammon alkoi puhua hänelle rohkeasti ja sanoi hänelle: Uskotko, että on olemassa Jumala?
- 25 Ja hän vastasi ja sanoi hänelle: En tiedä, mitä se tarkoittaa.
- 26 Ja silloin Ammon sanoi: Uskotko, että on olemassa Suuri Henki?

And it came to pass that Ammon, being filled with the Spirit of God, therefore he perceived the thoughts of the king. And he said unto him: Is it because thou hast heard that I defended thy servants and thy flocks, and slew seven of their brethren with the sling and with the sword, and smote off the arms of others, in order to defend thy flocks and thy servants; behold, is it this that causeth thy marvelings?

I say unto you, what is it, that thy marvelings are so great? Behold, I am a man, and am thy servant; therefore, whatsoever thou desirest which is right, that will I do.

Now when the king had heard these words, he marveled again, for he beheld that Ammon could discern his thoughts; but notwithstanding this, king Lamoni did open his mouth, and said unto him: Who art thou? Art thou that Great Spirit, who knows all things?

Ammon answered and said unto him: I am not.

And the king said: How knowest thou the thoughts of my heart? Thou mayest speak boldly, and tell me concerning these things; and also tell me by what power ye slew and smote off the arms of my brethren that scattered my flocks—

And now, if thou wilt tell me concerning these things, whatsoever thou desirest I will give unto thee; and if it were needed, I would guard thee with my armies; but I know that thou art more powerful than all they; nevertheless, whatsoever thou desirest of me I will grant it unto thee.

Now Ammon being wise, yet harmless, he said unto Lamoni: Wilt thou hearken unto my words, if I tell thee by what power I do these things? And this is the thing that I desire of thee.

And the king answered him, and said: Yea, I will believe all thy words. And thus he was caught with guile.

And Ammon began to speak unto him with boldness, and said unto him: Believest thou that there is a God?

And he answered, and said unto him: I do not know what that meaneth.

And then Ammon said: Believest thou that there is a Great Spirit?

27 Ja hän sanoi: Kyllä.

28 Ja Ammon sanoi: Tämä on Jumala. Ja Ammon sanoi hänelle vielä: Uskotko, että tämä Suuri Henki, joka on Jumala, on luonut kaiken, mikä on taivaassa ja maan päällä?

29 Ja hän sanoi: Kyllä, minä uskon, että hän on luonut kaiken, mitä on maan päällä, mutta taivaita minä en tunne.

30 Ja Ammon sanoi hänelle: Taivaat ovat paikka, jossa Jumala asuu ja kaikki hänen pyhät enkelinsä.

31 Ja kuningas Lamoni sanoi: Onko se maan yläpuolella?

32 Ja Ammon sanoi: Kyllä, ja hän katsoo alas kaikkiin ihmislapsiin, ja hän tietää kaikki sydämen ajatukset ja aikeet, sillä hänen kädellään heidät kaikki on luotu alusta asti.

33 Ja kuningas Lamoni sanoi: Minä uskon kaiken tämän, mitä sinä olet puhunut. Onko sinut lähettänyt Jumala?

34 Ammon sanoi hänelle: Minä olen ihminen; ja ihminen luotiin alussa Jumalan kuvan mukaan, ja hänen Pyhä Henkensä on kutsunut minut opettamaan näitä asioita tälle kansalle, jotta heidät johdatettaisiin tuntemaan se, mikä on oikeaa ja totta;

35 ja minussa asuu osa siitä Hengestä, joka antaa minulle tietoa ja myös voimaa uskoni ja haluni mukaisesti, jotka ovat Jumalaan.

36 Nyt, kun Ammon oli sanonut nämä sanat, hän aloitti maailman luomisesta ja myös Aadamin luomisesta ja kertoi hänelle kaiken ihmisen lankeemuksesta ja luki kansan aikakirjoista ja pyhistä kirjoituksista, jotka profeetat olivat puhuneet, aina siihen aikaan asti, kun heidän isänsä Lehi lähti Jerusalemissa, ja pani ne hänen eteensä.

37 Ja hän kertoi heille (sillä hän puhui kuninkaalle ja hänen palvelijoilleen) myös kaikista heidän isiensä matkoista erämaassa ja kaikista heidän kärsimyksistään nälkäisinä ja janoisina ja heidän vaivannäöstään ja niin edelleen.

38 Ja hän kertoi heille myös Lamanin ja Lemuelin ja Ismaelin poikien kapinoista, niin, kaikista heidän kapinoistaan hän kertoi heille; ja hän selitti heille kaikki aikakirjat ja kirjoitukset siitä ajasta asti, kun Lehi lähti Jerusalemissa, aina tähän hetkeen asti.

And he said, Yea.

And Ammon said: This is God. And Ammon said unto him again: Believest thou that this Great Spirit, who is God, created all things which are in heaven and in the earth?

And he said: Yea, I believe that he created all things which are in the earth; but I do not know the heavens.

And Ammon said unto him: The heavens is a place where God dwells and all his holy angels.

And king Lamoni said: Is it above the earth?

And Ammon said: Yea, and he looketh down upon all the children of men; and he knows all the thoughts and intents of the heart; for by his hand were they all created from the beginning.

And king Lamoni said: I believe all these things which thou hast spoken. Art thou sent from God?

Ammon said unto him: I am a man; and man in the beginning was created after the image of God, and I am called by his Holy Spirit to teach these things unto this people, that they may be brought to a knowledge of that which is just and true;

And a portion of that Spirit dwelleth in me, which giveth me knowledge, and also power according to my faith and desires which are in God.

Now when Ammon had said these words, he began at the creation of the world, and also the creation of Adam, and told him all the things concerning the fall of man, and rehearsed and laid before him the records and the holy scriptures of the people, which had been spoken by the prophets, even down to the time that their father, Lehi, left Jerusalem.

And he also rehearsed unto them (for it was unto the king and to his servants) all the journeyings of their fathers in the wilderness, and all their sufferings with hunger and thirst, and their travail, and so forth.

And he also rehearsed unto them concerning the rebellions of Laman and Lemuel, and the sons of Ishmael, yea, all their rebellions did he relate unto them; and he expounded unto them all the records and scriptures from the time that Lehi left Jerusalem down to the present time.

39 Mutta ei tässä kaikki; sillä hän selitti heille lunastussuunnitelman, joka oli valmistettuna maailman perustamisesta asti, ja hän ilmaisi heille myös Kristuksen tulemisesta, ja kaikki Herran teot hän heille ilmaisi.

40 Ja tapahtui, että kun hän oli sanonut kaiken tämän ja selittänyt sen kuninkaalle, että kuningas uskoi kaikki hänen sanansa.

41 Ja hän alkoi huutaa Herran puoleen sanoen: Oi Herra, armahda; sen runsaan armosi mukaisesti, joka sinulla on ollut Nefin kansaa kohtaan, armahda minua ja kansaani.

42 Ja nyt, kun hän nyt oli sanonut tämän, hän kaatui maahan ikään kuin kuolleena.

43 Ja tapahtui, että hänen palvelijansa ottivat hänet ja kantoivat hänet hänen vaimonsa luo ja laskivat hänet vuoteelle; ja hän makasi ikään kuin kuolleena kahden päivän ja kahden yön ajan; ja hänen vaimonsa ja hänen poikansa ja hänen tyttärensä surivat häntä lamanilaisten tapaan, valittaen suuresti hänen menetystään.

But this is not all; for he expounded unto them the plan of redemption, which was prepared from the foundation of the world; and he also made known unto them concerning the coming of Christ, and all the works of the Lord did he make known unto them.

And it came to pass that after he had said all these things, and expounded them to the king, that the king believed all his words.

And he began to cry unto the Lord, saying: O Lord, have mercy; according to thy abundant mercy which thou hast had upon the people of Nephi, have upon me, and my people.

And now, when he had said this, he fell unto the earth, as if he were dead.

And it came to pass that his servants took him and carried him in unto his wife, and laid him upon a bed; and he lay as if he were dead for the space of two days and two nights; and his wife, and his sons, and his daughters mourned over him, after the manner of the Lamanites, greatly lamenting his loss.

Alma 19

- 1 Ja tapahtui, että kahden päivän ja kahden yön kuluttua he aikoivat ottaa hänen ruumiinsa ja panna sen hautakammioon, jonka he olivat tehneet kuolleiden sa hautaamista varten.
- 2 Nyt kuningatar oli kuullut Ammonin maineesta; sen tähden hän lähetti sanan ja käski hänen tulla luokseen.
- 3 Ja tapahtui, että Ammon teki, niin kuin häntä käskettiin, ja meni kuningattaren luo ja pyysi saada tietää, mitä tämä tahtoi hänen tekevän.
- 4 Ja tämä sanoi hänelle: Mieheni palvelijat ovat ilmaisseet minulle, että sinä olet pyhän Jumalan profeetta ja että sinulla on voima tehdä monia voimallisia tekoja hänen nimessään;
- 5 sen tähden, jos näin on, tahdon sinun menevän katsomaan miestäni, sillä hän on maannut vuoteellaan kahden päivän ja kahden yön ajan, ja toiset sanovat, ettei hän ole kuollut, mutta toiset sanovat, että hän on kuollut ja että hän haisee ja että hänet pitäisi panna hautakammioon; mutta mitä minuun tulee, minusta hän ei haise.
- 6 Nyt, tätä Ammon halusi, sillä hän tiesi, että kuningas Lamoni oli Jumalan voiman vallassa; hän tiesi, että epäuskon synkkä verho oli väistymässä hänen mielestään ja se valo, joka valaisi hänen mielensä ja joka oli Jumalan kirkkauden valo ja joka oli hänen hyvyytensä ihmeellinen valo – niin, tämä valo oli valanut hänen sieluunsa sellaisen ilon, pimeyden pilven hälvettyä – ja että iankaikkisen elämän valo oli syttynyt hänen sielussaan, niin, hän tiesi, että tämä oli voittanut hänen luonnollisen ruumiinsa ja hänet oli viety pois Jumalassa –
- 7 sen tähden se, mitä kuningatar häneltä pyysi, oli hänen ainoa halunsa. Sen tähden hän meni katsomaan kuningasta, niin kuin kuningatar oli häntä pyytänyt; ja hän näki kuninkaan ja hän tiesi, ettei tämä ollut kuollut.
- 8 Ja hän sanoi kuningattarelle: Hän ei ole kuollut, vaan hän nukkuu Jumalassa, ja huomispäivänä hän nousee jälleen; sen tähden älkää haudatko häntä.

Alma 19

And it came to pass that after two days and two nights they were about to take his body and lay it in a sepulchre, which they had made for the purpose of burying their dead.

Now the queen having heard of the fame of Ammon, therefore she sent and desired that he should come in unto her.

And it came to pass that Ammon did as he was commanded, and went in unto the queen, and desired to know what she would that he should do.

And she said unto him: The servants of my husband have made it known unto me that thou art a prophet of a holy God, and that thou hast power to do many mighty works in his name;

Therefore, if this is the case, I would that ye should go in and see my husband, for he has been laid upon his bed for the space of two days and two nights; and some say that he is not dead, but others say that he is dead and that he stinketh, and that he ought to be placed in the sepulchre; but as for myself, to me he doth not stink.

Now, this was what Ammon desired, for he knew that king Lamoni was under the power of God; he knew that the dark veil of unbelief was being cast away from his mind, and the light which did light up his mind, which was the light of the glory of God, which was a marvelous light of his goodness—yea, this light had infused such joy into his soul, the cloud of darkness having been dispelled, and that the light of everlasting life was lit up in his soul, yea, he knew that this had overcome his natural frame, and he was carried away in God—

Therefore, what the queen desired of him was his only desire. Therefore, he went in to see the king according as the queen had desired him; and he saw the king, and he knew that he was not dead.

And he said unto the queen: He is not dead, but he sleepeth in God, and on the morrow he shall rise again; therefore bury him not.

- 9 Ja Ammon sanoi hänelle: Uskotko sinä tämän? Ja hän sanoi hänelle: En ole saanut muuta todistetta kuin sinun sanasi ja palvelijoidemme sanan; kuitenkin minä uskon, että tapahtuu, niin kuin olet sanonut.
- 10 Ja Ammon sanoi hänelle: Siunattu olet sinä suuren uskosi tähden; minä sanon sinulle, nainen: Näin suurta uskoa ei ole ollut koko nefiläisten kansan keskuudessa.
- 11 Ja tapahtui, että hän valvoi miehensä vuoteen vierellä siitä alkaen aina siihen Ammonin mainitsemaan aikaan asti seuraavana päivänä, jolloin hänen oli määrä nousta.
- 12 Ja tapahtui, että hän nousi Ammonin sanojen mukaisesti; ja kun hän nousi, hän ojensi kätensä naiselle ja sanoi: Siunattu olkoon Jumalan nimi, ja siunattu olet sinä.
- 13 Sillä niin totta kuin sinä elät, katso, minä olen nähnyt Lunastajani; ja hän on tuleva ja syntyvä naisesta, ja hän lunastaa koko ihmissuvun, joka uskoo hänen nimeensä. Nyt, kun hän oli sanonut nämä sanat, hänen sydämensä paisui hänen rinnassaan, ja hän vaipui jälleen ilosta; ja kuningatarkin vaipui maahan Hengen vallassa.
- 14 Nyt, kun Ammon näki, että Herran Henki vuodattiin hänen rukoustensa mukaisesti lamanilaisten, hänen veljiensä, päälle, jotka olivat aiheuttaneet niin paljon surua nefiläisten eli kaiken Jumalan kansan keskuudessa pahojen tekojensa ja perinteidensä tähden, hän lankesi polvilleen ja alkoi vuodattaa sieluaan Jumalalle rukouksessa ja kiitoksessa siitä, mitä hän oli tehnyt hänen veljiensä hyväksi; ja hänkin oli ilon vallassa, ja niin he kaikki kolme olivat vaipuneet maahan.
- 15 Nyt, kun kuninkaan palvelijat olivat nähneet, että he olivat kaatuneet, hekin alkoivat huutaa Jumalan puoleen, sillä Herran pelko oli vallannut heidätkin, sillä juuri he olivat seisseet kuninkaan edessä ja todistaneet hänelle Ammonin suuresta voimasta.
- 16 Ja tapahtui, että he huusivat avuksi Herran nimeä kaikin voimin, kunnes he kaikki olivat kaatuneet maahan lukuun ottamatta yhtä lamanilaista naista, jonka nimi oli Abis ja joka oli ollut kääntyneenä Herraan monta vuotta isänsä merkillisen näyn vuoksi -

And Ammon said unto her: Believest thou this? And she said unto him: I have had no witness save thy word, and the word of our servants; nevertheless I believe that it shall be according as thou hast said.

And Ammon said unto her: Blessed art thou because of thy exceeding faith; I say unto thee, woman, there has not been such great faith among all the people of the Nephites.

And it came to pass that she watched over the bed of her husband, from that time even until that time on the morrow which Ammon had appointed that he should rise.

And it came to pass that he arose, according to the words of Ammon; and as he arose, he stretched forth his hand unto the woman, and said: Blessed be the name of God, and blessed art thou.

For as sure as thou livest, behold, I have seen my Redeemer; and he shall come forth, and be born of a woman, and he shall redeem all mankind who believe on his name. Now, when he had said these words, his heart was swollen within him, and he sunk again with joy; and the queen also sunk down, being overpowered by the Spirit.

Now Ammon seeing the Spirit of the Lord poured out according to his prayers upon the Lamanites, his brethren, who had been the cause of so much mourning among the Nephites, or among all the people of God because of their iniquities and their traditions, he fell upon his knees, and began to pour out his soul in prayer and thanksgiving to God for what he had done for his brethren; and he was also overpowered with joy; and thus they all three had sunk to the earth.

Now, when the servants of the king had seen that they had fallen, they also began to cry unto God, for the fear of the Lord had come upon them also, for it was they who had stood before the king and testified unto him concerning the great power of Ammon.

And it came to pass that they did call on the name of the Lord, in their might, even until they had all fallen to the earth, save it were one of the Lamanitish women, whose name was Abish, she having been converted unto the Lord for many years, on account of a remarkable vision of her father—

17 niinpä, koska hän oli kääntynyt Herraan eikä ollut koskaan ilmaissut sitä, sen tähden nähdessään kaikkien Lamonin palvelijoiden kaatuneen maahan ja myös valtiattarensa, kuningattaren, ja kuninkaan ja Ammonin makaavan pitkänään maassa hän tiesi, että kyseessä oli Jumalan voima; ja arvellen, että tämä mahdollisuus – ilmaisemalla ihmisille, mitä heidän keskuudessaan oli tapahtunut – että tämän näyn näkeminen saisi heidät uskomaan Jumalan voimaan; sen tähden hän juoksi talosta taloon ilmaisten sen ihmisille.

18 Ja he alkoivat kokoontua kuninkaan talolle. Ja sinne tuli suuri joukko ihmisiä, ja hämmästykseseen he näkivät kuninkaan ja kuningattaren ja heidän palvelijansa pitkänään maassa, ja he kaikki makasivat siinä ikään kuin kuolleina; ja he näkivät myös Ammonin, ja katso, hän oli nefiläinen.

19 Ja nyt ihmiset alkoivat nurista keskenään; jotkut sanoivat, että jokin suuri paha oli kohdannut heitä, tai kuningasta ja hänen huonettansa, koska hän oli sallinut nefiläisen jäädä maahan.

20 Mutta toiset nuhtelivat heitä sanoen: Kuningas on tuottanut tämän pahan huoneensa päälle, koska hän surmasi palvelijansa, joiden katraat oli hajotettu Sebusin vesien luona.

21 Ja heitä taas nuhtelivat ne miehet, jotka olivat nousseet Sebusin vesien luona ja hajottaneet kuninkaalle kuuluvia katraita, sillä he olivat vihoissaan Ammonille, koska hän oli surmannut sellaisen joukon heidän veljiään Sebusin vesien luona puolustaessaan kuninkaan katraita.

22 Nyt, heistä yksi, jonka veli oli saanut surmansa Ammonin miekasta, oli tavattoman vihoissaan Ammonille, veti esiin miekkansa ja meni iskemään sillä Ammonia surmatakseen hänet; ja kohottaessaan miekan iskeäkseen häntä, katso, hän kaatui kuolleena.

23 Nyt me näemme, ettei Ammonia voinut surmata, sillä Herra oli sanonut hänen isälleen Moosialle: Minä säästän hänet, ja hänelle tapahtuu sinun uskosi mukaisesti – sen tähden Moosia uskoi hänet Herran huomaan.

Thus, having been converted to the Lord, and never having made it known, therefore, when she saw that all the servants of Lamoni had fallen to the earth, and also her mistress, the queen, and the king, and Ammon lay prostrate upon the earth, she knew that it was the power of God; and supposing that this opportunity, by making known unto the people what had happened among them, that by beholding this scene it would cause them to believe in the power of God, therefore she ran forth from house to house, making it known unto the people.

And they began to assemble themselves together unto the house of the king. And there came a multitude, and to their astonishment, they beheld the king, and the queen, and their servants prostrate upon the earth, and they all lay there as though they were dead; and they also saw Ammon, and behold, he was a Nephite.

And now the people began to murmur among themselves; some saying that it was a great evil that had come upon them, or upon the king and his house, because he had suffered that the Nephite should remain in the land.

But others rebuked them, saying: The king hath brought this evil upon his house, because he slew his servants who had had their flocks scattered at the waters of Sebus.

And they were also rebuked by those men who had stood at the waters of Sebus and scattered the flocks which belonged to the king, for they were angry with Ammon because of the number which he had slain of their brethren at the waters of Sebus, while defending the flocks of the king.

Now, one of them, whose brother had been slain with the sword of Ammon, being exceedingly angry with Ammon, drew his sword and went forth that he might let it fall upon Ammon, to slay him; and as he lifted the sword to smite him, behold, he fell dead.

Now we see that Ammon could not be slain, for the Lord had said unto Mosiah, his father: I will spare him, and it shall be unto him according to thy faith—therefore, Mosiah trusted him unto the Lord.

24 Ja tapahtui, että kun väkijoukko näki, että se mies, joka oli kohottanut miekan surmataksaan Ammonin, oli kuollut, pelko valtasi heidät kaikki, eivätkä he uskaltaneet ojentaa kättään koskeakseen häneen tai kehenkään niistä, jotka olivat kaatuneet; ja he alkoivat jälleen ihmetellä keskenään, mikä saattoi olla syynä tähän suureen voimaan, tai mitä tämä kaikki saattoi tarkoittaa.

25 Ja tapahtui, että heidän joukossaan oli monia, jotka sanoivat, että Ammon oli Suuri Henki, ja toiset sanoivat, että hän oli Suuren Hengen lähettäjä;

26 mutta toiset nuhtelivat heitä kaikkia sanoen, että hän oli hirviö, joka oli lähetetty nefiläisten luota heitä piinaamaan.

27 Ja oli muutamia, jotka sanoivat, että Suuri Henki oli lähettänyt Ammonin ahdistamaan heitä heidän pahojen tekojensa tähden ja että Suuri Henki oli aina ollut nefiläisten kanssa, oli aina pelastanut heidät heidän käsistään; ja he sanoivat, että tämä Suuri Henki oli hävittänyt niin monia heidän veljistään lamanilaisista.

28 Ja näin heidän keskinäinen kiistelynsä alkoi olla tavattoman ankaraa. Ja heidän näin kiistellessään tuli se palvelijatar, joka oli saanut väkijoukon koolle, ja kun hän näki kiistelyn, joka oli väkijoukon keskuudessa, hän tuli tavattoman murheelliseksi, aina kyyneleihin asti.

29 Ja tapahtui, että hän meni ja otti kuningatarta kädestä saadakseen kenties nostetuksi hänet maasta; ja niin pian kuin hän kosketti hänen kättään, hän nousi seisomaan jaloilleen ja huusi kovalla äänellä sanoen: Oi siunattu Jeesus, joka on pelastanut minut kauheasta helvetistä! Oi siunattu Jumala, armahda tätä kansaa!

30 Ja tämän sanottuaan hän risti kätensä iloa täynnä ja puhui monia sanoja, joita ei ymmärretty; ja tehtyään tämän hän otti kuningasta, Lamonia, kädestä, ja katso, hän nousi seisomaan jaloilleen.

31 Ja nähdessään kiistelyn kansansa keskuudessa hän meni heti ja alkoi nuhdella heitä ja opettaa heille niitä sanoja, joita hän oli kuullut Ammonin suusta; ja kaikki, jotka kuulivat hänen sanansa, uskoivat ja kääntyivät Herraan.

And it came to pass that when the multitude beheld that the man had fallen dead, who lifted the sword to slay Ammon, fear came upon them all, and they durst not put forth their hands to touch him or any of those who had fallen; and they began to marvel again among themselves what could be the cause of this great power, or what all these things could mean.

And it came to pass that there were many among them who said that Ammon was the Great Spirit, and others said he was sent by the Great Spirit;

But others rebuked them all, saying that he was a monster, who had been sent from the Nephites to torment them.

And there were some who said that Ammon was sent by the Great Spirit to afflict them because of their iniquities; and that it was the Great Spirit that had always attended the Nephites, who had ever delivered them out of their hands; and they said that it was this Great Spirit who had destroyed so many of their brethren, the Lamanites.

And thus the contention began to be exceedingly sharp among them. And while they were thus contending, the woman servant who had caused the multitude to be gathered together came, and when she saw the contention which was among the multitude she was exceedingly sorrowful, even unto tears.

And it came to pass that she went and took the queen by the hand, that perhaps she might raise her from the ground; and as soon as she touched her hand she arose and stood upon her feet, and cried with a loud voice, saying: O blessed Jesus, who has saved me from an awful hell! O blessed God, have mercy on this people!

And when she had said this, she clasped her hands, being filled with joy, speaking many words which were not understood; and when she had done this, she took the king, Lamoni, by the hand, and behold he arose and stood upon his feet.

And he, immediately, seeing the contention among his people, went forth and began to rebuke them, and to teach them the words which he had heard from the mouth of Ammon; and as many as heard his words believed, and were converted unto the Lord.

32 Mutta heidän joukossaan oli monia, jotka eivät tahtoneet kuulla hänen sanojaan; sen tähden he menivät pois.

33 Ja tapahtui, että kun Ammon nousi, hänkin puhui heille, ja samoin tekivät kaikki Lamonin palvelijat; ja he kaikki julistivat kansalle yhtä ja samaa asiaa – että heidän sydämensä oli muuttunut, ettei heillä ollut enää halua tehdä pahaa.

34 Ja katso, monet julistivat kansalle, että he olivat nähneet enkeleitä ja olivat puhuneet heidän kanssaan; ja niin he olivat kertoneet heille siitä, mikä on Jumalan, ja hänen vanhurskaudestaan.

35 Ja tapahtui, että oli monia, jotka uskoivat heidän sanoihinsa; ja kaikki, jotka uskoivat, kastettiin; ja heistä tuli vanhurskas kansa, ja he perustivat seurakunnan keskuuteensa.

36 Ja näin Herran työ alkoi lamanilaisten keskuudessa; näin Herra alkoi vuodattaa Henkeään heidän päällensä; ja me näemme, että hänen käsivartensa on ojennettuna kaikille ihmisille, jotka tekevät parannuksen ja uskovat hänen nimeensä.

But there were many among them who would not hear his words; therefore they went their way.

And it came to pass that when Ammon arose he also administered unto them, and also did all the servants of Lamoni; and they did all declare unto the people the selfsame thing—that their hearts had been changed; that they had no more desire to do evil.

And behold, many did declare unto the people that they had seen angels and had conversed with them; and thus they had told them things of God, and of his righteousness.

And it came to pass that there were many that did believe in their words; and as many as did believe were baptized; and they became a righteous people, and they did establish a church among them.

And thus the work of the Lord did commence among the Lamanites; thus the Lord did begin to pour out his Spirit upon them; and we see that his arm is extended to all people who will repent and believe on his name.

Alma 20

- 1 Ja tapahtui, että kun he olivat perustaneet seurakunnan siihen maahan, että kuningas Lamoni pyysi Ammonia lähtemään kanssaan Nefin maahan voidakseen näyttää hänet isälleen.
- 2 Ja Herran ääni tuli Ammonille sanoen: Älä mene ylös Nefin maahan, sillä katso, kuningas tavoittelee sinun henkeäsi, vaan mene Middonin maahan, sillä katso, veljesi Aaron ja myös Muloki ja Amma ovat vankilassa.
- 3 Nyt tapahtui, että kuultuaan tämän Ammon sanoi Lamonille: Katso, oma veljeni ja uskonveljeni ovat vankilassa Middonissa, ja minä menen vapauttamaan heidät.
- 4 Nyt Lamoni sanoi Ammonille: Minä tiedän, että sinä Herran voimasta voit tehdä kaiken. Mutta katso, minä lähden sinun kanssasi Middonin maahan, sillä Middonin maan kuningas, jonka nimi on Antiomno, on minun ystäväni; sen tähden minä lähden Middonin maahan suostutellakseni maan kuningasta, niin hän päästää veljesi vankilasta. Nyt Lamoni sanoi hänelle: Kuka sinulle kertoi, että veljesi ovat vankilassa?
- 5 Ja Ammon sanoi hänelle: Ei kukaan muu kuin Jumala ole kertonut minulle; ja hän sanoi minulle: Mene vapauttamaan veljesi, sillä he ovat vankilassa Middonin maassa.
- 6 Nyt, kun Lamoni oli kuullut tämän, hän käski palvelijoidensa laittaa hänen hevosensa ja vaununsa valmiiksi.
- 7 Ja hän sanoi Ammonille: Tule, minä lähden sinun kanssasi alas Middonin maahan, ja siellä minä pyydän kuninkaalta, että hän päästäisi veljesi vankilasta.
- 8 Ja tapahtui, että kun Ammon ja Lamoni olivat matkalla sinne, he kohtasivat Lamonin isän, joka oli koko maan kuningas.
- 9 Ja katso, Lamonin isä sanoi hänelle: Miksi ette tulleet pitoihin sinä suurena päivänä, kun minä valmistin pidot pojilleni ja kansalleni?
- 10 Ja hän sanoi myös: Minne sinä olet menossa tämän nefiläisen kanssa, joka on yksi valehtelijan lapsista?

Alma 20

And it came to pass that when they had established a church in that land, that king Lamoni desired that Ammon should go with him to the land of Nephi, that he might show him unto his father.

And the voice of the Lord came to Ammon, saying: Thou shalt not go up to the land of Nephi, for behold, the king will seek thy life; but thou shalt go to the land of Middoni; for behold, thy brother Aaron, and also Muloki and Ammah are in prison.

Now it came to pass that when Ammon had heard this, he said unto Lamoni: Behold, my brother and brethren are in prison at Middoni, and I go that I may deliver them.

Now Lamoni said unto Ammon: I know, in the strength of the Lord thou canst do all things. But behold, I will go with thee to the land of Middoni; for the king of the land of Middoni, whose name is Antiomno, is a friend unto me; therefore I go to the land of Middoni, that I may flatter the king of the land, and he will cast thy brethren out of prison. Now Lamoni said unto him: Who told thee that thy brethren were in prison?

And Ammon said unto him: No one hath told me, save it be God; and he said unto me—Go and deliver thy brethren, for they are in prison in the land of Middoni.

Now when Lamoni had heard this he caused that his servants should make ready his horses and his chariots.

And he said unto Ammon: Come, I will go with thee down to the land of Middoni, and there I will plead with the king that he will cast thy brethren out of prison.

And it came to pass that as Ammon and Lamoni were journeying thither, they met the father of Lamoni, who was king over all the land.

And behold, the father of Lamoni said unto him: Why did ye not come to the feast on that great day when I made a feast unto my sons, and unto my people?

And he also said: Whither art thou going with this Nephite, who is one of the children of a liar?

- 11 Ja tapahtui, että Lamoni kertoi hänelle, minne hän oli menossa, sillä hän pelkäsi loukata häntä.
- 12 Ja hän kertoi hänelle myös koko syyn siihen, miksi hän oli jäänyt omaan valtakuntaansa eikä mennyt isänsä luo pitoihin, jotka hän oli valmistanut.
- 13 Ja nyt, kun Lamoni oli kertonut hänelle kaiken tämän, katso, hänen hämmästyksensä hänen isänsä oli hänelle vihoissaan ja sanoi: Lamoni, sinä olet menossa vapauttamaan näitä nefiläisiä, jotka ovat valehtelijan poikia. Katso, hän ryösti meidän isämme, ja nyt hänen lapsensakin ovat tulleet keskuuteemme voidakseen viekkauksellaan ja valheillaan pettää meitä, niin että he voisivat jälleen ryöstää meiltä omaisuutemme.
- 14 Nyt Lamonin isä käski häntä surmaamaan Ammonin miekalla. Ja hän kielsi häntä myös menemästä Middonin maahan ja käski hänen sen sijaan palata hänen kanssaan Ismaelin maahan.
- 15 Mutta Lamoni sanoi hänelle: Minä en surmaa Ammonia enkä palaa Ismaelin maahan, vaan menen Middonin maahan vapauttamaan Ammonin veljet, sillä minä tiedän, että he ovat vanhurskaita miehiä ja tosi Jumalan pyhiä profettoja.
- 16 Nyt, kun hänen isänsä oli kuullut nämä sanat, hän oli vihoissaan hänelle ja veti esiin miekkansa lyödäkseen hänet maahan.
- 17 Mutta Ammon astui esiin ja sanoi hänelle: Katso, älä surmaa poikaasi; vaikka parempi olisi hänen kuolla kuin sinun, sillä katso, hän on tehnyt parannuksen synneistään, mutta jos sinä kuolisit tällä hetkellä, vihassasi, sinun sielusi ei voisi pelastua.
- 18 Ja vielä, on hyväksi, että maltat mieleesi, sillä jos sinä surmaisit poikasi, joka on syytön mies, hänen verensä huutaisi maasta Herran, hänen Jumalansa, puoleen kosta tulemaan sinun päällesi; ja kenties sinä kadottaisit sielusi.
- 19 Nyt, kun Ammon oli sanonut hänelle nämä sanat, hän vastasi hänelle sanoen: Minä tiedän, että jos surmaisit poikani, niin vuodattaisiin viattoman veren, sillä sinä hänet olet pyrkinyt tuhoamaan.

And it came to pass that Lamoni rehearsed unto him whither he was going, for he feared to offend him.

And he also told him all the cause of his tarrying in his own kingdom, that he did not go unto his father to the feast which he had prepared.

And now when Lamoni had rehearsed unto him all these things, behold, to his astonishment, his father was angry with him, and said: Lamoni, thou art going to deliver these Nephites, who are sons of a liar. Behold, he robbed our fathers; and now his children are also come amongst us that they may, by their cunning and their lyings, deceive us, that they again may rob us of our property.

Now the father of Lamoni commanded him that he should slay Ammon with the sword. And he also commanded him that he should not go to the land of Middoni, but that he should return with him to the land of Ishmael.

But Lamoni said unto him: I will not slay Ammon, neither will I return to the land of Ishmael, but I go to the land of Middoni that I may release the brethren of Ammon, for I know that they are just men and holy prophets of the true God.

Now when his father had heard these words, he was angry with him, and he drew his sword that he might smite him to the earth.

But Ammon stood forth and said unto him: Behold, thou shalt not slay thy son; nevertheless, it were better that he should fall than thee, for behold, he has repented of his sins; but if thou shouldst fall at this time, in thine anger, thy soul could not be saved.

And again, it is expedient that thou shouldst forbear; for if thou shouldst slay thy son, he being an innocent man, his blood would cry from the ground to the Lord his God, for vengeance to come upon thee; and perhaps thou wouldst lose thy soul.

Now when Ammon had said these words unto him, he answered him, saying: I know that if I should slay my son, that I should shed innocent blood; for it is thou that hast sought to destroy him.

20 Ja hän ojensi kätensä surmataksaan Ammonin. Mutta Ammon piti puolensa hänen lyöntejään vastaan ja myös iski häntä käsivarteen, niin ettei hän voinut käyttää sitä.

21 Nyt, kun kuningas näki, että Ammon voisi surmata hänet, hän alkoi pyytää Ammonilta, että tämä säästäisi hänen henkensä.

22 Mutta Ammon kohotti miekkansa ja sanoi hänelle: Katso, minä isken sinua, ellet suo minulle sitä, ettei veljeni pääsevät vankilasta.

23 Nyt kuningas, peläten menettävänsä henkensä, sanoi: Jos säästät minut, suon sinulle kaiken, mitä vain pyydät, jopa puolet valtakunnasta.

24 Nyt, kun Ammon näki vaikuttaneensa vanhaan kuninkaaseen halunsa mukaisesti, hän sanoi hänelle: Jos sinä suot, että veljeni pääsevät vankilasta ja myös että Lamoni saa pitää kuninkuutensa ja ettet pahastu häneen vaan sallit hänen tehdä oman halunsa mukaisesti kaikessa, mitä hän ajattelee, niin minä säästän sinut; muuten isken sinut maahan.

25 Nyt, kun Ammon oli sanonut nämä sanat, kuningas alkoi riemuita henkensä tähden.

26 Ja kun hän näki, ettei Ammonilla ollut mitään halua tuhota häntä, ja kun hän myös näki sen suuren rakkauden, joka hänellä oli hänen poikaansa Lamonia kohtaan, hän hämmästyi tavattomasti ja sanoi: Koska tässä on kaikki, mitä olet pyytänyt – että minä päästäisin veljesi ja sallisin poikani Lamoniin pitää kuninkuutensa – katso, minä suon sinulle, että poikani saa pitää kuninkuutensa tästä lähtien ja ikuisesti; enkä minä enää hallitse häntä –

27 ja minä suon sinulle myös, että veljesi pääsevät vankilasta, ja sinä ja veljesi saatte tulla minun luokseni valtakuntaani, sillä minä haluan suuresti nähdä sinua. Sillä kuningas oli suuresti hämmästynyt niistä sanoista, jotka hän oli puhunut, ja myös niistä sanoista, jotka hänen poikansa Lamoni oli puhunut; sen tähden hän halusi saada niistä tietoa.

28 Ja tapahtui, että Ammon ja Lamoni jatkoivat matkaansa Middonin maata kohti. Ja Lamoni pääsi suosiotaan maan kuninkaan silmissä; sen tähden Ammonin veljet tuotiin ulos vankilasta.

And he stretched forth his hand to slay Ammon. But Ammon withstood his blows, and also smote his arm that he could not use it.

Now when the king saw that Ammon could slay him, he began to plead with Ammon that he would spare his life.

But Ammon raised his sword, and said unto him: Behold, I will smite thee except thou wilt grant unto me that my brethren may be cast out of prison.

Now the king, fearing he should lose his life, said: If thou wilt spare me I will grant unto thee whatsoever thou wilt ask, even to half of the kingdom.

Now when Ammon saw that he had wrought upon the old king according to his desire, he said unto him: If thou wilt grant that my brethren may be cast out of prison, and also that Lamoni may retain his kingdom, and that ye be not displeased with him, but grant that he may do according to his own desires in whatsoever thing he thinketh, then will I spare thee; otherwise I will smite thee to the earth.

Now when Ammon had said these words, the king began to rejoice because of his life.

And when he saw that Ammon had no desire to destroy him, and when he also saw the great love he had for his son Lamoni, he was astonished exceedingly, and said: Because this is all that thou hast desired, that I would release thy brethren, and suffer that my son Lamoni should retain his kingdom, behold, I will grant unto you that my son may retain his kingdom from this time and forever; and I will govern him no more—

And I will also grant unto thee that thy brethren may be cast out of prison, and thou and thy brethren may come unto me, in my kingdom; for I shall greatly desire to see thee. For the king was greatly astonished at the words which he had spoken, and also at the words which had been spoken by his son Lamoni, therefore he was desirous to learn them.

And it came to pass that Ammon and Lamoni proceeded on their journey towards the land of Middoni. And Lamoni found favor in the eyes of the king of the land; therefore the brethren of Ammon were brought forth out of prison.

29 Ja kun Ammon tapasi heidät, hän oli perin murheellinen, sillä katso, he olivat alasti, ja heidän ihonsa oli tavattoman hiertynyt, koska heidät oli sidottu vahvoilla köysillä. Ja he olivat myös kärsineet nälkää, janoa ja kaikenlaisia ahdinkoja; kuitenkin he olivat kärsivällisiä kaikissa kärsimyksissään.

30 Ja oli käynyt niin, että heidän osanaan oli ollut joutua paatuneemman ja uppiniskaisemman kansan käsiin; sen tähden he eivät tahtoneet kuunnella heidän sanojaan, ja he olivat karkottaneet heidät ja lyöneet heitä ja ajaneet heitä talosta taloon ja paikasta paikkaan, kunnes he olivat saapuneet Middoniin maahan; ja siellä heidät oli otettu kiinni ja heitetty vankilaan ja sidottu vahvoilla köysillä ja pidetty vankilassa monta päivää, ja Lamoni ja Ammon vapauttivat heidät.

And when Ammon did meet them he was exceedingly sorrowful, for behold they were naked, and their skins were worn exceedingly because of being bound with strong cords. And they also had suffered hunger, thirst, and all kinds of afflictions; nevertheless they were patient in all their sufferings.

And, as it happened, it was their lot to have fallen into the hands of a more hardened and a more stiff-necked people; therefore they would not hearken unto their words, and they had cast them out, and had smitten them, and had driven them from house to house, and from place to place, even until they had arrived in the land of Middoni; and there they were taken and cast into prison, and bound with strong cords, and kept in prison for many days, and were delivered by Lamoni and Ammon.

Kertomus Aaronin ja Mulokin ja heidän veljiensä saarnaamisesta lamanilaisille.

Alma 21

- 1 Nyt, kun Ammon ja hänen veljensä erosivat toisistaan lamanilaisten maan rajoilla, katso, Aaron lähti matkaan sitä maata kohti, jota lamanilaiset nimittivät Jerusalemiiksi, nimittäen sitä isiensä synnyinmaan mukaan; ja se oli kaukana Mormonin rajoilla.
- 2 Nyt lamanilaiset ja amalekilaiset ja Amulonin kansa olivat rakentaneet suuren kaupungin, jota kutsuttiin Jerusalemiiksi.
- 3 Nyt lamanilaiset olivat itsekin kyllin paatuneita, mutta amalekilaiset ja amulonilaiset olivat vielä paatuneempia; sen tähden he saivat lamanilaiset paadutamaan sydämensä, jotta he vahvistuisivat pahuudessa ja iljetyksissään.
- 4 Ja tapahtui, että Aaron tuli Jerusalemin kaupunkiin ja alkoi ensin saarnata amalekilaisille. Ja hän alkoi saarnata heille heidän synagogissaan, sillä he olivat rakentaneet synagogia nehorilaisten joukon mukaisesti; sillä monet amalekilaisista ja amulonilaisista kuuluivat nehorilaisten joukkoon.
- 5 Ja nyt, kun Aaron meni yhteen heidän synagogistaan saarnaamaan ihmisille ja kun hän oli puhumassa heille, katso, eräs amalekilainen nousi ja alkoi kiistellä hänen kanssaan sanoen: Mitä tuo on, mistä sinä olet todistanut? Oletko nähnyt enkelin? Mikseivät enkelit ilmesty meille? Katso, eikö tämä kansa ole yhtä hyvä kuin sinun kansasi?
- 6 Sinä sanot myös, että ellemme tee parannusta, me hukumme. Mistä sinä tiedät meidän sydämemme ajatuksen ja aikeen? Mistä sinä tiedät, että meillä on syytä tehdä parannus? Mistä sinä tiedät, että me emme ole vanhurskas kansa? Katso, me olemme rakentaneet pyhäkköjä, ja me kokoonnumme yhteen palvelemaan Jumalaa. Me uskomme, että Jumala pelastaa kaikki ihmiset.
- 7 Nyt Aaron sanoi hänelle: Uskotko sinä, että Jumalan Poika on tuleva lunastamaan ihmissuvun sen synneistä?

An account of the preaching of Aaron, and Muloki, and their brethren, to the Lamanites.

Alma 21

Now when Ammon and his brethren separated themselves in the borders of the land of the Lamanites, behold Aaron took his journey towards the land which was called by the Lamanites, Jerusalem, calling it after the land of their fathers' nativity; and it was away joining the borders of Mormon.

Now the Lamanites and the Amalekites and the people of Amulon had built a great city, which was called Jerusalem.

Now the Lamanites of themselves were sufficiently hardened, but the Amalekites and the Amulonites were still harder; therefore they did cause the Lamanites that they should harden their hearts, that they should wax strong in wickedness and their abominations.

And it came to pass that Aaron came to the city of Jerusalem, and first began to preach to the Amalekites. And he began to preach to them in their synagogues, for they had built synagogues after the order of the Nehors; for many of the Amalekites and the Amulonites were after the order of the Nehors.

Therefore, as Aaron entered into one of their synagogues to preach unto the people, and as he was speaking unto them, behold there arose an Amalekite and began to contend with him, saying: What is that thou hast testified? Hast thou seen an angel? Why do not angels appear unto us? Behold are not this people as good as thy people?

Thou also sayest, except we repent we shall perish. How knowest thou the thought and intent of our hearts? How knowest thou that we have cause to repent? How knowest thou that we are not a righteous people? Behold, we have built sanctuaries, and we do assemble ourselves together to worship God. We do believe that God will save all men.

Now Aaron said unto him: Believest thou that the Son of God shall come to redeem mankind from their sins?

- 8 Ja mies sanoi hänelle: Me emme usko, että sinä tiedät mitään sellaista. Me emme usko näihin mielettömiin perimätietoihin. Me emme usko, että sinä tiedät tulevista asioista, emmekä me usko, että sinun isäsi, emmekä myöskään, että meidän isämme tiesivät niistä asioista, joista he puhuivat, siitä mikä on tuleva.
- 9 Nyt Aaron alkoi avata heille kirjoituksia Kristuksen tulemisesta ja myös kuolleiden ylösnousemuksesta ja siitä, ettei ihmissuvulle voinut olla lunastusta muuten kuin Kristuksen kuoleman ja kärsimysten ja hänen verensä sovituksen kautta.
- 10 Ja tapahtui hänen alkaessaan selittää näitä asioita heille, että he vihastuivat hänelle ja alkoivat pilkata häntä; eivätkä he tahtoneet kuulla sanoja, joita hän puhui.
- 11 Sen tähden, kun hän näki, etteivät he tahtoneet kuulla hänen sanojaan, hän lähti heidän synagogastaan ja tuli kylään, jota kutsuttiin Ani-Antiksi, ja siellä hän löysi Mulokin saarnaamassa sanaa heille, ja myös Amman ja hänen veljensä. Ja he kiistelivät sanasta monien kanssa.
- 12 Ja tapahtui, että he näkivät kansan paaduttavan sydämensä; sen tähden he lähtivät ja tulivat Middonin maahan. Ja he saarnasivat sanaa monille, ja harvat uskoivat niihin sanoihin, joita he opettivat.
- 13 Mutta Aaron ja muutamia hänen veljistään otettiin kiinni ja heitettiin vankilaan, ja loput heistä pakenivat Middonin maasta ympäröiville seuduille.
- 14 Ja ne, jotka oli heitetty vankilaan, kärsivät monenlaista, ja Lamoniin ja Ammonin kätet vapauttivat heidät, ja heidät ravittiin ja vaatetettiin.
- 15 Ja he menivät jälleen julistamaan sanaa, ja näin he vapautuivat ensimmäisen kerran vankilasta; ja näin he olivat kärsineet.
- 16 Ja he menivät minne vain Herran Henki heitä johdatti, saarnaten Jumalan sanaa jokaisessa amalekilaisten synagogassa ja jokaisessa lamanilaisten kokouksessa, johon he pääsivät.

And the man said unto him: We do not believe that thou knowest any such thing. We do not believe in these foolish traditions. We do not believe that thou knowest of things to come, neither do we believe that thy fathers and also that our fathers did know concerning the things which they spake, of that which is to come.

Now Aaron began to open the scriptures unto them concerning the coming of Christ, and also concerning the resurrection of the dead, and that there could be no redemption for mankind save it were through the death and sufferings of Christ, and the atonement of his blood.

And it came to pass as he began to expound these things unto them they were angry with him, and began to mock him; and they would not hear the words which he spake.

Therefore, when he saw that they would not hear his words, he departed out of their synagogue, and came over to a village which was called Ani-Anti, and there he found Muloki preaching the word unto them; and also Ammah and his brethren. And they contended with many about the word.

And it came to pass that they saw that the people would harden their hearts, therefore they departed and came over into the land of Middoni. And they did preach the word unto many, and few believed on the words which they taught.

Nevertheless, Aaron and a certain number of his brethren were taken and cast into prison, and the remainder of them fled out of the land of Middoni unto the regions round about.

And those who were cast into prison suffered many things, and they were delivered by the hand of Lamoni and Ammon, and they were fed and clothed.

And they went forth again to declare the word, and thus they were delivered for the first time out of prison; and thus they had suffered.

And they went forth whithersoever they were led by the Spirit of the Lord, preaching the word of God in every synagogue of the Amalekites, or in every assembly of the Lamanites where they could be admitted.

17 Ja tapahtui, että Herra alkoi siunata heitä, niin että he johdattivat monia tuntemaan totuuden, eli he saivat monet vakuuttuneiksi synneistään ja isiensä perinteistä, jotka eivät olleet oikeita.

18 Ja tapahtui, että Ammon ja Lamoni palasivat Middonin maasta Ismaelin maahan, joka oli heidän perintömaansa.

19 Eikä kuningas Lamoni sallinut Ammonin palvella häntä, tai olla hänen palvelijansa.

20 Mutta hän käski rakentaa synagogia Ismaelin maahan, ja hän käski kansansa eli niiden ihmisten, jotka olivat hänen valtansa alla, kokoontua yhteen.

21 Ja hän riemuitsi heistä ja opetti heille monia asioita. Ja hän julisti heille myös, että he olivat kansa, joka oli hänen alaisensa, ja että he olivat vapaa kansa, että he olivat vapaita kuninkaan, hänen isänsä, sorrosta; sillä hänen isänsä oli suonut hänelle, että hän saisi hallita ihmisiä, jotka olivat Ismaelin maassa ja koko ympäröivässä maassa.

22 Ja hän julisti heille myös, että heillä olisi vapaus palvella Herraa Jumalaansa halunsa mukaisesti kaikkialla, missä olivatkin, jos he olivat kuningas Lamoniin vallan alaisessa maassa.

23 Ja Ammon saarnasi kuningas Lamoniin kansalle; ja tapahtui, että hän opetti sille kaikkea sitä, mikä kuuluu vanhurskauteen. Ja hän kehotti sitä päivittäin hyvin uutterasti, ja se otti varteen hänen sanansa ja oli innokas pitämään Jumalan käskyt.

And it came to pass that the Lord began to bless them, insomuch that they brought many to the knowledge of the truth; yea, they did convince many of their sins, and of the traditions of their fathers, which were not correct.

And it came to pass that Ammon and Lamoni returned from the land of Middoni to the land of Ishmael, which was the land of their inheritance.

And king Lamoni would not suffer that Ammon should serve him, or be his servant.

But he caused that there should be synagogues built in the land of Ishmael; and he caused that his people, or the people who were under his reign, should assemble themselves together.

And he did rejoice over them, and he did teach them many things. And he did also declare unto them that they were a people who were under him, and that they were a free people, that they were free from the oppressions of the king, his father; for that his father had granted unto him that he might reign over the people who were in the land of Ishmael, and in all the land round about.

And he also declared unto them that they might have the liberty of worshiping the Lord their God according to their desires, in whatsoever place they were in, if it were in the land which was under the reign of king Lamoni.

And Ammon did preach unto the people of king Lamoni; and it came to pass that he did teach them all things concerning things pertaining to righteousness. And he did exhort them daily, with all diligence; and they gave heed unto his word, and they were zealous for keeping the commandments of God.

Alma 22

- 1 Nyt, kun Ammon näin opetti jatkuvasti Lamonin kansaa, palaamme Aaronin ja hänen veljiensä kertomukseen; sillä hänen lähdettyään Middonin maasta Henki johdatti hänet Nefin maahan, vieläpä sen kuninkaan taloon, joka oli koko maan kuningas Ismaelin maata lukuun ottamatta; ja hän oli Lamonin isä.
- 2 Ja tapahtui, että hän meni hänen luoksensa kuninkaan palatsiin veljiensä kanssa ja kumarsi kuninkaan edessä ja sanoi hänelle: Katso, oi kuningas, me olemme ne Ammonin veljet, jotka sinä olet vapauttanut vankilasta.
- 3 Ja nyt, oi kuningas, jos sinä säästät henkemme, me olemme palvelijoitasi. Ja kuningas sanoi heille: Nouskaa, sillä minä suon teille teidän henkenne, enkä minä salli teidän olevan palvelijoitani vaan vaddin, että te opetatte minua, sillä minä olen ollut miellesäni jonkin verran levoton veljenne Ammonin sanojen jalomielisyyden ja suuruuden tähden; ja minä haluan tietää syyn, miksi hän ei ole tullut ylös Middonista teidän kanssanne.
- 4 Ja Aaron sanoi kuninkaalle: Katso, Herran Henki on kutsunut hänet toisaalle; hän on mennyt Ismaelin maahan opettamaan Lamonin kansaa.
- 5 Nyt kuningas sanoi heille: Mitä tämä on, mitä te sanoitte Herran Hengestä? Katso, tämä on se asia, joka minua vaivaa.
- 6 Ja mitä tämäkin on, mitä Ammon sanoi: Jos te teette parannuksen, te pelastutte, ja jos te ette tee parannusta, teidät karkotetaan viimeisenä päivänä?
- 7 Ja Aaron vastasi hänelle ja sanoi hänelle: Uskotko, että on olemassa Jumala? Ja kuningas sanoi: Minä tiedän, että amalekilaiset sanovat, että on olemassa Jumala, ja olen sallinut heidän rakentaa pyhäkköjä, jotta he voisivat kokoontua palvelemaan häntä. Ja jos sinä nyt sanot, että on olemassa Jumala, katso, minä uskon.
- 8 Ja nyt, kun Aaron kuuli tämän, hänen sydämensä alkoi riemuita, ja hän sanoi: Katso, niin totta kuin sinä elät, oi kuningas, on olemassa Jumala.
- 9 Ja kuningas sanoi: Onko Jumala se Suuri Henki, joka toi meidän isämme pois Jerusalemin maasta?

Alma 22

Now, as Ammon was thus teaching the people of Lamoni continually, we will return to the account of Aaron and his brethren; for after he departed from the land of Middoni he was led by the Spirit to the land of Nephi, even to the house of the king which was over all the land save it were the land of Ishmael; and he was the father of Lamoni.

And it came to pass that he went in unto him into the king's palace, with his brethren, and bowed himself before the king, and said unto him: Behold, O king, we are the brethren of Ammon, whom thou hast delivered out of prison.

And now, O king, if thou wilt spare our lives, we will be thy servants. And the king said unto them: Arise, for I will grant unto you your lives, and I will not suffer that ye shall be my servants; but I will insist that ye shall administer unto me; for I have been somewhat troubled in mind because of the generosity and the greatness of the words of thy brother Ammon; and I desire to know the cause why he has not come up out of Middoni with thee.

And Aaron said unto the king: Behold, the Spirit of the Lord has called him another way; he has gone to the land of Ishmael, to teach the people of Lamoni.

Now the king said unto them: What is this that ye have said concerning the Spirit of the Lord? Behold, this is the thing which doth trouble me.

And also, what is this that Ammon said—If ye will repent ye shall be saved, and if ye will not repent, ye shall be cast off at the last day?

And Aaron answered him and said unto him: Believest thou that there is a God? And the king said: I know that the Amalekites say that there is a God, and I have granted unto them that they should build sanctuaries, that they may assemble themselves together to worship him. And if now thou sayest there is a God, behold I will believe.

And now when Aaron heard this, his heart began to rejoice, and he said: Behold, assuredly as thou livest, O king, there is a God.

And the king said: Is God that Great Spirit that brought our fathers out of the land of Jerusalem?

- 10 Ja Aaron sanoi hänelle: Kyllä, hän on se Suuri Henki, ja hän on luonut kaiken sekä taivaassa että maan päällä. Uskotko sinä tämän?
- 11 Ja hän sanoi: Kyllä, minä uskon, että Suuri Henki on luonut kaiken, ja minä haluan sinun kertovan minulle kaikista näistä asioista, niin minä uskon sinun sanasi.
- 12 Ja tapahtui, että kun Aaron näki, että kuningas uskoisi hänen sanojaan, hän alkoi Aadamin luomisesta, lukien kuninkaalle kirjoituksia – kuinka Jumala loi ihmisen oman kuvansa mukaan ja että Jumala antoi hänelle käskyjä ja että rikkomuksen tähden ihminen oli langennut.
- 13 Ja Aaron selitti hänelle kirjoitukset Aadamin luomisesta asti, esittäen hänelle ihmisen lankeemuksen ja heidän lihallisen tilansa ja myös lunastussuunnitelman, joka oli ollut valmistettuna maailman perustamisesta asti Kristuksen kautta kaikille, jotka uskoivat hänen nimeensä.
- 14 Ja koska ihminen oli langennut, hän ei voinut ansaita mitään itsestään, vaan Kristuksen kärsimykset ja kuolema sovittavat heidän syntinsä uskon ja parannuksen kautta ja niin edelleen; ja että hän katkaisee kuoleman siteet, ettei hauta saa voittoa ja että kuoleman pistin olisi nieltä kirkkauden toivossa; ja Aaron selitti kaikki nämä asiat kuninkaalle.
- 15 Ja tapahtui, että kun Aaron oli selittänyt nämä asiat kuninkaalle, tämä sanoi: Mitä minun pitää tehdä, jotta saisin tämän iankaikkisen elämän, josta olet puhunut? Niin, mitä minun pitää tehdä, jotta syntyisin Jumalasta ja saisin tämän jumalattoman hengen kitketyksi juurineen rinnastani ja saisin hänen Henkensä, jotta täytyisin ilosta eikä minua hylättäisi viimeisenä päivänä? Katso, hän sanoi, minä jätän kaiken, mitä omistan, niin, minä luovun kuninkuudestani, jotta saisin tämän suuren ilon.
- 16 Mutta Aaron sanoi hänelle: Jos sinä tätä haluat, jos kumarrut Jumalan edessä, niin, jos teet parannuksen kaikista synneistäsi ja kumarrut Jumalan edessä ja huudat avuksi hänen nimeään uskossa, uskoen saavasi, niin sinä saat toivon, jota haluat.

And Aaron said unto him: Yea, he is that Great Spirit, and he created all things both in heaven and in earth. Believest thou this?

And he said: Yea, I believe that the Great Spirit created all things, and I desire that ye should tell me concerning all these things, and I will believe thy words.

And it came to pass that when Aaron saw that the king would believe his words, he began from the creation of Adam, reading the scriptures unto the king—how God created man after his own image, and that God gave him commandments, and that because of transgression, man had fallen.

And Aaron did expound unto him the scriptures from the creation of Adam, laying the fall of man before him, and their carnal state and also the plan of redemption, which was prepared from the foundation of the world, through Christ, for all whosoever would believe on his name.

And since man had fallen he could not merit anything of himself; but the sufferings and death of Christ atone for their sins, through faith and repentance, and so forth; and that he breaketh the bands of death, that the grave shall have no victory, and that the sting of death should be swallowed up in the hopes of glory; and Aaron did expound all these things unto the king.

And it came to pass that after Aaron had expounded these things unto him, the king said: What shall I do that I may have this eternal life of which thou hast spoken? Yea, what shall I do that I may be born of God, having this wicked spirit rooted out of my breast, and receive his Spirit, that I may be filled with joy, that I may not be cast off at the last day? Behold, said he, I will give up all that I possess, yea, I will forsake my kingdom, that I may receive this great joy.

But Aaron said unto him: If thou desirest this thing, if thou wilt bow down before God, yea, if thou wilt repent of all thy sins, and will bow down before God, and call on his name in faith, believing that ye shall receive, then shalt thou receive the hope which thou desirest.

17 Ja tapahtui, että kun Aaron oli sanonut nämä sanat, kuningas kumartui Herran eteen polvillensa; niin, hän jopa heittäytyi pitkäkseen maahan ja huusi voimallisesti, sanoen:

18 Oi Jumala, Aaron on kertonut minulle, että on olemassa Jumala; ja jos on olemassa Jumala ja jos sinä olet Jumala, ilmaise itsesi minulle, niin minä luovun kaikista synneistäni tunteakseni sinut ja jotta minut herätettäisiin kuolleista ja pelastettaisiin viimeisenä päivänä. Ja nyt, kun kuningas oli sanonut nämä sanat, hän kaatui maahan ikään kuin kuolleena.

19 Ja tapahtui, että hänen palvelijansa juoksivat kertomaan kuningattarelle kaiken, mitä kuninkaalle oli tapahtunut. Ja hän tuli kuninkaan luo, ja kun hän näki tämän makaavan kuin kuolleena sekä Aaronin ja hänen veljiensä seisovan ikään kuin he olisivat aiheuttaneet hänen kaatumisensa, hän vihastui heille ja käski palvelijoidensa eli kuninkaan palvelijoiden ottaa heidät kiinni ja surmata heidät.

20 Nyt palvelijat olivat nähneet syyn kuninkaan kaatumiseen; sen tähden he eivät uskaltaneet käydä käsiksi Aaroniin ja hänen veljiinsä; ja he vetosivat kuningattareen sanoen: Miksi sinä käsket meidän surmata nämä miehet, kun, katso, yksi heistä on väkevämpi kuin me kaikki? Sen tähden me kaadumme heidän edessään.

21 Nyt, kun kuningatar näki palvelijoiden pelon, hänkin alkoi pelätä tavattomasti, että jokin paha kohtaisi häntä. Ja hän käski palvelijoidensa mennä kutsumaan väkeä, jotta he surmaisivat Aaronin ja hänen veljiensä.

22 Nyt, kun Aaron näki kuningattaren päättäväisyyden ja myös tiesi kansan sydänten paatumuksen, hän pelkäsi, että suuri joukko väkeä kokoontuisi yhteen ja sen keskuudessa olisi suurta kiistaa ja levottomuutta; sen tähden hän ojensi kätensä ja nosti kuninkaan maasta ja sanoi hänelle: Nouse. Ja hän nousi jaloilleen saaden voimansa.

23 Nyt tämä tapahtui kuningattaren ja monien palvelijoiden läsnä ollessa. Ja kun he näkivät sen, he ihmettelivät suuresti ja alkoivat pelätä. Ja kuningas astui esiin ja alkoi opettaa heitä. Ja hän opetti heitä niin, että koko hänen perhekuntansa kääntyi Herraan.

And it came to pass that when Aaron had said these words, the king did bow down before the Lord, upon his knees; yea, even he did prostrate himself upon the earth, and cried mightily, saying:

O God, Aaron hath told me that there is a God; and if there is a God, and if thou art God, wilt thou make thyself known unto me, and I will give away all my sins to know thee, and that I may be raised from the dead, and be saved at the last day. And now when the king had said these words, he was struck as if he were dead.

And it came to pass that his servants ran and told the queen all that had happened unto the king. And she came in unto the king; and when she saw him lay as if he were dead, and also Aaron and his brethren standing as though they had been the cause of his fall, she was angry with them, and commanded that her servants, or the servants of the king, should take them and slay them.

Now the servants had seen the cause of the king's fall, therefore they durst not lay their hands on Aaron and his brethren; and they pled with the queen saying: Why commandest thou that we should slay these men, when behold one of them is mightier than us all? Therefore we shall fall before them.

Now when the queen saw the fear of the servants she also began to fear exceedingly, lest there should some evil come upon her. And she commanded her servants that they should go and call the people, that they might slay Aaron and his brethren.

Now when Aaron saw the determination of the queen, he, also knowing the hardness of the hearts of the people, feared lest that a multitude should assemble themselves together, and there should be a great contention and a disturbance among them; therefore he put forth his hand and raised the king from the earth, and said unto him: Stand. And he stood upon his feet, receiving his strength.

Now this was done in the presence of the queen and many of the servants. And when they saw it they greatly marveled, and began to fear. And the king stood forth, and began to minister unto them. And he did minister unto them, insomuch that his whole household were converted unto the Lord.

24 Nyt kuningattaren käskystä suuri joukko ihmisiä oli kokoontunut yhteen, ja heidän keskuudessaan alkoi olla paljon nurinaa Aaronin ja hänen veljiensä tähden.

25 Mutta kuningas astui esiin heidän keskelleen ja opetti heitä. Ja he leppyivät Aaronille ja niille, jotka olivat hänen kanssaan.

26 Ja tapahtui, että kun kuningas näki ihmisten leppyneen, hän käski Aaronin ja hänen veljiensä astua esiin väkijoukon keskelle ja saarnata sanaa sille.

27 Ja tapahtui, että kuningas lähetti kuulutuksen kautta koko maan, kaiken kansansa keskuuteen, joka oli koko hänen maassansa ja joka oli kaikilla ympäröivillä seuduilla, maassa, joka rajoittui idässä ja lännessä aina mereen asti ja jonka erotti Sarahemlan maasta kapea erämaakaistale, joka ulottui itäisestä merestä läntiseen mereen ja ympäriinsä merenrannikon rajamaille ja sen erämaan rajamaille, joka oli pohjoisessa Sarahemlan maan vieressä, Mantin rajojen kautta, idästä länttä kohti virtaavan Sidonvirran latvan ohitse – ja näin lamanilaiset ja nefiläiset oli erotettu toisistaan.

28 Nyt, joutilaampi osa lamanilaisista eli erämaassa ja asui teltoissa; ja he olivat levinneet koko erämaahan Nefin maan länsiosassa, niin, ja myös Sarahemlan maan länsipuolelle merenrannikon rajamaille ja Nefin maan länsiosaan, isiensä ensimmäisen perintöosan sijaintipaikkaan, ja näin rajoittuen merenrannikkoon.

29 Ja monia lamanilaisia oli myös idässä merenrannikolla, jonne nefiläiset olivat heidät ajaneet. Ja näin nefiläiset olivat lähes lamanilaisten saartamia; mutta nefiläiset olivat ottaneet haltuunsa kaikki erämaahan rajoittuvat maan pohjoiset osat Sidonvirran latvoilla, idästä länteen, ympäriinsä erämaan puolelta, pohjoisessa, kunnes he tulivat maahan, jota he nimittivät Runsaudeksi.

Now there was a multitude gathered together because of the commandment of the queen, and there began to be great murmurings among them because of Aaron and his brethren.

But the king stood forth among them and administered unto them. And they were pacified towards Aaron and those who were with him.

And it came to pass that when the king saw that the people were pacified, he caused that Aaron and his brethren should stand forth in the midst of the multitude, and that they should preach the word unto them.

And it came to pass that the king sent a proclamation throughout all the land, amongst all his people who were in all his land, who were in all the regions round about, which was bordering even to the sea, on the east and on the west, and which was divided from the land of Zarahemla by a narrow strip of wilderness, which ran from the sea east even to the sea west, and round about on the borders of the seashore, and the borders of the wilderness which was on the north by the land of Zarahemla, through the borders of Manti, by the head of the river Sidon, running from the east towards the west—and thus were the Lamanites and the Nephites divided.

Now, the more idle part of the Lamanites lived in the wilderness, and dwelt in tents; and they were spread through the wilderness on the west, in the land of Nephi; yea, and also on the west of the land of Zarahemla, in the borders by the seashore, and on the west in the land of Nephi, in the place of their fathers' first inheritance, and thus bordering along by the seashore.

And also there were many Lamanites on the east by the seashore, whither the Nephites had driven them. And thus the Nephites were nearly surrounded by the Lamanites; nevertheless the Nephites had taken possession of all the northern parts of the land bordering on the wilderness, at the head of the river Sidon, from the east to the west, round about on the wilderness side; on the north, even until they came to the land which they called Bountiful.

- 30 Ja se rajoittui maahan, jota he nimittivät Hävitykseksi, ja se oli niin kaukana pohjoisessa, että se ulottui siihen maahan asti, joka oli ollut asuttu ja joka oli hävitetty, jonka luista me olemme puhuneet, jonka Sarahemlan kansa löysi, koska se oli heidän ensimmäinen maihinnousupaikkansa.
- 31 Ja he tulivat sieltä ylös eteläiseen erämaahan. Näin pohjoispuolella olevaa maata kutsuttiin Hävitykseksi, ja eteläpuolella olevaa maata kutsuttiin Runsaudeksi, koska se on erämaa, joka on täynnä kaikenlaisia erilaatuisia villieläimiä, joista osa oli tullut pohjoisenpuoleisesta maasta ruoan hakuun.
- 32 Ja nyt, nefiläisellä oli vain puolentoista päivän matka itäiseltä läntiselle merelle Runsauden ja Hävityksenmaan välistä rajalinjaa pitkin; ja näin Nefin maa ja Sarahemlan maa olivat lähes veden saartamat, ja pohjoisenpuoleisen maan ja etelänpuoleisen maan välillä oli pieni maakannas.
- 33 Ja tapahtui, että nefiläiset olivat asuttaneet Runsaudenmaan aina itäisestä läntiseen mereen asti, ja näin nefiläiset viisaudessaan olivat vartioineen ja sotajoukkoineen sulkeneet lamanilaiset etelään, niin etteivät he enää saisi haltuunsa alueita pohjoisesta, jotta he eivät voisi levittäytyä pohjoisenpuoleiseen maahan.
- 34 Sen tähden lamanilaiset eivät enää voineet saada haltuunsa alueita muualta kuin Nefin maasta ja ympäröivästä erämaasta. Nyt tämä oli nefiläisten viisauden mukaista – sillä koska lamanilaiset olivat heidän vihollisiaan, he eivät sallineet heidän ahdistelujaan joka taholta, ja myös, jotta heillä olisi maa, jonne he voisivat paeta halunsa mukaisesti.
- 35 Ja nyt minä tämän sanottuani palaan takaisin kertomukseen Ammonista ja Aaronista, Omnerista ja Himnistä ja heidän veljistään.

And it bordered upon the land which they called Desolation, it being so far northward that it came into the land which had been peopled and been destroyed, of whose bones we have spoken, which was discovered by the people of Zarahemla, it being the place of their first landing.

And they came from there up into the south wilderness. Thus the land on the northward was called Desolation, and the land on the southward was called Bountiful, it being the wilderness which is filled with all manner of wild animals of every kind, a part of which had come from the land northward for food.

And now, it was only the distance of a day and a half's journey for a Nephite, on the line Bountiful and the land Desolation, from the east to the west sea; and thus the land of Nephi and the land of Zarahemla were nearly surrounded by water, there being a small neck of land between the land northward and the land southward.

And it came to pass that the Nephites had inhabited the land Bountiful, even from the east unto the west sea, and thus the Nephites in their wisdom, with their guards and their armies, had hemmed in the Lamanites on the south, that thereby they should have no more possession on the north, that they might not overrun the land northward.

Therefore the Lamanites could have no more possessions only in the land of Nephi, and the wilderness round about. Now this was wisdom in the Nephites—as the Lamanites were an enemy to them, they would not suffer their afflictions on every hand, and also that they might have a country whither they might flee, according to their desires.

And now I, after having said this, return again to the account of Ammon and Aaron, Omner and Himni, and their brethren.

Alma 23

- 1 Katso, nyt tapahtui, että lamanilaisten kuningas lähetti kaiken kansansa keskuuteen kuulutuksen, ettei heidän pitänyt käydä käsiksi Ammoniin tai Aaroniin tai Omneriin tai Himniin eikä kehenkään heidän veljistään, jotka kulkisivat saarnaamassa Jumalan sanaa, missä paikassa he olisivatkin missään osassa heidän maataan.
- 2 Niin, hän lähetti heidän keskuuteensa säädöksen, ettei heidän pitänyt käydä heihin käsiksi sitoakseen heitä tai heittääkseen heitä vankilaan; eikä heidän pitänyt sylkeä heitä eikä lyödä heitä eikä karkottaa heitä synagogistaan eikä ruoskia heitä; eikä heidän pitänyt kivittää heitä, vaan heillä tuli olla vapaa pääsy heidän taloihinsa ja myös heidän temppelihinsä ja pyhäkköihinsä.
- 3 Ja niin he saattoivat lähteä saarnaamaan sanaa halunsa mukaisesti, sillä kuningas oli kääntynyt Herraan, ja koko hänen perhekuntansa; sen tähden hän lähetti kuulutuksensa kautta maan kansalleen, jottei Jumalan sanalle olisi mitään estettä, vaan se voisi levitä kautta koko maan, jotta hänen kansansa saataisiin vakuuttuneeksi isiensä perinteiden jumalattomuudesta ja jotta heidät saataisiin vakuuttuneiksi siitä, että he olivat kaikki veljiä ja ettei heidän pitänyt murhata eikä rosvota eikä varastaa eikä tehdä aviorikosta eikä tehdä minkäänlaista jumalattomuutta.
- 4 Ja nyt tapahtui, että kun kuningas oli lähettänyt tämän kuulutuksen, niin Aaron ja hänen veljensä kulkivat kaupungista kaupunkiin ja yhdestä jumalanpalvelushuoneesta toiseen perustaen seurakuntia ja vihkien kautta maan lamanilaisten keskuuteen pappeja ja opettajia saarnaamaan ja opettamaan Jumalan sanaa heidän keskuudessaan; ja näin heillä alkoi olla suurta menestystä.
- 5 Ja tuhansia johdatettiin tuntemaan Herra, niin, tuhansia johdatettiin uskomaan nefiläisten perimätietoihin, ja heille opetettiin niitä aikakirjoja ja profetioita, jotka olivat periytyneet aina tähän aikaan asti.

Alma 23

Behold, now it came to pass that the king of the Lamanites sent a proclamation among all his people, that they should not lay their hands on Ammon, or Aaron, or Omner, or Himni, nor either of their brethren who should go forth preaching the word of God, in whatsoever place they should be, in any part of their land.

Yea, he sent a decree among them, that they should not lay their hands on them to bind them, or to cast them into prison; neither should they spit upon them, nor smite them, nor cast them out of their synagogues, nor scourge them; neither should they cast stones at them, but that they should have free access to their houses, and also their temples, and their sanctuaries.

And thus they might go forth and preach the word according to their desires, for the king had been converted unto the Lord, and all his household; therefore he sent his proclamation throughout the land unto his people, that the word of God might have no obstruction, but that it might go forth throughout all the land, that his people might be convinced concerning the wicked traditions of their fathers, and that they might be convinced that they were all brethren, and that they ought not to murder, nor to plunder, nor to steal, nor to commit adultery, nor to commit any manner of wickedness.

And now it came to pass that when the king had sent forth this proclamation, that Aaron and his brethren went forth from city to city, and from one house of worship to another, establishing churches, and consecrating priests and teachers throughout the land among the Lamanites, to preach and to teach the word of God among them; and thus they began to have great success.

And thousands were brought to the knowledge of the Lord, yea, thousands were brought to believe in the traditions of the Nephites; and they were taught the records and prophecies which were handed down even to the present time.

6 Ja niin totta kuin Herra elää, yhtä varmasti kukaan niistä, jotka uskoivat, eli kukaan niistä, jotka Ammonin ja hänen veljiensä saarnaaminen johdatti tuntemaan totuuden ilmoituksen ja profetian hengen mukaisesti ja Jumalan voiman tehdessä ihmeitä heidän kauttaan – niin, minä sanon teille, niin totta kuin Herra elää, kukaan niistä lamanilaisista, jotka uskoivat heidän saarnaamiseensa ja kääntyivät Herraan, ei koskaan luopunut.

7 Sillä heistä tuli vanhurskas kansa; he laskivat kapina-aseensa eivätkä enää taistelleet Jumalaa vastaan eivätkä ketään veljiään vastaan.

8 Nyt, nämä ovat ne, jotka kääntyivät Herraan:

9 se lamanilainen kansa, joka oli Ismaelin maassa;

10 ja myös osa siitä lamanilaisesta kansasta, joka oli Middonin maassa;

11 ja myös osa siitä lamanilaisesta kansasta, joka oli Nefin kaupungissa;

12 ja myös osa siitä lamanilaisesta kansasta, joka oli Silomin maassa ja joka oli Semlonin maassa ja Lemuelin kaupungissa ja Simnilomin kaupungissa.

13 Ja nämä ovat niiden lamanilaisten kaupunkien nimet, jotka kääntyivät Herraan; ja nämä ovat ne, jotka laskivat kapina-aseensa, eli kaikki sota-aseensa; ja he olivat kaikki lamanilaisia.

14 Ja amalekilaiset eivät kääntyneet, paitsi yksi ainoa, eivätkä myöskään ketkään amulonilaisista, vaan he paaduttivat sydämensä ja myös lamanilaisten sydämet siinä osassa maata, missä he asuivatkin, niin, ja kaikissa kylissänsä ja kaikissa kaupungeissansa.

15 Sen tähden olemme maininneet kaikki ne lamanilaisten kaupungit, joissa tehtiin parannus ja tultiin tuntemaan totuus ja käännettiin.

16 Ja nyt tapahtui, että kuningas ja ne, jotka olivat kääntyneet, halusivat että heillä olisi nimi, jotta heidät siitä erotettaisiin veljistään; sen tähden kuningas neuvotteli Aaronin ja monien heidän pappiensa kanssa nimestä, jonka he ottaisivat itselleen, jotta heidät voitaisiin erottaa.

And as sure as the Lord liveth, so sure as many as believed, or as many as were brought to the knowledge of the truth, through the preaching of Ammon and his brethren, according to the spirit of revelation and of prophecy, and the power of God working miracles in them—yea, I say unto you, as the Lord liveth, as many of the Lamanites as believed in their preaching, and were converted unto the Lord, never did fall away.

For they became a righteous people; they did lay down the weapons of their rebellion, that they did not fight against God any more, neither against any of their brethren.

Now, these are they who were converted unto the Lord:

The people of the Lamanites who were in the land of Ishmael;

And also of the people of the Lamanites who were in the land of Middoni;

And also of the people of the Lamanites who were in the city of Nephi;

And also of the people of the Lamanites who were in the land of Shilom, and who were in the land of Shemlon, and in the city of Lemuel, and in the city of Shimnilom.

And these are the names of the cities of the Lamanites which were converted unto the Lord; and these are they that laid down the weapons of their rebellion, yea, all their weapons of war; and they were all Lamanites.

And the Amalekites were not converted, save only one; neither were any of the Amulonites; but they did harden their hearts, and also the hearts of the Lamanites in that part of the land wheresoever they dwelt, yea, and all their villages and all their cities.

Therefore, we have named all the cities of the Lamanites in which they did repent and come to the knowledge of the truth, and were converted.

And now it came to pass that the king and those who were converted were desirous that they might have a name, that thereby they might be distinguished from their brethren; therefore the king consulted with Aaron and many of their priests, concerning the name that they should take upon them, that they might be distinguished.

17 Ja tapahtui, että he kutsuivat itseään nimellä anti-nefilehiläiset; ja heitä kutsuttiin tällä nimellä, eikä heitä enää kutsuttu lamanilaisiksi.

18 Ja he alkoivat olla sangen ahkeraa väkeä; niin, ja he olivat ystävällisiä nefiläisiä kohtaan; sen tähden he ryhtyivät kanssakäymiseen heidän kanssaan, eikä Jumalan kirous enää seurannut heitä.

And it came to pass that they called their names Anti-Nephi-Lehies; and they were called by this name and were no more called Lamanites.

And they began to be a very industrious people; yea, and they were friendly with the Nephites; therefore, they did open a correspondence with them, and the curse of God did no more follow them.

Alma 24

- 1 Ja tapahtui, että amalekilaiset ja amulonilaiset kiihottivat amalekilaisia ja amulonilaisia ja lamanilaisia, jotka olivat Amulonin maassa sekä Helamin maassa ja jotka olivat Jerusalemin maassa ja sanalla sanoen kaikkialla ympäröivässä maassa ja jotka eivät olleet kääntyneet eivätkä olleet ottaneet itselleen Anti-Nefi-Lehin nimeä, vihaan veljiään vastaan.
- 2 Ja heidän vihansa kävi tavattoman ankaraksi heitä vastaan, jopa niin että he alkoivat kapinoida kuningastaan vastaan, niin etteivät tahtoneet pitää häntä kuninkaanansa; sen tähden he tarttuivat aseisiin Anti-Nefi-Lehin kansaa vastaan.
- 3 Nyt kuningas antoi kuninkuuden pojallensa, ja hän antoi hänelle nimeksi Anti-Nefi-Lehi.
- 4 Ja kuningas kuoli sinä samana vuonna kuin lamanilaiset alkoivat varustautua sotaan Jumalan kansaa vastaan.
- 5 Nyt, kun Ammon ja hänen veljensä ja kaikki ne, jotka olivat tulleet ylös hänen mukanaan, näkivät lamanilaisten varustelut veljiensä tuhoamiseksi, he tulivat Midianin maahan, ja siellä Ammon tapasi kaikki veljensä; ja sieltä he tulivat Ismaelin maahan voidakseen neuvotella Lamonin sekä hänen veljensä Anti-Nefi-Lehin kanssa, mitä heidän pitäisi tehdä puolustautuakseen lamanilaisia vastaan.
- 6 Nyt kaikkien niiden ihmisten joukossa, jotka olivat kääntyneet Herraan, ei ollut yhtäkään sielua, joka olisi tarttunut aseisiin veljiään vastaan; ei, he eivät edes tahtoneet mitenkään varustautua sotaan; niin, ja heidän kuninkaansakin kielsi heitä, ettei heidän pitäisi.
- 7 Nyt, nämä ovat ne sanat, jotka hän sanoi kansalle asiasta: Minä kiitän Jumalaani, rakas kansani, että meidän suuri Jumalamme on hyvydessä lähettänyt nämä veljemme nefiläiset luoksemme saarnaamaan meille ja saamaan meidät vakuuttuneiksi jumalattomien isiemme perinteistä.
- 8 Ja katso, minä kiitän suurta Jumalaani siitä, että hän on antanut meille osan Hengestään pehmittämään sydämemme, niin että olemme ryhtyneet kansakäymiseen näiden veljien, nefiläisten, kanssa.

Alma 24

And it came to pass that the Amalekites and the Amulonites and the Lamanites who were in the land of Amulon, and also in the land of Helam, and who were in the land of Jerusalem, and in fine, in all the land round about, who had not been converted and had not taken upon them the name of Anti-Nephi-Lehi, were stirred up by the Amalekites and by the Amulonites to anger against their brethren.

And their hatred became exceedingly sore against them, even insomuch that they began to rebel against their king, insomuch that they would not that he should be their king; therefore, they took up arms against the people of Anti-Nephi-Lehi.

Now the king conferred the kingdom upon his son, and he called his name Anti-Nephi-Lehi.

And the king died in that selfsame year that the Lamanites began to make preparations for war against the people of God.

Now when Ammon and his brethren and all those who had come up with him saw the preparations of the Lamanites to destroy their brethren, they came forth to the land of Midian, and there Ammon met all his brethren; and from thence they came to the land of Ishmael that they might hold a council with Lamoni and also with his brother Anti-Nephi-Lehi, what they should do to defend themselves against the Lamanites.

Now there was not one soul among all the people who had been converted unto the Lord that would take up arms against their brethren; nay, they would not even make any preparations for war; yea, and also their king commanded them that they should not.

Now, these are the words which he said unto the people concerning the matter: I thank my God, my beloved people, that our great God has in goodness sent these our brethren, the Nephites, unto us to preach unto us, and to convince us of the traditions of our wicked fathers.

And behold, I thank my great God that he has given us a portion of his Spirit to soften our hearts, that we have opened a correspondence with these brethren, the Nephites.

- 9 Ja katso, minä kiitän myös Jumalaani siitä, että me ryhtymällä tähän kanssakäymiseen olemme tulleet vakuuttuneiksi synneistämme ja niistä monista murhista, joita olemme tehneet.
- 10 Ja minä kiitän myös Jumalaani, niin, suurta Jumalaani siitä, että hän on suonut meidän tehdä parannuksen tästä ja myös että hän on antanut meille anteeksi ne monet synnit ja murhat, joita me olemme tehneet, ja ottanut syyllisyyden pois sydäme-stämme Poikansa ansioiden kautta.
- 11 Ja nyt, katso, veljeni, koska tämä on ollut kaikki, mihin olemme pystyneet (koska olimme kadotetuimmat koko ihmissuvusta) tehdäksemme parannuksen kaikista synneistämme ja niistä monista murhista, joita olemme tehneet, ja saadaksemme Jumalan ottamaan ne pois meidän sydäme-stämme – sillä se oli kaikki, mihin pystyimme tehdäksemme riittävän parannuksen Jumalan edessä, jotta hän ottaisi pois tahramme –
- 12 nyt, rakkaimmat veljeni, koska Jumala on ottanut pois meidän tahramme ja miekkamme ovat tulleet kirkkaiksi, niin älkäämme enää tahratko miekkamme veljienne vereen.
- 13 Katso, minä sanon teille: Ei, pitäkäämme miekkamme niin, etteivät ne tahraannu veljienne vereen, sillä jos me jälleen tahraisimme miekkamme, kenties niitä ei voida enää pestä kirkkaiksi suuren Jumalamme Pojan verellä, joka vuodatetaan meidän syntiemme sovituksiksi.
- 14 Ja suuri Jumala on armahtanut meitä ja ilmaissut nämä asiat meille, jotta emme hukkuisi; niin, ja hän on ilmaissut nämä asiat meille etukäteen, koska hän rakastaa meidän sielujamme, samoin kuin hän rakastaa meidän lapsiamme; sen tähden hän tulee armossaan luoksemme enkeliensä välityksellä, jotta pelastussuunnitelma ilmaistaisiin meille, samoin kuin tuleville sukupolville.

And behold, I also thank my God, that by opening this correspondence we have been convinced of our sins, and of the many murders which we have committed.

And I also thank my God, yea, my great God, that he hath granted unto us that we might repent of these things, and also that he hath forgiven us of those our many sins and murders which we have committed, and taken away the guilt from our hearts, through the merits of his Son.

And now behold, my brethren, since it has been all that we could do (as we were the most lost of all mankind) to repent of all our sins and the many murders which we have committed, and to get God to take them away from our hearts, for it was all we could do to repent sufficiently before God that he would take away our stain—

Now, my best beloved brethren, since God hath taken away our stains, and our swords have become bright, then let us stain our swords no more with the blood of our brethren.

Behold, I say unto you, Nay, let us retain our swords that they be not stained with the blood of our brethren; for perhaps, if we should stain our swords again they can no more be washed bright through the blood of the Son of our great God, which shall be shed for the atonement of our sins.

And the great God has had mercy on us, and made these things known unto us that we might not perish; yea, and he has made these things known unto us beforehand, because he loveth our souls as well as he loveth our children; therefore, in his mercy he doth visit us by his angels, that the plan of salvation might be made known unto us as well as unto future generations.

15 Oi kuinka armollinen onkaan meidän Jumalamme! Ja nyt, katso, koska olemme tehneet kaikkemme, jotta tahramme otettaisiin meistä pois, ja meidän miekkamme on tehty kirkkaiksi, kätkekäämme ne, jotta ne pysyisivät kirkkaina todistukseksi Jumalallemme viimeisenä päivänä eli sinä päivänä, jolloin meidät viedään seisomaan hänen eteensä tuomittaviksi, että me emme ole tahranneet miekkojamme veljemme veressä sen jälkeen, kun hän julisti meille sanansa ja on siten tehnyt meidät puhtaiksi.

16 Ja nyt, veljeni, jos veljemme yrittävät hävittää meidät, katso, me kätkemme miekkamme, aivan niin, hautaamme ne syvälle maahan, jotta ne pysyisivät kirkkaina todistukseksi viimeisenä päivänä siitä, ettemme ole koskaan niitä käyttäneet; ja jos veljemme hävittävät meidät, katso, me menemme Jumalamme luokse ja pelastumme.

17 Ja nyt tapahtui, että kun kuningas oli päättänyt nämä sanat ja kaikki kansa oli kokoontunut yhteen, he ottivat miekkansa ja kaikki aseet, joita käytettiin ihmisveren vuodattamiseen, ja he hautasivat ne syvälle maahan.

18 Ja he tekivät tämän, koska se oli heidän näkemysensä mukaan todistus Jumalalle ja myös ihmisille, etteivät he enää koskaan käyttäisi aseita ihmisveren vuodattamiseen; ja tämän he tekivät vakuuttaen ja tehden liiton Jumalan kanssa, että he mieluummin antaisivat oman henkensä kuin vuodattaisivat veljiensä verta, ja mieluummin antaisivat veljelle kuin ottaisivat häneltä pois, ja mieluummin tekisivät runsaasti työtä käsillään kuin kuluttaisivat elinaikansa joutilaisuudessa.

19 Ja näin me näemme, että kun nämä lamanilaiset johdatettiin uskomaan ja tuntemaan totuus, he olivat vahvoja ja olivat valmiit mieluummin kärsimään vaikka kuoleman kuin tekemään syntiä; ja näin me näemme, että he hautasivat rauhanaseensa, eli he hautasivat sota-aseensa rauhan puolesta.

Oh, how merciful is our God! And now behold, since it has been as much as we could do to get our stains taken away from us, and our swords are made bright, let us hide them away that they may be kept bright, as a testimony to our God at the last day, or at the day that we shall be brought to stand before him to be judged, that we have not stained our swords in the blood of our brethren since he imparted his word unto us and has made us clean thereby.

And now, my brethren, if our brethren seek to destroy us, behold, we will hide away our swords, yea, even we will bury them deep in the earth, that they may be kept bright, as a testimony that we have never used them, at the last day; and if our brethren destroy us, behold, we shall go to our God and shall be saved.

And now it came to pass that when the king had made an end of these sayings, and all the people were assembled together, they took their swords, and all the weapons which were used for the shedding of man's blood, and they did bury them up deep in the earth.

And this they did, it being in their view a testimony to God, and also to men, that they never would use weapons again for the shedding of man's blood; and this they did, vouching and covenanting with God, that rather than shed the blood of their brethren they would give up their own lives; and rather than take away from a brother they would give unto him; and rather than spend their days in idleness they would labor abundantly with their hands.

And thus we see that, when these Lamanites were brought to believe and to know the truth, they were firm, and would suffer even unto death rather than commit sin; and thus we see that they buried their weapons of peace, or they buried the weapons of war, for peace.

- 20 Ja tapahtui, että heidän veljensä lamanilaiset varustautuivat sotaan ja tulivat ylös Nefin maahan taroituksenaan tuhota kuningas ja asettaa toinen hänen sijaansa sekä hävittää Anti-Nefi-Lehin kansa maasta.
- 21 Nyt, kun ihmiset näkivät, että he olivat tulossa heidän kimppuunsa, he menivät kohtaamaan heitä ja heittäytyivät maahan pitkälleen heidän eteensä ja alkoivat huutaa avuksi Herran nimeä; ja niin he olivat tässä asennossa, kun lamanilaiset alkoivat hyökätä heidän kimppuunsa ja alkoivat surmata heitä miekalla.
- 22 Ja näin he mitään vastarintaa kohtaamatta surmasivat heistä tuhat viisi; ja me tiedämme, että he ovat siunattuja, sillä he ovat menneet asumaan Jumalansa luokse.
- 23 Nyt, kun lamanilaiset näkivät, etteivät heidän veljensä paenneet miekkaa eivätkä väistyneet sivuun oikealle eivätkä vasemmalle, vaan että he makasivat maassa ja menehtyivät ja ylistivät Jumalaa vieläpä menehtyessäänkin miekan alla –
- 24 nyt, kun lamanilaiset näkivät tämän, he lakkasivat surmaamasta heitä; ja oli monia, joiden sydän oli paisunut heidän rinnassaan niiden heidän veljiensä tähden, jotka olivat kaatuneet miekan alla, sillä he katuivat sitä, mitä olivat tehneet.
- 25 Ja tapahtui, että he heittivät sota-aseensa maahan eivätkä enää tahtoneet ottaa niitä, sillä murhat, joita he olivat tehneet, viilsivät heitä; ja he heittäytyivät maahan samoin kuin veljensä luottaen niiden armeliaisuuteen, joiden käsivarsi oli kohotettuna surmaamaan heidät.
- 26 Ja tapahtui, että Jumalan kansaan liittyi sinä päivänä useampi kuin oli niiden määrä, jotka oli surmattu; ja ne, jotka oli surmattu, olivat vanhurskaita ihmisiä; sen tähden meillä ei ole mitään syytä epäillä heidän pelastumistaan.
- 27 Eikä heidän joukossaan surmattu yhtäkään jumalatonta; mutta enemmän kuin tuhat johdatettiin tuntemaan totuus; näin me näemme, että Herra toimii monin tavoin kansansa pelastukseksi.

And it came to pass that their brethren, the Lamanites, made preparations for war, and came up to the land of Nephi for the purpose of destroying the king, and to place another in his stead, and also of destroying the people of Anti-Nephi-Lehi out of the land.

Now when the people saw that they were coming against them they went out to meet them, and prostrated themselves before them to the earth, and began to call on the name of the Lord; and thus they were in this attitude when the Lamanites began to fall upon them, and began to slay them with the sword.

And thus without meeting any resistance, they did slay a thousand and five of them; and we know that they are blessed, for they have gone to dwell with their God.

Now when the Lamanites saw that their brethren would not flee from the sword, neither would they turn aside to the right hand or to the left, but that they would lie down and perish, and praised God even in the very act of perishing under the sword—

Now when the Lamanites saw this they did forbear from slaying them; and there were many whose hearts had swollen in them for those of their brethren who had fallen under the sword, for they repented of the things which they had done.

And it came to pass that they threw down their weapons of war, and they would not take them again, for they were stung for the murders which they had committed; and they came down even as their brethren, relying upon the mercies of those whose arms were lifted to slay them.

And it came to pass that the people of God were joined that day by more than the number who had been slain; and those who had been slain were righteous people, therefore we have no reason to doubt but what they were saved.

And there was not a wicked man slain among them; but there were more than a thousand brought to the knowledge of the truth; thus we see that the Lord worketh in many ways to the salvation of his people.

28 Nyt suurin osa niistä lamanilaisista, jotka surmasivat niin monia veljiään, oli amalekilaisia ja amulonilaisia, joista suurin osa oli nehorilaisten joukkoa.

29 Nyt, niiden joukossa, jotka liittyivät Herran kansaan, ei ollut yhtäkään amalekilaista tai amulonilaisista tai sellaista, joka oli Nehorin joukkoa, vaan he olivat Lamanin ja Lemuelin todellisia jälkeläisiä.

30 Ja näin me voimme selvästi tietää, että kun jokin kansa on kerran ollut Jumalan Hengen valaisema ja on saanut suurta tietoa asioista, jotka kuuluvat vanhurskauteen, ja sen jälkeen langennut syntiin ja rikkomukseen, heistä tulee vielä paatuneempia, ja näin heidän tilansa tulee pahemmaksi, kuin jos he eivät olisi koskaan tienneet näitä asioita.

Now the greatest number of those of the Lamanites who slew so many of their brethren were Amalekites and Amulonites, the greatest number of whom were after the order of the Nehors.

Now, among those who joined the people of the Lord, there were none who were Amalekites or Amulonites, or who were of the order of Nehor, but they were actual descendants of Laman and Lemuel.

And thus we can plainly discern, that after a people have been once enlightened by the Spirit of God, and have had great knowledge of things pertaining to righteousness, and then have fallen away into sin and transgression, they become more hardened, and thus their state becomes worse than though they had never known these things.

Alma 25

- 1 Ja katso, nyt tapahtui, että nuo lamanilaiset vihastuivat vielä enemmän, koska he olivat surmanneet veljiään; sen tähden he vannoivat kosta nefiläisille; eivätkä he enää sillä kertaa yrittäneet tappa Anti-Nefi-Lehin kansaa,
- 2 vaan he ottivat sotajoukkonsa ja menivät Sarahemlan maan rajoille ja hyökkäsivät niiden ihmisten kimppuun, jotka olivat Ammonihan maassa, ja hävittivät heidät.
- 3 Ja sen jälkeen heillä oli nefiläisiä vastaan monia taisteluja, joissa heitä ajettiin takaa ja surmattiin.
- 4 Ja surmattujen lamanilaisten joukossa olivat melkein kaikki Nooan pappien Amulonin ja hänen veljiensä jälkeläiset, ja he saivat surmansa nefiläisten kädestä;
- 5 ja loput, jotka olivat paenneet itäiseen erämaahan ja anastaneet vallan ja määräämisaseman lamanilaisen keskuudessa, pakottivat monet lamanilaiset menehtymään tulessa uskonsa tähden –
- 6 sillä kärsittyään paljon menetyksiä ja niin monia ahdinkoja monet heistä alkoivat havahtua muistamaan sanoja, joita Aaron ja hänen veljensä olivat saarnanneet heille heidän maassaan; sen tähden he lakkasivat uskomasta isiensä perimätietoihin ja alkoivat uskoa Herraan ja siihen, että hän antoi suuren voiman nefiläisille; ja niin monet heistä kääntyivät erämaassa.
- 7 Ja tapahtui, että ne johtajat, jotka olivat Amulonin lasten jäännöstä, otattivat heidät hengiltä, niin, kaikki ne, jotka uskoivat näihin asioihin.
- 8 Nyt nämä marttyyrikuolemat saivat aikaan sen, että monet heidän veljistään yltyivät vihaan; ja erämaassa alkoi olla kiistaa; ja lamanilaiset alkoivat vainota Amulonin ja hänen veljiensä jälkeläisiä ja alkoivat surmata heitä; ja he pakenivat itäiseen erämaahan.
- 9 Ja katso, lamanilaiset vainoavat heitä tänäkin päivänä. Näin toteutuivat Abinadin sanat, jotka hän sanoi niiden pappien jälkeläisistä, jotka pakottivat hänet kärsimään polttokuoleman.

Alma 25

And behold, now it came to pass that those Lamanites were more angry because they had slain their brethren; therefore they swore vengeance upon the Nephites; and they did no more attempt to slay the people of Anti-Nephi-Lehi at that time.

But they took their armies and went over into the borders of the land of Zarahemla, and fell upon the people who were in the land of Ammonihah and destroyed them.

And after that, they had many battles with the Nephites, in the which they were driven and slain.

And among the Lamanites who were slain were almost all the seed of Amulon and his brethren, who were the priests of Noah, and they were slain by the hands of the Nephites;

And the remainder, having fled into the east wilderness, and having usurped the power and authority over the Lamanites, caused that many of the Lamanites should perish by fire because of their belief—

For many of them, after having suffered much loss and so many afflictions, began to be stirred up in remembrance of the words which Aaron and his brethren had preached to them in their land; therefore they began to disbelieve the traditions of their fathers, and to believe in the Lord, and that he gave great power unto the Nephites; and thus there were many of them converted in the wilderness.

And it came to pass that those rulers who were the remnant of the children of Amulon caused that they should be put to death, yea, all those that believed in these things.

Now this martyrdom caused that many of their brethren should be stirred up to anger; and there began to be contention in the wilderness; and the Lamanites began to hunt the seed of Amulon and his brethren and began to slay them; and they fled into the east wilderness.

And behold they are hunted at this day by the Lamanites. Thus the words of Abinadi were brought to pass, which he said concerning the seed of the priests who caused that he should suffer death by fire.

10 Sillä hän sanoi heille: Se, mitä te teette minulle, on malli siitä, mikä on tuleva.

11 Ja nyt Abinadi oli ensimmäinen, joka kärsi polttokuoleman uskonsa tähden Jumalaan; nyt tätä hän tarkoitti, että monet kärsisivät polttokuoleman, niin kuin hän oli kärsinyt.

12 Ja hän sanoi Nooan papeille, että heidän jälkeläisensä otattaisivat monia hengiltä samalla tavalla kuin hänet otettiin, ja että heidät hajotettaisiin laajalle ja surmattaisiin, niin kuin villipedot ajavat paimenetonta lammasta ja surmaavat sen; ja nyt, katso, nämä sanat kävivät toteen, sillä lamanilaiset ajoivat heitä takaa, ja heitä vainottiin ja heitä surmattiin.

13 Ja tapahtui, että kun lamanilaiset näkivät, etteivät he pystyneet kukistamaan nefiläisiä, he palasivat takaisin omaan maahansa; ja monet heistä tulivat asumaan Ismaelin maahan ja Nefin maahan ja liittyivät Jumalan kansaan, joka oli Anti-Nefi-Lehin kansa.

14 Ja hekin hautasivat sota-aseensa, niin kuin heidän veljensä olivat tehneet, ja he alkoivat olla vanhurskas kansa; ja he vaelsivat Herran teitä ja pitivät tarkoin hänen käskynsä ja säädöksensä.

15 Niin, ja he noudattivat Mooseksen lakia, sillä oli välttämätöntä, että he noudattivat toistaiseksi Mooseksen lakia, sillä se ei ollut kokonaan täytetty. Mutta Mooseksen laista huolimatta he odottivat Kristuksen tulemistä pitäen Mooseksen lakia hänen tulemisensa vertauskuvana ja uskoen, että heidän oli noudatettava noita ulkoisia menoja siihen asti, kun hänet ilmoitettaisiin heille.

16 Nyt he eivät luulleet pelastuksen tulevan Mooseksen lain kautta, vaan Mooseksen laki oli vahvistaakseen heidän uskoaan Kristukseen; ja niin he säilyttivät uskon kautta toivon iankaikkiseen pelastukseen, turvaten profetian henkeen, joka puhui noista tulevista asioista.

For he said unto them: What ye shall do unto me shall be a type of things to come.

And now Abinadi was the first that suffered death by fire because of his belief in God; now this is what he meant, that many should suffer death by fire, according as he had suffered.

And he said unto the priests of Noah that their seed should cause many to be put to death, in the like manner as he was, and that they should be scattered abroad and slain, even as a sheep having no shepherd is driven and slain by wild beasts; and now behold, these words were verified, for they were driven by the Lamanites, and they were hunted, and they were smitten.

And it came to pass that when the Lamanites saw that they could not overpower the Nephites they returned again to their own land; and many of them came over to dwell in the land of Ishmael and the land of Nephi, and did join themselves to the people of God, who were the people of Anti-Nephi-Lehi.

And they did also bury their weapons of war, according as their brethren had, and they began to be a righteous people; and they did walk in the ways of the Lord, and did observe to keep his commandments and his statutes.

Yea, and they did keep the law of Moses; for it was expedient that they should keep the law of Moses as yet, for it was not all fulfilled. But notwithstanding the law of Moses, they did look forward to the coming of Christ, considering that the law of Moses was a type of his coming, and believing that they must keep those outward performances until the time that he should be revealed unto them.

Now they did not suppose that salvation came by the law of Moses; but the law of Moses did serve to strengthen their faith in Christ; and thus they did retain a hope through faith, unto eternal salvation, relying upon the spirit of prophecy, which spake of those things to come.

17 Ja nyt, katso, Ammon ja Aaron ja Omner ja Himni ja heidän veljensä riemuitsivat tavattomasti siitä menestyksestä, jota heillä oli ollut lamanilaisten keskuudessa, koska he näkivät, että Herra oli suonut heille heidän rukoustensa mukaisesti ja että hän oli myös antanut sanansa käydä heille toteen jokaista yksityiskohtaa myöten.

And now behold, Ammon, and Aaron, and Omner, and Himni, and their brethren did rejoice exceedingly, for the success which they had had among the Lamanites, seeing that the Lord had granted unto them according to their prayers, and that he had also verified his word unto them in every particular.

Alma 26

- 1 Ja nyt, nämä ovat Ammonin sanat veljilleen, ja ne kuuluvat näin: Veljeni ja uskonveljeni, katso, minä sanon teille: Kuinka suuri syy meillä onkaan riemuita, sillä olisimmeko voineet Sarahemlan maasta läh-tiessämme luulla, että Jumala olisi suonut meille näin suuria siunauksia?
- 2 Ja nyt, minä kysyn, mitä suuria siunauksia hän on meille suonut? Osaatteko sanoa?
- 3 Katso, minä vastaan teidän puolestanne; sillä mei-dän veljemme lamanilaiset olivat pimeydessä, aivan niin, pimeimmässä kuilussa, mutta katso, kuinka monet heistä on johdatettu näkemään Jumalan ih-meellinen valo! Ja tämä on se siunaus, joka meille on suotu, että meistä on tehty välineitä Jumalan käsissä tämän suuren työn toteuttamiseksi.
- 4 Katso, tuhannet heistä riemuitsevat, ja heidät on tuotu Jumalan lammastarhaan.
- 5 Katso, vainio oli kypsynyt, ja siunattuja olette te, sillä te panitte sirpin työhön ja korjasitte kaikin voi-min, niin, kaiken päivää te teitte työtä; ja katsokaa lyhteidenne määrää! Ja ne kootaan aittoihin, jotta ne eivät joudu hukkaan.
- 6 Niin, niitä ei myrsky piekse maahan viimeisenä päivänä, eivätkä pyörretuulet niitä tuiverra, vaan kun myrsky tulee, ne ovat yhteen koottuina paikas-saan, niin ettei myrsky niihin yllä; eivätkä ne kulkeu-du rajujen tuulien mukana, minne vain vihollinen tahtoo ne viedä.
- 7 Vaan katso, ne ovat elonkorjuun Herran käsissä, ja ne ovat hänen; ja hän kohottaa ne viimeisenä päi-vänä.
- 8 Siunattu olkoon meidän Jumalamme nimi; laula-kaamme hänen ylistyksekseen, niin, kiittäkäämme hänen pyhää nimeään, sillä hän tekee vanhurskau-den ikuisesti.
- 9 Sillä ellemme me olisi tulleet ylös Sarahemlan maasta, näitä meidän suuresti rakastamiamme veljiä, jotka ovat niin suuresti rakastaneet meitä, kiduttaisi vieläkin viha meitä kohtaan, niin, ja he olisivat olleet myös vieraita Jumalalle.

Alma 26

And now, these are the words of Ammon to his brethren, which say thus: My brothers and my brethren, behold I say unto you, how great reason have we to rejoice; for could we have supposed when we started from the land of Zarahemla that God would have granted unto us such great blessings?

And now, I ask, what great blessings has he be-stowed upon us? Can ye tell?

Behold, I answer for you; for our brethren, the Lamanites, were in darkness, yea, even in the dark-est abyss, but behold, how many of them are brought to behold the marvelous light of God! And this is the blessing which hath been bestowed upon us, that we have been made instruments in the hands of God to bring about this great work.

Behold, thousands of them do rejoice, and have been brought into the fold of God.

Behold, the field was ripe, and blessed are ye, for ye did thrust in the sickle, and did reap with your might, yea, all the day long did ye labor; and behold the number of your sheaves! And they shall be gath-ered into the garners, that they are not wasted.

Yea, they shall not be beaten down by the storm at the last day; yea, neither shall they be harrowed up by the whirlwinds; but when the storm cometh they shall be gathered together in their place, that the storm cannot penetrate to them; yea, neither shall they be driven with fierce winds whithersoever the enemy listeth to carry them.

But behold, they are in the hands of the Lord of the harvest, and they are his; and he will raise them up at the last day.

Blessed be the name of our God; let us sing to his praise, yea, let us give thanks to his holy name, for he doth work righteousness forever.

For if we had not come up out of the land of Zarahemla, these our dearly beloved brethren, who have so dearly beloved us, would still have been racked with hatred against us, yea, and they would also have been strangers to God.

- 10 Ja tapahtui, että kun Ammon oli sanonut nämä sanat, hänen veljensä Aaron nuhteli häntä sanoen: Ammon, minä pelkään, että ilosi innostaa sinua kerskumaan.
- 11 Mutta Ammon sanoi hänelle: Minä en kersku omasta voimastani enkä omasta viisaudestani, mutta katso, minun iloni on täysi, niin, sydämeni on ääriään myöten täynnä iloa, ja minä riemuitsen Jumalastani.
- 12 Niin, minä tiedän, että en ole mitään; voimiltani minä olen heikko; sen tähden en kersku itsestäni, vaan kerskun Jumalastani, sillä hänen voimassaan minä voin tehdä kaiken; niin, katso, monta voimallista ihmettä me olemme tehneet tässä maassa, mistä ylistämme hänen nimeään ikuisesti.
- 13 Katso, kuinka monta tuhatta veljeämme hän on-kaan päästänyt helvetin tuskista, ja heidät on johdattu laulamaan lunastavaa rakkautta, ja tämä hänen sanansa voiman tähden, joka meissä on; eikö meillä sen tähden ole suuri syy riemuita?
- 14 Niin, meillä on syytä ylistää häntä ikuisesti, sillä hän on Korkein Jumala ja on päästänyt meidän veljemme helvetin kahleista.
- 15 Niin, heitä ympäröi ikuinen pimeys ja hävitys, mutta katso, hän on tuonut heidät ikuiseen valoonsa, niin, ikuiseen pelastukseen, ja heitä ympäröi hänen rakkautensa verraton runsaus; niin, ja me olemme olleet välineinä hänen käsissään tämän suuren ja ihmeellisen työn tekemisessä.
- 16 Sen tähden iloitkaamme, niin, me iloitsemme Herrasta; ja me riemuitsemme, sillä meidän ilomme on täysi; niin, me ylistämme Jumalaamme ikuisesti. Katso, kuka voi liikaa Herrasta iloita? Niin, kuka voi sanoa liikaa hänen suuresta voimastaan ja hänen armostaan ja hänen pitkämielisyydestään ihmislapsia kohtaan? Katso, minä sanon teille: En voi sanoa pienintäkään osaa siitä, mitä tunnen.
- 17 Kuka olisi luullut, että meidän Jumalamme olisi niin armollinen, että tempasi meidät pois kauheasta, syntisestä ja saastaisesta tilastamme?
- 18 Katso, me kuljimme jopa vihassa, voimallisina uhkauksin, tuhotaksemme hänen kirkkonsa.

And it came to pass that when Ammon had said these words, his brother Aaron rebuked him, saying: Ammon, I fear that thy joy doth carry thee away unto boasting.

But Ammon said unto him: I do not boast in my own strength, nor in my own wisdom; but behold, my joy is full, yea, my heart is brim with joy, and I will rejoice in my God.

Yea, I know that I am nothing; as to my strength I am weak; therefore I will not boast of myself, but I will boast of my God, for in his strength I can do all things; yea, behold, many mighty miracles we have wrought in this land, for which we will praise his name forever.

Behold, how many thousands of our brethren has he loosed from the pains of hell; and they are brought to sing redeeming love, and this because of the power of his word which is in us, therefore have we not great reason to rejoice?

Yea, we have reason to praise him forever, for he is the Most High God, and has loosed our brethren from the chains of hell.

Yea, they were encircled about with everlasting darkness and destruction; but behold, he has brought them into his everlasting light, yea, into everlasting salvation; and they are encircled about with the matchless bounty of his love; yea, and we have been instruments in his hands of doing this great and marvelous work.

Therefore, let us glory, yea, we will glory in the Lord; yea, we will rejoice, for our joy is full; yea, we will praise our God forever. Behold, who can glory too much in the Lord? Yea, who can say too much of his great power, and of his mercy, and of his long-suffering towards the children of men? Behold, I say unto you, I cannot say the smallest part which I feel.

Who could have supposed that our God would have been so merciful as to have snatched us from our awful, sinful, and polluted state?

Behold, we went forth even in wrath, with mighty threatenings to destroy his church.

- 19 Oi, miksi hän ei sitten määrännyt meitä kauheaan tuhoon, niin, miksi hän ei antanut rangaistuksensa miekan iskeä meihin ja tuominnut meitä ikuisen toivottomuuteen?
- 20 Oi, sieluni melkein kuin kaikkooa sitä ajatellessa. Katso, hän ei toteuttanut oikeudenmukaisuuttaan meitä kohtaan, vaan on suuressa armossaan tuonut meidät sen ikuisen kuoleman ja kurjuuden kuilun ylitse, tosiaankin sielumme pelastukseksi.
- 21 Ja nyt, katso, veljeni, kuka luonnollinen ihminen tietää nämä asiat? Minä sanon teille, ettei ole ketään, joka tietää nämä asiat, paitsi katuivat.
- 22 Niin, sen, joka tekee parannuksen ja osoittaa uskoa ja tuo julki hyviä tekoja ja rukoilee alati, lakkaamatta – sellaisen annetaan tuntea Jumalan salaisuudet, niin, sellaisen annetaan ilmoittaa asioita, joita ei ole koskaan ilmoitettu; niin, ja sellaisen annetaan johdattaa tuhansia sieluja parannukseen, niin kuin meidän on annettu johdattaa nämä veljemme parannukseen.
- 23 Nyt muistatteko, veljeni, että me sanoimme veljillemme Sarahemlan maassa, että me menemme ylös Nefin maahan saarnaamaan veljillemme lamanilaisille, ja he nauroivat meille pilkallisesti?
- 24 Sillä he sanoivat meille: Luuletteko te voivanne johdattaa lamanilaiset tuntemaan totuuden? Luuletteko saavanne lamanilaiset vakuuttuneiksi isiensä perinteiden vääryydestä – hehän ovat uppiniiskaista kansaa, jonka sydämet nauttivat verenvuoduksesta ja jonka elinaika on kulunut mitä karkeimmassa pahuudessa ja jonka tiet ovat olleet rikkojan teitä alusta asti? Nyt, veljeni, muistattehan, että näin he puhuivat.
- 25 Ja edelleen he sanoivat: Tarttukaamme aseisiin heitä vastaan hävittääksemme heidät ja heidän pahuutensa maasta, etteivät he kukista meitä ja hävitä meitä.
- 26 Mutta katso, rakkaat veljeni, me emme tulleet erämaahan aikomuksenamme hävittää veljemme, vaan aikomuksenamme kenties pelastaa muutamia heidän sieluistaan.

Oh then, why did he not consign us to an awful destruction, yea, why did he not let the sword of his justice fall upon us, and doom us to eternal despair?

Oh, my soul, almost as it were, fleeth at the thought. Behold, he did not exercise his justice upon us, but in his great mercy hath brought us over that everlasting gulf of death and misery, even to the salvation of our souls.

And now behold, my brethren, what natural man is there that knoweth these things? I say unto you, there is none that knoweth these things, save it be the penitent.

Yea, he that repenteth and exerciseth faith, and bringeth forth good works, and prayeth continually without ceasing—unto such it is given to know the mysteries of God; yea, unto such it shall be given to reveal things which never have been revealed; yea, and it shall be given unto such to bring thousands of souls to repentance, even as it has been given unto us to bring these our brethren to repentance.

Now do ye remember, my brethren, that we said unto our brethren in the land of Zarahemla, we go up to the land of Nephi, to preach unto our brethren, the Lamanites, and they laughed us to scorn?

For they said unto us: Do ye suppose that ye can bring the Lamanites to the knowledge of the truth? Do ye suppose that ye can convince the Lamanites of the incorrectness of the traditions of their fathers, as stiffnecked a people as they are; whose hearts delight in the shedding of blood; whose days have been spent in the grossest iniquity; whose ways have been the ways of a transgressor from the beginning? Now my brethren, ye remember that this was their language.

And moreover they did say: Let us take up arms against them, that we destroy them and their iniquity out of the land, lest they overrun us and destroy us.

But behold, my beloved brethren, we came into the wilderness not with the intent to destroy our brethren, but with the intent that perhaps we might save some few of their souls.

27 Nyt, kun sydämemme oli masentunut ja aioimme kääntyä takaisin, katso, Herra lohdutti meitä ja sanoi: Menkää veljienne lamanilaisten keskuuteen ja kestäkää kärsivällisesti ahdinkonne, niin minä annan teille menestystä.

28 Ja nyt, katso, me olemme tulleet ja olleet heidän keskuudessaan; ja me olemme olleet kärsivällisiä kärsimyksissämme ja me olemme kärsineet kaikkea puutetta; niin, me olemme kulkeneet talosta taloon luottaen maailman armeliaisuuteen – ei pelkästään maailman armeliaisuuteen vaan Jumalan armeliaisuuteen.

29 Ja me olemme menneet heidän taloihinsa ja opettaneet heitä, ja me olemme opettaneet heitä heidän kaduillaan; niin, ja me olemme opettaneet heitä heidän kukkuloillaan, ja me olemme myös menneet heidän temppelieihinsä ja synagogiinsa ja opettaneet heitä; ja meitä on karkotettu ja pilkattu ja syljetty ja lyöty poskelle, ja meitä on kivitetty ja otettu kiinni ja sidottu vahvoilla köysillä ja heitetty vankilaan; ja Jumalan voiman ja viisauden kautta me olemme jälleen vapautuneet.

30 Ja me olemme kärsineet kaikenlaisia ahdinkoja, ja kaiken tämän voidaksemme kenties olla keinona jonkun sielun pelastamiseen; ja me arvelimme, että ilomme olisi täysi, jos kenties voisimme olla keinona joidenkuiden pelastamiseen.

31 Nyt, katso, me voimme katsoa ja nähdä työmme hedelmät, ja onko niitä vähän? Minä sanon teille: Ei, niitä on paljon; niin, ja me voimme nähdä heidän vilpittömyytensä heidän rakkautensa tähden heidän veljiään ja myös meitä kohtaan.

32 Sillä katso, he uhraisivat mieluummin henkensä kuin ottaisivat vihollisensa hengen; ja he ovat haudanneet sota-aseensa syvälle maahan rakkautensa tähden veljiään kohtaan.

33 Ja nyt, katso, minä sanon teille: Onko koko maassa ollut niin suurta rakkautta? Katso, minä sanon teille: Ei, ei ole, edes nefiläisten keskuudessa.

34 Sillä katso, he tarttuisivat aseisiin veljiään vastaan; he eivät sallisi itseään surmattavan. Mutta katsokaa, kuinka monet näistä ovat antaneet henkensä; ja me tiedämme, että he ovat menneet Jumalansa luokse rakkautensa tähden ja vihansa tähden syntiä kohtaan.

Now when our hearts were depressed, and we were about to turn back, behold, the Lord comforted us, and said: Go amongst thy brethren, the Lamanites, and bear with patience thine afflictions, and I will give unto you success.

And now behold, we have come, and been forth amongst them; and we have been patient in our sufferings, and we have suffered every privation; yea, we have traveled from house to house, relying upon the mercies of the world—not upon the mercies of the world alone but upon the mercies of God.

And we have entered into their houses and taught them, and we have taught them in their streets; yea, and we have taught them upon their hills; and we have also entered into their temples and their synagogues and taught them; and we have been cast out, and mocked, and spit upon, and smote upon our cheeks; and we have been stoned, and taken and bound with strong cords, and cast into prison; and through the power and wisdom of God we have been delivered again.

And we have suffered all manner of afflictions, and all this, that perhaps we might be the means of saving some soul; and we supposed that our joy would be full if perhaps we could be the means of saving some.

Now behold, we can look forth and see the fruits of our labors; and are they few? I say unto you, Nay, they are many; yea, and we can witness of their sincerity, because of their love towards their brethren and also towards us.

For behold, they had rather sacrifice their lives than even to take the life of their enemy; and they have buried their weapons of war deep in the earth, because of their love towards their brethren.

And now behold I say unto you, has there been so great love in all the land? Behold, I say unto you, Nay, there has not, even among the Nephites.

For behold, they would take up arms against their brethren; they would not suffer themselves to be slain. But behold how many of these have laid down their lives; and we know that they have gone to their God, because of their love and of their hatred to sin.

- 35 Nyt, eikö meillä ole syytä riemuita? On, minä sanon teille, ettei maailman alusta asti koskaan ole ollut ihmisiä, joilla olisi ollut niin suuri syy riemuita kuin meillä; niin, ja iloni innostaa minua jopa kerskumaan Jumalastani, sillä hänellä on kaikki valta, kaikki viisautta ja kaikki ymmärrys; hän käsittää kaiken, ja hän on armollinen Oleno, jopa niin, että pelastaa ne, jotka tekevät parannuksen ja uskovat hänen nimeensä.
- 36 Nyt, jos tämä on kerskumista, niin minä tahdonkin kerskua, sillä tämä on minun elämäni ja valoni, iloni ja pelastukseni ja lunastukseni ikuisesta onnettomuudesta. Niin, siunattu on minun Jumalani nimi, hänen, joka on muistanut tätä kansaa, joka on Israelin puun oksa ja on eksynyt omasta joukostaan vieraaseen maahan; niin, minä sanon: Siunattu olkoon minun Jumalani nimi, hänen, joka on muistanut meitä, vieraassa maassa vaeltajia.
- 37 Nyt, veljeni, me näemme, että Jumala muistaa jokaista kansaa, missä tahansa maassa se onkin; niin, hän laskee kansansa, ja hänen armahtavaisuutensa on kaiken maan yllä. Nyt tämä on minun iloni ja suuri kiitökseni; niin, ja minä kiitän Jumalaani ikuisesti. Aamen.

Now have we not reason to rejoice? Yea, I say unto you, there never were men that had so great reason to rejoice as we, since the world began; yea, and my joy is carried away, even unto boasting in my God; for he has all power, all wisdom, and all understanding; he comprehendeth all things, and he is a merciful Being, even unto salvation, to those who will repent and believe on his name.

Now if this is boasting, even so will I boast; for this is my life and my light, my joy and my salvation, and my redemption from everlasting wo. Yea, blessed is the name of my God, who has been mindful of this people, who are a branch of the tree of Israel, and has been lost from its body in a strange land; yea, I say, blessed be the name of my God, who has been mindful of us, wanderers in a strange land.

Now my brethren, we see that God is mindful of every people, whatsoever land they may be in; yea, he numbereth his people, and his bowels of mercy are over all the earth. Now this is my joy, and my great thanksgiving; yea, and I will give thanks unto my God forever. Amen.

Alma 27

- 1 Nyt tapahtui, että kun ne lamanilaiset, jotka olivat lähteneet sotaan nefiläisiä vastaan, olivat huomanneet monien taistelujensa jälkeen heidän tuhoamiseksi, että oli turhaa tavoitella heidän tuhoaan, he palasivat takaisin Nefin maahan.
- 2 Ja tapahtui, että amalekilaiset olivat menetystensä tähden tavattoman vihaisia. Ja kun he näkivät, etteivät he saaneet kostetuksi nefiläisille, he alkoivat yllyttää kansaa vihaan veljiään, Anti-Nefi-Lehin kansaa, vastaan; sen tähden he alkoivat jälleen hävittää heitä.
- 3 Nyt tämä kansa kieltäytyi jälleen tarttumasta aseisiinsa, ja se salli vihollistensa surmata sitä halunsa mukaan.
- 4 Nyt, kun Ammon ja hänen veljensä näkivät tämän hävitystyön niiden keskuudessa, joita he niin suuresti rakastivat, ja niiden keskuudessa, jotka olivat niin suuresti rakastaneet heitä – sillä heitä kohdeltiin ikään kuin he olisivat enkeleitä, jotka oli lähetetty Jumalan luota pelastamaan heidät ikuisesta tuhosta – sen tähden, kun Ammon ja hänen veljensä näkivät tämän suuren tuhon, heissä heräsi myötätunto, ja he sanoivat kuninkaalle:
- 5 Kootkaamme tämä Herran kansa yhteen ja menkäämme alas Sarahemlan maahan veljiemme nefiläisten luo ja paetkaamme vihollistemme käsistä, jotta meitä ei tuhottaisi.
- 6 Mutta kuningas sanoi heille: Katso, nefiläiset hävittävät meidät niiden monien murhien ja syntien tähden, joita olemme tehneet heitä vastaan.
- 7 Ja Ammon sanoi: Minä menen kysymään Herralta, ja jos hän sanoo meille: Menkää alas veljiemme luo, niin lähdettekö?
- 8 Ja kuningas sanoi hänelle: Kyllä, jos Herra kääsee meidän mennä, me menemme alas veljiemme luo, ja me olemme heidän orjiaan, kunnes olemme hyvittäneet heille ne monet murhat ja synnit, jotka olemme tehneet heitä vastaan.
- 9 Mutta Ammon sanoi hänelle: On vastoin veljiemme lakia, jonka minun isäni sääti, että heidän keskuudessaan olisi orjia; menkäämme siis alas ja luotakaamme veljiemme armeliaisuuteen.

Alma 27

Now it came to pass that when those Lamanites who had gone to war against the Nephites had found, after their many struggles to destroy them, that it was in vain to seek their destruction, they returned again to the land of Nephi.

And it came to pass that the Amalekites, because of their loss, were exceedingly angry. And when they saw that they could not seek revenge from the Nephites, they began to stir up the people in anger against their brethren, the people of Anti-Nepi-Lehi; therefore they began again to destroy them.

Now this people again refused to take their arms, and they suffered themselves to be slain according to the desires of their enemies.

Now when Ammon and his brethren saw this work of destruction among those whom they so dearly beloved, and among those who had so dearly beloved them—for they were treated as though they were angels sent from God to save them from everlasting destruction—therefore, when Ammon and his brethren saw this great work of destruction, they were moved with compassion, and they said unto the king:

Let us gather together this people of the Lord, and let us go down to the land of Zarahemla to our brethren the Nephites, and flee out of the hands of our enemies, that we be not destroyed.

But the king said unto them: Behold, the Nephites will destroy us, because of the many murders and sins we have committed against them.

And Ammon said: I will go and inquire of the Lord, and if he say unto us, go down unto our brethren, will ye go?

And the king said unto him: Yea, if the Lord saith unto us go, we will go down unto our brethren, and we will be their slaves until we repair unto them the many murders and sins which we have committed against them.

But Ammon said unto him: It is against the law of our brethren, which was established by my father, that there should be any slaves among them; therefore let us go down and rely upon the mercies of our brethren.

10 Mutta kuningas sanoi hänelle: Kysy Herralta, ja jos hän käskee meidän mennä, me menemme; muuten menehdymme tässä maassa.

11 Ja tapahtui, että Ammon meni kysymään Herralta, ja Herra sanoi hänelle:

12 Vie tämä kansa pois tästä maasta, jottei se meneddy; sillä Saatanalla on suuri valta amalekilaisten sydämiin, ja he yllyttävät lamanilaisia vihaan veljiään vastaan, jotta he surmaisivat heidät; lähde sen tähden pois tästä maasta; ja siunattu on tämä kansa tässä sukupolvessa, sillä minä varjelen sitä.

13 Ja nyt tapahtui, että Ammon meni ja kertoi kuninkaalle joka sanan, jonka Herra oli hänelle sanonut.

14 Ja he kokosivat yhteen kaiken väkensä, eli koko Herran kansan, ja kokosivat yhteen kaikki katraansa ja laumansa ja lähtivät maasta ja tulivat erämaahan, joka erotti Nefin maan Sarahemlan maasta, ja tulivat lähelle maan rajoja.

15 Ja tapahtui, että Ammon sanoi heille: Katso, minä ja veljeni menemme Sarahemlan maahan, ja te jäätte tänne, kunnes me palaamme; ja me koetlemme veljienne sydäntä, tahtovatko he teidän tulevan maahansa.

16 Ja tapahtui, että kun Ammon oli menossa maahan, että hän ja hänen veljensä tapasivat Alman siellä paikalla, josta on puhuttu; ja katso, tämä oli riemullinen tapaaminen.

17 Nyt Ammonin ilo oli niin suuri, että se täytti hänet; niin, hän oli Jumalansa ilon vallassa, niin että se uuvutti hänen voimansa, ja hän kaatui jälleen maahan.

18 Nyt, eikö tämä ollut suurta iloa? Katso, tämä on iloa, jota ei saa kukaan muu kuin todella katuva ja nöyrä onnen etsijä.

19 Nyt Alman ilo hänen tavatessaan veljensä oli todella suuri, ja myös Aaronin, Omnerin ja Himnin ilo; mutta katso, heidän ilonsa ei ollut sellaista, että se olisi ylittänyt heidän voimansa.

20 Ja nyt tapahtui, että Alma johdatti veljensä takaisin Sarahemlan maahan, nimittäin omaan taloonsa. Ja he menivät kertomaan ylituomarille kaiken, mitä heille oli tapahtunut Nefin maassa, heidän veljiensä lamanilaisten keskuudessa.

But the king said unto him: Inquire of the Lord, and if he saith unto us go, we will go; otherwise we will perish in the land.

And it came to pass that Ammon went and inquired of the Lord, and the Lord said unto him:

Get this people out of this land, that they perish not; for Satan has great hold on the hearts of the Amalekites, who do stir up the Lamanites to anger against their brethren to slay them; therefore get thee out of this land; and blessed are this people in this generation, for I will preserve them.

And now it came to pass that Ammon went and told the king all the words which the Lord had said unto him.

And they gathered together all their people, yea, all the people of the Lord, and did gather together all their flocks and herds, and departed out of the land, and came into the wilderness which divided the land of Nephi from the land of Zarahemla, and came over near the borders of the land.

And it came to pass that Ammon said unto them: Behold, I and my brethren will go forth into the land of Zarahemla, and ye shall remain here until we return; and we will try the hearts of our brethren, whether they will that ye shall come into their land.

And it came to pass that as Ammon was going forth into the land, that he and his brethren met Alma, over in the place of which has been spoken; and behold, this was a joyful meeting.

Now the joy of Ammon was so great even that he was full; yea, he was swallowed up in the joy of his God, even to the exhausting of his strength; and he fell again to the earth.

Now was not this exceeding joy? Behold, this is joy which none receiveth save it be the truly penitent and humble seeker of happiness.

Now the joy of Alma in meeting his brethren was truly great, and also the joy of Aaron, of Omner, and Himni; but behold their joy was not that to exceed their strength.

And now it came to pass that Alma conducted his brethren back to the land of Zarahemla; even to his own house. And they went and told the chief judge all the things that had happened unto them in the land of Nephi, among their brethren, the Lamanites.

- 21 Ja tapahtui, että ylituomari lähetti kautta koko maan kuulutuksen pyytäen kansan ääntä veljiensä, jotka olivat Anti-Nefi-Lehin kansa, päästämisestä maahan.
- 22 Ja tapahtui, että kansan ääni tuli sanoen: Katso, me luovutamme Jersonin maan, joka on idässä meren rannalla ja joka rajoittuu Runsaudenmaahan ja joka on Runsaudenmaan eteläpuolella; ja tämä Jersonin maa on maa, jonka me annamme veljillemme perinnöksi.
- 23 Ja katso, me panemme sotajoukkomme Jersonin maan ja Nefin maan väliin voidaksemme suojella veljiämme Jersonin maassa, ja tämän me teemme veljiemme puolesta, koska he pelkäävät tarttua aseisiin veljiään vastaan, etteivät tekisi syntiä; ja tämä heidän suuri pelkonsa aiheutui heidän ankarasta katumuksestaan, jota he tunsivat monien murhiensa ja kauhean jumalattomuutensa vuoksi.
- 24 Ja nyt, katso, tämän me teemme veljillemme, jotta he voivat periä Jersonin maan; ja me suojelemme sotajoukoillamme heitä heidän vihollisiltaan sillä ehdolla, että he antavat meille osan omaisuudestaan avustaakseen meitä sotajoukkojemme ylläpidossa.
- 25 Nyt, tapahtui, että kun Ammon oli kuullut tämän, hän palasi Anti-Nefi-Lehin kansan luo, ja myös Alma mukanaan, erämaahan, minne se oli pystyttänyt telttansa, ja ilmaisi sille kaikki nämä asiat. Ja myös Alma kertoi sille kääntymisestään Ammonin ja Aaronin ja veljiensä kanssa.
- 26 Ja tapahtui, että se sai aikaan suuren ilon sen keskuudessa. Ja se meni alas Jersonin maahan ja otti haltuunsa Jersonin maan; ja nefiläiset nimittivät sen Ammonin kansaksi; sen tähden se tunnettiin sillä nimellä aina siitä lähtien.
- 27 Ja se oli Nefin kansan keskuudessa, ja se luettiin myös niiden joukkoon, jotka kuuluivat Jumalan kirkkoon. Ja se oli myös tunnettu palavuudestaan Jumalaa kohtaan sekä ihmisiä kohtaan, sillä se oli täysin rehellinen ja oikeamielinen kaikessa; ja se oli luja uskossa Kristukseen loppuun asti.

And it came to pass that the chief judge sent a proclamation throughout all the land, desiring the voice of the people concerning the admitting their brethren, who were the people of Anti-Nephi-Lehi.

And it came to pass that the voice of the people came, saying: Behold, we will give up the land of Jershon, which is on the east by the sea, which joins the land Bountiful, which is on the south of the land Bountiful; and this land Jershon is the land which we will give unto our brethren for an inheritance.

And behold, we will set our armies between the land Jershon and the land Nephi, that we may protect our brethren in the land Jershon; and this we do for our brethren, on account of their fear to take up arms against their brethren lest they should commit sin; and this their great fear came because of their sore repentance which they had, on account of their many murders and their awful wickedness.

And now behold, this will we do unto our brethren, that they may inherit the land Jershon; and we will guard them from their enemies with our armies, on condition that they will give us a portion of their substance to assist us that we may maintain our armies.

Now, it came to pass that when Ammon had heard this, he returned to the people of Anti-Nephi-Lehi, and also Alma with him, into the wilderness, where they had pitched their tents, and made known unto them all these things. And Alma also related unto them his conversion, with Ammon and Aaron, and his brethren.

And it came to pass that it did cause great joy among them. And they went down into the land of Jershon, and took possession of the land of Jershon; and they were called by the Nephites the people of Ammon; therefore they were distinguished by that name ever after.

And they were among the people of Nephi, and also numbered among the people who were of the church of God. And they were also distinguished for their zeal towards God, and also towards men; for they were perfectly honest and upright in all things; and they were firm in the faith of Christ, even unto the end.

28 Ja se kammosi suuresti veljiensä veren vuodattamista, eikä sitä voitu koskaan taivuttaa tarttumaan aseisiin veljiään vastaan; eikä se koskaan pelännyt kuolemaa missään määrin, koska sillä oli toivo ja näkemys Kristuksesta ja ylösnousemuksesta; sen tähden kuolema oli sille nielty Kristuksen voitolla siitä.

29 Sen tähden se oli valmis mielummin kärsimään kuoleman kaikkein pahimmalla ja tuskallisimmalla tavalla, minkä sen veljet saattoivat aiheuttaa, kuin tarttumaan miekkaan tai sapeliin lyödäkseen heitä.

30 Ja näin se oli innokas ja rakastettu kansa, Herran suuresti suosima kansa.

And they did look upon shedding the blood of their brethren with the greatest abhorrence; and they never could be prevailed upon to take up arms against their brethren; and they never did look upon death with any degree of terror, for their hope and views of Christ and the resurrection; therefore, death was swallowed up to them by the victory of Christ over it.

Therefore, they would suffer death in the most aggravating and distressing manner which could be inflicted by their brethren, before they would take the sword or cimeter to smite them.

And thus they were a zealous and beloved people, a highly favored people of the Lord.

Alma 28

- 1 Ja nyt tapahtui, että kun Ammonin kansa oli asettu-
nut Jersonin maahan ja myös kirkko oli perustettu
Jersonin maahan ja nefiläisten sotajoukkoja oli ase-
tettu ympäri Jersonin maan, niin, kaikille
Sarahemlan maata ympäröiville rajoille, katso, lama-
nilaisten sotajoukot olivat seuranneet veljiään erä-
maahan.
- 2 Ja näin siellä oli hirvittävä taistelu, niin, vieläpä
sellainen, jollaista ei ollut koskaan koettu koko sen
maan kansan keskuudessa siitä ajasta asti, kun Lehi
lähti Jerusalemissa; niin, ja kymmeniätuhansia la-
manilaisia surmattiin ja hajotettiin laajalle.
- 3 Niin, ja myös Nefin kansan keskuudessa oli hirvit-
tävä teurastus; kuitenkin lamanilaiset ajettiin pois ja
hajotettiin, ja Nefin kansa palasi takaisin maahansa.
- 4 Ja nyt tämä oli aikaa, jolloin kuului suuri suru ja
valitus kautta koko maan koko Nefin kansan kes-
kuudessa –
- 5 eli miehiään surevien leskien itku ja myös poiki-
aan surevien isien ja veljeä surevan tyttären, niin,
isää surevan veljen; ja näin suremisen itku kuului
kaikkien niiden keskuudessa, jotka surivat surmat-
tuja sukulaisiaan.
- 6 Ja nyt tämä oli todella murheellinen päivä, niin,
vakavaa aikaa ja paljon paaston ja rukouksen aikaa.
- 7 Ja näin päättyy Nefin kansan tuomarien hallitus-
kauden viidestoista vuosi.
- 8 Ja tämä on kertomus Ammonista ja hänen veljis-
tään, heidän matkoistaan Nefin maassa, heidän kär-
simyksistään maassa, heidän murheistaan ja ahdin-
goistaan ja heidän käsittämättömästä iloistaan, ja vel-
jien vastaanottamisesta ja turvasta Jersonin maassa.
Ja nyt Herra, kaikkien ihmisten Lunastaja, siunat-
koon heidän sieluaan ikuisesti.
- 9 Ja tämä on kertomus sodista ja kiistoista nefiläis-
ten keskuudessa ja myös nefiläisten ja lamanilaisten
välisistä sodista; ja tuomarien hallituskauden viides-
toista vuosi on päättynyt.

Alma 28

And now it came to pass that after the people of
Ammon were established in the land of Jershon, and
a church also established in the land of Jershon, and
the armies of the Nephites were set round about the
land of Jershon, yea, in all the borders round about
the land of Zarahemla; behold the armies of the
Lamanites had followed their brethren into the
wilderness.

And thus there was a tremendous battle; yea, even
such an one as never had been known among all the
people in the land from the time Lehi left Jerusalem;
yea, and tens of thousands of the Lamanites were
slain and scattered abroad.

Yea, and also there was a tremendous slaughter
among the people of Nephi; nevertheless, the
Lamanites were driven and scattered, and the people
of Nephi returned again to their land.

And now this was a time that there was a great
mourning and lamentation heard throughout all the
land, among all the people of Nephi—

Yea, the cry of widows mourning for their hus-
bands, and also of fathers mourning for their sons,
and the daughter for the brother, yea, the brother for
the father; and thus the cry of mourning was heard
among all of them, mourning for their kindred who
had been slain.

And now surely this was a sorrowful day; yea, a
time of solemnity, and a time of much fasting and
prayer.

And thus endeth the fifteenth year of the reign of
the judges over the people of Nephi;

And this is the account of Ammon and his
brethren, their journeyings in the land of Nephi,
their sufferings in the land, their sorrows, and their
afflictions, and their incomprehensible joy, and the
reception and safety of the brethren in the land of
Jershon. And now may the Lord, the Redeemer of all
men, bless their souls forever.

And this is the account of the wars and con-
tentions among the Nephites, and also the wars be-
tween the Nephites and the Lamanites; and the fif-
teenth year of the reign of the judges is ended.

- 10 Ja aika ensimmäisestä vuodesta viideteentoista on tuonut tullessaan monien tuhansien henkien tuhon; niin, se on tuonut tullessaan kauhean verenvuodatuksen näyttämön.
- 11 Ja monien tuhansien ruumiit on laskettu alas maahan, samalla kun monien tuhansien ruumiit lahoavat kasoissa maan pinnalla; niin, ja monet tuhannet surevat sukulaistensa menetystä, koska heillä on Herran lupauksen mukaan syytä pelätä, että heidät määrätään loputtoman onnettomuuden tilaan.
- 12 Samalla monet tuhannet muut surevat todella sukulaistensa menetystä, mutta he iloitsevat ja riemuitsevat toivossa ja jopa tietävät, että Herran lupauksen mukaan heidät herätetään asumaan Jumalan oikealla puolella milloinkaan päättymättömän onnen tilassa.
- 13 Ja näin me näemme, kuinka suuri ihmisen eriarvoisuus on synnin ja rikkomuksen tähden ja Perkeleen vallan tähden, joka johtuu niistä viekkaita suunnitelmista, joita hän on keksinyt saadaakseen ihmisten sydämet satimeen.
- 14 Ja näin me näemme suuren kutsun, joka ihmisille on annettu tehdä ututterasti työtä Herran viinitarhoissa; ja näin me näemme suuren synn murheeseen ja myös riemuun – murheeseen kuoleman ja tuhon tähden ihmisten keskuudessa, ja iloon Kristuksen valon tähden, joka vie elämään.

And from the first year to the fifteenth has brought to pass the destruction of many thousand lives; yea, it has brought to pass an awful scene of bloodshed.

And the bodies of many thousands are laid low in the earth, while the bodies of many thousands are mouldering in heaps upon the face of the earth; yea, and many thousands are mourning for the loss of their kindred, because they have reason to fear, according to the promises of the Lord, that they are consigned to a state of endless wo.

While many thousands of others truly mourn for the loss of their kindred, yet they rejoice and exult in the hope, and even know, according to the promises of the Lord, that they are raised to dwell at the right hand of God, in a state of never-ending happiness.

And thus we see how great the inequality of man is because of sin and transgression, and the power of the devil, which comes by the cunning plans which he hath devised to ensnare the hearts of men.

And thus we see the great call of diligence of men to labor in the vineyards of the Lord; and thus we see the great reason of sorrow, and also of rejoicing—sorrow because of death and destruction among men, and joy because of the light of Christ unto life.

Alma 29

- 1 Oi jospa olisin enkeli ja voisin toteuttaa sydämeni toiveen, että voisin lähteä puhumaan Jumalan pa-suunalla, äänellä, joka järjestyttäisi maata, ja huutaa parannusta joka kansalle!
- 2 Niin, minä julistaisin jokaiselle sielulle kuin uk-kosen äänellä parannusta ja lunastussuunnitelmaa, jotta he tekisivät parannuksen ja tulisivat meidän Jumalamme luokse, niin ettei koko maan päällä enää olisi murhetta.
- 3 Mutta katso, minä olen ihminen ja teen syntiä toi-veessani, sillä minun pitäisi tyytyä siihen, mitä Herra on osakseni antanut.
- 4 Minun ei pitäisi toiveissani harata oikeamielisen Jumalan ehdotonta säädöstä vastaan, sillä minä tie-dän, että hän suo ihmisille heidän halunsa mukaises-ti, olipa se kuolemaksi tai elämäksi; niin, minä tie-dän, että hän antaa ihmisille, niin, säätää heille sää-döksiä, jotka ovat muuttumattomia, heidän tahtonsa mukaisesti, olipa se pelastukseksi tai tuhoksi.
- 5 Niin, ja minä tiedän, että hyvä ja paha on tullut kaikkien ihmisten eteen; se, joka ei erota hyvää pa-hasta, on nuhteeton, mutta sille, joka tietää hyvän ja pahan, annetaan hänen halunsa mukaisesti, halusi-pa hän hyvää tai paha, elämää tai kuolemaa, iloa tai omantunnonvaivoja.
- 6 Nyt, koska tiedän nämä asiat, miksi haluaisin enempiä kuin tehdä sen työn, johon minut on kut-suttu?
- 7 Miksi haluaisin, että olisin enkeli, jotta voisin pu-hua kaikille maan ääriille?
- 8 Sillä katso, Herra antaa kaikille kansakunnille nii-den omaa kansaa ja kieltä olevia opettamaan hänen sanaansa, niin, viisaudessa kaikkea sitä, mitä hän näkee hyväksi heidän saada; sen tähden me näem-me, että Herra neuvoo viisaudessa, sen mukaisesti, mikä on oikeaa ja totta.
- 9 Minä tiedän sen, mitä Herra on käskenyt minun tehdä, ja minä kerskun siitä. Minä en kersku itsestä-ni vaan kerskun siitä, mitä Herra on minun käskenyt tehdä; niin, ja tämän vuoksi minä kerskun, että ken-ties voin olla väline Jumalan käsissä jonkun sielun johdattamisessa parannukseen; ja tämä on minun iloni.

Alma 29

O that I were an angel, and could have the wish of mine heart, that I might go forth and speak with the trump of God, with a voice to shake the earth, and cry repentance unto every people!

Yea, I would declare unto every soul, as with the voice of thunder, repentance and the plan of re-demption, that they should repent and come unto our God, that there might not be more sorrow upon all the face of the earth.

But behold, I am a man, and do sin in my wish; for I ought to be content with the things which the Lord hath allotted unto me.

I ought not to harrow up in my desires the firm de-cree of a just God, for I know that he granteth unto men according to their desire, whether it be unto death or unto life; yea, I know that he allotteth unto men, yea, decreeth unto them decrees which are un-alterable, according to their wills, whether they be unto salvation or unto destruction.

Yea, and I know that good and evil have come be-fore all men; he that knoweth not good from evil is blameless; but he that knoweth good and evil, to him it is given according to his desires, whether he de-sireth good or evil, life or death, joy or remorse of conscience.

Now, seeing that I know these things, why should I desire more than to perform the work to which I have been called?

Why should I desire that I were an angel, that I could speak unto all the ends of the earth?

For behold, the Lord doth grant unto all nations, of their own nation and tongue, to teach his word, yea, in wisdom, all that he seeth fit that they should have; therefore we see that the Lord doth counsel in wisdom, according to that which is just and true.

I know that which the Lord hath commanded me, and I glory in it. I do not glory of myself, but I glory in that which the Lord hath commanded me; yea, and this is my glory, that perhaps I may be an instru-ment in the hands of God to bring some soul to re-pentance; and this is my joy.

- 10 Ja katso, kun näen monien veljeni todella katuvan ja tulevan Herran Jumalansa luokse, silloin sieluni täyttyy ilosta; silloin muistan, mitä Herra on tehnyt hyväkseni, aivan niin, että hän on kuullut rukoukseni; niin, ja silloin muistan hänen armahtavan käsivartensa, jonka hän ojensi minua kohti.
- 11 Niin, ja minä muistan myös isieni vankeuden; sillä minä tiedän varmasti, että Herra vapautti heidät orjuudesta ja siten perusti kirkkonsa; niin, Herra Jumala, Abrahamin Jumala, Iisakin Jumala ja Jaakobin Jumala vapautti heidät orjuudesta.
- 12 Niin, minä olen aina muistanut isieni vankeuden; ja se sama Jumala, joka vapautti heidät egyptiläisten käsistä, vapautti heidät orjuudesta.
- 13 Niin, ja se sama Jumala perusti kirkkonsa heidän keskuuteensa; niin, ja se sama Jumala on kutsunut minut pyhällä kutsumuksella saarnaamaan sanaa tälle kansalle ja on antanut minulle paljon menestystä, mistä minun iloni on täysi.
- 14 Mutta minä en iloitse ainoastaan omasta menestyksestäni, vaan iloni on vielä täydempi ylhäällä Nefin maassa olleiden veljeni menestyksen tähden.
- 15 Katso, he ovat tehneet tavattomasti työtä ja tuottaneet paljon hedelmää; ja kuinka suuri tuleekaan olemaan heidän palkkansa!
- 16 Nyt, kun ajattelen näiden veljeni menestystä, sieluni kulkeutuu pois, jopa niin että se ikään kuin eroaa ruumiista, niin suuri on minun iloni.
- 17 Ja nyt, suokoon Jumala näille veljilleni, että he saisivat istuutua sijalleen Jumalan valtakunnassa, niin, ja myös kaikille niille, jotka ovat heidän työnsä hedelmiä, etteivät he enää menisi pois vaan että he ylistäisivät häntä ikuisesti. Ja suokoon Jumala, että tapahtuisi sanojeni mukaisesti, niin kuin olen puhunut. Amen.

And behold, when I see many of my brethren truly penitent, and coming to the Lord their God, then is my soul filled with joy; then do I remember what the Lord has done for me, yea, even that he hath heard my prayer; yea, then do I remember his merciful arm which he extended towards me.

Yea, and I also remember the captivity of my fathers; for I surely do know that the Lord did deliver them out of bondage, and by this did establish his church; yea, the Lord God, the God of Abraham, the God of Isaac, and the God of Jacob, did deliver them out of bondage.

Yea, I have always remembered the captivity of my fathers; and that same God who delivered them out of the hands of the Egyptians did deliver them out of bondage.

Yea, and that same God did establish his church among them; yea, and that same God hath called me by a holy calling, to preach the word unto this people, and hath given me much success, in the which my joy is full.

But I do not joy in my own success alone, but my joy is more full because of the success of my brethren, who have been up to the land of Nephi.

Behold, they have labored exceedingly, and have brought forth much fruit; and how great shall be their reward!

Now, when I think of the success of these my brethren my soul is carried away, even to the separation of it from the body, as it were, so great is my joy.

And now may God grant unto these, my brethren, that they may sit down in the kingdom of God; yea, and also all those who are the fruit of their labors that they may go no more out, but that they may praise him forever. And may God grant that it may be done according to my words, even as I have spoken. Amen.

Alma 30

- 1 Katso, nyt tapahtui, että kun Ammonin kansa oli asettunut Jersonin maahan, niin, ja myös kun lamanilaiset oli ajettu pois maasta ja maan kansa oli haudannut heidän kuolleensa –
- 2 nyt heidän kuolleitaan ei laskettu niiden lukumäärän suuruuden tähden, eikä myöskään nefiläisten kuolleita laskettu – mutta tapahtui heidän haudattuaan kuolleensa sekä paasto- ja suru- ja rukouspäivien mentyä (ja tämä tapahtui Nefin kansan tuomarien hallituskauden kuudentenatoista vuonna), että kautta koko maan alkoi olla jatkuva rauha.
- 3 Niin, ja ihmiset pitivät huolen Herran käskyjen noudattamisesta, ja he noudattivat tarkasti Jumalan toimituksia Mooseksen lain mukaisesti, sillä heitä oli opetettu pitämään Mooseksen laki, kunnes se olisi täytetty.
- 4 Ja niin kansalla ei ollut mitään levottomuutta koko Nefin kansan tuomarien hallituskauden kuudentenatoista vuonna.
- 5 Ja tapahtui, että tuomarien hallituskauden seitsemännentoista vuoden alkaessa oli jatkuva rauha.
- 6 Mutta seitsemännentoista vuoden loppupuolella tapahtui, että Sarahemlan maahan tuli eräs mies, ja hän oli antikristus, sillä hän alkoi saarnata kansalle niitä profetioita vastaan, joita profeetat olivat puhuneet Kristuksen tulemisesta.
- 7 Eikä ollut mitään lakia ihmisen uskoa vastaan, sillä oli ehdottomasti Jumalan käskyjen vastaista, että olisi olemassa laki, joka saattaisi ihmiset eriarvoiseen asemaan.
- 8 Sillä näin sanotaan kirjoituksissa: Valitkaa tänä päivänä, ketä palvellette.
- 9 Nyt, jos ihminen halusi palvella Jumalaa, hänellä oli siihen oikeus, tai pikemminkin, jos hän uskoi Jumalaan, hänellä oli oikeus palvella häntä; mutta jos hän ei uskonut häneen, ei ollut mitään lakia hänen rankaisemisekseen.

Alma 30

Behold, now it came to pass that after the people of Ammon were established in the land of Jershon, yea, and also after the Lamanites were driven out of the land, and their dead were buried by the people of the land—

Now their dead were not numbered because of the greatness of their numbers; neither were the dead of the Nephites numbered—but it came to pass after they had buried their dead, and also after the days of fasting, and mourning, and prayer, (and it was in the sixteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi) there began to be continual peace throughout all the land.

Yea, and the people did observe to keep the commandments of the Lord; and they were strict in observing the ordinances of God, according to the law of Moses; for they were taught to keep the law of Moses until it should be fulfilled.

And thus the people did have no disturbance in all the sixteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And it came to pass that in the commencement of the seventeenth year of the reign of the judges, there was continual peace.

But it came to pass in the latter end of the seventeenth year, there came a man into the land of Zarahemla, and he was Anti-Christ, for he began to preach unto the people against the prophecies which had been spoken by the prophets, concerning the coming of Christ.

Now there was no law against a man's belief; for it was strictly contrary to the commands of God that there should be a law which should bring men on to unequal grounds.

For thus saith the scripture: Choose ye this day, whom ye will serve.

Now if a man desired to serve God, it was his privilege; or rather, if he believed in God it was his privilege to serve him; but if he did not believe in him there was no law to punish him.

- 10 Mutta jos hän murhasi, häntä rangaistiin kuole-
malla; ja jos hän ryösti, häntä myös rangaistiin; ja
jos hän varasti, häntä myös rangaistiin; ja jos hän te-
ki aviorikoksen, häntä myös rangaistiin; niin, kai-
kesta tästä jumalattomuudesta heitä rangaistiin.
- 11 Sillä oli olemassa laki, että ihmiset tuli tuomita ri-
kostensa mukaisesti. Mutta ei ollut mitään lakia ih-
misen uskoa vastaan; sen tähden ihmistä rangaistiin
vain rikoksista, joita hän oli tehnyt; sen tähden kaik-
ki ihmiset olivat samanarvoisessa asemassa.
- 12 Ja tämä antikristus, jonka nimi oli Korihor (eikä
laki voinut estää häntä) alkoi saarnata kansalle, ettei
mitään Kristusta tulisi. Ja tähän tapaan hän saarnasi,
sanoen:
- 13 Voi teitä, joita sitoo mieletön ja turha toivo, miksi
kytkette itsenne sellaisen mielettömyyden ikeeseen?
Miksi odotatte Kristusta? Sillä kukaan ihminen ei voi
tietää mitään siitä, mikä on tuleva.
- 14 Katso, nämä asiat, joita te kutsutte profetioiksi,
jotka te sanotte pyhien profettojen jättäneen perin-
nöksi, katso, ne ovat teidän isienne mielettömiä peri-
mätietoja.
- 15 Kuinka te tiedätte niiden olevan varmasti totta?
Katso, te ette voi tietää asioista, joita ette näe; sen
tähden te ette voi tietää, että joku Kristus on tuleva.
- 16 Te katsotte tulevaisuuteen ja sanotte näkevänne
syntienne anteeksiannon. Mutta katso, se on hullun
mielen vaikutusta, ja tämä teidän mielenne häiriin-
tyminen johtuu teidän isienne perimätiedoista, jotka
eksyttävät teidät uskomaan sellaisiin asioihin, jotka
eivät ole totta.
- 17 Ja paljon muuta tällaista hän sanoi heille; hän sa-
noi heille, ettei ihmisten syntejä voinut sovittaa, vaan
jokaisen ihmisen kävi tässä elämässä sen mukaisesti,
kuinka kukin luotu menetteli – sen tähden jokainen
menestyi kykyjensä mukaisesti – ja että jokainen
voitti voimiensa mukaisesti eikä mikään, mitä ihmi-
nen teki, ollut rikos.
- 18 Ja näin hän saarnasi heille johdattaen monien sy-
dämen harhaan, saaden heidät nostamaan päänsä
jumalattomuudessaan, niin, johdattaen monia naisia
ja myös miehiä harjoittamaan haureutta – sanoen
heille, että kun ihminen oli kuollut, se oli hänen lop-
punsa.

But if he murdered he was punished unto death;
and if he robbed he was also punished; and if he
stole he was also punished; and if he committed
adultery he was also punished; yea, for all this
wickedness they were punished.

For there was a law that men should be judged ac-
cording to their crimes. Nevertheless, there was no
law against a man's belief; therefore, a man was pun-
ished only for the crimes which he had done; there-
fore all men were on equal grounds.

And this Anti-Christ, whose name was Korihor,
(and the law could have no hold upon him) began to
preach unto the people that there should be no
Christ. And after this manner did he preach, saying:

O ye that are bound down under a foolish and a
vain hope, why do ye yoke yourselves with such fool-
ish things? Why do ye look for a Christ? For no man
can know of anything which is to come.

Behold, these things which ye call prophecies,
which ye say are handed down by holy prophets, be-
hold, they are foolish traditions of your fathers.

How do ye know of their surety? Behold, ye can-
not know of things which ye do not see; therefore ye
cannot know that there shall be a Christ.

Ye look forward and say that ye see a remission of
your sins. But behold, it is the effect of a frenzied
mind; and this derangement of your minds comes
because of the traditions of your fathers, which lead
you away into a belief of things which are not so.

And many more such things did he say unto them,
telling them that there could be no atonement made
for the sins of men, but every man fared in this life
according to the management of the creature; there-
fore every man prospered according to his genius,
and that every man conquered according to his
strength; and whatsoever a man did was no crime.

And thus he did preach unto them, leading away
the hearts of many, causing them to lift up their
heads in their wickedness, yea, leading away many
women, and also men, to commit whoredoms
—telling them that when a man was dead, that was
the end thereof.

- 19 Nyt tämä mies meni myös Jersonin maahan saarnaamaan näitä asioita Ammonin kansalle, joka oli kerran ollut lamanilaisten kansaa.
- 20 Mutta katso, he olivat viisaampia kuin monet nefiläiset, sillä he ottivat hänet kiinni ja sitoivat hänet ja veivät hänet Ammonin eteen, joka oli sen kansan ylipappi.
- 21 Ja tapahtui, että hän käski viedä hänet pois maasta. Ja hän tuli Gideonin maahan ja alkoi saarnata heillekin; ja täällä hänellä ei ollut paljon menestystä, sillä hänet otettiin kiinni ja sidottiin ja vietiin maan ylipapin ja myös ylituomarin eteen.
- 22 Ja tapahtui, että ylipappi sanoi hänelle: Miksi sinä kuljet ympäriinsä vääristelemässä Herran teitä? Miksi sinä opetat tälle kansalle, ettei mitään Kristusta tule, keskeyttäen sen riemuitsemisen? Miksi sinä puhut kaikkia pyhien profettojen profetioita vastaan?
- 23 Nyt ylipapin nimi oli Giddona. Ja Korihor sanoi hänelle: Siksi että minä en opeta teidän isienne mielettömiä perimätietoja ja siksi että minä en opeta tätä kansaa sitomaan itseään mielettömiin toimituksiin ja menoihin, joita papit muinoin ovat asettaneet anastaakseen vallan ja määräämisaseman heihin nähden, pitääkseen heidät tietämättömyydessä, jotta he eivät voisi nostaa päätään vaan olisivat alistettuina sanojesi mukaisesti.
- 24 Te sanotte, että tämä kansa on vapaa kansa. Katso, minä sanon, että se on orjuudessa. Te sanotte, että nuo ikivanhat profetiat ovat totta. Katso, minä sanon, että te ette tiedä, että ne ovat totta.
- 25 Te sanotte, että tämä kansa on syyllinen ja langennut kansa jonkun vanhemman rikkomuksen tähden. Katso, minä sanon, ettei lapsi ole syyllinen vanhempiensa tähden.
- 26 Ja te sanotte myös, että Kristus on tuleva. Mutta katso, minä sanon, että te ette tiedä, että Kristus tulee. Ja te sanotte myös, että hänet surmataan maailman syntien tähden –

Now this man went over to the land of Jershon also, to preach these things among the people of Ammon, who were once the people of the Lamanites.

But behold they were more wise than many of the Nephites; for they took him, and bound him, and carried him before Ammon, who was a high priest over that people.

And it came to pass that he caused that he should be carried out of the land. And he came over into the land of Gideon, and began to preach unto them also; and here he did not have much success, for he was taken and bound and carried before the high priest, and also the chief judge over the land.

And it came to pass that the high priest said unto him: Why do ye go about perverting the ways of the Lord? Why do ye teach this people that there shall be no Christ, to interrupt their rejoicings? Why do ye speak against all the prophecies of the holy prophets?

Now the high priest's name was Giddonah. And Korihor said unto him: Because I do not teach the foolish traditions of your fathers, and because I do not teach this people to bind themselves down under the foolish ordinances and performances which are laid down by ancient priests, to usurp power and authority over them, to keep them in ignorance, that they may not lift up their heads, but be brought down according to thy words.

Ye say that this people is a free people. Behold, I say they are in bondage. Ye say that those ancient prophecies are true. Behold, I say that ye do not know that they are true.

Ye say that this people is a guilty and a fallen people, because of the transgression of a parent. Behold, I say that a child is not guilty because of its parents.

And ye also say that Christ shall come. But behold, I say that ye do not know that there shall be a Christ. And ye say also that he shall be slain for the sins of the world—

- 27 ja näin te eksytätte tätä kansaa isienne mielettömien perimätietojen mukaisesti ja oman halunne mukaisesti; ja te pidätte sitä alistettuna, ikään kuin orjuudessa, jotta te voisitte elää ylellisyydessä sen käten työllä, niin että se ei uskalla kohottaa katsetaan rohkeasti eikä uskalla nauttia oikeuksistaan ja vapauksistaan.
- 28 Niin, se ei uskalla käyttää sitä, mikä on sen omaa, ettei vain loukkaisi pappejaan, jotka kytkevät sitä ikeeseen halunsa mukaisesti ja ovat perimätiedoillaan ja unillaan ja päähänpistoillaan ja näyillään ja keksityillä salaisuuksillaan johdattaneet sen uskomaan, että ellei se tekisi heidän sanojensa mukaisesti, se loukkaisi jotakin tuntematonta olentoa, jonka he sanovat olevan Jumala – olento, jota ei ole koskaan nähty eikä tunnettu, jota ei ole koskaan ollut eikä tule koskaan olemaan.
- 29 Nyt, kun ylipappi ja ylituomari näkivät hänen sydämensä paatumuksen, niin, kun he näkivät, että hän herjasi, nimittäin Jumalaa, he eivät vastanneet hänen sanoihinsa mitään vaan käskivät sitoa hänet; ja he luovuttivat hänet virkamiesten käsiin ja lähettivät hänet Sarahemlan maahan, jotta hänet voitaisiin viedä Alman ja ylituomarin eteen, joka oli koko maan päämies.
- 30 Ja tapahtui, että kun hänet vietiin Alman ja ylituomarin eteen, hän jatkoi samaan tapaan kuin hän teki Gideonin maassa; niin, hän jatkoi Jumalan pilkkäämistä.
- 31 Ja hän nousi puhumaan suuria, pöyhkeitä sanoja Alman edessä ja herjasi pappeja ja opettajia syyttäen heitä kansan eksyttämisestä isiensä typerien perimätietojen mukaisesti, jotta he saisivat elää ylellisyydessä kansan työllä.
- 32 Nyt Alma sanoi hänelle: Sinä tiedät, että me emme elä ylellisyydessä tämän kansan työllä, sillä katso, minä olen tuomarien hallituskauden alusta aina tähän asti tehnyt omin käsin työtä elannokseni huolimatta monista matkoistani ympäri maata julistamassa Jumalan sanaa kansalleni.

And thus ye lead away this people after the foolish traditions of your fathers, and according to your own desires; and ye keep them down, even as it were in bondage, that ye may glut yourselves with the labors of their hands, that they durst not look up with boldness, and that they durst not enjoy their rights and privileges.

Yea, they durst not make use of that which is their own lest they should offend their priests, who do yoke them according to their desires, and have brought them to believe, by their traditions and their dreams and their whims and their visions and their pretended mysteries, that they should, if they did not do according to their words, offend some unknown being, who they say is God—a being who never has been seen or known, who never was nor ever will be.

Now when the high priest and the chief judge saw the hardness of his heart, yea, when they saw that he would revile even against God, they would not make any reply to his words; but they caused that he should be bound; and they delivered him up into the hands of the officers, and sent him to the land of Zarahemla, that he might be brought before Alma, and the chief judge who was governor over all the land.

And it came to pass that when he was brought before Alma and the chief judge, he did go on in the same manner as he did in the land of Gideon; yea, he went on to blaspheme.

And he did rise up in great swelling words before Alma, and did revile against the priests and teachers, accusing them of leading away the people after the silly traditions of their fathers, for the sake of glutting on the labors of the people.

Now Alma said unto him: Thou knowest that we do not glut ourselves upon the labors of this people; for behold I have labored even from the commencement of the reign of the judges until now, with mine own hands for my support, notwithstanding my many travels round about the land to declare the word of God unto my people.

33 Ja huolimatta niistä monista töistä, joita olen kirkossa tehnyt, en ole koskaan saanut edes yhden seninen vertaa työstäni, eikä myöskään kukaan veljistäni, paitsi tuomarintuimella; ja silloin olemme saaneet ajastamme vain lain mukaisesti.

34 Ja nyt, jos emme saa mitään töistämme kirkossa, mitä meidän hyödyttää tehdä työtä kirkossa, paitsi julistaaksemme totuutta, jotta voisimme riemuita veljiemme ilosta?

35 Miksi sinä sitten sanot, että me saarnaamme tälle kansalle saadaksemme etua, kun sinä itse tiedät, että me emme saa etua? Ja nyt, uskotko sinä, että me petämme tätä kansaa ja että se saa aikaan tällaisen ilon sen sydämissä?

36 Ja Korihor vastasi hänelle: Uskon.

37 Ja silloin Alma sanoi hänelle: Uskotko sinä, että on olemassa Jumala?

38 Ja hän vastasi: En.

39 Nyt Alma sanoi hänelle: Kiellätkö vielä, että on olemassa Jumala, ja kiellätkö myös Kristuksen? Sillä katso, minä sanon sinulle: Minä tiedän, että on olemassa Jumala ja myös että Kristus on tuleva.

40 Ja nyt, mitä todisteita sinulla on siitä, ettei ole olemassa Jumalaa tai ettei Kristusta tule? Minä sanon sinulle, ettei sinulla ole mitään muuta kuin oma sanasi.

41 Mutta katso, minulle on kaikki todistuksena siitä, että nämä asiat ovat totta; ja myös sinulle on kaikki todistuksena siitä, että ne ovat totta; ja kiellätkö ne? Uskotko, että nämä asiat ovat totta?

42 Katso, minä tiedän, että sinä uskot, mutta sinä olet valheellisen hengen vallassa ja olet riisunut pois Jumalan Hengen, niin ettei sillä voi olla sijaa sinussa, vaan Perkeleellä on valta sinuun, ja hän kuljettaa sinua ympäri punoen juonia, jotta voisi hävittää Jumalan lapset.

43 Ja nyt Korihor sanoi Almalle: Jos näytät minulle merkin, niin että voin tulla vakuuttuneeksi siitä, että on olemassa Jumala – niin, näytä minulle, että hänellä on voima, niin silloin tulen vakuuttuneeksi sanojesi totuudesta.

And notwithstanding the many labors which I have performed in the church, I have never received so much as even one senine for my labor; neither has any of my brethren, save it were in the judgment-seat; and then we have received only according to law for our time.

And now, if we do not receive anything for our labors in the church, what doth it profit us to labor in the church save it were to declare the truth, that we may have rejoicings in the joy of our brethren?

Then why sayest thou that we preach unto this people to get gain, when thou, of thyself, knowest that we receive no gain? And now, believest thou that we deceive this people, that causes such joy in their hearts?

And Korihor answered him, Yea.

And then Alma said unto him: Believest thou that there is a God?

And he answered, Nay.

Now Alma said unto him: Will ye deny again that there is a God, and also deny the Christ? For behold, I say unto you, I know there is a God, and also that Christ shall come.

And now what evidence have ye that there is no God, or that Christ cometh not? I say unto you that ye have none, save it be your word only.

But, behold, I have all things as a testimony that these things are true; and ye also have all things as a testimony unto you that they are true; and will ye deny them? Believest thou that these things are true?

Behold, I know that thou believest, but thou art possessed with a lying spirit, and ye have put off the Spirit of God that it may have no place in you; but the devil has power over you, and he doth carry you about, working devices that he may destroy the children of God.

And now Korihor said unto Alma: If thou wilt show me a sign, that I may be convinced that there is a God, yea, show unto me that he hath power, and then will I be convinced of the truth of thy words.

- 44 Mutta Alma sanoi hänelle: Sinä olet saanut merkkejä kyllin; tahdotko panna Jumalasi koetukselle? Tahdotko sanoa: Näytä minulle merkki, kun sinulla on kaikkien näiden veljiesi ja myös kaikkien pyhien profeettojen todistus? Kirjoitukset on pantu eteesi, niin, ja kaikki osoittaa, että on olemassa Jumala, niin, nimittäin maa ja kaikki, mitä sen päällä on, niin, ja sen liike, niin, ja myös kaikki planeetat, jotka liikkuvat säännöllisessä järjestyksessään, todistavat, että on olemassa Korkein Luoja.
- 45 Ja kuljetko sinä sittenkin ympäri eksyttäen tämän kansan sydämiä, todistaen heille, ettei mitään Jumalaa ole olemassa? Ja kiellätkö sittenkin kaikki nämä todistukset? Ja hän sanoi: Kyllä minä kiellän, ellet näytä minulle merkkiä.
- 46 Ja nyt tapahtui, että Alma sanoi hänelle: Katso, minä olen murheissani sinun sydämesi paatumuksen tähden, eli että tahdot yhä vastustaa totuuden henkeä, niin että sielusi saattaa tuhoutua.
- 47 Mutta katso, on parempi, että sinun sielusi joutuu kadotetuksi, kuin että olisit keinona monien sielujen saattamisessa alas tuhoon valheellisilla ja mielistelävillä sanoillasi; sen tähden, jos vielä kiellät, katso, Jumala lyö sinua niin, että tulet mykäksi, niin ettet enää koskaan aukaise suutasi, jotta et enää petä tätä kansaa.
- 48 Nyt Korihor sanoi hänelle: Minä en kiellä Jumalan olemassaoloa, mutta en usko, että on olemassa Jumala; ja minä sanon myös, että sinä et tiedä, että on olemassa Jumala; ja ellet näytä minulle merkkiä, minä en usko.
- 49 Nyt Alma sanoi hänelle: Tämän minä annan sinulle merkiksi, että sinut tehdään mykäksi sanojeni mukaisesti; ja minä sanon, että Jumalan nimessä sinut tehdään mykäksi, niin ettei sinulla enää ole puhekykyä.
- 50 Nyt, kun Alma oli sanonut nämä sanat, Korihor tehtiin mykäksi, niin ettei hänellä ollut puhekykyä, Alman sanojen mukaisesti.

But Alma said unto him: Thou hast had signs enough; will ye tempt your God? Will ye say, Show unto me a sign, when ye have the testimony of all these thy brethren, and also all the holy prophets? The scriptures are laid before thee, yea, and all things denote there is a God; yea, even the earth, and all things that are upon the face of it, yea, and its motion, yea, and also all the planets which move in their regular form do witness that there is a Supreme Creator.

And yet do ye go about, leading away the hearts of this people, testifying unto them there is no God? And yet will ye deny against all these witnesses? And he said: Yea, I will deny, except ye shall show me a sign.

And now it came to pass that Alma said unto him: Behold, I am grieved because of the hardness of your heart, yea, that ye will still resist the spirit of the truth, that thy soul may be destroyed.

But behold, it is better that thy soul should be lost than that thou shouldst be the means of bringing many souls down to destruction, by thy lying and by thy flattering words; therefore if thou shalt deny again, behold God shall smite thee, that thou shalt become dumb, that thou shalt never open thy mouth any more, that thou shalt not deceive this people any more.

Now Korihor said unto him: I do not deny the existence of a God, but I do not believe that there is a God; and I say also, that ye do not know that there is a God; and except ye show me a sign, I will not believe.

Now Alma said unto him: This will I give unto thee for a sign, that thou shalt be struck dumb, according to my words; and I say, that in the name of God, ye shall be struck dumb, that ye shall no more have utterance.

Now when Alma had said these words, Korihor was struck dumb, that he could not have utterance, according to the words of Alma.

51 Ja nyt, kun ylituomari näki tämän, hän ojensi kätensä ja kirjoitti Korihorille sanoen: Oletko vakuuttanut Jumalan voimasta? Kenessä sinä toivoit Alman näyttävän merkkinsä? Tahdoitko, että hän olisi vavannut muita näyttääkseen sinulle merkin? Katso, hän on näyttänyt sinulle merkin; ja nyt, vieläkö tahdot kiistää?

52 Ja Korihor ojensi kätensä ja kirjoitti sanoen: Minä tiedän, että olen mykkä, sillä en voi puhua; ja minä tiedän, ettei mikään muu kuin Jumalan voima voinut tätä minulle tuottaa; niin, ja minä olen tiennyt aina, että on olemassa Jumala.

53 Mutta katso, Perkele on pettänyt minua, sillä hän ilmestyi minulle enkelin hahmossa ja sanoi minulle: Mene voittamaan tämä kansa takaisin, sillä se on kokonaisuudessaan kulkenut harhaan tuntematonta Jumalaa seuraten. Ja hän sanoi minulle: Jumalaa ei ole; niin, ja hän opetti minulle, mitä minun piti sanoa. Ja minä olen opettanut hänen sanojaan, ja minä opetin niitä, koska ne olivat mieleen lihalliselle mielelle; ja minä opetin niitä, kunnes minulla oli paljon menestystä, niin että minä totisesti uskoin niiden olevan totta; ja tästä syystä minä vastustin totuutta, kunnes tuotin tämän suuren kirouksen päälleni.

54 Nyt, kun hän oli sanonut tämän, hän pyysi Almaa rukoilemaan Jumalaa, että kirous otettaisiin häneltä pois.

55 Mutta Alma sanoi hänelle: Jos tämä kirous otettaisiin sinulta pois, sinä eksyittäisit jälleen tämän kansan sydämiä; sen tähden sinulle tapahtuu, niin kuin Herra tahtoo.

56 Ja tapahtui, että kirousta ei otettu Korihorilta pois vaan hänet karkotettiin, ja hän kulki ympäriinsä talosta taloon kerjäten ruokansa.

57 Nyt tietoa siitä, mitä Korihorille oli tapahtunut, julistettiin heti kautta koko maan; niin, ylituomari lähetti kaikille maassa oleville ihmisille kuulutuksen julistaen niille, jotka olivat uskoneet Korihorin sanoihin, että heidän on joutuin tehtävä parannus, ettei sama tuomio kohtaisi heitä.

And now when the chief judge saw this, he put forth his hand and wrote unto Korihor, saying: Art thou convinced of the power of God? In whom did ye desire that Alma should show forth his sign? Would ye that he should afflict others, to show unto thee a sign? Behold, he has showed unto you a sign; and now will ye dispute more?

And Korihor put forth his hand and wrote, saying: I know that I am dumb, for I cannot speak; and I know that nothing save it were the power of God could bring this upon me; yea, and I always knew that there was a God.

But behold, the devil hath deceived me; for he appeared unto me in the form of an angel, and said unto me: Go and reclaim this people, for they have all gone astray after an unknown God. And he said unto me: There is no God; yea, and he taught me that which I should say. And I have taught his words; and I taught them because they were pleasing unto the carnal mind; and I taught them, even until I had much success, insomuch that I verily believed that they were true; and for this cause I withstood the truth, even until I have brought this great curse upon me.

Now when he had said this, he besought that Alma should pray unto God, that the curse might be taken from him.

But Alma said unto him: If this curse should be taken from thee thou wouldst again lead away the hearts of this people; therefore, it shall be unto thee even as the Lord will.

And it came to pass that the curse was not taken off of Korihor; but he was cast out, and went about from house to house begging for his food.

Now the knowledge of what had happened unto Korihor was immediately published throughout all the land; yea, the proclamation was sent forth by the chief judge to all the people in the land, declaring unto those who had believed in the words of Korihor that they must speedily repent, lest the same judgments would come unto them.

58 Ja tapahtui, että he kaikki tulivat vakuuttuneiksi Korihorin jumalattomuudesta; sen tähden he kaikki kääntyivät jälleen Herraan, ja tämä teki lopun Korihorin pahuuden tapaisesta pahuudesta. Ja Korihor kulki ympäriinsä talosta taloon kerjäten ruokaa elannokseen.

59 Ja tapahtui, että kun hän kulki kansan keskuudessa – eli kansan, joka oli eronnut nefiläisistä ja nimitti itseään soramilaisiksi, koska sitä johti mies, jonka nimi oli Soram – ja kun hän kulki heidän keskuudessaan, katso, hänet juostiin kumoon ja häntä tallattiin, kunnes hän kuoli.

60 Ja näin me näemme sen ihmisen lopun, joka vääristelee Herran tiet; ja näin me näemme, ettei Perkele auta lapsiaan viimeisenä päivänä vaan vetää heidät joutuin alas helvettiin.

And it came to pass that they were all convinced of the wickedness of Korihor; therefore they were all converted again unto the Lord; and this put an end to the iniquity after the manner of Korihor. And Korihor did go about from house to house, begging food for his support.

And it came to pass that as he went forth among the people, yea, among a people who had separated themselves from the Nephites and called themselves Zoramites, being led by a man whose name was Zoram—and as he went forth amongst them, behold, he was run upon and trodden down, even until he was dead.

And thus we see the end of him who perverteth the ways of the Lord; and thus we see that the devil will not support his children at the last day, but doth speedily drag them down to hell.

Alma 31

- 1 Nyt tapahtui, että kun Alma oli Korihorin lopun jälkeen saanut sanan, että soramilaiset vääristelivät Herran teitä ja että Soram, joka oli heidän johtajansa, johdatti kansan sydämiä kumartamaan mykkiä epäjumalia, hänen sydämensä alkoi jälleen surra kansan pahuuden tähden.
- 2 Sillä Almalle aiheutti suurta murhetta tietää pahuudesta kansansa keskuudessa; sen tähden hänen sydämensä oli tavattoman murheellinen siksi, että soramilaiset olivat eronneet nefiläisistä.
- 3 Nyt soramilaiset olivat kerääntyneet yhteen, maahan, jota he nimittivät Antionumiksi, joka oli Sarahemlan maan itäpuolella ja joka rajoittui lähes merenrannikkoon ja joka oli Jersonin maan eteläpuolella ja joka myös rajoittui etelässä erämaahan, joka erämaa oli täynnä lamanilaisia.
- 4 Nyt nefiläiset pelkäsivät suuresti, että soramilaiset solmisivat suhteita lamanilaisiin ja että siitä koituisi suuria menetyksiä nefiläisten puolelle.
- 5 Ja nyt, koska sanan saarnaamisella oli suuri taipumus johdattaa kansaa tekemään sitä, mikä oli oikein – niin, sillä oli ollut kansan mieleen voimallimpi vaikutus kuin miekalla tai millään muulla, mitä heille oli tapahtunut – sen tähden Alma ajatteli olevan hyväksi, että he kokeilisivat Jumalan sanan voimaa.
- 6 Sen tähden hän otti Ammonin ja Aaronin ja Omnerin; ja Himnin hän jätti Sarahemlan seurakuntaan; mutta kolme ensin mainittua hän otti mukaansa, ja myös Amulekin ja Seesromin, jotka olivat Melekissä; ja hän otti myös kaksi pojistaan.
- 7 Nyt vanhinta poikaansa hän ei ottanut mukaansa, ja hänen nimensä oli Helaman; mutta niiden nimet, jotka hän otti mukaansa, olivat Siblon ja Korianton; ja nämä ovat niiden nimet, jotka menivät hänen kanssaan soramilaisten keskuuteen saarnaamaan heille sanaa.
- 8 Nyt soramilaiset olivat nefiläisistä luopuneita; sen tähden heille oli saarnattu Jumalan sanaa.

Alma 31

Now it came to pass that after the end of Korihor, Alma having received tidings that the Zoramites were perverting the ways of the Lord, and that Zoram, who was their leader, was leading the hearts of the people to bow down to dumb idols, his heart again began to sicken because of the iniquity of the people.

For it was the cause of great sorrow to Alma to know of iniquity among his people; therefore his heart was exceedingly sorrowful because of the separation of the Zoramites from the Nephites.

Now the Zoramites had gathered themselves together in a land which they called Antionum, which was east of the land of Zarahemla, which lay nearly bordering upon the seashore, which was south of the land of Jershon, which also bordered upon the wilderness south, which wilderness was full of the Lamanites.

Now the Nephites greatly feared that the Zoramites would enter into a correspondence with the Lamanites, and that it would be the means of great loss on the part of the Nephites.

And now, as the preaching of the word had a great tendency to lead the people to do that which was just—yea, it had had more powerful effect upon the minds of the people than the sword, or anything else, which had happened unto them—therefore Alma thought it was expedient that they should try the virtue of the word of God.

Therefore he took Ammon, and Aaron, and Omner; and Himni he did leave in the church in Zarahemla; but the former three he took with him, and also Amulek and Zeezrom, who were at Melek; and he also took two of his sons.

Now the eldest of his sons he took not with him, and his name was Helaman; but the names of those whom he took with him were Shiblön and Corianton; and these are the names of those who went with him among the Zoramites, to preach unto them the word.

Now the Zoramites were dissenters from the Nephites; therefore they had had the word of God preached unto them.

- 9 Mutta he olivat langenneet suuriin erheisiin, sillä he eivät tahtoneet pitää tarkoin Jumalan käskyjä ja hänen säädöksiään Mooseksen lain mukaisesti.
- 10 Eivätkä he myöskään tahtoneet noudattaa kirkon menoja, rukoilla ja anoa Jumalaa jatkuvasti, päivittäin, jotta he eivät joutuisi kiusaukseen.
- 11 Niin, sanalla sanoen he vääristelivät hyvin monta kertaa Herran teitä; sen tähden, tästä syystä Alma ja hänen veljensä menivät maahan saarnaamaan sanaa heille.
- 12 Nyt, kun he olivat tulleet maahan, katso, he huomasivat hämmästyksekseen, että soramilaiset olivat rakentaneet synagogia ja että he kokoontuivat yhteen yhtenä päivänä viikossa, jota päivää he kutsuivat Herran päiväksi; ja he palvelivat Jumalaa tavalla, jollaista Alma ja hänen veljensä eivät olleet koskaan nähneet;
- 13 sillä keskelle heidän synagogaansa oli rakennettu paikka, seisomapaikka, joka oli korkealla pään yläpuolella; ja sen huipulle sopi vain yksi ihminen.
- 14 Ja nyt, jokaisen, joka halusi palvella Jumalaa, oli mentävä seisomaan sen huipulle ja ojennettava käntensä taivasta kohti ja huudettava kovalla äänellä sanoen:
- 15 Pyhä, pyhä Jumala; me uskomme, että sinä olet Jumala, ja me uskomme, että sinä olet pyhä ja että sinä olit henki ja että sinä olet henki ja että sinä tulet olemaan henki ikuisesti.
- 16 Pyhä Jumala, me uskomme, että sinä olet erottanut meidät veljistämme, emmekä me usko veljiemme perimätietoon, jonka heidän isänsä lapsellisuudessaan ovat jättäneet heille perinnöksi, vaan me uskomme, että sinä olet valinnut meidät pyhiksi lapsikesi; ja sinä olet myös ilmaissut meille, ettei mitään Kristusta tule.

But they had fallen into great errors, for they would not observe to keep the commandments of God, and his statutes, according to the law of Moses.

Neither would they observe the performances of the church, to continue in prayer and supplication to God daily, that they might not enter into temptation.

Yea, in fine, they did pervert the ways of the Lord in very many instances; therefore, for this cause, Alma and his brethren went into the land to preach the word unto them.

Now, when they had come into the land, behold, to their astonishment they found that the Zoramites had built synagogues, and that they did gather themselves together on one day of the week, which day they did call the day of the Lord; and they did worship after a manner which Alma and his brethren had never beheld;

For they had a place built up in the center of their synagogue, a place for standing, which was high above the head; and the top thereof would only admit one person.

Therefore, whosoever desired to worship must go forth and stand upon the top thereof, and stretch forth his hands towards heaven, and cry with a loud voice, saying:

Holy, holy God; we believe that thou art God, and we believe that thou art holy, and that thou wast a spirit, and that thou art a spirit, and that thou wilt be a spirit forever.

Holy God, we believe that thou hast separated us from our brethren; and we do not believe in the tradition of our brethren, which was handed down to them by the childishness of their fathers; but we believe that thou hast elected us to be thy holy children; and also thou hast made it known unto us that there shall be no Christ.

17 Mutta sinä olet sama eilen, tänään ja ikuisesti; ja sinä olet valinnut meidät pelastumaan, kun taas kaikki meidän ympärillämme on valittu heitettäväksi sinun vihassasi alas helvettiin; tästä pyhydestä, oi Jumala, me kiitämme sinua; ja me kiitämme sinua myös siitä, että sinä olet valinnut meidät, ettei meitä voida eksyttää veljiemme mielettömien perimätietojen mukaisesti, jotka sitovat heidät uskoon Kristuksesta, mikä johdattaa heidän sydämensä vaeltamaan kauas sinusta, meidän Jumalastamme.

18 Ja jälleen me kiitämme sinua, oi Jumala, siitä, että me olemme valittu ja pyhä kansa. Aamen.

19 Nyt tapahtui, että kun Alma ja hänen veljensä ja poikansa olivat kuulleet nämä rukoukset, he olivat aivan määrättömän hämmästyneitä.

20 Sillä katso, jokainen meni esittämään nämä samat rukoukset.

21 Nyt he kutsuivat paikkaa Rameumptomiksi, mikä on käännettyinä pyhä koroke.

22 Nyt, tältä korokkeelta he esittivät jokainen aivan saman rukouksen Jumalalle kiittäen Jumalaansa siitä, että hän oli valinnut heidät ja ettei hän ollut eksyttänyt heitä heidän veljiensä perimätiedon mukaisesti ja ettei heidän sydäntään ollut viekoteltu uskomaan tuleviin asioihin, joista he eivät mitään tienneet.

23 Nyt, kun kaikki ihmiset olivat tällä tavoin esittäneet kiitokset, he palasivat koteihinsa eivätkä koskaan puhuneet Jumalastaan enempää, ennen kuin olivat jälleen kokoontuneet pyhän korokkeen äärelle esittääkseen kiitokset tapansa mukaisesti.

24 Nyt, kun Alma näki tämän, hänen sydämensä tuli murheelliseksi, sillä hän näki, että he olivat jumalaton ja kieroutunut kansa; niin, hän näki, että heidän sydämensä oli kiintynyt kultaan ja hopeaan ja kaikenlaisiin hienoihin tavaroihin.

25 Niin, ja hän näki myös, että heidän sydämensä oli ylpistynyt kopeudessaan suureen kerskailuun.

26 Ja hän korotti äänensä taivaaseen ja huusi sanoen: Oi kuinka kauan, oi Herra, sallit palvelijoidesi asua täällä alhaalla lihassa näkemässä näin karkeaa jumalattomuutta ihmislasten keskuudessa?

But thou art the same yesterday, today, and forever; and thou hast elected us that we shall be saved, whilst all around us are elected to be cast by thy wrath down to hell; for the which holiness, O God, we thank thee; and we also thank thee that thou hast elected us, that we may not be led away after the foolish traditions of our brethren, which doth bind them down to a belief of Christ, which doth lead their hearts to wander far from thee, our God.

And again we thank thee, O God, that we are a chosen and a holy people. Amen.

Now it came to pass that after Alma and his brethren and his sons had heard these prayers, they were astonished beyond all measure.

For behold, every man did go forth and offer up these same prayers.

Now the place was called by them Rameumptom, which, being interpreted, is the holy stand.

Now, from this stand they did offer up, every man, the selfsame prayer unto God, thanking their God that they were chosen of him, and that he did not lead them away after the tradition of their brethren, and that their hearts were not stolen away to believe in things to come, which they knew nothing about.

Now, after the people had all offered up thanks after this manner, they returned to their homes, never speaking of their God again until they had assembled themselves together again to the holy stand, to offer up thanks after their manner.

Now when Alma saw this his heart was grieved; for he saw that they were a wicked and a perverse people; yea, he saw that their hearts were set upon gold, and upon silver, and upon all manner of fine goods.

Yea, and he also saw that their hearts were lifted up unto great boasting, in their pride.

And he lifted up his voice to heaven, and cried, saying: O, how long, O Lord, wilt thou suffer that thy servants shall dwell here below in the flesh, to behold such gross wickedness among the children of men?

- 27 Katso, oi Jumala, he huutavat sinun puoleesi, ja kuitenkin heidän sydämensä on heidän kopeutensa vallassa. Katso, oi Jumala, he huutavat sinun puoleesi suullansa, samanaikaisesti kun pöyhkeilevät vielä suurellisesti maailman turhuuksilla.
- 28 Katso, oi Jumalani, heidän kalliita vaatteitaan ja sormuksiaan ja rannerenkaitaan ja kultakorujaan ja kaikkia heidän kalleuksiaan, joilla he ovat koristautuneet; ja katso, heidän sydämensä on kiintynyt niihin; ja kuitenkin he huutavat sinun puoleesi ja sanovat: Me kiitämme sinua, oi Jumala, sillä me olemme sinun valittu kansasi, kun taas muut hukkuvat.
- 29 Niin, ja he sanovat, että sinä olet ilmaissut heille, ettei mitään Kristusta tule.
- 30 Oi Herra Jumala, kuinka kauan sinä sallit tällaista jumalattomuutta ja epäuskoa olevan tämän kansan keskuudessa? Oi Herra, anna minulle voimaa, jotta voin kestää heikkouteni. Sillä minä olen heikko, ja tällainen jumalattomuus tämän kansan keskuudessa tuottaa tuskaa sielulleni.
- 31 Oi Herra, minun sydämeni on tavattoman murheellinen; lohduta sinä minun sieluani Kristuksessa. Oi Herra, suo minulle voimaa, jotta voin kärsivällisesti kestää nämä ahdingot, jotka tulevat osakseni tämän kansan pahuuden tähden.
- 32 Oi Herra, lohduta sinä minun sieluani ja anna minulle menestystä, ja myös työtovereilleni, jotka ovat kanssani – eli Ammonille ja Aaronille ja Omnerille sekä Amulekille ja Seesromille ja myös kahdelle pojalleni – aivan niin, lohduta sinä näitä kaikkia, oi Herra. Niin, lohduta heidän sielujaan Kristuksessa.
- 33 Suo heille voimaa, jotta he voivat kestää ahdingonsa, jotka tulevat heidän osakseen tämän kansan pahuuden tähden.
- 34 Oi Herra, suo meille menestystä heidän tuomiseensa jälleen sinun luoksesi Kristuksessa.
- 35 Katso, oi Herra, heidän sielunsa ovat kallisarvoisia, ja monet heistä ovat veljiämme; anna meille sen tähden, oi Herra, voimaa ja viisautta, jotta voimme tuoda nämä veljemme jälleen sinun luoksesi.

Behold, O God, they cry unto thee, and yet their hearts are swallowed up in their pride. Behold, O God, they cry unto thee with their mouths, while they are puffed up, even to greatness, with the vain things of the world.

Behold, O my God, their costly apparel, and their ringlets, and their bracelets, and their ornaments of gold, and all their precious things which they are ornamented with; and behold, their hearts are set upon them, and yet they cry unto thee and say—We thank thee, O God, for we are a chosen people unto thee, while others shall perish.

Yea, and they say that thou hast made it known unto them that there shall be no Christ.

O Lord God, how long wilt thou suffer that such wickedness and infidelity shall be among this people? O Lord, wilt thou give me strength, that I may bear with mine infirmities. For I am infirm, and such wickedness among this people doth pain my soul.

O Lord, my heart is exceedingly sorrowful; wilt thou comfort my soul in Christ. O Lord, wilt thou grant unto me that I may have strength, that I may suffer with patience these afflictions which shall come upon me, because of the iniquity of this people.

O Lord, wilt thou comfort my soul, and give unto me success, and also my fellow laborers who are with me—yea, Ammon, and Aaron, and Omner, and also Amulek and Zeezrom, and also my two sons—yea, even all these wilt thou comfort, O Lord. Yea, wilt thou comfort their souls in Christ.

Wilt thou grant unto them that they may have strength, that they may bear their afflictions which shall come upon them because of the iniquities of this people.

O Lord, wilt thou grant unto us that we may have success in bringing them again unto thee in Christ.

Behold, O Lord, their souls are precious, and many of them are our brethren; therefore, give unto us, O Lord, power and wisdom that we may bring these, our brethren, again unto thee.

- 36 Nyt tapahtui, että kun Alma oli sanonut nämä sanat, että hän pani kätensä kaikkien niiden päälle, jotka olivat hänen kanssaan. Ja katso, kun hän pani kätensä heidän päälleen, he täyttyivät Pyhällä Hengellä.
- 37 Ja sen jälkeen he erosivat toisistaan eivätkä huolehtineet siitä, mitä söisivät tai mitä joisivat tai mitä pukisivat päällensä.
- 38 Ja Herra piti heistä huolen, niin ettei heidän tarvinnut kärsiä nälkää eikä janoa; niin, ja hän antoi heille myös voimaa, niin ettei heidän tarvinnut kärsiä minkäänlaisia ahdinkoja, joita ilo Kristuksessa ei olisi voittanut. Nyt tämä oli Alman rukouksen mukaista; ja tämä, koska hän rukoili uskossa.

Now it came to pass that when Alma had said these words, that he clapped his hands upon all them who were with him. And behold, as he clapped his hands upon them, they were filled with the Holy Spirit.

And after that they did separate themselves one from another, taking no thought for themselves what they should eat, or what they should drink, or what they should put on.

And the Lord provided for them that they should hunger not, neither should they thirst; yea, and he also gave them strength, that they should suffer no manner of afflictions, save it were swallowed up in the joy of Christ. Now this was according to the prayer of Alma; and this because he prayed in faith.

Alma 32

- 1 Ja tapahtui, että he lähtivät ja alkoivat saarnata Jumalan sanaa kansalle menen heidän synagogiinsa ja taloihinsa; niin, ja he saarnasivat sanaa heidän kaduillaankin.
- 2 Ja tapahtui, että tehtyään paljon työtä heidän keskuudessaan he alkoivat kokea menestystä köyhän kansanluokan keskuudessa, sillä katso, nämä karkotettiin synagogista vaatetuksensa karkeuden tähden –
- 3 sen tähden heidän ei sallittu mennä synagogiinsa palvelemaan Jumalaa, sillä heitä pidettiin saastaisina; sen tähden he olivat köyhiä; niin, heidän veljensä pitivät heitä kuonana; sen tähden he olivat köyhiä, mitä tulee maailman tavaroihin, ja he olivat myös sydämeltään köyhiä.
- 4 Nyt, kun Alma oli opettamassa ja puhumassa kansalle Onidan kukkulalla, hänen luoksensa tuli suuri väkijoukko, joka oli niitä, joista olemme puhuneet ja jotka olivat sydämeltään köyhiä sen vuoksi että olivat köyhiä, mitä tulee maailman tavaroihin.
- 5 Ja he tulivat Alman luo; ja se, joka oli ensimmäisenä heidän joukossaan, sanoi hänelle: Katso, mitä näiden minun veljeni pitää tehdä, sillä he ovat kaikkien ihmisten, niin, ja etenkin pappiemme halveksimia köyhyytensä tähden; sillä he ovat karkottaneet meidät synagogistamme, joiden rakentamiseksi me olemme omin käsin tehneet runsaasti työtä; ja he ovat karkottaneet meidät suuren köyhyytemme tähden, eikä meillä ole mitään paikkaa, missä palvella Jumalaamme; ja katso, mitä meidän pitää tehdä?
- 6 Ja nyt, kun Alma kuuli tämän, hän kääntyi ympäri, kasvot suoraan häntä kohti, ja katsoi suuresti iloitien; sillä hän näki, että heidän ahdinkonsa olivat todella tehneet heistä nöyriä ja että he olivat valmiita kuulemaan sanaa.
- 7 Sen tähden hän ei sanonut enempää muulle väkijoukolle vaan ojensi kätensä ja huusi niille, jotka hän näki ja jotka olivat todella katuvia, ja sanoi heille:
- 8 Minä näen, että te olette sydämeltänne nöyriä, ja jos niin, te olette siunattuja.

Alma 32

And it came to pass that they did go forth, and began to preach the word of God unto the people, entering into their synagogues, and into their houses; yea, and even they did preach the word in their streets.

And it came to pass that after much labor among them, they began to have success among the poor class of people; for behold, they were cast out of the synagogues because of the coarseness of their apparel—

Therefore they were not permitted to enter into their synagogues to worship God, being esteemed as filthiness; therefore they were poor; yea, they were esteemed by their brethren as dross; therefore they were poor as to things of the world; and also they were poor in heart.

Now, as Alma was teaching and speaking unto the people upon the hill Onidah, there came a great multitude unto him, who were those of whom we have been speaking, of whom were poor in heart, because of their poverty as to the things of the world.

And they came unto Alma; and the one who was the foremost among them said unto him: Behold, what shall these my brethren do, for they are despised of all men because of their poverty, yea, and more especially by our priests; for they have cast us out of our synagogues which we have labored abundantly to build with our own hands; and they have cast us out because of our exceeding poverty; and we have no place to worship our God; and behold, what shall we do?

And now when Alma heard this, he turned him about, his face immediately towards him, and he beheld with great joy; for he beheld that their afflictions had truly humbled them, and that they were in a preparation to hear the word.

Therefore he did say no more to the other multitude; but he stretched forth his hand, and cried unto those whom he beheld, who were truly penitent, and said unto them:

I behold that ye are lowly in heart; and if so, blessed are ye.

- 9 Katso, teidän veljenne on sanonut: Mitä meidän pitää tehdä, sillä meidät on karkotettu synagogistamme, niin ettemme voi palvella Jumalaamme?
- 10 Katso, minä sanon teille: Luuletteko te, ettette voi palvella Jumalaa muualla kuin vain synagogissanne?
- 11 Ja edelleen tahtoisin kysyä: Luuletteko te, että teidän tulee palvella Jumalaa vain kerran viikossa?
- 12 Minä sanon teille: On hyvä, että teidät on karkotettu synagogistanne, jotta olisitte nöyriä ja jotta oppisitte viisautta, sillä teidän on välttämätöntä oppia viisautta; sillä siitä syystä, että teidät on karkotettu ja että veljenne halveksivat teitä suuren köyhyytenne tähden, teidät on johdatettu sydämen nöyryyteen; sillä teidät on pakostakin tehty nöyriksi.
- 13 Ja nyt, koska teidän on pakko olla nöyriä, te olette siunattuja, sillä toisinaan, jos ihmisen on pakko olla nöyrä, hän tavoittelee parannusta; ja nyt totisesti jokainen, joka tekee parannuksen, saa armon; ja se, joka saa armon ja kestää loppuun asti, pelastuu.
- 14 Ja nyt, kun sanoin teille, että te olette siunattuja, koska teidät pakotettiin olemaan nöyriä, ettekö luule, että vielä siunattumpia ovat ne, jotka itse todella nöyrtyvät sanan tähden?
- 15 Niin, se, joka todella nöyrtyy ja tekee parannuksen synneistään ja kestää loppuun asti, on oleva siunattu – niin, paljon siunattumpi kuin ne, joiden on pakko olla nöyriä suuren köyhyytensä tähden.
- 16 Sen tähden siunattuja ovat ne, jotka nöyrtyvät ilman, että heidän on pakko olla nöyriä; eli pikemminkin, toisin sanoen siunattu on se, joka uskoo Jumalan sanaan ja joka ottaa kasteen ilman sydämen itsepäisyyttä, niin, ilman että heidät johdatetaan tietämään tai suorastaan pakotetaan tietämään sana, ennen kuin he uskovat.
- 17 Niin, on monia, jotka sanovat: Jos sinä näytät meille jonkin merkin taivaasta, silloin me varmasti tiedämme totuuden; silloin me uskomme.
- 18 Nyt minä kysyn: Onko tämä uskoa? Katso, minä sanon teille: Ei, sillä jos ihminen tietää jonkin asian, hänellä ei ole mitään syytä uskoa, sillä hän tietää sen.

Behold thy brother hath said, What shall we do?— for we are cast out of our synagogues, that we cannot worship our God.

Behold I say unto you, do ye suppose that ye cannot worship God save it be in your synagogues only?

And moreover, I would ask, do ye suppose that ye must not worship God only once in a week?

I say unto you, it is well that ye are cast out of your synagogues, that ye may be humble, and that ye may learn wisdom; for it is necessary that ye should learn wisdom; for it is because that ye are cast out, that ye are despised of your brethren because of your exceeding poverty, that ye are brought to a lowliness of heart; for ye are necessarily brought to be humble.

And now, because ye are compelled to be humble blessed are ye; for a man sometimes, if he is compelled to be humble, seeketh repentance; and now surely, whosoever repenteth shall find mercy; and he that findeth mercy and endureth to the end the same shall be saved.

And now, as I said unto you, that because ye were compelled to be humble ye were blessed, do ye not suppose that they are more blessed who truly humble themselves because of the word?

Yea, he that truly humbleth himself, and repenteth of his sins, and endureth to the end, the same shall be blessed—yea, much more blessed than they who are compelled to be humble because of their exceeding poverty.

Therefore, blessed are they who humble themselves without being compelled to be humble; or rather, in other words, blessed is he that believeth in the word of God, and is baptized without stubbornness of heart, yea, without being brought to know the word, or even compelled to know, before they will believe.

Yea, there are many who do say: If thou wilt show unto us a sign from heaven, then we shall know of a surety; then we shall believe.

Now I ask, is this faith? Behold, I say unto you, Nay; for if a man knoweth a thing he hath no cause to believe, for he knoweth it.

- 19 Ja nyt, kuinka paljon kirotumpi onkaan se, joka tietää Jumalan tahdon eikä tee sitä, kuin se, joka vain uskoo tai jolla on vain syytä uskoa ja lankeaa rikkomukseen?
- 20 Nyt tästä teidän on tuomittava. Katso, minä sanon teille, että se on toisaalta samanlainen kuin toisaalta-kin; ja jokaiselle tapahtuu tekojensa mukaisesti.
- 21 Ja nyt, kuten uskosta sanoin – usko ei ole täydellistä tietoa jostakin; sen tähden, jos teillä on uskoa, te toivotte sellaista, mikä ei näy mutta on totta.
- 22 Ja nyt, katso, minä sanon teille ja minä tahdon teidän muistavan, että Jumala on armollinen kaikille, jotka uskovat hänen nimeensä; sen tähden hän haluaa ensiksi teidän uskovan, niin, nimittäin hänen sanaansa.
- 23 Ja nyt, hän julistaa sanansa enkelien kautta ihmisille, eikä vain miehille vaan myös naisille. Eikä tässä kaikki; pienille lapsille annetaan monta kertaa sanoja, jotka saattavat viisaat ja oppineet ymmälle.
- 24 Ja nyt, rakkaat veljeni, koska olette halunneet tietää minulta, mitä teidän pitää tehdä, koska teitä on ahdistettu ja teidät on karkotettu – nyt minä en halua teidän luulevan, että minun tarkoitukseni on tuomita teitä muuten kuin sen mukaisesti, mikä on totta –
- 25 sillä minä en tarkoita, että teidät kaikki on pakotettu nöyryymään, sillä minä totisesti uskon, että teidän joukossanne on joitakuita, jotka nöyryisivät, olivatpa he minkälaisissa olosuhteissa tahansa.
- 26 Nyt, kuten sanoin uskosta – että se ei ollut täydellistä tietoa – aivan samoin on minun sanojeni laita. Te ette voi aluksi tietää niiden olevan täydellisen varmasti totta, sen enempää kuin usko on täydellistä tietoa.
- 27 Mutta katso, jos te heräätte ja herätätte kykynne, jopa niin että kokeillette sanojani, ja osoitatte vähäsen uskoa, niin, vaikka ette voisi enempää kuin haluta uskoa, antakaa tämän halun tehdä työtä itsessänne, kunnes uskotte sillä tavalla, että voitte antaa sijaa osalle sanoistani.

And now, how much more cursed is he that knoweth the will of God and doeth it not, than he that only believeth, or only hath cause to believe, and falleth into transgression?

Now of this thing ye must judge. Behold, I say unto you, that it is on the one hand even as it is on the other; and it shall be unto every man according to his work.

And now as I said concerning faith—faith is not to have a perfect knowledge of things; therefore if ye have faith ye hope for things which are not seen, which are true.

And now, behold, I say unto you, and I would that ye should remember, that God is merciful unto all who believe on his name; therefore he desireth, in the first place, that ye should believe, yea, even on his word.

And now, he imparteth his word by angels unto men, yea, not only men but women also. Now this is not all; little children do have words given unto them many times, which confound the wise and the learned.

And now, my beloved brethren, as ye have desired to know of me what ye shall do because ye are afflicted and cast out—now I do not desire that ye should suppose that I mean to judge you only according to that which is true—

For I do not mean that ye all of you have been compelled to humble yourselves; for I verily believe that there are some among you who would humble themselves, let them be in whatsoever circumstances they might.

Now, as I said concerning faith—that it was not a perfect knowledge—even so it is with my words. Ye cannot know of their surety at first, unto perfection, any more than faith is a perfect knowledge.

But behold, if ye will awake and arouse your faculties, even to an experiment upon my words, and exercise a particle of faith, yea, even if ye can no more than desire to believe, let this desire work in you, even until ye believe in a manner that ye can give place for a portion of my words.

28 Nyt, vertaamme sanaa siemeneen. Nyt, jos te annatte sijaa, niin että sydämeenne voidaan kylvää siemen, katso, jos se on oikea siemen eli hyvä siemen, jos te ette epäuskollanne heitä sitä pois, niin että vastustatte Herran Henkeä, katso, se alkaa paisua teidän rinnassanne; ja kun te tunnette nämä paisumisen liikkeet, te alatte sanoa itsöksenne: Tämän täytyy olla hyvä siemen, eli sanan täytyy olla hyvä, sillä se alkaa avartaa sieluani; niin, se alkaa valaista ymmärrystäni, niin, se alkaa olla minusta ihana.

29 Nyt, katso, eikö tämä lisäisi teidän uskoanne? Minä sanon teille: Kyllä; mutta se ei ole kasvanut täydelliseksi tiedoksi.

30 Mutta katso, kun siemen paisuu ja itää ja alkaa kasvaa, silloin teidän on sanottava, että siemen on hyvä, sillä katso, se paisuu ja itää ja alkaa kasvaa. Ja nyt, katso, eikö tämä vahvista teidän uskoanne? Kyllä, se vahvistaa teidän uskoanne, sillä te sanotte: Minä tiedän, että tämä on hyvä siemen, sillä katso, se itää ja alkaa kasvaa.

31 Ja nyt, katso, oletteko varmoja, että tämä on hyvä siemen? Minä sanon teille: Kyllä; sillä jokainen siemen tuottaa oman lajinsa mukaan.

32 Sen tähden, jos siemen kasvaa, se on hyvä, mutta jos se ei kasva, katso, se ei ole hyvä; sen tähden se heitetään pois.

33 Ja nyt, katso, koska te olette kokeilleet ja kylväneet siemenen ja se paisuu ja itää ja alkaa kasvaa, teidän täytyy tietää, että siemen on hyvä.

34 Ja nyt, katso, onko teidän tietonne täydellistä? Kyllä, teidän tietonne on täydellistä siinä asiassa, ja teidän uskonne on uinuvaa; ja tämä koska te tiedätte, sillä te tiedätte, että sana on paisuttanut teidän sieluanne, ja te tiedätte myös, että se on itänyt, että ymmärryksenne alkaa valaistua ja että mielenne alkaa avartua.

35 Oi, eikö tämä sitten ole todellista? Minä sanon teille: Kyllä, sillä se on valoa, ja kaikki, mikä on valoa, on hyvää, sillä sen voi erottaa; sen tähden teidän on tiedettävä, että se on hyvää; ja nyt, katso, kun olette maistaneet tätä valoa, onko teidän tietonne täydellistä?

Now, we will compare the word unto a seed. Now, if ye give place, that a seed may be planted in your heart, behold, if it be a true seed, or a good seed, if ye do not cast it out by your unbelief, that ye will resist the Spirit of the Lord, behold, it will begin to swell within your breasts; and when you feel these swelling motions, ye will begin to say within yourselves—It must needs be that this is a good seed, or that the word is good, for it beginneth to enlarge my soul; yea, it beginneth to enlighten my understanding, yea, it beginneth to be delicious to me.

Now behold, would not this increase your faith? I say unto you, Yea; nevertheless it hath not grown up to a perfect knowledge.

But behold, as the seed swelleth, and sprouteth, and beginneth to grow, then you must needs say that the seed is good; for behold it swelleth, and sprouteth, and beginneth to grow. And now, behold, will not this strengthen your faith? Yea, it will strengthen your faith: for ye will say I know that this is a good seed; for behold it sprouteth and beginneth to grow.

And now, behold, are ye sure that this is a good seed? I say unto you, Yea; for every seed bringeth forth unto its own likeness.

Therefore, if a seed groweth it is good, but if it groweth not, behold it is not good, therefore it is cast away.

And now, behold, because ye have tried the experiment, and planted the seed, and it swelleth and sprouteth, and beginneth to grow, ye must needs know that the seed is good.

And now, behold, is your knowledge perfect? Yea, your knowledge is perfect in that thing, and your faith is dormant; and this because you know, for ye know that the word hath swelled your souls, and ye also know that it hath sprouted up, that your understanding doth begin to be enlightened, and your mind doth begin to expand.

O then, is not this real? I say unto you, Yea, because it is light; and whatsoever is light, is good, because it is discernible, therefore ye must know that it is good; and now behold, after ye have tasted this light is your knowledge perfect?

36 Katso, minä sanon teille: Ei; eikä teidän myöskään pidä hylätä uskoanne, sillä te olette vasta osoittaneet uskoanne kylvääksenne siemenen, jotta voisitte keilla tietääksenne, oliko siemen hyvä.

37 Ja katso, kun puu alkaa kasvaa, te sanotte: Ravitkaamme sitä hyvin huolellisesti, jotta se juurtuisi, jotta se kasvaisi ja tuottaisi meille hedelmää. Ja nyt, katso, jos te ravitsette sitä hyvin huolellisesti, se juurtuu ja kasvaa ja tuottaa hedelmää.

38 Mutta jos te laiminlyötte puun ettekä huolehdi sen ravinnosta, katso, se ei juurru; ja kun aurinko tulee ja paahtaa sitä, niin koska sillä ei ole juurta, se kuivettuu, ja te vedätte sen maasta ja heitätte sen pois.

39 Nyt, tämä ei johdu siitä, ettei siemen ollut hyvä, eikä siitä, ettei sen hedelmä olisi haluttavaa, vaan se johtuu siitä, että teidän maanne on hedelmätön ettekä te ravitse puuta; sen tähden te ette voi saada siitä hedelmää.

40 Ja siten, jos te ette ravitse sanaa, odottaen uskollisesti sen hedelmää, te ette voi koskaan poimia elämän puun hedelmää.

41 Mutta jos te uskollanne ravitsette sanaa, niin, ravitsette puuta, kun se alkaa kasvaa, hyvin uutterasti ja kärsivällisesti, odottaen siitä hedelmää, se juurtuu; ja katso, se on oleva puu, joka versoo ikuisen elämään.

42 Ja uutteruutenne ja uskonne ja kärsivällisyytenne ansiosta ravitessanne sanaa, jotta se juurtuisi teissä, katso, lopulta te saatte poimia sen hedelmää, joka on mitä kallisarvoisinta, joka on makeampaa kuin kaikki, mikä on makeaa, ja joka on valkoisempaa kuin kaikki, mikä on valkoista, niin, ja puhtaampaa kuin kaikki, mikä on puhdasta; ja te saatte kestitä itseänne tällä hedelmällä kylliksenne, niin ettei teidän ole nälkä eikä jano.

43 Silloin, veljeni, te saatte korjata palkan uskostanne ja uutteruudestanne ja kärsivällisyydestänne ja pitkämielisyydestänne odottaessanne, että puu tuottaisi teille hedelmää.

Behold I say unto you, Nay; neither must ye lay aside your faith, for ye have only exercised your faith to plant the seed that ye might try the experiment to know if the seed was good.

And behold, as the tree beginneth to grow, ye will say: Let us nourish it with great care, that it may get root, that it may grow up, and bring forth fruit unto us. And now behold, if ye nourish it with much care it will get root, and grow up, and bring forth fruit.

But if ye neglect the tree, and take no thought for its nourishment, behold it will not get any root; and when the heat of the sun cometh and scorcheth it, because it hath no root it withers away, and ye pluck it up and cast it out.

Now, this is not because the seed was not good, neither is it because the fruit thereof would not be desirable; but it is because your ground is barren, and ye will not nourish the tree, therefore ye cannot have the fruit thereof.

And thus, if ye will not nourish the word, looking forward with an eye of faith to the fruit thereof, ye can never pluck of the fruit of the tree of life.

But if ye will nourish the word, yea, nourish the tree as it beginneth to grow, by your faith with great diligence, and with patience, looking forward to the fruit thereof, it shall take root; and behold it shall be a tree springing up unto everlasting life.

And because of your diligence and your faith and your patience with the word in nourishing it, that it may take root in you, behold, by and by ye shall pluck the fruit thereof, which is most precious, which is sweet above all that is sweet, and which is white above all that is white, yea, and pure above all that is pure; and ye shall feast upon this fruit even until ye are filled, that ye hunger not, neither shall ye thirst.

Then, my brethren, ye shall reap the rewards of your faith, and your diligence, and patience, and long-suffering, waiting for the tree to bring forth fruit unto you.

Alma 33

- 1 Nyt, kun Alma oli puhunut nämä sanat, he lähettivät hänelle sanan haluten tietää, pitäisikö heidän uskoa yhteen Jumalaan voidakseen saada tätä hedelmää, josta hän oli puhunut, eli kuinka heidän pitäisi kylvää siemen eli sana, josta hän oli puhunut ja josta sanonut, että se piti kylvää heidän sydämeensä; eli millä tavalla heidän pitäisi alkaa osoittaa uskoaan.
- 2 Ja Alma sanoi heille: Katso, te olette sanoneet, että te ette voineet palvella Jumalaanne, koska teidät on karkotettu synagogistanne. Mutta katso, minä sanon teille: Jos te luulette, että ette voi palvella Jumalaa, te erehdytte suuresti ja teidän pitäisi tutkia kirjoituksia; jos te luulette niiden opettaneen teille tätä, te ette ymmärrä niitä.
- 3 Muistatteko lukeneenne, mitä profeetta Senos muinoin on sanonut rukouksesta eli Jumalan palvelimisesta?
- 4 Sillä hän sanoi: Sinä olet armollinen, oi Jumala, sillä sinä olet kuullut rukoukseni silloinkin, kun olin erämaassa; niin, sinä olit armollinen rukoillessani niiden tähden, jotka olivat vihollisiani, ja käänsit heidät puolelleni.
- 5 Niin, oi Jumala, ja sinä olit armollinen minulle, kun huusin sinun puoleesi pellollani; kun huusin sinun puoleesi rukouksessani, ja sinä kuulit minua.
- 6 Ja jälleen, oi Jumala, kun minä menin talooni, sinä kuulit minua rukouksessani.
- 7 Ja kun minä menin huoneeseeni, oi Herra, ja rukoilin sinua, sinä kuulit minua.
- 8 Niin, sinä olet armollinen lapsillesi, kun he huutavat sinun puoleesi, jotta sinä heitä kuulisit, eivätkä ihmiset, ja sinä kuulet heitä.
- 9 Niin, oi Jumala, sinä olet ollut minulle armollinen ja kuullut minun huutoni väkesi keskellä.
- 10 Niin, ja sinä olet myös kuullut minua, kun viholliseni ovat minut karkottaneet ja ovat minua halveksineet; niin, sinä kuulit minun huutoni ja olit vihoissasi vihollisilleni, ja sinä rankaisit heitä vihassasi jou-tuisalla tuholla.

Alma 33

Now after Alma had spoken these words, they sent forth unto him desiring to know whether they should believe in one God, that they might obtain this fruit of which he had spoken, or how they should plant the seed, or the word of which he had spoken, which he said must be planted in their hearts; or in what manner they should begin to exercise their faith.

And Alma said unto them: Behold, ye have said that ye could not worship your God because ye are cast out of your synagogues. But behold, I say unto you, if ye suppose that ye cannot worship God, ye do greatly err, and ye ought to search the scriptures; if ye suppose that they have taught you this, ye do not understand them.

Do ye remember to have read what Zenos, the prophet of old, has said concerning prayer or worship?

For he said: Thou art merciful, O God, for thou hast heard my prayer, even when I was in the wilderness; yea, thou wast merciful when I prayed concerning those who were mine enemies, and thou didst turn them to me.

Yea, O God, and thou wast merciful unto me when I did cry unto thee in my field; when I did cry unto thee in my prayer, and thou didst hear me.

And again, O God, when I did turn to my house thou didst hear me in my prayer.

And when I did turn unto my closet, O Lord, and prayed unto thee, thou didst hear me.

Yea, thou art merciful unto thy children when they cry unto thee, to be heard of thee and not of men, and thou wilt hear them.

Yea, O God, thou hast been merciful unto me, and heard my cries in the midst of thy congregations.

Yea, and thou hast also heard me when I have been cast out and have been despised by mine enemies; yea, thou didst hear my cries, and wast angry with mine enemies, and thou didst visit them in thine anger with speedy destruction.

11 Ja sinä kuulit minua ahdingojeni ja vilpittömyyteni tähden; ja Poikasi tähden sinä olet ollut minulle näin armollinen; sen tähden minä huudan sinun puoleesi kaikissa ahdingoissani, sillä sinussa on minun iloni; sillä sinä olet kääntänyt tuomiosi pois minusta Poikasi tähden.

12 Ja nyt Alma sanoi heille: Uskotteko näitä kirjoituksia, joita ihmiset muinoin ovat kirjoittaneet?

13 Katso, jos uskotte, teidän on uskottava, mitä Senos sanoi, sillä katso, hän sanoi: Sinä olet kääntänyt pois tuomiosi Poikasi tähden.

14 Nyt, katso, veljeni, minä tahtoisin kysyä: Oletteko te lukeneet kirjoituksia? Jos olette, kuinka voitte olla uskomatta Jumalan Poikaan?

15 Sillä ei ole kirjoitettu, että Senos yksin olisi puhunut näistä asioista, vaan myös Senok puhui näistä asioista –

16 sillä katso, hän sanoi: Sinä olet vihoissasi, oi Herra, tälle kansalle, koska se ei tahdo ymmärtää sinun armotekojasi, jotka olet suonut sille Poikasi tähden.

17 Ja nyt, veljeni, te näette, että toinenkin profeetta muinoin on todistanut Jumalan Pojasta, ja koska ihmiset eivät tahtoneet ymmärtää hänen sanojaan, he kivittivät hänet kuoliaaksi.

18 Mutta katso, tässä ei ole kaikki; nämä eivät ole ainoat, jotka ovat puhuneet Jumalan Pojasta.

19 Katso, Mooses puhui hänestä; niin, ja katso, autio- maassa kohotettiin vertauskuva, jotta jokainen, joka siihen katsoisi, saisi elää. Ja monet katsoivat ja jäivät uloon.

20 Mutta harvat ymmärsivät niiden asioiden merkityksen, ja tämä heidän sydämensä paatumuksen tähden. Mutta oli monia, jotka olivat niin paatuneita, etteivät he tahtoneet katsoa; sen tähden he menehtyivät. Nyt syy, miksi he eivät tahtoneet katsoa, on se, etteivät he uskoneet, että se parantaisi heidät.

21 Oi veljeni, jos te voisitte parantua vain luomalla katseen ympärillenne, jotta parantuisitte, ettekö katsoisi nopeasti; vai paaduttaisitteko mieluummin sydämenne epäuskossa ja olisitteko veltoja, niin että ette loisi katsetta ympärillenne, niin että menehtyisitte?

And thou didst hear me because of mine afflictions and my sincerity; and it is because of thy Son that thou hast been thus merciful unto me, therefore I will cry unto thee in all mine afflictions, for in thee is my joy; for thou hast turned thy judgments away from me, because of thy Son.

And now Alma said unto them: Do ye believe those scriptures which have been written by them of old?

Behold, if ye do, ye must believe what Zenos said; for, behold he said: Thou hast turned away thy judgments because of thy Son.

Now behold, my brethren, I would ask if ye have read the scriptures? If ye have, how can ye disbelieve on the Son of God?

For it is not written that Zenos alone spake of these things, but Zenock also spake of these things—

For behold, he said: Thou art angry, O Lord, with this people, because they will not understand thy mercies which thou hast bestowed upon them because of thy Son.

And now, my brethren, ye see that a second prophet of old has testified of the Son of God, and because the people would not understand his words they stoned him to death.

But behold, this is not all; these are not the only ones who have spoken concerning the Son of God.

Behold, he was spoken of by Moses; yea, and behold a type was raised up in the wilderness, that whosoever would look upon it might live. And many did look and live.

But few understood the meaning of those things, and this because of the hardness of their hearts. But there were many who were so hardened that they would not look, therefore they perished. Now the reason they would not look is because they did not believe that it would heal them.

O my brethren, if ye could be healed by merely casting about your eyes that ye might be healed, would ye not behold quickly, or would ye rather harden your hearts in unbelief, and be slothful, that ye would not cast about your eyes, that ye might perish?

22 Jos niin, onnettomuus kohtaa teitä; mutta jos ei niin, luokaa silloin katse ympärillenne ja alkakaa uskoa Jumalan Poikaan, että hän tulee lunastamaan kansansa ja että hän on kärsivä ja kuoleva sen syntien sovitukseksi ja että hän on jälleen nouseva kuolleista, mikä on saava aikaan ylösnousemuksen, niin että kaikki ihmiset joutuvat hänen eteensä viimeisenä päivänä, tuomiopäivänä, tuomittaviksi tekojensa mukaan.

23 Ja nyt, veljeni, minä pyydän, että te kylvätte tämän sanan sydämeenne, ja kun se alkaa paisua, niin myös ravitsette sitä uskollanne. Ja katso, siitä tulee puu, joka versoo teissä ikuiseen elämään. Ja suokoon Jumala silloin teille, että teidän kuormanne olisivat keveitä ilon tähden hänen Pojastaan. Ja kaiken tämän te voitte tosiaankin tehdä, jos tahdotte. Aamen.

If so, wo shall come upon you; but if not so, then cast about your eyes and begin to believe in the Son of God, that he will come to redeem his people, and that he shall suffer and die to atone for their sins; and that he shall rise again from the dead, which shall bring to pass the resurrection, that all men shall stand before him, to be judged at the last and judgment day, according to their works.

And now, my brethren, I desire that ye shall plant this word in your hearts, and as it beginneth to swell even so nourish it by your faith. And behold, it will become a tree, springing up in you unto everlasting life. And then may God grant unto you that your burdens may be light, through the joy of his Son. And even all this can ye do if ye will. Amen.

Alma 34

- 1 Ja nyt tapahtui, että kun Alma oli puhunut nämä sanat heille, hän istuutui maahan, ja Amulek nousi ja alkoi opettaa heitä sanoen:
- 2 Veljeni, minusta on mahdotonta, että te olisitte tietämättömiä niistä asioista, joita on puhuttu Kristuksen tulemisesta, hänen, jonka me opetamme olevan Jumalan Poika; niin, minä tiedän, että näitä asioita opetettiin teille runsaasti ennen teidän luopumistanne meidän joukostamme.
- 3 Ja koska te olette pyytäneet rakasta veljeäni ilmaisemaan teille, mitä teidän pitäisi tehdä ahdinkojenne tähden, hän on puhunut teille jonkin verran valmistukseen mieltänne, niin, ja hän on kehottanut teitä uskoon ja kärsivällisyyteen –
- 4 niin, vieläpä, että teillä olisi sen verran uskoa, että edes kylväisitte sanan sydämeenne, jotta voisitte keilla sen hyvyttä.
- 5 Ja me olemme nähneet, että se suuri kysymys, joka teillä on mielessänne, on, onko sana Jumalan Pojassa vai eikö mitään Kristusta tule.
- 6 Ja te näitte myös, että veljeni on osoittanut teille moneen kertaan, että sana on Kristuksessa pelastukseksi.
- 7 Veljeni on viitannut Senosin sanoihin, että lunastus tulee Jumalan Pojan kautta, ja myös Senokin sanoihin; ja hän on vedonnut myös Moosekseen osoitukseen, että nämä asiat ovat totta.
- 8 Ja nyt, katso, minä todistan teille omasta puolestani, että nämä asiat ovat totta. Katso, minä sanon teille, että minä tiedän, että Kristus on tuleva ihmislasten keskuuteen ottaakseen päällensä kansansa rikkomukset ja että hän on sovittava maailman synnit; sillä Herra Jumala on näin puhunut.
- 9 Sillä on välttämätöntä, että sovitus suoritetaan; sillä iankaikkisen Jumalan suuren suunnitelman mukaan sovitus täytyy suorittaa, tai muuten koko ihmisuvun täytyisi väistämättä hukkuu; niin, kaikki ovat paatuneita; niin, kaikki ovat langenneita ja kadotettuja, ja heidän täytyisi hukkuu, elleivät he voisi pelastua sovituksen kautta, jonka suorittaminen on välttämätöntä.

Alma 34

And now it came to pass that after Alma had spoken these words unto them he sat down upon the ground, and Amulek arose and began to teach them, saying:

My brethren, I think that it is impossible that ye should be ignorant of the things which have been spoken concerning the coming of Christ, who is taught by us to be the Son of God; yea, I know that these things were taught unto you bountifully before your dissension from among us.

And as ye have desired of my beloved brother that he should make known unto you what ye should do, because of your afflictions; and he hath spoken somewhat unto you to prepare your minds; yea, and he hath exhorted you unto faith and to patience—

Yea, even that ye would have so much faith as even to plant the word in your hearts, that ye may try the experiment of its goodness.

And we have beheld that the great question which is in your minds is whether the word be in the Son of God, or whether there shall be no Christ.

And ye also beheld that my brother has proved unto you, in many instances, that the word is in Christ unto salvation.

My brother has called upon the words of Zenos, that redemption cometh through the Son of God, and also upon the words of Zenock; and also he has appealed unto Moses, to prove that these things are true.

And now, behold, I will testify unto you of myself that these things are true. Behold, I say unto you, that I do know that Christ shall come among the children of men, to take upon him the transgressions of his people, and that he shall atone for the sins of the world; for the Lord God hath spoken it.

For it is expedient that an atonement should be made; for according to the great plan of the Eternal God there must be an atonement made, or else all mankind must unavoidably perish; yea, all are hardened; yea, all are fallen and are lost, and must perish except it be through the atonement which it is expedient should be made.

- 10 Sillä on välttämätöntä, että on suuri ja viimeinen uhri; niin, ei ihmis- eikä eläin- eikä minkäänlainen lintu-uhri, sillä se ei ole inhimillinen uhri, vaan sen on oltava ääretön ja iankaikkinen uhri.
- 11 Nyt ei ole yhtäkään ihmistä, joka voi uhrata oman verensä toisen syntien sovituksiksi. Nyt, jos ihminen murhaa, katso, ottaako meidän lakimme, joka on oikeudenmukainen, hengen hänen veljeltään? Minä sanon teille: Ei.
- 12 Vaan laki vaatii hengen siltä, joka on murhannut; sen tähden ei mikään vähempi kuin ääretön sovitus riitä maailman synteihin.
- 13 Sen tähden on välttämätöntä, että on suuri ja viimeinen uhri, ja silloin verenvuodatus lakkaa, eli on tarkoituksenmukaista, että se lakkaa; silloin Mooseksen laki täyttyy; niin, se täyttyy kokonaan, jokainen kirjain ja pieninkin piirto, eikä yksikään ole hävinnyt.
- 14 Ja katso, tämä on lain koko tarkoitus – jokainen rahtu viittaa tuohon suureen ja viimeiseen uhuriin; ja tuo suuri ja viimeinen uhri on oleva Jumalan Poika, niin, ääretön ja iankaikkinen.
- 15 Ja näin hän on tuova pelastuksen kaikille niille, jotka uskovat hänen nimeensä; tämä on tämän viimeisen uhrin tarkoitus: saada aikaan armahtavuus, joka voittaa oikeudenmukaisuuden ja saa aikaan keinon, jolla ihmiset voivat saada parannukseen johtavan uskon.
- 16 Ja näin armo voi tyydyttää oikeudenmukaisuuden vaatimukset ja sulkee heidät turvallisten käsivarsien suojaan, kun se, joka ei osoita parannukseen johtavaa uskoa, on koko oikeudenmukaisuuden vaatimusten lain alainen; sen tähden suuri ja iankaikkinen lunastussuunnitelma toteutuu vain sen kohdalla, jolla on parannukseen johtava usko.
- 17 Suokoon sen tähden Jumala teille, veljeni, että te alkaisitte osoittaa parannukseen johtavaa uskoanne, että alkaisitte huutaa avuksi hänen pyhää nimeään, jotta hän armahtaisi teitä;
- 18 niin, huutakaa häneltä armoa, sillä hän on voimallinen pelastamaan.
- 19 Niin, nöyrytkää ja rukoilkaa häntä jatkuvasti.

For it is expedient that there should be a great and last sacrifice; yea, not a sacrifice of man, neither of beast, neither of any manner of fowl; for it shall not be a human sacrifice; but it must be an infinite and eternal sacrifice.

Now there is not any man that can sacrifice his own blood which will atone for the sins of another. Now, if a man murdereth, behold will our law, which is just, take the life of his brother? I say unto you, Nay.

But the law requireth the life of him who hath murdered; therefore there can be nothing which is short of an infinite atonement which will suffice for the sins of the world.

Therefore, it is expedient that there should be a great and last sacrifice, and then shall there be, or it is expedient there should be, a stop to the shedding of blood; then shall the law of Moses be fulfilled; yea, it shall be all fulfilled, every jot and tittle, and none shall have passed away.

And behold, this is the whole meaning of the law, every whit pointing to that great and last sacrifice; and that great and last sacrifice will be the Son of God, yea, infinite and eternal.

And thus he shall bring salvation to all those who shall believe on his name; this being the intent of this last sacrifice, to bring about the bowels of mercy, which overpowereth justice, and bringeth about means unto men that they may have faith unto repentance.

And thus mercy can satisfy the demands of justice, and encircles them in the arms of safety, while he that exercises no faith unto repentance is exposed to the whole law of the demands of justice; therefore only unto him that has faith unto repentance is brought about the great and eternal plan of redemption.

Therefore may God grant unto you, my brethren, that ye may begin to exercise your faith unto repentance, that ye begin to call upon his holy name, that he would have mercy upon you;

Yea, cry unto him for mercy; for he is mighty to save.

Yea, humble yourselves, and continue in prayer unto him.

20 Huutakaa hänen puoleensa kedoillanne ollessanne, niin, kaikkien katraidenne puolesta.

21 Huutakaa hänen puoleensa taloissanne, niin, koko perhekuntanne puolesta, sekä aamuin, keskipäivin että illoin.

22 Niin, huutakaa hänen puoleensa vihollistenne voimaa vastaan.

23 Niin, huutakaa hänen puoleensa Perkelettä vastaan, joka on kaiken vanhurskauden vihollinen.

24 Huutakaa hänen puoleensa peltojenne sadon puolesta, jotta siinä menestyisitte.

25 Huutakaa ketojenne katraiden puolesta, jotta ne lisääntyisivät.

26 Mutta tässä ei ole kaikki; teidän täytyy vuodattaa sielunne huoneissanne ja salaisissa paikoissanne ja erämaassanne.

27 Niin, ja kun te ette huuda Herran puoleen, olkoon sydämenne täysi, alati viipyen rukouksessa hänen puoleensa omaksi parhaaksenne ja myös ympärillänne olevien parhaaksi.

28 Ja nyt, katso, rakkaat veljeni, minä sanon teille: Älkää luulko, että tässä on kaikki; sillä jos te tämän kaiken tehtyänne käännytätte pois tarvitsevat ja alastomat ettekä käy sairaiden ja ahdistettujen luona ja anna omaisuudestanne, jos teillä on, niille, jotka tarvitsevat – minä sanon teille: Jos te ette mitään näistä tee, katso, teidän rukouksenne on turha eikä teitä mitään hyödytä, ja te olette kuin tekopyhät, jotka kieltävät uskon.

29 Sen tähden, jos te ette muista olla rakastavia, te olette kuin kuona, jonka metallinpuhdistajat heittävät pois (koska se ei ole minkään arvoista) ja joka talletaan ihmisten jalkoihin.

30 Ja nyt, veljeni, minä tahdon teidän näin monia todistuksia saatuanne ja nähtyänne, että pyhät kirjoitukset todistavat näistä asioista, tulevan ja tuottavan parannukseen johtavia hedelmiä.

31 Niin, minä tahdon, että te tulette ettekä enää paaduta sydäntänne, sillä katso, nyt on teidän pelastuksenne aika ja päivä; ja sen tähden, jos te teette parannuksen ettekä paaduta sydäntänne, suuri lunastussuunnitelma toteutuu heti teidän kohdallanne.

Cry unto him when ye are in your fields, yea, over all your flocks.

Cry unto him in your houses, yea, over all your household, both morning, mid-day, and evening.

Yea, cry unto him against the power of your enemies.

Yea, cry unto him against the devil, who is an enemy to all righteousness.

Cry unto him over the crops of your fields, that ye may prosper in them.

Cry over the flocks of your fields, that they may increase.

But this is not all; ye must pour out your souls in your closets, and your secret places, and in your wilderness.

Yea, and when you do not cry unto the Lord, let your hearts be full, drawn out in prayer unto him continually for your welfare, and also for the welfare of those who are around you.

And now behold, my beloved brethren, I say unto you, do not suppose that this is all; for after ye have done all these things, if ye turn away the needy, and the naked, and visit not the sick and afflicted, and impart of your substance, if ye have, to those who stand in need—I say unto you, if ye do not any of these things, behold, your prayer is vain, and availeth you nothing, and ye are as hypocrites who do deny the faith.

Therefore, if ye do not remember to be charitable, ye are as dross, which the refiners do cast out, (it being of no worth) and is trodden under foot of men.

And now, my brethren, I would that, after ye have received so many witnesses, seeing that the holy scriptures testify of these things, ye come forth and bring fruit unto repentance.

Yea, I would that ye would come forth and harden not your hearts any longer; for behold, now is the time and the day of your salvation; and therefore, if ye will repent and harden not your hearts, immediately shall the great plan of redemption be brought about unto you.

- 32 Sillä katso, tämä elämä on ihmisille aika valmistautua kohtaamaan Jumala; niin, katso, tämän elämän päivä on ihmisille päivä tehdä työnsä.
- 33 Ja nyt, kuten sanoin teille aikaisemmin, koska te olette saaneet näin monia todistuksia, minä sen tähden pyydän teitä, ettette lykkää parannuksenne päivää loppuun asti, sillä tämän elämän päivän jälkeen, joka on annettu meille valmistautuaksemme iankaikkisuuteen, katso, ellemme käytä aikaamme hyvin tässä elämässä ollessamme, sen jälkeen tulee pimeyden yö, jossa ei mitään työtä voida tehdä.
- 34 Te ette voi sanoa joutuessanne tuohon kauheaan taitekohtaan: Minä tahdon tehdä parannuksen, minä tahdon palata Jumalani luokse. Ei, te ette voi sanoa näin, koska sillä samalla hengellä, jonka vallassa ruumiinne on sillä hetkellä, kun te lähdette tästä elämästä, sillä samalla hengellä on voima pitää teidän ruumistanne vallassaan tuossa iankaikkisessa maailmassa.
- 35 Sillä katso, jos te olette lykänneet parannuksenne päivää aina kuolemaan asti, katso, teistä on tullut Perkeleen hengen alaisia, ja hän sinetöi teidät omikseen; sen tähden Herran Henki on vetäytynyt teistä, eikä sillä ole teissä sijaa, ja Perkeleellä on teihin kaikki valta; ja tämä on jumalattomien lopullinen tila.
- 36 Ja tämän minä tiedän, koska Herra on sanonut, ettei hän asu epäpyhissä tempeleissä, mutta vanhurskaiden sydämissä hän asuu; niin, ja hän on myös sanonut, että vanhurskaat saavat istuutua sijalleen hänen valtakunnassaan tarvitsematta enää lähteä pois; mutta heidän vaatteensa täytyy tehdä valkoisiksi Karitsan verellä.
- 37 Ja nyt, rakkaat veljeni, minä pyydän, että te muistatte nämä asiat ja teette työtä pelastuaksenne pelänten Jumalan edessä, ettekä enää kiellä Kristuksen tulemistä;
- 38 ettekä enää taistele Pyhää Henkeä vastaan vaan otatte sen vastaan ja otatte Kristuksen nimen päällemme; että te nöyryytte aina tomuun asti ja palvelette Jumalaa, missä tahansa paikassa olettekin, hengessä ja totuudessa; ja että te elätte kiittäen päivittäin niistä monista armoteoista ja siunauksista, joita hän teille lahjoittaa.

For behold, this life is the time for men to prepare to meet God; yea, behold the day of this life is the day for men to perform their labors.

And now, as I said unto you before, as ye have had so many witnesses, therefore, I beseech of you that ye do not procrastinate the day of your repentance until the end; for after this day of life, which is given us to prepare for eternity, behold, if we do not improve our time while in this life, then cometh the night of darkness wherein there can be no labor performed.

Ye cannot say, when ye are brought to that awful crisis, that I will repent, that I will return to my God. Nay, ye cannot say this; for that same spirit which doth possess your bodies at the time that ye go out of this life, that same spirit will have power to possess your body in that eternal world.

For behold, if ye have procrastinated the day of your repentance even until death, behold, ye have become subjected to the spirit of the devil, and he doth seal you his; therefore, the Spirit of the Lord hath withdrawn from you, and hath no place in you, and the devil hath all power over you; and this is the final state of the wicked.

And this I know, because the Lord hath said he dwelleth not in unholy temples, but in the hearts of the righteous doth he dwell; yea, and he has also said that the righteous shall sit down in his kingdom, to go no more out; but their garments should be made white through the blood of the Lamb.

And now, my beloved brethren, I desire that ye should remember these things, and that ye should work out your salvation with fear before God, and that ye should no more deny the coming of Christ;

That ye contend no more against the Holy Ghost, but that ye receive it, and take upon you the name of Christ; that ye humble yourselves even to the dust, and worship God, in whatsoever place ye may be in, in spirit and in truth; and that ye live in thanksgiving daily, for the many mercies and blessings which he doth bestow upon you.

39 Niin, ja myös minä kehotan teitä, veljeni, olemaan alati valppaita rukoilemaan, etteivät Perkeleen kiusaukset eksyttäisi teitä, ettei hän saisi teitä valtaansa, ettei teistä tulisi hänen alaisiaan viimeisenä päivänä; sillä katso, hän ei teitä millään hyvällä palkitse.

40 Ja nyt rakkaat veljeni, minä tahdon kehottaa teitä olemaan kärsivällisiä ja kestäämään kaikenlaiset ahdingot, että ette herjaa niitä, jotka karkottavat teidät suuren köyhyytenne tähden, ettei vain teistä tulisi heidän kaltaisiaan synnintekijöitä;

41 vaan että te olette kärsivällisiä ja kestätte nuo ahdingot vahvassa toivossa, että saatte jonakin päivänä levätä kaikista ahdingoistanne.

Yea, and I also exhort you, my brethren, that ye be watchful unto prayer continually, that ye may not be led away by the temptations of the devil, that he may not overpower you, that ye may not become his subjects at the last day; for behold, he rewardeth you no good thing.

And now my beloved brethren, I would exhort you to have patience, and that ye bear with all manner of afflictions; that ye do not revile against those who do cast you out because of your exceeding poverty, lest ye become sinners like unto them;

But that ye have patience, and bear with those afflictions, with a firm hope that ye shall one day rest from all your afflictions.

Alma 35

- 1 Nyt tapahtui, että kun Amulek oli päättänyt nämä sanat, he vetäytyivät väkijoukosta ja tulivat Jersonin maahan.
- 2 Niin, ja loputkin veljet tulivat Jersonin maahan saarnattuaan sanaa soramilaisille.
- 3 Ja tapahtui, että kun soramilaisten suosituimpi osa oli neuvotellut yhdessä niistä sanoista, joita oli saarnattu heille, he vihastuivat sanan tähden, sillä se tuhosi heidän juonensa; sen tähden he eivät tahtoneet kuulla sanoja.
- 4 Ja he lähettivät sanan ja kokosivat yhteen kaiken kansan kautta koko maan ja neuvottelivat heidän kanssaan sanoista, joita oli puhuttu.
- 5 Nyt heidän hallitsijansa ja pappinsa ja opettajansa eivät antaneet kansan tietää, mitä he halusivat; ja nyt he ottivat salaa selville kaiken kansan mielipiteet.
- 6 Ja tapahtui, että kun he olivat saaneet selville kaiken kansan mielipiteet, ne, jotka olivat Alman ja hänen veljiensä puhumien sanojen kannalla, karkotettiin maasta; ja heitä oli monia, ja hekin tulivat Jersonin maahan.
- 7 Ja tapahtui, että Alma ja hänen veljensä opettivat heitä.
- 8 Nyt soramilaisten kansa oli vihoissaan Jersonin maassa olevalle Ammonin kansalle, ja soramilaisten ylin hallitsija, joka oli hyvin jumalaton mies, lähetti Ammonin kansalle sanan pyytäen, että se karkottaisi maastaan kaikki ne, jotka heidän puoleltaan tulivat sen maahan.
- 9 Ja hän syyti monia uhkauksia sitä vastaan. Ja nyt Ammonin kansa ei pelännyt heidän sanojaan; sen tähden he eivät karkottaneet heitä vaan ottivat vastaan kaikki köyhät soramilaiset, jotka tulivat heidän luoksensa; ja he ravitsivat heitä ja vaatettivat heitä ja antoivat heille maita heidän perinnökseen; ja he huolehtivat heistä heidän puutteidensa mukaisesti.

Alma 35

Now it came to pass that after Amulek had made an end of these words, they withdrew themselves from the multitude and came over into the land of Jershon.

Yea, and the rest of the brethren, after they had preached the word unto the Zoramites, also came over into the land of Jershon.

And it came to pass that after the more popular part of the Zoramites had consulted together concerning the words which had been preached unto them, they were angry because of the word, for it did destroy their craft; therefore they would not hearken unto the words.

And they sent and gathered together throughout all the land all the people, and consulted with them concerning the words which had been spoken.

Now their rulers and their priests and their teachers did not let the people know concerning their desires; therefore they found out privily the minds of all the people.

And it came to pass that after they had found out the minds of all the people, those who were in favor of the words which had been spoken by Alma and his brethren were cast out of the land; and they were many; and they came over also into the land of Jershon.

And it came to pass that Alma and his brethren did minister unto them.

Now the people of the Zoramites were angry with the people of Ammon who were in Jershon, and the chief ruler of the Zoramites, being a very wicked man, sent over unto the people of Ammon desiring them that they should cast out of their land all those who came over from them into their land.

And he breathed out many threatenings against them. And now the people of Ammon did not fear their words; therefore they did not cast them out, but they did receive all the poor of the Zoramites that came over unto them; and they did nourish them, and did clothe them, and did give unto them lands for their inheritance; and they did administer unto them according to their wants.

10 Nyt tämä yllytti soramilaisia vihaan Ammonin kansaa vastaan, ja he alkoivat sekoittua lamanilaisiin ja yllyttää näitäkin vihaan sitä vastaan.

11 Ja siksi soramilaiset ja lamanilaiset alkoivat varustautua sotaan Ammonin kansaa vastaan ja myös nefiläisiä vastaan.

12 Ja näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden seitsemästoista vuosi.

13 Ja Ammonin kansa lähti Jersonin maasta ja tuli Melekin maahan ja antoi Jersonin maassa tilaa nefiläisten sotajoukoille, jotta ne voisivat taistella lamanilaisten sotajoukkoja ja soramilaisten sotajoukkoja vastaan; ja näin alkoi sota lamanilaisten ja nefiläisten välillä tuomarien hallituskauden kahdeksantentoista vuonna; ja heidän sodistaan kerrotaan myöhemmin.

14 Ja Alma ja Ammon ja heidän veljensä sekä Alman kaksi poikaa palasivat Sarahemlan maahan oltuaan välineinä Jumalan käsissä monien soramilaisten johdattamisessa parannukseen; ja kaikki, jotka johdattiin parannukseen, ajettiin pois maastansa, mutta heillä on perintömaita Jersonin maassa, ja he ovat tarttuneet aseisiin suojellakseen itseään ja vaimojaan ja lapsiaan ja maitaan.

15 Nyt, koska Alma suri kansansa pahuutta, eli niitä sotia ja verenvuodatuksia ja kiistoja, joita heidän keskuudessaan oli, ja koska hän oli ollut julistamassa sanaa tai lähettänyt julistamaan sanaa kaiken kansan keskuudessa jokaisessa kaupungissa ja koska hän näki, että ihmisten sydämet alkoivat paatua ja että he alkoivat loukkaantua sanan ankaruuden tähden, hänen sydämensä oli tavattoman murheellinen.

16 Sen tähden hän kutsutti poikansa koolle voidakseen antaa heille kullekin erikseen ohjeensa siitä, mikä kuuluu vanhurskauteen. Ja meillä on kertomus hänen käskyistään, jotka hän antoi heille oman aikakirjansa mukaan.

Now this did stir up the Zoramites to anger against the people of Ammon, and they began to mix with the Lamanites and to stir them up also to anger against them.

And thus the Zoramites and the Lamanites began to make preparations for war against the people of Ammon, and also against the Nephites.

And thus ended the seventeenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And the people of Ammon departed out of the land of Jershon, and came over into the land of Melek, and gave place in the land of Jershon for the armies of the Nephites, that they might contend with the armies of the Lamanites and the armies of the Zoramites; and thus commenced a war betwixt the Lamanites and the Nephites, in the eighteenth year of the reign of the judges; and an account shall be given of their wars hereafter.

And Alma, and Ammon, and their brethren, and also the two sons of Alma returned to the land of Zarahemla, after having been instruments in the hands of God of bringing many of the Zoramites to repentance; and as many as were brought to repentance were driven out of their land; but they have lands for their inheritance in the land of Jershon, and they have taken up arms to defend themselves, and their wives, and children, and their lands.

Now Alma, being grieved for the iniquity of his people, yea for the wars, and the bloodsheds, and the contentions which were among them; and having been to declare the word, or sent to declare the word, among all the people in every city; and seeing that the hearts of the people began to wax hard, and that they began to be offended because of the strictness of the word, his heart was exceedingly sorrowful.

Therefore, he caused that his sons should be gathered together, that he might give unto them every one his charge, separately, concerning the things pertaining unto righteousness. And we have an account of his commandments, which he gave unto them according to his own record.

Alma 36

- 1 Poikani, kallista korvasi sanoilleni, sillä minä vannon sinulle, että mikäli sinä pidät Jumalan käskyt, sinä menestyt maassa.
- 2 Minä tahdon sinun tekevän, niin kuin minä olen tehnyt, muistaen meidän isiemme vankeutta, sillä he olivat orjuudessa, eikä kukaan voinut heitä vapauttaa, paitsi Abrahamin Jumala ja Iisakin Jumala ja Jaakobin Jumala; ja hän totisesti vapautti heidät heidän ahdingoistaan.
- 3 Ja nyt, oi poikani Helaman, katso, sinä olet nuoruudessasi, ja sen tähden minä pyydän sinulta, että kuulisit sanojani ja oppisit minusta, sillä minä tiedän, että jokainen, joka panee turvansa Jumalaan, saa vahvistusta koettelemuksissaan ja vastoinkäymisissään ja ahdingoissaan, ja hänet ylennetään viimeisenä päivänä.
- 4 Enkä minä tahdo sinun luulevan, että minä itsenäni tiedän – en ajallisesti vaan hengellisesti, en lihaliselta mieleltä vaan Jumalalta.
- 5 Nyt, katso, minä sanon sinulle: Ellen olisi syntynyt Jumalasta, en olisi tiennyt näitä asioita; mutta Jumala on pyhän enkelinsä suulla ilmaissut nämä asiat minulle, ei kuitenkaan oman arvollisuuteni tähden;
- 6 sillä minä kuljin ympäriinsä Moosian poikien kanssa pyrkien hävittämään Jumalan kirkkoa; mutta katso, Jumala lähetti pyhän enkelinsä pysäyttämään meidät matkalla.
- 7 Ja katso, hän puhui meille ikään kuin ukkosen äänellä, ja koko maa vapisi jalkojemme alla; ja me kaikki kaaduimme maahan, sillä Herran pelko valtaisi meidät.
- 8 Mutta katso, ääni sanoi minulle: Nouse. Ja minä nousin seisomaan ja näin enkelin.
- 9 Ja hän sanoi minulle: Vaikka itse tahdotkin tuhoutua, älä enää pyri tuhoamaan Jumalan kirkkoa.
- 10 Ja tapahtui, että minä kaaduin maahan; ja kolmeen päivään ja kolmeen yöhön en voinut avata suutani enkä käyttää jäseniäni.

Alma 36

My son, give ear to my words; for I swear unto you, that inasmuch as ye shall keep the commandments of God ye shall prosper in the land.

I would that ye should do as I have done, in remembering the captivity of our fathers; for they were in bondage, and none could deliver them except it was the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob; and he surely did deliver them in their afflictions.

And now, O my son Helaman, behold, thou art in thy youth, and therefore, I beseech of thee that thou wilt hear my words and learn of me; for I do know that whosoever shall put their trust in God shall be supported in their trials, and their troubles, and their afflictions, and shall be lifted up at the last day.

And I would not that ye think that I know of myself—not of the temporal but of the spiritual, not of the carnal mind but of God.

Now, behold, I say unto you, if I had not been born of God I should not have known these things; but God has, by the mouth of his holy angel, made these things known unto me, not of any worthiness of myself;

For I went about with the sons of Mosiah, seeking to destroy the church of God; but behold, God sent his holy angel to stop us by the way.

And behold, he spake unto us, as it were the voice of thunder, and the whole earth did tremble beneath our feet; and we all fell to the earth, for the fear of the Lord came upon us.

But behold, the voice said unto me: Arise. And I arose and stood up, and beheld the angel.

And he said unto me: If thou wilt of thyself be destroyed, seek no more to destroy the church of God.

And it came to pass that I fell to the earth; and it was for the space of three days and three nights that I could not open my mouth, neither had I the use of my limbs.

- 11 Ja enkeli puhui minulle muutakin, minkä veljeni kuulivat, mutta minä en sitä kuullut, sillä kun kuulin sanat: Vaikka itse tahdotkin tuhoutua, älä enää pyri tuhoamaan Jumalan kirkkoa – minä pelästyin ja hämmästyin niin suuresti sitä, että minä kenties tuhoutuisin, että kaaduin maahan enkä kuullut enää mitään.
- 12 Mutta minua kidutti iankaikkinen piina, sillä kaikki syntini raastoivat ja kiduttivat sieluani mitä suurimmassa määrin.
- 13 Niin, minä muistin kaikki syntini ja pahat tekoni, joiden takia helvetin tuskat piinasivat minua, niin, minä käsitin, että olin kapinoinut Jumalaani vastaan ja etten ollut pitänyt hänen pyhiä käskyjään.
- 14 Niin, ja minä olin murhannut monia hänen lapsiaan, tai pikemminkin eksyttänyt heidät turmioon; niin, ja sanalla sanoen pahat tekoni olivat olleet niin suuret, että ajatuskin tulemisesta Jumalani eteen kidutti sieluani sanomattomalla kauhulla.
- 15 Oi, minä ajattelin, kunpa voisin tulla karkotetuksi ja hävitä olemattomiin, sekä sieluni että ruumiini, ettei minua voitaisi viedä seisomaan Jumalani eteen tuomittavaksi teoistani.
- 16 Ja nyt, kolmen päivän ja kolmen yön ajan minua kiduttivat, niin, tuomitun sielun tuskat.
- 17 Ja tapahtui, että ollessani näin piinan kiduttama, ollessani monien syntieni muiston raastama, katso, minä muistin myös kuulleen isäni profetoivan kansalle erään Jeesuksen Kristuksen, Jumalan Pojan, tulemisesta sovittamaan maailman synnit.
- 18 Nyt, kun mieleni takertui tähän ajatukseen, huusin sydämessäni: Oi Jeesus, sinä Jumalan Poika, armahda minua, joka olen katkeruuden sapessa ja kuoleman ikuisten kahleiden kietomana.
- 19 Ja nyt, katso, kun tätä ajattelin, en enää voinut muistaa tuskiani; niin, syntieni muisto ei enää raastanut minua.
- 20 Ja oi, mikä ilo, ja minkä ihmeellisen valon minä näinkään; niin, minun sieluni täyttyi yhtä suuresta ilosta kuin tuskani oli ollut!

And the angel spake more things unto me, which were heard by my brethren, but I did not hear them; for when I heard the words—If thou wilt be destroyed of thyself, seek no more to destroy the church of God—I was struck with such great fear and amazement lest perhaps I should be destroyed, that I fell to the earth and I did hear no more.

But I was racked with eternal torment, for my soul was harrowed up to the greatest degree and racked with all my sins.

Yea, I did remember all my sins and iniquities, for which I was tormented with the pains of hell; yea, I saw that I had rebelled against my God, and that I had not kept his holy commandments.

Yea, and I had murdered many of his children, or rather led them away unto destruction; yea, and in fine so great had been my iniquities, that the very thought of coming into the presence of my God did rack my soul with inexpressible horror.

Oh, thought I, that I could be banished and become extinct both soul and body, that I might not be brought to stand in the presence of my God, to be judged of my deeds.

And now, for three days and for three nights was I racked, even with the pains of a damned soul.

And it came to pass that as I was thus racked with torment, while I was harrowed up by the memory of my many sins, behold, I remembered also to have heard my father prophesy unto the people concerning the coming of one Jesus Christ, a Son of God, to atone for the sins of the world.

Now, as my mind caught hold upon this thought, I cried within my heart: O Jesus, thou Son of God, have mercy on me, who am in the gall of bitterness, and am encircled about by the everlasting chains of death.

And now, behold, when I thought this, I could remember my pains no more; yea, I was harrowed up by the memory of my sins no more.

And oh, what joy, and what marvelous light I did behold; yea, my soul was filled with joy as exceeding as was my pain!

21 Niin, minä sanon sinulle, poikani, ettei voinut olla mitään niin suurta ja katkeraa kuin tuskani olivat. Niin, ja sanon sinulle vielä, poikani, ettei toisaalta voi olla mitään niin suurta ja ihanaa kuin iloni oli.

22 Niin, minä käsitin näkeväni, niin kuin isämme Lehi näki, Jumalan istumassa valtaistuimellaan, ympärillään lukemattomia enkelijoukkoja laulamassa ja ylistämässä Jumalaansa; niin, ja minun sieluni ikävöi sinne.

23 Mutta katso, minun jäseneni saivat takaisin voimansa, ja minä nousin jaloilleni ja toin julki kansalle, että olin syntynyt Jumalasta.

24 Niin, ja siitä lähtien aina tähän asti minä olen ponnistellut lakkaamatta johdattaakseni sieluja parannukseen, johdattaakseni heitä maistamaan sitä suurta iloa, jota minä olen maistanut, jotta hekin syntyisivät Jumalasta ja täyttyisivät Pyhällä Hengellä.

25 Niin, ja nyt, katso, oi poikani, Herra antaa minulle tavattoman suurta iloa työni hedelmistä;

26 sillä sen sanan tähden, jonka hän on suonut minulle, katso, monet ovat syntyneet Jumalasta ja maistaneet, niin kuin minä olen maistanut, ja nähneet omin silmin, niin kuin minä olen nähnyt; sen tähden he tietävät nämä asiat, joista olen puhunut, niin kuin minä tiedän; ja se tieto, joka minulla on, on Jumalalta.

27 Ja minä olen saanut tukea kaikenlaisissa koettelemuksissa ja vastoinkäymisissä ja kaikenlaisissa ahdingoissa; niin, Jumala on vapauttanut minut vankilasta ja kahleista ja kuolemasta; niin, ja minä turvaan häneen, ja hän vapauttaa minut vieläkin.

28 Ja minä tiedän, että hän herättää minut viimeisenä päivänä asumaan kanssaan kirkkaudessa; niin, ja minä ylistän häntä ikuisesti, sillä hän on tuonut meidän isämme pois Egyptistä ja hän on hukuttanut egyptiläiset Punaiseenmereen; ja hän johdatti heidät voimallaan luvattuun maahan; niin, ja hän on vapauttanut heidät orjuudesta ja vankeudesta kerran toisensa jälkeen.

Yea, I say unto you, my son, that there could be nothing so exquisite and so bitter as were my pains. Yea, and again I say unto you, my son, that on the other hand, there can be nothing so exquisite and sweet as was my joy.

Yea, methought I saw, even as our father Lehi saw, God sitting upon his throne, surrounded with numberless concourses of angels, in the attitude of singing and praising their God; yea, and my soul did long to be there.

But behold, my limbs did receive their strength again, and I stood upon my feet, and did manifest unto the people that I had been born of God.

Yea, and from that time even until now, I have labored without ceasing, that I might bring souls unto repentance; that I might bring them to taste of the exceeding joy of which I did taste; that they might also be born of God, and be filled with the Holy Ghost.

Yea, and now behold, O my son, the Lord doth give me exceedingly great joy in the fruit of my labors;

For because of the word which he has imparted unto me, behold, many have been born of God, and have tasted as I have tasted, and have seen eye to eye as I have seen; therefore they do know of these things of which I have spoken, as I do know; and the knowledge which I have is of God.

And I have been supported under trials and troubles of every kind, yea, and in all manner of afflictions; yea, God has delivered me from prison, and from bonds, and from death; yea, and I do put my trust in him, and he will still deliver me.

And I know that he will raise me up at the last day, to dwell with him in glory; yea, and I will praise him forever, for he has brought our fathers out of Egypt, and he has swallowed up the Egyptians in the Red Sea; and he led them by his power into the promised land; yea, and he has delivered them out of bondage and captivity from time to time.

29 Niin, ja hän on myös tuonut meidän isämme pois Jerusalemin maasta; ja hän on myös ikuisella voimallaan vapauttanut heidät orjuudesta ja vankeudesta kerran toisensa jälkeen aina tähän päivään asti; ja minä olen aina pitänyt muistissa heidän vankeutensa; niin, ja sinunkin tulisi pitää muistissa heidän vankeutensa, niin kuin minä olen tehnyt.

30 Mutta katso, poikani, tässä ei ole kaikki; sillä sinun tulisi tietää, kuten minä tiedän, että mikäli sinä pidät Jumalan käskyt, sinä menestyt maassa; ja sinun tulee myös tietää, että mikäli sinä et pidä Jumalan käskyjä, sinut erotetaan pois hänen luotaan. Nyt tämä on hänen sanansa mukaan.

Yea, and he has also brought our fathers out of the land of Jerusalem; and he has also, by his everlasting power, delivered them out of bondage and captivity, from time to time even down to the present day; and I have always retained in remembrance their captivity; yea, and ye also ought to retain in remembrance, as I have done, their captivity.

But behold, my son, this is not all; for ye ought to know as I do know, that inasmuch as ye shall keep the commandments of God ye shall prosper in the land; and ye ought to know also, that inasmuch as ye will not keep the commandments of God ye shall be cut off from his presence. Now this is according to his word.

Alma 37

- 1 Ja nyt, poikani Helaman, minä käsken sinua ottamaan aikakirjat, jotka on uskottu minulle;
- 2 ja minä käsken sinua myös pitämään aikakirjaa tästä kansasta Nefin levyissä, niin kuin minä olen tehnyt, ja säilyttämään pyhinä kaikki nämä esineet, jotka minä olen säilyttänyt, niin kuin minä ne olen säilyttänyt; sillä niitä säilytetään viisasta tarkoitusta varten.
- 3 Ja nämä pronssilevyt, jotka sisältävät nämä kaiverukset ja joissa on pyhien kirjoitusten aikakirjat ja joissa on meidän esi-isiemme sukuluettelo aivan alusta asti –
- 4 katso, meidän isämme ovat profetoineet, että ne säilyvät ja periytyvät sukupolvelta toiselle ja että Herran käsi säilyttää ja varjelee ne, kunnes ne menevät jokaiselle kansakunnalle, suvulle, kielelle ja kansalle, niin että ne tulevat tietämään niihin sisältyvät salaisuudet.
- 5 Ja nyt, katso, jos ne säilytetään, niiden täytyy säilyttää kirkkautensa; niin, ja ne tulevat säilyttämään kirkkautensa, niin, ja samoin kaikki levyt, jotka sisältävät sitä, mikä on pyhää kirjoitusta.
- 6 Nyt sinä saatat luulla, että tämä on minun järjettömyyttäni; mutta katso, minä sanon sinulle, että pienillä ja yksinkertaisilla asioilla saadaan aikaan suuria, ja pienet keinot saattavat monta kertaa viisaat ymmälle.
- 7 Ja Herra Jumala toimii välikappaleiden kautta toteuttaakseen suuret ja iankaikkiset tarkoituksensa, ja hyvin pienin keinoin Herra saattaa viisaat ymmälle ja toteuttaa monien sielujen pelastuksen.
- 8 Ja nyt, tähän asti näiden esineiden säilyttäminen on ollut Jumalan viisauden mukaista, sillä katso, ne ovat avartaneet tämän kansan muistia, niin, ja saaneet monet vakuuttuneiksi teidensä erheellisyydestä ja johdattaneet heidät tuntemaan Jumalansa sielunsa pelastukseksi.

Alma 37

And now, my son Helaman, I command you that ye take the records which have been entrusted with me;

And I also command you that ye keep a record of this people, according as I have done, upon the plates of Nephi, and keep all these things sacred which I have kept, even as I have kept them; for it is for a wise purpose that they are kept.

And these plates of brass, which contain these engravings, which have the records of the holy scriptures upon them, which have the genealogy of our forefathers, even from the beginning—

Behold, it has been prophesied by our fathers, that they should be kept and handed down from one generation to another, and be kept and preserved by the hand of the Lord until they should go forth unto every nation, kindred, tongue, and people, that they shall know of the mysteries contained thereon.

And now behold, if they are kept they must retain their brightness; yea, and they will retain their brightness; yea, and also shall all the plates which do contain that which is holy writ.

Now ye may suppose that this is foolishness in me; but behold I say unto you, that by small and simple things are great things brought to pass; and small means in many instances doth confound the wise.

And the Lord God doth work by means to bring about his great and eternal purposes; and by very small means the Lord doth confound the wise and bringeth about the salvation of many souls.

And now, it has hitherto been wisdom in God that these things should be preserved; for behold, they have enlarged the memory of this people, yea, and convinced many of the error of their ways, and brought them to the knowledge of their God unto the salvation of their souls.

- 9 Niin, minä sanon sinulle, että ilman näitä asioita, jotka näissä levyissä olevat aikakirjat sisältävät, Ammon ja hänen veljensä eivät olisi voineet saada niin monia tuhansia lamanilaisia vakuuttuneiksi heidän isiensä perimätiedon vääryydestä; niin, nämä aikakirjat ja niiden sanat johdattivat heidät parannukseen, toisin sanoen ne johdattivat heidät tuntemaan Herran Jumalansa ja riemuitsemaan Jeesuksessa Kristuksessa, Lunastajassaan.
- 10 Ja kukaties ne tulevat olemaan se keino, jolla monia tuhansia heistä, niin, ja myös monia tuhansia meidän uppiskaisista veljistämme nefiläisistä, jotka nyt paaduttavat sydämensä synnissä ja pahoissa teoissa, johdatetaan tuntemaan Lunastajansa.
- 11 Nyt näitä salaisuuksia ei ole vielä täysin ilmaistu minulle; sen tähden minä maltan mieleni.
- 12 Ja riittäköön, jos sanon vain, että ne säilytetään viisasta tarkoitusta varten, joka tarkoitus on Jumalan tiedossa; sillä hän neuvoo viisaasti kaikkia töitänsä, ja hänen polkunsa ovat suorina, ja hänen kulkunsa on yhtä iankaikkista kiertokulkua.
- 13 Oi muista, muista, poikani Helaman, kuinka ankaria Jumalan käskyt ovat. Ja hän sanoi: Jos te pidätte minun käskyni, te menestytte maassa – mutta jos te ette pidä hänen käskyjään, teidät erotetaan pois hänen luotaan.
- 14 Ja nyt muista, poikani, että Jumala on uskonut sinulle nämä esineet, jotka ovat pyhiä, jotka hän on pitänyt pyhinä ja jotka hän myös tulee säilyttämään ja varjelemaan omaa viisasta tarkoitustansa varten osoittaakseen voimansa tuleville sukupolville.
- 15 Ja nyt, katso, minä sanon sinulle profetian hengen avulla, että jos sinä rikot Jumalan käskyt, katso, nämä esineet, jotka ovat pyhiä, otetaan sinulta pois Jumalan voimalla ja sinut luovutetaan Saatanan halluuteen, jotta hän voi seuloa sinua kuin akanoita tuullessa.
- 16 Mutta jos sinä pidät Jumalan käskyt ja teet näillä esineillä, jotka ovat pyhiä, sen mukaisesti, mitä Herra sinun käskee (sillä sinun on anottava Herralta kaikkea, mitä sinun on niillä tehtävä), katso, ei mikään maan tai helvetin voima voi ottaa niitä sinulta pois, sillä Jumala on voimallinen toteuttamaan kaikki sanansa.

Yea, I say unto you, were it not for these things that these records do contain, which are on these plates, Ammon and his brethren could not have convinced so many thousands of the Lamanites of the incorrect tradition of their fathers; yea, these records and their words brought them unto repentance; that is, they brought them to the knowledge of the Lord their God, and to rejoice in Jesus Christ their Redeemer.

And who knoweth but what they will be the means of bringing many thousands of them, yea, and also many thousands of our stiffnecked brethren, the Nephites, who are now hardening their hearts in sin and iniquities, to the knowledge of their Redeemer?

Now these mysteries are not yet fully made known unto me; therefore I shall forbear.

And it may suffice if I only say they are preserved for a wise purpose, which purpose is known unto God; for he doth counsel in wisdom over all his works, and his paths are straight, and his course is one eternal round.

O remember, remember, my son Helaman, how strict are the commandments of God. And he said: If ye will keep my commandments ye shall prosper in the land—but if ye keep not his commandments ye shall be cut off from his presence.

And now remember, my son, that God has entrusted you with these things, which are sacred, which he has kept sacred, and also which he will keep and preserve for a wise purpose in him, that he may show forth his power unto future generations.

And now behold, I tell you by the spirit of prophecy, that if ye transgress the commandments of God, behold, these things which are sacred shall be taken away from you by the power of God, and ye shall be delivered up unto Satan, that he may sift you as chaff before the wind.

But if ye keep the commandments of God, and do with these things which are sacred according to that which the Lord doth command you, (for you must appeal unto the Lord for all things whatsoever ye must do with them) behold, no power of earth or hell can take them from you, for God is powerful to the fulfilling of all his words.

- 17 Sillä hän täyttää kaikki lupauksensa, jotka hän sinulle antaa, sillä hän on täyttänyt lupauksensa, jotka hän on antanut meidän isillemme.
- 18 Sillä hän lupasi heille, että hän säilyttäisi nämä esineet omaa viisasta tarkoitustansa varten voidakseen näyttää voimansa tuleville sukupolville.
- 19 Ja nyt, katso, yhden tarkoituksen hän on toteuttanut, nimittäin palauttanut monet tuhannet lamani-laiset jälleen totuuden tuntemukseen; ja hän on osoittanut voimansa niissä, ja hän on vieläkin osoitava voimansa niissä tuleville sukupolville; sen tähden ne tullaan säilyttämään.
- 20 Sen tähden minä käsken sinua, poikani Helaman, toteuttamaan kaikki sanani tarkasti ja pitämään tarkasti Jumalan käskyt, niin kuin ne on kirjoitettu.
- 21 Ja nyt, minä puhun sinulle noista kahdestakymmenestä neljästä levystä, että pitäisit ne tallessa, jotta salaisuudet ja pimeyden teot ja heidän salaiset tekonsa – eli niiden ihmisten salaiset teot, jotka on tuhottu – voitaisiin ilmaista tälle kansalle, eli jotta kaikki heidän murhansa ja ryöstönsä ja rosvouksensa ja kaikki heidän jumalattomuutensa ja iljetyksensä voitaisiin ilmaista tälle kansalle; niin, ja jotta säilyttäisit nämä kääntäjät.
- 22 Sillä katso, Herra näki, että hänen kansansa alkoi toimia pimeydessä, eli tehdä salaisia murhia ja iljetyksiä; sen tähden Herra sanoi, että elleivät he tekisi parannusta, heidät hävitettäisiin maan päältä.
- 23 Ja Herra sanoi: Minä valmistan palvelijalleni Gaselemille kiven, joka säteilee pimeydessä valoa, paljastaakseni kansalleni, joka palvelee minua, paljastaakseni heille heidän veljiensä teot, eli heidän salaiset tekonsa, heidän pimeyden tekonsa ja heidän jumalattomuutensa ja iljetyksensä.
- 24 Ja nyt, poikani, nämä kääntäjät valmistettiin, jotta toteutuisi Jumalan sana, jonka hän puhui sanoen:

For he will fulfil all his promises which he shall make unto you, for he has fulfilled his promises which he has made unto our fathers.

For he promised unto them that he would preserve these things for a wise purpose in him, that he might show forth his power unto future generations.

And now behold, one purpose hath he fulfilled, even to the restoration of many thousands of the Lamanites to the knowledge of the truth; and he hath shown forth his power in them, and he will also still show forth his power in them unto future generations; therefore they shall be preserved.

Therefore I command you, my son Helaman, that ye be diligent in fulfilling all my words, and that ye be diligent in keeping the commandments of God as they are written.

And now, I will speak unto you concerning those twenty-four plates, that ye keep them, that the mysteries and the works of darkness, and their secret works, or the secret works of those people who have been destroyed, may be made manifest unto this people; yea, all their murders, and robbings, and their plunderings, and all their wickedness and abominations, may be made manifest unto this people; yea, and that ye preserve these interpreters.

For behold, the Lord saw that his people began to work in darkness, yea, work secret murders and abominations; therefore the Lord said, if they did not repent they should be destroyed from off the face of the earth.

And the Lord said: I will prepare unto my servant Gazelem, a stone, which shall shine forth in darkness unto light, that I may discover unto my people who serve me, that I may discover unto them the works of their brethren, yea, their secret works, their works of darkness, and their wickedness and abominations.

And now, my son, these interpreters were prepared that the word of God might be fulfilled, which he spake, saying:

- 25 Minä olen tuova julki pimeydestä valoon kaikki heidän salaiset tekonsa ja iljetyksensä, ja elleivät he tee parannusta, minä hävitän heidät maan päältä; ja minä tuon valoon kaikki heidän salaisuutensa ja iljetyksensä, jokaiselle kansakunnalle, joka tämän jälkeen pitää maata hallussaan.
- 26 Ja nyt, poikani, me näemme, etteivät he tehneet parannusta; sen tähden heidät on hävitetty, ja tähän asti Jumalan sana on toteutunut; niin, heidän salaiset iljetyksensä on tuotu ilmi pimeydestä ja ilmaistu meille.
- 27 Ja nyt, poikani, minä käsken sinua pitämään salassa kaikki heidän valansa ja liittonsa ja sopimuksensa heidän salaisissa iljetyksissään; niin, ja kaikki heidän merkkinsä ja ihmeensä sinun tulee pidättää tältä kansalta, niin ettei se niitä tiedä, ettei vain mahdollisesti sekin lankeaisi pimeyteen ja tuhoutuisi.
- 28 Sillä katso, koko tämän maan yllä on kirous, että tuho kohtaa kaikkia noita pimeyden työn tekijöitä Jumalan voiman mukaisesti, kun he ovat täysin kypsiä; sen tähden minä toivon, ettei tämä kansa tuhoutuisi.
- 29 Sen tähden sinun tulee salata tältä kansalta nämä heidän valojensa ja liittojensa salaiset suunnitelmat, ja sinun tulee ilmaista sille vain heidän jumalattomuutensa ja murhansa ja iljetyksensä; ja sinun tulee opettaa sitä kammoamaan sellaista jumalattomuutta ja iljetyksiä ja murhia, ja sinun tulee myös opettaa sille, että nämä ihmiset hävitettiin heidän jumalattomuutensa ja iljetyksensä ja murhiensa tähden.
- 30 Sillä katso, he murhasivat kaikki Herran profetat, jotka tulivat heidän keskuuteensa julistamaan heille heidän pahoista teoistaan, ja niiden veri, jotka he murhasivat, huusi Herran, heidän Jumalansa puoleen kosta niille, jotka olivat heidän murhaajiaan; ja niin Jumalan tuomiot kohtasivat näitä pimeyden töiden ja salaliittojen tekijöitä.
- 31 Niin, ja kirottu olkoon maa aina ja ikuisesti noille pimeyden töiden ja salaliittojen tekijöille, niin että he ovat tuhon omat, elleivät he tee parannusta ennen kuin ovat täysin kypsiä.

I will bring forth out of darkness unto light all their secret works and their abominations; and except they repent I will destroy them from off the face of the earth; and I will bring to light all their secrets and abominations, unto every nation that shall hereafter possess the land.

And now, my son, we see that they did not repent; therefore they have been destroyed, and thus far the word of God has been fulfilled; yea, their secret abominations have been brought out of darkness and made known unto us.

And now, my son, I command you that ye retain all their oaths, and their covenants, and their agreements in their secret abominations; yea, and all their signs and their wonders ye shall keep from this people, that they know them not, lest peradventure they should fall into darkness also and be destroyed.

For behold, there is a curse upon all this land, that destruction shall come upon all those workers of darkness, according to the power of God, when they are fully ripe; therefore I desire that this people might not be destroyed.

Therefore ye shall keep these secret plans of their oaths and their covenants from this people, and only their wickedness and their murders and their abominations shall ye make known unto them; and ye shall teach them to abhor such wickedness and abominations and murders; and ye shall also teach them that these people were destroyed on account of their wickedness and abominations and their murders.

For behold, they murdered all the prophets of the Lord who came among them to declare unto them concerning their iniquities; and the blood of those whom they murdered did cry unto the Lord their God for vengeance upon those who were their murderers; and thus the judgments of God did come upon these workers of darkness and secret combinations.

Yea, and cursed be the land forever and ever unto those workers of darkness and secret combinations, even unto destruction, except they repent before they are fully ripe.

- 32 Ja nyt, poikani, muista sanat, jotka olen sinulle puhunut; älä usko noita salaisia suunnitelmia tälle kansalle, vaan opeta sille ikuista vihaa syntiä ja pahutusta vastaan.
- 33 Saarna sille parannusta ja uskoa Herraan Jeesukseen Kristukseen; opeta sitä nöyrytymään ja olemaan sävyisä ja sydämeltään nöyrä; opeta sitä vastustamaan Perkeleen jokaista kiusausta uskollaan Herraan Jeesukseen Kristukseen.
- 34 Opetä sitä olemaan koskaan väsymättä hyviin tekoihin ja olemaan sävyisä ja sydämeltään nöyrä, sillä sellaiset löytävät levon sielullensa.
- 35 Oi muista, poikani, ja opi viisautta nuoruudessasi, niin, opi nuoruudessasi pitämään Jumalan käskyt.
- 36 Niin, ja huuda Jumalan puoleen kaiken elantosi puolesta; niin, olkoot kaikki tekemisesi Herralle, ja minne menetkin, tapahtukoon se Herrassa; niin, suuntautukoot kaikki ajatuksesi Herraan; niin, kohdistukoon sydämesi kiintymys Herraan ikuisesti.
- 37 Kysy Herralta neuvoa kaikissa tekemisissäsi, niin hän ohjaa sinua hyväksesi; niin, kun laskeudut levolle illalla, laskeudu levolle Herran huomaan, jotta hän valvoisi sinua sinun nukkuessasi; ja kun nouset aamulla, olkoon sydämesi täynnä kiitosta Jumalalle; ja jos teet tämän, sinut ylennetään viimeisenä päivänä.
- 38 Ja nyt, poikani, minulla on jotakin sanottavaa siitä esineestä, jota meidän isämme kutsuvat palloksi tai suunnanosittajaksi – tai meidän isämme kutsuivat sitä Liahonaksi, mikä on käännettyinä suunnannäyttäjä; ja Herra valmisti sen.
- 39 Ja katso, kukaan ihminen ei voi tehdä mitään, mikä olisi niin taidokasta tekoa. Ja katso, se valmistettiin näyttämään meidän isillemme, mitä reittiä heidän piti kulkea erämaassa.
- 40 Ja se toimi heille heidän uskonsa mukaisesti Jumalaan; sen tähden, jos heillä oli uskoa luottaa siihen, että Jumala voi käskeä noiden osoittimien osoittaa, mitä tietä heidän piti kulkea, katso, se tapahtui; sen tähden he saivat tämän ihmeen ja myös monia muita ihmeitä Jumalan voimalla päivästä päivään.

And now, my son, remember the words which I have spoken unto you; trust not those secret plans unto this people, but teach them an everlasting hatred against sin and iniquity.

Preach unto them repentance, and faith on the Lord Jesus Christ; teach them to humble themselves and to be meek and lowly in heart; teach them to withstand every temptation of the devil, with their faith on the Lord Jesus Christ.

Teach them to never be weary of good works, but to be meek and lowly in heart; for such shall find rest to their souls.

O, remember, my son, and learn wisdom in thy youth; yea, learn in thy youth to keep the commandments of God.

Yea, and cry unto God for all thy support; yea, let all thy doings be unto the Lord, and whithersoever thou goest let it be in the Lord; yea, let all thy thoughts be directed unto the Lord; yea, let the affections of thy heart be placed upon the Lord forever.

Counsel with the Lord in all thy doings, and he will direct thee for good; yea, when thou liest down at night lie down unto the Lord, that he may watch over you in your sleep; and when thou risest in the morning let thy heart be full of thanks unto God; and if ye do these things, ye shall be lifted up at the last day.

And now, my son, I have somewhat to say concerning the thing which our fathers call a ball, or director—or our fathers called it Liahona, which is, being interpreted, a compass; and the Lord prepared it.

And behold, there cannot any man work after the manner of so curious a workmanship. And behold, it was prepared to show unto our fathers the course which they should travel in the wilderness.

And it did work for them according to their faith in God; therefore, if they had faith to believe that God could cause that those spindles should point the way they should go, behold, it was done; therefore they had this miracle, and also many other miracles wrought by the power of God, day by day.

41 Kuitenkin, koska nuo ihmeet tehtiin vähäisin keinoin, se näytti heille ihmeellisiä tekoja. He olivat veltoja ja unohtivat osoittaa uskoaan ja uutteruuttaan, ja silloin nuo ihmeelliset teot lakkasivat, eikä heidän matkansa edistynyt;

42 sen tähden he viipyivät erämaassa, tai eivät kulke-
neet suoraa reittiä, ja heitä ahdisti nälkä ja jano hei-
dän rikkomustensa tähden.

43 Ja nyt, poikani, minä tahdon sinun ymmärtävän,
että nämä asiat eivät ole vailta vertauskuvallisuutta;
sillä kun meidän isämme olivat veltoja ottamaan
varteen tämän suunnannäyttäjän (nyt nämä asiat oli-
vat ajallisia), he eivät menestyneet; aivan samoin on
hengellisten asioiden laita.

44 Sillä katso, on yhtä helppoa ottaa varteen
Kristuksen sana, joka osoittaa sinulle suoran reitin
ikuisen autuuteen, kuin oli isillemme ottaa varteen
tämä suunnannäyttävä, joka osoitti heille suoran rei-
tin luvattuun maahan.

45 Ja nyt minä sanon: Eikö tässä ole vertauskuva?
Sillä aivan yhtä varmasti kuin tämä suunnanosoitaja
toi meidän isämme sen reittiä seuraamalla luvattuun
maahan, samoin Kristuksen sanat, jos me seuraam-
me niiden reittiä, vievät meidät tämän murheen laak-
son tuolle puolen paljon parempaan lupauksen maa-
han.

46 Oi poikani, älkäämme olko veltoja keinon help-
pouden tähden, sillä niin oli isiemme laita; sillä niin
heille oli valmistettu, että jos he katsoisivat, he saisi-
vat elää; aivan samoin on meidän laitamme. Keino
on valmistettu, ja jos me katsomme, me voimme elää
ikuisesti.

47 Ja nyt, poikani, katso, että pidät huolen näistä py-
histä esineistä; niin, katso, että turvaudut Jumalaan
ja elät. Mene tämän kansan luokse ja julista sanaa ja
ole vakaa. Poikani, jää hyvästi.

Nevertheless, because those miracles were worked
by small means it did show unto them marvelous
works. They were slothful, and forgot to exercise
their faith and diligence and then those marvelous
works ceased, and they did not progress in their
journey;

Therefore, they tarried in the wilderness, or did
not travel a direct course, and were afflicted with
hunger and thirst, because of their transgressions.

And now, my son, I would that ye should under-
stand that these things are not without a shadow; for
as our fathers were slothful to give heed to this com-
pass (now these things were temporal) they did not
prosper; even so it is with things which are spiritual.

For behold, it is as easy to give heed to the word of
Christ, which will point to you a straight course to
eternal bliss, as it was for our fathers to give heed to
this compass, which would point unto them a
straight course to the promised land.

And now I say, is there not a type in this thing? For
just as surely as this director did bring our fathers, by
following its course, to the promised land, shall the
words of Christ, if we follow their course, carry us
beyond this vale of sorrow into a far better land of
promise.

O my son, do not let us be slothful because of the
easiness of the way; for so was it with our fathers; for
so was it prepared for them, that if they would look
they might live; even so it is with us. The way is pre-
pared, and if we will look we may live forever.

And now, my son, see that ye take care of these sa-
cred things, yea, see that ye look to God and live. Go
unto this people and declare the word, and be sober.
My son, farewell.

Alma 38

- 1 Poikani, kallista korvasi sanoilleni, sillä minä sanon sinulle samoin kuin sanoin Helamanille, että mikäli sinä pidät Jumalan käskyt, sinä menestyt maassa; ja mikäli sinä et pidä Jumalan käskyjä, sinut erotetaan pois hänen luotaan.
- 2 Ja nyt, poikani, minä luotan siihen, että saan sinusta suurta iloa vakautesi ja uskollisuutesi tähden Jumalalle; sillä kuten sinä olet nuoruudessasi alkanut turvautua Herraan Jumalaasi, aivan samoin toivon sinun edelleenkin pitävän hänen käskynsä, sillä siunattu on se, joka kestää loppuun asti.
- 3 Minä sanon sinulle, poikani, että minulla on jo ollut sinusta suurta iloa uskollisuutesi ja uutteruutesi ja kärsivällisyytesi ja pitkämielisyytesi tähden sora-milaisten kansan keskuudessa.
- 4 Sillä minä tiedän, että sinä olit kahleissa; niin, ja minä tiedän myös, että sinua kivitettiin sanan tähden; ja sinä kestit kaiken tämän kärsivällisesti, koska Herra oli kanssasi; ja nyt sinä tiedät, että Herra vapautti sinut.
- 5 Ja nyt, poikani Siblon, minä tahdon sinun muistavan, että siinä määrin kuin sinä panet turvasi Jumalaan, siinä määrin sinut myös vapautetaan koetelemuksistasi ja vastoinkäymisistäsi ja ahdingoistasi ja sinut ylennetään viimeisenä päivänä.
- 6 Nyt, poikani, minä en tahdo sinun luulevan, että minä tiedän nämä asiat itsestäni, vaan Jumalan Henki, joka on minussa, ilmaisee nämä asiat minulle; sillä ellen olisi syntynyt Jumalasta, en olisi tiennyt näitä asioita.
- 7 Mutta katso, Herra lähetti suuressa armossaan enkelinsä julistamaan minulle, että minun oli lopetettava tuhotyö hänen kansansa keskuudessa; niin, ja minä olen nähnyt enkelin kasvoista kasvoihin, ja hän puhui minun kanssani, ja hänen äänensä oli kuin ukkonen, ja se järjitytti koko maata.

Alma 38

My son, give ear to my words, for I say unto you, even as I said unto Helaman, that inasmuch as ye shall keep the commandments of God ye shall prosper in the land; and inasmuch as ye will not keep the commandments of God ye shall be cut off from his presence.

And now, my son, I trust that I shall have great joy in you, because of your steadiness and your faithfulness unto God; for as you have commenced in your youth to look to the Lord your God, even so I hope that you will continue in keeping his commandments; for blessed is he that endureth to the end.

I say unto you, my son, that I have had great joy in thee already, because of thy faithfulness and thy diligence, and thy patience and thy long-suffering among the people of the Zoramites.

For I know that thou wast in bonds; yea, and I also know that thou wast stoned for the word's sake; and thou didst bear all these things with patience because the Lord was with thee; and now thou knowest that the Lord did deliver thee.

And now my son, Siblon, I would that ye should remember, that as much as ye shall put your trust in God even so much ye shall be delivered out of your trials, and your troubles, and your afflictions, and ye shall be lifted up at the last day.

Now, my son, I would not that ye should think that I know these things of myself, but it is the Spirit of God which is in me which maketh these things known unto me; for if I had not been born of God I should not have known these things.

But behold, the Lord in his great mercy sent his angel to declare unto me that I must stop the work of destruction among his people; yea, and I have seen an angel face to face, and he spake with me, and his voice was as thunder, and it shook the whole earth.

- 8 Ja tapahtui, että minä olin kolme päivää ja kolme yötä mitä katkerimmassa sielun tuskassa ja piinassa; enkä minä saanut syntejäni anteeksi, ennen kuin huusin armoa Herralta Jeesukselta Kristukselta. Mutta katso, minä huusin hänen puoleensa ja löysin rauhan sielulleni.
- 9 Ja nyt, poikani, minä olen kertonut sinulle tämän, jotta oppisit viisautta, jotta oppisit minulta, ettei ole mitään muuta keinoa tai tapaa, jolla ihminen voi pelastua, kuin vain Kristuksessa ja Kristuksen kautta. Katso, hän on maailman elämä ja valo. Katso, hän on totuuden ja vanhurskauden sana.
- 10 Ja nyt, samoin kuin sinä olet alkanut opettaa saanaa, samoin tahdon sinun opettavan edelleen; ja minä tahdon sinun olevan uuttera ja itsesi hillitsevä kaikessa.
- 11 Katso, ettet ylpisty kopeuteen; niin, katso, ettet kersku omasta viisaudestasi etkä suuresta voimastasi.
- 12 Ole rohkea mutta älä määräile, ja katso myös, että hillitset kaikki intohimosi, jotta täytyisit rakkaudella; katso, että vältät joutilaisuutta.
- 13 Älä rukoile niin kuin soramilaiset, sillä sinä olet nähnyt, että he rukoilevat, jotta ihmiset kuulisivat, ja jotta heitä ylistettäisiin viisaudestaan.
- 14 Älä sano: Oi Jumala, minä kiitän sinua, että me olemme parempia kuin veljemme; vaan sano: Oi Herra, anna anteeksi minun ansiottomuuteni ja muista veljiäni armossa – niin, tunnusta ansiottomuutesi Jumalan edessä kaikkina aikoina.
- 15 Ja Herra siunatkoon sieluasi ja ottakoon sinut viimeisenä päivänä vastaan valtakuntaansa istuutumaan rauhassa. Mene nyt, poikani, ja opeta sanaa tälle kansalle. Ole vakaa. Poikani, jää hyvästi.

And it came to pass that I was three days and three nights in the most bitter pain and anguish of soul; and never, until I did cry out unto the Lord Jesus Christ for mercy, did I receive a remission of my sins. But behold, I did cry unto him and I did find peace to my soul.

And now, my son, I have told you this that ye may learn wisdom, that ye may learn of me that there is no other way or means whereby man can be saved, only in and through Christ. Behold, he is the life and the light of the world. Behold, he is the word of truth and righteousness.

And now, as ye have begun to teach the word even so I would that ye should continue to teach; and I would that ye would be diligent and temperate in all things.

See that ye are not lifted up unto pride; yea, see that ye do not boast in your own wisdom, nor of your much strength.

Use boldness, but not overbearance; and also see that ye bridle all your passions, that ye may be filled with love; see that ye refrain from idleness.

Do not pray as the Zoramites do, for ye have seen that they pray to be heard of men, and to be praised for their wisdom.

Do not say: O God, I thank thee that we are better than our brethren; but rather say: O Lord, forgive my unworthiness, and remember my brethren in mercy—yea, acknowledge your unworthiness before God at all times.

And may the Lord bless your soul, and receive you at the last day into his kingdom, to sit down in peace. Now go, my son, and teach the word unto this people. Be sober. My son, farewell.

Alma 39

- 1 Ja nyt, poikani, minulla on jonkin verran enemmän sanottavaa sinulle kuin sanoin veljellesi; sillä katso, etkö ole havainnut veljesi vakautta, hänen uskollisuuttaan ja tarkkuuttaan Jumalan käskyjen pitämisessä? Katso, eikö hän ole näyttänyt sinulle hyvää esimerkkiä?
- 2 Sillä sinä et ottanut varteen sanojani niin paljon kuin veljesi soramilaisten kansan keskuudessa. Nyt tämä minulla on sinua vastaan: Sinä jatkoit kerskumista voimastasi ja viisaudestasi.
- 3 Eikä tässä ole kaikki, poikani. Sinä teit sen, mikä oli minulle raskasta; sillä sinä hylkäsit palvelutyön ja menit Sironin maahan lamanilaisten rajalle portto Isabelin luo.
- 4 Niin, hän varasti monien sydämen, mutta tämä ei ollut mikään puolustus sinulle, poikani. Sinun olisi pitänyt hoitaa sitä palvelutyötä, joka sinulle oli uskottu.
- 5 Etkö tiedä, poikani, että tällainen on iljetystä Herran silmissä, niin, iljettävin kaikista synneistä lukuun ottamatta viattoman veren vuodattamista tai Pyhän Hengen kieltämistä?
- 6 Sillä katso, jos sinä kiellät Pyhän Hengen, kun sillä kerran on ollut sija sinussa, ja sinä tiedät kieltäväsi sen, katso, tämä on synti, joka on anteeksiantamaton; niin, eikä kenenkään, joka murhaa vastoin Jumalan valoa ja tietoa, ole helppo saada anteeksi; niin, minä sanon sinulle, poikani, ettei hänen ole helppo saada anteeksi.
- 7 Ja nyt, poikani, Jumala tietää, kuinka toivon, ettet olisi syyllistynyt niin suureen rikokseen. En tahtois viipyä rikoksissasi raastaakseni sieluasi, ellei se olisi sinun hyväksesi.
- 8 Mutta katso, sinä et voi kätkeä rikoksiasi Jumalalta, ja ellet tee parannusta, ne tulevat olemaan todistuksena sinua vastaan viimeisenä päivänä.

Alma 39

And now, my son, I have somewhat more to say unto thee than what I said unto thy brother; for behold, have ye not observed the steadiness of thy brother, his faithfulness, and his diligence in keeping the commandments of God? Behold, has he not set a good example for thee?

For thou didst not give so much heed unto my words as did thy brother, among the people of the Zoramites. Now this is what I have against thee; thou didst go on unto boasting in thy strength and thy wisdom.

And this is not all, my son. Thou didst do that which was grievous unto me; for thou didst forsake the ministry, and did go over into the land of Siron among the borders of the Lamanites, after the harlot Isabel.

Yea, she did steal away the hearts of many; but this was no excuse for thee, my son. Thou shouldst have tended to the ministry wherewith thou wast entrusted.

Know ye not, my son, that these things are an abomination in the sight of the Lord; yea, most abominable above all sins save it be the shedding of innocent blood or denying the Holy Ghost?

For behold, if ye deny the Holy Ghost when it once has had place in you, and ye know that ye deny it, behold, this is a sin which is unpardonable; yea, and whosoever murdereth against the light and knowledge of God, it is not easy for him to obtain forgiveness; yea, I say unto you, my son, that it is not easy for him to obtain a forgiveness.

And now, my son, I would to God that ye had not been guilty of so great a crime. I would not dwell upon your crimes, to harrow up your soul, if it were not for your good.

But behold, ye cannot hide your crimes from God; and except ye repent they will stand as a testimony against you at the last day.

- 9 Nyt, poikani, minä tahdon sinun tekevän parannuksen ja hylkäävän syntisi ja ettet enää seuraa silmiesi himoja vaan kiellät itseltäsi kaiken tällaisen, sillä ellet tee näin, et voi mitenkään periä Jumalan valtakuntaa. Oi muista ja ota se asiaksesi, ja kiellä itseltäsi tällainen.
- 10 Ja minä käsken sinua ottamaan asiaksesi, että kysyt neuvoa vanhemmilta veljiltäsi hankkeissasi, sillä katso, sinä olet nuoruudessasi ja tarvitset veljiesi ohjausta. Ja ota varteen heidän neuvonsa.
- 11 Älä salli minkään turhan tai mielettömän eksyttää itseäsi; älä salli Perkeleen eksyttää sydäntäsi jälleen noiden jumalattomien porttojen luo. Katso, oi poikani, kuinka suuren pahuuden sinä tuotit soramilaisille; sillä kun he näkivät sinun käytöksesi, he eivät tahtoneet uskoa minun sanoihini.
- 12 Ja nyt Herran Henki sanoo minulle: Käske lapsiasi tekemään hyvää, etteivät he vain eksyttäisi monen ihmisen sydäntä turmioon; sen tähden minä käsken sinua, poikani, Jumalan pelossa, lopettamaan pahat tekosi;
- 13 kääntymään Herran puoleen kaikesta mielestäsi, väkevydestäsi ja voimastasi; olemaan eksyttämättä useampien sydämiä tekemään mitään jumalatonta, vaan sen sijaan palaamaan heidän luokseen ja tunnustamaan pahat tekosi ja sen vääryyden, mitä olet tehnyt.
- 14 Älä tavoittele rikkauksia äläkä tämän maailman turhuuksia, sillä katso, et voi viedä niitä mukanasasi.
- 15 Ja nyt, poikani, minä tahdon sanoa sinulle jotakin Kristuksen tulemisesta. Katso, minä sanon sinulle, että hän on se, joka varmasti on tuleva ottamaan pois maailman synnit; niin, hän tulee julistamaan kansalleen pelastuksen ilosanomaa.
- 16 Ja nyt, poikani, tämä oli se palvelutyö, johon sinut oli kutsuttu: julistamaan tätä ilosanomaa tälle kansalle, valmistamaan sen mieltä, tai pikemminkin, jotta pelastus voisi tulla sille, jotta se voisi valmistaa lastensa mieltä kuulemaan sanaa hänen tullessaan.

Now my son, I would that ye should repent and forsake your sins, and go no more after the lusts of your eyes, but cross yourself in all these things; for except ye do this ye can in nowise inherit the kingdom of God. Oh, remember, and take it upon you, and cross yourself in these things.

And I command you to take it upon you to counsel with your elder brothers in your undertakings; for behold, thou art in thy youth, and ye stand in need to be nourished by your brothers. And give heed to their counsel.

Suffer not yourself to be led away by any vain or foolish thing; suffer not the devil to lead away your heart again after those wicked harlots. Behold, O my son, how great iniquity ye brought upon the Zoramites; for when they saw your conduct they would not believe in my words.

And now the Spirit of the Lord doth say unto me: Command thy children to do good, lest they lead away the hearts of many people to destruction; therefore I command you, my son, in the fear of God, that ye refrain from your iniquities;

That ye turn to the Lord with all your mind, might, and strength; that ye lead away the hearts of no more to do wickedly; but rather return unto them, and acknowledge your faults and that wrong which ye have done.

Seek not after riches nor the vain things of this world; for behold, you cannot carry them with you.

And now, my son, I would say somewhat unto you concerning the coming of Christ. Behold, I say unto you, that it is he that surely shall come to take away the sins of the world; yea, he cometh to declare glad tidings of salvation unto his people.

And now, my son, this was the ministry unto which ye were called, to declare these glad tidings unto this people, to prepare their minds; or rather that salvation might come unto them, that they may prepare the minds of their children to hear the word at the time of his coming.

17 Ja nyt minä kevennän jonkin verran mieltäsi tässä asiassa. Katso, sinä ihmettelet, miksi näiden asioiden tulee olla tiedossa niin kauan etukäteen. Katso, minä sanon sinulle: Eikö ihmissielu ole tänä aikana Jumalalle yhtä arvokas kuin sielu tulee olemaan hänen tullessaan?

18 Eikö ole yhtä välttämätöntä, että lunastussuunnitelma ilmaistaan tälle kansalle yhtä hyvin kuin sen lapsillekin?

19 Eikö Herran ole yhtä helppo tänä aikana lähettää enkelinsä julistamaan tätä ilosanomaa meille kuin meidän lapsillemmekin tai kuin tulemisensa jälkeen?

And now I will ease your mind somewhat on this subject. Behold, you marvel why these things should be known so long beforehand. Behold, I say unto you, is not a soul at this time as precious unto God as a soul will be at the time of his coming?

Is it not as necessary that the plan of redemption should be made known unto this people as well as unto their children?

Is it not as easy at this time for the Lord to send his angel to declare these glad tidings unto us as unto our children, or as after the time of his coming?

Alma 40

- 1 Nyt, poikani, on jotakin muutakin, mitä tahtoisin sanoa sinulle, sillä minä huomaan, että kuolleiden ylösnousemus vaivaa mieltäsi.
- 2 Katso, minä sanon sinulle, ettei ole ylösnousemusta – eli tahtoisin sanoa toisin sanoin, että tämä kuolevainen ei pukeudu kuolemattomuuteen, tämä katoava ei pukeudu katoamattomuuteen, ennen kuin Kristuksen tulemisen jälkeen.
- 3 Katso, hän saa aikaan kuolleiden ylösnousemuksen. Mutta katso, poikani, ylösnousemusta ei ole vielä. Nyt minä paljastan sinulle salaisuuden; on kuitenkin monia salaisuuksia, jotka on pidetty, niin ettei niitä tiedä kukaan muu kuin Jumala itse. Mutta minä ilmaisen sinulle yhden asian, josta olen hartaasti kysynyt Jumalalta saadakseni tietää – nimittäin ylösnousemuksesta.
- 4 Katso, on määrätty aika, jolloin kaikki tulevat esiin kuolleista. Nyt, milloin tämä aika tulee, ei tiedä kukaan, mutta Jumala tietää ajan, joka on määrätty.
- 5 Nyt, onko yksi aika vai toinen aika vai kolmas aika, jolloin ihmiset tulevat esiin kuolleista, sillä ei ole väliä; sillä Jumala tietää kaikki nämä asiat; ja minulle riittää, kun tiedän, että näin on – että on määrätty aika, jolloin kaikki nousevat kuolleista.
- 6 Nyt kuoleman hetken ja ylösnousemuksen hetken välillä täytyy olla aikaa.
- 7 Ja nyt tahtoisin kysyä: Mitä ihmisten sielulle tapahtuu tästä kuoleman hetkestä ylösnousemukselle määrättyyn aikaan asti?
- 8 Nyt onko ihmisten määrä nousta useampana kuin yhtenä aikana, sillä ei ole väliä; sillä kaikki eivät kuole samalla kertaa, eikä tällä ole väliä; Jumalalle kaikki on kuin yksi päivä, ja aika on mitattu vain ihmisille.
- 9 Ihmisille on siis määrätty aika, jolloin he nousevat kuolleista, ja kuoleman hetken ja ylösnousemuksen välillä on aika. Ja nyt, mitä tulee tähän väliaikaan, mitä ihmisten sieluille tapahtuu, on asia, jota olen hartaasti kysynyt Herralta saadakseni tietää; ja tämä on asia, josta minä tiedän.

Alma 40

Now my son, here is somewhat more I would say unto thee; for I perceive that thy mind is worried concerning the resurrection of the dead.

Behold, I say unto you, that there is no resurrection—or, I would say, in other words, that this mortal does not put on immortality, this corruption does not put on incorruption—until after the coming of Christ.

Behold, he bringeth to pass the resurrection of the dead. But behold, my son, the resurrection is not yet. Now, I unfold unto you a mystery; nevertheless, there are many mysteries which are kept, that no one knoweth them save God himself. But I show unto you one thing which I have inquired diligently of God that I might know—that is concerning the resurrection.

Behold, there is a time appointed that all shall come forth from the dead. Now when this time cometh no one knows; but God knoweth the time which is appointed.

Now, whether there shall be one time, or a second time, or a third time, that men shall come forth from the dead, it mattereth not; for God knoweth all these things; and it sufficeth me to know that this is the case—that there is a time appointed that all shall rise from the dead.

Now there must needs be a space betwixt the time of death and the time of the resurrection.

And now I would inquire what becometh of the souls of men from this time of death to the time appointed for the resurrection?

Now whether there is more than one time appointed for men to rise it mattereth not; for all do not die at once, and this mattereth not; all is as one day with God, and time only is measured unto men.

Therefore, there is a time appointed unto men that they shall rise from the dead; and there is a space between the time of death and the resurrection. And now, concerning this space of time, what becometh of the souls of men is the thing which I have inquired diligently of the Lord to know; and this is the thing of which I do know.

- 10 Ja kun tulee aika, jolloin kaikki nousevat, silloin he tietävät, että Jumala tietää kaikki ajat, jotka ihmiselle on määrätty.
- 11 Nyt, mitä tulee sielun tilaan kuoleman ja ylösnousemuksen välillä – katso, enkeli on ilmaissut minulle, että kaikkien ihmisten henget, niin pian kuin ne ovat lähteneet tästä kuolevaisesta ruumiista, niin, kaikkien ihmisten henget, olivatpa he hyviä tai pahoja, otetaan kotiin sen Jumalan luokse, joka antoi heille elämän.
- 12 Ja silloin tapahtuu, että niiden henget, jotka ovat vanhurskaita, otetaan vastaan onnen tilaan, jota sanotaan paratiisiksi, levon tilaksi, rauhan tilaksi, missä he saavat levätä kaikista vaivoistaan ja kaikesta huolesta ja murheesta.
- 13 Ja silloin tapahtuu, että jumalattomien henget, niin, jotka ovat pahoja – sillä katso, heillä ei ole mitään osaa eikä osuutta Herran Hengestä, sillä katso, he valitsivat pahat teot mielummin kuin hyvät; sen tähden Perkeleen henki meni heihin ja otti haltuunsa heidän huoneensa – ja nämä karkotetaan ulkoiseen pimeyteen; siellä itketään ja valitetaan ja kiristellään hampaita, ja tämä heidän oman pahuutensa tähden, koska heitä johdetaan vankeina Perkeleen tahdon mukaisesti.
- 14 Nyt tämä on jumalattomien sielujen tila, niin, pimeydessä, ja heitä kohtaavan Jumalan vihan tulisen suuttumuksen kauhea, pelokas odotuksen tila; näin he jäävät tähän tilaan, samoin kuin vanhurskaat paratiisiin, ylösnousemuksensa aikaan asti.
- 15 Nyt, on muutamia, jotka ovat ymmärtäneet, että tämä sielun onnen tila ja kurjuuden tila ennen ylösnousemusta olisi ensimmäinen ylösnousemus. Niin, minä myönnän, että sitä voidaan kutsua ylösnousemukseksi, hengen tai sielun herättämistä ja niiden määräämistä onneen tai kurjuuteen niiden sanojen mukaisesti, jotka on puhuttu.
- 16 Ja katso, vielä on puhuttu, että on ensimmäinen ylösnousemus, kaikkien niiden ylösnousemus, jotka ovat olleet tai jotka ovat tai jotka tulevat olemaan aina Kristuksen kuolleista ylösnousemukseen asti.

And when the time cometh when all shall rise, then shall they know that God knoweth all the times which are appointed unto man.

Now, concerning the state of the soul between death and the resurrection—Behold, it has been made known unto me by an angel, that the spirits of all men, as soon as they are departed from this mortal body, yea, the spirits of all men, whether they be good or evil, are taken home to that God who gave them life.

And then shall it come to pass, that the spirits of those who are righteous are received into a state of happiness, which is called paradise, a state of rest, a state of peace, where they shall rest from all their troubles and from all care, and sorrow.

And then shall it come to pass, that the spirits of the wicked, yea, who are evil—for behold, they have no part nor portion of the Spirit of the Lord; for behold, they chose evil works rather than good; therefore the spirit of the devil did enter into them, and take possession of their house—and these shall be cast out into outer darkness; there shall be weeping, and wailing, and gnashing of teeth, and this because of their own iniquity, being led captive by the will of the devil.

Now this is the state of the souls of the wicked, yea, in darkness, and a state of awful, fearful looking for the fiery indignation of the wrath of God upon them; thus they remain in this state, as well as the righteous in paradise, until the time of their resurrection.

Now, there are some that have understood that this state of happiness and this state of misery of the soul, before the resurrection, was a first resurrection. Yea, I admit it may be termed a resurrection, the raising of the spirit or the soul and their consignation to happiness or misery, according to the words which have been spoken.

And behold, again it hath been spoken, that there is a first resurrection, a resurrection of all those who have been, or who are, or who shall be, down to the resurrection of Christ from the dead.

- 17 Nyt, me emme luule, että tämä ensimmäinen ylösnousemus, josta on puhuttu tällä tavalla, voisi olla sielujen ylösnousemus ja niiden määrääminen onneen tai kurjuuteen. Et voi luulla, että se tarkoittaa tätä.
- 18 Katso, minä sanon sinulle: Ei, vaan se tarkoittaa niiden sielun ja ruumiin yhdistämistä jälleen, jotka elävät Aadamin ajasta aina Kristuksen ylösnousemukseen asti.
- 19 Nyt, yhdistetäänkö kaikkien sanottujen ihmisten sielu ja ruumis yhdellä kertaa, jumalattomien niin kuin vanhurskaidenkin, minä en sano; riittääköön, kun sanon, että he kaikki tulevat esiin, eli toisin sanoen heidän ylösnousemuksensa tapahtuu ennen niiden ylösnousemusta, jotka kuolevat Kristuksen ylösnousemuksen jälkeen.
- 20 Nyt, poikani, minä en sano, että heidän ylösnousemuksensa tulee Kristuksen ylösnousemuksen yhteydessä; mutta katso, sanon mielipiteenäni, että vanhurskaiden sielu ja ruumis yhdistetään jälleen Kristuksen ylösnousemuksen ja hänen taivaaseenousemisensa yhteydessä.
- 21 Mutta tapahtuuko se hänen ylösnousemuksensa yhteydessä vai sen jälkeen, minä en sano; mutta tämän verran sanon, että kuoleman ja ruumiin ylösnousemuksen välissä on aika ja sielun tila joko onnessa tai kurjuudessa aina siihen Jumalan määräämään aikaan asti, jolloin kuolleet tulevat esiin ja heidät yhdistetään jälleen, sekä sielu että ruumis, ja tuodaan seisomaan Jumalan eteen ja tuomitaan tekojensa mukaan.
- 22 Niin, tämä saa aikaan niiden asioiden palauttamisen, joista on puhuttu profettojen suulla.
- 23 Sielu palautetaan ruumiiseen ja ruumis sieluun; niin, ja jokainen jäsen ja nivel palautetaan ruumiiseensa; niin, edes hiuskarva päästä ei joudu hukkaan, vaan kaikki palautetaan oikeaan ja täydelliseen muotoonsa.
- 24 Ja nyt, poikani, tämä on se palauttaminen, josta on puhuttu profettojen suulla –
- 25 ja silloin vanhurskaat loistavat Jumalan valtakunnassa.

Now, we do not suppose that this first resurrection, which is spoken of in this manner, can be the resurrection of the souls and their consignation to happiness or misery. Ye cannot suppose that this is what it meaneth.

Behold, I say unto you, Nay; but it meaneth the reuniting of the soul with the body, of those from the days of Adam down to the resurrection of Christ.

Now, whether the souls and the bodies of those of whom has been spoken shall all be reunited at once, the wicked as well as the righteous, I do not say; let it suffice, that I say that they all come forth; or in other words, their resurrection cometh to pass before the resurrection of those who die after the resurrection of Christ.

Now, my son, I do not say that their resurrection cometh at the resurrection of Christ; but behold, I give it as my opinion, that the souls and the bodies are reunited, of the righteous, at the resurrection of Christ, and his ascension into heaven.

But whether it be at his resurrection or after, I do not say; but this much I say, that there is a space between death and the resurrection of the body, and a state of the soul in happiness or in misery until the time which is appointed of God that the dead shall come forth, and be reunited, both soul and body, and be brought to stand before God, and be judged according to their works.

Yea, this bringeth about the restoration of those things of which has been spoken by the mouths of the prophets.

The soul shall be restored to the body, and the body to the soul; yea, and every limb and joint shall be restored to its body; yea, even a hair of the head shall not be lost; but all things shall be restored to their proper and perfect frame.

And now, my son, this is the restoration of which has been spoken by the mouths of the prophets—

And then shall the righteous shine forth in the kingdom of God.

26 Mutta katso, jumalattomille tulee kauhea kuolema, sillä he kuolevat, mitä tulee asioihin, jotka kuuluvat vanhurskauden asioihin; sillä he ovat epäpuhtaita, eikä mikään epäpuhtas voi periä Jumalan valtakuntaa, vaan heidät karkotetaan, ja heidän osakseen jää nauttia töidensä eli tekojensa hedelmiä, jotka teot ovat olleet pahoja; ja he juovat katkeran maljan pohjasakat.

But behold, an awful death cometh upon the wicked; for they die as to things pertaining to things of righteousness; for they are unclean, and no unclean thing can inherit the kingdom of God; but they are cast out, and consigned to partake of the fruits of their labors or their works, which have been evil; and they drink the dregs of a bitter cup.

Alma 41

- 1 Ja nyt, poikani, minulla on jotakin sanottavaa siitä palauttamisesta, josta on puhuttu, sillä katso, jotkut ovat vääristelleet kirjoituksia ja kulkeneet kauas harhaan tämän asian tähden. Ja minä huomaan, että tämä asia on vaivannut sinunkin mieltäsi. Mutta katso, minä selitän sen sinulle.
- 2 Minä sanon sinulle, poikani, että palauttamisen suunnitelma on välttämätön Jumalan oikeudenmukaisuuden mukaan; sillä on välttämätöntä, että kaikki palautetaan oikeaan järjestykseensä. Katso, on välttämätöntä ja oikeudenmukaista Kristuksen voiman ja ylösnousemuksen mukaisesti, että ihmisen sielu palautetaan ruumiiseensa ja että jokainen ruumiinosa palautetaan ennalleen.
- 3 Ja on välttämätöntä Jumalan oikeudenmukaisuuden mukaan, että ihmiset tuomitaan tekojensa mukaan, ja jos heidän tekonsa ovat olleet hyviä tässä elämässä ja heidän sydämensä halut ovat olleet hyviä, että heidätkin viimeisenä päivänä palautetaan siihen, mikä on hyvää.
- 4 Ja jos heidän tekonsa ovat pahoja, ne palautetaan heille pahuuden tähden. Sen tähden kaikki palauteaan oikeaan järjestykseensä, kaikki luonnolliseen muotoonsa – kuolevainen herätetään kuolemattomuuteen, katoava katoamattomuuteen – herätetään loputtomaan onneen perimään Jumalan valtakunta tai loputtomaan kurjuuteen perimään Perkeleen valtakunta, toinen toiselle puolelle, toinen toiselle –
- 5 toinen herätetään onneen sen mukaisesti, kuinka hän on onnea halunnut, tai hyvään sen mukaisesti, kuinka hän on hyvää halunnut; ja toinen pahaan sen mukaisesti, kuinka hän on pahaa halunnut, sillä niin kuin hän on halunnut tehdä pahaa kaiken päivää, niin hän saa palkkansa pahuudesta, kun yö tulee.
- 6 Ja niin on myös toisaalta. Jos hän on tehnyt parannuksen synneistään ja halunnut vanhurskautta päiviensä loppuun asti, samoin hänet palkitaan vanhurskaudella.
- 7 Nämä ovat niitä, jotka ovat Herran lunastamia; niin, nämä ovat niitä, jotka otetaan pois, jotka pääsetään siitä loputtomasta pimeyden yöstä; ja niin he seisovat tai kaatuvat, sillä katso, he ovat omia tuomareitaan, tekivätpä hyvää tai tekivätpä pahaa.

Alma 41

And now, my son, I have somewhat to say concerning the restoration of which has been spoken; for behold, some have wrested the scriptures, and have gone far astray because of this thing. And I perceive that thy mind has been worried also concerning this thing. But behold, I will explain it unto thee.

I say unto thee, my son, that the plan of restoration is requisite with the justice of God; for it is requisite that all things should be restored to their proper order. Behold, it is requisite and just, according to the power and resurrection of Christ, that the soul of man should be restored to its body, and that every part of the body should be restored to itself.

And it is requisite with the justice of God that men should be judged according to their works; and if their works were good in this life, and the desires of their hearts were good, that they should also, at the last day, be restored unto that which is good.

And if their works are evil they shall be restored unto them for evil. Therefore, all things shall be restored to their proper order, every thing to its natural frame—mortality raised to immortality, corruption to incorruption—raised to endless happiness to inherit the kingdom of God, or to endless misery to inherit the kingdom of the devil, the one on one hand, the other on the other—

The one raised to happiness according to his desires of happiness, or good according to his desires of good; and the other to evil according to his desires of evil; for as he has desired to do evil all the day long even so shall he have his reward of evil when the night cometh.

And so it is on the other hand. If he hath repented of his sins, and desired righteousness until the end of his days, even so he shall be rewarded unto righteousness.

These are they that are redeemed of the Lord; yea, these are they that are taken out, that are delivered from that endless night of darkness; and thus they stand or fall; for behold, they are their own judges, whether to do good or do evil.

- 8 Nyt, Jumalan säädöksiä ei voi muuttaa; ja nyt, keino on valmistettu, niin että jokainen, joka tahtoo, voi kulkea sitä ja pelastua.
- 9 Ja nyt, katso, poikani, älä enää kertaakaan uskaltaudu rikkomaan Jumalaasi vastaan niissä opinkohdissa, joissa tähän asti olet uskaltanut tekemään syntiä.
- 10 Älä luule, koska on puhuttu palauttamisesta, että sinut palautetaan synnistä onneen. Katso, minä sanon sinulle: Jumalattomuus ei ole koskaan ollut onnea.
- 11 Ja nyt, poikani, kaikki ihmiset, jotka ovat luonnontilassa, tai tahtoisin sanoa lihallisessa tilassa, ovat katkeruuden sapessa ja pahuuden kahleissa; he ovat vailla Jumalaa maailmassa, ja he ovat vaeltaneet vastoin Jumalan luonnetta; sen tähden he ovat tilassa, joka on vastoin onnen luonnetta.
- 12 Ja nyt, katso, merkitseekö sana palauttaminen sitä, että jokin otetaan luonnollisesta tilasta ja se asetetaan luonnottomaan tilaan, tai että se asetetaan luontonsa vastaiseen tilaan?
- 13 Oi poikani, näin ei ole, vaan sana palauttaminen merkitsee pahan antamista takaisin pahasta tai lihallisen lihallisesta tai perkeleellisen perkeleellisestä – hyvän siitä, mikä on hyvää; vanhurskaan siitä, mikä on vanhurskasta; oikeudenmukaisen siitä, mikä on oikeudenmukaista; armollisen siitä, mikä on armollista.
- 14 Sen tähden, poikani, katso että olet armollinen veljillesi; menettele oikeudenmukaisesti, tuomitse vanhurskaasti ja tee alati hyvää, ja jos sinä kaiken tämän teet, silloin saat palkkasi; niin, armo palautetaan sinulle takaisin, oikeudenmukaisuus palautetaan sinulle takaisin, vanhurskas tuomio palautetaan sinulle takaisin, ja sinut palkitaan jälleen hyvällä.
- 15 Sillä se, mikä sinusta lähtee, palaa takaisin sinulle ja palautetaan; sen tähden sana palauttaminen tuomitsee synnintekijän täydellisemmin eikä ollenkaan häntä julista syyttömäksi.

Now, the decrees of God are unalterable; therefore, the way is prepared that whosoever will may walk therein and be saved.

And now behold, my son, do not risk one more offense against your God upon those points of doctrine, which ye have hitherto risked to commit sin.

Do not suppose, because it has been spoken concerning restoration, that ye shall be restored from sin to happiness. Behold, I say unto you, wickedness never was happiness.

And now, my son, all men that are in a state of nature, or I would say, in a carnal state, are in the gall of bitterness and in the bonds of iniquity; they are without God in the world, and they have gone contrary to the nature of God; therefore, they are in a state contrary to the nature of happiness.

And now behold, is the meaning of the word restoration to take a thing of a natural state and place it in an unnatural state, or to place it in a state opposite to its nature?

O, my son, this is not the case; but the meaning of the word restoration is to bring back again evil for evil, or carnal for carnal, or devilish for devilish—good for that which is good; righteous for that which is righteous; just for that which is just; merciful for that which is merciful.

Therefore, my son, see that you are merciful unto your brethren; deal justly, judge righteously, and do good continually; and if ye do all these things then shall ye receive your reward; yea, ye shall have mercy restored unto you again; ye shall have justice restored unto you again; ye shall have a righteous judgment restored unto you again; and ye shall have good rewarded unto you again.

For that which ye do send out shall return unto you again, and be restored; therefore, the word restoration more fully condemneth the sinner, and justifieth him not at all.

Alma 42

- 1 Ja nyt, poikani, minä huomaan, että on jotakin muutaikin, mikä vaivaa mieltäsi ja mitä et voi ymmärtää – mikä koskee Jumalan oikeudenmukaisuutta synnintekijän rankaisemisessa; sillä sinä yrität arvella, että on epäoikeudenmukaista määrätä synnintekijä kurjuuden tilaan.
- 2 Nyt, katso, poikani, minä selitän tämän asian sinulle. Sillä katso, sen jälkeen kun Herra Jumala lähetti meidän ensimmäiset vanhempamme pois Eedenin puutarhasta viljelemään maata, josta heidät oli otettu – niin, hän ajoi pois ihmisen ja hän asetti Eedenin puutarhan itäpäähän kerubit ja leimuavan, joka suuntaan kääntyivän miekan vartioimaan elämän puuta –
- 3 nyt me näemme, että ihmisestä oli tullut kuin Jumala, tietäen hyvän ja pahan; ja jotta hän ei ojentaisi kättänsä ja ottaisi myös elämän puusta ja söisi ja eläisi ikuisesti, Herra Jumala asetti kerubit ja leimuavan miekan, jottei hän nauttisi hedelmää –
- 4 ja näin me näemme, että ihmiselle suotiin aika tehdä parannus, niin, koetusaika, aika tehdä parannus ja palvella Jumalaa.
- 5 Sillä katso, jos Aadam olisi ojentanut heti kätensä ja nauttanut elämän puusta, hän olisi elänyt ikuisesti, Jumalan sanan mukaisesti, ilman mitään aikaa parannuksentekoon; niin, ja myös Jumalan sana olisi ollut mitätön, ja suuri pelastussuunnitelma olisi tehty tyhjäksi.
- 6 Mutta katso, ihmisen oli määrä kuolla – sen tähden, niin kuin heidät erotettiin elämän puusta, heidät piti hävittää maan päältä – ja ihmisestä tuli ikuisesti kadotettu, niin, hänestä tuli langennut ihminen.
- 7 Ja nyt, sinä näet tästä, että meidän ensimmäiset vanhempamme erotettiin sekä ajallisesti että hengellisesti pois Herran luota; ja näin me näemme, että heistä tuli vapaita seuraamaan omaa tahtoansa.
- 8 Nyt, katso, ei ollut hyväksi, että ihminen pelastettiin tästä ajallisesta kuolemasta, sillä se tekisi tyhjäksi suuren onnensuunnitelman.

Alma 42

And now, my son, I perceive there is somewhat more which doth worry your mind, which ye cannot understand—which is concerning the justice of God in the punishment of the sinner; for ye do try to suppose that it is injustice that the sinner should be consigned to a state of misery.

Now behold, my son, I will explain this thing unto thee. For behold, after the Lord God sent our first parents forth from the garden of Eden, to till the ground, from whence they were taken—yea, he drew out the man, and he placed at the east end of the garden of Eden, cherubim, and a flaming sword which turned every way, to keep the tree of life—

Now, we see that the man had become as God, knowing good and evil; and lest he should put forth his hand, and take also of the tree of life, and eat and live forever, the Lord God placed cherubim and the flaming sword, that he should not partake of the fruit—

And thus we see, that there was a time granted unto man to repent, yea, a probationary time, a time to repent and serve God.

For behold, if Adam had put forth his hand immediately, and partaken of the tree of life, he would have lived forever, according to the word of God, having no space for repentance; yea, and also the word of God would have been void, and the great plan of salvation would have been frustrated.

But behold, it was appointed unto man to die—therefore, as they were cut off from the tree of life they should be cut off from the face of the earth—and man became lost forever, yea, they became fallen man.

And now, ye see by this that our first parents were cut off both temporally and spiritually from the presence of the Lord; and thus we see they became subjects to follow after their own will.

Now behold, it was not expedient that man should be reclaimed from this temporal death, for that would destroy the great plan of happiness.

- 9 Sen tähden, koska sielu ei voinut koskaan kuolla ja lankeemus oli tuottanut koko ihmiskunnalle niin hengellisen kuoleman kuin ajallisenkin, toisin sanoen heidät oli erotettu pois Herran luota, oli välttämätöntä, että ihmiskunta pelastettaisiin tästä hengellisestä kuolemasta.
- 10 Ja nyt, koska heistä oli tullut lihallisia, aistillisia ja perkeleellisiä luonnoltaan, tästä koetustilasta tuli heille tila, jossa valmistautua; siitä tuli valmistautumistila.
- 11 Ja nyt muista, poikani, että ellei lunastussuunnitelmaa olisi (jos se syrjäytettäisiin), heti heidän kuoltuaan heidän sielunsa olisi onneton, koska heidät olisi erotettu pois Herran luota.
- 12 Ja nyt, ei ollut mitään keinoa pelastaa ihmisiä tästä langenneesta tilasta, jonka ihminen oli tuottanut itselleen oman tottelemattomuutensa tähden;
- 13 sen tähden oikeudenmukaisuuden mukaisesti lunastussuunnitelmaa ei voitu toteuttaa, paitsi sillä ehdolla, että ihmiset tekevät parannuksen tässä koetustilassa, niin, tässä valmistautumistilassa; sillä ellei näitä ehtoja olisi, armolla ei voisi olla vaikutusta, paitsi jos se tekisi tyhjäksi oikeudenmukaisuuden työn. Nyt oikeudenmukaisuuden työtä ei voida tehdä tyhjäksi; jos niin olisi, Jumala lakkaisi olemasta Jumala.
- 14 Ja näin me näemme, että koko ihmiskunta oli langennut ja oli oikeudenmukaisuuden otteessa, niin, Jumalan oikeudenmukaisuuden, joka määräsi heidät ikuisesti erotetuiksi pois hänen luotaan.
- 15 Ja nyt, armonsuunnitelmaa ei voitaisi toteuttaa, ellei sovitusta suoritettaisi; sen tähden Jumala itse sovitaa maailman synnit toteuttaakseen armonsuunnitelman, tyydyttääkseen oikeudenmukaisuuden vaatimukset, jotta Jumala voisi olla täydellinen, oikeudenmukainen Jumala ja myös armollinen Jumala.
- 16 Nyt, parannus ei voisi tulla ihmisten osaksi, ellei olisi rangaistusta, joka myös olisi iankaikkinen niin kuin sielun elämä olisi, säädetty vastakohtaksi onnensuunnitelmalle, joka myös olisi yhtä iankaikkinen kuin sielun elämä.

Therefore, as the soul could never die, and the fall had brought upon all mankind a spiritual death as well as a temporal, that is, they were cut off from the presence of the Lord, it was expedient that mankind should be reclaimed from this spiritual death.

Therefore, as they had become carnal, sensual, and devilish, by nature, this probationary state became a state for them to prepare; it became a preparatory state.

And now remember, my son, if it were not for the plan of redemption, (laying it aside) as soon as they were dead their souls were miserable, being cut off from the presence of the Lord.

And now, there was no means to reclaim men from this fallen state, which man had brought upon himself because of his own disobedience;

Therefore, according to justice, the plan of redemption could not be brought about, only on conditions of repentance of men in this probationary state, yea, this preparatory state; for except it were for these conditions, mercy could not take effect except it should destroy the work of justice. Now the work of justice could not be destroyed; if so, God would cease to be God.

And thus we see that all mankind were fallen, and they were in the grasp of justice; yea, the justice of God, which consigned them forever to be cut off from his presence.

And now, the plan of mercy could not be brought about except an atonement should be made; therefore God himself atoneth for the sins of the world, to bring about the plan of mercy, to appease the demands of justice, that God might be a perfect, just God, and a merciful God also.

Now, repentance could not come unto men except there were a punishment, which also was eternal as the life of the soul should be, affixed opposite to the plan of happiness, which was as eternal also as the life of the soul.

- 17 Nyt, kuinka ihminen voisi tehdä parannuksen, ellei hän tekisi syntiä? Kuinka hän voisi tehdä syntiä, jos ei olisi lakia? Kuinka voisi olla laki, ellei olisi rangaistusta?
- 18 Nyt, oli säädetty rangaistus ja annettu oikeudenmukainen laki, joka tuotti omantunnonvaivoja ihmiselle.
- 19 Nyt, jos ei olisi annettu lakia – jos ihminen murhaisi, hänen olisi kuoltava – niin pelkäisikö hän kuolevansa, jos hän murhaisi?
- 20 Ja ellei myöskään olisi annettu lakia syntiä vastaan, ihmiset eivät pelkäisi tehdä syntiä.
- 21 Ja ellei mitään lakia olisi annettu, jos ihmiset tekisivät syntiä, mitä oikeudenmukaisuus voisi tehdä, tai myöskään armo, sillä niillä ei olisi mitään oikeutta luotuun?
- 22 Mutta laki on annettu ja rangaistus säädetty ja parannus suotu, minkä parannuksen armo vaatii; muuten oikeudenmukaisuus vaatii luodun ja panee täytäntöön lain, ja laki langettaa rangaistuksen – ellei niin olisi, oikeudenmukaisuuden työt tehtäisiin tyhjiksi ja Jumala lakkaisi olemasta Jumala.
- 23 Mutta Jumala ei lakkaa olemasta Jumala, ja armo vaatii katuvan, ja armo tulee sovituksen tähden; ja sovitus saa aikaan kuolleiden ylösnousemuksen, ja kuolleiden ylösnousemus tuo ihmiset takaisin Jumalan eteen; ja näin heidät palautetaan hänen eteensä tuomittaviksi tekojensa mukaan, lain ja oikeudenmukaisuuden mukaan.
- 24 Sillä katso, oikeudenmukaisuus esittää kaikki vaatimuksensa, ja myös armo vaatii itselleen kaiken, mikä on sen omaa; ja niin ainoastaan todella katuvat pelastuvat.
- 25 Mitä, luuletko, että armo voi ryöstää oikeudenmukaisuudelta? Minä sanon sinulle: Ei, ei rahtuakaan. Jos niin, Jumala lakkaisi olemasta Jumala.
- 26 Ja näin Jumala toteuttaa suuret ja iankaikkiset tarkoituksensa, jotka ovat olleet valmistettuina maailman perustamisesta asti. Ja näin tapahtuu ihmisten pelastus ja lunastus ja myös heidän tuhonsa ja kurjuutensa.

Now, how could a man repent except he should sin? How could he sin if there was no law? How could there be a law save there was a punishment?

Now, there was a punishment affixed, and a just law given, which brought remorse of conscience unto man.

Now, if there was no law given—if a man murdered he should die—would he be afraid he would die if he should murder?

And also, if there was no law given against sin men would not be afraid to sin.

And if there was no law given, if men sinned what could justice do, or mercy either, for they would have no claim upon the creature?

But there is a law given, and a punishment affixed, and a repentance granted; which repentance, mercy claimeth; otherwise, justice claimeth the creature and executeth the law, and the law inflicteth the punishment; if not so, the works of justice would be destroyed, and God would cease to be God.

But God ceaseth not to be God, and mercy claimeth the penitent, and mercy cometh because of the atonement; and the atonement bringeth to pass the resurrection of the dead; and the resurrection of the dead bringeth back men into the presence of God; and thus they are restored into his presence, to be judged according to their works, according to the law and justice.

For behold, justice exerciseth all his demands, and also mercy claimeth all which is her own; and thus, none but the truly penitent are saved.

What, do ye suppose that mercy can rob justice? I say unto you, Nay; not one whit. If so, God would cease to be God.

And thus God bringeth about his great and eternal purposes, which were prepared from the foundation of the world. And thus cometh about the salvation and the redemption of men, and also their destruction and misery.

- 27 Sen tähden, oi poikani, jokainen, joka tahtoo tulla, voi tulla ja nauttia vapaasti elämän vettä; eikä kenenkään, joka ei tahdo tulla, ole pakko tulla; mutta viimeisenä päivänä hänelle palautetaan hänen tekojensa mukaisesti.
- 28 Jos hän on halunnut tehdä paha eikä ole tehnyt parannusta elinaikanaan, katso, hänelle tapahtuu paha sen mukaan kuin Jumala sen palauttaa.
- 29 Ja nyt, poikani, minä toivon, ettet enää antaisi näiden asioiden vaivata itseäsi ja antaisit vain syntiesi vaivata itseäsi sillä vaivalla, joka johdattaa sinut parannukseen.
- 30 Oi poikani, minä toivon, ettet enää kieltäisi Jumalan oikeudenmukaisuutta. Älä yritä puolustella itseäsi vähimmäskään määrin syntiesi tähden kieltämällä Jumalan oikeudenmukaisuuden, vaan anna sinä Jumalan oikeudenmukaisuuden ja hänen armonsa ja pitkämielisyytensä täysin vallita sydämesäsi ja anna sen alentaa itsesi tomuun asti nöyryydessä.
- 31 Ja nyt, oi poikani, Jumala on kutsunut sinut saarnaamaan sanaa tälle kansalle. Ja nyt, poikani, kulje tietäsi, julista sanaa vilpittömästi ja vakaasti, jotta voisit johdattaa sieluja parannukseen, jotta suurella armonsuunnitelmalla olisi heihin oikeus. Ja Jumala suokoon sinulle minun sanani mukaisesti. Aamen.

Therefore, O my son, whosoever will come may come and partake of the waters of life freely; and whosoever will not come the same is not compelled to come; but in the last day it shall be restored unto him according to his deeds.

If he has desired to do evil, and has not repented in his days, behold, evil shall be done unto him, according to the restoration of God.

And now, my son, I desire that ye should let these things trouble you no more, and only let your sins trouble you, with that trouble which shall bring you down unto repentance.

O my son, I desire that ye should deny the justice of God no more. Do not endeavor to excuse yourself in the least point because of your sins, by denying the justice of God; but do you let the justice of God, and his mercy, and his long-suffering have full sway in your heart; and let it bring you down to the dust in humility.

And now, O my son, ye are called of God to preach the word unto this people. And now, my son, go thy way, declare the word with truth and soberness, that thou mayest bring souls unto repentance, that the great plan of mercy may have claim upon them. And may God grant unto you even according to my words. Amen.

Alma 43

- 1 Ja nyt tapahtui, että Alman pojat lähtivät kansan keskuuteen julistamaan sille sanaa. Eikä Alma itsekään voinut jäädä lepäämään, ja hänkin lähti.
- 2 Nyt me emme sano heidän saarnaamisestaan enempää, paitsi että he saarnasivat sanaa ja totuutta profetian ja ilmoituksen hengen mukaisesti; ja he saarnasivat Jumalan pyhän järjestyksen mukaisesti, jolla heidät oli kutsuttu.
- 3 Ja nyt minä palaan kertomukseen nefiläisten ja lamanilaisten välisestä sodista tuomarien hallituskauden kahdeksantentoista vuonna.
- 4 Sillä katso, tapahtui, että soramilaisista tuli lamanilaisia; ja nyt, nefiläisten kansa näki kahdeksantentoista vuoden alussa, että lamanilaiset olivat käymässä heidän kimppuunsa; sen tähden he varustautuivat sotaan, eli he kokosivat sotajoukkonsa yhteen Jersonin maahan.
- 5 Ja tapahtui, että lamanilaisia tuli tuhansittain, ja he tulivat Antionumin maahan, joka on soramilaisen maa; ja mies nimeltä Serahemna oli heidän johtajansa.
- 6 Ja nyt, koska amalekilaiset olivat taipuvaisempia jumalattomuuteen ja murhanhimoisuuteen kuin lamanilaiset itsestään olivat, sen tähden Serahemna nimitti lamanilaisille ylimpiä päälliköitä, ja he kaikki olivat amalekilaisia ja soramilaisia.
- 7 Nyt tämän hän teki voidakseen säilyttää heidän vihansa nefiläisiä kohtaan, jotta hän voisi saattaa heidät valtansa alle toteuttaakseen omat aikeensa.
- 8 Sillä katso, hänen aikeinaan oli yllyttää lamanilaiset vihaan nefiläisiä vastaan; tämän hän teki voidakseen anastaa suuren vallan heihin ja myös voidakseen saada nefiläiset valtaansa saattamalla heidät orjuuteen.
- 9 Ja nyt nefiläisten aikeena oli vahvistaa maitaan ja talojaan ja vaimojaan ja lapsiaan voidakseen varjella heidät vihollistensa käsistä ja myös, jotta he voisivat säilyttää oikeutensa ja vapautensa, niin, ja myös riippumattomuutensa, jotta he voisivat palvella Jumalaa halunsa mukaisesti.

Alma 43

And now it came to pass that the sons of Alma did go forth among the people, to declare the word unto them. And Alma, also, himself, could not rest, and he also went forth.

Now we shall say no more concerning their preaching, except that they preached the word, and the truth, according to the spirit of prophecy and revelation; and they preached after the holy order of God by which they were called.

And now I return to an account of the wars between the Nephites and the Lamanites, in the eighteenth year of the reign of the judges.

For behold, it came to pass that the Zoramites became Lamanites; therefore, in the commencement of the eighteenth year the people of the Nephites saw that the Lamanites were coming upon them; therefore they made preparations for war; yea, they gathered together their armies in the land of Jershon.

And it came to pass that the Lamanites came with their thousands; and they came into the land of Antionum, which is the land of the Zoramites; and a man by the name of Zerahemnah was their leader.

And now, as the Amalekites were of a more wicked and murderous disposition than the Lamanites were, in and of themselves, therefore, Zerahemnah appointed chief captains over the Lamanites, and they were all Amalekites and Zoramites.

Now this he did that he might preserve their hatred towards the Nephites, that he might bring them into subjection to the accomplishment of his designs.

For behold, his designs were to stir up the Lamanites to anger against the Nephites; this he did that he might usurp great power over them, and also that he might gain power over the Nephites by bringing them into bondage.

And now the design of the Nephites was to support their lands, and their houses, and their wives, and their children, that they might preserve them from the hands of their enemies; and also that they might preserve their rights and their privileges, yea, and also their liberty, that they might worship God according to their desires.

- 10 Sillä he tiesivät, että jos he joutuisivat lamanilais-
ten käsiin, niin jokaisen, joka palvelisi hengessä ja
totuudessa Jumalaa, todellista ja elävää Jumalaa, la-
manilaiset hävittäisivät.
- 11 Niin, ja he tiesivät myös lamanilaisten äärimmäi-
sen vihan heidän veljiään kohtaan, jotka olivat Anti-
Nefi-Lehin kansaa, jota kutsuttiin Ammonin
kansaksi – eivätkä he tahtoneet tarttua aseisiin, niin,
he olivat tehneet liiton eivätkä tahtoneet rikkoa sitä –
sen tähden, jos he joutuisivat lamanilaisten käsiin,
heidät hävitettäisiin.
- 12 Eivätkä nefiläiset halunneet sallia, että heidät hä-
vitettäisiin; sen tähden he antoivat heille maita hei-
dän perinnökseen.
- 13 Ja Ammonin kansa antoi nefiläisille suuren osan
omaisuudestaan heidän sotajoukkojensa tukemisek-
si; ja näin nefiläisten oli pakko yksin pitää puolensa
lamanilaisia vastaan, jotka olivat sekoitus Lamanian
ja Lemuelin poikia ja kaikkia niitä, jotka
olivat luopuneet nefiläisistä: amalekilaisia ja sorami-
laisia ja Nooan pappien jälkeläisiä.
- 14 Nyt noita jälkeläisiä oli lähes yhtä lukuisasti kuin
nefiläisiä; ja näin nefiläisten oli pakko taistella vel-
jiänsä vastaan jopa verta vuodattaen.
- 15 Ja tapahtui, että koska lamanilaisten sotajoukot
olivat kokoontuneet yhteen Antionumin maahan,
katso, nefiläisten sotajoukot olivat valmiina kohtaa-
maan ne Jersonin maassa.
- 16 Nyt, nefiläisten johtaja eli mies, joka oli nimitetty
nefiläisten ylimmäksi päälliköksi – nyt ylin päällikkö
otti komentoonsa kaikki nefiläisten sotajoukot – ja
hänen nimensä oli Moroni;
- 17 ja Moroni otti heidän sotiansa komennon ja joh-
don kokonaan käsiinsä. Ja hän oli vain kahdenkym-
menenviiden vuoden ikäinen, kun hänet nimitettiin
nefiläisten sotajoukkojen ylimmäksi päälliköksi.
- 18 Ja tapahtui, että hän kohtasi lamanilaiset Jersonin
rajoilla, ja hänen väkensä oli aseistettu miekoin ja
sapelein ja kaikenlaisin sota-asein.

For they knew that if they should fall into the
hands of the Lamanites, that whosoever should wor-
ship God in spirit and in truth, the true and the living
God, the Lamanites would destroy.

Yea, and they also knew the extreme hatred of the
Lamanites towards their brethren, who were the
people of Anti-Nephi-Lehi, who were called the peo-
ple of Ammon—and they would not take up arms,
yea, they had entered into a covenant and they would
not break it—therefore, if they should fall into the
hands of the Lamanites they would be destroyed.

And the Nephites would not suffer that they
should be destroyed; therefore they gave them lands
for their inheritance.

And the people of Ammon did give unto the
Nephites a large portion of their substance to sup-
port their armies; and thus the Nephites were com-
pelled, alone, to withstand against the Lamanites,
who were a compound of Laman and Lemuel, and
the sons of Ishmael, and all those who had dissented
from the Nephites, who were Amalekites and
Zoramites, and the descendants of the priests of
Noah.

Now those descendants were as numerous, nearly,
as were the Nephites; and thus the Nephites were
obliged to contend with their brethren, even unto
bloodshed.

And it came to pass as the armies of the Lamanites
had gathered together in the land of Antionum, be-
hold, the armies of the Nephites were prepared to
meet them in the land of Jershon.

Now, the leader of the Nephites, or the man who
had been appointed to be the chief captain over the
Nephites—now the chief captain took the command
of all the armies of the Nephites—and his name was
Moroni;

And Moroni took all the command, and the gov-
ernment of their wars. And he was only twenty and
five years old when he was appointed chief captain
over the armies of the Nephites.

And it came to pass that he met the Lamanites in
the borders of Jershon, and his people were armed
with swords, and with cimeters, and all manner of
weapons of war.

19 Ja kun lamanilaisten sotajoukot näkivät, että Nefin kansa, tai että Moroni oli varustanut väkensä rintahaarniskoin ja käsivarsisuojauskin, niin, sekä kilvin, joilla suojata päätään, ja he olivat myös pukeutuneet paksuihin vaatteisiin –

20 nyt Serahemnan sotajoukko ei ollut varustautunut millään sellaisella; sillä oli vain miekkansa ja sapeleinsä, jousensa ja nuolensa, kivensä ja linkonsa, ja he olivat alasti, lukuun ottamatta nahkaa, joka oli vyötetty heidän kupeilleen; niin, kaikki olivat alasti, paitsi soramilaiset ja amalekilaiset;

21 mutta he eivät olleet varustautuneet rintahaarniskoin eivätkä kilvin – sen tähden he pelkäsivät tavattomasti nefiläisten sotajoukkoja heidän varusteidensa tähden, vaikka heidän lukumääränsä oli niin paljon suurempi kuin nefiläisten.

22 Katso, nyt tapahtui, etteivät he rohjenneet hyökätä nefiläisten kimppuun Jersonin rajoilla; sen tähden he lähtivät Antionumin maasta erämaahan ja kiersivät erämaassa kaukaa Sidonvirran latvan kautta päästäkseen Mantin maahan ja ottaakseen haltuunsa maan, sillä he arvelivat, etteivät Moronin sotajoukot tienneet, minne he olivat menneet.

23 Mutta tapahtui, että niin pian kuin he olivat lähteneet erämaahan, Moroni lähetti vakoojia erämaahan tarkkailemaan heidän leiriään; ja tietäen Alman profetioista Moroni lähetti myös eräät miehet hänen luoksensa pyytäen häntä kysymään Herralta, minne nefiläisten sotajoukkojen pitäisi mennä puolustautuakseen lamanilaisia vastaan.

24 Ja tapahtui, että Herran sana tuli Almalle, ja Alma ilmoitti Moronin sanansaattajille, että lamanilaisten sotajoukot marssivat kiertoteitse erämaassa tullakseen Mantin maahan, jotta ne voisivat aloittaa hyökkäyksen kansan heikompaan osaan vastaan. Ja nuo sanansaattajat menivät viemään sanoman Moronille.

And when the armies of the Lamanites saw that the people of Nephi, or that Moroni, had prepared his people with breastplates and with arm-shields, yea, and also shields to defend their heads, and also they were dressed with thick clothing—

Now the army of Zerahemnah was not prepared with any such thing; they had only their swords and their cimeters, their bows and their arrows, their stones and their slings; and they were naked, save it were a skin which was girded about their loins; yea, all were naked, save it were the Zoramites and the Amalekites;

But they were not armed with breastplates, nor shields—therefore, they were exceedingly afraid of the armies of the Nephites because of their armor, notwithstanding their number being so much greater than the Nephites.

Behold, now it came to pass that they durst not come against the Nephites in the borders of Jershon; therefore they departed out of the land of Antionum into the wilderness, and took their journey round about in the wilderness, away by the head of the river Sidon, that they might come into the land of Manti and take possession of the land; for they did not suppose that the armies of Moroni would know whither they had gone.

But it came to pass, as soon as they had departed into the wilderness Moroni sent spies into the wilderness to watch their camp; and Moroni, also, knowing of the prophecies of Alma, sent certain men unto him, desiring him that he should inquire of the Lord whither the armies of the Nephites should go to defend themselves against the Lamanites.

And it came to pass that the word of the Lord came unto Alma, and Alma informed the messengers of Moroni, that the armies of the Lamanites were marching round about in the wilderness, that they might come over into the land of Manti, that they might commence an attack upon the weaker part of the people. And those messengers went and delivered the message unto Moroni.

25 Nyt Moroni jätti osan sotajoukostaan Jeršonin maahan, ettei vain mitenkään osa lamanilaisista tulisi siihen maahan ja ottaisi haltuunsa kaupunkia, otti jäljellä olevan osan sotajoukostaan ja marssi Mantin maahan.

26 Ja hän käski kaikkien ihmisten sillä suunnalla maata kokoontua yhteen taistelemaan lamanilaisia vastaan, puolustamaan maitaan ja maataan, oikeuksiaan ja vapauksiaan; sen tähden he olivat valmistautuneet lamanilaisten tulohetken varalta.

27 Ja tapahtui, että Moroni käski sotajoukkonsa kätkeytyä laaksoon, joka oli lähellä Sidonvirran rantaa, joka oli Sidonvirran länsipuolella erämaassa.

28 Ja Moroni asetti vakoojia ympäriinsä, jotta hän tietäisi, milloin lamanilaisten sotajoukko tulisi.

29 Ja nyt, kun Moroni tiesi lamanilaisten aikomuksen, että heidän aikomuksenaan oli hävittää veljensä tai alistaa heidät ja saattaa heidät orjuuteen voidakseen perustaa itselleen valtakunnan koko maahan,

30 ja koska hän myös tiesi, että nefiläisten ainoana haluna oli säilyttää maansa ja vapautensa ja kirkkonsa, sen tähden hän ei pitänyt syntinä sitä, että hän puolustaisi heitä sotajuonen avulla; sen tähden hän otti vakoojiensa avulla selville, mitä reittiä lamanilaiset kulkisivat.

31 Sen tähden hän jakoi sotajoukkonsa ja toi osan toiselle puolelle laaksoon ja kätki heidät Riplan kukkulan itä- ja eteläpuolelle,

32 ja loppuosan hän kätki läntiseen laaksoon, Sidonvirran länsipuolelle ja siten alas Mantin maan rajoille asti.

33 Ja sijoitettuaan näin sotajoukkonsa halunsa mukaisesti hän oli valmis kohtaamaan heidät.

34 Ja tapahtui, että lamanilaiset tulivat kukkulan pohjoispuolelta, missä osa Moronin sotajoukosta oli kätkössä.

Now Moroni, leaving a part of his army in the land of Jeršon, lest by any means a part of the Lamanites should come into that land and take possession of the city, took the remaining part of his army and marched over into the land of Manti.

And he caused that all the people in that quarter of the land should gather themselves together to battle against the Lamanites, to defend their lands and their country, their rights and their liberties; therefore they were prepared against the time of the coming of the Lamanites.

And it came to pass that Moroni caused that his army should be secreted in the valley which was near the bank of the river Sidon, which was on the west of the river Sidon in the wilderness.

And Moroni placed spies round about, that he might know when the camp of the Lamanites should come.

And now, as Moroni knew the intention of the Lamanites, that it was their intention to destroy their brethren, or to subject them and bring them into bondage that they might establish a kingdom unto themselves over all the land;

And he also knowing that it was the only desire of the Nephites to preserve their lands, and their liberty, and their church, therefore he thought it no sin that he should defend them by stratagem; therefore, he found by his spies which course the Lamanites were to take.

Therefore, he divided his army and brought a part over into the valley, and concealed them on the east, and on the south of the hill Riplah;

And the remainder he concealed in the west valley, on the west of the river Sidon, and so down into the borders of the land Manti.

And thus having placed his army according to his desire, he was prepared to meet them.

And it came to pass that the Lamanites came up on the north of the hill, where a part of the army of Moroni was concealed.

- 35 Ja kun lamanilaiset olivat ohittaneet Riplan kukkulan ja tulivat laaksoon ja alkoivat ylittää Sidonvirtaa, sotajoukko, joka oli kätkeytynyt kukkulan eteläpuolelle ja jota johti mies nimeltä Lehi – ja hän johti sotajoukkonsa esiin ja saartoi lamanilaiset itäpuolelta heidän selustastaan.
- 36 Ja tapahtui, että nähdessään nefiläisten käyvän kimppuunsa selustastaan lamanilaiset kääntyivät ympäri ja alkoivat taistella Lehin sotajoukkoa vastaan.
- 37 Ja kuoleman työ alkoi molemmin puolin, mutta se oli hirvittävämpi lamanilaisten puolella, sillä heidän alastomuutensa oli alttiina nefiläisten ankarille iskuille heidän miekoillaan ja sapeleillaan, jotka tuottivat kuolemaa melkein joka lyönnillä.
- 38 Kun taas toisaalta nefiläisten keskuudessa kaatui mies silloin tällöin heidän miekastaan ja verenhukasta, sillä he olivat elintärkeitä ruumiinosiltaan suojatut, eli elintärkeät ruumiinosat oli suojattu lamanilaisten iskuilta heidän rintahaarniskoillaan ja käsivarsisuojauksillaan ja pääkilvillään; ja näin nefiläiset jatkoivat kuoleman työtä lamanilaisten keskuudessa.
- 39 Ja tapahtui, että lamanilaiset pelästyivät suurta tuhoa keskuudessaan, niin että he alkoivat paeta Sidonvirralle päin.
- 40 Ja Lehi ja hänen miehensä ajoivat heitä takaa; ja Lehi ajoi heidät Sidonin vesiin, ja he kulkivat Sidonin vesien poikki. Ja Lehi piti sotajoukkonsa Sidonvirran partaalla, niin etteivät ne menneet yli.
- 41 Ja tapahtui, että Moroni ja hänen sotajoukkonsa kohtasivat lamanilaiset laaksossa Sidonvirran toisella puolella ja alkoivat hyökätä heidän kimppuunsa ja surmata heitä.
- 42 Ja lamanilaiset pakenivat taas heidän edellään Mantin maata kohti, ja Moronin sotajoukot kohtasivat heidät taas.
- 43 Nyt tässä tapauksessa lamanilaiset taistelivat ankaraasti; niin, koskaan ei lamanilaisten tiedetty taistelleen niin tavattoman voimakkaasti ja rohkeasti, ei, ei edes alusta asti.

And as the Lamanites had passed the hill Riplah, and came into the valley, and began to cross the river Sidon, the army which was concealed on the south of the hill, which was led by a man whose name was Lehi, and he led his army forth and encircled the Lamanites about on the east in their rear.

And it came to pass that the Lamanites, when they saw the Nephites coming upon them in their rear, turned them about and began to contend with the army of Lehi.

And the work of death commenced on both sides, but it was more dreadful on the part of the Lamanites, for their nakedness was exposed to the heavy blows of the Nephites with their swords and their cimeters, which brought death almost at every stroke.

While on the other hand, there was now and then a man fell among the Nephites, by their swords and the loss of blood, they being shielded from the more vital parts of the body, or the more vital parts of the body being shielded from the strokes of the Lamanites, by their breastplates, and their armshields, and their head-plates; and thus the Nephites did carry on the work of death among the Lamanites.

And it came to pass that the Lamanites became frightened, because of the great destruction among them, even until they began to flee towards the river Sidon.

And they were pursued by Lehi and his men; and they were driven by Lehi into the waters of Sidon, and they crossed the waters of Sidon. And Lehi retained his armies upon the bank of the river Sidon that they should not cross.

And it came to pass that Moroni and his army met the Lamanites in the valley, on the other side of the river Sidon, and began to fall upon them and to slay them.

And the Lamanites did flee again before them, towards the land of Manti; and they were met again by the armies of Moroni.

Now in this case the Lamanites did fight exceedingly; yea, never had the Lamanites been known to fight with such exceedingly great strength and courage, no, not even from the beginning.

44 Ja heitä innoittivat soramilaiset ja amalekilaiset, jotka olivat heidän ylimpiä päälliköitään ja johtajiaan, ja Serahemna, joka oli heidän ylin päällikkönsä eli heidän ylin johtajansa ja komentajansa; niin, he taistelivat kuin lohikäärmeet, ja monet nefiläisistä saivat surmansa heidän käsistään, niin, sillä he löivät monelta heiltä pääkilven kahtia ja he lävistivät monelta heiltä rintahaarniskan ja löivät monelta heiltä käsivarren irti, ja näin lamanilaiset löivät hehkuvasa vihassaan.

45 Kuitenkin nefiläisiä innoitti parempi asia, sillä he eivät taistelleet kuninkuuden eivätkä vallan puolesta, vaan he taistelivat kotiensa ja vapauksiensa, vaimojensa ja lastensa ja kaikkensa puolesta, niin, jumalanpalvelusmenojensa ja kirkkonsa puolesta.

46 Ja he tekivät sen, minkä he tunsivat velvollisuudekseen, jonka he olivat velkaa Jumalalleen, sillä Herra oli sanonut heille ja myös heidän isilleen näin: Mikäli te ette syyllisty ensimmäiseen hyökkäykseen ettekä toiseen, teidän ei pidä sallia itseänne surmatavan vihollistenne käten kautta.

47 Ja vielä, Herra on sanonut näin: Teidän tulee puolustaa perheitänne jopa verenvuodatukseen asti. Tästä syystä siis nefiläiset taistelivat lamanilaisia vastaan, puolustaakseen itseään ja perheitään ja maataan, maataan ja oikeuksiaan ja uskontoaan.

48 Ja tapahtui, että kun Moronin miehet näkivät lamanilaisten kiihkon ja vihan, he aikoivat vetäytyä ja paeta heitä. Ja huomattessaan heidän tarkoituksensa Moroni lähetti innoittamaan heidän sydäntään näillä ajatuksilla – eli ajatuksilla heidän maistaan, vapautestaan, niin, orjuuttamattomuudestaan.

49 Ja tapahtui, että he kääntyivät lamanilaisia päin, ja he huusivat yhteen ääneen Herran Jumalansa puoleen vapautensa ja orjuuttamattomuutensa puolesta.

50 Ja he alkoivat pitää voimallisesti puolensa lamanilaisia vastaan; ja samalla hetkellä kun he huusivat Herran puoleen vapautensa puolesta, lamanilaiset alkoivat paeta heidän edellään, ja he pakenivat aina Sidonin vesille asti.

And they were inspired by the Zoramites and the Amalekites, who were their chief captains and leaders, and by Zerahemnah, who was their chief captain, or their chief leader and commander; yea, they did fight like dragons, and many of the Nephites were slain by their hands, yea, for they did smite in two many of their head-plates, and they did pierce many of their breastplates, and they did smite off many of their arms; and thus the Lamanites did smite in their fierce anger.

Nevertheless, the Nephites were inspired by a better cause, for they were not fighting for monarchy nor power but they were fighting for their homes and their liberties, their wives and their children, and their all, yea, for their rites of worship and their church.

And they were doing that which they felt was the duty which they owed to their God; for the Lord had said unto them, and also unto their fathers, that: Inasmuch as ye are not guilty of the first offense, neither the second, ye shall not suffer yourselves to be slain by the hands of your enemies.

And again, the Lord has said that: Ye shall defend your families even unto bloodshed. Therefore for this cause were the Nephites contending with the Lamanites, to defend themselves, and their families, and their lands, their country, and their rights, and their religion.

And it came to pass that when the men of Moroni saw the fierceness and the anger of the Lamanites, they were about to shrink and flee from them. And Moroni, perceiving their intent, sent forth and inspired their hearts with these thoughts—yea, the thoughts of their lands, their liberty, yea, their freedom from bondage.

And it came to pass that they turned upon the Lamanites, and they cried with one voice unto the Lord their God, for their liberty and their freedom from bondage.

And they began to stand against the Lamanites with power; and in that selfsame hour that they cried unto the Lord for their freedom, the Lamanites began to flee before them; and they fled even to the waters of Sidon.

51 Nyt, lamanilaisia oli lukuisammin, niin, enemmän kuin kaksi kertaa nefiläisten määrä; kuitenkin heidät ajettiin niin, että he kokoontuivat yhteen yhdeksi joukoksi laaksoon Sidonvirran partaalle.

52 Moronin sotajoukot siis saartoivat heitä ympäriinsä, niin, nimittäin virran molemmin puolin, sillä katso, idässä olivat Lehin miehet.

53 Sen tähden, kun Serahemna näki Lehin miehet Sidonvirran itäpuolella ja Moronin sotajoukot Sidonvirran länsipuolella, että nefiläiset olivat saartaneet heidät, he kauhistuivat.

54 Nyt, kun Moroni näki heidän kauhunsa, hän käski miestensä lopettaa heidän verensä vuodattamisen.

Now, the Lamanites were more numerous, yea, by more than double the number of the Nephites; nevertheless, they were driven insomuch that they were gathered together in one body in the valley, upon the bank by the river Sidon.

Therefore the armies of Moroni encircled them about, yea, even on both sides of the river, for behold, on the east were the men of Lehi.

Therefore when Zerahemnah saw the men of Lehi on the east of the river Sidon, and the armies of Moroni on the west of the river Sidon, that they were encircled about by the Nephites, they were struck with terror.

Now Moroni, when he saw their terror, commanded his men that they should stop shedding their blood.

Alma 44

- 1 Ja tapahtui, että he lopettivat ja vetäytyivät heistä askeleen. Ja Moroni sanoi Serahemnalles: Katso, Serahemna, me emme halua olla verenvuodattajia. Sinä tiedät, että te olette meidän käsissämme, kuitenkin me emme halua surmata teitä.
- 2 Katso, me emme ole tulleet taistelemaan teitä vastaan vuodattaaksemme teidän vertanne vallan tähden, emmekä me halua saattaa ketään orjuuden ikeeseen. Mutta juuri tästä syystä te olette hyökänneet meidän kimppuumme; niin, ja te olette meille vihoissanne meidän uskontomme tähden.
- 3 Mutta nyt, te näette, että Herra on meidän kanssamme; ja te näette, että hän on antanut teidät meidän käsiimme. Ja nyt minä haluan teidän ymmärtävän, että tämä on tehty meille meidän uskontomme tähden ja meidän uskomme tähden Kristukseen. Ja nyt te näette, että te ette voi hävittää tätä meidän uskoamme.
- 4 Nyt te näette, että tämä on Jumalan tosi usko; niin, te näette, että Jumala vahvistaa ja suojelee ja varjelee meitä niin kauan kuin me olemme uskollisia hänelle ja uskollemme ja uskonnollemme; eikä Herra milloinkaan salli, että meidät hävitetään, paitsi jos me lankeaisimme rikkomukseen ja kieltäisimme uskomme.
- 5 Ja nyt, Serahemna, minä käsken sinua sen kaikkivoivan Jumalan nimessä, joka on vahvistanut meidän käsivartemme, niin että me olemme saaneet teidät valtaamme; uskomme, uskontomme ja jumalanpalvelusmenojemme tähden ja kirkkomme tähden ja sen pyhän velvollisuuden tähden, joka meillä on puolustaa vaimojamme ja lapsiamme; sen vapauden tähden, joka sitoo meidät maihimme ja maahamme; niin, ja myös sen Jumalan pyhän sanan pitämisen tähden, jolle olemme velkaa kaikesta onnestamme, ja kaiken sen tähden, mikä on meille kalleinta –
- 6 niin, eikä tässä ole kaikki; minä käsken sinua koko teidän elämänhalunne tähden luovuttamaan sotaaseenne meille, niin me emme tavoittele teidän vertanne vaan säästämme teidän henkenne, jos menette tiehenne ettekä enää tule sotimaan meitä vastaan.

Alma 44

And it came to pass that they did stop and withdrew a pace from them. And Moroni said unto Zerahemnah: Behold, Zerahemnah, that we do not desire to be men of blood. Ye know that ye are in our hands, yet we do not desire to slay you.

Behold, we have not come out to battle against you that we might shed your blood for power; neither do we desire to bring any one to the yoke of bondage. But this is the very cause for which ye have come against us; yea, and ye are angry with us because of our religion.

But now, ye behold that the Lord is with us; and ye behold that he has delivered you into our hands. And now I would that ye should understand that this is done unto us because of our religion and our faith in Christ. And now ye see that ye cannot destroy this our faith.

Now ye see that this is the true faith of God; yea, ye see that God will support, and keep, and preserve us, so long as we are faithful unto him, and unto our faith, and our religion; and never will the Lord suffer that we shall be destroyed except we should fall into transgression and deny our faith.

And now, Zerahemnah, I command you, in the name of that all-powerful God, who has strengthened our arms that we have gained power over you, by our faith, by our religion, and by our rites of worship, and by our church, and by the sacred support which we owe to our wives and our children, by that liberty which binds us to our lands and our country; yea, and also by the maintenance of the sacred word of God, to which we owe all our happiness; and by all that is most dear unto us—

Yea, and this is not all; I command you by all the desires which ye have for life, that ye deliver up your weapons of war unto us, and we will seek not your blood, but we will spare your lives, if ye will go your way and come not again to war against us.

- 7 Ja nyt, jos te ette tätä tee, katso, te olette meidän käsissämme, ja minä käsken miesteni hyökätä teidän kimppuunne ja iskeä kuoleman haavat teidän ruumiiseen, niin että teistä tehdään loppu; ja silloin me näemme, kenellä on valta tähän kansaan; niin, me näemme, kuka saatetaan orjuuteen.
- 8 Ja nyt tapahtui, että kun Serahemna oli kuullut nämä sanat, hän tuli esiin ja luovutti miekkansa ja sapelinsa ja jousensa Moronin käsiin ja sanoi hänelle: Katso, tässä ovat sota-aseemme; me luovutamme ne teille, mutta me emme suostu vannomaan teille valaa, jonka tiedämme rikkovamme ja myös lastemme rikkovan; mutta ottakaa meidän sota-aseemme ja sallikaa meidän lähteä erämaahan; muuten me pidämme miekkamme ja joko menehdymme tai voitamme.
- 9 Katso, me emme ole teidän uskoanne; me emme usko, että Jumala on antanut meidät teidän käsiinne, vaan me uskomme, että teidän viekkautenne on varjellut teidät meidän miekoiltamme. Katso, teidän rinta-aharniskanne ja kilpenne teitä ovat varjelleet.
- 10 Ja nyt, kun Serahemna oli lakannut puhumasta näitä sanoja, Moroni palautti miekan ja sota-aseet, jotka hän oli saanut, Serahemnalta sanoen: Katso, me päätämme taistelun.
- 11 Nyt minä en voi perua niitä sanoja, jotka olen puhunut; sen tähden, niin totta kuin Herra elää, te ette lähde, ellette lähtiessänne vanno valaa, että ette enää palaa sotimaan meitä vastaan. Nyt, koska te olette meidän käsissämme, me vuodatamme teidän verenne maahan, tai te alistutte ehtoihin, jotka minä olen esittänyt.
- 12 Ja nyt, kun Moroni oli sanonut nämä sanat, Serahemna otti takaisin miekkansa, ja hän oli vihoissaan Moronille ja ryntäsi eteenpäin surmataksaan Moronin, mutta kun hän kohotti miekkansa, katso, yksi Moronin sotilaista löi sen maahan, ja se katkesi kahvasta; ja hän iski myös Serahemnaa, niin että hänen päänahkansa irtosi ja putosi maahan. Ja Serahemna perääntyi heidän edestään sotilaidensa keskelle.

And now, if ye do not this, behold, ye are in our hands, and I will command my men that they shall fall upon you, and inflict the wounds of death in your bodies, that ye may become extinct; and then we will see who shall have power over this people; yea, we will see who shall be brought into bondage.

And now it came to pass that when Zerahemnah had heard these sayings he came forth and delivered up his sword and his cimeter, and his bow into the hands of Moroni, and said unto him: Behold, here are our weapons of war; we will deliver them up unto you, but we will not suffer ourselves to take an oath unto you, which we know that we shall break, and also our children; but take our weapons of war, and suffer that we may depart into the wilderness; otherwise we will retain our swords, and we will perish or conquer.

Behold, we are not of your faith; we do not believe that it is God that has delivered us into your hands; but we believe that it is your cunning that has preserved you from our swords. Behold, it is your breastplates and your shields that have preserved you.

And now when Zerahemnah had made an end of speaking these words, Moroni returned the sword and the weapons of war, which he had received, unto Zerahemnah, saying: Behold, we will end the conflict.

Now I cannot recall the words which I have spoken, therefore as the Lord liveth, ye shall not depart except ye depart with an oath that ye will not return again against us to war. Now as ye are in our hands we will spill your blood upon the ground, or ye shall submit to the conditions which I have proposed.

And now when Moroni had said these words, Zerahemnah retained his sword, and he was angry with Moroni, and he rushed forward that he might slay Moroni; but as he raised his sword, behold, one of Moroni's soldiers smote it even to the earth, and it broke by the hilt; and he also smote Zerahemnah that he took off his scalp and it fell to the earth. And Zerahemnah withdrew from before them into the midst of his soldiers.

- 13 Ja tapahtui, että se sotilas, joka seiso i lähellä ja joka iski Serahemnan päänahan irti, nosti hiuksista päänahan maasta ja pani sen miekkansa kärkeen ja ojensi sen heitä kohti sanoen heille kovalla äänellä:
- 14 Samoin kuin tämä päänahka, joka on teidän päällykkönne päänahka, on pudonnut maahan, samoin tekin kaadutte maahan, ellette luovuta sota-aseitanne ja tee lähtiessänne rauhan liittoa.
- 15 Nyt oli monia, jotka nämä sanat kuullessaan ja nähdessään miekkassa olevan päänahan pelästyivät, ja monet tulivat ja heittivät sota-aseensa maahan Moronin jalkojen juureen ja tekivät rauhan liiton. Ja kaikkien, jotka tekivät rauhan liiton, he sallivat lähteä erämaahan.
- 16 Nyt tapahtui, että Serahemna oli tavattoman vihastunut, ja hän yllytti jäljelle jääneitä sotilaitaan vihaan, taistelemaan voimakkaammin nefiläisiä vastaan.
- 17 Ja nyt Moroni vihastui lamanilaisten itsepäisyyden tähden; sen tähden hän käs i väkensä hyökätä heidän kimppuunsa ja surmata heidät. Ja tapahtui, että he alkoivat surmata heitä; niin, ja lamanilaiset taistelivat miekoillaan ja kaikin voimin.
- 18 Mutta katso, heidän alaston ihonsa ja paljas päänsä oli alttiina nefiläisten terävälle miekoille; niin, katso, heitä lävistettiin ja lyötiin; niin, ja heitä kaatui tavattoman nopeasti nefiläisten miekkojen edessä; ja he alkoivat tulla maahan lakaistuiksi niin kuin Moronin sotilas oli profetoinut.
- 19 Nyt, kun Serahemna näki, että he kaikki olivat joutumaisillaan tuhotuiksi, hän huusi voimakkaasti Moronille luvaten, että jos he säästäisivät heidän jäljelle jääneiden hengen, hän sekä hänen väkensä tekisivät heidän kanssaan liiton, etteivät he koskaan tulisi sotimaan heitä vastaan.
- 20 Ja tapahtui, että Moroni käs i kuoleman työn jälle n lopetettavaksi väen keskuudessa. Ja hän otti sota-aseet lamanilaisilta, ja kun he olivat tehneet hänen kanssaan rauhan liiton, heidän sallittiin lähteä erämaahan.

And it came to pass that the soldier who stood by, who smote off the scalp of Zerahemnah, took up the scalp from off the ground by the hair, and laid it upon the point of his sword, and stretched it forth unto them, saying unto them with a loud voice:

Even as this scalp has fallen to the earth, which is the scalp of your chief, so shall ye fall to the earth except ye will deliver up your weapons of war and depart with a covenant of peace.

Now there were many, when they heard these words and saw the scalp which was upon the sword, that were struck with fear; and many came forth and threw down their weapons of war at the feet of Moroni, and entered into a covenant of peace. And as many as entered into a covenant they suffered to depart into the wilderness.

Now it came to pass that Zerahemnah was exceedingly wroth, and he did stir up the remainder of his soldiers to anger, to contend more powerfully against the Nephites.

And now Moroni was angry, because of the stubbornness of the Lamanites; therefore he commanded his people that they should fall upon them and slay them. And it came to pass that they began to slay them; yea, and the Lamanites did contend with their swords and their might.

But behold, their naked skins and their bare heads were exposed to the sharp swords of the Nephites; yea, behold they were pierced and smitten, yea, and did fall exceedingly fast before the swords of the Nephites; and they began to be swept down, even as the soldier of Moroni had prophesied.

Now Zerahemnah, when he saw that they were all about to be destroyed, cried mightily unto Moroni, promising that he would covenant and also his people with them, if they would spare the remainder of their lives, that they never would come to war again against them.

And it came to pass that Moroni caused that the work of death should cease again among the people. And he took the weapons of war from the Lamanites; and after they had entered into a covenant with him of peace they were suffered to depart into the wilderness.

- 21 Nyt heidän kuolleidensa lukumäärää ei luettu lukumäärän suuruuden tähden; niin, heidän kuolleidensa määrä oli tavattoman suuri sekä nefiläisten että lamanilaisten puolella.
- 22 Ja tapahtui, että he heittivät kuolleensa Sidonin vesiin, ja ne ovat kulkeutuneet pois ja hautautuneet meren syvyyksiin.
- 23 Ja nefiläisten eli Moronin sotajoukot palasivat ja tulivat koteihinsa ja maillensa.
- 24 Ja näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden kahdeksastoista vuosi. Ja näin päättyi Alman aikakirja, joka oli kirjoitettu Nefin levyihin.

Now the number of their dead was not numbered because of the greatness of the number; yea, the number of their dead was exceedingly great, both on the Nephites and on the Lamanites.

And it came to pass that they did cast their dead into the waters of Sidon, and they have gone forth and are buried in the depths of the sea.

And the armies of the Nephites, or of Moroni, returned and came to their houses and their lands.

And thus ended the eighteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi. And thus ended the record of Alma, which was written upon the plates of Nephi.

Kertomus Nefin kansasta ja heidän sodistaan ja erimielisyyksistään Helamanin aikana, Helamanin aikakirjan mukaan, jota hän piti elinaikanaan.

Alma 45

- 1 Katso, nyt tapahtui, että Nefin kansa oli tavattoman riemuissaan, koska Herra oli jälleen pelastanut sen sen vihollisten käsistä; sen tähden se kiitti Herraa Jumalaansa, niin, ja se paastosi paljon ja rukoili paljon, ja se palveli Jumalaa tavattoman suuresti iloiten.
- 2 Ja tapahtui Nefin kansan tuomarien hallituskauden yhdeksäntenätoista vuonna, että Alma tuli poikansa Helamanin luo ja sanoi hänelle: Uskotko sinä ne sanat, jotka minä puhuin sinulle niistä aikakirjoista, joita on pidetty?
- 3 Ja Helaman sanoi hänelle: Kyllä minä uskon.
- 4 Ja Alma sanoi taas: Uskotko sinä Jeesukseen Kristukseen, joka on tuleva?
- 5 Ja hän sanoi: Kyllä, minä uskon joka sanan, jonka sinä olet puhunut.
- 6 Ja Alma sanoi hänelle taas: Pidätkö sinä minun käskyni?
- 7 Ja hän sanoi: Kyllä, minä pidän sinun käskysi koko sydämestäni.
- 8 Silloin Alma sanoi hänelle: Siunattu olet sinä; ja Herra antaa sinun menestyä tässä maassa.
- 9 Mutta katso, minulla on jotakin profetoitavaa sinulle, mutta sitä, mitä minä sinulle profetoin, sinun ei pidä ilmaista; niin, sitä, mitä minä profetoin sinulle, ei pidä ilmaista ennen kuin profetia on toteutunut; kirjoita siis ne sanat, jotka minä sanon.
- 10 Ja nämä ovat ne sanat: Katso, minä näen ilmoituksen hengen mukaisesti, joka minussa on, että tämä sama kansa, nefiläiset, vaipuu epäuskoon neljänsadan vuoden kuluttua ajasta, jolloin Jeesus Kristus ilmaisee itsensä heille.
- 11 Niin, ja silloin he näkevät sotia ja ruttotauteja, niin, nälänhätää ja verenvuodatusta, kunnes Nefin kansasta tulee loppu –

The account of the people of Nephi, and their wars and dissensions, in the days of Helaman, according to the record of Helaman, which he kept in his days.

Alma 45

Behold, now it came to pass that the people of Nephi were exceedingly rejoiced, because the Lord had again delivered them out of the hands of their enemies; therefore they gave thanks unto the Lord their God; yea, and they did fast much and pray much, and they did worship God with exceedingly great joy.

And it came to pass in the nineteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Alma came unto his son Helaman and said unto him: Believest thou the words which I spake unto thee concerning those records which have been kept?

And Helaman said unto him: Yea, I believe.

And Alma said again: Believest thou in Jesus Christ, who shall come?

And he said: Yea, I believe all the words which thou hast spoken.

And Alma said unto him again: Will ye keep my commandments?

And he said: Yea, I will keep thy commandments with all my heart.

Then Alma said unto him: Blessed art thou; and the Lord shall prosper thee in this land.

But behold, I have somewhat to prophesy unto thee; but what I prophesy unto thee ye shall not make known; yea, what I prophesy unto thee shall not be made known, even until the prophecy is fulfilled; therefore write the words which I shall say.

And these are the words: Behold, I perceive that this very people, the Nephites, according to the spirit of revelation which is in me, in four hundred years from the time that Jesus Christ shall manifest himself unto them, shall dwindle in unbelief.

Yea, and then shall they see wars and pestilences, yea, famines and bloodshed, even until the people of Nephi shall become extinct—

- 12 niin, ja tämä siksi, että se vaipuu epäuskoon ja lankeaa pimeyden tekoihin ja irstauteen ja kaikenlaisiin pahoihin tekoihin; niin, minä sanon sinulle, että koska se tekee syntiä niin suurta valoa ja tietoa vastaan, niin, minä sanon sinulle, että siitä päivästä lukien ei edes neljäs sukupolvi kokonaan katoa, ennen kuin tämä suuri pahuus tulee.
- 13 Ja kun se suuri päivä tulee, katso, hyvin pian tulee aika, jolloin niitä, jotka nyt, tai niiden jälkeläisiä, jotka nyt luetaan Nefin kansaan, ei enää lueta Nefin kansaan.
- 14 Mutta jokainen, joka jää jäljelle eikä tuhoutu tuona suurena ja pelottavana päivänä, luetaan lamanilaisiin ja hänestä tulee heidän kaltaisensa, kaikista, paitsi muutamasta, joita kutsutaan Herran opetuslapsiksi; ja heitä lamanilaiset ajavat takaa, kunnes heistä tulee loppu. Ja nyt, pahuuden tähden tämä profetia toteutuu.
- 15 Ja nyt tapahtui, että kun Alma oli sanonut nämä asiat Helamanille, hän siunasi hänet ja myös muut poikansa; ja hän siunasi myös maan vanhurskaiden tähden.
- 16 Ja hän sanoi: Näin sanoo Herra Jumala – Kirottu olkoon maa, niin, tämä maa, tuhoksi jokaiselle kansakunnalle, suvulle, kielelle ja kansalle, joka tekee sitä, mikä on jumalatonta, kun ne ovat täysin kypsiä; ja niin kuin olen sanonut, niin on oleva, sillä tämä on Jumalan kirous ja siunaus maalle, sillä Herra ei voi suvaita syntiä vähäisimmäskään määrin.
- 17 Ja nyt, kun Alma oli sanonut nämä sanat, hän siunasi kirkon, eli kaikki ne, jotka pysyisivät lujina uskossa siitä ajasta lähtien.
- 18 Ja kun Alma oli tehnyt tämän, hän lähti Sarahemlan maasta ikään kuin mennäkseen Melekin maahan. Ja tapahtui, ettei hänestä kuultu enää koskaan; hänen kuolemastaan tai hautamisestaan me emme tiedä.

Yea, and this because they shall dwindle in unbelief and fall into the works of darkness, and lasciviousness, and all manner of iniquities; yea, I say unto you, that because they shall sin against so great light and knowledge, yea, I say unto you, that from that day, even the fourth generation shall not all pass away before this great iniquity shall come.

And when that great day cometh, behold, the time very soon cometh that those who are now, or the seed of those who are now numbered among the people of Nephi, shall no more be numbered among the people of Nephi.

But whosoever remaineth, and is not destroyed in that great and dreadful day, shall be numbered among the Lamanites, and shall become like unto them, all, save it be a few who shall be called the disciples of the Lord; and them shall the Lamanites pursue even until they shall become extinct. And now, because of iniquity, this prophecy shall be fulfilled.

And now it came to pass that after Alma had said these things to Helaman, he blessed him, and also his other sons; and he also blessed the earth for the righteous' sake.

And he said: Thus saith the Lord God—Cursed shall be the land, yea, this land, unto every nation, kindred, tongue, and people, unto destruction, which do wickedly, when they are fully ripe; and as I have said so shall it be; for this is the cursing and the blessing of God upon the land, for the Lord cannot look upon sin with the least degree of allowance.

And now, when Alma had said these words he blessed the church, yea, all those who should stand fast in the faith from that time henceforth.

And when Alma had done this he departed out of the land of Zarahemla, as if to go into the land of Melek. And it came to pass that he was never heard of more; as to his death or burial we know not of.

- 19 Katso, tämän me tiedämme, että hän oli vanhurskas mies; ja kirkossa levisi sana, että Henki otti hänet ylös tai Herran käsi hautasi hänet niin kuin Mooseksen. Mutta katso, kirjoitukset sanovat, että Herra otti Mooseksen luoksensa, ja me arvelemme, että hän on ottanut myös Alman hengessä luoksensa; tästä syystä me emme siis tiedä mitään hänen kuolemastaan ja hautaamisestaan.
- 20 Ja nyt tapahtui Nefin kansan tuomarien hallituskauden yhdeksännentoista vuoden alussa, että Helaman lähti kansan keskuuteen julistamaan sille sanaa.
- 21 Sillä katso, heidän lamanilaisten kanssa käymiensä sotien tähden ja niiden monien pienten erimielisyyksien ja levottomuuksien tähden, joita oli ollut kansan keskuudessa, kävi välttämättömäksi, että Jumalan sanaa julistettaisiin heidän keskuudessaan, niin, ja että järjestys saataisiin aikaan kautta kirkon.
- 22 Sen tähden Helaman ja hänen veljensä lähtivät järjestämään jälleen kirkkoa koko maassa, eli jokaisessa kaupungissa kautta koko sen maan, jota Nefin kansa piti hallussaan. Ja tapahtui, että he nimittivät pappeja ja opettajia kautta koko maan kaikkiin seurakuntiin.
- 23 Ja nyt tapahtui, että kun Helaman ja hänen veljensä olivat nimittäneet pappeja ja opettajia kaikkiin seurakuntiin, että heidän keskuudessaan syntyi erimielisyyttä, eivätkä he tahtoneet ottaa varteen Helamanin ja hänen veljiensä sanoja,
- 24 vaan he kävivät kopeiksi, koska he ylpistyivät sydämässään tavattoman suurten rikkauksiensa tähden; sen tähden he kävivät rikkaiksi omissa silmissään eivätkä tahtoneet ottaa varteen heidän sanojaan, että vaeltaisivat oikeamielisesti Jumalan edessä.

Behold, this we know, that he was a righteous man; and the saying went abroad in the church that he was taken up by the Spirit, or buried by the hand of the Lord, even as Moses. But behold, the scriptures saith the Lord took Moses unto himself; and we suppose that he has also received Alma in the spirit, unto himself; therefore, for this cause we know nothing concerning his death and burial.

And now it came to pass in the commencement of the nineteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Helaman went forth among the people to declare the word unto them.

For behold, because of their wars with the Lamanites and the many little dissensions and disturbances which had been among the people, it became expedient that the word of God should be declared among them, yea, and that a regulation should be made throughout the church.

Therefore, Helaman and his brethren went forth to establish the church again in all the land, yea, in every city throughout all the land which was possessed by the people of Nephi. And it came to pass that they did appoint priests and teachers throughout all the land, over all the churches.

And now it came to pass that after Helaman and his brethren had appointed priests and teachers over the churches that there arose a dissension among them, and they would not give heed to the words of Helaman and his brethren;

But they grew proud, being lifted up in their hearts, because of their exceedingly great riches; therefore they grew rich in their own eyes, and would not give heed to their words, to walk uprightly before God.

Alma 46

- 1 Ja tapahtui, että kaikki, jotka eivät tahtoneet kuulla Helamanin ja hänen veljiensä sanoja, kokoontuivat yhteen veljiään vastaan.
- 2 Ja nyt, katso, he olivat niin tavattoman vihastuneita, että päättivät surmata heidät.
- 3 Nyt niiden johtaja, jotka olivat vihastuneita veljiinsä, oli iso ja vahva mies, ja hänen nimensä oli Amalikkia.
- 4 Ja Amalikkia halusi tulla kuninkaaksi, ja ne ihmiset, jotka olivat vihastuneita, halusivat myös, että hänestä tulisi heidän kuninkaansa; ja he olivat suurimmaksi osaksi maan alempia tuomareita, ja he tavoittelivat valtaa.
- 5 Ja Amalikkian mielistely, että jos he tukisivat häntä ja asettaisivat hänet kuninkaakseen, niin hän teki si heistä kansan hallitsijoita, oli vaikuttanut heihin.
- 6 Näin Amalikkia eksytti heidät luopumukseen Helamanin ja hänen veljiensä saarnaamisesta huolimatta, niin, siitä huolimatta, että he pitivät tavattoman hyvin huolta kirkosta, sillä he olivat kirkon yli-pappeja.
- 7 Ja kirkossa oli monia, jotka uskoivat Amalikkian mielisteleviin sanoihin, sen tähden he luopuivat kirkostakin; ja näin Nefin kansan asiat olivat tavattoman arveluttavalla ja vaarallisella tolalla huolimatta heidän suuresta voitostaan, jonka he olivat saaneet lamanilaisista, ja heidän suuresta riemustaan, joka heillä oli ollut, koska Herran käsi oli vapauttanut heidät.
- 8 Näin me näemme, kuinka nopeasti ihmislapset unohtavat Herran Jumalansa, niin, kuinka nopeita he ovat tekemään pahaa ja olemaan Paholaisen eksytettävissä.
- 9 Niin, ja me näemme myös, kuinka suurta jumalatomuutta yksi perin jumalaton mies voi saada aikaan ihmislasten keskuudessa.

Alma 46

- And it came to pass that as many as would not hear-ken to the words of Helaman and his brethren were gathered together against their brethren.
- And now behold, they were exceedingly wroth, in-somuch that they were determined to slay them.
- Now the leader of those who were wroth against their brethren was a large and a strong man; and his name was Amalickiah.
- And Amalickiah was desirous to be a king; and those people who were wroth were also desirous that he should be their king; and they were the greater part of them the lower judges of the land, and they were seeking for power.
- And they had been led by the flatteries of Amalickiah, that if they would support him and es-tablish him to be their king that he would make them rulers over the people.
- Thus they were led away by Amalickiah to dissen-sions, notwithstanding the preaching of Helaman and his brethren, yea, notwithstanding their exceed-ingly great care over the church, for they were high priests over the church.
- And there were many in the church who believed in the flattering words of Amalickiah, therefore they dissented even from the church; and thus were the affairs of the people of Nephi exceedingly precarious and dangerous, notwithstanding their great victory which they had had over the Lamanites, and their great rejoicings which they had had because of their deliverance by the hand of the Lord.
- Thus we see how quick the children of men do for-get the Lord their God, yea, how quick to do iniquity, and to be led away by the evil one.
- Yea, and we also see the great wickedness one very wicked man can cause to take place among the chil-dren of men.

- 10 Niin, me näemme, että koska Amalikkia oli viekkaiden juonien mies ja monien mielistelevien sanojen mies, niin hän eksytti monien ihmisten sydämen tekemään jumalattomuutta, niin, ja yrittämään hävittää Jumalan kirkkoa ja hävittämään vapauden perustusta, jonka Jumala oli heille suonut eli jonka siunauksen Jumala oli lähettänyt maan päälle vanhurskaiden tähden.
- 11 Ja nyt tapahtui, että kun Moroni, joka oli nefiläisten sotajoukkojen ylin komentaja, oli kuullut näistä luopumisista, hän vihastui Amalikkialle.
- 12 Ja tapahtui, että hän repäisi vaatteensa, ja hän otti siitä kappaleen ja kirjoitti siihen: Meidän Jumalamme, uskontomme ja vapautemme ja rauhamme, vaimojemme ja lastemme muistoksi – ja hän kiinnitti sen salon päähän.
- 13 Ja hän kiinnitti pääkilpensä ja rintahaarniskansa ja kilpensä ja vyötti varusteensa kupeilleen, ja hän otti salon, jonka päässä oli hänen repäisty vaatteensa (ja hän kutsui sitä vapauden tunnukseksi), ja hän kumartui maahan ja rukoili voimallisesti Jumalaansa, että vapauden siunaukset olisivat hänen veljiensä päällä, niin kauan kuin olisi jäljellä joukko kristittyjä pitämässä maata hallussaan –
- 14 sillä näin ne, jotka eivät kuuluneet kirkkoon, kutsuivat kaikkia Kristukseen totisesti uskovia, jotka kuuluivat Jumalan kirkkoon.
- 15 Ja ne, jotka kuuluivat kirkkoon, olivat uskollisia; niin, kaikki ne, jotka olivat Kristukseen totisesti uskovia, ottivat ilomielin päällensä Kristuksen nimen eli kristittyjen nimen, niin kuin heitä kutsuttiin heidän uskonsa tähden Kristukseen, joka oli tuleva.
- 16 Ja sen tähden Moroni tällä hetkellä rukoili, että kristittyjen asialle ja maan vapaudelle kävisi suotuisasti.
- 17 Ja tapahtui, että kun hän oli vuodattanut sielunsa Jumalalle, hän nimitti kaiken Hävityksenmaan eteläpuolella olevan maan, niin, ja sanalla sanoen kaiken maan sekä pohjoisessa että etelässä valituksi maaksi ja vapauden maaksi.

Yea, we see that Amalickiah, because he was a man of cunning device and a man of many flattering words, that he led away the hearts of many people to do wickedly; yea, and to seek to destroy the church of God, and to destroy the foundation of liberty which God had granted unto them, or which blessing God had sent upon the face of the land for the righteous' sake.

And now it came to pass that when Moroni, who was the chief commander of the armies of the Nephites, had heard of these dissensions, he was angry with Amalickiah.

And it came to pass that he rent his coat; and he took a piece thereof, and wrote upon it—In memory of our God, our religion, and freedom, and our peace, our wives, and our children—and he fastened it upon the end of a pole.

And he fastened on his head-plate, and his breast-plate, and his shields, and girded on his armor about his loins; and he took the pole, which had on the end thereof his rent coat, (and he called it the title of liberty) and he bowed himself to the earth, and he prayed mightily unto his God for the blessings of liberty to rest upon his brethren, so long as there should a band of Christians remain to possess the land—

For thus were all the true believers of Christ, who belonged to the church of God, called by those who did not belong to the church.

And those who did belong to the church were faithful; yea, all those who were true believers in Christ took upon them, gladly, the name of Christ, or Christians as they were called, because of their belief in Christ who should come.

And therefore, at this time, Moroni prayed that the cause of the Christians, and the freedom of the land might be favored.

And it came to pass that when he had poured out his soul to God, he named all the land which was south of the land Desolation, yea, and in fine, all the land, both on the north and on the south—A chosen land, and the land of liberty.

18 Ja hän sanoi: Varmasti Jumala ei salli meitä, joita halveksitaan, koska otamme Kristuksen nimen päällemme, tallattavan maahan ja tuhottavan, ennen kuin me aiheutamme sen omilla rikkomuksillamme.

19 Ja kun Moroni oli sanonut nämä sanat, hän meni kansan joukkoon heiluttaen vaatteestaan repäistyä osaa ilmassa, jotta kaikki näkisivät kirjoituksen, jonka hän oli kirjoittanut repäistyyn osaan, ja huusi kovalla äänellä sanoen:

20 Katso, kaikki, jotka tahtovat puolustaa tätä tunnusta maassa, tulkoot esiin Herran voimassa ja tehköt liiton, että he puolustavat oikeuksiaan ja uskontoaan, jotta Herra Jumala siunaisi heitä.

21 Ja tapahtui, että kun Moroni oli kuuluttanut nämä sanat, katso, ihmiset tulivat juosten koolle varusteet kupeilleen vyötettyinä, repäisten vaatteensa merkiksi eli liitoksi, etteivät he hylkäisi Herraa Jumalaansa, eli toisin sanoen, jos he rikkoisivat Jumalan käskyjä eli lankeaisivat rikkomukseen ja häpeäisivät ottaa päällensä Kristuksen nimen, Herra repäisisi heidät niin kuin he olivat repäisseet vaatteensa.

22 Nyt tämä oli se liitto, jonka he tekivät, ja he heittivät vaatteensa Moronin jalkoihin sanoen: Me teemme liiton Jumalamme kanssa, että meidät saa hävittää niin kuin veljemme pohjoisenpuoleisessa maassa, jos me lankeamme rikkomukseen; niin, hän voi heittää meidät vihollistemme jalkoihin, niin kuin me olemme heittäneet vaatteemme sinun jalkoihisi, jalkojen alle tallattaviksi, jos me lankeamme rikkomukseen.

23 Moroni sanoi heille: Katso, me olemme Jaakobin jälkeläisten jäännös; niin, me olemme Joosefin jälkeläisten jäännös, hänen, jonka puvun hänen veljensä repivät moniksi kappaleiksi; niin, ja nyt, katso, muistakaamme pitää Jumalan käskyt, tai meidän veljemme repivät meidän vaatteemme, ja meidät heitetään vankilaan tai myydään tai surmataaan.

And he said: Surely God shall not suffer that we, who are despised because we take upon us the name of Christ, shall be trodden down and destroyed, until we bring it upon us by our own transgressions.

And when Moroni had said these words, he went forth among the people, waving the rent part of his garment in the air, that all might see the writing which he had written upon the rent part, and crying with a loud voice, saying:

Behold, whosoever will maintain this title upon the land, let them come forth in the strength of the Lord, and enter into a covenant that they will maintain their rights, and their religion, that the Lord God may bless them.

And it came to pass that when Moroni had proclaimed these words, behold, the people came running together with their armor girded about their loins, rending their garments in token, or as a covenant, that they would not forsake the Lord their God; or, in other words, if they should transgress the commandments of God, or fall into transgression, and be ashamed to take upon them the name of Christ, the Lord should rend them even as they had rent their garments.

Now this was the covenant which they made, and they cast their garments at the feet of Moroni, saying: We covenant with our God, that we shall be destroyed, even as our brethren in the land northward, if we shall fall into transgression; yea, he may cast us at the feet of our enemies, even as we have cast our garments at thy feet to be trodden under foot, if we shall fall into transgression.

Moroni said unto them: Behold, we are a remnant of the seed of Jacob; yea, we are a remnant of the seed of Joseph, whose coat was rent by his brethren into many pieces; yea, and now behold, let us remember to keep the commandments of God, or our garments shall be rent by our brethren, and we be cast into prison, or be sold, or be slain.

24 Niin, säilyttäkäämme vapautemme Joosefin jäännöksenä; niin, muistakaamme Jaakobin sanat ennen kuolemaansa, sillä katso, hän näki, että osa Joosefin puvun jäännöksestä oli säilynyt eikä ollut lahonnut. Ja hän sanoi: Samoin kuin tämä minun poikani vaateen jäännös on säilynyt, samoin Jumalan käsi säilyttää minun poikani jälkeläisten jäännöksen ja ottaa sen luoksensa, kun taas loppuosa Joosefin jälkeläisistä tuhoutuu niin kuin hänen vaatteensa jäännös.

25 Nyt, katso, tämä tuottaa minun sielulleni murhetta; kuitenkin minun sieluni iloitsee pojastani sen hänen jälkeläistensä osan tähden, joka otetaan Jumalan luokse.

26 Nyt, katso, näin Jaakob puhui.

27 Ja nyt kukaties ne, jotka ovat luopuneet meistä, ovat se Joosefin jälkeläisten jäännös, joka tuhoutuu niin kuin hänen vaatteensa? Niin, ja samoin käy meille itsellemmekin, ellemme pysy lujina Kristuksen uskossa.

28 Ja nyt tapahtui, että kun Moroni oli sanonut nämä sanat, hän lähti ja lähetti myös sanan maan kaikkiin osiin, joissa oli luopumisia, ja kokosi yhteen kaikki ihmiset, jotka halusivat säilyttää vapautensa, pitämään puolensa Amalikkiaa vastaan ja niitä vastaan, jotka olivat luopuneet ja joita kutsuttiin amalikkialaisiksi.

29 Ja tapahtui, että kun Amalikkia näki, että Moronin väkeä oli lukuisammin kuin amalikkialaisia – ja hän näki myös, että hänen väkensä epäili sen asian oikeutta, johon he olivat ryhtyneet – hän sen tähden peläten, ettei saavuttaisi tarkoitustaan, otti väestänsä ne, jotka tahtoivat, ja lähti Nefin maahan.

30 Nyt Moroni ajatteli, ettei ollut hyväksi, että lamanilaiset saisivat lisää voimia; sen tähden hän aikoi katkaista Amalikkian väen tien tai ottaa heidät kiinni ja tuoda sen takaisin ja ottaa Amalikkian hengiltä; niin, sillä hän tiesi, että hän yllyttäisi lamanilaiset vihaan heitä vastaan ja saisi heidät tulemaan taistelemaan heitä vastaan; ja tämän hän tiesi Amalikkian tekävän saavuttaakseen tarkoituksensa.

Yea, let us preserve our liberty as a remnant of Joseph; yea, let us remember the words of Jacob, before his death, for behold, he saw that a part of the remnant of the coat of Joseph was preserved and had not decayed. And he said—Even as this remnant of garment of my son hath been preserved, so shall a remnant of the seed of my son be preserved by the hand of God, and be taken unto himself, while the remainder of the seed of Joseph shall perish, even as the remnant of his garment.

Now behold, this giveth my soul sorrow; nevertheless, my soul hath joy in my son, because of that part of his seed which shall be taken unto God.

Now behold, this was the language of Jacob.

And now who knoweth but what the remnant of the seed of Joseph, which shall perish as his garment, are those who have dissented from us? Yea, and even it shall be ourselves if we do not stand fast in the faith of Christ.

And now it came to pass that when Moroni had said these words he went forth, and also sent forth in all the parts of the land where there were dissensions, and gathered together all the people who were desirous to maintain their liberty, to stand against Amalickiah and those who had dissented, who were called Amalickiahites.

And it came to pass that when Amalickiah saw that the people of Moroni were more numerous than the Amalickiahites—and he also saw that his people were doubtful concerning the justice of the cause in which they had undertaken—therefore, fearing that he should not gain the point, he took those of his people who would and departed into the land of Nephi.

Now Moroni thought it was not expedient that the Lamanites should have any more strength; therefore he thought to cut off the people of Amalickiah, or to take them and bring them back, and put Amalickiah to death; yea, for he knew that he would stir up the Lamanites to anger against them, and cause them to come to battle against them; and this he knew that Amalickiah would do that he might obtain his purposes.

31 Sen tähden Moroni ajatteli olevan hyväksi, että hän ottaisi sotajoukkonsa, jotka olivat kokoontuneet yhteen ja aseistautuneet ja tehneet liiton rauhan säilyttämiseksi – ja tapahtui, että hän otti sotajoukkonsa ja marssi teltoineen erämaahan katkaistakseen Amalikkian kulkureitin erämaassa.

32 Ja tapahtui, että hän teki tahtonsa mukaan ja marssi erämaahan ja pysäytti Amalikkian sotajoukot.

33 Ja tapahtui, että Amalikkia pakeni pieni joukko miehiään mukanaan, ja jäljelle jääneet luovutettiin Moronin käsiin ja vietiin takaisin Sarahemlan maahan.

34 Nyt, koska Moroni oli ylituomarien ja kansan äänen nimittämä mies, hänellä oli sen tähden tahtonsa mukaisesti valta nefiläisten sotajoukkoihin, muodostaa niitä ja käyttää määräämisvaltaa niihin.

35 Ja tapahtui, että hän käski ottaa hengiltä jokaisen amalikkialaisen, joka ei tahtonut tehdä liittoa, että tukisi vapauden asiaa, jotta he voisivat säilyttää vapaan hallitusmuodon; ja oli vain muutamia, jotka kieltäytyivät vapauden liitosta.

36 Ja tapahtui myös, että hän käski kohottaa vapauden tunnuksen jokaiseen torniin koko nefiläisten hallussa olevassa maassa; ja näin Moroni pystytti vapauden viirin nefiläisten keskuudessa.

37 Ja heillä alkoi jälleen olla rauha maassa; ja niin he säilyttivät rauhan maassa lähes tuomarien hallituskauden yhdeksännentoista vuoden loppuun asti.

38 Ja Helaman ja ylipapit säilyttivät myös järjestyksen kirkossa; niin, jopa neljän vuoden ajan heillä oli paljon rauhaa ja riemua kirkossa.

39 Ja tapahtui, että oli monia, jotka kuolivat uskoen lujasti, että Herra Jeesus Kristus oli lunastanut heidän sielunsa; näin he lähtivät maailmasta riemuiten.

Therefore Moroni thought it was expedient that he should take his armies, who had gathered themselves together, and armed themselves, and entered into a covenant to keep the peace—and it came to pass that he took his army and marched out with his tents into the wilderness, to cut off the course of Amalickiah in the wilderness.

And it came to pass that he did according to his desires, and marched forth into the wilderness, and headed the armies of Amalickiah.

And it came to pass that Amalickiah fled with a small number of his men, and the remainder were delivered up into the hands of Moroni and were taken back into the land of Zarahemla.

Now, Moroni being a man who was appointed by the chief judges and the voice of the people, therefore he had power according to his will with the armies of the Nephites, to establish and to exercise authority over them.

And it came to pass that whomsoever of the Amalickiahites that would not enter into a covenant to support the cause of freedom, that they might maintain a free government, he caused to be put to death; and there were but few who denied the covenant of freedom.

And it came to pass also, that he caused the title of liberty to be hoisted upon every tower which was in all the land, which was possessed by the Nephites; and thus Moroni planted the standard of liberty among the Nephites.

And they began to have peace again in the land; and thus they did maintain peace in the land until nearly the end of the nineteenth year of the reign of the judges.

And Helaman and the high priests did also maintain order in the church; yea, even for the space of four years did they have much peace and rejoicing in the church.

And it came to pass that there were many who died, firmly believing that their souls were redeemed by the Lord Jesus Christ; thus they went out of the world rejoicing.

40 Ja oli muutamia, jotka kuolivat kuumeisiin, joita eräinä vuodenaikoina oli maassa hyvin usein – mutta ei niinkään paljon kuumeisiin niiden monien kasvien ja juurien oivallisten ominaisuuksien tähden, jotka Jumala oli valmistanut poistamaan syyn sairauksiin, joille ihmiset olivat ilmaston luonteen takia alttiina –

41 vaan oli monia, jotka kuolivat vanhuuttaan; ja ne, jotka kuolivat Kristuksen uskossa, ovat onnellisia hänessä, kuten meillä on täysi syy uskoa.

And there were some who died with fevers, which at some seasons of the year were very frequent in the land—but not so much so with fevers, because of the excellent qualities of the many plants and roots which God had prepared to remove the cause of diseases, to which men were subject by the nature of the climate—

But there were many who died with old age; and those who died in the faith of Christ are happy in him, as we must needs suppose.

Alma 47

- 1 Nyt me palaamme aikakirjassamme Amalikkiaan ja niihin, jotka olivat paenneet hänen kanssaan erämaahan, sillä katso, hän oli ottanut ne, jotka lähtivät hänen kanssaan, ja meni ylös Nefin maahan lamanilaisten keskuuteen ja yllytti lamanilaiset vihaan Nefin kansaa vastaan, niin että lamanilaisten kuningas lähetti kautta koko maansa kaiken kansansa keskuuteen kuulutuksen, että sen tuli kokoontua jälleen yhteen mennäkseen taistelemaan nefiläisiä vastaan.
- 2 Ja tapahtui, että kun kuulutus oli levinnyt heidän keskuuteensa, he olivat tavattoman peloissaan; niin, he pelkäsivät pahastuttaa kuningasta, ja he pelkäsivät myös mennä taistelemaan nefiläisiä vastaan, etteivät vain menettäisi henkeään. Ja tapahtui, että he eivät tahtoneet, eli suurin osa heistä ei tahtonut totella kuninkaan käskyjä.
- 3 Ja nyt tapahtui, että kuningas vihastui heidän tottelemattomuutensa vuoksi; sen tähden hän antoi Amalikkian komentoon sen osan sotajoukostaan, joka oli kuuliasinen hänen käskyilleen, ja käski hänen mennä pakottamaan heidät aseisiin.
- 4 Nyt, katso, tätä Amalikkia halusikin, sillä koska hän oli hyvin katala mies tekemään paha, hän laati sen tähden sydämessään suunnitelman syöstä lamanilaisten kuningas valtaistuimelta.
- 5 Ja nyt hän oli saanut komentoonsa ne osat lamanilaisista, jotka olivat kuninkaan puolella, ja hän pyrki pääsemään niiden suosioon, jotka eivät olleet kuuliasia; sen tähden hän meni paikkaan, jota kutsuttiin Onidaksi, sillä sinne kaikki lamanilaiset olivat paenneet; sillä he havaitsivat sotajoukon tulevan, ja luullen sen olevan tulossa heitä hävittämään he pakenivat sen tähden Onidaan, asepaikalle.
- 6 Ja he olivat nimittäneet erään miehen kuninkaakseen ja johtajakseen, koska he olivat tehneet mielessään lujan päätöksen, etteivät he alistuisi menemään nefiläisiä vastaan.
- 7 Ja tapahtui, että he olivat kokoontuneet yhteen vuoren huipulle, jota kutsuttiin Antipakseksi, valmiina taisteluun.

Alma 47

Now we will return in our record to Amalickiah and those who had fled with him into the wilderness; for, behold, he had taken those who went with him, and went up in the land of Nephi among the Lamanites, and did stir up the Lamanites to anger against the people of Nephi, insomuch that the king of the Lamanites sent a proclamation throughout all his land, among all his people, that they should gather themselves together again to go to battle against the Nephites.

And it came to pass that when the proclamation had gone forth among them they were exceedingly afraid; yea, they feared to displease the king, and they also feared to go to battle against the Nephites lest they should lose their lives. And it came to pass that they would not, or the more part of them would not, obey the commandments of the king.

And now it came to pass that the king was wroth because of their disobedience; therefore he gave Amalickiah the command of that part of his army which was obedient unto his commands, and commanded him that he should go forth and compel them to arms.

Now behold, this was the desire of Amalickiah; for he being a very subtle man to do evil therefore he laid the plan in his heart to dethrone the king of the Lamanites.

And now he had got the command of those parts of the Lamanites who were in favor of the king; and he sought to gain favor of those who were not obedient; therefore he went forward to the place which was called Onidah, for thither had all the Lamanites fled; for they discovered the army coming, and, supposing that they were coming to destroy them, therefore they fled to Onidah, to the place of arms.

And they had appointed a man to be a king and a leader over them, being fixed in their minds with a determined resolution that they would not be subjected to go against the Nephites.

And it came to pass that they had gathered themselves together upon the top of the mount which was called Antipas, in preparation to battle.

- 8 Nyt Amalikkian aikomuksena ei ollut ryhtyä taisteluun heitä vastaan kuninkaan käskyjen mukaisesti, vaan katso, hänen aikomuksenaan oli päästä lamani-laisten sotajoukkojen suosioon voidakseen asettua niiden johtoon ja syöstä kuninkaan valtaistuimelta ja anastaa kuninkuuden.
- 9 Ja katso, tapahtui, että hän käski sotajoukkonsa pystyttää telttansa laaksoon, joka oli lähellä Antipasvuorta.
- 10 Ja tapahtui, että hän lähetti yöllä salaisen lähettilään Antipasvuorelle pyytäen, että vuorella olevien johtaja, jonka nimi oli Lehonti, tulisi alas vuoren juurelle, sillä hän halusi puhua hänen kanssaan.
- 11 Ja tapahtui, että kun Lehonti sai sanoman, hän ei uskaltanut mennä alas vuoren juurelle. Ja tapahtui, että Amalikkia lähetti vielä toisen kerran sanan pyytäen häntä tulemaan alas. Ja tapahtui, että Lehonti ei tahtonut; ja hän lähetti vielä kolmannen kerran sanan.
- 12 Ja tapahtui, että kun Amalikkia huomasi, ettei hän saanut Lehontia tulemaan alas vuorelta, hän meni ylös vuorelle lähes Lehontin leiriin asti ja lähetti vielä neljännen kerran sanomansa Lehontille pyytäen, että hän tulisi alas ja että hän toisi henkivartijansa mukanaan.
- 13 Ja tapahtui, että kun Lehonti oli tullut henkivarti-joiheen alas Amalikkian luo, että Amalikkia pyysi häntä tulemaan sotajoukkoineen alas yön aikana ja saartamaan ne leireissään olevat miehet, jotka kuningas oli antanut hänen komentoonsa, niin hän luovuttaisi heidät Lehontin käsiin, jos hän tekisi hänestä (Amalikkiasta) koko sotajoukon toisen johtajan.
- 14 Ja tapahtui, että Lehonti tuli alas miehineen ja saartoi Amalikkian miehet, niin että ennen kuin he heräsivät päivän koitteessa, he olivat Lehontin sotajoukkojen saartamina.
- 15 Ja tapahtui, että kun he näkivät olevansa saarroksissa, he vetosivat Amalikkiaan, että hän sallisi heidän liittyä veljiinsä, jotta he eivät tuhoutuisi. Nyt juuri tätä Amalikkia halusi.

Now it was not Amalickiah's intention to give them battle according to the commandments of the king; but behold, it was his intention to gain favor with the armies of the Lamanites, that he might place himself at their head and dethrone the king and take possession of the kingdom.

And behold, it came to pass that he caused his army to pitch their tents in the valley which was near the mount Antipas.

And it came to pass that when it was night he sent a secret embassy into the mount Antipas, desiring that the leader of those who were upon the mount, whose name was Lehonti, that he should come down to the foot of the mount, for he desired to speak with him.

And it came to pass that when Lehonti received the message he durst not go down to the foot of the mount. And it came to pass that Amalickiah sent again the second time, desiring him to come down. And it came to pass that Lehonti would not; and he sent again the third time.

And it came to pass that when Amalickiah found that he could not get Lehonti to come down off from the mount, he went up into the mount, nearly to Lehonti's camp; and he sent again the fourth time his message unto Lehonti, desiring that he would come down, and that he would bring his guards with him.

And it came to pass that when Lehonti had come down with his guards to Amalickiah, that Amalickiah desired him to come down with his army in the night-time, and surround those men in their camps over whom the king had given him command, and that he would deliver them up into Lehonti's hands, if he would make him (Amalickiah) a second leader over the whole army.

And it came to pass that Lehonti came down with his men and surrounded the men of Amalickiah, so that before they awoke at the dawn of day they were surrounded by the armies of Lehonti.

And it came to pass that when they saw that they were surrounded, they pled with Amalickiah that he would suffer them to fall in with their brethren, that they might not be destroyed. Now this was the very thing which Amalickiah desired.

16 Ja tapahtui, että hän luovutti miehensä vastoin kuninkaan käskyjä. Nyt tätä Amalikkia halusikin voidakseen toteuttaa aikeensa kuninkaan syöksemiseksi valtaistuimelta.

17 Nyt lamanilaisten keskuudessa oli tapana, jos heidän ylin johtajansa tapettiin, nimittää toiseksi ylin johtaja heidän ylimmäksi johtajakseen.

18 Ja tapahtui, että Amalikkia käski yhden palvelijansa antaa Lehontille vähitellen myrkyä, niin että hän kuoli.

19 Nyt, kun Lehonti oli kuollut, lamanilaiset nimittivät Amalikkian johtajakseen ja ylimmäksi komentajakseen.

20 Ja tapahtui, että Amalikkia marssi sotajoukkoiheen (sillä hän oli saavuttanut haluamansa) Nefin maahan Nefin kaupunkiin, joka oli pääkaupunki.

21 Ja kuningas tuli ulos häntä vastaan henkivartijoihensa, sillä hän luuli, että Amalikkia oli täyttänyt hänen käskynsä ja että Amalikkia oli koonnut yhteen niin suuren sotajoukon mennäkseen taistelemaan nefiläisiä vastaan.

22 Mutta katso, kun kuningas tuli ulos häntä vastaan, Amalikkia käski palvelijoidensa mennä kuningasta vastaan. Ja he menivät ja kumartuivat kuninkaan edessä ikään kuin osoittaakseen hänelle kunnioitusta hänen suuruutensa tähden.

23 Ja tapahtui, että kuningas ojensi kätensä merkiksi heidän nousta, kuten lamanilaisilla oli rauhan merkiksi tapana, minkä tavan he olivat omaksuneet nefiläisiltä.

24 Ja tapahtui, että kun hän oli antanut ensimmäiselle merkin nousta maasta, katso, tämä pisti kuningasta sydämeen, ja hän kaatui maahan.

25 Nyt kuninkaan palvelijat pakenivat, ja Amalikkian palvelijat kohottivat huudon sanoen:

26 Katso, kuninkaan palvelijat ovat pistäneet häntä sydämeen, ja hän on kaatunut, ja he ovat paenneet; katso, tulkaa ja nähkää.

And it came to pass that he delivered his men, contrary to the commands of the king. Now this was the thing that Amalickiah desired, that he might accomplish his designs in dethroning the king.

Now it was the custom among the Lamanites, if their chief leader was killed, to appoint the second leader to be their chief leader.

And it came to pass that Amalickiah caused that one of his servants should administer poison by degrees to Lehonti, that he died.

Now, when Lehonti was dead, the Lamanites appointed Amalickiah to be their leader and their chief commander.

And it came to pass that Amalickiah marched with his armies (for he had gained his desires) to the land of Nephi, to the city of Nephi, which was the chief city.

And the king came out to meet him with his guards, for he supposed that Amalickiah had fulfilled his commands, and that Amalickiah had gathered together so great an army to go against the Nephites to battle.

But behold, as the king came out to meet him Amalickiah caused that his servants should go forth to meet the king. And they went and bowed themselves before the king, as if to reverence him because of his greatness.

And it came to pass that the king put forth his hand to raise them, as was the custom with the Lamanites, as a token of peace, which custom they had taken from the Nephites.

And it came to pass that when he had raised the first from the ground, behold he stabbed the king to the heart; and he fell to the earth.

Now the servants of the king fled; and the servants of Amalickiah raised a cry, saying:

Behold, the servants of the king have stabbed him to the heart, and he has fallen and they have fled; behold, come and see.

- 27 Ja tapahtui, että Amalikkia käskei sotajoukkojensa marssia eteenpäin katsomaan, mitä kuninkaalle oli tapahtunut; ja kun he olivat tulleet paikalle ja löytäneet kuninkaan makaamasta verissään, Amalikkia oli vihastuvinaan ja sanoi: Jokainen, joka rakasti kuningasta, lähteköön ajamaan takaa hänen palvelijoi-
taan, jotta he saisivat surmansa.
- 28 Ja tapahtui, että kaikki ne, jotka rakastivat kuningasta, astuivat nämä sanat kuullessaan esiin ja lähtivät ajamaan takaa kuninkaan palvelijoita.
- 29 Nyt kun kuninkaan palvelijat näkivät sotajoukon ajavan heitä takaa, he pelästyivät jälleen ja pakenivat erämaahan ja tulivat Sarahemlan maahan ja liittyivät Ammonin kansaan.
- 30 Ja sotajoukko, joka heitä ajoi takaa, palasi ajettuaan heitä turhaan takaa; ja niin Amalikkia sai petok-
sellaan kansan sydämet puolelleen.
- 31 Ja tapahtui seuraavana päivänä, että hän meni Nefin kaupunkiin sotajoukkoineen ja otti kaupungin haltuunsa.
- 32 Ja nyt tapahtui, että kun kuningatar oli kuollut, että kuningas oli surmattu – sillä Amalikkia oli lähettänyt lähettilään kuningattaren luo ilmoittamaan hänelle, että kuninkaan olivat hänen palvelijansa surmanneet, että hän oli sotajoukkoineen ajanut heitä takaa, mutta se oli ollut turhaa, ja he olivat päässeet pakoon –
- 33 sen tähden, kun kuningatar oli saanut tämän sanoman, hän lähetti Amalikkialle sanan pyytäen häntä säästämään kaupungin asukkaat; ja hän pyysi häntä myös tulemaan luoksensa, ja hän pyysi häntä myös tuomaan todistajia mukanaan todistamaan kuninkaan kuolemasta.
- 34 Ja tapahtui, että Amalikkia otti saman palvelijan, joka oli surmannut kuninkaan, ja kaikki ne, jotka olivat hänen kanssaan, ja meni kuningattaren luo siihen paikkaan, missä hän istui; ja he kaikki todistivat hänelle, että kuninkaan olivat hänen omat palvelijansa surmanneet; ja he sanoivat myös: He ovat paenneet; eikö tämä todista heitä vastaan? Ja näin he hälvensivät kuningattaren epäilykset kuninkaan kuolemasta.

And it came to pass that Amalickiah commanded that his armies should march forth and see what had happened to the king; and when they had come to the spot, and found the king lying in his gore, Amalickiah pretended to be wroth, and said: Whosoever loved the king, let him go forth, and pursue his servants that they may be slain.

And it came to pass that all they who loved the king, when they heard these words, came forth and pursued after the servants of the king.

Now when the servants of the king saw an army pursuing after them, they were frightened again, and fled into the wilderness, and came over into the land of Zarahemla and joined the people of Ammon.

And the army which pursued after them returned, having pursued after them in vain; and thus Amalickiah, by his fraud, gained the hearts of the people.

And it came to pass on the morrow he entered the city Nephi with his armies, and took possession of the city.

And now it came to pass that the queen, when she had heard that the king was slain—for Amalickiah had sent an embassy to the queen informing her that the king had been slain by his servants, that he had pursued them with his army, but it was in vain, and they had made their escape—

Therefore, when the queen had received this message she sent unto Amalickiah, desiring him that he would spare the people of the city; and she also desired him that he should come in unto her; and she also desired him that he should bring witnesses with him to testify concerning the death of the king.

And it came to pass that Amalickiah took the same servant that slew the king, and all them who were with him, and went in unto the queen, unto the place where she sat; and they all testified unto her that the king was slain by his own servants; and they said also: They have fled; does not this testify against them? And thus they satisfied the queen concerning the death of the king.

35 Ja tapahtui, että Amalikkia pyrki kuningattaren suosioon ja otti hänet vaimoksi; ja niin hän petokselaan ja viekkaiden palvelijoidensa avulla sai kuninkuuden itselleen; niin, hänet tunnustettiin kuninkaaksi kautta koko maan, kaiken lamanilaisten keskuudessa, joka koostui lamanilaisista ja lemuelilaisista ja ismaelilaisista ja kaikista nefiläisluopioista Nefin hallituskaudelta aina tähän hetkeen asti.

36 Nyt näistä luopioista, vaikka he olivat saaneet saman opetuksen ja saman tiedon kuin nefiläiset, niin, vaikka heitä oli opetettu samaan Herran tuntemiseen, tuli kuitenkin, niin kummallista kuin se onkin, pian luopumisensa jälkeen paatuneempia ja katumattomampia ja villimpiä, jumalattomampia ja julmempia kuin lamanilaiset – he imivät itseensä lamanilaisten perinteet, antautuivat velttouteen ja kaikenlaiseen irstauteen; niin, unohtivat kokonaan Herran Jumalansa.

And it came to pass that Amalickiah sought the favor of the queen, and took her unto him to wife; and thus by his fraud, and by the assistance of his cunning servants, he obtained the kingdom; yea, he was acknowledged king throughout all the land, among all the people of the Lamanites, who were composed of the Lamanites and the Lemuelites and the Ishmaelites, and all the dissenters of the Nephites, from the reign of Nephi down to the present time.

Now these dissenters, having the same instruction and the same information of the Nephites, yea, having been instructed in the same knowledge of the Lord, nevertheless, it is strange to relate, not long after their dissensions they became more hardened and impenitent, and more wild, wicked and ferocious than the Lamanites—drinking in with the traditions of the Lamanites; giving way to indolence, and all manner of lasciviousness; yea, entirely forgetting the Lord their God.

Alma 48

- 1 Ja nyt tapahtui, että niin pian kuin Amalikkia oli saanut kuninkuuden, hän alkoi innostaa lamanilaisten sydämiä Nefin kansaa vastaan; niin, hän nimitti miehiä puhumaan lamanilaisille heidän torneistaan nefiläisiä vastaan.
- 2 Ja näin hän innosti heidän sydämiään nefiläisiä vastaan, niin että hän tuomarien hallituskauden yhdeksännentoista vuoden loppupuolella, toteutettuaan aikeensa tähän asti eli päästyään lamanilaisten kuninkaaksi, pyrki myös hallitsemaan koko maata, niin, ja kaikkia ihmisiä, jotka maassa olivat, niin nefiläisiä kuin lamanilaisiakin.
- 3 Hän siis oli toteuttanut aikeensa, sillä hän oli paa-duttanut lamanilaisten sydämet ja sokaissut heidän mielensä ja yllyttänyt heidät vihaan, niin että hän oli koonnut yhteen monilukuisen joukon lähtemään taisteluun nefiläisiä vastaan.
- 4 Sillä hän oli päättänyt kansansa suuren lukumäärän perusteella kukistaa nefiläiset ja saattaa heidät orjuuteen.
- 5 Ja näin hän nimitti ylimpiä päälliköitä soramilaisista, koska he tunsivat parhaiten nefiläisten voimat ja heidän turvapaikkansa ja heidän kaupunkiensa heikoimmat kohdat; sen tähden hän nimitti heitä sotajoukkojensa ylimmiksi päälliköiksi.
- 6 Ja tapahtui, että he ottivat leirinsä ja siirtyivät Sarahemlan maata kohti erämaassa.
- 7 Nyt tapahtui, että sillä aikaa kun Amalikkia oli näin hankkinut valtaa petoksella ja vilpillä, Moroni toisaalta oli valmistanut kansan mieltä olemaan uskollinen Herralle Jumalalleen.
- 8 Niin, hän oli vahvistanut nefiläisten sotajoukkoja ja pystyttänyt pieniä linnakkeita eli turvapaikkoja, luonut maavalleja sotajoukkojensa ympäri ja myös rakentanut kivimuureja niiden ympärille, heidän kaupunkiensa ja maidensa rajojen ympäri, niin, yltäympäri maata.

Alma 48

And now it came to pass that, as soon as Amalickiah had obtained the kingdom he began to inspire the hearts of the Lamanites against the people of Nephi; yea, he did appoint men to speak unto the Lamanites from their towers, against the Nephites.

And thus he did inspire their hearts against the Nephites, insomuch that in the latter end of the nineteenth year of the reign of the judges, he having accomplished his designs thus far, yea, having been made king over the Lamanites, he sought also to reign over all the land, yea, and all the people who were in the land, the Nephites as well as the Lamanites.

Therefore he had accomplished his design, for he had hardened the hearts of the Lamanites and blinded their minds, and stirred them up to anger, insomuch that he had gathered together a numerous host to go to battle against the Nephites.

For he was determined, because of the greatness of the number of his people, to overpower the Nephites and to bring them into bondage.

And thus he did appoint chief captains of the Zoramites, they being the most acquainted with the strength of the Nephites, and their places of resort, and the weakest parts of their cities; therefore he appointed them to be chief captains over his armies.

And it came to pass that they took their camp, and moved forth toward the land of Zarahemla in the wilderness.

Now it came to pass that while Amalickiah had thus been obtaining power by fraud and deceit, Moroni, on the other hand, had been preparing the minds of the people to be faithful unto the Lord their God.

Yea, he had been strengthening the armies of the Nephites, and erecting small forts, or places of resort; throwing up banks of earth round about to enclose his armies, and also building walls of stone to encircle them about, round about their cities and the borders of their lands; yea, all round about the land.

- 9 Ja heidän heikoimpiin linnoituksiinsa hän sijoitti suuremman määrän miehiä; ja näin hän linnoitti ja vahvisti maata, joka oli nefiläisten hallussa.
- 10 Ja näin hän valmistautui puolustamaan heidän va-pauttaan, maitaan, vaimojaan ja lapsiaan ja heidän rauhaansa ja sitä, että he voisivat elää Herralle Jumalallensa ja että he voisivat säilyttää sen, mitä heidän vihollisensa nimittivät kristittyjen asiaksi.
- 11 Ja Moroni oli vahva ja mahtava mies; hän oli mies, jolla oli oivallinen ymmärrys; niin, mies, joka ei nauttinut verenvuodattuksesta; mies, jonka sielu iloitsi maansa vapaudesta ja riippumattomuudesta sekä veljiensä säilymisestä vapaina orjuudesta;
- 12 niin, mies, jonka sydän paisui kiitoksesta hänen Jumalalleen niistä monista oikeuksista ja siunauksis-ta, joita hän soi kansalleen; mies, joka teki tavatto-masti työtä kansansa parhaaksi ja turvallisuudeksi.
- 13 Niin, ja hän oli mies, joka oli luja Kristuksen us-kossa, ja hän oli valalla vannonut puolustavansa kansaansa, oikeuksiaan ja maataan ja uskontoaan vaikka verensä vuodattaen.
- 14 Nyt nefiläisiä oli opetettu puolustautumaan vihollisiaan vastaan vaikka verta vuodattaen, jos se oli välttämätöntä; niin, ja heitä oli myös opetettu ole-maan koskaan hyökkäämättä, niin, ja olemaan kos-kaan kohottamatta miekkaa muita kuin vihollista vastaan, paitsi henkensä varjelemiseksi.
- 15 Ja tämä oli heidän uskonsa, että heidän näin teh-dessään Jumala antaisi heidän menestyä maassa, eli toisin sanoen, jos he olisivat uskollisia Jumalan käs-kyjen pitämisessä, niin hän antaisi heidän menestyä maassa; niin, kehottaisi heitä pakenemaan tai val-mistautumaan sotaan heidän vaaransa mukaisesti;
- 16 ja myös, että Jumala ilmaisisi heille, minne heidän pitäisi mennä puolustautumaan vihollisiaan vastaan, ja näin Herra pelastaisi heidät; ja tämä oli Moronin usko, ja hänen sydämensä riemuitsi siitä, ei veren-vuodattuksesta vaan hyvän tekemisestä, kansansa suojelemisesta, niin, Jumalan käskyjen pitämisestä, niin, ja pahuuden vastustamisesta.

And in their weakest fortifications he did place the greater number of men; and thus he did fortify and strengthen the land which was possessed by the Nephites.

And thus he was preparing to support their liberty, their lands, their wives, and their children, and their peace, and that they might live unto the Lord their God, and that they might maintain that which was called by their enemies the cause of Christians.

And Moroni was a strong and a mighty man; he was a man of a perfect understanding; yea, a man that did not delight in bloodshed; a man whose soul did joy in the liberty and the freedom of his country, and his brethren from bondage and slavery;

Yea, a man whose heart did swell with thanksgiv-ing to his God, for the many privileges and blessings which he bestowed upon his people; a man who did labor exceedingly for the welfare and safety of his people.

Yea, and he was a man who was firm in the faith of Christ, and he had sworn with an oath to defend his people, his rights, and his country, and his religion, even to the loss of his blood.

Now the Nephites were taught to defend them-selves against their enemies, even to the shedding of blood if it were necessary; yea, and they were also taught never to give an offense, yea, and never to raise the sword except it were against an enemy, ex-cept it were to preserve their lives.

And this was their faith, that by so doing God would prosper them in the land, or in other words, if they were faithful in keeping the commandments of God that he would prosper them in the land; yea, warn them to flee, or to prepare for war, according to their danger;

And also, that God would make it known unto them whither they should go to defend themselves against their enemies, and by so doing, the Lord would deliver them; and this was the faith of Moroni, and his heart did glory in it; not in the shed-ding of blood but in doing good, in preserving his people, yea, in keeping the commandments of God, yea, and resisting iniquity.

- 17 Niin, totisesti, totisesti minä sanon teille: Jos kaikki ihmiset olisivat olleet ja olisivat ja tulisivat aina olemaan Moronin kaltaisia, katso, itse helvetin voimat olisivat iäksi järkkyneet; niin, Perkeleellä ei olisi koskaan valtaa ihmislasten sydämiin.
- 18 Katso, hän oli samanlainen mies kuin Moosian poika Ammon, niin, ja myös muut Moosian pojat, niin, ja myös Alma ja hänen poikansa, sillä he olivat kaikki Jumalan miehiä.
- 19 Nyt, katso, Helaman ja hänen veljensä eivät olleet yhtään vähemmän hyödyksi kansalleen kuin Moroni oli, sillä he saarnasivat Jumalan sanaa, ja he kastivat parannukseen jokaisen, joka kuunteli heidän sanojaan.
- 20 Ja näin he kulkivat, ja kansa nöyrtyi heidän sanojensa tähden, niin että se oli Herran suuressa suosiossa, eikä sillä näin ollut sotia eikä kiistoja keskuudessaan, niin, jopa neljään vuoteen.
- 21 Mutta kuten olen sanonut, yhdeksännentoista vuoden loppupuolella, niin, huolimatta sen omassa keskuudessa vallitsevasta rauhasta, sen oli pakko vasten tahtoaan taistella veljiään lamanilaisia vastaan.
- 22 Niin, eivätkä sen sodat lamanilaisten kanssa sanalla sanoen lakanneet moneen vuoteen sen suuresta vastentahtoisuudesta huolimatta.
- 23 Nyt, se oli murheissaan joutuessaan tarttumaan aseisiin lamanilaisia vastaan, sillä se ei nauttinut verenvuodatuksesta; niin, eikä tässä ollut kaikki – se oli murheissaan joutuessaan olemaan välikappaleena niin monen veljensä lähettämässä tästä maailmasta iankaikkiseen maailmaan valmistautumattomina kohtaamaan Jumalansa.
- 24 Kuitenkaan he eivät voineet sallia oman henkensä ottamista, niin että heidän vaimonsa ja lapsensa joutuisivat niiden raakalaismaisen julman joukkoterroruksen kohteeksi, jotka olivat kerran heidän veljiään, niin, ja olivat luopuneet kirkostaan ja olivat jättäneet heidät ja lähteneet hävittämään heitä liittymällä lamanilaisiin.

Yea, verily, verily I say unto you, if all men had been, and were, and ever would be, like unto Moroni, behold, the very powers of hell would have been shaken forever; yea, the devil would never have power over the hearts of the children of men.

Behold, he was a man like unto Ammon, the son of Mosiah, yea, and even the other sons of Mosiah, yea, and also Alma and his sons, for they were all men of God.

Now behold, Helaman and his brethren were no less serviceable unto the people than was Moroni; for they did preach the word of God, and they did baptize unto repentance all men whosoever would hearken unto their words.

And thus they went forth, and the people did humble themselves because of their words, inasmuch that they were highly favored of the Lord, and thus they were free from wars and contentions among themselves, yea, even for the space of four years.

But, as I have said, in the latter end of the nineteenth year, yea, notwithstanding their peace amongst themselves, they were compelled reluctantly to contend with their brethren, the Lamanites.

Yea, and in fine, their wars never did cease for the space of many years with the Lamanites, notwithstanding their much reluctance.

Now, they were sorry to take up arms against the Lamanites, because they did not delight in the shedding of blood; yea, and this was not all—they were sorry to be the means of sending so many of their brethren out of this world into an eternal world, unprepared to meet their God.

Nevertheless, they could not suffer to lay down their lives, that their wives and their children should be massacred by the barbarous cruelty of those who were once their brethren, yea, and had dissented from their church, and had left them and had gone to destroy them by joining the Lamanites.

25 Niin, he eivät voineet kestää sitä, että heidän veljensä riemuitsisivat nefiläisten verestä, niin kauan kuin olisi niitä, jotka pitäisivät Jumalan käskyt, sillä Herran lupaus oli, että jos he pitäisivät hänen käskynsä, he menestyisivät maassa.

Yea, they could not bear that their brethren should rejoice over the blood of the Nephites, so long as there were any who should keep the commandments of God, for the promise of the Lord was, if they should keep his commandments they should prosper in the land.

Alma 49

- 1 Ja nyt tapahtui yhdeksännentoista vuoden yhdenteenätoista kuukautena, kuukauden kymmenentenä päivänä, että lamanilaisten sotajoukkojen nähtiin lähestyvän Ammonihan maata.
- 2 Ja katso, kaupunki oli rakennettu uudelleen, ja Moroni oli sijoittanut sotajoukon kaupungin rajoille, ja he olivat luoneet maata ympärilleen suojaksi lamanilaisten nuolilta ja kiviltä, sillä katso, he taistelivat kivillä ja nuolilla.
- 3 Katso, minä sanoin, että Ammonihan kaupunki oli rakennettu uudelleen. Minä sanon teille, niin, että se oli osittain rakennettu uudelleen, ja koska lamanilaiset olivat kerran hävittäneet sen kansan pahuuden tähden, he arvelivat, että siitä tulisi jälleen helppo saalis heille.
- 4 Mutta katso, kuinka suuri olikaan heidän pettymyksensä, sillä katso, nefiläiset olivat luoneet ympärilleen maavallin, joka oli niin korkea, etteivät lamanilaiset voineet singota kiviään ja nuoliaan heitä kohti niin, että niillä olisi ollut vaikutusta, eivätkä he voineet käydä heidän kimppuunsa muualta kuin heidän sisäänkäyntipaikkansa kautta.
- 5 Nyt tällä kertaa lamanilaisten ylimmät päälliköt olivat tavattoman hämmästyneitä nefiläisten viisaudesta turvapaikkojensa varustamisessa.
- 6 Nyt lamanilaisten johtajat olivat luulleet suuren lukumääränsä tähden, niin, he luulivat, että he voisivat käydä heidän kimppuunsa, niin kuin he olivat tähän asti tehneet; niin, ja he olivat myös varustautuneet kilvin ja rintahaarniskoin, ja he olivat myös varustautuneet nahkavaattein, niin, hyvin paksuin vaattein peittääkseen alastomuutensa.
- 7 Ja näin varustautuneina he luulivat helposti kukistavansa veljensä ja alistavansa heidät orjuuden ikeeseen tai surmaavansa ja teurastavansa heitä mielensä mukaisesti.
- 8 Mutta katso, heidän mitä suurimmaksi hämmästykseseen he olivat valmistautuneet heidän varalleen tavalla, jollaista ei ollut koskaan tunnettu Lehin lasten keskuudessa. Nyt he olivat valmiina lamanilaisten varalta taistellakseen Moronin ohjeiden mukaisella tavalla.

Alma 49

And now it came to pass in the eleventh month of the nineteenth year, on the tenth day of the month, the armies of the Lamanites were seen approaching towards the land of Ammonihah.

And behold, the city had been rebuilt, and Moroni had stationed an army by the borders of the city, and they had cast up dirt round about to shield them from the arrows and the stones of the Lamanites; for behold, they fought with stones and with arrows.

Behold, I said that the city of Ammonihah had been rebuilt. I say unto you, yea, that it was in part rebuilt; and because the Lamanites had destroyed it once because of the iniquity of the people, they supposed that it would again become an easy prey for them.

But behold, how great was their disappointment; for behold, the Nephites had dug up a ridge of earth round about them, which was so high that the Lamanites could not cast their stones and their arrows at them that they might take effect, neither could they come upon them save it was by their place of entrance.

Now at this time the chief captains of the Lamanites were astonished exceedingly, because of the wisdom of the Nephites in preparing their places of security.

Now the leaders of the Lamanites had supposed, because of the greatness of their numbers, yea, they supposed that they should be privileged to come upon them as they had hitherto done; yea, and they had also prepared themselves with shields, and with breastplates; and they had also prepared themselves with garments of skins, yea, very thick garments to cover their nakedness.

And being thus prepared they supposed that they should easily overpower and subject their brethren to the yoke of bondage, or slay and massacre them according to their pleasure.

But behold, to their uttermost astonishment, they were prepared for them, in a manner which never had been known among the children of Lehi. Now they were prepared for the Lamanites, to battle after the manner of the instructions of Moroni.

- 9 Ja tapahtui, että lamanilaiset eli amalikkialaiset hämmästyivät tavattomasti sitä, millä tavalla he olivat varustautuneet sotaan.
- 10 Nyt, jos kuningas Amalikkia olisi tullut alas Nefin maasta sotajoukkonsa kärjessä, hän olisi kenties käsenyt lamanilaisten hyökätä nefiläisten kimppuun Ammonihan kaupungin luona, sillä katso, hän ei väliittänyt kansansa verestä.
- 11 Mutta katso, Amalikkia ei itse tullut alas taistelemaan. Ja katso, hänen ylimmät päällikkönsä eivät uskaltaneet hyökätä nefiläisten kimppuun Ammonihan kaupungin luona, sillä Moroni oli muuttanut asioiden hoitoa nefiläisten keskuudessa niin, että lamanilaiset pettyivät heidän piilopaikkojensa vuoksi eivätkä voineet käydä heidän kimpuunsa.
- 12 Sen tähden he vetäytyivät erämaahan ja ottivat leirinsä ja marssivat Nooa maata kohti arvelen sen olevan heille lähinnä paras paikka hyökätä nefiläisten kimppuun.
- 13 Sillä he eivät tienneet, että Moroni oli linnoittanut eli rakentanut turvalinnakkeet jokaiseen kaupunkiin koko ympäröivässä maassa; sen tähden he marssivat eteenpäin Nooa maahan lujan päättäväisinä; niin, heidän ylimmät päällikkönsä astuivat esiin ja vannoiivat valan, että he hävittäisivät tuon kaupungin asukkaat.
- 14 Mutta katso, heidän hämmästyksensä Nooa kaupunki, joka oli tähän asti ollut heikko kohta, oli nyt Moronin avulla tullut vahvaksi, niin, jopa voitaen Ammonihan kaupungin vahvuuden.
- 15 Ja nyt, katso, tämä oli Moronin viisauden mukaisesti, sillä hän oli arvellut, että he pelästyisivät Ammonihan kaupungin luona, ja koska Nooa kaupunki oli tähän asti ollut maan heikoin kohta, he marssisivat sen tähden sinne taistelemaan; ja näin tapahtui hänen halunsa mukaisesti.
- 16 Ja katso, Moroni oli nimittänyt Lehi tuon kaupungin miesten ylimmäksi päälliköksi; ja hän oli se sama Lehi, joka oli taistellut lamanilaisia vastaan Sidonvirran itäpuolella olevassa laaksossa.

And it came to pass that the Lamanites, or the Amalickiahites, were exceedingly astonished at their manner of preparation for war.

Now, if king Amalickiah had come down out of the land of Nephi, at the head of his army, perhaps he would have caused the Lamanites to have attacked the Nephites at the city of Ammonihah; for behold, he did care not for the blood of his people.

But behold, Amalickiah did not come down himself to battle. And behold, his chief captains durst not attack the Nephites at the city of Ammonihah, for Moroni had altered the management of affairs among the Nephites, insomuch that the Lamanites were disappointed in their places of retreat and they could not come upon them.

Therefore they retreated into the wilderness, and took their camp and marched towards the land of Noah, supposing that to be the next best place for them to come against the Nephites.

For they knew not that Moroni had fortified, or had built forts of security, for every city in all the land round about; therefore, they marched forward to the land of Noah with a firm determination; yea, their chief captains came forward and took an oath that they would destroy the people of that city.

But behold, to their astonishment, the city of Noah, which had hitherto been a weak place, had now, by the means of Moroni, become strong, yea, even to exceed the strength of the city Ammonihah.

And now, behold, this was wisdom in Moroni; for he had supposed that they would be frightened at the city Ammonihah; and as the city of Noah had hitherto been the weakest part of the land, therefore they would march thither to battle; and thus it was according to his desires.

And behold, Moroni had appointed Lehi to be chief captain over the men of that city; and it was that same Lehi who fought with the Lamanites in the valley on the east of the river Sidon.

- 17 Ja nyt, katso, tapahtui, että kun lamanilaiset olivat huomanneet, että kaupunki oli Lehin komennossa, he pettyivät jälleen, sillä he pelkäsivät Lehiä tavattomasti; kuitenkin heidän ylimmät päällikkönsä olivat valalla vannoneet hyökkäävänsä kaupunkiin; sen tähden he etenivät sotajoukkoineen.
- 18 Nyt, katso, lamanilaiset eivät päässeet heidän suojalinnakkeisiinsa mistään muualta kuin sisäänkäynnin kautta, koska luotu valli oli korkea ja ympärille kaivettu kaivanto oli syvä, sisäänkäynnin kohtaa lukuun ottamatta.
- 19 Ja näin nefiläiset olivat valmiina hävittämään kaikki, jotka yrittäisivät kiivetä ylös päästäkseen linnakkeeseen jotakin muuta kautta, sinkoamalla yli kiviä ja nuolia heitä kohti.
- 20 Näin he olivat valmiina, eli joukko heidän vahvimpia miehiään miekkoineen ja linkoineen, lyömään maahan kaikki, jotka yrittäisivät tulla heidän turvapaikkaansa sisäänkäynnin kautta; ja näin he olivat valmiina puolustautumaan lamanilaisia vastaan.
- 21 Ja tapahtui, että lamanilaisten päälliköt toivat sotajoukkonsa sisäänkäyntipaikan edustalle ja alkoivat taistella nefiläisiä vastaan päästäkseen heidän turvapaikkaansa; mutta katso, heidät ajettiin takaisin keran toisensa jälkeen, niin että heitä surmattiin suunnattomassa teurastuksessa.
- 22 Nyt, kun he huomasivat, etteivät he pystyneet saamaan nefiläisiä valtaansa kulkutien kautta, he alkoivat kaivaa heidän maavallejansa mataliksi saadakseen kulkutien sotajoukoilleen, jotta heillä olisi yhtäläinen mahdollisuus taistella; mutta katso, heitä kohti singotut kivet ja nuolet kaatoivat heidät maahan näissä yrityksissä, ja sen sijaan että he olisivat täyttäneet heidän kaivantonsa purkamalla maavallit, ne täyttyivät jossain määrin heidän kuolleista ja haavoittuneista ruumiistaan.
- 23 Näin nefiläisillä oli täysi valta vihollisiinsa; ja näin lamanilaiset yrittivät hävittää nefiläisiä, kunnes kaikki heidän ylimmät päällikkönsä oli surmattu; niin, ja yli tuhat lamanilaista oli surmattu, kun taas toisaalta nefiläisistä ei ainoatakaan sielua ollut surmattu.

And now behold it came to pass, that when the Lamanites had found that Lehi commanded the city they were again disappointed, for they feared Lehi exceedingly; nevertheless their chief captains had sworn with an oath to attack the city; therefore, they brought up their armies.

Now behold, the Lamanites could not get into their forts of security by any other way save by the entrance, because of the highness of the bank which had been thrown up, and the depth of the ditch which had been dug round about, save it were by the entrance.

And thus were the Nephites prepared to destroy all such as should attempt to climb up to enter the fort by any other way, by casting over stones and arrows at them.

Thus they were prepared, yea, a body of their strongest men, with their swords and their slings, to smite down all who should attempt to come into their place of security by the place of entrance; and thus were they prepared to defend themselves against the Lamanites.

And it came to pass that the captains of the Lamanites brought up their armies before the place of entrance, and began to contend with the Nephites, to get into their place of security; but behold, they were driven back from time to time, insomuch that they were slain with an immense slaughter.

Now when they found that they could not obtain power over the Nephites by the pass, they began to dig down their banks of earth that they might obtain a pass to their armies, that they might have an equal chance to fight; but behold, in these attempts they were swept off by the stones and arrows which were thrown at them; and instead of filling up their ditches by pulling down the banks of earth, they were filled up in a measure with their dead and wounded bodies.

Thus the Nephites had all power over their enemies; and thus the Lamanites did attempt to destroy the Nephites until their chief captains were all slain; yea, and more than a thousand of the Lamanites were slain; while, on the other hand, there was not a single soul of the Nephites which was slain.

- 24 Noin viisikymmentä oli haavoittunut ollessaan alttiina lamanilaisten nuolille kulkutien läpi, mutta heidän kilpensä ja rintahaarniskansa ja pääkilpensä olivat suojanneet heitä, niin että heidän haavansa olivat heidän jaloissaan, ja monet niistä olivat hyvin pahoja.
- 25 Ja tapahtui, että kun lamanilaiset näkivät, että kaikki heidän ylimmät päällikkönsä oli surmattu, he pakenivat erämaahan. Ja tapahtui, että he palasivat Nefin maahan ilmoittamaan suurista menetyksistään kuninkaalleen Amalikkialle, joka oli syntyjään nefiläinen.
- 26 Ja tapahtui, että hän oli tavattoman vihoissaan väelleen, koska hän ei ollut saavuttanut haluamaansa nefiläisiin nähden; hän ei ollut alistanut heitä orjuuden ikeeseen.
- 27 Niin, hän oli tavattoman vihastunut, ja hän kirosi Jumalan ja myös Moronin valalla vannonen juovansa hänen vertansa; ja tämä sen tähden, että Moroni oli pitänyt Jumalan käskyt tehdessään valmisteluja kansansa turvallisuudeksi.
- 28 Ja tapahtui, että toisaalta Nefin kansa kiitti Herraa Jumalaansa hänen verrattomasta voimastaan hänen pelastaessaan heidät heidän vihollistensa käsistä.
- 29 Ja näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden yhdeksästoista vuosi.
- 30 Niin, ja heidän keskuudessaan oli jatkuva rauha ja tavattoman suurta menestystä kirkossa sen varteen ottamisen ja tarkkuuden tähden, jota he osoittivat Jumalan sanalle, jota heille julistivat Helaman ja Siblon ja Korianon ja Ammon ja hänen veljensä, niin, ja kaikki ne, jotka oli asetettu Jumalan pyhän järjestyksen mukaisesti, kastettu parannukseen ja lähetetty saarnaamaan kansan keskuuteen.

There were about fifty who were wounded, who had been exposed to the arrows of the Lamanites through the pass, but they were shielded by their shields, and their breastplates, and their head-plates, insomuch that their wounds were upon their legs, many of which were very severe.

And it came to pass, that when the Lamanites saw that their chief captains were all slain they fled into the wilderness. And it came to pass that they returned to the land of Nephi, to inform their king, Amalickiah, who was a Nephite by birth, concerning their great loss.

And it came to pass that he was exceedingly angry with his people, because he had not obtained his desire over the Nephites; he had not subjected them to the yoke of bondage.

Yea, he was exceedingly wroth, and he did curse God, and also Moroni, swearing with an oath that he would drink his blood; and this because Moroni had kept the commandments of God in preparing for the safety of his people.

And it came to pass, that on the other hand, the people of Nephi did thank the Lord their God, because of his matchless power in delivering them from the hands of their enemies.

And thus ended the nineteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Yea, and there was continual peace among them, and exceedingly great prosperity in the church because of their heed and diligence which they gave unto the word of God, which was declared unto them by Helaman, and Shiblon, and Corianton, and Ammon and his brethren, yea, and by all those who had been ordained by the holy order of God, being baptized unto repentance, and sent forth to preach among the people.

Alma 50

- 1 Ja nyt tapahtui, että Moroni ei lakannut varustautumasta sotaan eli puolustamaan kansaansa lamanilaisia vastaan, sillä hän käski sotajoukkojensa alkaa tuomarien hallituskauden kahdennenkymmenennen vuoden alussa, että heidän tulee alkaa luoda maakasoja kaikkien kaupunkien ympärille kautta koko sen maan, joka oli nefiläisten hallussa.
- 2 Ja näiden maavallien päälle hän käski panna hirssiä eli rakentaa miehen korkuisia hirsivarustuksia kaupunkien ympäri.
- 3 Ja hän käski, että noiden hirsivarustusten päällä piti olla ympäriinsä hirsien päälle rakennettu aita terävistä paaluista; ja ne olivat vahvoja ja korkeita.
- 4 Ja hän käski pystyttää torneja, jotka kohosivat noiden paaluvarustusten yläpuolelle, ja hän käski rakentaa noihin torneihin turvapaikkoja, niin etteivät lamanilaisten kivet ja nuolet voisi vahingoittaa heitä.
- 5 Ja he olivat valmistautuneet niin, että saattoivat heittää niiden huipulta kiviä mielensä ja voimiensa mukaisesti ja surmata sen, joka yrittäisi lähestyä kaupungin muureja.
- 6 Näin Moroni valmisti linnoituksia heidän vihollistensa tulon varalta jokaisen kaupungin ympärille koko maassa.
- 7 Ja tapahtui, että Moroni käski sotajoukkojensa mennä itäiseen erämaahan, ja ne menivät ja ajoivat kaikki lamanilaiset, jotka olivat itäisessä erämaassa, heidän omille maille, jotka olivat Sarahemlan maan eteläpuolella.
- 8 Ja Nefin maa ulottui suoraan itäisestä merestä läntiseen.
- 9 Ja tapahtui, että kun Moroni oli ajanut kaikki lamanilaiset pois itäisestä erämaasta, joka oli heidän omassa hallussaan olevien maiden pohjoispuolella, hän käski Sarahemlan maassa ja ympärillä olevassa maassa olevia asukkaita menemään itäiseen erämaahan, aina merenrannikon rajamaille, ja ottamaan maan haltuunsa.

Alma 50

And now it came to pass that Moroni did not stop making preparations for war, or to defend his people against the Lamanites; for he caused that his armies should commence in the commencement of the twentieth year of the reign of the judges, that they should commence in digging up heaps of earth round about all the cities, throughout all the land which was possessed by the Nephites.

And upon the top of these ridges of earth he caused that there should be timbers, yea, works of timbers built up to the height of a man, round about the cities.

And he caused that upon those works of timbers there should be a frame of pickets built upon the timbers round about; and they were strong and high.

And he caused towers to be erected that overlooked those works of pickets, and he caused places of security to be built upon those towers, that the stones and the arrows of the Lamanites could not hurt them.

And they were prepared that they could cast stones from the top thereof, according to their pleasure and their strength, and slay him who should attempt to approach near the walls of the city.

Thus Moroni did prepare strongholds against the coming of their enemies, round about every city in all the land.

And it came to pass that Moroni caused that his armies should go forth into the east wilderness; yea, and they went forth and drove all the Lamanites who were in the east wilderness into their own lands, which were south of the land of Zarahemla.

And the land of Nephi did run in a straight course from the east sea to the west.

And it came to pass that when Moroni had driven all the Lamanites out of the east wilderness, which was north of the lands of their own possessions, he caused that the inhabitants who were in the land of Zarahemla and in the land round about should go forth into the east wilderness, even to the borders by the seashore, and possess the land.

- 10 Ja hän sijoitti sotajoukkoja myös etelään, heidän alueidensa rajamaille, ja käskei niiden pystyttämään linnoituksia, jotta he voisivat pitää sotajoukkonsa ja kansansa turvassa vihollistensa käsistä.
- 11 Ja näin hän poisti kaikki lamaanilaisten linnoitukset itäisessä erämaassa, niin, ja myös lännessä, ja linnoitti nefiläisten ja lamaanilaisten välisen, Sarahemlan maan ja Nefin maan välisen rajalinjan läntisestä merestä alkaen Sidonvirran latvan ohitse – nefiläisten pitäessä hallussaan kaikkea pohjoispuoleista maata, niin, nimittäin kaikkea Runsaudenmaan pohjoispuolella olevaa maata, mielensä mukaan.
- 12 Näin Moroni sotajoukkoinensa – joiden määrä lisääntyi päivittäin, koska hänen varustuksensa antoivat heille varmuuden turvasta – pyrki poistamaan lamaanilaisten voimat ja vallan heidän hallussaan olevista maista, niin ettei näillä olisi mitään valtaa heidän hallussaan oleviin maihin.
- 13 Ja tapahtui, että nefiläiset aloittivat kaupungin perustamisen, ja he antoivat kaupungille nimeksi Moroni; ja se oli itäisen meren rannalla; ja se oli etelässä, lamaanilaisten alueiden rajalinjan lähellä.
- 14 Ja he aloittivat kaupungin perustamisen myös Moronin kaupungin ja Aaronin kaupungin välille, Aaronin ja Moronin rajaan liittyen; ja he antoivat kaupungille eli maalle nimeksi Nefiha.
- 15 Ja he alkoivat sinä samana vuonna rakentaa monia kaupunkeja myös pohjoiseen, yhden erikoisella tavalla, ja he nimittivät sen Lehiksi ja se oli pohjoisessa merenrannikon rajamailla.
- 16 Ja näin päättyi kahdeskymmenes vuosi.
- 17 Ja näissä suotuisissa oloissa Nefin kansa oli Nefin kansan tuomarien hallituskauden kahdennenkymmenennenyhdennen vuoden alussa.
- 18 Ja he menestyivät tavattomasti, ja heistä tuli tavattoman rikkaita; niin, ja he lisääntyivät ja vahvistuivat maassa.
- 19 Ja näin me näemme, kuinka armollisesti ja oikeamielisesti Herra kaikessa menettelee toteuttaakseen kaikki sanansa ihmislapsille; niin, me voimme nähdä, että tälläkin hetkellä käyvät toteen hänen sanansa, jotka hän puhui Lehille sanoen:

And he also placed armies on the south, in the borders of their possessions, and caused them to erect fortifications that they might secure their armies and their people from the hands of their enemies.

And thus he cut off all the strongholds of the Lamanites in the east wilderness, yea, and also on the west, fortifying the line between the Nephites and the Lamanites, between the land of Zarahemla and the land of Nephi, from the west sea, running by the head of the river Sidon—the Nephites possessing all the land northward, yea, even all the land which was northward of the land Bountiful, according to their pleasure.

Thus Moroni, with his armies, which did increase daily because of the assurance of protection which his works did bring forth unto them, did seek to cut off the strength and the power of the Lamanites from off the lands of their possessions, that they should have no power upon the lands of their possession.

And it came to pass that the Nephites began the foundation of a city, and they called the name of the city Moroni; and it was by the east sea; and it was on the south by the line of the possessions of the Lamanites.

And they also began a foundation for a city between the city of Moroni and the city of Aaron, joining the borders of Aaron and Moroni; and they called the name of the city, or the land, Nephihah.

And they also began in that same year to build many cities on the north, one in a particular manner which they called Lehi, which was in the north by the borders of the seashore.

And thus ended the twentieth year.

And in these prosperous circumstances were the people of Nephi in the commencement of the twenty and first year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And they did prosper exceedingly, and they became exceedingly rich; yea, and they did multiply and wax strong in the land.

And thus we see how merciful and just are all the dealings of the Lord, to the fulfilling of all his words unto the children of men; yea, we can behold that his words are verified, even at this time, which he spake unto Lehi, saying:

- 20 Siunattu olet sinä ja sinun lapsesi; ja he ovat siunattu; mikäli he pitävät minun käskyni, he menestyvät maassa. Mutta muista, että mikäli he eivät pidä minun käskyjäni, heidät erotetaan pois Herran luota.
- 21 Ja me näemme, että nämä lupaukset ovat käyneet toteen Nefin kansalle, sillä sen riidat ja kiistat, niin, sen murhat ja rosvoukset, sen epäjumalien palvonta, haureus ja iljetykset, joita sen keskuudessa oli, toivat sille sen sodat ja tuhot.
- 22 Ja ne, jotka olivat uskollisia Herran käskyjen pitämisessä, pelastuivat kaikkina aikoina, kun taas tuhannet heidän jumalattomista veljistään on jätetty orjuuteen tai menehtymään miekasta tai vaipumaan epäuskoon ja sekoittumaan lamanilaisiin.
- 23 Mutta katso, koskaan ei Nefin kansan keskuudessa ollut sitten Nefin päivien onnellisempaa aikaa kuin Moronin päivinä, niin, nimittäin tänä aikana, tuomarien hallituskauden kahdentenkymmentenähdentenä vuonna.
- 24 Ja tapahtui, että tuomarien hallituskauden kahdeskymmeneskahdeskin vuosi päättyi rauhan vallitessa, ja myös kahdeskymmeneskolmas vuosi.
- 25 Ja tapahtui, että tuomarien hallituskauden kahdennkymmenennenneljännekin vuoden alussa Nefin kansan keskuudessa olisi ollut rauha, ellei olisi ollut kiistaa, joka heidän keskuudessaan syntyi Lehin maasta ja Moriantonin maasta, joka liittyi Lehin rajaan; ne molemmat olivat merenrannikon rajamailla.
- 26 Sillä katso, ne ihmiset, jotka pitivät Moriantonin maata hallussaan, vaativat itselleen osaa Lehin maasta; sen tähden heidän välillään alkoi olla kiivasta kiistaa, niin että Moriantonin väki tarttui aseisiin veljiään vastaan, ja se päätti surmata heidät miekalla.
- 27 Mutta katso, ne ihmiset, jotka pitivät Lehin maata hallussaan, pakenivat Moronin leiriin ja vetosivat häneen saadakseen apua, sillä katso, he eivät olleet väärässä.

Blessed art thou and thy children; and they shall be blessed, inasmuch as they shall keep my commandments they shall prosper in the land. But remember, inasmuch as they will not keep my commandments they shall be cut off from the presence of the Lord.

And we see that these promises have been verified to the people of Nephi; for it has been their quarrellings and their contentions, yea, their murderings, and their plunderings, their idolatry, their whoredoms, and their abominations, which were among themselves, which brought upon them their wars and their destructions.

And those who were faithful in keeping the commandments of the Lord were delivered at all times, whilst thousands of their wicked brethren have been consigned to bondage, or to perish by the sword, or to dwindle in unbelief, and mingle with the Lamanites.

But behold there never was a happier time among the people of Nephi, since the days of Nephi, than in the days of Moroni, yea, even at this time, in the twenty and first year of the reign of the judges.

And it came to pass that the twenty and second year of the reign of the judges also ended in peace; yea, and also the twenty and third year.

And it came to pass that in the commencement of the twenty and fourth year of the reign of the judges, there would also have been peace among the people of Nephi had it not been for a contention which took place among them concerning the land of Lehi, and the land of Morianton, which joined upon the borders of Lehi; both of which were on the borders by the seashore.

For behold, the people who possessed the land of Morianton did claim a part of the land of Lehi; therefore there began to be a warm contention between them, insomuch that the people of Morianton took up arms against their brethren, and they were determined by the sword to slay them.

But behold, the people who possessed the land of Lehi fled to the camp of Moroni, and appealed unto him for assistance; for behold they were not in the wrong.

- 28 Ja tapahtui, että kun Moriantonin väki, jota johti mies nimeltä Morianton, huomasi Lehin väen paenneen Moronin leiriin, se pelkäsi tavattomasti, että Moronin sotajoukko kävisi sen kimppuun ja tuhoaisi sen.
- 29 Sen tähden Morianton pani sen sydämiin ajatuksen, että sen tulisi paeta pohjoispuolella olevaan maahan, joka oli täynnä suuria vesistöjä, ja ottaa haltuunsa pohjoispuolella oleva maa.
- 30 Ja katso, he olisivat panneet toimeen tämän suunnitelman (mikä olisi ollut valitettava asia), mutta katso, Morianton oli hyvin kiivas mies, ja sen tähden hän oli vihoissaan eräälle palvelijattarelleen ja hyökäsi hänen kimppuunsa ja pieksi häntä kovin.
- 31 Ja tapahtui, että tämä pakeni ja tuli Moronin leiriin ja kertoi Moronille kaiken asiasta sekä heidän aikeistaan paeta pohjoisenpuoleiseen maahan.
- 32 Nyt, katso, Moroni pelkäsi Runsaudenmaassa olevia ihmisiä – tai pikemminkin, että he kuulisivat Moriantonin sanoja ja liittyisivät tämän väkeen, ja näin hän saisi valtaansa nuo osat maata, mikä olisi alkuna vakaville seurauksille Nefin kansan keskuudessa, niin, seurauksille, jotka johtaisivat heidän vapautensa kukistumiseen.
- 33 Sen tähden Moroni lähetti sotajoukon leireineen pysäyttämään Moriantonin väen estääkseen sen paon pohjoisenpuoleiseen maahan.
- 34 Ja tapahtui, että he eivät pysäyttäneet sitä ennen kuin se oli tullut Hävityksenmaan rajoille, ja siellä he pysäyttivät heidät kapealla kulkutiellä, joka johti meren rantaa pitkin pohjoisenpuoleiseen maahan, niin, meren rantaa pitkin lännessä ja idässä.

And it came to pass that when the people of Morianton, who were led by a man whose name was Morianton, found that the people of Lehi had fled to the camp of Moroni, they were exceedingly fearful lest the army of Moroni should come upon them and destroy them.

Therefore, Morianton put it into their hearts that they should flee to the land which was northward, which was covered with large bodies of water, and take possession of the land which was northward.

And behold, they would have carried this plan into effect, (which would have been a cause to have been lamented) but behold, Morianton being a man of much passion, therefore he was angry with one of his maid servants, and he fell upon her and beat her much.

And it came to pass that she fled, and came over to the camp of Moroni, and told Moroni all things concerning the matter, and also concerning their intentions to flee into the land northward.

Now behold, the people who were in the land Bountiful, or rather Moroni, feared that they would hearken to the words of Morianton and unite with his people, and thus he would obtain possession of those parts of the land, which would lay a foundation for serious consequences among the people of Nephi, yea, which consequences would lead to the overthrow of their liberty.

Therefore Moroni sent an army, with their camp, to head the people of Morianton, to stop their flight into the land northward.

And it came to pass that they did not head them until they had come to the borders of the land Desolation; and there they did head them, by the narrow pass which led by the sea into the land northward, yea, by the sea, on the west and on the east.

35 Ja tapahtui, että Moronin lähettämä sotajoukko, jota johti mies nimeltä Teankum, kohtasi Moriantonin väen; ja niin itsepäistä oli Moriantonin väki (hänen jumalattomuutensa ja mielistevien sanojensa vaikutuksesta), että heidän välillään alkoi taistelu, jossa Teankum surmasi Moriantonin ja löi hänen sotajoukkonsa ja otti sen vangiksi ja palasi Moronin leiriin. Ja näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden kahdeskymmenesneljäs vuosi.

36 Ja näin Moriantonin väki tuotiin takaisin. Ja kun se oli tehnyt liiton, että se säilyttää rauhan, se palautettiin Moriantonin maahan, ja sen ja Lehin väen välillä syntyi sopu; ja heidätkin palautettiin maillensa.

37 Ja tapahtui samana vuonna, jona rauha palautettiin Nefin kansalle, että toinen ylituomari Nefiha kuoli hallittuaan tuomarintuimella täysin oikeamielisesti Jumalan edessä.

38 Kuitenkin hän oli torjunut Alman pyynnön ottaa haltuunsa ne aikakirjat ja ne esineet, joita Alma ja hänen isänsä pitivät kaikkein pyhimpinä; sen tähden Alma oli uskonut ne poikansa Helamanin haltuun.

39 Katso, tapahtui, että Nefihan poika nimitettiin nousemaan tuomarintuimelle isänsä jälkeen, eli hänet nimitettiin kansan ylituomariksi ja päämieheksi valalla ja pyhällä toimituksella tuomitsemaan vanhurskaasti ja säilyttämään kansan rauha ja vapaus ja suomaan sille sen pyhät oikeudet palvella Herraa Jumalaansa, niin, tukemaan ja puolustamaan Jumalan asiaa kaiken elinaikansa ja saattamaan jumalattomat rangaistukseen heidän rikoksensa mukaisesti.

40 Nyt, katso, hänen nimensä oli Pahoran. Ja Pahoran nousi isänsä istuimelle ja aloitti hallituskautensa Nefin kansan keskuudessa kahdennenkymmennenneljännen vuoden lopussa.

And it came to pass that the army which was sent by Moroni, which was led by a man whose name was Teancum, did meet the people of Morianton; and so stubborn were the people of Morianton, (being inspired by his wickedness and his flattering words) that a battle commenced between them, in the which Teancum did slay Morianton and defeat his army, and took them prisoners, and returned to the camp of Moroni. And thus ended the twenty and fourth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And thus were the people of Morianton brought back. And upon their covenanting to keep the peace they were restored to the land of Morianton, and a union took place between them and the people of Lehi; and they were also restored to their lands.

And it came to pass that in the same year that the people of Nephi had peace restored unto them, that Nephiah, the second chief judge, died, having filled the judgment-seat with perfect uprightness before God.

Nevertheless, he had refused Alma to take possession of those records and those things which were esteemed by Alma and his fathers to be most sacred; therefore Alma had conferred them upon his son, Helaman.

Behold, it came to pass that the son of Nephiah was appointed to fill the judgment-seat, in the stead of his father; yea, he was appointed chief judge and governor over the people, with an oath and sacred ordinance to judge righteously, and to keep the peace and the freedom of the people, and to grant unto them their sacred privileges to worship the Lord their God, yea, to support and maintain the cause of God all his days, and to bring the wicked to justice according to their crime.

Now behold, his name was Pahoran. And Pahoran did fill the seat of his father, and did commence his reign in the end of the twenty and fourth year, over the people of Nephi.

Alma 51

- 1 Ja nyt tapahtui Nefin kansan tuomarien kahdennenkymmenennenviidennen vuoden alussa, heidän saatuaan Lehin väen ja Moriantonin väen välillä aikaan rauhan heidän maistaan ja aloitettuaan kahdennenkymmenennenviidennen vuoden rauhassa;
- 2 kuitenkaan he eivät kauan saaneet rauhaa täysin säilymään maassa, sillä kansan keskuudessa alkoi olla kiistaa ylituomari Pahoranista; sillä katso, osa kansasta halusi, että muutamia tiettyjä lainkohtia muutettaisiin.
- 3 Mutta katso, Pahoran ei halunnut muuttaa eikä sallia muutettavan lakia; sen tähden hän ei kuullut niitä, jotka olivat lähettäneet mielipiteensä ja anomuksensa lain muuttamisesta.
- 4 Sen tähden ne, jotka halusivat lakia muutettavan, olivat vihoissaan hänelle ja halusivat, ettei hän enää olisi maan ylituomarina; sen tähden asiasta nousi kiivas väittely, mutta ei verenvuodatukseen asti.
- 5 Ja tapahtui, että niitä, jotka halusivat, että Pahoran syöstäisiin tuomarinistuimelta, kutsuttiin kuninkaankannattajiksi, sillä he halusivat lakia muutettavan tavalla, joka kukistaisi vapaan hallitusmuodon ja asettaisi maalle kuninkaan.
- 6 Ja ne, jotka halusivat Pahoranin jäävän maan ylituomariksi, ottivat nimekseen vapaudenkannattajat; ja tällainen oli jako heidän keskuudessaan, sillä vapaudenkannattajat olivat vannoneet eli tehneet liiton, että he puolustaisivat oikeuksiaan ja uskontonsa vapauksia vapaan hallitusmuodon avulla.
- 7 Ja tapahtui, että tämä heidän kiistakysymyksensä ratkaistiin kansan äänellä. Ja tapahtui, että kansan ääni tuli vapaudenkannattajien puolesta, ja Pahoran sai pitää tuomarinistuimen, mikä sai aikaan paljon riemua Pahoranin veljien sekä monien vapauden kannalla olevien keskuudessa, jotka myös vaiensivat kuninkaankannattajat, niin etteivät he uskaltaneet vastustaa, vaan heidän oli pakko hyväksyä vapauden asia.

Alma 51

And now it came to pass in the commencement of the twenty and fifth year of the reign of the judges over the people of Nephi, they having established peace between the people of Lehi and the people of Morianton concerning their lands, and having commenced the twenty and fifth year in peace;

Nevertheless, they did not long maintain an entire peace in the land, for there began to be a contention among the people concerning the chief judge Pahoran; for behold, there were a part of the people who desired that a few particular points of the law should be altered.

But behold, Pahoran would not alter nor suffer the law to be altered; therefore, he did not hearken to those who had sent in their voices with their petitions concerning the altering of the law.

Therefore, those who were desirous that the law should be altered were angry with him, and desired that he should no longer be chief judge over the land; therefore there arose a warm dispute concerning the matter, but not unto bloodshed.

And it came to pass that those who were desirous that Pahoran should be dethroned from the judgment-seat were called king-men, for they were desirous that the law should be altered in a manner to overthrow the free government and to establish a king over the land.

And those who were desirous that Pahoran should remain chief judge over the land took upon them the name of freemen; and thus was the division among them, for the freemen had sworn or covenanted to maintain their rights and the privileges of their religion by a free government.

And it came to pass that this matter of their contention was settled by the voice of the people. And it came to pass that the voice of the people came in favor of the freemen, and Pahoran retained the judgment-seat, which caused much rejoicing among the brethren of Pahoran and also many of the people of liberty, who also put the king-men to silence, that they durst not oppose but were obliged to maintain the cause of freedom.

8 Nyt ne, jotka olivat kuninkaiden kannalla, olivat ylhäistä syntyperää, ja he tavoittelivat kuninkuutta; ja heitä tukivat ne, jotka pyrkivät valtaan ja määräämisasemaan kansaan nähden.

9 Mutta katso, tämä oli vaarallista aikaa sellaisille kiistoille Nefin kansan keskuudessa, sillä katso, Amalikkia oli jälleen yllyttänyt lamanilaisten kansan sydämet nefiläisten kansaa vastaan, ja hän oli kokoamassa yhteen sotilaita maansa kaikista osista ja aseistamassa heitä ja valmistautumassa sotaan perin innokkaasti, sillä hän oli vannonut juovansa Moronin verta.

10 Mutta katso, me saamme nähdä, että hänen antamansa lupaus oli hätiköity; kuitenkin hän valmistautui ja valmisti sotajoukkojaan tulemaan taistelemaan nefiläisiä vastaan.

11 Nyt hänen sotajoukkonsa eivät olleet niin suuria kuin ne olivat tähän asti olleet, koska monet tuhannet olivat saaneet surmansa nefiläisten kädestä; mutta heidän suurista menetyksistään huolimatta Amalikkia oli koonnut yhteen ihmeen suuren sotajoukon, niin että hän ei pelännyt tulla alas Sarahemlan maahan.

12 Aivan niin, Amalikkia itsekin tuli sinne lamanilaisten kärjessä. Ja se tapahtui tuomarien hallituskauden kahdentenakymmenentenäviidentenä vuonna; ja se tapahtui samaan aikaan kuin he olivat alkaneet ratkoa ylituomari Pahorania koskevia kiistaasioitaan.

13 Ja tapahtui, että kun ne miehet, joita sanottiin kuninkaankannattajiksi, olivat kuulleet lamanilaisten olevan tulossa alas taistelemaan heitä vastaan, he iloitsivat sydämessään; ja he kieltäytyivät tarttumasta aseisiin, sillä he olivat niin vihastuneita ylituomariin sekä vapauden kannalla oleviin, etteivät he tahtoneet tarttua aseisiin puolustaakseen maataan.

14 Ja tapahtui, että kun Moroni näki tämän sekä sen, että lamanilaiset olivat tulossa maan rajojen sisäpuolelle, hän vihastui tavattomasti noiden ihmisten itsepäisyyden tähden, joiden pelastamiseksi hän oli tehnyt työtä niin perin uutterasti; niin, hän oli tavattoman vihastunut; hänen sielunsa oli täynnä vihastusta heitä kohtaan.

Now those who were in favor of kings were those of high birth, and they sought to be kings; and they were supported by those who sought power and authority over the people.

But behold, this was a critical time for such contentions to be among the people of Nephi; for behold, Amalickiah had again stirred up the hearts of the people of the Lamanites against the people of the Nephites, and he was gathering together soldiers from all parts of his land, and arming them, and preparing for war with all diligence; for he had sworn to drink the blood of Moroni.

But behold, we shall see that his promise which he made was rash; nevertheless, he did prepare himself and his armies to come to battle against the Nephites.

Now his armies were not so great as they had hitherto been, because of the many thousands who had been slain by the hand of the Nephites; but notwithstanding their great loss, Amalickiah had gathered together a wonderfully great army, insomuch that he feared not to come down to the land of Zarahemla.

Yea, even Amalickiah did himself come down, at the head of the Lamanites. And it was in the twenty and fifth year of the reign of the judges; and it was at the same time that they had begun to settle the affairs of their contentions concerning the chief judge, Pahoran.

And it came to pass that when the men who were called king-men had heard that the Lamanites were coming down to battle against them, they were glad in their hearts; and they refused to take up arms, for they were so wroth with the chief judge, and also with the people of liberty, that they would not take up arms to defend their country.

And it came to pass that when Moroni saw this, and also saw that the Lamanites were coming into the borders of the land, he was exceedingly wroth because of the stubbornness of those people whom he had labored with so much diligence to preserve; yea, he was exceedingly wroth; his soul was filled with anger against them.

- 15 Ja tapahtui, että hän lähetti kansan äänen mukaisen anomuksen maan päämiehelle pyytäen häntä lukemaan sen ja antamaan hänelle (Moronille) vallan pakottaa nuo luopiot puolustamaan maataan tai ottaa heidät hengiltä.
- 16 Sillä hänen ensimmäisenä huolenaan oli tehdä loppu tällaisista kiistoista ja erimielisyyksistä kansan keskuudessa, sillä katso, tämä oli tähän asti ollut kaiken heidän tuhonsa syynä. Ja tapahtui, että se hyväksyttiin kansan äänen mukaisesti.
- 17 Ja tapahtui, että Moroni käskei sotajoukkonsa lähteä noita kuninkaankannattajia vastaan painamaan alas heidän ylpeytensä ja ylhäisyytensä ja lyömään heidät maan tasalle, elleivät he tarttuisi aseisiin ja tukisi vapauden asiaa.
- 18 Ja tapahtui, että sotajoukot marssivat heitä vastaan; ja ne painoivat alas heidän ylpeytensä ja ylhäisyytensä, niin että kun he kohottivat sota-aseensa taistellakseen Moronin miehiä vastaan, heidät lyötiin maahan ja hävitettiin maan tasalle.
- 19 Ja tapahtui, että noita luopioita lyötiin miekalla maahan neljä tuhatta; ja ne heidän johtajistaan, jotka eivät saaneet taistelussa surmaansa, otettiin kiinni ja heitettiin vankilaan, sillä heidän oikeudenkäynteihinsä ei ollut tällä hetkellä aikaa.
- 20 Ja loppuosa noista luopioista antautui vapauden viirille mieluummin kuin miekalla maahan lyötäväksi, ja heidät pakotettiin kohottamaan vapauden tunnus torneihinsa ja kaupunkeihinsa ja tarttumaan aseisiin maansa puolustamiseksi.
- 21 Ja näin Moroni teki lopun noista kuninkaankannattajista, niin ettei ollut ketään, joka olisi tunnettu kuninkaankannattajan nimellä; ja näin hän teki lopun niiden ihmisten itsepäisyydestä ja ylpeydestä, jotka väittivät olevansa ylhäistä verta; ja heidät painettiin alas nöyrytymään veljiensä kaltaisiksi ja taistelemaan urheasti pysyäkseen vapaina orjuudesta.

And it came to pass that he sent a petition, with the voice of the people, unto the governor of the land, desiring that he should read it, and give him (Moroni) power to compel those dissenters to defend their country or to put them to death.

For it was his first care to put an end to such contentions and dissensions among the people; for behold, this had been hitherto a cause of all their destruction. And it came to pass that it was granted according to the voice of the people.

And it came to pass that Moroni commanded that his army should go against those king-men, to pull down their pride and their nobility and level them with the earth, or they should take up arms and support the cause of liberty.

And it came to pass that the armies did march forth against them; and they did pull down their pride and their nobility, insomuch that as they did lift their weapons of war to fight against the men of Moroni they were hewn down and leveled to the earth.

And it came to pass that there were four thousand of those dissenters who were hewn down by the sword; and those of their leaders who were not slain in battle were taken and cast into prison, for there was no time for their trials at this period.

And the remainder of those dissenters, rather than be smitten down to the earth by the sword, yielded to the standard of liberty, and were compelled to hoist the title of liberty upon their towers, and in their cities, and to take up arms in defence of their country.

And thus Moroni put an end to those king-men, that there were not any known by the appellation of king-men; and thus he put an end to the stubbornness and the pride of those people who professed the blood of nobility; but they were brought down to humble themselves like unto their brethren, and to fight valiantly for their freedom from bondage.

- 22 Katso, tapahtui, että sillä aikaa kun Moroni näin hävitti sodat ja kiistat oman kansansa keskuudesta ja alistui sen rauhaan ja sivistykseen ja antoi käskyjä valmistautuakseen sotaan lamanilaisia vastaan, katso, lamanilaiset olivat tulleet Moronin maahan, joka oli merenrannikon rajamailla.
- 23 Ja tapahtui, että nefiläiset eivät olleet kyllin vahvoja Moronin kaupungissa; sen tähden Amalikkia ajoi heidät pois surmaten monia. Ja tapahtui, että Amalikkia otti haltuunsa kaupungin, niin, haltuunsa kaikki heidän linnoituksensa.
- 24 Ja ne, jotka pakenivat Moronin kaupungista, tulivat Nefihan kaupunkiin; ja myös Lehin kaupungin väki kokoontui yhteen ja varustautui ja oli valmiina kohtaamaan lamanilaiset taistelussa.
- 25 Mutta tapahtui, että Amalikkia ei sallinut lamanilaisten mennä taistelemaan Nefihan kaupunkia vastaan, vaan piti heidät alhaalla merenrannikolla jättäen miehiä jokaiseen kaupunkiin pitämään sitä hallussaan ja puolustamaan sitä.
- 26 Ja näin hän jatkoi ottaen haltuunsa monta kaupunkia, Nefihan kaupungin ja Lehin kaupungin ja Moriantonin kaupungin ja Omnerin kaupungin ja Gidin kaupungin ja Mulekin kaupungin, jotka kaikki olivat itäisillä rajamailla merenrannikolla.
- 27 Ja näin lamanilaiset olivat Amalikkian viekkauksella saaneet lukemattomien joukkojensa ansiosta niin monta kaupunkia, jotka kaikki olivat vahvasti linnoitettuja Moronin linnoitusten tapaan ja jotka kaikki sopivat linnoituksiksi lamanilaisille.
- 28 Ja tapahtui, että he marssivat Runsaudenmaan rajoille ajaen nefiläisiä edellään ja surmaten monia.
- 29 Mutta tapahtui, että he kohtasivat Teankumin, joka oli surmannut Moriantonin ja pysäyttänyt hänen väkensä hänen paetessaan.
- 30 Ja tapahtui, että hän pysäytti myös Amalikkian tämän ollessa monilukuisine sotajoukkoineen marssimassa ottamaan haltuunsa Runsaudenmaan sekä pohjoisenpuoleisen maan.

Behold, it came to pass that while Moroni was thus breaking down the wars and contentions among his own people, and subjecting them to peace and civilization, and making regulations to prepare for war against the Lamanites, behold, the Lamanites had come into the land of Moroni, which was in the borders by the seashore.

And it came to pass that the Nephites were not sufficiently strong in the city of Moroni; therefore Amalickiah did drive them, slaying many. And it came to pass that Amalickiah took possession of the city, yea, possession of all their fortifications.

And those who fled out of the city of Moroni came to the city of Nephihah; and also the people of the city of Lehi gathered themselves together, and made preparations and were ready to receive the Lamanites to battle.

But it came to pass that Amalickiah would not suffer the Lamanites to go against the city of Nephihah to battle, but kept them down by the seashore, leaving men in every city to maintain and defend it.

And thus he went on, taking possession of many cities, the city of Nephihah, and the city of Lehi, and the city of Morianton, and the city of Omner, and the city of Gid, and the city of Mulek, all of which were on the east borders by the seashore.

And thus had the Lamanites obtained, by the cunning of Amalickiah, so many cities, by their numberless hosts, all of which were strongly fortified after the manner of the fortifications of Moroni; all of which afforded strongholds for the Lamanites.

And it came to pass that they marched to the borders of the land Bountiful, driving the Nephites before them and slaying many.

But it came to pass that they were met by Teancum, who had slain Morianton and had headed his people in his flight.

And it came to pass that he headed Amalickiah also, as he was marching forth with his numerous army that he might take possession of the land Bountiful, and also the land northward.

31 Mutta katso, hän kohtasi pettymyksen Teankumin ja hänen miestensä lyödessä hänet takaisin, sillä he olivat suuria satureita; sillä jokainen Teankumin mies voitti lamanilaiset voimassa ja sotataidossa, niin että he saivat lamanilaisista yliotteen.

32 Ja tapahtui, että he ahdistivat heitä, niin että he surmasivat heitä, kunnes oli pimeä. Ja tapahtui, että Teankum ja hänen miehensä pystyttivät telttansa Runsaudenmaan rajoille, ja Amalikkia pystytti telttansa rannalle merenrannikon rajamaille, ja tällä tavalla heitä ajettiin.

33 Ja tapahtui, että yön tultua Teankum hiipi palvelijansa kanssa yöllä ulos ja meni Amalikkian leiriin; ja katso, uni oli saanut heidät valtaansa heidän suuren uupumuksensa tähden, mikä johtui päivän rasituksesta ja kuumuudesta.

34 Ja tapahtui, että Teankum hiipi salaa kuninkaan telttaan ja survaisi keihään hänen sydämeensä; ja hän aiheutti kuninkaan välittömän kuoleman, niin ettei tämä herättänyt palvelijoitaan.

35 Ja hän palasi salaa takaisin omaan leiriinsä, ja katso, hänen miehensä olivat unessa, ja hän herätti heidät ja kertoi heille kaiken, mitä hän oli tehnyt.

36 Ja hän käski sotajoukkojensa olla valmiina, siltä varalta, että lamanilaiset olisivat heränneet ja tulisivat heidän kimppuunsa.

37 Ja näin päättyy Nefin kansan tuomarien hallituskauden kahdeskymmenesviides vuosi; ja näin päättyvät Amalikkian päivät.

But behold he met with a disappointment by being repulsed by Teancum and his men, for they were great warriors; for every man of Teancum did exceed the Lamanites in their strength and in their skill of war, insomuch that they did gain advantage over the Lamanites.

And it came to pass that they did harass them, insomuch that they did slay them even until it was dark. And it came to pass that Teancum and his men did pitch their tents in the borders of the land Bountiful; and Amalickiah did pitch his tents in the borders on the beach by the seashore, and after this manner were they driven.

And it came to pass that when the night had come, Teancum and his servant stole forth and went out by night, and went into the camp of Amalickiah; and behold, sleep had overpowered them because of their much fatigue, which was caused by the labors and heat of the day.

And it came to pass that Teancum stole privily into the tent of the king, and put a javelin to his heart; and he did cause the death of the king immediately that he did not awake his servants.

And he returned again privily to his own camp, and behold, his men were asleep, and he awoke them and told them all the things that he had done.

And he caused that his armies should stand in readiness, lest the Lamanites had awakened and should come upon them.

And thus endeth the twenty and fifth year of the reign of the judges over the people of Nephi; and thus endeth the days of Amalickiah.

Alma 52

- 1 Ja nyt, tapahtui Nefin kansan tuomarien hallituskau-
den kahdentenakymmenentenäkuudentena vuonna,
että katso, kun lamanilaiset heräsivät ensimmäisen
kuukauden ensimmäisenä aamuna, katso, he huo-
masivat Amalikkian olevan kuolleena omassa teltas-
saan; ja he näkivät myös, että Teankum oli valmiina
ryhtymään taisteluun heitä vastaan sinä päivänä.
- 2 Ja nyt, kun lamanilaiset näkivät tämän, he kauhis-
tuivat; ja he luopuivat aikeestaan marssia pohjoisen-
puoleiseen maahan ja vetäytyivät kaikkine sotajouk-
koineen Mulekin kaupunkiin ja etsivät turvaa lin-
noituksistaan.
- 3 Ja tapahtui, että Amalikkian veli nimitettiin kan-
san kuninkaaksi, ja hänen nimensä oli Ammoron;
näin kuningas Ammoron, kuningas Amalikkian veli,
nimitettiin hallitsemaan hänen jälkeensä.
- 4 Ja tapahtui, että hän käski kansansa puolustaa nii-
tä kaupunkeja, jotka he olivat verta vuodattamalla
vallanneet; sillä he eivät olleet vallanneet ainoata-
kaan kaupunkia ilman suurta verenhukkaa.
- 5 Ja nyt, Teankum näki, että lamanilaiset olivat
päittäneet pitää hallussaan ne kaupungit, jotka he
olivat vallanneet, ja ne osat maata, jotka he olivat
saaneet haltuunsa; ja nähdessään myös heidän luku-
määränsä valtavuuden Teankum ajatteli, ettei ollut
hyvä yrittää hyökätä heitä vastaan heidän linnak-
keissaan.
- 6 Mutta hän piti miehensä ympäristössä ikään kuin
varustautuen sotaan; niin, ja hän todella valmistau-
tuikin puolustautumaan heitä vastaan pystyttämällä
muureja ympärilleen ja valmistamalla turvapaikko-
ja.
- 7 Ja tapahtui, että hän jatkoi näin varustautumista
sotaan, kunnes Moroni oli lähettänyt suuren joukon
miehiä hänen sotajoukkonsa vahvistukseksi.
- 8 Ja Moroni lähetti hänelle myös määräyksen, että
hänen tuli pitää kaikki vangit, jotka joutuivat hänen
käsiinsä, sillä koska lamanilaiset olivat ottaneet mo-
nia vankeja, hänen tuli pitää kaikki lamanilaisvangit
lunnaina niistä, jotka lamanilaiset olivat ottaneet.

Alma 52

And now, it came to pass in the twenty and sixth year
of the reign of the judges over the people of Nephi,
behold, when the Lamanites awoke on the first
morning of the first month, behold, they found
Amalickiah was dead in his own tent; and they also
saw that Teancum was ready to give them battle on
that day.

And now, when the Lamanites saw this they were
affrighted; and they abandoned their design in
marching into the land northward, and retreated
with all their army into the city of Mulek, and sought
protection in their fortifications.

And it came to pass that the brother of Amalickiah
was appointed king over the people; and his name
was Ammoron; thus king Ammoron, the brother of
king Amalickiah, was appointed to reign in his stead.

And it came to pass that he did command that his
people should maintain those cities, which they had
taken by the shedding of blood; for they had not
taken any cities save they had lost much blood.

And now, Teancum saw that the Lamanites were
determined to maintain those cities which they had
taken, and those parts of the land which they had ob-
tained possession of; and also seeing the enormity of
their number, Teancum thought it was not expedient
that he should attempt to attack them in their forts.

But he kept his men round about, as if making
preparations for war; yea, and truly he was prepar-
ing to defend himself against them, by casting up
walls round about and preparing places of resort.

And it came to pass that he kept thus preparing for
war until Moroni had sent a large number of men to
strengthen his army.

And Moroni also sent orders unto him that he
should retain all the prisoners who fell into his
hands; for as the Lamanites had taken many prison-
ers, that he should retain all the prisoners of the
Lamanites as a ransom for those whom the
Lamanites had taken.

9 Ja hän lähetti hänelle myös määräyksen, että hänen tuli linnoittaa Runsaudenmaa ja varmistaa se kapea kulkutie, joka johti pohjoispuoleiseen maahan, etteivät lamanilaiset saisi sitä kohtaa ja saisi valtaa ahdistaa heitä joka puolelta.

10 Ja Moroni lähetti hänelle myös sanan pyytäen häntä uskollisesti puolustamaan sitä maan kolkkaa ja etsimään jokaista tilaisuutta lyödä lamanilaisia sillä suunnalla niin paljon kuin kykenisi, jotta hän kenties voisi sotajuonen avulla tai jollakin muulla keinolla vallata takaisin ne kaupungit, jotka oli viety heidän käsistään, ja myös linnoittamaan ja vahvistamaan ympäristön kaupunkeja, jotka eivät olleet joutuneet lamanilaisten käsiin.

11 Ja hän sanoi hänelle myös: Minä tulisin teidän luokseenne, mutta katso, lamanilaiset ovat kimpusamme läntisen meren puoleisilla maan rajoilla, ja katso, minä lähden heitä vastaan; sen tähden en voi tulla teidän luokseenne.

12 Nyt, kuningas (Ammoron) oli lähtenyt Sarahemlan maasta ja oli ilmoittanut kuningattarelle veljensä kuolemasta ja oli koonnut yhteen suuren joukon miehiä ja oli marssinut nefiläisiä vastaan läntisen meren puoleisille rajamaille.

13 Ja näin hän yritti ahdistaa nefiläisiä ja vetää osan heidän joukoistaan siihen osaan maata, samalla kun hän oli käskenyt niiden, jotka hän oli jättänyt pitämään hallussaan valtaamiaan kaupunkeja, myös ahdistaa nefiläisiä itäisen meren puoleisilla rajamailla ja ottaa haltuunsa heidän maitaan niin paljon kuin kykenisivät, sotajoukkojensa voiman mukaisesti.

14 Ja näin nefiläiset olivat näissä vaarallisissa olosuhteissa Nefin kansan tuomarien hallituskauden kahdenkymmenennenkuudennen vuoden päätyessä.

And he also sent orders unto him that he should fortify the land Bountiful, and secure the narrow pass which led into the land northward, lest the Lamanites should obtain that point and should have power to harass them on every side.

And Moroni also sent unto him, desiring him that he would be faithful in maintaining that quarter of the land, and that he would seek every opportunity to scourge the Lamanites in that quarter, as much as was in his power, that perhaps he might take again by stratagem or some other way those cities which had been taken out of their hands; and that he also would fortify and strengthen the cities round about, which had not fallen into the hands of the Lamanites.

And he also said unto him, I would come unto you, but behold, the Lamanites are upon us in the borders of the land by the west sea; and behold, I go against them, therefore I cannot come unto you.

Now, the king (Ammoron) had departed out of the land of Zarahemla, and had made known unto the queen concerning the death of his brother, and had gathered together a large number of men, and had marched forth against the Nephites on the borders by the west sea.

And thus he was endeavoring to harass the Nephites, and to draw away a part of their forces to that part of the land, while he had commanded those whom he had left to possess the cities which he had taken, that they should also harass the Nephites on the borders by the east sea, and should take possession of their lands as much as it was in their power, according to the power of their armies.

And thus were the Nephites in those dangerous circumstances in the ending of the twenty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

- 15 Mutta katso, tuomarien hallituskauden kahdente-
nakymmenentenäseitsemäntenä vuonna tapahtui,
että Teankum Moronin käskystä – joka oli perusta-
nut sotajoukkoja suojelemaan maan eteläisiä ja län-
tisiä rajoja ja aloittanut marssinsa kohti
Runsaudenmaata auttaakseen miehineen
Teankumia heidän menettämiensä kaupunkien ta-
kaisin valtaamisessa –
- 16 ja tapahtui, että Teankum oli saanut määräyksen
hyökätä Mulekin kaupunkiin ja vallata sen takaisin,
jos se olisi mahdollista.
- 17 Ja tapahtui, että Teankum valmistautui hyökkää-
mään Mulekin kaupunkiin ja marssimaan sotajouk-
koineen lamanilaisia vastaan; mutta hän näki, että
hänen oli mahdoton kukistaa heitä heidän ollessaan
linnoituksissaan; sen tähden hän luopui aikeistaan
ja palasi takaisin Runsaudenkaupunkiin odottamaan
Moronin tuloa saadakseen voimia sotajoukollensa.
- 18 Ja tapahtui, että Moroni saapui sotajoukkoineen
Runsaudenmaahan Nefin kansan tuomarien halli-
tuskauden kahdennenkymmenennenseitsemännen
vuoden loppupuolella.
- 19 Ja kahdennenkymmenennenkahdeksannen vuo-
den alussa Moroni ja Teankum ja monet ylimmistä
päälliköistä pitivät sotaneuvottelun – mitä heidän pi-
ti tehdä saadakseen lamanilaiset käymään taisteluun
heitä vastaan, tai että he voisivat jollakin tavoin hou-
kutella heidät ulos linnoituksistaan, niin että he voi-
sivat saada heistä yliotteen ja vallata takaisin
Mulekin kaupungin.
- 20 Ja tapahtui, että he lähettivät lähettiläitä Mulekin
kaupunkia suojelevan lamanilaisten sotajoukon luo,
heidän johtajansa luo, jonka nimi oli Jaakob, pyytä-
mään häneltä, että hän tulisi sotajoukkoineen koh-
taamaan heidät noiden kahden kaupungin välisillä
tasangoilla. Mutta katso, Jaakob, joka oli soramilai-
nen, ei tahtonut tulla sotajoukkoineen kohtaamaan
heitä tasangoilla.
- 21 Ja tapahtui, että koska toiveita heidän kohtaami-
sestaan tasaveroisissa oloissa ei ollut, Moroni päätti
sen tähden suunnitelmasta, jolla hän saisi lamanilai-
set houkutellessa ulos linnoituksistaan.

But behold, it came to pass in the twenty and sev-
enth year of the reign of the judges, that Teancum,
by the command of Moroni—who had established
armies to protect the south and the west borders of
the land, and had begun his march towards the land
Bountiful, that he might assist Teancum with his
men in retaking the cities which they had lost—

And it came to pass that Teancum had received or-
ders to make an attack upon the city of Mulek, and
retake it if it were possible.

And it came to pass that Teancum made prepara-
tions to make an attack upon the city of Mulek, and
march forth with his army against the Lamanites;
but he saw that it was impossible that he could over-
power them while they were in their fortifications;
therefore he abandoned his designs and returned
again to the city Bountiful, to wait for the coming of
Moroni, that he might receive strength to his army.

And it came to pass that Moroni did arrive with his
army at the land of Bountiful, in the latter end of the
twenty and seventh year of the reign of the judges
over the people of Nephi.

And in the commencement of the twenty and
eighth year, Moroni and Teancum and many of the
chief captains held a council of war—what they
should do to cause the Lamanites to come out against
them to battle; or that they might by some means
flatter them out of their strongholds, that they might
gain advantage over them and take again the city of
Mulek.

And it came to pass they sent embassies to the
army of the Lamanites, which protected the city of
Mulek, to their leader, whose name was Jacob, desir-
ing him that he would come out with his armies to
meet them upon the plains between the two cities.
But behold, Jacob, who was a Zoramite, would not
come out with his army to meet them upon the
plains.

And it came to pass that Moroni, having no hopes
of meeting them upon fair grounds, therefore, he re-
solved upon a plan that he might decoy the
Lamanites out of their strongholds.

- 22 Sen tähden hän käski Teankumin ottaa pienen joukon miehiä ja marssia alas lähelle merenrannikkoa, ja Moroni sotajoukkoineen marssi yöllä erämaahan Mulekin kaupungin länsipuolelle; ja näin, kun lamanilaisten vartijat seuraavana päivänä olivat havainneet Teankumin, he juoksivat kertomaan siitä johtajalleen Jaakobille.
- 23 Ja tapahtui, että lamanilaisten sotajoukot marssivat Teankumia vastaan luullen lukumääränsä avulla kukistavansa Teankumin hänen joukkojensa vähäisyyden tähden. Ja kun Teankum näki lamanilaisten sotajoukkojen tulevan häntä vastaan, hän alkoi vetäytyä merenrannikkoa pitkin pohjoiseen päin.
- 24 Ja tapahtui, että kun lamanilaiset näkivät, että hän alkoi paeta, he rohkaistuivat ja ajoivat heitä kiihkeästi takaa. Ja sillä aikaa kun Teankum näin johdatti pois lamanilaisia, jotka ajoivat turhaan heitä takaa, katso, Moroni käski osan sotajoukostaan, joka oli hänen kanssaan, marssia kaupunkiin ja ottaa sen haltuunsa.
- 25 Ja näin he tekivät ja surmasivat kaikki ne, jotka oli jätetty suojelemaan kaupunkia, eli kaikki ne, jotka eivät luovuttaneet sota-aseitaan.
- 26 Ja niin Moroni oli saanut Mulekin kaupungin haltuunsa osalla sotajoukkoaan, samalla kun hän marssi loppuosan kanssa kohtaamaan lamanilaisia, kun he palaisivat ajamasta takaa Teankumia.
- 27 Ja tapahtui, että lamanilaiset ajoivat Teankumia takaa, kunnes he tulivat lähelle Runsaudenkaupunkia, ja silloin Lehi ja pieni sotajoukko, joka oli jätetty suojelemaan Runsaudenkaupunkia, kohtasi heidät.
- 28 Ja nyt, katso, kun lamanilaisten ylimmät päälliköt olivat nähneet Lehin sotajoukkoineen tulevan heitä vastaan, he pakenivat suuren sekasorron vallassa, peläten, etteivät he kenties pääsisi Mulekin kaupunkiin, ennen kuin Lehi saisi heidät kiinni; sillä he olivat väsyneitä marssinsa tähden, ja Lehin miehet olivat levänneitä.
- 29 Nyt lamanilaiset eivät tieneet, että Moroni sotajoukkoineen oli heidän selustassaan, eivätkä he pelänneet muuta kuin Lehiä ja hänen miehiään.
- 30 Nyt Lehi ei halunnut ottaa heitä kiinni ennen kuin he kohtaisivat Moronin ja hänen sotajoukkonsa.

Therefore he caused that Teancum should take a small number of men and march down near the seashore; and Moroni and his army, by night, marched in the wilderness, on the west of the city Mulek; and thus, on the morrow, when the guards of the Lamanites had discovered Teancum, they ran and told it unto Jacob, their leader.

And it came to pass that the armies of the Lamanites did march forth against Teancum, supposing by their numbers to overpower Teancum because of the smallness of his numbers. And as Teancum saw the armies of the Lamanites coming out against him he began to retreat down by the seashore, northward.

And it came to pass that when the Lamanites saw that he began to flee, they took courage and pursued them with vigor. And while Teancum was thus leading away the Lamanites who were pursuing them in vain, behold, Moroni commanded that a part of his army who were with him should march forth into the city, and take possession of it.

And thus they did, and slew all those who had been left to protect the city, yea, all those who would not yield up their weapons of war.

And thus Moroni had obtained possession of the city Mulek with a part of his army, while he marched with the remainder to meet the Lamanites when they should return from the pursuit of Teancum.

And it came to pass that the Lamanites did pursue Teancum until they came near the city Bountiful, and then they were met by Lehi and a small army, which had been left to protect the city Bountiful.

And now behold, when the chief captains of the Lamanites had beheld Lehi with his army coming against them, they fled in much confusion, lest perhaps they should not obtain the city Mulek before Lehi should overtake them; for they were wearied because of their march, and the men of Lehi were fresh.

Now the Lamanites did not know that Moroni had been in their rear with his army; and all they feared was Lehi and his men.

Now Lehi was not desirous to overtake them till they should meet Moroni and his army.

31 Ja tapahtui, että ennen kuin lamanilaiset olivat pe-
rääntyneet kauaksi, nefiläiset saartoivat heidät,
Moronin miehet toiselta puolelta ja Lehin miehet
toiselta, ja he kaikki olivat levänneitä ja täynnä voi-
maa, mutta lamanilaiset olivat väsyneitä pitkän
marssinsa tähden.

32 Ja Moroni käskei miestensä hyökätä heidän kimp-
puunsa, kunnes he luovuttaisivat sota-aseensa.

33 Ja tapahtui, että Jaakob, joka oli heidän johtajansa
ja joka oli myös soralainen ja jolla oli lannistuma-
ton mieli, hän johti lamanilaiset tavattoman raivoi-
saan taisteluun Moronia vastaan.

34 Koska Moroni oli heidän marssireitillään, Jaakob
päättyi sen tähden surmata heidät ja murtaa tiensä
heidän lävitseen Mulekin kaupunkiin. Mutta katso,
Moroni ja hänen miehensä olivat voimakkaampia;
sen tähden he eivät väistyneet lamanilaisten tieltä.

35 Ja tapahtui, että he taistelivat molemmilla puolilla
tavattoman raivoisasti, ja monet saivat surmansa
molemmilla puolilla; niin, ja Moroni haavoittui, ja
Jaakob tapettiin.

36 Ja Lehi ehdisti heidän selustaansa niin raivoisasti
vahvoine miehineen, että selustassa olevat lamanilai-
set luovuttivat sota-aseensa; ja loput heistä olivat ai-
van ymmällään eivätkä tienneet, minne mennä tai is-
keä.

37 Nyt, kun Moroni näki heidän sekasortonsa, hän
sanoi heille: Jos te tuotte sota-aseenne ja luovutat-
te ne, katso, me lakkaamme vuodattamasta vertanne.

38 Ja tapahtui, että kun lamanilaiset olivat kuulleet
nämä sanat, heidän ylimmät päällikkönsä, kaikki ne,
jotka eivät olleet saaneet surmaansa, tulivat ja heitti-
vät sota-aseensa maahan Moronin jalkojen juureen
ja käskivät myös miehiään tekemään samoin.

39 Mutta katso, oli monia, jotka eivät tahtoneet; ja
ne, jotka eivät tahtoneet luovuttaa miekkojaan, otet-
tiin kiinni ja sidottiin, ja heidän sota-aseensa otettiin
heiltä, ja heidät pakotettiin marssimaan veljiensä
kanssa Runsaudenmaahan.

40 Ja vangiksi otettujen lukumäärä oli suurempi kuin
niiden lukumäärä, jotka olivat saaneet surmansa,
niin, suurempi kuin molemmilla puolilla surmansa
saaneiden lukumäärä.

And it came to pass that before the Lamanites had
retreated far they were surrounded by the Nephites,
by the men of Moroni on one hand, and the men of
Lehi on the other, all of whom were fresh and full of
strength; but the Lamanites were wearied because of
their long march.

And Moroni commanded his men that they should
fall upon them until they had given up their weapons
of war.

And it came to pass that Jacob, being their leader,
being also a Zoramite, and having an unconquerable
spirit, he led the Lamanites forth to battle with ex-
ceeding fury against Moroni.

Moroni being in their course of march, therefore
Jacob was determined to slay them and cut his way
through to the city of Mulek. But behold, Moroni
and his men were more powerful; therefore they did
not give way before the Lamanites.

And it came to pass that they fought on both hands
with exceeding fury; and there were many slain on
both sides; yea, and Moroni was wounded and Jacob
was killed.

And Lehi pressed upon their rear with such fury
with his strong men, that the Lamanites in the rear
delivered up their weapons of war; and the remain-
der of them, being much confused, knew not
whither to go or to strike.

Now Moroni seeing their confusion, he said unto
them: If ye will bring forth your weapons of war and
deliver them up, behold we will forbear shedding
your blood.

And it came to pass that when the Lamanites had
heard these words, their chief captains, all those who
were not slain, came forth and threw down their
weapons of war at the feet of Moroni, and also com-
manded their men that they should do the same.

But behold, there were many that would not; and
those who would not deliver up their swords were
taken and bound, and their weapons of war were
taken from them, and they were compelled to march
with their brethren forth into the land Bountiful.

And now the number of prisoners who were taken
exceeded more than the number of those who had
been slain, yea, more than those who had been slain
on both sides.

Alma 53

- 1 Ja tapahtui, että he asettivat vartijoita lamanilaisvankeille ja pakottivat heidät menemään hautaamaan kuolleensa, niin, ja myös nefiläisten kuolleet, jotka oli surmattu; ja Moroni asetti miehiä vartioimaan heitä siksi aikaa, kun he tekivät työnsä.
- 2 Ja Moroni meni Lehin kanssa Mulekin kaupunkiin ja otti kaupungin komentoonsa ja antoi sen Lehille. Nyt, katso, tämä Lehi oli mies, joka oli ollut Moronin kanssa enimmäksä osaa hänen kaikista taisteluistaan, ja hän oli Moronin kaltainen mies, ja he riemuitsivat toistensa turvallisuudesta; niin, he olivat rakkaita toisilleen ja rakkaita myös koko Nefin kansalle.
- 3 Ja tapahtui, että kun lamanilaiset olivat saaneet haudatuksi kuolleensa ja myös nefiläisten kuolleet, heidät marssitettiin takaisin Runsaudenmaahan; ja Moronin määräysten mukaisesti Teankum käski heidän ryhtyä työhön kaivamaan kaivantoa Runsaudenmaan eli -kaupungin ympärille.
- 4 Ja hän käski heidän rakentaa hirsisen rintavarustuksen kaivannon sisemmälle partaalle, ja he loivat kaivannosta maata hirsistä rintavarustusta vasten; ja näin he teettivät lamanilaisilla työtä, kunnes he olivat ympäröineet Runsaudenkaupungin ympäriinsä vahvalla hirsi- ja maamuurilla, joka oli tavattoman korkea.
- 5 Ja tästä kaupungista tuli suuri linnoitus siitä lähtien, ja tässä kaupungissa he vartioivat lamanilaisvankejaan, aivan niin, sen muurin sisäpuolella, jonka he olivat panneet heidät omin käsin rakentamaan. Nyt Moronin oli pakko panna lamanilaiset tekemään työtä, koska heitä oli helppo vartioida työssään; ja hän halusi kaikki joukkonsa, kun hän hyökkäisi lamanilaisten kimppuun.
- 6 Ja tapahtui, että Moroni oli näin saanut voiton yhdestä lamanilaisten suurimmista sotajoukoista ja saanut valtaansa Mulekin kaupungin, joka oli yksi lamanilaisten vahvimmista linnoituksista Nefin maassa; ja näin hän oli myös rakentanut linnoituksen, jossa pitää vankejaan.

Alma 53

And it came to pass that they did set guards over the prisoners of the Lamanites, and did compel them to go forth and bury their dead, yea, and also the dead of the Nephites who were slain; and Moroni placed men over them to guard them while they should perform their labors.

And Moroni went to the city of Mulek with Lehi, and took command of the city and gave it unto Lehi. Now behold, this Lehi was a man who had been with Moroni in the more part of all his battles; and he was a man like unto Moroni, and they rejoiced in each other's safety; yea, they were beloved by each other, and also beloved by all the people of Nephi.

And it came to pass that after the Lamanites had finished burying their dead and also the dead of the Nephites, they were marched back into the land Bountiful; and Teancum, by the orders of Moroni, caused that they should commence laboring in digging a ditch round about the land, or the city, Bountiful.

And he caused that they should build a breastwork of timbers upon the inner bank of the ditch; and they cast up dirt out of the ditch against the breastwork of timbers; and thus they did cause the Lamanites to labor until they had encircled the city of Bountiful round about with a strong wall of timbers and earth, to an exceeding height.

And this city became an exceeding stronghold ever after; and in this city they did guard the prisoners of the Lamanites; yea, even within a wall which they had caused them to build with their own hands. Now Moroni was compelled to cause the Lamanites to labor, because it was easy to guard them while at their labor; and he desired all his forces when he should make an attack upon the Lamanites.

And it came to pass that Moroni had thus gained a victory over one of the greatest of the armies of the Lamanites, and had obtained possession of the city of Mulek, which was one of the strongest holds of the Lamanites in the land of Nephi; and thus he had also built a stronghold to retain his prisoners.

- 7 Ja tapahtui, ettei hän enää yrittänyt taistella lamanilaisia vastaan sinä vuonna, vaan hän käytti miehiään sotavarusteluun, niin, ja linnoitusten tekemiseen varautuakseen lamanilaisia vastaan, niin, sekä heidän naistensa ja lastensa pelastamiseen nälänhäädystä ja ahdingosta ja ravinnon hankkimiseen heidän sotajoukoilleen.
- 8 Ja nyt tapahtui, että lamanilaisten sotajoukot läntisen meren puolella etelässä olivat Moronin ollessa poissa jonkin nefiläisten keskuudessa ilmenneen juonittelun tähden – mikä aiheutti erimielisyyttä heidän keskuudessaan – voittaneet jonkin verran alueita nefiläisiltä, niin että he olivat saaneet valtaansa joukon heidän kaupunkejaan siinä osassa maata.
- 9 Ja niin he joutuivat omassa keskuudessaan olevan pahuuden eli omassa keskuudessaan olevien erimielisyyksien ja juonittelun tähden mitä vaarallisimpiin olosuhteisiin.
- 10 Ja nyt, katso, minulla on jotakin sanottavaa Ammonin kansasta, joka oli alussa lamanilaisia, mutta Ammon ja hänen veljensä, tai pikemminkin Jumalan voima ja sana, olivat kääntäneet heidät Herraan; ja heidät oli tuotu alas Sarahemlan maahan, ja nefiläiset olivat siitä lähtien suojelleet heitä.
- 11 Ja valansa tähden he olivat olleet estyneitä tarttumasta aseisiin veljiään vastaan, sillä he olivat vannoneet valan, että he eivät enää koskaan vuodattaisi verta; ja valansa mukaisesti he olisivat menehtyneet, eli he olisivat sallineet itsensä joutua veljiensä käsiin, ellei Ammonilla ja hänen veljillään olisi ollut sääliä ja suurta rakkautta heitä kohtaan.
- 12 Ja tästä syystä heidät oli tuotu alas Sarahemlan maahan, ja nefiläiset olivat aina suojelleet heitä.
- 13 Mutta tapahtui, että kun he näkivät vaaran ja monet ahdingot ja ahdistukset, joita nefiläiset heidän puolestaan kestivät, he liikutuivat myötätunnosta ja halusivat tarttua aseisiin maansa puolustamiseksi.

And it came to pass that he did no more attempt a battle with the Lamanites in that year, but he did employ his men in preparing for war, yea, and in making fortifications to guard against the Lamanites, yea, and also delivering their women and their children from famine and affliction, and providing food for their armies.

And now it came to pass that the armies of the Lamanites, on the west sea, south, while in the absence of Moroni on account of some intrigue amongst the Nephites, which caused dissensions amongst them, had gained some ground over the Nephites, yea, insomuch that they had obtained possession of a number of their cities in that part of the land.

And thus because of iniquity amongst themselves, yea, because of dissensions and intrigue amongst themselves they were placed in the most dangerous circumstances.

And now behold, I have somewhat to say concerning the people of Ammon, who, in the beginning, were Lamanites; but by Ammon and his brethren, or rather by the power and word of God, they had been converted unto the Lord; and they had been brought down into the land of Zarahemla, and had ever since been protected by the Nephites.

And because of their oath they had been kept from taking up arms against their brethren; for they had taken an oath that they never would shed blood more; and according to their oath they would have perished; yea, they would have suffered themselves to have fallen into the hands of their brethren, had it not been for the pity and the exceeding love which Ammon and his brethren had had for them.

And for this cause they were brought down into the land of Zarahemla; and they ever had been protected by the Nephites.

But it came to pass that when they saw the danger, and the many afflictions and tribulations which the Nephites bore for them, they were moved with compassion and were desirous to take up arms in the defence of their country.

14 Mutta katso, kun he aikoivat tarttua sota-aseisiinsa, Helamanin ja hänen veljiensä suostuttelut saivat heistä voiton, sillä he olivat rikkomaisillaan valan, jonka he olivat tehneet.

15 Ja Helaman pelkäsi, että niin tekemällä he kadottaisivat sielunsa; sen tähden kaikkien niiden, jotka olivat tehneet tämän liiton, oli pakko katsella veljiensä ahdinkoa, jota nämä kärsivät vaarallisissa olosuhteissaan tänä aikana.

16 Mutta katso, tapahtui, että heillä oli monia poikia, jotka eivät olleet tehneet liittoa, että he eivät tarttuisi sota-aseisiinsa puolustautuakseen vihollisiaan vastaan; sen tähden he kokoontuivat tänä aikana yhteen, kaikki, jotka kykenivät tarttumaan aseisiin, ja he nimittivät itseään nefiläisiksi.

17 Ja he tekivät liiton luvaten taistella nefiläisten vapauden puolesta eli suojella maata henkensäkin antamalla, niin, nimittäin he tekivät liiton, että he eivät koskaan luopuisi vapaudestaan vaan taistelisivat kaikissa tapauksissa suojellakseen nefiläisiä ja itseään orjuudelta.

18 Nyt, katso, niitä nuoria miehiä oli kaksituhatta, jotka tekivät tämän liiton ja tarttuivat sota-aseisiinsa puolustaakseen maataan.

19 Ja nyt, katso, heistä ei ollut koskaan tähänkään asti ollut nefiläisille haittaa, ja nyt heistä tuli tänä aikana myös suuri tuki, sillä he tarttuivat sota-aseisiinsa, ja he tahtoivat Helamanin tulevan heidän johtajakseen.

20 Ja he olivat kaikki nuoria miehiä, ja he olivat tavattoman urheita, mitä tulee rohkeuteen sekä voimaan ja toimeliaisuuteen; mutta katso, tässä ei ollut kaikki – he olivat miehiä, jotka olivat aina uskollisia kaikessa, mitä heille uskottiin.

21 Niin, he olivat vilpittömiä ja vakaita miehiä, sillä heitä oli opetettu pitämään Jumalan käskyt ja vaeltaamaan oikeamielisesti hänen edessään.

22 Ja nyt tapahtui, että Helaman marssi kahdentuhannen nuoren sotilaansa johdossa maan rajoilla etelässä läntisen meren puolella olevien ihmisten tueksi.

23 Ja näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden kahdeskymmeneskahdeksas vuosi.

But behold, as they were about to take their weapons of war, they were overpowered by the persuasions of Helaman and his brethren, for they were about to break the oath which they had made.

And Helaman feared lest by so doing they should lose their souls; therefore all those who had entered into this covenant were compelled to behold their brethren wade through their afflictions, in their dangerous circumstances at this time.

But behold, it came to pass they had many sons, who had not entered into a covenant that they would not take their weapons of war to defend themselves against their enemies; therefore they did assemble themselves together at this time, as many as were able to take up arms, and they called themselves Nephites.

And they entered into a covenant to fight for the liberty of the Nephites, yea, to protect the land unto the laying down of their lives; yea, even they covenanted that they never would give up their liberty, but they would fight in all cases to protect the Nephites and themselves from bondage.

Now behold, there were two thousand of those young men, who entered into this covenant and took their weapons of war to defend their country.

And now behold, as they never had hitherto been a disadvantage to the Nephites, they became now at this period of time also a great support; for they took their weapons of war, and they would that Helaman should be their leader.

And they were all young men, and they were exceedingly valiant for courage, and also for strength and activity; but behold, this was not all—they were men who were true at all times in whatsoever thing they were entrusted.

Yea, they were men of truth and soberness, for they had been taught to keep the commandments of God and to walk uprightly before him.

And now it came to pass that Helaman did march at the head of his two thousand stripling soldiers, to the support of the people in the borders of the land on the south by the west sea.

And thus ended the twenty and eighth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Alma 54

- 1 Ja nyt tapahtui tuomarien kahdennenkymmenen-nyhdeksannen vuoden alussa, että Ammoron lähetti Moronille sanan pyytäen häntä vaihtamaan vankeja.
- 2 Ja tapahtui, että Moroni tunsi suurta riemua tästä pyynnöstä, sillä hän halusi ne muonavarat, jotka annettiin lamanilaisvankien elantoon, oman kansansa elantoon; ja hän halusi myös omaa kansaansa sotajoukkonsa vahvistukseksi.
- 3 Nyt lamanilaiset olivat ottaneet monia naisia ja lapsia, eikä kaikkien Moronin vankien eli Moronin ottamien vankien joukossa ollut ainoatakaan naista eikä lasta; sen tähden Moroni päätti sotajuonesta saadakseen lamanilaisilta niin monta nefiläisvankia kuin mahdollista.
- 4 Sen tähden hän kirjoitti kirjeen ja lähetti sen Ammoronin palvelijan mukana, saman, joka oli tuonut kirjeen Moronille. Nyt nämä ovat ne sanat, jotka hän kirjoitti Ammoronille sanoen:
- 5 Katso, Ammoron, minä olen kirjoittanut sinulle jonkin verran tästä sodasta, jota sinä olet käynyt minun kansaani vastaan, tai pikemminkin, jota sinun veljesi on käynyt sitä vastaan ja jota sinä olet yhä päättänyt jatkaa hänen kuolemansa jälkeen.
- 6 Katso, minä tahtoisin kertoa sinulle jonkin verran Jumalan oikeudenmukaisuudesta ja hänen kaikkivaltiaan vihansa miekasta, joka häälyy ylläsi, ellet tee parannusta ja vedä sotajoukkojasi omille maillesi eli hallussasi olevaan maahan, joka on Nefin maa.
- 7 Niin, minä tahtoisin kertoa sinulle nämä asiat, jos kykenisit niitä kuulemaan, eli minä tahtoisin kertoa sinulle siitä kauheasta helvetistä, joka odottaa ottaakseen vastaan sellaiset murhaajat kuin sinä ja veljesi olette olleet, ellet tee parannusta ja luovu murhanhimoisista aikeistasi ja palaa sotajoukkoinesi omille maillesi.
- 8 Mutta koska sinä olet kerran hylännyt nämä asiat ja olet taistellut Herran kansaa vastaan, niin minä voin odottaa sinun tekevän taas samoin.

Alma 54

And now it came to pass in the commencement of the twenty and ninth year of the judges, that Ammoron sent unto Moroni desiring that he would exchange prisoners.

And it came to pass that Moroni felt to rejoice exceedingly at this request, for he desired the provisions which were imparted for the support of the Lamanite prisoners for the support of his own people; and he also desired his own people for the strengthening of his army.

Now the Lamanites had taken many women and children, and there was not a woman nor a child among all the prisoners of Moroni, or the prisoners whom Moroni had taken; therefore Moroni resolved upon a stratagem to obtain as many prisoners of the Nephites from the Lamanites as it were possible.

Therefore he wrote an epistle, and sent it by the servant of Ammoron, the same who had brought an epistle to Moroni. Now these are the words which he wrote unto Ammoron, saying:

Behold, Ammoron, I have written unto you somewhat concerning this war which ye have waged against my people, or rather which thy brother hath waged against them, and which ye are still determined to carry on after his death.

Behold, I would tell you somewhat concerning the justice of God, and the sword of his almighty wrath, which doth hang over you except ye repent and withdraw your armies into your own lands, or the land of your possessions, which is the land of Nephi.

Yea, I would tell you these things if ye were capable of hearkening unto them; yea, I would tell you concerning that awful hell that awaits to receive such murderers as thou and thy brother have been, except ye repent and withdraw your murderous purposes, and return with your armies to your own lands.

But as ye have once rejected these things, and have fought against the people of the Lord, even so I may expect you will do it again.

9 Ja nyt, katso, me olemme valmiina ottamaan teidät vastaan; niin, ja ellet luovu aikeistasi, katso, sinä vedät päällesi sen Jumalan vihan, jonka olet hylännyt, aina täydelliseen tuhoosi asti.

10 Mutta niin totta kuin Herra elää, meidän sotajoukkomme käyvät teidän kimppuunne, ellette vetäydy, ja pian teitä rangaistaan kuolemalla, sillä me otamme takaisin kaupunkimme ja maamme; niin, ja me puolustamme uskontoamme ja Jumalamme asiaa.

11 Mutta katso, minä luulen, että puhun sinulle näistä asioista turhaan, eli minä luulen, että sinä olet helvetin lapsi; sen tähden minä päätän kirjeeni sanomalla sinulle, että minä en vaihda vankeja muuten kuin niillä ehdoilla, että sinä luovutat miehen ja hänen vaimonsa ja lapsensa yhdestä vangista; jos niin tapahtuu, että sinä sen teet, minä vaihdan.

12 Ja katso, ellet tätä tee, minä hyökkään sotajoukkoineni sinun kimppuusi; niin, minä aseistan naiseini ja lapsenikin, ja minä hyökkään sinun kimppuusi ja minä seuraan sinua jopa omaan maahasi asti, joka on ensimmäinen perintömaamme; niin, ja olkoon veri verestä, niin, henki hengestä; ja minä ryhdyn taisteluun teitä vastaan, kunnes teidät on hävitetty maan päältä.

13 Katso, minä olen vihoissani, ja samoin kansani; te olette pyrkineet murhaamaan meitä, ja me olemme vain pyrkineet puolustautumaan. Mutta katso, jos te yhä pyritte tuhoamaan meidät, me pyrimme tuhoamaan teidät; niin, ja me tavoittelemme maataamme, ensimmäistä perintömaataamme.

14 Nyt minä päätän kirjeeni. Minä olen Moroni; minä olen nefiläisten kansan johtaja.

15 Nyt tapahtui, että Ammoron tämän kirjeen saatuaan vihastui, ja hän kirjoitti toisen kirjeen Moronille, ja nämä ovat sanat, jotka hän kirjoitti sanoen:

16 Minä olen Ammoron, lamanilaisten kuningas; minä olen sen Amalikkian veli, jonka te olette murhaneet. Katso, minä kostan hänen verensä teille, niin, ja minä tulen teidän kimppuunne sotajoukkoineni, sillä minä en pelkää sinun uhkauksiasi.

17 Sillä katso, teidän isänne tekivät vääryyttä veljilleen riistämällä heiltä oikeuden hallita, kun se oikeudetusti heille kuului.

And now behold, we are prepared to receive you; yea, and except you withdraw your purposes, behold, ye will pull down the wrath of that God whom you have rejected upon you, even to your utter destruction.

But, as the Lord liveth, our armies shall come upon you except ye withdraw, and ye shall soon be visited with death, for we will retain our cities and our lands; yea, and we will maintain our religion and the cause of our God.

But behold, it supposeth me that I talk to you concerning these things in vain; or it supposeth me that thou art a child of hell; therefore I will close my epistle by telling you that I will not exchange prisoners, save it be on conditions that ye will deliver up a man and his wife and his children, for one prisoner; if this be the case that ye will do it, I will exchange.

And behold, if ye do not this, I will come against you with my armies; yea, even I will arm my women and my children, and I will come against you, and I will follow you even into your own land, which is the land of our first inheritance; yea, and it shall be blood for blood, yea, life for life; and I will give you battle even until you are destroyed from off the face of the earth.

Behold, I am in my anger, and also my people; ye have sought to murder us, and we have only sought to defend ourselves. But behold, if ye seek to destroy us more we will seek to destroy you; yea, and we will seek our land, the land of our first inheritance.

Now I close my epistle. I am Moroni; I am a leader of the people of the Nephites.

Now it came to pass that Ammoron, when he had received this epistle, was angry; and he wrote another epistle unto Moroni, and these are the words which he wrote, saying:

I am Ammoron, the king of the Lamanites; I am the brother of Amalickiah whom ye have murdered. Behold, I will avenge his blood upon you, yea, and I will come upon you with my armies for I fear not your threatenings.

For behold, your fathers did wrong their brethren, insomuch that they did rob them of their right to the government when it rightly belonged unto them.

18 Ja nyt, katso, jos te laskette aseenne ja alistutte niiden hallittaviksi, joille hallitusvalta oikeutetusti kuuluu, silloin minä käsken väkeni laskea aseensa ja olla enää sotimatta.

19 Katso, sinä olet syytänyt monia uhkauksia minua ja kansaani vastaan, mutta katso, me emme pelkää sinun uhkauksiasi.

20 Kuitenkin minä suostun vaihtamaan vankeja pyyntösi mukaisesti, ilomielin, jotta voin säästää ruokani sotamiehilleni; ja me tulemme käymään sota, joka on iankaikkinen, joko alistaaksemme nefiläiset valtaamme tai heidän iankaikkiseksi tuhoseen.

21 Ja mitä tulee siihen Jumalaan, jonka sinä sanot meidän hylänneen, katso, me emme tunne sellaista olentoa, ettekä tekään; mutta jos sellainen olento on olemassa, varmaankin hän on luonut meidät niin kuin teidätkin.

22 Ja jos on olemassa Perkele ja helvetti, katso, eikö hän lähetä teitä sinne asumaan veljeni kanssa, jonka te olette murhanneet ja jonka sinä olet vihjannut menneen sellaiseen paikkaan? Mutta katso, näillä asioilla ei ole väliä.

23 Minä olen Ammoron ja sen Soramin jälkeläinen, jota teidän isänne painostivat ja jonka he toivat Jerusalemissa.

24 Ja katso nyt, minä olen rohkea lamanilainen; katso, tätä sota on käyty heidän vääryyksiensä kostamiseksi ja heidän hallitsemisoikeuksiensa puolustamiseksi ja saavuttamiseksi; ja minä päätän kirjeeni Moronille.

And now behold, if ye will lay down your arms, and subject yourselves to be governed by those to whom the government doth rightly belong, then will I cause that my people shall lay down their weapons and shall be at war no more.

Behold, ye have breathed out many threatenings against me and my people; but behold, we fear not your threatenings.

Nevertheless, I will grant to exchange prisoners according to your request, gladly, that I may preserve my food for my men of war; and we will wage a war which shall be eternal, either to the subjecting the Nephites to our authority or to their eternal extinction.

And as concerning that God whom ye say we have rejected, behold, we know not such a being; neither do ye; but if it so be that there is such a being, we know not but that he hath made us as well as you.

And if it so be that there is a devil and a hell, behold will he not send you there to dwell with my brother whom ye have murdered, whom ye have hinted that he hath gone to such a place? But behold these things matter not.

I am Ammoron, and a descendant of Zoram, whom your fathers pressed and brought out of Jerusalem.

And behold now, I am a bold Lamanite; behold, this war hath been waged to avenge their wrongs, and to maintain and to obtain their rights to the government; and I close my epistle to Moroni.

Alma 55

- 1 Nyt tapahtui, että kun Moroni oli saanut tämän kirjeen, hän vihastui entisestään, koska hän tiesi, että Ammoron oli täysin tietoinen petoksestaan, niin, hän tiesi Ammoronin tietävän, ettei mikään oikea syy ollut saanut häntä käymään sotaa Nefin kansaa vastaan.
- 2 Ja hän sanoi: Katso, minä en vaihda vankeja Ammoronin kanssa, ellei hän luovu aikeestaan, niin kuin olen kirjeessäni sanonut, sillä minä en anna hänen saada enempiä valtaa kuin hänellä on.
- 3 Katso, minä tiedän sen paikan, jossa lamanilaiset vartioivat kansaani, jonka he ovat ottaneet vangiksi; ja koska Ammoron ei tahtonut suostua kirjeeseeni, katso, minä annan hänelle sanojeni mukaisesti, eli minä tavoittelen kuolemaa heidän keskuudessaan, kunnes he anovat rauhaa.
- 4 Ja nyt tapahtui, että nämä sanat sanottuaan Moroni käski etsiä miestensä joukosta löytääkseen kenties miehen, joka olisi Lamanin jälkeläinen heidän joukossaan.
- 5 Ja tapahtui, että löydettiin yksi, jonka nimi oli Laman, ja hän oli yksi Amalikkian murhaaman kuninkaan palvelijoista.
- 6 Nyt Moroni käski Lamanin ja pienen joukon miehiään lähteä niiden vartijoiden luo, jotka vartioivat nefiläisiä.
- 7 Nyt nefiläisiä vartioitiin Gidin kaupungissa; sen tähden Moroni valitsi Lamanin ja käski pienen joukon miehiä mennä hänen kanssaan.
- 8 Ja kun tuli ilta, Laman meni niiden vartijoiden luo, jotka vartioivat nefiläisiä, ja katso, he näkivät hänen tulevan ja huusivat hänelle; mutta hän sanoi heille: Älkää pelätkö; katso, minä olen lamanilainen. Katso, me olemme paenneet nefiläisten luota, ja he nukkuvat; ja katso, me olemme ottaneet heidän viiniään ja tuoneet mukamme.
- 9 Nyt, kun lamanilaiset kuulivat nämä sanat, he ottivat hänet iloiten vastaan, ja he sanoivat hänelle: Antakaa meille viiniänne, jotta saisimme juoda; me olemme iloisia siitä, että te olette näin ottaneet viiniä mukanne, sillä me olemme väsyneitä.

Alma 55

Now it came to pass that when Moroni had received this epistle he was more angry, because he knew that Ammoron had a perfect knowledge of his fraud; yea, he knew that Ammoron knew that it was not a just cause that had caused him to wage a war against the people of Nephi.

And he said: Behold, I will not exchange prisoners with Ammoron save he will withdraw his purpose, as I have stated in my epistle; for I will not grant unto him that he shall have any more power than what he hath got.

Behold, I know the place where the Lamanites do guard my people whom they have taken prisoners; and as Ammoron would not grant unto me mine epistle, behold, I will give unto him according to my words; yea, I will seek death among them until they shall sue for peace.

And now it came to pass that when Moroni had said these words, he caused that a search should be made among his men, that perhaps he might find a man who was a descendant of Laman among them.

And it came to pass that they found one, whose name was Laman; and he was one of the servants of the king who was murdered by Amalickiah.

Now Moroni caused that Laman and a small number of his men should go forth unto the guards who were over the Nephites.

Now the Nephites were guarded in the city of Gid; therefore Moroni appointed Laman and caused that a small number of men should go with him.

And when it was evening Laman went to the guards who were over the Nephites, and behold, they saw him coming and they hailed him; but he saith unto them: Fear not; behold, I am a Lamanite. Behold, we have escaped from the Nephites, and they sleep; and behold we have taken of their wine and brought with us.

Now when the Lamanites heard these words they received him with joy; and they said unto him: Give us of your wine, that we may drink; we are glad that ye have thus taken wine with you for we are weary.

10 Mutta Laman sanoi heille: Säästäkäämme viinime, kunnes menemme taistelemaan nefiläisiä vastaan. Mutta tämän sanominen sai heidät vain entistä halukkaammiksi juomaan viiniä;

11 sillä he sanoivat: Me olemme väsyneitä, juokaamme sen tähden viiniä; ja pian me saamme omat viinannoksemme, jotka vahvistavat meitä lähtemään nefiläisiä vastaan.

12 Ja Laman sanoi heille: Voitte tehdä mitä haluatte.

13 Ja tapahtui, että he joivat runsaasti viiniä, ja se maistui heistä mieluisalta; sen tähden he nauttivat sitä vielä runsaammin; ja se oli väkevää, koska se oli valmistettu väkeväksi.

14 Ja tapahtui, että he joivat ja olivat iloisia, ja pian he kaikki olivat juovuksissa.

15 Ja nyt, kun Laman ja hänen miehensä näkivät, että he kaikki olivat juovuksissa ja olivat syvässä unessa, he palasivat Moronin luo ja kertoivat hänelle kaiken, mitä oli tapahtunut.

16 Ja nyt tämä oli Moronin tarkoituksen mukaista. Ja Moroni oli varustanut miehensä sota-asein; ja hän meni Gidin kaupunkiin lamanilaisten ollessa syvässä unessa ja juovuksissa ja heitti sota-aseita vangeille, niin että he kaikki olivat aseistettuja;

17 niin, jopa heidän naisilleen ja kaikille niille heidän lapsistaan, jotka pystyivät sota-asetta käyttämään, kun Moroni oli aseistanut kaikki nuo vangit; ja kaikki tämä tehtiin syvän hiljaisuuden vallitessa.

18 Mutta jos he olisivat herättäneet lamanilaiset, katso, nämä olivat juovuksissa, ja nefiläiset olisivat voineet surmata heidät.

19 Mutta katso, tätä Moroni ei halunnut; hän ei nauttinut murhaamisesta eikä verenvuodatuksesta, vaan hän iloitsi kansansa pelastamisesta tuholta; ja tästä syystä hän ei tekisi vääryyttä, hän ei tahtonut hyökätä lamanilaisten kimppuun ja tuhota heitä heidän ollessaan juovuksissa.

20 Mutta hän oli saavuttanut haluamansa, sillä hän oli aseistanut ne nefiläisvangit, jotka olivat kaupungin muurin sisäpuolella, ja oli antanut heille vallan ottaa haltuunsa muurien sisäpuolella olevat osat.

But Laman said unto them: Let us keep of our wine till we go against the Nephites to battle. But this saying only made them more desirous to drink of the wine;

For, said they: We are weary, therefore let us take of the wine, and by and by we shall receive wine for our rations, which will strengthen us to go against the Nephites.

And Laman said unto them: You may do according to your desires.

And it came to pass that they did take of the wine freely; and it was pleasant to their taste, therefore they took of it more freely; and it was strong, having been prepared in its strength.

And it came to pass they did drink and were merry, and by and by they were all drunken.

And now when Laman and his men saw that they were all drunken, and were in a deep sleep, they returned to Moroni and told him all the things that had happened.

And now this was according to the design of Moroni. And Moroni had prepared his men with weapons of war; and he went to the city Gid, while the Lamanites were in a deep sleep and drunken, and cast in weapons of war unto the prisoners, inasmuch that they were all armed;

Yea, even to their women, and all those of their children, as many as were able to use a weapon of war, when Moroni had armed all those prisoners; and all those things were done in a profound silence.

But had they awakened the Lamanites, behold they were drunken and the Nephites could have slain them.

But behold, this was not the desire of Moroni; he did not delight in murder or bloodshed, but he delighted in the saving of his people from destruction; and for this cause he might not bring upon him injustice, he would not fall upon the Lamanites and destroy them in their drunkenness.

But he had obtained his desires; for he had armed those prisoners of the Nephites who were within the wall of the city, and had given them power to gain possession of those parts which were within the walls.

- 21 Ja sitten hän käski kanssaan olevien miesten vetäytyä askeleen päähän heistä ja saartaa lamanilaisien sotajoukot.
- 22 Nyt, katso, tämä tehtiin yön aikana, niin että kun lamanilaiset aamulla heräsivät, he näkivät, että nefiläiset olivat saartaneet heidät ulkopuolelta ja että heidän vankinsa olivat aseistettuja sisäpuolella.
- 23 Ja näin he näkivät olevansa nefiläisten vallassa; ja näissä olosuhteissa he huomasivat, ettei heidän ollut hyvä taistella nefiläisiä vastaan; sen tähden heidän ylimmät päällikkönsä vaativat heidän sota-aseensa, ja he toivat ne ja heittivät ne maahan nefiläisten jalkojen juureen pyytäen armoa.
- 24 Nyt, katso, tätä Moroni halusi. Hän otti heidät sotavangeiksi ja otti kaupungin haltuunsa ja käski vapauttaa kaikki vangit, jotka olivat nefiläisiä; ja he liittyivät Moronin sotajoukkoon ja olivat suurena vahvistuksena hänen sotajoukolleen.
- 25 Ja tapahtui, että hän pani vangeiksi ottamansa lamanilaiset aloittamaan työn Gidin kaupunkia ympäröivien linnoitusten vahvistamiseksi.
- 26 Ja tapahtui, että kun hän oli linnoittanut Gidin kaupungin halunsa mukaisesti, hän käski viedä vankinsa Runsaudenkaupunkiin; ja hän myös vartioi tuota kaupunkia tavattoman vahvalla joukolla.
- 27 Ja tapahtui, että he pitivät lamanilaisten kaikista juonitteluista huolimatta kaikki ne vangit, jotka he olivat ottaneet, ja suojelivat heitä sekä pitivät hallussaan kaiken sen maan ja sen edullisemmän aseman, jonka he olivat vallanneet takaisin.
- 28 Ja tapahtui, että nefiläiset alkoivat taas olla voitokkaita ja voittoa takaisin oikeuksiaan ja vapauksiaan.
- 29 Monta kertaa lamanilaiset yrittivät saartaa heidät yöllä, mutta näissä yrityksissä he menettivät monia vangeiksi.
- 30 Ja monta kertaa he yrittivät antaa viiniänsä nefiläisille voidakseen hävittää heidät myrkyllä tai juopumuksella.

And then he caused the men who were with him to withdraw a pace from them, and surround the armies of the Lamanites.

Now behold this was done in the night-time, so that when the Lamanites awoke in the morning they beheld that they were surrounded by the Nephites without, and that their prisoners were armed within.

And thus they saw that the Nephites had power over them; and in these circumstances they found that it was not expedient that they should fight with the Nephites; therefore their chief captains demanded their weapons of war, and they brought them forth and cast them at the feet of the Nephites, pleading for mercy.

Now behold, this was the desire of Moroni. He took them prisoners of war, and took possession of the city, and caused that all the prisoners should be liberated, who were Nephites; and they did join the army of Moroni, and were a great strength to his army.

And it came to pass that he did cause the Lamanites, whom he had taken prisoners, that they should commence a labor in strengthening the fortifications round about the city Gid.

And it came to pass that when he had fortified the city Gid, according to his desires, he caused that his prisoners should be taken to the city Bountiful; and he also guarded that city with an exceedingly strong force.

And it came to pass that they did, notwithstanding all the intrigues of the Lamanites, keep and protect all the prisoners whom they had taken, and also maintain all the ground and the advantage which they had retaken.

And it came to pass that the Nephites began again to be victorious, and to reclaim their rights and their privileges.

Many times did the Lamanites attempt to encircle them about by night, but in these attempts they did lose many prisoners.

And many times did they attempt to administer of their wine to the Nephites, that they might destroy them with poison or with drunkenness.

- 31 Mutta katso, nefiläiset eivät olleet hitaita muistamaan Herraa Jumalaansa tänä ahdistuksensa aikana. Heitä ei saatu heidän ansoihinsa; he eivät nimittäin nauttineet heidän viiniään antamatta ensin joillekulle lamanilaisvangeille.
- 32 Ja he olivat näin varovaisia, jottei heidän keskuudessaan annettaisi myrkkyä, sillä jos heidän viininsä myrkyttäisi lamanilaisen, se myrkyttäisi myös nefiläisen; ja näin he kokeilivat kaikki heidän väkijoumansa.
- 33 Ja nyt tapahtui, että Moronista oli tarpeen valmistautua hyökkäämään Moriantonin kaupunkiin, sillä katso, lamanilaiset olivat työllään linnoittaneet Moriantonin kaupunkia, kunnes siitä oli tullut vahva linnoitus.
- 34 Ja he toivat jatkuvasti uusia joukkoja siihen kaupunkiin ja myös uusia muonavaratäydennyksiä.
- 35 Ja näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden kahdeskymmenesyhdeksäs vuosi.

But behold, the Nephites were not slow to remember the Lord their God in this their time of affliction. They could not be taken in their snares; yea, they would not partake of their wine, save they had first given to some of the Lamanite prisoners.

And they were thus cautious that no poison should be administered among them; for if their wine would poison a Lamanite it would also poison a Nephite; and thus they did try all their liquors.

And now it came to pass that it was expedient for Moroni to make preparations to attack the city Morianton; for behold, the Lamanites had, by their labors, fortified the city Morianton until it had become an exceeding stronghold.

And they were continually bringing new forces into that city, and also new supplies of provisions.

And thus ended the twenty and ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Alma 56

- 1 Ja nyt tapahtui tuomarien hallituskauden kolmannenkymmenennen vuoden alussa, ensimmäisen kuukauden toisena päivänä, että Moroni sai Helamanilta kirjeen, jossa tämä ilmoitti kansan asioista sillä suunnalla maata.
- 2 Ja nämä ovat ne sanat, jotka hän kirjoitti, sanoen: Suuresti rakastettu veljeni Moroni, niin Herrassa kuin sodankäyntimme ahdistuksissa; katso, rakas veljeni, minulla on jonkin verran kerrottavaa sinulle sodankäynnistämme tässä osassa maata.
- 3 Katso, kaksituhatta niiden miesten poikaa, jotka Ammon toi alas Nefin maasta – sinähän olet tiennyt, että nämä olivat sen Lamanin jälkeläisiä, joka oli isämme Lehin vanhin poika;
- 4 nyt ei minun tarvitse muistuttaa sinua heidän perimätiedoistaan tai epäuskostaan, sillä sinä tiedät kaikista näistä asioista –
- 5 sen tähden minulle riittää, kun kerron sinulle, että kaksituhatta näistä nuorista miehistä on tarttunut sota-aseisiinsa ja tahtonut minut johtajakseen, ja me olemme tulleet puolustamaan maatamme.
- 6 Ja nyt sinä tiedät myös siitä liitosta, jonka heidän isänsä tekivät, etteivät he tarttuisi sota-aseisiinsa veljiään vastaan verta vuodattaakseen.
- 7 Mutta kahdentenkymmenentenäkuudentena vuonna, kun he näkivät meidän ahdinkomme ja ahdistuksemme heidän tähtensä, he olivat rikkomaisillaan tekemänsä liiton ja tarttumaisillaan sota-aseisiinsa meidän puolustukseksemme.
- 8 Mutta minä en sallinut heidän rikkoa tätä tekemäänsä liittoa vaan arvelin Jumalan vahvistavan meitä niin, ettemme joutuisi kärsimään enempää heidän vannomansa valan täyttämisen tähden.

Alma 56

And now it came to pass in the commencement of the thirtieth year of the reign of the judges, on the second day in the first month, Moroni received an epistle from Helaman, stating the affairs of the people in that quarter of the land.

And these are the words which he wrote, saying: My dearly beloved brother, Moroni, as well in the Lord as in the tribulations of our warfare; behold, my beloved brother, I have somewhat to tell you concerning our warfare in this part of the land.

Behold, two thousand of the sons of those men whom Ammon brought down out of the land of Nephi—now ye have known that these were descendants of Laman, who was the eldest son of our father Lehi;

Now I need not rehearse unto you concerning their traditions or their unbelief, for thou knowest concerning all these things—

Therefore it sufficeth me that I tell you that two thousand of these young men have taken their weapons of war, and would that I should be their leader; and we have come forth to defend our country.

And now ye also know concerning the covenant which their fathers made, that they would not take up their weapons of war against their brethren to shed blood.

But in the twenty and sixth year, when they saw our afflictions and our tribulations for them, they were about to break the covenant which they had made and take up their weapons of war in our defence.

But I would not suffer them that they should break this covenant which they had made, supposing that God would strengthen us, insomuch that we should not suffer more because of the fulfilling the oath which they had taken.

- 9 Mutta katso, tässä on yksi asia, josta me voimme suuresti iloita. Sillä katso, kahdentenkymmenentenäkuudentena vuonna minä, Helaman, marssin näiden kahdentuhannen nuoren miehen johdossa Juudean kaupunkiin auttamaan Antipusta, jonka te olitte nimittäneet siinä osassa maata olevan kansan johtajaksi.
- 10 Ja minä liitin kaksituhatta poikaani (sillä he ovat arvollisia kutsuttaviksi pojikseni) Antipuksen sotajoukkoon, mistä voimista Antipus riemuitsi tavattomasti; sillä katso, lamanilaiset olivat vähentäneet hänen sotajoukkoaan, koska heidän joukkonsa olivat surmanneet suuren määrän meidän miehiämme, mistä syystä meidän on surtava.
- 11 Kuitenkin me voimme lohduttautua tällä ajatuksella, että he ovat kuolleet maansa ja Jumalansa asiassa, niin, ja he ovat onnellisia.
- 12 Ja lamanilaiset olivat myös pitäneet monia vankeja, jotka kaikki ovat ylimpiä päälliköitä, sillä kenenkään muun henkeä he eivät ole säästäneet. Ja me arvelemme heidän olevan nyt tällä hetkellä Nefin maassa; niin on, mikäli heitä ei ole surmattu.
- 13 Ja nyt nämä ovat ne kaupungit, jotka lamanilaiset ovat saaneet valtaansa vuodattamalla niin monien urheiden miestemme verta:
- 14 Mantin maa eli Mantin kaupunki ja Seesromin kaupunki ja Kumenin kaupunki ja Antiparan kaupunki.
- 15 Ja nämä ovat ne kaupungit, jotka heillä oli hallussaan minun saapuessani Juudean kaupunkiin; ja minä tapasin Antipuksen ja hänen miehensä ahertamassa kaikin voimin kaupungin linnoittamiseksi.
- 16 Niin, ja he olivat uuvuksissa sekä ruumiillisesti että henkisesti, sillä he olivat taistelleet urheasti päivällä ja ahertaneet yöllä pitääkseen kaupunkinsa hallussaan; ja näin he olivat kärsineet kaikenlaisia suuria ahdistuksia.
- 17 Ja nyt he olivat päättäneet voittaa tällä paikalla tai kuolla; sen tähden voit hyvin kuvitella, että tämä pieni joukko, jonka minä toin mukani – eli nuo minun poikani – antoi heille suuria toiveita ja paljon iloa.

But behold, here is one thing in which we may have great joy. For behold, in the twenty and sixth year, I, Helaman, did march at the head of these two thousand young men to the city of Judea, to assist Antipus, whom ye had appointed a leader over the people of that part of the land.

And I did join my two thousand sons, (for they are worthy to be called sons) to the army of Antipus, in which strength Antipus did rejoice exceedingly; for behold, his army had been reduced by the Lamanites because their forces had slain a vast number of our men, for which cause we have to mourn.

Nevertheless, we may console ourselves in this point, that they have died in the cause of their country and of their God, yea, and they are happy.

And the Lamanites had also retained many prisoners, all of whom are chief captains, for none other have they spared alive. And we suppose that they are now at this time in the land of Nephi; it is so if they are not slain.

And now these are the cities of which the Lamanites have obtained possession by the shedding of the blood of so many of our valiant men:

The land of Manti, or the city of Manti, and the city of Zeezrom, and the city of Cumeni, and the city of Antiparah.

And these are the cities which they possessed when I arrived at the city of Judea; and I found Antipus and his men toiling with their might to fortify the city.

Yea, and they were depressed in body as well as in spirit, for they had fought valiantly by day and toiled by night to maintain their cities; and thus they had suffered great afflictions of every kind.

And now they were determined to conquer in this place or die; therefore you may well suppose that this little force which I brought with me, yea, those sons of mine, gave them great hopes and much joy.

18 Ja nyt tapahtui, että kun lamanilaiset näkivät Antipuksen saaneen enemmän voimia sotajoukkoonsa, heidän oli pakko Ammoronin määräyksestä olla tulematta taistelemaan Juudean kaupunkia vastaan eli meitä vastaan.

19 Ja näin me olimme Herran suosiossa; sillä jos he olisivat käyneet kimppuumme tässä meidän heikkoudessamme, he olisivat kenties tuhonneet meidän pienen sotajoukkomme; mutta näin me varjelluimme.

20 Ammoron käski heidän pitää hallussaan ne kaupungit, jotka he olivat vallanneet. Ja näin päättyi kahdeskymmeneskuudes vuosi. Ja kahdennenkymmenennenseitsemännen vuoden alussa me olimme varustaneet kaupunkimme ja itsemme puolustusta varten.

21 Nyt me halusimme lamanilaisten käyvän kimppuumme, sillä me emme halunneet hyökätä heidän kimppuunsa heidän linnoituksissaan.

22 Ja tapahtui, että me pidimme vakoojia ympäriinsä tarkkailemassa lamanilaisten liikkeitä, jotta he eivät kulkisi ohitsemme yöllä eivätkä päivällä hyökätäkseen muihin kaupunkihimme, jotka olivat pohjoisessa.

23 Sillä me tiesimme, ettei noissa kaupungeissa oltu kyllin vahvoja kohtaamaan heitä; sen tähden me halusimme – jos he kulkisivat ohitsemme – hyökätä heidän kimppuunsa heidän selustassaan ja näin ottaa heidät kiinni selustasta samaan aikaan kuin heidät kohdattaisiin edestä. Me arvelimme voivamme kukistaa heidät, mutta katso, me petyimme tässä toiveessamme.

24 He eivät uskaltaneet kulkea ohitsemme koko sotajoukkonsa kanssa, eivätkä he uskaltaneet osankaan kanssa, peläten, etteivät he olisi kyllin vahvoja ja että he kaatuisivat.

25 Eivätkä he uskaltaneet marssia alas Sarahemlan kaupunkia vastaan, eivätkä he uskaltaneet ylittää Sidonin latvaa Nefihan kaupunkiin.

26 Ja niin he päättivät pitää joukoillaan hallussaan ne kaupungit, jotka he olivat vallanneet.

27 Ja nyt tapahtui tämän vuoden toisessa kuussa, että meille tuotiin paljon muonavaroja noiden kahdentuhannen poikani isiltä.

And now it came to pass that when the Lamanites saw that Antipus had received a greater strength to his army, they were compelled by the orders of Ammoron to not come against the city of Judea, or against us, to battle.

And thus were we favored of the Lord; for had they come upon us in this our weakness they might have perhaps destroyed our little army; but thus were we preserved.

They were commanded by Ammoron to maintain those cities which they had taken. And thus ended the twenty and sixth year. And in the commencement of the twenty and seventh year we had prepared our city and ourselves for defence.

Now we were desirous that the Lamanites should come upon us; for we were not desirous to make an attack upon them in their strongholds.

And it came to pass that we kept spies out round about, to watch the movements of the Lamanites, that they might not pass us by night nor by day to make an attack upon our other cities which were on the northward.

For we knew in those cities they were not sufficiently strong to meet them; therefore we were desirous, if they should pass by us, to fall upon them in their rear, and thus bring them up in the rear at the same time they were met in the front. We supposed that we could overpower them; but behold, we were disappointed in this our desire.

They durst not pass by us with their whole army, neither durst they with a part, lest they should not be sufficiently strong and they should fall.

Neither durst they march down against the city of Zarahemla; neither durst they cross the head of Sidon, over to the city of Nephilah.

And thus, with their forces, they were determined to maintain those cities which they had taken.

And now it came to pass in the second month of this year, there was brought unto us many provisions from the fathers of those my two thousand sons.

28 Ja meille lähetettiin myös kaksituhatta miestä Sarahemlan maasta. Ja niin me olimme varustautuneet kymmenellä tuhannella miehellä ja muonavarjoilla heitä sekä heidän vaimojaan ja lapsiaan varten.

29 Ja kun lamanilaiset näin näkivät joukkojemme määrän lisääntyvän päivittäin ja muonavaroja saapuvan elannoksemme, he alkoivat olla peloissaan ja alkoivat hyökkäillä katkaistakseen, mikäli mahdollista, meidän muonavarojen ja voimien saantimme.

30 Nyt, kun me näimme, että lamanilaiset alkoivat käydä tällä tavoin levottomiksi, me halusimme toteuttaa sotajuonen heitä vastaan; sen tähden Antipus määräsi, että minun oli pienine poikineni marssittava naapurikaupunkiin, ikään kuin olisimme viemässä muonavaroja naapurikaupunkiin.

31 Ja meidän oli määrä marssia läheltä Antiparan kaupunkia, ikään kuin olisimme menossa kauempana merenrannikon rajamailla olevaan kaupunkiin.

32 Ja tapahtui, että me lähdimme marssimaan, ikään kuin mennäksemme muonavaroinemme tuohon kaupunkiin.

33 Ja tapahtui, että Antipus lähti marssimaan mukanaan osa sotajoukostaan, jättäen loppuosan pitämään hallussaan kaupunkia. Mutta hän ei lähtenyt marssimaan, ennen kuin minä olin lähtenyt liikkeelle pienen sotajoukkoni kanssa ja tulin lähelle Antiparan kaupunkia.

34 Ja nyt, Antiparan kaupunkiin oli sijoitettu lamanilaisten vahvin sotajoukko, eli monilukuisin.

35 Ja tapahtui, että kun heidän vakoojansa olivat ilmoittaneet heille, he tulivat sotajoukkoineen ja marssivat meitä vastaan.

36 Ja tapahtui, että me pakenimme heidän edellään pohjoiseen päin. Ja näin me johdatimme pois lamanilaisten vahvimman sotajoukon,

37 niin, vieläpä melkoisen matkan päähän, niin että kun he näkivät Antipuksen sotajoukon ajavan heitä takaa kaikin voimin, he eivät kääntyneet oikealle eivätkä vasemmalle vaan jatkoivat marssiaan suoraan meidän jälkeemme; ja luullaksemme heidän tarkoituksensa oli surmata meidät, ennen kuin Antipus saisi heidät kiinni, ja tämä siksi, etteivät he joutuisi meidän väkemme saartamiksi.

And also there were sent two thousand men unto us from the land of Zarahemla. And thus we were prepared with ten thousand men, and provisions for them, and also for their wives and their children.

And the Lamanites, thus seeing our forces increase daily, and provisions arrive for our support, they began to be fearful, and began to sally forth, if it were possible to put an end to our receiving provisions and strength.

Now when we saw that the Lamanites began to grow uneasy on this wise, we were desirous to bring a stratagem into effect upon them; therefore Antipus ordered that I should march forth with my little sons to a neighboring city, as if we were carrying provisions to a neighboring city.

And we were to march near the city of Antiparah, as if we were going to the city beyond, in the borders by the seashore.

And it came to pass that we did march forth, as if with our provisions, to go to that city.

And it came to pass that Antipus did march forth with a part of his army, leaving the remainder to maintain the city. But he did not march forth until I had gone forth with my little army, and came near the city Antiparah.

And now, in the city Antiparah were stationed the strongest army of the Lamanites; yea, the most numerous.

And it came to pass that when they had been informed by their spies, they came forth with their army and marched against us.

And it came to pass that we did flee before them, northward. And thus we did lead away the most powerful army of the Lamanites;

Yea, even to a considerable distance, insomuch that when they saw the army of Antipus pursuing them, with their might, they did not turn to the right nor to the left, but pursued their march in a straight course after us; and, as we suppose, it was their intent to slay us before Antipus should overtake them, and this that they might not be surrounded by our people.

38 Ja nyt Antipus nähdessään meidän vaaramme joudutti sotajoukkonsa marssia. Mutta katso, oli yö; sen tähden he eivät saaneet meitä kiinni, eikä Antipus saanut heitä kiinni; sen tähden me leiriydyimme yöksi.

39 Ja tapahtui, että ennen aamun koittoa, katso, lamanilaiset ajoivat meitä takaa. Nyt me emme olleet kyllin vahvoja taistelemaan heitä vastaan; niin, enkä minä tahtonut sallia pienten poikieni joutuvaan heidän käsiinsä; sen tähden me jatkoimme marssiamme, ja me lähdimme marssimaan erämaahan.

40 Nyt he eivät uskaltaneet kääntyä oikealle eivätkä vasemmalle, etteivät joutuisi saarroksiin; enkä minäkään tahtonut kääntyä oikealle enkä vasemmalle, etteivät he saisi minua kiinni emmekä me pystyisi pitämään puoliamme heitä vastaan vaan saisimme surmamme, ja he pääsisivät pakoon; ja niin me pakenimme koko sen päivän erämaahan, kunnes tuli pimeä.

41 Ja tapahtui, että aamun valjetessa me taas näimme lamanilaisten tulevan kimppuumme, ja me pakenimme heidän edellään.

42 Mutta tapahtui, etteivät he ajaneet meitä takaa pitkällekkään, ennen kuin he pysähtyivät; ja se tapahtui seitsemännen kuukauden kolmannen päivän aamuina.

43 Ja nyt, me emme tiedäneet, oliko Antipus saanut heidät kiinni, mutta minä sanoin miehilleni: Katso, he ovat pysähtyneet varmaankin siinä tarkoituksessa, että me hyökkäisimme heidän kimppuunsa, jotta he saisivat meidät ansaansa;

44 mitä te siis sanotte, poikani, lähdettekö heitä vastaan taistelemaan?

45 Ja nyt minä sanon sinulle, rakas veljeni Moroni, että koskaan en ollut nähnyt niin suurta rohkeutta, en kaikkien nefiläisten keskuudessa.

46 Sillä kuten minä olin aina nimittänyt heitä pojikseni (sillä he kaikki olivat hyvin nuoria), niin hekin sanoivat minulle: Isä, katso, meidän Jumalamme on kanssamme, eikä hän salli meidän kaatuvaan; lähtekäämme siis; me emme surmaisi veljiämme, jos he jättäisivät meidät rauhaan; menkäämme siis, etteivät he vain kukistaisi Antipuksen sotajoukkoa.

And now Antipus, beholding our danger, did speed the march of his army. But behold, it was night; therefore they did not overtake us, neither did Antipus overtake them; therefore we did camp for the night.

And it came to pass that before the dawn of the morning, behold, the Lamanites were pursuing us. Now we were not sufficiently strong to contend with them; yea, I would not suffer that my little sons should fall into their hands; therefore we did continue our march, and we took our march into the wilderness.

Now they durst not turn to the right nor to the left lest they should be surrounded; neither would I turn to the right nor to the left lest they should overtake me, and we could not stand against them, but be slain, and they would make their escape; and thus we did flee all that day into the wilderness, even until it was dark.

And it came to pass that again, when the light of the morning came we saw the Lamanites upon us, and we did flee before them.

But it came to pass that they did not pursue us far before they halted; and it was in the morning of the third day of the seventh month.

And now, whether they were overtaken by Antipus we knew not, but I said unto my men: Behold, we know not but they have halted for the purpose that we should come against them, that they might catch us in their snare;

Therefore what say ye, my sons, will ye go against them to battle?

And now I say unto you, my beloved brother Moroni, that never had I seen so great courage, nay, not amongst all the Nephites.

For as I had ever called them my sons (for they were all of them very young) even so they said unto me: Father, behold our God is with us, and he will not suffer that we should fall; then let us go forth; we would not slay our brethren if they would let us alone; therefore let us go, lest they should overpower the army of Antipus.

47 Nyt he eivät olleet koskaan taistelleet, mutta he eivät pelänneet kuolemaa, ja he ajattelivat enemmän isiensä vapautta kuin omaa henkeänsä; niin, heidän äitinsä olivat opettaneet heille, että jos he eivät epäilleet, Jumala pelastaisi heidät.

48 Ja he toistivat minulle äitiensä sanat, sanoen: Me emme epäile äitiemme tienneen sitä.

49 Ja tapahtui, että minä käännyin kaksinetuhansineni takaisin näitä lamanilaisia vastaan, jotka olivat ajaneet meitä takaa. Ja nyt, katso, Antipuksen sotajoukot olivat saaneet heidät kiinni, ja kauhistava taistelu oli alkanut.

50 Antipuksen sotajoukko, joka oli väsynyt pitkästä marssistaan niin lyhyessä ajassa, oli joutumaisillaan lamanilaisten käsiin; ja ellen minä olisi kääntynyt kaksinetuhansineni takaisin, he olisivat saavuttaneet tarkoituksensa.

51 Sillä Antipus oli kaatunut miekasta, ja monet hänen johtajistaankin väsymyksensä tähden, joka johtui heidän marssinsa nopeudesta – sen tähden Antipuksen miehet, jotka olivat ymmällään johtajiansa kaatumisen tähden, alkoivat väistyä lamanilaisten tieltä.

52 Ja tapahtui, että lamanilaiset rohkaistuivat ja alkoivat ajaa heitä takaa; ja niin lamanilaiset ajoivat heitä takaa sangen kiihkeästi, kun Helaman kaksinetuhansinensa kävi heidän selustansa kimppuun ja alkoi surmata heitä tavattomasti, niin että koko lamanilaisten sotajoukko pysähtyi ja kääntyi Helamania päin.

53 Nyt, kun Antipuksen väki näki, että lamanilaiset olivat kääntyneet ympäri, he kokosivat yhteen miehensä ja kävivät taas lamanilaisten selustan kimppuun.

54 Ja nyt tapahtui, että me, Nefin kansa, Antipuksen väki ja minä kaksinetuhansineni, saarroimme lamanilaiset ja surmasimme heitä, niin, niin paljon, että heidän oli pakko luovuttaa sota-aseensa ja antautua sotavangeiksi.

55 Ja nyt tapahtui, että kun he olivat antautuneet meille, katso, minä laskin ne nuoret miehet, jotka olivat taistelleet kanssani, peläten, että monet heistä olivat saaneet surmansa.

Now they never had fought, yet they did not fear death; and they did think more upon the liberty of their fathers than they did upon their lives; yea, they had been taught by their mothers, that if they did not doubt, God would deliver them.

And they rehearsed unto me the words of their mothers, saying: We do not doubt our mothers knew it.

And it came to pass that I did return with my two thousand against these Lamanites who had pursued us. And now behold, the armies of Antipus had overtaken them, and a terrible battle had commenced.

The army of Antipus being weary, because of their long march in so short a space of time, were about to fall into the hands of the Lamanites; and had I not returned with my two thousand they would have obtained their purpose.

For Antipus had fallen by the sword, and many of his leaders, because of their weariness, which was occasioned by the speed of their march—therefore the men of Antipus, being confused because of the fall of their leaders, began to give way before the Lamanites.

And it came to pass that the Lamanites took courage, and began to pursue them; and thus were the Lamanites pursuing them with great vigor when Helaman came upon their rear with his two thousand, and began to slay them exceedingly, insomuch that the whole army of the Lamanites halted and turned upon Helaman.

Now when the people of Antipus saw that the Lamanites had turned them about, they gathered together their men and came again upon the rear of the Lamanites.

And now it came to pass that we, the people of Nephi, the people of Antipus, and I with my two thousand, did surround the Lamanites, and did slay them; yea, insomuch that they were compelled to deliver up their weapons of war and also themselves as prisoners of war.

And now it came to pass that when they had surrendered themselves up unto us, behold, I numbered those young men who had fought with me, fearing lest there were many of them slain.

56 Mutta katso, suureksi ilokseni yksikään sielu heistä ei ollut kaatunut maahan; niin, ja he olivat taistelleet ikään kuin Jumalan voimalla; niin, koskaan ei tiedetty miesten taistelleen niin ihmeellisellä voimalla; ja niin väkevällä voimalla he hyökkäsivät lamanilaisten kimppuun, että he pelästyttivät heidät; ja tästä syystä lamanilaiset antautuivat sotavangeiksi.

57 Ja koska meillä ei ollut vangeillemme mitään paikkaa, jossa voisimme vartioida heitä estääksemme heitä pääsemästä lamanilaisten sotajoukkoihin, sen tähden me lähetimme heidät Sarahemlan maahan ja osan niistä Antipuksen miehistä, jotka eivät olleet saaneet surmaansa, heidän mukanaan; ja jäljelle jääneet minä otin ja liitin heidät nuoriin ammonilaisiini ja marssin takaisin Juudean kaupunkiin.

But behold, to my great joy, there had not one soul of them fallen to the earth; yea, and they had fought as if with the strength of God; yea, never were men known to have fought with such miraculous strength; and with such mighty power did they fall upon the Lamanites, that they did frighten them; and for this cause did the Lamanites deliver themselves up as prisoners of war.

And as we had no place for our prisoners, that we could guard them to keep them from the armies of the Lamanites, therefore we sent them to the land of Zarahemla, and a part of those men who were not slain of Antipus, with them; and the remainder I took and joined them to my stripling Ammonites, and took our march back to the city of Judea.

Alma 57

- 1 Ja nyt tapahtui, että minä sain kuningas Ammoronilta kirjeen, jossa sanottiin, että jos minä luovuttaisin ne sotavangit, jotka me olimme ottaneet, niin hän luovuttaisi meille Antiparan kaupungin.
- 2 Mutta minä lähetin kuninkaalle kirjeen, että me olimme varmoja siitä, että meillä oli riittävästi joukkoja Antiparan kaupungin valtaamiseen voimallamme, ja me pitäisimme epäviisaana luovuttaa vankeja tuota kaupunkia vastaan, ja että me luovuttaisimme vankimme vain vaihtamalla.
- 3 Ja Ammoron torjui kirjeeni, sillä hän ei tahtonut vaihtaa vankeja; sen tähden me aloimme varustautua lähtemään Antiparan kaupunkia vastaan.
- 4 Mutta Antiparan väki lähti kaupungista ja pakeni heidän muihin kaupunkeihinsa, jotka olivat heidän hallussaan, niitä linnoittamaan; ja näin Antiparan kaupunki joutui meidän käsiimme.
- 5 Ja näin päättyi tuomarien hallituskauden kahdeksymmeneskahdeksas vuosi.
- 6 Ja tapahtui, että kahdennenkymmenennenyhdeksannen vuoden alussa me saimme muonavaratäydennystä ja myös lisäyksen sotajoukkoomme Sarahemlan maasta ja ympäröivästä maasta, lukumäärältään kuusituhatta miestä, lisäksi kuusikymmentä ammonilaisten poikaa, jotka olivat tulleet liityäkseen veljiinsä, minun pieneen kahdentuhannen joukkooni. Ja nyt, katso, me olimme vahvoja, niin, ja meille oli tuotu myös runsaasti muonavaroja.
- 7 Ja tapahtui, että me halusimme käydä taisteluun sitä sotajoukkoa vastaan, joka oli sijoitettu suojelemaan Kumenin kaupunkia.
- 8 Ja nyt, katso, minä osoitan sinulle, että me toteutimme pian halumme; niin, vahvoilla joukoillamme tai osalla vahvoista joukoistamme me saarroimme yöllä Kumenin kaupungin vähän ennen kuin heidän piti saada muonavaratäydennystä.

Alma 57

And now it came to pass that I received an epistle from Ammoron, the king, stating that if I would deliver up those prisoners of war whom we had taken that he would deliver up the city of Antiparah unto us.

But I sent an epistle unto the king, that we were sure our forces were sufficient to take the city of Antiparah by our force; and by delivering up the prisoners for that city we should suppose ourselves unwise, and that we would only deliver up our prisoners on exchange.

And Ammoron refused mine epistle, for he would not exchange prisoners; therefore we began to make preparations to go against the city of Antiparah.

But the people of Antiparah did leave the city, and fled to their other cities, which they had possession of, to fortify them; and thus the city of Antiparah fell into our hands.

And thus ended the twenty and eighth year of the reign of the judges.

And it came to pass that in the commencement of the twenty and ninth year, we received a supply of provisions, and also an addition to our army, from the land of Zarahemla, and from the land round about, to the number of six thousand men, besides sixty of the sons of the Ammonites who had come to join their brethren, my little band of two thousand. And now behold, we were strong, yea, and we had also plenty of provisions brought unto us.

And it came to pass that it was our desire to wage a battle with the army which was placed to protect the city Cumeni.

And now behold, I will show unto you that we soon accomplished our desire; yea, with our strong force, or with a part of our strong force, we did surround, by night, the city Cumeni, a little before they were to receive a supply of provisions.

- 9 Ja tapahtui, että me leiriydimme kaupungin ympärille moneksi yöksi; mutta me nukuimme miekkojemme päällä ja pidimme vartijoita, niin etteivät lamanilaiset voineet käydä kimppuumme yöllä ja surmata meitä, mitä he yrittivät monta kertaa; mutta niin monta kertaa kuin he tätä yrittivät, heidän verensä vuoti.
- 10 Vihdoin heidän muonavaransa saapuivat, ja he aikoivat mennä kaupunkiin yöllä. Ja me emme olleetkaan lamanilaisia vaan nefläisiä; sen tähden me sieppasimme heidät ja heidän muonavaransa.
- 11 Ja huolimatta siitä, että lamanilaisia tällä tavoin estettiin saamasta ruokavaroja, he päättivät silti pitää kaupungin; sen tähden meidän kävi välttämättömäksi ottaa nuo muonavarat ja lähettää ne Juudeaan, ja vankimme Sarahemlan maahan.
- 12 Ja tapahtui, ettei ollut kulunut montakaan päivää, ennen kuin lamanilaiset alkoivat menettää kaikki toiveet avusta; sen tähden he luovuttivat kaupungin meidän käsiimme, ja niin me olimme toteuttaneet aikeemme saada Kumenin kaupunki valtaamme.
- 13 Mutta tapahtui, että meidän vankejamme oli niin lukuisasti, että lukumäärämme valtavuudesta huolimatta meidän oli pakko käyttää kaikkia joukkojamme heidän vartioimiseensa tai ottaa heidät hengiltä.
- 14 Sillä katso, he yrittivät karata suurin joukoin ja taistelivat kivillä ja nuijilla tai millä tahansa, mitä käsiinsä saivat, niin että me surmasimme heitä yli kaksituhatta, sen jälkeen kun he olivat antautuneet sotavangeiksi.
- 15 Sen tähden meille kävi välttämättömäksi ottaa heidät hengiltä tai saattaa heidät miekka kädessä alas Sarahemlan maahan; ja muonavarammekin riittivät tuskin omalle väellemme, huolimatta siitä, mitä olimme ottaneet lamanilaisilta.
- 16 Ja nyt, noissa vaaranalaisissa olosuhteissa näistä sotavangeista päättäminen tuli hyvin vakavaksi asiaksi; kuitenkin me päätimme lähettää heidät alas Sarahemlan maahan; sen tähden me valitsimme osan miehistämme ja annoimme vankiemme viemisen alas Sarahemlan maahan heidän vastuulleen.

And it came to pass that we did camp round about the city for many nights; but we did sleep upon our swords, and keep guards, that the Lamanites could not come upon us by night and slay us, which they attempted many times; but as many times as they attempted this their blood was spilt.

At length their provisions did arrive, and they were about to enter the city by night. And we, instead of being Lamanites, were Nephites; therefore, we did take them and their provisions.

And notwithstanding the Lamanites being cut off from their support after this manner, they were still determined to maintain the city; therefore it became expedient that we should take those provisions and send them to Judea, and our prisoners to the land of Zarahemla.

And it came to pass that not many days had passed away before the Lamanites began to lose all hopes of succor; therefore they yielded up the city unto our hands; and thus we had accomplished our designs in obtaining the city Cumeni.

But it came to pass that our prisoners were so numerous that, notwithstanding the enormity of our numbers, we were obliged to employ all our force to keep them, or to put them to death.

For behold, they would break out in great numbers, and would fight with stones, and with clubs, or whatsoever thing they could get into their hands, in-somuch that we did slay upwards of two thousand of them after they had surrendered themselves prisoners of war.

Therefore it became expedient for us, that we should put an end to their lives, or guard them, sword in hand, down to the land of Zarahemla; and also our provisions were not any more than sufficient for our own people, notwithstanding that which we had taken from the Lamanites.

And now, in those critical circumstances, it became a very serious matter to determine concerning these prisoners of war; nevertheless, we did resolve to send them down to the land of Zarahemla; therefore we selected a part of our men, and gave them charge over our prisoners to go down to the land of Zarahemla.

17 Mutta tapahtui, että he palasivat seuraavana päivänä. Ja nyt, katso, me emme kysyneet heiltä vangeista, sillä katso, lamanilaiset olivat kimpussamme, ja he palasivat juuri ajoissa pelastamaan meidät joutumasta heidän käsiinsä. Sillä katso, Ammoron oli lähettänyt heidän avukseen uuden muonavaratäydennyksen ja myös mieslukuisen sotajoukon.

18 Ja tapahtui, että ne miehet, jotka me lähetimme vankien mukaan, saapuivat juuri ajoissa pysäyttämään heidät, kun he olivat kukistamaisillaan meidän.

19 Mutta katso, minun pieni kahdentuhannen kuudenkymmenen joukkoni taisteli raivokkaasti; niin, he olivat taipumattomia lamanilaisten edessä ja jakoivat kuolemaa kaikille niille, jotka vastustivat heitä.

20 Ja kun loppuosa sotajoukostamme oli väistymässä lamanilaisten tieltä, katso, nuo kaksituhatta kuusikymmentä olivat taipumattomia ja lannistumattomia.

21 Niin, ja he tottelivat ja pitivät huolen, että täyttivät jokaisen käskysanan täsmällisesti, niin, ja heille tapahtui heidän uskonsa mukaisesti; ja minä muistin ne sanat, jotka he sanoivat minulle äitiensä opettaneen heille.

22 Ja nyt, katso, näille minun pojilleni ja niille miehille, jotka oli valittu viemään vankeja, me olemme kiitollisuudenvelassa tästä suuresta voitosta, sillä juuri he löivät lamanilaiset; sen tähden heidät ajettiin takaisin Mantin kaupunkiin.

23 Ja me pidimme Kumenin kaupunkimme emmekä kaikki tuhoutuneet miekasta; kuitenkin me olimme kärsineet suuria menetyksiä.

24 Ja tapahtui, että kun lamanilaiset olivat paenneet, minä annoin heti määräyksen, että ne minun mieheni, jotka olivat haavoittuneet, oli vietävä pois kuolleiden joukosta, ja käskin sitoa heidän haavansa.

But it came to pass that on the morrow they did return. And now behold, we did not inquire of them concerning the prisoners; for behold, the Lamanites were upon us, and they returned in season to save us from falling into their hands. For behold, Ammoron had sent to their support a new supply of provisions and also a numerous army of men.

And it came to pass that those men whom we sent with the prisoners did arrive in season to check them, as they were about to overpower us.

But behold, my little band of two thousand and sixty fought most desperately; yea, they were firm before the Lamanites, and did administer death unto all those who opposed them.

And as the remainder of our army were about to give way before the Lamanites, behold, those two thousand and sixty were firm and undaunted.

Yea, and they did obey and observe to perform every word of command with exactness; yea, and even according to their faith it was done unto them; and I did remember the words which they said unto me that their mothers had taught them.

And now behold, it was these my sons, and those men who had been selected to convey the prisoners, to whom we owe this great victory; for it was they who did beat the Lamanites; therefore they were driven back to the city of Manti.

And we retained our city Cumeni, and were not all destroyed by the sword; nevertheless, we had suffered great loss.

And it came to pass that after the Lamanites had fled, I immediately gave orders that my men who had been wounded should be taken from among the dead, and caused that their wounds should be dressed.

- 25 Ja tapahtui, että minun kahdestatuhannesta kuu-
destakymmenestäni kaksisataa oli taintunut veren-
hukasta; kuitenkin Jumalan hyvyyden mukaisesti
ja meidän suureksi hämmästyseksemme sekä koko
sotajoukkomme iloksi ainoakaan sielu heistä ei me-
nehtynyt; niin, eikä heidän joukossaan ollut yhtä-
kään sielua, joka ei ollut saanut monia haavoja.
- 26 Ja nyt, meidän koko sotajoukkoamme hämmästy-
ti heidän varjeltumisensa, eli se, että he säästyivät,
vaikka tuhat veljeämme sai surmansa. Ja syystä me
luemme sen Jumalan ihmeellisen voiman ansioksi,
heidän tavattoman suuren uskonsa tähden siihen,
mitä heitä oli opetettu uskomaan – että oli olemassa
oikeudenmukainen Jumala ja että jokainen, joka ei
epäillyt, varjeltuisi hänen ihmeellisellä voimallaan.
- 27 Nyt tämä oli näiden usko, joista olen puhunut; he
ovat nuoria, ja heidän mielensä on luja, ja he turvaa-
vat alati Jumalaan.
- 28 Ja nyt tapahtui, että kun me olimme näin huolehti-
neet haavoittuneista miehistämme ja haudanneet
kuolleemme sekä lamanilaisten kuolleet, joita oli
paljon, katso, me kysyimme Gidiltä niistä vangeista,
joiden kanssa he olivat lähteneet menemään alas
Sarahemlan maahan.
- 29 Nyt Gid oli sen joukon ylin päällikkö, joka määrät-
tiin saattamaan heidät siihen maahan.
- 30 Ja nyt, nämä ovat ne sanat, jotka Gid sanoi minul-
le: Katso, me lähdimme menemään alas Sarahemlan
maahan vankeinemme. Ja tapahtui, että me tapasim-
me sotajoukkojemme vakoojat, jotka oli lähetetty
tarkkailemaan lamanilaisten leiriä.
- 31 Ja he huusivat meille sanoen: Katso, lamanilaisten
sotajoukot marssivat kohti Kumenin kaupunkia; ja
katso, ne hyökkäävät väkemme kimppuun, niin, ja
hävittävät heidät.
- 32 Ja tapahtui, että meidän vankimme kuulivat hei-
dän huutonsa, mikä sai heidät rohkaistumaan, ja he
nousivat kapinaan meitä vastaan.

And it came to pass that there were two hundred,
out of my two thousand and sixty, who had fainted
because of the loss of blood; nevertheless, according
to the goodness of God, and to our great astonish-
ment, and also the joy of our whole army, there was
not one soul of them who did perish; yea, and nei-
ther was there one soul among them who had not re-
ceived many wounds.

And now, their preservation was astonishing to
our whole army, yea, that they should be spared
while there was a thousand of our brethren who
were slain. And we do justly ascribe it to the miracu-
lous power of God, because of their exceeding faith
in that which they had been taught to believe—that
there was a just God, and whosoever did not doubt,
that they should be preserved by his marvelous
power.

Now this was the faith of these of whom I have
spoken; they are young, and their minds are firm,
and they do put their trust in God continually.

And now it came to pass that after we had thus
taken care of our wounded men, and had buried our
dead and also the dead of the Lamanites, who were
many, behold, we did inquire of Gid concerning the
prisoners whom they had started to go down to the
land of Zarahemla with.

Now Gid was the chief captain over the band who
was appointed to guard them down to the land.

And now, these are the words which Gid said unto
me: Behold, we did start to go down to the land of
Zarahemla with our prisoners. And it came to pass
that we did meet the spies of our armies, who had
been sent out to watch the camp of the Lamanites.

And they cried unto us, saying—Behold, the
armies of the Lamanites are marching towards the
city of Cumeni; and behold, they will fall upon them,
yea, and will destroy our people.

And it came to pass that our prisoners did hear
their cries, which caused them to take courage; and
they did rise up in rebellion against us.

33 Ja tapahtui, että heidän kapinansa tähden me käänsimme miekkamme heitä vastaan. Ja tapahtui, että he juoksivat yhtenä joukkona meidän miekkoihimme, ja suurin osa heistä sai siinä surmansa; ja loput heistä murtautuivat läpi ja pakenivat meiltä.

34 Ja katso, kun he olivat paenneet emmekä me voineet saada heitä kiinni, me lähdimme marssimaan pikaisesti kohti Kumenin kaupunkia; ja katso, me saavuimme ajoissa voidaksemme auttaa veljiämme kaupungin suojelemisessa.

35 Ja katso, me olemme jälleen pelastuneet vihollistemme käsistä. Ja siunattu on meidän Jumalamme nimi, sillä katso, hän meidät on pelastanut; niin, hän on tehnyt tämän suuren asian meille.

36 Nyt tapahtui, että kun minä, Helaman, olin kuulut nämä Gidin sanat, minut täytti tavaton ilo Jumalan hyvyydestä, kun hän oli varjellut meitä, jotta emme kaikki menehtyisi; niin, ja minä luotan siihen, että niiden sielut, jotka ovat saaneet surmansa, ovat päässeet Jumalansa lepoon.

And it came to pass because of their rebellion we did cause that our swords should come upon them. And it came to pass that they did in a body run upon our swords, in the which, the greater number of them were slain; and the remainder of them broke through and fled from us.

And behold, when they had fled and we could not overtake them, we took our march with speed towards the city Cumeni; and behold, we did arrive in time that we might assist our brethren in preserving the city.

And behold, we are again delivered out of the hands of our enemies. And blessed is the name of our God; for behold, it is he that has delivered us; yea, that has done this great thing for us.

Now it came to pass that when I, Helaman, had heard these words of Gid, I was filled with exceeding joy because of the goodness of God in preserving us, that we might not all perish; yea, and I trust that the souls of them who have been slain have entered into the rest of their God.

Alma 58

- 1 Ja katso, nyt tapahtui, että meidän seuraava tavoitteemme oli vallata Mantin kaupunki, mutta katso, meillä ei ollut mitään keinoa saada heitä pois kaupungista pienillä joukoillamme. Sillä katso, he muistivat sen, mitä me olimme tähän mennessä tehneet; sen tähden me emme voineet houkutellessa heitä pois linnoituksistaan.
- 2 Ja he olivat niin paljon lukuisampia kuin meidän sotajoukkomme oli, että me emme uskaltaneet lähteä hyökkäämään heitä vastaan heidän linnoituksiinsa.
- 3 Niin, ja meidän kävi välttämättömäksi käyttää miehiämme niiden maan osien puolustamiseen, jotka olimme alueistamme saaneet takaisin; sen tähden meidän kävi välttämättömäksi odottaa, että saisimme lisää voimia Sarahemlan maasta ja myös uuden muonavaratäydennyksen.
- 4 Ja tapahtui, että minä siksi lähetin lähettilään maamme päämiehen luo perehdyttämään häntä kansamme asioihin. Ja tapahtui, että me odotimme saavamme muonavaroja ja voimia Sarahemlan maasta.
- 5 Mutta katso, tämä hyödytti meitä vain vähän, sillä lamanilaisetkin saivat paljon voimia päivästä päivään, ja myös paljon muonavaroja; ja tällaiset meidän olosuhteemme olivat tänä ajankohtana.
- 6 Ja lamanilaiset hyökkäilivät meitä vastaan aika ajoin päättäen hävittää meidät sotajuonen avulla; me emme kuitenkaan voineet tulla taistelemaan heitä vastaan heidän piilopaikkojensa ja linnoitustensa tähden.
- 7 Ja tapahtui, että me odotimme näissä vaikeissa olosuhteissa monen kuukauden ajan, kunnes olimme menehtymäisillämme ravinnon puutteeseen.
- 8 Mutta tapahtui, että me saimme ruokaa, jota varoituna meille toi avuksemme tullut kahdentuhannen miehen sotajoukko; ja tämä on kaikki apu, mitä me saimme puolustaaksemme itseämme ja maatamme joutumasta vihollistemme käsiin, niin, taistellaksemme lukematonta vihollista vastaan.

Alma 58

And behold, now it came to pass that our next object was to obtain the city of Manti; but behold, there was no way that we could lead them out of the city by our small bands. For behold, they remembered that which we had hitherto done; therefore we could not decoy them away from their strongholds.

And they were so much more numerous than was our army that we durst not go forth and attack them in their strongholds.

Yea, and it became expedient that we should employ our men to the maintaining those parts of the land which we had regained of our possessions; therefore it became expedient that we should wait, that we might receive more strength from the land of Zarahemla and also a new supply of provisions.

And it came to pass that I thus did send an embassy to the governor of our land, to acquaint him concerning the affairs of our people. And it came to pass that we did wait to receive provisions and strength from the land of Zarahemla.

But behold, this did profit us but little; for the Lamanites were also receiving great strength from day to day, and also many provisions; and thus were our circumstances at this period of time.

And the Lamanites were sallying forth against us from time to time, resolving by stratagem to destroy us; nevertheless we could not come to battle with them, because of their retreats and their strongholds.

And it came to pass that we did wait in these difficult circumstances for the space of many months, even until we were about to perish for the want of food.

But it came to pass that we did receive food, which was guarded to us by an army of two thousand men to our assistance; and this is all the assistance which we did receive, to defend ourselves and our country from falling into the hands of our enemies, yea, to contend with an enemy which was innumerable.

- 9 Ja nyt me emme tienneet näiden vaikeuksiemme syytä eli sitä syytä, miksi meille ei lähetetty lisää voimia; sen tähden me olimme murheissamme ja myös täynnä pelkoa, etteivät vain Jumalan tuomiot mitenkään kohtaisi maatumme, meidän kukistumiseksemme ja täydelliseksi tuhoksemme.
- 10 Sen tähden me vuodatimme sielumme rukouksessa Jumalalle, jotta hän vahvistaisi meitä ja pelastaisi meidät vihollistemme käsistä, niin, ja antaisi meille myös voimaa voidaksemme pitää kaupunkimme ja maamme ja omaisuutemme kansamme ylläpitämiseksi.
- 11 Niin, ja tapahtui, että Herra, meidän Jumalamme, siunasi meitä varmuudella siitä, että hän pelastaisi meidät, niin, siten että hän puhui rauhaa meidän sielullemme ja soi meille suuren uskon ja sai meidät toivomaan pelastumistamme hänessä.
- 12 Ja me rohkaistuimme pienine joukkoinemme, jotka olimme saaneet, ja päätimme lujasti, että me voitamme vihollisemme ja puolustamme maitamme ja omaisuuttamme ja vaimojamme ja lapsiamme ja vapautemme asiaa.
- 13 Ja niin me lähdimme kaikin voimin lamanilaisia vastaan, jotka olivat Mantin kaupungissa; ja me pystytimme telttamme kaupungin lähellä olevan erämaan puoleiselle kaupungin laidalle.
- 14 Ja tapahtui, että seuraavana päivänä, kun lamanilaiset näkivät meidän olevan sen erämaan rajamailla, joka oli lähellä kaupunkia, he lähettivät vakoojansa ympärillemme saadakseen selville sotajoukkomme lukumäärän ja voimat.
- 15 Ja tapahtui, että kun he näkivät, että me emme olleet lukumäärältämme vahvoja, ja koska he pelkäsivät meidän katkaisevan yhteyden heidän ruokavaroihinsa, elleivät he tulisi taistelemaan meitä vastaan ja tappaisi meitä, sekä koska he arvelivat voivansa tuhota meidät helposti monilukuisilla joukoillaan, he alkoivat sen tähden varustautua tulemaan taistelemaan meitä vastaan.
- 16 Ja kun me näimme, että he varustautuivat tulemaan meitä vastaan, katso, minä käskin Gidin pieni joukko miehiä mukanaan kätkeytyä erämaahan sekä Teomnerin ja pienen joukon miehiä kätkeytyä myös erämaahan.

And now the cause of these our embarrassments, or the cause why they did not send more strength unto us, we knew not; therefore we were grieved and also filled with fear, lest by any means the judgments of God should come upon our land, to our overthrow and utter destruction.

Therefore we did pour out our souls in prayer to God, that he would strengthen us and deliver us out of the hands of our enemies, yea, and also give us strength that we might retain our cities, and our lands, and our possessions, for the support of our people.

Yea, and it came to pass that the Lord our God did visit us with assurances that he would deliver us; yea, insomuch that he did speak peace to our souls, and did grant unto us great faith, and did cause us that we should hope for our deliverance in him.

And we did take courage with our small force which we had received, and were fixed with a determination to conquer our enemies, and to maintain our lands, and our possessions, and our wives, and our children, and the cause of our liberty.

And thus we did go forth with all our might against the Lamanites, who were in the city of Manti; and we did pitch our tents by the wilderness side, which was near to the city.

And it came to pass that on the morrow, that when the Lamanites saw that we were in the borders by the wilderness which was near the city, that they sent out their spies round about us that they might discover the number and the strength of our army.

And it came to pass that when they saw that we were not strong, according to our numbers, and fearing that we should cut them off from their support except they should come out to battle against us and kill us, and also supposing that they could easily destroy us with their numerous hosts, therefore they began to make preparations to come out against us to battle.

And when we saw that they were making preparations to come out against us, behold, I caused that Gid, with a small number of men, should secrete himself in the wilderness, and also that Teomner and a small number of men should secrete themselves also in the wilderness.

- 17 Nyt Gid ja hänen miehensä olivat oikealla ja muut vasemmalla; ja kun he olivat näin kätkeytyneet, katso, minä jäin jäljelle jääneen sotajoukkoni kanssa siihen samaan paikkaan, minne olimme ensin pystyttäneet telttamme sen hetken varalta, jolloin lamanilaiset tulisivat taistelemaan.
- 18 Ja tapahtui, että lamanilaiset tulivat monilukuisine sotajoukkoineen meitä vastaan. Ja kun he olivat tulleet ja aikoivat hyökätä kimppuumme miekoin, minä käskin miesten – niiden, jotka olivat kanssani – vetäytyä erämaahan.
- 19 Ja tapahtui, että lamanilaiset seurasivat perässämme hyvin nopeasti, sillä he olivat tavattoman halukkaita saamaan meidät kiinni voidakseen surmata meidät; sen tähden he seurasivat meitä erämaahan; ja me kuljimme Gidin ja Teomnerin välistä, niin etteivät lamanilaiset huomanneet heitä.
- 20 Ja tapahtui, että kun lamanilaiset olivat kulkeneet ohi eli kun sotajoukko oli kulkenut ohi, Gid ja Teomner nousivat piilopaikoistaan ja katkaisivat lamanilaisten vakoojien tien, niin etteivät he palaisi kaupunkiin.
- 21 Ja tapahtui, että katkaistuaan heidän tiensä he juoksivat kaupunkiin ja kävivät kaupunkia suojelemaan jätettyjen vartijoiden kimppuun, niin että he tuhosivat heidät ja ottivat haltuunsa kaupungin.
- 22 Nyt tämä tapahtui, koska lamanilaiset sallivat johdattaa koko sotajoukkonsa, vain muutamia vartijoita lukuun ottamatta, erämaahan.
- 23 Ja tapahtui, että Gid ja Teomner olivat tällä tavoin saaneet heidän linnoituksensa valtaansa. Ja tapahtui, että me, kuljettuamme paljon erämaassa, suuntasimme kulkumme kohti Sarahemlan maata.
- 24 Ja kun lamanilaiset näkivät, että he marssivat kohti Sarahemlan maata, he pelkäsivät tavattomasti, että oli laadittu jokin suunnitelma heidän johdattamiseksi tuhoon; sen tähden he alkoivat vetäytyä jälleen erämaahan, aivan niin, takaisin samaa tietä, jota he olivat tulleet.

Now Gid and his men were on the right and the others on the left; and when they had thus secreted themselves, behold, I remained, with the remainder of my army, in that same place where we had first pitched our tents against the time that the Lamanites should come out to battle.

And it came to pass that the Lamanites did come out with their numerous army against us. And when they had come and were about to fall upon us with the sword, I caused that my men, those who were with me, should retreat into the wilderness.

And it came to pass that the Lamanites did follow after us with great speed, for they were exceedingly desirous to overtake us that they might slay us; therefore they did follow us into the wilderness; and we did pass by in the midst of Gid and Teomner, inso-much that they were not discovered by the Lamanites.

And it came to pass that when the Lamanites had passed by, or when the army had passed by, Gid and Teomner did rise up from their secret places, and did cut off the spies of the Lamanites that they should not return to the city.

And it came to pass that when they had cut them off, they ran to the city and fell upon the guards who were left to guard the city, insomuch that they did destroy them and did take possession of the city.

Now this was done because the Lamanites did suffer their whole army, save a few guards only, to be led away into the wilderness.

And it came to pass that Gid and Teomner by this means had obtained possession of their strongholds. And it came to pass that we took our course, after having traveled much in the wilderness towards the land of Zarahemla.

And when the Lamanites saw that they were marching towards the land of Zarahemla, they were exceedingly afraid, lest there was a plan laid to lead them on to destruction; therefore they began to retreat into the wilderness again, yea, even back by the same way which they had come.

- 25 Ja katso, oli yö, ja he pystyttivät telttansa, sillä lamanilaisten ylimmät päälliköt olivat arvelleet, että nefiläiset olivat väsyneitä marssistaan; ja luullen ajaneensa koko heidän sotajoukkoaan sen tähden he eivät ajatelleet lainkaan Mantin kaupunkia.
- 26 Nyt tapahtui, että minä käskin yöllä miesteni olla nukkumatta ja sen sijaan marssia eteenpäin toista tietä Mantin maata kohti.
- 27 Ja tämän meidän yöllisen marssimme tähden, katso, me olimme seuraavana päivänä lamanilaisten edellä, niin että saavuimme ennen heitä Mantin kaupunkiin.
- 28 Ja niin tapahtui, että me tällä sotajuonella otimme haltuumme Mantin kaupungin ilman verenvuodattusta.
- 29 Ja tapahtui, että kun lamanilaisten sotajoukot saapuivat kaupungin lähelle ja näkivät, että me olimme valmiina kohtaamaan heidät, he hämmästyivät tavattomasti ja pelästyivät suuresti, niin että he pakenivat erämaahan.
- 30 Niin, ja tapahtui, että lamanilaisten sotajoukot pakenivat koko tästä osasta maata. Mutta katso, he ovat vieneet mukanaan maasta monia naisia ja lapsia.
- 31 Ja ne kaupungit, jotka lamanilaiset olivat vallanneet, kaikki niistä ovat tänä ajankohtana meidän hallussamme, ja meidän isämme ja naisemme ja lapsemme ovat palaamassa koteihinsa, kaikki paitsi ne, jotka lamanilaiset ovat ottaneet vangeiksi ja vieneet pois.
- 32 Mutta katso, meidän sotajoukkomme ovat pieniä pitämään hallussaan niin suurta määrää kaupunkeja ja niin suuria alueita.
- 33 Mutta katso, me turvaamme Jumalaamme, joka on antanut meille voiton noista maista, niin että olemme saaneet nuo kaupungit ja nuo maat, jotka ovat olleet omiamme.
- 34 Nyt me emme tiedä syytä siihen, että hallitus ei suo meille lisää voimia; eivätkä ne miehetkään, jotka tulivat meidän luoksemme, tiedä, miksi me emme ole saaneet enemmän voimia.

And behold, it was night and they did pitch their tents, for the chief captains of the Lamanites had supposed that the Nephites were weary because of their march; and supposing that they had driven their whole army therefore they took no thought concerning the city of Manti.

Now it came to pass that when it was night, I caused that my men should not sleep, but that they should march forward by another way towards the land of Manti.

And because of this our march in the night-time, behold, on the morrow we were beyond the Lamanites, insomuch that we did arrive before them at the city of Manti.

And thus it came to pass, that by this stratagem we did take possession of the city of Manti without the shedding of blood.

And it came to pass that when the armies of the Lamanites did arrive near the city, and saw that we were prepared to meet them, they were astonished exceedingly and struck with great fear, insomuch that they did flee into the wilderness.

Yea, and it came to pass that the armies of the Lamanites did flee out of all this quarter of the land. But behold, they have carried with them many women and children out of the land.

And those cities which had been taken by the Lamanites, all of them are at this period of time in our possession; and our fathers and our women and our children are returning to their homes, all save it be those who have been taken prisoners and carried off by the Lamanites.

But behold, our armies are small to maintain so great a number of cities and so great possessions.

But behold, we trust in our God who has given us victory over those lands, insomuch that we have obtained those cities and those lands, which were our own.

Now we do not know the cause that the government does not grant us more strength; neither do those men who came up unto us know why we have not received greater strength.

- 35 Katso, varmaankin teillä on huono menestys ja te olette vetäneet pois joukot siihen osaan maata; jos niin, me emme halua nurista.
- 36 Ja jos niin ei ole, katso, me pelkäämme, että hallituksessa on jotakin eripuraisuutta, niin että he eivät lähetä enempää miehiä avuksemme, sillä me tiedämme, että heitä on lukuisammin kuin he ovat lähettäneet.
- 37 Mutta katso, sillä ei ole väliä – me turvaamme siihen, että Jumala pelastaa meidät huolimatta sotajoukkojemme heikkoudesta, niin, ja pelastaa meidät vihollistemme käsistä.
- 38 Katso, tämä on kahdeskymmenesyhdeksäs vuosi, jälkipuoli, ja maamme ovat meidän hallussamme, ja lamanilaiset ovat paenneet Nefin maahan.
- 39 Ja ne Ammonin kansan pojat, joista olen niin ylis-tävästi puhunut, ovat minun kansani Mantin kau-pungissa; ja Herra on tukenut heitä, niin, ja varjellut heitä kaatumasta miekasta, niin ettei ainoakaan sielu ole saanut surmaansa.
- 40 Mutta katso, he ovat saaneet monia haavoja; kuitenkin he pysyvät lujina siinä vapaudessa, jolla Jumala on tehnyt heidät vapaiksi, ja he muistavat tarkasti Herran Jumalansa päivästä päivään; niin, he pitävät tarkoin hänen säädöksensä ja tuomionsa ja käskynsä alati, ja heidän uskonsa profetioihin siitä, mitä on tuleva, on vahva.
- 41 Ja nyt, rakas veljeni Moroni, Herra, meidän Jumalamme, joka on lunastanut meidät ja tehnyt meidät vapaiksi, pitäköön sinut alati luonaan; niin, ja hän suosikoon tätä kansaa, niin että teillä voisi olla menestystä kaiken sen haltuun saamisessa, mitä lamanilaiset ovat meiltä ottaneet ja mikä oli meidän elannoksemme. Ja nyt, katso, minä päätän kirjeeni. Minä olen Helaman, Alman poika.

Behold, we do not know but what ye are unsuccessful, and ye have drawn away the forces into that quarter of the land; if so, we do not desire to murmur.

And if it is not so, behold, we fear that there is some faction in the government, that they do not send more men to our assistance; for we know that they are more numerous than that which they have sent.

But, behold, it mattereth not—we trust God will deliver us, notwithstanding the weakness of our armies, yea, and deliver us out of the hands of our enemies.

Behold, this is the twenty and ninth year, in the latter end, and we are in the possession of our lands; and the Lamanites have fled to the land of Nephi.

And those sons of the people of Ammon, of whom I have so highly spoken, are with me in the city of Manti; and the Lord has supported them, yea, and kept them from falling by the sword, insomuch that even one soul has not been slain.

But behold, they have received many wounds; nevertheless they stand fast in that liberty wherewith God has made them free; and they are strict to remember the Lord their God from day to day; yea, they do observe to keep his statutes, and his judgments, and his commandments continually; and their faith is strong in the prophecies concerning that which is to come.

And now, my beloved brother, Moroni, may the Lord our God, who has redeemed us and made us free, keep you continually in his presence; yea, and may he favor this people, even that ye may have success in obtaining the possession of all that which the Lamanites have taken from us, which was for our support. And now, behold, I close mine epistle. I am Helaman, the son of Alma.

Alma 59

- 1 Nyt tapahtui Nefin kansan tuomarien hallituskauden kolmantenakymmenentenä vuonna, että saatuaan ja luettuaan Helamanin kirjeen Moroni oli tavattoman riemuissaan onnesta eli suuresta menestyksestä, jota Helamanilla oli ollut niiden maiden takaisin saamisessa, jotka oli menetetty.
- 2 Niin, ja hän ilmoitti siitä kaikelle väelleen koko maassa ympäriinsä siinä osassa, missä hän oli, jotta hekin riemuitsisivat.
- 3 Ja tapahtui, että hän lähetti heti kirjeen Pahoranille pyytäen, että hän käskisi koota yhteen miehiä vahvistukseksi Helamanille tai Helamanin sotajoukoille, niin että hän voisi pitää helposti hallussaan sen osan maasta, jonka hän oli niin ihmeellisesti onnistunut saamaan takaisin.
- 4 Ja tapahtui, että kun Moroni oli lähettänyt tämän kirjeen Sarahemlan maahan, hän alkoi jälleen laatia suunnitelmaa saadakseen haltuunsa loput niistä maista ja kaupungeista, jotka lamanilaiset olivat vie-neet heiltä.
- 5 Ja tapahtui, että samanaikaisesti kun Moroni näin varustautui lähtemään taistelemaan lamanilaisia vastaan, katso, lamanilaiset hyökkäsivät Nefihan väen kimppuun, joka oli koottu yhteen Moronin kaupungista ja Lehin kaupungista ja Moriantonin kaupungista.
- 6 Niin, nimittäin ne, joiden oli ollut pakko paeta Mantin maasta ja ympäröivästä maasta, olivat tulleet ja liittyneet lamanilaisiin tässä osassa maata.
- 7 Ja koska he olivat näin tavattoman monilukuisia, niin, ja saivat voimia päivästä päivään, he kävivät Ammoronin käskystä Nefihan väkeä vastaan, ja he alkoivat surmata heitä tavattoman suuressa teurastuksessa.
- 8 Ja heidän sotajoukkonsa olivat niin monilukuisia, että Nefihan jäljelle jääneen väen oli pakko paeta heitä; ja he tulivat ja liittyivät Moronin sotajoukkoon.

Alma 59

Now it came to pass in the thirtieth year of the reign of the judges over the people of Nephi, after Moroni had received and had read Helaman's epistle, he was exceedingly rejoiced because of the welfare, yea, the exceeding success which Helaman had had, in obtaining those lands which were lost.

Yea, and he did make it known unto all his people, in all the land round about in that part where he was, that they might rejoice also.

And it came to pass that he immediately sent an epistle to Pahoran, desiring that he should cause men to be gathered together to strengthen Helaman, or the armies of Helaman, insomuch that he might with ease maintain that part of the land which he had been so miraculously prospered in regaining.

And it came to pass when Moroni had sent this epistle to the land of Zarahemla, he began again to lay a plan that he might obtain the remainder of those possessions and cities which the Lamanites had taken from them.

And it came to pass that while Moroni was thus making preparations to go against the Lamanites to battle, behold, the people of Nephiah, who were gathered together from the city of Moroni and the city of Lehi and the city of Morianton, were attacked by the Lamanites.

Yea, even those who had been compelled to flee from the land of Manti, and from the land round about, had come over and joined the Lamanites in this part of the land.

And thus being exceedingly numerous, yea, and receiving strength from day to day, by the command of Ammoron they came forth against the people of Nephiah, and they did begin to slay them with an exceedingly great slaughter.

And their armies were so numerous that the remainder of the people of Nephiah were obliged to flee before them; and they came even and joined the army of Moroni.

9 Ja nyt, koska Moroni oli luullut, että Nefihan kaupunkiin lähetettäisiin miehiä auttamaan väkeä pitämään se kaupunki hallussaan, ja tietäen olevan helpompaa estää kaupunkia joutumasta lamanilaisten käsiin kuin vallata sitä heiltä takaisin, hän luuli, että he pitäisivät tuon kaupungin helposti hallussaan.

10 Sen tähden hän piti kaikki joukkonsa pitääkseen hallussaan ne paikat, jotka hän oli saanut takaisin.

11 Ja nyt, kun Moroni näki, että Nefihan kaupunki oli menetetty, hän oli tavattoman murheellinen ja alkoi epäillä kansan jumalattomuuden tähden, mahtaisivatko he joutua veljiensä käsiin.

12 Ja näin oli kaikkien hänen ylimpien päälliköidensä laita. Hekin epäilivät ja ihmettelivät kansan jumalattomuuden tähden, ja tämä lamanilaisten menestyksen tähden heihin nähden.

13 Ja tapahtui, että Moroni oli vihoissaan hallitukselle sen välinpitämättömyydestä maansa vapaudesta.

And now as Moroni had supposed that there should be men sent to the city of Nephihah, to the assistance of the people to maintain that city, and knowing that it was easier to keep the city from falling into the hands of the Lamanites than to retake it from them, he supposed that they would easily maintain that city.

Therefore he retained all his force to maintain those places which he had recovered.

And now, when Moroni saw that the city of Nephihah was lost he was exceedingly sorrowful, and began to doubt, because of the wickedness of the people, whether they should not fall into the hands of their brethren.

Now this was the case with all his chief captains. They doubted and marveled also because of the wickedness of the people, and this because of the success of the Lamanites over them.

And it came to pass that Moroni was angry with the government, because of their indifference concerning the freedom of their country.

Alma 60

- 1 Ja tapahtui, että hän kirjoitti jälleen maan päämiehelle, joka oli Pahoran, ja nämä ovat sanat, jotka hän kirjoitti, sanoen: Katso, minä osoitan kirjeeni Sarahemlan kaupungissa olevalle Pahoranille, joka on maan ylituomari ja päämies, sekä kaikille niille, jotka tämä kansa on valinnut hallitsemaan ja johtamaan tämän sodan asioita.
- 2 Sillä katso, minulla on jotakin tuomitsevaa sanottavana heille; sillä katso, te itse tiedätte, että teidät on nimitetty kokoamaan yhteen miehiä ja aseistamaan heidät miekoin ja sapelein ja kaikenlaisin erilaatuisin sota-asein ja lähettämään heitä lamanilaisia vastaan kaikkialle, missä he tulisivat maahamme.
- 3 Ja nyt, katso, minä sanon teille, että minä itse sekä minun mieheni ja myös Helaman ja hänen miehensä olemme kärsineet tavattoman suuria kärsimyksiä, aivan niin, nälkää, janoa ja uupumusta ja kaikenlaatuista erilaisia ahdinkoja.
- 4 Mutta katso, jos tämä olisi kaikki, mitä olemme kärsineet, me emme nurisisi emmekä valittaisi.
- 5 Mutta katso, suuri on ollut teurastus meidän väkemme keskuudessa, eli tuhansia on kaatunut miekasta, vaikka olisi voinut olla toisin, jos te olisitte antaneet sotajoukoillemme riittävästi voimia ja apua heille. Niin, suuri on ollut teidän laiminlyöntinne meitä kohtaan.
- 6 Ja nyt, katso, me haluamme tietää syyn tähän tavattoman suureen laiminlyöntiin, niin, me haluamme tietää ajattelemattomuutenne syyn.
- 7 Voitteko ajatella istuvanne valtaistuimillanne ajatuksettoman tylsyyden tilassa, samanaikaisesti kun vihollisenne levittävät kuoleman työtä ympärillänne, niin, kun he murhaavat tuhansia teidän veljiänne –
- 8 eli juuri niitä, jotka ovat odottaneet teiltä suojelusta eli ovat asettaneet teidät asemaan, jossa olisitte voineet tulla heidän avukseen? Niin, te olisitte voineet lähettää heille sotajoukkoja, vahvistaa heitä ja pelastaa tuhansia heistä kaatumasta miekasta.

Alma 60

And it came to pass that he wrote again to the governor of the land, who was Pahoran, and these are the words which he wrote, saying: Behold, I direct mine epistle to Pahoran, in the city of Zarahemla, who is the chief judge and the governor over the land, and also to all those who have been chosen by this people to govern and manage the affairs of this war.

For behold, I have somewhat to say unto them by the way of condemnation; for behold, ye yourselves know that ye have been appointed to gather together men, and arm them with swords, and with cimeters, and all manner of weapons of war of every kind, and send forth against the Lamanites, in whatsoever parts they should come into our land.

And now behold, I say unto you that myself, and also my men, and also Helaman and his men, have suffered exceedingly great sufferings; yea, even hunger, thirst, and fatigue, and all manner of afflictions of every kind.

But behold, were this all we had suffered we would not murmur nor complain.

But behold, great has been the slaughter among our people; yea, thousands have fallen by the sword, while it might have otherwise been if ye had rendered unto our armies sufficient strength and succor for them. Yea, great has been your neglect towards us.

And now behold, we desire to know the cause of this exceedingly great neglect; yea, we desire to know the cause of your thoughtless state.

Can you think to sit upon your thrones in a state of thoughtless stupor, while your enemies are spreading the work of death around you? Yea, while they are murdering thousands of your brethren—

Yea, even they who have looked up to you for protection, yea, have placed you in a situation that ye might have succored them, yea, ye might have sent armies unto them, to have strengthened them, and have saved thousands of them from falling by the sword.

- 9 Mutta katso, tässä ei ole kaikki – te olette evänneet heiltä muonavaranne, niin että monet ovat taistelleet ja verensä vuodattaen antaneet henkensä, koska he ovat niin suuresti halunneet tämän kansan parasta; niin, ja tämän he ovat tehneet ollessaan menehtymäisillään nälkään teidän tavattoman suuren laiminlyöntinne tähden heitä kohtaan.
- 10 Ja nyt, rakkaat veljeni – sillä teidän pitäisi olla rakkaita; niin, ja teidän olisi pitänyt havahtua toimimaan uutterammin tämän kansan parhaaksi ja vapaudeksi; mutta katso, te olette laiminlyöneet sitä niin, että tuhansien veri on tuleva teidän päällenne kostoksi, niin, sillä Jumalan tiedossa olivat kaikki heidän huutonsa ja kärsimyksensä –
- 11 katso, saatoitteko te luulla, että voisitte istua valtaistuimillanne ja voisitte Jumalan tavattoman hyvyyden tähden olla tekemättä mitään, ja hän pelastaisi teidät? Katso, jos olette näin luulleet, olette luulleet turhaan.
- 12 Luuletteko te, että koska näin monia veljiänne on tapettu, se johtuu heidän jumalattomuudestaan? Minä sanon teille: Jos olette näin luulleet, olette luulleet turhaan, sillä minä sanon teille, että on monia, jotka ovat kaatuneet miekasta, ja katso, se on teidän tuomioksenne;
- 13 sillä Herra sallii vanhurskaiden tulla surmatuiksi, jotta hänen rangaistuksensa ja tuomionsa kohtaisivat jumalattomia; sen tähden teidän ei tarvitse luulla, että vanhurskaat ovat kadotettuja, koska he ovat saaneet surmansa, vaan katso, he pääsevät Herran Jumalansa lepoon.
- 14 Ja nyt, katso, minä sanon teille: Minä pelkään tavattomasti, että Jumalan tuomiot kohtaavat tätä kansaa sen tavattoman velttouden tähden, niin, nimitäin meidän hallituksemme velttouden tähden ja sen tavattoman suuren laiminlyönnin tähden veljiään kohtaan, eli niitä kohtaan, jotka on surmattu.
- 15 Sillä ilman jumalattomuutta, joka ensin alkoi meidän johdossamme, me olisimme voineet pitää puolemme vihollisiamme vastaan, niin etteivät he olisi saaneet meitä valtaansa.

But behold, this is not all—ye have withheld your provisions from them, insomuch that many have fought and bled out their lives because of their great desires which they had for the welfare of this people; yea, and this they have done when they were about to perish with hunger, because of your exceedingly great neglect towards them.

And now, my beloved brethren—for ye ought to be beloved; yea, and ye ought to have stirred yourselves more diligently for the welfare and the freedom of this people; but behold, ye have neglected them insomuch that the blood of thousands shall come upon your heads for vengeance; yea, for known unto God were all their cries, and all their sufferings—

Behold, could ye suppose that ye could sit upon your thrones, and because of the exceeding goodness of God ye could do nothing and he would deliver you? Behold, if ye have supposed this ye have supposed in vain.

Do ye suppose that, because so many of your brethren have been killed it is because of their wickedness? I say unto you, if ye have supposed this ye have supposed in vain; for I say unto you, there are many who have fallen by the sword; and behold it is to your condemnation;

For the Lord suffereth the righteous to be slain that his justice and judgment may come upon the wicked; therefore ye need not suppose that the righteous are lost because they are slain; but behold, they do enter into the rest of the Lord their God.

And now behold, I say unto you, I fear exceedingly that the judgments of God will come upon this people, because of their exceeding slothfulness, yea, even the slothfulness of our government, and their exceedingly great neglect towards their brethren, yea, towards those who have been slain.

For were it not for the wickedness which first commenced at our head, we could have withstood our enemies that they could have gained no power over us.

16 Niin, ellei olisi ollut sotaa, joka puhkesi omassa keskuudessamme, niin, ilman näitä kuninkaankannattajia, jotka aiheuttivat niin paljon verenvuodatus- ta omassa keskuudessamme, niin, jos sinä aikana, kun taistelimme keskenämme, olisimme yhdistäneet voimamme niin kuin olemme tähän asti tehneet, niin, ellei olisi ollut sitä vallan ja määräämisaseman halua, joka noilla kuninkaankannattajilla meihin nähden oli; jos he olisivat olleet uskollisia vapautem- me asialle ja yhtä meidän kanssamme ja lähteneet vi- hollisiamme vastaan sen sijaan, että tarttuivat miek- koihinsa meitä vastaan, mikä aiheutti niin paljon ve- renvuodatusta omassa keskuudessamme – niin, jos olisimme lähteneet heitä vastaan Herran voimassa, me olisimme hajottaneet vihollisemme, sillä se olisi tapahtunut hänen sanansa toteutumisen mukaisesti.

17 Mutta katso, nyt lamanilaiset ovat käymässä kimp- puumme ottaen haltuunsa maitamme, ja he murhaa- vat miekalla väkeämme, niin, naisiamme ja lapsiam- me, sekä vievät heitä vankeina mukanaan pannen heidät kärsimään kaikenlaisia ahdinkoja, ja tämä niiden suuren jumalattomuuden tähden, jotka pyr- kivät valtaan ja määräämisasemaan, niin, nimittäin noiden kuninkaankannattajien.

18 Mutta miksi sanoisin paljon tästä asiasta? Sillä var- maan te itsekkin pyritte määräämisasemaan. Varmaan tekin olette maanne pettureita.

19 Vai oletteko lyöneet meidät laimin siitä syystä, että olette maamme sydämessä ja olette turvallisuuden ympäröiminä, niin että ette käske lähettää meille ra- vintoa ettekä myöskään miehiä sotajoukkojemme vahvistukseksi?

20 Oletteko unohtaneet Herran Jumalanne käskyt? Niin, oletteko unohtaneet isiemme orjuuden? Oletteko unohtaneet ne monet kerrat, kun olemme pelastuneet vihollistemme käsistä?

21 Vai luuletteko te, että Herra vieläkin pelastaa mei- dät, sillä aikaa kun me istumme valtaistuimillamme emmekä käytä hyväksemme niitä keinoja, joita Herra on meille järjestänyt?

Yea, had it not been for the war which broke out among ourselves; yea, were it not for these king- men, who caused so much bloodshed among our- selves; yea, at the time we were contending among ourselves, if we had united our strength as we hith- erto have done; yea, had it not been for the desire of power and authority which those king-men had over us; had they been true to the cause of our freedom, and united with us, and gone forth against our ene- mies, instead of taking up their swords against us, which was the cause of so much bloodshed among ourselves; yea, if we had gone forth against them in the strength of the Lord, we should have dispersed our enemies, for it would have been done, according to the fulfilling of his word.

But behold, now the Lamanites are coming upon us, taking possession of our lands, and they are mur- dering our people with the sword, yea, our women and our children, and also carrying them away cap- tive, causing them that they should suffer all manner of afflictions, and this because of the great wicked- ness of those who are seeking for power and author- ity, yea, even those king-men.

But why should I say much concerning this mat- ter? For we know not but what ye yourselves are seeking for authority. We know not but what ye are also traitors to your country.

Or is it that ye have neglected us because ye are in the heart of our country and ye are surrounded by se- curity, that ye do not cause food to be sent unto us, and also men to strengthen our armies?

Have ye forgotten the commandments of the Lord your God? Yea, have ye forgotten the captivity of our fathers? Have ye forgotten the many times we have been delivered out of the hands of our enemies?

Or do ye suppose that the Lord will still deliver us, while we sit upon our thrones and do not make use of the means which the Lord has provided for us?

- 22 Niin, aiotteko istua joutilaina tuhansien, niin, ja kymmenientuhansien sellaisten ympäröiminä, jotka myös istuvat joutilaina, samanaikaisesti kun ympärilläne maan rajoilla on tuhansia, jotka kaatuvat miekasta, niin, haavoittuvat ja vuotavat verta?
- 23 Luuletteko te, että Jumala pitää teitä syyttöminä teidän istuessanne paikoillanne ja nähdessänne nämä asiat? Katso, minä sanon teille: Ei. Nyt minä tahdotisin teidän muistavan, että Jumala on sanonut, että astian sisäpuoli on puhdistettava ensin, ja sitten on astian ulkopuolikin puhdistettava.
- 24 Ja nyt, ellette tee parannusta siitä, mitä olette tehneet, ja ala nousta toimeen ja lähetä ravintoa ja miehiä meille sekä Helamanille, jotta hän voisi vahvistaa niitä osia maastamme, jotka hän on saanut takaisin, ja jotta mekin voisimme saada takaisin loput maamme näissä osissa, katso, meidän täytyy lakata taistelemasta lamanilaisia vastaan, kunnes olemme ensin puhdistaneet astiamme sisäpuolen, niin, nimittäin hallituksemme korkeimman johdon.
- 25 Ja ellette te suostu kirjeeseeni ja tule ja osoita minulle todellista vapauden henkeä ja ponnistele vahvistaaksenne ja lujittaaksenne meidän sotajoukkojamme ja suo niille ravintoa niiden ylläpitämiseksi, katso, minä jätän osan vapaudenkannattajistani pitämään hallussa tätä osaa maastamme, ja minä jätän heille Jumalan voiman ja siunaukset, niin ettei mikään muu voima voi vaikuttaa heitä vastaan –
- 26 ja tämä heidän suuren uskonsa ja heidän kärsivällisyytensä tähden heidän ahdistuksissaan –
- 27 ja minä tulen teidän luoksenne, ja jos joukossanne on joku, joka haluaa vapautta, niin, jos edes vapauden kipinä on jäljellä, katso, minä yllytän kapinoita teidän keskuudessanne, kunnes niistä, jotka haluavat anastaa vallan ja määräämisaseman, on tehty loppu.
- 28 Niin, katso, minä en pelkää teidän valtaanne enkä määräämisasemaanne, vaan Jumalaani minä pelkään; ja hänen käskyjensä mukaisesti minä tartun miekkaani puolustaakseni maani asiaa, ja teidän jumalattomuutenne tähden me olemme kärsineet niin paljon menetyksiä.

Yea, will ye sit in idleness while ye are surrounded with thousands of those, yea, and tens of thousands, who do also sit in idleness, while there are thousands round about in the borders of the land who are falling by the sword, yea, wounded and bleeding?

Do ye suppose that God will look upon you as guiltless while ye sit still and behold these things? Behold I say unto you, Nay. Now I would that ye should remember that God has said that the inward vessel shall be cleansed first, and then shall the outer vessel be cleansed also.

And now, except ye do repent of that which ye have done, and begin to be up and doing, and send forth food and men unto us, and also unto Helaman, that he may support those parts of our country which he has regained, and that we may also recover the remainder of our possessions in these parts, behold it will be expedient that we contend no more with the Lamanites until we have first cleansed our inward vessel, yea, even the great head of our government.

And except ye grant mine epistle, and come out and show unto me a true spirit of freedom, and strive to strengthen and fortify our armies, and grant unto them food for their support, behold I will leave a part of my freemen to maintain this part of our land, and I will leave the strength and the blessings of God upon them, that none other power can operate against them—

And this because of their exceeding faith, and their patience in their tribulations—

And I will come unto you, and if there be any among you that has a desire for freedom, yea, if there be even a spark of freedom remaining, behold I will stir up insurrections among you, even until those who have desires to usurp power and authority shall become extinct.

Yea, behold I do not fear your power nor your authority, but it is my God whom I fear; and it is according to his commandments that I do take my sword to defend the cause of my country, and it is because of your iniquity that we have suffered so much loss.

- 29 Katso, on aika, niin, se aika on nyt käsillä, että ellette herätä itseänne puolustamaan maatanne ja pienokaisianne, rangaistuksen miekka häällyy yllänne, niin, ja se iskee teitä ja rankaisee teitä aina täydelliseen tuhoonne asti.
- 30 Katso, minä odotan teiltä apua, ja ellette te tuo meille huojennusta, katso, minä tulen teidän luoksenne, tosiaankin Sarahemlan maahan, ja isken teitä miekalla, niin ettei teillä ole enää voimaa estää tämän kansan edistymistä meidän vapautemme asiassa.
- 31 Sillä katso, Herra ei salli teidän elää ja vahvistua pahoissa teoissanne tuhotaksenne hänen vanhurskaan kansansa.
- 32 Katso, voitteko luulla, että Herra säästää teidät ja langettaa tuomion lamanilaisia vastaan, kun heidän vihansa on aiheutunut heidän isiensä perinteistä, niin, ja sen ovat kaksinkertaistaneet ne, jotka ovat luopuneet meistä, kun taas teidän pahuutenne johdettu teidän rakkaudestanne kunniaan ja maailman turhuuteen?
- 33 Te tiedätte rikkovanne Jumalan lakeja, ja te tiedätte polkevanne ne jalkoihinne. Katso, Herra sanoo minulle: Elleivät ne, jotka te olette nimittäneet päämiehiksenne, tee parannusta synneistään ja pahoista teoistaan, lähtekää taistelemaan heitä vastaan.
- 34 Ja nyt, katso, minun, Moronin, on pakko tekemäni liiton mukaisesti pitää Jumalani käskyt; sen tähden minä tahdon teidän pysyvän Jumalan sanassa ja lähettävän joutuin minulle muonavarojanne ja miehiänne, ja myös Helamanille.
- 35 Ja katso, ellette tee tätä, minä tulen teidän luoksenne joutuin, sillä katso, Jumala ei salli meidän menestyä nälkään; sen tähden hän antaa meille teidän ruoastanne, vaikka sen täytyisi tapahtua miekan avulla. Nyt, katsokaa, että toteutatte Jumalan sanan.
- 36 Katso, minä olen Moroni, teidän ylin päällikkönne. Minä en tavoittele valtaa vaan pyrin vetämään sen alas. Minä en tavoittele maailman kunniaa vaan Jumalani kirkkautta ja maani vapautta ja parasta. Ja näin minä päätän kirjeeni.

Behold it is time, yea, the time is now at hand, that except ye do bestir yourselves in the defence of your country and your little ones, the sword of justice doth hang over you; yea, and it shall fall upon you and visit you even to your utter destruction.

Behold, I wait for assistance from you; and, except ye do administer unto our relief, behold, I come unto you, even in the land of Zarahemla, and smite you with the sword, insomuch that ye can have no more power to impede the progress of this people in the cause of our freedom.

For behold, the Lord will not suffer that ye shall live and wax strong in your iniquities to destroy his righteous people.

Behold, can you suppose that the Lord will spare you and come out in judgment against the Lamanites, when it is the tradition of their fathers that has caused their hatred, yea, and it has been redoubled by those who have dissented from us, while your iniquity is for the cause of your love of glory and the vain things of the world?

Ye know that ye do transgress the laws of God, and ye do know that ye do trample them under your feet. Behold, the Lord saith unto me: If those whom ye have appointed your governors do not repent of their sins and iniquities, ye shall go up to battle against them.

And now behold, I, Moroni, am constrained, according to the covenant which I have made to keep the commandments of my God; therefore I would that ye should adhere to the word of God, and send speedily unto me of your provisions and of your men, and also to Helaman.

And behold, if ye will not do this I come unto you speedily; for behold, God will not suffer that we should perish with hunger; therefore he will give unto us of your food, even if it must be by the sword. Now see that ye fulfil the word of God.

Behold, I am Moroni, your chief captain. I seek not for power, but to pull it down. I seek not for honor of the world, but for the glory of my God, and the freedom and welfare of my country. And thus I close mine epistle.

Alma 61

- 1 Katso, nyt tapahtui, että pian sen jälkeen kun Moroni oli lähettänyt kirjeensä ylimmälle päämiehelle, hän sai kirjeen Pahoranilta, ylimmältä päämieheltä. Ja nämä ovat ne sanat, jotka hän sai:
- 2 Minä, Pahoran, joka olen tämän maan ylin päämies, lähetän nämä sanat Moronille, sotajoukon ylimmälle päällikölle. Katso, minä sanon sinulle, Moroni, että minä en iloitse sinun suurista ahdingoistasi, niin, ne surettavat sieluani.
- 3 Mutta katso, on niitä, jotka iloitsevat sinun ahdingoistasi jopa niin, että he ovat nousseet kapinaan minua sekä niitä kansaani kuuluvia vastaan, jotka ovat vapaudenkannattajia, niin, ja kapinaan nousseita on tavattoman lukuisasti.
- 4 Ja ne, jotka ovat pyrkineet ottamaan minulta tuomarintuimen, ovat olleet syynä tähän suureen pahuuteen, sillä he ovat mielistelleet paljon, ja he ovat eksyttäneet monien ihmisten sydämet, mikä tulee aiheuttamaan ankaran ahdistuksen meidän keskuudessamme; he ovat evänneet meidän muonavaramme ja uhkailleet vapaudenkannattajiamme, niin etteivät he ole tulleet teidän luokseen.
- 5 Ja katso, he ovat ajaneet minut pois tieltään, ja minä olen paennut Gideonin maahan mukanani niin paljon miehiä kuin minun oli mahdollista saada.
- 6 Ja katso, minä olen lähettänyt kuulutuksen kautta koko tämän osan maata, ja katso, heitä keräännytty luoksemme päivittäin, aseisiinsa, puolustaakseen maataan ja vapauttaan ja kostaakseen meidän kokemamme vääryydet.
- 7 Ja heitä on tullut meidän luoksemme siinä määrin, että ne, jotka ovat nousseet kapinaan meitä vastaan, ovat uhattuina, jopa niin, että he pelkäävät meitä eivätkä uskalla tulla meitä vastaan taistelemaan.
- 8 He ovat saaneet valtaansa Sarahemlan maan eli kaupungin; he ovat nimittäneet itselleen kuninkaan, ja hän on kirjoittanut lamanilaisten kuninkaalle solmien siten hänen kanssaan liiton, jossa liitossa hän on sopinut pitävänsä hallussaan Sarahemlan kaupunkia, jota hallussaan pitämällä hän arvelee antavansa lamanilaisille mahdollisuuden valloittaa loput maasta, ja hänet asetetaan tämän kansan kuninkaaksi, kun lamanilaiset ovat valloittaneet sen.

Alma 61

Behold, now it came to pass that soon after Moroni had sent his epistle unto the chief governor, he received an epistle from Pahoran, the chief governor. And these are the words which he received:

I, Pahoran, who am the chief governor of this land, do send these words unto Moroni, the chief captain over the army. Behold, I say unto you, Moroni, that I do not joy in your great afflictions, yea, it grieves my soul.

But behold, there are those who do joy in your afflictions, yea, insomuch that they have risen up in rebellion against me, and also those of my people who are freemen, yea, and those who have risen up are exceedingly numerous.

And it is those who have sought to take away the judgment-seat from me that have been the cause of this great iniquity; for they have used great flattery, and they have led away the hearts of many people, which will be the cause of sore affliction among us; they have withheld our provisions, and have daunted our freemen that they have not come unto you.

And behold, they have driven me out before them, and I have fled to the land of Gideon, with as many men as it were possible that I could get.

And behold, I have sent a proclamation throughout this part of the land; and behold, they are flocking to us daily, to their arms, in the defence of their country and their freedom, and to avenge our wrongs.

And they have come unto us, insomuch that those who have risen up in rebellion against us are set at defiance, yea, insomuch that they do fear us and durst not come out against us to battle.

They have got possession of the land, or the city, of Zarahemla; they have appointed a king over them, and he hath written unto the king of the Lamanites, in the which he hath joined an alliance with him; in the which alliance he hath agreed to maintain the city of Zarahemla, which maintenance he supposeth will enable the Lamanites to conquer the remainder of the land, and he shall be placed king over this people when they shall be conquered under the Lamanites.

9 Ja nyt, sinä olet kirjeessäsi tuominnut minut, mutta sillä ei ole väliä; minä en ole vihoissani, vaan riemuitsen sydämesi suuruudesta. Minä, Pahoran, en pyri valtaan vaan ainoastaan pitämään tuomarintuimeni voidakseni säilyttää kansani oikeudet ja vapauden. Minun sieluni pysyy lujana siinä vapaudessa, jossa Jumala on tehnyt meidät vapaiksi.

10 Ja nyt, katso, me vastustamme jumalattomuutta vaikka verta vuodattamalla. Me emme vuodattaisi lamanilaisten verta, jos he pysyisivät omassa maassaan.

11 Me emme vuodattaisi veljiemme verta, jos he eivät nousisi kapinaan ja tarttuisi miekkaan meitä vastaan.

12 Me alistuisimme orjuuden ikeeseen, jos Jumalan oikeudenmukaisuus sitä edellyttäisi tai jos hän käskisi meitä niin tekemään.

13 Mutta katso, hän ei käske meitä alistumaan viholistemme valtaan vaan turvaamaan häneen, niin hän pelastaa meidät.

14 Sen tähden, rakas veljeni Moroni, vastustakaamme pahaa, ja kaikkea sitä pahaa, mitä emme pysty vastustamaan sanoillamme, niin, kuten kapinoita ja luopumisia, vastustakaamme miekoillamme, jotta voisimme säilyttää vapautemme, jotta voisimme riemuita suuresta oikeudesta kirkkoomme ja Lunastajamme ja Jumalamme asiasta.

15 Tule sen tähden joutuin luokseni muutamien miestesi kanssa ja jätä loput Lehin ja Teankumin vastuulle; anna heille valta käydä sotaa siinä osassa maata Jumalan Hengen mukaisesti, joka on myös heissä oleva vapauden henki.

16 Katso, minä olen lähettänyt heille vähän muonavarvoja, jotta he eivät menehtyisi, ennen kuin sinä voit tulla luokseni.

17 Kokoa yhteen kaikki joukot, mitä voit, marssiessasi tänne, niin me lähdemme joutuin noita luopioita vastaan Jumalamme voimassa sen uskon mukaisesti, joka meissä on.

18 Ja me otamme haltuumme Sarahemlan kaupungin, jotta saisimme enemmän ruokaa lähetettäväksi Lehille ja Teankumille; niin, me lähdemme heitä vastaan Herran voimassa, ja me teemme lopun tästä suuresta pahuudesta.

And now, in your epistle you have censured me, but it mattereth not; I am not angry, but do rejoice in the greatness of your heart. I, Pahoran, do not seek for power, save only to retain my judgment-seat that I may preserve the rights and the liberty of my people. My soul standeth fast in that liberty in the which God hath made us free.

And now, behold, we will resist wickedness even unto bloodshed. We would not shed the blood of the Lamanites if they would stay in their own land.

We would not shed the blood of our brethren if they would not rise up in rebellion and take the sword against us.

We would subject ourselves to the yoke of bondage if it were requisite with the justice of God, or if he should command us so to do.

But behold he doth not command us that we shall subject ourselves to our enemies, but that we should put our trust in him, and he will deliver us.

Therefore, my beloved brother, Moroni, let us resist evil, and whatsoever evil we cannot resist with our words, yea, such as rebellions and dissensions, let us resist them with our swords, that we may retain our freedom, that we may rejoice in the great privilege of our church, and in the cause of our Redeemer and our God.

Therefore, come unto me speedily with a few of your men, and leave the remainder in the charge of Lehi and Teancum; give unto them power to conduct the war in that part of the land, according to the Spirit of God, which is also the spirit of freedom which is in them.

Behold I have sent a few provisions unto them, that they may not perish until ye can come unto me.

Gather together whatsoever force ye can upon your march hither, and we will go speedily against those dissenters, in the strength of our God according to the faith which is in us.

And we will take possession of the city of Zarahemla, that we may obtain more food to send forth unto Lehi and Teancum; yea, we will go forth against them in the strength of the Lord, and we will put an end to this great iniquity.

19 Ja nyt, Moroni, minä iloitsen kirjeesi saamisesta, sillä minä olin jonkin verran huolissani siitä, mitä meidän pitäisi tehdä, olisiko meidän oikein lähteä veljiämme vastaan.

20 Mutta sinä olet sanonut: Elleivät he tee parannusta, Herra on käskenyt sinun lähteä heitä vastaan.

21 Katso, että vahvistat Lehiä ja Teankumia Herrassa; käske heidän olla pelkäämättä, sillä Jumala pelastaa heidät, niin, ja myös kaikki ne, jotka pysyvät lujina siinä vapaudessa, jolla Jumala on tehnyt heidät vapaiksi. Ja nyt minä päätän kirjeeni rakkaalle veljelleni Moronille.

And now, Moroni, I do joy in receiving your epistle, for I was somewhat worried concerning what we should do, whether it should be just in us to go against our brethren.

But ye have said, except they repent the Lord hath commanded you that ye should go against them.

See that ye strengthen Lehi and Teancum in the Lord; tell them to fear not, for God will deliver them, yea, and also all those who stand fast in that liberty wherewith God hath made them free. And now I close mine epistle to my beloved brother, Moroni.

Alma 62

- 1 Ja nyt tapahtui, että kun Moroni oli saanut tämän kirjeen, hänen sydämensä rohkaistui ja täyttyi tavattoman suuresta ilosta Pahoranin uskollisuuden tähden, ettei hänkin ollut maansa vapauden ja asian peturi.
- 2 Mutta hän myös suri tavattomasti niiden pahuu-den tähden, jotka olivat ajaneet Pahoranin tuomari-nistuimelta, niin, sanalla sanoen niiden tähden, jot-ka olivat kapinoineet maataan ja myös Jumalaansa vastaan.
- 3 Ja tapahtui, että Moroni otti pienen joukon miehiä Pahoranin toiveen mukaisesti ja antoi loput sotajou-kostaan Lehin ja Teankumin komentoon ja lähti marssimaan kohti Gideonin maata.
- 4 Ja hän kohotti vapauden viirin joka paikkaan, minne hän meni, ja hankki niin paljon joukkoja kuin saattoi koko marssillaan kohti Gideonin maata.
- 5 Ja tapahtui, että tuhannet kerääntyivät yhteen hä-nen viirinsä luo ja tarttuivat miekkoihinsa puolus-taakseen vapauttaan, jotta eivät joutuisi orjuuteen.
- 6 Ja niin, koottuaan yhteen kaikki miehet, mitä saat-toi koko marssinsa aikana, Moroni tuli Gideonin maahan; ja yhdistämällä hänen joukkonsa Pahoranin joukkoihin heistä tuli tavattoman vahvo-ja, vieläpä vahvempia kuin Pakuksen miehistä, Pakuksen joka oli niiden luopioiden kuningas, jotka olivat ajaneet vapaudenkannattajat pois Sarahemlan maasta ja olivat ottaneet haltuunsa maan.
- 7 Ja tapahtui, että Moroni ja Pahoran menivät sota-joukkoineen alas Sarahemlan maahan ja lähtivät kaupunkia vastaan ja kohtasivat Pakuksen miehet, niin että he joutuivat taisteluun.
- 8 Ja katso, Pakus surmattiin, ja hänen miehensä otettiin vangeiksi, ja Pahoran palautettiin tuomari-nistuimelleen.

Alma 62

And now it came to pass that when Moroni had re-ceived this epistle his heart did take courage, and was filled with exceedingly great joy because of the faithfulness of Pahoran, that he was not also a traitor to the freedom and cause of his country.

But he did also mourn exceedingly because of the iniquity of those who had driven Pahoran from the judgment-seat, yea, in fine because of those who had rebelled against their country and also their God.

And it came to pass that Moroni took a small num-ber of men, according to the desire of Pahoran, and gave Lehi and Teancum command over the remain-der of his army, and took his march towards the land of Gideon.

And he did raise the standard of liberty in whatso-ever place he did enter, and gained whatsoever force he could in all his march towards the land of Gideon.

And it came to pass that thousands did flock unto his standard, and did take up their swords in the de-fence of their freedom, that they might not come into bondage.

And thus, when Moroni had gathered together whatsoever men he could in all his march, he came to the land of Gideon; and uniting his forces with those of Pahoran they became exceedingly strong, even stronger than the men of Pachus, who was the king of those dissenters who had driven the freemen out of the land of Zarahemla and had taken posses-sion of the land.

And it came to pass that Moroni and Pahoran went down with their armies into the land of Zarahemla, and went forth against the city, and did meet the men of Pachus, insomuch that they did come to battle.

And behold, Pachus was slain and his men were taken prisoners, and Pahoran was restored to his judgment-seat.

- 9 Ja Pakuksen miehet saivat oikeudenkäyntinsä lain mukaisesti, ja myös ne kuninkaankannattajat, jotka oli otettu kiinni ja heitetty vankilaan; ja heidät teloitettiin lain mukaisesti, eli nuo Pakuksen miehet ja nuo kuninkaankannattajat, jokainen, joka ei tahtonut tarttua aseisiin puolustaakseen maataan vaan tahtoi taistella sitä vastaan, otettiin hengiltä.
- 10 Ja niin kävi välttämättömäksi noudattaa tiukasti tätä lakia heidän maansa turvallisuuden tähden; niin, ja jokainen, jonka havaittiin kieltävän heidän vapautensa, teloitettiin joutuin lain mukaisesti.
- 11 Ja näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden kolmaskymmenes vuosi Moronin ja Pahoranin palautettua rauhan Sarahemlan maahan, oman kansansa keskuuteen, ja tuotettua kuoleman kaikille niille, jotka eivät olleet uskollisia vapauden asialle.
- 12 Ja tapahtui Nefin kansan tuomarien kolmannenkymmenennenyhdennen vuoden alussa, että Moroni käski heti lähettää muonavaroja ja lähettää myös kuudentuhannen miehen sotajoukon Helamanille, hänen avukseen maan sen osan säilyttämisessä.
- 13 Ja hän käski myös lähettää kuudentuhannen miehen sotajoukon, mukanaan riittävä määrä ravintoa, Lehin ja Teankumin sotajoukoille. Ja tapahtui, että tämä tehtiin maan linnoittamiseksi lamanilaisia vastaan.
- 14 Ja tapahtui, että Moroni ja Pahoran jättivät suuren joukon miehiä Sarahemlan maahan ja lähtivät suuri joukko miehiä mukanaan marssimaan kohti Nefihan maata päätettyään kukistaa siinä kaupungissa olevat lamanilaiset.
- 15 Ja tapahtui, että ollessaan marssimassa sitä maata kohti he ottivat kiinni suuren joukon lamanilaisten miehiä ja surmasivat monia heistä ja ottivat heidän muonavaransa ja sota-aseensa.
- 16 Ja tapahtui heidän otettuaan heidät kiinni, että he panivat heidät tekemään liiton, etteivät he enää tarttuisi sota-aseisiinsa nefiläisiä vastaan.
- 17 Ja kun he olivat tehneet tämän liiton, heidät lähetettiin asumaan Ammonin kansan pariin, ja niiden lukumäärä, joita ei ollut surmattu, oli noin neljätuhatta.

And the men of Pachus received their trial, according to the law, and also those king-men who had been taken and cast into prison; and they were executed according to the law; yea, those men of Pachus and those king-men, whosoever would not take up arms in the defence of their country, but would fight against it, were put to death.

And thus it became expedient that this law should be strictly observed for the safety of their country; yea, and whosoever was found denying their freedom was speedily executed according to the law.

And thus ended the thirtieth year of the reign of the judges over the people of Nephi; Moroni and Pahoran having restored peace to the land of Zarahemla, among their own people, having inflicted death upon all those who were not true to the cause of freedom.

And it came to pass in the commencement of the thirty and first year of the reign of the judges over the people of Nephi, Moroni immediately caused that provisions should be sent, and also an army of six thousand men should be sent unto Helaman, to assist him in preserving that part of the land.

And he also caused that an army of six thousand men, with a sufficient quantity of food, should be sent to the armies of Lehi and Teancum. And it came to pass that this was done to fortify the land against the Lamanites.

And it came to pass that Moroni and Pahoran, leaving a large body of men in the land of Zarahemla, took their march with a large body of men towards the land of Nephihah, being determined to overthrow the Lamanites in that city.

And it came to pass that as they were marching towards the land, they took a large body of men of the Lamanites, and slew many of them, and took their provisions and their weapons of war.

And it came to pass after they had taken them, they caused them to enter into a covenant that they would no more take up their weapons of war against the Nephites.

And when they had entered into this covenant they sent them to dwell with the people of Ammon, and they were in number about four thousand who had not been slain.

18 Ja tapahtui, että kun he olivat lähettäneet heidät pois, he jatkoivat marssiaan kohti Nefihan maata. Ja tapahtui, että kun he olivat tulleet Nefihan kaupunkiin, he pystyttivät telttansa Nefihan tasangolle, joka on lähellä Nefihan kaupunkia.

19 Nyt Moroni halusi lamanilaisten tulevan taistelemaan heitä vastaan tasangolla, mutta lamanilaiset tiesivät heidän tavattoman suuren rohkeutensa ja näkivät heidän lukumääränsä suuruuden, eivätkä sen tähden uskaltaneet tulla heitä vastaan; sen tähden he eivät tulleet taistelemaan sinä päivänä.

20 Ja kun yö tuli, Moroni lähti liikkeelle yön pimeudessa ja tuli muurin harjalle vakoilemaan, mihin osaan kaupunkia lamanilaiset sotajoukkoineen olivat leiriytyneet.

21 Ja tapahtui, että he olivat idässä, sisäänkäynnin luona; ja he olivat kaikki unessa. Ja nyt Moroni palasi sotajoukkonsa luo ja käski heidän kiireesti valmistaa vahvoja köysiä ja tikkaita laskettaviksi muurin harjalta alas muurin sisäpuolelle.

22 Ja tapahtui, että Moroni käski miestensä lähteä marssimaan ja tulla muurin harjalle ja laskeutua alas siihen osaan kaupunkia, niin, nimittäin länteen, minne lamanilaiset sotajoukkoineen eivät olleet leiriytyneet.

23 Ja tapahtui, että heidät kaikki laskettiin yöllä alas kaupunkiin heidän vahvojen köysiensä ja tikkaidensa avulla; siten, kun aamu tuli, he olivat kaikki kaupungin muurien sisäpuolella.

24 Ja nyt, kun lamanilaiset heräsivät ja näkivät, että Moronin sotajoukot olivat muurien sisäpuolella, he kauhistuivat tavattomasti, niin että he pakenivat ulos kulkutien kautta.

25 Ja nyt, kun Moroni näki, että he pakenivat hänen edellään, hän käski miestensä marssia eteenpäin heitä vastaan ja surmasi monia ja saartoi monia muita ja otti heidät vangeiksi; ja loput heistä pakenivat Moronin maahan, joka oli merenrannikon rajamailla.

And it came to pass that when they had sent them away they pursued their march towards the land of Nephihah. And it came to pass that when they had come to the city of Nephihah, they did pitch their tents in the plains of Nephihah, which is near the city of Nephihah.

Now Moroni was desirous that the Lamanites should come out to battle against them, upon the plains; but the Lamanites, knowing of their exceedingly great courage, and beholding the greatness of their numbers, therefore they durst not come out against them; therefore they did not come to battle in that day.

And when the night came, Moroni went forth in the darkness of the night, and came upon the top of the wall to spy out in what part of the city the Lamanites did camp with their army.

And it came to pass that they were on the east, by the entrance; and they were all asleep. And now Moroni returned to his army, and caused that they should prepare in haste strong cords and ladders, to be let down from the top of the wall into the inner part of the wall.

And it came to pass that Moroni caused that his men should march forth and come upon the top of the wall, and let themselves down into that part of the city, yea, even on the west, where the Lamanites did not camp with their armies.

And it came to pass that they were all let down into the city by night, by the means of their strong cords and their ladders; thus when the morning came they were all within the walls of the city.

And now, when the Lamanites awoke and saw that the armies of Moroni were within the walls, they were affrighted exceedingly, insomuch that they did flee out by the pass.

And now when Moroni saw that they were fleeing before him, he did cause that his men should march forth against them, and slew many, and surrounded many others, and took them prisoners; and the remainder of them fled into the land of Moroni, which was in the borders by the seashore.

- 26 Näin Moroni ja Pahoran olivat saaneet Nefihan kaupungin valtaansa menettämättä yhtäkään sielua, ja monet lamanilaiset saivat surmansa.
- 27 Nyt tapahtui, että monet vankeina olevista lamanilaisista halusivat liittyä Ammonin kansaan ja tulla vapaaksi kansaksi.
- 28 Ja tapahtui, että kaikille, jotka halusivat, se sallittiin heidän halunsa mukaisesti.
- 29 Sen tähden kaikki lamanilaisvangit liittyivät Ammonin kansaan ja alkoivat tehdä tavattomasti työtä viljellen maata, kasvattaen kaikenlaista viljaa ja erilaatuisia katraita ja laumojia; ja näin nefiläiset pääsivät suuresta taakasta; niin, he pääsivät kaikista lamanilaisvangeista.
- 30 Nyt tapahtui, että saatuaan Nefihan kaupungin haltuunsa, otettuaan monia vankeja, mikä vähensi lamanilaisten sotajoukkoja tavattomasti, ja saatuaan takaisin monia nefiläisiä, jotka oli otettu vangeiksi, mikä vahvisti Moronin sotajoukkoa tavattomasti, Moroni sen tähden lähti Nefihan maasta Lehin maahan.
- 31 Ja tapahtui, että kun lamanilaiset näkivät, että Moroni oli hyökkäämässä heidän kimppuunsa, he pelästyivät taas ja pakenivat Moronin sotajoukon edellä.
- 32 Ja tapahtui, että Moroni ja hänen sotajoukkonsa ajoivat heitä takaa kaupungista kaupunkiin, kunnes Lehi ja Teankum kohtasivat heidät; ja lamanilaiset pakenivat Lehiä ja Teankumia aina alas merenrannikon rajamaille asti, kunnes he tulivat Moronin maahan.
- 33 Ja lamanilaisten sotajoukot oli kaikki koottu yhteen, niin että ne olivat kaikki yhtenä joukkona Moronin maassa. Nyt Ammoron, lamanilaisten kuningas, oli myös heidän kanssaan.
- 34 Ja tapahtui, että Moroni ja Lehi ja Teankum leiriytivät sotajoukkoineen Moronin maan rajamaiden alueelle, niin että lamanilaiset oli saarrettu erämaan rajamailla etelässä ja erämaan rajamailla idässä.

Thus had Moroni and Pahoran obtained the possession of the city of Nephihah without the loss of one soul; and there were many of the Lamanites who were slain.

Now it came to pass that many of the Lamanites that were prisoners were desirous to join the people of Ammon and become a free people.

And it came to pass that as many as were desirous, unto them it was granted according to their desires.

Therefore, all the prisoners of the Lamanites did join the people of Ammon, and did begin to labor exceedingly, tilling the ground, raising all manner of grain, and flocks and herds of every kind; and thus were the Nephites relieved from a great burden; yea, insomuch that they were relieved from all the prisoners of the Lamanites.

Now it came to pass that Moroni, after he had obtained possession of the city of Nephihah, having taken many prisoners, which did reduce the armies of the Lamanites exceedingly, and having regained many of the Nephites who had been taken prisoners, which did strengthen the army of Moroni exceedingly; therefore Moroni went forth from the land of Nephihah to the land of Lehi.

And it came to pass that when the Lamanites saw that Moroni was coming against them, they were again frightened and fled before the army of Moroni.

And it came to pass that Moroni and his army did pursue them from city to city, until they were met by Lehi and Teancum; and the Lamanites fled from Lehi and Teancum, even down upon the borders by the seashore, until they came to the land of Moroni.

And the armies of the Lamanites were all gathered together, insomuch that they were all in one body in the land of Moroni. Now Ammoron, the king of the Lamanites, was also with them.

And it came to pass that Moroni and Lehi and Teancum did encamp with their armies round about in the borders of the land of Moroni, insomuch that the Lamanites were encircled about in the borders by the wilderness on the south, and in the borders by the wilderness on the east.

35 Ja näin he leiriytyivät yöksi. Sillä katso, nefiläiset ja myös lamanilaiset olivat väsyneitä pitkästä marsista; sen tähden he eivät päättäneet mistään sotajouonestä yön aikana, Teankumia lukuun ottamatta, sillä hän oli tavattoman vihoissaan Ammoronille, koska hän piti Ammoria ja hänen veljeään Amalikkiaa syypäinä tähän suureen ja pitkäaikaiseen sotaan heidän ja lamanilaisten välillä, mikä oli aiheuttanut niin paljon sotaa ja verenvuodatusta, niin, ja niin paljon nälänhätää.

36 Ja tapahtui, että Teankum lähti vihoissaan lamanilaisten leiriin ja laskeutui alas kaupungin muurien toiselle puolelle. Ja hän kulki köysi mukanaan paikasta paikkaan, niin että hän löysi kuninkaan; ja hän heitti häntä keihäällä, joka lävisti hänet läheltä sydäntä. Mutta katso, kuningas herätti palvelijansa, ennen kuin hän kuoli, niin että he ajoivat Teankumia takaa ja surmasivat hänet.

37 Nyt tapahtui, että kun Lehi ja Moroni saivat tietää, että Teankum oli kuollut, he tulivat tavattoman murheellisiksi, sillä katso, hän oli ollut mies, joka oli taistellut urheasti maansa puolesta, niin, todellinen vapauden ystävä, ja hän oli kärsinyt hyvin monia tavattoman raskaita ahdinkoja. Mutta katso, hän oli kuollut ja oli mennyt kaiken maan tietä.

38 Nyt tapahtui, että Moroni lähti seuraavana päivänä marssimaan ja kävi lamanilaisten kimppuun, niin että he surmasivat heitä suuressa teurastuksessa; ja he ajoivat heidät pois maasta; ja he pakenivat, niin etteivät he sillä kertaa palanneet nefiläisiä vastaan.

39 Ja näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden kolmaskymmenesyhdes vuosi, ja näin heillä oli ollut sotia ja verenvuodatuksia ja nälänhätää ja ahdinkoa monen vuoden ajan.

40 Ja Nefin kansan keskuudessa oli ollut murhia ja kiistoja ja mellakoita ja kaikenlaista pahuutta; kuitenkin, vanhurskaiden tähden, niin, vanhurskaiden rukousten tähden, heidät oli säästetty.

And thus they did encamp for the night. For behold, the Nephites and the Lamanites also were weary because of the greatness of the march; therefore they did not resolve upon any stratagem in the night-time, save it were Teancum; for he was exceedingly angry with Ammoron, insomuch that he considered that Ammoron, and Amalickiah his brother, had been the cause of this great and lasting war between them and the Lamanites, which had been the cause of so much war and bloodshed, yea, and so much famine.

And it came to pass that Teancum in his anger did go forth into the camp of the Lamanites, and did let himself down over the walls of the city. And he went forth with a cord, from place to place, insomuch that he did find the king; and he did cast a javelin at him, which did pierce him near the heart. But behold, the king did awaken his servants before he died, insomuch that they did pursue Teancum, and slew him.

Now it came to pass that when Lehi and Moroni knew that Teancum was dead they were exceedingly sorrowful; for behold, he had been a man who had fought valiantly for his country, yea, a true friend to liberty; and he had suffered very many exceedingly sore afflictions. But behold, he was dead, and had gone the way of all the earth.

Now it came to pass that Moroni marched forth on the morrow, and came upon the Lamanites, insomuch that they did slay them with a great slaughter; and they did drive them out of the land; and they did flee, even that they did not return at that time against the Nephites.

And thus ended the thirty and first year of the reign of the judges over the people of Nephi; and thus they had had wars, and bloodsheds, and famine, and affliction, for the space of many years.

And there had been murders, and contentions, and dissensions, and all manner of iniquity among the people of Nephi; nevertheless for the righteous' sake, yea, because of the prayers of the righteous, they were spared.

41 Mutta katso, nefiläisten ja lamanilaisten välisen sodan tavattoman suuren pituuden tähden monista oli tullut paatuneita, sodan tavattoman suuren pituuden tähden; ja monet olivat pehmenneet ahdinkojensa tähden, niin että he nöyryivät Jumalan edessä aina nöyryyden syvyyteen asti.

42 Ja tapahtui, että linnoitettuaan maan niitä osia, jotka olivat eniten alttiina lamanilaisille, kunnes ne olivat kyllin vahvat, Moroni palasi Sarahemlan kaupunkiin; ja myös Helaman palasi perintöpaikalleen, ja rauha vakiinnutettiin taas kerran Nefin kansan keskuudessa.

43 Ja Moroni luovutti sotajoukkonsa komennon poikansa käsiin, jonka nimi oli Moroniha, ja hän vetäytyi omaan taloonsa voidakseen viettää lopun elinaikansa rauhassa.

44 Ja Pahoran palasi tuomaristuimelleen, ja Helaman otti jälleen asiakseen saarnata kansalle Jumalan sanaa, sillä niin monien sotien ja kiistojen tähden oli käynyt tarpeelliseksi, että järjestys saatiin jälleen aikaan kirkossa.

45 Sen tähden Helaman ja hänen veljensä lähtivät julistamaan Jumalan sanaa hyvin voimakkaasti saaden monet ihmiset vakuuttuneiksi jumalattomuudesta, mikä sai heidät tekemään parannuksen synneistään ja ottamaan kasteen Herraan Jumalaansa.

46 Ja tapahtui, että he perustivat jälleen Jumalan kirkon kautta koko maan.

47 Niin, ja lakia koskevia säännöksiä tehtiin. Ja heidän tuomarinsa ja ylituomarinsa valittiin.

48 Ja Nefin kansa alkoi jälleen menestyä maassa ja alkoi lisääntyä ja vahvistua jälleen tavattomasti maassa. Ja he alkoivat rikastua tavattomasti.

49 Mutta rikkauksistaan tai voimastaan tai vauraudestaan huolimatta he eivät ylpistyneet silmiensä koipeudessa, eivätkä he olleet hitaita muistamaan Herraa Jumalaansa, vaan he nöyryivät tavattomasti hänen edessään.

But behold, because of the exceedingly great length of the war between the Nephites and the Lamanites many had become hardened, because of the exceedingly great length of the war; and many were softened because of their afflictions, insomuch that they did humble themselves before God, even in the depth of humility.

And it came to pass that after Moroni had fortified those parts of the land which were most exposed to the Lamanites, until they were sufficiently strong, he returned to the city of Zarahemla; and also Helaman returned to the place of his inheritance; and there was once more peace established among the people of Nephi.

And Moroni yielded up the command of his armies into the hands of his son, whose name was Moronihah; and he retired to his own house that he might spend the remainder of his days in peace.

And Pahoran did return to his judgment-seat; and Helaman did take upon him again to preach unto the people the word of God; for because of so many wars and contentions it had become expedient that a regulation should be made again in the church.

Therefore, Helaman and his brethren went forth, and did declare the word of God with much power unto the convincing of many people of their wickedness, which did cause them to repent of their sins and to be baptized unto the Lord their God.

And it came to pass that they did establish again the church of God, throughout all the land.

Yea, and regulations were made concerning the law. And their judges, and their chief judges were chosen.

And the people of Nephi began to prosper again in the land, and began to multiply and to wax exceedingly strong again in the land. And they began to grow exceedingly rich.

But notwithstanding their riches, or their strength, or their prosperity, they were not lifted up in the pride of their eyes; neither were they slow to remember the Lord their God; but they did humble themselves exceedingly before him.

50 Niin, he muistivat, kuinka suuria Herra oli tehnyt heille, että hän oli vapauttanut heidät kuolemasta ja kahleista ja vankiloista ja kaikenlaisista ahdingoista, ja hän oli vapauttanut heidät heidän vihollistensa käsistä.

51 Ja he rukoilivat Herraa Jumalaansa alati, niin että Herra siunasi heitä, sanansa mukaisesti, niin että he vahvistuivat ja menestyivät maassa.

52 Ja tapahtui, että kaikki tämä tapahtui. Ja Helaman kuoli Nefin kansan tuomarien hallituskauden kolmantenakymmenentenäviidentenä vuonna.

Yea, they did remember how great things the Lord had done for them, that he had delivered them from death, and from bonds, and from prisons, and from all manner of afflictions, and he had delivered them out of the hands of their enemies.

And they did pray unto the Lord their God continually, insomuch that the Lord did bless them, according to his word, so that they did wax strong and prosper in the land.

And it came to pass that all these things were done. And Helaman died, in the thirty and fifth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Alma 63

- 1 Ja tapahtui Nefin kansan tuomarien hallituskauden kolmannenkymmenennenkuudennen vuoden alussa, että Siblon otti haltuunsa ne pyhät esineet, jotka Alma oli antanut Helamanille.
- 2 Ja hän oli oikeudenmukainen mies, ja hän vaelsi oikeamielisesti Jumalan edessä; ja hän pyrki tarkoin tekemään hyvää alati, pitämään Herran Jumalansa käskyt, ja niin myös hänen veljensä.
- 3 Ja tapahtui, että myös Moroni kuoli. Ja näin päättyi tuomarien hallituskauden kolmaskymmeneskuudes vuosi.
- 4 Ja tapahtui, että tuomarien hallituskauden kolmantenkymmenentenäseitsemäntenä vuonna suuri joukko miehiä, määrältään jopa viisituhatta neljäsatä miestä, lähti vaimoineen ja lapsineen Sarahemlan maasta siihen maahan, joka oli pohjoisessa.
- 5 Ja tapahtui, että Hagot, joka oli tavattoman taitava mies, sen tähden meni ja rakensi itselleen tavattoman suuren laivan Runsaudenmaan rajamailla, Hävityksenmaan lähellä, ja laski sen vesille läntiseen mereen sen kapean kannaksen lähellä, joka johti pohjoispuoleiseen maahan.
- 6 Ja katso, oli monia nefiläisiä, jotka menivät siihen ja lähtivät purjehtimaan paljon muonavaroja mukanaan, ja myös monia naisia ja lapsia; ja he suuntasivat kulkunsa pohjoiseen päin. Ja näin päättyi kolmaskymmenesseitsemäs vuosi.
- 7 Ja kolmantenkymmenentenäkahdeksantena vuonna tämä mies rakensi muita laivoja. Ja ensimmäinenkin laiva palasi, ja monet muut ihmiset menivät siihen, ja hekin ottivat paljon muonavaroja ja lähtivät jälleen pohjoispuoleista maata kohti.
- 8 Ja tapahtui, ettei heistä koskaan kuultu mitään. Ja me luulemme, että he hukkuivat meren syvyyksiin. Ja tapahtui, että eräs toinenkin laiva lähti purjehtimaan, emmekä me tiedä, minne se meni.
- 9 Ja tapahtui, että tänä vuonna lähti monia ihmisiä pohjoispuoleiseen maahan. Ja näin päättyi kolmaskymmeneskahdeksas vuosi.

Alma 63

And it came to pass in the commencement of the thirty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Shiblon took possession of those sacred things which had been delivered unto Helaman by Alma.

And he was a just man, and he did walk uprightly before God; and he did observe to do good continually, to keep the commandments of the Lord his God; and also did his brother.

And it came to pass that Moroni died also. And thus ended the thirty and sixth year of the reign of the judges.

And it came to pass that in the thirty and seventh year of the reign of the judges, there was a large company of men, even to the amount of five thousand and four hundred men, with their wives and their children, departed out of the land of Zarahemla into the land which was northward.

And it came to pass that Hagoth, he being an exceedingly curious man, therefore he went forth and built him an exceedingly large ship, on the borders of the land Bountiful, by the land Desolation, and launched it forth into the west sea, by the narrow neck which led into the land northward.

And behold, there were many of the Nephites who did enter therein and did sail forth with much provisions, and also many women and children; and they took their course northward. And thus ended the thirty and seventh year.

And in the thirty and eighth year, this man built other ships. And the first ship did also return, and many more people did enter into it; and they also took much provisions, and set out again to the land northward.

And it came to pass that they were never heard of more. And we suppose that they were drowned in the depths of the sea. And it came to pass that one other ship also did sail forth; and whither she did go we know not.

And it came to pass that in this year there were many people who went forth into the land northward. And thus ended the thirty and eighth year.

- 10 Ja tapahtui tuomarien hallituskauden kolmante-
nakymmenentenäyhdeksäntenä vuonna, että
Siblonkin kuoli, ja Korianton oli lähtenyt pohjoisen-
puoleiseen maahan laivalla viedäkseen muonavaroja
niille ihmisille, jotka olivat lähteneet siihen maahan.
- 11 Sen tähden kävi välttämättömäksi, että Siblon us-
koi nuo pyhät esineet ennen kuolemaansa
Helamanin pojan haltuun, jonka nimi oli Helaman,
koska häntä kutsuttiin isänsä nimen mukaan.
- 12 Nyt, katso, kaikki ne kaiverukset, jotka olivat
Helamanin hallussa, kirjoitettiin ja lähetettiin ihmis-
lasten keskuuteen kautta koko maan, lukuun otta-
matta niitä osia, joita Alma oli kieltänyt ilmaisemas-
ta.
- 13 Kuitenkin nämä esineet tuli pitää pyhinä ja jättää
perintönä sukupolvelta toiselle; sen tähden ne oli tä-
nä vuonna uskottu Helamanin haltuun ennen
Siblonin kuolemaa.
- 14 Ja tänä vuonna tapahtui myös, että joitakin luo-
pioita oli mennyt lamanilaisten puolelle, ja heitä yl-
lytettiin jälleen vihaan nefiläisiä vastaan.
- 15 Ja tänä samana vuonna he myös tulivat monilu-
kuisin sotajoukoin sotimaan Moronihan väkeä vas-
taan eli Moronihan sotajoukkoa vastaan, jolloin hei-
dät lyötiin ja ajettiin jälleen takaisin omiin maihinsa,
ja he kärsivät suuria menetyksiä.
- 16 Ja näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallitus-
kauden kolmaskymmenesyhdeksäs vuosi.
- 17 Ja näin päättyi Alman ja hänen poikansa
Helamanin sekä hänen poikansa Siblonin kertomus.

And it came to pass in the thirty and ninth year of
the reign of the judges, Shiblon died also, and
Corianton had gone forth to the land northward in a
ship, to carry forth provisions unto the people who
had gone forth into that land.

Therefore it became expedient for Shiblon to con-
fer those sacred things, before his death, upon the
son of Helaman, who was called Helaman, being
called after the name of his father.

Now behold, all those engravings which were in
the possession of Helaman were written and sent
forth among the children of men throughout all the
land, save it were those parts which had been com-
manded by Alma should not go forth.

Nevertheless, these things were to be kept sacred,
and handed down from one generation to another;
therefore, in this year, they had been conferred upon
Helaman, before the death of Shiblon.

And it came to pass also in this year that there
were some dissenters who had gone forth unto the
Lamanites; and they were stirred up again to anger
against the Nephites.

And also in this same year they came down with a
numerous army to war against the people of
Moronihah, or against the army of Moronihah, in
the which they were beaten and driven back again to
their own lands, suffering great loss.

And thus ended the thirty and ninth year of the
reign of the judges over the people of Nephi.

And thus ended the account of Alma, and
Helaman his son, and also Shiblon, who was his son.

Helamanin kirja

Kertomus nefiläisistä. Heidän sotansa ja kiistansa ja mellakkansa. Ja myös monien pyhien profeettojen profetiat ennen Kristuksen tulemista Helamanin, joka oli Helamanin poika, aikakirjojen mukaan sekä hänen poikiensa aikakirjojen mukaan aina Kristuksen tulemiseen asti. Ja myös monia lamanilaisia käännytetään. Kertomus heidän kääntymisestään. Kertomus lamanilaisten vanhurskaudesta ja nefiläisten jumalattomuudesta ja iljetyksistä aina Kristuksen tulemiseen asti Helamanin ja hänen poikiensa aikakirjan mukaan, jota kutsutaan Helamanin kirjaksi, ja niin edelleen.

Helaman 1

- 1 Ja nyt katso, tapahtui Nefin kansan tuomarien hallituskauden neljänneskymmenennen vuoden alussa, että nefiläisten kansan keskuudessa alkoi olla eräs vakava vaikeus.
- 2 Sillä katso, Pahoran oli kuollut ja mennyt kaiken maan tietä; sen tähden alkoi olla vakavaa kiistaa siitä, kuka niiden veljesten joukosta, jotka olivat Pahoranin poikia, saisi tuomarintuimen.
- 3 Nyt nämä ovat niiden nimet, jotka kiistelivät tuomarintuimesta ja jotka saivat myös kansan kiistelemään: Pahoran, Paanki ja Pakumeni.
- 4 Nyt nämä eivät ole kaikki Pahoranin pojat (sillä hänellä oli monia), mutta nämä ovat ne, jotka kiistelivät tuomarintuimesta; sen tähden kansa jakaantui heidän takiansa kolmeen ryhmään.
- 5 Kuitenkin tapahtui, että Pahoran nimitettiin kansan äänellä Nefin kansan ylituomariksi ja päämieheksi.
- 6 Ja tapahtui, että kun Pakumeni näki, ettei hän voinut saada tuomarintuinta haltuunsa, hän yhtyi kansan ääneen.

The Book of Helaman

An account of the Nephites. Their wars and contentions, and their dissensions. And also the prophecies of many holy prophets, before the coming of Christ, according to the records of Helaman, who was the son of Helaman, and also according to the records of his sons, even down to the coming of Christ. And also many of the Lamanites are converted. An account of their conversion. An account of the righteousness of the Lamanites, and the wickedness and abominations of the Nephites, according to the record of Helaman and his sons, even down to the coming of Christ, which is called the book of Helaman, and so forth.

Helaman 1

- And now behold, it came to pass in the commencement of the fortieth year of the reign of the judges over the people of Nephi, there began to be a serious difficulty among the people of the Nephites.
- For behold, Pahoran had died, and gone the way of all the earth; therefore there began to be a serious contention concerning who should have the judgment-seat among the brethren, who were the sons of Pahoran.
- Now these are their names who did contend for the judgment-seat, who did also cause the people to contend: Pahoran, Paanchi, and Pacumeni.
- Now these are not all the sons of Pahoran (for he had many), but these are they who did contend for the judgment-seat; therefore, they did cause three divisions among the people.
- Nevertheless, it came to pass that Pahoran was appointed by the voice of the people to be chief judge and a governor over the people of Nephi.
- And it came to pass that Pacumeni, when he saw that he could not obtain the judgment-seat, he did unite with the voice of the people.

- 7 Mutta katso, Paanki ja se osa kansasta, joka halusi hänet päämiehekseen, olivat tavattoman vihastuneita; sen tähden hän aikoi mielistellä noita ihmisiä saadakseen heidät nousemaan kapinaan veljiään vastaan.
- 8 Ja tapahtui, että kun hän aikoi tehdä tämän, katso, hänet otettiin kiinni ja tutkittiin kansan äänen mukaisesti ja tuomittiin kuolemaan, sillä hän oli nousut kapinaan ja yrittänyt hävittää kansan vapauden.
- 9 Nyt, kun ne ihmiset, jotka halusivat hänet päämiehekseen, näkivät, että hänet tuomittiin kuolemaan, sen tähden he vihastuivat, ja katso, he lähettivät erään Kiskumenin Pahoranin tuomarinistuimen luo ja murhasivat Pahoranin hänen istuessaan tuomarinistuimella.
- 10 Ja Pahoranin palvelijat ajoivat häntä takaa, mutta katso, niin joutuisa oli Kiskumenin pako, ettei kukaan saanut häntä kiinni.
- 11 Ja hän meni niiden luokse, jotka olivat hänet lähettäneet, ja he kaikki tekivät liiton, eli vannoiivat ikuisen Luojansa kautta, etteivät he kertoisi kenellekään, että Kiskumen oli murhannut Pahoranin.
- 12 Sen tähden Kiskumenia ei tunnettu Nefin kansan keskuudessa, sillä hän oli valepuvussa sillä hetkellä, kun hän murhasi Pahoranin. Ja Kiskumen ja hänen joukkonsa, joka oli tehnyt liiton hänen kanssaan, sekoittui kansan keskuuteen, niin ettei heitä kaikkia voitu löytää; mutta kaikki, jotka löydettiin, tuomittiin kuolemaan.
- 13 Ja nyt, katso, Pakumeni nimitettiin kansan äänen mukaisesti kansan ylituomariksi ja päämieheksi hallitsemaan veljensä Pahoranin jälkeen, ja se oli hänen oikeutensa mukaista. Ja kaikki tämä tapahtui tuomarien hallituskauden neljäntenäkymmenentenä vuonna; ja se päättyi.
- 14 Ja tapahtui tuomarien hallituskauden neljäntenäkymmenentenäyhdenä vuonna, että lamanilaiset olivat koonneet yhteen lukemattoman sotajoukon miehiä ja aseistaneet heidät miekoin ja sapelein ja jousin ja nuolin ja pääkilvin ja rintakilvin ja kaikenlaisin erilaatuisin kilvin.

But behold, Paanchi, and that part of the people that were desirous that he should be their governor, was exceedingly wroth; therefore, he was about to flatter away those people to rise up in rebellion against their brethren.

And it came to pass as he was about to do this, behold, he was taken, and was tried according to the voice of the people, and condemned unto death; for he had raised up in rebellion and sought to destroy the liberty of the people.

Now when those people who were desirous that he should be their governor saw that he was condemned unto death, therefore they were angry, and behold, they sent forth one Kishkumen, even to the judgment-seat of Pahoran, and murdered Pahoran as he sat upon the judgment-seat.

And he was pursued by the servants of Pahoran; but behold, so speedy was the flight of Kishkumen that no man could overtake him.

And he went unto those that sent him, and they all entered into a covenant, yea, swearing by their everlasting Maker, that they would tell no man that Kishkumen had murdered Pahoran.

Therefore, Kishkumen was not known among the people of Nephi, for he was in disguise at the time that he murdered Pahoran. And Kishkumen and his band, who had covenanted with him, did mingle themselves among the people, in a manner that they all could not be found; but as many as were found were condemned unto death.

And now behold, Pacumeni was appointed, according to the voice of the people, to be a chief judge and a governor over the people, to reign in the stead of his brother Pahoran; and it was according to his right. And all this was done in the fortieth year of the reign of the judges; and it had an end.

And it came to pass in the forty and first year of the reign of the judges, that the Lamanites had gathered together an innumerable army of men, and armed them with swords, and with cimeters and with bows, and with arrows, and with head-plates, and with breastplates, and with all manner of shields of every kind.

- 15 Ja he tulivat jälleen alas voidakseen käydä taisteluun nefiläisiä vastaan. Ja heitä johti mies, jonka nimi oli Koriantumr, ja hän oli Sarahemlan jälkeläinen, ja hän oli nefiläisten keskuudesta lähtenyt luopio; ja hän oli iso ja väkevä mies.
- 16 Sen tähden lamanilaisten kuningas, jonka nimi oli Tubalot ja joka oli Ammoronin poika, arveli, että Koriantumr väkevänä miehenä pystyisi pitämään puolensa nefiläisiä vastaan voimallaan sekä suurella viisaudellaan, niin että hän hänet lähettämällä saisi nefiläiset valtaansa.
- 17 Sen tähden hän yllytti heitä vihaan, ja hän kokosi yhteen sotajoukkonsa ja nimitti Koriantumrin niiden johtajaksi ja käski niiden marssia alas Sarahemlan maahan taistelemaan nefiläisiä vastaan.
- 18 Ja tapahtui, että niin monien kiistojen ja niin monien hallitusvaikeuksien tähden Sarahemlan maassa ei ollut pidetty riittävästi vartijoita, sillä he olivat luulleet, etteivät lamanilaiset uskaltaneet tulla heidän maidensa sydämeen hyökätäkseen tuohon suureen Sarahemlan kaupunkiin.
- 19 Mutta tapahtui, että Koriantumr marssi monilukuisen joukkonsa kärjessä ja tuli kaupungin asukkaiden kimppuun, ja heidän marssinsa oli niin tavattoman nopeaa, ettei nefiläisillä ollut aikaa koota yhteen sotajoukkojaan.
- 20 Ja nyt, Koriantumr löi maahan vartion kaupungin sisäänkäynnin luona ja marssi koko sotajoukkoinen kaupunkiin, ja he surmasivat jokaisen, joka vastusti heitä, niin että he ottivat haltuunsa koko kaupungin.
- 21 Ja tapahtui, että Pakumeni, joka oli ylituomari, pakeni Koriantumria aina kaupungin muureille asti. Ja tapahtui, että Koriantumr löi häntä muuria vasten, niin että hän kuoli. Ja näin päättyivät Pakumenin päivät.

And they came down again that they might pitch battle against the Nephites. And they were led by a man whose name was Coriantumr; and he was a descendant of Zarahemla; and he was a dissenter from among the Nephites; and he was a large and a mighty man.

Therefore, the king of the Lamanites, whose name was Tubaloth, who was the son of Ammoron, supposing that Coriantumr, being a mighty man, could stand against the Nephites, with his strength and also with his great wisdom, insomuch that by sending him forth he should gain power over the Nephites—

Therefore he did stir them up to anger, and he did gather together his armies, and he did appoint Coriantumr to be their leader, and did cause that they should march down to the land of Zarahemla to battle against the Nephites.

And it came to pass that because of so much contention and so much difficulty in the government, that they had not kept sufficient guards in the land of Zarahemla; for they had supposed that the Lamanites durst not come into the heart of their lands to attack that great city Zarahemla.

But it came to pass that Coriantumr did march forth at the head of his numerous host, and came upon the inhabitants of the city, and their march was with such exceedingly great speed that there was no time for the Nephites to gather together their armies.

Therefore Coriantumr did cut down the watch by the entrance of the city, and did march forth with his whole army into the city, and they did slay every one who did oppose them, insomuch that they did take possession of the whole city.

And it came to pass that Pacumeni, who was the chief judge, did flee before Coriantumr, even to the walls of the city. And it came to pass that Coriantumr did smite him against the wall, insomuch that he died. And thus ended the days of Pacumeni.

- 22 Ja nyt, kun Koriantumr näki, että hänellä oli Sarahemlan kaupunki vallassaan, ja näki, että nefiläiset olivat paenneet heitä ja saaneet surmansa tai joutuneet kiinni ja heidät oli heitetty vankilaan ja että hän oli saanut valtaansa koko maan vahvimman linnoituksen, hänen sydämensä rohkaistui, niin että hän aikoi lähteä koko maata vastaan.
- 23 Eikä hän nyt viipynyt Sarahemlan maassa vaan marssi suuren sotajoukon kanssa kohti Runsaudenkaupunkia, sillä hän oli päättänyt lähteä raivaamaan tiensä miekalla saadakseen haltuunsa maan pohjoisosat.
- 24 Ja olettaen, että heidän suurimmat voimansa olivat maan keskustassa, hän lähti sen tähden marssimaan antamatta heille aikaa kokoontua yhteen muuten kuin pieniksi joukoiksi; ja tällä tavalla he hyökkäsivät heidän kimppuunsa ja löivät heidät maahan.
- 25 Mutta katso, tämä Koriantumrin marssi maan keskustan halki antoi Moronihalle paljon edullisemman aseman heihin nähden, surmansa saaneiden nefiläisten suuresta määrästä huolimatta.
- 26 Sillä katso, Moroniha oli luullut, etteivät lamanilaiset uskaltaneet tulla maan keskustaan, vaan että he hyökkäisivät rajoilla ympäriinsä olevia kaupunkeja vastaan, niin kuin he olivat tähän asti tehneet; sen tähden Moroniha oli käskenyt heidän vahvojen sotajoukkojensa pitää hallussaan noita rajoilla ympäriinsä olevia osia.
- 27 Mutta katso, lamanilaiset eivät pelänneet hänen toiveensa mukaisesti, vaan he olivat tulleet maan keskustaan ja vallanneet pääkaupungin, joka oli Sarahemlan kaupunki, ja marssivat maan tärkeimpien osien halki surmaten ihmisiä suuressa teurastuksessa, niin miehiä, naisia kuin lapsiakin, ja ottaen haltuunsa monia kaupunkeja ja monia linnoituksia.
- 28 Mutta saatuaan tietää tästä Moroniha lähetti heti Lehin sotajoukkoineen kiertotietä pysäyttämään heidät, ennen kuin he tulisivat Runsaudenmaahan.
- 29 Ja näin hän teki; ja hän pysäytti heidät, ennen kuin he tulivat Runsaudenmaahan, ja ryhtyi heidän kanssaan taisteluun, niin että he alkoivat perääntyä takaisin kohti Sarahemlan maata.

And now when Coriantumr saw that he was in possession of the city of Zarahemla, and saw that the Nephites had fled before them, and were slain, and were taken, and were cast into prison, and that he had obtained the possession of the strongest hold in all the land, his heart took courage insomuch that he was about to go forth against all the land.

And now he did not tarry in the land of Zarahemla, but he did march forth with a large army, even towards the city of Bountiful; for it was his determination to go forth and cut his way through with the sword, that he might obtain the north parts of the land.

And, supposing that their greatest strength was in the center of the land, therefore he did march forth, giving them no time to assemble themselves together save it were in small bodies; and in this manner they did fall upon them and cut them down to the earth.

But behold, this march of Coriantumr through the center of the land gave Moronihah great advantage over them, notwithstanding the greatness of the number of the Nephites who were slain.

For behold, Moronihah had supposed that the Lamanites durst not come into the center of the land, but that they would attack the cities round about in the borders as they had hitherto done; therefore Moronihah had caused that their strong armies should maintain those parts round about by the borders.

But behold, the Lamanites were not frightened according to his desire, but they had come into the center of the land, and had taken the capital city which was the city of Zarahemla, and were marching through the most capital parts of the land, slaying the people with a great slaughter, both men, women, and children, taking possession of many cities and of many strongholds.

But when Moronihah had discovered this, he immediately sent forth Lehi with an army round about to head them before they should come to the land Bountiful.

And thus he did; and he did head them before they came to the land Bountiful, and gave unto them battle, insomuch that they began to retreat back towards the land of Zarahemla.

30 Ja tapahtui, että Moroniha pysäytti heidän perääntymisensä ja ryhtyi heidän kanssaan taisteluun, niin että siitä tuli tavattoman verinen taistelu; niin, monet saivat surmansa, ja surmansa saaneiden joukosta löydettiin myös Koriantumr.

31 Ja nyt, katso, lamanilaiset eivät voineet perääntyä mihinkään suuntaan, eivät pohjoiseen eivätkä etelään eivätkä itään eivätkä länteen, sillä nefiläiset saartoivat heitä joka puolelta.

32 Ja näin Koriantumr oli vienyt lamanilaiset nefiläisten keskelle, niin että he olivat nefiläisten vallassa, ja hän itse oli saanut surmansa, ja lamanilaiset antautuivat nefiläisten käsiin.

33 Ja tapahtui, että Moroniha otti Sarahemlan kaupungin jälleen haltuunsa ja käski päästää vangeiksi otetut lamanilaiset lähtemään rauhassa maasta.

34 Ja näin päättyi tuomarien hallituskauden neljäskymmenesyhdes vuosi.

And it came to pass that Moronihah did head them in their retreat, and did give unto them battle, inso-much that it became an exceedingly bloody battle; yea, many were slain, and among the number who were slain Coriantumr was also found.

And now, behold, the Lamanites could not retreat either way, neither on the north, nor on the south, nor on the east, nor on the west, for they were surrounded on every hand by the Nephites.

And thus had Coriantumr plunged the Lamanites into the midst of the Nephites, insomuch that they were in the power of the Nephites, and he himself was slain, and the Lamanites did yield themselves into the hands of the Nephites.

And it came to pass that Moronihah took possession of the city of Zarahemla again, and caused that the Lamanites who had been taken prisoners should depart out of the land in peace.

And thus ended the forty and first year of the reign of the judges.

Helaman 2

- 1 Ja tapahtui tuomarien hallituskauden neljäntenäkymmenentenäkahdentena vuonna Moronihan vakiinnutettua jälleen rauhan nefiläisten ja lamanilaisien välille, että katso, ei ollut ketään, joka olisi noutanut tuomarinistuimelle; sen tähden kansan keskuudessa alkoi jälleen olla kiistaa siitä, kuka nousisi tuomarinistuimelle.
- 2 Ja tapahtui, että Helaman, joka oli Helamanin poika, nimitettiin kansan äänellä nousemaan tuomarinistuimelle.
- 3 Mutta katso, Kiskumen, joka oli murhannut Pahoranin, väijyi ottaakseen myös Helamanin hengiltä; ja häntä tuki hänen joukkonsa, joka oli tehnyt liiton, ettei kukaan saisi tietää hänen jumalattomuuttaan.
- 4 Sillä oli eräs Gadianton, joka oli tavattoman etevä monisanaisuudessa sekä juonissaan harjoittamaan salaista murha- ja ryöstötyötä; sen tähden hänestä tuli Kiskumenin joukon johtaja.
- 5 Sen tähden hän mielisteli heitä sekä Kiskumenia, että jos he asettaisivat hänet tuomarinistuimelle, hän soisi joukkoonsa kuuluville sen, että heidät asetettaisiin valtaan ja määräämisasemaan kansan keskuudessa; sen tähden Kiskumen pyrki ottamaan Helamanin hengiltä.
- 6 Ja tapahtui hänen mennessään tuomarinistuinta kohti ottamaan Helamania hengiltä, että katso, yksi Helamanin palvelijoista, joka oli ollut ulkona yöllä ja saanut valepuvussa tiedon niistä suunnitelmista, jotka tämä joukko oli laatinut ottaakseen Helamanin hengiltä –
- 7 ja tapahtui, että hän tapasi Kiskumenin, ja hän antoi hänelle merkin; sen tähden Kiskumen ilmaisi hänelle haluamansa tarkoituksen pyytäen häneltä, että hän veisi hänet tuomarinistuimen luo, jotta hän voisi murhata Helamanin.

Helaman 2

And it came to pass in the forty and second year of the reign of the judges, after Moronihah had established again peace between the Nephites and the Lamanites, behold there was no one to fill the judgment-seat; therefore there began to be a contention again among the people concerning who should fill the judgment-seat.

And it came to pass that Helaman, who was the son of Helaman, was appointed to fill the judgment-seat, by the voice of the people.

But behold, Kishkumen, who had murdered Pahoran, did lay wait to destroy Helaman also; and he was upheld by his band, who had entered into a covenant that no one should know his wickedness.

For there was one Gadianton, who was exceedingly expert in many words, and also in his craft, to carry on the secret work of murder and of robbery; therefore he became the leader of the band of Kishkumen.

Therefore he did flatter them, and also Kishkumen, that if they would place him in the judgment-seat he would grant unto those who belonged to his band that they should be placed in power and authority among the people; therefore Kishkumen sought to destroy Helaman.

And it came to pass as he went forth towards the judgment-seat to destroy Helaman, behold one of the servants of Helaman, having been out by night, and having obtained, through disguise, a knowledge of those plans which had been laid by this band to destroy Helaman—

And it came to pass that he met Kishkumen, and he gave unto him a sign; therefore Kishkumen made known unto him the object of his desire, desiring that he would conduct him to the judgment-seat that he might murder Helaman.

8 Ja kun Helamanin palvelija oli saanut tietää kai-
ken, mitä oli Kiskumenin sydämessä ja että hänen
tarkoituksenaan oli murhata ja myös että kaikkien
hänen joukkoonsa kuuluvien tarkoituksena oli mur-
hata ja ryöstää ja saada valtaa (ja tämä oli heidän sa-
lainen suunnitelmansa ja liittonsa), Helamanin pal-
velija sanoi Kiskumenille: Menkäämme tuomarinis-
tuimen luo.

9 Nyt tämä oli tavattomasti Kiskumenin mieleen,
sillä hän luuli voivansa toteuttaa aikeensa; mutta
katso, heidän ollessaan menossa tuomarinistuimen
luo Helamanin palvelija pisti Kiskumenia sydämeen,
niin että hän kaatui voihtokaisematta kuolleen. Ja
hän juoksi kertomaan Helamanille kaiken, mitä hän
oli nähnyt ja kuullut ja tehnyt.

10 Ja tapahtui, että Helaman lähetti ottamaan kiinni
tätä rosvojen ja salamurhaajien joukkoa, jotta heidät
voitaisiin teloittaa lain mukaisesti.

11 Mutta katso, kun Gadianton oli huomannut, ettei
Kiskumen palannut, hän pelkäsi, että hänet otetta-
isiin hengiltä; sen tähden hän käski joukkonsa seura-
ta itseään. Ja he pakenivat maasta salaista tietä erä-
maahan; ja niin, kun Helaman lähetti ottamaan hei-
tä kiinni, heitä ei löydetty mistään.

12 Ja enemmän tästä Gadiantonista puhutaan myö-
hemmin. Ja näin päättyi Nefin kansan tuomarien
hallituskauden neljäskymmeneskahdes vuosi.

13 Ja katso, tämän kirjan lopussa te saatte nähdä, että
tämä Gadianton koitui Nefin kansan kukistukseksi,
niin, melkein täydelliseksi tuhoksi.

14 Katso, minä en tarkoita Helamanin kirjan loppua,
vaan tarkoitan Nefin kirjan loppua, josta olen otta-
nut koko sen kertomuksen, jonka olen kirjoittanut.

And when the servant of Helaman had known all
the heart of Kishkumen, and how that it was his ob-
ject to murder, and also that it was the object of all
those who belonged to his band to murder, and to
rob, and to gain power, (and this was their secret
plan, and their combination) the servant of Helaman
said unto Kishkumen: Let us go forth unto the
judgment-seat.

Now this did please Kishkumen exceedingly, for
he did suppose that he should accomplish his design;
but behold, the servant of Helaman, as they were go-
ing forth unto the judgment-seat, did stab
Kishkumen even to the heart, that he fell dead with-
out a groan. And he ran and told Helaman all the
things which he had seen, and heard, and done.

And it came to pass that Helaman did send forth to
take this band of robbers and secret murderers, that
they might be executed according to the law.

But behold, when Gadianton had found that
Kishkumen did not return he feared lest that he
should be destroyed; therefore he caused that his
band should follow him. And they took their flight
out of the land, by a secret way, into the wilderness;
and thus when Helaman sent forth to take them they
could nowhere be found.

And more of this Gadianton shall be spoken here-
after. And thus ended the forty and second year of
the reign of the judges over the people of Nephi.

And behold, in the end of this book ye shall see
that this Gadianton did prove the overthrow, yea, al-
most the entire destruction of the people of Nephi.

Behold I do not mean the end of the book of
Helaman, but I mean the end of the book of Nephi,
from which I have taken all the account which I have
written.

Helaman 3

- 1 Ja nyt tapahtui tuomarien hallituskauden neljäntenäkympmenentenäkolmantena vuonna, ettei Nefin kansan keskuudessa ollut mitään kiistaa, lukuun ottamatta vähäistä ylpeyttä, jota oli kirkossa ja joka aiheutti jonkin verran erimielisyyttä kansan keskuudessa, mitkä asiat ratkaistiin neljännenkymmenennenkolmannen vuoden lopulla.
- 2 Eikä kansan keskuudessa ollut mitään kiistaa neljäntenäkympmenentenäneljäsentenä vuonna; eikä neljäntenäkympmenentenäviidentenäkään vuonna ollut paljon kiistaa.
- 3 Ja tapahtui neljäntenäkympmenentenäkuudentena, että oli paljon kiistaa ja monia mellakoita, joiden vuoksi tavattoman monia lähti Sarahemlan maasta ja meni pohjoisenpuoleiseen maahan ottamaan maan perintöosakseen.
- 4 Ja he kulkivat tavattoman pitkän matkan, niin että he tulivat suurten vesien ja monien virtojen äärelle.
- 5 Niin, ja he levisivät maan kaikkiin osiin, kaikkiin niihin osiin, jotka eivät olleet jääneet autioiksi ja puuttomiksi niiden monien asukkaiden tähden, joiden perintönä maa oli aikaisemmin ollut.
- 6 Ja nyt mikään osa maasta ei ollut autio, puita lukuun ottamatta; mutta maassa aikaisemmin asuneen kansan tuhon suuruuden tähden sitä sanottiin autioksi.
- 7 Ja koska maassa oli vain vähän puuta, sinne lähteineistä ihmisistä tuli tavattoman etevä sementin käyttäjiä; sen tähden he rakensivat sementistä taloja, joissa he asuivat.
- 8 Ja tapahtui, että he lisääntyivät ja levisivät ja menivät etelänpuoleisesta maasta pohjoisenpuoleiseen maahan ja levisivät niin, että he alkoivat peittää koko maan eteläisestä merestä pohjoiseen mereen, läntisestä merestä itäiseen mereen.

Helaman 3

And now it came to pass in the forty and third year of the reign of the judges, there was no contention among the people of Nephi save it were a little pride which was in the church, which did cause some little dissensions among the people, which affairs were settled in the ending of the forty and third year.

And there was no contention among the people in the forty and fourth year; neither was there much contention in the forty and fifth year.

And it came to pass in the forty and sixth, yea, there was much contention and many dissensions; in the which there were an exceedingly great many who departed out of the land of Zarahemla, and went forth unto the land northward to inherit the land.

And they did travel to an exceedingly great distance, insomuch that they came to large bodies of water and many rivers.

Yea, and even they did spread forth into all parts of the land, into whatever parts it had not been rendered desolate and without timber, because of the many inhabitants who had before inherited the land.

And now no part of the land was desolate, save it were for timber; but because of the greatness of the destruction of the people who had before inhabited the land it was called desolate.

And there being but little timber upon the face of the land, nevertheless the people who went forth became exceedingly expert in the working of cement; therefore they did build houses of cement, in the which they did dwell.

And it came to pass that they did multiply and spread, and did go forth from the land southward to the land northward, and did spread insomuch that they began to cover the face of the whole earth, from the sea south to the sea north, from the sea west to the sea east.

9 Ja pohjoisenpuoleisessa maassa olevat ihmiset asuivat teltoissa ja sementistä tehdyissä taloissa, ja he sallivat kaikkien maasta nousevien puiden kasvaa, jotta he aikanaan saisivat puutavaraa rakentaakseen talonsa, niin, kaupunkinsa ja temppelinsä ja synagogansa ja pyhäkkönsä ja kaikenlaiset rakennuksensa.

10 Ja tapahtui puutavaran ollessa tavattoman vähissä pohjoisenpuoleisessa maassa, että sitä lähetettiin paljon laivaamalla.

11 Ja näin pohjoisenpuoleisessa maassa olevat ihmiset saivat mahdollisuuden rakentaa monia kaupunkeja sekä puusta että sementistä.

12 Ja tapahtui, että myös monet Ammonin kansasta, jotka olivat syntyjään lamanilaisia, menivät tähän maahan.

13 Ja nyt monet tähän kansaan kuuluvat ovat pitäneet tämän kansan tekemisistä monia aikakirjoja, jotka kertovat heistä yksityiskohtaisesti ja hyvin laajasti.

14 Mutta katso, sadattakaan osaa tämän kansan tekemisistä eli kertomuksesta lamanilaisista ja nefiläisistä ja heidän sodistaan ja kiistoista ja mellakoista ja heidän saarnaamisestaan ja profetioistaan ja merenkulustaan ja laivanrakennuksestaan ja heidän temppelien ja synagogien ja pyhäkköjen rakentamisestaan ja heidän vanhurskaudestaan ja jumalattomuudestaan ja murhistaan ja ryöstöistään ja rosvouksestaan ja kaikenlaisista iljetyksistä ja haureudesta ei voida sisällyttää tähän kirjaan.

15 Mutta katso, on olemassa monia kirjoja ja paljon kaikenlaisia aikakirjoja, ja niitä ovat pitäneet pääasiassa nefiläiset.

16 Ja nefiläiset ovat jättäneet ne perintönä sukupolvesta toiseen, aina siihen asti kun he ovat langenneet rikkomukseen ja heitä on murhattu, rosvottu ja metsästetty ja ajettu ja surmattu ja hajotettu maan päälle, ja he ovat sekoittuneet lamanilaisiin, niin ettei heitä enää kutsuta nefiläisiksi, ja heistä on tullut jumalattomia ja villejä ja julmia, aivan niin, tullut lamanilaisia.

And the people who were in the land northward did dwell in tents, and in houses of cement, and they did suffer whatsoever tree should spring up upon the face of the land that it should grow up, that in time they might have timber to build their houses, yea, their cities, and their temples, and their synagogues, and their sanctuaries, and all manner of their buildings.

And it came to pass as timber was exceedingly scarce in the land northward, they did send forth much by the way of shipping.

And thus they did enable the people in the land northward that they might build many cities, both of wood and of cement.

And it came to pass that there were many of the people of Ammon, who were Lamanites by birth, did also go forth into this land.

And now there are many records kept of the proceedings of this people, by many of this people, which are particular and very large, concerning them.

But behold, a hundredth part of the proceedings of this people, yea, the account of the Lamanites and of the Nephites, and their wars, and contentions, and dissensions, and their preaching, and their prophecies, and their shipping and their building of ships, and their building of temples, and of synagogues and their sanctuaries, and their righteousness, and their wickedness, and their murders, and their robberings, and their plundering, and all manner of abominations and whoredoms, cannot be contained in this work.

But behold, there are many books and many records of every kind, and they have been kept chiefly by the Nephites.

And they have been handed down from one generation to another by the Nephites, even until they have fallen into transgression and have been murdered, plundered, and hunted, and driven forth, and slain, and scattered upon the face of the earth, and mixed with the Lamanites until they are no more called the Nephites, becoming wicked, and wild, and ferocious, yea, even becoming Lamanites.

17 Ja nyt minä palaan takaisin kertomukseeni; ja nyt se, mistä olen puhunut, oli tapahtunut sen jälkeen, kun Nefin kansan keskuudessa oli ollut suuria kiistoja ja levottomuuksia ja sotia ja mellakoita.

18 Tuomarien hallituskauden neljäskymmeneskuudes vuosi päättyi;

19 ja tapahtui, että maassa oli yhä suurta kiistaa, niin, vieläpä neljäntenäkymmenentenäseitsemäntenä vuonna ja neljäntenäkymmenentenäkahdeksantenaikin vuonna.

20 Kuitenkin Helaman hallitsi tuomarinistuimella oikeudenmukaisesti ja tasapuolisesti; niin, hän noudatti tarkoin Jumalan säädöksiä ja tuomioita ja käskyjä, ja hän teki alati sitä, mikä oli oikein Jumalan silmissä, ja hän vaelsi isänsä teitä, niin että hän menestyi maassa.

21 Ja tapahtui, että hän sai kaksi poikaa. Hän antoi vanhemmalle nimen Nefi ja nuoremmalle nimen Lehi. Ja he alkoivat varttua Herralle.

22 Ja tapahtui, että sodat ja kiistat alkoivat laantua vähäisessä määrin nefiläisten kansan keskuudessa Nefin kansan tuomarien hallituskauden neljännenkymmenennenkahdeksannen vuoden loppupuolella.

23 Ja tapahtui tuomarien hallituskauden neljäntenäkymmenentenäyhdeksäntenä vuonna, että koko maahan vakiintui jatkuva rauha, ainoastaan niitä salaliittoja lukuun ottamatta, joita rosvo Gadianton oli perustanut maan asutumpiin osiin ja jotka siihen aikaan eivät olleet hallituksen johdossa olevien tiedossa; sen tähden niitä ei hävitetty maasta.

24 Ja tapahtui, että tänä samana vuonna kirkossa oli tavattoman suurta menestystä, niin että tuhansia liitettiin kirkkoon ja kastettiin parannukseen.

25 Ja niin suuri oli kirkon menestys ja niin monet ne siunaukset, joita kansalle vuodatettiin, että itse ylipyripit ja opettajatkin olivat määrättömän hämmästyneitä.

And now I return again to mine account; therefore, what I have spoken had passed after there had been great contentions, and disturbances, and wars, and dissensions, among the people of Nephi.

The forty and sixth year of the reign of the judges ended;

And it came to pass that there was still great contention in the land, yea, even in the forty and seventh year, and also in the forty and eighth year.

Nevertheless Helaman did fill the judgment-seat with justice and equity; yea, he did observe to keep the statutes, and the judgments, and the commandments of God; and he did do that which was right in the sight of God continually; and he did walk after the ways of his father, insomuch that he did prosper in the land.

And it came to pass that he had two sons. He gave unto the eldest the name of Nephi, and unto the youngest, the name of Lehi. And they began to grow up unto the Lord.

And it came to pass that the wars and contentions began to cease, in a small degree, among the people of the Nephites, in the latter end of the forty and eighth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And it came to pass in the forty and ninth year of the reign of the judges, there was continual peace established in the land, all save it were the secret combinations which Gadianton the robber had established in the more settled parts of the land, which at that time were not known unto those who were at the head of government; therefore they were not destroyed out of the land.

And it came to pass that in this same year there was exceedingly great prosperity in the church, insomuch that there were thousands who did join themselves unto the church and were baptized unto repentance.

And so great was the prosperity of the church, and so many the blessings which were poured out upon the people, that even the high priests and the teachers were themselves astonished beyond measure.

26 Ja tapahtui, että Herran työ menestyi, niin että monia sieluja, niin, jopa kymmeniätuhansia, kastettiin ja he liittyivät Jumalan kirkkoon.

27 Näin me voimme nähdä, että Herra on armollinen kaikille, jotka vilpittömin sydämin huutavat avuksi hänen pyhää nimeään.

28 Niin, näin me näemme, että taivaan portti on avoinna kaikille, nimittäin niille, jotka uskovat Jeesuksen Kristuksen, joka on Jumalan Poika, nimeen.

29 Niin, me näemme, että jokainen, joka tahtoo, voi tarttua Jumalan sanaan, joka on elävä ja voimallinen ja joka hajottaa kaikki Perkeleen viekkauudet ja ansat ja juonet ja johdattaa Kristuksen ihmisen kaitaa ja kapeaa tietä pitkin sen ikuisen kurjuuden kuilun ylitse, joka on valmiina nielemään jumalattomat –

30 ja vie heidän sielunsa, niin, heidän kuolemattomat sielunsa Jumalan oikealle puolelle taivaan valtakuntaan, istumaan Abrahamin ja Iisakin ja Jaakobin ja kaikkien pyhien isiemme kanssa, eivätkä ne enää lähde pois.

31 Ja tänä vuonna oli jatkuva riemu Sarahemlan maassa ja kaikilla ympäröivillä seuduilla, aivan koko siinä maassa, jota nefliäiset pitivät hallussaan.

32 Ja tapahtui, että neljännenkymmenenennyhdeksannen vuoden lopun vallitsi rauha ja tavattoman suuri ilo; niin, ja myös tuomarien hallituskauden viidentenäkympmenentenä vuonna oli jatkuva rauha ja suuri ilo.

33 Ja myös tuomarien hallituskauden viidentenäkympmenentenäyhdenä vuonna oli rauha, lukuun ottamatta ylpeyttä, joka alkoi tunkeutua kirkkoon – ei Jumalan kirkkoon, vaan niiden ihmisten sydämeen, jotka väittivät kuuluvansa Jumalan kirkkoon –

34 ja he ylpistyivät kopeudessa jopa niin, että vainosivat monia veljiään. Nyt tämä oli suuri vääryys, jonka takia kansan nöyrempi osa joutui kärsimään suuria vainoja ja kestäämään paljon ahdinkoa.

And it came to pass that the work of the Lord did prosper unto the baptizing and uniting to the church of God, many souls, yea, even tens of thousands.

Thus we may see that the Lord is merciful unto all who will, in the sincerity of their hearts, call upon his holy name.

Yea, thus we see that the gate of heaven is open unto all, even to those who will believe on the name of Jesus Christ, who is the Son of God.

Yea, we see that whosoever will may lay hold upon the word of God, which is quick and powerful, which shall divide asunder all the cunning and the snares and the wiles of the devil, and lead the man of Christ in a strait and narrow course across that everlasting gulf of misery which is prepared to engulf the wicked—

And land their souls, yea, their immortal souls, at the right hand of God in the kingdom of heaven, to sit down with Abraham, and Isaac, and with Jacob, and with all our holy fathers, to go no more out.

And in this year there was continual rejoicing in the land of Zarahemla, and in all the regions round about, even in all the land which was possessed by the Nephites.

And it came to pass that there was peace and exceedingly great joy in the remainder of the forty and ninth year; yea, and also there was continual peace and great joy in the fiftieth year of the reign of the judges.

And in the fifty and first year of the reign of the judges there was peace also, save it were the pride which began to enter into the church—not into the church of God, but into the hearts of the people who professed to belong to the church of God—

And they were lifted up in pride, even to the persecution of many of their brethren. Now this was a great evil, which did cause the more humble part of the people to suffer great persecutions, and to wade through much affliction.

35 Kuitenkin he paastosivat ja rukoilivat usein ja tulivat vahvemmiksi ja vahvemmiksi nöyryydessään ja lujemmiksi ja lujemmiksi Kristuksen uskossa, niin että heidän sielunsa täyttyi ilolla ja lohdutuksella, niin, jopa niin, että heidän sydämensä puhdistui ja pyhittyi, mikä pyhittyminen tulee siitä, että he antoivat sydämensä Jumalalle.

36 Ja tapahtui, että viideskymmeneskahdeskin vuosi päättyi rauhassa, lukuun ottamatta sitä tavattoman suurta ylpeyttä, joka oli päässyt ihmisten sydämiin; ja se johtui heidän tavattoman suurista rikkauksistaan ja heidän menestyksestään maassa; ja se kasvoi heissä päivästä päivään.

37 Ja tapahtui tuomarien hallituskauden viidentenkymmenentenäkolmantena vuonna, että Helaman kuoli, ja hänen vanhempi poikansa Nephi alkoi hallita hänen jälkeensä. Ja tapahtui, että hän hallitsi tuomarintuimella oikeudenmukaisesti ja tasapuolisesti; niin, hän piti Jumalan käskyt ja vaelsi isänsä teitä.

Nevertheless they did fast and pray oft, and did wax stronger and stronger in their humility, and firmer and firmer in the faith of Christ, unto the filling their souls with joy and consolation, yea, even to the purifying and the sanctification of their hearts, which sanctification cometh because of their yielding their hearts unto God.

And it came to pass that the fifty and second year ended in peace also, save it were the exceedingly great pride which had gotten into the hearts of the people; and it was because of their exceedingly great riches and their prosperity in the land; and it did grow upon them from day to day.

And it came to pass in the fifty and third year of the reign of the judges, Helaman died, and his eldest son Nephi began to reign in his stead. And it came to pass that he did fill the judgment-seat with justice and equity; yea, he did keep the commandments of God, and did walk in the ways of his father.

Helaman 4

- 1 Ja tapahtui viidentenäkympmenentenäneljätänä vuonna, että kirkossa oli monia erimielisyyksiä, ja kansan keskuudessa oli myös eräs kiista, niin että oli paljon verenvuodatusta.
- 2 Ja kapinalliset surmattiin tai ajettiin pois maasta, ja he menivät lamaanilaisten kuninkaan luo.
- 3 Ja tapahtui, että he yrittivät yllyttää lamanilaisia sotaan nefiläisiä vastaan, mutta katso, lamanilaiset olivat tavattoman peloissaan, niin etteivät he tahtoneet kuunnella noiden luopioiden sanoja.
- 4 Mutta tapahtui tuomarien hallituskauden viidentenäkympmenentenäkuudentena vuonna, että oli luopioita, jotka menivät nefiläisten puolelta lamanilaisen puolelle, ja heidän onnistui niiden toisten kanssa yllyttää heidät vihaan nefiläisiä vastaan; ja koko sen vuoden he varustautuivat sotaan.
- 5 Ja viidentenäkympmenentenäseitsemäntenä vuonna he tulivat alas taistelemaan nefiläisiä vastaan, ja he aloittivat kuoleman työn; ja niin heidän onnistui tuomarien hallituskauden viidentenäkympmenentenäkahdeksantena vuonna saada haltuunsa Sarahemlan maa sekä kaikki maat aina siihen maahan asti, joka oli lähellä Runsaudenmaata.
- 6 Ja nefiläiset ja Moronihan sotajoukot ajettiin aina Runsaudenmaahan asti;
- 7 ja siellä he linnoittautuivat lamanilaisia vastaan läntisestä merestä aina itäiseen asti; nefiläisellä oli päivän matka sitä linjaa pitkin, jonka he olivat linnoittaneet ja jolle sijoittaneet sotajoukkonsa puolustamaan pohjoista maataan.
- 8 Ja näin nuo nefiläisluopiot olivat lamaanilaisten monilukuisen sotajoukon avulla saaneet haltuunsa koko sen nefiläisten alueen, joka oli eteläpuoleisessa maassa. Ja kaikki tämä tapahtui tuomarien hallituskauden viidentenäkympmenentenäkahdeksantena ja -yhdeksäntenä vuonna.
- 9 Ja tapahtui tuomarien hallituskauden kuudentenäkympmenentenä vuonna, että Moronihan onnistui sotajoukkoineen saada haltuunsa monia osia maasta; niin, he saivat takaisin monta kaupunkia, jotka olivat joutuneet lamaanilaisten käsiin.

Helaman 4

And it came to pass in the fifty and fourth year there were many dissensions in the church, and there was also a contention among the people, insomuch that there was much bloodshed.

And the rebellious part were slain and driven out of the land, and they did go unto the king of the Lamanites.

And it came to pass that they did endeavor to stir up the Lamanites to war against the Nephites; but behold, the Lamanites were exceedingly afraid, insomuch that they would not hearken to the words of those dissenters.

But it came to pass in the fifty and sixth year of the reign of the judges, there were dissenters who went up from the Nephites unto the Lamanites; and they succeeded with those others in stirring them up to anger against the Nephites; and they were all that year preparing for war.

And in the fifty and seventh year they did come down against the Nephites to battle, and they did commence the work of death; yea, insomuch that in the fifty and eighth year of the reign of the judges they succeeded in obtaining possession of the land of Zarahemla; yea, and also all the lands, even unto the land which was near the land Bountiful.

And the Nephites and the armies of Moronihah were driven even into the land of Bountiful;

And there they did fortify against the Lamanites, from the west sea, even unto the east; it being a day's journey for a Nephite, on the line which they had fortified and stationed their armies to defend their north country.

And thus those dissenters of the Nephites, with the help of a numerous army of the Lamanites, had obtained all the possession of the Nephites which was in the land southward. And all this was done in the fifty and eighth and ninth years of the reign of the judges.

And it came to pass in the sixtieth year of the reign of the judges, Moronihah did succeed with his armies in obtaining many parts of the land; yea, they regained many cities which had fallen into the hands of the Lamanites.

10 Ja tapahtui tuomarien hallituskauden kuudentenäkymmenentenäyhdyntenä vuonna, että heidän onnistui saada takaisin jopa puolet kaikista alueistaan.

11 Nyt tätä nefiläisten suurta menetystä ja heidän keskuudessaan ollutta suurta teurastusta ei olisi tapahtunut ilman heidän jumalattomuuttaan ja iljetystään, joka oli heidän keskuudessaan; niin, ja sitä oli niidenkin keskuudessa, jotka väittivät kuuluvansa Jumalan kirkkoon.

12 Ja se johtui heidän sydämensä kopeudesta heidän suurten rikkauksiensa tähden, niin, se johtui siitä, että he sortivat köyhiä eväten ravintonsa nälkäisiltä, eväten vaatetuksensa alastomilta ja lyöden nöyriä veljiään poskelle, pilkaten sitä, mikä oli pyhää, kieltäen profetian ja ilmoituksen hengen, murhaten, rosvoten, valehdellen, varastaen, tehden aviorikoksia, yltyen suuriin kiistoihin ja loikaten Nefin maahan lamanilaisten keskuuteen –

13 ja tämän suuren jumalattomuutensa ja omasta voimastaan kerskailemisensa tähden he jäivät oman voimansa varaan; sen tähden he eivät menestyneet, vaan lamanilaiset ahdistivat ja löivät heitä ja ajoivat heitä edellään, kunnes he olivat menettäneet melkein kaikki hallussaan olleet maat.

14 Mutta katso, Moroniha saarnasi kansalle monia asioita sen jumalattomuuden tähden, ja myös Nefi ja Lehi, jotka olivat Helamanin pojat, saarnasivat kansalle monia asioita, niin, ja profetoivat sille monia asioita sen pahoista teoista ja siitä, mikä sitä kohtaisi, ellei se tekisi parannusta synneistään.

15 Ja tapahtui, että se teki parannuksen, ja siinä määrin kuin se teki parannusta, se alkoi menestyä.

16 Sillä kun Moroniha näki, että se teki parannuksen, hän rohkeni johtaa sitä paikasta paikkaan ja kaupungista kaupunkiin, kunnes se oli saanut takaisin puolet omaisuudestaan ja puolet kaikista maistaan.

17 Ja näin päättyi tuomarien hallituskauden kuudessäkymmenesyhdes vuosi.

And it came to pass in the sixty and first year of the reign of the judges they succeeded in regaining even the half of all their possessions.

Now this great loss of the Nephites, and the great slaughter which was among them, would not have happened had it not been for their wickedness and their abomination which was among them; yea, and it was among those also who professed to belong to the church of God.

And it was because of the pride of their hearts, because of their exceeding riches, yea, it was because of their oppression to the poor, withholding their food from the hungry, withholding their clothing from the naked, and smiting their humble brethren upon the cheek, making a mock of that which was sacred, denying the spirit of prophecy and of revelation, murdering, plundering, lying, stealing, committing adultery, rising up in great contentions, and deserting away into the land of Nephi, among the Lamanites—

And because of this their great wickedness, and their boastings in their own strength, they were left in their own strength; therefore they did not prosper, but were afflicted and smitten, and driven before the Lamanites, until they had lost possession of almost all their lands.

But behold, Moronihah did preach many things unto the people because of their iniquity, and also Nephi and Lehi, who were the sons of Helaman, did preach many things unto the people, yea, and did prophesy many things unto them concerning their iniquities, and what should come unto them if they did not repent of their sins.

And it came to pass that they did repent, and inasmuch as they did repent they did begin to prosper.

For when Moronihah saw that they did repent he did venture to lead them forth from place to place, and from city to city, even until they had regained the one-half of their property and the one-half of all their lands.

And thus ended the sixty and first year of the reign of the judges.

- 18 Ja tapahtui tuomarien hallituskauden kuudentenakymmenentenäkahdentena vuonna, ettei Moroniha saanut haltuunsa enempää alueita lamanilaisilta.
- 19 Sen tähden he luopuivat aiikestaan saada haltuunsa loput maistaan, sillä lamanilaiset olivat niin monilukuisia, että nefiläisten kävi mahdottomaksi saada enempää valtaa heihin; sen tähden Moroniha käytti kaikkia sotajoukkojaan niiden osien puolustamiseen, jotka hän oli vallannut.
- 20 Ja tapahtui, että lamanilaisten lukumäärän suuruuden tähden nefiläiset pelkäsivät suuresti, että heidät kukistettaisiin ja tallattaisiin maahan ja surmattaisiin ja hävitettäisiin.
- 21 Niin, he alkoivat muistaa Alman profetioita sekä Moosian sanoja; ja he näkivät, että he olivat olleet uppiniskaista kansaa ja etteivät he olleet pitäneet Jumalan käskyjä minkään arvoisina;
- 22 ja että he olivat muuttaneet ja polkeneet jalkoihinsa Moosian lait eli sen, minkä Herra käski hänen antaa kansalle; ja he näkivät, että heidän lakinsa olivat tulleet turmeltuneiksi ja että heistä oli tullut jumalaton kansa, niin että he olivat jumalattomia samoin kuin lamanilaiset.
- 23 Ja heidän pahuutensa tähden kirkko oli alkanut riutua; ja he alkoivat epäillä profetian henkeä ja ilmoituksen henkeä; ja Jumalan tuomiot olivat heidän silmiensä edessä.
- 24 Ja he näkivät, että heistä oli tullut heikkoja niin kuin heidän veljistään lamanilaisista ja ettei Herran Henki enää varjellut heitä; niin, se oli vetäytynyt heistä pois, koska Herran Henki ei asu epäpyhissä tempeleissä.
- 25 Sen tähden Herra lakkasi varjelemasta heitä ihmeellisellä ja verrattomalla voimallaan, sillä he olivat langenneet epäuskon ja kauhean jumalattomuuden tilaan; ja he näkivät, että lamanilaisia oli tavattoman paljon lukuisammin kuin heitä, ja elleivät he olisi uskollisia Herralle Jumalalleen, heidän täytyisi väistämättä menehtyä.

And it came to pass in the sixty and second year of the reign of the judges, that Moronihah could obtain no more possessions over the Lamanites.

Therefore they did abandon their design to obtain the remainder of their lands, for so numerous were the Lamanites that it became impossible for the Nephites to obtain more power over them; therefore Moronihah did employ all his armies in maintaining those parts which he had taken.

And it came to pass, because of the greatness of the number of the Lamanites the Nephites were in great fear, lest they should be overpowered, and trodden down, and slain, and destroyed.

Yea, they began to remember the prophecies of Alma, and also the words of Mosiah; and they saw that they had been a stiffnecked people, and that they had set at naught the commandments of God;

And that they had altered and trampled under their feet the laws of Mosiah, or that which the Lord commanded him to give unto the people; and they saw that their laws had become corrupted, and that they had become a wicked people, insomuch that they were wicked even like unto the Lamanites.

And because of their iniquity the church had begun to dwindle; and they began to disbelieve in the spirit of prophecy and in the spirit of revelation; and the judgments of God did stare them in the face.

And they saw that they had become weak, like unto their brethren, the Lamanites, and that the Spirit of the Lord did no more preserve them; yea, it had withdrawn from them because the Spirit of the Lord doth not dwell in unholy temples—

Therefore the Lord did cease to preserve them by his miraculous and matchless power, for they had fallen into a state of unbelief and awful wickedness; and they saw that the Lamanites were exceedingly more numerous than they, and except they should cleave unto the Lord their God they must unavoidably perish.

26 Sillä katso, he näkivät, että lamanilaisten voima oli yhtä suuri kuin heidän voimansa, nimittäin mies mieheltä. Ja niin he olivat langenneet tähän suureen rikkomukseen; niin, siten heistä oli tullut heikkoja rikkomuksensa tähden muutamassa vuodessa.

For behold, they saw that the strength of the Lamanites was as great as their strength, even man for man. And thus had they fallen into this great transgression; yea, thus had they become weak, because of their transgression, in the space of not many years.

Helaman 5

- 1 Ja tapahtui, että tänä samana vuonna, katso, Nefi luovutti tuomaristuimen miehelle, jonka nimi oli Sesoram.
- 2 Sillä koska heidän lakinsa ja hallitusmuotonsa vahvistettiin kansan äänellä ja niitä, jotka valitsivat pahan, oli lukuisammin kuin niitä, jotka valitsivat hyvän, he olivat sen tähden kypsymässä tuhoon, sillä lait olivat turmeltuneet.
- 3 Niin, eikä tässä ollut kaikki; he olivat uppiniskais-ta kansaa, niin ettei heitä voinut hallita lain ja oikeu-den mukaisesti, paitsi heidän tuhoon.
- 4 Ja tapahtui, että Nefi oli väsynyt heidän pahuuten-sa tähden, ja hän luopui tuomaristuimesta ja otti saarnatakseen Jumalan sanaa koko lopun elinaikan-sa, ja myös hänen veljensä Lehi, koko lopun elinai-kansa;
- 5 sillä he muistivat sanat, jotka heidän isänsä Helaman puhui heille. Ja nämä ovat ne sanat, jotka hän puhui:
- 6 Katso, poikani, minä pyydän, että te muistatte pi-tää Jumalan käskyt, ja minä tahdon teidän julistavan kansalle näitä sanoja. Katso, minä olen antanut teille niiden ensimmäisten vanhempiemme nimet, jotka tulivat Jerusalemin maasta, ja tämän minä olen teh-nyt, jotta te nimenne muistaessanne muistaisitte hei-dät, ja heidät muistaessanne muistaisitte heidän te-konsa, ja heidän tekonsa muistaessanne tietäisitte, että on sanottu sekä kirjoitettu, että ne olivat hyviä.
- 7 Ja nyt, poikani, minä tahdon teidän tekevän sitä, mikä on hyvää, jotta teistä voitaisiin sanoa ja myös kirjoittaa, niin kuin heistä on sanottu ja kirjoitettu.
- 8 Ja nyt, poikani, katso, minä toivon teiltä jotakin muutakin, mikä toivomus on, että ette tekisi näitä asioita voidaksenne kerskua, vaan että tekisitte nämä asiat kootaksenne itsellenne taivaaseen aarteen, joka on iankaikkinen ja joka ei häviä, niin, että saisitte tuon kallisarvoisen iankaikkisen elämän lahjan, joka meidän on syytä uskoa annetun isillemme.

Helaman 5

And it came to pass that in this same year, behold, Nephi delivered up the judgment-seat to a man whose name was Cezoram.

For as their laws and their governments were es-tablished by the voice of the people, and they who chose evil were more numerous than they who chose good, therefore they were ripening for destruction, for the laws had become corrupted.

Yea, and this was not all; they were a stiffnecked people, insomuch that they could not be governed by the law nor justice, save it were to their destruction.

And it came to pass that Nephi had become weary because of their iniquity; and he yielded up the judgment-seat, and took it upon him to preach the word of God all the remainder of his days, and his brother Lehi also, all the remainder of his days;

For they remembered the words which their father Helaman spake unto them. And these are the words which he spake:

Behold, my sons, I desire that ye should remember to keep the commandments of God; and I would that ye should declare unto the people these words. Behold, I have given unto you the names of our first parents who came out of the land of Jerusalem; and this I have done that when you remember your names ye may remember them; and when ye remem-ber them ye may remember their works; and when ye remember their works ye may know how that it is said, and also written, that they were good.

Therefore, my sons, I would that ye should do that which is good, that it may be said of you, and also written, even as it has been said and written of them.

And now my sons, behold I have somewhat more to desire of you, which desire is, that ye may not do these things that ye may boast, but that ye may do these things to lay up for yourselves a treasure in heaven, yea, which is eternal, and which fadeth not away; yea, that ye may have that precious gift of eter-nal life, which we have reason to suppose hath been given to our fathers.

- 9 Oi muistakaa, muistakaa, poikani, ne sanat, jotka kuningas Benjamin puhui kansalleen; niin, muistakaa, ettei ole mitään muuta keinoa eikä tapaa, jolla ihminen voi pelastua, kuin vain sen Jeesuksen Kristuksen sovituseron kautta, joka on tuleva; niin, muistakaa, että hän tulee lunastamaan maailman.
- 10 Ja muistakaa myös ne sanat, jotka Amulek puhui Seesromille Ammonihan kaupungissa, sillä hän sanoi hänelle, että Herra tulisi varmasti lunastamaan kansansa, mutta että hän ei tulisi lunastamaan heitä heidän synneistään vaan lunastamaan heidät heidän synneistään.
- 11 Ja hän on saanut Isältä vallan lunastaa heidät heidän synneistään parannuksen tähden; sen tähden hän on lähettänyt enkelinsä julistamaan sanomaa sen parannuksen ehdoista, joka johdattaa Lunastajan voimaan, heidän sielujensa pelastukseksi.
- 12 Ja nyt, poikani, muistakaa, muistakaa, että teidän on rakennettava perustuksenne meidän Lunastajamme kalliolle, hänen, joka on Kristus, Jumalan Poika, niin että kun Perkele lähettää väkevät tuulensa, niin, nuolensa pyörretuulussa, niin, kun kaikki hänen rakeensa ja hänen väkevä myrskynsä pieksevät teitä, sillä ei ole valtaa teihin vetääkseen teidät alas kurjuuden ja loputtoman onnettomuuden kuiluun, sen kallion tähden, jolle teidät on rakennettu, joka on varma perustus, perustus, jolle rakentaessaan ihmiset eivät voi sortua.
- 13 Ja tapahtui, että nämä olivat ne sanat, jotka Helaman opetti pojilleen; niin, hän opetti heille monia asioita, joita ei ole kirjoitettu, ja myös monia asioita, jotka on kirjoitettu.
- 14 Ja he muistivat hänen sanansa; ja sen tähden he menivät Jumalan käskyt pitäen opettamaan Jumalan sanaa kaiken Nefin kansan keskuuteen, alkaen Runsaudenkaupungista;
- 15 ja sieltä Gidin kaupunkiin; ja Gidin kaupungista Mulekin kaupunkiin;
- 16 ja tosiaankin kaupungista toiseen, kunnes he olivat kulkeneet kaiken Nefin kansan keskuudessa, joka oli etelänpuoleisessa maassa; ja sieltä Sarahemlan maahan, lamanilaisten keskuuteen.

O remember, remember, my sons, the words which king Benjamin spake unto his people; yea, remember that there is no other way nor means whereby man can be saved, only through the atoning blood of Jesus Christ, who shall come; yea, remember that he cometh to redeem the world.

And remember also the words which Amulek spake unto Zeezrom, in the city of Ammonihah; for he said unto him that the Lord surely should come to redeem his people, but that he should not come to redeem them in their sins, but to redeem them from their sins.

And he hath power given unto him from the Father to redeem them from their sins because of repentance; therefore he hath sent his angels to declare the tidings of the conditions of repentance, which bringeth unto the power of the Redeemer, unto the salvation of their souls.

And now, my sons, remember, remember that it is upon the rock of our Redeemer, who is Christ, the Son of God, that ye must build your foundation; that when the devil shall send forth his mighty winds, yea, his shafts in the whirlwind, yea, when all his hail and his mighty storm shall beat upon you, it shall have no power over you to drag you down to the gulf of misery and endless wo, because of the rock upon which ye are built, which is a sure foundation, a foundation whereon if men build they cannot fall.

And it came to pass that these were the words which Helaman taught to his sons; yea, he did teach them many things which are not written, and also many things which are written.

And they did remember his words; and therefore they went forth, keeping the commandments of God, to teach the word of God among all the people of Nephi, beginning at the city Bountiful;

And from thenceforth to the city of Gid; and from the city of Gid to the city of Mulek;

And even from one city to another, until they had gone forth among all the people of Nephi who were in the land southward; and from thence into the land of Zarahemla, among the Lamanites.

17 Ja tapahtui, että he saarnasivat suurella voimalla, niin että he saattoivat häpeään monet niistä luopioista, jotka olivat menneet sinne nefiläisten puolelta, niin että he tulivat ja tunnustivat syntinsä ja heidät kastettiin parannukseen, ja he palasivat heti nefiläisten luo yrittääkseen hyvittää heille ne vääryydet, joita he olivat tehneet.

18 Ja tapahtui, että Nefi ja Lehi saarnasivat lamanilaisille niin suurella voimalla ja valtuudella, sillä heille oli annettu voima ja valtuus, niin että he voivat puhua, ja myös se, mitä heidän tuli puhua, annettiin heille.

19 Sen tähden he puhuivat hämmästyttäen suuresti lamanilaisia, saaden heidät vakuuttuneiksi, niin että Sarahemlan maassa ja ympäristössä olevista lamanilaisista kahdeksantuhatta kastettiin parannukseen ja saatiin vakuuttuneiksi isiensä perinteiden jumalattomuudesta.

20 Ja tapahtui, että Nefi ja Lehi lähtivät sieltä menäkseen Nefin maahan.

21 Ja tapahtui, että eräs lamanilaisten sotajoukko otti heidät kiinni ja heitti vankilaan, niin, juuri siihen samaan vankilaan, johon Limhin palvelijat olivat heittäneet Ammonin ja hänen veljensä.

22 Ja heidän oltuaan vankilaan heitettyinä monta päivää ilman ruokaa, katso, heitä mentiin hakemaan vankilasta surmattaviksi.

23 Ja tapahtui, että Nefi ja Lehi olivat ikään kuin tulen ympäröimät, jopa niin että he eivät uskaltaneet käydä heihin käsiksi, peläten palavansa. Kuitenkaan Nefi ja Lehi eivät palaneet; ja he ikään kuin seisovat tulen keskellä eivätkä palaneet.

24 Ja kun he näkivät, että he olivat tulipatsaan ympäröiminä ja ettei se polttanut heitä, heidän sydämensä rohkaistui.

25 Sillä he näkivät, etteivät lamanilaiset uskaltaneet käydä heihin käsiksi, eivätkä he uskaltaneet tulla heidän lähelleen, vaan seisovat ikään kuin hämmästyksestä mykistyneinä.

And it came to pass that they did preach with great power, insomuch that they did confound many of those dissenters who had gone over from the Nephites, insomuch that they came forth and did confess their sins and were baptized unto repentance, and immediately returned to the Nephites to endeavor to repair unto them the wrongs which they had done.

And it came to pass that Nephi and Lehi did preach unto the Lamanites with such great power and authority, for they had power and authority given unto them that they might speak, and they also had what they should speak given unto them—

Therefore they did speak unto the great astonishment of the Lamanites, to the convincing them, insomuch that there were eight thousand of the Lamanites who were in the land of Zarahemla and round about baptized unto repentance, and were convinced of the wickedness of the traditions of their fathers.

And it came to pass that Nephi and Lehi did proceed from thence to go to the land of Nephi.

And it came to pass that they were taken by an army of the Lamanites and cast into prison; yea, even in that same prison in which Ammon and his brethren were cast by the servants of Limhi.

And after they had been cast into prison many days without food, behold, they went forth into the prison to take them that they might slay them.

And it came to pass that Nephi and Lehi were encircled about as if by fire, even insomuch that they durst not lay their hands upon them for fear lest they should be burned. Nevertheless, Nephi and Lehi were not burned; and they were as standing in the midst of fire and were not burned.

And when they saw that they were encircled about with a pillar of fire, and that it burned them not, their hearts did take courage.

For they saw that the Lamanites durst not lay their hands upon them; neither durst they come near unto them, but stood as if they were struck dumb with amazement.

- 26 Ja tapahtui, että Nefi ja Lehi astuivat esiin ja alkoi-
vat puhua heille sanoen: Älkää pelätkö, sillä katso,
Jumala on näyttänyt teille tämän ihmeellisen asian,
jolla teille näytetään, että te ette voi käydä meihin kä-
siksi surmataksenne meidät.
- 27 Ja katso, kun he olivat sanoneet nämä sanat, maa
järisi tavattomasti, ja vankilan muurit järkkäivät,
ikään kuin ne olisivat olleet sortumaisillaan maahan,
mutta katso, ne eivät sortuneet. Ja katso, ne, jotka
olivat vankilassa, olivat lamanilaisia ja nefiläisiä, jot-
ka olivat luopioita.
- 28 Ja tapahtui, että pimeyden pilvi peitti heidät var-
joonsa, ja kauheaa, vakava pelko valtasi heidät.
- 29 Ja tapahtui, että tuli ääni, ikään kuin pimeyden
pilven yläpuolelta, joka sanoi: Tehkää parannus, teh-
kää parannus, älkääkä enää yrittäkö tuhota palveli-
joitani, jotka minä olen lähettänyt teidän luoksenne
julistamaan hyvää sanomaa.
- 30 Ja tapahtui, kun he kuulsivat tämän äänen ja käsiti-
vät, ettei se ollut ukkosen ääni eikä se ollut kova,
melskeinen ääni, vaan katso, se oli täydellisen lem-
peä hiljainen ääni, ikään kuin se olisi ollut kuiskaus,
ja se tunkeutui aivan sieluun asti –
- 31 ja äänen lempeydestä huolimatta, katso, maa järisi
tavattomasti ja vankilan muurit vapisivat jälleen,
ikään kuin sortumaisillaan maahan; ja katso, pimey-
den pilvi, joka oli peittänyt heidät varjoonsa, ei häl-
vennyt –
- 32 ja katso, ääni tuli jälleen sanoen: Tehkää paran-
nus, tehkää parannus, sillä taivaan valtakunta on kä-
sillä; älkääkä enää yrittäkö tuhota palvelijoitani. Ja
tapahtui, että maa järisi jälleen, ja muurit vapisivat.
- 33 Ja vielä kolmannenkin kerran ääni tuli ja puhui
heille ihmeellisiä sanoja, joita ihminen ei voi lausua;
ja muurit vapisivat jälleen, ja maa järisi ikään kuin
se olisi ollut halkeamaisillaan.
- 34 Ja tapahtui, etteivät lamanilaiset voineet paeta sen
pimeyden pilven tähden, joka peitti heitä varjollaan;
niin, eivätkä he kyenneet liikkumaan sen pelonkaan
tähden, joka heidät valtasi.

And it came to pass that Nephi and Lehi did stand
forth and began to speak unto them, saying: Fear
not, for behold, it is God that has shown unto you
this marvelous thing, in the which is shown unto you
that ye cannot lay your hands on us to slay us.

And behold, when they had said these words, the
earth shook exceedingly, and the walls of the prison
did shake as if they were about to tumble to the
earth; but behold, they did not fall. And behold, they
that were in the prison were Lamanites and Nephites
who were dissenters.

And it came to pass that they were overshadowed
with a cloud of darkness, and an awful solemn fear
came upon them.

And it came to pass that there came a voice as if it
were above the cloud of darkness, saying: Repent ye,
repent ye, and seek no more to destroy my servants
whom I have sent unto you to declare good tidings.

And it came to pass when they heard this voice,
and beheld that it was not a voice of thunder, neither
was it a voice of a great tumultuous noise, but be-
hold, it was a still voice of perfect mildness, as if it
had been a whisper, and it did pierce even to the very
soul—

And notwithstanding the mildness of the voice,
behold the earth shook exceedingly, and the walls of
the prison trembled again, as if it were about to tum-
ble to the earth; and behold the cloud of darkness,
which had overshadowed them, did not disperse—

And behold the voice came again, saying: Repent
ye, repent ye, for the kingdom of heaven is at hand;
and seek no more to destroy my servants. And it
came to pass that the earth shook again, and the
walls trembled.

And also again the third time the voice came, and
did speak unto them marvelous words which cannot
be uttered by man; and the walls did tremble again,
and the earth shook as if it were about to divide
asunder.

And it came to pass that the Lamanites could not
flee because of the cloud of darkness which did over-
shadow them; yea, and also they were immovable be-
cause of the fear which did come upon them.

35 Nyt heidän joukossaan oli eräs, joka oli syntyjään nefiläinen, joka oli kerran kuulunut Jumalan kirkkoon mutta oli luopunut siitä.

36 Ja tapahtui, että hän kääntyi ympäri, ja katso, hän näki pimeyden pilven läpi Nefin ja Lehin kasvot; ja katso, ne loistivat tavattomasti, aivan kuin enkelien kasvot. Ja hän näki, että he kohottivat katseensa taivasta kohti, ja he olivat sellaisessa asennossa kuin olisivat puhuneet tai korottaneet äänensä jollekulle olennolle, jonka he näkivät.

37 Ja tapahtui, että tämä mies huusi väkijoukolle, että he kääntyisivät katsomaan. Ja katso, heille annettiin voimaa, niin että he kääntyivät katsomaan; ja he näkivät Nefin ja Lehin kasvot.

38 Ja he sanoivat miehelle: Katso, mitä tämä kaikki tarkoittaa, ja kenen kanssa nämä miehet puhuvat?

39 Nyt miehen nimi oli Amminadab. Ja Amminadab sanoi heille: He puhuvat Jumalan enkelien kanssa.

40 Ja tapahtui, että lamanilaiset sanoivat hänelle: Mitä meidän pitää tehdä, että tämä pimeyden pilvi otettaisiin pois peittämästä meitä varjollaan?

41 Ja Amminadab sanoi heille: Teidän on tehtävä parannus ja huudettava ääntä avuksi, kunnes saatte uskon Kristukseen, josta Alma ja Amulek ja Seesrom teille opettivat; ja kun te tämän teette, pimeyden pilvi otetaan pois peittämästä teitä varjollaan.

42 Ja tapahtui, että he kaikki alkoivat huutaa avuksi hänen ääntään, joka oli järjestyttännyt maata; niin, he huusivat aina siihen asti, kunnes pimeyden pilvi hälveni.

43 Ja tapahtui, että kun he loivat katseensa ympärille ja näkivät, että pimeyden pilvi oli hälvennyt peittämästä heitä varjollaan, katso, he näkivät, tosiaankin jokainen sielu, olevansa tulipatsaan ympäröiminä.

44 Ja Nefi ja Lehi olivat heidän keskellään; niin, he olivat ympäröidyt; niin, he olivat ikään kuin leimuvan tulen keskellä, kuitenkin se ei vahingoittanut heitä, eikä se tarttunut vankilan seiniin; ja he täytyivät sillä ilolla, joka on sanoin kuvaamaton ja täynnä kirkkautta.

Now there was one among them who was a Nephite by birth, who had once belonged to the church of God but had dissented from them.

And it came to pass that he turned him about, and behold, he saw through the cloud of darkness the faces of Nephi and Lehi; and behold, they did shine exceedingly, even as the faces of angels. And he beheld that they did lift their eyes to heaven; and they were in the attitude as if talking or lifting their voices to some being whom they beheld.

And it came to pass that this man did cry unto the multitude, that they might turn and look. And behold, there was power given unto them that they did turn and look; and they did behold the faces of Nephi and Lehi.

And they said unto the man: Behold, what do all these things mean, and who is it with whom these men do converse?

Now the man's name was Aminadab. And Aminadab said unto them: They do converse with the angels of God.

And it came to pass that the Lamanites said unto him: What shall we do, that this cloud of darkness may be removed from overshadowing us?

And Aminadab said unto them: You must repent, and cry unto the voice, even until ye shall have faith in Christ, who was taught unto you by Alma, and Amulek, and Zeezrom; and when ye shall do this, the cloud of darkness shall be removed from overshadowing you.

And it came to pass that they all did begin to cry unto the voice of him who had shaken the earth; yea, they did cry even until the cloud of darkness was dispersed.

And it came to pass that when they cast their eyes about, and saw that the cloud of darkness was dispersed from overshadowing them, behold, they saw that they were encircled about, yea every soul, by a pillar of fire.

And Nephi and Lehi were in the midst of them; yea, they were encircled about; yea, they were as if in the midst of a flaming fire, yet it did harm them not, neither did it take hold upon the walls of the prison; and they were filled with that joy which is unspeakable and full of glory.

45 Ja katso, Jumalan Pyhä Henki tuli alas taivaasta ja tuli heidän sydämeensä, ja he täyttivät ikään kuin tulella, ja he osasivat puhua ihmeellisiä sanoja.

46 Ja tapahtui, että ääni, niin, suloinen ääni, ikään kuin se olisi ollut kuiskaus, tuli heille sanoen:

47 Rauha, rauha olkoon teille teidän uskonne tähden Rakkaaseeni, joka on ollut maailman perustamisesta asti.

48 Ja nyt, kun he kuulivat tämän, he kohottivat katseensa ikään kuin nähdäkseen, mistä ääni tuli; ja katso, he näkivät taivaat avoinna, ja enkeleitä tuli alas taivaasta palvelemaan heitä.

49 Ja niitä, jotka näkivät ja kuulivat tämän, oli noin kolmesataa sielua; ja heitä pyydettiin lähtemään ja olemaan ihmettelemättä, eikä heidän pitänyt myöskään epäillä.

50 Ja tapahtui, että he lähtivät ja opettivat kansaa julistaen kaikkialla ympäröivillä seuduilla kaikkea siitä, mitä he olivat kuulleet ja nähneet, niin että suurin osa lamanilaisista tuli vakuuttuneeksi siitä niiden todisteiden suuruuden tähden, joita he olivat saaneet.

51 Ja kaikki, jotka tulivat vakuuttuneiksi, luopuivat sota-aseistaan ja myös vihastaan ja isiensä perinteistä.

52 Ja tapahtui, että he luovuttivat nefiläisille heidän omat maansa.

And behold, the Holy Spirit of God did come down from heaven, and did enter into their hearts, and they were filled as if with fire, and they could speak forth marvelous words.

And it came to pass that there came a voice unto them, yea, a pleasant voice, as if it were a whisper, saying:

Peace, peace be unto you, because of your faith in my Well Beloved, who was from the foundation of the world.

And now, when they heard this they cast up their eyes as if to behold from whence the voice came; and behold, they saw the heavens open; and angels came down out of heaven and ministered unto them.

And there were about three hundred souls who saw and heard these things; and they were bidden to go forth and marvel not, neither should they doubt.

And it came to pass that they did go forth, and did minister unto the people, declaring throughout all the regions round about all the things which they had heard and seen, insomuch that the more part of the Lamanites were convinced of them, because of the greatness of the evidences which they had received.

And as many as were convinced did lay down their weapons of war, and also their hatred and the tradition of their fathers.

And it came to pass that they did yield up unto the Nephites the lands of their possession.

Helaman 6

- 1 Ja tapahtui, että kun tuomarien hallituskauden kuudeskymmeneskahdes vuosi oli päättynyt, tämä kaikki oli tapahtunut, ja lamanilaisista, suurimmasta osasta heistä, oli tullut vanhurskas kansa, niin että heidän vanhurskautensa ylitti nefiläisten vanhurskauden heidän uskonsa lujuu den ja vakauden tähden.
- 2 Sillä katso, oli monia nefiläisiä, joista oli tullut paatuneita ja katumattomia ja perin jumalattomia, niin että he hylkäsivät Jumalan sanan ja kaiken saarnaamisen ja profetoimisen, jota heidän keskuuteensa tuli.
- 3 Kuitenkin kirkon väellä oli suuri ilo lamanilaisten kääntymisen tähden, niin, Jumalan kirkon tähden, joka oli perustettu heidän keskuuteensa. Ja he olivat ystäviä keskenään, ja he riemuitsivat keskenään, ja heillä oli suuri ilo.
- 4 Ja tapahtui, että monet lamanilaisista tulivat alas Sarahemlan maahan ja julistivat nefiläisten kansalle, millä tavalla he olivat kääntyneet, ja kehottivat heitä uskoon ja parannukseen.
- 5 Niin, ja monet saarnasivat tavattoman suurella voimalla ja valtuudella saaden monia heistä vaipumaan nöyryyden syvyyyksiin, olemaan Jumalan ja Karitsan nöyriä seuraajia.
- 6 Ja tapahtui, että monet lamanilaisista menivät pohjoisenpuoleiseen maahan; ja myös Nefi ja Lehi menivät pohjoisenpuoleiseen maahan saarnaamaan kansalle. Ja näin päättyi kuudeskymmeneskolmas vuosi.
- 7 Ja katso, koko maassa oli rauha, niin että nefiläiset menivät mihin osaan maata vain tahtoivat, olipa se nefiläisten tai lamanilaisten keskuuteen.
- 8 Ja tapahtui, että lamanilaisetkin menivät minne vain tahtoivat, olipa se lamanilaisten tai nefiläisten keskuuteen; ja niin he olivat vapaasti kanssakäymisissä keskenään ostaakseen ja myydäkseen ja saadakseen voittoa mielensä mukaisesti.

Helaman 6

And it came to pass that when the sixty and second year of the reign of the judges had ended, all these things had happened and the Lamanites had become, the more part of them, a righteous people, inso-much that their righteousness did exceed that of the Nephites, because of their firmness and their steadiness in the faith.

For behold, there were many of the Nephites who had become hardened and impenitent and grossly wicked, inso-much that they did reject the word of God and all the preaching and prophesying which did come among them.

Nevertheless, the people of the church did have great joy because of the conversion of the Lamanites, yea, because of the church of God, which had been established among them. And they did fellowship one with another, and did rejoice one with another, and did have great joy.

And it came to pass that many of the Lamanites did come down into the land of Zarahemla, and did declare unto the people of the Nephites the manner of their conversion, and did exhort them to faith and repentance.

Yea, and many did preach with exceedingly great power and authority, unto the bringing down many of them into the depths of humility, to be the humble followers of God and the Lamb.

And it came to pass that many of the Lamanites did go into the land northward; and also Nephi and Lehi went into the land northward, to preach unto the people. And thus ended the sixty and third year.

And behold, there was peace in all the land, inso-much that the Nephites did go into whatsoever part of the land they would, whether among the Nephites or the Lamanites.

And it came to pass that the Lamanites did also go whithersoever they would, whether it were among the Lamanites or among the Nephites; and thus they did have free intercourse one with another, to buy and to sell, and to get gain, according to their desire.

- 9 Ja tapahtui, että heistä tuli tavattoman rikkaita, sekä lamanilaisista että nefiläisistä; ja heillä oli tavattoman runsaasti kultaa ja hopeaa ja kaikenlaisia kallisarvoisia metalleja sekä eteläisessä maassa että pohjoisessa maassa.
- 10 Nyt eteläistä maata kutsuttiin Lehiksi, ja pohjoista maata kutsuttiin Mulekiksi, mikä oli Sidkian pojan mukaan, sillä Herra toi Mulekin pohjoiseen maahan ja Lehin eteläiseen maahan.
- 11 Ja katso, näissä kummassakin maassa oli kaikenlaista kultaa ja hopeaa ja erilaatuisia kallisarvoisia metalleja, ja oli myös taitavia työmiehiä, jotka käsittelivät kaikenlaista metallia ja puhdistivat sitä; ja näin heistä tuli rikkaita.
- 12 He kasvattivat runsaasti viljaa sekä pohjoisessa että etelässä, ja he kukoistivat tavattomasti sekä pohjoisessa että etelässä. Ja he lisääntyivät ja vahvistuivat tavattomasti maassa. Ja he kasvattivat monia katraita ja laumoja ja monia syötiläitä.
- 13 Katso, heidän naisensa ahersivat ja kehräsivät ja tekivät kaikenlaisia kankaita kerratusta pellavasta ja erilaatuisia kankaita verhotakseen alastomuutensa. Ja näin kuudeskymmenesneljäs vuosi kului rauhasa.
- 14 Ja myös kuudentenakymmenentenäviidentenä vuonna heillä oli suuri ilo ja rauha, ja paljon saarnaamista ja monia profetioita siitä, mikä oli tuleva. Ja näin kului kuudeskymmenesviides vuosi.
- 15 Ja tapahtui, että tuomarien hallituskauden kuudentenakymmenentenäkuudentena vuonna, katso, jonkun tuntemattoman käsi murhasi Sesoramin hänen istuessaan tuomarintuolilla. Ja tapahtui, että samana vuonna myös hänen poikansa, jonka kansa oli nimittänyt hänen sijaansa, murhattiin. Ja näin päättyi kuudeskymmeneskuudes vuosi.
- 16 Ja kuudennenkymmenennenseitsemännen vuoden alussa kansa alkoi jälleen käydä tavattoman jumalattomaksi.

And it came to pass that they became exceedingly rich, both the Lamanites and the Nephites; and they did have an exceeding plenty of gold, and of silver, and of all manner of precious metals, both in the land south and in the land north.

Now the land south was called Lehi, and the land north was called Mulek, which was after the son of Zedekiah; for the Lord did bring Mulek into the land north, and Lehi into the land south.

And behold, there was all manner of gold in both these lands, and of silver, and of precious ore of every kind; and there were also curious workmen, who did work all kinds of ore and did refine it; and thus they did become rich.

They did raise grain in abundance, both in the north and in the south; and they did flourish exceedingly, both in the north and in the south. And they did multiply and wax exceedingly strong in the land. And they did raise many flocks and herds, yea, many fatlings.

Behold their women did toil and spin, and did make all manner of cloth, of fine-twined linen and cloth of every kind, to clothe their nakedness. And thus the sixty and fourth year did pass away in peace.

And in the sixty and fifth year they did also have great joy and peace, yea, much preaching and many prophecies concerning that which was to come. And thus passed away the sixty and fifth year.

And it came to pass that in the sixty and sixth year of the reign of the judges, behold, Cezoram was murdered by an unknown hand as he sat upon the judgment-seat. And it came to pass that in the same year, that his son, who had been appointed by the people in his stead, was also murdered. And thus ended the sixty and sixth year.

And in the commencement of the sixty and seventh year the people began to grow exceedingly wicked again.

17 Sillä katso, Herra oli siunannut sitä maailman rikkauksilla niin kauan, ettei se ollut yltynyt vihaan, soitiin eikä verenvuodatukseen; sen tähden se alkoi kiinnittää sydämensä rikkauksiinsa; niin, he alkoivat tavoitella etua voidakseen kohota toinen toistansa ylemmäksi; sen tähden he alkoivat tehdä salamurhia ja ryöstää ja rosvota etua saadakseen.

18 Ja nyt, katso, nuo murhaajat ja rosvot olivat sitä joukkoa, jonka Kiskumen ja Gadianton olivat muodostaneet. Ja nyt oli tapahtunut, että oli monia Gadiantonin joukkoon kuuluvia, nimittäin nefiläisten keskuudessa. Mutta katso, heitä oli lukuisammin lamanilaisten jumalattomamman osan keskuudessa. Ja heitä kutsuttiin Gadiantonin rosvoiksi ja murhaajiksi.

19 Ja he murhasivat ylituomari Sesoramin ja hänen poikansa heidän ollessaan tuomaristuintuimella; ja katso, heitä ei löydetty.

20 Ja nyt tapahtui, että kun lamanilaiset huomasivat, että heidän keskuudessaan oli rosvoja, he tulivat tavattoman murheellisiksi; ja he käyttivät kaikkia vallassaan olevia keinoja hävittääkseen heidät maan päältä.

21 Mutta katso, Saatana yllytti nefiläisten enemmistön sydämiä, niin että he liittyivät noihin rosvojoukkoihin ja yhtyivät heidän liittoihinsa ja valoihinsa, että he suojelisivat ja varjelisivat toisiaan missä tahansa vaikeissa olosuhteissa, joihin he joutuisivat, jotta he eivät joutuisi kärsimään murhistaan ja rosvouksistaan ja varkauksistaan.

22 Ja tapahtui, että heillä oli merkkinsä, niin, salaiset merkkinsä ja salasanansa; ja tämä siksi, että he voisivat tunnistaa veljen, joka oli tehnyt liiton, niin että mitä tahansa jumalattomuutta hänen veljensä tekisi-kin, häntä ei veli vahingoittaisi, eivätkä ne, jotka kuuluivat hänen joukkoonsa, joka oli tehnyt tämän liiton.

23 Ja niin he voisivat murhata ja rosvota ja varastaa ja harjoittaa haureutta ja tehdä kaikenlaista jumalattomuutta vastoin maansa lakeja ja myös Jumalansa lakeja.

For behold, the Lord had blessed them so long with the riches of the world that they had not been stirred up to anger, to wars, nor to bloodshed; therefore they began to set their hearts upon their riches; yea, they began to seek to get gain that they might be lifted up one above another; therefore they began to commit secret murders, and to rob and to plunder, that they might get gain.

And now behold, those murderers and plunderers were a band who had been formed by Kishkumen and Gadianton. And now it had come to pass that there were many, even among the Nephites, of Gadianton's band. But behold, they were more numerous among the more wicked part of the Lamanites. And they were called Gadianton's robbers and murderers.

And it was they who did murder the chief judge Cezoram, and his son, while in the judgment-seat; and behold, they were not found.

And now it came to pass that when the Lamanites found that there were robbers among them they were exceedingly sorrowful; and they did use every means in their power to destroy them off the face of the earth.

But behold, Satan did stir up the hearts of the more part of the Nephites, insomuch that they did unite with those bands of robbers, and did enter into their covenants and their oaths, that they would protect and preserve one another in whatsoever difficult circumstances they should be placed, that they should not suffer for their murders, and their plunderings, and their stealings.

And it came to pass that they did have their signs, yea, their secret signs, and their secret words; and this that they might distinguish a brother who had entered into the covenant, that whatsoever wickedness his brother should do he should not be injured by his brother, nor by those who did belong to his band, who had taken this covenant.

And thus they might murder, and plunder, and steal, and commit whoredoms and all manner of wickedness, contrary to the laws of their country and also the laws of their God.

24 Ja kuka ikinä heidän joukkoonsa kuuluvista ilmoittaisi maailmalle heidän jumalattomuudestaan ja iljetyksistään, hänet tutkittaisiin, ei heidän maansa lakien mukaisesti vaan heidän jumalattomien lakiansa mukaisesti, jotka Gadianton ja Kiskumen olivat antaneet.

25 Nyt, katso, näitä salaisia valoja ja liittoja Alma kielsi poikaansa ilmaisemasta maailmalle, etteivät ne vain olisi välikappaleena kansan saattamisessa tuhoon.

26 Nyt, katso, nuo salaiset valat ja liitot eivät tulleet Gadiantonin tietoon aikakirjoista, jotka luovutettiin Helamanille, vaan katso, ne pani Gadiantonin sydämeen se sama olento, joka houkutteli ensimmäiset vanhempamme nauttimaan kiellettyä hedelmää –

27 niin, se sama olento, joka juonitteli Kainin kanssa, että jos hän murhaisi veljensä Abelin, se ei tulisi maailman tietoon. Ja hän punoi juonia Kainin ja hänen seuraajiansa kanssa siitä lähtien.

28 Ja tuo sama olento myös pani ihmisten sydämeen ajatuksen rakentaa tornin, joka olisi niin korkea, että he pääsisivät taivaaseen. Ja tuo sama olento viekotteli ihmisiä, jotka tulivat tuolta tornilta tähän maahan; hän levitti pimeyden tekoja ja iljetyksiä kaikkialle maan päälle, kunnes hän veti kansan alas täydelliseen tuhoon ja ikuiseen helvettiin.

29 Niin, tuo sama olento pani Gadiantonin sydämeen ajatuksen jatkaa yhä pimeyden ja salamurhien työtä; ja hän on tehnyt sitä jatkuvasti ihmisen alusta aina tähän aikaan asti.

30 Ja katso, hän on kaiken synnin alkuunpanija. Ja katso, hän jatkaa pimeyden ja salamurhien töitään ja jättää heidän juonensa ja valansa ja liittonsa ja heidän kauhean jumalattomat suunnitelmansa perintönä polvesta polveen, siinä määrin kuin saa valtaa ihmislasterien sydämissä.

And whosoever of those who belonged to their band should reveal unto the world of their wickedness and their abominations, should be tried, not according to the laws of their country, but according to the laws of their wickedness, which had been given by Gadianton and Kishkumen.

Now behold, it is these secret oaths and covenants which Alma commanded his son should not go forth unto the world, lest they should be a means of bringing down the people unto destruction.

Now behold, those secret oaths and covenants did not come forth unto Gadianton from the records which were delivered unto Helaman; but behold, they were put into the heart of Gadianton by that same being who did entice our first parents to partake of the forbidden fruit—

Yea, that same being who did plot with Cain, that if he would murder his brother Abel it should not be known unto the world. And he did plot with Cain and his followers from that time forth.

And also it is that same being who put it into the hearts of the people to build a tower sufficiently high that they might get to heaven. And it was that same being who led on the people who came from that tower into this land; who spread the works of darkness and abominations over all the face of the land, until he dragged the people down to an entire destruction, and to an everlasting hell.

Yea, it is that same being who put it into the heart of Gadianton to still carry on the work of darkness, and of secret murder; and he has brought it forth from the beginning of man even down to this time.

And behold, it is he who is the author of all sin. And behold, he doth carry on his works of darkness and secret murder, and doth hand down their plots, and their oaths, and their covenants, and their plans of awful wickedness, from generation to generation according as he can get hold upon the hearts of the children of men.

31 Ja nyt, katso, hän oli saanut suuren vallan nefiläisten sydämissä, niin, niin että heistä oli tullut tavattoman jumalattomia; niin, suurin osa heistä oli kääntynyt pois vanhurskauden tieltä ja polki jalkoihinsa Jumalan käskyt ja kääntyi omille teilleen ja rakensi itselleen epäjumalia kullastaan ja hopeastaan.

32 Ja tapahtui, että kaikki tämä pahuus kohtasi heitä vain muutaman vuoden kuluessa, niin että suurin osa siitä oli kohdannut heitä Nefin kansan tuomarien hallituskauten kuudentenakymmenentenäsemäntenä vuonna.

33 Ja he tulivat pahemmiksi myös kuudentenakymmenentenäkahdeksantena vuonna vanhurskaiden suureksi murheeksi ja valitukseksi.

34 Ja näin me näemme, että nefiläiset alkoivat vaipua epäuskoon ja tulla jumalattomammiksi ja iljettävämiksi, kun taas lamanilaiset alkoivat kehittyä tavattomasti Jumalansa tuntemisessa; niin, he alkoivat pitää hänen säädöksensä ja käskynsä ja vaeltaa vilpittömästi ja oikeamielisesti hänen edessään.

35 Ja näin me näemme, että Herran Henki alkoi vetäytyä pois nefiläisistä heidän sydämensä jumalattomuuden ja paatumuksen tähden.

36 Ja näin me näemme, että Herra alkoi vuodattaa Henkeään lamanilaisille, koska he alttiisti ja auliisti uskoivat hänen sanoihinsa.

37 Ja tapahtui, että lamanilaiset ajoivat takaa Gadiantonin rosvojoukkoa; ja he saarnasivat Jumalan sanaa sen jumalattomamman osan keskuudessa, niin että tämä rosvojoukko hävitettiin kokonaan lamanilaisten keskuudesta.

38 Ja tapahtui toisaalta, että nefiläiset vahvistivat heitä ja tukivat heitä, jumalattomammasta osasta alkaen, kunnes he olivat levittäytyneet koko nefiläisten maahan ja vietelleet harhaan suurimman osan vanhurskaista, kunnes he olivat vajonneet niin alas, että uskoivat heidän tekoihinsa ja osallistuivat heidän saaliinsa jakoon ja liittyivät heihin salamurhissaan ja -liitoissaan.

And now behold, he had got great hold upon the hearts of the Nephites; yea, insomuch that they had become exceedingly wicked; yea, the more part of them had turned out of the way of righteousness, and did trample under their feet the commandments of God, and did turn unto their own ways, and did build up unto themselves idols of their gold and their silver.

And it came to pass that all these iniquities did come unto them in the space of not many years, insomuch that a more part of it had come unto them in the sixty and seventh year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And they did grow in their iniquities in the sixty and eighth year also, to the great sorrow and lamentation of the righteous.

And thus we see that the Nephites did begin to dwindle in unbelief, and grow in wickedness and abominations, while the Lamanites began to grow exceedingly in the knowledge of their God; yea, they did begin to keep his statutes and commandments, and to walk in truth and uprightness before him.

And thus we see that the Spirit of the Lord began to withdraw from the Nephites, because of the wickedness and the hardness of their hearts.

And thus we see that the Lord began to pour out his Spirit upon the Lamanites, because of their easiness and willingness to believe in his words.

And it came to pass that the Lamanites did hunt the band of robbers of Gadianton; and they did preach the word of God among the more wicked part of them, insomuch that this band of robbers was utterly destroyed from among the Lamanites.

And it came to pass on the other hand, that the Nephites did build them up and support them, beginning at the more wicked part of them, until they had overspread all the land of the Nephites, and had seduced the more part of the righteous until they had come down to believe in their works and partake of their spoils, and to join with them in their secret murders and combinations.

39 Ja näin he saivat yksin hallitusvallan, niin että he polkivat jalkoihinsa ja löivät ja raastoivat köyhiä ja sävyisiä ja Jumalan nöyriä seuraajia ja käänsivät heille selkensä.

40 Ja näin me näemme, että he olivat kauheassa tilassa ja kypsymässä ikuiseen tuhoon.

41 Ja tapahtui, että näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden kuudeskymmeneskahdeksas vuosi.

And thus they did obtain the sole management of the government, insomuch that they did trample under their feet and smite and rend and turn their backs upon the poor and the meek, and the humble followers of God.

And thus we see that they were in an awful state, and ripening for an everlasting destruction.

And it came to pass that thus ended the sixty and eighth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

HELAMANIN POJAN NEFIN PROFETIA. Jumala uhkaa Nefin kansaa, että hän rankaisee sitä vihasaan, sen täydelliseksi tuboksi, ellei se tee parannusta jumalattomuudestaan. Jumala lyö Nefin kansaa ruttotaudilla; se tekee parannuksen ja kääntyy hänen puoleensa. Lamanilainen Samuel profetoi nefiläisille.

Helaman 7

- 1 Katso, nyt tapahtui nefiläisten kansan tuomarien hallituskauden kuudentenakymmenentenäyhdeksäntenä vuonna, että Nefi, Helamanin poika, palasi Sarahemlan maahan pohjoisenpuoleisesta maasta.
- 2 Sillä hän oli ollut pohjoisenpuoleisessa maassa olevien ihmisten keskuudessa saarnaamassa heille Jumalan sanaa, ja hän oli profetoinut heille monia asioita;
- 3 ja he olivat hylänneet kaikki hänen sanansa, niin ettei hän voinut jäädä heidän keskuuteensa vaan palasi takaisin synnyinmaahansa.
- 4 Ja nähdessään kansan sellaisen kauhean jumalattomuuden tilassa ja noiden Gadiantonin rosvojen istuvan tuomarinistuimilla – he olivat anastaneet vallan ja määräämisaseman maassa, syrjäyttäneet Jumalan käskyt eivätkä tehneet vähimmässäkään määrin oikein hänen edessään, eivät tehneet oikeutta ihmislapsille,
- 5 he tuomitsivat vanhurskaat heidän vanhurskautensa tähden, jättivät syylliset ja jumalattomat rankaisematta heidän rahansa tähden, ja lisäksi pysyäkseen virassa hallituksen johdossa, hallitsemassa ja tekemässä tahtonsa mukaisesti, niin että he saisivat etua ja maailman kunniaa, ja lisäksi, jotta he voisivat helpommin tehdä aviorikoksia ja varastaa ja tappaa ja tehdä oman tahtonsa mukaisesti.
- 6 Nyt tämä suuri pahuus oli kohdannut nefiläisiä muutaman vuoden kuluessa; ja kun Nefi näki sen, hänen sydämensä paisui murheesta hänen rinnassaan, ja hän huudahti sielunsa tuskassa:

THE PROPHECY OF NEPHI, THE SON OF HELAMAN—God threatens the people of Nephi that he will visit them in his anger, to their utter destruction except they repent of their wickedness. God smiteth the people of Nephi with pestilence; they repent and turn unto him. Samuel, a Lamanite, prophesies unto the Nephites.

Helaman 7

Behold, now it came to pass in the sixty and ninth year of the reign of the judges over the people of the Nephites, that Nephi, the son of Helaman, returned to the land of Zarahemla from the land northward.

For he had been forth among the people who were in the land northward, and did preach the word of God unto them, and did prophesy many things unto them;

And they did reject all his words, insomuch that he could not stay among them, but returned again unto the land of his nativity.

And seeing the people in a state of such awful wickedness, and those Gadianton robbers filling the judgment-seats—having usurped the power and authority of the land; laying aside the commandments of God, and not in the least aright before him; doing no justice unto the children of men;

Condemning the righteous because of their righteousness; letting the guilty and the wicked go unpunished because of their money; and moreover to be held in office at the head of government, to rule and do according to their wills, that they might get gain and glory of the world, and, moreover, that they might the more easily commit adultery, and steal, and kill, and do according to their own wills—

Now this great iniquity had come upon the Nephites, in the space of not many years; and when Nephi saw it, his heart was swollen with sorrow within his breast; and he did exclaim in the agony of his soul:

- 7 Oi, jospa olisin voinut elää siihen aikaan, kun isäni Nefi alun perin tuli Jerusalemin maasta, niin että olisin voinut iloita hänen kanssaan luvatussa maassa; silloin hänen kansansa oli sopuisa, luja Jumalan käskyjen pitämisessä ja hitaasti johdatettavissa pahoihin tekoihin; ja he olivat nopeita kuulemaan Herran sanoja –
- 8 niin, jos olisin voinut elää siihen aikaan, silloin minun sieluni olisi iloinnut veljieni vanhurskaudesta.
- 9 Mutta katso, minun osanani on, että elän näinä aikoina ja että sieluni täyttyy murheesta tämän veljieni jumalattomuuden tähden.
- 10 Ja katso, nyt tapahtui, että tämä tapahtui tornissa, joka oli Nefin puutarhassa, joka oli valtatievarrella, joka johti päätorille, joka oli Sarahemlan kaupungissa; ja nyt, Nefi oli kumartunut puutarhassaan olevassa tornissa, joka torni oli myös lähellä puutarhaporttia, jonka vieritse valtatie kulki.
- 11 Ja tapahtui, että eräät miehet olivat kulkemassa ohi ja näkivät Nefin hänen vuodattaessaan sieluaan Jumalalle tornissa; ja he juoksivat kertomaan ihmisille, mitä olivat nähneet, ja ihmiset tulivat koolle joukoittain saadakseen tietää syyn niin suureen suruun kansan jumalattomuuden tähden.
- 12 Ja nyt, kun Nefi nousi, hän näki ihmisjoukot, jotka olivat kokoontuneet yhteen.
- 13 Ja tapahtui, että hän avasi suunsa ja sanoi niille: Katso, miksi te olette kokoontuneet yhteen? Jotta voisitte kertoa teille pahuudestanne?
- 14 Niin, koska minä olen kiivennyt ylös torniini voidakseni vuodattaa sieluni Jumalalleni sydämeni tavattoman murheen tähden, joka johtuu teidän pahuudestanne!
- 15 Ja minun suruni ja valitukseni tähden te olette kokoontuneet yhteen ja ihmettelette; niin, ja teidän on suuresti syytäkin ihmetellä; niin, teidän tulee ihmetellä, koska te olette antaneet periksi, niin että Perkele on saanut niin suuren vallan teidän sydämesänne.

Oh, that I could have had my days in the days when my father Nephi first came out of the land of Jerusalem, that I could have joyed with him in the promised land; then were his people easy to be entreated, firm to keep the commandments of God, and slow to be led to do iniquity; and they were quick to hearken unto the words of the Lord—

Yea, if my days could have been in those days, then would my soul have had joy in the righteousness of my brethren.

But behold, I am consigned that these are my days, and that my soul shall be filled with sorrow because of this the wickedness of my brethren.

And behold, now it came to pass that it was upon a tower, which was in the garden of Nephi, which was by the highway which led to the chief market, which was in the city of Zarahemla; therefore, Nephi had bowed himself upon the tower which was in his garden, which tower was also near unto the garden gate by which led the highway.

And it came to pass that there were certain men passing by and saw Nephi as he was pouring out his soul unto God upon the tower; and they ran and told the people what they had seen, and the people came together in multitudes that they might know the cause of so great mourning for the wickedness of the people.

And now, when Nephi arose he beheld the multitudes of people who had gathered together.

And it came to pass that he opened his mouth and said unto them: Behold, why have ye gathered yourselves together? That I may tell you of your iniquities?

Yea, because I have got upon my tower that I might pour out my soul unto my God, because of the exceeding sorrow of my heart, which is because of your iniquities!

And because of my mourning and lamentation ye have gathered yourselves together, and do marvel; yea, and ye have great need to marvel; yea, ye ought to marvel because ye are given away that the devil has got so great hold upon your hearts.

- 16 Niin, kuinka olette saattaneet antaa periksi sen houkutuksille, joka yrittää syöstä teidän sielunne alas ikuiseen kurjuuteen ja loputtomaan onnettomuuteen?
- 17 Oi, tehkää parannus, tehkää parannus! Miksi tahdotte kuolla? Kääntykää, kääntykää Herran Jumalanne puoleen. Miksi hän on teidät hylännyt?
- 18 Siksi, että te olette paaduttaneet sydämenne; niin, te ette tahdo kuulla hyvän paimenen ääntä; niin, te olette vihoittaneet hänet itseänne vastaan.
- 19 Ja katso, ellette tee parannusta, niin sen sijaan, että kokoaisi teidät, katso, hän hajottaa teidät, niin että teistä tulee koirien ja villipetojen ruokaa.
- 20 Oi, kuinka olette saattaneet unohtaa Jumalanne juuri samana päivänä kuin hän on teidät pelastanut?
- 21 Mutta katso, te teitte sen etua saadaksenne, saadaksenne ihmisten kiitosta, niin, ja jotta saisitte kulta ja hopeaa. Ja te olette kiinnittäneet sydämenne tämän maailman rikkauksiin ja turhuuksiin, joiden tähden te murhaatte ja rosvoatte ja varastatte ja sanotte väärän todistuksen lähimmäistänne vastaan ja teette kaikenlaista paha.
- 22 Ja tästä syystä teitä kohtaa onnettomuus, ellette tee parannusta. Sillä jos te ette tee parannusta, katso, tämä suuri kaupunki sekä kaikki ympäristössä olevat suuret kaupungit, jotka ovat meidän hallussamme olevassa maassa, otetaan pois, niin ettei teillä ole enää mitään sijaa niissä; sillä katso, Herra ei enää, kuten on tähän asti tehnyt, suo teille voimaa pitää puolianne vihollisianne vastaan.
- 23 Sillä katso, näin sanoo Herra: Minä en näytä voimaani jumalattomille, yhdelle enempää kuin toisellekaan, paitsi niille, jotka tekevät parannuksen synneistään ja kuulevat minun sanojani. Ja nyt, minä tahdon teidän huomaavan, veljeni, että lamanilaisien käy paremmin kuin teidän, ellette tee parannusta.
- 24 Sillä katso, he ovat vanhurskaampia kuin te, sillä he eivät ole tehneet syntiä sitä suurta tietoa vastaan, jonka te olette saaneet; sen tähden Herra on heille armollinen; niin, hän pidentää heidän elinaikansa ja enentää heidän jälkeläisensä, silloinkin kun teidät hävitetään kokonaan, ellette tee parannusta.

Yea, how could you have given way to the enticing of him who is seeking to hurl away your souls down to everlasting misery and endless wo?

O repent ye, repent ye! Why will ye die? Turn ye, turn ye unto the Lord your God. Why has he forsaken you?

It is because you have hardened your hearts; yea, ye will not hearken unto the voice of the good shepherd; yea, ye have provoked him to anger against you.

And behold, instead of gathering you, except ye will repent, behold, he shall scatter you forth that ye shall become meat for dogs and wild beasts.

O, how could you have forgotten your God in the very day that he has delivered you?

But behold, it is to get gain, to be praised of men, yea, and that ye might get gold and silver. And ye have set your hearts upon the riches and the vain things of this world, for the which ye do murder, and plunder, and steal, and bear false witness against your neighbor, and do all manner of iniquity.

And for this cause wo shall come unto you except ye shall repent. For if ye will not repent, behold, this great city, and also all those great cities which are round about, which are in the land of our possession, shall be taken away that ye shall have no place in them; for behold, the Lord will not grant unto you strength, as he has hitherto done, to withstand against your enemies.

For behold, thus saith the Lord: I will not show unto the wicked of my strength, to one more than the other, save it be unto those who repent of their sins, and hearken unto my words. Now therefore, I would that ye should behold, my brethren, that it shall be better for the Lamanites than for you except ye shall repent.

For behold, they are more righteous than you, for they have not sinned against that great knowledge which ye have received; therefore the Lord will be merciful unto them; yea, he will lengthen out their days and increase their seed, even when thou shalt be utterly destroyed except thou shalt repent.

- 25 Niin, voi teitä sen suuren iljetyksen tähden, joka on tullut keskuuteenne; ja te olette yhtyneet siihen, nimittäin siihen salaiseen joukkoon, jonka Gadianon perusti!
- 26 Niin, onnettomuus on kohtaava teitä sen ylpeyden tähden, jonka te olette sallineet päästä sydämeenne ja joka on nostanut teidät sen yläpuolelle, mikä on hyvää, teidän tavattoman suurten rikkauksienne tähden!
- 27 Niin, voi teitä teidän jumalattomuutenne ja iljetyksenne tähden!
- 28 Ja ellette te tee parannusta, te menehdytte; niin, teidän maannekin otetaan teiltä, ja teidät hävitetään maan päältä.
- 29 Katso nyt, en minä itsestäni sano, että tämä kaikki tapahtuu, koska minä en itsestäni tiedä näitä asioita; mutta katso, minä tiedän, että nämä asiat ovat totta, koska Herra Jumala on ilmaissut ne minulle, sen tähden minä todistan, että ne tulevat tapahtumaan.

Yea, wo be unto you because of that great abomination which has come among you; and ye have united yourselves unto it, yea, to that secret band which was established by Gadianon!

Yea, wo shall come unto you because of that pride which ye have suffered to enter your hearts, which has lifted you up beyond that which is good because of your exceedingly great riches!

Yea, wo be unto you because of your wickedness and abominations!

And except ye repent ye shall perish; yea, even your lands shall be taken from you, and ye shall be destroyed from off the face of the earth.

Behold now, I do not say that these things shall be, of myself, because it is not of myself that I know these things; but behold, I know that these things are true because the Lord God has made them known unto me, therefore I testify that they shall be.

Helaman 8

- 1 Ja nyt tapahtui, että kun Nephi oli sanonut nämä sanat, katso, siellä oli miehiä, jotka olivat tuomareita ja jotka myös kuuluivat Gadiantonin salaiseen joukkoon, ja he olivat vihoissaan ja he huusivat häntä vastaan, sanoen kansalle: Miksi ette ota kiinni tätä miestä ja tuo häntä tuomittavaksi sen rikoksen mukaisesti, jonka hän on tehnyt?
- 2 Miksi katselette tätä miestä ja kuuntelette hänen herjaustaan tätä kansaa vastaan ja meidän lakiamme vastaan?
- 3 Sillä katso, Nephi oli puhunut heille heidän lakinsa turmeltuneisuudesta; niin, Nephi puhui paljon sellaista, mitä ei voida kirjoittaa; eikä hän puhunut mitään, mikä olisi ollut vastoin Jumalan käskyjä.
- 4 Ja nuo tuomarit olivat hänelle vihoissaan, koska hän puhui heille selkeästi heidän salaisista pimeyden teoistaan; kuitenkin he eivät itse uskaltaneet käydä häneen käsiksi, sillä he pelkäsivät, että kansa huutaisi heitä vastaan.
- 5 Sen tähden he huusivat kansalle sanoen: Miksi te sallitte tämän miehen herjata meitä? Sillä katso, hän tuomitsee koko tämän kansan aina tuhoon asti; niin, ja myös, että nämä meidän suuret kaupunkimme otetaan meiltä, niin ettei meillä ole niissä mitään sijaa.
- 6 Ja nyt me tiedämme, että tämä on mahdotonta, sillä katso, me olemme voimakkaita ja meidän kaupunkimme suuria; sen tähden meidän vihollisemme eivät voi saada meitä valtaansa.
- 7 Ja tapahtui, että he yllyttivät näin kansaa vihaan Nephiä vastaan ja herättivät kiistoja sen keskuudessa, sillä oli muutamia, jotka huusivat: Antakaa tämän miehen olla, sillä hän on hyvä mies, ja se, mitä hän sanoo, tapahtuu varmasti, ellemme me tee parannusta;
- 8 niin, katso, meitä kohtaavat kaikki tuomiot, joista hän on meille todistanut, sillä me tiedämme, että hän on todistanut meille oikein meidän pahoista teoistamme. Ja katso, niitä on paljon, ja hän tietää yhtä hyvin kaiken sen, mikä meitä on kohtaava, kuin hän tietää meidän pahoista teoistamme;

Helaman 8

And now it came to pass that when Nephi had said these words, behold, there were men who were judges, who also belonged to the secret band of Gadianton, and they were angry, and they cried out against him, saying unto the people: Why do ye not seize upon this man and bring him forth, that he may be condemned according to the crime which he has done?

Why seest thou this man, and hearest him revile against this people and against our law?

For behold, Nephi had spoken unto them concerning the corruptness of their law; yea, many things did Nephi speak which cannot be written; and nothing did he speak which was contrary to the commandments of God.

And those judges were angry with him because he spake plainly unto them concerning their secret works of darkness; nevertheless, they durst not lay their own hands upon him, for they feared the people lest they should cry out against them.

Therefore they did cry unto the people, saying: Why do you suffer this man to revile against us? For behold he doth condemn all this people, even unto destruction; yea, and also that these our great cities shall be taken from us, that we shall have no place in them.

And now we know that this is impossible, for behold, we are powerful, and our cities great, therefore our enemies can have no power over us.

And it came to pass that thus they did stir up the people to anger against Nephi, and raised contentions among them; for there were some who did cry out: Let this man alone, for he is a good man, and those things which he saith will surely come to pass except we repent;

Yea, behold, all the judgments will come upon us which he has testified unto us; for we know that he has testified aright unto us concerning our iniquities. And behold they are many, and he knoweth as well all things which shall befall us as he knoweth of our iniquities;

- 9 niin, ja katso, ellei hän olisi ollut profeetta, hän ei olisi voinut todistaa noista asioista.
- 10 Ja tapahtui, että niiden ihmisten pelko, jotka pyrkivät ottamaan Nefin hengiltä, esti heitä käymästä häneen käsiksi; sen tähden hän alkoi jälleen puhua heille nähdessään, että oli päässyt suosioon muuttamien silmissä, niin että loput heistä pelkäsivät.
- 11 Sen tähden hänen oli pakko puhua heille enemmän, sanoen: Katso, veljeni, ettekö ole lukeneet, että Jumala antoi yhdelle miehelle, nimittäin Moosekselle, voiman lyödä Punaisenmeren vesiä, ja ne jakaantuivat kahtia, niin että israelilaiset, jotka olivat meidän isiämme, pääsivät sen poikki kuivaa maata pitkin, ja vedet peittivät egyptiläisten sotajoukot ja nielaisivat ne?
- 12 Ja nyt, katso, jos Jumala antoi tälle miehelle sellaisen voiman, niin miksi väittelette keskenänne ja sanotte, ettei hän ole antanut minulle voimaa, jolla voin tietää niistä tuomioista, jotka kohtaavat teitä, ellette tee parannusta?
- 13 Mutta katso, te ette kiellä vain minun sanojani, vaan te kiellätte myös kaikki ne sanat, jotka meidän isämme ovat puhuneet, ja myös ne sanat, jotka puhui tämä mies, Mooses, jolle oli annettu niin suuri voima, niin, ne sanat, jotka hän on puhunut Messiaan tulemisesta.
- 14 Niin, eikö hän todistanut, että Jumalan Poika on tuleva? Ja niin kuin hän nosti korkealle pronssisen käärmeen autiomaassa, niin korotetaan hänet, joka on tuleva.
- 15 Ja samoin kuin kaikki, jotka katsoivat tuohon käärmeeseen, saivat elää, samoin kaikki, jotka katsovat Jumalan Poikaan uskoen, murtunein mielin, saavat elää ja saavat sen elämän, joka on iankaikkinen.
- 16 Ja nyt, katso, ei vain Mooses todistanut näistä asioista, vaan myös kaikki pyhät profeetat hänen ajoistaan aina Abrahamin aikoihin asti.
- 17 Niin, ja katso, Abraham näki hänen tulemisensa ja täyttyi ilolla ja riemuitsi.

Yea, and behold, if he had not been a prophet he could not have testified concerning those things.

And it came to pass that those people who sought to destroy Nephi were compelled because of their fear, that they did not lay their hands on him; therefore he began again to speak unto them, seeing that he had gained favor in the eyes of some, insomuch that the remainder of them did fear.

Therefore he was constrained to speak more unto them saying: Behold, my brethren, have ye not read that God gave power unto one man, even Moses, to smite upon the waters of the Red Sea, and they parted hither and thither, insomuch that the Israelites, who were our fathers, came through upon dry ground, and the waters closed upon the armies of the Egyptians and swallowed them up?

And now behold, if God gave unto this man such power, then why should ye dispute among yourselves, and say that he hath given unto me no power whereby I may know concerning the judgments that shall come upon you except ye repent?

But, behold, ye not only deny my words, but ye also deny all the words which have been spoken by our fathers, and also the words which were spoken by this man, Moses, who had such great power given unto him, yea, the words which he hath spoken concerning the coming of the Messiah.

Yea, did he not bear record that the Son of God should come? And as he lifted up the brazen serpent in the wilderness, even so shall he be lifted up who should come.

And as many as should look upon that serpent should live, even so as many as should look upon the Son of God with faith, having a contrite spirit, might live, even unto that life which is eternal.

And now behold, Moses did not only testify of these things, but also all the holy prophets, from his days even to the days of Abraham.

Yea, and behold, Abraham saw of his coming, and was filled with gladness and did rejoice.

- 18 Niin, ja katso, minä sanon teille, että ei vain Abraham tiennyt näistä asioista, vaan ennen Abrahamin aikoja oli monia, joita kutsuttiin Jumalan järjestyksen mukaan, niin, nimittäin hänen Poikansa järjestyksen mukaan; ja tämä, jotta ihmisille ilmaistaisiin hyvin monta tuhatta vuotta ennen hänen tulemistaan lunastuksen tulevan heillekin.
- 19 Ja nyt minä tahdon teidän tietävän, että Abrahamin aikojen jälkeenkin on ollut monia profeettoja, jotka ovat todistaneet näistä asioista; niin, katso, profeetta Senos todisti rohkeasti, minkä vuoksi hänet surmattiin.
- 20 Ja katso, myös Senok, ja myös Esias, ja myös Jesaja ja Jeremia (Jeremia oli se sama profeetta, joka todisti Jerusalemin hävityksestä), ja nyt me tiedämme, että Jerusalem hävitettiin Jeremian sanojen mukaisesti. Oi miksi sitten ei Jumalan Poika tulisi hänen profetiansa mukaisesti?
- 21 Ja nyt kiistättekö sen, että Jerusalem hävitettiin? Sanotteko, etteivät Sidkian pojat saaneet surmaansa, kaikki paitsi Mulek? Niin, ja ettekö ymmärrä, että Sidkian jälkeläiset ovat meidän keskuudessamme, ja heidät ajettiin pois Jerusalemin maasta? Mutta katso, tässä ei ole kaikki –
- 22 meidän isämme Lehi ajettiin pois Jerusalemistakin, koska hän todisti näistä asioista. Myös Nephi todisti näistä asioista, ja myös melkein kaikki meidän isämme aina tähän aikaan asti; niin, he ovat todistaneet Kristuksen tulemisesta ja ovat odottaneet hänen päiväänsä, joka on tuleva, ja riemuinneet siitä.
- 23 Ja katso, hän on Jumala, ja hän on heidän kanssaan, ja hän ilmaisi itsensä heille sanoen, että hän oli heidät lunastanut; ja he antoivat hänelle kunnian sen tähden, mikä on tuleva.
- 24 Ja nyt, koska te tiedätte nämä asiat ettekä voi niitä kieltää, paitsi jos valehtelette, te olette sen tähden tehneet tässä syntiä, sillä te olette hylänneet kaikki nämä asiat huolimatta niin monista todisteista, joita olette saaneet; niin, nimittäin te olette saaneet kaiken, sekä sen, mitä on taivaassa, että kaiken sen, mitä on maassa, todistukseksi siitä, että ne ovat totta.

Yea, and behold I say unto you, that Abraham not only knew of these things, but there were many before the days of Abraham who were called by the order of God; yea, even after the order of his Son; and this that it should be shown unto the people, a great many thousand years before his coming, that even redemption should come unto them.

And now I would that ye should know, that even since the days of Abraham there have been many prophets that have testified these things; yea, behold, the prophet Zenos did testify boldly; for the which he was slain.

And behold, also Zenock, and also Ezias, and also Isaiah, and Jeremiah, (Jeremiah being that same prophet who testified of the destruction of Jerusalem) and now we know that Jerusalem was destroyed according to the words of Jeremiah. O then why not the Son of God come, according to his prophecy?

And now will you dispute that Jerusalem was destroyed? Will ye say that the sons of Zedekiah were not slain, all except it were Mulek? Yea, and do ye not behold that the seed of Zedekiah are with us, and they were driven out of the land of Jerusalem? But behold, this is not all—

Our father Lehi was driven out of Jerusalem because he testified of these things. Nephi also testified of these things, and also almost all of our fathers, even down to this time; yea, they have testified of the coming of Christ, and have looked forward, and have rejoiced in his day which is to come.

And behold, he is God, and he is with them, and he did manifest himself unto them, that they were redeemed by him; and they gave unto him glory, because of that which is to come.

And now, seeing ye know these things and cannot deny them except ye shall lie, therefore in this ye have sinned, for ye have rejected all these things, notwithstanding so many evidences which ye have received; yea, even ye have received all things, both things in heaven, and all things which are in the earth, as a witness that they are true.

- 25 Mutta katso, te olette hylänneet totuuden ja kapi-
noineet pyhää Jumalaanne vastaan; ja tälläkin het-
kellä, sen sijaan että kokoaisitte itsellenne aarteita
taivaaseen, missä mikään ei turmellu ja minne mi-
kään epäpuhdas ei voi tulla, te kasaatte itsellenne vi-
haa tuomion päiväksi.
- 26 Niin, tälläkin hetkellä te olette murhienne ja hau-
reutenne ja jumalattomuutenne tähden kypsymässä
ikuiseseen tuhoon; niin, ja ellette tee parannusta, se
kohtaa teitä pian.
- 27 Niin, katso, se on nyt aivan teidän ovillanne; niin,
menkää tuomarinistuimen luo ja tutkikaa; ja katso,
teidän tuomarinne on murhattu, ja hän makaa veris-
sään; ja hänet on murhannut hänen veljensä, joka
pyrkii istumaan tuomarinistuimelle.
- 28 Ja katso, he molemmat kuuluvat teidän salaiseen
joukkoonne, jonka alkuunpanija on Gadianton ja
Paholainen, joka pyrkii hävittämään ihmisten sie-
lun.

But behold, ye have rejected the truth, and re-
belled against your holy God; and even at this time,
instead of laying up for yourselves treasures in
heaven, where nothing doth corrupt, and where
nothing can come which is unclean, ye are heaping
up for yourselves wrath against the day of judgment.

Yea, even at this time ye are ripening, because of
your murders and your fornication and wickedness,
for everlasting destruction; yea, and except ye repent
it will come unto you soon.

Yea, behold it is now even at your doors; yea, go ye
in unto the judgment-seat, and search; and behold,
your judge is murdered, and he lieth in his blood;
and he hath been murdered by his brother, who
seeketh to sit in the judgment-seat.

And behold, they both belong to your secret band,
whose author is Gadianton and the evil one who
seeketh to destroy the souls of men.

Helaman 9

- 1 Katso, nyt tapahtui, että kun Nefi oli puhunut nämä sanat, eräät miehet heidän joukostaan juoksivat tuomarinistuimen luo; aivan niin, niitä, jotka menivät, oli viisi, ja mennessään he sanoivat keskenään:
- 2 Katso, nyt me saamme tietää varmasti, onko tämä mies profeetta ja onko Jumala käsenyt hänen profetoida tällaisia ihmeellisiä asioita meille. Katso, me emme usko, että hän on käsenyt; niin, me emme usko hänen olevan profeetta; kuitenkin jos tämä, mitä hän on sanonut ylituomarista, on totta, että hän on kuollut, niin silloin me uskomme, että muutkin hänen puhumansa sanat ovat totta.
- 3 Ja tapahtui, että he juoksivat kaikin voimin ja tulivat sisään tuomarinistuimen luo; ja katso, ylituomari oli kaatunut maahan ja makasi verissään.
- 4 Ja nyt, katso, kun he näkivät tämän, he hämmästyivät tavattomasti, niin että kaatuivat maahan, sillä he eivät olleet uskoneet sanoja, jotka Nefi oli ylimmäisestä tuomarista puhunut.
- 5 Mutta nyt, kun he näkivät, he uskoivat, ja heidät valtasi pelko, että kaikki Nefin puhumat tuomiot kohtaisivat kansaa; sen tähden he vapisivat ja olivat kaatuneet maahan.
- 6 Nyt, heti kun tuomari oli murhattu – hänen veljensä pisti häntä valepuvussa, ja hän pakeni, ja palvelijat juoksivat kertomaan kansalle, kohottaen sen keskuudessa huudon murhasta;
- 7 ja katso, kansa kokoontui yhteen tuomarinistuimen paikalle – ja katso, hämmästykseseen se näki nuo viisi miestä, jotka olivat kaatuneet maahan.
- 8 Ja nyt, katso, kansa ei tiennyt mitään siitä väkijoukosta, joka oli kokoontunut yhteen Nefin puutarhalle; sen tähden ihmiset sanoivat toisilleen: Nämä miehet ovat tuomarin murhaajia, ja Jumala on lyönyt heidät, niin etteivät he voineet paeta meitä.

Helaman 9

Behold, now it came to pass that when Nephi had spoken these words, certain men who were among them ran to the judgment-seat; yea, even there were five who went, and they said among themselves, as they went:

Behold, now we will know of a surety whether this man be a prophet and God hath commanded him to prophesy such marvelous things unto us. Behold, we do not believe that he hath; yea, we do not believe that he is a prophet; nevertheless, if this thing which he has said concerning the chief judge be true, that he be dead, then will we believe that the other words which he has spoken are true.

And it came to pass that they ran in their might, and came in unto the judgment-seat; and behold, the chief judge had fallen to the earth, and did lie in his blood.

And now behold, when they saw this they were astonished exceedingly, insomuch that they fell to the earth; for they had not believed the words which Nephi had spoken concerning the chief judge.

But now, when they saw they believed, and fear came upon them lest all the judgments which Nephi had spoken should come upon the people; therefore they did quake, and had fallen to the earth.

Now, immediately when the judge had been murdered—he being stabbed by his brother by a garb of secrecy, and he fled, and the servants ran and told the people, raising the cry of murder among them;

And behold the people did gather themselves together unto the place of the judgment-seat—and behold, to their astonishment they saw those five men who had fallen to the earth.

And now behold, the people knew nothing concerning the multitude who had gathered together at the garden of Nephi; therefore they said among themselves: These men are they who have murdered the judge, and God has smitten them that they could not flee from us.

- 9 Ja tapahtui, että he tarttuivat heihin ja sitoivat heidät ja heittivät heidät vankilaan. Ja kaikkialle lähetettiin julistus, että tuomari oli surmattu ja että murhaajat oli otettu kiinni ja heitetty vankilaan.
- 10 Ja tapahtui, että seuraavana päivänä kansa koontui yhteen suremaan ja paastoamaan, surmatun suuren ylituomarin hautajaisiin.
- 11 Ja näin myös ne tuomarit, jotka olivat Nefin puutarhalla ja kuulivat hänen sanansa, olivat myös koontuneet yhteen hautajaisiin.
- 12 Ja tapahtui, että he kyselivät ihmisiltä, sanoen: Missä ovat ne viisi, jotka lähetettiin kysymään, oliko ylituomari kuollut? Ja he vastasivat ja sanoivat: Näistä viidestä, jotka te sanotte lähettäneenne, me emme tiedä; mutta on viisi murhaajaa, jotka me olemme heittäneet vankilaan.
- 13 Ja tapahtui, että tuomarit pyysivät tuomaan heidät; ja heidät tuotiin, ja katso, he olivat ne viisi, jotka oli lähetetty; ja katso, tuomarit kyselivät heiltä tietoa asiasta, ja he kertoivat heille kaiken, mitä olivat tehneet, sanoen:
- 14 Me juoksimme ja tulimme tuomarinistuimen luo, ja nähdessämme kaiken niin kuin Nefi oli todistanut, me hämmästyimme niin, että kaaduimme maahan; ja kun toivuimme hämmästyksestämme, katso, meidät heitettiin vankilaan.
- 15 Nyt, mitä tämän miehen murhaan tulee, me emme tiedä, kuka sen on tehnyt; ja me tiedämme vain sen verran, että juoksimme ja tulimme pyyntönne mukaisesti, ja katso, hän oli kuollut, Nefin sanojen mukaisesti.
- 16 Ja nyt tapahtui, että tuomarit selittivät asian kansalle ja huusivat Nefiä vastaan sanoen: Katso, me tiedämme, että tämän Nefin on täytyntä sopia jonkun kanssa tuomarin surmaamisesta julistaakseen sen sitten meille, jotta hän voisi kääntää meidät uskoonsa, jotta hän voisi ylentää itsensä suureksi mieheksi, Jumalan valitsemaksi ja profeetaksi.

And it came to pass that they laid hold on them, and bound them and cast them into prison. And there was a proclamation sent abroad that the judge was slain, and that the murderers had been taken and were cast into prison.

And it came to pass that on the morrow the people did assemble themselves together to mourn and to fast, at the burial of the great chief judge who had been slain.

And thus also those judges who were at the garden of Nephi, and heard his words, were also gathered together at the burial.

And it came to pass that they inquired among the people, saying: Where are the five who were sent to inquire concerning the chief judge whether he was dead? And they answered and said: Concerning this five whom ye say ye have sent, we know not; but there are five who are the murderers, whom we have cast into prison.

And it came to pass that the judges desired that they should be brought; and they were brought, and behold they were the five who were sent; and behold the judges inquired of them to know concerning the matter, and they told them all that they had done, saying:

We ran and came to the place of the judgment-seat, and when we saw all things even as Nephi had testified, we were astonished insomuch that we fell to the earth; and when we were recovered from our astonishment, behold they cast us into prison.

Now, as for the murder of this man, we know not who has done it; and only this much we know, we ran and came according as ye desired, and behold he was dead, according to the words of Nephi.

And now it came to pass that the judges did expound the matter unto the people, and did cry out against Nephi, saying: Behold, we know that this Nephi must have agreed with some one to slay the judge, and then he might declare it unto us, that he might convert us unto his faith, that he might raise himself to be a great man, chosen of God, and a prophet.

- 17 Ja nyt, katso, me paljastamme tämän miehen, ja hän tunnustaa rikoksensa ja ilmaisee meille tämän tuomarin todellisen murhaajan.
- 18 Ja tapahtui, että ne viisi vapautettiin hautauspäivänä. Kuitenkin he moittivat tuomareita niiden sanojen johdosta, joita he olivat puhuneet Nefiä vastaan, ja väittelivät heidän kanssaan yksi toisensa jälkeen, niin että he vaiensivat heidät.
- 19 Kuitenkin he käskivät ottaa Nefin kiinni ja sitoa ja tuoda hänet väkijoukon eteen, ja he alkoivat kuulustella häntä eri tavoin saadakseen hänet puhumaan ristiin, jotta he voisivat syyttää häntä, niin että hänet tuomitaan kuolemaan –
- 20 ja he sanoivat hänelle: Sinä olet salaliittolainen; kuka on se mies, joka on tehnyt tämän murhan? Kerro nyt meille ja tunnusta rikoksesi; ja he sanoivat: Katso, tässä on rahaa, ja me suomme sinun myötä henkesi, jos kerrot meille ja tunnustat sen sopimuksen, jonka olet tehnyt hänen kanssaan.
- 21 Mutta Nefi sanoi heille: Oi teitä mielettömiä, teitä sydämeltänne ympärileikkaamattomia, teitä sokeita ja teitä uppiniskaisia ihmisiä, tiedättekö, kuinka kauan Herra, teidän Jumalanne, sallii teidän jatkaa tällä synnin tiellänne?
- 22 Oi, valittamaan ja suremaan teidän pitäisi ryhtyä sen suuren hävityksen tähden, joka teitä tällä hetkellä odottaa, ellette tee parannusta.
- 23 Katso, te sanotte minun sopineen jonkun miehen kanssa, että hän murhaisi ylituomarimme Seesoramin. Mutta katso, minä sanon teille, että tämä johtuu siitä, että minä olen todistanut teille, jotta voisitte tietää tästä asiasta, niin, nimittäin todistukseksi teille siitä, että minä tiesin jumalattomuudesta ja iljetyksistä, joita keskuudessanne on.
- 24 Ja koska minä olen tehnyt tämän, te sanotte minun sopineen jonkun miehen kanssa, että hän tekisi tämän; niin, koska minä näytin teille tämän merkin, te olette minulle vihoissanne ja tavoittelette henkeäni.
- 25 Ja nyt, katso, minä näytän teille toisen merkin ja katson, tavoitteletteko te minun henkeäni tämän vuoksi.
- 26 Katso, minä sanon teille: Menkää Seesoramin veljen Seantum taloon ja sanokaa hänelle:

And now behold, we will detect this man, and he shall confess his fault and make known unto us the true murderer of this judge.

And it came to pass that the five were liberated on the day of the burial. Nevertheless, they did rebuke the judges in the words which they had spoken against Nephi, and did contend with them one by one, insomuch that they did confound them.

Nevertheless, they caused that Nephi should be taken and bound and brought before the multitude, and they began to question him in divers ways that they might cross him, that they might accuse him to death—

Saying unto him: Thou art confederate; who is this man that hath done this murder? Now tell us, and acknowledge thy fault; saying, Behold here is money; and also we will grant unto thee thy life if thou wilt tell us, and acknowledge the agreement which thou hast made with him.

But Nephi said unto them: O ye fools, ye uncircumcised of heart, ye blind, and ye stiffnecked people, do ye know how long the Lord your God will suffer you that ye shall go on in this your way of sin?

O ye ought to begin to howl and mourn, because of the great destruction which at this time doth await you, except ye shall repent.

Behold ye say that I have agreed with a man that he should murder Seesoram, our chief judge. But behold, I say unto you, that this is because I have testified unto you that ye might know concerning this thing; yea, even for a witness unto you, that I did know of the wickedness and abominations which are among you.

And because I have done this, ye say that I have agreed with a man that he should do this thing; yea, because I showed unto you this sign ye are angry with me, and seek to destroy my life.

And now behold, I will show unto you another sign, and see if ye will in this thing seek to destroy me.

Behold I say unto you: Go to the house of Seantum, who is the brother of Seesoram, and say unto him—

27 Sopiko Nefi, joka väittää olevansa profeetta ja joka profetoi niin paljon pahaan tästä kansasta, sinun kanssasi, että sinä murhaat Seesoramin, joka on veljesi?

28 Ja katso, hän sanoo teille: Ei.

29 Ja te sanotte hänelle: Oletko sinä murhannut veljesi?

30 Ja hän seisoo peloissaan, tietämättä mitä sanoa. Ja katso, hän vastaa teille kieltävästi, ja hän on oleviinaan hämmästynyt; kuitenkin hän julistaa teille olevansa syytön.

31 Mutta katso, te tutkitte häntä ja löydätte verta hänen viittansa liepeistä.

32 Ja tämän nähtyänne te sanotte: Mistä tämä veri on peräisin? Emmekö tiedäkin, että se on sinun veljesi verta?

33 Ja silloin hän vapisee ja kalpenee, ikään kuin kuolema olisi hänet kohdannut.

34 Ja silloin te sanotte: Tämän pelon ja tämän kasvoillesi tulleen kalpeuden tähden, katso, me tiedämme, että sinä olet syyllinen.

35 Ja silloin hänet valtaa vielä suurempi pelko, ja silloin hän tunnustaa teille eikä enää kiellä tehneensä tätä murhaa.

36 Ja silloin hän sanoo teille, etten minä, Nefi, tiedä mitään asiasta, ellei sitä ole annettu minulle Jumalan voimasta. Ja silloin te tiedätte, että minä olen rehellinen mies ja että Jumala on lähettänyt minut teidän luokseenne.

37 Ja tapahtui, että he menivät ja tekivät sen mukaan kuin Nefi oli heille sanonut. Ja katso, hänen puhumansa sanat olivat totta, sillä niiden sanojen mukaisesti hän kielsi, ja niiden sanojen mukaisesti hän myös tunnusti.

38 Ja hänet pantiin todistamaan, että hän itse tosiaan oli murhaaja, niin että ne viisi vapautettiin, ja myös Nefi.

39 Ja oli muutamia nefiläisiä, jotka uskoivat Nefin sanoihin; ja oli myös muutamia, jotka uskoivat viiden todistuksen tähden, sillä he olivat kääntyneet vankilassa ollessaan.

40 Ja nyt kansan keskuudessa oli muutamia, jotka sanoivat, että Nefi oli profeetta.

Has Nephi, the pretended prophet, who doth prophesy so much evil concerning this people, agreed with thee, in the which ye have murdered Seezoram, who is your brother?

And behold, he shall say unto you, Nay.

And ye shall say unto him: Have ye murdered your brother?

And he shall stand with fear, and wist not what to say. And behold, he shall deny unto you; and he shall make as if he were astonished; nevertheless, he shall declare unto you that he is innocent.

But behold, ye shall examine him, and ye shall find blood upon the skirts of his cloak.

And when ye have seen this, ye shall say: From whence cometh this blood? Do we not know that it is the blood of your brother?

And then shall he tremble, and shall look pale, even as if death had come upon him.

And then shall ye say: Because of this fear and this paleness which has come upon your face, behold, we know that thou art guilty.

And then shall greater fear come upon him; and then shall he confess unto you, and deny no more that he has done this murder.

And then shall he say unto you, that I, Nephi, know nothing concerning the matter save it were given unto me by the power of God. And then shall ye know that I am an honest man, and that I am sent unto you from God.

And it came to pass that they went and did, even according as Nephi had said unto them. And behold, the words which he had said were true; for according to the words he did deny; and also according to the words he did confess.

And he was brought to prove that he himself was the very murderer, insomuch that the five were set at liberty, and also was Nephi.

And there were some of the Nephites who believed on the words of Nephi; and there were some also, who believed because of the testimony of the five, for they had been converted while they were in prison.

And now there were some among the people, who said that Nephi was a prophet.

41 Ja oli toisia, jotka sanoivat: Katso, hän on jumala, sillä ellei hän olisi jumala, hän ei voisi tietää kaikkea. Sillä katso, hän on kertonut meille meidän sydämemme ajatukset ja on kertonut meille muutakin; ja hän on jopa saattanut meidän tietoomme ylituomariimme oikean murhaajan.

And there were others who said: Behold, he is a god, for except he was a god he could not know of all things. For behold, he has told us the thoughts of our hearts, and also has told us things; and even he has brought unto our knowledge the true murderer of our chief judge.

Helaman 10

- 1 Ja tapahtui, että ihmisten kesken syntyi hajaannusta, niin että he hajaantuivat sinne tänne ja menivät matkoihinsa jättäen Nefin yksin siihen, missä hän seisoi heidän keskellään.
- 2 Ja tapahtui, että Nefi lähti kulkemaan omaa taloaan kohti pohdiskellen niitä asioita, jotka Herra oli näyttänyt hänelle.
- 3 Ja tapahtui, että kun hän näin pohdiskeli – ollen sangen allapäin nefiläisten kansan jumalattomuuden, heidän salaisten pimeyden tekojensa ja murhiensa ja rosvouksiensa ja kaikenlaisten pahojen tekojensa tähden – ja tapahtui hänen näin pohdiskellessaan sydämessään, että katso, ääni tuli hänelle sanoen:
 - 4 Siunattu olet sinä, Nefi, sen tähden, mitä olet tehnyt, sillä minä olen nähnyt, kuinka sinä olet väsymättä julistanut tälle kansalle sanaa, jonka minä olen sinulle antanut. Etkä sinä ole pelännyt sitä etkä yrittänyt turvata omaa henkeäsi, vaan olet pyrkinyt tekemään minun tahtoni ja pitämään minun käskyäni.
 - 5 Ja nyt, koska sinä olet tehnyt tämän niin väsymättömästi, katso, minä siunaan sinua ikuisesti; ja minä teen sinusta väkevän sanassa ja toimessa, uskossa ja teoissa, jopa niin, että kaikki tapahtuu sinulle sanasi mukaisesti, sillä sinä et pyydä sellaista, mikä on vastoin minun tahtooni.
 - 6 Katso, sinä olet Nefi, ja minä olen Jumala. Katso, minä julistan sinulle enkelieni läsnä ollessa, että sinä saat vallan tähän kansaan ja lyöt maata nälänhädällä ja rutolla ja hävityksellä tämän kansan jumalattomuuden mukaisesti.
 - 7 Katso, minä annan sinulle voiman, niin että, mitä sinä sinetöit maan päällä, se on sinetöity taivaassa, ja mitä sinä vapautat maan päällä, se on vapautettu taivaassa; ja niin sinulla on voima tämän kansan keskuudessa.
 - 8 Ja niin, jos sinä sanot tälle temppelille, että se halkeaa kahtia, se tapahtuu.
 - 9 Ja jos sinä sanot tälle vuorelle: Luhistu maan tasalle, se tapahtuu.

Helaman 10

And it came to pass that there arose a division among the people, insomuch that they divided hither and thither and went their ways, leaving Nephi alone, as he was standing in the midst of them.

And it came to pass that Nephi went his way towards his own house, pondering upon the things which the Lord had shown unto him.

And it came to pass as he was thus pondering—being much cast down because of the wickedness of the people of the Nephites, their secret works of darkness, and their murderings, and their plunderings, and all manner of iniquities—and it came to pass as he was thus pondering in his heart, behold, a voice came unto him saying:

Blessed art thou, Nephi, for those things which thou hast done; for I have beheld how thou hast with unweariness declared the word, which I have given unto thee, unto this people. And thou hast not feared them, and hast not sought thine own life, but hast sought my will, and to keep my commandments.

And now, because thou hast done this with such unweariness, behold, I will bless thee forever; and I will make thee mighty in word and in deed, in faith and in works; yea, even that all things shall be done unto thee according to thy word, for thou shalt not ask that which is contrary to my will.

Behold, thou art Nephi, and I am God. Behold, I declare it unto thee in the presence of mine angels, that ye shall have power over this people, and shall smite the earth with famine, and with pestilence, and destruction, according to the wickedness of this people.

Behold, I give unto you power, that whatsoever ye shall seal on earth shall be sealed in heaven; and whatsoever ye shall loose on earth shall be loosed in heaven; and thus shall ye have power among this people.

And thus, if ye shall say unto this temple it shall be rent in twain, it shall be done.

And if ye shall say unto this mountain, Be thou cast down and become smooth, it shall be done.

- 10 Ja katso, jos sinä sanot, että Jumala on lyövä tätä kansaa, se tapahtuu.
- 11 Ja nyt, katso, minä käsken sinun mennä julistamaan tälle kansalle, että näin sanoo Herra Jumala, joka on Kaikkivaltias: Ellette tee parannusta, teitä lyödään jopa niin, että tuhoudutte.
- 12 Ja katso, nyt tapahtui, että kun Herra oli puhunut nämä sanat Nefille, hän pysähtyi eikä mennyt omaan taloonsa vaan palasi väkijoukkojen luo, jotka olivat hajaantuneet ympäri maata, ja alkoi julistaa niille Herran sanaa, joka hänelle oli puhuttu heidän tuhoaan, elleivät he tekisi parannusta.
- 13 Nyt, katso, huolimatta siitä suuresta ihmeestä, jonka Nefi oli tehnyt kertoessaan heille ylituomarin kuolemasta, he paaduttivat sydämensä eivätkä kuulleet Herran sanoja.
- 14 Sen tähden Nefi julisti heille Herran sanaa, sanoen: Ellette tee parannusta, näin sanoo Herra, teitä lyödään jopa niin, että tuhoudutte.
- 15 Ja tapahtui, että kun Nefi oli julistanut heille sanan, katso, he paaduttivat yhä sydämensä eivätkä tahtoneet kuulla hänen sanojaan; sen tähden he herjasivat häntä ja yrittivät käydä häneen käsiksi voidakseen heittää hänet vankilaan.
- 16 Mutta katso, Jumalan voima oli hänen kanssaan, eivätkä he voineet ottaa häntä kiinni heittäääkseen hänet vankilaan, sillä Henki otti hänet ja vei pois heidän keskeltään.
- 17 Ja tapahtui, että hän kulki näin Hengen mukana väkijoukon luota toisen luo julistaen Jumalan sanaa, kunnes hän oli julistanut sen niille kaikille tai lähettänyt sen kaiken kansan keskuuteen.
- 18 Ja tapahtui, etteivät he tahtoneet kuulla hänen sanojaan; ja alkoi olla kiistoja, niin että he jakaantuivat toisiaan vastaan ja alkoivat surmata toisiaan miekalla.
- 19 Ja niin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden seitsemäskymmenesyhdes vuosi.

And behold, if ye shall say that God shall smite this people, it shall come to pass.

And now behold, I command you, that ye shall go and declare unto this people, that thus saith the Lord God, who is the Almighty: Except ye repent ye shall be smitten, even unto destruction.

And behold, now it came to pass that when the Lord had spoken these words unto Nephi, he did stop and did not go unto his own house, but did return unto the multitudes who were scattered about upon the face of the land, and began to declare unto them the word of the Lord which had been spoken unto him, concerning their destruction if they did not repent.

Now behold, notwithstanding that great miracle which Nephi had done in telling them concerning the death of the chief judge, they did harden their hearts and did not hearken unto the words of the Lord.

Therefore Nephi did declare unto them the word of the Lord, saying: Except ye repent, thus saith the Lord, ye shall be smitten even unto destruction.

And it came to pass that when Nephi had declared unto them the word, behold, they did still harden their hearts and would not hearken unto his words; therefore they did revile against him, and did seek to lay their hands upon him that they might cast him into prison.

But behold, the power of God was with him, and they could not take him to cast him into prison, for he was taken by the Spirit and conveyed away out of the midst of them.

And it came to pass that thus he did go forth in the Spirit, from multitude to multitude, declaring the word of God, even until he had declared it unto them all, or sent it forth among all the people.

And it came to pass that they would not hearken unto his words; and there began to be contentions, insomuch that they were divided against themselves and began to slay one another with the sword.

And thus ended the seventy and first year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Helaman 11

- 1 Ja nyt tapahtui tuomarien hallituskauden seitsemäntenäkymmenentenäkahdentena vuonna, että kiistat lisääntyivät, niin että sotia oli kautta koko maan koko Nefin kansan keskuudessa.
- 2 Ja juuri tämä salainen rosvojoukko jatkoi tätä tuhotyötä ja jumalattomuutta. Ja tätä sotaa jatkui koko sen vuoden; ja se jatkui myös seitsemäntenäkymmenentenäkolmantena vuonna.
- 3 Ja tapahtui, että tänä vuonna Nefi huusi Herran puoleen sanoen:
- 4 Oi Herra, älä salli, että tämä kansa hävitetään miekalla, vaan, oi Herra, anna mieluummin nälänhädän tulla maahan herättämään ihmiset muistamaan Herraa Jumalaansa, niin kenties he tekevät parannuksen ja kääntyvät sinun puoleesi.
- 5 Ja niin tapahtui Nefin sanojen mukaisesti. Ja maassa oli suuri nälänhätä koko Nefin kansan keskuudessa. Ja niin nälänhätä jatkui seitsemäntenäkymmenentenäneljäntenä vuonna, ja tuhotyö miekalla lakkasi mutta kävi ankaraksi nälänhädän aiheuttamana.
- 6 Ja tämä tuhotyö jatkui myös seitsemäntenäkymmenentenäviidentenä vuonna. Sillä maata lyötiin niin, että se oli kuiva eikä antanut viljaa viljankorjuuaikana, ja koko maata lyötiin niin lamanilaisten kuin nefiläistenkin keskuudessa, niin että heitä lyötiin siten, että heitä menehtyi tuhansittain maan jumalattomammassa osissa.
- 7 Ja tapahtui, että kansa näki olevansa menehtymäisillään nälänhätään, ja se alkoi muistaa Herraa Jumalaansa; ja se alkoi muistaa Nefin sanoja.
- 8 Ja kansa alkoi vedota ylituomareihinsa ja johtajiinsa, että he sanoisivat Nefille: Katso, me tiedämme, että sinä olet Jumalan mies, ja sen tähden huuda Herran, meidän Jumalamme puoleen, että hän kääntäisi pois meiltä tämän nälänhädän, etteivät kaikki ne sanat, jotka sinä olet puhunut meidän tuhostamme, toteutuisi.

Helaman 11

And now it came to pass in the seventy and second year of the reign of the judges that the contentions did increase, insomuch that there were wars throughout all the land among all the people of Nephi.

And it was this secret band of robbers who did carry on this work of destruction and wickedness. And this war did last all that year; and in the seventy and third year it did also last.

And it came to pass that in this year Nephi did cry unto the Lord, saying:

O Lord, do not suffer that this people shall be destroyed by the sword; but O Lord, rather let there be a famine in the land, to stir them up in remembrance of the Lord their God, and perhaps they will repent and turn unto thee.

And so it was done, according to the words of Nephi. And there was a great famine upon the land, among all the people of Nephi. And thus in the seventy and fourth year the famine did continue, and the work of destruction did cease by the sword but became sore by famine.

And this work of destruction did also continue in the seventy and fifth year. For the earth was smitten that it was dry, and did not yield forth grain in the season of grain; and the whole earth was smitten, even among the Lamanites as well as among the Nephites, so that they were smitten that they did perish by thousands in the more wicked parts of the land.

And it came to pass that the people saw that they were about to perish by famine, and they began to remember the Lord their God; and they began to remember the words of Nephi.

And the people began to plead with their chief judges and their leaders, that they would say unto Nephi: Behold, we know that thou art a man of God, and therefore cry unto the Lord our God that he turn away from us this famine, lest all the words which thou hast spoken concerning our destruction be fulfilled.

- 9 Ja tapahtui, että tuomarit sanoivat Nefille niiden sanojen mukaan, joita oli pyydetty. Ja tapahtui, että kun Nefi näki, että kansa oli tehnyt parannuksen ja nöyrtyi säkkivaatteessa, hän huusi jälleen Herran puoleen sanoen:
- 10 Oi Herra, katso, tämä kansa tekee parannuksen; ja se on hävittänyt Gadiantonin joukon pois keskuudesta, niin että siitä on tehty loppu, ja se on haudannut sen salaiset suunnitelmat maahan.
- 11 Nyt, oi Herra, käännäthän pois vihasi tämän heidän nöyryytensä tähden ja annat vihasi tyydyttyä niiden jumalattomien miesten tuhosta, jotka olet jo tuhonnut.
- 12 Oi Herra, käännäthän pois vihasi, niin, hehkuvan vihasi, ja annat tämän nälänhädän lakata tässä maassa.
- 13 Oi Herra, kuulethan minua ja annat tapahtua minun sanojeni mukaisesti ja lähetät sadetta maan päälle, jotta se tuottaisi hedelmäänsä ja viljaansa viljankorjuuaikana.
- 14 Oi Herra, sinä kuulit minun sanojani, kun sanoin: Tulkoon nälänhätä, jotta miekan ruttotauti lakkaisi; ja minä tiedän, että sinä tälläkin kertaa kuulet minun sanojani, sillä sinä sanoit näin: Jos tämä kansa tekee parannuksen, minä säästän sen.
- 15 Niin, oi Herra, ja sinä näet, että se on tehnyt parannuksen sen nälänhädän ja ruttotaudin ja tuhon tähden, joka sitä on kohdannut.
- 16 Ja nyt, oi Herra, käännäthän pois vihasi ja koetat-han jälleen, palveleeko se sinua? Ja jos niin, oi Herra, sinä voit siunata sitä sanojesi mukaisesti, jotka olet puhunut.
- 17 Ja tapahtui, että seitsemäntenäkymmenentenä-kuudentena vuonna Herra käänsi pois vihansa kansasta ja antoi sateen langeta maahan, niin että se tuotti hedelmäänsä hedelmällisenä aikanaan. Ja tapahtui, että se tuotti viljaansa viljankorjuuaikanaan.

And it came to pass that the judges did say unto Nephi, according to the words which had been desired. And it came to pass that when Nephi saw that the people had repented and did humble themselves in sackcloth, he cried again unto the Lord, saying:

O Lord, behold this people repenteth; and they have swept away the band of Gadianton from amongst them insomuch that they have become extinct, and they have concealed their secret plans in the earth.

Now, O Lord, because of this their humility wilt thou turn away thine anger, and let thine anger be appeased in the destruction of those wicked men whom thou hast already destroyed.

O Lord, wilt thou turn away thine anger, yea, thy fierce anger, and cause that this famine may cease in this land.

O Lord, wilt thou hearken unto me, and cause that it may be done according to my words, and send forth rain upon the face of the earth, that she may bring forth her fruit, and her grain in the season of grain.

O Lord, thou didst hearken unto my words when I said, Let there be a famine, that the pestilence of the sword might cease; and I know that thou wilt, even at this time, hearken unto my words, for thou saidst that: If this people repent I will spare them.

Yea, O Lord, and thou seest that they have repented, because of the famine and the pestilence and destruction which has come unto them.

And now, O Lord, wilt thou turn away thine anger, and try again if they will serve thee? And if so, O Lord, thou canst bless them according to thy words which thou hast said.

And it came to pass that in the seventy and sixth year the Lord did turn away his anger from the people, and caused that rain should fall upon the earth, insomuch that it did bring forth her fruit in the season of her fruit. And it came to pass that it did bring forth her grain in the season of her grain.

- 18 Ja katso, ihmiset riemuitsivat ja ylistivät Jumalaa, ja koko maa oli täynnä riemua; eivätkä he enää yrittäneet ottaa Nefiä hengiltä, vaan he pitivät häntä suurena profeettana ja Jumalan miehenä, jolle Jumala oli antanut suuren voiman ja valtuuden.
- 19 Ja katso, hänen veljensä Lehi ei ollut rahtuakaan häntä jäljessä niissä asioissa, jotka kuuluvat vanhurskauteen.
- 20 Ja niin tapahtui, että Nefin kansa alkoi jälleen menestyä maassa ja alkoi rakentaa raunioitaan ja alkoi lisääntyä ja levitä, kunnes se peitti koko maan sekä pohjoisessa että etelässä, läntisestä merestä itäiseen mereen.
- 21 Ja tapahtui, että seitsemäskymmeneskuudes vuosi päättyi rauhan vallitessa. Ja seitsemäskymmenesseitsemäs vuosi alkoi rauhan vallitessa; ja kirkko levisi kautta koko maan, ja suurin osa kansasta, sekä nefiläisistä että lamanilaisista, kuului kirkkoon; ja heillä oli tavattoman suuri rauha maassa; ja näin päättyi seitsemäskymmenesseitsemäs vuosi.
- 22 Ja heillä oli rauha myös seitsemäntenäkympmenentenäkahdeksantena vuonna, lukuun ottamatta muutamia kiistoja opinkohdista, joita profeetat olivat kirjoittaneet.
- 23 Ja seitsemäntenäkympmenentenäyhdeksäntenä vuonna alkoi olla paljon riitaa. Mutta tapahtui, että Nefi ja Lehi ja monet heidän veljistään, jotka tiesivät oikeista opinkohdista, koska saivat monia ilmoituksia päivittäin, saarnasivat sen tähden kansalle, tehden lopun heidän riitelystään sinä samana vuonna.
- 24 Ja tapahtui, että Nefin kansan tuomarien hallituskauden kahdeksäntenäkympmenentenä vuonna oli tietty joukko Nefin kansasta luopuneita, jotka olivat muutamia vuosia aikaisemmin menneet lamanilaisen puolelle ja ottaneet itselleen lamanilaisten nimen, ja myös tietty joukko lamanilaisten todellisia jälkeläisiä, jotka he, eli nuo luopiot, yllyttivät vihaan; sen tähden he aloittivat sodan veljiänsä vastaan.

And behold, the people did rejoice and glorify God, and the whole face of the land was filled with rejoicing; and they did no more seek to destroy Nephi, but they did esteem him as a great prophet, and a man of God, having great power and authority given unto him from God.

And behold, Lehi, his brother, was not a whit behind him as to things pertaining to righteousness.

And thus it did come to pass that the people of Nephi began to prosper again in the land, and began to build up their waste places, and began to multiply and spread, even until they did cover the whole face of the land, both on the northward and on the southward, from the sea west to the sea east.

And it came to pass that the seventy and sixth year did end in peace. And the seventy and seventh year began in peace; and the church did spread throughout the face of all the land; and the more part of the people, both the Nephites and the Lamanites, did belong to the church; and they did have exceedingly great peace in the land; and thus ended the seventy and seventh year.

And also they had peace in the seventy and eighth year, save it were a few contentions concerning the points of doctrine which had been laid down by the prophets.

And in the seventy and ninth year there began to be much strife. But it came to pass that Nephi and Lehi, and many of their brethren who knew concerning the true points of doctrine, having many revelations daily, therefore they did preach unto the people, insomuch that they did put an end to their strife in that same year.

And it came to pass that in the eightieth year of the reign of the judges over the people of Nephi, there were a certain number of the dissenters from the people of Nephi, who had some years before gone over unto the Lamanites, and taken upon themselves the name of Lamanites, and also a certain number who were real descendants of the Lamanites, being stirred up to anger by them, or by those dissenters, therefore they commenced a war with their brethren.

25 Ja he murhasivat ja rosvosivat, ja sitten he perään-
tyivät takaisin vuoristoon ja erämaahan ja piilopaik-
koihin ja piiloutuivat, jottei heitä löydettäisi, ja sai-
vat päivittäin lisäystä joukkoihinsa, koska oli luo-
pioita, jotka liittyivät heihin.

26 Ja niin heistä aikaa myöten, niin, eikä monenkaan
vuoden kuluessa, tuli tavattoman suuri rosvojoukko;
ja he etsivät esiin kaikki Gadiantonin salaiset suun-
nitelmat, ja niin heistä tuli Gadiantonin rosvoja.

27 Nyt, katso, nämä rosvot tekivät suurta vahinkoa,
niin, jopa suurta hävitystä Nefin kansan keskuudes-
sa ja myös lamanilaisten kansan keskuudessa.

28 Ja tapahtui, että kävi välttämättömäksi tehdä lop-
pu tästä hävitystyöstä; sen tähden he lähettivät vah-
voista miehistä kootun sotajoukon erämaahan ja
vuorille etsimään tätä rosvojoukkoa ja hävittämään
sen.

29 Mutta katso, tapahtui, että heidät ajettiin sinä sa-
mana vuonna takaisin vieläpä omille maillensa. Ja
näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden
kahdeksaskymmenes vuosi.

30 Ja tapahtui kahdeksannenkymmenennenyhden-
nen vuoden alussa, että he lähtivät jälleen tätä rosvo-
joukkoa vastaan ja hävittivät monia; ja heillekin ai-
heutui paljon tuhoa.

31 Ja heidän oli jälleen pakko palata erämaasta ja
vuorilta omille maillensa, vuoristossa ja erämaassa
vitsauksena olevien rosvojen tavattoman suuren lu-
kumäärän tähden.

32 Ja tapahtui, että näin päättyi tämä vuosi. Ja rosvo-
jen määrä lisääntyi ja he vahvistuivat yhä, niin että
he uhmasivat nefiläisten ja myös lamanilaisten koko
sotajoukkoja; ja heidän takiaan kansan valtasi suuri
pelko kaikkialla maassa.

33 Niin, sillä he kävivät monissa osissa maata tehden
niille suurta tuhoa, eli tappoivat monia ja veivät toi-
sia vankeina erämaahan, niin, ja varsinkin heidän
naisiaan ja lapsiaan.

And they did commit murder and plunder; and
then they would retreat back into the mountains,
and into the wilderness and secret places, hiding
themselves that they could not be discovered, receiv-
ing daily an addition to their numbers, inasmuch as
there were dissenters that went forth unto them.

And thus in time, yea, even in the space of not
many years, they became an exceedingly great band
of robbers; and they did search out all the secret
plans of Gadianton; and thus they became robbers of
Gadianton.

Now behold, these robbers did make great havoc,
yea, even great destruction among the people of
Nephi, and also among the people of the Lamanites.

And it came to pass that it was expedient that there
should be a stop put to this work of destruction;
therefore they sent an army of strong men into the
wilderness and upon the mountains to search out
this band of robbers, and to destroy them.

But behold, it came to pass that in that same year
they were driven back even into their own lands.
And thus ended the eightieth year of the reign of the
judges over the people of Nephi.

And it came to pass in the commencement of the
eighty and first year they did go forth again against
this band of robbers, and did destroy many; and they
were also visited with much destruction.

And they were again obliged to return out of the
wilderness and out of the mountains unto their own
lands, because of the exceeding greatness of the
numbers of those robbers who infested the moun-
tains and the wilderness.

And it came to pass that thus ended this year. And
the robbers did still increase and wax strong, inso-
much that they did defy the whole armies of the
Nephites, and also of the Lamanites; and they did
cause great fear to come unto the people upon all the
face of the land.

Yea, for they did visit many parts of the land, and
did do great destruction unto them; yea, did kill
many, and did carry away others captive into the
wilderness, yea, and more especially their women
and their children.

- 34 Nyt tämä suuri pahuus, joka kohtasi kansaa sen pahojen tekojen tähden, herätti sen jälleen muistamaan Herraa Jumalaansa.
- 35 Ja näin päättyi tuomarien hallituskauden kahdeksaskymmenesyhdes vuosi.
- 36 Ja kahdeksantenakymmenentenäkahdentena vuonna he alkoivat jälleen unohtaa Herran Jumalansa. Ja kahdeksantenakymmenentenäkolmantena vuonna he alkoivat vahvistua pahuudessa. Eivätkä he kahdeksantenakymmenentenäneljäsentä vuonna parantaneet tapojaan.
- 37 Ja tapahtui kahdeksantenakymmenentenäviidennä vuonna, että he vahvistuivat vahvistumistaan ylpeydessään ja jumalattomuudessaan, ja niin he kypsyivät jälleen tuhoon.
- 38 Ja näin päättyi kahdeksaskymmenesviides vuosi.

Now this great evil, which came unto the people because of their iniquity, did stir them up again in remembrance of the Lord their God.

And thus ended the eighty and first year of the reign of the judges.

And in the eighty and second year they began again to forget the Lord their God. And in the eighty and third year they began to wax strong in iniquity. And in the eighty and fourth year they did not mend their ways.

And it came to pass in the eighty and fifth year they did wax stronger and stronger in their pride, and in their wickedness; and thus they were ripening again for destruction.

And thus ended the eighty and fifth year.

Helaman 12

- 1 Ja näin me voimme nähdä ihmislasten sydänten petollisuuden sekä epävakaisuuden; niin, me voimme nähdä, että Herra suuressa, äärettömässä hyvydessään siunaa niitä, jotka panevat turvansa häneen, ja antaa heidän menestyä.
- 2 Niin, ja me voimme nähdä, että juuri sillä hetkellä, kun hän antaa kansalleen menestystä, nimittäin sen peltojen ja katraiden ja laumojen lisääntymisenä ja kultana ja hopeana ja kaikenlaisina erilaatuisina ja erilaisina kalleuksina; säästäen sen hengen ja pelastaen sen sen vihollisten käsistä; pehmittäen sen vihollisten sydämet, niin etteivät he julistaisi sotia sitä vastaan; niin, ja sanalla sanoen tehden kaiken kansansa parhaaksi ja onneksi; niin, sillä hetkellä se paaduttaa sydämensä ja unohtaa Herran Jumalansa ja polkee Pyhän jalkoihinsa – niin, ja tämä sen mukavuuden ja tavattoman suuren vaurauden tähden.
- 3 Ja näin me näemme, että ellei Herra kurita kansansa monilla ahdingoilla, niin, ellei hän rankaise sitä kuoleamalla ja kauhulla ja nälänhädällä ja kaikenlaisilla ruttotaudeilla, se ei häntä muista.
- 4 Oi kuinka tyhmiä ja kuinka turhamaisia ja kuinka pahoja ja perkeleellisiä ja kuinka nopeita tekemään pahaa ja kuinka hitaita tekemään hyvää ovatkaan ihmislapset; niin, kuinka nopeita kuulemaan Paholaisen sanoja ja kiinnittämään sydämensä maailman turhuuksiin!
- 5 Niin, kuinka nopeita ylpistymään kopeudessa; niin, kuinka nopeita kerskumaan ja tekemään kaikenlaista sellaista, mikä on pahaa; ja kuinka hitaita he ovatkaan muistamaan Herran Jumalansa ja kallistamaan korvansa hänen neuvoilleen, niin, kuinka hitaita vaeltamaan viisauden polkuja!
- 6 Katso, he eivät halua Herran Jumalansa, joka heidät on luonut, hallitsevan ja vallitsevan heitä; huolimatta hänen suuresta hyvydestään ja hänen armostaan heitä kohtaan he eivät pidä hänen neuvojaan minkään arvoisina, eivätkä he tahdo häntä oppaak-sensa.
- 7 Oi kuinka suuri onkaan ihmislasten mitättömyys; aivan niin, he ovat vähäisempiä kuin maan tomu.

Helaman 12

And thus we can behold how false, and also the unsteadiness of the hearts of the children of men; yea, we can see that the Lord in his great infinite goodness doth bless and prosper those who put their trust in him.

Yea, and we may see at the very time when he doth prosper his people, yea, in the increase of their fields, their flocks and their herds, and in gold, and in silver, and in all manner of precious things of every kind and art; sparing their lives, and delivering them out of the hands of their enemies; softening the hearts of their enemies that they should not declare wars against them; yea, and in fine, doing all things for the welfare and happiness of his people; yea, then is the time that they do harden their hearts, and do forget the Lord their God, and do trample under their feet the Holy One—yea, and this because of their ease, and their exceedingly great prosperity.

And thus we see that except the Lord doth chasten his people with many afflictions, yea, except he doth visit them with death and with terror, and with famine and with all manner of pestilence, they will not remember him.

O how foolish, and how vain, and how evil, and devilish, and how quick to do iniquity, and how slow to do good, are the children of men; yea, how quick to hearken unto the words of the evil one, and to set their hearts upon the vain things of the world!

Yea, how quick to be lifted up in pride; yea, how quick to boast, and do all manner of that which is iniquity; and how slow are they to remember the Lord their God, and to give ear unto his counsels, yea, how slow to walk in wisdom's paths!

Behold, they do not desire that the Lord their God, who hath created them, should rule and reign over them; notwithstanding his great goodness and his mercy towards them, they do set at naught his counsels, and they will not that he should be their guide.

O how great is the nothingness of the children of men; yea, even they are less than the dust of the earth.

8 Sillä katso, maan tomu liikkuu sinne tänne, hajotakseen meidän suuren ja ikuisen Jumalamme käs-kystä.

9 Niin, katso, hänen äänestään kukkulat ja vuoret vapisevat ja järkkyvät.

10 Ja hänen äänensä voimasta ne murtuvat ja tulevat tasaisiksi, niin, niin kuin laakso.

11 Niin, hänen äänensä voimasta koko maa vapisee;

12 niin, hänen äänensä voimasta perustukset huojuvat aina sisintä myöten.

13 Niin, ja jos hän sanoo maalle: Liiku, se liikkuu.

14 Niin, jos hän sanoo maalle: Mene taaksepäin, niin että se pidentää päivää monella tunnilla, se tapahtuu;

15 ja niin hänen sanansa mukaisesti maa menee taaksepäin, ja ihmisestä näyttää, että aurinko seisoo paikallaan; niin, ja katso, näin on, sillä todellakin maa liikkuu eikä aurinko.

16 Ja katso, myös jos hän sanoo suuren syvyyden vesille: Kuivukaa, se tapahtuu.

17 Katso, jos hän sanoo tälle vuorelle: Kohoa ylös ja siirry tuon kaupungin ylle ja putoa sen päälle, niin että se hautautuu, katso, se tapahtuu.

18 Ja katso, jos ihminen kätkee aarteen maahan ja Herra sanoo: Olkoon se kirottu sen pahuuden tähden, joka sen on kätkenyt, katso, se on oleva kirottu.

19 Ja jos Herra sanoo: Ole kirottu, niin ettei kukaan ihminen löydä sinua tästä hetkestä vastedes ja ikuisesti, katso, kukaan ihminen ei sitä saa vastedes eikä ikuisesti.

20 Ja katso, jos Herra sanoo ihmiselle: Pahojen tekojesi tähden sinä olet oleva kirottu ikuisesti, se tapahtuu.

21 Ja jos Herra sanoo: Pahojen tekojesi tähden sinut erotetaan pois minun luotani, hän antaa niin tapahtua.

22 Ja voi sitä, jolle hän sanoo näin, sillä se tapahtuu sille, joka pahaa tekee, eikä hän voi pelastua; ja nyt, tästä syystä, jotta ihmiset voisivat pelastua, on parannus julistettu.

For behold, the dust of the earth moveth hither and thither, to the dividing asunder, at the command of our great and everlasting God.

Yea, behold at his voice do the hills and the mountains tremble and quake.

And by the power of his voice they are broken up, and become smooth, yea, even like unto a valley.

Yea, by the power of his voice doth the whole earth shake;

Yea, by the power of his voice, do the foundations rock, even to the very center.

Yea, and if he say unto the earth—Move—it is moved.

Yea, if he say unto the earth—Thou shalt go back, that it lengthen out the day for many hours—it is done;

And thus, according to his word the earth goeth back, and it appeareth unto man that the sun standeth still; yea, and behold, this is so; for surely it is the earth that moveth and not the sun.

And behold, also, if he say unto the waters of the great deep—Be thou dried up—it is done.

Behold, if he say unto this mountain—Be thou raised up, and come over and fall upon that city, that it be buried up—behold it is done.

And behold, if a man hide up a treasure in the earth, and the Lord shall say—Let it be accursed, because of the iniquity of him who hath hid it up—behold, it shall be accursed.

And if the Lord shall say—Be thou accursed, that no man shall find thee from this time henceforth and forever—behold, no man getteth it henceforth and forever.

And behold, if the Lord shall say unto a man—Because of thine iniquities, thou shalt be accursed forever—it shall be done.

And if the Lord shall say—Because of thine iniquities thou shalt be cut off from my presence—he will cause that it shall be so.

And wo unto him to whom he shall say this, for it shall be unto him that will do iniquity, and he cannot be saved; therefore, for this cause, that men might be saved, hath repentance been declared.

- 23 Ja nyt, siunattuja ovat ne, jotka tekevät parannuksen ja kuulevat Herran Jumalansa ääntä; sillä nämä ovat niitä, jotka pelastuvat.
- 24 Ja suokoon Jumala suuressa täyteydessänsä, että ihmiset voitaisiin johdattaa parannukseen ja hyviin tekoihin, jotta heidät voitaisiin palauttaa armoon armosta, tekojensa mukaan.
- 25 Ja minä tahdon kaikkien ihmisten pelastuvan. Mutta me luemme, että suurena ja viimeisenä päivänä on muutamia, jotka hylätään eli jotka karkotetaan Herran luota;
- 26 niin, jotka määrätään loputtoman kurjuuden tilaan, niin että toteutuvat sanat, jotka sanovat: Ne, jotka ovat tehneet hyvää, saavat ikuisen elämän, ja ne, jotka ovat tehneet paha, saavat ikuisen tuomion. Ja näin on. Aamen.

Therefore, blessed are they who will repent and hearken unto the voice of the Lord their God; for these are they that shall be saved.

And may God grant, in his great fulness, that men might be brought unto repentance and good works, that they might be restored unto grace for grace, according to their works.

And I would that all men might be saved. But we read that in the great and last day there are some who shall be cast out, yea, who shall be cast off from the presence of the Lord;

Yea, who shall be consigned to a state of endless misery, fulfilling the words which say: They that have done good shall have everlasting life; and they that have done evil shall have everlasting damnation. And thus it is. Amen.

Helaman 13

- 1 Ja nyt tapahtui kahdeksantenakymmenentenäkuudentena vuonna, että nefiläiset pysyivät yhä jumalattomuudessa, niin, suuressa jumalattomuudessa, kun taas lamanilaiset pitivät tarkasti huolen Jumalan käskyjen noudattamisesta Mooseksen lain mukaisesti.
- 2 Ja tapahtui, että tänä vuonna oli eräs Samuel, lamanilainen, joka tuli Sarahemlan maahan ja alkoi saarnata kansalle. Ja tapahtui, että hän saarnasi monta päivää parannusta kansalle, ja hänet karkotettiin, ja hän aikoi palata omaan maahansa.
- 3 Mutta katso, hänelle tuli Herran ääni, että hänen tuli palata takaisin ja profetoida kansalle kaikki, mitä hänen sydämeensä tulisi.
- 4 Ja tapahtui, että hänen ei sallittu tulla kaupunkiin; sen tähden hän meni ja nousi sen muurille ja ojensi kätensä ja huusi kovalla äänellä ja profetoi kansalle kaiken, mitä Herra pani hänen sydämeensä.
- 5 Ja hän sanoi sille: Katso, minä, Samuel, lamanilainen, puhun Herran sanoja, jotka hän panee minun sydämeeni; ja katso, hän on pannut sydämeeni sanottavaksi tälle kansalle, että oikeudenmukaisuuden miekka häällyy tämän kansan yllä; ja ennen kuin neljäsataa vuotta kuluu, oikeudenmukaisuuden miekka iskee tätä kansaa.
- 6 Niin, ankara hävitys odottaa tätä kansaa, ja se tulee varmasti tämän kansan osaksi, eikä mikään muu voi tätä kansaa pelastaa kuin parannus ja usko Herraan Jeesukseen Kristukseen, joka varmasti tulee maailmaan ja kärsii paljon ja joka surmataan kansansa puolesta.
- 7 Ja katso, Herran enkeli on julistanut sen minulle, ja hän toi ilosanoman sielulleni. Ja katso, minut lähetettiin teidän luoksenne julistamaan sitä teillekin, jotta te saisitte ilosanoman; mutta katso, te ette tahtoneet ottaa minua vastaan.

Helaman 13

And now it came to pass in the eighty and sixth year, the Nephites did still remain in wickedness, yea, in great wickedness, while the Lamanites did observe strictly to keep the commandments of God, according to the law of Moses.

And it came to pass that in this year there was one Samuel, a Lamanite, came into the land of Zarahemla, and began to preach unto the people. And it came to pass that he did preach, many days, repentance unto the people, and they did cast him out, and he was about to return to his own land.

But behold, the voice of the Lord came unto him, that he should return again, and prophesy unto the people whatsoever things should come into his heart.

And it came to pass that they would not suffer that he should enter into the city; therefore he went and got upon the wall thereof, and stretched forth his hand and cried with a loud voice, and prophesied unto the people whatsoever things the Lord put into his heart.

And he said unto them: Behold, I, Samuel, a Lamanite, do speak the words of the Lord which he doth put into my heart; and behold he hath put it into my heart to say unto this people that the sword of justice hangeth over this people; and four hundred years pass not away save the sword of justice falleth upon this people.

Yea, heavy destruction awaiteth this people, and it surely cometh unto this people, and nothing can save this people save it be repentance and faith on the Lord Jesus Christ, who surely shall come into the world, and shall suffer many things and shall be slain for his people.

And behold, an angel of the Lord hath declared it unto me, and he did bring glad tidings to my soul. And behold, I was sent unto you to declare it unto you also, that ye might have glad tidings; but behold ye would not receive me.

- 8 Sen tähden, näin sanoo Herra: Nefiläisten kansan sydänten kovuuden tähden, elleivät he tee parannusta, minä otan sanani pois heiltä ja minä vedän Henkeni pois heistä enkä kärsi heitä enää, ja minä käännän heidän veljiensä sydämet heitä vastaan.
- 9 Ja ennen kuin neljäsataa vuotta on kulunut, minä annan lyödä heitä; niin, minä rankaisen heitä miekalla ja nälähädällä ja ruttotaudilla.
- 10 Niin, minä rankaisen heitä hehkuvassa vihassani, ja neljännessä sukupolvessa on vihollisianne, jotka saavat elää nähdäkseen teidän täydellisen tuhon; ja tämä tapahtuu varmasti, ellette tee parannusta, sanoo Herra; ja neljänteen sukupolveen kuuluvat tuottavat teille tuhon.
- 11 Mutta jos te teette parannuksen ja palaatte Herran Jumalanne luo, minä käännän pois vihani, sanoo Herra; niin, näin sanoo Herra: Siunattuja ovat ne, jotka tekevät parannuksen ja kääntyvät minun puoleeni, mutta voi sitä, joka ei parannusta tee.
- 12 Niin, voi tätä suurta Sarahemlan kaupunkia, sillä katso, niiden tähden, jotka ovat vanhurskaita, se pelastuu; niin, voi tätä suurta kaupunkia, sillä minä näen, sanoo Herra, että on monia, jopa suurin osa tästä suuresta kaupungista, jotka paaduttavat sydämensä minua vastaan, sanoo Herra.
- 13 Mutta siunattuja ovat ne, jotka tekevät parannuksen, sillä heidät minä säästän. Mutta katso, ellei olisi niitä vanhurskaita, jotka ovat tässä suuressa kaupungissa, katso, minä antaisin tulen tulla alas taivaasta hävittämään sen.
- 14 Mutta katso, vanhurskaiden tähden se säästyy. Mutta katso, tulee aika, sanoo Herra, että kun te karkotatte vanhurskaat keskuudestanne, silloin te olette kypsiä tuhoon; niin, voi tätä suurta kaupunkia siinä olevan jumalattomuuden ja iljetysten tähden.
- 15 Niin, ja voi Gideonin kaupunkia siinä olevan jumalattomuuden ja iljetysten tähden.
- 16 Niin, ja voi kaikkia kaupunkeja, jotka ovat ympäri maata ja jotka ovat nefiläisten hallussa, niissä olevan jumalattomuuden ja iljetysten tähden.

Therefore, thus saith the Lord: Because of the hardness of the hearts of the people of the Nephites, except they repent I will take away my word from them, and I will withdraw my Spirit from them, and I will suffer them no longer, and I will turn the hearts of their brethren against them.

And four hundred years shall not pass away before I will cause that they shall be smitten; yea, I will visit them with the sword and with famine and with pestilence.

Yea, I will visit them in my fierce anger, and there shall be those of the fourth generation who shall live, of your enemies, to behold your utter destruction; and this shall surely come except ye repent, saith the Lord; and those of the fourth generation shall visit your destruction.

But if ye will repent and return unto the Lord your God I will turn away mine anger, saith the Lord; yea, thus saith the Lord, blessed are they who will repent and turn unto me, but wo unto him that repenteth not.

Yea, wo unto this great city of Zarahemla; for behold, it is because of those who are righteous that it is saved; yea, wo unto this great city, for I perceive, saith the Lord, that there are many, yea, even the more part of this great city, that will harden their hearts against me, saith the Lord.

But blessed are they who will repent, for them will I spare. But behold, if it were not for the righteous who are in this great city, behold, I would cause that fire should come down out of heaven and destroy it.

But behold, it is for the righteous' sake that it is spared. But behold, the time cometh, saith the Lord, that when ye shall cast out the righteous from among you, then shall ye be ripe for destruction; yea, wo be unto this great city, because of the wickedness and abominations which are in her.

Yea, and wo be unto the city of Gideon, for the wickedness and abominations which are in her.

Yea, and wo be unto all the cities which are in the land round about, which are possessed by the Nephites, because of the wickedness and abominations which are in them.

- 17 Ja katso, kirous kohtaa maata, sanoo Herra Sebaot, niiden ihmisten tähden, jotka ovat maassa, nimittäin heidän jumalattomuutensa ja iljetystensä tähden.
- 18 Ja tapahtuu, sanoo Herra Sebaot, niin, meidän suuri ja tosi Jumalamme, ettei kukaan, joka kätkee aarteita maahan, löydä niitä enää maan suuren kirouksen tähden, paitsi jos hän on vanhurskas ihminen ja kätkee sen Herran huomaan.
- 19 Sillä minä tahdon, sanoo Herra, että he kätkevät aarteensa minun huomaani; ja kirottuja olkoot ne, jotka eivät kätke aarteitaan minun huomaani; sillä muut kuin vanhurskaat eivät kätke aarteitaan minun huomaani; ja se, joka ei kätke aarteitaan minun huomaani, on kirottu, ja samoin aarre, eikä kukaan voi sitä lunastaa maan kirouksen tähden.
- 20 Ja tulee päivä, jolloin he kätkevät aarteensa, koska he ovat kiinnittäneet sydämensä rikkauksiin; ja koska he ovat kiinnittäneet sydämensä rikkauksiinsa ja tahtovat kätkeä aarteensa, kun he pakenevat vihollisiansa, koska he eivät tahdo kätkeä niitä minun huomaani, olkoot he kirottuja ja samoin heidän aarteensa; ja sinä päivänä heitä lyödään, sanoo Herra.
- 21 Katsokaa, te tämän suuren kaupungin asukkaat, ja kuulkaa minun sanojani; niin, kuulkaa niitä sanoja, jotka Herra sanoo, sillä katso, hän sanoo, että te olette kirottuja rikkauksienne tähden, ja myös teidän rikkautenne ovat kirottuja, koska te olette kiinnittäneet sydämenne niihin ettekä ole kuulleet hänen sanojaan, joka ne teille antoi.
- 22 Te ette muista Herraa Jumalaanne siinä, millä hän on teitä siunannut, vaan te muistatte aina rikkauksianne, kiittämättä niistä Herraa Jumalaanne; niin, teidän sydämenne ei ole kääntynyt Herran puoleen, vaan se paisuu suuresta ylpeydestä aiheuttaen kerskumista ja suurta paisumista, kateutta, riitaa, pahan-suopaisuutta, vainoa ja murhia ja kaikenlaisia pahoja tekoja.
- 23 Tästä syystä Herra Jumala on antanut kirouksen kohdata maata ja myös teidän rikkauksianne, ja tämä teidän pahuutenne tähden.

And behold, a curse shall come upon the land, saith the Lord of Hosts, because of the people's sake who are upon the land, yea, because of their wickedness and their abominations.

And it shall come to pass, saith the Lord of Hosts, yea, our great and true God, that whoso shall hide up treasures in the earth shall find them again no more, because of the great curse of the land, save he be a righteous man and shall hide it up unto the Lord.

For I will, saith the Lord, that they shall hide up their treasures unto me; and cursed be they who hide not up their treasures unto me; for none hideth up their treasures unto me save it be the righteous; and he that hideth not up his treasures unto me, cursed is he, and also the treasure, and none shall redeem it because of the curse of the land.

And the day shall come that they shall hide up their treasures, because they have set their hearts upon riches; and because they have set their hearts upon their riches, and will hide up their treasures when they shall flee before their enemies; because they will not hide them up unto me, cursed be they and also their treasures; and in that day shall they be smitten, saith the Lord.

Behold ye, the people of this great city, and hearken unto my words; yea, hearken unto the words which the Lord saith; for behold, he saith that ye are cursed because of your riches, and also are your riches cursed because ye have set your hearts upon them, and have not hearkened unto the words of him who gave them unto you.

Ye do not remember the Lord your God in the things with which he hath blessed you, but ye do always remember your riches, not to thank the Lord your God for them; yea, your hearts are not drawn out unto the Lord, but they do swell with great pride, unto boasting, and unto great swelling, envyings, strifes, malice, persecutions, and murders, and all manner of iniquities.

For this cause hath the Lord God caused that a curse should come upon the land, and also upon your riches, and this because of your iniquities.

- 24 Niin, voi tätä kansaa tämän ajan tähden, joka on tullut, jolloin te karkotatte profeetat ja pilkkaatte heitä ja heitätte heitä kivillä ja surmaatte heidät ja teette heille kaikenlaista pahaa, samoin kuin ihmiset tekivät muinaisena aikana.
- 25 Ja nyt, kun te puhutte, te sanotte: Jos me olisimme eläneet muinoin isiemme aikana, me emme olisi surmanneet profeettoja; me emme olisi kivittäneet heitä ja karkottaneet heitä.
- 26 Katso, te olette pahempia kuin he; sillä niin totta kuin Herra elää, jos joku profeetta tulee teidän keskuuteenne ja julistaa teille Herran sanaa, joka todistaa teidän synneistänne ja pahoista teoistanne, te vihasutte hänelle ja karkotatte hänet ja etsitte kaikenlaisia keinoja ottaaksenne hänet hengiltä; niin, te sanotte, että hän on väärä profeetta ja että hän on synnintekijä ja Perkeleestä, koska hän todistaa, että teidän tekonne ovat pahoja.
- 27 Mutta katso, jos joku ihminen tulee teidän keskuuteenne ja sanoo: Tehkää tämä, eikä siinä ole mitään pahaa; tehkää tuo, ettekä joudu kärsimään; niin, hän sanoo: Vaeltakaa oman sydämenne kopeuden mukaisesti; niin, vaeltakaa silmienne kopeuden mukaisesti ja tehkää mitä ikinä sydämenne haluaa – ja jos joku ihminen tulee teidän keskuuteenne ja sanoo näin, te otatte hänet vastaan ja sanotte, että hän on profeetta.
- 28 Niin, te ylennätte hänet ja annatte hänelle omaisuudestanne; te annatte hänelle kultaanne ja hopeanne ja puette hänet kalliisiin vaatteisiin; ja koska hän puhuu teille mieliteleviä sanoja ja hän sanoo, että kaikki on hyvin, niin te ette hänestä vikaa löydä.
- 29 Oi te jumalaton ja kieroutunut sukupolvi, te paa-tunut ja uppiniskainen kansa, kuinka kauan luulette Herran teitä kärsivän? Niin, kuinka kauan sallitte tyhmien ja sokeiden oppaiden johdattaa itseänne? Niin, kuinka kauan valitsette pimeyden mieluumin kuin valon?
- 30 Niin, katso, Herran viha on jo syttynyt teitä vastaan; katso, hän on kironnut maan teidän pahuutenne tähden.

Yea, wo unto this people, because of this time which has arrived, that ye do cast out the prophets, and do mock them, and cast stones at them, and do slay them, and do all manner of iniquity unto them, even as they did of old time.

And now when ye talk, ye say: If our days had been in the days of our fathers of old, we would not have slain the prophets; we would not have stoned them, and cast them out.

Behold ye are worse than they; for as the Lord liveth, if a prophet come among you and declareth unto you the word of the Lord, which testifieth of your sins and iniquities, ye are angry with him, and cast him out and seek all manner of ways to destroy him; yea, you will say that he is a false prophet, and that he is a sinner, and of the devil, because he testifieth that your deeds are evil.

But behold, if a man shall come among you and shall say: Do this, and there is no iniquity; do that and ye shall not suffer; yea, he will say: Walk after the pride of your own hearts; yea, walk after the pride of your eyes, and do whatsoever your heart desireth—and if a man shall come among you and say this, ye will receive him, and say that he is a prophet.

Yea, ye will lift him up, and ye will give unto him of your substance; ye will give unto him of your gold, and of your silver, and ye will clothe him with costly apparel; and because he speaketh flattering words unto you, and he saith that all is well, then ye will not find fault with him.

O ye wicked and ye perverse generation; ye hardened and ye stiffnecked people, how long will ye suppose that the Lord will suffer you? Yea, how long will ye suffer yourselves to be led by foolish and blind guides? Yea, how long will ye choose darkness rather than light?

Yea, behold, the anger of the Lord is already kindled against you; behold, he hath cursed the land because of your iniquity.

31 Ja katso, tulee aika, jolloin hän kiroaa teidän rikkautenne, niin että niistä tulee liukkaista, niin että ette voi niitä pitää, ja köyhyytenne päivinä te ette voi pitää niitä.

32 Ja köyhyytenne päivinä te huudatte Herran puoleen, ja turhaan te huudatte, sillä teidän hävityksenne on jo kohdannut teitä, ja teidän tuhonne on varmistettu; ja silloin te itkette ja valitatte sinä päivänä, sanoo Herra Sebaot. Ja silloin te valitatte ja sanotte:

33 Oi kunpa olisin tehnyt parannuksen enkä olisi tappanut profeettoja ja kivittänyt heitä ja karkottanut heitä. Niin, sinä päivänä te sanotte: Oi kunpa olisimme muistaneet Herraa Jumalaamme sinä päivänä, kun hän antoi meille rikkautemme, niin silloin ne eivät olisi tulleet liukkaiksi, niin että olisimme menettäneet ne; sillä katso, meidän rikkautemme ovat meiltä menneet.

34 Katso, me panemme työkalun tähän, ja huomispäivänä se on poissa; ja katso, meidän miekkamme on otettu meiltä sinä päivänä, kun olemme etsineet niitä taistelua varten.

35 Niin, me olemme kätkeneet aarteemme, ja ne ovat luisuneet meiltä pois maan kirouksen tähden.

36 Oi kunpa olisimme tehneet parannuksen sinä päivänä, kun Herran sana tuli meille, sillä katso, maa on kirottu, ja kaikki on tullut liukkaaksi, emmekä voi sitä pitää.

37 Katso, me olemme pahojen henkien ympäröimiä, niin, me olemme sen enkelien saartamia, joka on pyrkinyt hävittämään sielumme. Katso, meidän pahat tekomme ovat suuret. Oi Herra, etkö voi kääntää vihaasi pois meistä? Ja näin te puhutte niinä päivinä.

38 Mutta katso, teidän koetusaikanne on ohitse; te olette lykänneet pelastuksenne päivää, kunnes on ikuisesti liian myöhäistä ja teidän tuhonne on varmistettu; niin, sillä te olette koko elinaikanne tavoitelleet sitä, mitä ette voineet saada, ja te olette tavoitelleet onnea tekemällä paha, mikä on vastoin sen vanhurskauden luonnetta, joka on meidän suuressa ja iankaikkisessa Päämiehessämme.

And behold, the time cometh that he curseth your riches, that they become slippery, that ye cannot hold them; and in the days of your poverty ye cannot retain them.

And in the days of your poverty ye shall cry unto the Lord; and in vain shall ye cry, for your desolation is already come upon you, and your destruction is made sure; and then shall ye weep and howl in that day, saith the Lord of Hosts. And then shall ye lament, and say:

O that I had repented, and had not killed the prophets, and stoned them, and cast them out. Yea, in that day ye shall say: O that we had remembered the Lord our God in the day that he gave us our riches, and then they would not have become slippery that we should lose them; for behold, our riches are gone from us.

Behold, we lay a tool here and on the morrow it is gone; and behold, our swords are taken from us in the day we have sought them for battle.

Yea, we have hid up our treasures and they have slipped away from us, because of the curse of the land.

O that we had repented in the day that the word of the Lord came unto us; for behold the land is cursed, and all things are become slippery, and we cannot hold them.

Behold, we are surrounded by demons, yea, we are encircled about by the angels of him who hath sought to destroy our souls. Behold, our iniquities are great. O Lord, canst thou not turn away thine anger from us? And this shall be your language in those days.

But behold, your days of probation are past; ye have procrastinated the day of your salvation until it is everlastingly too late, and your destruction is made sure; yea, for ye have sought all the days of your lives for that which ye could not obtain; and ye have sought for happiness in doing iniquity, which thing is contrary to the nature of that righteousness which is in our great and Eternal Head.

39 Oi te maan asukkaat, kunpa kuulisitte sanojani! Ja minä rukoilen, että Herran viha käännettäisiin pois teistä ja että te tekisitte parannuksen ja pelastuisitte.

O ye people of the land, that ye would hear my words! And I pray that the anger of the Lord be turned away from you, and that ye would repent and be saved.

Helaman 14

- 1 Ja nyt tapahtui, että Samuel Lamanilainen profetoi hyvin paljon muutakin, mitä ei voida kirjoittaa.
- 2 Ja katso, hän sanoi heille: Katso, minä annan teille merkin, sillä tulee vielä viisi vuotta, ja katso, sitten tulee Jumalan Poika lunastamaan kaikki ne, jotka uskovat hänen nimeensä.
- 3 Ja katso, tämän minä annan teille merkiksi hänen tulemisensa ajasta; sillä katso, taivaalla on suuria valoja, niin ettei hänen tulemisensa edellisenä yönä ole pimeä, niin että ihmisestä näyttää niin kuin olisi päivä.
- 4 Sen tähden yksi päivä ja yö ja päivä on ikään kuin se olisi yksi päivä, eikä yötä olisi, ja tämä on teille merkinä, sillä te tiedätte auringon nousevan ja myös laskevan; sen tähden tiedetään varmasti, että on kaksi päivää ja yö; kuitenkin yö ei pimene, ja se on hänen syntymäänsä edeltävä yö.
- 5 Ja katso, nousee uusi tähti, jollaista ette ole koskaan nähneet; ja myös tämä on teille merkki.
- 6 Ja katso, ei tässä kaikki, taivaalla on monia merkkejä ja ihmeitä.
- 7 Ja tapahtuu, että te kaikki hämmästytte ja kummeksutte, niin että kaadutte maahan.
- 8 Ja tapahtuu, että jokainen, joka uskoo Jumalan Poikaan, saa ikuisen elämän.
- 9 Ja katso, näin Herra on enkelinsä kautta käsenyt minun tulla kertomaan tämän teille; niin, hän on käsenyt minun profetoida nämä asiat teille; niin, hän on sanonut minulle: Huuda tälle kansalle: Tehkää parannus ja valmistakaa Herralle tie.
- 10 Ja nyt, koska minä olen lamanilainen ja olen puhunut teille ne sanat, jotka Herra on minua käsenyt ja koska ne olivat kovia teitä vastaan, te olette vihoissanne minulle ja pyritte ottamaan minut hengiltä ja olette karkottaneet minut keskuudestanne.

Helaman 14

- And now it came to pass that Samuel, the Lamanite, did prophesy a great many more things which cannot be written.
- And behold, he said unto them: Behold, I give unto you a sign; for five years more cometh, and behold, then cometh the Son of God to redeem all those who shall believe on his name.
- And behold, this will I give unto you for a sign at the time of his coming; for behold, there shall be great lights in heaven, insomuch that in the night before he cometh there shall be no darkness, insomuch that it shall appear unto man as if it was day.
- Therefore, there shall be one day and a night and a day, as if it were one day and there were no night; and this shall be unto you for a sign; for ye shall know of the rising of the sun and also of its setting; therefore they shall know of a surety that there shall be two days and a night; nevertheless the night shall not be darkened; and it shall be the night before he is born.
- And behold, there shall a new star arise, such an one as ye never have beheld; and this also shall be a sign unto you.
- And behold this is not all, there shall be many signs and wonders in heaven.
- And it shall come to pass that ye shall all be amazed, and wonder, insomuch that ye shall fall to the earth.
- And it shall come to pass that whosoever shall believe on the Son of God, the same shall have everlasting life.
- And behold, thus hath the Lord commanded me, by his angel, that I should come and tell this thing unto you; yea, he hath commanded that I should prophesy these things unto you; yea, he hath said unto me: Cry unto this people, repent and prepare the way of the Lord.
- And now, because I am a Lamanite, and have spoken unto you the words which the Lord hath commanded me, and because it was hard against you, ye are angry with me and do seek to destroy me, and have cast me out from among you.

- 11 Ja te kuulette minun sanani, sillä tätä tarkoitusta varten minä olen noussut tämän kaupungin muureille, jotta te saisitte kuulla ja tietää Jumalan tuomioista, jotka odottavat teitä pahojen tekojenne tähden, ja myös jotta saisitte tietää parannuksen ehdot;
- 12 ja myös jotta saisitte tietää Jeesuksen Kristuksen tulemisesta, Jumalan Pojan, taivaan ja maan Isän, kaiken Luojan alusta asti; ja jotta saisitte tietää hänen tulemisensa merkeistä, niin että te voisitte uskoa hänen nimeensä.
- 13 Ja jos te uskotte hänen nimeensä, te teette parannuksen kaikista synneistänne, niin että te siten voitte saada ne anteeksi hänen ansioidensa kautta.
- 14 Ja katso, vielä toisen merkin minä annan teille, nimittäin merkin hänen kuolemastaan.
- 15 Sillä katso, hänen on totisesti kuoltava, jotta pelastus voi tulla; eli hänen täytyy ja on välttämätöntä kuolla saadakseen aikaan kuolleiden ylösnousemuksen, jotta ihmiset siten voidaan tuoda Herran eteen.
- 16 Eli, katso, tämä kuolema saa aikaan ylösnousemuksen ja lunastaa koko ihmissuvun ensimmäisestä kuolemasta – siitä hengellisestä kuolemasta; sillä koko ihmissuku, joka on Aadamin lankeemuksen tähden erotettu pois Herran luota, katsotaan kuolleeksi sekä siihen nähden, mikä on ajallista että siihen nähden, mikä on hengellistä.
- 17 Mutta katso, Kristuksen ylösnousemus lunastaa ihmissuvun, niin, vieläpä koko ihmissuvun, ja tuosen takaisin Herran eteen.
- 18 Niin, ja se toteuttaa parannuksen ehdon, että kehtään, joka tekee parannuksen, ei kaadeta maahan eikä heitetä tuleen, mutta jokainen, joka ei tee parannusta, kaadetaan maahan ja heitetään tuleen; ja heidän osakseen tulee jälleen hengellinen kuolema, eli toinen kuolema, sillä heidät erotetaan jälleen pois siitä, mikä kuuluu vanhurskauteen.
- 19 Sen tähden tehkää parannus, tehkää parannus, ette ette, koska tiedätte nämä asiat mutta ette niitä tee, antautuisi tuomion alaisiksi ja joutuisi tähän toiseen kuolemaan.

And ye shall hear my words, for, for this intent have I come up upon the walls of this city, that ye might hear and know of the judgments of God which do await you because of your iniquities, and also that ye might know the conditions of repentance;

And also that ye might know of the coming of Jesus Christ, the Son of God, the Father of heaven and of earth, the Creator of all things from the beginning; and that ye might know of the signs of his coming, to the intent that ye might believe on his name.

And if ye believe on his name ye will repent of all your sins, that thereby ye may have a remission of them through his merits.

And behold, again, another sign I give unto you, yea, a sign of his death.

For behold, he surely must die that salvation may come; yea, it behooveth him and cometh expedient that he dieth, to bring to pass the resurrection of the dead, that thereby men may be brought into the presence of the Lord.

Yea, behold, this death bringeth to pass the resurrection, and redeemeth all mankind from the first death—that spiritual death; for all mankind, by the fall of Adam being cut off from the presence of the Lord, are considered as dead, both as to things temporal and to things spiritual.

But behold, the resurrection of Christ redeemeth mankind, yea, even all mankind, and bringeth them back into the presence of the Lord.

Yea, and it bringeth to pass the condition of repentance, that whosoever repenteth the same is not hewn down and cast into the fire; but whosoever repenteth not is hewn down and cast into the fire; and there cometh upon them again a spiritual death, yea, a second death, for they are cut off again as to things pertaining to righteousness.

Therefore repent ye, repent ye, lest by knowing these things and not doing them ye shall suffer yourselves to come under condemnation, and ye are brought down unto this second death.

20 Mutta katso, kuten minä sanoin teille toisesta merkistä, hänen kuolemansa merkistä, katso, sinä päivänä, jona hän kärsii kuoleman, aurinko pimenee ja kieltäytyy antamasta valoaan teille, ja samoin kuu ja tähdet; eikä tässä maassa ole mitään valoa kolmeen päivään, nimittäin siitä hetkestä alkaen, kun hän kärsii kuoleman, aina siihen asti, kun hän nousee kuolleista.

21 Niin, sinä hetkenä, kun hän antaa henkensä, on ukkosenjylinää ja salamoita monen tunnin ajan, ja maa järisee ja vavahtelee; ja kalliot, jotka ovat tämän maan pinnalla, jotka ovat sekä maan päällä että sen alla, jotka te tällä hetkellä tiedätte vankoiksi, eli suurin osa siitä on yhtenäistä vankkaa massaa, murtuvat;

22 niin, ne halkeavat kahtia, ja siitä lähtien niitä tavaataan halkinaisina ja säröisinä ja murtuneina palasina kaikkialta maan päältä, eli sekä maan päältä että sen alta.

23 Ja katso, on oleva suuria rajuilmoja, ja monet vuoret madaltuvat laakson kaltaisiksi, ja monista paikoista, joita nyt sanotaan laaksoiksi, tulee vuoria, joiden korkeus on suuri.

24 Ja monet valtatiet sortuvat, ja monet kaupungit tulevat autioiksi.

25 Ja monet haudat aukenevat ja luovuttavat monia kuolleitaan; ja monet pyhät ilmestyvät monille.

26 Ja katso, näin enkeli on minulle puhunut; sillä hän sanoi minulle, että olisi ukkosenjylinää ja salamoita monen tunnin ajan.

27 Ja hän sanoi minulle, että tämä tapahtuisi ukkosen ja salamoinnin ja rajuilman kestäessä ja että pimeys peittäisi koko maan pinnan kolmen päivän ajan.

28 Ja enkeli sanoi minulle, että monet tulevat näkemään suurempia asioita kuin nämä, jotta he uskoisivat, että nämä merkit ja nämä ihmeet tapahtuvat kaikkialla tässä maassa, jottei ihmislasten keskuudessa olisi mitään syytä epäuskoon –

But behold, as I said unto you concerning another sign, a sign of his death, behold, in that day that he shall suffer death the sun shall be darkened and refuse to give his light unto you; and also the moon and the stars; and there shall be no light upon the face of this land, even from the time that he shall suffer death, for the space of three days, to the time that he shall rise again from the dead.

Yea, at the time that he shall yield up the ghost there shall be thunderings and lightnings for the space of many hours, and the earth shall shake and tremble; and the rocks which are upon the face of this earth, which are both above the earth and beneath, which ye know at this time are solid, or the more part of it is one solid mass, shall be broken up;

Yea, they shall be rent in twain, and shall ever after be found in seams and in cracks, and in broken fragments upon the face of the whole earth, yea, both above the earth and beneath.

And behold, there shall be great tempests, and there shall be many mountains laid low, like unto a valley, and there shall be many places which are now called valleys which shall become mountains, whose height is great.

And many highways shall be broken up, and many cities shall become desolate.

And many graves shall be opened, and shall yield up many of their dead; and many saints shall appear unto many.

And behold, thus hath the angel spoken unto me; for he said unto me that there should be thunderings and lightnings for the space of many hours.

And he said unto me that while the thunder and the lightning lasted, and the tempest, that these things should be, and that darkness should cover the face of the whole earth for the space of three days.

And the angel said unto me that many shall see greater things than these, to the intent that they might believe that these signs and these wonders should come to pass upon all the face of this land, to the intent that there should be no cause for unbelief among the children of men—

29 ja tämä, jotta jokainen, joka uskoo, voisi pelastua, ja jokaiselle, joka ei usko, tulisi vanhurskas tuomio; ja myös, jos heidät tuomitaan, he saattavat itse oman tuomionsa päällensä.

30 Ja nyt muistakaa, muistakaa, veljeni, että jokainen, joka hukkuu, hukkuu omasta syystään ja jokainen, joka tekee pahaa, tekee sitä omasta tahdostaan, sillä katso, te olette vapaita; te saatte toimia omasta puolestanne; sillä katso, Jumala on antanut teille tiedon, ja hän on tehnyt teidät vapaiksi.

31 Hän on antanut teille kyvyn erottaa hyvä pahasta, ja hän on antanut teille kyvyn valita elämä tai kuolema; ja te voitte tehdä hyvää ja tulla palautetuiksi siihen, mikä on hyvää, tai saada sen, mikä on hyvää, palautetuksi itsellenne; tai te voitte tehdä pahaa ja saada sen, mikä on pahaa, palautetuksi itsellenne.

And this to the intent that whosoever will believe might be saved, and that whosoever will not believe, a righteous judgment might come upon them; and also if they are condemned they bring upon themselves their own condemnation.

And now remember, remember, my brethren, that whosoever perisheth, perisheth unto himself; and whosoever doeth iniquity, doeth it unto himself; for behold, ye are free; ye are permitted to act for yourselves; for behold, God hath given unto you a knowledge and he hath made you free.

He hath given unto you that ye might know good from evil, and he hath given unto you that ye might choose life or death; and ye can do good and be restored unto that which is good, or have that which is good restored unto you; or ye can do evil, and have that which is evil restored unto you.

Helaman 15

- 1 Ja nyt, rakkaat veljeni, katso, minä julistan teille, että ellette tee parannusta, teidän talonne jäävät teiltä autioiksi.
- 2 Niin, ellette tee parannusta, teidän naisillanne on suuri syy surra sinä päivänä, kun he imettävät, sillä te yritätte paeta, eikä mitään turvapaikkaa ole; niin, ja voi niitä, jotka ovat raskaana, sillä he ovat raskasliikkeisiä eivätkä voi paeta; sen tähden heidät poljetaan maahan ja jätetään menehtymään.
- 3 Niin, voi tätä kansaa, jota sanotaan Nefin kansaksi, ellei se tee parannusta, kun se näkee kaikki nämä merkit ja ihmeet, jotka sille näytetään; sillä katso, se on ollut Herran valittu kansa; niin, Nefin kansaa hän on rakastanut, ja hän on sitä myös kurittanut; niin, sen pahojen tekojen päivinä hän on sitä kurittanut, koska hän rakastaa sitä.
- 4 Mutta katsokaa, veljeni, lamanilaisia hän on vihannut, koska heidän tekonsa ovat olleet pahoja jatkuvasti, ja tämä heidän isiensä perinteiden pahuu-den tähden. Mutta katso, pelastus on tullut heille nefiläisten saarnaamisen kautta, ja tätä tarkoitusta varten Herra on pidentänyt heidän elinaikansa.
- 5 Ja minä tahdon teidän näkevän, että suurin osa heistä on velvollisuutensa polulla, ja he vaeltavat tarkoin Jumalan edessä ja noudattavat tarkoin hänen käskyjensä ja säädöksiensä ja tuomioitansa Mooseksen lain mukaisesti.
- 6 Niin, minä sanon teille, että suurin osa heistä tekee näin, ja he pyrkivät väsymättömän uutterasti johdattamaan loput veljistään tuntemaan totuuden; sen tähden monia liittyy heidän joukkoonsa päivittäin.
- 7 Ja katso, te tiedätte itse, koska olette sen nähneet, että heistä kaikki, jotka on johdatettu tuntemaan totuus ja tuntemaan isiensä jumalattomat ja iljettävät perinteet ja on johdatettu uskomaan pyhiin kirjoituksiin eli pyhien profeettojen profetioihin, jotka on kirjoitettu, mikä johdattaa heidät uskomaan Herraan ja parannukseen, mitkä usko ja parannus saavat heissä aikaan sydämen muutoksen –

Helaman 15

And now, my beloved brethren, behold, I declare unto you that except ye shall repent your houses shall be left unto you desolate.

Yea, except ye repent, your women shall have great cause to mourn in the day that they shall give suck; for ye shall attempt to flee and there shall be no place for refuge; yea, and wo unto them which are with child, for they shall be heavy and cannot flee; therefore, they shall be trodden down and shall be left to perish.

Yea, wo unto this people who are called the people of Nephi except they shall repent, when they shall see all these signs and wonders which shall be showed unto them; for behold, they have been a chosen people of the Lord; yea, the people of Nephi hath he loved, and also hath he chastened them; yea, in the days of their iniquities hath he chastened them because he loveth them.

But behold my brethren, the Lamanites hath he hated because their deeds have been evil continually, and this because of the iniquity of the tradition of their fathers. But behold, salvation hath come unto them through the preaching of the Nephites; and for this intent hath the Lord prolonged their days.

And I would that ye should behold that the more part of them are in the path of their duty, and they do walk circumspectly before God, and they do observe to keep his commandments and his statutes and his judgments according to the law of Moses.

Yea, I say unto you, that the more part of them are doing this, and they are striving with unwearied diligence that they may bring the remainder of their brethren to the knowledge of the truth; therefore there are many who do add to their numbers daily.

And behold, ye do know of yourselves, for ye have witnessed it, that as many of them as are brought to the knowledge of the truth, and to know of the wicked and abominable traditions of their fathers, and are led to believe the holy scriptures, yea, the prophecies of the holy prophets, which are written, which leadeth them to faith on the Lord, and unto repentance, which faith and repentance bringeth a change of heart unto them—

- 8 ja nyt kaikki, jotka ovat tähän päässeet, kuten itse tiedätte, ovat vahvoja ja lujia uskossa ja siinä, millä heidät on tehty vapaiksi.
- 9 Ja te tiedätte myös, että he ovat haudanneet sotaaseensa, ja he pelkäävät tarttua niihin, etteivät vain mitenkään tekisi syntiä; niin, te voitte nähdä, että he pelkäävät tehdä syntiä – sillä katso, he antautuvat vihollistensa tallattaviksi ja surmattaviksi eivätkä tahdo kohottaa miekkojaan heitä vastaan, ja tämä heidän uskonsa vuoksi Kristukseen.
- 10 Ja nyt, heidän lujuutensa tähden heidän uskoesaan siihen, mihin he uskovat, eli heidän vahvuutensa tähden, kun he kerran ovat valistuneet, katso, Herra siunaa heitä ja pidentää heidän elinaikansa heidän pahuudestaan huolimatta –
- 11 niin, vaikka he vaipuisivat epäuskoon, Herra pidentää heidän elinaikansa, kunnes tulee aika, josta meidän isämme ja myös profeetta Senos ja monet muut profeetat ovat puhuneet, veljiemme lamanilaisten palauttamisesta takaisin totuuden tuntemiseen –
- 12 niin, minä sanon teille, että myöhempinä aikoina Herran lupaukset on ulotettu koskemaan veljiämme lamanilaisia; ja huolimatta niistä monista ahdingoista, joita heillä tulee olemaan, ja huolimatta siitä, että heitä ajetaan maan päällä sinne tänne ja metsästä-tään ja lyödään ja hajotetaan laajalle, eikä turvapaikkaa ole, Herra on oleva heille armollinen.
- 13 Ja tämä on sen profetian mukaista, että heidät johdatetaan jälleen oikeaan tietoon, joka on tieto heidän Lunastajastaan ja suuresta ja todellisesta paimenesta, ja heidät luetaan hänen lampaidensa joukkoon.
- 14 Sen tähden minä sanon teille: Heidän on parempi kuin teidän, ellette tee parannusta.
- 15 Sillä katso, jos ne voimalliset teot, jotka on näytetty teille, olisi näytetty heille, niin, heille, jotka ovat vaipuneet epäuskoon isiensä perimätietojen tähden, te voitte itsekkin nähdä, etteivät he enää koskaan olisi vaipuneet epäuskoon.
- 16 Sen tähden sanoo Herra: Minä en kokonaan hävitä heitä, vaan saatan heidät viisauteni päivänä palamaan takaisin luokseni, sanoo Herra.

Therefore, as many as have come to this, ye know of yourselves are firm and steadfast in the faith, and in the thing wherewith they have been made free.

And ye know also that they have buried their weapons of war, and they fear to take them up lest by any means they should sin; yea, ye can see that they fear to sin—for behold they will suffer themselves that they be trodden down and slain by their enemies, and will not lift their swords against them, and this because of their faith in Christ.

And now, because of their steadfastness when they do believe in that thing which they do believe, for because of their firmness when they are once enlightened, behold, the Lord shall bless them and prolong their days, notwithstanding their iniquity—

Yea, even if they should dwindle in unbelief the Lord shall prolong their days, until the time shall come which hath been spoken of by our fathers, and also by the prophet Zenos, and many other prophets, concerning the restoration of our brethren, the Lamanites, again to the knowledge of the truth—

Yea, I say unto you, that in the latter times the promises of the Lord have been extended to our brethren, the Lamanites; and notwithstanding the many afflictions which they shall have, and notwithstanding they shall be driven to and fro upon the face of the earth, and be hunted, and shall be smitten and scattered abroad, having no place for refuge, the Lord shall be merciful unto them.

And this is according to the prophecy, that they shall again be brought to the true knowledge, which is the knowledge of their Redeemer, and their great and true shepherd, and be numbered among his sheep.

Therefore I say unto you, it shall be better for them than for you except ye repent.

For behold, had the mighty works been shown unto them which have been shown unto you, yea, unto them who have dwindled in unbelief because of the traditions of their fathers, ye can see of yourselves that they never would again have dwindled in unbelief.

Therefore, saith the Lord: I will not utterly destroy them, but I will cause that in the day of my wisdom they shall return again unto me, saith the Lord.

17 Ja nyt, katso, Herra sanoo nefiläisten kansasta:
Elleivät he tee parannusta ja noudata tarkoin minun
tahtoani, minä hävitän heidät kokonaan, sanoo
Herra, heidän epäuskonsa tähden, huolimatta niistä
monista voimallisista teoista, joita minä olen tehnyt
heidän keskuudessaan; ja niin totta kuin Herra elää,
näin tulee tapahtumaan, sanoo Herra.

And now behold, saith the Lord, concerning the
people of the Nephites: If they will not repent, and
observe to do my will, I will utterly destroy them,
saith the Lord, because of their unbelief notwith-
standing the many mighty works which I have done
among them; and as surely as the Lord liveth shall
these things be, saith the Lord.

Helaman 16

- 1 Ja nyt, tapahtui, että oli monia, jotka kuulivat Samuel Lamanilaisen sanat, jotka hän puhui kaupungin muureilla. Ja kaikki, jotka uskoivat hänen sanaansa, lähtivät etsimään Nefiä; ja kun he olivat tavoittaneet ja löytäneet hänet, he tunnustivat hänelle syntinsä eivätkä kieltäneet, haluten, että heidät kastettaisiin Herralle.
- 2 Mutta kaikki ne, jotka eivät uskoneet Samuelin sanoiin, vihastuivat hänelle; ja he heittivät kiviä muurilla olevaa Samuelia kohti, ja monet ampuivat myös nuolia häntä kohti hänen seistessään muurilla; mutta Herran Henki oli hänen kanssaan, niin etteivät he voineet osua häneen kivillään eivätkä nuolillaan.
- 3 Nyt, kun he näkivät, etteivät voineet osua häneen, oli vielä paljon muita, jotka uskoivat hänen sanoihinsa, niin että he menivät Nefin luo kastettaviksi.
- 4 Sillä katso, Nefi kastoi ja profetoi ja saarnasi huu- taen parannusta kansalle, näyttäen merkkejä ja ih- metekoja, tehden ihmeitä kansan keskuudessa, jotta he tietäisivät, että Kristuksen oli pian tultava –
- 5 kertoen heille asioista, joiden oli pian tultava, jotta he tietäisivät ja muistaisivat niiden tulemisen het- kellä, että ne oli ilmaistu heille etukäteen, jotta he uskoisivat; sen tähden kaikki, jotka uskoivat Samuelin sanoiin, menivät hänen luokseen kastet- taviksi, sillä he tulivat parannusta tehden ja tunnus- taen syntinsä.
- 6 Mutta suurin osa heistä ei uskonut Samuelin sa- noihin; sen tähden, kun he näkivät, etteivät voineet osua häneen kivillään ja nuolillaan, he huusivat päälliköilleen sanoen: Ottakaa tämä mies kiinni ja sitokaa hänet, sillä katso, hänessä on riivaaja, ja hä- nessä olevan riivaajan voiman tähden me emme voi osua häneen kivillämme ja nuolillamme; sen tähden ottakaa hänet kiinni ja sitokaa hänet ja viekää hänet pois.
- 7 Ja kun he menivät käydäkseen häneen käsiksi, katso, hän heittäytyi alas muurilta ja pakeni pois hei- dän mailtaan, niin, aina omaan maahansa asti, ja al- koi saarnata ja profetoida oman kansansa keskuu- dessa.

Helaman 16

And now, it came to pass that there were many who heard the words of Samuel, the Lamanite, which he spake upon the walls of the city. And as many as be- lieved on his word went forth and sought for Nephi; and when they had come forth and found him they confessed unto him their sins and denied not, desir- ing that they might be baptized unto the Lord.

But as many as there were who did not believe in the words of Samuel were angry with him; and they cast stones at him upon the wall, and also many shot arrows at him as he stood upon the wall; but the Spirit of the Lord was with him, insomuch that they could not hit him with their stones neither with their arrows.

Now when they saw that they could not hit him, there were many more who did believe on his words, insomuch that they went away unto Nephi to be bap- tized.

For behold, Nephi was baptizing, and prophesy- ing, and preaching, crying repentance unto the peo- ple, showing signs and wonders, working miracles among the people, that they might know that the Christ must shortly come—

Telling them of things which must shortly come, that they might know and remember at the time of their coming that they had been made known unto them beforehand, to the intent that they might be- lieve; therefore as many as believed on the words of Samuel went forth unto him to be baptized, for they came repenting and confessing their sins.

But the more part of them did not believe in the words of Samuel; therefore when they saw that they could not hit him with their stones and their arrows, they cried unto their captains, saying: Take this fel- low and bind him, for behold he hath a devil; and because of the power of the devil which is in him we cannot hit him with our stones and our arrows; therefore take him and bind him, and away with him.

And as they went forth to lay their hands on him, behold, he did cast himself down from the wall, and did flee out of their lands, yea, even unto his own country, and began to preach and to prophesy among his own people.

8 Ja katso, hänestä ei enää koskaan kuultu nefiläisten keskuudessa; ja näin olivat kansan asiat.

9 Ja näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden kahdeksaskymmeneskuudes vuosi.

10 Ja näin päättyi myös tuomarien hallituskauden kahdeksaskymmenesseitsemäs vuosi suurimman osan kansasta pysyessä ylpeydessään ja jumalattomuudessaan ja vähemmistön vaeltaessa tarkemmin Jumalan edessä.

11 Ja tällaiset olivat olot myös tuomarien hallituskauden kahdeksantenkymmenentenäkahdeksantena vuonna.

12 Ja kansan asioissa tapahtui vain vähän muutosta, paitsi että kansa alkoi olla pahuudessa paatuneempaa ja tehdä enemmän ja enemmän sitä, mikä oli vastoin Jumalan käskyjä, tuomarien hallituskauden kahdeksantenkymmenentenäyhdeksäntenä vuonna.

13 Mutta tuomarien hallituskauden yhdeksäntenkymmenentenä vuonna tapahtui, että kansalle annettiin suuria merkkejä ja ihmeitä, ja profeettojen sanat alkoivat toteutua.

14 Ja enkeleitä ilmestyi ihmisille, viisaille ihmisille, ja julisti heille suuren ilon ilosanomaa; niin kirjoitukset alkoivat tänä vuonna toteutua.

15 Kuitenkin ihmiset alkoivat paaduttaa sydäntään, kaikki paitsi kaikkein uskovin osa heistä, sekä nefiläisistä että myös lamanilaisista, ja alkoivat luottaa omaan voimaansa ja omaan viisauteensa, sanoen:

16 Joitakin asioita niin monista he ovat saattaneet arvata oikein, mutta katso, me tiedämme, etteivät kaikki nämä suuret ja ihmeelliset teot, joista on puhuttu, voi tapahtua.

17 Ja he alkoivat järkeillä ja väitellä keskenään sanoen:

18 Ei ole järkevää, että sellainen olento kuin Kristus tulisi; jos tulisi ja hän olisi Jumalan Poika, taivaan ja maan Isä, niin kuin on puhuttu, miksei hän näyttäyty meille samoin kuin niille, jotka ovat Jerusalemissa?

19 Niin, miksei hän näyttäyty tässä maassa yhtä hyvin kuin Jerusalemin maassa?

And behold, he was never heard of more among the Nephites; and thus were the affairs of the people.

And thus ended the eighty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And thus ended also the eighty and seventh year of the reign of the judges, the more part of the people remaining in their pride and wickedness, and the lesser part walking more circumspectly before God.

And these were the conditions also, in the eighty and eighth year of the reign of the judges.

And there was but little alteration in the affairs of the people, save it were the people began to be more hardened in iniquity, and do more and more of that which was contrary to the commandments of God, in the eighty and ninth year of the reign of the judges.

But it came to pass in the ninetieth year of the reign of the judges, there were great signs given unto the people, and wonders; and the words of the prophets began to be fulfilled.

And angels did appear unto men, wise men, and did declare unto them glad tidings of great joy; thus in this year the scriptures began to be fulfilled.

Nevertheless, the people began to harden their hearts, all save it were the most believing part of them, both of the Nephites and also of the Lamanites, and began to depend upon their own strength and upon their own wisdom, saying:

Some things they may have guessed right, among so many; but behold, we know that all these great and marvelous works cannot come to pass, of which has been spoken.

And they began to reason and to contend among themselves, saying:

That it is not reasonable that such a being as a Christ shall come; if so, and he be the Son of God, the Father of heaven and of earth, as it has been spoken, why will he not show himself unto us as well as unto them who shall be at Jerusalem?

Yea, why will he not show himself in this land as well as in the land of Jerusalem?

20 Mutta katso, me tiedämme, että tämä on jumalaton perimätieto, jonka isämme ovat jättäneet perintönä meille saadakseen meidät uskomaan johonkin suureen ja ihmeelliseen, mikä tapahtuisi, mutta ei meidän keskuudessamme vaan maassa, joka on kaukana, maassa, jota me emme tunne; sen tähden he voivat pitää meidät tietämättömyydessä, sillä me emme voi omin silmin nähdä, että se on totta.

21 Ja Paholaisen viekkailla ja salaperäisillä taidoilla he aikovat saada aikaan jonkin suuren salaisuuden, jota me emme voi ymmärtää ja joka pitää meidät alistettuina heidän sanojensa palvelijoiksi ja myös heidän palvelijoihinsa, sillä me luotamme siihen, että he opettavat meille sanaa; ja näin he pitävät meidät tietämättömyydessä, jos me antaudumme heille, koko elinaikamme.

22 Ja ihmiset kuvittelivat sydämessään paljon muuta, mikä oli mieleetöntä ja turhaa, ja he olivat hyvin levottomia, sillä Saatana yllytti heitä tekemään pahaa jatkuvasti; niin, hän kulki ympäri levittäen huhuja ja kiistoja kaikkialle maahan voidakseen paaduttaa ihmisten sydämet sitä vastaan, mikä oli hyvää, ja sitä vastaan, mikä oli tuleva.

23 Ja huolimatta niistä merkeistä ja ihmeteista, joita tehtiin Herran kansan keskuudessa, ja monista ihmeistä, joita tehtiin, Saatana sai suuren vallan ihmisten sydämissä kaikkialla maassa.

24 Ja näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden yhdeksäskymmenes vuosi.

25 Ja näin päättyi Helamanin kirja Helamanin ja hänen poikiensa aikakirjan mukaan.

But behold, we know that this is a wicked tradition, which has been handed down unto us by our fathers, to cause us that we should believe in some great and marvelous thing which should come to pass, but not among us, but in a land which is far distant, a land which we know not; therefore they can keep us in ignorance, for we cannot witness with our own eyes that they are true.

And they will, by the cunning and the mysterious arts of the evil one, work some great mystery which we cannot understand, which will keep us down to be servants to their words, and also servants unto them, for we depend upon them to teach us the word; and thus will they keep us in ignorance if we will yield ourselves unto them, all the days of our lives.

And many more things did the people imagine up in their hearts, which were foolish and vain; and they were much disturbed, for Satan did stir them up to do iniquity continually; yea, he did go about spreading rumors and contentions upon all the face of the land, that he might harden the hearts of the people against that which was good and against that which should come.

And notwithstanding the signs and the wonders which were wrought among the people of the Lord, and the many miracles which they did, Satan did get great hold upon the hearts of the people upon all the face of the land.

And thus ended the ninetieth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And thus ended the book of Helaman, according to the record of Helaman and his sons.

Kolmas Nefi

Nefin kirja

Sen Nefin pojan, joka oli Helamanin poika

Ja Helaman oli sen Helamanin poika, joka oli Alman poika, ja tämä oli Alman poika, ja Alma oli sen Nefin jälkeläinen, joka oli sen Lehin poika, joka tuli Jerusalemissa Juudan kuninkaan Sidkian ensimmäisenä hallitusvuotena.

3. Nefi 1

- 1 Nyt tapahtui, että yhdeksäskymmenesyhdes vuosi oli kulunut, ja siitä ajasta, jolloin Lehi lähti Jerusalemissa, oli kuusisataa vuotta; ja sinä vuonna Lakoneus oli maan ylituomarina ja päämiehenä.
- 2 Ja Helamanin poika Nefi oli lähtenyt Sarahemlan maasta annettuaan vanhimman poikansa Nefin vastuulle pronssilevyt ja kaikki aikakirjat, joita oli pidetty, ja kaikki ne esineet, joita oli pidetty pyhinä Lehin Jerusalemissa lähdöstä asti.
- 3 Sitten hän lähti maasta, ja sitä, minne hän meni, ei kukaan ihminen tiedä; ja hänen poikansa Nefi piti aikakirjoja hänen jälkeensä, nimittäin tämän kansan aikakirjaa.
- 4 Ja tapahtui, että yhdeksänkymmenennenkahdennen vuoden alussa, katso, profettojen profetiat alkoivat täyttyä täydellisemmin, sillä kansan keskuudessa alkoi tapahtua suurempia merkkejä ja suurempia ihmeitä.
- 5 Mutta oli muutamia, jotka alkoivat sanoa, että aika, jolloin Samuel Lamanilaisen puhumien sanojen piti käydä toteen, oli mennyt.
- 6 Ja he alkoivat riemuita veljiensä kustannuksella, sanoen: Katso, aika on mennyt, eivätkä Samuelin sanat ole toteutuneet; sen tähden teidän ilonne ja uskonne tähän asiaan on ollut turhaa.

Third Nephi

The Book of Nephi

the Son of Nephi, Who Was the Son of Helaman

And Helaman was the son of Helaman, who was the son of Alma, who was the son of Alma, being a descendant of Nephi who was the son of Lehi, who came out of Jerusalem in the first year of the reign of Zedekiah, the king of Judah.

3 Nephi 1

Now it came to pass that the ninety and first year had passed away and it was six hundred years from the time that Lehi left Jerusalem; and it was in the year that Lachoneus was the chief judge and the governor over the land.

And Nephi, the son of Helaman, had departed out of the land of Zarahemla, giving charge unto his son Nephi, who was his eldest son, concerning the plates of brass, and all the records which had been kept, and all those things which had been kept sacred from the departure of Lehi out of Jerusalem.

Then he departed out of the land, and whither he went, no man knoweth; and his son Nephi did keep the records in his stead, yea, the record of this people.

And it came to pass that in the commencement of the ninety and second year, behold, the prophecies of the prophets began to be fulfilled more fully; for there began to be greater signs and greater miracles wrought among the people.

But there were some who began to say that the time was past for the words to be fulfilled, which were spoken by Samuel, the Lamanite.

And they began to rejoice over their brethren, saying: Behold the time is past, and the words of Samuel are not fulfilled; therefore, your joy and your faith concerning this thing hath been vain.

- 7 Ja tapahtui, että he aiheuttivat suuren metelin kautta maan, ja ne ihmiset, jotka uskoivat, alkoivat olla hyvin murheellisia siitä, etteivät ne asiat, joista oli puhuttu, jotenkin ehkä tapahtuisikaan.
- 8 Mutta katso, he odottivat herkeämättä sitä päivää ja sitä yötä ja sitä päivää, joka olisi kuin yksi päivä, ikään kuin yötä ei olisi, jotta he saisivat tietää, ettei heidän uskonsa ollut ollut turhaa.
- 9 Nyt tapahtui, että epäuskoiset määräsivät päivän, jolloin kaikki ne, jotka uskoivat noihin perimätietoihin, otettaisiin hengiltä, ellei tapahtuisi sitä merkkiä, jonka profeetta Samuel oli antanut.
- 10 Nyt tapahtui, että kun Nefin poika Nephi näki tämän kansansa jumalattomuuden, hänen sydämensä tuli tavattoman murheelliseksi.
- 11 Ja tapahtui, että hän meni ulos ja kumartui maahan ja huusi voimallisesti Jumalaansa kansansa puolesta eli niiden, jotka aiottiin ottaa hengiltä, koska he uskoivat isiensä perimätietoihin.
- 12 Ja tapahtui, että hän huusi voimallisesti Herran puoleen koko sen päivän; ja katso, Herran ääni tuli hänelle sanoen:
- 13 Nosta pääsi ja ole rohkealla mielellä, sillä katso, aika on käsillä ja tänä yönä merkki annetaan, ja huomispäivänä minä tulen maailmaan osoittamaan maailmalle, että minä toteutan kaiken sen, mitä olen käsenyt puhua pyhien profeettojeni suulla.
- 14 Katso, minä tulen omieni luokse toteuttaakseni kaiken, mitä olen ilmaissut ihmislapsille maailman perustamisesta asti, ja tehdäkseni sekä Isän että Pojan tahdon – Isän minun tähteni, ja Pojan minun lihani tähden. Ja katso, aika on käsillä, ja tänä yönä merkki annetaan.
- 15 Ja tapahtui, että sanat, jotka Nefille tulivat, toteutuivat sen mukaisesti kuin ne oli puhuttu; sillä katso, auringon laskiessa ei tullut pimeää, ja ihmiset alkoivat olla hämmästyksissään, koska ei tullut pimeää, kun yö tuli.

And it came to pass that they did make a great uproar throughout the land; and the people who believed began to be very sorrowful, lest by any means those things which had been spoken might not come to pass.

But behold, they did watch steadfastly for that day and that night and that day which should be as one day as if there were no night, that they might know that their faith had not been vain.

Now it came to pass that there was a day set apart by the unbelievers, that all those who believed in those traditions should be put to death except the sign should come to pass, which had been given by Samuel the prophet.

Now it came to pass that when Nephi, the son of Nephi, saw this wickedness of his people, his heart was exceedingly sorrowful.

And it came to pass that he went out and bowed himself down upon the earth, and cried mightily to his God in behalf of his people, yea, those who were about to be destroyed because of their faith in the tradition of their fathers.

And it came to pass that he cried mightily unto the Lord all that day; and behold, the voice of the Lord came unto him, saying:

Lift up your head and be of good cheer; for behold, the time is at hand, and on this night shall the sign be given, and on the morrow come I into the world, to show unto the world that I will fulfil all that which I have caused to be spoken by the mouth of my holy prophets.

Behold, I come unto my own, to fulfil all things which I have made known unto the children of men from the foundation of the world, and to do the will, both of the Father and of the Son—of the Father because of me, and of the Son because of my flesh. And behold, the time is at hand, and this night shall the sign be given.

And it came to pass that the words which came unto Nephi were fulfilled, according as they had been spoken; for behold, at the going down of the sun there was no darkness; and the people began to be astonished because there was no darkness when the night came.

- 16 Ja monet, jotka eivät olleet uskoneet profeettojen sanoihin, kaatuivat maahan ja kävivät ikään kuin kuolleiksi, sillä he tiesivät, että se suuri hävitys suunnitelma, jonka he olivat laatineet profeettojen sanoihin uskovia varten, oli rauennut; sillä merkki, joka oli annettu, oli jo käsillä.
- 17 Ja he alkoivat tietää, että Jumalan Pojan oli pian ilmestyttävä; niin, sanalla sanoen kaikki ihmiset koko maan päällä lännestä itään, sekä pohjoisessa maassa että eteläisessä maassa, olivat niin tavattoman hämmästyneitä, että he kaatuivat maahan.
- 18 Sillä he tiesivät, että profeetat olivat todistaneet näistä asioista monia vuosia ja että merkki, joka oli annettu, oli jo käsillä; ja he alkoivat pelätä pahuutensa ja epäuskonsa tähden.
- 19 Ja tapahtui, ettei koko sinä yönä tullut pimeää, vaan oli niin valoisaa kuin olisi ollut keskipäivä. Ja tapahtui, että aurinko nousi jälleen aamulla oikean järjestyksensä mukaisesti, ja he tiesivät sen olevan se päivä, jona Herra syntyi, sen merkin tähden, joka oli annettu.
- 20 Ja kaikki, niin, jokainen rahtukin, oli tapahtunut profeettojen sanojen mukaisesti.
- 21 Ja tapahtui myös, että ilmestyi uusi tähti, sanan mukaisesti.
- 22 Ja tapahtui, että tästä hetkestä lähtien Saatana alkoi levittää valheita ihmisten keskuuteen paaduttaakseen heidän sydämensä, jotta he eivät uskoisi niihin merkkeihin ja ihmeisiin, joita he olivat nähneet; mutta näistä valheista ja petoksista huolimatta suurin osa ihmisistä uskoi ja kääntyi Herraan.
- 23 Ja tapahtui, että Nefi kulki kansan keskuudessa, ja myös monet muut, kastaen parannukseen, mihin sisältyi suuri syntien anteeksianto. Ja niin kansalla alkoi jälleen olla rauha maassa.
- 24 Eikä ollut kiistoja, paitsi että muutamat alkoivat saarnata yrittäen kirjoitusten avulla osoittaa, ettei ollut enää välttämätöntä noudattaa Mooseksen lakia. Nyt tässä asiassa he erehtyivät, koska eivät olleet ymmärtäneet kirjoituksia.

And there were many, who had not believed the words of the prophets, who fell to the earth and became as if they were dead, for they knew that the great plan of destruction which they had laid for those who believed in the words of the prophets had been frustrated; for the sign which had been given was already at hand.

And they began to know that the Son of God must shortly appear; yea, in fine, all the people upon the face of the whole earth from the west to the east, both in the land north and in the land south, were so exceedingly astonished that they fell to the earth.

For they knew that the prophets had testified of these things for many years, and that the sign which had been given was already at hand; and they began to fear because of their iniquity and their unbelief.

And it came to pass that there was no darkness in all that night, but it was as light as though it was midday. And it came to pass that the sun did rise in the morning again, according to its proper order; and they knew that it was the day that the Lord should be born, because of the sign which had been given.

And it had come to pass, yea, all things, every whit, according to the words of the prophets.

And it came to pass also that a new star did appear, according to the word.

And it came to pass that from this time forth there began to be lyings sent forth among the people, by Satan, to harden their hearts, to the intent that they might not believe in those signs and wonders which they had seen; but notwithstanding these lyings and deceivings the more part of the people did believe, and were converted unto the Lord.

And it came to pass that Nephi went forth among the people, and also many others, baptizing unto repentance, in the which there was a great remission of sins. And thus the people began again to have peace in the land.

And there were no contentions, save it were a few that began to preach, endeavoring to prove by the scriptures that it was no more expedient to observe the law of Moses. Now in this thing they did err, having not understood the scriptures.

25 Mutta tapahtui, että pian he kääntyivät ja tulivat vakuuttuneiksi siitä, että olivat väärässä, sillä heille ilmaistiin, ettei lakia vielä ollut täytetty ja että se oli täytettävä jokaista rahtua myöten; niin, heille tuli sana, että se oli täytettävä, niin, ettei yksikään kirjain tai pieninkään piirto siitä häviäisi, ennen kuin se olisi kaikki täytetty; sen tähden heidät tänä samana vuonna johdatettiin tuntemaan erehdyksensä, ja he tunnustivat virheensä.

26 Ja näin kului yhdeksäskymmeneskahdes vuosi tuoden kansalle ilosanoman niiden merkkien tähden, jotka tapahtuivat kaikkien pyhien profeettojen profetian sanojen mukaisesti.

27 Ja tapahtui, että myös yhdeksäskymmeneskolmas vuosi kului rauhassa, lukuun ottamatta Gadianonin rosvoja, jotka asuivat vuorilla ja olivat maassa vit-sauksena; sillä niin vahvoja heidän linnoituksensa ja piilopaikkansa olivat, ettei kansa saanut heitä kukistetuksi; sen tähden he tekivät monia murhia ja panivat toimeen suuren teurastuksen kansan keskuudessa.

28 Ja tapahtui, että yhdeksäntenäkymmenentenäljättänä vuonna heidän määränsä alkoi lisääntyä suuresti, koska oli monia nefiläisluopioita, jotka pakenivat heidän luoksensa, mikä aiheutti paljon murhetta niille nefiläisille, jotka jäivät maahan.

29 Ja myös lamanilaisten keskuudessa oli syytä suureen murheeseen, sillä katso, heillä oli paljon lapsia, jotka kasvoivat ja alkoivat vahvistua vuosiltaan, niin että heistä tuli itsenäisiä, ja joita muutamat soramilaiset johdattivat valheillaan ja mielistelevillä sanoillaan liittymään noihin Gadianonin rosvoihin.

30 Ja näin olivat lamanilaisetkin ahdingossa ja heidän uskonsa ja vanhurskautensa alkoi heiketä nousevan sukupolven jumalattomuuden tähden.

But it came to pass that they soon became converted, and were convinced of the error which they were in, for it was made known unto them that the law was not yet fulfilled, and that it must be fulfilled in every whit; yea, the word came unto them that it must be fulfilled; yea, that one jot or tittle should not pass away till it should all be fulfilled; therefore in this same year were they brought to a knowledge of their error and did confess their faults.

And thus the ninety and second year did pass away, bringing glad tidings unto the people because of the signs which did come to pass, according to the words of the prophecy of all the holy prophets.

And it came to pass that the ninety and third year did also pass away in peace, save it were for the Gadianon robbers, who dwelt upon the mountains, who did infest the land; for so strong were their holds and their secret places that the people could not overpower them; therefore they did commit many murders, and did do much slaughter among the people.

And it came to pass that in the ninety and fourth year they began to increase in a great degree, because there were many dissenters of the Nephites who did flee unto them, which did cause much sorrow unto those Nephites who did remain in the land.

And there was also a cause of much sorrow among the Lamanites; for behold, they had many children who did grow up and began to wax strong in years, that they became for themselves, and were led away by some who were Zoramites, by their lyings and their flattering words, to join those Gadianon robbers.

And thus were the Lamanites afflicted also, and began to decrease as to their faith and righteousness, because of the wickedness of the rising generation.

3. Nefi 2

- 1 Ja tapahtui, että näin kului myös yhdeksäskymmenesviides vuosi, ja ihmiset alkoivat unohtaa ne merkit ja ihmeet, joista he olivat kuulleet, ja alkoivat olla yhä vähemmän hämmästyneitä jostakin taivaan merkistä tai ihmeestä, niin että he alkoivat olla sydämetään paatuneita ja mieleltään sokeita ja lakkasivat uskomasta kaikkeen siihen, mitä olivat nähneet ja kuulleet –
- 2 kuvitellen sydämessään sellaisia turhuuksia, että sen olivat ihmiset ja Perkeleen voima saaneet aikaan ihmisten sydänten eksyttämiseksi ja pettämiseksi; ja näin Saatana sai jälleen valtaansa ihmisten sydämet, niin että hän sokaisi heidän silmänsä ja eksytti heidät uskomaan, että oppi Kristuksesta oli mieletön ja turha.
- 3 Ja tapahtui, että ihmiset alkoivat vahvistua jumalattomuudessa ja iljetyksissä, eivätkä he uskoneet, että enää annettaisiin merkkejä tai ihmeitä; ja Saatana kulki ympäri eksyttäen ihmisten sydämiä, kiusaten heitä ja saaden heidät tekemään suurta jumalattomuutta maassa.
- 4 Ja näin kului yhdeksäskymmeneskuudes vuosi; ja myös yhdeksäskymmenesseitsemäs vuosi; ja myös yhdeksäskymmeneskahdeksas vuosi; ja myös yhdeksäskymmenesyhdeksäs vuosi;
- 5 ja sata vuotta oli kulunut myös Moosian päivistä, hänen, joka oli Nefin kansan kuningas.
- 6 Ja kuusisataayhdeksän vuotta oli kulunut siitä, kun Lehi lähti Jerusalemissa.
- 7 Ja yhdeksän vuotta oli kulunut siitä ajasta, kun annettiin merkki, josta profeetat olivat puhuneet, että Kristus tulisi maailmaan.
- 8 Nyt nefiläiset alkoivat laskea aikansa tästä ajankohdasta, jolloin merkki annettiin, eli Kristuksen tulemisesta; sen tähden yhdeksän vuotta oli kulunut.
- 9 Eikä Nefi, joka oli sen Nefin isä, jonka vastuulla aikakirjat olivat, palannut Sarahemlan maahan, eikä häntä löydetty mistään koko maasta.

3 Nephi 2

And it came to pass that thus passed away the ninety and fifth year also, and the people began to forget those signs and wonders which they had heard, and began to be less and less astonished at a sign or a wonder from heaven, insomuch that they began to be hard in their hearts, and blind in their minds, and began to disbelieve all which they had heard and seen—

Imagining up some vain thing in their hearts, that it was wrought by men and by the power of the devil, to lead away and deceive the hearts of the people; and thus did Satan get possession of the hearts of the people again, insomuch that he did blind their eyes and lead them away to believe that the doctrine of Christ was a foolish and a vain thing.

And it came to pass that the people began to wax strong in wickedness and abominations; and they did not believe that there should be any more signs or wonders given; and Satan did go about, leading away the hearts of the people, tempting them and causing them that they should do great wickedness in the land.

And thus did pass away the ninety and sixth year; and also the ninety and seventh year; and also the ninety and eighth year; and also the ninety and ninth year;

And also an hundred years had passed away since the days of Mosiah, who was king over the people of the Nephites.

And six hundred and nine years had passed away since Lehi left Jerusalem.

And nine years had passed away from the time when the sign was given, which was spoken of by the prophets, that Christ should come into the world.

Now the Nephites began to reckon their time from this period when the sign was given, or from the coming of Christ; therefore, nine years had passed away.

And Nephi, who was the father of Nephi, who had the charge of the records, did not return to the land of Zarahemla, and could nowhere be found in all the land.

- 10 Ja tapahtui, että kansa pysyi yhä jumalattomuudessa huolimatta paljosta saarnaamisesta ja profetomisesta, jota sen keskuuteen lähetettiin; ja näin kului myös kymmenes vuosi; ja myös yhdestoista vuosi kului pahuudessa.
- 11 Ja tapahtui kolmantentoista vuonna, että sotia ja kiistoja alkoi olla kautta koko maan, sillä Gadianonin rosvot olivat tulleet niin monilukuisiksi ja surmasivat niin monia ihmisiä ja hävittivät niin monia kaupunkeja ja levittivät niin paljon kuolemaa ja verilöylyä kautta maan, että kaikkien ihmisten, sekä nefiläisten että lamanilaisten, kävi välttämättömäksi tarttua aseisiin heitä vastaan.
- 12 Sen tähden kaikki lamanilaiset, jotka olivat kääntyneet Herraan, liittyivät veljiinsä nefiläisiin, ja heidän oli pakko oman henkensä ja naistensa ja lastensa hengen turvaamiseksi tarttua aseisiin noita Gadianonin rosvoja vastaan, niin, ja myös puolustaakseen oikeuksiaan sekä kirkkonsa ja jumalanpalveluksensa oikeuksia sekä vapauttaan ja riippumattomuuttaan.
- 13 Ja tapahtui, että ennen kuin tämä kolmastoista vuosi oli kulunut, nefiläisiä uhkasi täydellinen tuho tämän sodan tähden, josta oli tullut tavattoman ankara.
- 14 Ja tapahtui, että ne lamanilaiset, jotka olivat liittyneet nefiläisiin, luettiin nefiläisiin;
- 15 ja heidän kirouksensa otettiin heistä pois, ja heidän ihonsa tuli valkoiseksi kuten nefiläisten;
- 16 ja heidän nuorista miehistään ja heidän tyttäristään tuli tavattoman kauniita, ja heidät luettiin nefiläisiin, ja heitä kutsuttiin nefiläisiksi. Ja näin päättyi kolmastoista vuosi.
- 17 Ja tapahtui neljäntoista vuoden alussa, että rosvojen ja Nefin kansan välinen sota jatkui ja kävi tavattoman ankaraksi; kuitenkin Nefin kansa sai jonkin verran yllätystä rosvoista, niin että se ajoi heidät pois mailtaan takaisin vuoristoon ja heidän piilopaikkoihinsa.

And it came to pass that the people did still remain in wickedness, notwithstanding the much preaching and prophesying which was sent among them; and thus passed away the tenth year also; and the eleventh year also passed away in iniquity.

And it came to pass in the thirteenth year there began to be wars and contentions throughout all the land; for the Gadianon robbers had become so numerous, and did slay so many of the people, and did lay waste so many cities, and did spread so much death and carnage throughout the land, that it became expedient that all the people, both the Nephites and the Lamanites, should take up arms against them.

Therefore, all the Lamanites who had become converted unto the Lord did unite with their brethren, the Nephites, and were compelled, for the safety of their lives and their women and their children, to take up arms against those Gadianon robbers, yea, and also to maintain their rights, and the privileges of their church and of their worship, and their freedom and their liberty.

And it came to pass that before this thirteenth year had passed away the Nephites were threatened with utter destruction because of this war, which had become exceedingly sore.

And it came to pass that those Lamanites who had united with the Nephites were numbered among the Nephites;

And their curse was taken from them, and their skin became white like unto the Nephites;

And their young men and their daughters became exceedingly fair, and they were numbered among the Nephites, and were called Nephites. And thus ended the thirteenth year.

And it came to pass in the commencement of the fourteenth year, the war between the robbers and the people of Nephi did continue and did become exceedingly sore; nevertheless, the people of Nephi did gain some advantage of the robbers, insomuch that they did drive them back out of their lands into the mountains and into their secret places.

18 Ja näin päättyi neljästoista vuosi. Ja viidentenätoista vuonna he tulivat Nefin kansaa vastaan, ja Nefin kansan jumalattomuuden ja sen monien kiistojen ja mellakoiden tähden Gadiantonin rosvot saivat siitä monesti ylliotteen.

19 Ja näin päättyi viidestoista vuosi, ja näin kansa oli monien ahdinkojen tilassa; ja tuhon miekka häilyi sen yllä, niin että se oli iskemäisillään sen maahan, ja tämä sen pahuuden tähden.

And thus ended the fourteenth year. And in the fifteenth year they did come forth against the people of Nephi; and because of the wickedness of the people of Nephi, and their many contentions and dissensions, the Gadianton robbers did gain many advantages over them.

And thus ended the fifteenth year, and thus were the people in a state of many afflictions; and the sword of destruction did hang over them, insomuch that they were about to be smitten down by it, and this because of their iniquity.

3. Nefi 3

- 1 Ja nyt tapahtui, että kuudentenatoista vuonna Kristuksen tulemisesta maan päämies Lakoneus sai kirjeen tämän rosvojoukon johtajalta ja päämieheltä; ja nämä olivat sanat, jotka oli kirjoitettu, sanoen:
 - 2 Lakoneus, maan ylhäisin ja ylin päämies, katso, minä kirjoitan sinulle tämän kirjeen ja annan sinulle tavattoman suuren tunnustuksen lujuudestasi ja myös kansasi lujuudesta sen puolustamisessa, mitä te pidätte oikeutenanne ja vapautenanne; niin, te kestätte hyvin, ikään kuin jonkin jumalan käsi tukisi teitä puolustaessanne vapauttanne ja omaisuuttanne ja maatanne, tai sitä, mitä te siksi sanotte.
 - 3 Ja minusta on sääli, ylhäisin Lakoneus, että te olette niin tyhmiä ja turhamaisia, että luulette voivanne pitää puolenne niin monia urheita miehiä vastaan, jotka ovat minun komennossani ja jotka nyt tällä hetkellä seisovat aseissaan ja odottavat perin innokkaina sanaa: Menkää alas nefiläisten kimppuun ja hävittäkää heidät.
 - 4 Ja minä tunnen heidän lannistumattoman mielen­sä koeteltuani heitä taistelukentällä ja tiedän heidän ikuisen vihansa teitä kohtaan niiden monien vääryyksien tähden, joita te olette heille tehneet; sen tähden, jos he hyökkäisivät teitä vastaan, he rankaisivat teitä täydellisellä tuholla.
 - 5 Sen tähden minä olen kirjoittanut tämän kirjeen sinetöiden sen omakätisesti, ajatellen teidän parastanne, teidän lujuutenne tähden siinä, minkä uskotte olevan oikein, ja teidän taistelukentällä osoittamanne mielenjalouden tähden.
 - 6 Sen tähden minä kirjoitan sinulle pyytäen teitä luovuttamaan tälle minun väelleni kaupunkinne, maanne ja omaisuutenne mielummin kuin että he käyvät teidän kimppuunne miekoin ja että teitä kohtaa tuho.
 - 7 Eli toisin sanoen, antautukaa meille ja liittykää meihin ja tutustukaa meidän salaisiin tekoihimme ja tulkaa veljiksemme, niin että olisitte meidän kaltaisiamme – ei orjiamme, vaan veljiämme ja osallisia kaikkeen omaisuuteemme.

3 Nephi 3

And now it came to pass that in the sixteenth year from the coming of Christ, Lachoneus, the governor of the land, received an epistle from the leader and the governor of this band of robbers; and these were the words which were written, saying:

Lachoneus, most noble and chief governor of the land, behold, I write this epistle unto you, and do give unto you exceedingly great praise because of your firmness, and also the firmness of your people, in maintaining that which ye suppose to be your right and liberty; yea, ye do stand well, as if ye were supported by the hand of a god, in the defence of your liberty, and your property, and your country, or that which ye do call so.

And it seemeth a pity unto me, most noble Lachoneus, that ye should be so foolish and vain as to suppose that ye can stand against so many brave men who are at my command, who do now at this time stand in their arms, and do await with great anxiety for the word—Go down upon the Nephites and destroy them.

And I, knowing of their unconquerable spirit, having proved them in the field of battle, and knowing of their everlasting hatred towards you because of the many wrongs which ye have done unto them, therefore if they should come down against you they would visit you with utter destruction.

Therefore I have written this epistle, sealing it with mine own hand, feeling for your welfare, because of your firmness in that which ye believe to be right, and your noble spirit in the field of battle.

Therefore I write unto you, desiring that ye would yield up unto this my people, your cities, your lands, and your possessions, rather than that they should visit you with the sword and that destruction should come upon you.

Or in other words, yield yourselves up unto us, and unite with us and become acquainted with our secret works, and become our brethren that ye may be like unto us—not our slaves, but our brethren and partners of all our substance.

- 8 Ja katso, minä vannon sinulle valalla, että jos te tämän teette, teitä ei hävitetä; mutta ellette tätä tee, minä valalla vannon sinulle, että tulevassa kuussa minä käsken sotajoukkojeni hyökätä teitä vastaan, eivätkä ne estä kättään eivätkä säästä vaan surmaavat teitä ja antavat miekan iskeä teitä, kunnes teistä tulee loppu.
- 9 Ja katso, minä olen Giddianhi, ja minä olen tämän Gadiantonin salaseuran päämies, jonka seuran ja sen teot minä tiedän hyviksi; ja ne ovat ikivanhaa perua, ja ne ovat periytyneet meille.
- 10 Ja minä kirjoitan tämän kirjeen sinulle, Lakoneus, ja toivon, että te luovutatte maanne ja omaisuutenne ilman verenvuodatusta, jotta tämä minun väkeni, joka on luopunut teistä teidän jumalattomuutenne tähden, kun olette pidättäneet heiltä heidän oikeutensa hallita, saisi takaisin oikeutensa ja hallitusvalan; ja ellette tee tätä, minä kosten heidän kokemansa vääryydet. Minä olen Giddianhi.
- 11 Ja nyt tapahtui, että kun Lakoneus sai tämän kirjeen, hän hämmästyí tavattomasti Giddianhin julkeutta vaatia nefiläisten maata haltuunsa sekä uhkailla kansaa kostolla niiden kokemista vääryyksistä, jotka eivät olleet mitään vääryyttä kärsineet, paitsi että he olivat tehneet itselleen vääryyttä loikkaamalla noiden jumalattomien ja iljettävien rosvojen puolelle.
- 12 Nyt katso, tämä päämies Lakoneus oli vanhurskas mies, eivätkä rosvon vaatimukset ja uhkaukset voineet häntä pelästyttää; sen tähden hän ei välittänyt rosvojen päämiehen Giddianhin kirjeestä, vaan käski kansansa huutaa Herran puoleen saadakseen voimaa sen hetken varalle, jolloin rosvot tulisivat alas sitä vastaan.
- 13 Niin, hän lähetti kaiken kansan keskuuteen koolutuksen, että sen tuli koota yhteen naisensa ja lapsensa, katraansa ja laumansa ja kaikki omaisuutensa, maataan lukuun ottamatta, yhteen paikkaan.

And behold, I swear unto you, if ye will do this, with an oath, ye shall not be destroyed; but if ye will not do this, I swear unto you with an oath, that on the morrow month I will command that my armies shall come down against you, and they shall not stay their hand and shall spare not, but shall slay you, and shall let fall the sword upon you even until ye shall become extinct.

And behold, I am Giddianhi; and I am the governor of this the secret society of Gadianton; which society and the works thereof I know to be good; and they are of ancient date and they have been handed down unto us.

And I write this epistle unto you, Lachoneus, and I hope that ye will deliver up your lands and your possessions, without the shedding of blood, that this my people may recover their rights and government, who have dissented away from you because of your wickedness in retaining from them their rights of government, and except ye do this, I will avenge their wrongs. I am Giddianhi.

And now it came to pass when Lachoneus received this epistle he was exceedingly astonished, because of the boldness of Giddianhi demanding the possession of the land of the Nephites, and also of threatening the people and avenging the wrongs of those that had received no wrong, save it were they had wronged themselves by dissenting away unto those wicked and abominable robbers.

Now behold, this Lachoneus, the governor, was a just man, and could not be frightened by the demands and the threatenings of a robber; therefore he did not hearken to the epistle of Giddianhi, the governor of the robbers, but he did cause that his people should cry unto the Lord for strength against the time that the robbers should come down against them.

Yea, he sent a proclamation among all the people, that they should gather together their women, and their children, their flocks and their herds, and all their substance, save it were their land, unto one place.

14 Ja hän käski rakentaa linnoituksia heidän ympärilleen, ja niiden vahvuuden tuli olla tavattoman suuri. Ja hän käski sijoittaa sotajoukkoja, sekä nefiläisiä että lamanilaisia eli kaikkia niitä, jotka luettiin nefiläisiin, vartijoiksi ympäriinsä vartioimaan heitä ja suojelemaan heitä rosvoilta päivällä ja yöllä.

15 Niin, hän sanoi heille: Niin totta kuin Herra elää, ellette tee parannusta kaikesta pahuudestanne ja huuda Herran puoleen, te ette mitenkään pelastu noiden Gadiantonin rosvojen käsistä.

16 Ja niin suuria ja ihmeellisiä Lakoneuksen sanat ja profetiat olivat, että ne saivat kaikki ihmiset pelon valtaan; ja he ponnistelivat kaikin voimin tehdäkseen Lakoneuksen sanojen mukaisesti.

17 Ja tapahtui, että Lakoneus nimitti ylimpiä päälliköitä kaikille nefiläisten sotajoukoille komentamaan niitä sillä hetkellä, kun rosvoit tulisivat alas erämaasta heitä vastaan.

18 Nyt nimitettiin kaikkein ylin kaikista ylimmistä päälliköistä ja kaikkien nefiläisten sotajoukkojen suuri komentaja, ja hänen nimensä oli Gidgiddoni.

19 Nyt kaikkien nefiläisten keskuudessa oli tapana nimittää heidän ylimmiksi päälliköikseen (paitsi heidän jumalattomuutensa aikoina) sellaisia, joilla oli ilmoituksen ja myös profetian henki; sen tähden tämä Gidgiddoni oli suuri profeetta heidän keskuudessaan, kuten ylituomarikin oli.

20 Nyt kansa sanoi Gidgiddonille: Rukoile Herraa, ja menkäämme ylös vuorille ja erämaahan hyökätäksemme rosvojen kimppuun ja tuhotaksemme heidät heidän omilla maillaan.

21 Mutta Gidgiddoni sanoi heille: Herra varjelkoon; sillä jos me menisimme ylös heitä vastaan, Herra antaisi meidät heidän käsiinsä; sen tähden me valmistaudumme keskellä omia maitamme ja kokoamme kaikki sotajoukkomme yhteen emmekä lähde heitä vastaan, vaan odotamme, kunnes he hyökkäävät meidän kimppuumme; sen tähden, niin totta kuin Herra elää, jos teemme näin, hän antaa heidät meidän käsiimme.

And he caused that fortifications should be built round about them, and the strength thereof should be exceedingly great. And he caused that armies, both of the Nephites and of the Lamanites, or of all them who were numbered among the Nephites, should be placed as guards round about to watch them, and to guard them from the robbers day and night.

Yea, he said unto them: As the Lord liveth, except ye repent of all your iniquities, and cry unto the Lord, ye will in nowise be delivered out of the hands of those Gadianton robbers.

And so great and marvelous were the words and prophecies of Lachoneus that they did cause fear to come upon all the people; and they did exert themselves in their might to do according to the words of Lachoneus.

And it came to pass that Lachoneus did appoint chief captains over all the armies of the Nephites, to command them at the time that the robbers should come down out of the wilderness against them.

Now the chiefest among all the chief captains and the great commander of all the armies of the Nephites was appointed, and his name was Gidgiddoni.

Now it was the custom among all the Nephites to appoint for their chief captains, (save it were in their times of wickedness) some one that had the spirit of revelation and also prophecy; therefore, this Gidgiddoni was a great prophet among them, as also was the chief judge.

Now the people said unto Gidgiddoni: Pray unto the Lord, and let us go up upon the mountains and into the wilderness, that we may fall upon the robbers and destroy them in their own lands.

But Gidgiddoni saith unto them: The Lord forbid; for if we should go up against them the Lord would deliver us into their hands; therefore we will prepare ourselves in the center of our lands, and we will gather all our armies together, and we will not go against them, but we will wait till they shall come against us; therefore as the Lord liveth, if we do this he will deliver them into our hands.

- 22 Ja tapahtui seitsemäntenätoista vuonna, vuoden loppupuolella, että Lakoneuksen kuulutus oli levinnyt kautta koko maan, ja he olivat ottaneet hevosen-
sa ja vaununsa ja karjansa ja kaikki katraansa ja laumansa ja viljansa ja kaiken omaisuutensa ja marssivat tuhansin ja kymmenintuhansin, kunnes he kaikki olivat menneet siihen paikkaan, jonne heidän oli määrä kokoontua yhteen puolustautuakseen vihollisiaan vastaan.
- 23 Ja se maa, joka oli määrätty, oli Sarahemlan maa ja maa, joka oli Sarahemlan maan ja Runsaudenmaan välissä, niin, siihen rajalinjaan asti, joka oli Runsaudenmaan ja Hävityksenmaan välillä.
- 24 Ja hyvin monia tuhansia ihmisiä, joita sanottiin nefiläisiksi, kokoontui yhteen tähän maahan. Nyt Lakoneus käski heidän kokoontua yhteen etelänpuoleiseen maahan sen suuren kirouksen tähden, joka oli pohjoisenpuoleisen maan yllä.
- 25 Ja he linnoittautuivat vihollisiaan vastaan, ja he asuivat yhdessä maassa ja yhtenä joukkona, ja he pelkäsivät Lakoneuksen puhumia sanoja niin, että he tekivät parannuksen kaikista synneistään; ja he esittivät rukouksiaan Herralle Jumalalleen, että hän pelastaisi heidät sinä hetkenä, jona heidän vihollisensa tulisivat alas taistelemaan heitä vastaan.
- 26 Ja he olivat tavattoman murheellisia vihollistensa tähden. Ja Gidgiddoni käski heidän tehdä kaikenlaisia sota-aseita, ja heillä tuli olla vahvat varusteet sekä pitkät kilvet ja pyöreät kilvet hänen ohjeidensa mukaisesti.

And it came to pass in the seventeenth year, in the latter end of the year, the proclamation of Lachoneus had gone forth throughout all the face of the land, and they had taken their horses, and their chariots, and their cattle, and all their flocks, and their herds, and their grain, and all their substance, and did march forth by thousands and by tens of thousands, until they had all gone forth to the place which had been appointed that they should gather themselves together, to defend themselves against their enemies.

And the land which was appointed was the land of Zarahemla, and the land which was between the land Zarahemla and the land Bountiful, yea, to the line which was between the land Bountiful and the land Desolation.

And there were a great many thousand people who were called Nephites, who did gather themselves together in this land. Now Lachoneus did cause that they should gather themselves together in the land southward, because of the great curse which was upon the land northward.

And they did fortify themselves against their enemies; and they did dwell in one land, and in one body, and they did fear the words which had been spoken by Lachoneus, insomuch that they did repent of all their sins; and they did put up their prayers unto the Lord their God, that he would deliver them in the time that their enemies should come down against them to battle.

And they were exceedingly sorrowful because of their enemies. And Gidgiddoni did cause that they should make weapons of war of every kind, and they should be strong with armor, and with shields, and with bucklers, after the manner of his instruction.

3. Nefi 4

- 1 Ja tapahtui, että kahdeksannentoista vuoden loppupuolella nuo rosvojen sotajoukot olivat valmistautuneet taisteluun ja alkoivat tulla alas ja hyökkäillä kukkuloilta ja vuoristosta ja erämaasta ja linnoituksesta ja piilopaikoistaan ja alkoivat ottaa haltuunsa sekä eteläisessä maassa olevia että pohjoisessa maassa olevia maita ja alkoivat ottaa haltuunsa kaikki maat, jotka nefiläiset olivat hylänneet, ja kaupungit, jotka olivat jääneet autioiksi.
- 2 Mutta katso, niillä mailla, jotka nefiläiset olivat hylänneet, ei ollut villieläimiä eikä riistaa, eikä rosvoille ollut riistaa muualla kuin erämaassa.
- 3 Ja rosvoit saattoivat elää ainoastaan erämaassa, ravinnon puutteen tähden; sillä nefiläiset olivat jättäneet maansa autioiksi ja koonneet katraansa ja laumansa ja kaiken omaisuutensa, ja he olivat yhtenä joukkona.
- 4 Sen tähden rosvoilla ei ollut mitään mahdollisuutta rosvota ja saada ravintoa muuten kuin tulemalla avoimeen taisteluun nefiläisiä vastaan; ja nefiläiset olivat yhtenä joukkona, ja heitä oli sangen suuri määrä, ja he olivat varanneet itselleen muonavaroja ja hevosia ja karjaa ja kaikenlaisia katraita, niin että he voisivat pysyä hengissä seitsemän vuoden ajan, missä ajassa he toivoivat hävittävänsä rosvoit maasta; ja näin kului kahdeksastoista vuosi.
- 5 Ja tapahtui, että yhdeksäntenätoista vuonna Giddianhi huomasi olevan välttämätöntä lähteä taistelemaan nefiläisiä vastaan, sillä he eivät voineet pysyä hengissä millään muulla tavalla kuin rosvoamalla ja ryöstämällä ja murhaamalla.
- 6 Eivätkä he uskaltaneet levittäytyä maahan, niin että olisivat voineet kasvattaa viljaa, etteivät vain nefiläiset tulisi heidän kimppuunsa ja surmaisi heitä; sen tähden Giddianhi antoi sotajoukoilleen käskyn, että tänä vuonna niiden oli lähdeävä taistelemaan nefiläisiä vastaan.

3 Nephi 4

And it came to pass that in the latter end of the eighteenth year those armies of robbers had prepared for battle, and began to come down and to sally forth from the hills, and out of the mountains, and the wilderness, and their strongholds, and their secret places, and began to take possession of the lands, both which were in the land south and which were in the land north, and began to take possession of all the lands which had been deserted by the Nephites, and the cities which had been left desolate.

But behold, there were no wild beasts nor game in those lands which had been deserted by the Nephites, and there was no game for the robbers save it were in the wilderness.

And the robbers could not exist save it were in the wilderness, for the want of food; for the Nephites had left their lands desolate, and had gathered their flocks and their herds and all their substance, and they were in one body.

Therefore, there was no chance for the robbers to plunder and to obtain food, save it were to come up in open battle against the Nephites; and the Nephites being in one body, and having so great a number, and having reserved for themselves provisions, and horses and cattle, and flocks of every kind, that they might subsist for the space of seven years, in the which time they did hope to destroy the robbers from off the face of the land; and thus the eighteenth year did pass away.

And it came to pass that in the nineteenth year Giddianhi found that it was expedient that he should go up to battle against the Nephites, for there was no way that they could subsist save it were to plunder and rob and murder.

And they durst not spread themselves upon the face of the land insomuch that they could raise grain, lest the Nephites should come upon them and slay them; therefore Giddianhi gave commandment unto his armies that in this year they should go up to battle against the Nephites.

- 7 Ja tapahtui, että he tulivat taistelemaan, ja se oli kuudennessa kuussa; ja katso, suuri ja kauhistava oli se päivä, jona he tulivat taistelemaan; ja he olivat vyöttäneet itsensä rosvojen tapaan, ja heillä oli lampannahka lanteillaan, ja he olivat värjänneet itsensä verellä, ja heidän päänsä oli ajeltu, ja heillä oli päälkilvet päässään; ja suuret ja kauhistavat olivat Giddianhin sotajoukot näöltään varusteidensa tähden ja koska he olivat värjänneet itsensä verellä.
- 8 Ja tapahtui, että nähdessään, miltä Giddianhin sotajoukko näytti, nefiläisten sotajoukot lankesivat kaikki maahan ja kohottivat huutonsa Herran Jumalansa puoleen, että hän säästäisi heidät ja pelastaisi heidät heidän vihollistensa käsistä.
- 9 Ja tapahtui, että kun Giddianhin sotajoukot näkivät tämän, ne alkoivat huutaa kovalla äänellä ilonsa tähden, sillä he luulivat, että nefiläiset olivat kaatuneet pelosta heidän sotajoukkojensa kauhistavuuden tähden.
- 10 Mutta tässä asiassa he pettyivät, sillä nefiläiset eivät pelänneet heitä, vaan he pelkäsivät Jumalaansa ja anoivat häneltä suojelusta; sen tähden, kun Giddianhin sotajoukot ryntäsivät heidän kimppuunsa, he olivat valmiina kohtaamaan ne; niin, Herran voimalla he ottivat ne vastaan.
- 11 Ja taistelu alkoi tässä kuudennessa kuussa, ja suuri ja kauhistava oli silloin taistelu, niin, suuri ja kauhistava oli silloin teurastus, niin ettei niin suurta teurastusta ollut koskaan tunnettu koko Lehin kansan keskuudessa, siitä asti kun hän lähti Jerusalemissa.
- 12 Ja huolimatta Giddianhin esittämistä uhkauksista ja valoista, katso, nefiläiset löivät heidät, niin että he perääntyivät heidän edellään.
- 13 Ja tapahtui, että Gidgiddoni käski sotajoukkojensa ajaa heitä takaa aina erämaan rajamaille asti ja olla säästämättä ketään, joka joutuisi heidän käsiinsä matkan varrella; ja niin he ajoivat heitä takaa ja surmasivat heitä erämaan rajamaille asti, kunnes olivat täyttäneet Gidgiddonin käskyn.

And it came to pass that they did come up to battle; and it was in the sixth month; and behold, great and terrible was the day that they did come up to battle; and they were girded about after the manner of robbers; and they had a lamb-skin about their loins, and they were dyed in blood, and their heads were shorn, and they had head-plates upon them; and great and terrible was the appearance of the armies of Giddianhi, because of their armor, and because of their being dyed in blood.

And it came to pass that the armies of the Nephites, when they saw the appearance of the army of Giddianhi, had all fallen to the earth, and did lift their cries to the Lord their God, that he would spare them and deliver them out of the hands of their enemies.

And it came to pass that when the armies of Giddianhi saw this they began to shout with a loud voice, because of their joy, for they had supposed that the Nephites had fallen with fear because of the terror of their armies.

But in this thing they were disappointed, for the Nephites did not fear them; but they did fear their God and did supplicate him for protection; therefore, when the armies of Giddianhi did rush upon them they were prepared to meet them; yea, in the strength of the Lord they did receive them.

And the battle commenced in this the sixth month; and great and terrible was the battle thereof, yea, great and terrible was the slaughter thereof, insomuch that there never was known so great a slaughter among all the people of Lehi since he left Jerusalem.

And notwithstanding the threatenings and the oaths which Giddianhi had made, behold, the Nephites did beat them, insomuch that they did fall back from before them.

And it came to pass that Gidgiddoni commanded that his armies should pursue them as far as the borders of the wilderness, and that they should not spare any that should fall into their hands by the way; and thus they did pursue them and did slay them, to the borders of the wilderness, even until they had fulfilled the commandment of Gidgiddoni.

- 14 Ja tapahtui, että Giddianhia, joka oli pitänyt puolensa taistellen rohkeasti, ajettiin takaa, kun hän pakeni; ja koska hän oli väsynyt paljosta taistelemisestaan, hänet saatiin kiinni ja surmattiin. Ja sellainen oli rosvo Giddianhin loppu.
- 15 Ja tapahtui, että nefiläisten sotajoukot palasivat takaisin turvapaikkaansa. Ja tapahtui, että tämä yhdeksästoista vuosi kului, eivätkä rosvot tulleet uudelleen taistelemaan, eivätkä he tulleet uudelleen myöskään kahdentenkymmenentenä vuonna.
- 16 Eivätkä he tulleet kahdentenkymmenentenä yhdeksäntenäkään vuonna taistelemaan, mutta he tulivat piirittämään Nefin kansaa joka puolelta, sillä he luulivat, että jos he eristäisivät Nefin kansan maistansa ja sulkisivat sen tiet joka puolelta ja jos he eristäisivät sen sen kaikista ulkopuolisista eduista, niin he saisivat sen antautumaan toiveidensa mukaisesti.
- 17 Nyt he olivat nimittäneet itselleen toisen johtajan, jonka nimi oli Semnariha; ja nyt, Semnariha oli käkenyt toteuttaa tämän piirityksen.
- 18 Mutta katso, tämä oli nefiläisille eduksi, sillä rosvojen oli mahdotonta jatkaa piiritystä kyllin kauan, jotta sillä olisi ollut mitään vaikutusta nefiläisiin, koska heillä oli paljon muonavaroja varastoituna.
- 19 Ja koska muonavaroista oli puutetta rosvojen keskuudessa; sillä katso, heillä ei ollut hengissä pysyäkseen mitään muuta kuin lihaa, jota lihaa he hankkivat erämaasta;
- 20 ja tapahtui, että villiriista kävi erämaassa vähiin, niin että rosvot olivat menehtymäisillään nälkään.
- 21 Ja nefiläiset marssivat jatkuvasti ulos, päivällä ja yöllä, ja hyökkäilivät heidän sotajoukkojensa kimppeun ja hävittivät heitä tuhansin ja kymmenintuhansin.
- 22 Ja niin Semnarihan väki alkoi haluta luopua aikeestaan sen suuren tuhon tähden, joka heitä kohtasi yöllä ja päivällä.

And it came to pass that Giddianhi, who had stood and fought with boldness, was pursued as he fled; and being weary because of his much fighting he was overtaken and slain. And thus was the end of Giddianhi the robber.

And it came to pass that the armies of the Nephites did return again to their place of security. And it came to pass that this nineteenth year did pass away, and the robbers did not come again to battle; neither did they come again in the twentieth year.

And in the twenty and first year they did not come up to battle, but they came up on all sides to lay siege round about the people of Nephi; for they did suppose that if they should cut off the people of Nephi from their lands, and should hem them in on every side, and if they should cut them off from all their outward privileges, that they could cause them to yield themselves up according to their wishes.

Now they had appointed unto themselves another leader, whose name was Zemnarihah; therefore it was Zemnarihah that did cause that this siege should take place.

But behold, this was an advantage to the Nephites; for it was impossible for the robbers to lay siege sufficiently long to have any effect upon the Nephites, because of their much provision which they had laid up in store,

And because of the scantiness of provisions among the robbers; for behold, they had nothing save it were meat for their subsistence, which meat they did obtain in the wilderness;

And it came to pass that the wild game became scarce in the wilderness insomuch that the robbers were about to perish with hunger.

And the Nephites were continually marching out by day and by night, and falling upon their armies, and cutting them off by thousands and by tens of thousands.

And thus it became the desire of the people of Zemnarihah to withdraw from their design, because of the great destruction which came upon them by night and by day.

23 Ja tapahtui, että Semnariha antoi väelleen käskyn, että sen tuli vetäytyä piirityksestä ja marssia pohjoisenpuoleisen maan etäisimpiin osiin.

24 Ja nyt, kun Gidgiddoni oli selvillä heidän aiheetaan ja tiesi heidän heikkoutensa ravinnon puutteen ja heidän keskuudessaan tapahtuneen suuren teurastuksen tähden, hän lähetti sen tähden sotajoukkonsa yöllä katkaisemaan heidän perääntymistiensä ja sijoitti sotajoukkonsa heidän perääntymistielleen.

25 Ja tämän he tekivät yöaikaan ja pääsivät marssiesaan rosvojen edelle, niin että kun rosivot seuraavana päivänä aloittivat marssinsa, he kohtasivat nefiläisten sotajoukot sekä edessään että selustassaan.

26 Ja myös etelässä olevat rosivot eristettiin piilopaikkoihinsa. Ja kaikki tämä tehtiin Gidgiddonin käskystä.

27 Ja monia tuhansia antautui vangiksi nefiläisille, ja loput heistä surmattiin.

28 Ja heidän johtajansa Semnariha otettiin kiinni ja hirtettiin puuhun, niin, aina sen latvaan asti, niin että hän kuoli. Ja kun he olivat hirttäneet hänet kuoliaaksi, he kaatoivat puun maahan ja huusivat kovalla äänellä sanoen:

29 Herra varjeltiin kansansa vanhurskaudessa ja sydämen pyhydessä, niin että se saisi maahan kaadetuiksi kaikki, jotka yrittävät surmata sitä vallan ja salaliittojen tähden, niin kuin tämä mies on maahan kaadettu.

30 Ja he riemuitsivat ja huusivat jälleen yhteen äänen sanoen: Abrahamin Jumala ja lisäksi Jumala ja Jaakobin Jumala suojelemaan tätä kansaa vanhurskaudessa, niin kauan kuin se huutaa turvaksi Jumalansa nimeä.

31 Ja tapahtui, että he puhkesivat kaikki kuin yhdestä suusta laulamaan ja ylistämään Jumalaansa siitä suuresta asiasta, jonka hän oli tehnyt heidän hyväksien varjellessaan heidät joutumasta heidän vihollistensa käsiin.

32 Niin, he huusivat: Hoosianna Korkeimmalle Jumalalle. Ja he huusivat: Siunattu olkoon Herran Jumalan Kaikkivaltiaan, Korkeimman Jumalan nimi.

And it came to pass that Zemnarihah did give command unto his people that they should withdraw themselves from the siege, and march into the furthest parts of the land northward.

And now, Gidgiddoni being aware of their design, and knowing of their weakness because of the want of food, and the great slaughter which had been made among them, therefore he did send out his armies in the night-time, and did cut off the way of their retreat, and did place his armies in the way of their retreat.

And this did they do in the night-time, and got on their march beyond the robbers, so that on the morrow, when the robbers began their march, they were met by the armies of the Nephites both in their front and in their rear.

And the robbers who were on the south were also cut off in their places of retreat. And all these things were done by command of Gidgiddoni.

And there were many thousands who did yield themselves up prisoners unto the Nephites, and the remainder of them were slain.

And their leader, Zemnarihah, was taken and hanged upon a tree, yea, even upon the top thereof until he was dead. And when they had hanged him until he was dead they did fell the tree to the earth, and did cry with a loud voice, saying:

May the Lord preserve his people in righteousness and in holiness of heart, that they may cause to be felled to the earth all who shall seek to slay them because of power and secret combinations, even as this man hath been felled to the earth.

And they did rejoice and cry again with one voice, saying: May the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob, protect this people in righteousness, so long as they shall call on the name of their God for protection.

And it came to pass that they did break forth, all as one, in singing, and praising their God for the great thing which he had done for them, in preserving them from falling into the hands of their enemies.

Yea, they did cry: Hosanna to the Most High God. And they did cry: Blessed be the name of the Lord God Almighty, the Most High God.

33 Ja heidän sydämensä paisui ilosta, niin että he vuodattivat paljon kyyneliä Jumalan suuren hyvyyden tähden, kun hän oli pelastanut heidät heidän vihollistensa käsistä; ja he tiesivät, että heidät oli pelastettu ikuisesta tuhosta heidän parannuksensa ja nöyryytensä tähden.

And their hearts were swollen with joy, unto the gushing out of many tears, because of the great goodness of God in delivering them out of the hands of their enemies; and they knew it was because of their repentance and their humility that they had been delivered from an everlasting destruction.

3. Nefi 5

- 1 Ja nyt katso, koko nefiläisten kansan keskuudessa ei ollut yhtäkään elävää sielua, joka olisi vähääkään epäillyt kaikkien niiden pyhien profeettojen sanoja, jotka olivat puhuneet, sillä he tiesivät, että niiden täytyi toteutua.
- 2 Ja he tiesivät, että Kristuksen oli täytynyt tulla, niiden monien merkkien tähden, jotka oli annettu profeettojen sanojen mukaisesti; ja niiden asioiden tähden, jotka jo olivat tapahtuneet, he tiesivät, että kaiken olisi tapahduttava sen mukaisesti, mitä oli puhuttu.
- 3 Sen tähden he hylkäsivät kaikki syntinsä ja iljetksensä ja haureutensa ja palvelivat Jumalaa hyvin uutterasti päivin ja öin.
- 4 Ja nyt tapahtui, että kun he olivat ottaneet kaikki rosvot vangiksi, niin ettei yksikään, joka ei saanut surmaansa, päässyt pakoon, he heittivät vankinsa vankilaan ja käskivät saarnata heille Jumalan sanaa; ja kaikki, jotka tekivät parannuksen synneistään ja tekivät liiton, etteivät enää murhaisi, päästettiin vapaiksi.
- 5 Mutta kaikki, jotka eivät tehneet liittoa ja joilla nuo salamurhat olivat yhä edelleen sydämessään, eli kaikki, joiden havaittiin syytävän uhkauksia veljiään vastaan, tuomittiin ja heitä rangaistiin lain mukaisesti.
- 6 Ja näin he tekivät lopun kaikista noista jumalattomista ja salaisista ja iljettävistä liitoista, joissa oli niin paljon jumalattomuutta ja oli tehty niin monia murhia.
- 7 Ja näin oli kahdeskymmeneskahdes vuosi kulunut, ja samoin kahdeskymmeneskolmas ja kahdeskymmenesneljäs ja kahdeskymmenesviides; ja näin oli kaksikymmentäviisi vuotta kulunut.
- 8 Ja oli tapahtunut monia asioita, jotka joidenkin silmissä olisivat suuria ja ihmeellisiä, mutta niitä kaikkia ei voi kirjoittaa tähän kirjaan; niin, tämä kirja ei voi sisältää sadattakaan osaa siitä, mitä niin monien ihmisten keskuudessa tapahtui kahdenkymmenenviiden vuoden aikana;

3 Nephi 5

And now behold, there was not a living soul among all the people of the Nephites who did doubt in the least the words of all the holy prophets who had spoken; for they knew that it must needs be that they must be fulfilled.

And they knew that it must be expedient that Christ had come, because of the many signs which had been given, according to the words of the prophets; and because of the things which had come to pass already they knew that it must needs be that all things should come to pass according to that which had been spoken.

Therefore they did forsake all their sins, and their abominations, and their whoredoms, and did serve God with all diligence day and night.

And now it came to pass that when they had taken all the robbers prisoners, insomuch that none did escape who were not slain, they did cast their prisoners into prison, and did cause the word of God to be preached unto them; and as many as would repent of their sins and enter into a covenant that they would murder no more were set at liberty.

But as many as there were who did not enter into a covenant, and who did still continue to have those secret murders in their hearts, yea, as many as were found breathing out threatenings against their brethren were condemned and punished according to the law.

And thus they did put an end to all those wicked, and secret, and abominable combinations, in the which there was so much wickedness, and so many murders committed.

And thus had the twenty and second year passed away, and the twenty and third year also, and the twenty and fourth, and the twenty and fifth; and thus had twenty and five years passed away.

And there had many things transpired which, in the eyes of some, would be great and marvelous; nevertheless, they cannot all be written in this book; yea, this book cannot contain even a hundredth part of what was done among so many people in the space of twenty and five years;

- 9 mutta katso, on olemassa aikakirjoja, jotka sisältävät kaikki tämän kansan tekemiset; ja lyhyemmän mutta toden kertomuksen esitti Nefi.
- 10 Sen tähden minä olen tehnyt aikakirjani näistä asioista Nefin aikakirjan mukaan, joka oli kaiverrettuna levyihin, joita sanottiin Nefin levyiksi.
- 11 Ja katso, minä teen aikakirjaa levyihin, jotka olen omin käsin valmistanut.
- 12 Ja katso, minun nimeni on Mormon ja olen saanut nimeni Mormonin maan mukaan, maan, jossa Alma perusti kirkon kansan keskuuteen, eli ensimmäisen seurakunnan, joka perustettiin sen keskuuteen sen rikkomuksen jälkeen.
- 13 Katso, minä olen Jeesuksen Kristuksen, Jumalan Pojan opetuslapsi. Hän on kutsunut minut julistamaan sanaansa kansansa keskuudessa, jotta se saisi ikuisen elämän.
- 14 Ja on käynyt tarpeelliseksi, että minä Jumalan tahdon mukaisesti – jotta niiden rukoukset, jotka ovat menneet pois ja jotka olivat pyhiä, toteutuisivat heidän uskonsa mukaisesti – teen aikakirjan näistä tapahtumista, jotka ovat tapahtuneet –
- 15 niin, pienen aikakirjan siitä, mitä on tapahtunut siitä lähtien, kun Lehi lähti Jerusalemissa, aina tähän hetkeen asti.
- 16 Sen tähden minä teen aikakirjani niistä kertomuksista, joita ennen minua olleet ovat esittäneet, elinajani alkuun asti;
- 17 ja sitten teen aikakirjan niistä asioista, jotka olen omin silmin nähnyt.
- 18 Ja minä tiedän sen aikakirjan, jonka teen, olevan oikea ja tosi aikakirja; kuitenkin on monia asioita, joita me emme oman kieleemme mukaisesti pysty kirjoittamaan.
- 19 Ja nyt minä lakkaan puhumasta itsestäni ja ryhdyn esittämään kertomustani asioista, jotka ovat olleet ennen minua.
- 20 Minä olen Mormon ja puhdas Lehin jälkeläinen. Minulla on syytä ylistää Jumalaani ja Vapahtajaani Jeesusta Kristusta siitä, että hän toi meidän isämme pois Jerusalemin maasta (eikä sitä tiennyt kukaan paitsi hän itse ja ne, jotka hän toi pois siitä maasta) ja että hän on antanut minulle ja kansalleni niin paljon tietoa sielumme pelastukseksi.

But behold there are records which do contain all the proceedings of this people; and a shorter but true account was given by Nephi.

Therefore I have made my record of these things according to the record of Nephi, which was engraven on the plates which were called the plates of Nephi.

And behold, I do make the record on plates which I have made with mine own hands.

And behold, I am called Mormon, being called after the land of Mormon, the land in which Alma did establish the church among the people, yea, the first church which was established among them after their transgression.

Behold, I am a disciple of Jesus Christ, the Son of God. I have been called of him to declare his word among his people, that they might have everlasting life.

And it hath become expedient that I, according to the will of God, that the prayers of those who have gone hence, who were the holy ones, should be fulfilled according to their faith, should make a record of these things which have been done—

Yea, a small record of that which hath taken place from the time that Lehi left Jerusalem, even down until the present time.

Therefore I do make my record from the accounts which have been given by those who were before me, until the commencement of my day;

And then I do make a record of the things which I have seen with mine own eyes.

And I know the record which I make to be a just and a true record; nevertheless there are many things which, according to our language, we are not able to write.

And now I make an end of my saying, which is of myself, and proceed to give my account of the things which have been before me.

I am Mormon, and a pure descendant of Lehi. I have reason to bless my God and my Savior Jesus Christ, that he brought our fathers out of the land of Jerusalem, (and no one knew it save it were himself and those whom he brought out of that land) and that he hath given me and my people so much knowledge unto the salvation of our souls.

- 21 Hän on tosiaan siunannut Jaakobin huonetta ja ol-
lut armollinen Joosefin jälkeläisille.
- 22 Ja sikäli kuin Lehin lapset ovat pitäneet hänen
käskynsä, hän on siunannut heitä ja antanut heidän
menestyä sanansa mukaisesti.
- 23 Niin, ja varmasti hän jälleen johdattaa Joosefin
jälkeläisten jäännöksen tuntemaan Herran
Jumalansa.
- 24 Ja niin totta kuin Herra elää, hän kokoaa maan
neljältä ilmansuunnalta koko Jaakobin jälkeläisten
jäännöksen, joka on hajallaan kaikkialla maan pääl-
lä.
- 25 Ja samoin kuin hän on tehnyt liiton koko Jaakobin
huoneen kanssa, samoin on hänen Jaakobin huo-
neen kanssa tekemänsä liitto toteutuva hänen hyväk-
si näkemänensä aikana, niin että koko Jaakobin huo-
ne tuntee jälleen sen liiton, jonka hän on tehnyt hei-
dän kanssaan.
- 26 Ja silloin he tuntevat Lunastajansa, joka on Jeesus
Kristus, Jumalan Poika; ja silloin heidät kootaan
maan neljältä ilmansuunnalta omiin maihinsa, joista
heidät on hajotettu; ja niin totta kuin Herra elää,
niin tapahtuu. Aamen.

Surely he hath blessed the house of Jacob, and
hath been merciful unto the seed of Joseph.

And insomuch as the children of Lehi have kept
his commandments he hath blessed them and pros-
pered them according to his word.

Yea, and surely shall he again bring a remnant of
the seed of Joseph to the knowledge of the Lord their
God.

And as surely as the Lord liveth, will he gather in
from the four quarters of the earth all the remnant of
the seed of Jacob, who are scattered abroad upon all
the face of the earth.

And as he hath covenanted with all the house of
Jacob, even so shall the covenant wherewith he hath
covenanted with the house of Jacob be fulfilled in his
own due time, unto the restoring all the house of
Jacob unto the knowledge of the covenant that he
hath covenanted with them.

And then shall they know their Redeemer, who is
Jesus Christ, the Son of God; and then shall they be
gathered in from the four quarters of the earth unto
their own lands, from whence they have been dis-
persed; yea, as the Lord liveth so shall it be. Amen.

3. Nefi 6

- 1 Ja nyt tapahtui, että nefiläisten kansa palasi kaikki omille mailleen kahdentenäkymmenentenäkuudentena vuonna, joka mies perheinsä, katrainensa ja laumoinensa, hevosinensa ja karjoinensa ja kaikkienensa, mitä heille kuului.
- 2 Ja tapahtui, etteivät he olleet syöneet kaikkia muonavarojansa; sen tähden he ottivat mukaansa kaiken, mitä eivät olleet syöneet, kaiken erilaisen viljansa ja kultansa ja hopeansa ja kaikki kalleutensa, ja he palasivat omille mailleen ja alueilleen sekä pohjoisessa että etelässä, sekä pohjoisenpuoleisessa että etelänpuoleisessa maassa.
- 3 Ja niille rosvoille, jotka olivat tehneet liiton, että pitäisivät rauhan maassa, ja jotka halusivat pysyä lamanilaisina, he antoivat maita heidän lukumääränsä mukaisesti, jotta heillä olisi, millä pysyä hengissä omalla työllään; ja näin he vakiinnuttivat rauhan koko maassa.
- 4 Ja he alkoivat jälleen menestyä ja tulla mahtaviksi; ja kahdeskymmeneskuudes ja -seitsemäs vuosi kuuluivat, ja maassa vallitsi suuri järjestys; ja he olivat laatineet lakinsa tasapuolisuuden ja oikeudenmukaisuuden mukaan.
- 5 Ja nyt koko maassa ei ollut mikään estämässä kansaa menestymästä jatkuvasti, ellei se lankeaisi rikkomukseen.
- 6 Ja nyt juuri Gidgiddoni ja tuomari Lakoneus ja ne, jotka oli nimitetty johtajiksi, olivat vakiinnuttaneet tämän suuren rauhan maassa.
- 7 Ja tapahtui, että monia uusia kaupunkeja rakennettiin ja monia vanhoja kaupunkeja korjattiin.
- 8 Ja monia valtateitä rakennettiin ja tehtiin monia teitä, jotka johtivat kaupungista toiseen ja maasta toiseen ja paikasta toiseen.
- 9 Ja näin kului kahdeskymmeneskahdeksas vuosi, ja kansalla oli jatkuva rauha.
- 10 Mutta tapahtui, että kahdentenäkymmenentenäyhdeksäntenä vuonna kansan keskuudessa alkoi olla joitakin väittelyjä; ja tavattoman suurten rikkauksiensa tähden muutamat ylpistyivät kopeuteen ja kerskailuun, niin, jopa suuriin vainoihin;

3 Nephi 6

And now it came to pass that the people of the Nephites did all return to their own lands in the twenty and sixth year, every man, with his family, his flocks and his herds, his horses and his cattle, and all things whatsoever did belong unto them.

And it came to pass that they had not eaten up all their provisions; therefore they did take with them all that they had not devoured, of all their grain of every kind, and their gold, and their silver, and all their precious things, and they did return to their own lands and their possessions, both on the north and on the south, both on the land northward and on the land southward.

And they granted unto those robbers who had entered into a covenant to keep the peace of the land, who were desirous to remain Lamanites, lands, according to their numbers, that they might have, with their labors, wherewith to subsist upon; and thus they did establish peace in all the land.

And they began again to prosper and to wax great; and the twenty and sixth and seventh years passed away, and there was great order in the land; and they had formed their laws according to equity and justice.

And now there was nothing in all the land to hinder the people from prospering continually, except they should fall into transgression.

And now it was Gidgiddoni, and the judge, Lachoneus, and those who had been appointed leaders, who had established this great peace in the land.

And it came to pass that there were many cities built anew, and there were many old cities repaired.

And there were many highways cast up, and many roads made, which led from city to city, and from land to land, and from place to place.

And thus passed away the twenty and eighth year, and the people had continual peace.

But it came to pass in the twenty and ninth year there began to be some disputings among the people; and some were lifted up unto pride and boastings because of their exceedingly great riches, yea, even unto great persecutions;

- 11 sillä maassa oli paljon kauppiaita ja myös paljon lainopettajia ja paljon virkamiehiä.
- 12 Ja ihmiset alkoivat jakautua luokkiin rikkauksiensa ja oppimismahdollisuuksiensa mukaan, niin, jotkut olivat tietämättömiä köyhyytensä tähden, ja toiset saivat paljon oppia rikkauksiensa tähden.
- 13 Jotkut ylpistyivät kopeudessa, ja toiset olivat tavatoman nöyriä; jotkut vastasivat herjauksella herjaukseen, kun taas toiset ottivat vastaan herjauksen ja vainon ja kaikenlaiset ahdistukset eivätkä kääntyneet herjaamaan vastaan, vaan olivat nöyriä ja katuvia Jumalan edessä.
- 14 Ja niin tuli suuri eriarvoisuus kaikkialle maahan, niin että kirkko alkoi hajaantua, niin että kolmannakymmenentenä vuonna kirkko oli hajonnut kaikkialla maassa, paitsi muutamien lamanilaisten keskuudessa, jotka olivat kääntyneet tosi uskoon; eivätkä he tahtoneet luopua siitä, sillä he olivat vahvoja ja lujia ja järkkymättömiä, haluten hyvin tarkasti pitää Herran käskyt.
- 15 Nyt tämän kansan pahuuden syy oli tämä: Saatanalla oli suuri valta, niin että hän yllytti ihmisiä tekemään kaikenlaista pahaa ja pöyhisti heidät ylpeydellä, houkutellessa heitä tavoittelemaan valtaa ja määräämisasemaa ja rikkauksia ja maailman turhuuksia.
- 16 Ja näin Saatanaksi eksytti ihmisten sydämet tekemään kaikenlaista pahaa; sen tähden he saivat nauttia rauhaa vain muutaman vuoden.
- 17 Ja niin kolmannenkymmenennen vuoden alussa – kun ihmiset oli pitkäksi aikaa jätetty Perkeleen kiusausten kuljettaviksi, minne ikinä hän halusi heitä kuljettaa, ja tekemään kaikkea pahaa, mitä hän halusi heidän tekevän – ja niin he tämän kolmannenkymmenennen vuoden alussa olivat kauhean jumalattomuuden tilassa.
- 18 Nyt he eivät tehneet syntiä tietämättään, sillä he tunsivat Jumalan tahdon heitä kohtaan, sillä se oli opetettu heille; sen tähden he kapinoivat tietoen tahdon Jumalaa vastaan.

For there were many merchants in the land, and also many lawyers, and many officers.

And the people began to be distinguished by ranks, according to their riches and their chances for learning; yea, some were ignorant because of their poverty, and others did receive great learning because of their riches.

Some were lifted up in pride, and others were exceedingly humble; some did return railing for railing, while others would receive railing and persecution and all manner of afflictions, and would not turn and revile again, but were humble and penitent before God.

And thus there became a great inequality in all the land, insomuch that the church began to be broken up; yea, insomuch that in the thirtieth year the church was broken up in all the land save it were among a few of the Lamanites who were converted unto the true faith; and they would not depart from it, for they were firm, and steadfast, and immovable, willing with all diligence to keep the commandments of the Lord.

Now the cause of this iniquity of the people was this—Satan had great power, unto the stirring up of the people to do all manner of iniquity, and to the puffing them up with pride, tempting them to seek for power, and authority, and riches, and the vain things of the world.

And thus Satan did lead away the hearts of the people to do all manner of iniquity; therefore they had enjoyed peace but a few years.

And thus, in the commencement of the thirtieth year—the people having been delivered up for the space of a long time to be carried about by the temptations of the devil whithersoever he desired to carry them, and to do whatsoever iniquity he desired they should—and thus in the commencement of this, the thirtieth year, they were in a state of awful wickedness.

Now they did not sin ignorantly, for they knew the will of God concerning them, for it had been taught unto them; therefore they did wilfully rebel against God.

- 19 Ja nyt tämä tapahtui Lakoneuksen pojan Lakoneuksen aikana, sillä Lakoneus nousi isänsä istuimelle ja hallitsi kansaa sinä vuonna.
- 20 Ja alkoi olla taivaan innoittamia ja lähettämiä miehiä, jotka seisoivat ihmisten keskuudessa kaikkialla maassa saarnaten ja todistaen rohkeasti ihmisten synneistä ja pahoista teoista ja todistaen heille lunastuksesta, jonka Herra suorittaisi kansansa puolesta, eli toisin sanoen Kristuksen ylösnousemuksesta; ja he todistivat rohkeasti hänen kuolemastaan ja kärsimyksistään.
- 21 Nyt monet kansasta olivat tavattoman vihoissaan niiden tähden, jotka todistivat näistä asioista; ja ne, jotka olivat vihoissaan, olivat pääasiassa ylituomareita ja niitä, jotka olivat olleet ylipappeja ja lainopettajia; niin, kaikki ne, jotka olivat lainopettajia, olivat vihoissaan niille, jotka todistivat näistä asioista.
- 22 Nyt ei ollut ketään lainopettajaa eikä tuomaria eikä ylipappia, jolla olisi ollut valta tuomita ketään kuolemaan, ellei maan päämies allekirjoittanut heidän tuomiotaan.
- 23 Nyt monia niistä, jotka todistivat Kristukseen liittyvistä asioista ja todistivat rohkeasti, tuomarit ottivat kiinni ja ottivat hengiltä salaa, niin ettei tieto heidän kuolemastaan tullut maan päämiehelle ennen kuin heidän kuolemansa jälkeen.
- 24 Nyt katso, tämä oli vastoin maan lakeja, että joku otettiin hengiltä ilman maan päämieheltä saatua valtaa –
- 25 sen tähden Sarahemlan maahan, maan hallitsijalle tuli valitus näitä tuomareita vastaan, jotka olivat tuominneet Herran profetat kuolemaan lainvastaisesti.
- 26 Nyt tapahtui, että heidät otettiin kiinni ja tuotiin tuomarin eteen tuomittaviksi rikoksesta, jonka he olivat tehneet, kansan antaman lain mukaisesti.
- 27 Nyt tapahtui, että noilla tuomareilla oli paljon ystäviä ja sukulaisia; ja loputkin, aivan niin, melkein kaikki lainopettajat ja ylipapit kokoontuivat yhteen ja liittyivät niiden tuomarien sukulaisiin, jotka oli määrä tutkia lain mukaisesti.

And now it was in the days of Lachoneus, the son of Lachoneus, for Lachoneus did fill the seat of his father and did govern the people that year.

And there began to be men inspired from heaven and sent forth, standing among the people in all the land, preaching and testifying boldly of the sins and iniquities of the people, and testifying unto them concerning the redemption which the Lord would make for his people, or in other words, the resurrection of Christ; and they did testify boldly of his death and sufferings.

Now there were many of the people who were exceedingly angry because of those who testified of these things; and those who were angry were chiefly the chief judges, and they who had been high priests and lawyers; yea, all those who were lawyers were angry with those who testified of these things.

Now there was no lawyer nor judge nor high priest that could have power to condemn any one to death save their condemnation was signed by the governor of the land.

Now there were many of those who testified of the things pertaining to Christ who testified boldly, who were taken and put to death secretly by the judges, that the knowledge of their death came not unto the governor of the land until after their death.

Now behold, this was contrary to the laws of the land, that any man should be put to death except they had power from the governor of the land—

Therefore a complaint came up unto the land of Zarahemla, to the governor of the land, against these judges who had condemned the prophets of the Lord unto death, not according to the law.

Now it came to pass that they were taken and brought up before the judge, to be judged of the crime which they had done, according to the law which had been given by the people.

Now it came to pass that those judges had many friends and kindreds; and the remainder, yea, even almost all the lawyers and the high priests, did gather themselves together, and unite with the kindreds of those judges who were to be tried according to the law.

28 Ja he tekivät keskenään liiton, niin, nimittäin sen liiton, jonka ihmiset muinoin antoivat ja jonka liiton Perkele oli antanut ja teettänyt liittoutuakseen kaikkea vanhurskautta vastaan.

29 Sen tähden he liittoutuivat Herran kansaa vastaan ja tekivät liiton, että hävittäisivät sen ja vapauttaisivat murhaan syylliset oikeuden otteesta, oikeuden, jota aiottiin jakaa lain mukaisesti.

30 Ja he uhmasivat maansa lakia ja oikeuksia, ja he tekivät keskenään liiton, että ottaisivat päämiehen hengiltä ja asettaisivat maalle kuninkaan, niin ettei maa enää olisi vapaa vaan olisi kuninkaiden alainen.

And they did enter into a covenant one with another, yea, even into that covenant which was given by them of old, which covenant was given and administered by the devil, to combine against all righteousness.

Therefore they did combine against the people of the Lord, and enter into a covenant to destroy them, and to deliver those who were guilty of murder from the grasp of justice, which was about to be administered according to the law.

And they did set at defiance the law and the rights of their country; and they did covenant one with another to destroy the governor, and to establish a king over the land, that the land should no more be at liberty but should be subject unto kings.

3. Nefi 7

- 1 Nyt katso, minä osoitan teille, etteivät he asettaneet kuningasta maalle, vaan tänä samana vuonna eli kolmantenkymmentenä vuonna he ottivat hengiltä eli murhasivat maan ylituomarin tuomarinistuimella.
- 2 Ja ihmiset jakaantuivat toisiaan vastaan, ja he erottautuivat toisistaan heimoiksi, kukin perheensä ja sukunsa ja ystäviensä mukaisesti; ja näin he hävitivät maan hallitusmuodon.
- 3 Ja jokainen heimo nimitti itselleen päällikön tai johtajan; ja näin heistä tuli heimoja ja heimojen johtajia.
- 4 Nyt katso, heidän joukossaan ei ollut yhtäkään miestä, jolla ei olisi ollut paljon perhettä ja monia sukulaisia ja ystäviä; sen tähden heidän heimoistaan tuli tavattoman suuria.
- 5 Nyt kaikki tämä tapahtui, eikä heidän keskuudessaan ollut vielä sotia; ja kaikki tämä pahuus oli kohdannut kansaa, koska se antautui Saatanan valtaan.
- 6 Ja hallitusmuodon säännökset tehtiin tyhjiksi profettojen murhaajien ystävien ja sukulaisten salaliittojen tähden.
- 7 Ja he aiheuttivat suurta kiistaa maassa, niin että kansan vanhurskaammasta osasta oli melkein kokonaan tullut jumalattomia; niin, heidän keskuudessaan oli vain muutamia vanhurskaita ihmisiä.
- 8 Ja niin ei ollut kulunut kuutta vuotta, kun suurin osa kansasta oli kääntynyt pois vanhurskaudestaan niin kuin koira oksennukselleen tai kuin sika rypemään ravassa.
- 9 Nyt tämä salaliitto, joka oli tuottanut niin suurta pahuutta kansalle, kokoontui yhteen ja asetti johtoonsa miehen, jota se kutsui Jaakobiksi;
- 10 ja se kutsui hänet kuninkaakseen; sen tähden hänestä tuli tämän jumalattoman joukon kuningas, ja hän oli ylimpiä niistä, jotka olivat antaneet äänensä Jeesuksesta todistavia profettoja vastaan.

3 Nephi 7

Now behold, I will show unto you that they did not establish a king over the land; but in this same year, yea, the thirtieth year, they did destroy upon the judgment-seat, yea, did murder the chief judge of the land.

And the people were divided one against another; and they did separate one from another into tribes, every man according to his family and his kindred and friends; and thus they did destroy the government of the land.

And every tribe did appoint a chief or a leader over them; and thus they became tribes and leaders of tribes.

Now behold, there was no man among them save he had much family and many kindreds and friends; therefore their tribes became exceedingly great.

Now all this was done, and there were no wars as yet among them; and all this iniquity had come upon the people because they did yield themselves unto the power of Satan.

And the regulations of the government were destroyed, because of the secret combination of the friends and kindreds of those who murdered the prophets.

And they did cause a great contention in the land, insomuch that the more righteous part of the people had nearly all become wicked; yea, there were but few righteous men among them.

And thus six years had not passed away since the more part of the people had turned from their righteousness, like the dog to his vomit, or like the sow to her wallowing in the mire.

Now this secret combination, which had brought so great iniquity upon the people, did gather themselves together, and did place at their head a man whom they did call Jacob;

And they did call him their king; therefore he became a king over this wicked band; and he was one of the chiefest who had given his voice against the prophets who testified of Jesus.

11 Ja tapahtui, etteivät he olleet lukumäärältään niin vahvoja kuin ne kansan heimot, jotka olivat liittyneet yhteen, paitsi että niiden johtajat säätivät niiden lait, kukin heimonsa mukaisesti; kuitenkin he olivat vihollisia; vaikka he eivät olleet vanhurskas kansa, heitä kuitenkin yhdisti viha niitä kohtaan, jotka olivat tehneet liiton hallitusmuodon hävittämiseksi.

12 Ja nyt, koska Jaakob näki, että heidän vihollisiaan oli lukuisammin kuin heitä, hän sen tähden käski joukon kuninkaana väkeään lähtemään pakoon maan pohjoisimpaan osaan ja perustamaan sinne itselleen valtakunnan, kunnes heihin liittyisi luopioita (sillä hän houkutteli heitä sillä, että tulisi monia luopioita) ja heistä tulisi kyllin vahvoja taistelemaan kansan heimoja vastaan; ja he tekivät niin.

13 Ja niin nopea oli heidän marssinsa, ettei sitä voitu estää, ennen kuin he olivat menneet kansan ulottuvilta. Ja näin päättyi kolmaskymmenes vuosi, ja näin olivat Nefin kansan asiat.

14 Ja tapahtui kolmantenäkymmenentenäyhdenä vuonna, että he olivat jakaantuneet heimoiksi, kukin perheensä, sukunsa ja ystäviensä mukaisesti; he olivat kuitenkin päässeet sopimukseen, etteivät he ryhtyisi sotaan toisiaan vastaan, mutta heidän lakinsa ja hallintotapansa eivät olleet yhtenäisiä, sillä ne säädettiin niiden mielen mukaisesti, jotka olivat heidän päälliköitään ja johtajiaan. Mutta he säätivät hyvin ankaria lakeja, ettei toinen heimo saanut rikkoa toista vastaan, niin että jossakin määrin heillä oli rauha maassa; kuitenkin heidän sydämensä oli kääntynyt pois Herrasta, heidän Jumalastaan, ja he kivittivät profeettoja ja karkottivat heidät keskuudestaan.

15 Ja tapahtui, että Nefi – jonka luona enkelit olivat käyneet ja joka myös kuuli Herran äänen ja joka siis oli nähnyt enkeleitä ja oli silminnäkiä ja oli saanut voiman tietää Kristuksen palvelutyöstä ja oli myös omin silmin nähnyt heidän nopean paluunsa vanhurskaudesta jumalattomuuteensa ja iljetyksiinsä;

And it came to pass that they were not so strong in number as the tribes of the people, who were united together save it were their leaders did establish their laws, every one according to his tribe; nevertheless they were enemies; notwithstanding they were not a righteous people, yet they were united in the hatred of those who had entered into a covenant to destroy the government.

Therefore, Jacob seeing that their enemies were more numerous than they, he being the king of the band, therefore he commanded his people that they should take their flight into the northernmost part of the land, and there build up unto themselves a kingdom, until they were joined by dissenters, (for he flattered them that there would be many dissenters) and they become sufficiently strong to contend with the tribes of the people; and they did so.

And so speedy was their march that it could not be impeded until they had gone forth out of the reach of the people. And thus ended the thirtieth year; and thus were the affairs of the people of Nephi.

And it came to pass in the thirty and first year that they were divided into tribes, every man according to his family, kindred and friends; nevertheless they had come to an agreement that they would not go to war one with another; but they were not united as to their laws, and their manner of government, for they were established according to the minds of those who were their chiefs and their leaders. But they did establish very strict laws that one tribe should not trespass against another, insomuch that in some degree they had peace in the land; nevertheless, their hearts were turned from the Lord their God, and they did stone the prophets and did cast them out from among them.

And it came to pass that Nephi—having been visited by angels and also the voice of the Lord, therefore having seen angels, and being eye-witness, and having had power given unto him that he might know concerning the ministry of Christ, and also being eye-witness to their quick return from righteousness unto their wickedness and abominations;

- 16 ja nyt, joka oli murheissaan heidän sydämensä paatuneisuudesta ja heidän mielensä sokeudesta – lähti sinä samana vuonna heidän keskuuteensa ja alkoi julistaa rohkeasti parannusta ja syntien anteeksi saamista uskon kautta Herraan Jeesukseen Kristukseen.
- 17 Ja hän opetti heille monia asioita, eikä kaikkia niitä voida kirjoittaa, eikä osa niistä olisi kyllin; sen tähden niitä ei ole kirjoitettu tähän kirjaan. Ja Nefi opetti voimalla ja suurella valtuudella.
- 18 Ja tapahtui, että he olivat vihoissaan hänelle, koska hänellä oli suurempi voima kuin heillä, sillä heidän oli mahdotonta olla uskomatta hänen sanoihinsa, sillä niin suuri oli hänen uskonsa Herraan Jeesukseen Kristukseen, että enkelit palvelivat häntä päivittäin.
- 19 Ja Jeesuksen nimessä hän ajoi ulos riivaajia ja saastaisia henkiä, ja herättipä hän veljensäkin kuolleista, kun ihmiset olivat hänet kivittäneet ja hän oli kärsinyt kuoleman.
- 20 Ja ihmiset näkivät sen ja todistivat siitä ja olivat hänelle vihoissaan hänen voimansa tähden; ja hän teki myös monia muita ihmeitä kansan nähden, Jeesuksen nimessä.
- 21 Ja tapahtui, että kolmaskymmenesyhdes vuosi kului, ja oli vain muutamia, jotka kääntyivät Herraan; mutta kaikki, jotka kääntyivät, osoittivat todella kansalle, että he olivat saaneet Jumalan voiman ja Hengen, joka oli Jeesuksessa Kristuksessa, johon he uskoivat.
- 22 Ja kaikki, joista ajettiin ulos riivaajia ja jotka parannettiin sairauksistaan ja heikkouksistaan, toivat todella julki kansalle, että Jumalan Henki oli vaikuttanut heihin ja että he olivat parantuneet; ja hekin näyttivät merkkejä ja tekivät joitakin ihmeitä kansan keskuudessa.
- 23 Näin kului myös kolmaskymmeneskahdes vuosi. Ja Nefi huusi kansalle kolmannenkymmenennenkolmannen vuoden alussa, ja hän saarnasi heille parannusta ja syntien anteeksisaamista.
- 24 Nyt minä tahdon teidän myös muistavan, ettei ollut yhtäkään parannukseen saatettua, jota ei olisi kastettu vedellä.

Therefore, being grieved for the hardness of their hearts and the blindness of their minds—went forth among them in that same year, and began to testify, boldly, repentance and remission of sins through faith on the Lord Jesus Christ.

And he did minister many things unto them; and all of them cannot be written, and a part of them would not suffice, therefore they are not written in this book. And Nephi did minister with power and with great authority.

And it came to pass that they were angry with him, even because he had greater power than they, for it were not possible that they could disbelieve his words, for so great was his faith on the Lord Jesus Christ that angels did minister unto him daily.

And in the name of Jesus did he cast out devils and unclean spirits; and even his brother did he raise from the dead, after he had been stoned and suffered death by the people.

And the people saw it, and did witness of it, and were angry with him because of his power; and he did also do many more miracles, in the sight of the people, in the name of Jesus.

And it came to pass that the thirty and first year did pass away, and there were but few who were converted unto the Lord; but as many as were converted did truly signify unto the people that they had been visited by the power and Spirit of God, which was in Jesus Christ, in whom they believed.

And as many as had devils cast out from them, and were healed of their sicknesses and their infirmities, did truly manifest unto the people that they had been wrought upon by the Spirit of God, and had been healed; and they did show forth signs also and did do some miracles among the people.

Thus passed away the thirty and second year also. And Nephi did cry unto the people in the commencement of the thirty and third year; and he did preach unto them repentance and remission of sins.

Now I would have you to remember also, that there were none who were brought unto repentance who were not baptized with water.

25 Sen tähden Nefi asetti miehiä tähän palvelutyöhön, jotta kaikki ne, jotka tulisivat heidän luoksensa, kastettaisiin vedellä, ja tämä todisteeksi ja todistukseksi Jumalan edessä ja kansalle, että he olivat tehneet parannuksen ja saaneet syntinsä anteeksi.

26 Ja tämän vuoden alussa oli monia, jotka kastettiin parannukseen; ja näin kului suurin osa vuodesta.

Therefore, there were ordained of Nephi, men unto this ministry, that all such as should come unto them should be baptized with water, and this as a witness and a testimony before God, and unto the people, that they had repented and received a remission of their sins.

And there were many in the commencement of this year that were baptized unto repentance; and thus the more part of the year did pass away.

3. Nefi 8

- 1 Ja nyt tapahtui, että meidän aikakirjamme mukaan – ja me tiedämme aikakirjamme olevan tosi, sillä katso, aikakirjaa piti oikeamielinen mies, sillä hän totisesti teki monia ihmeitä Jeesuksen nimessä; eikä ollut ketään, joka olisi voinut tehdä ihmettä Jeesuksen nimessä, ellei häntä ollut puhdistettu joka rahtua myöten pahuudestaan –
- 2 ja nyt tapahtui, ellei tämä mies tehnyt virhettä ajanlaskussamme, että kolmaskymmeneskolmas vuosi oli kulunut;
- 3 ja kansa alkoi odottaa hyvin hartaasti sitä merkkiä, jonka profeetta Samuel Lamanilainen oli antanut, eli aikaa, jolloin maan päällä olisi pimeys kolmen päivän ajan.
- 4 Ja kansan keskuudessa alkoi olla suuria epäilyksiä ja kiistoja, vaikka niin monia merkkejä oli annettu.
- 5 Ja tapahtui kolmantenakymmenentenäneljäntenä vuonna, ensimmäisessä kuussa, kuun neljäntenä päivänä, että nousi suuri myrsky, jollaista ei koskaan tiedetty olleen koko maassa.
- 6 Ja oli myös suuri ja kauhea rajuilma, ja oli kauhea ukonilma, niin että se vavisutti koko maata, ikään kuin se olisi ollut halkeamaisillaan.
- 7 Ja oli tavattoman teräviä salamoita, jollaisista ei ollut koskaan tiedetty koko maassa.
- 8 Ja Sarahemlan kaupunki syttyi tuleen.
- 9 Ja Moronin kaupunki vajosi meren syvyyksiin, ja sen asukkaat hukkuivat.
- 10 Ja maa nousi ylös Moronihan kaupungin päälle, niin että kaupungin paikalle tuli suuri vuori.
- 11 Ja etelänpuoleisessa maassa oli suuri ja kauhea tuho.
- 12 Mutta katso, vielä suurempi ja kauheampi tuho oli pohjoisenpuoleisessa maassa, sillä katso, koko maan pinta muuttui rajuilman ja pyörretuulien ja ukonilmojen ja salamoiden ja koko maan tavattoman suuren järähtelyn tähden;

3 Nephi 8

And now it came to pass that according to our record, and we know our record to be true, for behold, it was a just man who did keep the record—for he truly did many miracles in the name of Jesus; and there was not any man who could do a miracle in the name of Jesus save he were cleansed every whit from his iniquity—

And now it came to pass, if there was no mistake made by this man in the reckoning of our time, the thirty and third year had passed away;

And the people began to look with great earnestness for the sign which had been given by the prophet Samuel, the Lamanite, yea, for the time that there should be darkness for the space of three days over the face of the land.

And there began to be great doubtings and disputations among the people, notwithstanding so many signs had been given.

And it came to pass in the thirty and fourth year, in the first month, on the fourth day of the month, there arose a great storm, such an one as never had been known in all the land.

And there was also a great and terrible tempest; and there was terrible thunder, insomuch that it did shake the whole earth as if it was about to divide asunder.

And there were exceedingly sharp lightnings, such as never had been known in all the land.

And the city of Zarahemla did take fire.

And the city of Moroni did sink into the depths of the sea, and the inhabitants thereof were drowned.

And the earth was carried up upon the city of Moronihah, that in the place of the city there became a great mountain.

And there was a great and terrible destruction in the land southward.

But behold, there was a more great and terrible destruction in the land northward; for behold, the whole face of the land was changed, because of the tempest and the whirlwinds, and the thunderings and the lightnings, and the exceedingly great quaking of the whole earth;

- 13 Ja valtatie sortuivat ja tasaiset tiet tuhoutuivat ja monet tasaiset paikat tulivat louhikkoisiksi.
- 14 Ja monet suuret ja huomattavat kaupungit vajosivat ja monet paloivat ja monet järkkyivät, kunnes niiden rakennukset olivat sortuneet maahan, ja niiden asukkaat saivat surmansa ja paikat jäivät autioiksi.
- 15 Ja muutamia kaupunkeja jäi jäljelle, mutta niiden vahingot olivat tavattoman suuret, ja monet niissä saivat surmansa.
- 16 Ja muutamat kulkeutuivat pois pyörretyössä, eikä kukaan tiedä, minne he menivät, paitsi että he tietävät, että he kulkeutuivat pois.
- 17 Ja niin koko maan pinta muutti muotoaan rajuilmojen ja ukonilmojen ja salamoiden ja maan järäh-telyn tähden.
- 18 Ja katso, kalliot halkesivat kahtia; ne murtuivat koko maan päällä, niin että niitä tavattiin murtuneina palasina ja halkinaisina ja säröisinä kaikkialla maassa.
- 19 Ja tapahtui, että kun ukonilmat ja salamamat ja myrsky ja rajuilma ja maan järähtelyt lakkasivat – sillä katso, niitä kesti noin kolmen tunnin ajan; ja jotkut sanoivat, että aika oli pitempi; kuitenkin kaikki nämä suuret ja kauheat asiat tapahtuivat noin kolmen tunnin aikana – ja sitten, katso, maan yllä oli pimeys.
- 20 Ja tapahtui, että kaikkialla maassa oli synkkä pimeys, niin että sen asukkaat, jotka eivät olleet kaatuneet, saattoivat tuntea pimeyden huurun;
- 21 eikä pimeyden tähden voinut olla mitään valoa eikä kynttilöitä eikä soihtuja; eikä heidän hienolla ja tavattoman kuivalla puullaankaan voinut sytyttää tulta, niin ettei voinut olla minkäänlaista valoa;
- 22 eikä näkynyt mitään valoa, ei tulta eikä pilkahdusta, ei aurinkoa eikä kuuta eikä tähtiä, sillä niin vahvat olivat pimeyden sumut, jotka olivat maan yllä.

And the highways were broken up, and the level roads were spoiled, and many smooth places became rough.

And many great and notable cities were sunk, and many were burned, and many were shaken till the buildings thereof had fallen to the earth, and the inhabitants thereof were slain, and the places were left desolate.

And there were some cities which remained; but the damage thereof was exceedingly great, and there were many in them who were slain.

And there were some who were carried away in the whirlwind; and whither they went no man knoweth, save they know that they were carried away.

And thus the face of the whole earth became deformed, because of the tempests, and the thunderings, and the lightnings, and the quaking of the earth.

And behold, the rocks were rent in twain; they were broken up upon the face of the whole earth, insomuch that they were found in broken fragments, and in seams and in cracks, upon all the face of the land.

And it came to pass that when the thunderings, and the lightnings, and the storm, and the tempest, and the quakings of the earth did cease—for behold, they did last for about the space of three hours; and it was said by some that the time was greater; nevertheless, all these great and terrible things were done in about the space of three hours—and then behold, there was darkness upon the face of the land.

And it came to pass that there was thick darkness upon all the face of the land, insomuch that the inhabitants thereof who had not fallen could feel the vapor of darkness;

And there could be no light, because of the darkness, neither candles, neither torches; neither could there be fire kindled with their fine and exceedingly dry wood, so that there could not be any light at all;

And there was not any light seen, neither fire, nor glimmer, neither the sun, nor the moon, nor the stars, for so great were the mists of darkness which were upon the face of the land.

23 Ja tapahtui, että sitä kesti kolmen päivän ajan, niin ettei näkynyt mitään valoa; ja koko kansan keskuudessa oli jatkuvasti suuri suru ja valitus ja itku; niin, suuri oli ihmisten vaikerrus pimeyden ja sen suuren tuhon tähden, joka heitä oli kohdannut.

24 Ja yhtäällä heidän kuultiin huutavan sanoen: Oi kunpa olisimme tehneet parannuksen ennen tätä suurta ja kauhistavaa päivää, niin silloin veljemme olisivat säästyneet eivätkä olisi palaneet tuossa suuressa Sarahemlan kaupungissa.

25 Ja toisaalla heidän kuultiin huutavan ja surevan sanoen: Oi kunpa olisimme tehneet parannuksen ennen tätä suurta ja kauhistavaa päivää, emmekä olisi tappaneet ja kivittäneet profeettoja emmekä karkottaneet heitä; silloin meidän äitimme ja ihanat tyttäremme ja lapsemme olisivat säästyneet eivätkä olisi hautautuneet tuossa suuressa Moronihan kaupungissa. Ja niin kansan valitus oli suuri ja kauhea.

And it came to pass that it did last for the space of three days that there was no light seen; and there was great mourning and howling and weeping among all the people continually; yea, great were the groanings of the people, because of the darkness and the great destruction which had come upon them.

And in one place they were heard to cry, saying: O that we had repented before this great and terrible day, and then would our brethren have been spared, and they would not have been burned in that great city Zarahemla.

And in another place they were heard to cry and mourn, saying: O that we had repented before this great and terrible day, and had not killed and stoned the prophets, and cast them out; then would our mothers and our fair daughters, and our children have been spared, and not have been buried up in that great city Moronihah. And thus were the howlings of the people great and terrible.

3. Nefi 9

- 1 Ja tapahtui, että maan kaikkien asukkaiden keskuudessa koko tässä maassa kuului ääni, joka huusi:
- 2 Voi, voi, voi tätä kansaa, voi koko maan asukkaita, elleivät he tee parannusta, sillä Perkele nauraa ja hänen enkelinsä riemuitsevat surmattujen, kansani ihanien poikien ja tyttären tähden; ja pahuutensa ja iljetystensä tähden he ovat kaatuneet!
- 3 Katso, tuon suuren Sarahemlan kaupungin minä olen polttanut tulella, ja sen asukkaat.
- 4 Ja katso, tuon suuren Moronin kaupungin minä olen antanut vajota meren syvyyksiin ja sen asukkaiden hukkaa.
- 5 Ja katso, tuon suuren Moronihan kaupungin minä olen peittänyt maalla, ja sen asukkaat, kätkeäkseen heidän pahuutensa ja iljetyksensä kasvojeni edestä, jottei profeettojen ja pyhien veri enää todista minulle heitä vastaan.
- 6 Ja katso, Gilgalin kaupungin minä olen antanut vajota ja sen asukkaiden hautautua maan syvyyksiin;
- 7 niin, ja Onihan kaupungin ja sen asukkaiden ja Mokumin kaupungin ja sen asukkaiden ja Jerusalemin kaupungin ja sen asukkaiden; ja minä olen antanut vesien nousta niiden sijalle peittääkseni heidän jumalattomuutensa ja iljetyksensä kasvojeni edestä, jottei profeettojen ja pyhien veri enää todista minulle heitä vastaan.
- 8 Ja katso, Gadiandin kaupungin ja Gadiomnan kaupungin ja Jaakobin kaupungin ja Gimginnon kaupungin, kaikkien näiden minä olen antanut vajota ja tehnyt niiden sijoille kukkuloita ja laaksoja; ja niiden asukkaat minä olen haudannut maan syvyyksiin peittääkseni heidän jumalattomuutensa ja iljetyksensä kasvojeni edestä, jottei profeettojen ja pyhien veri enää todistaisi minulle heitä vastaan.

3 Nephi 9

And it came to pass that there was a voice heard among all the inhabitants of the earth, upon all the face of this land, crying:

Wo, wo, wo unto this people; wo unto the inhabitants of the whole earth except they shall repent; for the devil laugheth, and his angels rejoice, because of the slain of the fair sons and daughters of my people; and it is because of their iniquity and abominations that they are fallen!

Behold, that great city Zarahemla have I burned with fire, and the inhabitants thereof.

And behold, that great city Moroni have I caused to be sunk in the depths of the sea, and the inhabitants thereof to be drowned.

And behold, that great city Moronihah have I covered with earth, and the inhabitants thereof, to hide their iniquities and their abominations from before my face, that the blood of the prophets and the saints shall not come any more unto me against them.

And behold, the city of Gilgal have I caused to be sunk, and the inhabitants thereof to be buried up in the depths of the earth;

Yea, and the city of Onihah and the inhabitants thereof, and the city of Mocom and the inhabitants thereof, and the city of Jerusalem and the inhabitants thereof; and waters have I caused to come up in the stead thereof, to hide their wickedness and abominations from before my face, that the blood of the prophets and the saints shall not come up any more unto me against them.

And behold, the city of Gadiandi, and the city of Gadiomnah, and the city of Jacob, and the city of Gimginno, all these have I caused to be sunk, and made hills and valleys in the places thereof; and the inhabitants thereof have I buried up in the depths of the earth, to hide their wickedness and abominations from before my face, that the blood of the prophets and the saints should not come up any more unto me against them.

9 Ja katso, tuon suuren Jaakobugatin kaupungin, jossa kuningas Jaakobin kansa asui, minä olen antanut palaa tullessa heidän syntiensä ja jumalattomuutensa tähden, joka ylitti koko maailman kaiken jumalattomuuden heidän salamurhiensa ja salaliittojensa tähden, sillä juuri he tuhosivat minun kansani rauhan ja maan hallitusmuodon; sen tähden minä annoin heidän palaa hävittääkseni heidät kasvojeni edestä, jottei profeettojen ja pyhien veri todistaisi enää minulle heitä vastaan.

10 Ja katso, Lamanin kaupungin ja Josin kaupungin ja Gadin kaupungin ja Kiskumenin kaupungin minä olen antanut palaa tullessa, ja niiden asukkaiden, heidän jumalattomuutensa tähden, kun he karkottivat profeetat ja kivittivät niitä, jotka minä lähetin julistamaan heille heidän jumalattomuudestaan ja iljetyksistään.

11 Ja koska he karkottivat heidät kaikki, niin ettei heidän keskuudessaan ollut yhtään vanhurskasta, minä lähetin alas tulen ja hävitin heidät, jotta heidän jumalattomuutensa ja iljetyksensä olisivat peitetyt kasvojeni edestä, jottei niiden profeettojen ja pyhien veri, jotka minä lähetin heidän keskuuteensa, huutaisi minulle maasta heitä vastaan.

12 Ja monien suurten tuhojen minä olen antanut kohdata tätä maata ja tätä kansaa sen jumalattomuuden ja iljetysten tähden.

13 Oi te kaikki, jotka olette säästyneet, koska olitte vanhurskaampia kuin he, ettekö nyt palaa minun luokseni ja tee parannusta synneistänne ja käänny, jotta minä voin parantaa teidät?

14 Niin, totisesti minä sanon teille, että jos te tulette minun luokseni, te saatte iankaikkisen elämän. Katso, minun armon käsivarteni on ojennettuna teitä kohti, ja jokaisen, joka tulee, minä otan vastaan; ja siunattuja ovat ne, jotka tulevat minun luokseni.

15 Katso, minä olen Jeesus Kristus, Jumalan Poika. Minä loin taivaat ja maan ja kaiken, mitä niissä on. Minä olin Isän kanssa alusta asti. Minä olen Isässä ja Isä minussa, ja minussa Isä on kirkastanut nimensä.

16 Minä tulin omieni luokse, ja minun omani eivät ottaneet minua vastaan. Ja minun tulemistani koskevat kirjoitukset ovat toteutuneet.

And behold, that great city Jacobugath, which was inhabited by the people of king Jacob, have I caused to be burned with fire because of their sins and their wickedness, which was above all the wickedness of the whole earth, because of their secret murders and combinations; for it was they that did destroy the peace of my people and the government of the land; therefore I did cause them to be burned, to destroy them from before my face, that the blood of the prophets and the saints should not come up unto me any more against them.

And behold, the city of Laman, and the city of Josh, and the city of Gad, and the city of Kishkumen, have I caused to be burned with fire, and the inhabitants thereof, because of their wickedness in casting out the prophets, and stoning those whom I did send to declare unto them concerning their wickedness and their abominations.

And because they did cast them all out, that there were none righteous among them, I did send down fire and destroy them, that their wickedness and abominations might be hid from before my face, that the blood of the prophets and the saints whom I sent among them might not cry unto me from the ground against them.

And many great destructions have I caused to come upon this land, and upon this people, because of their wickedness and their abominations.

O all ye that are spared because ye were more righteous than they, will ye not now return unto me, and repent of your sins, and be converted, that I may heal you?

Yea, verily I say unto you, if ye will come unto me ye shall have eternal life. Behold, mine arm of mercy is extended towards you, and whosoever will come, him will I receive; and blessed are those who come unto me.

Behold, I am Jesus Christ the Son of God. I created the heavens and the earth, and all things that in them are. I was with the Father from the beginning. I am in the Father, and the Father in me; and in me hath the Father glorified his name.

I came unto my own, and my own received me not. And the scriptures concerning my coming are fulfilled.

- 17 Ja kaikkien, jotka ovat ottaneet minut vastaan, minä olen antanut tulla Jumalan lapsiksi; ja samoin minä annan kaikkien, jotka uskovat minun nimeeni, sillä katso, minun kauttani lunastus tulee, ja minusa Mooseksen laki on täytetty.
- 18 Minä olen maailman valo ja elämä. Minä olen Alfa ja Oomega, alku ja loppu.
- 19 Eikä teidän enää pidä uhrata minulle verenvuodattusta; niin, teidän teuras- ja polttouhrienne on lakattava, sillä minä en hyväksy mitään teidän teuras- ja polttouhreistanne.
- 20 Ja teidän tulee uhrata minulle uhrina särkynyt sydän ja murtunut mieli. Ja jokaisen, joka tulee minun luokseni särkynein sydämin ja murtunein mielin, minä kastan tulella ja Pyhällä Hengellä, samoin kuin lamanilaiset uskonsa tähden minuun kääntymisensä hetkellä kastettiin tulella ja Pyhällä Hengellä, eivätkä he sitä tienneet.
- 21 Katso, minä olen tullut maailmaan tuomaan lunastuksen maailmalle, pelastamaan maailman synnistä.
- 22 Sen tähden minä otan vastaan jokaisen, joka tekee parannuksen ja tulee minun luokseni niin kuin pieni lapsi, sillä sellaisten on Jumalan valtakunta. Katso, sellaisten puolesta minä olen antanut henkeni ja ottanut sen jälleen; sen tähden tehkää parannus ja tulkaa minun luokseni, te maan ääret, ja pelastukaa.

And as many as have received me, to them have I given to become the sons of God; and even so will I to as many as shall believe on my name, for behold, by me redemption cometh, and in me is the law of Moses fulfilled.

I am the light and the life of the world. I am Alpha and Omega, the beginning and the end.

And ye shall offer up unto me no more the shedding of blood; yea, your sacrifices and your burnt offerings shall be done away, for I will accept none of your sacrifices and your burnt offerings.

And ye shall offer for a sacrifice unto me a broken heart and a contrite spirit. And whoso cometh unto me with a broken heart and a contrite spirit, him will I baptize with fire and with the Holy Ghost, even as the Lamanites, because of their faith in me at the time of their conversion, were baptized with fire and with the Holy Ghost, and they knew it not.

Behold, I have come unto the world to bring redemption unto the world, to save the world from sin.

Therefore, whoso repenteth and cometh unto me as a little child, him will I receive, for of such is the kingdom of God. Behold, for such I have laid down my life, and have taken it up again; therefore repent, and come unto me ye ends of the earth, and be saved.

3. Nefi 10

- 1 Ja nyt katso, tapahtui, että kaikki maan asukkaat kuulivat nämä sanat ja olivat niiden todistajina. Ja näiden sanojen jälkeen maassa oli hiljaisuus monen tunnin ajan;
- 2 sillä niin suuri oli ihmisten hämmästys, että he lakkasivat valittamasta ja vaikeroimasta niiden sukulaistensa menetystä, jotka olivat saaneet surmansa; sen tähden koko maassa oli hiljaisuus monen tunnin ajan.
- 3 Ja tapahtui, että kansalle tuli jälleen ääni sanoen, ja koko kansa kuuli ja oli sen todistajana:
- 4 Oi, te näiden suurten sortuneiden kaupunkien asukkaat, jotka olette Jaakobin jälkeläisiä, niin, jotka olette Israelin huonetta, kuinka usein olenkaan koonnut teidät, niin kuin kanaemo kokoaa poikasensa siipiensä suojaan, ja olen ravinnut teitä.
- 5 Ja vielä, kuinka usein olenkaan halunnut koota teidät, niin kuin kanaemo kokoaa poikasensa siipiensä suojaan, niin, oi sinä Israelin huoneen kansa, joka olet langennut; niin, oi sinä Israelin huoneen kansa, te, jotka asutte Jerusalemissa, samoin kuin te, jotka olette langenneet; niin, kuinka usein olenkaan halunnut koota teidät, niin kuin kanaemo kokoaa poikasensa, mutta te ette tahtoneet.
- 6 Oi sinä Israelin huone, jonka minä olen säästänyt, kuinka usein minä olenkaan kokoava sinut, niin kuin kanaemo kokoaa poikasensa siipiensä suojaan, jos teet parannuksen ja palaat minun luokseni täysin vilpittömin sydämin.
- 7 Mutta ellet, oi Israelin huone, sinun asuinpaikkasi tulevat autioiksi sinun isiesi kanssa tehdyn liiton täyttymisen aikaan asti.
- 8 Ja nyt tapahtui, että kun ihmiset olivat kuulleet nämä sanat, katso, he alkoivat jälleen itkeä ja valittaa sukulaistensa ja ystäviensä menetyksen tähden.
- 9 Ja tapahtui, että näin nuo kolme päivää kuluivat. Ja oli aamu, ja pimeys hälveni maan yltä, ja maa lakkasi vavahtelemasta, ja kalliit lakkasivat halkeilemasta, ja hirvittävä jyrinä lakkasi, ja kaikki melske loppui.

3 Nephi 10

And now behold, it came to pass that all the people of the land did hear these sayings, and did witness of it. And after these sayings there was silence in the land for the space of many hours;

For so great was the astonishment of the people that they did cease lamenting and howling for the loss of their kindred which had been slain; therefore there was silence in all the land for the space of many hours.

And it came to pass that there came a voice again unto the people, and all the people did hear, and did witness of it, saying:

O ye people of these great cities which have fallen, who are descendants of Jacob, yea, who are of the house of Israel, how oft have I gathered you as a hen gathereth her chickens under her wings, and have nourished you.

And again, how oft would I have gathered you as a hen gathereth her chickens under her wings, yea, O ye people of the house of Israel, who have fallen; yea, O ye people of the house of Israel, ye that dwell at Jerusalem, as ye that have fallen; yea, how oft would I have gathered you as a hen gathereth her chickens, and ye would not.

O ye house of Israel whom I have spared, how oft will I gather you as a hen gathereth her chickens under her wings, if ye will repent and return unto me with full purpose of heart.

But if not, O house of Israel, the places of your dwellings shall become desolate until the time of the fulfilling of the covenant to your fathers.

And now it came to pass that after the people had heard these words, behold, they began to weep and howl again because of the loss of their kindred and friends.

And it came to pass that thus did the three days pass away. And it was in the morning, and the darkness dispersed from off the face of the land, and the earth did cease to tremble, and the rocks did cease to rend, and the dreadful groanings did cease, and all the tumultuous noises did pass away.

- 10 Ja maa pysyi jälleen koossa, niin että se kesti, ja hengissä säästyneiden ihmisten suru ja itku ja vai-kerrus lakkasi, ja heidän surunsa muuttui iloksi ja heidän valituksensa ylistykseksi ja kiitokseksi Herralle Jeesukselle Kristukselle, heidän Lunastajalleen.
- 11 Ja tähän asti olivat profeettojen puhumat kirjoitukset toteutuneet.
- 12 Ja vanhurskaampi osa kansasta pelastui, ja se otti vastaan profeetat eikä kivittänyt heitä; ja ne, jotka eivät olleet vuodattaneet pyhien verta, säästyivät –
- 13 ja he säästyivät eivätkä vajonneet ja hautautuneet maahan, eivätkä he hukkuneet meren syvyyksiin, eivätkä he palaneet tulessa eivätkä jääneet alle ja murskautuneet kuoliaiksi; eikä pyörretuuli vienyt heitä pois, eikä savun ja pimeyden huuru tukahduttanut heitä.
- 14 Ja nyt, joka lukee, ymmärtäköön; se, jolla on kirjoitukset, tutkikoon niitä ja nähköön ja katsokoon, eivätkö kaikki nämä tulen ja savun ja rajuilmojen ja pyörretuulien ja heidät vastaanottaakseen aukeavan maan ja kaiken tämän aiheuttamat kuolemat ja tuhot ole monien pyhien profeettojen profetioiden toteutumiseksi.
- 15 Katso, minä sanon teille: Niin, monet ovat todistaneet näistä asioista Kristuksen tullessa, ja heidät surmattiin, koska he todistivat näistä asioista.
- 16 Niin, profeetta Senos todisti näistä asioista, ja myös Senok puhui näistä asioista, koska he todistivat erityisesti meistä, jotka olemme heidän jälkeläistensä jäännös.
- 17 Katso, meidän isämme Jaakob todisti myös Joosefin jälkeläisten jäännöksestä. Ja katso, emmekö me ole Joosefin jälkeläisten jäännös? Ja eivätkö nämä asiat, jotka todistavat meistä, ole kirjoitettuna pronssilevyihin, jotka meidän isämme Lehi toi Jerusalemista?

And the earth did cleave together again, that it stood; and the mourning, and the weeping, and the wailing of the people who were spared alive did cease; and their mourning was turned into joy, and their lamentations into the praise and thanksgiving unto the Lord Jesus Christ, their Redeemer.

And thus far were the scriptures fulfilled which had been spoken by the prophets.

And it was the more righteous part of the people who were saved, and it was they who received the prophets and stoned them not; and it was they who had not shed the blood of the saints, who were spared—

And they were spared and were not sunk and buried up in the earth; and they were not drowned in the depths of the sea; and they were not burned by fire, neither were they fallen upon and crushed to death; and they were not carried away in the whirlwind; neither were they overpowered by the vapor of smoke and of darkness.

And now, whoso readeth, let him understand; he that hath the scriptures, let him search them, and see and behold if all these deaths and destructions by fire, and by smoke, and by tempests, and by whirlwinds, and by the opening of the earth to receive them, and all these things are not unto the fulfilling of the prophecies of many of the holy prophets.

Behold, I say unto you, Yea, many have testified of these things at the coming of Christ, and were slain because they testified of these things.

Yea, the prophet Zenos did testify of these things, and also Zenock spake concerning these things, because they testified particularly concerning us, who are the remnant of their seed.

Behold, our father Jacob also testified concerning a remnant of the seed of Joseph. And behold, are not we a remnant of the seed of Joseph? And these things which testify of us, are they not written upon the plates of brass which our father Lehi brought out of Jerusalem?

18 Ja katso, minä osoitan teille, että kolmannenkymmenennenneljännän vuoden lopussa tapahtui, että Nefin kansalle, joka oli säästynyt, sekä niille lamalaisiksi kutsutuille, jotka olivat säästyneet, osoitettiin suuri suosio, ja suuria siunauksia vuodatettiin heidän päällensä, niin että pian taivaaseenousemisensa jälkeen Kristus tosiaan ilmaisi itsensä heille –

19 näyttäen heille ruumiinsa ja opettaen heitä; ja kertomus hänen palvelutyöstään esitetään tämän jälkeen. Sen tähden minä tällä kertaa päätän sanani.

And it came to pass that in the ending of the thirty and fourth year, behold, I will show unto you that the people of Nephi who were spared, and also those who had been called Lamanites, who had been spared, did have great favors shown unto them, and great blessings poured out upon their heads, inasmuch that soon after the ascension of Christ into heaven he did truly manifest himself unto them—

Showing his body unto them, and ministering unto them; and an account of his ministry shall be given hereafter. Therefore for this time I make an end of my sayings.

Jeesus Kristus näyttäytyi Nefin kansalle väkijoukon ollessa yhteen kokoontuneena Runsaudenmaassa ja palveli sitä; ja tällä tavoin hän näyttäytyi sille.

3. Nefi 11

- 1 Ja nyt tapahtui, että suuri joukko Nefin kansaa oli kokoontunut yhteen Runsaudenmaassa olevan temppelin ympärille; ja he ihmettelivät ja kummas-telivat keskenään ja näyttivät toisilleen suurta ja ih-meellistä muutosta, joka oli tapahtunut.
- 2 Ja he keskustelivat myös tästä Jeesuksesta Kristuksesta, jonka kuolemasta merkki oli annettu.
- 3 Ja tapahtui, että he näin keskenään keskustelles-saan kuuluivat äänen, ikään kuin se olisi tullut tai-vaasta; ja he loivat katseensa ympärilleen, sillä he ei-vät ymmärtäneet kuulemaansa ääntä; eikä se ollut te-rävä ääni, eikä se ollut kova ääni; kuitenkin ja siitä huolimatta, että se oli vieno ääni, se tunkeutui kuuli-joiden sisimpään, niin ettei heidän ruumiissaan ollut mitään jäsentä, jota se ei olisi saanut vapisemaan; niin, se tunkeutui aivan heidän sieluunsa asti ja sai heidän sydämensä palamaan.
- 4 Ja tapahtui, että he kuuluivat jälleen äänen eivätkä ymmärtäneet sitä.
- 5 Ja vielä kolmannen kerran he kuuluivat äänen ja aukaisivat korvansa kuullakseen sen; ja heidän kat-seensa kääntyivät sen kuulumisen suuntaan; ja he katsoivat herkeämättä taivasta kohti, mistä ääni tuli.
- 6 Ja katso, kolmannella kerralla he ymmärsivät kuu-lemansa äänen, ja se sanoi heille:
- 7 Nähkää minun rakas Poikani, johon minä olen mieltynyt, jossa minä olen kirkastanut nimeni – kuulkaa häntä.

Jesus Christ did show himself unto the people of Nephi, as the multitude were gathered together in the land Bountiful, and did minister unto them; and on this wise did he show himself unto them.

3 Nephi 11

And now it came to pass that there were a great mul-titude gathered together, of the people of Nephi, round about the temple which was in the land Bountiful; and they were marveling and wondering one with another, and were showing one to another the great and marvelous change which had taken place.

And they were also conversing about this Jesus Christ, of whom the sign had been given concerning his death.

And it came to pass that while they were thus con-versing one with another, they heard a voice as if it came out of heaven; and they cast their eyes round about, for they understood not the voice which they heard; and it was not a harsh voice, neither was it a loud voice; nevertheless, and notwithstanding it be-ing a small voice it did pierce them that did hear to the center, insomuch that there was no part of their frame that it did not cause to quake; yea, it did pierce them to the very soul, and did cause their hearts to burn.

And it came to pass that again they heard the voice, and they understood it not.

And again the third time they did hear the voice, and did open their ears to hear it; and their eyes were towards the sound thereof; and they did look stead-fastly towards heaven, from whence the sound came.

And behold, the third time they did understand the voice which they heard; and it said unto them:

Behold my Beloved Son, in whom I am well pleased, in whom I have glorified my name—hear ye him.

- 8 Ja tapahtui heidän ymmärtäessään, että he loivat jälleen katseensa ylös kohti taivasta, ja katso, he näkivät Miehen laskeutuvan taivaasta; ja hän oli pukeutunut valkoiseen viittaan, ja hän tuli alas ja seisoi heidän keskellään; ja koko väkijoukon katseet olivat kääntyneet häneen, eivätkä he uskaltaneet suutaan aukaista, nimittäin toinen toiselleen, eivätkä tieneet, mitä se merkitsi, sillä he luulivat enkelin ilmestyneen heille.
- 9 Ja tapahtui, että hän ojensi kätensä ja puhui kansalle sanoen:
- 10 Katso, minä olen Jeesus Kristus, jonka profeetat todistivat tulevan maailmaan.
- 11 Ja katso, minä olen maailman valo ja elämä; ja minä olen juonut siitä katkerasta maljasta, jonka Isä on antanut minulle, ja olen kirkastanut Isän ottamalla päälleni maailman synnit, ja siten olen alistunut Isän tahtoon kaikessa alusta asti.
- 12 Ja tapahtui, että kun Jeesus oli puhunut nämä sanat, koko väkijoukko lankesi maahan, sillä he muistivat, että heidän keskuudessaan oli profetoitu, että Kristus näyttäytyisi heille taivaaseenousemisensa jälkeen.
- 13 Ja tapahtui, että Herra puhui heille sanoen:
- 14 Nouskaa ja tulkaa minun luokseni voidaksenne pistää kätenne minun kylkeeni sekä voidaksenne tunnustella naulojen jälkiä käsissäni ja jaloissani, jotta tietäisitte, että minä olen Israelin Jumala ja koko maan Jumala ja surmattu maailman syntien tähden.
- 15 Ja tapahtui, että väkijoukko meni pistämään kätensä hänen kylkeensä ja tunnustelemaan naulojen jälkiä hänen käsissään ja jaloissaan; ja tämän he tekivät mennessään yksitellen, kunnes he kaikki olivat menneet ja näkivät omin silmin ja tunsivat omin käsin ja tiesivät varmasti ja todistivat, että se oli hän, jonka profeetat olivat kirjoittaneet tulevan.
- 16 Ja kun he kaikki olivat menneet ja nähneet itse, he huusivat yhteen ääneen sanoen:

And it came to pass, as they understood they cast their eyes up again towards heaven; and behold, they saw a Man descending out of heaven; and he was clothed in a white robe; and he came down and stood in the midst of them; and the eyes of the whole multitude were turned upon him, and they durst not open their mouths, even one to another, and wist not what it meant, for they thought it was an angel that had appeared unto them.

And it came to pass that he stretched forth his hand and spake unto the people, saying:

Behold, I am Jesus Christ, whom the prophets testified shall come into the world.

And behold, I am the light and the life of the world; and I have drunk out of that bitter cup which the Father hath given me, and have glorified the Father in taking upon me the sins of the world, in the which I have suffered the will of the Father in all things from the beginning.

And it came to pass that when Jesus had spoken these words the whole multitude fell to the earth; for they remembered that it had been prophesied among them that Christ should show himself unto them after his ascension into heaven.

And it came to pass that the Lord spake unto them saying:

Arise and come forth unto me, that ye may thrust your hands into my side, and also that ye may feel the prints of the nails in my hands and in my feet, that ye may know that I am the God of Israel, and the God of the whole earth, and have been slain for the sins of the world.

And it came to pass that the multitude went forth, and thrust their hands into his side, and did feel the prints of the nails in his hands and in his feet; and this they did do, going forth one by one until they had all gone forth, and did see with their eyes and did feel with their hands, and did know of a surety and did bear record, that it was he, of whom it was written by the prophets, that should come.

And when they had all gone forth and had witnessed for themselves, they did cry out with one accord, saying:

17 Hoosianna! Siunattu olkoon Korkeimman Jumalan nimi! Ja he lankesivat Jeesuksen jalkojen juureen ja palvelivat häntä.

18 Ja tapahtui, että hän puhui Nefille (sillä Nefi oli väkijoukossa), ja hän käski hänen tulla luoksensa.

19 Ja Nefi nousi ja meni ja kumartui Herran eteen ja suuteli hänen jalkojaan.

20 Ja Herra käski hänen nousta. Ja hän nousi ja seisoi hänen edessään.

21 Ja Herra sanoi hänelle: Minä annan sinulle vallan kastaa tämän kansan, kun minä jälleen olen noussut taivaaseen.

22 Ja vielä Herra kutsui muita ja sanoi heille samoin; ja hän antoi heille vallan kastaa. Ja hän sanoi heille: Tällä tavoin teidän tulee kastaa; eikä teidän keskuudessanne pidä olla kiistoja.

23 Totisesti minä sanon teille, että jokainen, joka tekee parannuksen synneistään teidän sanojenne tähden ja haluaa ottaa kasteen minun nimeeni, teidän tulee kastaa tällä tavoin: Katso, menkää alas veteen seisomaan ja kastakaa heidät minun nimeeni.

24 Ja nyt katso, nämä ovat ne sanat, jotka teidän tulee sanoa, puhutellen heitä nimeltä, sanoen:

25 Jeesuksen Kristuksen minulle antamalla valtuudella kastan sinut Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen. Amen.

26 Ja sitten upottakaa heidät veteen ja tulkaa sitten pois vedestä.

27 Ja tällä tavoin teidän tulee kastaa minun nimeeni, sillä katso, totisesti minä sanon teille, että Isä ja Poika ja Pyhä Henki ovat yhtä; ja minä olen Isässä ja Isä minussa, ja Isä ja minä olemme yhtä.

28 Ja siten kuin minä olen teitä käskenyt, siten kastakaa. Eikä teidän keskuudessanne pidä olla kiistoja, kuten tähän asti on ollut; eikä teidän keskuudessanne pidä olla kiistoja minun oppini kohdista, niin kuin on tähän asti ollut.

Hosanna! Blessed be the name of the Most High God! And they did fall down at the feet of Jesus, and did worship him.

And it came to pass that he spake unto Nephi (for Nephi was among the multitude) and he commanded him that he should come forth.

And Nephi arose and went forth, and bowed himself before the Lord and did kiss his feet.

And the Lord commanded him that he should arise. And he arose and stood before him.

And the Lord said unto him: I give unto you power that ye shall baptize this people when I am again ascended into heaven.

And again the Lord called others, and said unto them likewise; and he gave unto them power to baptize. And he said unto them: On this wise shall ye baptize; and there shall be no disputations among you.

Verily I say unto you, that whoso repenteth of his sins through your words, and desireth to be baptized in my name, on this wise shall ye baptize them— Behold, ye shall go down and stand in the water, and in my name shall ye baptize them.

And now behold, these are the words which ye shall say, calling them by name, saying:

Having authority given me of Jesus Christ, I baptize you in the name of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost. Amen.

And then shall ye immerse them in the water, and come forth again out of the water.

And after this manner shall ye baptize in my name; for behold, verily I say unto you, that the Father, and the Son, and the Holy Ghost are one; and I am in the Father, and the Father in me, and the Father and I are one.

And according as I have commanded you thus shall ye baptize. And there shall be no disputations among you, as there have hitherto been; neither shall there be disputations among you concerning the points of my doctrine, as there have hitherto been.

29 Sillä totisesti, totisesti minä sanon teille, että se, jossa on kiistelyn henki, ei ole minusta vaan on Perkeleestä, joka on kiistelyn isä, ja hän yllyttää ihmisten sydämet kiistelemään vihaisina keskenään.

30 Katso, minun oppini ei ole yllyttää ihmisten sydämiä vihaisina toisiaan vastaan, vaan minun oppini on, että sellaisen on loputtava.

31 Katso, totisesti, totisesti minä sanon teille, että minä julistan teille oppini.

32 Ja tämä on minun oppini, ja se on oppi, jonka Isä on antanut minulle; ja minä todistan Isästä, ja Isä todistaa minusta, ja Pyhä Henki todistaa Isästä ja minusta; ja minä todistan, että Isä käskee kaikkia ihmisiä kaikkialla tekemään parannuksen ja uskomaan minuun.

33 Ja jokainen, joka uskoo minuun ja ottaa kasteen, pelastuu; ja he ovat niitä, jotka perivät Jumalan valtakunnan.

34 Ja jokainen, joka ei usko minuun ja jota ei kasteta, tuomitaan.

35 Totisesti, totisesti minä sanon teille, että tämä on minun oppini, ja minä tulen Isän luota todistaakseni siitä; ja jokainen, joka uskoo minuun, uskoo myös Isään, ja hänelle Isä todistaa minusta, sillä hän lähettää hänelle tulen ja Pyhän Hengen.

36 Ja näin Isä todistaa minusta, ja Pyhä Henki todistaa hänelle Isästä ja minusta, sillä Isä ja minä ja Pyhä Henki olemme yhtä.

37 Ja vielä minä sanon teille: Teidän on tehtävä parannus ja tultava pienen lapsen kaltaisiksi ja otettava kaste minun nimeeni, tai te ette mitenkään voi saada näitä.

38 Ja vielä minä sanon teille: Teidän on tehtävä parannus ja otettava kaste minun nimeeni ja tultava pienen lapsen kaltaisiksi, tai te ette mitenkään voi periä Jumalan valtakuntaa.

39 Totisesti, totisesti minä sanon teille, että tämä on minun oppini, ja jokainen, joka rakentaa tälle, rakentaa minun kalliolleni, eivätkä helvetin portit voi ta heitä.

For verily, verily I say unto you, he that hath the spirit of contention is not of me, but is of the devil, who is the father of contention, and he stirreth up the hearts of men to contend with anger, one with another.

Behold, this is not my doctrine, to stir up the hearts of men with anger, one against another; but this is my doctrine, that such things should be done away.

Behold, verily, verily, I say unto you, I will declare unto you my doctrine.

And this is my doctrine, and it is the doctrine which the Father hath given unto me; and I bear record of the Father, and the Father beareth record of me, and the Holy Ghost beareth record of the Father and me; and I bear record that the Father commandeth all men, everywhere, to repent and believe in me.

And whoso believeth in me, and is baptized, the same shall be saved; and they are they who shall inherit the kingdom of God.

And whoso believeth not in me, and is not baptized, shall be damned.

Verily, verily, I say unto you, that this is my doctrine, and I bear record of it from the Father; and whoso believeth in me believeth in the Father also; and unto him will the Father bear record of me, for he will visit him with fire and with the Holy Ghost.

And thus will the Father bear record of me, and the Holy Ghost will bear record unto him of the Father and me; for the Father, and I, and the Holy Ghost are one.

And again I say unto you, ye must repent, and become as a little child, and be baptized in my name, or ye can in nowise receive these things.

And again I say unto you, ye must repent, and be baptized in my name, and become as a little child, or ye can in nowise inherit the kingdom of God.

Verily, verily, I say unto you, that this is my doctrine, and whoso buildeth upon this buildeth upon my rock, and the gates of hell shall not prevail against them.

40 Ja jokainen, joka julistaa enemmän tai vähemmän kuin tämän ja väittää sitä minun opikseni, on pahasta eikä ole minun kalliolleni rakennettu, vaan hän rakentaa hiekkaperustalle, ja helvetin portit ovat avuksi ottaakseen sellaiset vastaan, kun tulvat tulevat ja tuulet pieksevät heitä.

41 Ja nyt, menkää tämän kansan keskuuteen ja julistakaa sanoja, joita minä olen puhunut, maan ääriin asti.

And whoso shall declare more or less than this, and establish it for my doctrine, the same cometh of evil, and is not built upon my rock; but he buildeth upon a sandy foundation, and the gates of hell stand open to receive such when the floods come and the winds beat upon them.

Therefore, go forth unto this people, and declare the words which I have spoken, unto the ends of the earth.

3. Nefi 12

- 1 Ja tapahtui, että kun Jeesus oli puhunut nämä sanat Nefille ja niille, jotka oli kutsuttu (nyt niiden lukumäärä, jotka oli kutsuttu ja jotka olivat saaneet vallan ja valtuuden kastaa, oli kaksitoista), niin katso, hän ojensi kätensä väkijoukkoa kohti ja huusi sille sanoen: Siunattuja olette te, jos otatte varteen näiden kahdentoista sanat, jotka minä olen valinnut teidän keskuudestanne palvelemaan teitä ja olemaan palvelijoitanne; ja heille minä olen antanut vallan kastaa teidät vedellä, ja sen jälkeen kun teidät on kastettu vedellä, katso, minä kastan teidät tulella ja Pyhällä Hengellä; sen tähden siunattuja olette te, jos te uskotte minuun ja otatte kasteen, sen jälkeen kun olette nähneet minut ja tiedätte, että minä olen.
- 2 Ja vielä, siunattumpia ovat ne, jotka uskovat teidän sanoihinne, koska te todistatte nähneenne minut ja tietävänne, että minä olen. Niin, siunattuja ovat ne, jotka uskovat teidän sanoihinne ja alentuvat nöyryyden syvyysiin ja ottavat kasteen, sillä heille lähetetään tuli ja Pyhä Henki, ja he saavat anteeksiannon synneistään.
- 3 Niin, siunattuja ovat hengessä köyhät, jotka tulevat minun luokseni, sillä heidän on taivaan valtakunta.
- 4 Ja vielä, siunattuja ovat kaikki murheelliset, sillä he saavat lohdutuksen.
- 5 Ja siunattuja ovat sävyisät, sillä he perivät maan.
- 6 Ja siunattuja ovat kaikki ne, joilla on vanhurskauden nälkä ja jano, sillä heidät täytetään Pyhällä Hengellä.
- 7 Ja siunattuja ovat armeliaat, sillä he saavat armon.
- 8 Ja siunattuja ovat kaikki puhdassydämiset, sillä he saavat nähdä Jumalan.
- 9 Ja siunattuja ovat kaikki rauhantekijät, sillä heitä kutsutaan Jumalan lapsiksi.
- 10 Ja siunattuja ovat kaikki ne, joita minun nimeni tähden vainotaan, sillä heidän on taivaan valtakunta.

3 Nephi 12

And it came to pass that when Jesus had spoken these words unto Nephi, and to those who had been called, (now the number of them who had been called, and received power and authority to baptize, was twelve) and behold, he stretched forth his hand unto the multitude, and cried unto them, saying: Blessed are ye if ye shall give heed unto the words of these twelve whom I have chosen from among you to minister unto you, and to be your servants; and unto them I have given power that they may baptize you with water; and after that ye are baptized with water, behold, I will baptize you with fire and with the Holy Ghost; therefore blessed are ye if ye shall believe in me and be baptized, after that ye have seen me and know that I am.

And again, more blessed are they who shall believe in your words because that ye shall testify that ye have seen me, and that ye know that I am. Yea, blessed are they who shall believe in your words, and come down into the depths of humility and be baptized, for they shall be visited with fire and with the Holy Ghost, and shall receive a remission of their sins.

Yea, blessed are the poor in spirit who come unto me, for theirs is the kingdom of heaven.

And again, blessed are all they that mourn, for they shall be comforted.

And blessed are the meek, for they shall inherit the earth.

And blessed are all they who do hunger and thirst after righteousness, for they shall be filled with the Holy Ghost.

And blessed are the merciful, for they shall obtain mercy.

And blessed are all the pure in heart, for they shall see God.

And blessed are all the peacemakers, for they shall be called the children of God.

And blessed are all they who are persecuted for my name's sake, for theirs is the kingdom of heaven.

11 Ja siunattuja olette te, kun teitä minun tähteni her-
jataan ja vainotaan ja kun teitä vastaan valheellisesti
puhutaan kaikenlaista pahaa;

12 sillä te saatte suuren ilon ja olette tavattoman iloi-
sia, sillä suuri on teidän palkkanne taivaassa; sillä
niin vainottiin profeettoja, jotka olivat ennen teitä.

13 Totisesti, totisesti minä sanon teille: Minä panen
teidät maan suolaksi; mutta jos suola menettää ma-
kunsaa, millä maa suolataan? Suola ei sen jälkeen kel-
paa mihinkään muuhun kuin pois heitettäväksi ja
ihmisten jalkoihin tallattavaksi.

14 Totisesti, totisesti minä sanon teille: Minä panen
teidät tämän kansan valoksi. Ei ylhäällä vuorella ole-
va kaupunki voi olla kätkössä.

15 Katso, sytytetäänkö kynttilä ja pannaan vakan al-
le? Ei, vaan kynttilänjalkaan, ja se antaa valoa kaikil-
le huoneessa oleville;

16 niin loistakoon siis teidän valonne tämän kansan
edessä, että se näkisi teidän hyvät tekonne ja ylistäisi
Isääänne, joka on taivaassa.

17 Älkää luulko, että minä olen tullut lakia tai pro-
feettoja kumoamaan. En minä ole tullut kumoaa-
maan, vaan täyttämään;

18 sillä totisesti minä sanon teille: Ei yhtäkään kir-
jainta eikä pienintä piirtoa ole laista hävinnyt, vaan
minussa se kaikki on täytetty.

19 Ja katso, minä olen antanut teille Isäni lain ja käs-
kyt, jotta te uskoisitte minuun ja jotta te tekisitte pa-
rannuksen synneistänne ja tulisitte minun luokseni
särkynein sydämin ja murtunein mielin. Katso, teillä
on käskyt edessänne, ja laki on täytetty.

20 Sen tähden tulkaa minun luokseni ja pelastukaa;
sillä totisesti minä sanon teille, että ellette te pidä mi-
nun käskyjäni, jotka minä olen tällä hetkellä teille
antanut, te ette missään tapauksessa pääse taivaan
valtakuntaan.

21 Te olette kuulleet, että ihmiset muinaisena aikana
ovat sanoneet, ja se on myös kirjoitettuna teidän
edessänne, että älä tapa, ja jokainen, joka tappaa, on
vaarassa joutua Jumalan tuomittavaksi;

And blessed are ye when men shall revile you and
persecute, and shall say all manner of evil against
you falsely, for my sake;

For ye shall have great joy and be exceedingly
glad, for great shall be your reward in heaven; for so
persecuted they the prophets who were before you.

Verily, verily, I say unto you, I give unto you to be
the salt of the earth; but if the salt shall lose its savor
wherewith shall the earth be salted? The salt shall be
thenceforth good for nothing, but to be cast out and
to be trodden under foot of men.

Verily, verily, I say unto you, I give unto you to be
the light of this people. A city that is set on a hill can-
not be hid.

Behold, do men light a candle and put it under a
bushel? Nay, but on a candlestick, and it giveth light
to all that are in the house;

Therefore let your light so shine before this peo-
ple, that they may see your good works and glorify
your Father who is in heaven.

Think not that I am come to destroy the law or the
prophets. I am not come to destroy but to fulfil;

For verily I say unto you, one jot nor one tittle hath
not passed away from the law, but in me it hath all
been fulfilled.

And behold, I have given you the law and the com-
mandments of my Father, that ye shall believe in me,
and that ye shall repent of your sins, and come unto
me with a broken heart and a contrite spirit. Behold,
ye have the commandments before you, and the law
is fulfilled.

Therefore come unto me and be ye saved; for ver-
ily I say unto you, that except ye shall keep my com-
mandments, which I have commanded you at this
time, ye shall in no case enter into the kingdom of
heaven.

Ye have heard that it hath been said by them of old
time, and it is also written before you, that thou shalt
not kill, and whosoever shall kill shall be in danger
of the judgment of God;

22 mutta minä sanon teille, että jokainen, joka on vihoissaan veljelleen, on vaarassa joutua hänen tuomittavakseen. Ja jokainen, joka sanoo veljelleen: hölmö, on vaarassa joutua neuvoston eteen; ja jokainen, joka sanoo: Sinä hullu, on vaarassa joutua helvetin tuleen.

23 Sen tähden, jos olet tulossa minun luokseni tai haluat tulla minun luokseni ja muistat, että veljelläsi on jotakin sinua vastaan –

24 mene veljesi luo ja tee ensin sovinto veljesi kanssa ja tule sitten minun luokseni täysin vilpittömin sydämin, niin minä otan sinut vastaan.

25 Sovi vastustajasi kanssa nopeasti, kun olet hänen kanssaan matkalla, ettei hän joskus ota sinua kiinni, ja sinut heitetään vankilaan.

26 Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: Sieltä sinä et mitenkään pääse pois, ennen kuin olet maksanut viimeisenkin seninen. Ja voitko vankilassa ollessasi maksaa yhtäkään senineä? Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: Et.

27 Katso, ihmiset muinaisena aikana ovat kirjoittaneet, että älä tee aviorikosta;

28 mutta minä sanon teille, että jokainen, joka katsoo naista niin, että alkaa himoita häntä, on jo tehnyt aviorikoksen sydämessään.

29 Katso, minä annan teille käskyn, ettette salli minikään tällaisten asioiden päästä sydämeenne;

30 sillä on parempi, että kiellätte itseltänne nämä asiat, siten ottaen ristinne, kuin että teidät heitetään helvettiin.

31 On kirjoitettu, että jokainen, joka eroaa vaimostaan, antakoon hänelle erokirjan.

32 Totisesti, totisesti minä sanon teille, että jokainen, joka hylkää vaimonsa muun syyn kuin haureuden tähden, ajaa hänet tekemään aviorikoksen; ja joka nai hylätyn, tekee aviorikoksen.

33 Ja vielä on kirjoitettu: Älä vannoo väärin, vaan täytä Herralle valasi;

34 mutta totisesti, totisesti minä sanon teille: Älkää vannoko lainkaan; älkää taivaan kautta, sillä se on Jumalan valtaistuini;

35 älkää maan kautta, sillä se on hänen jalkojensa koroke;

But I say unto you, that whosoever is angry with his brother shall be in danger of his judgment. And whosoever shall say to his brother, Raca, shall be in danger of the council; and whosoever shall say, Thou fool, shall be in danger of hell fire.

Therefore, if ye shall come unto me, or shall desire to come unto me, and rememberest that thy brother hath aught against thee—

Go thy way unto thy brother, and first be reconciled to thy brother, and then come unto me with full purpose of heart, and I will receive you.

Agree with thine adversary quickly while thou art in the way with him, lest at any time he shall get thee, and thou shalt be cast into prison.

Verily, verily, I say unto thee, thou shalt by no means come out thence until thou hast paid the uttermost senine. And while ye are in prison can ye pay even one senine? Verily, verily, I say unto you, Nay.

Behold, it is written by them of old time, that thou shalt not commit adultery;

But I say unto you, that whosoever looketh on a woman, to lust after her, hath committed adultery already in his heart.

Behold, I give unto you a commandment, that ye suffer none of these things to enter into your heart;

For it is better that ye should deny yourselves of these things, wherein ye will take up your cross, than that ye should be cast into hell.

It hath been written, that whosoever shall put away his wife, let him give her a writing of divorcement.

Verily, verily, I say unto you, that whosoever shall put away his wife, saving for the cause of fornication, causeth her to commit adultery; and whoso shall marry her who is divorced committeth adultery.

And again it is written, thou shalt not forswear thyself, but shalt perform unto the Lord thine oaths;

But verily, verily, I say unto you, swear not at all; neither by heaven, for it is God's throne;

Nor by the earth, for it is his footstool;

36 älä myöskään vannoo pääsi kautta, sillä et sinä voi muuttaa ainuttakaan hiusta mustaksi etkä valkoiseksi;

37 vaan olkoon teidän puheenne: Kyllä, kyllä; ei, ei; sillä kaikki, mitä näihin lisätään, on pahasta.

38 Ja katso, on kirjoitettu: Silmä silmästä ja hampaas hampaasta;

39 mutta minä sanon teille, ettei teidän pidä tehdä pahalle vastarintaa, vaan jos joku lyö sinua oikealle poskellesi, käännä hänelle toinenkin;

40 ja jos joku tahtoo haastaa sinut oikeuteen ja viedä päitiasi, anna hänelle viittasikin;

41 ja jos joku pakottaa sinut kulkemaan virstan, kulje hänen kanssaan kaksi.

42 Anna sille, joka sinulta pyytää, ja sille, joka haluaa lainata sinulta, älä käännä selkääsi.

43 Ja katso, on myös kirjoitettu, että rakasta lähimmäistäsi ja vihaa vihamiestäsi;

44 mutta katso, minä sanon teille: Rakastakaa vihamihiänne, siunatkaa niitä, jotka teitä kiroavat, tehkää hyvää niille, jotka teitä vihaavat, ja rukoilkaa niiden puolesta, jotka vahingoittavat teitä ja vainoavat teitä;

45 että olisitte taivaallisen Isänne lapsia; sillä hän antaa aurinkonsa nousta pahoille ja hyville.

46 Sen tähden se, mikä oli muinaisena aikana, mikä oli lain alla, on kaikki minussa täytetty.

47 Vanha on kadonnut, ja kaikki on tullut uudeksi.

48 Sen tähden minä tahdon, että te olisitte täydellisiä, niin kuin minä olen tai teidän taivaallinen Isänne on täydellinen.

Neither shalt thou swear by thy head, because thou canst not make one hair black or white;

But let your communication be Yea, yea; Nay, nay; for whatsoever cometh of more than these is evil.

And behold, it is written, an eye for an eye, and a tooth for a tooth;

But I say unto you, that ye shall not resist evil, but whosoever shall smite thee on thy right cheek, turn to him the other also;

And if any man will sue thee at the law and take away thy coat, let him have thy cloak also;

And whosoever shall compel thee to go a mile, go with him twain.

Give to him that asketh thee, and from him that would borrow of thee turn thou not away.

And behold it is written also, that thou shalt love thy neighbor and hate thine enemy;

But behold I say unto you, love your enemies, bless them that curse you, do good to them that hate you, and pray for them who despitefully use you and persecute you;

That ye may be the children of your Father who is in heaven; for he maketh his sun to rise on the evil and on the good.

Therefore those things which were of old time, which were under the law, in me are all fulfilled.

Old things are done away, and all things have become new.

Therefore I would that ye should be perfect even as I, or your Father who is in heaven is perfect.

3. Nefi 13

- 1 Totisesti, totisesti minä sanon, että minä tahdon teidän antavan almuja köyhille, mutta varokaa antamasta almujanne ihmisten edessä, jotta he näkisivät; muuten ette saa palkkaa Isältänne, joka on taivaassa.
- 2 Kun siis annatte almujanne, älkää toittotako torvea edellänne, niin kuin tekopyhät tekevät synagogissa ja kaduilla, jotta saisivat kunniaa ihmisiltä. Totisesti minä sanon teille: He ovat palkkansa saaneet.
- 3 Vaan kun annatte almuja, älköön vasen kätenne tietäkö, mitä oikea kätenne tekee;
- 4 jotta almunne olisivat salassa; ja Isänne, joka näkee salassa, itse palkitsee teidät julkisesti.
- 5 Ja kun rukoillette, älkää tehkö tekopyhien tavoin, sillä he seisovat mielellään rukoilemassa synagogissa ja kadunkulmissa, jotta ihmiset näkisivät heidät. Totisesti minä sanon teille: He ovat palkkansa saaneet.
- 6 Vaan kun te rukoillette, menkää sisälle huoneeseen, ja kun olette sulkeneet ovenne, rukoilkaa Isääänne, joka on salassa; ja Isänne, joka näkee salassa, palkitsee teidät julkisesti.
- 7 Mutta kun rukoillette, älkää tyhjää hokeko niin kuin pakanat, sillä he luulevat, että heitä kuullaan heidän paljon puheensa tähden.
- 8 Älkää siis olko heidän kaltaisiaan, sillä teidän Isänne tietää, mitä te tarvitsette, jo ennen kuin häneltä pyydätteäkään.
- 9 Rukoilkaa siis te tällä tavalla: Isä meidän, joka olet taivaassa, pyhitetty olkoon sinun nimesi.
- 10 Tapahtukoon sinun tahtosi maan päällä niin kuin taivaassa.
- 11 Ja anna meille velkamme anteeksi, niin kuin me annamme anteeksi meidän velallisillemme.
- 12 Äläkä johdata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.
- 13 Sillä sinun on valtakunta ja voima ja kunnia ikuisesti. Aamen.
- 14 Sillä jos te annatte ihmisille anteeksi heidän rikkomuksensa, antaa myös taivaallinen Isänne teille anteeksi;

3 Nephi 13

Verily, verily, I say that I would that ye should do alms unto the poor; but take heed that ye do not your alms before men to be seen of them; otherwise ye have no reward of your Father who is in heaven.

Therefore, when ye shall do your alms do not sound a trumpet before you, as will hypocrites do in the synagogues and in the streets, that they may have glory of men. Verily I say unto you, they have their reward.

But when thou doest alms let not thy left hand know what thy right hand doeth;

That thine alms may be in secret; and thy Father who seeth in secret, himself shall reward thee openly.

And when thou prayest thou shalt not do as the hypocrites, for they love to pray, standing in the synagogues and in the corners of the streets, that they may be seen of men. Verily I say unto you, they have their reward.

But thou, when thou prayest, enter into thy closet, and when thou hast shut thy door, pray to thy Father who is in secret; and thy Father, who seeth in secret, shall reward thee openly.

But when ye pray, use not vain repetitions, as the heathen, for they think that they shall be heard for their much speaking.

Be not ye therefore like unto them, for your Father knoweth what things ye have need of before ye ask him.

After this manner therefore pray ye: Our Father who art in heaven, hallowed be thy name.

Thy will be done on earth as it is in heaven.

And forgive us our debts, as we forgive our debtors.

And lead us not into temptation, but deliver us from evil.

For thine is the kingdom, and the power, and the glory, forever. Amen.

For, if ye forgive men their trespasses your heavenly Father will also forgive you;

15 mutta jos te ette anna ihmisille anteeksi heidän rikkomuksiaan, ei Isännekään anna anteeksi teidän rikkomuksianne.

16 Edelleen, kun paastoatte, älkää olko synkän näköisiä niin kuin tekopyhät, sillä he muuttavat kasvonsa surkeiksi, jotta ihmiset huomaisivat heidän paastoavan. Totisesti minä sanon teille: He ovat palkkansa saaneet.

17 Vaan kun sinä paastoat, voitele pääsi ja pese kasvosi;

18 etteivät paastoamistasi näkisi ihmiset vaan Isäsi, joka on salassa; ja Isäsi, joka näkee salassa, palkitsee sinut julkisesti.

19 Älkää kootko itsellenne aarteita maan päälle, missä koi ja ruoste turmelevat ja varkaat murtautuvat sisään ja varastavat;

20 vaan kootkaa itsellenne aarteita taivaaseen, missä ei koi eikä ruoste turmele ja missä varkaat eivät murtaudu sisään ja varasta.

21 Sillä missä on aarteesi, siellä on myös sydämesi.

22 Ruumiin valo on silmä; jos siis silmäsi on terve, valoa täynnä on koko ruumiisi.

23 Mutta jos silmäsi on huono, koko ruumiisi on täynnä pimeyttä. Jos siis se valo, joka sinussa on, on pimeyttä, kuinka suuri onkaan se pimeys!

24 Kukaan ei voi palvella kahta herraa, sillä joko hän vihaa toista ja rakastaa toista, tai hän pitää toista arvossa ja halveksii toista. Te ette voi palvella Jumalaa ja mammonaa.

25 Ja nyt tapahtui, että kun Jeesus oli puhunut nämä sanat, hän katsoi niihin kahteentoista, jotka hän oli valinnut, ja sanoi heille: Muistakaa sanat, jotka minä olen puhunut. Sillä katso, te olette ne, jotka minä olen valinnut palvelemaan tätä kansaa. Sen tähden minä sanon teille: Älkää huolehtiko hengestänne, mitä söisitte tai mitä joisitte, älkääkä ruumiistanne, mitä päällenne pukisitte. Eikö henki ole enemmän kuin ruoka ja ruumis enemmän kuin vaatteet?

26 Katsokaa ilman lintuja, sillä eivät ne kylvä eivätkä korjaa eivätkä kokoa aittoihin; kuitenkin teidän taivaallinen Isänne ruokkii ne. Ettekö te ole paljon parempia kuin ne?

But if ye forgive not men their trespasses neither will your Father forgive your trespasses.

Moreover, when ye fast be not as the hypocrites, of a sad countenance, for they disfigure their faces that they may appear unto men to fast. Verily I say unto you, they have their reward.

But thou, when thou fastest, anoint thy head, and wash thy face;

That thou appear not unto men to fast, but unto thy Father, who is in secret; and thy Father, who seeth in secret, shall reward thee openly.

Lay not up for yourselves treasures upon earth, where moth and rust doth corrupt, and thieves break through and steal;

But lay up for yourselves treasures in heaven, where neither moth nor rust doth corrupt, and where thieves do not break through nor steal.

For where your treasure is, there will your heart be also.

The light of the body is the eye; if, therefore, thine eye be single, thy whole body shall be full of light.

But if thine eye be evil, thy whole body shall be full of darkness. If, therefore, the light that is in thee be darkness, how great is that darkness!

No man can serve two masters; for either he will hate the one and love the other, or else he will hold to the one and despise the other. Ye cannot serve God and Mammon.

And now it came to pass that when Jesus had spoken these words he looked upon the twelve whom he had chosen, and said unto them: Remember the words which I have spoken. For behold, ye are they whom I have chosen to minister unto this people. Therefore I say unto you, take no thought for your life, what ye shall eat, or what ye shall drink; nor yet for your body, what ye shall put on. Is not the life more than meat, and the body than raiment?

Behold the fowls of the air, for they sow not, neither do they reap nor gather into barns; yet your heavenly Father feedeth them. Are ye not much better than they?

- 27 Kuka teistä voi huolehtimalla lisätä mittaansa yhtäkään kyynärää?
- 28 Ja miksi te vaatetuksesta huolehditte? Katsokaa kedon liljoja, kuinka ne kasvavat; eivät ne aherra eivätkä kehrää;
- 29 ja kuitenkin minä sanon teille, ettei edes Salomo kaikessa loistossaan ollut niin vaatetettu kuin yksi niistä.
- 30 Sen tähden, jos Jumala näin pukee kedon ruohon, joka tänään kasvaa ja huomenna heitetään uuniin, niin samoin hän pukee teidät, ellette ole vähäuskoisia.
- 31 Älkää siis huolehtiko sanoen: Mitä me syömme? tai: Mitä me juomme? tai: Millä me itsemme vaatetamme?
- 32 Sillä teidän taivaallinen Isänne tietää, että te tarvitsette kaikkea tätä.
- 33 Vaan etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttaan, niin kaikki tämä annetaan teille lisäksi.
- 34 Älkää siis huolehtiko huomispäivästä, sillä huomispäivä huolehtii itsestään. Kullekin päivälle riittävät sen omat murheet.

Which of you by taking thought can add one cubit unto his stature?

And why take ye thought for raiment? Consider the lilies of the field how they grow; they toil not, neither do they spin;

And yet I say unto you, that even Solomon, in all his glory, was not arrayed like one of these.

Wherefore, if God so clothe the grass of the field, which today is, and tomorrow is cast into the oven, even so will he clothe you, if ye are not of little faith.

Therefore take no thought, saying, What shall we eat? or, What shall we drink? or, Wherewithal shall we be clothed?

For your heavenly Father knoweth that ye have need of all these things.

But seek ye first the kingdom of God and his righteousness, and all these things shall be added unto you.

Take therefore no thought for the morrow, for the morrow shall take thought for the things of itself. Sufficient is the day unto the evil thereof.

3. Nefi 14

- 1 Ja nyt tapahtui, että kun Jeesus oli puhunut nämä sanat, hän kääntyi taas väkijoukon puoleen ja avasi sille taas suunsa sanoen: Totisesti, totisesti minä sanon teille: Älkää tuomitko, ettei teitä tuomittaisi.
- 2 Sillä millä tuomiolla te tuomitsette, sillä teidät tuomitaan; ja millä mitalla te mittaatte, sillä teille vuorostaan mitataan.
- 3 Ja miksi näet roskan, joka on veljesi silmässä, mutta et huomaa hirttä, joka on omassa silmässäsi?
- 4 Tai kuinka sanot veljellesi: Anna minun ottaa roska silmästäsi – ja katso, omassa silmässäsi on hirsi?
- 5 Sinä tekopyhä, ota ensin hirsi omasta silmästäsi, niin sitten näet selvästi ottaa roskan veljesi silmästä.
- 6 Älkää antako koirille sitä, mikä on pyhää, älkääkä heittäkö helmiänne sikojen eteen, etteivät ne tallaa niitä jalkoihinsa ja käänny takaisin raatelemaan teitä.
- 7 Pyytäkää, niin teille annetaan; etsikää, niin te löydätte; kolkuttakaa, niin teille avataan.
- 8 Sillä jokainen pyytävä saa, ja etsijä löytää, ja sille, joka kolkuttaa, avataan.
- 9 Vai kuka teistä antaa pojalleen kiven, kun hän pyytää leipää?
- 10 Tai jos hän pyytää kalaa, antaa hänelle käärmeen?
- 11 Jos siis te, jotka olette pahoja, osaatte antaa lapsillenne hyviä lahjoja, kuinka paljon enemmän teidän taivaallinen Isänne antaa hyvää niille, jotka pyytävät häneltä?
- 12 Sen tähden kaikki, minkä tahdotte ihmisten tekevän teille, tehkää te samoin heille, sillä tämä on laki ja profeetat.
- 13 Menkää sisään ahtaasta portista, sillä avara on se portti ja lavea se tie, joka vie tuhoon, ja monta on, jotka menevät siitä sisälle;
- 14 sillä ahdas on se portti ja kapea se tie, joka vie elämään, ja harvat ovat ne, jotka sen löytävät.

3 Nephi 14

And now it came to pass that when Jesus had spoken these words he turned again to the multitude, and did open his mouth unto them again, saying: Verily, verily, I say unto you, Judge not, that ye be not judged.

For with what judgment ye judge, ye shall be judged; and with what measure ye mete, it shall be measured to you again.

And why beholdest thou the mote that is in thy brother's eye, but considerest not the beam that is in thine own eye?

Or how wilt thou say to thy brother: Let me pull the mote out of thine eye—and behold, a beam is in thine own eye?

Thou hypocrite, first cast the beam out of thine own eye; and then shalt thou see clearly to cast the mote out of thy brother's eye.

Give not that which is holy unto the dogs, neither cast ye your pearls before swine, lest they trample them under their feet, and turn again and rend you.

Ask, and it shall be given unto you; seek, and ye shall find; knock, and it shall be opened unto you.

For every one that asketh, receiveth; and he that seeketh, findeth; and to him that knocketh, it shall be opened.

Or what man is there of you, who, if his son ask bread, will give him a stone?

Or if he ask a fish, will he give him a serpent?

If ye then, being evil, know how to give good gifts unto your children, how much more shall your Father who is in heaven give good things to them that ask him?

Therefore, all things whatsoever ye would that men should do to you, do ye even so to them, for this is the law and the prophets.

Enter ye in at the strait gate; for wide is the gate, and broad is the way, which leadeth to destruction, and many there be who go in thereat;

Because strait is the gate, and narrow is the way, which leadeth unto life, and few there be that find it.

- 15 Varokaa vääriä profeettoja, jotka tulevat luoksenne lampaan vaatteissa, mutta sisältä ovat raatelevia susia.
- 16 Hedelmistään te heidät tunnette. Kootaanko orjantappuroista rypäleitä tai ohdakkeista viikunoita?
- 17 Aivan samoin jokainen hyvä puu tuottaa hyvää hedelmää, mutta huono puu tuottaa kelvotonta hedelmää.
- 18 Hyvä puu ei voi tuottaa kelvotonta hedelmää eikä huono puu tuottaa hyvää hedelmää.
- 19 Jokainen puu, joka ei tuota hyvää hedelmää, kaadetaan maahan ja heitetään tuleen.
- 20 Hedelmistään te siis tunnette heidät.
- 21 Ei jokainen, joka sanoo minulle: Herra, Herra, pääse taivaan valtakuntaan, vaan se, joka tekee minun taivaallisen Isäni tahdon.
- 22 Monet sanovat minulle sinä päivänä: Herra, Herra, emmekö me ole profetoineet sinun nimessäsi ja sinun nimessäsi ajaneet pois riivaajia ja sinun nimessäsi tehneet monia ihmeellisiä tekoja?
- 23 Ja silloin minä tuon heille julki: Minä en ole koskaan tuntenut teitä; menkää pois minun luotani, te vääräydyntekijät.
- 24 Sen tähden minä vertaan jokaista, joka kuulee nämä minun sanani ja tekee niiden mukaan, järkevään mieheen, joka rakensi talonsa kalliolle –
- 25 ja alkoi sataa ja tulvat tulivat ja tuulet puhalsivat ja pieksivät sitä taloa; eikä se sortunut, sillä se oli rakennettu kalliolle.
- 26 Ja jokaista, joka kuulee nämä minun sanani mutta ei tee niiden mukaan, on verrattava tyhmään mieheen, joka rakensi talonsa hiekalle –
- 27 ja alkoi sataa ja tulvat tulivat ja tuulet puhalsivat ja pieksivät sitä taloa; ja se sortui, ja sen sortuminen oli suuri.

Beware of false prophets, who come to you in sheep's clothing, but inwardly they are ravening wolves.

Ye shall know them by their fruits. Do men gather grapes of thorns, or figs of thistles?

Even so every good tree bringeth forth good fruit; but a corrupt tree bringeth forth evil fruit.

A good tree cannot bring forth evil fruit, neither a corrupt tree bring forth good fruit.

Every tree that bringeth not forth good fruit is hewn down, and cast into the fire.

Wherefore, by their fruits ye shall know them.

Not every one that saith unto me, Lord, Lord, shall enter into the kingdom of heaven; but he that doeth the will of my Father who is in heaven.

Many will say to me in that day: Lord, Lord, have we not prophesied in thy name, and in thy name have cast out devils, and in thy name done many wonderful works?

And then will I profess unto them: I never knew you; depart from me, ye that work iniquity.

Therefore, whoso heareth these sayings of mine and doeth them, I will liken him unto a wise man, who built his house upon a rock—

And the rain descended, and the floods came, and the winds blew, and beat upon that house; and it fell not, for it was founded upon a rock.

And every one that heareth these sayings of mine and doeth them not shall be likened unto a foolish man, who built his house upon the sand—

And the rain descended, and the floods came, and the winds blew, and beat upon that house; and it fell, and great was the fall of it.

3. Nefi 15

- 1 Ja nyt tapahtui, että kun Jeesus oli päättänyt nämä sanat, hän loi katseensa ympärilleen väkijoukkoon ja sanoi sille: Katso, te olette kuulleet asiat, jotka minä opetin, ennen kuin nousin Isäni luokse; sen tähden minä herätän viimeisenä päivänä jokaisen, joka muistaa nämä minun sanani ja tekee niiden mukaan.
- 2 Ja tapahtui, että kun Jeesus oli sanonut nämä sanat, hän huomasi, että heidän joukossaan oli muutamia, jotka ihmettelivät ja kummastelivat, mitä hän tahtoi Mooseksen laista; sillä he eivät ymmärtäneet sanoja, että vanha oli kadonnut ja että kaikki oli tullut uudeksi.
- 3 Ja hän sanoi heille: Älkää ihmetelkö sitä, että minä sanoin teille, että kaikki vanha oli kadonnut ja että kaikki oli tullut uudeksi.
- 4 Katso, minä sanon teille, että se laki, joka annettiin Moosekselle, on täytetty.
- 5 Katso, minä olen se, joka antoi lain, ja minä olen se, joka teki liiton kansani Israelin kanssa; sen tähden laki on minussa täytetty, sillä minä olen tullut täyttämään lain; sen tähden se on päättynyt.
- 6 Katso, minä en kumoa profeettoja, sillä kaikki, mikä ei minussa ole täyttynyt, totisesti minä sanon teille, tulee kaikki täyttymään.
- 7 Ja sillä, että minä sanoin teille, että kaikki vanha on kadonnut, minä en kumoa sitä, mitä on puhuttu tulevista asioista.
- 8 Sillä katso, liitto, jonka minä olen tehnyt kansani kanssa, ei ole kokonaan täyttynyt; mutta se laki, joka annettiin Moosekselle, on minussa päättynyt.
- 9 Katso, minä olen laki ja valo. Turvautukaa minuun ja kestäkää loppuun asti, niin te saatte elää; sillä sille, joka kestää loppuun asti, minä annan iankaikkisen elämän.
- 10 Katso, minä olen antanut teille käskyt; pitäkää siis minun käskyni. Ja tämä on laki ja profeetat, sillä he todella todistivat minusta.
- 11 Ja nyt tapahtui, että kun Jeesus oli puhunut nämä sanat, hän sanoi niille kahdelletoista, jotka hän oli valinnut:

3 Nephi 15

And now it came to pass that when Jesus had ended these sayings he cast his eyes round about on the multitude, and said unto them: Behold, ye have heard the things which I taught before I ascended to my Father; therefore, whoso remembereth these sayings of mine and doeth them, him will I raise up at the last day.

And it came to pass that when Jesus had said these words he perceived that there were some among them who marveled, and wondered what he would concerning the law of Moses; for they understood not the saying that old things had passed away, and that all things had become new.

And he said unto them: Marvel not that I said unto you that old things had passed away, and that all things had become new.

Behold, I say unto you that the law is fulfilled that was given unto Moses.

Behold, I am he that gave the law, and I am he who covenanted with my people Israel; therefore, the law in me is fulfilled, for I have come to fulfil the law; therefore it hath an end.

Behold, I do not destroy the prophets, for as many as have not been fulfilled in me, verily I say unto you, shall all be fulfilled.

And because I said unto you that old things have passed away, I do not destroy that which hath been spoken concerning things which are to come.

For behold, the covenant which I have made with my people is not all fulfilled; but the law which was given unto Moses hath an end in me.

Behold, I am the law, and the light. Look unto me, and endure to the end, and ye shall live; for unto him that endureth to the end will I give eternal life.

Behold, I have given unto you the commandments; therefore keep my commandments. And this is the law and the prophets, for they truly testified of me.

And now it came to pass that when Jesus had spoken these words, he said unto those twelve whom he had chosen:

12 Te olette minun opetuslapsiani, ja te olette valona tälle kansalle, joka on Joosefin huoneen jäännös.

13 Ja katso, tämä on teidän perintömaanne, ja Isä on antanut sen teille.

14 Eikä Isä ole milloinkaan antanut minulle käskyä, että minun pitäisi kertoa siitä teidän veljillenne Jerusalemissa.

15 Eikä Isä myöskään ole milloinkaan antanut minulle käskyä, että minun pitäisi kertoa heille niistä muista Israelin huoneen heimoista, jotka Isä on johdattanut pois maasta.

16 Tämän verran Isä käski minun kertoa heille:

17 Että minulla on muita lampaita, jotka eivät ole tällä lammastarhasta; niitäkin minun tulee johdattaa, ja ne kuulevat minun ääneni, ja on oleva yksi lauma ja yksi paimen.

18 Ja nyt, uppiniskaisuuden ja epäuskon tähden he eivät ymmärtäneet minun sanaani; sen tähden Isä kielsi minua sanomasta heille enempää tästä asiasta.

19 Mutta totisesti minä sanon teille, että Isä on minua käskenyt ja minä kerron sen teille, että teidät erotettiin heidän joukostaan heidän pahuutensa tähden; pahuutensa tähden he siis eivät teistä tiedä.

20 Ja totisesti minä sanon teille vielä, että Isä on erottanut heistä muut heimot, ja pahuutensa tähden he eivät niistä tiedä.

21 Ja totisesti minä sanon teille, että te olette niitä, joista minä sanoin: Minulla on muita lampaita, jotka eivät ole tästä lammastarhasta; niitäkin minun tulee johdattaa, ja ne kuulevat minun ääneni, ja on oleva yksi lauma ja yksi paimen.

22 Eivätkä he ymmärtäneet minua, sillä he luulivat niitä pakanoiksi; sillä he eivät ymmärtäneet, että pakanat käännyttäisiin heidän saarnaamisensa kautta.

23 Eivätkä he ymmärtäneet minua, kun sanoin, että ne saavat kuulla minun ääneni; eivätkä he ymmärtäneet minua, etteivät pakanat saisi milloinkaan kuulla minun ääntäni – että minä en ilmaisisi itseäni heille muuten kuin Pyhän Hengen kautta.

Ye are my disciples; and ye are a light unto this people, who are a remnant of the house of Joseph.

And behold, this is the land of your inheritance; and the Father hath given it unto you.

And not at any time hath the Father given me commandment that I should tell it unto your brethren at Jerusalem.

Neither at any time hath the Father given me commandment that I should tell unto them concerning the other tribes of the house of Israel, whom the Father hath led away out of the land.

This much did the Father command me, that I should tell unto them:

That other sheep I have which are not of this fold; them also I must bring, and they shall hear my voice; and there shall be one fold, and one shepherd.

And now, because of stiffneckedness and unbelief they understood not my word; therefore I was commanded to say no more of the Father concerning this thing unto them.

But, verily, I say unto you that the Father hath commanded me, and I tell it unto you, that ye were separated from among them because of their iniquity; therefore it is because of their iniquity that they know not of you.

And verily, I say unto you again that the other tribes hath the Father separated from them; and it is because of their iniquity that they know not of them.

And verily I say unto you, that ye are they of whom I said: Other sheep I have which are not of this fold; them also I must bring, and they shall hear my voice; and there shall be one fold, and one shepherd.

And they understood me not, for they supposed it had been the Gentiles; for they understood not that the Gentiles should be converted through their preaching.

And they understood me not that I said they shall hear my voice; and they understood me not that the Gentiles should not at any time hear my voice—that I should not manifest myself unto them save it were by the Holy Ghost.

24 Mutta katso, te olette sekä kuulleet minun ääneni
että nähneet minut, ja te olette minun lampaitani, ja
teidät luetaan niiden joukkoon, jotka Isä on antanut
minulle.

But behold, ye have both heard my voice, and seen
me; and ye are my sheep, and ye are numbered
among those whom the Father hath given me.

3. Nefi 16

- 1 Ja totisesti, totisesti minä sanon teille, että minulla on muita lampaita, jotka eivät ole tästä maasta eivätkä Jerusalemin maasta eivätkä missään osissa sitä maata, jossa minä olen ollut palvelemissa.
- 2 Sillä ne, joista minä puhun, ovat niitä, jotka eivät ole vielä kuulleet minun ääntäni, enkä minä ole milloinkaan ilmaissut itseäni heille.
- 3 Mutta minä olen saanut Isältä käskyn, että minun tulee mennä heidän luoksensa, niin että he saavat kuulla minun ääneni ja heidät luetaan minun lampaideni joukkoon, jotta olisi yksi lauma ja yksi paimen; sen tähden minä menen näyttäytymään heille.
- 4 Ja minä käsken teitä kirjoittamaan nämä sanat, sen jälkeen kun minä olen mennyt, niin että jos käy niin, ettei Jerusalemissa oleva kansani, ne, jotka ovat nähneet minut ja olleet minun kanssani palvelutyössäni, pyydä Isältä minun nimessäni, että he saisivat Pyhän Hengen kautta tiedon teistä ja myös muista heimoista, joista he eivät tiedä, niin että nämä sanat, jotka te kirjoitatte, säilytetään ja ilmaistaan pakanoille, niin että kun pakanat ovat saaneet täyteen, heidän jälkeläistensä jäännös, joka hajotetaan maan päälle heidän epäuskonsa tähden, voitaisiin tuoda laumaan eli voitaisiin johdattaa tuntemaan minut, Lunastajansa.
- 5 Ja silloin minä kokoan heidät maan neljältä ilmansuunnalta, ja silloin minä toteutan sen liiton, jonka Isä on tehnyt koko Israelin huoneen kansan kanssa.
- 6 Ja siunattuina ovat pakanat uskonsa tähden minuun Pyhän Hengen kautta, joka todistaa heille minuusta ja Isästä.
- 7 Katso, heidän uskonsa tähden minuun, sanoo Isä, ja sinun epäuskosi tähden, oi Israelin huone, totuus tulee myöhemmin aikoina pakanoille, jotta näiden asioiden täyteys ilmaistaisiin heille.
- 8 Mutta voi niitä pakanoita, jotka eivät usko, sanoo Isä – sillä vaikka he ovat tulleet tähän maahan ja hajottaneet minun kansani, joka on Israelin huonetta, ja minun kansani, joka on Israelin huonetta, on karotettu heidän keskuudestaan, ja he ovat tallanneet sen jalkoihinsa;

3 Nephi 16

And verily, verily, I say unto you that I have other sheep, which are not of this land, neither of the land of Jerusalem, neither in any parts of that land round about whither I have been to minister.

For they of whom I speak are they who have not as yet heard my voice; neither have I at any time manifested myself unto them.

But I have received a commandment of the Father that I shall go unto them, and that they shall hear my voice, and shall be numbered among my sheep, that there may be one fold and one shepherd; therefore I go to show myself unto them.

And I command you that ye shall write these sayings after I am gone, that if it so be that my people at Jerusalem, they who have seen me and been with me in my ministry, do not ask the Father in my name, that they may receive a knowledge of you by the Holy Ghost, and also of the other tribes whom they know not of, that these sayings which ye shall write shall be kept and shall be manifested unto the Gentiles, that through the fulness of the Gentiles, the remnant of their seed, who shall be scattered forth upon the face of the earth because of their unbelief, may be brought in, or may be brought to a knowledge of me, their Redeemer.

And then will I gather them in from the four quarters of the earth; and then will I fulfil the covenant which the Father hath made unto all the people of the house of Israel.

And blessed are the Gentiles, because of their belief in me, in and of the Holy Ghost, which witnesses unto them of me and of the Father.

Behold, because of their belief in me, saith the Father, and because of the unbelief of you, O house of Israel, in the latter day shall the truth come unto the Gentiles, that the fulness of these things shall be made known unto them.

But wo, saith the Father, unto the unbelieving of the Gentiles—for notwithstanding they have come forth upon the face of this land, and have scattered my people who are of the house of Israel; and my people who are of the house of Israel have been cast out from among them, and have been trodden under feet by them;

9 ja Isän armotekojen tähden pakanoille ja myös Isän tuomioiden tähden minun kansalleni, joka on Israelin huonetta, totisesti, totisesti minä sanon teille, että kaiken tämän jälkeen, ja kun minä olen antanut lyödä ja ahdistaa ja surmata ja karkottaa heidän keskuudestaan kansaani, joka on Israelin huonetta, ja heidän ruveta vihaamaan sitä ja ruveta viheltämään sille ja pilkkaamaan sitä heidän keskuudestaan –

10 ja näin Isä kääkee minun sanoa teille: Sinä päivänä, kun pakanat tekevät syntiä minun evankeliumiani vastaan ja hylkäävät minun evankeliumini täyteyden ja ylpistyvät sydämensä kopeudessa kaikkien kansakuntien ja koko maan kaikkien kansojen yläpuolelle ja ovat täynnä kaikenlaisia valheita ja vilppiä ja ilkeyttä ja kaikenlaista tekopyhyyttä ja murhia ja pappisvaltaa ja haureutta ja salaisia iljetyksiä, ja jos he tätä kaikkea tekevät ja hylkäävät minun evankeliumini täyteyden, katso, sanoo Isä, minä otan evankeliumini täyteyden pois heidän keskuudestaan.

11 Ja silloin minä muistan liittoni, jonka olen tehnyt kansani kanssa, oi Israelin huone, ja minä tuon evankeliumini sille.

12 Ja minä näytän sinulle, oi Israelin huone, ettei pakanoilla ole valtaa sinuun, vaan minä muistan sinun kanssasi tekemäni liiton, oi Israelin huone, ja sinä tulet tuntemaan minun evankeliumini täyteyden.

13 Mutta jos pakanat tekevät parannuksen ja palaavat minun luokseni, sanoo Isä, katso, heidät luetaan minun kansani joukkoon, oi Israelin huone.

14 Enkä minä salli Israelin huonetta olevan kansani kulkea heidän keskeltään ja tallata heitä maahan, sanoo Isä.

15 Mutta elleivät he käännä minun puoleeni ja kuule minun ääntäni, minä sallin heidän, niin, minä sallin kansani, oi Israelin huone, kulkea heidän keskeltään ja tallata heidät maahan, ja he tulevat olemaan niin kuin suola, joka on menettänyt makunsa ja joka ei sen jälkeen kelpaa mihinkään muuhun kuin pois heitettäväksi ja minun kansani jalkoihin tallattavaksi, oi Israelin huone.

And because of the mercies of the Father unto the Gentiles, and also the judgments of the Father upon my people who are of the house of Israel, verily, verily, I say unto you, that after all this, and I have caused my people who are of the house of Israel to be smitten, and to be afflicted, and to be slain, and to be cast out from among them, and to become hated by them, and to become a hiss and a byword among them—

And thus commandeth the Father that I should say unto you: At that day when the Gentiles shall sin against my gospel, and shall reject the fulness of my gospel, and shall be lifted up in the pride of their hearts above all nations, and above all the people of the whole earth, and shall be filled with all manner of lyings, and of deceits, and of mischiefs, and all manner of hypocrisy, and murders, and priestcrafts, and whoredoms, and of secret abominations; and if they shall do all those things, and shall reject the fulness of my gospel, behold, saith the Father, I will bring the fulness of my gospel from among them.

And then will I remember my covenant which I have made unto my people, O house of Israel, and I will bring my gospel unto them.

And I will show unto thee, O house of Israel, that the Gentiles shall not have power over you; but I will remember my covenant unto you, O house of Israel, and ye shall come unto the knowledge of the fulness of my gospel.

But if the Gentiles will repent and return unto me, saith the Father, behold they shall be numbered among my people, O house of Israel.

And I will not suffer my people, who are of the house of Israel, to go through among them, and tread them down, saith the Father.

But if they will not turn unto me, and hearken unto my voice, I will suffer them, yea, I will suffer my people, O house of Israel, that they shall go through among them, and shall tread them down, and they shall be as salt that hath lost its savor, which is thenceforth good for nothing but to be cast out, and to be trodden under foot of my people, O house of Israel.

- 16 Totisesti, totisesti minä sanon teille: Näin Isä on käskennyt minua – että minun tulee antaa tälle kansalle tämä maa sen perinnöksi.
- 17 Ja silloin toteutuvat profeetta Jesajan sanat, jotka sanovat:
- 18 Vartijasi korottavat äänensä, yhteen ääneen he laulavat, sillä omin silmin he näkevät, kun Herra tuo takaisin Siionin.
- 19 Puhjetkaa riemuun, laulakaa yhdessä te Jerusalemin rauniot, sillä Herra on antanut kansalleen lohdutuksen, hän on lunastanut Jerusalemin.
- 20 Herra on paljastanut pyhän käsivartensa kaikkien kansakuntien silmien edessä, ja kaikki maan ääret saavat nähdä Jumalan pelastuksen.

Verily, verily, I say unto you, thus hath the Father commanded me—that I should give unto this people this land for their inheritance.

And then the words of the prophet Isaiah shall be fulfilled, which say:

Thy watchmen shall lift up the voice; with the voice together shall they sing, for they shall see eye to eye when the Lord shall bring again Zion.

Break forth into joy, sing together, ye waste places of Jerusalem; for the Lord hath comforted his people, he hath redeemed Jerusalem.

The Lord hath made bare his holy arm in the eyes of all the nations; and all the ends of the earth shall see the salvation of God.

3. Nefi 17

- 1 Katso, nyt tapahtui, että kun Jeesus oli puhunut nämä sanat, hän katsoi jälleen ympärilleen väkijoukkoon, ja hän sanoi sille: Katso, minun aikani on käsillä.
- 2 Minä näen, että te olette heikkoja, että te ette voi ymmärtää kaikkia minun sanojani, jotka Isä on käsenyt minun puhua teille tällä hetkellä.
- 3 Menkää sen tähden koteihinne ja pohdiskelkaa sitä, mitä minä olen sanonut, ja pyytäkää Isältä minun nimessäni, että te voisitte ymmärtää, ja valmistakaa mieltänne huomispäivää varten, niin minä tulen jälleen teidän luoksenne.
- 4 Mutta nyt minä menen Isän luokse ja myös näyttymään Israelin kadonneille heimoille, sillä Isälle ne eivät ole kadonneita, sillä hän tietää, minne hän on ne vienyt.
- 5 Ja tapahtui, että kun Jeesus oli näin puhunut, hän loi jälleen katseensa ympärilleen väkijoukkoon ja näki sen olevan kyynelissä ja katsovan herkeämättä häneen, ikään kuin pyytäkseen häntä viipymään vähän kauemmin heidän luonaan.
- 6 Ja hän sanoi heille: Katso, minun sisimpäni on täynnä myötätuntoa teitä kohtaan.
- 7 Onko teillä keskuudessanne sairaita? Tuokaa heidät tänne. Onko teillä rampoja tai sokeita tai ontuvia tai raajarikkoja tai spitaalisia tai surkastuneita tai kuuroja tai millään tavalla vaivaisia? Tuokaa heidät tänne, niin minä parannan heidät, sillä tunnen myötätuntoa teitä kohtaan; sisimpäni on täynnä armoa.
- 8 Sillä minä huomaan, että te haluatte minun näyttävän teille, mitä olen tehnyt teidän veljillenne Jerusalemissa, sillä minä näen, että teidän uskonne on riittävä, jotta minä voisin parantaa teidät.
- 9 Ja tapahtui, että kun hän oli näin puhunut, koko väkijoukko meni sinne yhdessä sairaidensa ja vaivastensa ja rampojensa ja sokeidensa ja mykkiensä ja kaikkien niiden kanssa, jotka olivat jollakin tavalla vaivaisia, ja hän paransi heidät joka ainoan, kun heidät tuotiin hänen luoksensa.

3 Nephi 17

Behold, now it came to pass that when Jesus had spoken these words he looked round about again on the multitude, and he said unto them: Behold, my time is at hand.

I perceive that ye are weak, that ye cannot understand all my words which I am commanded of the Father to speak unto you at this time.

Therefore, go ye unto your homes, and ponder upon the things which I have said, and ask of the Father, in my name, that ye may understand, and prepare your minds for the morrow, and I come unto you again.

But now I go unto the Father, and also to show myself unto the lost tribes of Israel, for they are not lost unto the Father, for he knoweth whither he hath taken them.

And it came to pass that when Jesus had thus spoken, he cast his eyes round about again on the multitude, and beheld they were in tears, and did look steadfastly upon him as if they would ask him to tarry a little longer with them.

And he said unto them: Behold, my bowels are filled with compassion towards you.

Have ye any that are sick among you? Bring them hither. Have ye any that are lame, or blind, or halt, or maimed, or leprous, or that are withered, or that are deaf, or that are afflicted in any manner? Bring them hither and I will heal them, for I have compassion upon you; my bowels are filled with mercy.

For I perceive that ye desire that I should show unto you what I have done unto your brethren at Jerusalem, for I see that your faith is sufficient that I should heal you.

And it came to pass that when he had thus spoken, all the multitude, with one accord, did go forth with their sick and their afflicted, and their lame, and with their blind, and with their dumb, and with all them that were afflicted in any manner; and he did heal them every one as they were brought forth unto him.

10 Ja he kaikki, sekä parannetut että terveet, kumar-
tuivat hänen jalkoihinsa ja palvelivat häntä; ja kaik-
ki, jotka väkijoukolta pääsivät tulemaan, suutelivat
hänen jalkojaan, niin että he kastelivat hänen jal-
kansa kyynelillään.

11 Ja tapahtui, että hän käski tuoda heidän pienet
lapsensa.

12 Niin he toivat pienet lapsensa ja panivat heidät
maahan hänen ympärilleen, ja Jeesus seiso i keskellä;
ja väkijoukko antoi tietä, kunnes heidät kaikki oli
tuotu hänen luoksensa.

13 Ja tapahtui, että kun heidät kaikki oli tuotu, ja
Jeesus seiso i keskellä, hän käski väkijoukon polvis-
tua maahan.

14 Ja tapahtui, että kun he olivat polvistuneet maa-
han, Jeesus huokasi itsekseen ja sanoi: Isä, minä
olen murheissani Israelin huoneen kansan jumalat-
tomuudesta.

15 Ja kun hän oli sanonut nämä sanat, hän itsekin
polvistui maahan; ja katso, hän rukoili Isää, eikä si-
tä, mitä hän rukoili, voida kirjoittaa, ja väkijoukko,
joka häntä kuuli, todisti.

16 Ja tällä tavalla he todistavat: Milloinkaan ennen ei
silmä ole nähnyt eikä korva kuullut niin suuria ja ih-
meellisiä asioita kuin me näimme ja kuulimme
Jeesuksen puhuvan Isälle;

17 eikä mikään kieli voi puhua eikä kukaan ihminen
kirjoittaa eikä ihmissydän käsittää niin suuria ja ih-
meellisiä asioita kuin me sekä näimme että kuulim-
me Jeesuksen puhuvan; eikä kukaan voi käsittää sitä
iloa, joka täytti sielumme sillä hetkellä, kun kuulim-
me hänen rukoilevan Isää meidän puolestamme.

18 Ja tapahtui, että kun Jeesus oli lakannut rukoile-
masta Isää, hän nousi; mutta niin suuri oli väkijou-
kon ilo, että se oli sen vallassa.

19 Ja tapahtui, että Jeesus puhui sille ja pyysi sitä
nousemaan.

20 Ja se nousi maasta, ja hän sanoi sille: Siunattuja
olette te uskonne tähden. Ja nyt katso, minun iloni
on täysi.

And they did all, both they who had been healed
and they who were whole, bow down at his feet, and
did worship him; and as many as could come for the
multitude did kiss his feet, insomuch that they did
bathe his feet with their tears.

And it came to pass that he commanded that their
little children should be brought.

So they brought their little children and set them
down upon the ground round about him, and Jesus
stood in the midst; and the multitude gave way till
they had all been brought unto him.

And it came to pass that when they had all been
brought, and Jesus stood in the midst, he com-
manded the multitude that they should kneel down
upon the ground.

And it came to pass that when they had knelt upon
the ground, Jesus groaned within himself, and said:
Father, I am troubled because of the wickedness of
the people of the house of Israel.

And when he had said these words, he himself
also knelt upon the earth; and behold he prayed unto
the Father, and the things which he prayed cannot be
written, and the multitude did bear record who
heard him.

And after this manner do they bear record: The eye
hath never seen, neither hath the ear heard, before,
so great and marvelous things as we saw and heard
Jesus speak unto the Father;

And no tongue can speak, neither can there be
written by any man, neither can the hearts of men
conceive so great and marvelous things as we both
saw and heard Jesus speak; and no one can conceive
of the joy which filled our souls at the time we heard
him pray for us unto the Father.

And it came to pass that when Jesus had made an
end of praying unto the Father, he arose; but so great
was the joy of the multitude that they were over-
come.

And it came to pass that Jesus spake unto them,
and bade them arise.

And they arose from the earth, and he said unto
them: Blessed are ye because of your faith. And now
behold, my joy is full.

21 Ja kun hän oli sanonut nämä sanat, hän itki, ja väkijoukko todisti siitä, ja hän otti heidän pienet lapsensa yksitellen ja siunasi heidät ja rukoili Isää heidän puolestaan.

22 Ja kun hän oli tehnyt tämän, hän itki jälleen;

23 ja hän puhui väkijoukolle ja sanoi sille: Katsokaa pienokaisianne.

24 Ja kun he katsoivat nähdäkseen, he loivat katseensa taivaalle, ja he näkivät taivaiden aukenevan, ja he näkivät enkeleitä laskeutuvan taivaasta ikään kuin tulen keskellä; ja he tulivat alas ja ympäröivät nuo pienokaiset, ja he olivat tulen ympäröiminä; ja enkelit palvelivat heitä.

25 Ja väkijoukko näki ja kuuli ja todisti, ja he tietävät, että heidän todistuksensa on tosi, sillä he kaikki näkivät ja kuulivat, jokainen itse; ja heitä oli luvultaan noin kaksituhatta viisisataa sielua, ja heissä oli miehiä, naisia ja lapsia.

And when he had said these words, he wept, and the multitude bare record of it, and he took their little children, one by one, and blessed them, and prayed unto the Father for them.

And when he had done this he wept again;

And he spake unto the multitude, and said unto them: Behold your little ones.

And as they looked to behold they cast their eyes towards heaven, and they saw the heavens open, and they saw angels descending out of heaven as it were in the midst of fire; and they came down and encircled those little ones about, and they were encircled about with fire; and the angels did minister unto them.

And the multitude did see and hear and bear record; and they know that their record is true for they all of them did see and hear, every man for himself; and they were in number about two thousand and five hundred souls; and they did consist of men, women, and children.

3. Nefi 18

- 1 Ja tapahtui, että Jeesus käski opetuslastensa tuoda hänelle vähän leipää ja viiniä.
- 2 Ja heidän ollessaan hakemassa leipää ja viiniä hän käski väkijoukon istuutua maahan.
- 3 Ja kun opetuslapset olivat tuoneet leipää ja viiniä, hän otti leipää ja mursi ja siunasi sen, ja hän antoi opetuslapsille ja käski heidän syödä.
- 4 Ja kun he olivat syöneet ja olivat kylläisiä, hän käski heidän antaa väkijoukolle.
- 5 Ja kun väkijoukko oli syönyt ja oli kylläinen, hän sanoi opetuslapsille: Katso, asetettakoon teidän joukostanne yksi, ja hänelle minä annan vallan murtaa leipää ja siunata sen ja antaa sitä minun kirkkoni väelle, kaikille niille, jotka uskovat ja jotka ottavat kasteen minun nimeeni.
- 6 Ja pitäkää aina huoli, että teette tämän niin kuin minä olen tehnyt, niin kuin minä olen murtanut leivän ja siunannut sen ja antanut sitä teille.
- 7 Ja tehkää tämä minun ruumiini muistoksi, jonka minä olen näyttänyt teille. Ja se on todistuksena Isälle siitä, että te muistatte minut aina. Ja jos te muistatte minut aina, minun Henkeni on oleva teidän kanssanne.
- 8 Ja tapahtui, että kun hän oli sanonut nämä sanat, hän käski opetuslastensa ottaa viiniä maljasta ja juoda sitä ja antaa myös väkijoukolle, että se joisi sitä.
- 9 Ja tapahtui, että he tekivät niin ja joivat sitä ja tulivat kylläisiksi; ja he antoivat väkijoukolle, ja se joi, ja se tuli kylläiseksi.
- 10 Ja kun opetuslapset olivat tehneet tämän, Jeesus sanoi heille: Siunattuja olette te tämän tähden, mitä olette tehneet, sillä tämä täyttää minun käskyni, ja tämä todistaa Isälle, että te haluatte tehdä sen, mitä minä olen käskennyt teidän tehdä.

3 Nephi 18

And it came to pass that Jesus commanded his disciples that they should bring forth some bread and wine unto him.

And while they were gone for bread and wine, he commanded the multitude that they should sit themselves down upon the earth.

And when the disciples had come with bread and wine, he took of the bread and brake and blessed it; and he gave unto the disciples and commanded that they should eat.

And when they had eaten and were filled, he commanded that they should give unto the multitude.

And when the multitude had eaten and were filled, he said unto the disciples: Behold there shall one be ordained among you, and to him will I give power that he shall break bread and bless it and give it unto the people of my church, unto all those who shall believe and be baptized in my name.

And this shall ye always observe to do, even as I have done, even as I have broken bread and blessed it and given it unto you.

And this shall ye do in remembrance of my body, which I have shown unto you. And it shall be a testimony unto the Father that ye do always remember me. And if ye do always remember me ye shall have my Spirit to be with you.

And it came to pass that when he said these words, he commanded his disciples that they should take of the wine of the cup and drink of it, and that they should also give unto the multitude that they might drink of it.

And it came to pass that they did so, and did drink of it and were filled; and they gave unto the multitude, and they did drink, and they were filled.

And when the disciples had done this, Jesus said unto them: Blessed are ye for this thing which ye have done, for this is fulfilling my commandments, and this doth witness unto the Father that ye are willing to do that which I have commanded you.

11 Ja tehkää tämä aina niille, jotka tekevät parannuksen ja jotka ottavat kasteen minun nimeeni; ja tehkää se minun vereni muistoksi, jonka minä olen vuodattanut teidän tähtenne, jotta todistaisitte Isälle, että te aina muistatte minut. Ja jos te aina muistatte minut, minun Henkeni on oleva teidän kanssanne.

12 Ja minä annan teille käskyn, että teidän tulee tehdä näin. Ja jos te aina teette näin, te olette siunattuja, sillä te olette minun kalliolleni rakennettuja.

13 Mutta joka teidän keskuudessanne tekee enemmän tai vähemmän kuin tämän, ei ole rakennettu minun kalliolleni, vaan on rakennettu hiekkaperustalle, ja kun sade lankeaa ja tulvat tulevat ja tuulet puhaltavat ja pieksevät heitä, he sortuvat, ja helvetin portit ovat valmiina auki ottamaan heidät vastaan.

14 Sen tähden siunattuja olette te, jos te pidätte minun käskyni, jotka Isä on käsenyt minun antaa teille.

15 Totisesti, totisesti minä sanon teille: Teidän täytyy valvoa ja rukoilla alati, ettei Perkele kiusaisi teitä ja eksyttäisi teitä vankeuteen.

16 Ja kuten minä olen teidän keskuudessanne rukoillut, niin rukoilkaa minun kirkossani, minun kansani keskuudessa, joka tekee parannuksen ja joka ottaa kasteen minun nimeeni. Katso, minä olen valo; minä olen antanut teille esimerkin.

17 Ja tapahtui, että kun Jeesus oli puhunut nämä sanat opetuslapsilleen, hän kääntyi jälleen väkijoukon puoleen ja sanoi sille:

18 Katso, totisesti, totisesti minä sanon teille: Teidän täytyy valvoa ja rukoilla alati, ettette joutuisi kiusaukseen, sillä Saatana haluaa saada teidät seuloakseen teitä niin kuin vehnää.

19 Sen tähden teidän täytyy aina rukoilla Isää minun nimessäni;

20 ja mitä tahansa te pyydätte Isältä minun nimessäni, mikä on oikein, uskoen saavanne, katso, se teille annetaan.

21 Rukoilkaa perheissänne Isää, aina minun nimessäni, jotta vaimonne ja lapsenne olisivat siunattuja.

22 Ja katso, kokoontukaa usein yhteen, älkääkään kieltäkö ketään tulemasta luoksenne, kun kokoonnutte yhteen, vaan sallikaa heidän tulla luoksenne älkääkään kieltäkö heitä;

And this shall ye always do to those who repent and are baptized in my name; and ye shall do it in remembrance of my blood, which I have shed for you, that ye may witness unto the Father that ye do always remember me. And if ye do always remember me ye shall have my Spirit to be with you.

And I give unto you a commandment that ye shall do these things. And if ye shall always do these things blessed are ye, for ye are built upon my rock.

But whoso among you shall do more or less than these are not built upon my rock, but are built upon a sandy foundation; and when the rain descends, and the floods come, and the winds blow, and beat upon them, they shall fall, and the gates of hell are ready open to receive them.

Therefore blessed are ye if ye shall keep my commandments, which the Father hath commanded me that I should give unto you.

Verily, verily, I say unto you, ye must watch and pray always, lest ye be tempted by the devil, and ye be led away captive by him.

And as I have prayed among you even so shall ye pray in my church, among my people who do repent and are baptized in my name. Behold I am the light; I have set an example for you.

And it came to pass that when Jesus had spoken these words unto his disciples, he turned again unto the multitude and said unto them:

Behold, verily, verily, I say unto you, ye must watch and pray always lest ye enter into temptation; for Satan desireth to have you, that he may sift you as wheat.

Therefore ye must always pray unto the Father in my name;

And whatsoever ye shall ask the Father in my name, which is right, believing that ye shall receive, behold it shall be given unto you.

Pray in your families unto the Father, always in my name, that your wives and your children may be blessed.

And behold, ye shall meet together oft; and ye shall not forbid any man from coming unto you when ye shall meet together, but suffer them that they may come unto you and forbid them not;

- 23 vaan rukoilkaa heidän puolestaan, älkääkää karkottako heitä; ja jos käy niin, että he tulevat teidän luoksenne usein, rukoilkaa heidän puolestaan Isää minun nimessäni.
- 24 Ja nyt, pitääkää valonne korkealla, jotta se loistaisi maailmalle. Katso, minä olen valo, joka teidän on pidettävä korkealla – se, mitä te olette nähneet minun tekevän. Katso, te näette, että minä olen rukoillut Isää, ja te kaikki olette sen todistajina.
- 25 Ja te näette, että minä olen käskenyt, ettei kukaan teistä menisi pois, ja sen sijaan olen käskenyt, että te tulisitte minun luokseni voidaksenne tuntea ja nähdä; samoin tehkää te maailmalle; ja jokainen, joka rikkoo tämän käskyn, sallii itsensä johdatettavan kiusaukseen.
- 26 Ja nyt tapahtui, että kun Jeesus oli puhunut nämä sanat, hän käänsi jälleen katseensa opetuslapsiin, jotka hän oli valinnut, ja sanoi heille:
- 27 Katso, totisesti, totisesti minä sanon teille: Minä annan teille vielä yhden käskyn, ja sitten minun on mentävä Isäni luokse voidakseni täyttää muut käskyt, jotka hän on antanut minulle.
- 28 Ja nyt katso, tämä on käsky, jonka minä teille annan, ettei teidän pidä tietten sallia kenenkään nauttia minun lihaani ja vertani kelvottomana, kun te siunaatte ja annatte sen;
- 29 sillä jokainen, joka syö ja juo minun lihaani ja vertani kelvottomana, syö ja juo tuomion sielulleen; sen tähden, jos te tiedätte, että joku on kelvoton syömään ja juomaan minun lihaani ja vertani, kieltäkää häntä.
- 30 Älkää kuitenkaan karkottako häntä keskuudestanne vaan palvelkaa häntä ja rukoilkaa hänen puolestaan Isää minun nimessäni; ja jos käy niin, että hän tekee parannuksen ja ottaa kasteen minun nimeeni, ottakaa silloin hänet vastaan ja antakaa hänelle minun lihaani ja vertani.
- 31 Mutta jos hän ei tee parannusta, häntä ei pidä lukea minun kansani joukkoon, jottei hän hävittäisi minun kansaani, sillä katso, minä tunnen lampaani, ja ne ovat luetut.

But ye shall pray for them, and shall not cast them out; and if it so be that they come unto you oft ye shall pray for them unto the Father, in my name.

Therefore, hold up your light that it may shine unto the world. Behold I am the light which ye shall hold up—that which ye have seen me do. Behold ye see that I have prayed unto the Father, and ye all have witnessed.

And ye see that I have commanded that none of you should go away, but rather have commanded that ye should come unto me, that ye might feel and see; even so shall ye do unto the world; and whosoever breaketh this commandment suffereth himself to be led into temptation.

And now it came to pass that when Jesus had spoken these words, he turned his eyes again upon the disciples whom he had chosen, and said unto them:

Behold verily, verily, I say unto you, I give unto you another commandment, and then I must go unto my Father that I may fulfil other commandments which he hath given me.

And now behold, this is the commandment which I give unto you, that ye shall not suffer any one knowingly to partake of my flesh and blood unworthily, when ye shall minister it;

For whoso eateth and drinketh my flesh and blood unworthily eateth and drinketh damnation to his soul; therefore if ye know that a man is unworthy to eat and drink of my flesh and blood ye shall forbid him.

Nevertheless, ye shall not cast him out from among you, but ye shall minister unto him and shall pray for him unto the Father, in my name; and if it so be that he repenteth and is baptized in my name, then shall ye receive him, and shall minister unto him of my flesh and blood.

But if he repent not he shall not be numbered among my people, that he may not destroy my people, for behold I know my sheep, and they are numbered.

- 32 Älkää kuitenkaan karkottako häntä synagogistanne tai jumalanpalveluspaikoistanne, sillä sellaisia teidän tulee edelleen palvella; sillä kukaties he vielä palaavat ja tekevät parannuksen ja tulevat minun luokseni täysin vilpittömin sydämin, ja minä parannan heidät; ja te olette keinona pelastuksen tuomisessa heille.
- 33 Ja nyt, pitäkää nämä sanat, jotka minä olen teidän käskenyt pitää, ettette joutuisi tuomion alaisiksi, sillä voi sitä, jonka Isä tuomitsee.
- 34 Ja minä annan teille nämä käskyt niiden kiistojen tähden, joita teidän keskuudessanne on ollut. Ja siunattuina olette te, jos teidän keskuudessanne ei ole kiistoja.
- 35 Ja nyt minä menen Isän luokse, sillä on välttämätöntä, että minä menen Isän luokse teidän tähtenne.
- 36 Ja tapahtui, että kun Jeesus oli päättänyt nämä sanat, hän kosketti yksitellen kädellään opetuslapsia, jotka hän oli valinnut, kunnes hän oli koskettanut heitä kaikkia, ja puhui heille koskettaessaan heitä.
- 37 Eikä väkijoukko kuullut sanoja, jotka hän puhui, sen tähden se ei todistanut; mutta opetuslapset todistivat, että hän antoi heille vallan antaa Pyhän Hengen. Ja minä osoitan teille tämän jälkeen, että tämä todistus on tosi.
- 38 Ja tapahtui, että kun Jeesus oli koskettanut heitä kaikkia, tuli pilvi ja peitti väkijoukon varjoonsa, niin ettei se nähnyt Jeesusta.
- 39 Ja sen ollessa varjon peittämänä hän lähti heidän luotaan ja nousi taivaaseen. Ja opetuslapset näkivät ja todistivat, että hän nousi jälleen taivaaseen.

Nevertheless, ye shall not cast him out of your synagogues, or your places of worship, for unto such shall ye continue to minister; for ye know not but what they will return and repent, and come unto me with full purpose of heart, and I shall heal them; and ye shall be the means of bringing salvation unto them.

Therefore, keep these sayings which I have commanded you that ye come not under condemnation; for wo unto him whom the Father condemneth.

And I give you these commandments because of the disputations which have been among you. And blessed are ye if ye have no disputations among you.

And now I go unto the Father, because it is expedient that I should go unto the Father for your sakes.

And it came to pass that when Jesus had made an end of these sayings, he touched with his hand the disciples whom he had chosen, one by one, even until he had touched them all, and spake unto them as he touched them.

And the multitude heard not the words which he spake, therefore they did not bear record; but the disciples bare record that he gave them power to give the Holy Ghost. And I will show unto you hereafter that this record is true.

And it came to pass that when Jesus had touched them all, there came a cloud and overshadowed the multitude that they could not see Jesus.

And while they were overshadowed he departed from them, and ascended into heaven. And the disciples saw and did bear record that he ascended again into heaven.

3. Nefi 19

- 1 Ja nyt tapahtui, että kun Jeesus oli noussut taivaaseen, väkijoukko hajaantui, ja joka mies otti vaimonsa ja lapsensa ja palasi omaan kotiinsa.
- 2 Ja heti, ennen kuin oli vielä pimeä, kansan keskuudessa levitettiin tietoa, että väkijoukko oli nähnyt Jeesuksen ja että hän oli palvellut sitä ja että hän näyttäytyisi väkijoukolle myös seuraavana päivänä.
- 3 Niin, ja koko yönkin ajan levitettiin tietoa Jeesuksesta, ja sanaa levitettiin kansalle niin, että monet, niin, tavattoman monet ponnistelivat tavattomasti koko sen yön voidakseen olla seuraavana päivänä sillä paikalla, missä Jeesus näyttäytyisi väkijoukolle.
- 4 Ja tapahtui, että seuraavana päivänä, kun väkijoukko oli koolla, katso, Nefi ja hänen veljensä, jonka hän oli herättänyt kuolleista ja jonka nimi oli Timoteus, sekä hänen poikansa, jonka nimi oli Joona, sekä Matoni ja Matoniha, hänen veljensä, ja Kumen ja Kumenonhi ja Jeremia ja Semnon ja Joona ja Sidkia ja Jesaja – nyt nämä olivat Jeesuksen valitsemien opetuslasten nimet – ja tapahtui, että he menivät seisomaan väkijoukon keskelle.
- 5 Ja katso, väkijoukko oli niin suuri, että he käskivät sen jakaantua kahteentoista ryhmään.
- 6 Ja ne kaksitoista opettivat väkijoukkoa; ja katso, he käskivät väkijoukon polvistua maahan ja rukoilla Isää Jeesuksen nimessä.
- 7 Ja myös opetuslapset rukoilivat Isää Jeesuksen nimessä. Ja tapahtui, että he nousivat ja palvelivat kansaa.
- 8 Ja kun he olivat opettaneet niitä samoja sanoja, joita Jeesus oli puhunut – lainkaan poikkeamatta Jeesuksen puhumista sanoista – katso, he polvistuivat jälleen ja rukoilivat Isää Jeesuksen nimessä.

3 Nephi 19

And now it came to pass that when Jesus had ascended into heaven, the multitude did disperse, and every man did take his wife and his children and did return to his own home.

And it was noised abroad among the people immediately, before it was yet dark, that the multitude had seen Jesus, and that he had ministered unto them, and that he would also show himself on the morrow unto the multitude.

Yea, and even all the night it was noised abroad concerning Jesus; and insomuch did they send forth unto the people that there were many, yea, an exceedingly great number, did labor exceedingly all that night, that they might be on the morrow in the place where Jesus should show himself unto the multitude.

And it came to pass that on the morrow, when the multitude was gathered together, behold, Nephi and his brother whom he had raised from the dead, whose name was Timothy, and also his son, whose name was Jonas, and also Mathoni, and Mathonihah, his brother, and Kumen, and Kumenonhi, and Jeremiah, and Shemnon, and Jonas, and Zedekiah, and Isaiah—now these were the names of the disciples whom Jesus had chosen—and it came to pass that they went forth and stood in the midst of the multitude.

And behold, the multitude was so great that they did cause that they should be separated into twelve bodies.

And the twelve did teach the multitude; and behold, they did cause that the multitude should kneel down upon the face of the earth, and should pray unto the Father in the name of Jesus.

And the disciples did pray unto the Father also in the name of Jesus. And it came to pass that they arose and ministered unto the people.

And when they had ministered those same words which Jesus had spoken—nothing varying from the words which Jesus had spoken—behold, they knelt again and prayed to the Father in the name of Jesus.

- 9 Ja he rukoilivat sitä, mitä he eniten halusivat; ja he halusivat, että Pyhä Henki annettaisiin heille.
- 10 Ja kun he olivat näin rukoilleet, he menivät veden ääreen, ja väkijoukko seurasi heitä.
- 11 Ja tapahtui, että Nefi laskeutui veteen, ja hänet kastettiin.
- 12 Ja hän nousi vedestä ja alkoi kastaa. Ja hän kastoi kaikki ne, jotka Jeesus oli valinnut.
- 13 Ja tapahtui, että kun heidät kaikki oli kastettu ja he olivat nousseet vedestä, Pyhä Henki laskeutui heidän päälleen, ja he täyttyivät Pyhällä Hengellä ja tulella.
- 14 Ja katso, he olivat ikään kuin tulen ympäröiminä, ja se tuli alas taivaasta, ja väkijoukko näki sen ja todisti siitä; ja enkeleitä tuli alas taivaasta palvelemaan heitä.
- 15 Ja tapahtui, että enkelien ollessa palvelemassa opetuslapsia, katso, Jeesus tuli ja seisoi heidän keskellään ja palveli heitä.
- 16 Ja tapahtui, että hän puhui väkijoukolle ja käski sen polvistua jälleen maahan ja myös opetuslastensa polvistua maahan.
- 17 Ja tapahtui, että kun he kaikki olivat polvistuneet maahan, hän käski opetuslastensa rukoilla.
- 18 Ja katso, he alkoivat rukoilla, ja he rukoilivat Jeesusta, kutsuen häntä Herraksensa ja Jumalaksensa.
- 19 Ja tapahtui, että Jeesus lähti heidän keskeltään ja meni vähän matkan päähän heistä ja kumartui maahan, ja hän sanoi:
- 20 Isä, minä kiitan sinua, että olet antanut Pyhän Hengen näille, jotka minä olen valinnut; ja heidän uskonsa tähden minuun minä olen valinnut heidät maailmasta.
- 21 Isä, minä rukoilen sinua, että annat Pyhän Hengen kaikille niille, jotka uskovat heidän sanoihinsa.

And they did pray for that which they most desired; and they desired that the Holy Ghost should be given unto them.

And when they had thus prayed they went down unto the water's edge, and the multitude followed them.

And it came to pass that Nephi went down into the water and was baptized.

And he came up out of the water and began to baptize. And he baptized all those whom Jesus had chosen.

And it came to pass when they were all baptized and had come up out of the water, the Holy Ghost did fall upon them, and they were filled with the Holy Ghost and with fire.

And behold, they were encircled about as if it were by fire; and it came down from heaven, and the multitude did witness it, and did bear record; and angels did come down out of heaven and did minister unto them.

And it came to pass that while the angels were ministering unto the disciples, behold, Jesus came and stood in the midst and ministered unto them.

And it came to pass that he spake unto the multitude, and commanded them that they should kneel down again upon the earth, and also that his disciples should kneel down upon the earth.

And it came to pass that when they had all knelt down upon the earth, he commanded his disciples that they should pray.

And behold, they began to pray; and they did pray unto Jesus, calling him their Lord and their God.

And it came to pass that Jesus departed out of the midst of them, and went a little way off from them and bowed himself to the earth, and he said:

Father, I thank thee that thou hast given the Holy Ghost unto these whom I have chosen; and it is because of their belief in me that I have chosen them out of the world.

Father, I pray thee that thou wilt give the Holy Ghost unto all them that shall believe in their words.

22 Isä, sinä olet antanut heille Pyhän Hengen, koska he uskovat minuun; ja sinä näet, että he uskovat minuun, koska sinä kuulet heitä ja he rukoilevat minua; ja he rukoilevat minua, koska minä olen heidän kanssaan.

23 Ja nyt, Isä, minä rukoilen sinua heidän puolestaan ja myös kaikkien niiden puolesta, jotka uskovat heidän sanoihinsa, että he uskoisivat minuun, niin että minä olisin heissä niin kuin sinä, Isä, olet minussa, jotta me olisimme yhtä.

24 Ja tapahtui, että kun Jeesus oli näin rukoillut Isää, hän tuli opetuslastensa luokse, ja katso, he rukoilivat häntä yhä edelleen lakkaamatta; eivätkä he toistelleet monia sanoja, sillä heille annettiin, mitä heidän tuli rukoilla, ja he olivat täynnä halua.

25 Ja tapahtui, että Jeesus siunasi heitä heidän rukoillessaan häntä, ja hänen kasvonsa hymyilivät heille, ja hänen kasvojensa valo loisti heihin, ja katso, he olivat yhtä valkeita kuin Jeesuksen kasvot sekä vaatteet; ja katso, niiden valkoisuus ylitti kaiken valkoisuuden, eikä maan päällä voisikaan olla mitään niin valkoista kuin niiden valkoisuus.

26 Ja Jeesus sanoi heille: Rukoilkaa yhä; eivätkä he lakanneet rukoilemasta.

27 Ja hän kääntyi jälleen heistä pois ja meni vähän matkan päähän ja kumartui maahan; ja hän rukoili jälleen Isää, sanoen:

28 Isä, minä kiitän sinua, että olet puhdistanut ne, jotka minä olen valinnut, heidän uskonsa tähden, ja minä rukoilen heidän puolestaan ja myös niiden puolesta, jotka uskovat heidän sanoihinsa, että heidät puhdistettaisiin minussa uskon kautta heidän sanoihinsa, niin kuin heidät on puhdistettu minussa.

29 Isä, minä en rukoile maailman puolesta vaan niiden puolesta, jotka sinä olet antanut minulle maailmasta, heidän uskonsa tähden, että heidät puhdistettaisiin minussa, niin että minä olisin heissä niin kuin sinä, Isä, olet minussa, jotta me olisimme yhtä, jotta minut kirkastettaisiin heissä.

Father, thou hast given them the Holy Ghost because they believe in me; and thou seest that they believe in me because thou hearest them, and they pray unto me; and they pray unto me because I am with them.

And now Father, I pray unto thee for them, and also for all those who shall believe on their words, that they may believe in me, that I may be in them as thou, Father, art in me, that we may be one.

And it came to pass that when Jesus had thus prayed unto the Father, he came unto his disciples, and behold, they did still continue, without ceasing, to pray unto him; and they did not multiply many words, for it was given unto them what they should pray, and they were filled with desire.

And it came to pass that Jesus blessed them as they did pray unto him; and his countenance did smile upon them, and the light of his countenance did shine upon them, and behold they were as white as the countenance and also the garments of Jesus; and behold the whiteness thereof did exceed all the whiteness, yea, even there could be nothing upon earth so white as the whiteness thereof.

And Jesus said unto them: Pray on; nevertheless they did not cease to pray.

And he turned from them again, and went a little way off and bowed himself to the earth; and he prayed again unto the Father, saying:

Father, I thank thee that thou hast purified those whom I have chosen, because of their faith, and I pray for them, and also for them who shall believe on their words, that they may be purified in me, through faith on their words, even as they are purified in me.

Father, I pray not for the world, but for those whom thou hast given me out of the world, because of their faith, that they may be purified in me, that I may be in them as thou, Father, art in me, that we may be one, that I may be glorified in them.

30 Ja kun Jeesus oli puhunut nämä sanat, hän tuli jälleen opetuslastensa luokse, ja katso, he rukoilivat häntä herkeämättä, lakkaamatta; ja hän hymyili heille jälleen, ja katso, he olivat valkeita niin kuin Jeesus.

31 Ja tapahtui, että hän meni jälleen vähän matkan päähän ja rukoili Isää;

32 eikä kieli voi puhua niitä sanoja, joilla hän rukoili, eikä ihminen voi kirjoittaa niitä sanoja, joilla hän rukoili.

33 Ja väkijoukko kuuli ja todistaa; ja sen sydämet olivat avoinna, ja se ymmärsi sydämessään sanat, joilla hän rukoili.

34 Mutta niin suuria ja ihmeellisiä olivat sanat, joilla hän rukoili, ettei niitä voi kirjoittaa eikä niitä voi ihminen lausua.

35 Ja tapahtui, että kun Jeesus oli lakannut rukoilemasta, hän tuli jälleen opetuslasten luokse ja sanoi heille: Näin suurta uskoa en ole koskaan nähnyt kaikkien juutalaisten keskuudessa; sen vuoksi minä en voinut näyttää heille niin suuria ihmeitä, heidän epäuskonsa tähden.

36 Totisesti minä sanon teille: Yksikään heistä ei ole nähnyt niin suuria asioita kuin te olette nähneet, eivätkä he ole kuulleet niin suuria asioita kuin te olette kuulleet.

And when Jesus had spoken these words he came again unto his disciples; and behold they did pray steadfastly, without ceasing, unto him; and he did smile upon them again; and behold they were white, even as Jesus.

And it came to pass that he went again a little way off and prayed unto the Father;

And tongue cannot speak the words which he prayed, neither can be written by man the words which he prayed.

And the multitude did hear and do bear record; and their hearts were open and they did understand in their hearts the words which he prayed.

Nevertheless, so great and marvelous were the words which he prayed that they cannot be written, neither can they be uttered by man.

And it came to pass that when Jesus had made an end of praying he came again to the disciples, and said unto them: So great faith have I never seen among all the Jews; wherefore I could not show unto them so great miracles, because of their unbelief.

Verily I say unto you, there are none of them that have seen so great things as ye have seen; neither have they heard so great things as ye have heard.

3. Nefi 20

- 1 Ja tapahtui, että hän käski väkijoukon lakata rukoilemasta, ja myös opetuslastensa. Ja hän antoi heille käskyn, ettei heidän pitänyt lakata rukoilemasta sydämissään.
- 2 Ja hän käski heidän nousta seisomaan jaloilleen. Ja he nousivat seisomaan jaloilleen.
- 3 Ja tapahtui, että hän jälleen mursi leipää ja siunasi sen ja antoi opetuslapsille syötäväksi.
- 4 Ja kun he olivat syöneet, hän käski heidän murtaa leipää ja antaa väkijoukolle.
- 5 Ja kun he olivat antaneet väkijoukolle, hän antoi heille myös viiniä juotavaksi ja käski heidän antaa väkijoukolle.
- 6 Nyt, eivät opetuslapset eikä väkijoukko olleet tuoneet leipää eivätkä viiniä;
- 7 mutta hän totisesti antoi heille leipää syötäväksi ja myös viiniä juotavaksi.
- 8 Ja hän sanoi heille: Se, joka syö tätä leipää, syö minun ruumistani sielullensa, ja se, joka juo tätä viiniä, juo minun vertani sielullensa; eikä hänen sielullaan ole koskaan nälkä eikä jano, vaan se on kylläinen.
- 9 Nyt, kun koko väkijoukko oli syönyt ja juonut, katso, se täyttyi Hengellä; ja se huusi yhteen ääneen ja ylisti Jeesusta, jonka se sekä näki että kuuli.
- 10 Ja tapahtui, että kun he kaikki olivat ylistäneet Jeesusta, hän sanoi heille: Katso, nyt minä täytän sen käskyn, jonka Isä on antanut minulle tästä kansasta, joka on Israelin huoneen jäännös.
- 11 Te muistatte, että minä puhuin teille ja sanoin, että kun Jesajan sanat toteutuvat – katso, ne on kirjoitettu, teillä on ne edessänne, tutkikaa sen tähden niitä –
- 12 ja totisesti, totisesti minä sanon teille, että kun ne toteutuvat, silloin toteutuu liitto, jonka Isä on tehnyt kansansa kanssa, oi Israelin huone.

3 Nephi 20

And it came to pass that he commanded the multitude that they should cease to pray, and also his disciples. And he commanded them that they should not cease to pray in their hearts.

And he commanded them that they should arise and stand up upon their feet. And they arose up and stood upon their feet.

And it came to pass that he brake bread again and blessed it, and gave to the disciples to eat.

And when they had eaten he commanded them that they should break bread, and give unto the multitude.

And when they had given unto the multitude he also gave them wine to drink, and commanded them that they should give unto the multitude.

Now, there had been no bread, neither wine, brought by the disciples, neither by the multitude;

But he truly gave unto them bread to eat, and also wine to drink.

And he said unto them: He that eateth this bread eateth of my body to his soul; and he that drinketh of this wine drinketh of my blood to his soul; and his soul shall never hunger nor thirst, but shall be filled.

Now, when the multitude had all eaten and drunk, behold, they were filled with the Spirit; and they did cry out with one voice, and gave glory to Jesus, whom they both saw and heard.

And it came to pass that when they had all given glory unto Jesus, he said unto them: Behold now I finish the commandment which the Father hath commanded me concerning this people, who are a remnant of the house of Israel.

Ye remember that I spake unto you, and said that when the words of Isaiah should be fulfilled—behold they are written, ye have them before you, therefore search them—

And verily, verily, I say unto you, that when they shall be fulfilled then is the fulfilling of the covenant which the Father hath made unto his people, O house of Israel.

13 Ja silloin ne jäännökset, jotka hajotetaan laajalle maan päälle, kootaan idästä ja lännestä ja etelästä ja pohjoisesta, ja ne saatetaan tuntemaan Herra Jumalansa, joka on lunastanut heidät.

14 Ja Isä on käskenyt minua antamaan teille tämän maan perinnöksenne.

15 Ja minä sanon teille, että elleivät pakanat tee parannusta sen siunauksen jälkeen, jonka ne tulevat saamaan, kun ne ovat hajottaneet minun kansani –

16 silloin te, jotka olette Jaakobin huoneen jäännös, menette niiden keskuuteen, ja te tulette olemaan niiden keskellä, joita on paljon; ja te tulette olemaan niiden keskuudessa niin kuin leijona metsäneläinten parissa ja niin kuin nuori leijona lammaskatraiden keskellä, joka läpi kulkiessansa sekä tallaa maahan että raatelee kappaleiksi, eikä kukaan voi pelastaa.

17 Sinun kätesi kohoaa vastustajiasi vastaan, ja kaikki sinun vihollisesi tuhoutuvat.

18 Ja minä kokoan kansani yhteen, niin kuin mies kokoaa lyhteensä puimatantereelle.

19 Sillä minä teen kansalleni, jonka kanssa Isä on tehnyt liiton, niin, minä teen sinulle sarvet raudasta ja minä teen sinulle sorkat pronssista. Ja sinä muserat monta kansaa; ja minä vihin Herralle niiden saaliin ja koko maan Herralle niiden rikkaudet. Ja katso, minä olen se, joka sen tekee.

20 Ja tapahtuu, sanoo Isä, että minun oikeudenmukaisuuteni miekka häälyy niiden yllä sinä päivänä, ja elleivät ne tee parannusta, se iskee niitä, sanoo Isä, aivan niin, kaikkia pakanakansakuntia.

21 Ja tapahtuu, että minä vahvistan kansaani, oi Israelin huone.

22 Ja katso, tämän kansan minä asetan asumaan tähän maahan sen liiton toteuttamiseksi, jonka minä tein teidän isänne Jaakobin kanssa; ja se on oleva Uusi-Jerusalem. Ja taivaan voimat tulevat olemaan tämän kansan keskellä, aivan niin, minä tulen olemaan teidän keskellänne.

And then shall the remnants, which shall be scattered abroad upon the face of the earth, be gathered in from the east and from the west, and from the south and from the north; and they shall be brought to the knowledge of the Lord their God, who hath redeemed them.

And the Father hath commanded me that I should give unto you this land, for your inheritance.

And I say unto you, that if the Gentiles do not repent after the blessing which they shall receive, after they have scattered my people—

Then shall ye, who are a remnant of the house of Jacob, go forth among them; and ye shall be in the midst of them who shall be many; and ye shall be among them as a lion among the beasts of the forest, and as a young lion among the flocks of sheep, who, if he goeth through both treadeth down and teareth in pieces, and none can deliver.

Thy hand shall be lifted up upon thine adversaries, and all thine enemies shall be cut off.

And I will gather my people together as a man gathereth his sheaves into the floor.

For I will make my people with whom the Father hath covenanted, yea, I will make thy horn iron, and I will make thy hoofs brass. And thou shalt beat in pieces many people; and I will consecrate their gain unto the Lord, and their substance unto the Lord of the whole earth. And behold, I am he who doeth it.

And it shall come to pass, saith the Father, that the sword of my justice shall hang over them at that day; and except they repent it shall fall upon them, saith the Father, yea, even upon all the nations of the Gentiles.

And it shall come to pass that I will establish my people, O house of Israel.

And behold, this people will I establish in this land, unto the fulfilling of the covenant which I made with your father Jacob; and it shall be a New Jerusalem. And the powers of heaven shall be in the midst of this people; yea, even I will be in the midst of you.

- 23 Katso, minä olen se, josta Mooses puhui sanoen: Herra, teidän Jumalanne, on nostava teille veljienne keskuudesta esiin profeetan, minun kaltaiseni; kuulkaa häntä kaikessa, mitä hän teille sanoo. Ja tapahtuu, että jokainen sielu, joka ei sitä profeettaa kuule, erotetaan pois kansasta.
- 24 Totisesti minä sanon teille: Niin, ja kaikki profetat Samuelista alkaen ja siitä seuraavat, kaikki, jotka ovat puhuneet, ovat todistaneet minusta.
- 25 Ja katso, te olette profeettojen lapsia, ja te olette Israelin huonetta, ja te kuulutte siihen liittoon, jonka Isä teki teidän isienne kanssa, sanoen Abrahamille: Sinun jälkeläisissäsi tulevat siunatuiksi kaikki maan sukukunnat.
- 26 Isä on herättänyt minut ensin teille ja lähettänyt minut siunaamaan teitä kääntämällä kunkin teistä pois pahoista teoistanne; ja tämä siksi, että te olette liiton lapsia –
- 27 ja sen jälkeen, kun teitä on siunattu, Isä toteuttaa sen liiton, jonka hän teki Abrahamin kanssa sanoen: Sinun jälkeläisissäsi tulevat siunatuiksi kaikki maan sukukunnat – vuodattaakseen Pyhän Hengen minun kauttani pakanoiden päälle, mikä siunaus pakanoille tekee heistä kaikkia muita mahtavampia, niin että he hajottavat minun kansani, oi Israelin huone.
- 28 Ja heistä tulee ruoska tämän maan kansalle. Mutta kun he ovat saaneet minun evankeliumini täyteen, niin jos he silloin paaduttavat sydämensä minua vastaan, minä palautan heidän pahat tekonsa heidän itsensä päälle, sanoo Isä.
- 29 Ja minä muistan liiton, jonka olen tehnyt kansani kanssa; ja minä olen tehnyt sen kanssa liiton, että minä kokoan sen yhteen hyväksi näkemänäni aikana, että minä annan sille jälleen sen perinnöksi sen isien maan, joka on Jerusalemin maa, joka on sille luvattu maa ikuisesti, sanoo Isä.
- 30 Ja tapahtuu, että tulee aika, jolloin minun evankeliumini täyteys saarnataan sille;
- 31 ja se uskoo minuun, että minä olen Jeesus Kristus, Jumalan Poika, ja rukoilee Isää minun nimessäni.

Behold, I am he of whom Moses spake, saying: A prophet shall the Lord your God raise up unto you of your brethren, like unto me; him shall ye hear in all things whatsoever he shall say unto you. And it shall come to pass that every soul who will not hear that prophet shall be cut off from among the people.

Verily I say unto you, yea, and all the prophets from Samuel and those that follow after, as many as have spoken, have testified of me.

And behold, ye are the children of the prophets; and ye are of the house of Israel; and ye are of the covenant which the Father made with your fathers, saying unto Abraham: And in thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed.

The Father having raised me up unto you first, and sent me to bless you in turning away every one of you from his iniquities; and this because ye are the children of the covenant—

And after that ye were blessed then fulfilleth the Father the covenant which he made with Abraham, saying: In thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed—unto the pouring out of the Holy Ghost through me upon the Gentiles, which blessing upon the Gentiles shall make them mighty above all, unto the scattering of my people, O house of Israel.

And they shall be a scourge unto the people of this land. Nevertheless, when they shall have received the fulness of my gospel, then if they shall harden their hearts against me I will return their iniquities upon their own heads, saith the Father.

And I will remember the covenant which I have made with my people; and I have covenanted with them that I would gather them together in mine own due time, that I would give unto them again the land of their fathers for their inheritance, which is the land of Jerusalem, which is the promised land unto them forever, saith the Father.

And it shall come to pass that the time cometh, when the fulness of my gospel shall be preached unto them;

And they shall believe in me, that I am Jesus Christ, the Son of God, and shall pray unto the Father in my name.

32 Silloin sen vartijat korottavat äänensä, ja yhteen ääneen he laulavat, sillä omin silmin he näkevät.

33 Silloin Isä kokoaa sen jälleen yhteen ja antaa sille Jerusalemin sen perintömaaksi.

34 Silloin se puhkeaa riemuun: Laulakaa yhdessä, te Jerusalemin rauniot, sillä Herra on antanut kansalleen lohdutuksen, hän on lunastanut Jerusalemin.

35 Isä on paljastanut pyhän käsivartensa kaikkien kansakuntien silmien edessä, ja kaikki maan ääret saavat nähdä Isän pelastuksen; ja Isä ja minä olemme yhtä.

36 Ja silloin on toteutuva se, mitä on kirjoitettu: Herää, herää jälleen, ja pukeudu voimaasi, oi Siion; pue yllesi kauniit vaatteesi, oi Jerusalem, pyhä kaupunki, sillä vastedes ei enää tule sinun sisällesi ympärileikkaamaton eikä epäpuhdas.

37 Ravista tomu yltäsi, nouse, istuudu sijallesi, oi Jerusalem; irrota kahleet kaulastasi, oi vangittu tytär Siion.

38 Sillä näin sanoo Herra: Ilmaiseksi te olette itsenne myyneet, ja ilman rahaa teidät lunastetaan.

39 Totisesti, totisesti minä sanon teille, että minun kansani on tunteva minun nimeni; niin, sinä päivänä se tietää, että puhuja olen minä.

40 Ja silloin se sanoo: Kuinka ihanat ovat vuorilla ilosanoman tuojan jalat! Hän julistaa rauhaa, hän tuo heille hyvän ilosanoman, hän julistaa pelastusta, hän sanoo Siionille: Sinun Jumalasi hallitsee!

41 Ja silloin kuuluu huuto: Lähtekää, lähtekää, menkää pois sieltä, älkää koskeko siihen, mikä on saastaista; menkää pois sen keskeltä, pitäkää itsenne puhtaina, te Herran astioiden kantajat.

42 Sillä te ette lähde kiireesti ettekä kulje paeten, sillä Herra kulkee teidän edellänne, ja Israelin Jumala on teidän selustanne suojana.

43 Katso, minun palvelijani menestyy; hänestä tulee korotettu ja ylhäinen ja hyvin korkea.

Then shall their watchmen lift up their voice, and with the voice together shall they sing; for they shall see eye to eye.

Then will the Father gather them together again, and give unto them Jerusalem for the land of their inheritance.

Then shall they break forth into joy—Sing together, ye waste places of Jerusalem; for the Father hath comforted his people, he hath redeemed Jerusalem.

The Father hath made bare his holy arm in the eyes of all the nations; and all the ends of the earth shall see the salvation of the Father; and the Father and I are one.

And then shall be brought to pass that which is written: Awake, awake again, and put on thy strength, O Zion; put on thy beautiful garments, O Jerusalem, the holy city, for henceforth there shall no more come into thee the uncircumcised and the unclean.

Shake thyself from the dust; arise, sit down, O Jerusalem; loose thyself from the bands of thy neck, O captive daughter of Zion.

For thus saith the Lord: Ye have sold yourselves for naught, and ye shall be redeemed without money.

Verily, verily, I say unto you, that my people shall know my name; yea, in that day they shall know that I am he that doth speak.

And then shall they say: How beautiful upon the mountains are the feet of him that bringeth good tidings unto them, that publisheth peace; that bringeth good tidings unto them of good, that publisheth salvation; that saith unto Zion: Thy God reigneth!

And then shall a cry go forth: Depart ye, depart ye, go ye out from thence, touch not that which is unclean; go ye out of the midst of her; be ye clean that bear the vessels of the Lord.

For ye shall not go out with haste nor go by flight; for the Lord will go before you, and the God of Israel shall be your rearward.

Behold, my servant shall deal prudently; he shall be exalted and extolled and be very high.

44 Niin kuin monet hämmästyivät sinua – hänen kasvonsa olivat niin runnellut, pahemmin kuin kenenkään ihmisen, ja hänen muotonsa pahemmin kuin ihmisten poikien –

45 niin hän on vihmova monet kansakunnat; hänen tähtensä kuninkaat sulkevat suunsa, sillä sen, mitä heille ei ole kerrottu, he saavat nähdä, ja sen, mistä he eivät ole kuulleet, he saavat kokea.

46 Totisesti, totisesti minä sanon teille: Kaikki tämä on varmasti tapahtuva, niin kuin Isä on minua käskenyt. Silloin tämä liitto, jonka Isä on tehnyt kansansa kanssa, toteutuu, ja silloin Jerusalemissa asuu jälleen minun kansani, ja se on oleva sen perintömaa.

As many were astonished at thee—his visage was so marred, more than any man, and his form more than the sons of men—

So shall he sprinkle many nations; the kings shall shut their mouths at him, for that which had not been told them shall they see; and that which they had not heard shall they consider.

Verily, verily, I say unto you, all these things shall surely come, even as the Father hath commanded me. Then shall this covenant which the Father hath covenanted with his people be fulfilled; and then shall Jerusalem be inhabited again with my people, and it shall be the land of their inheritance.

3. Nefi 21

- 1 Ja totisesti minä sanon teille: Minä annan teille merkin, jotta voitte tietää ajan, jolloin tämä alkaa tapahtua – että minä kokoan pitkästä hajaannuksesta kansani, oi Israelin huone, ja perustan jälleen Siionini sen keskuuteen;
- 2 ja katso, tämä on se, minkä minä annan teille merkiksi – sillä totisesti minä sanon teille, että kun nämä asiat, jotka minä julistan teille ja jotka minä julistan teille myöhemmin itse ja Pyhän Hengen voimalla, jonka Isä teille antaa, ilmaistaan pakanoille, jotta he tietäisivät tästä kansasta, joka on Jaakobin huoneen jäännös, ja tästä minun kansastani, jonka he hajottavat;
- 3 totisesti, totisesti minä sanon teille: Kun Isä ilmaisee nämä asiat heille ja ne tulevat Isän tahdosta heille teille,
- 4 sillä on Isän viisauden mukaista, että heidät asetetaan asumaan tähän maahan ja tehdään vapaaksi kansaksi Isän voimasta, jotta nämä asiat tulisivat heiltä teidän jälkeläisienne jäännökselle, jotta toteutuisi Isän liitto, jonka hän on tehnyt kansansa kanssa, oi Israelin huone;
- 5 sen tähden, kun nämä teot ja ne teot, jotka teidän keskuudessanne myöhemmin tapahtuvat, tulevat pakanoilta teidän jälkeläisillenne, jotka vaipuvat epäuskoon pahuuden tähden;
- 6 sillä näin Isä on tarkoittanut niiden tulevan pakanoilta, jotta hän voi näyttää voimansa pakanoille siitä syystä, että pakanat, elleivät he paaduta sydäntään, voisivat tehdä parannuksen ja tulla minun luokseni ja ottaa kasteen minun nimeeni ja tuntea minun oppini oikeat kohdat, jotta heidät voidaan lukea minun kansaani, oi Israelin huone;
- 7 ja kun tämä tapahtuu, että sinun jälkeläisesi alkavat tietää nämä asiat – se on heille merkinä, jotta he tietäisivät, että Isän työ on jo alkanut sen liiton toteuttamiseksi, jonka hän on tehnyt Israelin huoneeseen kuuluvien kanssa.

3 Nephi 21

And verily I say unto you, I give unto you a sign, that ye may know the time when these things shall be about to take place—that I shall gather in, from their long dispersion, my people, O house of Israel, and shall establish again among them my Zion;

And behold, this is the thing which I will give unto you for a sign—for verily I say unto you that when these things which I declare unto you, and which I shall declare unto you hereafter of myself, and by the power of the Holy Ghost which shall be given unto you of the Father, shall be made known unto the Gentiles that they may know concerning this people who are a remnant of the house of Jacob, and concerning this my people who shall be scattered by them;

Verily, verily, I say unto you, when these things shall be made known unto them of the Father, and shall come forth of the Father, from them unto you;

For it is wisdom in the Father that they should be established in this land, and be set up as a free people by the power of the Father, that these things might come forth from them unto a remnant of your seed, that the covenant of the Father may be fulfilled which he hath covenanted with his people, O house of Israel;

Therefore, when these works and the works which shall be wrought among you hereafter shall come forth from the Gentiles, unto your seed which shall dwindle in unbelief because of iniquity;

For thus it behooveth the Father that it should come forth from the Gentiles, that he may show forth his power unto the Gentiles, for this cause that the Gentiles, if they will not harden their hearts, that they may repent and come unto me and be baptized in my name and know of the true points of my doctrine, that they may be numbered among my people, O house of Israel;

And when these things come to pass that thy seed shall begin to know these things—it shall be a sign unto them, that they may know that the work of the Father hath already commenced unto the fulfilling of the covenant which he hath made unto the people who are of the house of Israel.

- 8 Ja kun se päivä tulee, tapahtuu, että kuninkaas sulkevat suunsa, sillä sen, mitä heille ei ole kerrottu, he saavat nähdä, ja sen, mistä he eivät ole kuulleet, he saavat kokea.
- 9 Sillä sinä päivänä Isä tekee minun tähteni teon, joka on suuri ja ihmeellinen teko heidän keskuudessaan; ja heidän keskuudessaan on niitä, jotka eivät usko sitä, vaikka mies sen heille julistaa.
- 10 Mutta katso, minun palvelijani henki on minun kädessäni; sen tähden he eivät häntä vahingoita, vaikka häntä heidän tähtensä runnellaan. Mutta minä parannan hänet, sillä minä näytän heille, että minun viisauteni on suurempi kuin Perkeleen viekaus.
- 11 Sen tähden tapahtuu, että jokainen, joka ei usko minun, joka olen Jeesus Kristus, sanoihini, jotka Isä käskää hänen tuoda pakanoille julki ja jolle hän antaa voiman tuoda ne pakanoille julki (heille tapahtuu niin kuin Mooses sanoi), erotetaan pois minun kansastani, joka on liiton kansaa.
- 12 Ja minun kansani, joka on Jaakobin jäännös, on oleva pakanoiden joukossa, niin, niiden keskellä niin kuin leijona metsäneläinten seassa, niin kuin nuori leijona lammaskatraiden keskellä, joka läpi kulkiessansa sekä tallaa maahan että raatelee kappaleiksi, eikä kukaan voi pelastaa.
- 13 Heidän kätensä kohoaa heidän vastustajiaan vastaan, ja kaikki heidän vihollisensa tuhoutuvat.
- 14 Niin, voi pakanoita, elleivät he tee parannusta, sillä sinä päivänä tapahtuu, sanoo Isä, että minä hävitän sinun hevosesi keskuudestasi ja tuhoan sinun vaunusi;
- 15 ja minä hävitän sinun maasi kaupungit ja kukistan kaikki sinun linnoituksesi;
- 16 ja minä hävitän noituuden maastasi, eikä sinulla enää ole oleva ennustajia;
- 17 sinun veistetyt kuvasi minä myös hävitän ja kuva-patsaasi keskuudestasi, etkä sinä enää palvele kättesi töitä;
- 18 ja sinun pakanatarhasi minä vedän maasta sinun keskuudestasi; niin minä tuhoan sinun kaupunkisi.

And when that day shall come, it shall come to pass that kings shall shut their mouths; for that which had not been told them shall they see; and that which they had not heard shall they consider.

For in that day, for my sake shall the Father work a work, which shall be a great and a marvelous work among them; and there shall be among them those who will not believe it, although a man shall declare it unto them.

But behold, the life of my servant shall be in my hand; therefore they shall not hurt him, although he shall be marred because of them. Yet I will heal him, for I will show unto them that my wisdom is greater than the cunning of the devil.

Therefore it shall come to pass that whosoever will not believe in my words, who am Jesus Christ, which the Father shall cause him to bring forth unto the Gentiles, and shall give unto him power that he shall bring them forth unto the Gentiles, (it shall be done even as Moses said) they shall be cut off from among my people who are of the covenant.

And my people who are a remnant of Jacob shall be among the Gentiles, yea, in the midst of them as a lion among the beasts of the forest, as a young lion among the flocks of sheep, who, if he go through both treadeth down and teareth in pieces, and none can deliver.

Their hand shall be lifted up upon their adversaries, and all their enemies shall be cut off.

Yea, wo be unto the Gentiles except they repent; for it shall come to pass in that day, saith the Father, that I will cut off thy horses out of the midst of thee, and I will destroy thy chariots;

And I will cut off the cities of thy land, and throw down all thy strongholds;

And I will cut off witchcrafts out of thy land, and thou shalt have no more soothsayers;

Thy graven images I will also cut off, and thy standing images out of the midst of thee, and thou shalt no more worship the works of thy hands;

And I will pluck up thy groves out of the midst of thee; so will I destroy thy cities.

19 Ja tapahtuu, että kaikesta valheesta ja petoksesta ja kateudesta ja riitelystä ja pappisvallasta ja haureudesta tehdään loppu.

20 Sillä tapahtuu, sanoo Isä, että jokaisen, joka ei tee parannusta ja tule minun rakkaan Poikani luokse, minä sinä päivänä erotan pois kansani keskuudesta, oi Israelin huone;

21 ja minä kostan heille vihassa niin kuin pakanoille niin, etteivät he ole sellaista kuulleet.

22 Mutta jos he tekevät parannuksen ja kuulevat minun sanojani eivätkä paaduta sydäntään, minä perustan kirkkoni heidän keskuuteensa, ja he tulevat osallisiksi liitosta, ja heidät luetaan tähän Jaakobin jäännökseen, jolle minä olen antanut tämän maan sen perinnöksi;

23 ja he auttavat minun kansaani, Jaakobin jäännöstä sekä kaikkia Israelin huoneeseen kuuluvia, jotka tulevat, rakentamaan kaupungin, jota kutsutaan Uudeksi-Jerusalemiksi.

24 Ja sitten he auttavat minun kansaani kokoamaan Uuteen-Jerusalemiin ne, jotka on hajotettu kaikkialle maan päälle.

25 Ja silloin taivaan voima on tuleva alas heidän keskuuteensa, ja minäkin olen heidän keskellään.

26 Ja silloin Isän työ alkaa sinä päivänä, nimittäin kun tätä evankeliumia saarnataan tämän kansan jäännöksen keskuudessa. Totisesti minä sanon teille: Sinä päivänä Isän työ alkaa kaikkien minun kansani hajotettujen keskuudessa, niin, nimittäin niiden kadonneiden heimojen keskuudessa, jotka Isä on johdattanut pois Jerusalemista.

27 Niin, työ alkaa kaikkien minun kansani hajotettujen keskuudessa Isän valmistaessa keinon, niin että he voivat tulla minun luokseni, niin että he voivat huutaa avuksi Isää minun nimessäni.

28 Niin, ja silloin työ alkaa kaikkien kansakuntien keskuudessa Isän valmistaessa keinon, niin että hänen kansansa voidaan koota kotiin perintömaahansa.

29 Ja se lähtee kaikista kansakunnista, eikä se lähde kiireessä eikä kulje paeten, sillä minä kuljen sen edellä, sanoo Isä, ja minä olen sen selustan suojana.

And it shall come to pass that all lyings, and deceivings, and envyings, and strifes, and priestcrafts, and whoredoms, shall be done away.

For it shall come to pass, saith the Father, that at that day whosoever will not repent and come unto my Beloved Son, them will I cut off from among my people, O house of Israel;

And I will execute vengeance and fury upon them, even as upon the heathen, such as they have not heard.

But if they will repent and hearken unto my words, and harden not their hearts, I will establish my church among them, and they shall come in unto the covenant and be numbered among this the remnant of Jacob, unto whom I have given this land for their inheritance;

And they shall assist my people, the remnant of Jacob, and also as many of the house of Israel as shall come, that they may build a city, which shall be called the New Jerusalem.

And then shall they assist my people that they may be gathered in, who are scattered upon all the face of the land, in unto the New Jerusalem.

And then shall the power of heaven come down among them; and I also will be in the midst.

And then shall the work of the Father commence at that day, even when this gospel shall be preached among the remnant of this people. Verily I say unto you, at that day shall the work of the Father commence among all the dispersed of my people, yea, even the tribes which have been lost, which the Father hath led away out of Jerusalem.

Yea, the work shall commence among all the dispersed of my people, with the Father to prepare the way whereby they may come unto me, that they may call on the Father in my name.

Yea, and then shall the work commence, with the Father among all nations in preparing the way whereby his people may be gathered home to the land of their inheritance.

And they shall go out from all nations; and they shall not go out in haste, nor go by flight, for I will go before them, saith the Father, and I will be their rearward.

3. Nefi 22

- 1 Ja silloin tapahtuu se, mistä on kirjoitettu: Laula, oi hedelmätön, sinä, joka et ole synnyttänyt; puhkea lauluun ja huuda ääneen, sinä, joka et ole synnyttyskipuja kokenut; sillä enemmän on lapsia yksinäisellä kuin aviovaimolla, sanoo Herra.
- 2 Tee telttasi sija suureksi, ja levitetäköön asumus-
tesi kangasta; älä säästele, pidennä köytesi ja vahvis-
ta vaarnasi;
- 3 sillä sinä laajenet oikealle ja vasemmalle, ja sinun
jälkeläisesi perivät pakanat ja asuttavat autiot kau-
pungit.
- 4 Älä pelkää, sillä ei sinua nöyryytetä, äläkä häpeile,
sillä ei sinua saateta häpeään; sillä sinä unohdat nuor-
ruutesi häpeään, etkä muista nuoruutesi häpeää etkä
muista enää leskeytesi häpeää.
- 5 Sillä sinun luojasi, sinun aviomiehesi, Herra
Sebaot on hänen nimensä; ja sinun Lunastajasi,
Israelin Pyhä – häntä kutsutaan koko maan
Jumalaksi.
- 6 Sillä Herra on kutsunut sinut niin kuin hylätyn ja
hengessä murheellisen naisen ja nuoruuden vaimon,
kun sinä olit hylätty, sanoo sinun Jumalasi.
- 7 Sillä pieneksi hetkeksi minä olen sinut hylännyt,
mutta suurilla armoteoilla minä kokoan sinut.
- 8 Vihastuksen hetkellä minä kätkin kasvoni sinulta
hetkeksi, mutta ikuisella hyvyydellä minä armahdan
sinua, sanoo Herra, sinun Lunastajasi.
- 9 Sillä tämä on minulle niin kuin Nooan vedet, sillä
niin kuin minä olen vannonut, etteivät Nooan vedet
enää tulvisi maan yli, niin minä olen vannonut, etten
sinuun vihastuisi.
- 10 Sillä vuoret väistykööt ja kukkulat horjukoot,
mutta minun hyvyteni ei sinusta väisty eikä minun
rauhanliittoni horju, sanoo Herra, joka sinua armah-
taa.
- 11 Oi, sinä ahdistettu, myrskyn heittelemä ja lohdu-
ton! Katso, minä rakennan sinut kauniista jalokivis-
tä ja lasken sinun perustuksesi safiireista.

3 Nephi 22

And then shall that which is written come to pass:
Sing, O barren, thou that didst not bear; break forth
into singing, and cry aloud, thou that didst not tra-
vail with child; for more are the children of the deso-
late than the children of the married wife, saith the
Lord.

Enlarge the place of thy tent, and let them stretch
forth the curtains of thy habitations; spare not,
lengthen thy cords and strengthen thy stakes;

For thou shalt break forth on the right hand and
on the left, and thy seed shall inherit the Gentiles
and make the desolate cities to be inhabited.

Fear not, for thou shalt not be ashamed; neither be
thou confounded, for thou shalt not be put to shame;
for thou shalt forget the shame of thy youth, and
shalt not remember the reproach of thy youth, and
shalt not remember the reproach of thy widowhood
any more.

For thy maker, thy husband, the Lord of Hosts is
his name; and thy Redeemer, the Holy One of
Israel—the God of the whole earth shall he be called.

For the Lord hath called thee as a woman forsaken
and grieved in spirit, and a wife of youth, when thou
wast refused, saith thy God.

For a small moment have I forsaken thee, but with
great mercies will I gather thee.

In a little wrath I hid my face from thee for a mo-
ment, but with everlasting kindness will I have
mercy on thee, saith the Lord thy Redeemer.

For this, the waters of Noah unto me, for as I have
sworn that the waters of Noah should no more go
over the earth, so have I sworn that I would not be
wroth with thee.

For the mountains shall depart and the hills be re-
moved, but my kindness shall not depart from thee,
neither shall the covenant of my peace be removed,
saith the Lord that hath mercy on thee.

O thou afflicted, tossed with tempest, and not
comforted! Behold, I will lay thy stones with fair col-
ors, and lay thy foundations with sapphires.

- 12 Ja minä teen sinun ikkunasi akaateista ja porttisi rubiineista ja kaikki ympärystymuurisi loistavista kivistä.
- 13 Ja Herra on opettava kaikkia sinun lapsiasi, ja suuri on sinun lastesi rauha.
- 14 Vanhurskaudessa sinut vahvistetaan; sinä olet kaukana sorrosta, sillä sinä et pelkää, ja kauhusta, sillä se ei tule lähellesi.
- 15 Katso, sinua vastaan tosin kokoonnutaan yhteen, mutta ei minun tahdostani; jokainen, joka kokoontuu yhteen sinua vastaan, kaatuu sinun tähtesi.
- 16 Katso, minä olen luonut sepän, joka lietsoo hehkuvia hiiliä ja joka takoo aseensa työllänsä; ja minä olen luonut tuhoajan tuhoamaan.
- 17 Ei mikään ase, joka taotaan sinua vastaan, tehoa; ja jokaisen kielen, joka herjaa sinua vastaan, sinä tuomitset tuomiolla. Tämä on Herran palvelijoiden perintö, ja heidän vanhurskautensa on minusta, sanoo Herra.

And I will make thy windows of agates, and thy gates of carbuncles, and all thy borders of pleasant stones.

And all thy children shall be taught of the Lord; and great shall be the peace of thy children.

In righteousness shalt thou be established; thou shalt be far from oppression for thou shalt not fear, and from terror for it shall not come near thee.

Behold, they shall surely gather together against thee, not by me; whosoever shall gather together against thee shall fall for thy sake.

Behold, I have created the smith that bloweth the coals in the fire, and that bringeth forth an instrument for his work; and I have created the waster to destroy.

No weapon that is formed against thee shall prosper; and every tongue that shall revile against thee in judgment thou shalt condemn. This is the heritage of the servants of the Lord, and their righteousness is of me, saith the Lord.

3. Nefi 23

- 1 Ja nyt, katso, minä sanon teille, että teidän tulee tutkia näitä asioita. Niin, käskyn minä annan teille, että te tutkitte näitä asioita uutterasti, sillä suuria ovat Jesajan sanat.
- 2 Sillä totisesti hän puhui käsitellen kaikkea, mikä koskee kansaani, joka on Israelin huonetta; sen tähden hänen täytyy puhua myös pakanoille.
- 3 Ja kaikki, mitä hän puhui, on ollut ja on oleva, aivan niiden sanojen mukaisesti, jotka hän puhui.
- 4 Ottakaa sen tähden varteen minun sanani; kirjoitakaa ne asiat, jotka minä olen teille sanonut, niin Isän ajan ja tahdon mukaisesti ne menevät pakanoille.
- 5 Ja jokainen, joka kuulee minun sanani ja tekee parannuksen ja ottaa kasteen, pelastuu. Tutkikaa profeettoja, sillä on monia, jotka todistavat näistä asioista.
- 6 Ja nyt tapahtui, että kun Jeesus oli sanonut nämä sanat, hän sanoi heille jälleen, selitettyään heille kaikki kirjoitukset, jotka he olivat saaneet, hän sanoi heille: Katso, muitakin kirjoituksia, joita teillä ei ole, minä tahtoisin teidän kirjoittavan.
- 7 Ja tapahtui, että hän sanoi Nefille: Tuo aikakirja, jota te olette pitäneet.
- 8 Ja kun Nefi oli tuonut aikakirjat ja pannut ne hänen eteensä, hän loi katseensa niihin ja sanoi:
- 9 Totisesti minä sanon teille: Minä käskin palvelijani Samuel Lamanilaisen todistaa tälle kansalle, että sinä päivänä, jona Isä kirkastaisi nimensä minussa, olisi monia pyhiä, jotka nousisivat kuolleista ja ilmestyisivät monille ja palvelisivat heitä. Ja hän sanoi heille: Eikö niin ollut?
- 10 Ja hänen opetuslapsensa vastasivat hänelle ja sanoivat: Kyllä, Herra, Samuel profetoi sinun sanojesi mukaisesti, ja ne kaikki toteutuivat.
- 11 Ja Jeesus sanoi heille: Kuinka ette ole kirjoittaneet tätä, että monet pyhät nousivat ja ilmestyivät monille ja palvelivat heitä?
- 12 Ja tapahtui, että Nefi muisti, ettei tätä ollut kirjoitettu.

3 Nephi 23

And now, behold, I say unto you, that ye ought to search these things. Yea, a commandment I give unto you that ye search these things diligently; for great are the words of Isaiah.

For surely he spake as touching all things concerning my people which are of the house of Israel; therefore it must needs be that he must speak also to the Gentiles.

And all things that he spake have been and shall be, even according to the words which he spake.

Therefore give heed to my words; write the things which I have told you; and according to the time and the will of the Father they shall go forth unto the Gentiles.

And whosoever will hearken unto my words and repenteth and is baptized, the same shall be saved. Search the prophets, for many there be that testify of these things.

And now it came to pass that when Jesus had said these words he said unto them again, after he had expounded all the scriptures unto them which they had received, he said unto them: Behold, other scriptures I would that ye should write, that ye have not.

And it came to pass that he said unto Nephi: Bring forth the record which ye have kept.

And when Nephi had brought forth the records, and laid them before him, he cast his eyes upon them and said:

Verily I say unto you, I commanded my servant Samuel, the Lamanite, that he should testify unto this people, that at the day that the Father should glorify his name in me that there were many saints who should arise from the dead, and should appear unto many, and should minister unto them. And he said unto them: Was it not so?

And his disciples answered him and said: Yea, Lord, Samuel did prophesy according to thy words, and they were all fulfilled.

And Jesus said unto them: How be it that ye have not written this thing, that many saints did arise and appear unto many and did minister unto them?

And it came to pass that Nephi remembered that this thing had not been written.

13 Ja tapahtui, että Jeesus käski kirjoittaa sen; sen tähden se kirjoitettiin sen mukaisesti kuin hän käski.

And it came to pass that Jesus commanded that it should be written; therefore it was written according as he commanded.

14 Ja nyt tapahtui, että kun Jeesus oli selittänyt kaikki heidän kirjoittamansa kirjoitukset yhdessä, hän käski heidän opettaa niitä asioita, joita hän oli heille selittänyt.

And now it came to pass that when Jesus had expounded all the scriptures in one, which they had written, he commanded them that they should teach the things which he had expounded unto them.

3. Nefi 24

- 1 Ja tapahtui, että hän käski heidän kirjoittaa sanat, jotka Isä oli antanut Malakialle ja jotka hän sanoisi heille. Ja tapahtui, että kun ne oli kirjoitettu, hän selitti ne. Ja nämä ovat ne sanat, jotka hän puhui heille sanoen: Näin sanoi Isä Malakialle: Katso, minä lähettän sanansaattajani, ja hän raivaa tietä minun edelläni, ja äkkiä tulee temppeliinsä Herra, jota te etsitte, nimittäin liiton sanansaattaja, jota te kaipaatte; katso, hän tulee, sanoo Herra Sebaot.
- 2 Mutta kuka voi kestää hänen tulemisensa päivän, ja kuka jää jäljelle, kun hän ilmestyy? Sillä hän on niin kuin metallinpuhdistajan tuli ja niin kuin pesijän saippua.
- 3 Ja hän istuu kuin hopean sulattaja ja puhdistaja, ja hän puhdistaa Leevin pojat ja puhdistaa heidät kuin kullan ja hopean, niin että he voivat uhrata Herralle uhrin vanhurskaasti.
- 4 Silloin Juudan ja Jerusalemin uhri on Herralle mieleen niin kuin muinaisina aikoina ja menneinä vuosina.
- 5 Ja minä tulen lähelle teitä tuomitsemaan, ja minä todistan pian taikojen tekijöitä ja avionrikkokkia ja väärinvannoja vastaan ja niitä vastaan, jotka sortavat palkkalaista palkanmaksussa, leskeä ja orpoa, ja käännättävät pois muukalaisen eivätkä pelkää minua, sanoo Herra Sebaot.
- 6 Sillä minä olen Herra, minä en muutu; sen tähden te, Jaakobin pojat, ette pala.
- 7 Aina isienne ajoista asti te olette poikenneet minun toimituksistani ettekä ole noudattaneet niitä. Kääntykää minun puoleeni, niin minä käännyn teidän puoleenne, sanoo Herra Sebaot. Mutta te sanotte: Missä meidän on käännättävä?
- 8 Riistääkö ihminen Jumalalta? Te olette kuitenkin riistäneet minulta. Mutta te sanotte: Missä me olemme sinulta riistäneet? Kymmenyksissä ja uhreissa.
- 9 Te olette kirouksella kirottut, sillä te, koko tämä kansakunta, olette riistäneet minulta.

3 Nephi 24

And it came to pass that he commanded them that they should write the words which the Father had given unto Malachi, which he should tell unto them. And it came to pass that after they were written he expounded them. And these are the words which he did tell unto them, saying: Thus said the Father unto Malachi—Behold, I will send my messenger, and he shall prepare the way before me, and the Lord whom ye seek shall suddenly come to his temple, even the messenger of the covenant, whom ye delight in; behold, he shall come, saith the Lord of Hosts.

But who may abide the day of his coming, and who shall stand when he appeareth? For he is like a refiner's fire, and like fuller's soap.

And he shall sit as a refiner and purifier of silver; and he shall purify the sons of Levi, and purge them as gold and silver, that they may offer unto the Lord an offering in righteousness.

Then shall the offering of Judah and Jerusalem be pleasant unto the Lord, as in the days of old, and as in former years.

And I will come near to you to judgment; and I will be a swift witness against the sorcerers, and against the adulterers, and against false swearers, and against those that oppress the hireling in his wages, the widow and the fatherless, and that turn aside the stranger, and fear not me, saith the Lord of Hosts.

For I am the Lord, I change not; therefore ye sons of Jacob are not consumed.

Even from the days of your fathers ye are gone away from mine ordinances, and have not kept them. Return unto me and I will return unto you, saith the Lord of Hosts. But ye say: Wherein shall we return?

Will a man rob God? Yet ye have robbed me. But ye say: Wherein have we robbed thee? In tithes and offerings.

Ye are cursed with a curse, for ye have robbed me, even this whole nation.

10 Tuokaa täydet kymmenykset aarrekammioon, jotta huoneessani olisi ruokaa, ja koetelkaa minua nyt tällä tavalla, sanoo Herra Sebaot, enkö minä avaa teille taivaan ikkunat ja vuodata teille siunausta, niin ettei ole kylliksi tilaa ottaa sitä vastaan.

11 Ja minä nuhtelen syöjää teidän tähtenne, eikä se tuhoa teidän maanne hedelmää; eikä teidän viiniköynnöksenne kedolla pudota hedelmäänsä ennen aikaansa, sanoo Herra Sebaot.

12 Ja kaikki kansakunnat sanovat teitä siunatuiksi, sillä te tulette olemaan ihana maa, sanoo Herra Sebaot.

13 Teidän sananne ovat olleet uskaliaita minua vastaan, sanoo Herra. Mutta te sanotte: Mitä me olemme puhuneet sinua vastaan?

14 Te olette sanoneet: Turha on palvella Jumalaa, ja mitä hyötyä on siitä, että me olemme noudattaneet hänen toimituksiansa ja että olemme vaeltaneet murheellisina Herran Sebaotin edessä?

15 Ja nyt me sanomme ylpeitä onnellisiksi; niin, ne, jotka tekevät paha, menestyvät; niin, ne, jotka kiusaavat Jumalaa, pelastuvat.

16 Silloin ne, jotka Herraa pelkäsivät, puhuivat usein toisillensa, ja Herra kuunteli ja kuuli; ja muistokirjaa kirjoitettiin hänen edessään niiden hyväksi, jotka pelkäsivät Herraa ja jotka kunnioittivat hänen nimeään.

17 Ja he ovat minun, sanoo Herra Sebaot, sinä päivänä, jona minä kokoan jalokiveni; ja minä säästän heitä, niin kuin mies säästää omaa poikaansa, joka häntä palvelee.

18 Silloin te palaatte ja näette eron vanhurskaan ja jumalattoman välillä, sen välillä, joka palvelee Jumalaa, ja sen, joka ei häntä palvele.

Bring ye all the tithes into the storehouse, that there may be meat in my house; and prove me now herewith, saith the Lord of Hosts, if I will not open you the windows of heaven, and pour you out a blessing that there shall not be room enough to receive it.

And I will rebuke the devourer for your sakes, and he shall not destroy the fruits of your ground; neither shall your vine cast her fruit before the time in the fields, saith the Lord of Hosts.

And all nations shall call you blessed, for ye shall be a delightsome land, saith the Lord of Hosts.

Your words have been stout against me, saith the Lord. Yet ye say: What have we spoken against thee?

Ye have said: It is vain to serve God, and what doth it profit that we have kept his ordinances and that we have walked mournfully before the Lord of Hosts?

And now we call the proud happy; yea, they that work wickedness are set up; yea, they that tempt God are even delivered.

Then they that feared the Lord spake often one to another, and the Lord hearkened and heard; and a book of remembrance was written before him for them that feared the Lord, and that thought upon his name.

And they shall be mine, saith the Lord of Hosts, in that day when I make up my jewels; and I will spare them as a man spareth his own son that serveth him.

Then shall ye return and discern between the righteous and the wicked, between him that serveth God and him that serveth him not.

3. Nefi 25

- 1 Sillä katso, se päivä tulee, joka palaa kuin tulinen uuni; ja kaikki ylpeät, niin, ja kaikki, jotka tekevät sitä, mikä on jumalatonta, ovat oljenkorsia; ja tuleva päivä polttaa heidät, sanoo Herra Sebaot, niin ettei se jätä heistä juurta eikä oksaa.
- 2 Mutta teille, jotka pelkäätte minun nimeäni, nousee Vanhurskauden Poika parantaminen siivissä; ja te astutte ulos ja kasvatte kuin juottovasikat.
- 3 Ja te poljette jumalattomat maahan, sillä he ovat tuhkaa teidän jalkapohjienne alla sinä päivänä, jona minä teen tämän, sanoo Herra Sebaot.
- 4 Muistakaa minun palvelijani Mooseksen laki, jonka minä annoin hänelle käskynä Horebilla koko Israelia varten, säädöksineen ja tuomioineen.
- 5 Katso, ennen kuin tulee Herran päivä, suuri ja pelottava, minä lähetän teille profeetta Elian;
- 6 ja hän kääntää isien sydämet lasten puoleen ja lasten sydämet heidän isiensä puoleen, etten minä tulisi ja löisi maata kirouksella.

3 Nephi 25

For behold, the day cometh that shall burn as an oven; and all the proud, yea, and all that do wickedly, shall be stubble; and the day that cometh shall burn them up, saith the Lord of Hosts, that it shall leave them neither root nor branch.

But unto you that fear my name, shall the Son of Righteousness arise with healing in his wings; and ye shall go forth and grow up as calves in the stall.

And ye shall tread down the wicked; for they shall be ashes under the soles of your feet in the day that I shall do this, saith the Lord of Hosts.

Remember ye the law of Moses, my servant, which I commanded unto him in Horeb for all Israel, with the statutes and judgments.

Behold, I will send you Elijah the prophet before the coming of the great and dreadful day of the Lord;

And he shall turn the heart of the fathers to the children, and the heart of the children to their fathers, lest I come and smite the earth with a curse.

3. Nefi 26

- 1 Ja nyt tapahtui, että kun Jeesus oli sanonut nämä asiat, hän selitti ne väkijoukolle; ja hän selitti sille kaikki asiat, sekä suuret että pienet.
- 2 Ja hän sanoi: Nämä kirjoitukset, joita teillä ei ollut mukanaan, Isä käski minun antaa teille, sillä oli hänen viisautensa mukaista, että ne annettaisiin tuleville sukupolville.
- 3 Ja hän selitti kaikki asiat aivan alusta siihen asti, jolloin hän tulisi kirkkaudessaan – niin, aivan kaiken, mitä maan päällä tapahtuu, kunnes alkuaineet sulavat hehkuvassa kuumuudessa ja maa kääritään kokoon kuin kirjakäärö ja taivaat ja maa katoavat;
- 4 ja aina suureen ja viimeiseen päivään asti, jolloin kaikki kansa ja kaikki suvut ja kaikki kansakunnat ja kielet seisovat Jumalan edessä tuomittavina teoistaan, olivatpa ne hyviä tai olivatpa ne pahoja –
- 5 jos ne ovat hyviä, ikuisen elämän ylösnousemukseen, ja jos ne ovat pahoja, tuomion ylösnousemukseen, jotka ovat rinnakkaisia, toinen toisella puolen ja toinen toisella puolen, sen armon ja oikeudenmukaisuuden ja pyhyiden mukaisesti, joka on Kristuksessa, joka oli ennen maailman alkua.
- 6 Ja nyt tähän kirjaan ei voida kirjoittaa sadattakaan osaa siitä, mitä Jeesus todella opetti kansalle;
- 7 mutta katso, Nefin levyt sisältävät suurimman osan siitä, mitä hän opetti kansalle.
- 8 Ja minä olen kirjoittanut nämä asiat, jotka ovat vähäisempi osa siitä, mitä hän opetti kansalle; ja minä olen kirjoittanut ne siinä tarkoituksessa, että ne saatettaisiin jälleen tälle kansalle pakanoilta niiden sanojen mukaisesti, jotka Jeesus on puhunut.
- 9 Ja kun he ovat ottaneet vastaan tämän, mikä heidän on hyvä saada ensin, heidän uskonsa koettelemiseksi, ja jos käy niin, että he uskovat nämä asiat, silloin heille ilmaistaan suurempia asioita.
- 10 Ja jos käy niin, etteivät he usko näitä asioita, silloin suuremmat asiat evätään heiltä heidän tuomiokseen.

3 Nephi 26

And now it came to pass that when Jesus had told these things he expounded them unto the multitude; and he did expound all things unto them, both great and small.

And he saith: These scriptures, which ye had not with you, the Father commanded that I should give unto you; for it was wisdom in him that they should be given unto future generations.

And he did expound all things, even from the beginning until the time that he should come in his glory—yea, even all things which should come upon the face of the earth, even until the elements should melt with fervent heat, and the earth should be wrapt together as a scroll, and the heavens and the earth should pass away;

And even unto the great and last day, when all people, and all kindreds, and all nations and tongues shall stand before God, to be judged of their works, whether they be good or whether they be evil—

If they be good, to the resurrection of everlasting life; and if they be evil, to the resurrection of damnation; being on a parallel, the one on the one hand and the other on the other hand, according to the mercy, and the justice, and the holiness which is in Christ, who was before the world began.

And now there cannot be written in this book even a hundredth part of the things which Jesus did truly teach unto the people;

But behold the plates of Nephi do contain the more part of the things which he taught the people.

And these things have I written, which are a lesser part of the things which he taught the people; and I have written them to the intent that they may be brought again unto this people, from the Gentiles, according to the words which Jesus hath spoken.

And when they shall have received this, which is expedient that they should have first, to try their faith, and if it shall so be that they shall believe these things then shall the greater things be made manifest unto them.

And if it so be that they will not believe these things, then shall the greater things be withheld from them, unto their condemnation.

- 11 Katso, minä aion kirjoittaa ne, kaiken sen, mikä oli kaiverrettuna Nefin levyihin, mutta Herra kielsi sen sanoen: Minä koettelen kansani uskoa.
- 12 Sen tähden minä, Mormon, kirjoitan sitä, mitä Herra on minun käskenyt. Ja nyt minä, Mormon, päätän sanani ja ryhdyn kirjoittamaan sitä, mitä minun on käsketty.
- 13 Sen tähden minä tahdon teidän näkevän, että Herra todella opetti kansaa kolmen päivän ajan; ja sen jälkeen hän näyttäytyi sille usein ja mursi usein leipää ja siunasi sen ja antoi sitä sille.
- 14 Ja tapahtui, että hän opetti ja palveli väkijoukon lapsia, joista on puhuttu, ja hän kirvoitti heidän kielensä, ja he puhuivat isilleen suuria ja ihmeellisiä asioita, vielä suurempia kuin hän oli ilmoittanut kansalle; ja hän kirvoitti heidän kielensä, niin että he osasivat puhua.
- 15 Ja tapahtui, että kun hän oli noussut taivaaseen – kun hän näyttäytyi heille toisen kerran ja oli mennyt Isän luokse parannettuaan kaikki heidän sairaansa ja heidän rampansa ja avattuaan heidän sokeidensa silmät ja aukaistuaan kurojen korvat ja oli myös tehnyt kaikenlaisia parantamisia heidän keskuudessaan ja herättänyt erään miehen kuolleista ja oli näyttänyt voimansa heille ja oli noussut Isän luokse –
- 16 katso, tapahtui seuraavana päivänä, että väkijoukko kokoontui yhteen, ja se sekä näki että kuuli näitä lapsia; niin, jopa imeväisetkin aukaisivat suunsa ja puhuivat ihmeellisiä asioita; ja niitä asioita, joita he puhuivat, kiellettiin ketään kirjoittamasta.
- 17 Ja tapahtui, että opetuslapset, jotka Jeesus oli valinnut, alkoivat siitä lähtien kastaa ja opettaa kaikkia, jotka tulivat heidän luoksensa; ja kaikki, jotka kastettiin Jeesuksen nimeen, täytyivät Pyhällä Hengellä.
- 18 Ja monet heistä näkivät ja kuuluivat sanomattomia asioita, joita ei ole lupa kirjoittaa.
- 19 Ja he opettivat ja palvelivat toisiaan, ja heillä oli kaikki yhteistä keskuudessaan, ja jokainen kohteli oikeudenmukaisesti toinen toistaan.

Behold, I was about to write them, all which were engraven upon the plates of Nephi, but the Lord forbade it, saying: I will try the faith of my people.

Therefore I, Mormon, do write the things which have been commanded me of the Lord. And now I, Mormon, make an end of my sayings, and proceed to write the things which have been commanded me.

Therefore, I would that ye should behold that the Lord truly did teach the people, for the space of three days; and after that he did show himself unto them oft, and did break bread oft, and bless it, and give it unto them.

And it came to pass that he did teach and minister unto the children of the multitude of whom hath been spoken, and he did loose their tongues, and they did speak unto their fathers great and marvelous things, even greater than he had revealed unto the people; and he loosed their tongues that they could utter.

And it came to pass that after he had ascended into heaven—the second time that he showed himself unto them, and had gone unto the Father, after having healed all their sick, and their lame, and opened the eyes of their blind and unstopped the ears of the deaf, and even had done all manner of cures among them, and raised a man from the dead, and had shown forth his power unto them, and had ascended unto the Father—

Behold, it came to pass on the morrow that the multitude gathered themselves together, and they both saw and heard these children; yea, even babes did open their mouths and utter marvelous things; and the things which they did utter were forbidden that there should not any man write them.

And it came to pass that the disciples whom Jesus had chosen began from that time forth to baptize and to teach as many as did come unto them; and as many as were baptized in the name of Jesus were filled with the Holy Ghost.

And many of them saw and heard unspeakable things, which are not lawful to be written.

And they taught, and did minister one to another; and they had all things common among them, every man dealing justly, one with another.

20 Ja tapahtui, että he tekivät kaiken aivan niin kuin
Jeesus oli heitä käsenyt.

21 Ja niitä, jotka kastettiin Jeesuksen nimeen, sanot-
tiin Kristuksen kirkoksi.

And it came to pass that they did do all things even
as Jesus had commanded them.

And they who were baptized in the name of Jesus
were called the church of Christ.

3. Nefi 27

- 1 Ja tapahtui, että kun Jeesuksen opetuslapset kulkivat ja saarnasivat sitä, mitä he olivat sekä kuulleet että nähneet, ja kastoivat Jeesuksen nimeen, tapahtui, että opetuslapset olivat kokoontuneet yhteen ja yhtyneet voimalliseen rukoukseen ja paastoon.
- 2 Ja Jeesus näyttäytyi heille jälleen, sillä he rukoilivat Isää hänen nimessään; ja Jeesus tuli ja seiso i heidän keskellään ja sanoi heille: Mitä te tahdotte minun antavan teille?
- 3 Ja he sanoivat hänelle: Herra, me tahdomme, että sinä sanoisit meille nimen, jolla me kutsumme tätä kirkkoa, sillä kansan keskuudessa on kiistoja tästä asiasta.
- 4 Ja Herra sanoi heille: Totisesti, totisesti minä sanon teille: Miksi ihmiset nurisevat ja kiistelevät tämän asian tähden?
- 5 Eivätkö he ole lukeneet kirjoituksia, jotka sanovat, että teidän täytyy ottaa päällenne Kristuksen nimi, joka on minun nimeni? Sillä tällä nimellä teitä kutsutaan viimeisenä päivänä;
- 6 ja jokainen, joka ottaa päällensä minun nimeni ja kestää loppuun asti, pelastuu viimeisenä päivänä.
- 7 Sen tähden kaikki, mitä teette, tehkää minun nimessäni; sen tähden kutsukaa kirkkoa minun nimelläni, ja huutakaa avuksi Isää minun nimessäni, niin että hän siunaa kirkkoa minun tähteni.
- 8 Ja kuinka se olisi minun kirkkoni, ellei sitä kutsuta minun nimelläni? Sillä jos jotakin kirkkoa kutsutaan Mooseksen nimellä, silloin se on Mooseksen kirkko; tai jos sitä kutsutaan jonkun ihmisen nimellä, silloin se on jonkun ihmisen kirkko; mutta jos sitä kutsutaan minun nimelläni, silloin se on minun kirkkoni, jos on niin, että he ovat rakennetut minun evankeliumilleni.
- 9 Totisesti minä sanon teille, että te olette rakennetut minun evankeliumilleni; sen tähden teidän tulee kutsua kaikkea, mitä kutsutte, minun nimelläni; sen tähden jos te huudatte avuksi Isää kirkon puolesta, jos se tapahtuu minun nimessäni, Isä kuulee teitä;

3 Nephi 27

And it came to pass that as the disciples of Jesus were journeying and were preaching the things which they had both heard and seen, and were baptizing in the name of Jesus, it came to pass that the disciples were gathered together and were united in mighty prayer and fasting.

And Jesus again showed himself unto them, for they were praying unto the Father in his name; and Jesus came and stood in the midst of them, and said unto them: What will ye that I shall give unto you?

And they said unto him: Lord, we will that thou wouldst tell us the name whereby we shall call this church; for there are disputations among the people concerning this matter.

And the Lord said unto them: Verily, verily, I say unto you, why is it that the people should murmur and dispute because of this thing?

Have they not read the scriptures, which say ye must take upon you the name of Christ, which is my name? For by this name shall ye be called at the last day;

And whoso taketh upon him my name, and endureth to the end, the same shall be saved at the last day.

Therefore, whatsoever ye shall do, ye shall do it in my name; therefore ye shall call the church in my name; and ye shall call upon the Father in my name that he will bless the church for my sake.

And how be it my church save it be called in my name? For if a church be called in Moses' name then it be Moses' church; or if it be called in the name of a man then it be the church of a man; but if it be called in my name then it is my church, if it so be that they are built upon my gospel.

Verily I say unto you, that ye are built upon my gospel; therefore ye shall call whatsoever things ye do call, in my name; therefore if ye call upon the Father, for the church, if it be in my name the Father will hear you;

- 10 ja jos kirkko on rakennettu minun evankeliumil-
leni, niin silloin Isä ilmaisee siinä omat tekonsa.
- 11 Mutta ellei sitä ole rakennettu minun evankeliu-
milleni vaan se on rakennettu ihmisten teoille tai
Perkeleen teoille, totisesti minä sanon teille, heillä
on iloa teoistansa jonkin aikaa, ja pian tulee loppu,
ja heidät kaadetaan maahan ja heitetään tuleen, mis-
tä ei paluuta ole.
- 12 Sillä heidän tekonsa seuraavat heitä, sillä tekojen-
sa tähden heidät kaadetaan maahan; muistakaa sen
tähden kaikki se, mitä minä olen teille sanonut.
- 13 Katso, minä olen antanut teille evankeliumini, ja
tämä on evankeliumi, jonka minä olen antanut
teille – että minä tulin maailmaan tekemään Isäni
tahdon, koska minun Isäni lähetti minut.
- 14 Ja minun Isäni lähetti minut, jotta minut korotet-
tisiin ristille ja jotta minä sen jälkeen, kun minut oli
korotettu ristille, voisin vetää kaikki ihmiset luokse-
ni, niin että niin kuin ihmiset ovat korottaneet mi-
nut, samoin Isä korottaisi ihmiset seisomaan minun
edessäni tuomittavina teoistaan, olivatpa ne hyviä tai
olivatpa ne pahoja –
- 15 ja tästä syystä minut on korotettu; sen tähden mi-
nä Isän vallan mukaisesti vedän kaikki ihmiset luok-
seni, jotta heidät voidaan tuomita tekojensa mukaan.
- 16 Ja tapahtuu, että jokainen, joka tekee parannuk-
sen ja ottaa kasteen minun nimeeni, täytetään; ja jos
hän kestää loppuun asti, katso, häntä minä pidän
syyttömänä Isäni edessä sinä päivänä, jona minä sei-
son tuomitsemassa maailmaa.
- 17 Ja joka ei kestä loppuun asti, hänet myös kaade-
taan maahan ja heitetään tuleen, josta ei enää voi pa-
lata, Isän oikeudenmukaisuuden tähden.
- 18 Ja tämän sanan hän on antanut ihmislapsille. Ja
tästä syystä hän toteuttaa sanat, jotka hän on anta-
nut, eikä hän valehtele, vaan toteuttaa kaikki sanan-
sa.

And if it so be that the church is built upon my
gospel then will the Father show forth his own
works in it.

But if it be not built upon my gospel, and is built
upon the works of men, or upon the works of the
devil, verily I say unto you they have joy in their
works for a season, and by and by the end cometh,
and they are hewn down and cast into the fire, from
whence there is no return.

For their works do follow them, for it is because of
their works that they are hewn down; therefore re-
member the things that I have told you.

Behold I have given unto you my gospel, and this
is the gospel which I have given unto you—that I
came into the world to do the will of my Father, be-
cause my Father sent me.

And my Father sent me that I might be lifted up
upon the cross; and after that I had been lifted up
upon the cross, that I might draw all men unto me,
that as I have been lifted up by men even so should
men be lifted up by the Father, to stand before me, to
be judged of their works, whether they be good or
whether they be evil—

And for this cause have I been lifted up; therefore,
according to the power of the Father I will draw all
men unto me, that they may be judged according to
their works.

And it shall come to pass, that whoso repenteth
and is baptized in my name shall be filled; and if he
endureth to the end, behold, him will I hold guiltless
before my Father at that day when I shall stand to
judge the world.

And he that endureth not unto the end, the same is
he that is also hewn down and cast into the fire, from
whence they can no more return, because of the jus-
tice of the Father.

And this is the word which he hath given unto the
children of men. And for this cause he fulfilleth the
words which he hath given, and he lieth not, but ful-
filleth all his words.

- 19 Eikä mikään epäpuhdas voi päästä hänen valtakuntaansa; sen tähden hänen lepoonsa ei pääse mikään paitsi ne, jotka ovat pesseet vaatteensa minun veressäni, uskonsa tähden ja parannuksensa tähden kaikista synneistään ja uskollisuutensa tähden loppuun asti.
- 20 Nyt tämä on käsky: Tehkää parannus, kaikki te maan ääret, ja tulkaa minun luokseni ja ottakaa kas- te minun nimeeni, jotta te pyhittyisitte ottamalla vas- taan Pyhän Hengen, jotta voitte seisoa tahrattomina minun edessäni viimeisenä päivänä.
- 21 Totisesti, totisesti minä sanon teille: Tämä on mi- nun evankeliumini, ja te tiedätte, mitä teidän on mi- nun kirkossani tehtävä, sillä niitä tekoja, joita te olet- te nähneet minun tekevän, teidänkin tulee tehdä; sil- lä mitä te olette nähneet minun tekevän, juuri sitä teidän tulee tehdä;
- 22 sen tähden, jos te tämän teette, te olette siunattuja, sillä teidät ylennetään viimeisenä päivänä.
- 23 Kirjoittakaa ne asiat, jotka olette nähneet ja kuul- leet, paitsi niitä, jotka on kielletty.
- 24 Kirjoittakaa tämän kansan tulevista teoista, sa- moin kuin on kirjoitettu siitä, mitä on ollut.
- 25 Sillä katso, kirjoista, jotka on kirjoitettu ja jotka kirjoitetaan, tämä kansa tuomitaan, sillä niistä ihmi- set tuntevat heidän tekonsa.
- 26 Ja katso, Isä on kirjoittanut kaiken; sen tähden maailma tuomitaan kirjoista, jotka kirjoitetaan.
- 27 Ja tietäkää, että te tulette olemaan tämän kansan tuomareina sen tuomion mukaisesti, jonka minä teille annan ja joka on oikeudenmukainen. Millaisia miehiä teidän siis tulee olla? Totisesti minä sanon teille: Sellaisia kuin minä olen.
- 28 Ja nyt minä menen Isän luokse. Ja totisesti minä sanon teille: Mitä tahansa te pyydättekin Isältä mi- nun nimessäni, se annetaan teille.
- 29 Sen tähden pyytäkää, niin te saatte; kolkuttakaa, niin teille avataan; sillä pyytävä saa, ja sille, joka kol- kuttaa, avataan.

And no unclean thing can enter into his kingdom; therefore nothing entereth into his rest save it be those who have washed their garments in my blood, because of their faith, and the repentance of all their sins, and their faithfulness unto the end.

Now this is the commandment: Repent, all ye ends of the earth, and come unto me and be baptized in my name, that ye may be sanctified by the reception of the Holy Ghost, that ye may stand spotless before me at the last day.

Verily, verily, I say unto you, this is my gospel; and ye know the things that ye must do in my church; for the works which ye have seen me do that shall ye also do; for that which ye have seen me do even that shall ye do;

Therefore, if ye do these things blessed are ye, for ye shall be lifted up at the last day.

Write the things which ye have seen and heard, save it be those which are forbidden.

Write the works of this people, which shall be, even as hath been written, of that which hath been.

For behold, out of the books which have been written, and which shall be written, shall this people be judged, for by them shall their works be known unto men.

And behold, all things are written by the Father; therefore out of the books which shall be written shall the world be judged.

And know ye that ye shall be judges of this people, according to the judgment which I shall give unto you, which shall be just. Therefore, what manner of men ought ye to be? Verily I say unto you, even as I am.

And now I go unto the Father. And verily I say unto you, whatsoever things ye shall ask the Father in my name shall be given unto you.

Therefore, ask, and ye shall receive; knock, and it shall be opened unto you; for he that asketh, receiveth; and unto him that knocketh, it shall be opened.

30 Ja nyt, katso, minun iloni on suuri, aina täyteyteen asti, teidän sekä tämän sukupolven tähden; niin, ja samoin Isä riemuitsee ja myös kaikki pyhät enkelit teidän ja tämän sukupolven tähden, sillä yksikään heistä ei ole kadotettu.

31 Katso, minä tahdon teidän ymmärtävän, sillä minä tarkoitan niitä, jotka nyt ovat elossa tästä sukupolvesta; eikä yksikään heistä ole kadotettu, ja heidän tähtensä minulla on ilon täyteys.

32 Mutta katso, minua murehuttaa neljäs sukupolvi tästä sukupolvesta, sillä hän eksyttää vangeiksi sen, samoin kuin hän eksytti kadotuksen pojan, sillä se myy minut hopeasta ja kullasta ja siitä, minkä koi tuhoaa ja minkä varkaat voivat sisään murtautumalla varastaa. Ja sinä päivänä minä rankaisen sitä kääntämällä sen teot sen itsensä päälle.

33 Ja tapahtui, että kun Jeesus oli päättänyt nämä sanansa, hän sanoi opetuslapsilleen: Menkää sisään ahtaasta portista, sillä ahdas on se portti ja kapea on se tie, joka vie elämään, ja harvat sen löytävät; mutta avara on se portti ja laeva se tie, joka vie kuolemaan, ja monet kulkevat sitä, kunnes tulee yö, jolloin kukaan ei voi tehdä työtä.

And now, behold, my joy is great, even unto fulness, because of you, and also this generation; yea, and even the Father rejoiceth, and also all the holy angels, because of you and this generation; for none of them are lost.

Behold, I would that ye should understand; for I mean them who are now alive of this generation; and none of them are lost; and in them I have fulness of joy.

But behold, it sorroweth me because of the fourth generation from this generation, for they are led away captive by him even as was the son of perdition; for they will sell me for silver and for gold, and for that which moth doth corrupt and which thieves can break through and steal. And in that day will I visit them, even in turning their works upon their own heads.

And it came to pass that when Jesus had ended these sayings he said unto his disciples: Enter ye in at the strait gate; for strait is the gate, and narrow is the way that leads to life, and few there be that find it; but wide is the gate, and broad the way which leads to death, and many there be that travel therein, until the night cometh, wherein no man can work.

3. Nefi 28

- 1 Ja tapahtui, että kun Jeesus oli sanonut nämä sanat, hän puhui opetuslapsilleen yksitellen, sanoen heille: Mitä sinä tahdot minulta, sen jälkeen kun minä olen mennyt Isän luokse?
- 2 Ja kolmea lukuun ottamatta he kaikki puhuivat sanoen: Me tahdomme, että elettyämme ihmisen iän meidän palvelutyömme, johon sinä olet meidät kutsunut, päättyisi, niin että voimme joutuin tulla sinun luoksesi sinun valtakuntaasi.
- 3 Ja hän sanoi heille: Te olette siunattuja, koska tätä minulta pyysitte; sen tähden, kun te olette seitsemänkymmenen kahden vuoden ikäisiä, te saatte tulla minun luokseni minun valtakuntaani; ja minun luonani te löydätte levon.
- 4 Ja kun hän oli puhunut heille, hän kääntyi niiden kolmen puoleen ja sanoi heille: Mitä te tahdotte minun tekevän teille, kun olen mennyt Isän luokse?
- 5 Ja he murehtivat sydämessään, sillä he eivät uskaltaneet puhua hänelle siitä, mitä he halusivat.
- 6 Ja hän sanoi heille: Katso, minä tunnen teidän ajatuksenne, ja te olette halunneet sitä, mitä Johannes, rakkaani, joka oli kanssani palvelutyössäni ennen kuin juutalaiset minut korottivat, halusi minulta.
- 7 Sen tähden te olette siunattupia, sillä te ette koskaan maista kuolemaa, vaan te saatte elää nähdäkseenne kaiken, mitä Isä tekee ihmislapsille, kunnes kaikki on täytetty Isän tahdon mukaisesti, kun minä tulen kirkkaudessaani mukanani taivaan voimat.
- 8 Ettekä te koskaan kärsi kuoleman tuskia, vaan kun minä tulen kirkkaudessaani, teidät muutetaan silmänräpäyksessä kuolevaisuudesta kuolematto-muuteen, ja silloin te olette siunattuja minun Isäni valtakunnassa.
- 9 Ja vielä, teillä ei ole tuskaa lihassa asuessanne, eikä myöskään murhetta, paitsi maailman syntien tähden; ja kaiken tämän minä teen sen tähden, mitä te olette minulta halunneet, sillä te olette halunneet, että voisitte tuoda ihmissieluja minun luokseni, niin kauan kuin maailma pysyy.

3 Nephi 28

And it came to pass when Jesus had said these words, he spake unto his disciples, one by one, saying unto them: What is it that ye desire of me, after that I am gone to the Father?

And they all spake, save it were three, saying: We desire that after we have lived unto the age of man, that our ministry, wherein thou hast called us, may have an end, that we may speedily come unto thee in thy kingdom.

And he said unto them: Blessed are ye because ye desired this thing of me; therefore, after that ye are seventy and two years old ye shall come unto me in my kingdom; and with me ye shall find rest.

And when he had spoken unto them, he turned himself unto the three, and said unto them: What will ye that I should do unto you, when I am gone unto the Father?

And they sorrowed in their hearts, for they durst not speak unto him the thing which they desired.

And he said unto them: Behold, I know your thoughts, and ye have desired the thing which John, my beloved, who was with me in my ministry, before that I was lifted up by the Jews, desired of me.

Therefore, more blessed are ye, for ye shall never taste of death; but ye shall live to behold all the doings of the Father unto the children of men, even until all things shall be fulfilled according to the will of the Father, when I shall come in my glory with the powers of heaven.

And ye shall never endure the pains of death; but when I shall come in my glory ye shall be changed in the twinkling of an eye from mortality to immortality; and then shall ye be blessed in the kingdom of my Father.

And again, ye shall not have pain while ye shall dwell in the flesh, neither sorrow save it be for the sins of the world; and all this will I do because of the thing which ye have desired of me, for ye have desired that ye might bring the souls of men unto me, while the world shall stand.

10 Ja tästä syystä te saatte ilon täyten, ja te saatte
istua minun Isäni valtakunnassa; niin, teidän ilonne
on oleva täysi, samoin kuin Isä on antanut minulle
ilon täyten, ja te tulette olemaan niin kuin minä
olen, ja minä olen niin kuin Isä, ja Isä ja minä olem-
me yhtä;

11 ja Pyhä Henki todistaa Isästä ja minusta; ja Isä an-
taa Pyhän Hengen ihmislapsille minun tähteni.

12 Ja tapahtui, että kun Jeesus oli puhunut nämä sa-
nat, hän kosketti sormellaan heitä jokaista, paitsi
niitä kolmea, joiden oli määrä jäädä, ja sitten hän
meni pois.

13 Ja katso, taivaat aukenivat, ja heidät temmattiin
ylös taivaaseen, ja he näkivät ja kuulivat sanomatto-
mia asioita.

14 Ja heitä kiellettiin puhumasta, eikä heille myös-
kään annettu voimaa, että he olisivat voineet puhua
siitä, mitä he näkivät ja kuulivat;

15 ja sitä, olivatko he ruumiissa vai poissa ruumiista,
he eivät osanneet sanoa, sillä se näytti heistä ikään
kuin he olisivat kirkastuneet, niin että he muuttuivat
tästä lihallisesta ruumiista kuolemattomaan tilaan
voidakseen katsella sitä, mikä on Jumalasta.

16 Mutta tapahtui, että he opettivat jälleen maan
päällä; kuitenkin he eivät opettaneet niitä asioita,
mitä olivat kuulleet ja nähneet, sen kiellon tähden,
joka heille taivaassa annettiin.

17 Ja nyt, minä en tiedä, olivatko he kirkastumisensa
päivästä lähtien kuolevaisia vai kuolemattomia;

18 mutta tämän verran minä tiedän sen aikakirjan
mukaan, joka on annettu: He kulkivat maan päällä
ja palvelivat kaikkia ihmisiä, liittäen kirkkoon kaik-
ki, jotka uskoivat heidän saarnaamiseensa, kastaen
heitä, ja kaikki, jotka kastettiin, saivat Pyhän
Hengen.

19 Ja ne, jotka eivät kuuluneet kirkkoon, heittivät
heidät vankilaan. Eivätkä vankilat voineet pidättää
heitä, sillä ne halkesivat kahtia.

20 Ja heidät heitettiin alas maan sisään, mutta he löi-
vät maata Jumalan sanalla, niin että he hänen voi-
mallansa vapautuivat maan syvyyksistä; ja sen täh-
den ei voitu kaivaa sellaisia kuoppia, jotka olisivat
riittäneet pidättämään heitä.

And for this cause ye shall have fulness of joy; and
ye shall sit down in the kingdom of my Father; yea,
your joy shall be full, even as the Father hath given
me fulness of joy; and ye shall be even as I am, and I
am even as the Father; and the Father and I are one;

And the Holy Ghost beareth record of the Father
and me; and the Father giveth the Holy Ghost unto
the children of men, because of me.

And it came to pass that when Jesus had spoken
these words, he touched every one of them with his
finger save it were the three who were to tarry, and
then he departed.

And behold, the heavens were opened, and they
were caught up into heaven, and saw and heard un-
speakable things.

And it was forbidden them that they should utter;
neither was it given unto them power that they could
utter the things which they saw and heard;

And whether they were in the body or out of the
body, they could not tell; for it did seem unto them
like a transfiguration of them, that they were
changed from this body of flesh into an immortal
state, that they could behold the things of God.

But it came to pass that they did again minister
upon the face of the earth; nevertheless they did not
minister of the things which they had heard and
seen, because of the commandment which was given
them in heaven.

And now, whether they were mortal or immortal,
from the day of their transfiguration, I know not;

But this much I know, according to the record
which hath been given—they did go forth upon the
face of the land, and did minister unto all the people,
uniting as many to the church as would believe in
their preaching; baptizing them, and as many as
were baptized did receive the Holy Ghost.

And they were cast into prison by them who did
not belong to the church. And the prisons could not
hold them, for they were rent in twain.

And they were cast down into the earth; but they
did smite the earth with the word of God, insomuch
that by his power they were delivered out of the
depths of the earth; and therefore they could not dig
pits sufficient to hold them.

21 Ja kolmesti heidät heitettiin palavaan uuniin, eivätkä he kärsineet vahinkoa.

22 Ja kahdesti heidät heitettiin villipetojen luolaan; ja katso, he leikkivät petojen kanssa, niin kuin lapsi imevän karitsan kanssa, eivätkä he kärsineet vahinkoa.

23 Ja tapahtui, että he kulkivat näin kaiken Nefin kansan keskuudessa ja saarnasivat Kristuksen evankeliumia kaikelle kansalle koko maassa; ja he kääntyivät Herraan ja liittyivät Kristuksen kirkkoon, ja niin sen sukupolven ihmiset olivat siunattuja, Jeesuksen sanan mukaisesti.

24 Ja nyt minä, Mormon, lakkaan joksikin aikaa puhumasta näistä asioista.

25 Katso, minä aioin kirjoittaa niiden nimet, jotka eivät koskaan maistaisi kuolemaa, mutta Herra kielsi; sen tähden minä en kirjoita niitä, sillä ne salataan maailmalta.

26 Mutta katso, minä olen nähnyt heidät, ja he ovat palvelleet minua.

27 Ja katso, he tulevat olemaan pakanoiden keskuudessa, eivätkä pakanat tunne heitä.

28 He tulevat olemaan myös juutalaisten keskuudessa, eivätkä juutalaiset tunne heitä.

29 Ja tapahtuu, kun Herra viisaudessaan näkee hyväksi, että he palvelevat kaikkia Israelin hajotettuja heimoja ja kaikkia kansakuntia, sukuja, kieliä ja kansoja ja tuovat niiden joukosta monia sieluja Jeesuksen luokse, niin että heidän halunsa toteutuu ja myös sen vakuuttavan Jumalan voiman tähden, joka heissä on.

30 Ja he ovat kuin Jumalan enkelit, ja jos he rukoilevat Isää Jeesuksen nimessä, he voivat näyttäytyä kenelle tahansa ihmiselle, kenelle hyväksi näkevät.

31 Sen tähden he tekevät suuria ja ihmeellisiä tekoja ennen sitä suurta ja tulevaa päivää, jolloin kaikkien ihmisten totisesti täytyy seisoa Kristuksen tuomioistuimen edessä;

32 ja myös pakanoiden keskuudessa he tekevät suuren ja ihmeellisen teon ennen sitä tuomiopäivää.

And thrice they were cast into a furnace and received no harm.

And twice were they cast into a den of wild beasts; and behold they did play with the beasts as a child with a suckling lamb, and received no harm.

And it came to pass that thus they did go forth among all the people of Nephi, and did preach the gospel of Christ unto all people upon the face of the land; and they were converted unto the Lord, and were united unto the church of Christ, and thus the people of that generation were blessed, according to the word of Jesus.

And now I, Mormon, make an end of speaking concerning these things for a time.

Behold, I was about to write the names of those who were never to taste of death, but the Lord forbade; therefore I write them not, for they are hid from the world.

But behold, I have seen them, and they have ministered unto me.

And behold they will be among the Gentiles, and the Gentiles shall know them not.

They will also be among the Jews, and the Jews shall know them not.

And it shall come to pass, when the Lord seeth fit in his wisdom that they shall minister unto all the scattered tribes of Israel, and unto all nations, kindreds, tongues and people, and shall bring out of them unto Jesus many souls, that their desire may be fulfilled, and also because of the convincing power of God which is in them.

And they are as the angels of God, and if they shall pray unto the Father in the name of Jesus they can show themselves unto whatsoever man it seemeth them good.

Therefore, great and marvelous works shall be wrought by them, before the great and coming day when all people must surely stand before the judgment-seat of Christ;

Yea even among the Gentiles shall there be a great and marvelous work wrought by them, before that judgment day.

33 Ja jos teillä olisi kaikki kirjoitukset, jotka kertovat kaikista Kristuksen ihmeellisistä teoista, Kristuksen sanojen mukaisesti te tietäisitte, että näiden asioiden täytyy varmasti tapahtua.

34 Ja voi sitä, joka ei kuule Jeesuksen sanoja eikä niitäkään, jotka hän on valinnut ja lähettänyt heidän keskuuteensa; sillä joka ei ota vastaan Jeesuksen sanoja ja niiden sanoja, jotka hän on lähettänyt, ei ota vastaan häntä, ja sen tähden hän ei ota heitä vastaan viimeisenä päivänä;

35 ja heille olisi parempi, etteivät he olisi syntyneet. Sillä luuletteko te voivanne välttyä loukatun Jumalan oikeudenmukaisuudelta, Jumalan, joka on poljettu ihmisten jalkoihin, jotta pelastus siten voisi tulla?

36 Ja nyt katso, kun minä puhuin niistä, jotka Herra oli valinnut, niin, nimittäin niistä kolmesta, jotka temmattiin taivaisiin, etten tiennyt, oliko heidät puhdistettu kuolevaisuudesta kuolemattomuuteen –

37 mutta katso, kirjoitettuani minä olen kysynyt Herralta, ja hän on ilmaissut minulle, että heidän ruumiissaan täytyi tapahtua muutos, tai muuten heidän täytyisi maistaa kuolemaa;

38 sen tähden, jotta he eivät maistaisi kuolemaa, heidän ruumiissaan tapahtui muutos, jotteivät he kärsisi kipua eivätkä murhetta, paitsi maailman syntien tähden.

39 Nyt tämä muutos ei ollut samanlainen kuin se, joka tapahtuu viimeisenä päivänä; mutta heissä tapahtui muutos, niin ettei Saatana voinut saada heihin valtaa, ettei hän voinut kiusata heitä; ja heidät pyhitettiin lihassa, niin että he olivat pyhiä, eivätkä maan vallat voineet heitä estää.

40 Ja tähän tilaan heidän oli määrä jäädä Kristuksen tuomiopäivään asti; ja sinä päivänä heidän oli määrä kokea suurempi muutos ja tulla vastaanotetuksi Isän valtakuntaan, eivätkä he enää lähtisi sieltä vaan asuisivat Jumalan luona taivaissa iankaikkisesti.

And if ye had all the scriptures which give an account of all the marvelous works of Christ, ye would, according to the words of Christ, know that these things must surely come.

And wo be unto him that will not hearken unto the words of Jesus, and also to them whom he hath chosen and sent among them; for whoso receiveth not the words of Jesus and the words of those whom he hath sent receiveth not him; and therefore he will not receive them at the last day;

And it would be better for them if they had not been born. For do ye suppose that ye can get rid of the justice of an offended God, who hath been trampled under feet of men, that thereby salvation might come?

And now behold, as I spake concerning those whom the Lord hath chosen, yea, even three who were caught up into the heavens, that I knew not whether they were cleansed from mortality to immortality—

But behold, since I wrote, I have inquired of the Lord, and he hath made it manifest unto me that there must needs be a change wrought upon their bodies, or else it needs be that they must taste of death;

Therefore, that they might not taste of death there was a change wrought upon their bodies, that they might not suffer pain nor sorrow save it were for the sins of the world.

Now this change was not equal to that which shall take place at the last day; but there was a change wrought upon them, insomuch that Satan could have no power over them, that he could not tempt them; and they were sanctified in the flesh, that they were holy, and that the powers of the earth could not hold them.

And in this state they were to remain until the judgment day of Christ; and at that day they were to receive a greater change, and to be received into the kingdom of the Father to go no more out, but to dwell with God eternally in the heavens.

3. Nefi 29

- 1 Ja nyt katso, minä sanon teille, että kun Herra näkee viisauudessaan hyväksi, että nämä sanat tulevat pakanoille hänen sanansa mukaisesti, silloin te voitte tietää, että liitto, jonka Isä on tehnyt Israelin lasten kanssa heidän palauttamisestaan heidän perintömaihinsa, alkaa jo toteutua.
- 2 Ja te voitte tietää, että Herran sanat, joita pyhät profetat ovat puhuneet, toteutuvat kaikki; ettekä voi sanoa, että Herra viivyttää tuloaan Israelin lasten luokse.
- 3 Ettekä te voi kuvitella sydämässänne, että ne sanat, jotka on puhuttu, ovat turhia, sillä katso, Herra muistaa liittonsa, jonka hän on tehnyt Israelin huoneen kansansa kanssa.
- 4 Ja kun te näette näiden sanojen tulevan ilmi keskuudessanne, silloin te ette voi enää ylenkatsoa Herran tekoja, sillä hänen oikeudenmukaisuutensa miekka on hänen oikeassa kädesssänsä, ja katso, sinä päivänä, jos te ylenkatsotte hänen tekojansa, hän antaa sen pian voittaa teidät.
- 5 Voi sitä, joka ylenkatsoo Herran tekoja; niin, voi sitä, joka kieltää Kristuksen ja hänen työnsä!
- 6 Niin, voi sitä, joka kieltää Herran ilmoitukset ja joka sanoo, ettei Herra enää toimi ilmoituksen tai profetian tai lahjojen tai kielten tai parantamisten tai Pyhän Hengen voiman kautta!
- 7 Niin, ja voi sitä, joka hyötyäkseen sanoo sinä päivänä, ettei Jeesus Kristus voi tehdä mitään ihmettä; sillä siitä, joka näin tekee, tulee kadotuksen pojan kaltainen, hänen, jolle ei ollut armoa Kristuksen sanan mukaan!
- 8 Niin, eikä teidän pidä enää viheltäen ivata eikä ylenkatsoa eikä pilkata juutalaisia eikä ketään Israelin huoneen jäännöksestä, sillä katso, Herra muistaa heidän kanssaan tekemänsä liiton, ja hän on tekävä heille sen mukaan kuin hän on vannonut.
- 9 Sen tähden teidän ei pidä luulla, että te voitte kääntää Herran oikean käden vasemmaksi, ettei hän antaisi tuomiota toteuttaakseen sen liiton, jonka hän on tehnyt Israelin huoneen kanssa.

3 Nephi 29

And now behold, I say unto you that when the Lord shall see fit, in his wisdom, that these sayings shall come unto the Gentiles according to his word, then ye may know that the covenant which the Father hath made with the children of Israel, concerning their restoration to the lands of their inheritance, is already beginning to be fulfilled.

And ye may know that the words of the Lord, which have been spoken by the holy prophets, shall all be fulfilled; and ye need not say that the Lord delays his coming unto the children of Israel.

And ye need not imagine in your hearts that the words which have been spoken are vain, for behold, the Lord will remember his covenant which he hath made unto his people of the house of Israel.

And when ye shall see these sayings coming forth among you, then ye need not any longer spurn at the doings of the Lord, for the sword of his justice is in his right hand; and behold, at that day, if ye shall spurn at his doings he will cause that it shall soon overtake you.

Wo unto him that spurneth at the doings of the Lord; yea, wo unto him that shall deny the Christ and his works!

Yea, wo unto him that shall deny the revelations of the Lord, and that shall say the Lord no longer worketh by revelation, or by prophecy, or by gifts, or by tongues, or by healings, or by the power of the Holy Ghost!

Yea, and wo unto him that shall say at that day, to get gain, that there can be no miracle wrought by Jesus Christ; for he that doeth this shall become like unto the son of perdition, for whom there was no mercy, according to the word of Christ!

Yea, and ye need not any longer hiss, nor spurn, nor make game of the Jews, nor any of the remnant of the house of Israel; for behold, the Lord remembereth his covenant unto them, and he will do unto them according to that which he hath sworn.

Therefore ye need not suppose that ye can turn the right hand of the Lord unto the left, that he may not execute judgment unto the fulfilling of the covenant which he hath made unto the house of Israel.

3. Nefi 30

- 1 Kuunnelkaa, oi te pakanat, ja kuulkaa Jeesuksen Kristuksen, elävän Jumalan Pojan sanat, jotka hän on käsenyt minun puhua teistä, sillä katso, hän käskää minun kirjoittaa sanoen:
- 2 Kääntykää, kaikki te pakanat, jumalattomilta teiltänne ja tehkää parannus pahoista teoistanne, valheistanne ja petoksistanne ja haureudestanne ja salaisista iljetyksistänne ja epäjumalien palvonnastanne ja murhistanne ja pappisvallastanne ja kateudestanne ja riidoistanne ja kaikesta jumalattomuudestanne ja iljetyksistänne ja tulkaa minun luokseni ja ottakaa kaste minun nimeeni, jotta saisitte syntinne anteeksi ja täytyisitte Pyhällä Hengellä, jotta teidät luettaisiin minun kansaani, joka on Israelin huonetta.

3 Nephi 30

Hearken, O ye Gentiles, and hear the words of Jesus Christ, the Son of the living God, which he hath commanded me that I should speak concerning you, for, behold he commandeth me that I should write, saying:

Turn, all ye Gentiles, from your wicked ways; and repent of your evil doings, of your lyings and deceivings, and of your whoredoms, and of your secret abominations, and your idolatries, and of your murders, and your priestcrafts, and your envyings, and your strifes, and from all your wickedness and abominations, and come unto me, and be baptized in my name, that ye may receive a remission of your sins, and be filled with the Holy Ghost, that ye may be numbered with my people who are of the house of Israel.

Neljäs Nefi

Nefin kirja

jonka tekijä on Nefin poika – yksi
Jeesuksen Kristuksen opetuslapsista

Kertomus Nefin kansasta hänen aikakirjansa mukaan.

- 1 Ja tapahtui, että kolmaskymmenesneljäs vuosi kului, ja myös kolmaskymmenesviides, ja katso, Jeesuksen opetuslapset olivat muodostaneet Kristuksen kirkon kaikkiin ympäröiviin maihin. Ja kaikki, jotka tulivat heidän luoksensa ja tekivät todella parannuksen synneistään, kastettiin Jeesuksen nimeen, ja he saivat myös Pyhän Hengen.
- 2 Ja tapahtui kolmantenäkymmenentenäkuudentena vuonna, että kaikki ihmiset koko maassa olivat kääntyneet Herraan, sekä nefiläiset että lamanilaiset, eikä heidän keskuudessaan ollut mitään riitoja eikä kiistoja, ja jokainen kohteli oikeudenmukaisesti toinen toistaan.
- 3 Ja kaikki oli heille yhteistä heidän keskuudessaan; sen tähden ei ollut rikkaita eikä köyhiä, ei orjia eikä vapaita, vaan heidät kaikki oli tehty vapaiksi ja osallisiksi taivaallisesta lahjasta.
- 4 Ja tapahtui, että myös kolmaskymmenesseitsemäs vuosi kului, ja maassa jatkui yhä rauha.
- 5 Ja Jeesuksen opetuslapset tekivät suuria ja ihmeellisiä tekoja, niin että he paransivat sairaita ja herättivät kuolleita ja saivat rannat kävelemään ja sokeat saamaan näkönsä ja kuurot kuulemaan; ja kaikenlaisia ihmeitä he tekivät ihmislasten keskuudessa; eivätäkään he tehneet ihmeitä muutoin kuin vain Jeesuksen nimessä.
- 6 Ja näin kului kolmaskymmeneskahdeksas vuosi ja myös kolmaskymmenesyhdeksäs ja neljäskymmenesyhdeksäs ja neljäskymmeneskahdeksäs, niin, kunnes neljäskymmentäyhdeksän vuotta oli kulunut, ja myös viideskymmenesyhdeksäs ja viideskymmeneskahdeksäs, niin, ja kunnes viisikymmentäyhdeksän vuotta oli kulunut.

Fourth Nephi

The Book of Nephi

Who Is the Son of Nephi—One of
the Disciples of Jesus Christ

An account of the people of Nephi, according to his record.

And it came to pass that the thirty and fourth year passed away, and also the thirty and fifth, and behold the disciples of Jesus had formed a church of Christ in all the lands round about. And as many as did come unto them, and did truly repent of their sins, were baptized in the name of Jesus; and they did also receive the Holy Ghost.

And it came to pass in the thirty and sixth year, the people were all converted unto the Lord, upon all the face of the land, both Nephites and Lamanites, and there were no contentions and disputations among them, and every man did deal justly one with another.

And they had all things common among them; therefore there were not rich and poor, bond and free, but they were all made free, and partakers of the heavenly gift.

And it came to pass that the thirty and seventh year passed away also, and there still continued to be peace in the land.

And there were great and marvelous works wrought by the disciples of Jesus, insomuch that they did heal the sick, and raise the dead, and cause the lame to walk, and the blind to receive their sight, and the deaf to hear; and all manner of miracles did they work among the children of men; and in nothing did they work miracles save it were in the name of Jesus.

And thus did the thirty and eighth year pass away, and also the thirty and ninth, and forty and first, and the forty and second, yea, even until forty and nine years had passed away, and also the fifty and first, and the fifty and second; yea, and even until fifty and nine years had passed away.

- 7 Ja Herra antoi heidän menestyä tavattomasti maassa, niin että he rakensivat jälleen kaupunkoja sinne, missä oli kaupunkoja palanut.
- 8 Niin, jopa tuon suuren Sarahemlan kaupungin he rakennuttivat uudelleen.
- 9 Mutta monia kaupunkoja oli uponnut, ja vedet nousivat niiden sijaan; sen tähden näitä kaupunkoja ei voitu jälleenrakentaa.
- 10 Ja nyt, katso, tapahtui, että Nefin kansa vahvistui ja lisääntyi tavattoman nopeasti, ja siitä tuli tavattoman kaunis ja ihastuttava kansa.
- 11 Ja he menivät naimisiin ja heitä naitettiin, ja heitä siunattiin niiden paljojen lupausten mukaisesti, joita Herra oli heille antanut.
- 12 Eivätkä he vaeltaneet enää Mooseksen lain menojen ja toimitusten mukaan, vaan he vaelsivat niiden käskyjen mukaan, jotka he olivat saaneet Herraltaan ja Jumalaltaan, jatkaen paastoa ja rukoilemista ja kokoontuen usein yhteen sekä rukoilemaan että Herran sanaa kuulemaan.
- 13 Ja tapahtui, ettei koko kansan keskuudessa ollut kiistaa koko maassa; mutta Jeesuksen opetuslasten keskuudessa tehtiin voimallisia ihmeitä.
- 14 Ja tapahtui, että seitsemäskymmenesyhdes vuosi kului ja myös seitsemäskymmeneskahdes, niin, ja sanalla sanoen, kunnes seitsemänkymmentäyhdeksän vuotta oli kulunut, niin, itse asiassa sata vuotta oli kulunut, ja Jeesuksen opetuslapset, jotka hän oli valinnut, olivat kaikki menneet Jumalan paratiisiin, lukuun ottamatta niitä kolmea, joiden piti jäädä; ja muita opetuslapsia asetettiin heidän sijaansa; ja myös monet siitä sukupolvesta olivat kuolleet.
- 15 Ja tapahtui, ettei maassa ollut mitään kiistaa, Jumalan rakkauden tähden, joka asui ihmisten sydämessä.
- 16 Eikä ollut kateutta eikä riitoja eikä mellakoita eikä haureutta eikä valehtelua eikä murhia eikä minkäänlaista irstautta; eikä totisesti voinut olla onnellisempaa kansaa kaikkien niiden kansojen joukossa, jotka Jumalan käsi oli luonut.

And the Lord did prosper them exceedingly in the land; yea, insomuch that they did build cities again where there had been cities burned.

Yea, even that great city Zarahemla did they cause to be built again.

But there were many cities which had been sunk, and waters came up in the stead thereof; therefore these cities could not be renewed.

And now, behold, it came to pass that the people of Nephi did wax strong, and did multiply exceedingly fast, and became an exceedingly fair and delightful people.

And they were married, and given in marriage, and were blessed according to the multitude of the promises which the Lord had made unto them.

And they did not walk any more after the performances and ordinances of the law of Moses; but they did walk after the commandments which they had received from their Lord and their God, continuing in fasting and prayer, and in meeting together oft both to pray and to hear the word of the Lord.

And it came to pass that there was no contention among all the people, in all the land; but there were mighty miracles wrought among the disciples of Jesus.

And it came to pass that the seventy and first year passed away, and also the seventy and second year, yea, and in fine, till the seventy and ninth year had passed away; yea, even an hundred years had passed away, and the disciples of Jesus, whom he had chosen, had all gone to the paradise of God, save it were the three who should tarry; and there were other disciples ordained in their stead; and also many of that generation had passed away.

And it came to pass that there was no contention in the land, because of the love of God which did dwell in the hearts of the people.

And there were no envyings, nor strifes, nor tumults, nor whoredoms, nor lyings, nor murders, nor any manner of lasciviousness; and surely there could not be a happier people among all the people who had been created by the hand of God.

- 17 Ei ollut rosvoja eikä murhaajia, eikä ollut lamanilaisia eikä mitään -laisia, vaan he olivat yhtä, Kristuksen lapsia ja Jumalan valtakunnan perillisiä.
- 18 Ja kuinka siunattuja he olivatkaan! Sillä Herra siunasi heitä kaikissa heidän tekemisissään; aivan niin, heitä siunattiin ja heidän annettiin menestyä, kunnes satakymmenen vuotta oli kulunut; ja ensimmäinen sukupolvi Kristuksen jälkeen oli kuollut, eikä koko maassa ollut mitään kiistaa.
- 19 Ja tapahtui, että Nefi, hän joka piti tätä viimeistä aikakirjaa (ja hän kirjoitti sitä Nefin levyihin), kuoli, ja hänen poikansa Aamos piti sitä hänen jälkeensä, ja hänkin kirjoitti sitä Nefin levyihin.
- 20 Ja hän piti sitä kahdeksankymmentäneljä vuotta, ja maassa oli yhä rauha, lukuun ottamatta pientä osaa kansasta, joka oli eronnut kirkosta ja ottanut itselleen lamanilaisten nimen; sen tähden maassa alkoi jälleen olla lamanilaisia.
- 21 Ja tapahtui, että Aamoskin kuoli (ja se tapahtui satyhdeksänkymmentäneljä vuotta Kristuksen tulemisen jälkeen), ja hänen poikansa Aamos piti aikakirjaa hänen jälkeensä; ja hänkin kirjoitti sitä Nefin levyihin, ja sekin kirjoitettiin Nefin kirjaan, joka on tämä kirja.
- 22 Ja tapahtui, että kaksisataa vuotta oli kulunut, ja toinen sukupolvi oli muutamia lukuun ottamatta kokonaan kuollut.
- 23 Ja nyt minä, Mormon, tahdon teidän tietävän, että ihmiset olivat lisääntyneet, niin että he olivat levittäytyneet koko maahan, ja että heistä oli tullut tavattoman rikkaita menestyksensä tähden Kristuksessa.
- 24 Ja nyt, tänä kahdentenasadantenayhdentenä vuonna heidän keskuudessaan alkoi olla niitä, jotka olivat ylpistyneet kopeudessa, niin että he käyttivät kalliita vaatteita ja kaikenlaisia hienoja helmiä ja maailman hienouksia.
- 25 Ja siitä lähtien he eivät enää pitäneet tavaroitaan ja omaisuuttaan yhteisenä keskuudessaan.
- 26 Ja he alkoivat jakaantua luokkiin, ja he alkoivat perustaa itselleen kirkkoja etua saadakseen ja alkoivat kieltää Kristuksen tosi kirkon.

There were no robbers, nor murderers, neither were there Lamanites, nor any manner of -ites; but they were in one, the children of Christ, and heirs to the kingdom of God.

And how blessed were they! For the Lord did bless them in all their doings; yea, even they were blessed and prospered until an hundred and ten years had passed away; and the first generation from Christ had passed away, and there was no contention in all the land.

And it came to pass that Nephi, he that kept this last record, (and he kept it upon the plates of Nephi) died, and his son Amos kept it in his stead; and he kept it upon the plates of Nephi also.

And he kept it eighty and four years, and there was still peace in the land, save it were a small part of the people who had revolted from the church and taken upon them the name of Lamanites; therefore there began to be Lamanites again in the land.

And it came to pass that Amos died also, (and it was an hundred and ninety and four years from the coming of Christ) and his son Amos kept the record in his stead; and he also kept it upon the plates of Nephi; and it was also written in the book of Nephi, which is this book.

And it came to pass that two hundred years had passed away; and the second generation had all passed away save it were a few.

And now I, Mormon, would that ye should know that the people had multiplied, insomuch that they were spread upon all the face of the land, and that they had become exceedingly rich, because of their prosperity in Christ.

And now, in this two hundred and first year there began to be among them those who were lifted up in pride, such as the wearing of costly apparel, and all manner of fine pearls, and of the fine things of the world.

And from that time forth they did have their goods and their substance no more common among them.

And they began to be divided into classes; and they began to build up churches unto themselves to get gain, and began to deny the true church of Christ.

- 27 Ja tapahtui, että kun kaksisataakymmenen vuotta oli kulunut, maassa oli monia kirkkoja; niin, oli monia kirkkoja, jotka väittivät tuntevansa Kristuksen ja silti ne kielsivät suurimman osan hänen evankeliumistaan, niin että ne sallivat kaikenlaista jumalattomuutta ja antoivat sitä, mikä oli pyhää, sellaiselle, jolta se oli kielletty kelvottomuuden tähden.
- 28 Ja tämä kirkko lisääntyi tavattomasti pahuuden tähden ja Saatanan voiman tähden, joka sai vallan heidän sydämissään.
- 29 Ja oli vielä yksi kirkko, joka kielsi Kristuksen; ja se vainosi Kristuksen tosi kirkon jäseniä heidän nöyryytensä tähden ja heidän uskonsa tähden Kristukseen, ja se halveksi heitä niiden monien ihmisten tähden, joita heidän keskuudessaan tehtiin.
- 30 Sen tähden se käytti valtaansa ja määräämisvaltaansa niihin Jeesuksen opetuslapsiin, jotka olivat jääneet heidän luoksensa, ja se heitti heidät vankilaan; mutta heissä olevan Jumalan sanan voimasta vankilat halkesivat kahtia, ja he menivät pois tehden voimallisia ihmeitä heidän keskuudessaan.
- 31 Kuitenkin ja kaikista näistä ihmeistä huolimatta ihmiset paaduttivat sydämensä ja yrittivät tappa heidät, samoin kuin juutalaiset Jerusalemissa yrittivät tappa Jeesuksen, hänen sanansa mukaan.
- 32 Ja he heittivät heidät tulisiin uuneihin, ja he tulivat ulos vahinkoa kärsimättä.
- 33 Ja he heittivät heidät myös villipetojen luoliin, ja he leikkivät villipetojen kanssa niin kuin lapsi karitsan kanssa, ja he tulivat pois niiden keskeltä vahinkoa kärsimättä.
- 34 Kuitenkin ihmiset paaduttivat sydämensä, sillä monet papit ja väärät profeetat johdattivat heitä perustamaan monia kirkkoja ja tekemään kaikenlaista pahaa. Ja he löivät Jeesuksen kansaa, mutta Jeesuksen kansa ei lyönyt takaisin. Ja niin he vaipuivat epäuskoon ja jumalattomuuteen vuosi vuodelta, kunnes kaksisataakolmekymmentä vuotta oli kulunut.
- 35 Ja nyt tapahtui tänä vuonna eli kahdentenasadantenakolmantenakymmenentenäyhdenä vuonna, että kansan keskuudessa oli suuri hajaannus.

And it came to pass that when two hundred and ten years had passed away there were many churches in the land; yea, there were many churches which professed to know the Christ, and yet they did deny the more parts of his gospel, insomuch that they did receive all manner of wickedness, and did administer that which was sacred unto him to whom it had been forbidden because of unworthiness.

And this church did multiply exceedingly because of iniquity, and because of the power of Satan who did get hold upon their hearts.

And again, there was another church which denied the Christ; and they did persecute the true church of Christ, because of their humility and their belief in Christ; and they did despise them because of the many miracles which were wrought among them.

Therefore they did exercise power and authority over the disciples of Jesus who did tarry with them, and they did cast them into prison; but by the power of the word of God, which was in them, the prisons were rent in twain, and they went forth doing mighty miracles among them.

Nevertheless, and notwithstanding all these miracles, the people did harden their hearts, and did seek to kill them, even as the Jews at Jerusalem sought to kill Jesus, according to his word.

And they did cast them into furnaces of fire, and they came forth receiving no harm.

And they also cast them into dens of wild beasts, and they did play with the wild beasts even as a child with a lamb; and they did come forth from among them, receiving no harm.

Nevertheless, the people did harden their hearts, for they were led by many priests and false prophets to build up many churches, and to do all manner of iniquity. And they did smite upon the people of Jesus; but the people of Jesus did not smite again. And thus they did dwindle in unbelief and wickedness, from year to year, even until two hundred and thirty years had passed away.

And now it came to pass in this year, yea, in the two hundred and thirty and first year, there was a great division among the people.

36 Ja tapahtui, että tänä vuonna syntyi kansa, jota kutsuttiin nefiläisiksi, ja he olivat Kristukseen todella uskovia; ja heidän joukossaan oli niitä, joita lamanilaiset kutsuivat jaakobilaisiksi ja joosefilaisiksi ja soramilaisiksi;

37 sen tähden Kristukseen todella uskovia ja Kristusta todella palvelevia (joiden joukossa olivat ne kolme Jeesuksen opetuslasta, joiden piti jäädä), kutsuttiin nefiläisiksi ja jaakobilaisiksi ja joosefilaisiksi ja soramilaisiksi.

38 Ja tapahtui, että niitä, jotka hylkäsivät evankeliumin, kutsuttiin lamanilaisiksi ja lemuelilaisiksi ja ismaelilaisiksi; eivätkä he vaipuneet epäuskoon vaan he kapinoivat tieteen tahtoen Kristuksen evankeliumia vastaan; ja he opettivat lapsiaan olemaan uskottomia, samoin kuin heidän isänsäkin alusta alkaen olivat vaipuneet.

39 Ja se johtui heidän isiensä jumalattomuudesta ja iljetyksistä, samoin kuin oli alussa. Ja heitä opetettiin vihaamaan Jumalan lapsia, samoin kuin lamanilaisia opetettiin vihaamaan Nefin lapsia alusta asti.

40 Ja tapahtui, että kaksisataaneljäkymmentäneljä vuotta oli kulunut, ja näin olivat kansan asiat. Ja jumalattomampi osa kansasta vahvistui ja tuli tavattoman paljon lukuisammaksi kuin Jumalan kansa oli.

41 Ja he perustivat yhä edelleen kirkkoja itselleen ja koristelivat niitä kaikenlaisilla kalleuksilla. Ja näin kului kaksisataaviisikymmentä vuotta ja myös kaksisataakuusikymmentä vuotta.

42 Ja tapahtui, että kansan jumalaton osa alkoi jälleen vahvistaa Gadiantonin salaisia valoja ja liittoja.

43 Ja myös se kansa, jota kutsuttiin Nefin kansaksi, alkoi olla ylpeää sydämiltään tavattomien rikkauksiensa tähden ja tulla yhtä turhamaiseksi kuin veljensä lamanilaiset.

44 Ja tästä lähtien opetuslapset alkoivat murehtia maailman syntien tähden.

45 Ja tapahtui, että kun kolmesataa vuotta oli kulunut, sekä Nefin kansa että lamanilaiset olivat käyneet tavattoman jumalattomiksi, toinen toisensa kaltaisiksi.

And it came to pass that in this year there arose a people who were called the Nephites, and they were true believers in Christ; and among them there were those who were called by the Lamanites—Jacobites, and Josephites, and Zoramites;

Therefore the true believers in Christ, and the true worshipers of Christ, (among whom were the three disciples of Jesus who should tarry) were called Nephites, and Jacobites, and Josephites, and Zoramites.

And it came to pass that they who rejected the gospel were called Lamanites, and Lemuelites, and Ishmaelites; and they did not dwindle in unbelief, but they did wilfully rebel against the gospel of Christ; and they did teach their children that they should not believe, even as their fathers, from the beginning, did dwindle.

And it was because of the wickedness and abomination of their fathers, even as it was in the beginning. And they were taught to hate the children of God, even as the Lamanites were taught to hate the children of Nephi from the beginning.

And it came to pass that two hundred and forty and four years had passed away, and thus were the affairs of the people. And the more wicked part of the people did wax strong, and became exceedingly more numerous than were the people of God.

And they did still continue to build up churches unto themselves, and adorn them with all manner of precious things. And thus did two hundred and fifty years pass away, and also two hundred and sixty years.

And it came to pass that the wicked part of the people began again to build up the secret oaths and combinations of Gadianton.

And also the people who were called the people of Nephi began to be proud in their hearts, because of their exceeding riches, and become vain like unto their brethren, the Lamanites.

And from this time the disciples began to sorrow for the sins of the world.

And it came to pass that when three hundred years had passed away, both the people of Nephi and the Lamanites had become exceedingly wicked one like unto another.

46 Ja tapahtui, että Gadianonin rosvot levittäytyivät kaikkialle maahan; eikä ollut ketään muita vanhurskaita kuin Jeesuksen opetuslapset. Ja kultaa ja hopeaa he kokosivat varastoon runsaasti ja kävivät kauppa kaikenlaisella kauppataralla.

47 Ja tapahtui, että kun kolmesataaviisi vuotta oli kulunut (ja kansa pysyi yhä jumalattomuudessa), Aamos kuoli, ja hänen veljensä Ammaron piti aikakirjaa hänen jälkeensä.

48 Ja tapahtui, että kun kolmesataakaksikymmentä vuotta oli kulunut, Ammaron Pyhän Hengen vaatimuksesta kätki aikakirjat, jotka olivat pyhiä – niin, aivan kaikki pyhät aikakirjat, jotka olivat siirtyneet perintönä polvesta polveen ja olivat pyhiä – aina kolmanteensadanteenkahdenteenkymmenenteen vuoteen Kristuksen tulemisesta.

49 Ja hän kätki ne Herran huomaan, jotta ne tulisivat jälleen Jaakobin huoneen jäännökselle Herran profetioiden ja lupausten mukaisesti. Ja näin päättyy Ammaronin aikakirja.

And it came to pass that the robbers of Gadianon did spread over all the face of the land; and there were none that were righteous save it were the disciples of Jesus. And gold and silver did they lay up in store in abundance, and did traffic in all manner of traffic.

And it came to pass that after three hundred and five years had passed away, (and the people did still remain in wickedness) Amos died; and his brother, Ammaron, did keep the record in his stead.

And it came to pass that when three hundred and twenty years had passed away, Ammaron, being constrained by the Holy Ghost, did hide up the records which were sacred—yea, even all the sacred records which had been handed down from generation to generation, which were sacred—even until the three hundred and twentieth year from the coming of Christ.

And he did hide them up unto the Lord, that they might come again unto the remnant of the house of Jacob, according to the prophecies and the promises of the Lord. And thus is the end of the record of Ammaron.

Mormonin kirja

Mormon 1

- 1 Ja nyt minä, Mormon, teen aikakirjan siitä, mitä olen sekä nähnyt että kuullut, ja annan sille nimeksi Mormonin kirja.
- 2 Ja niihin aikoihin kun Ammaron kätki aikakirjat Herran huomaan, hän tuli minun luokseni (minä olin noin kymmenen vuoden ikäinen ja aloin saada jonkin verran opetusta kansani opetustavan mukaan), ja Ammaron sanoi minulle: Minä huomaan, että sinä olet vakavamielinen lapsi ja olet nopea havaitsemaan;
- 3 sen tähden, kun olet noin kahdenkymmenenneljän vuoden ikäinen, minä tahdon sinun muistavan sen, mitä olet havainnut tästä kansasta; ja kun olet sen ikäinen, mene Antumin maahan kukkulalle, jonka nimi on Sim; ja sinne minä olen tallettanut Herran huomaan kaikki tätä kansaa koskevat pyhät kaiverrukset.
- 4 Ja katso, ota Nefin levyt itsellesi ja jätä loput siihen paikkaan, missä ne ovat; ja kaiverra Nefin levyihin kaikki se, mitä olet havainnut tästä kansasta.
- 5 Ja minä, Mormon, joka olen Nefin jälkeläinen (ja minun isäni nimi oli Mormon), minä muistin sen, mitä Ammaron oli käskenyt minun tehdä.
- 6 Ja tapahtui, että kun minä olin yksitoista vuotta vanha, isäni vei minut etelänpuoleiseen maahan, aina Sarahemlan maahan asti.
- 7 Koko maa oli tullut täyteen rakennuksia, ja kansa oli melkein yhtä lukuisa kuin meren hiekka.
- 8 Ja tapahtui, että tänä vuonna alkoi sota nefiläisten välillä, joihin kuuluivat nefiläiset ja jaakobilaiset ja joosefilaiset ja soramilaiset; ja tämä sota oli nefiläisten ja lamanilaisten ja lemuelilaisten ja ismaelilaisten välillä.
- 9 Nyt lamanilaisia ja lemuelilaisia ja ismaelilaisia kutsuttiin lamanilaisiksi, ja kaksi osapuolta olivat nefiläiset ja lamanilaiset.

The Book of Mormon

Mormon 1

And now I, Mormon, make a record of the things which I have both seen and heard, and call it the Book of Mormon.

And about the time that Ammaron hid up the records unto the Lord, he came unto me, (I being about ten years of age, and I began to be learned somewhat after the manner of the learning of my people) and Ammaron said unto me: I perceive that thou art a sober child, and art quick to observe;

Therefore, when ye are about twenty and four years old I would that ye should remember the things that ye have observed concerning this people; and when ye are of that age go to the land Antum, unto a hill which shall be called Shim; and there have I deposited unto the Lord all the sacred engravings concerning this people.

And behold, ye shall take the plates of Nephi unto yourself, and the remainder shall ye leave in the place where they are; and ye shall engrave on the plates of Nephi all the things that ye have observed concerning this people.

And I, Mormon, being a descendant of Nephi, (and my father's name was Mormon) I remembered the things which Ammaron commanded me.

And it came to pass that I, being eleven years old, was carried by my father into the land southward, even to the land of Zarahemla.

The whole face of the land had become covered with buildings, and the people were as numerous almost, as it were the sand of the sea.

And it came to pass in this year there began to be a war between the Nephites, who consisted of the Nephites and the Jacobites and the Josephites and the Zoramites; and this war was between the Nephites, and the Lamanites and the Lemuelites and the Ishmaelites.

Now the Lamanites and the Lemuelites and the Ishmaelites were called Lamanites, and the two parties were Nephites and Lamanites.

- 10 Ja tapahtui, että sota alkoi heidän keskuudessaan Sarahemlan rajoilla, Sidonin vesien lähellä.
- 11 Ja tapahtui, että nefiläiset olivat koonneet yhteen suuren joukon miehiä, jopa yli kolmekymmentätuhatta. Ja tapahtui, että heillä oli tänä samana vuonna joukko taisteluita, joissa nefiläiset löivät lamanilaiset ja surmasivat monia heistä.
- 12 Ja tapahtui, että lamanilaiset luopuivat aikeestaan, ja maahan saatiin aikaan rauha; ja rauha pysyi noin neljän vuoden ajan, niin ettei ollut verenvuodatusta.
- 13 Mutta jumalattomuus vallitsi koko maassa, niin että Herra otti pois rakkaat opetuslapsensa, ja ihmeiden teko ja parantaminen lakkasivat kansan pahuuden tähden.
- 14 Eikä Herralta tullut lahjoja, eikä Pyhä Henki tullut kenenkään päälle heidän jumalattomuutensa ja epäuskonsa tähden.
- 15 Ja minä olin viidentoista vuoden ikäinen ja olin melko vakavamielinen; sen tähden Herra tuli minun luokseni ja minä sain maistaa ja tuntea Jeesuksen hyvyyttä.
- 16 Ja minä yritin saarnata tälle kansalle, mutta minun suuni suljettiin ja minua kiellettiin saarnaamasta sille, sillä katso, se oli tietien tahtoen kapinoinut Jumalaansa vastaan; ja rakkaat opetuslapset otettiin pois maasta kansan pahuuden tähden.
- 17 Mutta minä jäin kansan keskuuteen, mutta minua kiellettiin saarnaamasta heille heidän sydäntensä paatumuksen tähden; ja heidän sydäntensä paatumuksen tähden maa kirottiin heidän tähtensä.
- 18 Ja nämä Gadiantonin rosvot, jotka olivat lamani-laisten keskuudessa, olivat vitsauksena maassa, niin että sen asukkaat alkoivat kätkeä aarteitaan maahan; ja niistä tuli liukkaista, koska Herra oli kironnut maan, niin etteivät he voineet pitää niitä eivätkä saada niitä takaisin.

And it came to pass that the war began to be among them in the borders of Zarahemla, by the waters of Sidon.

And it came to pass that the Nephites had gathered together a great number of men, even to exceed the number of thirty thousand. And it came to pass that they did have in this same year a number of battles, in which the Nephites did beat the Lamanites and did slay many of them.

And it came to pass that the Lamanites withdrew their design, and there was peace settled in the land; and peace did remain for the space of about four years, that there was no bloodshed.

But wickedness did prevail upon the face of the whole land, insomuch that the Lord did take away his beloved disciples, and the work of miracles and of healing did cease because of the iniquity of the people.

And there were no gifts from the Lord, and the Holy Ghost did not come upon any, because of their wickedness and unbelief.

And I, being fifteen years of age and being somewhat of a sober mind, therefore I was visited of the Lord, and tasted and knew of the goodness of Jesus.

And I did endeavor to preach unto this people, but my mouth was shut, and I was forbidden that I should preach unto them; for behold they had wilfully rebelled against their God; and the beloved disciples were taken away out of the land, because of their iniquity.

But I did remain among them, but I was forbidden to preach unto them, because of the hardness of their hearts; and because of the hardness of their hearts the land was cursed for their sake.

And these Gadianton robbers, who were among the Lamanites, did infest the land, insomuch that the inhabitants thereof began to hide up their treasures in the earth; and they became slippery, because the Lord had cursed the land, that they could not hold them, nor retain them again.

19 Ja tapahtui, että oli taikuutta ja noituutta ja magi-
aa; ja Paholaisen valta vaikutti koko maassa, niin että
kaikki Abinadin ja myös Samuel Lamanilaisen sanat
toteutuivat.

And it came to pass that there were sorceries, and
witchcrafts, and magics; and the power of the evil
one was wrought upon all the face of the land, even
unto the fulfilling of all the words of Abinadi, and
also Samuel the Lamanite.

Mormon 2

- 1 Ja sinä samana vuonna tapahtui, että nefiläisten ja lamanilaisten välillä alkoi jälleen sota. Ja vaikka minä olin nuori, olin isokokoinen; sen tähden Nefin kansa nimitti minut johtajakseen eli sotajoukkojensa johtajaksi.
- 2 Sen tähden tapahtui, että kuudentenatoista vuoteni minä lähdin nefiläisten sotajoukon johdossa lamanilaisia vastaan; kolmesataakaksikymmentäkuusi vuotta oli siis kulunut.
- 3 Ja tapahtui, että kolmantenasadantenkahdennakymmenentenäseitsemäntenä vuonna lamanilaiset kävivät kimppuumme tavattoman suurin voimin, niin että he pelästyttivät minun sotajoukkoni; sen tähden ne eivät tahtoneet taistella, ja ne alkoivat perääntyä kohti pohjoisia seutuja.
- 4 Ja tapahtui, että me tulimme Angolan kaupunkiin, ja me otimme kaupungin haltuumme ja valmistauduimme puolustautumaan lamanilaisia vastaan. Ja tapahtui, että me linnoitimme kaupunkia kaikin voimin, mutta kaikista meidän linnoituksistamme huolimatta lamanilaiset kävivät meidän kimppuumme ja ajoivat meidät pois kaupungista.
- 5 Ja he ajoivat meidät myös pois Daavidin maasta.
- 6 Ja me marssimme eteenpäin ja tulimme Joosuan maahan, joka oli lännessä merenrannikon rajamaila.
- 7 Ja tapahtui, että me kokosimme väkemme niin nopeasti kuin mahdollista saadaksemme sen kokoon yhdeksi joukoksi.
- 8 Mutta katso, maa oli täynnä rosvoja ja lamanilaisia, ja huolimatta siitä suuresta tuhosta, joka häälyi kansani yllä, se ei tehnyt parannusta pahoista teoistaan; sen tähden veri ja verilöyly levisivät kaikkialle maahan, sekä nefiläisten puolella että lamanilaisten puolella; ja kautta koko maan oli täydellinen vallankumous.

Mormon 2

And it came to pass in that same year there began to be a war again between the Nephites and the Lamanites. And notwithstanding I being young, was large in stature; therefore the people of Nephi appointed me that I should be their leader, or the leader of their armies.

Therefore it came to pass that in my sixteenth year I did go forth at the head of an army of the Nephites, against the Lamanites; therefore three hundred and twenty and six years had passed away.

And it came to pass that in the three hundred and twenty and seventh year the Lamanites did come upon us with exceedingly great power, insomuch that they did frighten my armies; therefore they would not fight, and they began to retreat towards the north countries.

And it came to pass that we did come to the city of Angola, and we did take possession of the city, and make preparations to defend ourselves against the Lamanites. And it came to pass that we did fortify the city with our might; but notwithstanding all our fortifications the Lamanites did come upon us and did drive us out of the city.

And they did also drive us forth out of the land of David.

And we marched forth and came to the land of Joshua, which was in the borders west by the seashore.

And it came to pass that we did gather in our people as fast as it were possible, that we might get them together in one body.

But behold, the land was filled with robbers and with Lamanites; and notwithstanding the great destruction which hung over my people, they did not repent of their evil doings; therefore there was blood and carnage spread throughout all the face of the land, both on the part of the Nephites and also on the part of the Lamanites; and it was one complete revolution throughout all the face of the land.

- 9 Ja nyt, lamanilaisilla oli kuningas, ja hänen nimensä oli Aaron; ja hän tuli meidän kimppuumme neljänkymmenen neljäntuhannen sotajoukolla. Ja katso, minä pidin puoleni häntä vastaan neljälläkymmenellä kahdellatuhannella. Ja tapahtui, että minä löin hänet sotajoukoillani, niin että hän pakeni edeltäni. Ja katso, kaikki tämä tapahtui, ja kolmesataa kolmekymmentä vuotta oli kulunut.
- 10 Ja tapahtui, että nefiläiset alkoivat tehdä parannusta pahuudestaan ja alkoivat huutaa, niin kuin profeetta Samuel oli profetoinut; sillä katso, kukaan ei voinut pitää sitä, mikä oli hänen omaansa, niiden varkaiden ja rosvojen ja murhaajien ja sen magian ja noituuden tähden, joita maassa oli.
- 11 Niin koko maassa alkoi olla suru ja valitus näiden asioiden tähden, ja etenkin Nefin kansan keskuudessa.
- 12 Ja tapahtui, että kun minä, Mormon, näin heidän valituksensa ja surunsa ja murheensa Herran edessä, minun sydämeni alkoi riemuita sisimmässäni, koska tunsin Herran armoteot ja pitkämielisyyden; sen tähden luulin, että hän olisi heille armollinen, niin että heistä tulisi jälleen vanhurskas kansa.
- 13 Mutta katso, tämä minun iloni Jumalan hyvyyden tähden oli turha, sillä heidän murheensa ei johtanut parannukseen, vaan se oli pikemminkin tuomittujen murehtimista, koska Herra ei aina sallisi heidän saavan onnea synnistä.
- 14 Eivätkä he tulleet Jeesuksen luokse särkynein sydämin ja murtunein mielin, vaan he kirosivat Jumalaa ja toivoivat kuolevansa. Kuitenkin he taistelivat miekalla henkensä edestä.
- 15 Ja tapahtui, että minun murheeni palasi minuun jälleen, ja minä näin, että armonaika oli heiltä ohitse sekä ajallisesti että hengellisesti, sillä minä näin tuhansittain heitä lyötävän maahan avoimessa kapi-nassa Jumalaansa vastaan ja kasattavan kuin lantaa maan päälle. Ja näin oli kulunut kolmesataa neljäkymmentä neljä vuotta.
- 16 Ja tapahtui, että kolmantenasadantaneljäntenkymmenentenäviidentenä vuonna nefiläiset alkoivat paeta lamanilaisia, ja heitä ajettiin takaa, kunnes he tulivat aina Jasonin maahan asti, ennen kuin oli mahdollista pysäyttää heidän perääntymisensä.

And now, the Lamanites had a king, and his name was Aaron; and he came against us with an army of forty and four thousand. And behold, I withstood him with forty and two thousand. And it came to pass that I beat him with my army that he fled before me. And behold, all this was done, and three hundred and thirty years had passed away.

And it came to pass that the Nephites began to repent of their iniquity, and began to cry even as had been prophesied by Samuel the prophet; for behold no man could keep that which was his own, for the thieves, and the robbers, and the murderers, and the magic art, and the witchcraft which was in the land.

Thus there began to be a mourning and a lamentation in all the land because of these things, and more especially among the people of Nephi.

And it came to pass that when I, Mormon, saw their lamentation and their mourning and their sorrow before the Lord, my heart did begin to rejoice within me, knowing the mercies and the long-suffering of the Lord, therefore supposing that he would be merciful unto them that they would again become a righteous people.

But behold this my joy was vain, for their sorrowing was not unto repentance, because of the goodness of God; but it was rather the sorrowing of the damned, because the Lord would not always suffer them to take happiness in sin.

And they did not come unto Jesus with broken hearts and contrite spirits, but they did curse God, and wish to die. Nevertheless they would struggle with the sword for their lives.

And it came to pass that my sorrow did return unto me again, and I saw that the day of grace was passed with them, both temporally and spiritually; for I saw thousands of them hewn down in open rebellion against their God, and heaped up as dung upon the face of the land. And thus three hundred and forty and four years had passed away.

And it came to pass that in the three hundred and forty and fifth year the Nephites did begin to flee before the Lamanites; and they were pursued until they came even to the land of Jashon, before it was possible to stop them in their retreat.

- 17 Ja nyt, Jasonin kaupunki oli lähellä sitä maata, minne Ammaron oli tallettanut aikakirjat Herran huomaaan, jotta ne eivät tuhoutuisi. Ja katso, minä olin mennyt Ammaronin sanan mukaisesti ottamaan Nefin levyt ja tein aikakirjaa Ammaronin sanojen mukaisesti.
- 18 Ja Nefin levyihin minä tein täydellisen kertomuksen kaikesta jumalattomuudesta ja iljetyksistä, mutta näihin levyihin minä pidätyin tekemästä täydellistä kertomusta heidän jumalattomuudestaan ja iljetyksistään, sillä katso, jatkuva jumalattomuuden ja iljetysten näky on ollut silmiäni edessä siitä asti, kun olen ollut kyllin vanha ihmisen teitä katselemaan.
- 19 Ja voi minua heidän jumalattomuutensa tähden, sillä minun sydämeni on ollut täynnä murhetta heidän jumalattomuutensa tähden koko elinaikani; kuitenkin minä tiedän, että minut ylennetään viimeisenä päivänä.
- 20 Ja tapahtui, että tänä vuonna Nefin kansaa jälleen metsästettiin ja ajettiin. Ja tapahtui, että meitä ajettiin takaa, kunnes olimme tulleet pohjoiseen maahan, jonka nimi oli Seem.
- 21 Ja tapahtui, että me linnoitimme Seemin kaupungin ja kokosimme sinne väkeämme niin paljon kuin mahdollista, voidaksemme kenties pelastaa heidät tuholta.
- 22 Ja tapahtui, että kolmantenasadantaneljäntäkymmenentenäkuudentena vuonna he alkoivat jälleen käydä meidän kimppuumme.
- 23 Ja tapahtui, että minä puhuin väelleni ja kannustin sitä voimakkaasti, että se pitäisi rohkeasti puolensa lamanilaisten edessä ja taistelisi vaimojensa ja lastensa ja talojensa ja kotiensa puolesta.
- 24 Ja minun sanani antoivat heille jonkin verran pontta, niin etteivät he paenneet lamanilaisia vaan pitivät rohkeasti puolensa heitä vastaan.
- 25 Ja tapahtui, että me taistelimme kolmenkymmentuhannen sotajoukolla viidenkymmentuhannen sotajoukkoa vastaan. Ja tapahtui, että me pidimme niin lujasti puolemmme heitä vastaan, että he pakenivat meidän edeltämme.

And now, the city of Jashon was near the land where Ammaron had deposited the records unto the Lord, that they might not be destroyed. And behold I had gone according to the word of Ammaron, and taken the plates of Nephi, and did make a record according to the words of Ammaron.

And upon the plates of Nephi I did make a full account of all the wickedness and abominations; but upon these plates I did forbear to make a full account of their wickedness and abominations, for behold, a continual scene of wickedness and abominations has been before mine eyes ever since I have been sufficient to behold the ways of man.

And wo is me because of their wickedness; for my heart has been filled with sorrow because of their wickedness, all my days; nevertheless, I know that I shall be lifted up at the last day.

And it came to pass that in this year the people of Nephi again were hunted and driven. And it came to pass that we were driven forth until we had come northward to the land which was called Shem.

And it came to pass that we did fortify the city of Shem, and we did gather in our people as much as it were possible, that perhaps we might save them from destruction.

And it came to pass in the three hundred and forty and sixth year they began to come upon us again.

And it came to pass that I did speak unto my people, and did urge them with great energy, that they would stand boldly before the Lamanites and fight for their wives, and their children, and their houses, and their homes.

And my words did arouse them somewhat to vigor, insomuch that they did not flee from before the Lamanites, but did stand with boldness against them.

And it came to pass that we did contend with an army of thirty thousand against an army of fifty thousand. And it came to pass that we did stand before them with such firmness that they did flee from before us.

26 Ja tapahtui, että kun he olivat paenneet, me ajoimme heitä sotajoukkoinemme takaa ja kohtasimme heidät jälleen ja löimme heidät; Herran voima ei kuitenkaan ollut meidän kanssamme; niin, me jäimme yksin, niin ettei Herran Henki pysynyt meissä; sen tähden meistä oli tullut yhtä heikkoja kuin veljemme.

27 Ja minun sydämeni murehti tämän minun kansani suuren onnettomuuden tähden, sen jumalattomuuden ja iljetysten tähden. Mutta katso, me lähdimme lamanilaisia ja Gadiantonin rosvoja vastaan, kunnes olimme jälleen ottaneet haltuumme perintömaamme.

28 Ja kolmassadasneljäskymmenesyhdeksäs vuosi oli kulunut. Ja kolmantenasadantenviidentenäkympmentenä vuonna me teimme lamanilaisten ja Gadiantonin rosvojen kanssa sopimuksen, jossa jaotimme perintömaamme.

29 Ja lamanilaiset antoivat meille pohjoisenpuoleisen maan, niin, aina siihen kapeaan kulkuväylään asti, joka johti etelänpuoleiseen maahan. Ja me annoimme lamanilaisille koko etelänpuoleisen maan.

And it came to pass that when they had fled we did pursue them with our armies, and did meet them again, and did beat them; nevertheless the strength of the Lord was not with us; yea, we were left to ourselves, that the Spirit of the Lord did not abide in us; therefore we had become weak like unto our brethren.

And my heart did sorrow because of this the great calamity of my people, because of their wickedness and their abominations. But behold, we did go forth against the Lamanites and the robbers of Gadianton, until we had again taken possession of the lands of our inheritance.

And the three hundred and forty and ninth year had passed away. And in the three hundred and fiftieth year we made a treaty with the Lamanites and the robbers of Gadianton, in which we did get the lands of our inheritance divided.

And the Lamanites did give unto us the land northward, yea, even to the narrow passage which led into the land southward. And we did give unto the Lamanites all the land southward.

Mormon 3

- 1 Ja tapahtui, että lamanilaiset eivät tulleet uudelleen taistelemaan, ennen kuin oli kulunut vielä kymmenen vuotta. Ja katso, minä olin pitänyt kansani, nefiläiset, työssä valmistamassa maitaan ja aseitaan taistelun ajan varalta.
- 2 Ja tapahtui, että Herra sanoi minulle: Huuda tälle kansalle – Tehkää parannus ja tulkaa minun luokseni ja ottakaa kaste ja rakentakaa jälleen minun kirkkoani, niin te säästytte.
- 3 Ja minä huusin tälle kansalle, mutta se oli turhaa; eikä se käsittänyt, että Herra sen oli säästänyt ja suonut sille mahdollisuuden parannukseen. Ja katso, se paadutti sydämensä Herraa Jumalaansa vastaan.
- 4 Ja tapahtui, että kun tämä kymmenes vuosi oli kulunut eli kaikkiaan kolmesataakusikymmentä vuotta Kristuksen tulemisesta, lamanilaisten kuningas lähetti minulle kirjeen, josta sain tietää, että he valmistautuivat jälleen tulemaan taistelemaan meitä vastaan.
- 5 Ja tapahtui, että minä käskin kansani kokoontua Hävityksenmaahan erääseen kaupunkiin, joka oli rajamailla lähellä etelänpuoleiseen maahan johtavaa kapeaa kulkutietä.
- 6 Ja sinne me sijoitimme sotajoukkomme, jotta voisimme pysäyttää lamanilaisten sotajoukot, niin etteivät he saisi haltuunsa mitään meidän maistamme; sen tähden me linnoitauduimme heitä vastaan kaikkiin voimin.
- 7 Ja tapahtui, että kolmantenasadantenakuudentenäkymmenentenäyhdentenä vuonna lamanilaiset tulivat alas Hävityksenkaupungin luo taistelemaan meitä vastaan; ja tapahtui, että sinä vuonna me löimme heidät, niin että he palasivat jälleen omille maille.
- 8 Ja kolmantenasadantenakuudentenäkymmenentenäkähdentenä vuonna he tulivat jälleen alas taistelemaan. Ja me löimme heidät jälleen ja surmasimme suuren määrän heistä, ja heidän kuolleensa heitettiin mereen.

Mormon 3

And it came to pass that the Lamanites did not come to battle again until ten years more had passed away. And behold, I had employed my people, the Nephites, in preparing their lands and their arms against the time of battle.

And it came to pass that the Lord did say unto me: Cry unto this people—Repent ye, and come unto me, and be ye baptized, and build up again my church, and ye shall be spared.

And I did cry unto this people, but it was in vain; and they did not realize that it was the Lord that had spared them, and granted unto them a chance for repentance. And behold they did harden their hearts against the Lord their God.

And it came to pass that after this tenth year had passed away, making, in the whole, three hundred and sixty years from the coming of Christ, the king of the Lamanites sent an epistle unto me, which gave unto me to know that they were preparing to come again to battle against us.

And it came to pass that I did cause my people that they should gather themselves together at the land Desolation, to a city which was in the borders, by the narrow pass which led into the land southward.

And there we did place our armies, that we might stop the armies of the Lamanites, that they might not get possession of any of our lands; therefore we did fortify against them with all our force.

And it came to pass that in the three hundred and sixty and first year the Lamanites did come down to the city of Desolation to battle against us; and it came to pass that in that year we did beat them, insomuch that they did return to their own lands again.

And in the three hundred and sixty and second year they did come down again to battle. And we did beat them again, and did slay a great number of them, and their dead were cast into the sea.

9 Ja nyt, tämän suuren asian tähden, jonka minun kansani, nefiläiset, olivat tehneet, he alkoivat kerskua omasta voimastaan ja alkoivat vannoa taivaiden edessä, että he kostaisivat niiden veljiensä veren, jotka heidän vihollisensa olivat surmanneet.

10 Ja he vannoiivat taivaiden kautta sekä Jumalan valtaistuimen kautta, että he lähtisivät ylös taistelemaan vihollisiaan vastaan ja hävittäisivät heidät maasta.

11 Ja tapahtui, että minä, Mormon, kieltäydyin tästä lähtien kokonaan olemasta tämän kansan komentajana ja johtajana sen jumalattomuuden ja iljetyksen tähden.

12 Katso, minä olin johtanut sitä, sen jumalattomuudesta huolimatta minä olin monta kertaa johtanut sen taisteluun ja olin rakastanut sitä Jumalan rakauden mukaisesti, joka oli minussa, koko sydämestäni; ja sieluni oli vuodatettu rukouksessa Jumalalleni kaiken päivää sen puolesta; mutta se tapahtui ilman uskoa sen sydänten paatumuksen tähden.

13 Ja kolmesti minä olen pelastanut sen sen vihollisten käsistä, eikä se ole tehnyt parannusta synneistään.

14 Ja kun se oli vannonut kaiken sen kautta, minkä meidän Herramme ja Vapahtajamme Jeesus Kristus oli siltä kieltänyt, että se lähtisi vihollisiansa vastaan taistelemaan ja kostaisi veljiensä veren, katso, Herran ääni tuli minulle sanoen:

15 Kosto on minun, ja minä maksan tekojen mukaan; ja koska tämä kansa ei tehnyt parannusta, sen jälkeen kun minä olin pelastanut sen, katso, se hävitetään maan päältä.

16 Ja tapahtui, että minä kieltäydyin kokonaan lähtemästä vihollisiani vastaan; ja minä tein niin kuin Herra oli käskenyt minua; ja minä olin toimeettomana todistajana tuodakseni julki maailmalle kaiken sen, mitä näin ja kuulin, sen Hengen ilmoitusten mukaisesti, joka oli todistanut tulevista asioista.

17 Sen tähden minä kirjoitan teille, pakanat, ja myös sinulle, Israelin huone, kun työ alkaa, että sinä valmistautuisit palaamaan perintömaahasi;

And now, because of this great thing which my people, the Nephites, had done, they began to boast in their own strength, and began to swear before the heavens that they would avenge themselves of the blood of their brethren who had been slain by their enemies.

And they did swear by the heavens, and also by the throne of God, that they would go up to battle against their enemies, and would cut them off from the face of the land.

And it came to pass that I, Mormon, did utterly refuse from this time forth to be a commander and a leader of this people, because of their wickedness and abomination.

Behold, I had led them, notwithstanding their wickedness I had led them many times to battle, and had loved them, according to the love of God which was in me, with all my heart; and my soul had been poured out in prayer unto my God all the day long for them; nevertheless, it was without faith, because of the hardness of their hearts.

And thrice have I delivered them out of the hands of their enemies, and they have repented not of their sins.

And when they had sworn by all that had been forbidden them by our Lord and Savior Jesus Christ, that they would go up unto their enemies to battle, and avenge themselves of the blood of their brethren, behold the voice of the Lord came unto me, saying:

Vengeance is mine, and I will repay; and because this people repented not after I had delivered them, behold, they shall be cut off from the face of the earth.

And it came to pass that I utterly refused to go up against mine enemies; and I did even as the Lord had commanded me; and I did stand as an idle witness to manifest unto the world the things which I saw and heard, according to the manifestations of the Spirit which had testified of things to come.

Therefore I write unto you, Gentiles, and also unto you, house of Israel, when the work shall commence, that ye shall be about to prepare to return to the land of your inheritance;

- 18 niin, katso, minä kirjoitan kaikille maan äärille; niin, teille Israelin kahdelletoista heimolle, jotka ne kaksitoista, jotka Jeesus valitsi opetuslapsiksensa Jerusalemin maassa, tulevat tuomitsemaan teidän tekojenne mukaan.
- 19 Ja minä kirjoitan myös tämän kansan jäännökselle, jonka myös ne kaksitoista, jotka Jeesus valitsi tässä maassa, tulevat tuomitsemaan; ja ne toiset kaksitoista, jotka Jeesus valitsi Jerusalemin maassa, tulevat tuomitsemaan heidät.
- 20 Ja nämä asiat Henki ilmaisee minulle; sen tähden minä kirjoitan teille kaikille. Ja tästä syystä minä kirjoitan teille, jotta tietäisitte, että teidän kaikkien on seistävä Kristuksen tuomioistuimen edessä, niin, jokaisen sielun, joka kuuluu Aadamin koko ihmisukuun; ja teidän on seistävä tuomittavina teoistanne, olivatpa ne hyviä tai pahoja;
- 21 ja myös, jotta te uskoisitte Jeesuksen Kristuksen evankeliumiin, joka teillä on oleva keskuudessanne; ja myös, jotta juutalaisilla, Herran liittokansalla, olisi toinenkin todistus hänen lisäksensä, jonka he näkivät ja kuulivat, siitä, että Jeesus, jonka he surmasivat, oli todella Kristus ja todella Jumala.
- 22 Ja minä toivon, että voisin taivuttaa kaikki teidät maan ääret tekemään parannuksen ja valmistautumaan seisomaan Kristuksen tuomioistuimen edessä.

Yea, behold, I write unto all the ends of the earth; yea, unto you, twelve tribes of Israel, who shall be judged according to your works by the twelve whom Jesus chose to be his disciples in the land of Jerusalem.

And I write also unto the remnant of this people, who shall also be judged by the twelve whom Jesus chose in this land; and they shall be judged by the other twelve whom Jesus chose in the land of Jerusalem.

And these things doth the Spirit manifest unto me; therefore I write unto you all. And for this cause I write unto you, that ye may know that ye must all stand before the judgment-seat of Christ, yea, every soul who belongs to the whole human family of Adam; and ye must stand to be judged of your works, whether they be good or evil;

And also that ye may believe the gospel of Jesus Christ, which ye shall have among you; and also that the Jews, the covenant people of the Lord, shall have other witness besides him whom they saw and heard, that Jesus, whom they slew, was the very Christ and the very God.

And I would that I could persuade all ye ends of the earth to repent and prepare to stand before the judgment-seat of Christ.

Mormon 4

- 1 Ja nyt tapahtui, että kolmantenasadantenakuudentenakymmenentenäkolmantena vuonna nefiläiset lähtivät sotajoukkoineen Hävityksenmaasta ylös taistelemaan lamanilaisia vastaan.
- 2 Ja tapahtui, että nefiläisten sotajoukot ajettiin jälleen takaisin Hävityksenmaahan. Ja kun ne olivat vielä väsyneitä, veres lamanilaisten sotajoukko kävi niiden kimppuun; ja niillä oli ankara taistelu, jossa lamanilaiset ottivat haltuunsa Hävityksenkaupungin ja surmasivat monia nefiläisiä ja ottivat monia vangeja.
- 3 Ja loput pakenivat ja liittyivät Teankumin kaupungin asukkaisiin. Nyt Teankumin kaupunki oli merenrannikon rajamailla, ja se oli myös lähellä Hävityksenkaupunkia.
- 4 Ja sen tähden, että nefiläisten sotajoukot lähtivät lamanilaisia vastaan, ne alkoivat tulla lyödyiksi; sillä ilman sitä lamanilaiset eivät olisi voineet saada mitään valtaa heihin.
- 5 Mutta katso, Jumalan tuomiot voittavat jumalattomat, ja jumalattomien välityksellä jumalattomia rangaistaan; sillä juuri jumalattomat yllyttävät ihmislasten sydämiä verenvuodatukseen.
- 6 Ja tapahtui, että lamanilaiset valmistautuivat hyökkäämään Teankumin kaupunkia vastaan.
- 7 Ja tapahtui, että kolmantenasadantenakuudentenakymmenentenäneljäntenä vuonna lamanilaiset hyökkäsivät Teankumin kaupunkia vastaan voidakseen ottaa haltuunsa myös Teankumin kaupungin.
- 8 Ja tapahtui, että nefiläiset löivät heidät takaisin ja ajoivat heidät pois. Ja kun nefiläiset näkivät, että he olivat ajaneet lamanilaiset pois, he kerskuivat jälleen omasta voimastaan; ja he etenivät omaan voimaansa turvautuen ja ottivat takaisin haltuunsa Hävityksenkaupungin.
- 9 Ja nyt tämä kaikki oli tapahtunut, ja molemmin puolin oli surmattu tuhansia, sekä nefiläisiä että lamanilaisia.

Mormon 4

And now it came to pass that in the three hundred and sixty and third year the Nephites did go up with their armies to battle against the Lamanites, out of the land Desolation.

And it came to pass that the armies of the Nephites were driven back again to the land of Desolation. And while they were yet weary, a fresh army of the Lamanites did come upon them; and they had a sore battle, insomuch that the Lamanites did take possession of the city Desolation, and did slay many of the Nephites, and did take many prisoners.

And the remainder did flee and join the inhabitants of the city Teancum. Now the city Teancum lay in the borders by the seashore; and it was also near the city Desolation.

And it was because the armies of the Nephites went up unto the Lamanites that they began to be smitten; for were it not for that, the Lamanites could have had no power over them.

But, behold, the judgments of God will overtake the wicked; and it is by the wicked that the wicked are punished; for it is the wicked that stir up the hearts of the children of men unto bloodshed.

And it came to pass that the Lamanites did make preparations to come against the city Teancum.

And it came to pass in the three hundred and sixty and fourth year the Lamanites did come against the city Teancum, that they might take possession of the city Teancum also.

And it came to pass that they were repulsed and driven back by the Nephites. And when the Nephites saw that they had driven the Lamanites they did again boast of their own strength; and they went forth in their own might, and took possession again of the city Desolation.

And now all these things had been done, and there had been thousands slain on both sides, both the Nephites and the Lamanites.

- 10 Ja tapahtui, että kolmassadaskuudeskymmeneskuudes vuosi oli kulunut, ja lamanilaiset tulivat jälleen taistelemaan nefiläisiä vastaan; eivätkä nefiläiset silti tehneet parannusta tekemästään pahasta, vaan pysyivät jatkuvasti jumalattomuudessaan.
- 11 Ja kielen on mahdotonta kuvata tai ihmisen kirjoittaa täydellistä kuvausta siitä hirvittävästä veren ja verilöylyn näystä, joka oli kansan, sekä nefiläisten että lamanilaisten, keskuudessa; ja jokainen sydän paatui, niin että he nauttivat jatkuvasta verenvuoduksesta.
- 12 Eikä niin suurta jumalattomuutta ollut koskaan ollut kaikkien Lehin lasten keskuudessa eikä edes koko Israelin huoneen keskuudessa, Herran sanojen mukaan, kuin oli tämän kansan keskuudessa.
- 13 Ja tapahtui, että lamanilaiset ottivat haltuunsa Hävityksenkaupungin, ja tämä siksi, että heidän lukumääränsä ylitti nefiläisten määrän.
- 14 Ja he marssivat eteenpäin myös Teankumin kaupunkia vastaan ja ajoivat asukkaat pois siitä ja ottivat monia vankeja, sekä naisia että lapsia, ja uhrasivat heidät uhreina epäjumalillensa.
- 15 Ja tapahtui, että kolmantenasadantenakuudentenakymmenentenäseitsemäntenä vuonna nefiläiset vihoissaan siksi, että lamanilaiset olivat uhranneet heidän naisiaan ja heidän lapsiaan, lähtivät lamantilaisia vastaan tavattoman suuren vihan vallassa, niin että he löivät lamanilaiset jälleen ja ajoivat heidät pois mailtaan.
- 16 Eivätkä lamanilaiset enää tulleet uudestaan nefiläisiä vastaan ennen kuin kolmantenasadantenaseitsemäntenäkymmenentenäviidentenä vuonna.
- 17 Ja tänä vuonna he hyökkäsivät alas nefiläisiä vastaan kaikkine voiminensa; eikä heitä laskettu heidän lukumääränsä suuruuden tähden.
- 18 Ja tästä lähtien nefiläiset eivät saaneet mitään valtaa lamanilaisiin, vaan alkoivat hävitä näiden tieltä kuin kaste auringon edeltä.
- 19 Ja tapahtui, että lamanilaiset tulivat alas Hävityksenkaupunkia vastaan, ja Hävityksenmaassa käytiin tavattoman ankara taistelu, jossa he löivät nefiläiset.

And it came to pass that the three hundred and sixty and sixth year had passed away, and the Lamanites came again upon the Nephites to battle; and yet the Nephites repented not of the evil they had done, but persisted in their wickedness continually.

And it is impossible for the tongue to describe, or for man to write a perfect description of the horrible scene of the blood and carnage which was among the people, both of the Nephites and of the Lamanites; and every heart was hardened, so that they delighted in the shedding of blood continually.

And there never had been so great wickedness among all the children of Lehi, nor even among all the house of Israel, according to the words of the Lord, as was among this people.

And it came to pass that the Lamanites did take possession of the city Desolation, and this because their number did exceed the number of the Nephites.

And they did also march forward against the city Teancum, and did drive the inhabitants forth out of her, and did take many prisoners both women and children, and did offer them up as sacrifices unto their idol gods.

And it came to pass that in the three hundred and sixty and seventh year, the Nephites being angry because the Lamanites had sacrificed their women and their children, that they did go against the Lamanites with exceedingly great anger, insomuch that they did beat again the Lamanites, and drive them out of their lands.

And the Lamanites did not come again against the Nephites until the three hundred and seventy and fifth year.

And in this year they did come down against the Nephites with all their powers; and they were not numbered because of the greatness of their number.

And from this time forth did the Nephites gain no power over the Lamanites, but began to be swept off by them even as a dew before the sun.

And it came to pass that the Lamanites did come down against the city Desolation; and there was an exceedingly sore battle fought in the land Desolation, in the which they did beat the Nephites.

- 20 Ja he pakenivat jälleen heidän edeltään, ja he tulivat Boasin kaupunkiin; ja siellä he pitivät tavattoman rohkeasti puolensa lamanilaisia vastaan, niin että lamanilaiset eivät lyöneet heitä, ennen kuin he olivat tulleet toisen kerran.
- 21 Ja kun he olivat tulleet toisen kerran, nefiläisiä ajettiin ja teurastettiin tavattoman suuressa teurastuksessa; heidän naisiaan ja lapsiaan uhrattiin jälleen epäjumalille.
- 22 Ja tapahtui, että nefiläiset pakenivat jälleen heidän edeltään ottaen kaikki asukkaat mukaansa sekä kaupungeista että kylistä.
- 23 Ja nyt minä, Mormon, näin, että lamanilaiset olivat kukistamaisillaan maan, ja sen tähden minä menin Simin kukkulalle ja otin esiin kaikki aikakirjat, jotka Ammaron oli kätkenyt Herran huomaan.

And they fled again from before them, and they came to the city Boaz; and there they did stand against the Lamanites with exceeding boldness, inasmuch that the Lamanites did not beat them until they had come again the second time.

And when they had come the second time, the Nephites were driven and slaughtered with an exceedingly great slaughter; their women and their children were again sacrificed unto idols.

And it came to pass that the Nephites did again flee from before them, taking all the inhabitants with them, both in towns and villages.

And now I, Mormon, seeing that the Lamanites were about to overthrow the land, therefore I did go to the hill Shim, and did take up all the records which Ammaron had hid up unto the Lord.

Mormon 5

- 1 Ja tapahtui, että minä menin nefiläisten keskuuteen ja peruutin sen valan, jonka olin tehnyt, etten enää auttaisi heitä; ja he antoivat jälleen sotajoukkonsa minun komentooni, sillä he katsoivat minuun, ikään kuin minä voisın vapauttaa heidät heidän ahdingoistaan.
- 2 Mutta katso, minä olin vailla toivoa, sillä minä tiesin ne Herran tuomiot, jotka kohtaisivat heitä, sillä he eivät tehneet parannusta pahoista teoistaan vaan taistelivat henkensä edestä huutamatta avuksi sitä Olentoa, joka heidät oli luonut.
- 3 Ja tapahtui, että lamanilaiset hyökkäsivät meitä vastaan, kun me olimme paenneet Jordanin kaupunkiin; mutta katso, heidät ajettiin takaisin, niin etteivät he vallanneet kaupunkia sillä kertaa.
- 4 Ja tapahtui, että he hyökkäsivät taas meitä vastaan, ja me pidimme kaupungin hallussamme. Ja oli myös muita kaupunkeja, joita nefiläiset pitivät hallussaan, ja nämä linnoitukset katkaisivat heidän tiensä, niin etteivät he päässeet edessämme olevalle seudulle surmaamaan maamme asukkaita.
- 5 Mutta tapahtui, että kaikilla seuduilla, joiden kautta olimme kulkeneet ja joiden asukkaita ei ollut koottu turvaan, lamanilaiset surmasivat heidät, ja heidän pienet kaupunkinsa ja kylänsä ja suuret kaupunkinsa poltettiin tulella; ja näin oli kulunut kolmesataaseitsemänkymmentäyhdeksän vuotta.
- 6 Ja tapahtui, että kolmantenasadantakahdeksantakymmenentenä vuonna lamanilaiset tulivat jälleen taistelemaan meitä vastaan, ja me pidimme rohkeasti puolemme heitä vastaan; mutta se oli kaikki turhaa, sillä heidän lukumääränsä oli niin suuri, että he tallasivat nefiläisten väen jalkoihinsa.
- 7 Ja tapahtui, että me lähdimme jälleen pakoon, ja ne, jotka pakenivat nopeammin kuin lamanilaiset, pääsivät pakoon, ja ne, joiden pako ei ollut lamantilaisia nopeampaa, hävitettiin ja surmattiin.

Mormon 5

And it came to pass that I did go forth among the Nephites, and did repent of the oath which I had made that I would no more assist them; and they gave me command again of their armies, for they looked upon me as though I could deliver them from their afflictions.

But behold, I was without hope, for I knew the judgments of the Lord which should come upon them; for they repented not of their iniquities, but did struggle for their lives without calling upon that Being who created them.

And it came to pass that the Lamanites did come against us as we had fled to the city of Jordan; but behold, they were driven back that they did not take the city at that time.

And it came to pass that they came against us again, and we did maintain the city. And there were also other cities which were maintained by the Nephites, which strongholds did cut them off that they could not get into the country which lay before us, to destroy the inhabitants of our land.

But it came to pass that whatsoever lands we had passed by, and the inhabitants thereof were not gathered in, were destroyed by the Lamanites, and their towns, and villages, and cities were burned with fire; and thus three hundred and seventy and nine years passed away.

And it came to pass that in the three hundred and eightieth year the Lamanites did come again against us to battle, and we did stand against them boldly; but it was all in vain, for so great were their numbers that they did tread the people of the Nephites under their feet.

And it came to pass that we did again take to flight, and those whose flight was swifter than the Lamanites' did escape, and those whose flight did not exceed the Lamanites' were swept down and destroyed.

8 Ja nyt katso, minä, Mormon, en halua raastaa ihmisten sielua panemalla heidän eteensä sellaisen kauhean veren ja verilöylyn näkymän, jollainen oli minun silmiäni edessä; mutta tietäen, että nämä asiat täytyy varmasti ilmaista ja että kaikki salatut asiat täytyy ilmoittaa katoilta –

9 ja myös, että tiedon näistä asioista täytyy tulla tämän kansan jäännökselle ja myös pakanoille, joiden Herra on sanonut hajottavan tämän kansan, eikä tätä kansaa pidettäisi minkään arvoisena heidän keskuudessaan – sen tähden minä kirjoitan pienen lyhennelmän, uskaltamatta esittää täydellistä kertomusta näkemästäni sen käskyn tähden, jonka olen saanut, ja myös jottei teillä olisi liian suuri murhe tämän kansan jumalattomuuden tähden.

10 Ja nyt katso, tämän minä puhun heidän jälkeläisilleen ja myös pakanoille, joilla on huoli Israelin huoneesta ja jotka käsittävät ja tietävät, mistä heidän siunauksensa tulevat.

11 Sillä minä tiedän, että sellaiset tulevat murehtimaan Israelin huoneen onnettomuutta; niin, he tulevat murehtimaan tämän kansan tuhoa; he tulevat murehtimaan sitä, ettei tämä kansa ollut tehnyt parannusta, niin että se olisi päässyt Jeesuksen syleilyyn.

12 Nyt nämä asiat on kirjoitettu Jaakobin huoneen jäännökselle, ja ne kirjoitetaan tällä tavalla, koska Jumala tietää, ettei jumalattomuus tuo niitä heille julki; ja ne on määrä kätkeä Herran huomaan, jotta ne tulisivat julki hänen itse hyväksi näkemänään aikana.

13 Ja tämä on käsky, jonka minä olen saanut; ja katso, ne tulevat julki Herran käskyn mukaisesti, kun hän viisaudessaan näkee hyväksi.

And now behold, I, Mormon, do not desire to harrow up the souls of men in casting before them such an awful scene of blood and carnage as was laid before mine eyes; but I, knowing that these things must surely be made known, and that all things which are hid must be revealed upon the housetops—

And also that a knowledge of these things must come unto the remnant of these people, and also unto the Gentiles, who the Lord hath said should scatter this people, and this people should be counted as naught among them—therefore I write a small abridgment, daring not to give a full account of the things which I have seen, because of the commandment which I have received, and also that ye might not have too great sorrow because of the wickedness of this people.

And now behold, this I speak unto their seed, and also to the Gentiles who have care for the house of Israel, that realize and know from whence their blessings come.

For I know that such will sorrow for the calamity of the house of Israel; yea, they will sorrow for the destruction of this people; they will sorrow that this people had not repented that they might have been clasped in the arms of Jesus.

Now these things are written unto the remnant of the house of Jacob; and they are written after this manner, because it is known of God that wickedness will not bring them forth unto them; and they are to be hid up unto the Lord that they may come forth in his own due time.

And this is the commandment which I have received; and behold, they shall come forth according to the commandment of the Lord, when he shall see fit, in his wisdom.

14 Ja katso, ne menevät epäuskoisille juutalaisille; ja tätä tarkoitusta varten ne menevät – että he tulisivat vakuuttuneiksi siitä, että Jeesus on Kristus, elävän Jumalan Poika; että Isä voi Rakkaimpansa kautta toteuttaa suuren ja iankaikkisen tarkoituksensa palauttamalla juutalaiset tai kaikki Israelin huoneeseen kuuluvat heidän perintömaahansa, jonka Herra, heidän Jumalansa, on antanut heille, toteuttaakseen liittonsa;

15 ja myös, että tämän kansan jälkeläiset voivat täydellisemmin uskoa hänen evankeliuminsa, joka on tuleva pakanoilta heille julki; sillä tämä kansa hajotetaan, ja siitä tulee tumma, saastainen ja inhottava kansa, sanoin kuvaamattomasti pahempi kuin on koskaan ollut meidän keskuudessamme, niin, jopa kuin on ollut lamanilaisten keskuudessa, ja tämä heidän epäuskonsa ja epäjumalien palvontansa tähden.

16 Sillä katso, Herran Henki on jo lakannut kiistelemästä heidän isiensä kanssa, ja he ovat ilman Kristusta ja Jumalaa maailmassa; ja heitä ajetaan ympäriinsä kuin akanoita tulessa.

17 He olivat kerran ihastuttava kansa, ja heillä oli Kristus paimenenaan; niin, heitä johdatti tosiaankin Isä Jumala.

18 Mutta nyt, katso, heitä johdattaa Saatana, niin kuin tuuli kuljettaa akanoita tai niin kuin alus heittelehtii aalloilla ilman purjetta tai ankkuria tai ilman mitään, millä sitä ohjata; ja he ovat samanlaisia kuin se.

19 Ja katso, Herra on varannut heidän siunauksensa, jotka he olisivat voineet tässä maassa saada, pakanoille, jotka ottavat maan haltuunsa.

20 Mutta katso, tapahtuu, että pakanat ajavat ja hajottavat heitä; ja kun pakanat ovat ajaneet ja hajottaneet heitä, katso, silloin Herra muistaa liiton, jonka hän teki Abrahamin ja koko Israelin huoneen kanssa.

21 Ja Herra muistaa myös vanhurskaiden rukoukset, jotka hänelle on esitetty heidän puolestaan.

22 Ja silloin, oi te pakanat, kuinka te voitte kestää Jumalan voiman edessä, ellette tee parannusta ja käänny pois pahoilta teiltänne?

And behold, they shall go unto the unbelieving of the Jews; and for this intent shall they go—that they may be persuaded that Jesus is the Christ, the Son of the living God; that the Father may bring about, through his most Beloved, his great and eternal purpose, in restoring the Jews, or all the house of Israel, to the land of their inheritance, which the Lord their God hath given them, unto the fulfilling of his covenant;

And also that the seed of this people may more fully believe his gospel, which shall go forth unto them from the Gentiles; for this people shall be scattered, and shall become a dark, a filthy, and a loathsome people, beyond the description of that which ever hath been amongst us, yea, even that which hath been among the Lamanites, and this because of their unbelief and idolatry.

For behold, the Spirit of the Lord hath already ceased to strive with their fathers; and they are without Christ and God in the world; and they are driven about as chaff before the wind.

They were once a delightsome people, and they had Christ for their shepherd; yea, they were led even by God the Father.

But now, behold, they are led about by Satan, even as chaff is driven before the wind, or as a vessel is tossed about upon the waves, without sail or anchor, or without anything wherewith to steer her; and even as she is, so are they.

And behold, the Lord hath reserved their blessings, which they might have received in the land, for the Gentiles who shall possess the land.

But behold, it shall come to pass that they shall be driven and scattered by the Gentiles; and after they have been driven and scattered by the Gentiles, behold, then will the Lord remember the covenant which he made unto Abraham and unto all the house of Israel.

And also the Lord will remember the prayers of the righteous, which have been put up unto him for them.

And then, O ye Gentiles, how can ye stand before the power of God, except ye shall repent and turn from your evil ways?

23 Ettekö tiedä, että te olette Jumalan käsissä? Ettekö tiedä, että hänellä on kaikki valta, ja hänen suuresta käskystänsä maa kääritään kokoon kuin kirjakäärö?

24 Tehkää sen tähden parannus ja nöyrtykää hänen edessään, ettei hän kävisi oikeudenmukaisesti teitä vastaan – ettei Jaakobin jälkeläisten jäännös kulkisi teidän keskuudessanne kuin leijona ja repisi teitä kappaleiksi, eikä ketään ole pelastamassa.

Know ye not that ye are in the hands of God? Know ye not that he hath all power, and at his great command the earth shall be rolled together as a scroll?

Therefore, repent ye, and humble yourselves before him, lest he shall come out in justice against you—lest a remnant of the seed of Jacob shall go forth among you as a lion, and tear you in pieces, and there is none to deliver.

Mormon 6

- 1 Ja nyt minä päätän aikakirjani kansani, nefiläisten, tuhosta. Ja tapahtui, että me marssimme eteenpäin lamanilaisten edellä.
- 2 Ja minä, Mormon, kirjoitin kirjeen lamanilaisten kuninkaalle ja pyysin häneltä, että hän sallisi meidän koota kansamme yhteen Kumoran maahan kukkulan luo, jota kutsuttiin Kumoraksi, ja siellä me voisimme ryhtyä taisteluun heitä vastaan.
- 3 Ja tapahtui, että lamanilaisten kuningas soi minulle sen, mitä pyysin.
- 4 Ja tapahtui, että me marssimme Kumoran maahan, ja me pystytimme telttamme Kumorankukkulan ympärille; ja se oli monien vesien, jokien ja lähteiden maa; ja täällä me toivoimme saavamme yllätteen lamanilaisista.
- 5 Ja kun kolmesataakahdeksankymmentäneljä vuotta oli kulunut, me olimme koonneet kaikki kansastamme jäljelle jääneet Kumoran maahan.
- 6 Ja tapahtui, että kun me olimme koonneet kaiken kansamme Kumoran maahan yhteen, katso, minä, Mormon, aloin olla vanha; ja koska tiesin, että se olisi kansani viimeinen taistelu, ja koska olin saanut Herralta käskyn, ettei minun pitänyt sallia isiltämme periytyneiden aikakirjojen, jotka olivat pyhiä, joutuvan lamanilaisten käsiin (sillä lamanilaiset tuhoaisivat ne), minä sen tähden tein tämän aikakirjan Nefin levyistä ja kätkin Kumorankukkulaan kaikki aikakirjat, jotka Herran käsi oli minun haltuuni uskonut, paitsi näitä muutamia levyjä, jotka annoin pojalleni Moronille.
- 7 Ja tapahtui, että minun väkeni vaimoineen ja lapsineen näki nyt lamanilaisten sotajoukkojen marssivan heitä kohti; ja sen kauhean kuolemanpelon vallassa, joka täyttää kaikkien jumalattomien rinnan, he odottivat ottaakseen ne vastaan.
- 8 Ja tapahtui, että ne tulivat taistelemaan meitä vastaan, ja jokainen sielu täyttyi kauhusta niiden lukumäärän suuruuden tähden.

Mormon 6

And now I finish my record concerning the destruction of my people, the Nephites. And it came to pass that we did march forth before the Lamanites.

And I, Mormon, wrote an epistle unto the king of the Lamanites, and desired of him that he would grant unto us that we might gather together our people unto the land of Cumorah, by a hill which was called Cumorah, and there we could give them battle.

And it came to pass that the king of the Lamanites did grant unto me the thing which I desired.

And it came to pass that we did march forth to the land of Cumorah, and we did pitch our tents around about the hill Cumorah; and it was in a land of many waters, rivers, and fountains; and here we had hope to gain advantage over the Lamanites.

And when three hundred and eighty and four years had passed away, we had gathered in all the remainder of our people unto the land of Cumorah.

And it came to pass that when we had gathered in all our people in one to the land of Cumorah, behold I, Mormon, began to be old; and knowing it to be the last struggle of my people, and having been commanded of the Lord that I should not suffer the records which had been handed down by our fathers, which were sacred, to fall into the hands of the Lamanites, (for the Lamanites would destroy them) therefore I made this record out of the plates of Nephi, and hid up in the hill Cumorah all the records which had been entrusted to me by the hand of the Lord, save it were these few plates which I gave unto my son Moroni.

And it came to pass that my people, with their wives and their children, did now behold the armies of the Lamanites marching towards them; and with that awful fear of death which fills the breasts of all the wicked, did they await to receive them.

And it came to pass that they came to battle against us, and every soul was filled with terror because of the greatness of their numbers.

- 9 Ja tapahtui, että ne hyökkäsivät minun väkeni kimppuun miekoin ja jousin ja nuolin ja kirvein ja kaikenlaisin sota-asein.
- 10 Ja tapahtui, että minun mieheni lyötiin maahan, niin, nimittäin minun kymmentuhattani, jotka olivat kanssani, ja minä kaaduin haavoittuneena heidän keskelleen; ja minut ohitettiin, niin ettei minun elämäni päätetty.
- 11 Ja kun ne olivat päässeet loppuun ja lyöneet maahan kaiken väkeni, paitsi kahtakymmentäneljää miestä (joiden joukossa oli minun poikani Moroni), ja me, jotka olimme jääneet eloon väkemme kuollessa, näimme seuraavana päivänä, lamanilaisten palattua leireihinsä, Kumorankukkulan laelta ne kymmentuhatta väestäni, jotka oli lyöty maahan ja joita minä olin kärjessä johtanut.
- 12 Ja me näimme myös ne kymmentuhatta väestäni, joita poikani Moroni oli johtanut.
- 13 Ja katso, Gidgiddonan kymmentuhatta olivat kaatuneet, ja myös hän heidän keskellään.
- 14 Ja Lama ja hänen kymmentuhattaan olivat kaatuneet; ja Gilgal ja hänen kymmentuhattaan olivat kaatuneet; ja Limha ja hänen kymmentuhattaan olivat kaatuneet; ja Jeneum ja hänen kymmentuhattaan olivat kaatuneet; ja Kumeniha ja Moronihah ja Antionum ja Siblom ja Seem ja Jos ja heidän kunkin kymmentuhattansa olivat kaatuneet.
- 15 Ja tapahtui, että oli vielä kymmenen muuta, jotka kaatuivat miekasta ja heidän kunkin kymmentuhattansa; aivan niin, koko minun kansani, lukuun ottamatta niitä kahtakymmentäneljää, jotka olivat minun kansani, sekä muutamia, jotka olivat paenneet eteläisiin maihin, ja muutamia, jotka olivat loikkaneeet lamanilaisten puolelle, oli kaatunut, ja heidän lihansa ja luunsa ja verensä virui maan pinnalla, koska ne olivat jääneet heidän surmaajiensa käsistä lahoamaan maan päällä ja hajoamaan ja palaamaan äitiinsä maahan.
- 16 Ja minun sieluani raastoi piina kansani surmattujen tähden, ja minä huusin:
- 17 Oi te kaunoiset, kuinka saatoitte poiketa Herran teiltä! Oi te kaunoiset, kuinka saatoitte hylätä sen Jeesuksen, joka seisoi syli avoinna ottaakseen teidät vastaan!

And it came to pass that they did fall upon my people with the sword, and with the bow, and with the arrow, and with the ax, and with all manner of weapons of war.

And it came to pass that my men were hewn down, yea, even my ten thousand who were with me, and I fell wounded in the midst; and they passed by me that they did not put an end to my life.

And when they had gone through and hewn down all my people save it were twenty and four of us, (among whom was my son Moroni) and we having survived the dead of our people, did behold on the morrow, when the Lamanites had returned unto their camps, from the top of the hill Cumorah, the ten thousand of my people who were hewn down, being led in the front by me.

And we also beheld the ten thousand of my people who were led by my son Moroni.

And behold, the ten thousand of Gidgiddonah had fallen, and he also in the midst.

And Lamah had fallen with his ten thousand; and Gilgal had fallen with his ten thousand; and Limhah had fallen with his ten thousand; and Jeneum had fallen with his ten thousand; and Cumenihah, and Moronihah, and Antionum, and Shiblom, and Shem, and Josh, had fallen with their ten thousand each.

And it came to pass that there were ten more who did fall by the sword, with their ten thousand each; yea, even all my people, save it were those twenty and four who were with me, and also a few who had escaped into the south countries, and a few who had deserted over unto the Lamanites, had fallen; and their flesh, and bones, and blood lay upon the face of the earth, being left by the hands of those who slew them to molder upon the land, and to crumble and to return to their mother earth.

And my soul was rent with anguish, because of the slain of my people, and I cried:

O ye fair ones, how could ye have departed from the ways of the Lord! O ye fair ones, how could ye have rejected that Jesus, who stood with open arms to receive you!

- 18 Katso, ellette olisi tätä tehneet, te ette olisi kaatuneet. Mutta katso, te olette kaatuneet, ja minä suren teidän menetystä.
- 19 Oi te kauniit pojat ja tyttäret, te isät ja äidit, te miehet ja vaimot, te kaunoiset, kuinka saatoitte kaataa!
- 20 Mutta katso, te olette mennyttä, eivätkä minun murehtimiseni voi tuoda teitä takaisin.
- 21 Ja pian tulee päivä, jolloin teidän kuolevaisenne on pukeuduttava kuolemattomuuteen ja näiden ruumiiden, jotka nyt lahoavat katoavaisuudessa, on pian tultava katoamattomiksi ruumiiksi; ja silloin teidän on seistävä Kristuksen tuomioistuimen edessä tuomittavina tekojenne mukaan; ja jos on niin, että te olette vanhurskaita, silloin te olette siunattuja isienne kanssa, jotka ovat menneet ennen teitä.
- 22 Oi kunpa olisitte tehneet parannuksen, ennen kuin tämä suuri tuho oli kohdannut teitä. Mutta katso, te olette mennyttä, ja Isä, niin, taivaan iankaikkinen Isä tuntee teidän tilanne; ja hän menettelee teidän suhteenne oikeudenmukaisuutensa ja armonsa mukaisesti.

Behold, if ye had not done this, ye would not have fallen. But behold, ye are fallen, and I mourn your loss.

O ye fair sons and daughters, ye fathers and mothers, ye husbands and wives, ye fair ones, how is it that ye could have fallen!

But behold, ye are gone, and my sorrows cannot bring your return.

And the day soon cometh that your mortal must put on immortality, and these bodies which are now mouldering in corruption must soon become incorruptible bodies; and then ye must stand before the judgment-seat of Christ, to be judged according to your works; and if it so be that ye are righteous, then are ye blessed with your fathers who have gone before you.

O that ye had repented before this great destruction had come upon you. But behold, ye are gone, and the Father, yea, the Eternal Father of heaven, knoweth your state; and he doeth with you according to his justice and mercy.

Mormon 7

- 1 Ja nyt, katso, minä haluan puhua jonkin verran tämän kansan jäännökselle, joka säästyy, jos Jumala antaa heille minun sanani, jotta he voisivat tietää isiensä asioista; eli minä puhun teille, te Israelin huoneen jäännös; ja nämä ovat ne sanat, jotka minä puhun:
- 2 Tietäkää, että te olette Israelin huonetta.
- 3 Tietäkää, että teidän on tultava parannukseen, tai te ette voi pelastua.
- 4 Tietäkää, että teidän on laskettava sota-aseenne, ettekä te saa enää nauttia verenvuodatuksesta ettekä enää tarttua niihin, paitsi jos Jumala käskee teitä.
- 5 Tietäkää, että teidän on tultava tuntemaan isänne ja tehtävä parannus kaikista synneistänne ja pahoista teoistänne ja uskottava Jeesukseen Kristukseen, että hän on Jumalan Poika ja että juutalaiset surmasivat hänet, ja Isän voimalla hän on noussut ylös, minkä kautta hän on saanut voiton haudasta; ja hänessä on myös kuoleman pistin nielty.
- 6 Ja hän saa aikaan kuolleiden ylösnousemuksen, jonka kautta ihminen on herätettävä seisomaan hänen tuomioistuimensa edessä.
- 7 Ja hän on saanut aikaan maailman lunastuksen, jonka kautta sen, joka havaitaan syyttömäksi hänen edessään tuomiopäivänä, annetaan asua Jumalan luona hänen valtakunnassaan laulamassa lakkaamattomasti ylistystä ylhäisten kuorojen kanssa Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle, jotka ovat yksi Jumala, onnen tilassa, jolla ei ole loppua.
- 8 Tehkää sen tähden parannus ja ottakaa kaste Jeesuksen nimeen ja tarttukaa kiinni Kristuksen evankeliumiin, joka pannaan teidän eteenne, ei vain tässä aikakirjassa vaan myös siinä aikakirjassa, joka tulee pakanoille juutalaisilta, joka aikakirja tulee pakanoilta teille.
- 9 Sillä katso, tämä on kirjoitettu sitä tarkoitusta varten, että te uskoisitte siihen; ja jos te uskotte siihen, te uskotte tähänkin; ja jos te uskotte tähän, te saatte tietää isistänne sekä niistä ihmeellisistä teoista, joita Jumalan voimasta tapahtui heidän keskuudessaan.

Mormon 7

And now, behold, I would speak somewhat unto the remnant of this people who are spared, if it so be that God may give unto them my words, that they may know of the things of their fathers; yea, I speak unto you, ye remnant of the house of Israel; and these are the words which I speak:

Know ye that ye are of the house of Israel.

Know ye that ye must come unto repentance, or ye cannot be saved.

Know ye that ye must lay down your weapons of war, and delight no more in the shedding of blood, and take them not again, save it be that God shall command you.

Know ye that ye must come to the knowledge of your fathers, and repent of all your sins and iniquities, and believe in Jesus Christ, that he is the Son of God, and that he was slain by the Jews, and by the power of the Father he hath risen again, whereby he hath gained the victory over the grave; and also in him is the sting of death swallowed up.

And he bringeth to pass the resurrection of the dead, whereby man must be raised to stand before his judgment-seat.

And he hath brought to pass the redemption of the world, whereby he that is found guiltless before him at the judgment day hath it given unto him to dwell in the presence of God in his kingdom, to sing ceaseless praises with the choirs above, unto the Father, and unto the Son, and unto the Holy Ghost, which are one God, in a state of happiness which hath no end.

Therefore repent, and be baptized in the name of Jesus, and lay hold upon the gospel of Christ, which shall be set before you, not only in this record but also in the record which shall come unto the Gentiles from the Jews, which record shall come from the Gentiles unto you.

For behold, this is written for the intent that ye may believe that; and if ye believe that ye will believe this also; and if ye believe this ye will know concerning your fathers, and also the marvelous works which were wrought by the power of God among them.

10 Ja te saatte myös tietää, että te olette Jaakobin jälkeläisten jäännös; sen tähden teidät luetaan ensimmäisen liiton kansaan, ja jos te uskotte Kristukseen ja teidät kastetaan, ensin vedellä, sitten tulella ja Pyhällä Hengellä, Vapahtajamme esimerkkiä noudattaen, sen mukaisesti kuin hän on meitä käskenyt, teidän käy hyvin tuomion päivänä. Aamen.

And ye will also know that ye are a remnant of the seed of Jacob; therefore ye are numbered among the people of the first covenant; and if it so be that ye believe in Christ, and are baptized, first with water, then with fire and with the Holy Ghost, following the example of our Savior, according to that which he hath commanded us, it shall be well with you in the day of judgment. Amen.

Mormon 8

- 1 Katso, minä, Moroni, päätän isäni Mormonin aikakirjan. Katso, minulla on vain muutamia asioita kirjoitettavana, joista asioista isäni antoi minulle käskyn.
- 2 Ja nyt tapahtui, että Kumoran suuren ja hirvittävän taistelun jälkeen, katso, lamanilaiset metsästivät etelänpuoleiseen maahan paenneita nefiläisiä, kunnes heidät kaikki oli hävitetty.
- 3 Ja myös minun isäni he tappoivat, ja minä olen tosiaan yksin jäljellä kirjoittamassa murheellista tarinaa kansani tuhosta. Mutta katso, se on mennyt, ja minä täytän isäni käskyn. Ja surmataanko minut, en tiedä.
- 4 Sen tähden minä kirjoitan ja kätken aikakirjat maahan; ja minne minä menen, sillä ei ole väliä.
- 5 Katso, minun isäni on tehnyt tämän aikakirjan, ja hän on kirjoittanut, miksi hän sen teki. Ja katso, minä kirjoittaisin siitä myös, jos minulla olisi levyissä tilaa, mutta minulla ei ole; eikä minulla ole yhtään metallia, sillä minä olen yksin. Minun isäni on surmattu taistelussa, ja kaikki minun sukulaiseni, eikä minulla ole ystäviä eikä minne mennä; ja kuinka kauan Herra sallii minun elää, en tiedä.
- 6 Katso, neljäsataa vuotta on kulunut meidän Herramme ja Vapahtajamme tulemisesta.
- 7 Ja katso, lamanilaiset ovat metsästäneet minun kansaani, nefiläisiä, kaupungista toiseen ja paikasta toiseen, kunnes heitä ei enää ole; ja suuri on ollut heidän sortumisensa; niin, suuri ja ihmeellinen on minun kansani, nefiläisten, tuho.
- 8 Ja katso, Herran käsi on sen tehnyt. Ja katso vielä, lamanilaiset ovat sodassa keskenään, ja koko tämä maa on täynnä yhtä jatkuvaa murhaa ja verenvuodattusta; eikä sodan loppua tiedä kukaan.
- 9 Ja nyt, katso, minä en sano enempää heistä, sillä maassa ei ole ketään muita kuin lamanilaisia ja rosvoja.

Mormon 8

Behold I, Moroni, do finish the record of my father, Mormon. Behold, I have but few things to write, which things I have been commanded by my father.

And now it came to pass that after the great and tremendous battle at Cumorah, behold, the Nephites who had escaped into the country southward were hunted by the Lamanites, until they were all destroyed.

And my father also was killed by them, and I even remain alone to write the sad tale of the destruction of my people. But behold, they are gone, and I fulfil the commandment of my father. And whether they will slay me, I know not.

Therefore I will write and hide up the records in the earth; and whither I go it mattereth not.

Behold, my father hath made this record, and he hath written the intent thereof. And behold, I would write it also if I had room upon the plates, but I have not; and ore I have none, for I am alone. My father hath been slain in battle, and all my kinsfolk, and I have not friends nor whither to go; and how long the Lord will suffer that I may live I know not.

Behold, four hundred years have passed away since the coming of our Lord and Savior.

And behold, the Lamanites have hunted my people, the Nephites, down from city to city and from place to place, even until they are no more; and great has been their fall; yea, great and marvelous is the destruction of my people, the Nephites.

And behold, it is the hand of the Lord which hath done it. And behold also, the Lamanites are at war one with another; and the whole face of this land is one continual round of murder and bloodshed; and no one knoweth the end of the war.

And now, behold, I say no more concerning them, for there are none save it be the Lamanites and robbers that do exist upon the face of the land.

10 Eikä ole ketään, joka tuntee tosi Jumalan, paitsi Jeesuksen opetuslapset, jotka jäivät maahan, kunnes kansan jumalattomuus oli niin suuri, ettei Herra sallinut heidän jäädä kansan pariin; ja ovatko he maassa, sitä ei tiedä kukaan.

11 Mutta katso, minun isäni ja minä olemme nähneet heidät, ja he ovat palvelleet meitä.

12 Ja jokainen, joka ottaa vastaan tämän aikakirjan eikä tuomitse sitä niiden vajavaisuuksien tähden, joita siinä on, saa tietää suuremmista asioista kuin nämä. Katso, minä olen Moroni, ja jos olisi mahdollista, minä ilmaisisin teille kaikki asiat.

13 Katso, minä lakkaan puhumasta tästä kansasta. Minä olen Mormonin poika, ja minun isäni oli Nefin jälkeläinen.

14 Ja minä olen sama, joka kätkee tämän aikakirjan Herran huomaan; sen levyillä ei ole mitään arvoa, Herran käskyn tähden. Sillä hän totisesti sanoo, ettei kenenkään pidä saada niitä hyötyäkseen, mutta sen kertomus on suuriarvoinen; ja sitä, joka tuo sen valoon, Herra siunaa.

15 Sillä kenelläkään ei voi olla voimaa tuoda sitä valoon, ellei Jumala sitä hänelle anna; sillä Jumala tahtoo, että se tehdään silmämääränä vain hänen kunniansa eli Herran ikivanhan ja kauan hajallaan olleen liittokansan parhaaksi.

16 Ja siunattu olkoon se, joka tuo tämän valoon, sillä se tuodaan pimeydestä valoon Jumalan sanan mukaisesti; niin, se tuodaan esiin maasta, ja se loistaa pimeydestä ja tulee kansan tietoon; ja se tapahtuu Jumalan voimasta.

17 Ja jos siinä on virheitä, ne ovat ihmisen virheitä. Mutta katso, me emme tiedä yhtään virhettä; Jumala kuitenkin tietää kaiken; sen tähden se, joka tuomitsee, varokoon, ettei ole vaarassa joutua helvetin tulleen.

18 Ja se, joka sanoo: Näytä minulle tai sinua lyödään, varokoon, ettei käske sellaista, minkä Herra on kieltänyt.

19 Sillä katso, joka tuomitsee pikaisesti, hänet vuorostaan tuomitaan pikaisesti, sillä hänen palkkansa on hänen tekojensa mukainen; sen tähden sitä, joka lyö, Herra vuorostaan lyö.

And there are none that do know the true God save it be the disciples of Jesus, who did tarry in the land until the wickedness of the people was so great that the Lord would not suffer them to remain with the people; and whether they be upon the face of the land no man knoweth.

But behold, my father and I have seen them, and they have ministered unto us.

And whoso receiveth this record, and shall not condemn it because of the imperfections which are in it, the same shall know of greater things than these. Behold, I am Moroni; and were it possible, I would make all things known unto you.

Behold, I make an end of speaking concerning this people. I am the son of Mormon, and my father was a descendant of Nephi.

And I am the same who hideth up this record unto the Lord; the plates thereof are of no worth, because of the commandment of the Lord. For he truly saith that no one shall have them to get gain; but the record thereof is of great worth; and whoso shall bring it to light, him will the Lord bless.

For none can have power to bring it to light save it be given him of God; for God wills that it shall be done with an eye single to his glory, or the welfare of the ancient and long dispersed covenant people of the Lord.

And blessed be he that shall bring this thing to light; for it shall be brought out of darkness unto light, according to the word of God; yea, it shall be brought out of the earth, and it shall shine forth out of darkness, and come unto the knowledge of the people; and it shall be done by the power of God.

And if there be faults they be the faults of a man. But behold, we know no fault; nevertheless God knoweth all things; therefore, he that condemneth, let him be aware lest he shall be in danger of hell fire.

And he that saith: Show unto me, or ye shall be smitten—let him beware lest he commandeth that which is forbidden of the Lord.

For behold, the same that judgeth rashly shall be judged rashly again; for according to his works shall his wages be; therefore, he that smiteth shall be smitten again, of the Lord.

- 20 Katso, mitä kirjoituksissa sanotaan: ihminen ei saa lyödä eikä hän saa tuomita, sillä tuomio on minun, sanoo Herra, ja myös kosto on minun, ja minä maksan tekojen mukaan.
- 21 Ja joka uhkuu vihaa ja riitoja Herran työtä vastaan ja Herran liittokansaa vastaan, joka on Israelin huone, ja sanoo: Me hävitämme Herran työn, eikä Herra muista liittoaan, jonka hän on tehnyt Israelin huoneen kanssa – hän on vaarassa joutua kaadetuksi maahan ja heitetyksi tuleen;
- 22 sillä Herran iankaikkiset tarkoitukset etenevät, kunnes kaikki hänen lupauksensa täyttyvät.
- 23 Tutkikaa Jesajan profetioita. Katso, minä en voi niitä kirjoittaa. Niin, katso, minä sanon teille, että ne pyhät, jotka ovat menneet ennen minua ja jotka ovat pitäneet tätä maata hallussaan, huutavat, aivan niin, tomusta he huutavat Herran puoleen; ja niin totta kuin Herra elää, hän muistaa sen liiton, jonka hän on tehnyt heidän kanssaan.
- 24 Ja hän tietää heidän rukouksensa, että ne olivat heidän veljiensä puolesta. Ja hän tietää heidän uskonsa, sillä hänen nimessään he saattoivat siirtää vuoria; ja hänen nimessään he voivat saada maan järisemään; ja hänen sanansa voimalla he saivat vankilat sortumaan maahan; niin, ei edes tulinen uuni voinut heitä vahingoittaa, eivätkä villipedot eivätkä myrkkykäärmeet, hänen sanansa voiman tähden.
- 25 Ja katso, heidän rukouksensa olivat myös hänen puolestaan, jonka Herra sallisi tuoda nämä asiat julki.
- 26 Eikä kenenkään tarvitse sanoa, etteivät ne tule, sillä varmasti ne tulevat, sillä Herra on näin puhunut; sillä maasta ne tulevat Herran käden kautta, eikä kukaan voi sitä estää; ja se tapahtuu aikana, jolloin sanotaan, että ihmeet ovat lakanneet; ja se tapahtuu, ikään kuin joku puhuisi kuolleista.
- 27 Ja se tapahtuu aikana, jolloin pyhien veri huutaa Herran puoleen salaliittojen ja pimeyden tekojen tähden.

Behold what the scripture says—man shall not smite, neither shall he judge; for judgment is mine, saith the Lord, and vengeance is mine also, and I will repay.

And he that shall breathe out wrath and strifes against the work of the Lord, and against the covenant people of the Lord who are the house of Israel, and shall say: We will destroy the work of the Lord, and the Lord will not remember his covenant which he hath made unto the house of Israel—the same is in danger to be hewn down and cast into the fire;

For the eternal purposes of the Lord shall roll on, until all his promises shall be fulfilled.

Search the prophecies of Isaiah. Behold, I cannot write them. Yea, behold I say unto you, that those saints who have gone before me, who have possessed this land, shall cry, yea, even from the dust will they cry unto the Lord; and as the Lord liveth he will remember the covenant which he hath made with them.

And he knoweth their prayers, that they were in behalf of their brethren. And he knoweth their faith, for in his name could they remove mountains; and in his name could they cause the earth to shake; and by the power of his word did they cause prisons to tumble to the earth; yea, even the fiery furnace could not harm them, neither wild beasts nor poisonous serpents, because of the power of his word.

And behold, their prayers were also in behalf of him that the Lord should suffer to bring these things forth.

And no one need say they shall not come, for they surely shall, for the Lord hath spoken it; for out of the earth shall they come, by the hand of the Lord, and none can stay it; and it shall come in a day when it shall be said that miracles are done away; and it shall come even as if one should speak from the dead.

And it shall come in a day when the blood of saints shall cry unto the Lord, because of secret combinations and the works of darkness.

- 28 Niin, se tapahtuu aikana, jolloin Jumalan voima kielletään ja kirkot tulevat saastutetuiksi ja ylpistyvät sydämensä kopeudessa; aivan niin, aikana, jolloin kirkkojen johtajat ja opettajat nousevat sydämensä kopeudessa jopa kadehtien niitä, jotka kuuluvat heidän kirkkoihinsa.
- 29 Niin, se tapahtuu aikana, jolloin kuullaan tulipaloista ja rajuilmoista ja savupilvistä vieraisissa maissa;
- 30 ja kuullaan myös sodista, sotahuhuista ja maanjäristyksistä monin paikoin.
- 31 Niin, se tapahtuu aikana, jolloin maan päällä on suurta saastaisuutta; on murhia ja ryöstämistä ja valhetta ja petoksia ja haureutta ja kaikenlaisia iljetyksiä; jolloin on monia, jotka sanovat: Tee tätä tai tee tuota, eikä sillä ole väliä, sillä Herra tukee sellaisia viimeisenä päivänä. Mutta voi sellaisia, sillä he ovat katkeruuden sapessa ja pahuuden kahleissa.
- 32 Niin, se tapahtuu aikana, jolloin perustetaan kirkkoja, jotka sanovat: Tulkaa minun luokseni, niin te saatte rahojanne vastaan syntinne anteeksi.
- 33 Oi teitä jumalattomia ja kieroutuneita ja uppinkaisiä ihmisiä, miksi olette perustaneet itsellenne kirkkoja etua saadaksenne? Miksi olette muuttaneet Jumalan pyhää sanaa voidaksenne tuottaa tuomion sielullenne? Katso, turvautukaa Jumalan ilmoitukseen, sillä katso, sinä päivänä tulee aika, jolloin kaiken tämän täytyy toteutua.
- 34 Katso, Herra on näyttänyt minulle suuria ja ihmeellisiä asioita siitä, minkä on pian tapahduttava, sinä aikana, jolloin nämä asiat tulevat julki teidän keskuudessanne.
- 35 Katso, minä puhun teille ikään kuin olisitte läsnä, ettekä te kuitenkaan ole. Mutta katso, Jeesus Kristus on näyttänyt teidät minulle, ja minä tiedän teidän tekemisenne.

Yea, it shall come in a day when the power of God shall be denied, and churches become defiled and be lifted up in the pride of their hearts; yea, even in a day when leaders of churches and teachers shall rise in the pride of their hearts, even to the envying of them who belong to their churches.

Yea, it shall come in a day when there shall be heard of fires, and tempests, and vapors of smoke in foreign lands;

And there shall also be heard of wars, rumors of wars, and earthquakes in divers places.

Yea, it shall come in a day when there shall be great pollutions upon the face of the earth; there shall be murders, and robbing, and lying, and deceivings, and whoredoms, and all manner of abominations; when there shall be many who will say, Do this, or do that, and it mattereth not, for the Lord will uphold such at the last day. But wo unto such, for they are in the gall of bitterness and in the bonds of iniquity.

Yea, it shall come in a day when there shall be churches built up that shall say: Come unto me, and for your money you shall be forgiven of your sins.

O ye wicked and perverse and stiffnecked people, why have ye built up churches unto yourselves to get gain? Why have ye transfigured the holy word of God, that ye might bring damnation upon your souls? Behold, look ye unto the revelations of God; for behold, the time cometh at that day when all these things must be fulfilled.

Behold, the Lord hath shown unto me great and marvelous things concerning that which must shortly come, at that day when these things shall come forth among you.

Behold, I speak unto you as if ye were present, and yet ye are not. But behold, Jesus Christ hath shown you unto me, and I know your doing.

36 Ja minä tiedän, että te vaellatte sydämenne kopeudessa; eikä ole kuin vain muutamia, jotka eivät ylpisty sydämensä kopeudessa, mikä saa teidät käyttämään hyvin hienoja vaatteita ja johtaa kateuteen ja riitoihin ja pahansuopaisuuteen ja vainoihin ja kaikenlaisiin pahoihin tekoihin; ja teidän kirkkonne, niin, aivan joka ainoa, ovat saastuneet teidän sydämenne kopeuden tähden.

37 Sillä katso, te rakastatte rahaa ja omaisuuttanne ja hienoja vaatteitanne ja kirkkojenne koristeita enemmän kuin te rakastatte köyhiä ja tarvitsevia, sairaita ja ahdistettuja.

38 Oi te saastaiset, te tekopyhät, te opettajat, jotka myytte itsenne siitä, mikä turmelee, miksi olette saastuttaneet Jumalan pyhän kirkon? Miksi häpeätte ottaa Kristuksen nimen päällenne? Miksi ette ajattele, että suurempi arvoinen on loputon onni kuin se kurjuus, joka ei koskaan kuole – maailman ylistyksenkö tähden?

39 Miksi te koristatte itseänne sellaisella, missä ei ole elämää, ja silti annatte nälkäisten ja tarvitsevien ja alastomien ja sairaiden ja ahdistettujen kulkea ohitsenne ettekä huomaa heitä?

40 Niin, miksi te perustatte salaisia iljetyksiänne etua saadaksenne ja saadaksenne lesket suremaan Herran edessä ja myös orvot suremaan Herran edessä ja myös heidän isiensä ja heidän aviomiestensä veren huutamaan maasta Herran puoleen kostoa teidän päällenne?

41 Katso, koston miekka häälyy teidän yllänne, ja pian tulee aika, jolloin hän kostaa pyhien veren teille, sillä hän ei kärsi heidän huutojaan kauemmin.

And I know that ye do walk in the pride of your hearts; and there are none save a few only who do not lift themselves up in the pride of their hearts, unto the wearing of very fine apparel, unto envying, and strifes, and malice, and persecutions, and all manner of iniquities; and your churches, yea, even every one, have become polluted because of the pride of your hearts.

For behold, ye do love money, and your substance, and your fine apparel, and the adorning of your churches, more than ye love the poor and the needy, the sick and the afflicted.

O ye pollutions, ye hypocrites, ye teachers, who sell yourselves for that which will canker, why have ye polluted the holy church of God? Why are ye ashamed to take upon you the name of Christ? Why do ye not think that greater is the value of an endless happiness than that misery which never dies—because of the praise of the world?

Why do ye adorn yourselves with that which hath no life, and yet suffer the hungry, and the needy, and the naked, and the sick and the afflicted to pass by you, and notice them not?

Yea, why do ye build up your secret abominations to get gain, and cause that widows should mourn before the Lord, and also orphans to mourn before the Lord, and also the blood of their fathers and their husbands to cry unto the Lord from the ground, for vengeance upon your heads?

Behold, the sword of vengeance hangeth over you; and the time soon cometh that he avengeth the blood of the saints upon you, for he will not suffer their cries any longer.

Mormon 9

- 1 Ja nyt, minä puhun myös niistä, jotka eivät usko Kristukseen.
- 2 Katso, uskotteko te rangaistuksenne päivänä – katso, kun Herra tulee, niin, nimittäin sinä suurena päivänä, jolloin maa kääritään kokoon kuin kirjakäärö ja alkuaineet sulavat hehkuvassa kuumuudessa, niin, sinä suurena päivänä, jolloin teidät viedään seisomaan Jumalan Karitsan eteen – sanotteko silloin, ettei Jumalaa ole?
- 3 Kiellättekö vielä silloinkin Kristuksen, tai voitteko katsella Jumalan Karitsaa? Luuletteko voivanne asua hänen kanssaan tietoisina syyllisyydestänne? Luuletteko, että voisitte olla onnellisia asuessanne tuon pyhän Olennon kanssa, kun sieluanne kiduttaa syyllisyydentunto siitä, että olette aina rikkoneet hänen lakejaan vastaan?
- 4 Katso, minä sanon teille, että teidän olisi onnettomampaa asua pyhän ja oikeudenmukaisen Jumalan kanssa, tietoisina saastaisuudestanne hänen edessään, kuin teidän olisi asua tuomittujen sielujen kanssa helvetissä.
- 5 Sillä katso, kun teidät saatetaan näkemään alastomuutenne Jumalan edessä sekä Jumalan kirkkaus ja Jeesuksen Kristuksen pyhyys, se sytyttää teissä sammumattoman tulen liekin.
- 6 Oi siis te epäuskoiset, kääntykää Herran puoleen; huutakaa voimallisesti Isän puoleen Jeesuksen nimessä, jotta teidät kenties havaittaisiin tahrattomiksi, puhtiksi, ihaniksi ja valkoisiksi, Karitsan veren puhdistamiksi, sinä suurena ja viimeisenä päivänä.
- 7 Ja vielä minä puhun teille, jotka kiellätte Jumalan ilmoitukset ja sanotte, että ne ovat lakanneet, ettei ole ilmoituksia eikä profetioita eikä lahjoja eikä parantamista eikä kielillä puhumista ja kielten tulkitsemista;
- 8 katso, minä sanon teille: Se, joka nämä asiat kielittää, ei tunne Kristuksen evankeliumia; eli hän ei ole lukenut kirjoituksia, ja jos on, hän ei ymmärrä niitä.
- 9 Sillä emmekö me lue, että Jumala on sama eilen, tänään ja ikuisesti eikä hänessä ole vaihtelevaisuutta eikä muuttumisen häivää?

Mormon 9

And now, I speak also concerning those who do not believe in Christ.

Behold, will ye believe in the day of your visitation—behold, when the Lord shall come, yea, even that great day when the earth shall be rolled together as a scroll, and the elements shall melt with fervent heat, yea, in that great day when ye shall be brought to stand before the Lamb of God—then will ye say that there is no God?

Then will ye longer deny the Christ, or can ye behold the Lamb of God? Do ye suppose that ye shall dwell with him under a consciousness of your guilt? Do ye suppose that ye could be happy to dwell with that holy Being, when your souls are racked with a consciousness of guilt that ye have ever abused his laws?

Behold, I say unto you that ye would be more miserable to dwell with a holy and just God, under a consciousness of your filthiness before him, than ye would to dwell with the damned souls in hell.

For behold, when ye shall be brought to see your nakedness before God, and also the glory of God, and the holiness of Jesus Christ, it will kindle a flame of unquenchable fire upon you.

O then ye unbelieving, turn ye unto the Lord; cry mightily unto the Father in the name of Jesus, that perhaps ye may be found spotless, pure, fair, and white, having been cleansed by the blood of the Lamb, at that great and last day.

And again I speak unto you who deny the revelations of God, and say that they are done away, that there are no revelations, nor prophecies, nor gifts, nor healing, nor speaking with tongues, and the interpretation of tongues;

Behold I say unto you, he that denieth these things knoweth not the gospel of Christ; yea, he has not read the scriptures; if so, he does not understand them.

For do we not read that God is the same yesterday, today, and forever, and in him there is no variable-ness neither shadow of changing?

10 Ja nyt, jos te olette kuvitelleet itsellenne jumalan, joka vaihtelee ja jossa on muuttumisen häivää, niin silloin te olette kuvitelleet itsellenne jumalan, joka ei ole ihmeiden Jumala.

11 Mutta katso, minä näytän teille ihmeiden Jumalan, nimittäin Abrahamin Jumalan ja Iisakin Jumalan ja Jaakobin Jumalan; ja se on se sama Jumala, joka loi taivaat ja maan ja kaiken, mitä niissä on.

12 Katso, hän loi Aadamin, ja Aadamin kautta tuli ihmisen lankeemus. Ja ihmisen lankeemuksen tähden tuli Jeesus Kristus, nimittäin Isä ja Poika; ja Jeesuksen Kristuksen tähden tuli ihmisen lunastus.

13 Ja ihmisen lunastuksen tähden, joka tuli Jeesuksen Kristuksen kautta, heidät tuodaan takaisin Herran eteen; niin, tässä on kaikki ihmiset lunastettu, koska Kristuksen kuolema saa aikaan ylösnousemuksen, joka saa aikaan lunastuksen loputtomasta unesta, josta unesta kaikki ihmiset herätetään Jumalan voimasta, kun pasuuna soi; ja he tulevat esiin, sekä pienet että suuret, ja kaikki tulevat seisomaan hänen tuomioistuimensa edessä lunastettuina ja päästettyinä tästä iankaikkisesta kuoleman siteestä, joka kuolema on ajallinen kuolema.

14 Ja silloin heitä kohtaa Pyhän tuomio; ja silloin tulee aika, jolloin se, joka on saastainen, on yhä saastainen; ja se, joka on vanhurskas, on yhä vanhurskas; se, joka on onnellinen, on yhä onnellinen; ja se, joka on onneton, on yhä onneton.

15 Ja nyt, oi te kaikki, jotka olette kuvitelleet itsellenne jumalan, joka ei voi tehdä ihmeitä, minä tahtoisin kysyä teiltä, ovatko kaikki nämä asiat mennyttä, joista olen puhunut? Onko loppu jo tullut? Katso, minä sanon teille: Ei; eikä Jumala ole lakannut olemasta ihmeiden Jumala.

16 Katso, eikö kaikki se, mitä Jumala on tehnyt, ole ihmeellistä meidän silmissämme? Niin, ja kuka voi käsittää Jumalan ihmeellisiä tekoja?

17 Kuka voi sanoa, ettei se ollut ihme, että hänen sanastaan taivas ja maa luotiin; ja hänen sanansa voimalla ihminen luotiin maan tomusta; ja hänen sanansa voimalla on tehty ihmeitä?

And now, if ye have imagined up unto yourselves a god who doth vary, and in whom there is shadow of changing, then have ye imagined up unto yourselves a god who is not a God of miracles.

But behold, I will show unto you a God of miracles, even the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob; and it is that same God who created the heavens and the earth, and all things that in them are.

Behold, he created Adam, and by Adam came the fall of man. And because of the fall of man came Jesus Christ, even the Father and the Son; and because of Jesus Christ came the redemption of man.

And because of the redemption of man, which came by Jesus Christ, they are brought back into the presence of the Lord; yea, this is wherein all men are redeemed, because the death of Christ bringeth to pass the resurrection, which bringeth to pass a redemption from an endless sleep, from which sleep all men shall be awakened by the power of God when the trump shall sound; and they shall come forth, both small and great, and all shall stand before his bar, being redeemed and loosed from this eternal band of death, which death is a temporal death.

And then cometh the judgment of the Holy One upon them; and then cometh the time that he that is filthy shall be filthy still; and he that is righteous shall be righteous still; he that is happy shall be happy still; and he that is unhappy shall be unhappy still.

And now, O all ye that have imagined up unto yourselves a god who can do no miracles, I would ask of you, have all these things passed, of which I have spoken? Has the end come yet? Behold I say unto you, Nay; and God has not ceased to be a God of miracles.

Behold, are not the things that God hath wrought marvelous in our eyes? Yea, and who can comprehend the marvelous works of God?

Who shall say that it was not a miracle that by his word the heaven and the earth should be; and by the power of his word man was created of the dust of the earth; and by the power of his word have miracles been wrought?

18 Ja kuka voi sanoa, ettei Jeesus Kristus tehnyt monia voimallisia ihmeitä? Ja monia voimallisia ihmeitä tehtiin apostolien käten kautta.

19 Ja jos ihmeitä tehtiin silloin, miksi Jumala on lakannut olemasta ihmeiden Jumala mutta on silti muuttumaton Oleno? Ja katso, minä sanon teille: Hän ei muutu; jos muuttuisi, hän lakkaisi olemasta Jumala; eikä hän lakkaa olemasta Jumala ja on ihmisten Jumala.

20 Ja syy siihen, miksi hän lakkaa tekemästä ihmeitä ihmislasten keskuudessa, on se, että he vaipuvat epäuskoon ja poikkeavat oikealta tieltä eivätkä tunne Jumalaa, johon heidän tulisi turvata.

21 Katso, minä sanon teille, että joka uskoo Kristukseen, mitään epäilemättä, mitä ikinä hän pyytää Isältä Kristuksen nimessä, se annetaan hänelle; ja tämä lupaus on kaikille, aina maan ääriin asti.

22 Sillä katso, näin sanoi Jeesus Kristus, Jumalan Poika, opetuslapsilleen, joiden oli määrä jäädä, ja myös kaikille opetuslapsilleen, väkijoukon kuullen: Menkää kaikkeen maailmaan ja saarnatkaa evankeliumia jokaiselle luodulle;

23 ja joka uskoo ja ottaa kasteen, se pelastuu, mutta joka ei usko, se tuomitaan;

24 ja nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat: minun nimessäni he ajavat ulos riivaajia; he puhuvat uusilla kielillä; he nostavat käärmeitä; ja jos he juovat jotakin tappavaa, se ei vahingoita heitä; he panevat kädet sairaiden päälle, ja he paranevat;

25 ja jokaiselle, joka uskoo minun nimeeni, mitään epäilemättä, minä vahvistan kaikki sanani, aina maan ääriin asti.

26 Ja nyt, katso, kuka voi vastustaa Herran tekoja? Kuka voi kieltää hänen sanansa? Kuka nousee Herran kaikkivaltiaasta voimaa vastaan? Kuka halveksii Herran tekoja? Kuka halveksii Kristuksen lapsia? Katsokaa, te kaikki, jotka olette Herran tekojen halveksijoita, sillä te saatte ihmetellä ja hukkaa.

And who shall say that Jesus Christ did not do many mighty miracles? And there were many mighty miracles wrought by the hands of the apostles.

And if there were miracles wrought then, why has God ceased to be a God of miracles and yet be an unchangeable Being? And behold, I say unto you he changeth not; if so he would cease to be God; and he ceaseth not to be God, and is a God of miracles.

And the reason why he ceaseth to do miracles among the children of men is because that they dwindle in unbelief, and depart from the right way, and know not the God in whom they should trust.

Behold, I say unto you that whoso believeth in Christ, doubting nothing, whatsoever he shall ask the Father in the name of Christ it shall be granted him; and this promise is unto all, even unto the ends of the earth.

For behold, thus said Jesus Christ, the Son of God, unto his disciples who should tarry, yea, and also to all his disciples, in the hearing of the multitude: Go ye into all the world, and preach the gospel to every creature;

And he that believeth and is baptized shall be saved, but he that believeth not shall be damned;

And these signs shall follow them that believe—in my name shall they cast out devils; they shall speak with new tongues; they shall take up serpents; and if they drink any deadly thing it shall not hurt them; they shall lay hands on the sick and they shall recover;

And whosoever shall believe in my name, doubting nothing, unto him will I confirm all my words, even unto the ends of the earth.

And now, behold, who can stand against the works of the Lord? Who can deny his sayings? Who will rise up against the almighty power of the Lord? Who will despise the works of the Lord? Who will despise the children of Christ? Behold, all ye who are despisers of the works of the Lord, for ye shall wonder and perish.

- 27 Oi älkää siis halveksiko älkääkä ihmetelkö, vaan kuulkaa Herran sanoja ja pyytäkää Isältä Jeesuksen nimessä, mitä tahansa tarvitsetekin. Älkää epäilkö vaan olkaa uskovia, ja alkakaa niin kuin muinaisina aikoina ja tulkaa Herran luokse koko sydämestänne ja tehkää työtä pelastuaksenne peläten ja vavisten hänen edessään.
- 28 Olkaa viisaita koetusaikananne; riisukaa pois päältänne kaikki epäpuhtaus; älkää pyytäkö mitään kuluttaaksenne sen himoissanne, vaan pyytäkää horkumattoman lujina, ettette antaudu mihinkään kiusaukseen vaan että palvelette todellista ja elävää Jumalaa.
- 29 Katsokaa, ettette ota kastetta kelvottomina; katsokaa, ettette nauti Kristuksen sakramenttia kelvottomina, vaan katsokaa, että teette kaiken kelvollisina ja teette sen Jeesuksen Kristuksen, elävän Jumalan Pojan nimessä; ja jos te tämän teette ja kestätte loppuun asti, teitä ei suinkaan ajeta pois.
- 30 Katso, minä puhun teille ikään kuin puhuisin kuolleista; sillä minä tiedän, että te saatte minun sanani.
- 31 Älkää tuomitko minua minun vajavaisuuteni tähden älkääkä minun isääni hänen vajavaisuutensa tähden, älkääkä niitä, jotka ovat kirjoittaneet ennen häntä, vaan antakaa sen sijaan kiitos Jumalalle siitä, että hän on ilmaissut teille meidän vajavaisuutemme, jotta te oppisitte olemaan viisaampia kuin me olemme olleet.
- 32 Ja nyt, katso, me olemme kirjoittaneet tämän aikakirjan tietomme mukaan kirjoitusmerkein, joita meidän keskuudessamme kutsutaan uudistetuiksi egyptiläisiksi, koska ne ovat meillä periytyneet ja muuttuneet meidän puhetapamme mukaisesti.
- 33 Ja jos meidän levymme olisivat olleet kyllin suuret, olisimme kirjoittaneet hepreaksi; mutta myös heprea on meillä muuttunut; ja jos olisimme voineet kirjoittaa hepreaksi, katso, teillä ei olisi ollut mitään vajavaisuutta aikakirjassamme.
- 34 Mutta Herra tietää sen, mitä me olemme kirjoittaneet, ja myös, ettei mikään muu kansa osaa meidän kieltämme; ja koska mikään muu kansa ei osaa meidän kieltämme, sen tähden hän on valmistanut keinoon sen tulkittamiseksi.

O then despise not, and wonder not, but hearken unto the words of the Lord, and ask the Father in the name of Jesus for what things soever ye shall stand in need. Doubt not, but be believing, and begin as in times of old, and come unto the Lord with all your heart, and work out your own salvation with fear and trembling before him.

Be wise in the days of your probation; strip yourselves of all uncleanness; ask not, that ye may consume it on your lusts, but ask with a firmness unshaken, that ye will yield to no temptation, but that ye will serve the true and living God.

See that ye are not baptized unworthily; see that ye partake not of the sacrament of Christ unworthily; but see that ye do all things in worthiness, and do it in the name of Jesus Christ, the Son of the living God; and if ye do this, and endure to the end, ye will in nowise be cast out.

Behold, I speak unto you as though I spake from the dead; for I know that ye shall have my words.

Condemn me not because of mine imperfection, neither my father, because of his imperfection, neither them who have written before him; but rather give thanks unto God that he hath made manifest unto you our imperfections, that ye may learn to be more wise than we have been.

And now, behold, we have written this record according to our knowledge, in the characters which are called among us the reformed Egyptian, being handed down and altered by us, according to our manner of speech.

And if our plates had been sufficiently large we should have written in Hebrew; but the Hebrew hath been altered by us also; and if we could have written in Hebrew, behold, ye would have had no imperfection in our record.

But the Lord knoweth the things which we have written, and also that none other people knoweth our language; and because that none other people knoweth our language, therefore he hath prepared means for the interpretation thereof.

35 Ja nämä asiat on kirjoitettu, jotta voisimme puhdistaa vaatteemme epäuskoon vaipuneiden veljimme verestä.

36 Ja katso, tämä, mitä me olemme veljillemme halunneet, niin, nimittäin heidän palauttamisensa Kristuksen tuntemiseen, on kaikkien tässä maassa asuneiden pyhien rukousten mukaista.

37 Ja suokoon Herra Jeesus Kristus, että heidän rukouksiinsa vastattaisiin heidän uskonsa mukaisesti; ja muistakoon Isä Jumala sen liiton, jonka hän on tehnyt Israelin huoneen kanssa; ja hän siunatkoon sitä ikuisesti, uskon kautta Jeesuksen Kristuksen nimeen. Aamen.

And these things are written that we may rid our garments of the blood of our brethren, who have dwindled in unbelief.

And behold, these things which we have desired concerning our brethren, yea, even their restoration to the knowledge of Christ, are according to the prayers of all the saints who have dwelt in the land.

And may the Lord Jesus Christ grant that their prayers may be answered according to their faith; and may God the Father remember the covenant which he hath made with the house of Israel; and may he bless them forever, through faith on the name of Jesus Christ. Amen.

Eterin kirja

Ferediläisten aikakirja, otettu niistä kahdestakymmenestäneljästä levystä, jotka Limbin kansa löysi kuningas Moosian aikana.

Eter 1

- 1 Ja nyt minä, Moroni, ryhdyn kertomaan niistä muinaisista asukkaista, jotka Herran käsi hävitti tässä pohjoisessa maassa.
- 2 Ja minä otan kertomukseni niistä kahdestakymmenestäneljästä levystä, jotka Limhin kansa löysi, ja sitä kutsutaan Eterin kirjaksi.
- 3 Ja koska minä arvelen, että tämän aikakirjan ensimmäinen osa, joka puhuu maailman sekä Aadamin luomisesta ja sisältää kertomuksen siitä ajasta aina suureen torniin asti ja kaikesta, mitä ihmislasten keskuudessa tapahtui siihen aikaan asti, on juutalaisilla –
- 4 sen tähden minä en kirjoita niitä asioita, jotka tapahtuivat Aadamin ajoista siihen aikaan asti, mutta ne ovat levyissä; ja joka ne löytää, hänellä on valta saada täydellinen kertomus.
- 5 Mutta katso, minä en esitä täydellistä kertomusta, vaan osan kertomuksesta minä esitän, tornilta aina siihen asti, kun he tuhoutuivat.
- 6 Ja tällä tavalla minä esitän kertomuksen. Tämän aikakirjan kirjoitti Eter, ja hän oli Koriantorin jälkeläinen.
- 7 Koriantor oli Moronin poika.
- 8 Ja Moron oli Etemin poika.
- 9 Ja Etem oli Ahan poika.
- 10 Ja Aha oli Setin poika.
- 11 Ja Set oli Siblonin poika.
- 12 Ja Siblon oli Komin poika.
- 13 Ja Kom oli Koriantumin poika.
- 14 Ja Koriantum oli Amnigaddan poika.
- 15 Ja Amnigadda oli Aaronin poika.
- 16 Ja Aaron oli Hetin jälkeläinen, ja Het oli Heartomin poika.
- 17 Ja Heartom oli Libin poika.

The Book of Ether

The record of the Jaredites, taken from the twenty-four plates found by the people of Limbi in the days of King Mosiah.

Ether 1

And now I, Moroni, proceed to give an account of those ancient inhabitants who were destroyed by the hand of the Lord upon the face of this north country.

And I take mine account from the twenty and four plates which were found by the people of Limhi, which is called the Book of Ether.

And as I suppose that the first part of this record, which speaks concerning the creation of the world, and also of Adam, and an account from that time even to the great tower, and whatsoever things transpired among the children of men until that time, is had among the Jews—

Therefore I do not write those things which transpired from the days of Adam until that time; but they are had upon the plates; and whoso findeth them, the same will have power that he may get the full account.

But behold, I give not the full account, but a part of the account I give, from the tower down until they were destroyed.

And on this wise do I give the account. He that wrote this record was Ether, and he was a descendant of Coriantor.

Coriantor was the son of Moron.

And Moron was the son of Ethem.

And Ethem was the son of Ahah.

And Ahah was the son of Seth.

And Seth was the son of Shiblon.

And Shiblon was the son of Com.

And Com was the son of Coriantum.

And Coriantum was the son of Amnigaddah.

And Amnigaddah was the son of Aaron.

And Aaron was a descendant of Heth, who was the son of Hearthom.

And Hearthom was the son of Lib.

18 Ja Lib oli Kisin poika.
19 Ja Kis oli Koromin poika.
20 Ja Korom oli Leevin poika.
21 Ja Leevi oli Kimin poika.
22 Ja Kim oli Moriantonin poika.
23 Ja Morianton oli Riplakisin jälkeläinen.
24 Ja Riplakis oli Sesin poika.
25 Ja Ses oli Hetin poika.
26 Ja Het oli Komin poika.
27 Ja Kom oli Koriantumin poika.
28 Ja Koriantum oli Emerin poika.
29 Ja Emer oli Omerin poika.
30 Ja Omer oli Sulen poika.
31 Ja Sule oli Kibin poika.
32 Ja Kib oli Orihan poika, ja Oriha oli Jeredin poika;

33 joka Jered tuli veljensä ja heidän perheidensä kanssa ja muutamien muiden ja heidän perheidensä kanssa suurelta tornilta siihen aikaan, kun Herra sekoitti ihmisten kielen ja vannoi vihassaan, että heidät hajotettaisiin kaikkialle maan päälle; ja Herran sanan mukaisesti ihmiset hajotettiin.

34 Ja koska Jeredin veli oli kookas ja väkevä mies ja Herran suuresti suosima mies, hänen veljensä Jered sanoi hänelle: Huuda Herran puoleen, ettei hän sekoita meitä, niin ettemme ymmärtäisi sanojamme.

35 Ja tapahtui, että Jeredin veli huusi Herran puoleen, ja Herra tunsu myötätuntoa Jerediä kohtaan; sen tähden hän ei sekoittanut Jeredin kieltä, eikä Jerediä ja hänen veljeään sekoitettu.

36 Silloin Jered sanoi veljelleen: Huuda jälleen Herran puoleen, niin kenties hän kääntää pois vihansa niistä, jotka ovat ystäviämme, niin ettei hän sekoita heidän kieltään.

37 Ja tapahtui, että Jeredin veli huusi Herran puoleen, ja Herra tunsu myötätuntoa heidän ystäviään ja näiden perheitäkin kohtaan, niin ettei heitä sekoitettu.

And Lib was the son of Kish.
And Kish was the son of Corom.
And Corom was the son of Levi.
And Levi was the son of Kim.
And Kim was the son of Morianton.
And Morianton was a descendant of Riplakish.
And Riplakish was the son of Shez.
And Shez was the son of Heth.
And Heth was the son of Com.
And Com was the son of Coriantum.
And Coriantum was the son of Emer.
And Emer was the son of Omer.
And Omer was the son of Shule.
And Shule was the son of Kib.
And Kib was the son of Orihah, who was the son of Jared;

Which Jared came forth with his brother and their families, with some others and their families, from the great tower, at the time the Lord confounded the language of the people, and swore in his wrath that they should be scattered upon all the face of the earth; and according to the word of the Lord the people were scattered.

And the brother of Jared being a large and mighty man, and a man highly favored of the Lord, Jared, his brother, said unto him: Cry unto the Lord, that he will not confound us that we may not understand our words.

And it came to pass that the brother of Jared did cry unto the Lord, and the Lord had compassion upon Jared; therefore he did not confound the language of Jared; and Jared and his brother were not confounded.

Then Jared said unto his brother: Cry again unto the Lord, and it may be that he will turn away his anger from them who are our friends, that he confound not their language.

And it came to pass that the brother of Jared did cry unto the Lord, and the Lord had compassion upon their friends and their families also, that they were not confounded.

38 Ja tapahtui, että Jered puhui jälleen veljelleen sanoen: Mene ja kysy Herralta, ajaako hän meidät pois maasta, ja jos hän ajaa meidät pois maasta, huuda hänen puoleensa, minne meidän on mentävä. Ja kenties Herra vie meidät maahan, joka on oivallisempi kuin mikään muu koko maailmassa. Ja jos niin käy, olkaamme uskollisia Herralle, jotta saisimme sen perinnöksemme.

39 Ja tapahtui, että Jeredin veli huusi Herran puoleen sen mukaisesti, mitä Jeredin suu oli puhunut.

40 Ja tapahtui, että Herra kuuli Jeredin veljeä ja tunsii myötätuntoa häntä kohtaan ja sanoi hänelle:

41 Mene ja kokoa yhteen kaikenlaiset katraasi, sekä urokset että naaraat, ja myös kaikenlaista maan siementä, ja perheesi, ja myös veljesi Jered ja hänen perheensä, ja myös ystäväsi ja heidän perheensä, ja Jeredin ystävät ja heidän perheensä.

42 Ja kun olet tehnyt tämän, mene heidän edellään alas laaksoon, joka on pohjoisessa. Ja siellä minä kohtaan sinut, ja minä kuljen sinun edelläsi maahan, joka on oivallisempi kuin mikään muu maa maailmassa.

43 Ja siellä minä siunaan sinua ja jälkeläisiäsi ja nostan itselleni sinun jälkeläisistäsi ja veljesi jälkeläisistä ja niiden jälkeläisistä, jotka lähtevät kanssasi, suuren kansakunnan. Eikä koko maan päällä tule olemaan suurempaa kansakuntaa kuin se, jonka minä nostan itselleni sinun jälkeläisistäsi. Ja näin minä teen sinulle, koska olet näin pitkän aikaa huutanut minun puoleeni.

And it came to pass that Jared spake again unto his brother, saying: Go and inquire of the Lord whether he will drive us out of the land, and if he will drive us out of the land, cry unto him whither we shall go. And who knoweth but the Lord will carry us forth into a land which is choice above all the earth? And if it so be, let us be faithful unto the Lord, that we may receive it for our inheritance.

And it came to pass that the brother of Jared did cry unto the Lord according to that which had been spoken by the mouth of Jared.

And it came to pass that the Lord did hear the brother of Jared, and had compassion upon him, and said unto him:

Go to and gather together thy flocks, both male and female, of every kind; and also of the seed of the earth of every kind; and thy families; and also Jared thy brother and his family; and also thy friends and their families, and the friends of Jared and their families.

And when thou hast done this thou shalt go at the head of them down into the valley which is northward. And there will I meet thee, and I will go before thee into a land which is choice above all the lands of the earth.

And there will I bless thee and thy seed, and raise up unto me of thy seed, and of the seed of thy brother, and they who shall go with thee, a great nation. And there shall be none greater than the nation which I will raise up unto me of thy seed, upon all the face of the earth. And thus I will do unto thee because this long time ye have cried unto me.

Eter 2

- 1 Ja tapahtui, että Jared ja hänen veljensä ja heidän perheensä sekä Jeredin ja hänen veljensä ystävät ja heidän perheensä menivät alas laaksoon, joka oli pohjoisessa (ja laakson nimi oli Nimrod, ja sille oli annettu nimi mahtavan metsästäjän mukaan), kaikenlaisine katraineen, jotka he olivat koonneet yhteen, urokset ja naaraat.
- 2 Ja he asettivat myös ansoja ja pyydystivät ilman lintuja; ja he valmistivat myös astian, jossa he kuljettivat mukanaan vesien kaloja.
- 3 Ja heillä oli mukanaan myös deseret, joka käännettynä on hunajamehiläinen; ja niin he kuljettivat mukanaan mehiläisparvia ja kaikenlaista, mitä maassa oli, kaikenlaisia siemeniä.
- 4 Ja tapahtui, että kun he olivat tulleet alas Nimrodin laaksoon, Herra tuli alas ja puhui Jeredin veljen kanssa; ja hän oli pilven sisässä, eikä Jeredin veli nähnyt häntä.
- 5 Ja tapahtui, että Herra käski heidän mennä erämaahan, nimittäin sille seudulle, missä ihminen ei ollut koskaan ollut. Ja tapahtui, että Herra kulki heidän edellään ja puhui heidän kanssaan seisoen pilven sisässä ja antoi heille ohjeita, minne heidän tuli kulkea.
- 6 Ja tapahtui, että he kulkivat erämaassa ja rakensivat laivoja, joissa he kulkivat suurten vesien poikki, ja Herran käsi ohjasi heitä alati.
- 7 Eikä Herra sallinut heidän pysähtyä meren tuolle puolen erämaahan, vaan hän tahtoi heidän tulevan aina lupauksen maahan asti, joka oli kaikkia muita maita oivallisempi ja jonka Herra Jumala oli säilyttänyt vanhurskaalle kansalle.
- 8 Ja hän oli vannonut vihassaan Jeredin veljelle, että jokaisen, joka pitäisi tätä lupauksen maata hallussaan siitä vastedes ja ikuisesti, tuli palvella häntä, todellista ja ainoaa Jumalaa, tai heidät hävitettäisiin, kun hänen vihansa täyteys kohtaisi heidät.

Ether 2

And it came to pass that Jared and his brother, and their families, and also the friends of Jared and his brother and their families, went down into the valley which was northward, (and the name of the valley was Nimrod, being called after the mighty hunter) with their flocks which they had gathered together, male and female, of every kind.

And they did also lay snares and catch fowls of the air; and they did also prepare a vessel, in which they did carry with them the fish of the waters.

And they did also carry with them deseret, which, by interpretation, is a honey bee; and thus they did carry with them swarms of bees, and all manner of that which was upon the face of the land, seeds of every kind.

And it came to pass that when they had come down into the valley of Nimrod the Lord came down and talked with the brother of Jared; and he was in a cloud, and the brother of Jared saw him not.

And it came to pass that the Lord commanded them that they should go forth into the wilderness, yea, into that quarter where there never had man been. And it came to pass that the Lord did go before them, and did talk with them as he stood in a cloud, and gave directions whither they should travel.

And it came to pass that they did travel in the wilderness, and did build barges, in which they did cross many waters, being directed continually by the hand of the Lord.

And the Lord would not suffer that they should stop beyond the sea in the wilderness, but he would that they should come forth even unto the land of promise, which was choice above all other lands, which the Lord God had preserved for a righteous people.

And he had sworn in his wrath unto the brother of Jared, that whoso should possess this land of promise, from that time henceforth and forever, should serve him, the true and only God, or they should be swept off when the fulness of his wrath should come upon them.

9 Ja nyt, me voimme nähdä Jumalan tätä maata koskevat säädökset, että se on lupauksen maa; ja mikä kansakunta sitä hallussaan pitääkin, sen on palveltava Jumalaa, tai se hävitetään, kun hänen vihansa täyteys kohtaa sen. Ja hänen vihansa täyteys kohtaa sen, kun se on kypsinyt pahuudessa.

10 Sillä katso, tämä on maa, joka on kaikkia muita maita oivallisempi; niinpä sen, joka pitää sitä hallussaan, on palveltava Jumalaa, tai hänet hävitetään, sillä se on Jumalan ikuinen säädös. Eikä heitä hävitetä ennen pahuuden täyteyttä maan lasten keskuudessa.

11 Ja tämä tulee teille, oi te pakanat, jotta te tietäisitte Jumalan säädökset – jotta te tekisitte parannuksen ettekä jatkaisi pahuudessanne täyteen tulemiseen asti, jotta ette vetäisi Jumalan vihan täyteyttä päällemme, niin kuin maan asukkaat ovat tähän asti tehneet.

12 Katso, tämä on oivallinen maa, ja mikä kansakunta sitä hallussaan pitääkin, se on oleva vapaa orjuudesta ja vankeudesta ja kaikista muista kansakunnista taivaan alla, jos se vain palvelee maan Jumalaa, joka on Jeesus Kristus ja joka on ilmaistu siinä, mitä me olemme kirjoittaneet.

13 Ja nyt minä jatkan aikakirjaani; sillä katso, tapahtui, että Herra toi Jeredin ja hänen veljensä aina sen suuren meren rannalle asti, joka erottaa maat toisistaan. Ja kun he tulivat meren rantaan, he pystyttivät telttansa; ja he antoivat paikalle nimeksi Moriankumer; ja he asuivat teltoissa, ja asuivat teltoissa merenrannikolla neljän vuoden ajan.

14 Ja tapahtui neljän vuoden kuluttua, että Herra tuli jälleen Jeredin veljen luokse ja seisoi pilven sisässä ja puhui hänen kanssaan. Ja kolmen tunnin ajan Herra puhui Jeredin veljen kanssa ja nuhteli häntä, koska hän ei ollut muistanut huutaa avuksi Herran nimeä.

And now, we can behold the decrees of God concerning this land, that it is a land of promise; and whatsoever nation shall possess it shall serve God, or they shall be swept off when the fulness of his wrath shall come upon them. And the fulness of his wrath cometh upon them when they are ripened in iniquity.

For behold, this is a land which is choice above all other lands; wherefore he that doth possess it shall serve God or shall be swept off; for it is the everlasting decree of God. And it is not until the fulness of iniquity among the children of the land, that they are swept off.

And this cometh unto you, O ye Gentiles, that ye may know the decrees of God—that ye may repent, and not continue in your iniquities until the fulness come, that ye may not bring down the fulness of the wrath of God upon you as the inhabitants of the land have hitherto done.

Behold, this is a choice land, and whatsoever nation shall possess it shall be free from bondage, and from captivity, and from all other nations under heaven, if they will but serve the God of the land, who is Jesus Christ, who hath been manifested by the things which we have written.

And now I proceed with my record; for behold, it came to pass that the Lord did bring Jared and his brethren forth even to that great sea which divideth the lands. And as they came to the sea they pitched their tents; and they called the name of the place Moriancumer; and they dwelt in tents, and dwelt in tents upon the seashore for the space of four years.

And it came to pass at the end of four years that the Lord came again unto the brother of Jared, and stood in a cloud and talked with him. And for the space of three hours did the Lord talk with the brother of Jared, and chastened him because he remembered not to call upon the name of the Lord.

15 Ja Jeredin veli teki parannuksen pahasta, jota hän oli tehnyt, ja huusi avuksi Herran nimeä veljiensä puolesta, jotka olivat hänen kanssaan. Ja Herra sanoi hänelle: Minä annan anteeksi sinulle ja veljillesi teidän syntinne, mutta älkää enää syntiä tehkö, sillä teidän tulee muistaa, ettei minun Henkeni ainaisesti kiistele ihmisen kanssa; jos te siis teette syntiä, kunnes olette täysin kypsiä, teidät erotetaan pois Herran luota. Ja nämä ovat minun ajatukseni maasta, jonka minä annan teille perinnöksi, sillä se on oleva kaikkia muita maita oivallisempi maa.

16 Ja Herra sanoi: Ryhtykää työhön ja rakentakaa laivoja samaan tapaan kuin olette tähän asti rakentaneet. Ja tapahtui, että Jeredin veli ryhtyi työhön ja myös hänen veljensä, ja he rakensivat laivoja samaan tapaan kuin olivat rakentaneet, Herran ohjeiden mukaisesti. Ja ne olivat pieniä, ja ne olivat kevyitä veden pinnalla, aivan yhtä kevyitä kuin lintu veden pinnalla.

17 Ja ne rakennettiin sillä tavalla, että ne olivat tavattoman tiiviitä, niin että ne pitivät vettä niin kuin astia; ja niiden pohja oli tiivis kuin astia; ja niiden kyljet olivat tiiviit kuin astia; ja niiden päät olivat suipot; ja niiden kansi oli tiivis kuin astia; ja niiden pituus oli puun pituus; ja niiden ovi, kun se oli kiinni, oli tiivis kuin astia.

18 Ja tapahtui, että Jeredin veli huusi Herran puoleen sanoen: Oi Herra, minä olen tehnyt sen työn, jonka sinä olet käskenyt minun tehdä, ja olen tehnyt laivat sen mukaan kuin sinä olet neuvonut minua.

19 Ja katso, oi Herra, niissä ei ole valoa; minne me ohjaamme? Ja sitä paitsi me menedymme, sillä emme voi hengittää niissä, paitsi sitä ilmaa, mikä niissä on; sen tähden me menedymme.

20 Ja Herra sanoi Jeredin veljelle: Katso, tee reikä kanteen sekä pohjaan; ja kun tarvitset ilmaa, aukaiset reiän ja saat ilmaa. Ja jos vettä tulee sisään päälle, katso, sulje reikä, ettette hukkuisi vedenpaljouteen.

21 Ja tapahtui, että Jeredin veli teki niin, sen mukaisesti kuin Herra oli käskenyt.

And the brother of Jared repented of the evil which he had done, and did call upon the name of the Lord for his brethren who were with him. And the Lord said unto him: I will forgive thee and thy brethren of their sins; but thou shalt not sin any more, for ye shall remember that my Spirit will not always strive with man; wherefore, if ye will sin until ye are fully ripe ye shall be cut off from the presence of the Lord. And these are my thoughts upon the land which I shall give you for your inheritance; for it shall be a land choice above all other lands.

And the Lord said: Go to work and build, after the manner of barges which ye have hitherto built. And it came to pass that the brother of Jared did go to work, and also his brethren, and built barges after the manner which they had built, according to the instructions of the Lord. And they were small, and they were light upon the water, even like unto the lightness of a fowl upon the water.

And they were built after a manner that they were exceedingly tight, even that they would hold water like unto a dish; and the bottom thereof was tight like unto a dish; and the sides thereof were tight like unto a dish; and the ends thereof were peaked; and the top thereof was tight like unto a dish; and the length thereof was the length of a tree; and the door thereof, when it was shut, was tight like unto a dish.

And it came to pass that the brother of Jared cried unto the Lord, saying: O Lord, I have performed the work which thou hast commanded me, and I have made the barges according as thou hast directed me.

And behold, O Lord, in them there is no light; whither shall we steer? And also we shall perish, for in them we cannot breathe, save it is the air which is in them; therefore we shall perish.

And the Lord said unto the brother of Jared: Behold, thou shalt make a hole in the top, and also in the bottom; and when thou shalt suffer for air thou shalt unstop the hole and receive air. And if it be so that the water come in upon thee, behold, ye shall stop the hole, that ye may not perish in the flood.

And it came to pass that the brother of Jared did so, according as the Lord had commanded.

- 22 Ja hän huusi jälleen Herran puoleen sanoen: Oi Herra, katso, minä olen tehnyt aivan niin kuin sinä olet minua käsenyt, ja minä olen valmistanut alukset väikeäni varten, mutta katso, niissä ei ole valoa. Katso, oi Herra, annatko meidän kulkea tämän suuren veden poikki pimeässä?
- 23 Ja Herra sanoi Jeredin veljelle: Mitä sinä tahdot minun tekevän, että teillä olisi valoa aluksissanne? Sillä katso, teillä ei voi olla ikkunoita, sillä ne murskautuvat kappaleiksi; eikä teidän myöskään pidä ottaa tulta mukaanne, sillä teidän ei pidä kulkea tulen valossa.
- 24 Sillä katso, te tulette olemaan niin kuin valas meren keskellä, sillä vuorenkorkuiset aallot syöksyvät päällenne. Kuitenkin minä nostan teidät meren syvyyksistä, sillä tuulet ovat lähteneet minun suustani, ja myös sateet ja vedenpaljoudet minä olen lähettänyt.
- 25 Ja katso, minä valmistan teidät tämän varalle, sillä te ette voi kulkea tämän suuren syvyyden poikki, ellen minä valmista teitä meren aaltojen ja liikkeelle lähteneiden tuulten ja tulevien vedenpaljouksien varalle. Mitä sinä sen tähden tahdot minun valmistavan teille, jotta teillä olisi valoa, kun olette nieltynä meren syvyyksissä?

And he cried again unto the Lord saying: O Lord, behold I have done even as thou hast commanded me; and I have prepared the vessels for my people, and behold there is no light in them. Behold, O Lord, wilt thou suffer that we shall cross this great water in darkness?

And the Lord said unto the brother of Jared: What will ye that I should do that ye may have light in your vessels? For behold, ye cannot have windows, for they will be dashed in pieces; neither shall ye take fire with you, for ye shall not go by the light of fire.

For behold, ye shall be as a whale in the midst of the sea; for the mountain waves shall dash upon you. Nevertheless, I will bring you up again out of the depths of the sea; for the winds have gone forth out of my mouth, and also the rains and the floods have I sent forth.

And behold, I prepare you against these things; for ye cannot cross this great deep save I prepare you against the waves of the sea, and the winds which have gone forth, and the floods which shall come. Therefore what will ye that I should prepare for you that ye may have light when ye are swallowed up in the depths of the sea?

Eter 3

- 1 Ja tapahtui, että Jeredin veli (nyt niiden alusten lukumäärä, jotka oli valmistettu, oli kahdeksan) meni vuorelle, jota he nimittivät Selevinvuoreksi sen tavattoman korkeuden tähden, ja sulatti kalliosta kuusitoista pientä kiveä; ja ne olivat valkoisia ja kirkkaita, ikään kuin läpinäkyvää lasia; ja hän vei ne käsissään vuoren huipulle ja huusi jälleen Herran puoleen sanoen:
 - 2 Oi Herra, sinä olet sanonut, että me joudumme vedenpaljouksien keskelle. Katso nyt, oi Herra, äläkä ole vihainen palvelijallesi hänen heikkoutensa tähden sinun edessäsi, sillä me tiedämme, että sinä olet pyhä ja asut taivaissa ja että me olemme ansiottomia sinun edessäsi; lankeemuksen tähden meidän luontomme on tullut jatkuvasti pahaksi; kuitenkin, oi Herra, sinä olet antanut meille käskyn, että meidän on huudettava avuksi sinua, jotta me sinulta saisimme toiveidemme mukaan.
 - 3 Katso, oi Herra, sinä olet lyönyt meitä meidän pahutemme tähden ja ajanut meitä eteenpäin, ja nämä monet vuodet me olemme olleet erämaassa; kuitenkin sinä olet ollut meille armollinen. Oi Herra, katso minuun säälien ja käännä vihasi pois tästä kansastasi äläkä anna sen kulkea tämän raivoavan syvyyden poikki pimeässä, vaan katso näitä kiviä, jotka minä olen sulattanut kalliosta.
 - 4 Ja minä tiedän, oi Herra, että sinulla on kaikki valta ja voit tehdä mitä tahansa tahdot ihmisen hyväksi; kosketa sen tähden näitä kiviä, oi Herra, sormellasi, ja valmista ne sellaisiksi, että ne voivat loistaa pimeässä; ja ne loistavat meille aluksissa, jotka olemme valmistaneet, jotta meillä olisi valoa kulkiessamme meren poikki.
 - 5 Katso, oi Herra, sinä voit tehdä tämän. Me tiedämme, että sinä pystyt osoittamaan suurta voimaa, joka näyttää pieneltä ihmisten ymmärrykselle.

Ether 3

And it came to pass that the brother of Jared, (now the number of the vessels which had been prepared was eight) went forth unto the mount, which they called the mount Shelem, because of its exceeding height, and did molten out of a rock sixteen small stones; and they were white and clear, even as transparent glass; and he did carry them in his hands upon the top of the mount, and cried again unto the Lord, saying:

O Lord, thou hast said that we must be encompassed about by the floods. Now behold, O Lord, and do not be angry with thy servant because of his weakness before thee; for we know that thou art holy and dwellest in the heavens, and that we are unworthy before thee; because of the fall our natures have become evil continually; nevertheless, O Lord, thou hast given us a commandment that we must call upon thee, that from thee we may receive according to our desires.

Behold, O Lord, thou hast smitten us because of our iniquity, and hast driven us forth, and for these many years we have been in the wilderness; nevertheless, thou hast been merciful unto us. O Lord, look upon me in pity, and turn away thine anger from this thy people, and suffer not that they shall go forth across this raging deep in darkness; but behold these things which I have molten out of the rock.

And I know, O Lord, that thou hast all power, and can do whatsoever thou wilt for the benefit of man; therefore touch these stones, O Lord, with thy finger, and prepare them that they may shine forth in darkness; and they shall shine forth unto us in the vessels which we have prepared, that we may have light while we shall cross the sea.

Behold, O Lord, thou canst do this. We know that thou art able to show forth great power, which looks small unto the understanding of men.

6 Ja tapahtui, että kun Jeredin veli oli sanonut nämä sanat, katso, Herra ojensi kätensä ja kosketti kiviä yksitellen sormellaan. Ja verho otettiin pois Jeredin veljen silmien edestä, ja hän näki Herran sormen; ja se oli kuin miehen sormi, kuin lihaa ja verta; ja Jeredin veli lankesi maahan Herran eteen, sillä hän pelästyi.

7 Ja Herra näki, että Jeredin veli oli langennut maahan; ja Herra sanoi hänelle: Nouse, miksi olet langennut maahan?

8 Ja hän sanoi Herralle: Minä näin Herran sormen ja pelkäsin, että hän löisi minua, sillä minä en tiennyt, että Herralla on lihaa ja verta.

9 Ja Herra sanoi hänelle: Uskosi tähden sinä olet nähnyt, että minä olen pukeutuva lihaan ja vereen; eikä koskaan ole ihminen tullut minun eteeni niin suuresti uskoen kuin sinä olet, sillä ellei niin olisi, sinä et olisi voinut nähdä minun sormeani. Näitkö sinä enemmän kuin tämän?

10 Ja hän vastasi: En, Herra, näyttäydä minulle.

11 Ja Herra sanoi hänelle: Uskotko ne sanat, jotka minä puhun?

12 Ja hän vastasi: Kyllä, Herra, minä tiedän, että sinä puhut totta, sillä sinä olet totuuden Jumala etkä voi valehdella.

13 Ja kun hän oli sanonut nämä sanat, katso, Herra näyttäytyi hänelle ja sanoi: Koska sinä tiedät nämä asiat, sinä olet lunastettu lankeemuksesta; sen tähden sinut on saatettu takaisin minun eteeni; sen tähden minä näyttäydyn sinulle.

14 Katso, minä olen se, joka olin valmistettu maailman perustamisesta asti lunastamaan kansani. Katso, minä olen Jeesus Kristus. Minä olen Isä ja Poika. Minussa on koko ihmiskunta saava elämän, ja sen ikuisesti, nimittäin ne, jotka uskovat minun nimeeni; ja heistä tulee minun poikiani ja tyttäriäni.

15 Enkä minä ole koskaan näyttäytynyt ihmiselle, jonka olen luonut, sillä koskaan ei ole ihminen uskonut minuun niin kuin sinä olet. Näetkö, että sinut on luotu minun oman kuvani kaltaiseksi? Aivan niin, kaikki ihmiset luotiin alussa minun oman kuvani mukaan.

And it came to pass that when the brother of Jared had said these words, behold, the Lord stretched forth his hand and touched the stones one by one with his finger. And the veil was taken from off the eyes of the brother of Jared, and he saw the finger of the Lord; and it was as the finger of a man, like unto flesh and blood; and the brother of Jared fell down before the Lord, for he was struck with fear.

And the Lord saw that the brother of Jared had fallen to the earth; and the Lord said unto him: Arise, why hast thou fallen?

And he saith unto the Lord: I saw the finger of the Lord, and I feared lest he should smite me; for I knew not that the Lord had flesh and blood.

And the Lord said unto him: Because of thy faith thou hast seen that I shall take upon me flesh and blood; and never has man come before me with such exceeding faith as thou hast; for were it not so ye could not have seen my finger. Sawest thou more than this?

And he answered: Nay; Lord, show thyself unto me.

And the Lord said unto him: Believest thou the words which I shall speak?

And he answered: Yea, Lord, I know that thou speakest the truth, for thou art a God of truth, and canst not lie.

And when he had said these words, behold, the Lord showed himself unto him, and said: Because thou knowest these things ye are redeemed from the fall; therefore ye are brought back into my presence; therefore I show myself unto you.

Behold, I am he who was prepared from the foundation of the world to redeem my people. Behold, I am Jesus Christ. I am the Father and the Son. In me shall all mankind have life, and that eternally, even they who shall believe on my name; and they shall become my sons and my daughters.

And never have I showed myself unto man whom I have created, for never has man believed in me as thou hast. Seest thou that ye are created after mine own image? Yea, even all men were created in the beginning after mine own image.

- 16 Katso, tämä ruumis, jonka sinä nyt näet, on minun henkeni ruumis, ja ihmisen minä olen luonut henkeni ruumiin mukaan; ja sellaisena, kuin minä sinusta näytän olevan hengessä, minä ilmestyn kansalleni lihassa.
- 17 Ja nyt, kuten minä, Moroni, sanoin, etten voisi esittää täydellistä kertomusta näistä asioista, jotka on kirjoitettu, sen tähden minusta riittää, kun sanon, että Jeesus näyttäytyi tälle miehelle hengessä samaan tapaan ja saman ruumiin kaltaisena kuin hän näyttäytyi nefiläisille.
- 18 Ja hän palveli häntä samoin kuin hän palveli nefiläisiä; ja kaikki tämä, jotta tämä mies tietäisi, että hän oli Jumala, niiden monien suurten tekojen tähden, joita Herra oli hänelle näyttänyt.
- 19 Ja sen tiedon tähden, joka tällä miehellä oli, häntä ei voitu estää näkemästä väliverhon tuolle puolen; ja hän näki Jeesuksen sormen, jonka nähdessään hän lankesi maahan pelosta, sillä hän tiesi, että se oli Herran sormi; eikä hänellä ollut enää uskoa, sillä hän tiesi, mitään epäilemättä.
- 20 Niinpä hänen saatuaan tämän täydellisen tiedon Jumalasta häntä ei voitu estää näkemästä väliverhon tuolle puolen; sen tähden hän näki Jeesuksen, ja hän palveli häntä.
- 21 Ja tapahtui, että Herra sanoi Jeredin veljelle: Katso, älä anna näiden asioiden, jotka olet nähnyt ja kuullut, mennä maailmalle, ennen kuin tulee aika, jolloin minä kirkastan nimeni lihassa; säilytä siis ne asiat, jotka olet nähnyt ja kuullut, äläkä näytä niitä kenellekään ihmiselle.
- 22 Ja katso, kun sinä tulet minun luokseni, kirjoita ne ja sinetöi ne, ettei kukaan voi niitä tulkita; sillä sinun on kirjoitettava ne sellaisella kielellä, ettei niitä voida lukea.
- 23 Ja katso, nämä kaksi kiveä minä annan sinulle, ja sinun on sinetöitävä nekin yhdessä sen kanssa, mitä kirjoitat.
- 24 Sillä katso, minä olen sekoittanut sen kielen, jota sinä kirjoitat; sen vuoksi minä itse hyväksin näkemäni aikana annan näiden kivien kirkastaa ihmisten silmille nämä asiat, jotka sinä kirjoitat.

Behold, this body, which ye now behold, is the body of my spirit; and man have I created after the body of my spirit; and even as I appear unto thee to be in the spirit will I appear unto my people in the flesh.

And now, as I, Moroni, said I could not make a full account of these things which are written, therefore it sufficeth me to say that Jesus showed himself unto this man in the spirit, even after the manner and in the likeness of the same body even as he showed himself unto the Nephites.

And he ministered unto him even as he ministered unto the Nephites; and all this, that this man might know that he was God, because of the many great works which the Lord had showed unto him.

And because of the knowledge of this man he could not be kept from beholding within the veil; and he saw the finger of Jesus, which, when he saw, he fell with fear; for he knew that it was the finger of the Lord; and he had faith no longer, for he knew, nothing doubting.

Wherefore, having this perfect knowledge of God, he could not be kept from within the veil; therefore he saw Jesus; and he did minister unto him.

And it came to pass that the Lord said unto the brother of Jared: Behold, thou shalt not suffer these things which ye have seen and heard to go forth unto the world, until the time cometh that I shall glorify my name in the flesh; wherefore, ye shall treasure up the things which ye have seen and heard, and show it to no man.

And behold, when ye shall come unto me, ye shall write them and shall seal them up, that no one can interpret them; for ye shall write them in a language that they cannot be read.

And behold, these two stones will I give unto thee, and ye shall seal them up also with the things which ye shall write.

For behold, the language which ye shall write I have confounded; wherefore I will cause in my own due time that these stones shall magnify to the eyes of men these things which ye shall write.

- 25 Ja kun Herra oli sanonut nämä sanat, hän näytti Jeredin veljelle kaikki maan asukkaat, jotka olivat olleet, ja myös kaikki, jotka tulisivat olemaan; eikä hän salannut heitä hänen näkyvistään, aina maan ääriin asti.
- 26 Sillä hän oli sanonut hänelle aikaisemmin, että jos hän uskoisi häneen, että hän voisi näyttää hänelle kaiken – se näytettäisiin hänelle; sen tähden Herra ei voinut salata häneltä mitään, sillä hän tiesi, että Herra voisi näyttää hänelle kaiken.
- 27 Ja Herra sanoi hänelle: Kirjoita nämä asiat ja sinetöi ne; ja minä näytän ne itse hyväksi näkemänäni aikana ihmislapsille.
- 28 Ja tapahtui, että Herra käski hänen sinetöidä kaksi kiveä, jotka hän oli saanut, näyttämättä niitä ennen kuin Herra näyttäisi ne ihmislapsille.

And when the Lord had said these words, he showed unto the brother of Jared all the inhabitants of the earth which had been, and also all that would be; and he withheld them not from his sight, even unto the ends of the earth.

For he had said unto him in times before, that if he would believe in him that he could show unto him all things—it should be shown unto him; therefore the Lord could not withhold anything from him, for he knew that the Lord could show him all things.

And the Lord said unto him: Write these things and seal them up; and I will show them in mine own due time unto the children of men.

And it came to pass that the Lord commanded him that he should seal up the two stones which he had received, and show them not, until the Lord should show them unto the children of men.

Eter 4

- 1 Ja Herra käskei Jeredin veljen mennä alas vuorelta Herran luota ja kirjoittaa, mitä hän oli nähnyt; eikä se saanut tulla ihmislasten tietoon, ennen kuin hänet olisi korotettu ristille; ja tästä syystä kuningas Moosia säilytti sen, ettei se tulisi maailman tietoon, ennen kuin Kristus näyttäytyisi kansalleen.
- 2 Ja sen jälkeen kun Kristus todella oli näyttäytynyt kansalleen, hän käskei ilmaista sen.
- 3 Ja nyt, sen jälkeen, he kaikki ovat vaipuneet epäuskoon; eikä ole muita kuin lamanilaisia, ja he ovat hylänneet Kristuksen evankeliumin; sen tähden minun on käsketty kätkeä se jälleen maahan.
- 4 Katso, minä olen kirjoittanut näihin levyihin sen, mitä Jeredin veli näki; eikä koskaan ole ilmaistu suurempia asioita kuin ne, jotka ilmaistiin Jeredin veljelle.
- 5 Sen vuoksi Herra on käskennyt minun kirjoittaa ne; ja minä olen ne kirjoittanut. Ja hän käskei minun sinetöidä ne, ja hän on käskennyt minun sinetöidä myös niiden käännöksen; niinpä minä olen sinetöinyt kääntäjät, Herran käskyn mukaisesti.
- 6 Sillä Herra sanoi minulle: Ne eivät saa joutua pakanoille ennen kuin sinä aikana, jolloin he tekevät parannuksen pahuudestaan ja tulevat puhtaiksi Herran edessä.
- 7 Ja sinä aikana, jolloin he osoittavat sellaista uskoa minuun, sanoo Herra, kuin Jeredin veli osoitti, niin että he voivat tulla pyhitetyiksi minussa, silloin minä ilmaisen heille sen, mitä Jeredin veli näki, vieläpä paljastan heille kaikki ilmoitukseni, sanoo Jeesus Kristus, Jumalan Poika, taivaiden ja maan ja kaiken niissä olevan Isä.
- 8 Ja se, joka taistelee Herran sanaa vastaan, olkoon kirottu; ja se, joka kieltää nämä asiat, olkoon kirottu; sillä heille minä en näytä mitään suurempia asioita, sanoo Jeesus Kristus; sillä minä olen se, joka puhuu.

Ether 4

And the Lord commanded the brother of Jared to go down out of the mount from the presence of the Lord, and write the things which he had seen; and they were forbidden to come unto the children of men until after that he should be lifted up upon the cross; and for this cause did king Mosiah keep them, that they should not come unto the world until after Christ should show himself unto his people.

And after Christ truly had showed himself unto his people he commanded that they should be made manifest.

And now, after that, they have all dwindled in unbelief; and there is none save it be the Lamanites, and they have rejected the gospel of Christ; therefore I am commanded that I should hide them up again in the earth.

Behold, I have written upon these plates the very things which the brother of Jared saw; and there never were greater things made manifest than those which were made manifest unto the brother of Jared.

Wherefore the Lord hath commanded me to write them; and I have written them. And he commanded me that I should seal them up; and he also hath commanded that I should seal up the interpretation thereof; wherefore I have sealed up the interpreters, according to the commandment of the Lord.

For the Lord said unto me: They shall not go forth unto the Gentiles until the day that they shall repent of their iniquity, and become clean before the Lord.

And in that day that they shall exercise faith in me, saith the Lord, even as the brother of Jared did, that they may become sanctified in me, then will I manifest unto them the things which the brother of Jared saw, even to the unfolding unto them all my revelations, saith Jesus Christ, the Son of God, the Father of the heavens and of the earth, and all things that in them are.

And he that will contend against the word of the Lord, let him be accursed; and he that shall deny these things, let him be accursed; for unto them will I show no greater things, saith Jesus Christ; for I am he who speaketh.

- 9 Ja minun käskystäni taivaat aukenevat ja sulkeutuvat; ja minun sanastani maa järisee; ja minun käskystäni sen asukkaat kuolevat ikään kuin tulessa.
- 10 Ja se, joka ei usko minun sanojani, ei usko minun opetuslapsiani; ja ellen minä puhu, tuomitkaa te; sillä te tulette tietämään viimeisenä päivänä, että minä olen se, joka puhuu.
- 11 Mutta sille, joka uskoo nämä asiat, jotka minä olen puhunut, minä lähetän Henkeni ilmoitukset, ja hän on tietävä ja todistava. Sillä minun Henkeni tähden hän on tietävä, että nämä asiat ovat totta, sillä ne saavat ihmiset tekemään hyvää.
- 12 Ja mikä tahansa, mikä saa ihmiset tekemään hyvää, on minusta, sillä hyvä ei tule kenestäkään muusta kuin minusta. Minä olen se, joka johdattaa ihmisiä kaikkeen hyvään; joka ei usko minun sanojani, ei usko minua – että minä olen – ja joka ei usko minua, ei usko Isää, joka minut lähetti. Sillä katso, minä olen Isä, minä olen maailman valo ja elämä ja totuus.
- 13 Tulkaa minun luokseni, oi te pakanat, niin minä näytän teille suurempia asioita, tiedon, joka on kätkeyty epäuskon tähden.
- 14 Tule minun luokseni, oi sinä Israelin huone, niin sinulle ilmaistaan, kuinka suuria asioita Isä on sinulle varannut maailman perustamisesta asti; ja epäuskon tähden se ei ole tullut sinulle.
- 15 Katso, kun sinä repäiset sen epäuskon verhon, joka saa sinut pysymään kauheassa jumalattomuuden ja sydämen paatumuksen ja mielen sokeuden tilassasi, silloin ne suuret ja ihmeelliset asiat, jotka ovat olleet sinulta kätkössä maailman perustamisesta asti – eli kun sinä huudat avuksi Isää minun nimessäni, särkynein sydämin ja murtunein mielin, silloin sinä tiedät, että Isä on muistanut sen liiton, jonka hän teki sinun isiesi kanssa, oi Israelin huone.
- 16 Ja silloin minun ilmoitukseni, jotka minä olen käskenyt palvelijani Johanneksen kirjoittaa, paljastetaan kaikkien ihmisten nähtäville. Muista, että kun näet nämä asiat, tiedät, että aika on käsillä, jolloin ne todella ilmaistaan.

And at my command the heavens are opened and are shut; and at my word the earth shall shake; and at my command the inhabitants thereof shall pass away, even so as by fire.

And he that believeth not my words believeth not my disciples; and if it so be that I do not speak, judge ye; for ye shall know that it is I that speaketh, at the last day.

But he that believeth these things which I have spoken, him will I visit with the manifestations of my Spirit, and he shall know and bear record. For because of my Spirit he shall know that these things are true; for it persuadeth men to do good.

And whatsoever thing persuadeth men to do good is of me; for good cometh of none save it be of me. I am the same that leadeth men to all good; he that will not believe my words will not believe me—that I am; and he that will not believe me will not believe the Father who sent me. For behold, I am the Father, I am the light, and the life, and the truth of the world.

Come unto me, O ye Gentiles, and I will show unto you the greater things, the knowledge which is hid up because of unbelief.

Come unto me, O ye house of Israel, and it shall be made manifest unto you how great things the Father hath laid up for you, from the foundation of the world; and it hath not come unto you, because of unbelief.

Behold, when ye shall rend that veil of unbelief which doth cause you to remain in your awful state of wickedness, and hardness of heart, and blindness of mind, then shall the great and marvelous things which have been hid up from the foundation of the world from you—yea, when ye shall call upon the Father in my name, with a broken heart and a contrite spirit, then shall ye know that the Father hath remembered the covenant which he made unto your fathers, O house of Israel.

And then shall my revelations which I have caused to be written by my servant John be unfolded in the eyes of all the people. Remember, when ye see these things, ye shall know that the time is at hand that they shall be made manifest in very deed.

17 Sen tähden, kun sinä saat tämän aikakirjan, voit tietää, että Isän työ on alkanut kaikkialla maassa.

18 Tehkää sen tähden parannus, kaikki te maan ääret, ja tulkaa minun luokseni ja uskokaa minun evankeliumiini ja ottakaa kaste minun nimeeni; sillä joka uskoo ja ottaa kasteen, se pelastuu, mutta joka ei usko, tuomitaan; ja merkit seuraavat niitä, jotka uskovat minun nimeeni.

19 Ja siunattu on se, joka havaitaan uskolliseksi minun nimelleni viimeisenä päivänä, sillä hänet ylennetään asumaan valtakunnassa, joka on ollut hänelle valmistettuna maailman perustamisesta asti. Ja katso, minä olen näin puhunut. Aamen.

Therefore, when ye shall receive this record ye may know that the work of the Father has commenced upon all the face of the land.

Therefore, repent all ye ends of the earth, and come unto me, and believe in my gospel, and be baptized in my name; for he that believeth and is baptized shall be saved; but he that believeth not shall be damned; and signs shall follow them that believe in my name.

And blessed is he that is found faithful unto my name at the last day, for he shall be lifted up to dwell in the kingdom prepared for him from the foundation of the world. And behold it is I that hath spoken it. Amen.

Eter 5

- 1 Ja nyt minä, Moroni, olen kirjoittanut ne sanat, jotka minun käskettiin, muistini mukaan; ja minä olen kertonut sinulle ne asiat, jotka olen sinetöinyt; älä sen tähden koske niihin kääntääksesi, sillä se on sinulta kielletty, kunnes se aikanaan on Jumalan viisauden mukaista.
- 2 Ja katso, sinulla on oikeus näyttää levyt niille, jotka auttavat tämän kirjan julki saattamisessa;
- 3 ja kolmelle ne näytetään Jumalan voimasta; sen vuoksi he tulevat varmasti tietämään, että nämä asiat ovat totta.
- 4 Ja kolmen todistajan suulla nämä asiat vahvistetaan; ja kolmen todistus ja tämä kirja, jossa ilmenee Jumalan sekä hänen sanansa voima, josta Isä ja Poika ja Pyhä Henki todistavat – ja kaikki tämä on oleva todistuksena maailmaa vastaan viimeisenä päivänä.
- 5 Ja jos he tekevät parannuksen ja tulevat Isän luokse Jeesuksen nimessä, heidät otetaan vastaan Jumalan valtakuntaan.
- 6 Ja nyt, tuomitkaa te, eikö minulla ole valtuutta näihin asioihin; sillä te saatte tietää, että minulla on valtuus, kun te näette minut ja me seisomme Jumalan edessä viimeisenä päivänä. Aamen.

Ether 5

And now I, Moroni, have written the words which were commanded me, according to my memory; and I have told you the things which I have sealed up; therefore touch them not in order that ye may translate; for that thing is forbidden you, except by and by it shall be wisdom in God.

And behold, ye may be privileged that ye may show the plates unto those who shall assist to bring forth this work;

And unto three shall they be shown by the power of God; wherefore they shall know of a surety that these things are true.

And in the mouth of three witnesses shall these things be established; and the testimony of three, and this work, in the which shall be shown forth the power of God and also his word, of which the Father, and the Son, and the Holy Ghost bear record—and all this shall stand as a testimony against the world at the last day.

And if it so be that they repent and come unto the Father in the name of Jesus, they shall be received into the kingdom of God.

And now, if I have no authority for these things, judge ye; for ye shall know that I have authority when ye shall see me, and we shall stand before God at the last day. Amen.

Eter 6

- 1 Ja nyt minä, Moroni, jatkan kertomusta Jeredistä ja hänen veljestään.
- 2 Sillä tapahtui, että sen jälkeen kun Herra oli valmistanut kivet, jotka Jeredin veli oli vienyt ylös vuorelle, Jeredin veli tuli alas vuorelta, ja hän pani kivet aluksiin, jotka oli valmistettu, yhden niiden kumpaankin päähän; ja katso, ne antoivat valoa aluksiin.
- 3 Ja näin Herra pani kivet loistamaan pimeydessä, antamaan valoa miehille, naisille ja lapsille, jotteivät he kulkisi suurten vesien poikki pimeydessä.
- 4 Ja tapahtui, että kun he olivat varanneet kaikenlaista ravintoa pysicsyäkseen siten hengissä vesillä, ja myös ravintoa katrailleen ja laumoilleen ja kaikille suurille ja pienille eläimille ja linnuille, joita he kulljettivat mukanaan – ja tapahtui, että kun he olivat tehneet kaiken tämän, he nousivat aluksiinsa eli laivoihinsa ja lähtivät merelle jättäytyen Herran Jumalansa huomaan.
- 5 Ja tapahtui, että Herra Jumala antoi raivoisan tuulen puhaltaa vesillä kohti luvattua maata, ja niin he ajautuivat meren aalloilla tuulen mukana.
- 6 Ja tapahtui, että he hautautuivat monta kertaa meren syvyyksiin niiden vuorenkorkeisten aaltojen tähden, jotka sortuivat heidän päälleen, sekä niiden suurten ja kauheiden rajuilmojen tähden, jotka johduivat tuulen ankaruudesta.
- 7 Ja tapahtui, että kun he olivat hautautuneina syvyyteen, vesi ei voinut vahingoittaa heitä, koska heidän aluksensa olivat tiiviitä kuin astia, ja ne olivat myös tiiviitä kuin Nooan arkki; kun he siis olivat suurten vesien ympäröiminä, he huusivat Herran puoleen, ja hän toi heidät jälleen esiin vesien pinnalle.
- 8 Ja tapahtui, ettei tuuli koskaan lakannut puhaltamasta luvattua maata kohti heidän ollessaan vesillä; ja niin tuuli kuljetti heitä eteenpäin.

Ether 6

And now I, Moroni, proceed to give the record of Jared and his brother.

For it came to pass after the Lord had prepared the stones which the brother of Jared had carried up into the mount, the brother of Jared came down out of the mount, and he did put forth the stones into the vessels which were prepared, one in each end thereof; and behold, they did give light unto the vessels.

And thus the Lord caused stones to shine in darkness, to give light unto men, women, and children, that they might not cross the great waters in darkness.

And it came to pass that when they had prepared all manner of food, that thereby they might subsist upon the water, and also food for their flocks and herds, and whatsoever beast or animal or fowl that they should carry with them—and it came to pass that when they had done all these things they got aboard of their vessels or barges, and set forth into the sea, commending themselves unto the Lord their God.

And it came to pass that the Lord God caused that there should be a furious wind blow upon the face of the waters, towards the promised land; and thus they were tossed upon the waves of the sea before the wind.

And it came to pass that they were many times buried in the depths of the sea, because of the mountain waves which broke upon them, and also the great and terrible tempests which were caused by the fierceness of the wind.

And it came to pass that when they were buried in the deep there was no water that could hurt them, their vessels being tight like unto a dish, and also they were tight like unto the ark of Noah; therefore when they were encompassed about by many waters they did cry unto the Lord, and he did bring them forth again upon the top of the waters.

And it came to pass that the wind did never cease to blow towards the promised land while they were upon the waters; and thus they were driven forth before the wind.

9 Ja he lauloivat ylistystä Herralle; niin, Jeredin veli lauloi ylistystä Herralle, ja hän kiitti ja ylisti Herraa kaiken päivää; ja kun yö tuli, he eivät lakanneet ylistämästä Herraa.

10 Ja näin he ajelehtivat eteenpäin, eikä mikään meren hirviö voinut murskata heitä eikä valas vahingoittaa heitä; ja heillä oli jatkuvasti valoa, olivatpa he veden päällä tai veden alla.

11 Ja niin he ajautuivat eteenpäin kolmesataaneljäkymmentäneljä päivää vesillä.

12 Ja he nousivat maihin luvatus maan rannassa. Ja kun he olivat laskeneet jalkansa luvatus maan rannoille, he kumartuivat alas maahan ja nöyrytyivät Herran edessä ja vuodattivat ilon kyyneleitä Herran edessä hänen lempeiden armotekojensa paljouden tähden heidän hyväkseen.

13 Ja tapahtui, että he menivät edemmäs maahan ja alkoivat viljellä maata.

14 Ja Jeredillä oli neljä poikaa, ja heidän nimensä olivat Jakom ja Gilga ja Maha ja Oriha.

15 Ja myös Jeredin veljelle syntyi poikia ja tyttäriä.

16 Ja Jeredin ja hänen veljensä ystävien lukumäärä oli noin kaksikymmentäkaksi sielua, ja heillekin syntyi poikia ja tyttäriä, ennen kuin he tulivat luvattuun maahan; ja sen tähden heitä alkoi olla paljon.

17 Ja heitä opetettiin vaeltamaan nöyrästi Herran edessä, ja heitä opetettiin myös korkeudesta.

18 Ja tapahtui, että he alkoivat levitä maassa ja lisääntyä ja viljellä maata; ja he vahvistuivat maassa.

19 Ja Jeredin veli alkoi olla vanha ja näki, että hänen on pian mentävä hautaan; niinpä hän sanoi Jeredille: Kootkaamme kansamme yhteen, jotta voimme laskea sen, jotta saamme tietää siltä, mitä se haluaa meiltä, ennen kuin me menemme hautoihimme.

20 Ja sen mukaisesti kansa koottiin yhteen. Nyt Jeredin veljen poikien ja tyttären lukumäärä oli kaksikymmentäkaksi sielua, ja Jeredin poikien ja tyttären lukumäärä oli kaksitoista, ja hänellä oli neljä poikaa.

And they did sing praises unto the Lord; yea, the brother of Jared did sing praises unto the Lord, and he did thank and praise the Lord all the day long; and when the night came, they did not cease to praise the Lord.

And thus they were driven forth; and no monster of the sea could break them, neither whale that could mar them; and they did have light continually, whether it was above the water or under the water.

And thus they were driven forth, three hundred and forty and four days upon the water.

And they did land upon the shore of the promised land. And when they had set their feet upon the shores of the promised land they bowed themselves down upon the face of the land, and did humble themselves before the Lord, and did shed tears of joy before the Lord, because of the multitude of his tender mercies over them.

And it came to pass that they went forth upon the face of the land, and began to till the earth.

And Jared had four sons; and they were called Jacom, and Gilgah, and Mahah, and Orihah.

And the brother of Jared also begat sons and daughters.

And the friends of Jared and his brother were in number about twenty and two souls; and they also begat sons and daughters before they came to the promised land; and therefore they began to be many.

And they were taught to walk humbly before the Lord; and they were also taught from on high.

And it came to pass that they began to spread upon the face of the land, and to multiply and to till the earth; and they did wax strong in the land.

And the brother of Jared began to be old, and saw that he must soon go down to the grave; wherefore he said unto Jared: Let us gather together our people that we may number them, that we may know of them what they will desire of us before we go down to our graves.

And accordingly the people were gathered together. Now the number of the sons and the daughters of the brother of Jared were twenty and two souls; and the number of sons and daughters of Jared were twelve, he having four sons.

21 Ja tapahtui, että he laskivat kansansa; ja kun he olivat laskeneet sen, he kysyivät siltä, mitä se halusi heidän tekevän, ennen kuin he laskeutuisivat hautoihinsa.

22 Ja tapahtui, että kansa halusi heidän voitelevan yhden heidän pojistaan kuninkaakseen.

23 Ja nyt katso, tämä oli heille raskasta. Ja Jeredin velli sanoi heille: Tämä johtaa varmasti vankeuteen.

24 Mutta Jered sanoi veljelleen: Salli heidän saada kuningas. Ja sen tähden hän sanoi heille: Valitkaa meidän poikiemme joukosta kuningas, kenet vain tahdotte.

25 Ja tapahtui, että he valitsivat nimenomaan Jeredin veljen esikoisen, ja hänen nimensä oli Pagag. Ja tapahtui, että hän kieltäytyi eikä tahtonut ruveta heidän kuninkaaksensa. Ja kansa tahtoi, että hänen isänsä pakottaisi hänet, mutta hänen isänsä ei tahtonut; ja hän kielsi heitä pakottamasta ketään kuninkaakseen.

26 Ja tapahtui, että he valitsivat kaikki Pagagin veljet, eivätkä he tahtoneet.

27 Ja tapahtui, etteivät Jeredinkään pojat tahtoneet, tosiaankaan ei kukaan yhtä lukuun ottamatta; ja Oriha voideltiin kansan kuninkaaksi.

28 Ja hän alkoi hallita, ja kansa alkoi menestyä; ja heistä tuli tavattoman rikkaita.

29 Ja tapahtui, että Jered kuoli, ja samoin hänen veljensä.

30 Ja tapahtui, että Oriha vaelsi nöyrästi Herran edessä ja muisti, kuinka suuria Herra oli tehnyt hänen isälleen, ja opetti myös kansalleen, kuinka suuria Herra oli tehnyt sen isille.

And it came to pass that they did number their people; and after that they had numbered them, they did desire of them the things which they would that they should do before they went down to their graves.

And it came to pass that the people desired of them that they should anoint one of their sons to be a king over them.

And now behold, this was grievous unto them. And the brother of Jared said unto them: Surely this thing leadeth into captivity.

But Jared said unto his brother: Suffer them that they may have a king. And therefore he said unto them: Choose ye out from among our sons a king, even whom ye will.

And it came to pass that they chose even the first-born of the brother of Jared; and his name was Pagag. And it came to pass that he refused and would not be their king. And the people would that his father should constrain him, but his father would not; and he commanded them that they should constrain no man to be their king.

And it came to pass that they chose all the brothers of Pagag, and they would not.

And it came to pass that neither would the sons of Jared, even all save it were one; and Orihah was anointed to be king over the people.

And he began to reign, and the people began to prosper; and they became exceedingly rich.

And it came to pass that Jared died, and his brother also.

And it came to pass that Orihah did walk humbly before the Lord, and did remember how great things the Lord had done for his father, and also taught his people how great things the Lord had done for their fathers.

Eter 7

- 1 Ja tapahtui, että Oriha tuomitsi maassa vanhurskaasti koko elinaikansa, joka elinaika oli tavattoman pitkä.
- 2 Ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä; niin, hänelle syntyi kolmekymmentäyksi, joista kaksikymmentäkolme oli poikia.
- 3 Ja tapahtui, että hänelle syntyi myös Kib hänen vanhalla iällään. Ja tapahtui, että Kib hallitsi hänen jälkeensä; ja Kibille syntyi Korihor.
- 4 Ja kun Korihor oli kolmekymmentäkaksi vuotta vanha, hän kapinoi isäänsä vastaan ja meni asumaan Nehorin maahan; ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä, ja heistä tuli tavattoman kauniita, minkä vuoksi Korihor veti paljon ihmisiä mukaansa.
- 5 Ja kun hän oli koonnut yhteen sotajoukon, hän tuli ylös Moronin maahan, missä kuningas asui, ja otti hänet vangiksi, mikä toteutti Jeredin veljen sanat, että he joutuisivat vankeuteen.
- 6 Nyt Moronin maa, jossa kuningas asui, oli lähellä sitä maata, jota nefiläiset sanovat Hävitykseksi.
- 7 Ja tapahtui, että Kib asui vankeudessa väkensä kanssa poikansa Korihorin alaisuudessa, kunnes hän tuli tavattoman vanhaksi; kuitenkin Kibille syntyi Sule hänen vanhalla iällään, hänen ollessaan vielä vankeudessa.
- 8 Ja tapahtui, että Sule oli vihoissaan veljelleen; ja Sule kasvoi vahvaksi, ja hänestä tuli väkevä, mitä miehen voimaan tulee, ja hän oli myös arvostelukyvyltään voimallinen.
- 9 Ja nyt, hän tuli Efraimin kukkulalle ja sulatti kukkulasta malmia ja teki miekkoja teräksestä niille, jotka hän oli vetänyt mukaansa; ja aseistettuaan heidät miekoilla hän palasi Nehorin kaupunkiin ja ryhtyi taisteluun veljeään Korihoria vastaan, ja sillä tavoin hän sai valtakunnan haltuunsa ja palautti sen isälleen Kibille.
- 10 Ja nyt sen vuoksi, mitä Sule oli tehnyt, hänen isänsä antoi hänelle kuninkuuden; sen tähden hän alkoi hallita isänsä sijaan.

Ether 7

And it came to pass that Orihah did execute judgment upon the land in righteousness all his days, whose days were exceedingly many.

And he begat sons and daughters; yea, he begat thirty and one, among whom were twenty and three sons.

And it came to pass that he also begat Kib in his old age. And it came to pass that Kib reigned in his stead; and Kib begat Corihor.

And when Corihor was thirty and two years old he rebelled against his father, and went over and dwelt in the land of Nehor; and he begat sons and daughters, and they became exceedingly fair; wherefore Corihor drew away many people after him.

And when he had gathered together an army he came up unto the land of Moron where the king dwelt, and took him captive, which brought to pass the saying of the brother of Jared that they would be brought into captivity.

Now the land of Moron, where the king dwelt, was near the land which is called Desolation by the Nephites.

And it came to pass that Kib dwelt in captivity, and his people under Corihor his son, until he became exceedingly old; nevertheless Kib begat Shule in his old age, while he was yet in captivity.

And it came to pass that Shule was angry with his brother; and Shule waxed strong, and became mighty as to the strength of a man; and he was also mighty in judgment.

Wherefore, he came to the hill Ephraim, and he did molten out of the hill, and made swords out of steel for those whom he had drawn away with him; and after he had armed them with swords he returned to the city Nehor, and gave battle unto his brother Corihor, by which means he obtained the kingdom and restored it unto his father Kib.

And now because of the thing which Shule had done, his father bestowed upon him the kingdom; therefore he began to reign in the stead of his father.

11 Ja tapahtui, että hän tuomitsi vanhurskaasti; ja hän levitti valtakuntansa kaikkialle maahan, sillä kansasta oli tullut tavattoman lukuisa.

12 Ja tapahtui, että Sulellekin syntyi monia poikia ja tyttäriä.

13 Ja Korihor teki parannuksen niistä monista pahoista teoista, joita hän oli tehnyt; niinpä Sule antoi hänelle valtaa valtakunnassaan.

14 Ja tapahtui, että Korihorilla oli monia poikia ja tyttäriä. Ja Korihorin poikien joukossa oli yksi, jonka nimi oli Nooa.

15 Ja tapahtui, että Nooa kapinoi kuningas Sulea sekä isäänsä Korihoria vastaan ja veti mukaansa veljensä Kohorin ja kaikki muutkin veljensä ja monia kansasta.

16 Ja hän ryhtyi kuningas Sulea vastaan taisteluun, jossa hän sai haltuunsa heidän ensimmäisen perintömaansa, ja hänestä tuli kuningas tuohon osaan maata.

17 Ja tapahtui, että hän ryhtyi jälleen taisteluun kuningas Sulea vastaan, ja hän otti kuningas Sulen kiinni ja vei hänet vankina Moroniin.

18 Ja tapahtui, että hänen aikoessaan ottaa hänet hengiltä, Sulen pojat hiipivät yöllä Nooan taloon ja surmasivat hänet ja mursivat vankilan oven ja toivat isänsä ulos ja asettivat hänet hänen valtaistuimelleen hänen omassa valtakunnassaan.

19 Ja nyt, Nooan poika vahvisti hänen valtakuntaansa hänen jälkeensä; kuitenkin he eivät enää saaneet kuningas Sulea valtaansa, ja kuningas Sulen hallitsema kansa menestyi tavattomasti ja tuli suureksi.

20 Ja maa oli jaettu, ja oli kaksi valtakuntaa, Sulen valtakunta ja Nooan pojan Kohorin valtakunta.

21 Ja Nooan poika Kohor käski kansansa ryhtyä Sulea vastaan taisteluun, jossa Sule löi heidät ja surmasi Kohorin.

22 Ja nyt Kohorilla oli poika, jota kutsuttiin Nimrodiksi, ja Nimrod luovutti Kohorin valtakunnan Sulelle, ja hän pääsi suosioon Sulen silmissä; sen vuoksi Sule soi hänelle suuresti suosiotaan, ja hän teki Sulen valtakunnassa halunsa mukaan.

And it came to pass that he did execute judgment in righteousness; and he did spread his kingdom upon all the face of the land, for the people had become exceedingly numerous.

And it came to pass that Shule also begat many sons and daughters.

And Corihor repented of the many evils which he had done; wherefore Shule gave him power in his kingdom.

And it came to pass that Corihor had many sons and daughters. And among the sons of Corihor there was one whose name was Noah.

And it came to pass that Noah rebelled against Shule, the king, and also his father Corihor, and drew away Cohor his brother, and also all his brethren and many of the people.

And he gave battle unto Shule, the king, in which he did obtain the land of their first inheritance; and he became a king over that part of the land.

And it came to pass that he gave battle again unto Shule, the king; and he took Shule, the king, and carried him away captive into Moron.

And it came to pass as he was about to put him to death, the sons of Shule crept into the house of Noah by night and slew him, and broke down the door of the prison and brought out their father, and placed him upon his throne in his own kingdom.

Wherefore, the son of Noah did build up his kingdom in his stead; nevertheless they did not gain power any more over Shule the king, and the people who were under the reign of Shule the king did prosper exceedingly and wax great.

And the country was divided; and there were two kingdoms, the kingdom of Shule, and the kingdom of Cohor, the son of Noah.

And Cohor, the son of Noah, caused that his people should give battle unto Shule, in which Shule did beat them and did slay Cohor.

And now Cohor had a son who was called Nimrod; and Nimrod gave up the kingdom of Cohor unto Shule, and he did gain favor in the eyes of Shule; wherefore Shule did bestow great favors upon him, and he did do in the kingdom of Shule according to his desires.

- 23 Ja Sulen hallituskaudella kansan keskuuteen tuli myös profeettoja, jotka olivat Herran lähettämiä, profetoimaan, että kansan jumalattomuus ja epäjumalien palvonta oli tuomassa kirouksen maalle ja että heidät hävitettäisiin, elleivät he tekisi parannusta.
- 24 Ja tapahtui, että kansa herjasi profeettoja ja pilkkasi heitä. Ja tapahtui, että kuningas Sule tuomitsi kaikki ne, jotka herjasivat profeettoja.
- 25 Ja hän sääti koko maahan lain, joka antoi profeetoille vallan mennä, minne ikinä he tahtoivat; ja tällä tavoin kansa saatettiin parannukseen.
- 26 Ja koska ihmiset tekivät parannuksen pahoista teoistaan ja epäjumalien palvonnastaan, Herra säästi heidät, ja he alkoivat jälleen menestyä maassa. Ja tapahtui, että Sulelle syntyi poikia ja tyttöjä hänen vanhalla iällään.
- 27 Eikä Sulen elinaikana ollut enää sotia; ja hän muisti ne suuret asiat, joita Herra oli tehnyt hänen isilleen tuodessaan heidät suuren syvyyden poikki luvattuun maahan; sen vuoksi hän tuomitsi vanhurskaasti koko elinaikansa.

And also in the reign of Shule there came prophets among the people, who were sent from the Lord, prophesying that the wickedness and idolatry of the people was bringing a curse upon the land, and they should be destroyed if they did not repent.

And it came to pass that the people did revile against the prophets, and did mock them. And it came to pass that king Shule did execute judgment against all those who did revile against the prophets.

And he did execute a law throughout all the land, which gave power unto the prophets that they should go whithersoever they would; and by this cause the people were brought unto repentance.

And because the people did repent of their iniquities and idolatries the Lord did spare them, and they began to prosper again in the land. And it came to pass that Shule begat sons and daughters in his old age.

And there were no more wars in the days of Shule; and he remembered the great things that the Lord had done for his fathers in bringing them across the great deep into the promised land; wherefore he did execute judgment in righteousness all his days.

Eter 8

- 1 Ja tapahtui, että hänelle syntyi Omer, ja Omer hallitsi hänen jälkeensä. Ja Omerille syntyi Jered, ja Jeredille syntyi poikia ja tyttäriä.
- 2 Ja Jered kapinoi isäänsä vastaan ja tuli asumaan Hetin maahan. Ja tapahtui, että hän sai houkutelluksi monia ihmisiä viekkaiden sanojensa tähden, kunnes oli saanut puolet valtakunnasta.
- 3 Ja saatuaan puolet valtakunnasta hän ryhtyi taisteluun isäänsä vastaan, ja hän vei isänsä vankeuteen ja pani hänet palvelemaan vankeudessa;
- 4 ja nyt, Omer oli hallitus kautensa aikana vankeudessa puolet elinajastaan. Ja tapahtui, että hänelle syntyi poikia ja tyttäriä, joiden joukossa olivat Hesron ja Koriantumr;
- 5 ja he olivat tavattomasti vihoissaan veljensä Jeredin tekojen tähden, niin että he kokosivat sotajoukon ja ryhtyivät taisteluun Jerediä vastaan. Ja tapahtui, että he ryhtyivät taisteluun häntä vastaan yöllä.
- 6 Ja tapahtui, että surmattuaan Jeredin sotajoukon he aikoivat surmata hänetkin, ja hän vetosi heihin, etteivät he surmaisi häntä, ja hän luovuttaisi valtakunnan isälleen. Ja tapahtui, että he antoivat hänen pitää henkensä.
- 7 Ja nyt Jered tuli tavattoman murheelliseksi valtakunnan menetyksen tähden, sillä hän oli kiinnittänyt sydämensä valtakuntaan ja maailman kunniaan.
- 8 Nyt Jeredin tytär, joka oli tavattoman taitava ja joka näki isänsä murheet, ajatteli laatia suunnitelman, jolla hän voisi lunastaa valtakunnan isälleen.
- 9 Nyt Jeredin tytär oli tavattoman kaunis. Ja tapahtui, että hän puhui isänsä kanssa ja sanoi hänelle: Minkä tähden isälläni on niin paljon murhetta? Eikö hän ole lukenut aikakirjaa, jonka isämme toivat suuren syvyyden poikki? Katso, eikö siinä ole kertomus muinaisista ihmisistä, että he salaisilla suunnitelmillaan saivat kuninkuuden ja suurta kunniaa?

Ether 8

And it came to pass that he begat Omer, and Omer reigned in his stead. And Omer begat Jared; and Jared begat sons and daughters.

And Jared rebelled against his father, and came and dwelt in the land of Heth. And it came to pass that he did flatter many people, because of his cunning words, until he had gained the half of the kingdom.

And when he had gained the half of the kingdom he gave battle unto his father, and he did carry away his father into captivity, and did make him serve in captivity;

And now, in the days of the reign of Omer he was in captivity the half of his days. And it came to pass that he begat sons and daughters, among whom were Esrom and Coriantumr;

And they were exceedingly angry because of the doings of Jared their brother, insomuch that they did raise an army and gave battle unto Jared. And it came to pass that they did give battle unto him by night.

And it came to pass that when they had slain the army of Jared they were about to slay him also; and he pled with them that they would not slay him, and he would give up the kingdom unto his father. And it came to pass that they did grant unto him his life.

And now Jared became exceedingly sorrowful because of the loss of the kingdom, for he had set his heart upon the kingdom and upon the glory of the world.

Now the daughter of Jared being exceedingly expert, and seeing the sorrows of her father, thought to devise a plan whereby she could redeem the kingdom unto her father.

Now the daughter of Jared was exceedingly fair. And it came to pass that she did talk with her father, and said unto him: Whereby hath my father so much sorrow? Hath he not read the record which our fathers brought across the great deep? Behold, is there not an account concerning them of old, that they by their secret plans did obtain kingdoms and great glory?

- 10 Ja nyt, sen tähden isäni lähettäköön hakemaan Kimnarin pojan Akisin; ja katso, minä olen kaunis, ja minä tanssin hänen edessään ja miellytän häntä, niin että hän haluaa minut vaimoksi; ja nyt, jos hän pyytää sinulta, että sinä annat minut hänelle vaimoksi, niin sano silloin: Minä annan hänet, jos sinä tuot minulle isäni, kuninkaan, pään.
- 11 Ja nyt Omer oli Akisin ystävä; ja nyt, kun Jared oli lähettänyt hakemaan Akisin, Jaredin tytär tanssi hänen edessään miellyttäen häntä, niin että hän halusi hänet vaimoksi. Ja tapahtui, että hän sanoi Jaredille: Anna hänet minulle vaimoksi.
- 12 Ja Jared sanoi hänelle: Minä annan hänet sinulle, jos tuot minulle isäni, kuninkaan, pään.
- 13 Ja tapahtui, että Akis kokosi Jaredin taloon kaikki sukulaisensa ja sanoi heille: Vannotteko minulle, ette olette uskollisia minulle siinä, mitä minä teiltä pyydän?
- 14 Ja tapahtui, että he kaikki vannoivat hänelle taivaan Jumalan kautta sekä taivaiden sekä maan kautta ja päänsä kautta, että jokainen, joka poikkeaisi siitä avusta, jota Akis halusi, menettäisi päänsä; ja jokainen, joka paljastaisi, mitä Akis heille ilmaisisi, menettäisi henkensä.
- 15 Ja tapahtui, että he sopivat näin Akisin kanssa. Ja Akis vannotti heillä valat, joita valtaa samoin tavoitelleet ihmiset muinoin olivat tehneet ja jotka olivat periytyneet aina Kainilta saakka, joka oli murhaaja alusta asti.
- 16 Ja ne säilyivät Perkeleen voimalla vannotettaviksi ihmisillä, pitämään heidät pimeydessä ja auttamaan valtaa tavoittelevia saamaan valtaa ja murhaamaan ja rosvoamaan ja valehtelemaan ja harjoittamaan kaikenlaista jumalattomuutta ja haureutta.
- 17 Ja Jaredin tytär pani hänen sydämeensä ajatuksen etsiä esiin nämä muinaiset asiat, ja Jared pani sen Akisin sydämeen; sen tähden Akis vannotti sen sukulaisillaan ja ystävillään, johdattaen heidät kauniilla lupauksilla tekemään, mitä vain halusi.

And now, therefore, let my father send for Akish, the son of Kimnor; and behold, I am fair, and I will dance before him, and I will please him, that he will desire me to wife; wherefore if he shall desire of thee that ye shall give unto him me to wife, then shall ye say: I will give her if ye will bring unto me the head of my father, the king.

And now Omer was a friend to Akish; wherefore, when Jared had sent for Akish, the daughter of Jared danced before him that she pleased him, insomuch that he desired her to wife. And it came to pass that he said unto Jared: Give her unto me to wife.

And Jared said unto him: I will give her unto you, if ye will bring unto me the head of my father, the king.

And it came to pass that Akish gathered in unto the house of Jared all his kinsfolk, and said unto them: Will ye swear unto me that ye will be faithful unto me in the thing which I shall desire of you?

And it came to pass that they all swore unto him, by the God of heaven, and also by the heavens, and also by the earth, and by their heads, that whoso should vary from the assistance which Akish desired should lose his head; and whoso should divulge whatsoever thing Akish made known unto them, the same should lose his life.

And it came to pass that thus they did agree with Akish. And Akish did administer unto them the oaths which were given by them of old who also sought power, which had been handed down even from Cain, who was a murderer from the beginning.

And they were kept up by the power of the devil to administer these oaths unto the people, to keep them in darkness, to help such as sought power to gain power, and to murder, and to plunder, and to lie, and to commit all manner of wickedness and whoredoms.

And it was the daughter of Jared who put it into his heart to search up these things of old; and Jared put it into the heart of Akish; wherefore, Akish administered it unto his kindred and friends, leading them away by fair promises to do whatsoever thing he desired.

- 18 Ja tapahtui, että he muodostivat salaliiton, samoin kuin ihmiset muinoin, joka liitto on kaikkea muuta iljettävämpi ja jumalattomampi Jumalan silmissä;
- 19 sillä Herra ei toimi salaliitoissa, eikä hän tahdo ihmisen vuodattavan verta, vaan on kaikessa kieltänyt sen ihmisen alusta asti.
- 20 Ja nyt minä, Moroni, en kirjoita, minkälaisia heidän valansa ja liittonsa olivat, sillä minulle on ilmoitettu, että niitä on kaikkien ihmisten keskuudessa ja niitä on lamanilaisten keskuudessa.
- 21 Ja ne ovat aiheuttaneet tämän kansan tuhon, josta minä nyt puhun, ja myös Nefin kansan tuhon.
- 22 Ja mikä tahansa kansakunta, joka tukee tällaisia salaliittoja vallan ja rikkauden saamiseksi, kunnes ne leviävät koko kansakuntaan, katso, se tuhoutuu; sillä Herra ei salli pyhiensä veren, jonka ne vuodattavat, aina huutavan hänelle maasta kosta niille, hänen kuitenkin kostamatta.
- 23 Sen vuoksi, oi te pakanat, on Jumalan viisauden mukaista, että nämä asiat näytetään teille, jotta te siten tekisitte parannuksen synneistänne ettekä sallisi näiden murhaliittojen, jotka on perustettu vallan ja rikkauden saamiseksi, saada teistä ylivaltaa ja työn, niin, nimittäin, tuhotyön kohdata teitä, niin, nimittäin, iankaikkisen Jumalan oikeudenmukaisuuden miekan iskeä teitä teidän kukistumiseksenne ja tuhoksenne, jos te sallitte näiden asioiden olla.
- 24 Sen vuoksi Herra käskee teitä, kun näette näitä asioita tulevan keskuuteenne, että heräätte tiedostamaan kauhean tilanteenne tämän keskuudessanne olevan salaliiton tähden; tai voi sitä niiden veren tähden, jotka on surmattu, sillä he huutavat tomusta kosta sille sekä niille, jotka sen perustivat.

And it came to pass that they formed a secret combination, even as they of old; which combination is most abominable and wicked above all, in the sight of God;

For the Lord worketh not in secret combinations, neither doth he will that man should shed blood, but in all things hath forbidden it, from the beginning of man.

And now I, Moroni, do not write the manner of their oaths and combinations, for it hath been made known unto me that they are had among all people, and they are had among the Lamanites.

And they have caused the destruction of this people of whom I am now speaking, and also the destruction of the people of Nephi.

And whatsoever nation shall uphold such secret combinations, to get power and gain, until they shall spread over the nation, behold, they shall be destroyed; for the Lord will not suffer that the blood of his saints, which shall be shed by them, shall always cry unto him from the ground for vengeance upon them and yet he avenge them not.

Wherefore, O ye Gentiles, it is wisdom in God that these things should be shown unto you, that thereby ye may repent of your sins, and suffer not that these murderous combinations shall get above you, which are built up to get power and gain—and the work, yea, even the work of destruction come upon you, yea, even the sword of the justice of the Eternal God shall fall upon you, to your overthrow and destruction if ye shall suffer these things to be.

Wherefore, the Lord commandeth you, when ye shall see these things come among you that ye shall awake to a sense of your awful situation, because of this secret combination which shall be among you; or wo be unto it, because of the blood of them who have been slain; for they cry from the dust for vengeance upon it, and also upon those who built it up.

25 Sillä tapahtuu, että jokainen, joka sen perustaa, pyrkii hävittämään kaikkien maiden, kansakuntien ja valtakuntien vapauden; ja se saa aikaan kaikkien ihmisten tuhon, sillä sen perustaja on Perkele, joka on kaikkien valheiden isä; nimittäin se sama valehtelija, joka petti meidän ensimmäiset vanhempamme, niin, nimittäin se sama valehtelija, joka on pannut ihmisen tekemään murhia alusta asti; joka on paa-duttanut ihmisten sydämet, niin että he ovat mur-hanneet profeetat ja kivittäneet heitä ja karkottaneet heitä alusta asti.

26 Sen vuoksi minun, Moronin, on käsketty kirjoittaa näistä asioista, jotta paha voitaisiin poistaa ja jotta tulisi aika, jolloin Saatanalla ei ole valtaa ihmislasten sydämiin, vaan heidät saataisiin tekemään alati hyvää, niin että he voivat tulla kaiken vanhurskauden lähteelle ja pelastua.

For it cometh to pass that whoso buildeth it up seeketh to overthrow the freedom of all lands, nations, and countries; and it bringeth to pass the destruction of all people, for it is built up by the devil, who is the father of all lies; even that same liar who beguiled our first parents, yea, even that same liar who hath caused man to commit murder from the beginning; who hath hardened the hearts of men that they have murdered the prophets, and stoned them, and cast them out from the beginning.

Wherefore, I, Moroni, am commanded to write these things that evil may be done away, and that the time may come that Satan may have no power upon the hearts of the children of men, but that they may be persuaded to do good continually, that they may come unto the fountain of all righteousness and be saved.

Eter 9

- 1 Ja nyt minä, Moroni, jatkan aikakirjaani. Ja nyt, katso, tapahtui, että salaliittojensa tähden Akis ja hänen ystävänsä, katso, he kukistivat Omerin valtakunnan.
- 2 Kuitenkin Herra oli armollinen Omerille ja myös hänen pojilleen ja tyttärilleen, jotka eivät yrittäneet tuhota häntä.
- 3 Ja Herra kehotti Omeria unessa lähtemään maasta; niinpä Omer lähti maasta perheineen ja kulki monta päivää ja tuli Simin kukkulan luo ja kulki sen ohitse ja tuli sen paikan kautta, missä nefiläiset tuhottiin, ja sieltä itään päin, ja tuli paikkaan, jota sanottiin Ablomiksi, meren rannikolle, ja sinne hän pystytti telttansa ja myös hänen poikansa ja tyttärensä ja koko hänen perhekuntansa, lukuun ottamatta Jerediä ja hänen perhettään.
- 4 Ja tapahtui, että Jeredin voiteli kansan kuninkaaksi jumalaton käsi; ja hän antoi Akisille tyttärensä vaimoksi.
- 5 Ja tapahtui, että Akis tavoitteli appensa henkeä; ja hän kääntyi niiden puoleen, joille hän oli vannonut muinaisten ihmisten valan, ja he hankkivat hänen appensa pään, kun hän istui valtaistuimellaan kansaansa kuulemassa.
- 6 Sillä niin paljon tämä jumalaton ja salainen seura oli levinnyt, että se oli turmellut kaikkien ihmisten sydämen; sen tähden Jered murhattiin valtaistuimellaan, ja Akis hallitsi hänen jälkeensä.
- 7 Ja tapahtui, että Akis alkoi olla kateellinen pojalleen; sen tähden hän sulki hänet vankilaan ja piti häntä vähällä ravinnolla tai ravinnotta, kunnes hän kärsi kuoleman.
- 8 Ja nyt kuolleen veli (ja hänen nimensä oli Nimra) vihastui isälleen sen tähden, mitä hänen isänsä oli tehnyt hänen veljelleen.
- 9 Ja tapahtui, että Nimra kokosi yhteen pienen joukon miehiä ja pakeni maasta ja tuli asumaan Omerin kanssa.

Ether 9

- And now I, Moroni, proceed with my record. Therefore, behold, it came to pass that because of the secret combinations of Akish and his friends, behold, they did overthrow the kingdom of Omer.
- Nevertheless, the Lord was merciful unto Omer, and also to his sons and to his daughters who did not seek his destruction.
- And the Lord warned Omer in a dream that he should depart out of the land; wherefore Omer departed out of the land with his family, and traveled many days, and came over and passed by the hill of Shim, and came over by the place where the Nephites were destroyed, and from thence eastward, and came to a place which was called Ablom, by the seashore, and there he pitched his tent, and also his sons and his daughters, and all his household, save it were Jared and his family.
- And it came to pass that Jared was anointed king over the people, by the hand of wickedness; and he gave unto Akish his daughter to wife.
- And it came to pass that Akish sought the life of his father-in-law; and he applied unto those whom he had sworn by the oath of the ancients, and they obtained the head of his father-in-law, as he sat upon his throne, giving audience to his people.
- For so great had been the spreading of this wicked and secret society that it had corrupted the hearts of all the people; therefore Jared was murdered upon his throne, and Akish reigned in his stead.
- And it came to pass that Akish began to be jealous of his son, therefore he shut him up in prison, and kept him upon little or no food until he had suffered death.
- And now the brother of him that suffered death, (and his name was Nimrah) was angry with his father because of that which his father had done unto his brother.
- And it came to pass that Nimrah gathered together a small number of men, and fled out of the land, and came over and dwelt with Omer.

10 Ja tapahtui, että Akisille syntyi muita poikia, ja he voittivat kansan sydämet siitä huolimatta, että he olivat vannoneet hänelle tekevänsä kaikenlaista pahaa sen mukaan kuin hän halusi.

11 Nyt Akisin kansa halusi rikkautta samoin kuin Akis halusi valtaa; sen vuoksi Akisin pojat tarjosivat heille rahaa, jolla keinolla he vetivät suurimman osan kansasta mukaansa.

12 Ja Akisin poikien ja Akisin kesken alkoi sota, jota kesti monen vuoden ajan, eli kunnes lähes koko valtakunnan kansa oli tuhoutunut, niin, jopa kaikki, paitsi kolmekymmentä sielua ja ne, jotka pakenivat Omerin perhekunnan mukana.

13 Sen vuoksi Omer sai takaisin perintömaansa.

14 Ja tapahtui, että Omer alkoi olla vanha; kuitenkin hänelle syntyi hänen vanhalla iällään Emer, ja hän voiteli Emerin kuninkaaksi hallitsemaan hänen sijajansa.

15 Ja voideltuaan Emerin kuninkaaksi hän näki rauhan maassa kahden vuoden ajan, ja hän kuoli nähtyään tavattoman monia elinpäiviä, jotka olivat täynnä murhetta. Ja tapahtui, että Emer hallitsi hänen jälkeensä ja seurasi isänsä askeleita.

16 Ja Herra alkoi jälleen ottaa kirousta pois maasta, ja Emerin perhekunta menestyi tavattomasti Emerin hallituskaudella; ja kuudenkymmenen kahden vuoden aikana heistä oli tullut tavattoman vahvoja, niin että heistä tuli tavattoman rikkaita –

17 ja heillä oli kaikenlaisia hedelmiä ja viljoja ja silkkejä ja hienoa pellavaa ja kultaa ja hopeaa ja kalteuksia;

18 ja myös kaikenlaista karjaa, härkiä ja lehmiä ja lampaista ja sikoja ja vuohia sekä monia muunlaisia eläimiä, jotka olivat hyödyllisiä ihmisen ravinnoksi.

19 Ja heillä oli myös hevosia ja aaseja, ja oli norsuja ja kurelomeja ja kumomeja, jotka kaikki olivat ihmiselle hyödyllisiä, ja varsinkin norsut ja kurelomit ja kumomit.

And it came to pass that Akish begat other sons, and they won the hearts of the people, notwithstanding they had sworn unto him to do all manner of iniquity according to that which he desired.

Now the people of Akish were desirous for gain, even as Akish was desirous for power; wherefore, the sons of Akish did offer them money, by which means they drew away the more part of the people after them.

And there began to be a war between the sons of Akish and Akish, which lasted for the space of many years, yea, unto the destruction of nearly all the people of the kingdom, yea, even all, save it were thirty souls, and they who fled with the house of Omer.

Wherefore, Omer was restored again to the land of his inheritance.

And it came to pass that Omer began to be old; nevertheless, in his old age he begat Emer; and he anointed Emer to be king to reign in his stead.

And after that he had anointed Emer to be king he saw peace in the land for the space of two years, and he died, having seen exceedingly many days, which were full of sorrow. And it came to pass that Emer did reign in his stead, and did fill the steps of his father.

And the Lord began again to take the curse from off the land, and the house of Emer did prosper exceedingly under the reign of Emer; and in the space of sixty and two years they had become exceedingly strong, insomuch that they became exceedingly rich—

Having all manner of fruit, and of grain, and of silks, and of fine linen, and of gold, and of silver, and of precious things;

And also all manner of cattle, of oxen, and cows, and of sheep, and of swine, and of goats, and also many other kinds of animals which were useful for the food of man.

And they also had horses, and asses, and there were elephants and cureloms and cumoms; all of which were useful unto man, and more especially the elephants and cureloms and cumoms.

- 20 Ja niin Herra vuodatti siunauksiaan tähän maahan, joka oli kaikkia muita maita oivallisempi; ja hän käski, että jokaisen, joka pitäisi maata hallussaan, olisi pidettävä sitä hallussaan Herralle tai heidät hävitettäisiin, kun he olisivat kypsyneet pahuudessa; sillä sellaisille sanoo Herra: Minä vuodatan vihani täyteen.
- 21 Ja Emer tuomitsi vanhurskaasti koko elinaikansa, ja hänelle syntyi monia poikia ja tyttäriä; ja hänelle syntyi Koriantum, ja hän voiteli Koriantumin hallitsemaan sijaansa.
- 22 Ja voideltuaan Koriantumin hallitsemaan sijaansa hän eli neljä vuotta, ja hän näki rauhan maassa; niin, ja hän näki jopa Vanhurskauden Pojan ja iloitsi ja riemuitsi hänen ajastaan; ja hän kuoli rauhassa.
- 23 Ja tapahtui, että Koriantum seurasi isänsä askeleita ja rakensi monta mahtavaa kaupunkia ja antoi kansalle sitä, mikä oli hyvää, koko elinaikansa. Ja tapahtui, ettei hänellä ollut lapsia, ennen kuin hän oli tavattoman vanha.
- 24 Ja tapahtui, että hänen vaimonsa kuoli sadankahden vuoden ikäisenä. Ja tapahtui, että Koriantum otti vaimon vanhalla iällä, nuoren neidon, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä; ja nyt hän eli, kunnes oli sataneljäkymmentäkaksi vuotta vanha.
- 25 Ja tapahtui, että hänelle syntyi Kom, ja Kom hallitsi hänen jälkeensä; ja hän hallitsi neljäkymmentäyhdeksän vuotta, ja hänelle syntyi Het; ja hänelle syntyi myös muita poikia ja tyttäriä.
- 26 Ja kansa oli jälleen levinnyt kaikkialle maahan, ja maassa alkoi jälleen olla tavattoman suurta jumalattomuutta, ja Het alkoi jälleen omaksua muinaisia salaisia suunnitelmia tuhotakseen isänsä.
- 27 Ja tapahtui, että hän syöksi isänsä valtaistuimelta, sillä hän surmasi tämän tämän omalla miekalla; ja hän hallitsi hänen jälkeensä.
- 28 Ja maahan tuli jälleen profeettoja huutamaan parannusta heille – että heidän oli valmistettava Herralle tietä, tai kirous kohtaisi maata; niin, nimitäin tulisi suuri nälänhätä, jossa he tuhoutuisivat, elleivät he tekisi parannusta.

And thus the Lord did pour out his blessings upon this land, which was choice above all other lands; and he commanded that whoso should possess the land should possess it unto the Lord, or they should be destroyed when they were ripened in iniquity; for upon such, saith the Lord: I will pour out the fulness of my wrath.

And Emer did execute judgment in righteousness all his days, and he begat many sons and daughters; and he begat Coriantum, and he anointed Coriantum to reign in his stead.

And after he had anointed Coriantum to reign in his stead he lived four years, and he saw peace in the land; yea, and he even saw the Son of Righteousness, and did rejoice and glory in his day; and he died in peace.

And it came to pass that Coriantum did walk in the steps of his father, and did build many mighty cities, and did administer that which was good unto his people in all his days. And it came to pass that he had no children even until he was exceedingly old.

And it came to pass that his wife died, being an hundred and two years old. And it came to pass that Coriantum took to wife, in his old age, a young maid, and begat sons and daughters; wherefore he lived until he was an hundred and forty and two years old.

And it came to pass that he begat Com, and Com reigned in his stead; and he reigned forty and nine years, and he begat Heth; and he also begat other sons and daughters.

And the people had spread again over all the face of the land, and there began again to be an exceedingly great wickedness upon the face of the land, and Heth began to embrace the secret plans again of old, to destroy his father.

And it came to pass that he did dethrone his father, for he slew him with his own sword; and he did reign in his stead.

And there came prophets in the land again, crying repentance unto them—that they must prepare the way of the Lord or there should come a curse upon the face of the land; yea, even there should be a great famine, in which they should be destroyed if they did not repent.

29 Mutta ihmiset eivät uskoneet profettojen sanoja vaan karkottivat heidät; ja joitakin heistä he heittivät kuoppiin ja jättivät menehtymään. Ja tapahtui, että he tekivät kaiken tämän kuningas Hetin käskyn mukaan.

30 Ja tapahtui, että maassa alkoi suuri nälänhätä, ja asukkaita alkoi tuhoutua tavattoman nopeasti nälänhädän tähden, sillä maan päällä ei satanut.

31 Ja maahan tuli myös myrkkykäärmeitä, ja ne myrkyttivät monia ihmisiä. Ja tapahtui, että heidän katraansa alkoivat paeta myrkkykäärmeiden edellä etelänpuoleista maata kohti, jota nefiläiset kutsuivat Sarahemlaksi.

32 Ja tapahtui, että monet niistä menehtyivät matkalla, mutta oli muutamia, jotka pääsivät pakoon etelänpuoleiseen maahan.

33 Ja tapahtui, että Herra kielsi käärmeitä enää ajamasta niitä takaa vaan käski niiden tukkia tien, niin etteivät ihmiset pääsisi kulkemaan ohitse, niin että jokaisen, joka yrittäisi kulkea ohitse, myrkkykäärmeet kaataisivat.

34 Ja tapahtui, että ihmiset seurasivat eläinten reittiä ja söivät matkan varrelle kaatuneiden raatoja, kunnes olivat syöneet ne kaikki. Nyt, kun ihmiset näkivät, että heidän täytyy menehtyä, he alkoivat tehdä parannusta pahoista teoistaan ja huutaa Herran puoleen.

35 Ja tapahtui, että kun he olivat kyllin nöyryyneet Herran edessä, hän lähetti sateen maan päälle; ja kansa alkoi jälleen elpyä, ja pohjoisissa maissa ja kaikissa ympäröivissä maissa alkoi olla hedelmiä. Ja Herra näytti heille voimansa varjelemalla heidät nälänhädältä.

But the people believed not the words of the prophets, but they cast them out; and some of them they cast into pits and left them to perish. And it came to pass that they did all these things according to the commandment of the king, Heth.

And it came to pass that there began to be a great dearth upon the land, and the inhabitants began to be destroyed exceedingly fast because of the dearth, for there was no rain upon the face of the earth.

And there came forth poisonous serpents also upon the face of the land, and did poison many people. And it came to pass that their flocks began to flee before the poisonous serpents, towards the land southward, which was called by the Nephites Zarahemla.

And it came to pass that there were many of them which did perish by the way; nevertheless, there were some which fled into the land southward.

And it came to pass that the Lord did cause the serpents that they should pursue them no more, but that they should hedge up the way that the people could not pass, that whoso should attempt to pass might fall by the poisonous serpents.

And it came to pass that the people did follow the course of the beasts, and did devour the carcasses of them which fell by the way, until they had devoured them all. Now when the people saw that they must perish they began to repent of their iniquities and cry unto the Lord.

And it came to pass that when they had humbled themselves sufficiently before the Lord he did send rain upon the face of the earth; and the people began to revive again, and there began to be fruit in the north countries, and in all the countries round about. And the Lord did show forth his power unto them in preserving them from famine.

Eter 10

- 1 Ja tapahtui, että Ses, joka oli Hetin jälkeläinen – sillä Het oli menehtynyt nälänhätään, ja koko hänen perhekuntansa Sesiä lukuun ottamatta – niin, Ses alkoi jälleen rakentaa murtunutta kansaa.
- 2 Ja tapahtui, että Ses muisti isiensä tuhon, ja hän rakensi vanhurskaan valtakunnan, sillä hän muisti, mitä Herra oli tehnyt tuodessaan Jeredin ja hänen veljensä syvyyden poikki; ja hän vaelsi Herran teitä, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.
- 3 Ja hänen vanhin poikansa, jonka nimi oli Ses, kاپinoi häntä vastaan; mutta Ses sai surmansa rosvon kädestä suurten rikkauksiensa tähden, mikä toi jälleen rauhan hänen isälleen.
- 4 Ja tapahtui, että hänen isänsä rakensi monia kaupunkia maahan, ja kansa alkoi jälleen levitä kaikkialle maahan. Ja Ses eli tavattoman vanhaksi, ja hänelle syntyi Riplakis. Ja hän kuoli, ja Riplakis hallitsi hänen jälkeensä.
- 5 Ja tapahtui, että Riplakis ei tehnyt sitä, mikä oli oikein Herran silmissä, sillä hänellä oli monta vaimoa ja sivuvaimoa, ja hän pani ihmisten harteille sellaista, mikä oli raskasta kantaa; niin, hän verotti heitä raskailla veroilla, ja veroilla hän rakensi monia avaria rakennuksia.
- 6 Ja hän pystytti itselleen tavattoman kauniin valtaistuimen; ja hän rakensi monia vankiloita, ja jokaisen, joka ei tahtonut alistua veroihin, hän heitti vankilaan; ja jokaisen, joka ei pystynyt maksamaan veroja, hän heitti vankilaan; ja hän pani heidät tekemään jatkuvasti työtä elannokseen; ja jokaisen, joka kieltäytyi tekemästä työtä, hän käski ottaa hengiltä.
- 7 Ja nyt, hän hankki kaikki hienot työnsä, niin, hienon kultansakin hän puhdistutti vankilassa; ja kaikenlaista hienoa työtä hän teetti vankilassa. Ja tapahtui, että hän vaivasi kansaa haureudellaan ja iljetyksillään.
- 8 Ja kun hän oli hallinnut neljäkymmenen kahden vuoden ajan, kansa nousi kapinaan häntä vastaan; ja maassa alkoi jälleen sota, niin että Riplakis tapettiin ja hänen jälkeläisensä ajettiin pois maasta.

Ether 10

And it came to pass that Shez, who was a descendant of Heth—for Heth had perished by the famine, and all his household save it were Shez—wherefore, Shez began to build up again a broken people.

And it came to pass that Shez did remember the destruction of his fathers, and he did build up a righteous kingdom; for he remembered what the Lord had done in bringing Jared and his brother across the deep; and he did walk in the ways of the Lord; and he begat sons and daughters.

And his eldest son, whose name was Shez, did rebel against him; nevertheless, Shez was smitten by the hand of a robber, because of his exceeding riches, which brought peace again unto his father.

And it came to pass that his father did build up many cities upon the face of the land, and the people began again to spread over all the face of the land. And Shez did live to an exceedingly old age; and he begat Riplakish. And he died, and Riplakish reigned in his stead.

And it came to pass that Riplakish did not do that which was right in the sight of the Lord, for he did have many wives and concubines, and did lay that upon men's shoulders which was grievous to be borne; yea, he did tax them with heavy taxes; and with the taxes he did build many spacious buildings.

And he did erect him an exceedingly beautiful throne; and he did build many prisons, and whoso would not be subject unto taxes he did cast into prison; and whoso was not able to pay taxes he did cast into prison; and he did cause that they should labor continually for their support; and whoso refused to labor he did cause to be put to death.

Wherefore he did obtain all his fine work, yea, even his fine gold he did cause to be refined in prison; and all manner of fine workmanship he did cause to be wrought in prison. And it came to pass that he did afflict the people with his whoredoms and abominations.

And when he had reigned for the space of forty and two years the people did rise up in rebellion against him; and there began to be war again in the land, insomuch that Riplakish was killed, and his descendants were driven out of the land.

- 9 Ja monen vuoden kuluttua tapahtui, että Morianton (joka oli Riplakisin jälkeläinen) kokosi yhteen sotajoukon hylkiöistä ja meni ja ryhtyi taistelemaan kansaa vastaan, ja hän sai valtaansa monta kaupunkia; ja sodasta tuli tavattoman ankara, ja se kesti monen vuoden ajan; ja hän sai koko maan valtaansa ja asettui koko maan kuninkaaksi.
- 10 Ja asetuttuaan kuninkaaksi hän helpotti kansan kuormaa, ja sillä hän pääsi suosioon kansan silmissä, ja se voiteli hänet kuninkaakseen.
- 11 Ja hän teki oikeutta kansalle mutta ei itsellensä paljon haureutensa tähden; sen vuoksi hänet erotettiin pois Herran luota.
- 12 Ja tapahtui, että Morianton rakensi monia kaupunkeja, ja kansa rikastui tavattomasti hänen hallituskautellaan, sekä rakennuksista että kullasta ja hopeasta ja viljan kasvatuksesta ja katraista ja laumoista ja sellaisesta, mitä heille oli palautettu.
- 13 Ja Morianton eli tavattoman korkeaan ikään, ja sitten hänelle syntyi Kim; ja Kim hallitsi isänsä sijaan, ja hän hallitsi kahdeksan vuotta, ja hänen isänsä kuoli. Ja tapahtui, että Kim ei hallinnut vanhurskaasti, minkä vuoksi hän ei ollut Herran suosiossa.
- 14 Ja hänen veljensä nousi kapinaan häntä vastaan, jolloin hän pani hänet vankeuteen; ja hän pysyi vankeudessa koko elinaikansa, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä vankeudessa, ja hänen vanhalla iällään hänelle syntyi Leevi; ja hän kuoli.
- 15 Ja tapahtui, että Leevi palveli vankeudessa isänsä kuoleman jälkeen neljäkymmenen kahden vuoden ajan. Ja hän kävi sotaa maan kuningasta vastaan ja sai siten kuninkuuden itselleen.
- 16 Ja saatuaan kuninkuuden itselleen hän teki sitä, mikä oli oikein Herran silmissä; ja kansa menestyi maassa; ja hän eli hyvin vanhaksi, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä; ja hänelle syntyi myös Korom, jonka hän voiteli kuninkaaksi jälkeensä.

And it came to pass after the space of many years, Morianton, (he being a descendant of Riplakish) gathered together an army of outcasts, and went forth and gave battle unto the people; and he gained power over many cities; and the war became exceedingly sore, and did last for the space of many years; and he did gain power over all the land, and did establish himself king over all the land.

And after that he had established himself king he did ease the burden of the people, by which he did gain favor in the eyes of the people, and they did anoint him to be their king.

And he did do justice unto the people, but not unto himself because of his many whoredoms; wherefore he was cut off from the presence of the Lord.

And it came to pass that Morianton built up many cities, and the people became exceedingly rich under his reign, both in buildings, and in gold and silver, and in raising grain, and in flocks, and herds, and such things which had been restored unto them.

And Morianton did live to an exceedingly great age, and then he begat Kim; and Kim did reign in the stead of his father; and he did reign eight years, and his father died. And it came to pass that Kim did not reign in righteousness, wherefore he was not favored of the Lord.

And his brother did rise up in rebellion against him, by which he did bring him into captivity; and he did remain in captivity all his days; and he begat sons and daughters in captivity, and in his old age he begat Levi; and he died.

And it came to pass that Levi did serve in captivity after the death of his father, for the space of forty and two years. And he did make war against the king of the land, by which he did obtain unto himself the kingdom.

And after he had obtained unto himself the kingdom he did that which was right in the sight of the Lord; and the people did prosper in the land; and he did live to a good old age, and begat sons and daughters; and he also begat Corom, whom he anointed king in his stead.

17 Ja tapahtui, että Korom teki koko elinaikansa sitä, mikä oli hyvää Herran silmissä; ja hänelle syntyi monia poikia ja tyttäriä; ja monia elinpäiviä nähtyään hän kuoli, samoin kuin muutkin maasta tulleet; ja Kis hallitsi hänen jälkeensä.

18 Ja tapahtui, että myös Kis kuoli, ja Lib hallitsi hänen jälkeensä.

19 Ja tapahtui, että myös Lib teki sitä, mikä oli hyvää Herran silmissä. Ja Libin aikana myrkkykäärmeet hävitettiin. Niinpä he menivät etelänpuoleiseen maahan metsästämään syötävää maan kansalle, sillä maa oli täynnä metsän eläimiä. Ja Libistä itsestäänkin tuli suuri metsästäjä.

20 Ja he rakensivat suuren kaupungin kapean maakanaksen lähelle, lähelle sitä paikkaa, missä meri jakaa maan kahtia.

21 Ja he säilyttivät etelänpuoleisen maan erämaana saadakseen riistaa. Ja koko pohjoisenpuoleinen maa oli täynnä asukkaita.

22 Ja he olivat tavattoman ahkeria, ja he ostivat ja myivät ja kävivät kauppaa keskenään saadakseen voittoa.

23 Ja he käsittelivät kaikenlaista malmia ja tekivät kultaa ja hopeaa ja rautaa ja pronssia ja kaikenlaisia metalleja; ja he kaivoivat sitä maasta; niinpä he kasasivat mahtavia maakasoja saadakseen kulta- ja hopea- ja rauta- ja kuparimalmia. Ja he tekivät kaikenlaisia hienoja töitä.

24 Ja heillä oli silkkejä ja kerrattua pellavaa; ja he tekivät kaikenlaista kangasta vaatettaakseen alastomuutensa.

25 Ja he tekivät kaikenlaisia työkaluja maan viljelemiseen, sekä kyntämiseen että kylvämiseen, korjaamiseen ja kuokkimiseen ja myös puimiseen.

26 Ja he tekivät kaikenlaisia työkaluja, joita he käyttivät eläintensä työllä.

27 Ja he tekivät kaikenlaisia sota-aseita. Ja he tekivät kaikenlaisia sangen taidokkaita töitä.

And it came to pass that Corom did that which was good in the sight of the Lord all his days; and he begat many sons and daughters; and after he had seen many days he did pass away, even like unto the rest of the earth; and Kish reigned in his stead.

And it came to pass that Kish passed away also, and Lib reigned in his stead.

And it came to pass that Lib also did that which was good in the sight of the Lord. And in the days of Lib the poisonous serpents were destroyed. Wherefore they did go into the land southward, to hunt food for the people of the land, for the land was covered with animals of the forest. And Lib also himself became a great hunter.

And they built a great city by the narrow neck of land, by the place where the sea divides the land.

And they did preserve the land southward for a wilderness, to get game. And the whole face of the land northward was covered with inhabitants.

And they were exceedingly industrious, and they did buy and sell and traffic one with another, that they might get gain.

And they did work in all manner of ore, and they did make gold, and silver, and iron, and brass, and all manner of metals; and they did dig it out of the earth; wherefore, they did cast up mighty heaps of earth to get ore, of gold, and of silver, and of iron, and of copper. And they did work all manner of fine work.

And they did have silks, and fine-twined linen; and they did work all manner of cloth, that they might clothe themselves from their nakedness.

And they did make all manner of tools to till the earth, both to plow and to sow, to reap and to hoe, and also to thrash.

And they did make all manner of tools with which they did work their beasts.

And they did make all manner of weapons of war. And they did work all manner of work of exceedingly curious workmanship.

28 Eikä mikään kansa ole koskaan voinut olla siunatumpi kuin se oli ja saada enemmän menestystä Herran kädestä. Ja he olivat maassa, joka oli kaikkia muita maita oivallisempi, sillä Herra oli näin puhunut.

29 Ja tapahtui, että Lib eli monta vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä; ja hänelle syntyi myös Heartom.

30 Ja tapahtui, että Heartom hallitsi isänsä jälkeen. Ja kun Heartom oli hallinnut kaksikymmentäneljä vuotta, katso, kuninkuus otettiin häneltä pois. Ja hän palveli monta vuotta vankeudessa, niin, jopa koko lopun elinaikansa.

31 Ja hänelle syntyi Het, ja Het eli vankeudessa koko elinaikansa. Ja Hetille syntyi Aaron, ja Aaron asui vankeudessa koko elinaikansa; ja hänelle syntyi Amnigadda, ja myös Amnigadda asui vankeudessa koko elinaikansa; ja hänelle syntyi Koriantum, ja Koriantum asui vankeudessa koko elinaikansa; ja hänelle syntyi Kom.

32 Ja tapahtui, että Kom sai puolet valtakunnasta puolelleen. Ja hän hallitsi puolta valtakunnasta neljäkymmentäkaksi vuotta; ja hän lähti taistelemaan kuningasta, Amgidia, vastaan, ja he taistelivat moneen vuoden ajan, jona aikana Kom pääsi voitolle Amgidista ja sai lopun valtakunnan valtaansa.

33 Ja Komin aikana maassa alkoi olla rosvoja, ja he ottivat käyttöön vanhat suunnitelmat ja vannottivat valoja kuten ihmiset muinoin ja pyrkivät jälleen hävittämään valtakunnan.

34 Nyt Kom taisteli paljon heitä vastaan; kuitenkin hän ei voittanut heitä.

And never could be a people more blessed than were they, and more prospered by the hand of the Lord. And they were in a land that was choice above all lands, for the Lord had spoken it.

And it came to pass that Lib did live many years, and begat sons and daughters; and he also begat Hearthom.

And it came to pass that Hearthom reigned in the stead of his father. And when Hearthom had reigned twenty and four years, behold, the kingdom was taken away from him. And he served many years in captivity, yea, even all the remainder of his days.

And he begat Heth, and Heth lived in captivity all his days. And Heth begat Aaron, and Aaron dwelt in captivity all his days; and he begat Amnigaddah, and Amnigaddah also dwelt in captivity all his days; and he begat Coriantum, and Coriantum dwelt in captivity all his days; and he begat Com.

And it came to pass that Com drew away the half of the kingdom. And he reigned over the half of the kingdom forty and two years; and he went to battle against the king, Amgid, and they fought for the space of many years, during which time Com gained power over Amgid, and obtained power over the remainder of the kingdom.

And in the days of Com there began to be robbers in the land; and they adopted the old plans, and administered oaths after the manner of the ancients, and sought again to destroy the kingdom.

Now Com did fight against them much; nevertheless, he did not prevail against them.

Eter 11

- 1 Ja myös Komin aikana tuli monia profeettoja, ja he profetoivat tuon suuren kansan tuhosta, ellei se tekisi parannusta ja kääntyisi Herran puoleen ja hylkäisi murhiaan ja jumalattomuuttaan.
- 2 Ja tapahtui, että kansa hylkäsi profeetat, ja he pakenivat Komin luo turvaan, sillä kansa yritti hävittää heidät.
- 3 Ja he profetoivat Komille monia asioita; ja hän oli siunattu koko lopun elinaikansa.
- 4 Ja hän eli hyvin vanhaksi, ja hänelle syntyi Siblom; ja Siblom hallitsi hänen jälkeensä. Ja Siblomin veli kapinoi häntä vastaan, ja koko maassa alkoi tavattoman suuri sota.
- 5 Ja tapahtui, että Siblomin veli käski, että kaikki profeetat, jotka profetoivat kansan tuhosta, oli otettava hengiltä;
- 6 ja koko maassa vallitsi suuri onnettomuus, sillä he olivat todistaneet, että suuri kirous kohtaisi maata ja myös kansaa ja että heidän keskuudessaan tapahtuisi suuri tuho, jollaista ei ollut maan päällä koskaan nähty, ja heidän luunsa olisivat kuin maakasat siinä maassa, elleivät he tekisi parannusta jumalattomuudestaan.
- 7 Eivätkä he kuulleet Herran ääntä jumalattomien liittojensa tähden; sen tähden koko maassa alkoi olla sotia ja kiistoja ja myös monia nälänhätiiä ja rutto-tauteja, niin että oli suuri tuho, jollaista ei ollut maan päällä koskaan nähty; ja kaikki tämä tapahtui Siblomin aikana.
- 8 Ja kansa alkoi tehdä parannusta pahuudesta, ja siinä määrin kuin he tekivät, Herra armahti heitä.
- 9 Ja tapahtui, että Siblom surmattiin, ja Set pantiin vankeuteen, ja hän eli vankeudessa koko elinaikansa.

Ether 11

And there came also in the days of Com many prophets, and prophesied of the destruction of that great people except they should repent, and turn unto the Lord, and forsake their murders and wickedness.

And it came to pass that the prophets were rejected by the people, and they fled unto Com for protection, for the people sought to destroy them.

And they prophesied unto Com many things; and he was blessed in all the remainder of his days.

And he lived to a good old age, and begat Shiblom; and Shiblom reigned in his stead. And the brother of Shiblom rebelled against him, and there began to be an exceedingly great war in all the land.

And it came to pass that the brother of Shiblom caused that all the prophets who prophesied of the destruction of the people should be put to death;

And there was great calamity in all the land, for they had testified that a great curse should come upon the land, and also upon the people, and that there should be a great destruction among them, such an one as never had been upon the face of the earth, and their bones should become as heaps of earth upon the face of the land except they should repent of their wickedness.

And they hearkened not unto the voice of the Lord, because of their wicked combinations; wherefore, there began to be wars and contentions in all the land, and also many famines and pestilences, in-somuch that there was a great destruction, such an one as never had been known upon the face of the earth; and all this came to pass in the days of Shiblom.

And the people began to repent of their iniquity; and inasmuch as they did the Lord did have mercy on them.

And it came to pass that Shiblom was slain, and Seth was brought into captivity, and did dwell in captivity all his days.

- 10 Ja tapahtui, että hänen poikansa Aha sai kuninkuuden, ja hän hallitsi kansaa koko elinaikansa. Ja hän teki elinaikanaan kaikenlaista paha, jolla hän aiheutti paljon verenvuodatusta; ja lyhyt oli hänen elinaikansa.
- 11 Ja Etem, joka oli Ahan jälkeläinen, sai kuninkuuden; ja hänkin teki elinaikanaan sitä, mikä oli jumalatonta.
- 12 Ja tapahtui, että Etemin aikana tuli monia profeettoja, ja he profetoivat jälleen kansalle; niin, he profetoivat, että Herra hävittäisi heidät kokonaan maan päältä, elleivät he tekisi parannusta pahoista teoistaan.
- 13 Ja tapahtui, että ihmiset paaduttivat sydämensä eivätkä tahtoneet kuulla heidän sanojaan; ja profetat surivat ja vetäytyivät pois kansan keskuudesta.
- 14 Ja tapahtui, että Etem tuomitsi jumalattomasti koko elinaikansa; ja hänelle syntyi Moron. Ja tapahtui, että Moron hallitsi hänen jälkeensä, ja Moron teki sitä, mikä oli jumalatonta Herran edessä.
- 15 Ja tapahtui, että kansan keskuudessa nousi kapina sen salaliiton tähden, joka oli perustettu vallan ja edun saamiseksi; ja sen keskuudesta nousi pahuudessa mahtava mies ja ryhtyi Moronia vastaan taisteluun, jossa hän kukisti puolet valtakunnasta; ja hän piti puolta valtakunnasta hallussaan monta vuotta.
- 16 Ja tapahtui, että Moron kukisti hänet ja sai kuninkuuden jälleen haltuunsa.
- 17 Ja tapahtui, että nousi toinenkin mahtava mies; ja hän oli Jeredin veljen jälkeläinen.
- 18 Ja tapahtui, että hän kukisti Moronin ja sai kuninkuuden; sen vuoksi Moron asui vankeudessa koko lopun elinaikansa; ja hänelle syntyi Koriantor.
- 19 Ja tapahtui, että Koriantor asui vankeudessa koko elinaikansa.

And it came to pass that Ahah, his son, did obtain the kingdom; and he did reign over the people all his days. And he did do all manner of iniquity in his days, by which he did cause the shedding of much blood; and few were his days.

And Ethem, being a descendant of Ahah, did obtain the kingdom; and he also did do that which was wicked in his days.

And it came to pass that in the days of Ethem there came many prophets, and prophesied again unto the people; yea, they did prophesy that the Lord would utterly destroy them from off the face of the earth except they repented of their iniquities.

And it came to pass that the people hardened their hearts, and would not hearken unto their words; and the prophets mourned and withdrew from among the people.

And it came to pass that Ethem did execute judgment in wickedness all his days; and he begat Moron. And it came to pass that Moron did reign in his stead; and Moron did that which was wicked before the Lord.

And it came to pass that there arose a rebellion among the people, because of that secret combination which was built up to get power and gain; and there arose a mighty man among them in iniquity, and gave battle unto Moron, in which he did overthrow the half of the kingdom; and he did maintain the half of the kingdom for many years.

And it came to pass that Moron did overthrow him, and did obtain the kingdom again.

And it came to pass that there arose another mighty man; and he was a descendant of the brother of Jared.

And it came to pass that he did overthrow Moron and obtain the kingdom; wherefore, Moron dwelt in captivity all the remainder of his days; and he begat Coriantor.

And it came to pass that Coriantor dwelt in captivity all his days.

20 Ja Koriantorin aikana tuli myös monia profeettoja, ja he profetoivat suurista ja ihmeellisistä asioista ja huusivat parannusta kansalle, ja elleivät he tekisi parannusta, Herra Jumala antaisi tuomion heitä vastaan heidän täydelliseksi tuhokseen;

21 ja että Herra Jumala lähettäisi tai toisi voimallaan toisen kansan pitämään maata hallussaan, samalla tavalla kuin hän toi heidän isänsä.

22 Ja he hylkäsivät kaikki profeettojen sanat salaseuransa ja jumalattomien iljetystensä tähden.

23 Ja tapahtui, että Koriantorille syntyi Eter, ja hän kuoli asuttuaan vankeudessa koko elinaikansa.

And in the days of Coriantor there also came many prophets, and prophesied of great and marvelous things, and cried repentance unto the people, and except they should repent the Lord God would execute judgment against them to their utter destruction;

And that the Lord God would send or bring forth another people to possess the land, by his power, after the manner by which he brought their fathers.

And they did reject all the words of the prophets, because of their secret society and wicked abominations.

And it came to pass that Coriantor begat Ether, and he died, having dwelt in captivity all his days.

Eter 12

- 1 Ja tapahtui, että Eter eli Koriantumrin aikana; ja Koriantumr oli koko maan kuningas.
- 2 Ja Eter oli Herran profeetta; ja nyt, Eter tuli Koriantumrin aikana ja alkoi profetoida kansalle, sillä häntä ei voitu estää hänessä olleen Herran Hengen tähden.
- 3 Sillä hän huusi aamusta aina auringonlaskuun asti kehottaen kansaa uskomaan Jumalaan parannukseksi, ettei sitä hävitettäisi, sanoen sille, että uskon voimalla kaikki toteutuu –
- 4 sen tähden jokainen, joka uskoo Jumalaan, voi varmasti toivoa parempaa maailmaa, aivan niin, sijaa Jumalan oikealla puolella, mikä toivo tulee uskosta, on ihmisten sieluille ankkurina, joka tekee heistä varmoja ja lujia saaden heidät alati tekemään runsaasti hyviä tekoja ja johdattaa heitä kirkastamaan Jumalaa.
- 5 Ja tapahtui, että Eter profetoi kansalle suuria ja ihmeellisiä asioita, joita he eivät uskoneet, koska he eivät nähneet niitä.
- 6 Ja nyt minä, Moroni, tahtoisin puhua jonkin veran näistä asioista; minä tahtoisin näyttää maailmalle, että usko on sellaista, mitä toivotaan mutta ei nähdä; älkää siis kiistäkö siksi, ettette näe, sillä te ette saa todistusta, ennen kuin uskonne on koeteltu.
- 7 Sillä uskon tähden Kristus näyttäytyi meidän isillemme noustuaan kuolleista; eikä hän näyttäytynyt heille, ennen kuin heillä oli uskoa häneen; joillakuilla täytyi siis olla uskoa häneen, sillä hän ei näyttäytynyt maailmalle.
- 8 Mutta ihmisten uskon tähden hän on näyttäytynyt maailmalle ja kirkastanut Isän nimen ja valmistanut keinon, jotta sen kautta muut voisivat päästä osalliseksi taivaallisesta lahjasta, jotta he voisivat toivoa niitä asioita, joita eivät ole nähneet.
- 9 Niinpä teilläkin voi olla toivo ja voitte olla osallisia lahjasta, jos teillä vain on uskoa.
- 10 Katso, uskon tähden ihmiset muinoin kutsuttiin Jumalan pyhän järjestyksen mukaan.

Ether 12

And it came to pass that the days of Ether were in the days of Coriantumr; and Coriantumr was king over all the land.

And Ether was a prophet of the Lord; wherefore Ether came forth in the days of Coriantumr, and began to prophesy unto the people, for he could not be restrained because of the Spirit of the Lord which was in him.

For he did cry from the morning, even until the going down of the sun, exhorting the people to believe in God unto repentance lest they should be destroyed, saying unto them that by faith all things are fulfilled—

Wherefore, whoso believeth in God might with surety hope for a better world, yea, even a place at the right hand of God, which hope cometh of faith, maketh an anchor to the souls of men, which would make them sure and steadfast, always abounding in good works, being led to glorify God.

And it came to pass that Ether did prophesy great and marvelous things unto the people, which they did not believe, because they saw them not.

And now, I, Moroni, would speak somewhat concerning these things; I would show unto the world that faith is things which are hoped for and not seen; wherefore, dispute not because ye see not, for ye receive no witness until after the trial of your faith.

For it was by faith that Christ showed himself unto our fathers, after he had risen from the dead; and he showed not himself unto them until after they had faith in him; wherefore, it must needs be that some had faith in him, for he showed himself not unto the world.

But because of the faith of men he has shown himself unto the world, and glorified the name of the Father, and prepared a way that thereby others might be partakers of the heavenly gift, that they might hope for those things which they have not seen.

Wherefore, ye may also have hope, and be partakers of the gift, if ye will but have faith.

Behold it was by faith that they of old were called after the holy order of God.

11 Uskon tähden siis Mooseksen laki annettiin.
Mutta Poikansa lahjan kautta Jumala on valmistanut
verrattomasti paremman tien; ja uskon tähden se on
täytetty.

12 Sillä ellei ihmislasten keskuudessa ole uskoa,
Jumala ei voi tehdä mitään ihmettä heidän keskuu-
dessaan; sen vuoksi hän ei näyttäytynyt, ennen kuin
he uskoivat.

13 Katso, Alman ja Amulekin usko sai vankilan sortu-
maan maahan.

14 Katso, Nefin ja Lehin usko sai aikaan muutoksen
lamanilaisissa, niin että heidät kastettiin tulella ja
Pyhällä Hengellä.

15 Katso, Ammonin ja hänen veljiensä usko sai ai-
kaan niin suuren ihmeen lamanilaisten keskuudes-
sa.

16 Niin, ja samoin kaikki ne, jotka tekivät ihmeitä,
tekivät ne uskon voimalla, nekin jotka olivat ennen
Kristusta, ja samoin ne, jotka olivat hänen jälkeensä.

17 Ja uskon tähden kolme opetuslasta saivat lupauk-
sen, etteivät he maistaisi kuolemaa; eivätkä he saa-
neet lupausta, ennen kuin uskoivat.

18 Eivätkä ketkään ole milloinkaan tehneet ihmeitä,
ennen kuin ovat uskoneet; he ovat siis ensin usko-
neet Jumalan Poikaan.

19 Ja oli monia, joiden usko oli niin tavattoman vah-
va, jopa ennen Kristuksen tulemistä, ettei heitä voitu
estää näkemästä väliverhon tuolle puolen, vaan he
todella näkivät silmillään sen, mitä olivat nähneet
uskon silmin, ja he olivat iloisia.

20 Ja katso, me olemme nähneet tästä aikakirjasta, et-
tä yksi näistä oli Jeredin veli, sillä niin suuri oli hä-
nen uskonsa Jumalaan, että kun Jumala ojensi sor-
mensa, hän ei voinut kätkeä sitä Jeredin veljen näky-
vistä sanansa takia, jonka hän oli puhunut hänelle,
jonka sanan hän oli saanut uskon tähden.

21 Ja sen jälkeen kun Jeredin veli oli nähnyt Herran
sormen sen lupauksen tähden, jonka Jeredin veli oli
saanut uskon tähden, Herra ei voinut salata mitään
hänen näkyvistään; sen vuoksi hän näytti hänelle
kaiken, sillä häntä ei voitu enää pitää väliverhon tällä
puolen.

Wherefore, by faith was the law of Moses given.
But in the gift of his Son hath God prepared a more
excellent way; and it is by faith that it hath been ful-
filled.

For if there be no faith among the children of men
God can do no miracle among them; wherefore, he
showed not himself until after their faith.

Behold, it was the faith of Alma and Amulek that
caused the prison to tumble to the earth.

Behold, it was the faith of Nephi and Lehi that
wrought the change upon the Lamanites, that they
were baptized with fire and with the Holy Ghost.

Behold, it was the faith of Ammon and his
brethren which wrought so great a miracle among
the Lamanites.

Yea, and even all they who wrought miracles
wrought them by faith, even those who were before
Christ and also those who were after.

And it was by faith that the three disciples ob-
tained a promise that they should not taste of death;
and they obtained not the promise until after their
faith.

And neither at any time hath any wrought mira-
cles until after their faith; wherefore they first be-
lieved in the Son of God.

And there were many whose faith was so exceed-
ingly strong, even before Christ came, who could not
be kept from within the veil, but truly saw with their
eyes the things which they had beheld with an eye of
faith, and they were glad.

And behold, we have seen in this record that one
of these was the brother of Jared; for so great was his
faith in God, that when God put forth his finger he
could not hide it from the sight of the brother of
Jared, because of his word which he had spoken
unto him, which word he had obtained by faith.

And after the brother of Jared had beheld the fin-
ger of the Lord, because of the promise which the
brother of Jared had obtained by faith, the Lord
could not withhold anything from his sight; where-
fore he showed him all things, for he could no longer
be kept without the veil.

- 22 Ja uskon tähden minun isäni ovat saaneet lupauksen, että nämä asiat tulisivat heidän veljillensä pakanoiden välityksellä; sen vuoksi Herra on minua käsenyt, niin, nimittäin Jeesus Kristus.
- 23 Ja minä sanoin hänelle: Herra, pakanat tulevat pilkkaamaan näitä asioita meidän kirjoittamisemme heikkouden tähden, sillä sinä Herra olet tehnyt meistä voimallisia puheessa uskon tähden, mutta sinä et ole tehnyt meistä voimallisia kirjoittamisessa; sillä sinä olet antanut koko tälle kansalle kyvyn puhua paljon sen Pyhän Hengen tähden, jonka sinä olet heille antanut;
- 24 ja sinä olet antanut meille vain vähäisen kirjoittamisen kyvyn käsiemme kömpelyyden tähden. Katso, sinä et ole tehnyt meistä voimallisia kirjoittamisessa, niin kuin Jeredin veljestä, sillä sinä teit hänestä sellaisen, että hänen kirjoittamansa asiat olivat yhtä voimallisia kuin sinä olet, saaden ihmisen lukemaan niitä.
- 25 Sinä olet myös tehnyt meidän sanamme voimakkaiksi ja suuriksi, niin ettemme voi kirjoittaa niitä; sen vuoksi me kirjoittaessamme näemme heikkoutemme ja kompastelemme sanojemme asettelussa; ja minä pelkään, että pakanat tulevat pilkkaamaan meidän sanojamme.
- 26 Ja kun minä olin sanonut tämän, Herra puhui minulle sanoen: Mielettömät pilkkaavat, mutta he saavat surra; ja minun armoni riittää sävyisille, niin etteivät he käytä teidän heikkouttanne hyväkseen;
- 27 ja jos ihmiset tulevat minun luokseni, minä näytän heille heidän heikkoutensa. Minä annan ihmisille heikkoutta, jotta he olisivat nöyriä, ja minun armoni riittää kaikille ihmisille, jotka nöyrtyvät minun edessäni; sillä jos he nöyrtyvät minun edessäni ja uskovat minuun, niin minä teen sen, mikä on heikkoja, heissä vahvaksi.
- 28 Katso, minä näytän pakanoille heidän heikkoutensa ja minä näytän heille, että usko, toivo ja rakkaus tuovat minun luokseni – kaiken vanhurskauden lähteelle.
- 29 Ja kuultuani nämä sanat minä, Moroni, sain lohtua ja sanoin: Oi Herra, sinun vanhurskas tahtosi tapahtukoon, sillä minä tiedän, että sinä teet ihmislapsille heidän uskonsa mukaisesti;

And it is by faith that my fathers have obtained the promise that these things should come unto their brethren through the Gentiles; therefore the Lord hath commanded me, yea, even Jesus Christ.

And I said unto him: Lord, the Gentiles will mock at these things, because of our weakness in writing; for Lord thou hast made us mighty in word by faith, but thou hast not made us mighty in writing; for thou hast made all this people that they could speak much, because of the Holy Ghost which thou hast given them;

And thou hast made us that we could write but little, because of the awkwardness of our hands. Behold, thou hast not made us mighty in writing like unto the brother of Jared, for thou madest him that the things which he wrote were mighty even as thou art, unto the overpowering of man to read them.

Thou hast also made our words powerful and great, even that we cannot write them; wherefore, when we write we behold our weakness, and stumble because of the placing of our words; and I fear lest the Gentiles shall mock at our words.

And when I had said this, the Lord spake unto me, saying: Fools mock, but they shall mourn; and my grace is sufficient for the meek, that they shall take no advantage of your weakness;

And if men come unto me I will show unto them their weakness. I give unto men weakness that they may be humble; and my grace is sufficient for all men that humble themselves before me; for if they humble themselves before me, and have faith in me, then will I make weak things become strong unto them.

Behold, I will show unto the Gentiles their weakness, and I will show unto them that faith, hope and charity bringeth unto me—the fountain of all righteousness.

And I, Moroni, having heard these words, was comforted, and said: O Lord, thy righteous will be done, for I know that thou workest unto the children of men according to their faith;

30 sillä Jeredin veli sanoi Serininvuorelle: Siirry, ja se siirtyi. Ja ellei hänellä olisi ollut uskoa, se ei olisi siirtynyt; sinä siis toimit, kun ihmisillä on uskoa.

31 Sillä näin sinä ilmaisit itsesi opetuslapsillesi; sillä kun heillä oli usko ja he puhuivat sinun nimessäsi, sinä näyttädyit heille suuressa voimassa.

32 Ja minä muistan myös sinun sanoneen, että sinä olet valmistanut kodin ihmiselle, aivan niin, Isäsi huoneiden joukkoon, missä ihmisellä voi olla verrattomasti parempi toivo; ihmisen täytyy siis toivoa, tai hän ei voi saada perintöä siinä paikassa, jonka sinä olet valmistanut.

33 Ja vielä, minä muistan sinun sanoneen, että sinä olet rakastanut maailmaa, jopa niin että olet antanut henkesi maailman edestä, jotta ottaisit sen jälleen valmistaaksesi sijan ihmislapsille.

34 Ja nyt minä tiedän, että tämä rakkaus, jota sinulla on ollut ihmislapsia kohtaan, on aitoa rakkautta; ellei siis ihmisillä ole rakkautta, he eivät voi periä sitä sijaa, jonka sinä olet valmistanut Isäsi huoneisiin.

35 Minä siis tiedän tämän perusteella, mitä olet sanonut, että ellei pakanoilla ole rakkautta, meidän heikkoutemme tähden, niin sinä koettelet heitä ja otat pois heidän talenttinsa eli senkin, mitä he ovat saaneet, ja annat niille, joilla on runsaammin.

36 Ja tapahtui, että minä rukoilin Herraa, että hän antaisi pakanoille armon, että heillä olisi rakkautta.

37 Ja tapahtui, että Herra sanoi minulle: Ellei heillä ole rakkautta, sillä ei ole väliä sinulle, sinä olet ollut uskollinen; sen vuoksi sinun vaatteesi puhdistetaan. Ja koska sinä olet nähnyt heikkoutesi, sinusta tehdään vahva, jopa niin että voit istua sille sijalle, jonka minä olen valmistanut Isäni huoneisiin.

38 Ja nyt minä, Moroni, jätän jäähyväiset pakanoille, niin, ja myös veljilleni, joita minä rakastan, kunnes me kohtaamme Kristuksen tuomioistuimen edessä, missä kaikki ihmiset tulevat tietämään, että minun vaatteeni eivät ole teidän verenne tahraamia.

For the brother of Jared said unto the mountain Zerin, Remove—and it was removed. And if he had not had faith it would not have moved; wherefore thou workest after men have faith.

For thus didst thou manifest thyself unto thy disciples; for after they had faith, and did speak in thy name, thou didst show thyself unto them in great power.

And I also remember that thou hast said that thou hast prepared a house for man, yea, even among the mansions of thy Father, in which man might have a more excellent hope; wherefore man must hope, or he cannot receive an inheritance in the place which thou hast prepared.

And again, I remember that thou hast said that thou hast loved the world, even unto the laying down of thy life for the world, that thou mightest take it again to prepare a place for the children of men.

And now I know that this love which thou hast had for the children of men is charity; wherefore, except men shall have charity they cannot inherit that place which thou hast prepared in the mansions of thy Father.

Wherefore, I know by this thing which thou hast said, that if the Gentiles have not charity, because of our weakness, that thou wilt prove them, and take away their talent, yea, even that which they have received, and give unto them who shall have more abundantly.

And it came to pass that I prayed unto the Lord that he would give unto the Gentiles grace, that they might have charity.

And it came to pass that the Lord said unto me: If they have not charity it mattereth not unto thee, thou hast been faithful; wherefore, thy garments shall be made clean. And because thou hast seen thy weakness thou shalt be made strong, even unto the sitting down in the place which I have prepared in the mansions of my Father.

And now I, Moroni, bid farewell unto the Gentiles, yea, and also unto my brethren whom I love, until we shall meet before the judgment-seat of Christ, where all men shall know that my garments are not spotted with your blood.

39 Ja silloin te tiedätte, että minä olen nähnyt
Jeesuksen ja että hän on puhunut minun kanssani
kasvoista kasvoihin ja että hän kertoi minulle vaati-
mattoman nöyrästi, niin kuin mies kertoo toiselle,
omalla kielelläni, näistä asioista;
40 ja vain muutamia niistä minä olen kirjoittanut kir-
joitustaitoni heikkouden tähden.
41 Ja nyt, minä tahtoisin kehottaa teitä etsimään tätä
Jeesusta, josta profetat ja apostolit ovat kirjoitta-
neet, jotta Isän Jumalan sekä Herran Jeesuksen
Kristuksen ja heistä todistavan Pyhän Hengen armo
olisi ja pysyisi teissä ikuisesti. Aamen.

And then shall ye know that I have seen Jesus, and
that he hath talked with me face to face, and that he
told me in plain humility, even as a man telleth an-
other in mine own language, concerning these
things;

And only a few have I written, because of my
weakness in writing.

And now, I would commend you to seek this Jesus
of whom the prophets and apostles have written,
that the grace of God the Father, and also the Lord
Jesus Christ, and the Holy Ghost, which beareth
record of them, may be and abide in you forever.
Amen.

Eter 13

- 1 Ja nyt minä, Moroni, ryhdyn päättämään aikakirjaini sen kansan tuhosta, josta olen kirjoittanut.
- 2 Sillä katso, se hylkäsi kaikki Eterin sanat, sillä hän kertoi sille tosiaan kaikista asioista ihmisen alusta asti, ja että sen jälkeen kun vedet olivat vetäytyneet tämän maan pinnalta, siitä tuli kaikkia muita maita oivallisempi maa, Herran valittu maa; sen vuoksi Herra tahtoo, että kaikki ihmiset, jotka siinä asuvat, palvelevat häntä;
- 3 ja että se on sen Uuden-Jerusalemien paikka, joka tulisi alas taivaasta, ja Herran pyhä pyhäkkö.
- 4 Katso, Eter näki Kristuksen ajan, ja hän puhui Uudesta-Jerusalemista tässä maassa.
- 5 Ja hän puhui myös Israelin huoneesta ja siitä Jerusalemissa, josta Lehi tulisi – sen jälkeen kun se hävitettäisiin, se rakennettaisiin uudelleen pyhäksi kaupungiksi Herralle; niinpä se ei voisi olla uusi Jerusalem, koska se oli ollut muinaisinkin aikoina, vaan se rakennettaisiin uudelleen, ja siitä tulisi Herran pyhä kaupunki, ja se rakennettaisiin Israelin huoneelle –
- 6 ja että Uusi-Jerusalem rakennettaisiin tähän maahan Joosefin jälkeläisten jäännökselle, mistä on ollut olemassa malli.
- 7 Sillä koska Joosef toi isänsä Egyptin maahan, niin hän kuoli siellä; ja nyt, Herra toi Joosefin jälkeläisten jäännöksen Jerusalemin maasta ollakseen armollinen Joosefin jälkeläisille, jotta he eivät menehtyisi, samoin kuin hän oli armollinen Joosefin isälle, jotta hän ei menehtyisi.
- 8 Ja nyt, Joosefin huoneen jäännös vahvistetaan tässä maassa, ja se on oleva heidän perintömaansa; ja he rakentavat pyhän kaupungin Herralle, muinaisen Jerusalemin kaltaisen; eikä heitä enää sekoiteta, ennen kuin tulee loppu, jolloin maa katoaa.
- 9 Ja on oleva uusi taivas ja uusi maa, ja ne tulevat olemaan vanhojen kaltaiset, paitsi että vanhat ovat kadonneet ja kaikki on tullut uudeksi.

Ether 13

And now I, Moroni, proceed to finish my record concerning the destruction of the people of whom I have been writing.

For behold, they rejected all the words of Ether; for he truly told them of all things, from the beginning of man; and that after the waters had receded from off the face of this land it became a choice land above all other lands, a chosen land of the Lord; wherefore the Lord would have that all men should serve him who dwell upon the face thereof;

And that it was the place of the New Jerusalem, which should come down out of heaven, and the holy sanctuary of the Lord.

Behold, Ether saw the days of Christ, and he spake concerning a New Jerusalem upon this land.

And he spake also concerning the house of Israel, and the Jerusalem from whence Lehi should come— after it should be destroyed it should be built up again, a holy city unto the Lord; wherefore, it could not be a new Jerusalem for it had been in a time of old; but it should be built up again, and become a holy city of the Lord; and it should be built unto the house of Israel—

And that a New Jerusalem should be built up upon this land, unto the remnant of the seed of Joseph, for which things there has been a type.

For as Joseph brought his father down into the land of Egypt, even so he died there; wherefore, the Lord brought a remnant of the seed of Joseph out of the land of Jerusalem, that he might be merciful unto the seed of Joseph that they should perish not, even as he was merciful unto the father of Joseph that he should perish not.

Wherefore, the remnant of the house of Joseph shall be built upon this land; and it shall be a land of their inheritance; and they shall build up a holy city unto the Lord, like unto the Jerusalem of old; and they shall no more be confounded, until the end come when the earth shall pass away.

And there shall be a new heaven and a new earth; and they shall be like unto the old save the old have passed away, and all things have become new.

10 Ja silloin tulee Uusi-Jerusalem, ja siunattuja ovat ne, jotka siellä asuvat, sillä he ovat niitä, joiden vaatteet ovat valkoisia Karitsan veren tähden; ja he ovat niitä, jotka luetaan Joosefin jälkeläisten jäännökseen, joka oli Israelin huonetta.

11 Ja silloin tulee myös vanha Jerusalem; ja sen asukkaat, siunattuja he ovat, sillä heidät on pesty Karitsan veressä; ja he ovat niitä, jotka hajotettiin ja koottiin maan neljältä ilmansuunnalta ja pohjoisista maista ja jotka osallistuvat sen liiton täyttämiseen, jonka Jumala teki heidän isänsä Abrahamin kanssa.

12 Ja kun nämä asiat tapahtuvat, toteutuu se kirjoitusten kohta, joka sanoo: On niitä, jotka olivat ensimmäisiä ja jotka tulevat viimeisiksi, ja on niitä, jotka olivat viimeisiä ja jotka tulevat ensimmäisiksi.

13 Ja minä aioin kirjoittaa enemmän, mutta minua on kielletty; mutta suuria ja ihmeellisiä olivat Eterin profetiat; mutta häntä ei pidetty minkään arvoisena, ja hänet karkotettiin, ja hän piileskeli kallioluolassa päivisin, ja öisin hän kulki katsellen sitä, mikä kansaa kohtaisi.

14 Ja kallioluolassa asuessaan hän teki tämän aikakirjan lopun katsellen öisin niitä tuhoja, jotka kohtasivat kansaa.

15 Ja tapahtui, että sinä samana vuonna, jona hänet karkotettiin kansan keskuudesta, alkoi suuri sota kansan keskuudessa, sillä oli monia mahtavia miehiä, jotka nousivat yrittäen tuhota Koriantumrin salaisilla jumalattomuuden suunnitelmillaan, joista on puhuttu.

16 Ja nyt Koriantumr, joka itse oli perehtynyt kaikkiin sotataitoihin ja kaikkeen maailman viekkauuteen, ryhtyi sen vuoksi taistelemaan niitä vastaan, jotka yrittivät tuhota hänet.

17 Mutta hän ei tehnyt parannusta, eivätkä hänen kauniit poikansa ja tyttärensä; eivätkä Kohorin kauniit pojat ja tyttäret; eivätkä Korihorin kauniit pojat ja tyttäret; eikä sanalla sanoen yksikään koko maan kauniista pojista ja tyttäristä tehnyt parannusta synneistään.

And then cometh the New Jerusalem; and blessed are they who dwell therein, for it is they whose garments are white through the blood of the Lamb; and they are they who are numbered among the remnant of the seed of Joseph, who were of the house of Israel.

And then also cometh the Jerusalem of old; and the inhabitants thereof, blessed are they, for they have been washed in the blood of the Lamb; and they are they who were scattered and gathered in from the four quarters of the earth, and from the north countries, and are partakers of the fulfilling of the covenant which God made with their father, Abraham.

And when these things come, bringeth to pass the scripture which saith, there are they who were first, who shall be last; and there are they who were last, who shall be first.

And I was about to write more, but I am forbidden; but great and marvelous were the prophecies of Ether; but they esteemed him as naught, and cast him out; and he hid himself in the cavity of a rock by day, and by night he went forth viewing the things which should come upon the people.

And as he dwelt in the cavity of a rock he made the remainder of this record, viewing the destructions which came upon the people, by night.

And it came to pass that in that same year in which he was cast out from among the people there began to be a great war among the people, for there were many who rose up, who were mighty men, and sought to destroy Coriantumr by their secret plans of wickedness, of which hath been spoken.

And now Coriantumr, having studied, himself, in all the arts of war and all the cunning of the world, wherefore he gave battle unto them who sought to destroy him.

But he repented not, neither his fair sons nor daughters; neither the fair sons and daughters of Cohor; neither the fair sons and daughters of Corihor; and in fine, there were none of the fair sons and daughters upon the face of the whole earth who repented of their sins.

18 Sen vuoksi tapahtui, että ensimmäisenä vuonna, jona Eter asui kallioluolassa, monet ihmiset saivat surmansa niiden salaliittojen miekasta, jotka taistelivat Koriantumria vastaan saadakseen kuninkuuden.

19 Ja tapahtui, että Koriantumrin pojat taistelivat paljon ja vuodattivat paljon vertansa.

20 Ja toisena vuonna Eterille tuli Herran sana, että hänen oli mentävä profetoimaan Koriantumrille, että jos hän ja koko hänen perhekuntansa tekisivät parannuksen, Herra antaisi hänelle hänen kuninkuutensa ja säästäisi kansan –

21 muuten heidät hävitettäisiin ja koko hänen perhekuntansa, häntä itseään lukuun ottamatta. Ja hän saisi elää vain nähdäkseen niiden profetioiden toteutumisen, jotka oli puhuttu toisesta kansasta, joka saisi maan perinnökseen; ja se hautaisi Koriantumrin, ja jokainen sielu tuhoutuisi, Koriantumria lukuun ottamatta.

22 Ja tapahtui, ettei Koriantumr tehnyt parannusta, eikä hänen perhekuntansa eikä kansa; eivätkä sodat lakanneet; ja Eter yritettiin tappaa, mutta hän pakeni heidän tieltään ja piiloutui jälleen kallioluolaan.

23 Ja tapahtui, että Sared nousi ja ryhtyi hänkin taistelemaan Koriantumria vastaan; ja hän löi hänet, niin että hän kolmantena vuonna pani hänet vankeuteen.

24 Ja Koriantumrin pojat löivät neljäntenä vuonna Saredin ja hankkivat kuninkuuden jälleen isälleen.

25 Nyt alkoi sota kaikkialla maassa jokaisen miehen taistellessa joukkoineen sen puolesta, mitä halusi.

26 Ja oli rosvoja ja sanalla sanoen kaikenlaista jumalattomuutta kaikkialla maassa.

27 Ja tapahtui, että Koriantumr oli tavattoman vihoissaan Saredille, ja hän lähti sotajoukkoineen taistelemaan häntä vastaan; ja he kohtasivat suuren vihan vallassa, ja he kohtasivat Gilgalin laaksossa, ja taistelusta tuli tavattoman ankara.

28 Ja tapahtui, että Sared taisteli häntä vastaan kolmen päivän ajan. Ja tapahtui, että Koriantumr löi hänet ja ajoi häntä takaa, kunnes hän tuli Heslonin tasangoille.

Wherefore, it came to pass that in the first year that Ether dwelt in the cavity of a rock, there were many people who were slain by the sword of those secret combinations, fighting against Coriantumr that they might obtain the kingdom.

And it came to pass that the sons of Coriantumr fought much and bled much.

And in the second year the word of the Lord came to Ether, that he should go and prophesy unto Coriantumr that, if he would repent, and all his household, the Lord would give unto him his kingdom and spare the people—

Otherwise they should be destroyed, and all his household save it were himself. And he should only live to see the fulfilling of the prophecies which had been spoken concerning another people receiving the land for their inheritance; and Coriantumr should receive a burial by them; and every soul should be destroyed save it were Coriantumr.

And it came to pass that Coriantumr repented not, neither his household, neither the people; and the wars ceased not; and they sought to kill Ether, but he fled from before them and hid again in the cavity of the rock.

And it came to pass that there arose up Shared, and he also gave battle unto Coriantumr; and he did beat him, insomuch that in the third year he did bring him into captivity.

And the sons of Coriantumr, in the fourth year, did beat Shared, and did obtain the kingdom again unto their father.

Now there began to be a war upon all the face of the land, every man with his band fighting for that which he desired.

And there were robbers, and in fine, all manner of wickedness upon all the face of the land.

And it came to pass that Coriantumr was exceedingly angry with Shared, and he went against him with his armies to battle; and they did meet in great anger, and they did meet in the valley of Gilgal; and the battle became exceedingly sore.

And it came to pass that Shared fought against him for the space of three days. And it came to pass that Coriantumr beat him, and did pursue him until he came to the plains of Heshlon.

29 Ja tapahtui, että Sared ryhtyi jälleen taisteluun häntä vastaan tasangoilla; ja katso, hän löi Koriantumrin ja ajoi hänet takaisin Gilgalin laaksoon.

30 Ja Koriantumr ryhtyi jälleen taisteluun Saredia vastaan Gilgalin laaksossa, ja siinä hän löi Saredin ja surmasi hänet.

31 Ja Sared haavoitti Koriantumria reiteen, niin ettei hän enää lähtenyt taistelemaan kahteen vuoteen, minä aikana kaikki ihmiset maassa vuodattivat verta, eikä kukaan estänyt heitä.

And it came to pass that Shared gave him battle again upon the plains; and behold, he did beat Coriantumr, and drove him back again to the valley of Gilgal.

And Coriantumr gave Shared battle again in the valley of Gilgal, in which he beat Shared and slew him.

And Shared wounded Coriantumr in his thigh, that he did not go to battle again for the space of two years, in which time all the people upon the face of the land were shedding blood, and there was none to restrain them.

Eter 14

- 1 Ja nyt koko maassa alkoi olla kansan pahuuden tähden suuri kirous, jonka tähden, jos mies pani työkalunsa tai miekkansa hyllylleen tai paikkaan, jossa hän sitä säilytti, katso, seuraavana päivänä hän ei löytänyt sitä, niin suuri kirous oli maassa.
- 2 Sen vuoksi joka mies piti käsin kiinni omastaan eikä tahtonut ottaa eikä antaa lainaksi; ja joka mies piti oikean kätensä miekkansa kahvassa puolustaakseen omaisuuttaan ja omaa ja vaimojensa ja lastensa henkeä.
- 3 Ja nyt, kahden vuoden kuluttua ja Saredin kuoleman jälkeen, katso, Saredin veli nousi ja ryhtyi Koriantumria vastaan taisteluun, jossa Koriantumr löi hänet ja ajoi häntä takaa Akisin erämaahan.
- 4 Ja tapahtui, että Saredin veli ryhtyi taisteluun häntä vastaan Akisin erämaassa; ja taistelusta tuli tavattoman ankara, ja monet tuhannet kaatuivat miekasta.
- 5 Ja tapahtui, että Koriantumr piiritti erämaan; ja Saredin veli marssi pois erämaasta yöllä ja surmasi osan Koriantumrin sotajoukosta sen ollessa juovuksissa.
- 6 Ja hän tuli Moronin maahan ja asettui Koriantumrin valtaistuimelle.
- 7 Ja tapahtui, että Koriantumr asui erämaassa sotajoukkoineen kahden vuoden ajan, jona aikana hän sai suurta voimaa sotajoukkoonsa.
- 8 Nyt Saredin veli, jonka nimi oli Gilead, sai myös suurta voimaa sotajoukkoonsa salaliittojen tähden.
- 9 Ja tapahtui, että hänen ylipappinsa murhasi hänet hänen istuessaan valtaistuimellaan.
- 10 Ja tapahtui, että eräs salaliittoihin kuuluvista murhasi hänet salaisessa kulkupaikassa ja sai kuninkuuden itselleen, ja hänen nimensä oli Lib; ja Lib oli isokokoinen mies, kookkaampi kuin kukaan muu mies koko kansan keskuudessa.

Ether 14

And now there began to be a great curse upon all the land because of the iniquity of the people, in which, if a man should lay his tool or his sword upon his shelf, or upon the place whither he would keep it, behold, upon the morrow, he could not find it, so great was the curse upon the land.

Wherefore every man did cleave unto that which was his own, with his hands, and would not borrow neither would he lend; and every man kept the hilt of his sword in his right hand, in the defence of his property and his own life and of his wives and children.

And now, after the space of two years, and after the death of Shared, behold, there arose the brother of Shared and he gave battle unto Coriantumr, in which Coriantumr did beat him and did pursue him to the wilderness of Akish.

And it came to pass that the brother of Shared did give battle unto him in the wilderness of Akish; and the battle became exceedingly sore, and many thousands fell by the sword.

And it came to pass that Coriantumr did lay siege to the wilderness; and the brother of Shared did march forth out of the wilderness by night, and slew a part of the army of Coriantumr, as they were drunken.

And he came forth to the land of Moron, and placed himself upon the throne of Coriantumr.

And it came to pass that Coriantumr dwelt with his army in the wilderness for the space of two years, in which he did receive great strength to his army.

Now the brother of Shared, whose name was Gilead, also received great strength to his army, because of secret combinations.

And it came to pass that his high priest murdered him as he sat upon his throne.

And it came to pass that one of the secret combinations murdered him in a secret pass, and obtained unto himself the kingdom; and his name was Lib; and Lib was a man of great stature, more than any other man among all the people.

- 11 Ja tapahtui, että Libin ensimmäisenä vuonna Koriantumr tuli Moronin maahan ja ryhtyi taisteluun Libiä vastaan.
- 12 Ja tapahtui, että hän taisteli Libin kanssa, jolloin Lib iski häntä käsivarteen, niin että hän haavoittui; kuitenkin Koriantumrin sotajoukko ahdisti edelleen Libiä, niin että hän pakeni merenrannikon rajamaille.
- 13 Ja tapahtui, että Koriantumr ajoi häntä takaa; ja Lib ryhtyi taisteluun häntä vastaan merenrannikolla.
- 14 Ja tapahtui, että Lib löi Koriantumrin sotajoukon, niin että se pakeni jälleen Akisin erämaahan.
- 15 Ja tapahtui, että Lib ajoi häntä takaa, kunnes hän tuli Agosin tasangoille. Ja Koriantumr oli ottanut kaimen kansan mukaansa, kun hän pakeni Libin edellä siihen maan kolkkaan, minne hän pakeni.
- 16 Ja kun hän oli tullut Agosin tasangoille, hän ryhtyi taisteluun Libiä vastaan, ja hän löi häntä, kunnes hän kuoli; mutta Libin veli tuli Koriantumria vastaan hänen sijastaan, ja taistelusta tuli tavattoman ankara, niin että Koriantumr pakeni jälleen Libin veljen sotajoukon edeltä.
- 17 Nyt Libin veljen nimi oli Sis. Ja tapahtui, että Sis ajoi takaa Koriantumria, ja hän kukisti monta kaupunkia, ja hän surmasi sekä naisia että lapsia ja poltti kaupungit.
- 18 Ja kautta koko maan levisi Sisin pelko; niin, kautta maan kuului huuto: Kuka voi kestää Sisin sotajoukon edessä? Katso, hän hävittää maan edeltään!
- 19 Ja tapahtui, että kansa alkoi kerääntyä yhteen sotajoukoiksi kautta koko maan.
- 20 Ja he olivat jakaantuneita, ja osa heistä pakeni Sisin sotajoukkoon, ja osa heistä pakeni Koriantumrin sotajoukkoon.
- 21 Ja niin suuri ja pitkäaikainen oli sota ollut, ja niin kauan oli verenvuodatusta ja verilöylyä nähty, että koko maan pinta oli kuolleiden ruumiiden peitossa.

And it came to pass that in the first year of Lib, Coriantumr came up unto the land of Moron, and gave battle unto Lib.

And it came to pass that he fought with Lib, in which Lib did smite upon his arm that he was wounded; nevertheless, the army of Coriantumr did press forward upon Lib, that he fled to the borders upon the seashore.

And it came to pass that Coriantumr pursued him; and Lib gave battle unto him upon the seashore.

And it came to pass that Lib did smite the army of Coriantumr, that they fled again to the wilderness of Akish.

And it came to pass that Lib did pursue him until he came to the plains of Agosh. And Coriantumr had taken all the people with him as he fled before Lib in that quarter of the land whither he fled.

And when he had come to the plains of Agosh he gave battle unto Lib, and he smote upon him until he died; nevertheless, the brother of Lib did come against Coriantumr in the stead thereof, and the battle became exceedingly sore, in the which Coriantumr fled again before the army of the brother of Lib.

Now the name of the brother of Lib was called Shiz. And it came to pass that Shiz pursued after Coriantumr, and he did overthrow many cities, and he did slay both women and children, and he did burn the cities.

And there went a fear of Shiz throughout all the land; yea, a cry went forth throughout the land—Who can stand before the army of Shiz? Behold, he sweepeth the earth before him!

And it came to pass that the people began to flock together in armies, throughout all the face of the land.

And they were divided; and a part of them fled to the army of Shiz, and a part of them fled to the army of Coriantumr.

And so great and lasting had been the war, and so long had been the scene of bloodshed and carnage, that the whole face of the land was covered with the bodies of the dead.

- 22 Ja niin joutuisa ja nopea oli sota, ettei ketään jäänyt hautamaan kuolleita, vaan he marssivat eteenpäin verenvuodatukselta verenvuodatuksen jättäen sekä miesten, naisten että lasten ruumiit hajalleen maan pinnalle, niin että niistä tuli lihan matojen saalista.
- 23 Ja niiden löyhyä levisi maahan, aivan kaikkialle maahan; sen vuoksi niiden löyhyä vaivasi ihmisiä päivin ja öin.
- 24 Mutta Sis ei lakannut ajamasta takaa Koriantumria, sillä hän oli vannonut kostavansa Koriantumrille surmatun veljensä veren ja osoittavansa vääräksi Eterille tulleen Herran sanan, että Koriantumr ei kaatuisi miekasta.
- 25 Ja näin me näemme, että Herra rankaisi heitä vihansa täyteydessä, ja heidän jumalattomuutensa ja iljetyksensä olivat raivanneet tien heidän ikuiselle tuholleen.
- 26 Ja tapahtui, että Sis ajoi Koriantumria takaa itään päin aina merenrannikon rajamaille asti, ja siellä hän taisteli Sisiä vastaan kolmen päivän ajan.
- 27 Ja niin kauhea oli tuho Sisin sotajoukkojen keskuudessa, että väki alkoi olla peloissaan ja alkoi pakenivat Korihorin maahan ja hävittivät asukkaat tieltään, kaikki ne, jotka eivät tahtoneet liittyä heihin.
- 28 Ja he pystyttivät telttansa Korihorin laaksoon, ja Koriantumr pystytti telttansa Surrin laaksoon. Nyt Surrin laakso oli lähellä Komnorin kukkulaa; niinpä Koriantumr kokosi sotajoukkonsa yhteen Komnorin kukkulalle ja soitti torvea Sisin sotajoukoille kut-suakseen ne taisteluun.
- 29 Ja tapahtui, että ne tulivat, mutta ne ajettiin takaisin; ja ne tulivat toisen kerran, ja ne ajettiin takaisin toisen kerran. Ja tapahtui, että ne tulivat kolmannen kerran, ja taistelusta tuli tavattoman ankara.

And so swift and speedy was the war that there was none left to bury the dead, but they did march forth from the shedding of blood to the shedding of blood, leaving the bodies of both men, women, and children strewed upon the face of the land, to become a prey to the worms of the flesh.

And the scent thereof went forth upon the face of the land, even upon all the face of the land; wherefore the people became troubled by day and by night, because of the scent thereof.

Nevertheless, Shiz did not cease to pursue Coriantumr; for he had sworn to avenge himself upon Coriantumr of the blood of his brother, who had been slain, and the word of the Lord which came to Ether that Coriantumr should not fall by the sword.

And thus we see that the Lord did visit them in the fulness of his wrath, and their wickedness and abominations had prepared a way for their everlasting destruction.

And it came to pass that Shiz did pursue Coriantumr eastward, even to the borders by the seashore, and there he gave battle unto Shiz for the space of three days.

And so terrible was the destruction among the armies of Shiz that the people began to be frightened, and began to flee before the armies of Coriantumr; and they fled to the land of Corihor, and swept off the inhabitants before them, all them that would not join them.

And they pitched their tents in the valley of Corihor; and Coriantumr pitched his tents in the valley of Shurr. Now the valley of Shurr was near the hill Comnor; wherefore, Coriantumr did gather his armies together upon the hill Comnor, and did sound a trumpet unto the armies of Shiz to invite them forth to battle.

And it came to pass that they came forth, but were driven again; and they came the second time, and they were driven again the second time. And it came to pass that they came again the third time, and the battle became exceedingly sore.

- 30 Ja tapahtui, että Sis löi Koriantumria aiheuttaen hänelle monta syvää haavaa; ja Koriantumr taintui menetettyään vertansa, ja hänet kannettiin pois ikään kuin kuolleen.
- 31 Nyt miehiä, naisia ja lapsia oli molemmin puolin menetetty niin paljon, että Sis kielsi väkeään ajamasta Koriantumrin sotajoukkoja takaa; niinpä he palasivat leiriinsä.

And it came to pass that Shiz smote upon Coriantumr that he gave him many deep wounds; and Coriantumr, having lost his blood, fainted, and was carried away as though he were dead.

Now the loss of men, women and children on both sides was so great that Shiz commanded his people that they should not pursue the armies of Coriantumr; wherefore, they returned to their camp.

Eter 15

- 1 Ja tapahtui, että kun Koriantumr oli toipunut haavoistaan, hän alkoi muistaa sanoja, jotka Eter oli puhunut hänelle.
- 2 Hän näki, että jo lähes kaksi miljoonaa hänen kansastaan oli saanut surmansa miekasta, ja hän alkoi murehtia sydämessään; niin, kaksi miljoonaa väkevää miestä sekä heidän vaimonsa ja lapsensa oli surmattu.
- 3 Hän alkoi katua sitä pahaa, mitä hän oli tehnyt; hän alkoi muistaa sanoja, jotka oli puhuttu kaikkien profettojen suulla, ja hän näki niiden toteutuneen siihen asti, jokaisen rahdunkin; ja hänen sielunsa suri eikä huolinut lohdutuksesta.
- 4 Ja tapahtui, että hän kirjoitti Sisille kirjeen pyytäen häntä säästämään kansan, niin hän luopuisi kuninkuudesta ihmisten hengen tähden.
- 5 Ja tapahtui, että kun Sis oli saanut hänen kirjeensä, hän kirjoitti Koriantumrille kirjeen, että jos hän antautuisi, niin että hän voisi surmata hänet omalla miekallaan, niin hän säästäisi ihmisten hengen.
- 6 Ja tapahtui, että kansa ei tehnyt parannusta pahuudestaan; ja Koriantumrin väki yltyi vihaan Sisin väkeä vastaan, ja Sisin väki yltyi vihaan Koriantumrin väkeä vastaan; niinpä Sisin väki ryhtyi taisteluun Koriantumrin väkeä vastaan.
- 7 Ja kun Koriantumr näki, että hän oli kukistumaisillaan, hän pakeni jälleen Sisin väen edeltä.
- 8 Ja tapahtui, että hän tuli Ripliankumin vesille, mikä käännettynä on suuri tai kaiken ylittävä; kun he siis tulivat näiden vesien äärelle, he pystyttivät telttansa; ja Sis pystytti myös telttansa heidän lähelleen, ja niinpä he seuraavana päivänä tulivat taistelemaan.
- 9 Ja tapahtui, että he taistelivat tavattoman ankaran taistelun, jossa Koriantumr haavoittui jälleen, ja hän taintui verenhukasta.

Ether 15

And it came to pass when Coriantumr had recovered of his wounds, he began to remember the words which Ether had spoken unto him.

He saw that there had been slain by the sword already nearly two millions of his people, and he began to sorrow in his heart; yea, there had been slain two millions of mighty men, and also their wives and their children.

He began to repent of the evil which he had done; he began to remember the words which had been spoken by the mouth of all the prophets, and he saw them that they were fulfilled thus far, every whit; and his soul mourned and refused to be comforted.

And it came to pass that he wrote an epistle unto Shiz, desiring him that he would spare the people, and he would give up the kingdom for the sake of the lives of the people.

And it came to pass that when Shiz had received his epistle he wrote an epistle unto Coriantumr, that if he would give himself up, that he might slay him with his own sword, that he would spare the lives of the people.

And it came to pass that the people repented not of their iniquity; and the people of Coriantumr were stirred up to anger against the people of Shiz; and the people of Shiz were stirred up to anger against the people of Coriantumr; wherefore, the people of Shiz did give battle unto the people of Coriantumr.

And when Coriantumr saw that he was about to fall he fled again before the people of Shiz.

And it came to pass that he came to the waters of Ripliancum, which, by interpretation, is large, or to exceed all; wherefore, when they came to these waters they pitched their tents; and Shiz also pitched his tents near unto them; and therefore on the morrow they did come to battle.

And it came to pass that they fought an exceedingly sore battle, in which Coriantumr was wounded again, and he fainted with the loss of blood.

- 10 Ja tapahtui, että Koriantumrin sotajoukot ahdistivat Sisin sotajoukkoja, niin että ne löivät ne ja saivat ne pakenemaan edellään; ja ne pakenivat etelään päin ja pystyttivät telttansa paikkaan, jota kutsuttiin Ogatiksi.
- 11 Ja tapahtui, että Koriantumrin sotajoukko pystytti telttansa Raman kukkulan luo; ja se oli sama kukkula, johon minun isäni Mormon kätki Herran huomaan aikakirjat, jotka olivat pyhiä.
- 12 Ja tapahtui, että he kokosivat yhteen koko maan kaikki ihmiset, jotka eivät olleet saaneet surmaansa, Eteriä lukuun ottamatta.
- 13 Ja tapahtui, että Eter näki kaikki ihmisten tekemiset, ja hän näki, että Koriantumrin puolella olevat ihmiset koottiin yhteen Koriantumrin sotajoukkoon, ja Sisin puolella olevat ihmiset koottiin yhteen Sisin sotajoukkoon.
- 14 Ja nyt, neljän vuoden ajan he kokosivat väkeä yhteen saadakseen kaikki, jotka olivat maan päällä, ja saadakseen kaiken sen voiman, mikä heidän oli mahdollista saada.
- 15 Ja tapahtui, että kun he olivat kaikki kokoontuneet yhteen, jokainen haluamaansa sotajoukkoon, vaimoineen ja lapsineen – niin miehet, naiset kuin lapsetkin oli aseistettu sota-asein, kilvin ja rintakilvin ja pääkilvin ja puettu sodan tapaan – he marssivat toisiaan vastaan taisteluun; ja he taistelivat koko sen päivän, eivätkä voittaneet.
- 16 Ja tapahtui, että kun oli yö, he olivat väsyneitä ja vetäytyivät leireihinsä, ja vetäytyttyään leireihinsä he ryhtyivät vaikeroimaan ja valittamaan väkensä surmattujen menetystä; ja niin suuri oli heidän huutonsa, vaikerruksensa ja valituksensa, että se halkoi ilmaa hirveästi.
- 17 Ja tapahtui, että seuraavana päivänä he lähtivät jälleen taistelemaan, ja se päivä oli suuri ja kauhea; kuitenkin he eivät voittaneet, ja kun yö jälleen tuli, ilmaa halkoivat heidän huutonsa ja vaikerruksensa ja valituksensa heidän väkensä surmattujen menetyksen tähden.

And it came to pass that the armies of Coriantumr did press upon the armies of Shiz that they beat them, that they caused them to flee before them; and they did flee southward, and did pitch their tents in a place which was called Ogath.

And it came to pass that the army of Coriantumr did pitch their tents by the hill Ramah; and it was that same hill where my father Mormon did hide up the records unto the Lord, which were sacred.

And it came to pass that they did gather together all the people upon all the face of the land, who had not been slain, save it was Ether.

And it came to pass that Ether did behold all the doings of the people; and he beheld that the people who were for Coriantumr were gathered together to the army of Coriantumr; and the people who were for Shiz were gathered together to the army of Shiz.

Wherefore, they were for the space of four years gathering together the people, that they might get all who were upon the face of the land, and that they might receive all the strength which it was possible that they could receive.

And it came to pass that when they were all gathered together, every one to the army which he would, with their wives and their children—both men, women and children being armed with weapons of war, having shields, and breastplates, and headplates, and being clothed after the manner of war—they did march forth one against another to battle; and they fought all that day, and conquered not.

And it came to pass that when it was night they were weary, and retired to their camps; and after they had retired to their camps they took up a howling and a lamentation for the loss of the slain of their people; and so great were their cries, their howlings and lamentations, that they did rend the air exceedingly.

And it came to pass that on the morrow they did go again to battle, and great and terrible was that day; nevertheless, they conquered not, and when the night came again they did rend the air with their cries, and their howlings, and their mournings, for the loss of the slain of their people.

18 Ja tapahtui, että Koriantumr kirjoitti jälleen kirjeen Sisille pyytäen, ettei hän enää tulisi taistelemaan vaan että hän ottaisi kuninkuuden ja säästäisi ihmisten hengen.

19 Mutta katso, Herran Henki oli lakannut kiistelemästä heidän kanssaan, ja Saatanalla oli täysi valta ihmisten sydämiin, sillä heidät oli jätetty sydämensä paatumukseen ja mielensä sokeuteen, jotta he touthouisivat; niinpä he menivät jälleen taistelemaan.

20 Ja tapahtui, että he taistelivat koko sen päivän, ja kun yö tuli, he nukkuivat miekkojensa päällä.

21 Ja seuraavana päivänä he taistelivat, kunnes tuli yö.

22 Ja kun yö tuli, he olivat juopuneita vihasta, niin kuin mies, joka on juopunut viinistä; ja he nukkuivat jälleen miekkojensa päällä.

23 Ja seuraavana päivänä he taistelivat jälleen; ja kun yö tuli, he olivat kaikki kaatuneet miekasta, lukuun ottamatta viittäkymmentäkahta Koriantumrin väestä ja kuuttakymmentäyhdeksää Sisin väestä.

24 Ja tapahtui, että he nukkuivat miekkojensa päällä sinä yönä, ja seuraavana päivänä he taistelivat jälleen, ja he kamppailivat kaikin voimin miekoillaan ja kilvillään koko sen päivän.

25 Ja kun yö tuli, Sisin väkeä oli kolmekymmentäkaksi ja Koriantumrin väkeä kaksikymmentäseitsemän.

26 Ja tapahtui, että he söivät ja nukkuivat ja valmistautuivat kuolemaan seuraavana päivänä. Ja he olivat isoja ja väkeviä miehiä, mitä ihmisvoimaan tulee.

27 Ja tapahtui, että he taistelivat kolmen tunnin ajan, ja he taintuivat verenhukasta.

28 Ja tapahtui, että kun Koriantumrin miehet olivat saaneet sen verran voimia, että pystyivät kävelemään, he aikoivat paeta henkensä edestä; mutta katso, Sis nousi, ja myös hänen miehensä, ja hän vannoi vihassaan, että hän surmaisi Koriantumrin tai menehtyisi itse miekasta.

And it came to pass that Coriantumr wrote again an epistle unto Shiz, desiring that he would not come again to battle, but that he would take the kingdom, and spare the lives of the people.

But behold, the Spirit of the Lord had ceased striving with them, and Satan had full power over the hearts of the people; for they were given up unto the hardness of their hearts, and the blindness of their minds that they might be destroyed; wherefore they went again to battle.

And it came to pass that they fought all that day, and when the night came they slept upon their swords.

And on the morrow they fought even until the night came.

And when the night came they were drunken with anger, even as a man who is drunken with wine; and they slept again upon their swords.

And on the morrow they fought again; and when the night came they had all fallen by the sword save it were fifty and two of the people of Coriantumr, and sixty and nine of the people of Shiz.

And it came to pass that they slept upon their swords that night, and on the morrow they fought again, and they contended in their might with their swords and with their shields, all that day.

And when the night came there were thirty and two of the people of Shiz, and twenty and seven of the people of Coriantumr.

And it came to pass that they ate and slept, and prepared for death on the morrow. And they were large and mighty men as to the strength of men.

And it came to pass that they fought for the space of three hours, and they fainted with the loss of blood.

And it came to pass that when the men of Coriantumr had received sufficient strength that they could walk, they were about to flee for their lives; but behold, Shiz arose, and also his men, and he swore in his wrath that he would slay Coriantumr or he would perish by the sword.

- 29 Sen vuoksi hän ajoi heitä takaa, ja seuraavana päivänä hän sai heidät kiinni; ja he taistelivat jälleen miekoin. Ja tapahtui, että kun he kaikki olivat kaatuneet miekasta, lukuun ottamatta Koriantumria ja Sisiä, katso, Sis oli taintunut verenhukasta.
- 30 Ja tapahtui, että kun Koriantumr oli nojannut miekkaansa levähtääkseen vähän, hän iski Sisin pään poikki.
- 31 Ja tapahtui, että kun hän oli iskenyt Sisin pään poikki, Sis nousi käsiensä varaan ja vaipui maahan; ja ponnisteltuaan vetääkseen henkeä hän kuoli.
- 32 Ja tapahtui, että Koriantumr kaatui maahan ja kävi aivan kuin elottomaksi.
- 33 Ja Herra puhui Eterille ja sanoi hänelle: Lähde liikkeelle. Ja hän lähti ja näki, että Herran sanat olivat kaikki toteutuneet; ja hän päätti aikakirjansa (enkö minä ole kirjoittanut sadattakaan osaa), ja hän kätki ne sillä tavalla, että Limhin kansa löysi ne.
- 34 Nyt viimeiset sanat, jotka Eter kirjoitti, ovat nämä: Tahtooko Herra, että minut muutetaan vai että kärsin Herran tahdon lihassa, sillä ei ole väliä, jos minä pelastun Jumalan valtakuntaan. Aamen.

Wherefore, he did pursue them, and on the morrow he did overtake them; and they fought again with the sword. And it came to pass that when they had all fallen by the sword, save it were Coriantumr and Shiz, behold Shiz had fainted with the loss of blood.

And it came to pass that when Coriantumr had leaned upon his sword, that he rested a little, he smote off the head of Shiz.

And it came to pass that after he had smitten off the head of Shiz, that Shiz raised up on his hands and fell; and after that he had struggled for breath, he died.

And it came to pass that Coriantumr fell to the earth, and became as if he had no life.

And the Lord spake unto Ether, and said unto him: Go forth. And he went forth, and beheld that the words of the Lord had all been fulfilled; and he finished his record; (and the hundredth part I have not written) and he hid them in a manner that the people of Limhi did find them.

Now the last words which are written by Ether are these: Whether the Lord will that I be translated, or that I suffer the will of the Lord in the flesh, it mattereth not, if it so be that I am saved in the kingdom of God. Amen.

Moronin kirja

Moroni 1

- 1 Nyt minä, Moroni, otaksuin, että saatuani lyhennetyksi kertomuksen Jeredin kansasta en kirjoittaisi enempää, mutta minä en ole vielä kuollut; enkä minä ilmaise itseäni lamanilaisille, etteivät he hävitä minua.
- 2 Sillä katso, heidän keskinäiset sotansa ovat tavattoman ankaria, ja vihansa tähden he ottavat hengiltä jokaisen nefiläisen, joka ei tahdo kieltää Kristusta.
- 3 Ja minä, Moroni, en tahdo kieltää Kristusta; sen vuoksi minä vaellan minne voin oman henkeni turvaksi.
- 4 Sen vuoksi minä kirjoitan vielä muutamia asioita vastoin sitä, mitä olin otaksunut, sillä minä en otaksunut kirjoittavani enää enempää; mutta minä kirjoitan vielä muutamia asioita, jotta niillä kenties olisi arvoa veljilleni lamanilaisille jonakin tulevana aikana, Herran tahdon mukaan.

The Book of Moroni

Moroni 1

Now I, Moroni, after having made an end of abridging the account of the people of Jared, I had supposed not to have written more, but I have not as yet perished; and I make not myself known to the Lamanites lest they should destroy me.

For behold, their wars are exceedingly fierce among themselves; and because of their hatred they put to death every Nephite that will not deny the Christ.

And I, Moroni, will not deny the Christ; wherefore, I wander whithersoever I can for the safety of mine own life.

Wherefore, I write a few more things, contrary to that which I had supposed; for I had supposed not to have written any more; but I write a few more things, that perhaps they may be of worth unto my brethren, the Lamanites, in some future day, according to the will of the Lord.

Moroni 2

- 1 Kristuksen sanat, jotka hän puhui opetuslapsilleen, niille kahdelletoista, jotka hän oli valinnut, pannes-
saan kätensä heidän päällensä –
- 2 ja hän kutsui heitä nimeltä, sanoen: Huutakaa
avuksi Isää minun nimessäni voimallisessa rukouk-
sessa; ja tämän tehtyänne teillä on valta antaa Pyhä
Henki sille, jonka päälle te panette kätenne; ja anta-
kaa se minun nimessäni, sillä niin tekevät minun
apostolini.
- 3 Nyt Kristus puhui heille nämä sanat ensimmäisen
ilmestymisensä aikana, eikä väkijoukko kuullut sitä,
mutta opetuslapset kuulivat sen; ja niin monen pääl-
le kuin he panivat kätensä, laskeutui Pyhä Henki.

Moroni 2

The words of Christ, which he spake unto his disci-
ples, the twelve whom he had chosen, as he laid his
hands upon them—

And he called them by name, saying: Ye shall call
on the Father in my name, in mighty prayer; and af-
ter ye have done this ye shall have power that to him
upon whom ye shall lay your hands, ye shall give the
Holy Ghost; and in my name shall ye give it, for thus
do mine apostles.

Now Christ spake these words unto them at the
time of his first appearing; and the multitude heard
it not, but the disciples heard it; and on as many as
they laid their hands, fell the Holy Ghost.

Moroni 3

- 1 Tapa, jolla opetuslapset, joita kutsuttiin kirkon vanhimmiksi, asettivat pappeja ja opettajia –
- 2 rukoiltuaan Isää Kristuksen nimessä he panivat kätensä heidän päällensä ja sanoivat:
- 3 Jeesuksen Kristuksen nimessä minä asetan sinut papiksi (tai jos hänestä oli tuleva opettaja, minä asetan sinut opettajaksi) saarnaamaan parannusta ja syntien anteeksiantoa Jeesuksen Kristuksen kautta pysymällä kestävässä uskossa hänen nimeensä loppuun asti. Aamen.
- 4 Ja tällä tavalla he asettivat pappeja ja opettajia Jumalan ihmisille antamien lahjojen ja kutsumusten mukaisesti; ja he asettivat heidät Pyhän Hengen voimalla, joka oli heissä.

Moroni 3

The manner which the disciples, who were called the elders of the church, ordained priests and teachers—

After they had prayed unto the Father in the name of Christ, they laid their hands upon them, and said:

In the name of Jesus Christ I ordain you to be a priest (or if he be a teacher, I ordain you to be a teacher) to preach repentance and remission of sins through Jesus Christ, by the endurance of faith on his name to the end. Amen.

And after this manner did they ordain priests and teachers, according to the gifts and callings of God unto men; and they ordained them by the power of the Holy Ghost, which was in them.

Moroni 4

- 1 Tapa, jolla heidän vanhimpansa ja pappinsa antoivat Kristuksen lihan ja veren seurakunnalle; ja he siunassivat ja antoivat sen Kristuksen käskyjen mukaan; sen vuoksi me tiedämme tavan olevan oikea; ja vanhin tai pappi siunasi sen.
- 2 Ja he polvistuivat seurakunnan kanssa ja rukoilivat Isää Kristuksen nimessä, sanoen:
- 3 Oi Jumala, iankaikkinen Isä, me pyydämme sinua Poikasi Jeesuksen Kristuksen nimessä siunaamaan ja pyhittämään tämän leivän kaikkien niiden sieluil-le, jotka sitä nauttivat; jotta he söisivät Poikasi ruumiin muistoksi ja todistaisivat sinulle, oi Jumala, iankaikkinen Isä, että he ovat halukkaita ottamaan Poikasi nimen päällensä ja muistamaan hänet aina ja pitämään hänen käskynsä, jotka hän on antanut heille, jotta hänen Henkensä olisi aina heidän kansansa. Amen.

Moroni 4

The manner of their elders and priests administering the flesh and blood of Christ unto the church; and they administered it according to the commandments of Christ; wherefore we know the manner to be true; and the elder or priest did minister it—

And they did kneel down with the church, and pray to the Father in the name of Christ, saying:

O God, the Eternal Father, we ask thee in the name of thy Son, Jesus Christ, to bless and sanctify this bread to the souls of all those who partake of it; that they may eat in remembrance of the body of thy Son, and witness unto thee, O God, the Eternal Father, that they are willing to take upon them the name of thy Son, and always remember him, and keep his commandments which he hath given them, that they may always have his Spirit to be with them. Amen.

Moroni 5

- 1 Tapa, jolla viini siunataan ja annetaan. – Katso, he ottivat maljan ja sanoivat:
- 2 Oi Jumala, iankaikkinen Isä, me pyydämme sinua Poikasi Jeesuksen Kristuksen nimessä siunaamaan ja pyhittämään tämän viinin kaikkien niiden sieluil-
le, jotka sitä juovat, jotta he tekisivät sen Poikasi ve-
ren muistoksi, joka on vuodatettu heidän tähtensä;
jotta he todistaisivat sinulle, oi Jumala, iankaikkinen
Isä, että he muistavat hänet aina, jotta hänen
Henkensä olisi heidän kanssansa. Aamen.

Moroni 5

The manner of administering the wine—Behold, they took the cup, and said:

O God, the Eternal Father, we ask thee, in the name of thy Son, Jesus Christ, to bless and sanctify this wine to the souls of all those who drink of it, that they may do it in remembrance of the blood of thy Son, which was shed for them; that they may witness unto thee, O God, the Eternal Father, that they do always remember him, that they may have his Spirit to be with them. Amen.

Moroni 6

- 1 Ja nyt minä puhun kasteesta. Katso, vanhimmat, papit ja opettajat kastettiin; eikä heitä kastettu, elleivät he tuottaneet hedelmää, josta näkyi, että he olivat sen arvoisia.
- 2 Eivätkä he päästäneet ketään kasteelle, elleivät he tulleet särkynein sydämin ja murtunein mielin ja todistaneet seurakunnalle, että he olivat todella tehneet parannuksen kaikista synneistään.
- 3 Eikä ketään päästetty kasteelle, elleivät he ottaneet päällensä Kristuksen nimeä päättäen palvella häntä loppuun asti.
- 4 Ja kun heidät oli päästetty kasteelle ja Pyhän Hengen voima oli vaikuttanut heihin ja puhdistanut heidät, heidät luettiin Kristuksen kirkon kansaan; ja heidän nimensä merkittiin muistiin, jotta heitä muistettaisiin ja ravittaisiin Jumalan hyvällä sanalla, heidän pitämisekseen oikealla tiellä, heidän pitämisekseen alati valppaina rukoilemaan, luottaen yksin Kristuksen ansioihin, joka oli heidän uskonsa perustaja ja täydelliseksi tekijä.
- 5 Ja seurakunta kokoontui usein yhteen paastomaan ja rukoilemaan ja puhumaan keskenään sielujensa parhaasta.
- 6 Ja se kokoontui usein yhteen nauttimaan leipää ja viiniä Herran Jeesuksen muistoksi.
- 7 Ja se piti tarkoin huolen siitä, ettei sen keskuudessa olisi pahuutta; ja kenen havaittiinkin tekevän pahaa, ja kolme kirkkoon kuuluva todistajaa tuomitsi heidät vanhinten edessä, ja elleivät he tehneet parannusta eivätkä tunnustaneet, heidän nimensä pyyhittiin pois eikä heitä luettu Kristuksen kansaan.
- 8 Mutta niin usein kuin he tekivät parannuksen ja etsivät anteeksiantoa vakain aikein, heille annettiin anteeksi.
- 9 Ja seurakunta johti heidän kokouksiansa Hengen vaikutuksen mukaisesti ja Pyhän Hengen voimalla, sillä niin kuin Pyhän Hengen voima johdatti heitä joko saarnaamaan tai kehottamaan tai rukoilemaan tai anomaan tai laulamaan, juuri niin tehtiin.

Moroni 6

And now I speak concerning baptism. Behold, elders, priests, and teachers were baptized; and they were not baptized save they brought forth fruit meet that they were worthy of it.

Neither did they receive any unto baptism save they came forth with a broken heart and a contrite spirit, and witnessed unto the church that they truly repented of all their sins.

And none were received unto baptism save they took upon them the name of Christ, having a determination to serve him to the end.

And after they had been received unto baptism, and were wrought upon and cleansed by the power of the Holy Ghost, they were numbered among the people of the church of Christ; and their names were taken, that they might be remembered and nourished by the good word of God, to keep them in the right way, to keep them continually watchful unto prayer, relying alone upon the merits of Christ, who was the author and the finisher of their faith.

And the church did meet together oft, to fast and to pray, and to speak one with another concerning the welfare of their souls.

And they did meet together oft to partake of bread and wine, in remembrance of the Lord Jesus.

And they were strict to observe that there should be no iniquity among them; and whoso was found to commit iniquity, and three witnesses of the church did condemn them before the elders, and if they repented not, and confessed not, their names were blotted out, and they were not numbered among the people of Christ.

But as oft as they repented and sought forgiveness, with real intent, they were forgiven.

And their meetings were conducted by the church after the manner of the workings of the Spirit, and by the power of the Holy Ghost; for as the power of the Holy Ghost led them whether to preach, or to exhort, or to pray, or to supplicate, or to sing, even so it was done.

Moroni 7

- 1 Ja nyt minä, Moroni, kirjoitan muutamia isäni Mormonin sanoja, jotka hän puhui uskosta, toivosta ja rakkaudesta, sillä tällä tavoin hän puhui kansalle opettaessaan sitä synagogassa, jonka se oli rakentanut jumalanpalveluspaikaksi.
- 2 Ja nyt minä, Mormon, puhun teille, rakkaat veljeni; ja Isän Jumalan ja meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armosta ja hänen pyhästä tahdostaan, häneltä saamani kutsumuksen lahjan tähden, minä saan puhua teille tällä hetkellä.
- 3 Niinpä minä tahtoisin puhua teille, jotka kuulutte kirkkoon, jotka olette rauhaisia Kristuksen seuraajia ja jotka olette saaneet riittävän toivon, jonka kautta voitte käydä Herran lepoon, tästä vastedes aina kunnes saatte levätä hänen luonaan taivaassa.
- 4 Ja nyt, veljeni, minä päättelen teistä näin teidän rauhaisan vaelluksenne tähden ihmislasten parissa.
- 5 Sillä minä muistan Jumalan sanan, joka sanoo, että heidän teoistaan te tunnette heidät; sillä jos heidän tekonsa ovat hyviä, silloin hekin ovat hyviä.
- 6 Sillä katso, Jumala on sanonut, ettei ihminen, joka on paha, voi tehdä sitä, mikä on hyvää, sillä jos hän antaa uhrilahjan tai rukoilee Jumalaa, se ei hyödytä häntä lainkaan, ellei hän tee sitä vakain aikein.
- 7 Sillä katso, sitä ei lueta hänelle vanhurskaudeksi.
- 8 Sillä katso, jos ihminen, joka on paha, antaa lahjan, hän tekee sen vastahakoisesti; sen vuoksi se katsotaan hänelle samaksi kuin jos hän olisi pitänyt lahjan; sen vuoksi hänet luetaan pahaksi Jumalan edessä.
- 9 Ja samoin ihmiselle myös luetaan pahaksi, jos hän rukoilee, eikä vakain sydämen aikein; niin, eikä se hyödytä häntä lainkaan, sillä Jumala ei ota vastaan sellaisia.
- 10 Niinpä ihminen, joka on paha, ei voi tehdä sitä, mikä on hyvää; eikä hän anna hyvää lahjaa.
- 11 Sillä katso, karvas lähde ei voi tuottaa hyvää vettä, eikä hyvä lähde voi tuottaa karvasta vettä; sen vuoksi ihminen, joka on Perkeleen palvelija, ei voi seurata Kristusta; ja jos hän seuraa Kristusta, hän ei voi olla Perkeleen palvelija.

Moroni 7

And now I, Moroni, write a few of the words of my father Mormon, which he spake concerning faith, hope, and charity; for after this manner did he speak unto the people, as he taught them in the synagogue which they had built for the place of worship.

And now I, Mormon, speak unto you, my beloved brethren; and it is by the grace of God the Father, and our Lord Jesus Christ, and his holy will, because of the gift of his calling unto me, that I am permitted to speak unto you at this time.

Wherefore, I would speak unto you that are of the church, that are the peaceable followers of Christ, and that have obtained a sufficient hope by which ye can enter into the rest of the Lord, from this time henceforth until ye shall rest with him in heaven.

And now my brethren, I judge these things of you because of your peaceable walk with the children of men.

For I remember the word of God which saith by their works ye shall know them; for if their works be good, then they are good also.

For behold, God hath said a man being evil cannot do that which is good; for if he offereth a gift, or prayeth unto God, except he shall do it with real intent it profiteth him nothing.

For behold, it is not counted unto him for righteousness.

For behold, if a man being evil giveth a gift, he doeth it grudgingly; wherefore it is counted unto him the same as if he had retained the gift; wherefore he is counted evil before God.

And likewise also is it counted evil unto a man, if he shall pray and not with real intent of heart; yea, and it profiteth him nothing, for God receiveth none such.

Wherefore, a man being evil cannot do that which is good; neither will he give a good gift.

For behold, a bitter fountain cannot bring forth good water; neither can a good fountain bring forth bitter water; wherefore, a man being a servant of the devil cannot follow Christ; and if he follow Christ he cannot be a servant of the devil.

- 12 Niinpä kaikki, mikä on hyvää, tulee Jumalasta, ja se, mikä on paha, tulee Perkeleestä, sillä Perkele on Jumalan vihollinen ja taistelee jatkuvasti häntä vastaan ja kutsuu ja houkuttelee syntiin ja tekemään sitä, mikä on paha, jatkuvasti.
- 13 Mutta katso, se, mikä on Jumalasta, kutsuu ja kannustaa tekemään hyvää jatkuvasti; sen tähden kaikki, mikä kutsuu ja kannustaa tekemään hyvää ja rakastamaan Jumalaa ja häntä palvelemaan, on Jumalan innoittamaa.
- 14 Ja nyt, varokaa, rakkaat veljeni, ettette katso sellaisen, mikä on paha, olevan Jumalasta tai sellaisen, mikä on hyvää ja Jumalasta, olevan Perkeleestä.
- 15 Sillä katsokaa, veljeni, teille on annettu arvostelukyky, jotta voisitte erottaa hyvän pahasta; ja arvostelutapa on yhtä selvä – jotta voisitte tietää täysin varmasti – kuin päivänvalo eroaa pimeästä yöstä.
- 16 Sillä katso, Kristuksen Henki on annettu jokaiselle ihmiselle, jotta hän voi erottaa hyvän pahasta; ja nyt, minä osoitan teille, kuinka on arvosteltava; sillä kaikki, mikä kutsuu tekemään hyvää ja saa uskomaan Kristukseen, on lähetetty Kristuksen voiman ja lahjan kautta; sen vuoksi te voitte tietää täysin varmasti, että se on Jumalasta.
- 17 Mutta mikä tahansa saa ihmiset tekemään paha ja olemaan uskomatta Kristukseen ja kieltämään hänet ja olemaan palvelematta Jumalaa, silloin te voitte tietää täysin varmasti, että se on Perkeleestä, sillä tällä tavalla Perkele toimii, sillä hän ei kehota ketään tekemään hyvää, ei yhden yhtäkään, eivätkä hänen enkelinsäkään eivätkä ne, jotka alistuvat hänen valtaansa.
- 18 Ja nyt, veljeni, koska te tunnette sen valon, jonka mukaan voitte arvostella ja joka valo on Kristuksen valo, katsokaa, ettette arvostele väärin, koska sillä samalla tuomiolla, jolla te tuomitsette, teidätkin tuomitaan.
- 19 Sen vuoksi minä pyydän teiltä hartaasti, veljet, että tutkisitte uutterasti Kristuksen valossa, jotta voisitte erottaa hyvän pahasta; ja jos te tartutte kaikkeen hyvään ettekä sitä tuomitse, te olette varmasti Kristuksen lapsia.
- 20 Ja nyt, veljeni, kuinka on mahdollista, että te voitte tarttua kaikkeen hyvään?

Wherefore, all things which are good cometh of God; and that which is evil cometh of the devil; for the devil is an enemy unto God, and fighteth against him continually, and inviteth and enticeth to sin, and to do that which is evil continually.

But behold, that which is of God inviteth and enticeth to do good continually; wherefore, every thing which inviteth and enticeth to do good, and to love God, and to serve him, is inspired of God.

Wherefore, take heed, my beloved brethren, that ye do not judge that which is evil to be of God, or that which is good and of God to be of the devil.

For behold, my brethren, it is given unto you to judge, that ye may know good from evil; and the way to judge is as plain, that ye may know with a perfect knowledge, as the daylight is from the dark night.

For behold, the Spirit of Christ is given to every man, that he may know good from evil; wherefore, I show unto you the way to judge; for every thing which inviteth to do good, and to persuade to believe in Christ, is sent forth by the power and gift of Christ; wherefore ye may know with a perfect knowledge it is of God.

But whatsoever thing persuadeth men to do evil, and believe not in Christ, and deny him, and serve not God, then ye may know with a perfect knowledge it is of the devil; for after this manner doth the devil work, for he persuadeth no man to do good, no, not one; neither do his angels; neither do they who subject themselves unto him.

And now, my brethren, seeing that ye know the light by which ye may judge, which light is the light of Christ, see that ye do not judge wrongfully; for with that same judgment which ye judge ye shall also be judged.

Wherefore, I beseech of you, brethren, that ye should search diligently in the light of Christ that ye may know good from evil; and if ye will lay hold upon every good thing, and condemn it not, ye certainly will be a child of Christ.

And now, my brethren, how is it possible that ye can lay hold upon every good thing?

- 21 Ja nyt minä tulen siihen uskoon, josta sanoin tah-
tovani puhua; ja minä kerron teille, millä tavalla te
voitte tarttua kaikkeen hyvään.
- 22 Sillä katso, Jumala, joka tietää kaiken ja on ikui-
suudesta ikuisuuteen, katso, hän lähetti enkeleitä
palvelemaan ihmislapsia, ilmoittamaan Kristuksen
tulemisesta; ja Kristuksen kautta tulisi kaikki hyvä.
- 23 Ja Jumala myös julisti profetoille omalla suul-
laan, että Kristus tulisi.
- 24 Ja katso, erilaisin tavoin hän ilmaisi ihmislapsille
sitä, mikä oli hyväksi; ja kaikki, mikä on hyvää, tulee
Kristuksesta; muuten ihmiset olisivat langenneita,
eikä mikään hyvä voisi tulla heidän osakseen.
- 25 Sen vuoksi, enkelien palveluksen kautta ja jokai-
sesta sanasta, joka lähti Jumalan suusta, ihmiset al-
koivat osoittaa uskoa Kristukseen, ja niin he uskon
kautta tarttuivat kaikkeen hyvään; ja näin oli
Kristuksen tulemiseen asti.
- 26 Ja hänen tultuaan ihmiset myös pelastuivat uskon
kautta hänen nimeensä, ja uskon kautta heistä tulee
Jumalan lapsia. Ja niin totta kuin Kristus elää, hän
puhui nämä sanat meidän isillemme, sanoen: Mitä
tahansa sellaista te pyydätte Isältä minun nimessäni,
mikä on hyvää, uskossa uskoen saavanne, katso, se
annetaan teille.
- 27 Ja nyt, rakkaat veljeni, ovatko ihmeet lakanneet,
koska Kristus on noussut taivaaseen ja on istunut
Jumalan oikealle puolelle, anoakseen Isältä oikeut-
tansa osoittaa armoa, jota hänellä on ihmislapsiin
nähdessä?
- 28 Sillä hän on täyttänyt lain vaatimukset, ja hän vaa-
tii itselleen kaikki ne, joilla on usko häneen; ja ne,
joilla on usko häneen, pitävät kiinni kaikesta hyvästä;
sen vuoksi hän puolustaa ihmislapsien asiaa; ja
hän asuu iankaikkisesti taivaissa.
- 29 Ja koska hän on tehnyt tämän, rakkaat veljeni,
ovatko ihmeet lakanneet? Katso, minä sanon teille:
eivät, eivätkä enkelit ole lakanneet palvelemasta ih-
mislapsia.

And now I come to that faith, of which I said I
would speak; and I will tell you the way whereby ye
may lay hold on every good thing.

For behold, God knowing all things, being from
everlasting to everlasting, behold, he sent angels to
minister unto the children of men, to make manifest
concerning the coming of Christ; and in Christ there
should come every good thing.

And God also declared unto prophets, by his own
mouth, that Christ should come.

And behold, there were divers ways that he did
manifest things unto the children of men, which
were good; and all things which are good cometh of
Christ; otherwise men were fallen, and there could
no good thing come unto them.

Wherefore, by the ministering of angels, and by
every word which proceeded forth out of the mouth
of God, men began to exercise faith in Christ; and
thus by faith, they did lay hold upon every good
thing; and thus it was until the coming of Christ.

And after that he came men also were saved by
faith in his name; and by faith, they become the sons
of God. And as surely as Christ liveth he spake these
words unto our fathers, saying: Whatsoever thing ye
shall ask the Father in my name, which is good, in
faith believing that ye shall receive, behold, it shall
be done unto you.

Wherefore, my beloved brethren, have miracles
ceased because Christ hath ascended into heaven,
and hath sat down on the right hand of God, to claim
of the Father his rights of mercy which he hath upon
the children of men?

For he hath answered the ends of the law, and he
claimeth all those who have faith in him; and they
who have faith in him will cleave unto every good
thing; wherefore he advocateth the cause of the chil-
dren of men; and he dwelleth eternally in the heav-
ens.

And because he hath done this, my beloved
brethren, have miracles ceased? Behold I say unto
you, Nay; neither have angels ceased to minister
unto the children of men.

- 30 Sillä katso, he ovat hänen alamaisiaan palvellakseen hänen käskynsä sanan mukaisesti, näyttäytyen niille, joilla on vahva usko ja luja mieli kaikessa jumalisuudessa.
- 31 Ja heidän palvelutyönsä virkana on kutsua ihmisiä parannukseen ja täyttää Isän ihmislasten kanssa tekemät liitot ja tehdä niiden työ, valmistaa tietä ihmislasten keskuudessa julistamalla Kristuksen sanaa Herran valituille astioille, jotta he voivat todistaa hänestä.
- 32 Ja niin tekemällä Herra Jumala valmistaa keinon, niin että muutkin ihmiset voivat uskoa Kristukseen, niin että Pyhällä Hengellä voi olla heidän sydämesään voimansa mukainen sija; ja tällä tavalla Isä toteuttaa ne liitot, jotka hän on tehnyt ihmislasten kanssa.
- 33 Ja Kristus on sanonut: Jos teillä on usko minuun, teillä on voima tehdä kaikki, minkä minä näen hyväksi.
- 34 Ja hän on sanonut: Tehkää parannus, kaikki teidän ääret, ja tulkaa minun luokseni ja ottakaa kaste minun nimeeni ja uskokaa minuun, jotta voitte pelastua.
- 35 Ja nyt, rakkaat veljeni, jos näin on, että nämä asiat, jotka olen teille puhunut, ovat totta – ja Jumala näyttää teille voimalla ja suurella kirkkaudella viimeisenä päivänä, että ne ovat totta – ja jos ne ovat totta, onko ihmeiden aika lakannut?
- 36 Tai ovatko enkelit lakanneet ilmestymästä ihmislapsille? Tai onko hän evännyt heiltä Pyhän Hengen voiman? Tai epäähkö hän, niin kauan kuin aika kestää tai maa pysyy tai sen päällä on yksikin ihminen pelastettavana?
- 37 Katso, minä sanon teille: ei, sillä ihmeet tehdään uskon tähden, ja uskon tähden enkelit ilmestyvät ja palvelevat ihmisiä; jos siis nämä asiat ovat lakanneet, voi ihmislapsia, sillä se johtuu epäuskosta, ja kaikki on turhaa.
- 38 Sillä kukaan ihminen ei voi Kristuksen sanojen mukaan pelastua, ellei hänellä ole uskoa hänen nimeensä; jos siis nämä asiat ovat lakanneet, silloin uskokin on loppunut, ja kauhea on ihmisen tila, sillä hän on ikään kuin mitään lunastusta ei olisi suoritetu.

For behold, they are subject unto him, to minister according to the word of his command, showing themselves unto them of strong faith and a firm mind in every form of godliness.

And the office of their ministry is to call men unto repentance, and to fulfil and to do the work of the covenants of the Father, which he hath made unto the children of men, to prepare the way among the children of men, by declaring the word of Christ unto the chosen vessels of the Lord, that they may bear testimony of him.

And by so doing, the Lord God prepareth the way that the residue of men may have faith in Christ, that the Holy Ghost may have place in their hearts, according to the power thereof; and after this manner bringeth to pass the Father, the covenants which he hath made unto the children of men.

And Christ hath said: If ye will have faith in me ye shall have power to do whatsoever thing is expedient in me.

And he hath said: Repent all ye ends of the earth, and come unto me, and be baptized in my name, and have faith in me, that ye may be saved.

And now, my beloved brethren, if this be the case that these things are true which I have spoken unto you, and God will show unto you, with power and great glory at the last day, that they are true, and if they are true has the day of miracles ceased?

Or have angels ceased to appear unto the children of men? Or has he withheld the power of the Holy Ghost from them? Or will he, so long as time shall last, or the earth shall stand, or there shall be one man upon the face thereof to be saved?

Behold I say unto you, Nay; for it is by faith that miracles are wrought; and it is by faith that angels appear and minister unto men; wherefore, if these things have ceased wo be unto the children of men, for it is because of unbelief, and all is vain.

For no man can be saved, according to the words of Christ, save they shall have faith in his name; wherefore, if these things have ceased, then has faith ceased also; and awful is the state of man, for they are as though there had been no redemption made.

39 Mutta katso, rakkaat veljeni, teidän tilanne minä näen paremmaksi, sillä minä näen, että teillä on usko Kristukseen, sävyisyytenne tähden; sillä ellei teillä ole uskoa häneen, silloin te ette ole arvollisia hänen kirkkonsa kansaan luettaviksi.

40 Ja vielä, rakkaat veljeni, minä tahtoisin puhua teille toivosta. Kuinka te voitte saavuttaa uskon, ellei teillä ole toivoa?

41 Ja mitä teidän on toivottava? Katso, minä sanon teille, että teidän tulee toivoa Kristuksen sovituksen ja hänen ylösnousemuksensa voiman kautta tulevane herätetyiksi iankaikkiseen elämään, ja tätä teidän uskonne tähden häneen, lupauksen mukaisesti.

42 Sen vuoksi, jos ihmisellä on uskoa, hänellä täytyy olla toivoa, sillä ilman uskoa ei voi olla toivoa.

43 Ja vielä, katso, minä sanon teille, ettei hänellä voi olla uskoa ja toivoa, ellei hän ole sävyisiä ja sydämel-tään nöyrä.

44 Muuten hänen uskonsa ja toivonsa on turhaa, sillä kukaan ei ole otollinen Jumalan edessä, paitsi sävyisät ja sydämel-tään nöyrät; ja jos ihminen on sävyisiä ja sydämel-tään nöyrä ja tunnustaa Pyhän Hengen voimasta, että Jeesus on Kristus, hänellä täytyy olla rakkautta, sillä ellei hänellä ole rakkautta, hän ei ole mitään; niinpä hänellä täytyy olla rakkautta.

45 Ja rakkaus on pitkämielinen ja lempeä eikä kadehdi eikä pöyhkeile, ei etsi omaansa, ei vihastu helposti, ei ajattele pahaa eikä iloitse vääryydestä vaan iloitsee totuudesta, kaiken se kestää, kaiken se uskoo, kaiken se toivoo, kaiken se kärsii.

46 Jos siis, rakkaat veljeni, teillä ei ole rakkautta, te ette ole mitään, sillä rakkaus ei koskaan katoa. Pitäkää sen vuoksi kiinni rakkaudesta, joka on suurin kaikista, sillä kaiken täytyy kadota –

47 mutta aito rakkaus on Kristuksen puhdasta rak-kautta, ja se kestää ikuisesti; ja kenellä sitä havaitaan olevan viimeisenä päivänä, hänen käy hyvin.

But behold, my beloved brethren, I judge better things of you, for I judge that ye have faith in Christ because of your meekness; for if ye have not faith in him then ye are not fit to be numbered among the people of his church.

And again, my beloved brethren, I would speak unto you concerning hope. How is it that ye can attain unto faith, save ye shall have hope?

And what is it that ye shall hope for? Behold I say unto you that ye shall have hope through the atone-ment of Christ and the power of his resurrection, to be raised unto life eternal, and this because of your faith in him according to the promise.

Wherefore, if a man have faith he must needs have hope; for without faith there cannot be any hope.

And again, behold I say unto you that he cannot have faith and hope, save he shall be meek, and lowly of heart.

If so, his faith and hope is vain, for none is acceptable before God, save the meek and lowly in heart; and if a man be meek and lowly in heart, and confesses by the power of the Holy Ghost that Jesus is the Christ, he must needs have charity; for if he have not charity he is nothing; wherefore he must needs have charity.

And charity suffereth long, and is kind, and envieth not, and is not puffed up, seeketh not her own, is not easily provoked, thinketh no evil, and rejoiceth not in iniquity but rejoiceth in the truth, beareth all things, believeth all things, hopeth all things, endureth all things.

Wherefore, my beloved brethren, if ye have not charity, ye are nothing, for charity never faileth. Wherefore, cleave unto charity, which is the greatest of all, for all things must fail—

But charity is the pure love of Christ, and it endureth forever; and whoso is found possessed of it at the last day, it shall be well with him.

48 Rukoilkaa siis, rakkaat veljeni, Isää koko sydämen voimalla, että täyttyisitte tällä rakkaudella, jonka hän on suonut kaikille Poikansa Jeesuksen Kristuksen tosi seuraajille; että teistä tulisi Jumalan lapsia; että me hänen ilmestyessään olisimme hänen kaltaisiaan, sillä me saamme nähdä hänet sellaisena kuin hän on; että meillä olisi tämä toivo; että meidät puhdistettaisiin niin kuin hän on puhdas. Aamen.

Wherefore, my beloved brethren, pray unto the Father with all the energy of heart, that ye may be filled with this love, which he hath bestowed upon all who are true followers of his Son, Jesus Christ; that ye may become the sons of God; that when he shall appear we shall be like him, for we shall see him as he is; that we may have this hope; that we may be purified even as he is pure. Amen.

Moroni 8

- 1 Isäni Mormonin kirje, kirjoitettu minulle, Moronille; ja se on kirjoitettu minulle pian sen jälkeen, kun minut oli kutsuttu palvelutyöhön. Ja tällä tavoin hän kirjoitti minulle, sanoen:
- 2 Rakas poikani Moroni, minä riemuitsen tavattomasti, että sinun Herrasi Jeesus Kristus on muistanut sinua ja on kutsunut sinut palvelukseensa ja pyhään työhönsä.
- 3 Minä muistan sinua aina rukouksissani, jatkuvasti rukoillen Isää Jumalaa hänen Pyhän Lapsensa Jeesuksen nimessä, että hän äärettömällä hyvyydellään ja armollaan varjelee sinua kestävässä uskossa hänen nimeensä loppuun asti.
- 4 Ja nyt, poikani, minä puhun sinulle siitä, mikä murehduttaa minua tavattomasti; sillä minua murehduttaa se, että teidän keskuudessanne syntyy kiistoja.
- 5 Sillä jos kuulemani on totta, teidän keskuudessanne on ollut kiistoja pienten lastenne kastamisesta.
- 6 Ja nyt, poikani, minä haluan sinun tekevän uuttrasti työtä, jotta tämä karkea erhe saataisiin poistetuksi teidän keskuudestanne; sillä tätä tarkoitusta varten minä olen kirjoittanut tämän kirjeen.
- 7 Sillä heti kuultuani nämä asiat teistä minä kysyin asiaa Herralta. Ja Herran sana tuli minulle Pyhän Hengen voimasta, sanoen:
- 8 Kuuntele Kristuksen, Lunastajasi, Herrasi ja Jumalasi, sanoja. Katso, minä en tullut maailmaan kutsumaan vanhurskaita vaan syntisiä parannukseen; eivät terveet tarvitse parantajaa vaan sairaat; ja nyt, pienet lapset ovat terveitä, sillä he eivät kykene tekemään syntiä; sen tähden Aadamin kirous on minussa otettu heiltä pois, niin ettei sillä ole heihin valtaa, ja ympärileikkauksen laki on päättynyt minussa.
- 9 Ja tällä tavalla Pyhä Henki ilmaisi Jumalan sanan minulle; sen vuoksi, rakas poikani, minä tiedän sen olevan vakavaa pilkkaa Jumalan edessä, että te kastaisitte pieniä lapsia.

Moroni 8

An epistle of my father Mormon, written to me, Moroni; and it was written unto me soon after my calling to the ministry. And on this wise did he write unto me, saying:

My beloved son, Moroni, I rejoice exceedingly that your Lord Jesus Christ hath been mindful of you, and hath called you to his ministry, and to his holy work.

I am mindful of you always in my prayers, continually praying unto God the Father in the name of his Holy Child, Jesus, that he, through his infinite goodness and grace, will keep you through the endurance of faith on his name to the end.

And now, my son, I speak unto you concerning that which grieveth me exceedingly; for it grieveth me that there should disputations rise among you.

For, if I have learned the truth, there have been disputations among you concerning the baptism of your little children.

And now, my son, I desire that ye should labor diligently, that this gross error should be removed from among you; for, for this intent I have written this epistle.

For immediately after I had learned these things of you I inquired of the Lord concerning the matter. And the word of the Lord came to me by the power of the Holy Ghost, saying:

Listen to the words of Christ, your Redeemer, your Lord and your God. Behold, I came into the world not to call the righteous but sinners to repentance; the whole need no physician, but they that are sick; wherefore, little children are whole, for they are not capable of committing sin; wherefore the curse of Adam is taken from them in me, that it hath no power over them; and the law of circumcision is done away in me.

And after this manner did the Holy Ghost manifest the word of God unto me; wherefore, my beloved son, I know that it is solemn mockery before God, that ye should baptize little children.

- 10 Katso, minä sanon sinulle, että tätä teidän tulee opettaa – parannusta ja kastetta niille, jotka ovat vastuullisia ja kykeneviä tekemään syntiä; niin, opettaa vanhemmille, että heidän täytyy tehdä parannus ja ottaa kaste ja nöyrytyä pienten lastensa tavoin, niin he kaikki pelastuvat pienine lapsineen.
- 11 Eivätkä heidän pienet lapsensa tarvitse parannusta eivätkä kastetta. Katso, kaste on parannukseksi, jotta käskyt täytettäisiin syntien anteeksisaamiseksi.
- 12 Mutta pienet lapset ovat eläviä Kristuksessa maailman perustamisesta asti; ellei niin ole, Jumala on puolueellinen Jumala ja myös muuttuvainen Jumala ja erottelee ihmisiä, sillä kuinka monet pienet lapset ovatkaan kuolleet ilman kastetta!
- 13 Ja nyt, jos pienet lapset eivät voisi pelastua ilman kastetta, näiden olisi täytynyt mennä loputtomaan helvettiin.
- 14 Katso, minä sanon sinulle, että se, joka luulee pienten lasten tarvitsevan kastetta, on katkeruuden sapessa ja pahuuden kahleissa, sillä hänellä ei ole uskoa, toivoa eikä rakkautta; sen vuoksi, jos hänet otettaisiin pois hänen näin ajatellessaan, hänen olisi mentävä alas helvettiin.
- 15 Sillä kauheaa jumalattomuutta on luulla, että Jumala pelastaa yhden lapsen kasteen tähden ja toinen hukkuu, koska hän ei ole saanut kastetta.
- 16 Voi niitä, jotka vääristelevät Herran tiet tällä tavoin, sillä he hukkuvat, elleivät tee parannusta. Katso, minä puhun rohkeasti, koska olen saanut valtuuden Jumalalta, enkä minä pelkää, mitä ihminen voi tehdä, sillä täydellinen rakkaus karkottaa kaiken pelon.
- 17 Ja minä olen täynnä aitoa rakkautta, joka on ikuis-ta rakkautta; sen vuoksi kaikki lapset ovat minulle yhdenvertaisia; sen vuoksi minä rakastan pieniä lapsia täydellisellä rakkaudella, ja he ovat kaikki yhdenvertaisia ja pelastuksesta osallisia.
- 18 Sillä minä tiedän, ettei Jumala ole puolueellinen Jumala eikä muuttuvainen olento, vaan hän on muuttumaton kaikesta iankaikkisuudesta kaikkeen iankaikkisuuteen.

Behold I say unto you that this thing shall ye teach—repentance and baptism unto those who are accountable and capable of committing sin; yea, teach parents that they must repent and be baptized, and humble themselves as their little children, and they shall all be saved with their little children.

And their little children need no repentance, neither baptism. Behold, baptism is unto repentance to the fulfilling the commandments unto the remission of sins.

But little children are alive in Christ, even from the foundation of the world; if not so, God is a partial God, and also a changeable God, and a respecter to persons; for how many little children have died without baptism!

Wherefore, if little children could not be saved without baptism, these must have gone to an endless hell.

Behold I say unto you, that he that supposeth that little children need baptism is in the gall of bitterness and in the bonds of iniquity; for he hath neither faith, hope, nor charity; wherefore, should he be cut off while in the thought, he must go down to hell.

For awful is the wickedness to suppose that God saveth one child because of baptism, and the other must perish because he hath no baptism.

Wo be unto them that shall pervert the ways of the Lord after this manner, for they shall perish except they repent. Behold, I speak with boldness, having authority from God; and I fear not what man can do; for perfect love casteth out all fear.

And I am filled with charity, which is everlasting love; wherefore, all children are alike unto me; wherefore, I love little children with a perfect love; and they are all alike and partakers of salvation.

For I know that God is not a partial God, neither a changeable being; but he is unchangeable from all eternity to all eternity.

- 19 Pienet lapset eivät voi tehdä parannusta; sen vuoksi on kauheaa jumalattomuutta kieltää heiltä Jumalan puhtaat armoteot, sillä he ovat kaikki eläviä hänessä hänen armonsa tähden.
- 20 Ja se, joka sanoo pienten lasten tarvitsevan kastetta, kieltää Kristuksen armoteot eikä pidä minkään arvoisena hänen sovitustaan ja hänen lunastuksensa voimaa.
- 21 Voi sellaisia, sillä he ovat kuoleman, helvetin ja loputtoman piinan vaarassa. Minä puhun siitä rohkeasti; Jumala on käskenyt minua. Kuunnelkaa näitä sanoja ja ottakaa varteen, tai ne ovat teitä vastaan Kristuksen tuomioistuimen edessä.
- 22 Sillä katso, kaikki pienet lapset ovat eläviä Kristuksessa, ja samoin kaikki ne, jotka ovat ilman lakia. Sillä lunastuksen voima tulee kaikkien niiden osaksi, joilla ei ole lakia; sen vuoksi se, joka ei ole tuomittu, eli se, joka ei ole tuomion alainen, ei voi tehdä parannusta, eikä sellaisia kaste hyödytä lainkaan –
- 23 vaan se on pilkkaa Jumalan edessä, koska se kieltää Kristuksen armoteot ja hänen Pyhän Henkensä voiman ja panee turvan kuolleisiin tekoihin.
- 24 Katso, poikani, tällaista ei pidä olla, sillä parannus on niille, jotka ovat tuomion alaisia ja rikotun lain kirouksen alaisia.
- 25 Ja parannuksen ensi hedelmä on kaste; ja kaste tulee uskosta käskyjen täyttämiseksi; ja käskyjen täyttäminen tuo syntien anteeksiannon;
- 26 ja syntien anteeksianto tuo sävyisyyden ja sydämen nöyryyden; ja sävyisyyden ja sydämen nöyryyden tähden tulee Pyhä Henki, joka Lohduttaja täyttää toivolla ja täydellisellä rakkaudella, joka rakkaus kestää uutteran rukouksen avulla, kunnes tulee loppu, jolloin kaikki pyhät saavat asua Jumalan luona.
- 27 Katso, poikani, minä kirjoitan sinulle vielä, ellen pian lähde lamanilaisia vastaan. Katso, tämän kansakunnan eli Nefin kansan ylpeys on koitunut sen tuhoksi, ellei se tee parannusta.

Little children cannot repent; wherefore, it is awful wickedness to deny the pure mercies of God unto them, for they are all alive in him because of his mercy.

And he that saith that little children need baptism denieth the mercies of Christ, and setteth at naught the atonement of him and the power of his redemption.

Wo unto such, for they are in danger of death, hell, and an endless torment. I speak it boldly; God hath commanded me. Listen unto them and give heed, or they stand against you at the judgment-seat of Christ.

For behold that all little children are alive in Christ, and also all they that are without the law. For the power of redemption cometh on all them that have no law; wherefore, he that is not condemned, or he that is under no condemnation, cannot repent; and unto such baptism availeth nothing—

But it is mockery before God, denying the mercies of Christ, and the power of his Holy Spirit, and putting trust in dead works.

Behold, my son, this thing ought not to be; for repentance is unto them that are under condemnation and under the curse of a broken law.

And the first fruits of repentance is baptism; and baptism cometh by faith unto the fulfilling the commandments; and the fulfilling the commandments bringeth remission of sins;

And the remission of sins bringeth meekness, and lowliness of heart; and because of meekness and lowliness of heart cometh the visitation of the Holy Ghost, which Comforter filleth with hope and perfect love, which love endureth by diligence unto prayer, until the end shall come, when all the saints shall dwell with God.

Behold, my son, I will write unto you again if I go not out soon against the Lamanites. Behold, the pride of this nation, or the people of the Nephites, hath proven their destruction except they should repent.

28 Rukoile sen puolesta, poikani, että parannus tulisi sen osaksi. Mutta katso, minä pelkään, että Henki on lakannut kiistelemästä sen kanssa; ja tässä osassa maata he yrittävätkin tukahduttaa kaiken Jumalalta tulevan voiman ja valtuuden, ja he kieltävät Pyhän Hengen.

29 Ja hylättyään niin suuren tiedon, poikani, heidän täytyy pian menehtyä, jotta profeettojen puhumat profetiat, samoin kuin Vapahtajamme itsensä sanat toteutuisivat.

30 Jää hyvästi, poikani, kunnes kirjoitan sinulle tai tapaan sinut jälleen. Aamen.

Pray for them, my son, that repentance may come unto them. But behold, I fear lest the Spirit hath ceased striving with them; and in this part of the land they are also seeking to put down all power and authority which cometh from God; and they are denying the Holy Ghost.

And after rejecting so great a knowledge, my son, they must perish soon, unto the fulfilling of the prophecies which were spoken by the prophets, as well as the words of our Savior himself.

Farewell, my son, until I shall write unto you, or shall meet you again. Amen.

Moroni 9

- 1 Rakas poikani, minä kirjoitan sinulle jälleen, että tietäisit minun olevan vielä elossa; mutta minä kirjoitan jonkin verran sellaista, mikä on murheellista.
- 2 Sillä katso, minulla on ollut lamanilaisten kanssa ankara taistelu, jossa me emme voittaneet; ja Arkeantus on kaatunut miekasta, ja samoin Luram ja Emron; niin, ja me olemme menettäneet suuren määrän oivallisia miehiämme.
- 3 Ja nyt katso, poikani, minä pelkään, että lamanilaiset hävittävät tämän kansan, sillä se ei tee parannusta, ja Saatana yllyttää sitä jatkuvasti vihaan toisiaan vastaan.
- 4 Katso, minä teen jatkuvasti työtä heidän kanssaan; ja kun minä puhun Jumalan sanaa ankarasti, he vapisevat ja vihoittelevat minua vastaan, ja kun en ole ankara, he paaduttavat sydämensä sitä vastaan; sen vuoksi minä pelkään, että Herran Henki on lakanut kiistelemästä heidän kanssaan.
- 5 Sillä niin tavattomasti he vihoittelevat, että minusta näyttää, ettei heillä ole kuolemanpelkoa; ja he ovat kadottaneet rakkautensa toinen toistaan kohtaan, ja he janoavat verta ja kostoa jatkuvasti.
- 6 Ja nyt, rakas poikani, heidän paatumuksestaan huolimatta tehkäämme uutterasti työtä, sillä jos me lakkaisimme tekemästä työtä, me joutuisimme tuomion alaisiksi, sillä meillä on työ tehtävänä tässä toimumajassa ollessamme, jotta voisimme voittaa kaiken vanhurskauden vihollisen ja antaa sielumme levätä Jumalan valtakunnassa.
- 7 Ja nyt minä kirjoitan jonkin verran tämän kansan kärsimyksistä. Sillä Amoronilta saamani tiedon mukaan, katso, lamanilaisilla on monia vankeja, jotka he ottivat Serrisan tornilta; ja siellä oli miehiä, naisia ja lapsia.
- 8 Ja noiden naisten ja lasten aviomiehet ja isät he ovat surmanneet; ja he ruokkivat naisia heidän aviomiestensä lihalla ja lapsia heidän isiensä lihalla; eivätkä he anna heille vettä kuin vähän.

Moroni 9

- My beloved son, I write unto you again that ye may know that I am yet alive; but I write somewhat of that which is grievous.
- For behold, I have had a sore battle with the Lamanites, in which we did not conquer; and Archeantus has fallen by the sword, and also Luram and Emron; yea, and we have lost a great number of our choice men.
- And now behold, my son, I fear lest the Lamanites shall destroy this people; for they do not repent, and Satan stirreth them up continually to anger one with another.
- Behold, I am laboring with them continually; and when I speak the word of God with sharpness they tremble and anger against me; and when I use no sharpness they harden their hearts against it; wherefore, I fear lest the Spirit of the Lord hath ceased striving with them.
- For so exceedingly do they anger that it seemeth me that they have no fear of death; and they have lost their love, one towards another; and they thirst after blood and revenge continually.
- And now, my beloved son, notwithstanding their hardness, let us labor diligently; for if we should cease to labor, we should be brought under condemnation; for we have a labor to perform whilst in this tabernacle of clay, that we may conquer the enemy of all righteousness, and rest our souls in the kingdom of God.
- And now I write somewhat concerning the sufferings of this people. For according to the knowledge which I have received from Amoron, behold, the Lamanites have many prisoners, which they took from the tower of Sherrizah; and there were men, women, and children.
- And the husbands and fathers of those women and children they have slain; and they feed the women upon the flesh of their husbands, and the children upon the flesh of their fathers; and no water, save a little, do they give unto them.

- 9 Ja tästä lamanilaisten suuresta iljetyksestä huolimatta se ei voita meidän väkemme iljetystä Moriantumissa. Sillä katso, he ovat ottaneet vangiksi monia lamanilaisten tyttäriä, ja riistettyään heiltä sen, mikä oli kaikkea muuta kalliimpaa ja arvokkaampaa, mikä on siveys ja hyveellisyys –
- 10 ja tämän tehtyään he murhasivat heidät mitä julmimmalla tavalla, kiduttaen heidän ruumistaan aina kuolemaan asti; ja tämän tehtyään he ahmivat heidän lihaansa kuin villipedot sydämensä paatumuksen tähden, ja he tekevät sen urheuden osoitukseksi.
- 11 Oi rakas poikani, kuinka voi tällainen kansa, joka on vailla sivistystä –
- 12 (ja vain muutamia vuosia on kulunut siitä, kun se oli sivistynyt ja ihastuttava kansa)
- 13 mutta, oi poikani, kuinka voi tällainen kansa, joka on mieltynyt niin paljon iljetykseen –
- 14 kuinka me voimme odottaa, että Jumala estää käntensä tuomiosta meitä vastaan?
- 15 Katso, minun sydämeni itkee: Voi tätä kansaa. Langeta tuomio, oi Jumala, ja kätke sen synnit ja jumalattomuudet ja iljetykset kasvojesi edestä!
- 16 Ja vielä, poikani, on monia leskiä ja heidän tyttäriään, jotka ovat yhä Serrisassa; ja sen osan muonavaroista, jota lamanilaiset eivät vieneet pois, katso, Senefin sotajoukko on vienyt pois ja jättänyt heidät vaeltamaan minne vain voivat ravintoa etsimään; ja monet vanhat naiset näännyvät matkan varrelle ja kuolevat.
- 17 Ja minun kansani oleva sotajoukko on heikko, ja lamanilaisten sotajoukot ovat minun ja Serrisan välissä; ja kaikki, jotka ovat paenneet Aaronin sotajoukon luo, ovat joutuneet heidän kauhean raakuutensa uhreiksi.
- 18 Oi minun kansani turmelusta! Se on vailla järjestystä ja vailla armoa. Katso, minä olen vain ihminen, ja minulla on vain ihmisen voima, eikä minun käskyjäni enää totella.

And notwithstanding this great abomination of the Lamanites, it doth not exceed that of our people in Moriantum. For behold, many of the daughters of the Lamanites have they taken prisoners; and after depriving them of that which was most dear and precious above all things, which is chastity and virtue—

And after they had done this thing, they did murder them in a most cruel manner, torturing their bodies even unto death; and after they have done this, they devour their flesh like unto wild beasts, because of the hardness of their hearts; and they do it for a token of bravery.

O my beloved son, how can a people like this, that are without civilization—

(And only a few years have passed away, and they were a civil and a delightsome people)

But O my son, how can a people like this, whose delight is in so much abomination—

How can we expect that God will stay his hand in judgment against us?

Behold, my heart cries: Wo unto this people. Come out in judgment, O God, and hide their sins, and wickedness, and abominations from before thy face!

And again, my son, there are many widows and their daughters who remain in Sherrizah; and that part of the provisions which the Lamanites did not carry away, behold, the army of Zenephi has carried away, and left them to wander whithersoever they can for food; and many old women do faint by the way and die.

And the army which is with me is weak; and the armies of the Lamanites are betwixt Sherrizah and me; and as many as have fled to the army of Aaron have fallen victims to their awful brutality.

O the depravity of my people! They are without order and without mercy. Behold, I am but a man, and I have but the strength of a man, and I cannot any longer enforce my commands.

19 Ja heistä on tullut voimakkaasti kieroutuneita, ja he ovat yhtä raakoja eivätkä säästä ketään, eivät vanhoja eivätkä nuoria; ja he iloitsevat kaikesta muusta paitsi siitä, mikä on hyvää; ja meidän naistenme ja lastemme kärsimys koko tässä maassa ylittää kaiken; niin, kieli ei voi kertoa, eikä sitä voi kirjoittaa.

20 Ja nyt, poikani, minä en viivy pitempään tässä kauheassa näyssä. Katso, sinä tiedät tämän kansan jumalattomuuden; sinä tiedät, että se on vailla periaatteita ja käynyt tunnottomaksi, ja sen jumalattomuus ylittää lamanilaisten jumalattomuuden.

21 Katso, poikani, minä en voi puhua sen puolesta Jumalalle, ettei hän löisi minua.

22 Mutta katso, poikani, sinun puolestasi minä puhun Jumalalle, ja minä luotan Kristuksessa siihen, että sinä pelastut; ja minä rukoilen Jumalaa, että hän säästäisi sinun henkesi, jotta olisit näkemässä hänen kansansa paluun hänen luoksensa tai sen täydellisen tuhon, sillä minä tiedän, että sen täytyy menehtyä, ellei se tee parannusta ja palaa hänen luoksensa.

23 Ja jos se menehtyy, sille käy niin kuin jerediläisille, oman sydämensä halun tähden, koska se tavoittelee verta ja kostoaa.

24 Ja jos se menehtyy, me tiedämme, että monet veljistämme ovat loikanneet lamanilaisten puolelle ja monet muutkin loikkaavat heidän puolelleen; kirjoita sen vuoksi vielä jotakin, jos sinä säästyt ja minä menehdyn enkä näe sinua; mutta minä luotan siihen, että saan nähdä sinut pian, sillä minulla on pyhiä aikakirjoja, jotka tahdon luovuttaa sinulle.

25 Poikani, ole uskollinen Kristuksessa, älköönkä se, mitä olen kirjoittanut, murehduttako sinua niin, että se painaisi sinut kuolemaan, vaan nostakoon Kristus sinua, ja pysykööt hänen kärsimyksensä ja kuolemansa ja se, että hän näytti ruumiinsa meidän isillemme, ja hänen armonsa ja pitkämielisyytensä ja hänen kirkkautensa ja iankaikkisen elämän toivo mielessäsi ikuisesti.

26 Ja Isän Jumalan, jonka valtaistuini on korkealla taivaissa, ja meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen, joka istuu hänen voimansa oikealla puolella, kunnes kaikki tulee hänen alamaisekseen, armo olkoon ja pysyköön sinun kanssasi ikuisesti. Aamen.

And they have become strong in their perversion; and they are alike brutal, sparing none, neither old nor young; and they delight in everything save that which is good; and the suffering of our women and our children upon all the face of this land doth exceed everything; yea, tongue cannot tell, neither can it be written.

And now, my son, I dwell no longer upon this horrible scene. Behold, thou knowest the wickedness of this people; thou knowest that they are without principle, and past feeling; and their wickedness doth exceed that of the Lamanites.

Behold, my son, I cannot recommend them unto God lest he should smite me.

But behold, my son, I recommend thee unto God, and I trust in Christ that thou wilt be saved; and I pray unto God that he will spare thy life, to witness the return of his people unto him, or their utter destruction; for I know that they must perish except they repent and return unto him.

And if they perish it will be like unto the Jaredites, because of the wilfulness of their hearts, seeking for blood and revenge.

And if it so be that they perish, we know that many of our brethren have deserted over unto the Lamanites, and many more will also desert over unto them; wherefore, write somewhat a few things, if thou art spared and I shall perish and not see thee; but I trust that I may see thee soon; for I have sacred records that I would deliver up unto thee.

My son, be faithful in Christ; and may not the things which I have written grieve thee, to weigh thee down unto death; but may Christ lift thee up, and may his sufferings and death, and the showing his body unto our fathers, and his mercy and long-suffering, and the hope of his glory and of eternal life, rest in your mind forever.

And may the grace of God the Father, whose throne is high in the heavens, and our Lord Jesus Christ, who sitteth on the right hand of his power, until all things shall become subject unto him, be, and abide with you forever. Amen.

Moroni 10

- 1 Nyt minä, Moroni, kirjoitan jonkin verran niin kuin hyväksi näen, ja minä kirjoitan veljilleni lamanilaisille; ja minä haluan heidän tietävän, että yli neljäsaataakaksikymmentä vuotta on kulunut siitä, kun merkki Kristuksen tulemisesta annettiin.
- 2 Ja minä sinetöin nämä aikakirjat, sen jälkeen kun olen puhunut muutamia sanoja kehotuksena teille.
- 3 Katso, minä tahtoisin kehottaa teitä näitä asioita lukiessanne – jos on Jumalan viisauden mukaista, että saatte ne lukea – muistamaan, kuinka armollinen Herra on ollut ihmislapsille Aadamin luomisesta aina siihen aikaan asti, kun te saatte nämä asiat, ja pohdiskelemaan sitä sydämessänne.
- 4 Ja kun te nämä saatte, minä tahtoisin kehottaa teitä kysymään Jumalalta, iankaikkiselta Isältä, Kristuksen nimessä, eivätkö nämä asiat ole totta; ja jos te kysytte vilpittömin sydämin, vakain aikein, Kristukseen uskoen, hän ilmoittaa niistä teille totuuden Pyhän Hengen voimalla.
- 5 Ja Pyhän Hengen voimalla te voitte tietää totuuden kaikesta.
- 6 Ja kaikki, mikä on hyvää, on oikeaa ja totta; niinpä mikään, mikä on hyvää, ei kiellä Kristusta, vaan tunnustaa, että hän on.
- 7 Ja Pyhän Hengen voimasta te voitte tietää, että hän on; sen tähden minä tahdon kehottaa teitä olemaan kieltämättä Jumalan voimaa, sillä hän toimii voiman kautta ihmislasten uskon mukaan, samana tänään ja huomenna ja ikuisesti.
- 8 Ja vielä minä kehotan teitä, veljeni, olemaan kieltämättä Jumalan lahjoja, sillä niitä on monia, ja ne tulevat samalta Jumalalta. Ja näitä lahjoja annetaan eri tavoin, mutta sama Jumala vaikuttaa kaiken kaikissa; ja niitä annetaan Jumalan Hengen ilmentyminä ihmisille heidän hyödykseen.
- 9 Sillä katso, Jumalan Henki antaa yhden opettaa viisauden sanaa;
- 10 ja sama Henki antaa toisen opettaa tiedon sanaa;

Moroni 10

Now I, Moroni, write somewhat as seemeth me good; and I write unto my brethren, the Lamanites; and I would that they should know that more than four hundred and twenty years have passed away since the sign was given of the coming of Christ.

And I seal up these records, after I have spoken a few words by way of exhortation unto you.

Behold, I would exhort you that when ye shall read these things, if it be wisdom in God that ye should read them, that ye would remember how merciful the Lord hath been unto the children of men, from the creation of Adam even down until the time that ye shall receive these things, and ponder it in your hearts.

And when ye shall receive these things, I would exhort you that ye would ask God, the Eternal Father, in the name of Christ, if these things are not true; and if ye shall ask with a sincere heart, with real intent, having faith in Christ, he will manifest the truth of it unto you, by the power of the Holy Ghost.

And by the power of the Holy Ghost ye may know the truth of all things.

And whatsoever thing is good is just and true; wherefore, nothing that is good denieth the Christ, but acknowledgeth that he is.

And ye may know that he is, by the power of the Holy Ghost; wherefore I would exhort you that ye deny not the power of God; for he worketh by power, according to the faith of the children of men, the same today and tomorrow, and forever.

And again, I exhort you, my brethren, that ye deny not the gifts of God, for they are many; and they come from the same God. And there are different ways that these gifts are administered; but it is the same God who worketh all in all; and they are given by the manifestations of the Spirit of God unto men, to profit them.

For behold, to one is given by the Spirit of God, that he may teach the word of wisdom;

And to another, that he may teach the word of knowledge by the same Spirit;

11 ja sama Henki antaa toiselle tavattoman suuren
uskon; ja toiselle parantamisen lahjat;
12 ja toisen taas tehdä voimallisia ihmeitä;
13 ja toisen taas profetoida kaikesta;
14 ja toisen taas nähdä enkeleitä ja palvelevia henkiä;
15 ja toiselle taas kaikenlaisia kieliä;
16 ja toiselle taas kielten ja erilaisten puhetaipojen
tulkinnan.
17 Ja kaikki nämä lahjat tulevat Kristuksen Hengen
kautta, ja ne tulevat kullekin ihmiselle erikseen, niin
kuin hän tahtoo.
18 Ja minä tahdon kehottaa teitä, rakkaat veljeni,
muistamaan, että jokainen hyvä lahja tulee
Kristukselta.
19 Ja minä tahdon kehottaa teitä, rakkaat veljeni,
muistamaan, että hän on sama eilen, tänään ja ikui-
sesti ja etteivät mitkään näistä lahjoista, joista olen
puhunut ja jotka ovat hengellisiä, koskaan lakkaa,
niin kauan kuin maailma pysyy, paitsi ihmislusten
epäuskon tähden.
20 Sen vuoksi täytyy olla uskoa; ja jos täytyy olla us-
koa, täytyy olla myös toivoa; ja jos täytyy olla toivoa,
täytyy olla myös rakkautta.
21 Ja ellei teillä ole rakkautta, te ette mitenkään voi
pelastua Jumalan valtakuntaan; ettekä te voi pelastua
Jumalan valtakuntaan, ellei teillä ole uskoa; ettekä
voi, ellei teillä ole toivoa.
22 Ja jos teillä ei ole toivoa, teidän täytyy olla epätoi-
vossa; ja epätoivo tulee pahuuden tähden.
23 Ja Kristus totisesti sanoi meidän isillemme: Jos
teillä on uskoa, te voitte tehdä kaiken, mikä minusta
on tarpeen.
24 Ja nyt minä puhun kaikille maan äärille – että jos
tulee päivä, jolloin Jumalan voima ja lahjat lakkaa-
vat teidän keskuudestanne, se tapahtuu epäuskon
tähden.
25 Ja voi ihmislapsia, jos näin tapahtuu, sillä teidän
keskuudessanne ei ole ketään, joka tekee hyvää, ei
yhtäkään. Sillä jos teidän keskuudessanne on yksi-
kin, joka tekee hyvää, hän toimii Jumalan voiman ja
lahjojen avulla.

And to another, exceedingly great faith; and to an-
other, the gifts of healing by the same Spirit;

And again, to another, that he may work mighty
miracles;

And again, to another, that he may prophesy con-
cerning all things;

And again, to another, the beholding of angels and
ministering spirits;

And again, to another, all kinds of tongues;

And again, to another, the interpretation of lan-
guages and of divers kinds of tongues.

And all these gifts come by the Spirit of Christ;
and they come unto every man severally, according
as he will.

And I would exhort you, my beloved brethren,
that ye remember that every good gift cometh of
Christ.

And I would exhort you, my beloved brethren,
that ye remember that he is the same yesterday, to-
day, and forever, and that all these gifts of which I
have spoken, which are spiritual, never will be done
away, even as long as the world shall stand, only ac-
cording to the unbelief of the children of men.

Wherefore, there must be faith; and if there must
be faith there must also be hope; and if there must be
hope there must also be charity.

And except ye have charity ye can in nowise be
saved in the kingdom of God; neither can ye be saved
in the kingdom of God if ye have not faith; neither
can ye if ye have no hope.

And if ye have no hope ye must needs be in des-
pair; and despair cometh because of iniquity.

And Christ truly said unto our fathers: If ye have
faith ye can do all things which are expedient unto
me.

And now I speak unto all the ends of the earth—
that if the day cometh that the power and gifts of God
shall be done away among you, it shall be because of
unbelief.

And wo be unto the children of men if this be the
case; for there shall be none that doeth good among
you, no not one. For if there be one among you that
doeth good, he shall work by the power and gifts of
God.

26 Ja voi niitä, jotka lakkaavat näin tekemästä ja kuolevat, sillä he kuolevat synneissään, eivätkä he voi pelastua Jumalan valtakuntaan; ja minä sanon sen Kristuksen sanojen mukaisesti, enkä minä valehtele.

27 Ja minä kehotan teitä muistamaan nämä asiat, sillä joutuin tulee aika, jolloin te tulette tietämään, että minä en valehtele, sillä te tulette näkemään minut Jumalan tuomioistuimen edessä, ja Herra Jumala sanoo teille: Enkö minä julistanut teille sanojani, jotka tämä mies kirjoitti kuin kuolleista huutava, aivan niin, kuin tomusta puhuva?

28 Minä julistan näitä asioita, jotta profetiat toteutuisivat. Ja katso, ne lähtevät ikuisen Jumalan suusta, ja hänen sanansa kuuluvat vihellyksenä polvesta polveen.

29 Ja Jumala on näyttävä teille, että se, mitä minä olen kirjoittanut, on totta.

30 Ja vielä minä tahdon kehottaa teitä tulemaan Kristuksen luokse ja tarttumaan jokaiseen hyvään lahjaan ja olemaan koskematta pahaan lahjaan tai siihen, mikä on epäpuhdasta.

31 Ja herää ja nouse tomusta, oi Jerusalem; niin, ja pukeudu kauniisiin vaatteisiisi, oi tytär Siion; ja vahvista vaarnasi ja laajenna rajasi ikuisesti, ettei sinua enää sekoitettaisi, jotta iankaikkisen Isän liitot, jotka hän on tehnyt sinun kanssasi, oi Israelin huone, toteutuisivat.

32 Niin, tulkaa Kristuksen luokse ja tulkaa täydelliseksi hänessä ja kieltäkää itseltänne kaikki jumalattomuus; ja jos te kiellätte itseltänne kaiken jumalattomuuden ja rakastatte Jumalaa koko väkevyydestänne, mielestänne ja voimastanne, silloin hänen armonsa riittää teille, niin että te hänen armostaan voitte olla täydellisiä Kristuksessa; ja jos te Jumalan armosta olette täydellisiä Kristuksessa, te ette mitenkään voi kieltää Jumalan voimaa.

33 Ja vielä, jos te Jumalan armosta olette täydellisiä Kristuksessa ettekä kiellä hänen voimaansa, silloin te olette pyhitettyjä Kristuksessa Jumalan armosta, Kristuksen veren vuodattamisen kautta, mikä kuuluu Isän liittoon teidän syntienne anteeksiantamiseksi, niin että teistä tulee pyhiä, tahrattomia.

And wo unto them who shall do these things away and die, for they die in their sins, and they cannot be saved in the kingdom of God; and I speak it according to the words of Christ; and I lie not.

And I exhort you to remember these things; for the time speedily cometh that ye shall know that I lie not, for ye shall see me at the bar of God; and the Lord God will say unto you: Did I not declare my words unto you, which were written by this man, like as one crying from the dead, yea, even as one speaking out of the dust?

I declare these things unto the fulfilling of the prophecies. And behold, they shall proceed forth out of the mouth of the everlasting God; and his word shall hiss forth from generation to generation.

And God shall show unto you, that that which I have written is true.

And again I would exhort you that ye would come unto Christ, and lay hold upon every good gift, and touch not the evil gift, nor the unclean thing.

And awake, and arise from the dust, O Jerusalem; yea, and put on thy beautiful garments, O daughter of Zion; and strengthen thy stakes and enlarge thy borders forever, that thou mayest no more be confounded, that the covenants of the Eternal Father which he hath made unto thee, O house of Israel, may be fulfilled.

Yea, come unto Christ, and be perfected in him, and deny yourselves of all ungodliness; and if ye shall deny yourselves of all ungodliness, and love God with all your might, mind and strength, then is his grace sufficient for you, that by his grace ye may be perfect in Christ; and if by the grace of God ye are perfect in Christ, ye can in nowise deny the power of God.

And again, if ye by the grace of God are perfect in Christ, and deny not his power, then are ye sanctified in Christ by the grace of God, through the shedding of the blood of Christ, which is in the covenant of the Father unto the remission of your sins, that ye become holy, without spot.

34 Ja nyt minä jätän kaikille jäähyväiset. Pian minä menen lepoon Jumalan paratiisiin, kunnes minun henkeni ja ruumiini yhdistyvät jälleen ja minut tuodaan esiin voitokkaana ilman halki kohtaamaan teidät suuren Jehovan, sekä elävien että kuolleiden iankaikkisen Tuomarin, mieluisan tuomioistuimen edessä. Aamen.

Loppu

And now I bid unto all, farewell. I soon go to rest in the paradise of God, until my spirit and body shall again reunite, and I am brought forth triumphant through the air, to meet you before the pleasing bar of the great Jehovah, the Eternal Judge of both quick and dead. Amen.

The End